

Виходить у Львові що дні (крім неділі і рушних свят) о 5-тих годинах по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітностей“ виходить вб второкъ, а вб второкъ и пятницю на перешню разомъ зъ Дѣломъ.

Передплата и исораты приймають: у Львові адміністрація „Дѣло“ д. Ваторія ч. 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кадикъ-Вского 2; — въ Ярославі: Л. Крижановскій; — у Вѣнѣ: М. Дука, I. Seilerstrasse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Hassenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; Вѣ Франкфурт и Гамбург: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и наложити на исораты платит у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріі: за границею: на цілий рікъ . . . 16 кр. на цілий рікъ . . . 22 кр. на пів року . . . 8 кр. на пів року . . . 11 кр. у Львові: на цілий рікъ . . . 14 кр. на пів року . . . 7 кр. на чверть року . . . 8-50 кр. на місяць . . . 1 кр. 20 кр. Редакція, Адміністрація и Исполнительный подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вносятся за 10 дн. на поштоматі востережки. — Редакція неоплачиваетъ вѣдѣній зъ почты. Печать и корректура вѣдѣній 6 кр. на пров. 7 кр. Оглашенія вѣдѣній приймають оа по цѣнѣ 10 кр. зъ одинокъ стрѣлокъ востережки або на мѣсто а въ рубрицѣ „Надобно“ по 25 кр. а. в. Подати и инші доносима приналичіи вѣдѣній на 15 кр. зъ одинокъ.

Дѣяльність краєвого видѣлу въ справѣ Райфайзенбевскихъ касъ.

Банкова комісія виготовила для союму справозданне про дотеперішню дѣяльність краєвого видѣлу въ справѣ щадничихъ и позичковихъ спблѣкъ системи Райфайзена. Змѣстъ сего справоздання годить ся подати до загальноно вѣдомості тымъ болѣше, що наша суспблѣность не вѣспѣла собѣ ще доси виробити ясноту гадки про користь, якихъ намъ надѣяти ся по сихъ спблѣкахъ.

Видѣлъ краєвий, поробивши потрібніи приготування до акцій (уложивъ статуту спблѣкъ, інструкцій, друкованъ и т. н.), приступивъ до організованія бюро патронату. Бюро се складає ся теперъ зъ начальника д-ра Стефанчика, люстратора спблѣкъ п. И. Петрушевича (вѣдѣ 1 падолиста 1899.) и одного маініпулянта. Бюро патронату звернуло ся до повѣтовихъ видѣлѣвъ, щобъ справу внесли на засѣданне повѣтовихъ радъ и поспытали ихъ, о спблѣкѣ схотѣти поширити акцію, почату союмомъ. До д. 22 грудня 1899 р. вѣдповѣдало 15 повѣтовихъ видѣлѣвъ, а зъ нихъ 11 завісило готовѣти поширити справу. Котріи то зъ тѣхъ 11 видѣлѣвъ, и що вѣдповѣдали остали 4, сего не сказаво. Бюро патронату звернуло ся такожъ до всѣхъ консисторій зъ просьбою о поможѣ въ акцій и дѣстало прихильну вѣдповѣдь вѣдѣ римо-кат. консисторій у Львові, Перемишлѣ и Тарнові и вѣдѣ рускихъ консисторій у Львові та Станиславові. За дозволомъ краєвой рады школьной д-ра Стефанчикъ мавъ вѣдчиты на чотирьохъ окружнихъ конференціяхъ народнихъ учителѣвъ, дававъ участиникамъ конференцій пошленія и роздѣлювавъ поучающую брошуру. Такъ само мавъ д-ра Стефанчикъ на зборѣ рады рѣшенихъ кулохъ въ липню мин. року въ Краковѣ вѣдчиты, а збори постановили поширити акцію.

До кѣнца 1899 р. зголосило ся до патронату 48 спблѣкъ, а то: зъ захѣдной части краю 27, а зъ вѣсѣдной 21; зъ нихъ прийнято до патронату 15 спблѣкъ зъ захѣдной части, и лише 7 зъ вѣсѣдной. Въ першихъ трѣхъ мѣсяцахъ сего року зголосило ся до патронату ще 40 спблѣкъ; кѣлько зъ тѣхъ числѣ в спблѣ-

лѣхъ зъ захѣдной, а кѣлько изъ вѣсѣдной Галичинѣ, и кѣлько зъ нихъ прийнято до патронату, сего справозданне не каже. По кѣнцѣ 1899 р. заєстровано судово и прийнято окончено до союму патронату 6 спблѣкъ; число такихъ спблѣкъ зросло по кѣнцѣ марта с. р. до 21. Крѣмъ сихъ голыхъ чиселъ и тутъ чѣго болѣше не довѣдуємо ся, хочъ не велика була рѣчь навѣтъ вычислити всѣ тѣ 21 спблѣкѣ!...

До кѣнца 1899 р. жадна спблѣка не дѣстала ще позички зъ фонду, на сю цѣль утвореного. За те по кѣнцѣ марта с. р. дѣстали позичку отой спблѣки: 1) Вжеза, пов. Бохня, 3000 кор.; 2) Острѣва, пов. Ярославъ, 3) Тенгебоже, пов. Нов. Санчъ, 4) Гугакѣвъ, пов. Мостиска, 5) Жетючина, пов. Бохня, 6) Вельовесъ, пов. Тарнобжѣвъ, 7) Радохонѣвъ, пов. Мостиска, 8) Топорѣвъ, пов. Броды, 9) Луковецъ, пов. Лѣманова, — всѣ по 4000 кор.; разомъ 9 спблѣкъ 35.000 кор.

Банкова комісія звертає увагу на се, що передъ заложенимъ кождою спблѣкою при участі краєвого видѣлу треба заєвѣды пошпытати видѣлъ повѣтовий, и коли бы сей спротививъ ся заложеною спблѣкою, тогдѣ треба гадки сен пошухати. [Ам!] Такожъ указує банкова комісія на потребу докладно и систематично контролѣ надъ дѣяльністю спблѣкъ, бо вѣдѣ такомъ контролѣ залежати буде ошбѣла розвѣдѣ спблѣкъ. Далѣше буде обовязкомъ краєво видѣлу выдавати приписъ що-до высотъ сумы, до якою кождою поодинокю спблѣкою буде могла приймати щадничіи вкладки, а патронатъ буде обовязаний пильнувати, щобъ тѣ приписы виконували.

Справозданне свое кѣнчить банкова комісія такими висесислами: 1) союмъ приймає зъ признаннемъ до вѣдомості справозданне зъ дѣяльності видѣлу краєвого въ справѣ закладанія щадничихъ и позичковихъ спблѣкъ; 2) союмъ припорукає краєвому видѣлові перевести переговоры зъ правительствомъ въ цѣль вывѣданія значивѣйшомъ запомогѣ зъ державного фонду на кошты закладанія щадничихъ и позичковихъ спблѣкъ, на позички для нихъ и на кошты контролѣ спблѣкъ; 3) союмъ вызначає на 1900 рѣкъ 43.000 кор. на кошты бюро

патронату, на уладженне практичныхъ курѣвъ для функціонарѣвъ спблѣкъ и на кошты закладанія та люстрацій спблѣкъ; 4) союмъ припорукає краєвому видѣлові, щобъ удѣляючи спблѣкамъ позички зъ фонду на сю цѣль утвореного, жадавъ довжнього скрѣпиту зъ формъ нотаріальнаго акту.

На подставѣ сего справоздання, правда, нема що певно подставы пошуджувати краєвий видѣлъ и патронатъ спблѣкъ о сторонничѣсть при закладаніи спблѣкъ въ захѣдной и вѣсѣдной части краю. Все жъ таки и въ дотеперішній, такъ еще короткій дѣяльності краєвого видѣлу ударяють декотріи подробицѣ, котріи не дуже то годѣи усунути повнани недовѣря середъ рускои суспблѣности вѣдѣ самого початку акцій, початокъ союмомъ. Знаємо в справѣ заложенихъ спблѣкъ въ Топорѣвъ, ошбѣла у Вышатчыхъ (гл. 55 ч. „Дѣла“); Вышатчичи спблѣки мабутъ ще и до кѣнца марта с. р. не прийнято до патронату! Дивна потреба рѣчь, що до кѣнца 1899 р. на 27 спблѣкъ, котріи зголосили ся зъ захѣдной Галичинѣ, прийнято до патронату 15, а на 21 зголосившихъ ся зъ вѣсѣдною Галичиною прийнято лише 7. Далѣше годѣи не звернути уваги такожъ на удѣленіи доси спблѣкамъ позички: пошичку дѣстало 5 спблѣкъ зъ захѣдной Галичинѣ, изъ вѣсѣдной 4, та и зъ нихъ мабутъ нѣ одна не є руска!

Остаеть намъ хѣба лише звернути ся до нашихъ патриотѣвъ, котріи, живучи мѣжъ сѣляньскимъ народомъ, тымъ самымъ мають блишу зъ нимъ звязъ и болѣшій впливъ на справу закладанія щадничихъ и позичковихъ касъ, щобъ справы народнои пильнували и старались не допустати до того, чого пошювано ся зъ самого першу, що зъ початокъ акцій скрѣпятають лише сѣляне захѣдною Галичиною та мѣстечка у вѣсѣдной части краю, а Русины будуть податками своими лише давати потрібніи фонды на користь другимъ. Vigilantibus iura!

Переглядъ політичний.

Италійскій дневникъ Tribuna обговорює подорожъ австрійского цѣсаря до Берлина и твердить, що сего подорожъ має адевать ся на цѣль розширенія итмѣцко-австрійского альянсу на интересы и справы неувязливыи зъ тридержавнымъ союзомъ. Tribuna жалуетъ ся, що вѣдѣньскій дневникъ при тѣй нагодѣ лише дуже зъ рѣдка згадують про тридержавный союзъ а зъ тымъ болѣшимъ натискомъ говорятъ про союзъ Австріи зъ Нѣмеччиною. Такожъ деякіи дневники зъ Нѣмеччины трактують Италію зъ горы и вѣдомляють имъ права деякихъ спеціальныхъ асесурацій на вѣзѣ тѣхъ, які вже заклучувано мѣжъ Берлиномъ и Вѣднемъ. Коли цѣла подорожъ цѣсаря Францъ Йосѣфа є дѣйствено того рода якъ припускають, то вже прийшовъ на Италію часъ, подрѣбнѣше якъ доси, подумати про свои власніи интересы. Tribuna высказує певнѣсть, що Вісконті Веноста вѣдповѣсть на зѣвъ положенія.

N. W. Tagblatt доносить, що зъ цѣсаремъ, на выразѣ его жаданія поѣде до Берлина такожъ шефъ генеральнаго штабу Бекъ. Сего вѣстѣ аутентично ще не стверджено. Одиный дневникъ доносить, що въ тѣй подорожѣ возмѣе ще и участъ архикнязь Францъ Фердинандъ.

Politik обговорюючи ситуацію зъ Австріи, вѣдноситъ зъ натискомъ, що незавдогъ можна надѣяти ся заведенія въ Австріи абсолютизму и централизму, коли бы Чехи розпочали въ парламентѣ серіозну обструкцію. Се стане ся цѣлкомъ певно, коли не будутъ сповненіи ихъ жаданія въ справѣ внутрѣшнього урядового языка.

Nar. Listy напѣлюють, що чеській народъ не пошѣдає тои витрѣвалости и силы воли въ робленіи оппозиціи правительству, що Нѣмцѣ. Начальники чеськихъ радъ повѣтовихъ идуть примѣромъ до старостѣвъ зъ найвышнимъ запытаннемъ, коли мають розпочати оппозицію? Вѣдѣтъ громадѣ дуже легко вѣдѣстѣи вѣдѣ оппозиціонныхъ намѣровъ дарунками и почастунками и цыгарками.

Змѣна помешканія.

Написавъ Степанъ Постѣ.

Задавили при брамѣ на сторожа и о боє вѣшли до каменицѣ. „Ты є помешкане, що я оглядавъ. Въ партерѣ на лѣво“ сказавъ до неѣ.

Чекали на сторожа. „Видишь“ мовивъ „оттой новомодный замокъ? А ту передъ дверми висѣтъ лампа и то газова. Усе уладжене зъ комфортомъ... А коло дверей дѣвъ нохъ.“ Притиснувъ гузикъ и ставъ дѣловити до порожного покою. Його се тѣшило, то-жъ прецѣпъ будуче його мешкане!... Коли сторожъ прийшовъ, казавъ отворити. Впередъ оглядавъ самъ, а теперъ хоче, щобъ и жѣнка побачила.

Вѣшли. Показувавъ їѣ все. Може передъ пѣвъ годиною огланувъ самъ, а теперъ авертавъ на все єи увагу. „Видишь“ мовивъ „ту англійську кухню? Якъ ту все хорошо уладжено! Ты вже не пекла бы єи при нѣвъ, якъ при тѣй старѣй печи зъ теперішнімъ помешканіемъ.“ Пѣдѣшовъ до стѣны и ставъ выпускати воду въ водопроводу. „То буде выгода! Отъ треба тобѣ воды, тольки вѣдкрутити и вже є!“ А потѣмъ дѣдавъ: „Та ты знаєшь, що наша Нѣльця любить бабрати ся водою. То-жъ то була бы для неѣ утѣха! Дотеперъ годѣи було на се позволяти, бо-жъ слуга и такъ жалуетъ ся, що на третій поверхъ тажко воду дѣнгатѣ.“

Перѣшли до покоѣвъ и укладали собѣ: де має бути спальня, де вѣдальня, якъ розгошодарувать ся и якъ уставляти мебѣль. Теперъ мають справити собѣ якісь фотель, канану и стѣлъ. И въ своей уявѣ уставляли

єхъ те бы краше выглядало. „Гадая“ мовивъ „що до сихъ покоѣвъ надавались бы якісь борѣбъ.“ Вона замѣтила, що кольоръ той вышловъ теперъ зъ моды. Потѣмъ пыталъ ся, якъ їѣ подобає ся се помешкане. Ждавъ нетерпѣливо на вѣдповѣдь. Вѣдѣ сего-жъ залежала половина його щастя. Дотеперъ не мавъ ще поряднои хаты и взагалѣ нѣбы щось такого, що можна бы назвати „помешканіемъ“. А коли вона, занята огляданнемъ, не вѣдповѣдала, ставъ далѣ говорить: „Въ тѣмъ малѣмъ покоюу працювавъ бы я, оттакъ самъ. Правда, що ту бувъ бы супокѣй, нѣхто не перешкадавъ бы. Осѣ-ту стоявъ бы мѣй столѣкъ, а ту етажерка.“

Запытала сторожа, въ якѣй цѣнѣ се помешкане.

— Трицѣтъ золотыхъ.
— А господарѣ нѣчого не спустить?
— Мабутъ нѣ. Тѣльки само платило попередне панѣство.

Потѣмъ розвѣдали ся, де господарѣ мешкає, и обѣцали дати знати застра, чи спровадити ся, чи нѣ.

Вѣшли. Хвѣлю панувала мовчанка. Я касъ задума, якісь гадки наєшли ихъ сердца. Незажите, незнаюштоване щастѣ приманивало ихъ въ свѣй чудовый, акалятый рай и вони ба-жали боѣвъ на кѣлька хвѣль зажити того утопѣнного раю. „Се бы бувъ великій день для мене“ заговоривъ вѣнъ „коли бы мы спровадили ся туды. Погадай собѣ: я маю особный покоѣкъ, а ты добру кухню! Инакше стали бы мы жити! А зрештою, чи мы дотеперъ жили? Оттакъ день за днемъ у службѣ! Хѣба тольки можемо собѣ помочи, що теперъ вынайдемъ лѣншу хату. Се хѣба наше щастѣ!“

Цѣлковито годила ся зъ його гадками. И

єи жите не було выставлено рожами. Такъ само перевела його въ трудѣ, намошдила свои руки. А отсе нове помешкане щось чудового! Усе є, чого душа жабає. Жали бы мовѣ правдивѣи наны. Та-жъ воно сухе!... А по хвѣли запытала ся: чи не бачивъ ще якого иншого помешканія?

Цѣле пополудне зѣдшовъ, а чогось по-дѣбною не бачивъ. Вправдѣ є зъ красными розкладами, але за те вохѣй, иншіи зновъ попросту невозможливы. Зрештою, єли мають не-репроваджувати ся, то на щось дѣйшого, а не на гѣрше. Остаточо, єли вона хоче побачити нѣше, то ту недалеко є одно такъ само зъ трома покоями въ цѣнѣ 25 золотыхъ, але въ порѣвнаніи зъ тымъ, що теперъ оглядали, не гартѣ воно и 10.

Але таки поѣшли оглянути його. Довѣдъ, темѣй, на зелено помалюванѣй покоѣвъ наєдали якісь сумъ, тугу. Вѣнъ порѣвнавъ ихъ зъ рурами, а вона мовила, що вони подабають скорше на трумны. Такъ сумѣй! Або тѣи вѣкна! Мовѣ у якоѣмъ монастири, бракує имъ тольки кратѣвъ... Навѣтъ бесѣды не може бути, щобъ ту мешкати. И вони выѣшли.

Такъ тамто! Запѣвнявъ, клявъ ся, що вѣдповѣдѣвшого не бачивъ. Вѣрила йому. И їѣ тамто подобає ся. Єли бы до него спровадили ся, то боѣвъ сего року стали бы лѣше жити. Доси жили, якъ за пошту, мовѣ же-браки, зъ ласки. На третѣмъ поверхѣ, въ вохѣкости. Всего два покоѣвъ! Лѣдѣи мѣстятъ ся: ихъ двоє двоє дѣтѣй и слуга. А теперъ було бы три покоѣвъ. Вже особно була бы вѣдальня а особно спальня. И яке ясне то нове помешкане! Рано будило бы ихъ сонце своими лучами, а зновъ вечеромъ сидѣли бы въ тѣмъ малѣмъ огородѣ передъ вѣкнами. Вправдѣ тамъ лише оденъ кльѣмѣ, але все таки є

щось... Тамъ, на лавочкѣ мѣгъ бы вечеромъ читати собѣ газету, коли поверне зъ уряду, а вона приносила бы туды вечерю.

Усе те оповѣдала йому и обоє радѣли душею. Потонули въ рай задумы, жили теперъ якоюсь поезією, лѣклись мрѣями, ще не ослѣпленными надѣями. Се все выдавало ся имъ не-наче тѣмъ правдивого щастя, якого мали не-обавѣи зажити.

А вона, не маючи злого замѣру, а такъ, зъ доброй вѣрѣй, пошпытала: чи господарѣ не существуютъ бы имъ что зъ тѣхъ 30 кр.? — Се пытана розвѣяло мовѣ вѣтеръ усь мрѣѣ, усю поезію, що такъ рѣдко мали приступъ до ихъ сердца. Чи вѣнъ, зъ рѣчною платнею 1200, буде въ силѣ заплатити за помешкане 360? Не вѣдповѣдавъ собѣ отверто, але въ тѣй хвѣли выдалось йому, що все пропало. Но по хвѣли уже гадавъ, що такъ на слѣвно не перепровадити ся, але мусѣтъ впередъ дома обоє нарадѣтѣи надъ тымъ, и то зъ оловцемъ въ руцѣ.

Повертала въ задумѣ.
— А чи тобѣ, Микольцю, не буде даль-ше до уряду?

— То байка! Хѣба о якихъ двѣ минуть ходу. Доси йшовъ я 12, а вѣдѣ першого му-сѣвъ бы йти 15. Се мала рѣзницѣ! Зрештою до такого помешканія вѣрта и пѣвъ нѣлѣ потрудити ся.

— А коли повернули домѣвъ, засѣли до род-динной наряды. Усе залежало вѣдѣ того, чи грошѣ выстанутъ. Стали рахувати. Писавъ:

„Помешкане“. 30 кр. До нѣвъ стояло зъ сѣй позиціи вѣдѣ вѣсьмѣ лѣтъ: 17⁴. Мешкали майже за мѣстомъ на третѣмъ поверхѣ. И кѣнцѣ сходили ся! А теперъ вѣдѣжнѣвъ ся не-оставити 30.

Російській в. ки. Михайло Нико-
лаевич відвідав онотди папу римського. В
ватиканських кругах приписують їм ві-
дві більше політичне значення. При тій на-
годі папа мав обширніше обговорити спра-
ви, які тепер суть на порядку денних
між ватиканом і російським правитель-
ством. Спеціально обговорювано місію Тар-
насіого. Говорять, що в. ки. Михайло мав
одержати від папи важкий виступ для царя
про біжучі справи.

З російським державним радником
Кобеком, котрого выслано до Болгарії,
аби розслідати болгарський фінансовий відно-
сини, розмовляв російський кореспондент
N. W. Tagblatt-y. Кобек мав сказати, що
до Болгарії приїхав на виразне бажан-
ня князя Фердинанда, однак супротиви ситу-
ації на грошевий торг та в Європі,
як і в Америці, Росія не буде могла те-
пер ругати за болгарську позичку. Виступ
заручини князя Фердинанда Кобека уважав
за неправдиву.

Римський денник Tribuna оголошує
інтерв'ю свого редактора з членами
трансальського посольства, котрі
приїхали до Неаполі. На жаль редактор
довідався про це дуже мало. Трансальці мов-
чали про свій подорож, котрий занести
вдві багатьох обставин. Не хотіли також
нічого говорити про події на боєвищі. Ці-
лею їх місії є мир. Член посольства Фі-
шер, на питання, що було причиною війни,
відповів, що Мільнер прибув до Африки
завантажити з гір обдураних, аби
спровокувати війну і тому паралізував
всі кроки Бурба зм'являючи до умовля-
ння війни. Фішер, котрий брав участь
в останніх переговорах з Мільнером
перед вибухом війни оповідає, що Міль-
нер прямо відкидав всякі уступки Бу-
рба в часі переговорів використувавши
і громадян тимчасом на границі австрій-
ської війни. Війня видко слухав вказівки Че-
мберлена, бо навіть фальшивав телеграми.
Фішер заперечував против закиду, що
Бурба мають заборочні плани, бо вони боронять
лише свою незалежність.

В справі покриття коштів проектова-
ного помноження і фельоту Коп.
Volkstg. довідає ся з правительствених
кругів, що правительством сечас, коли на-
лямент наново збере ся, пропозити також
управління справами покриття коштів, котре
решучо буде могло числитися на дозвіл ба-
льшости парламенту. Всі прочі проєкти но-
вих податків, які оголошено, не будуть
уважуватися. Неувважуватися іменню проєктів
Ріхтера і Вебля. Відрочене справу скріпле-
ня фельоту не було би пожадане ані для
парламенту, ані для правительства, отже рі-
шення парламенту треба надіятися ще в
першій половині мая.

„Дотепер коштувало нас удержане пе-
ресічно 41 ар. місячно. Мабуть і на далі
такі остане. Чей-же не станемо по паньски
жити! Тому виснає: „Удержане... 41 ар.“
Потім: „Слуга... 4 ар.“

Денно випадають 16 полів дров [так
перше обрахували], отже на місяць 480 по-
лів. „А сотнає кілька має?“ спитав. Она
напевно не знала. „А менше-більше?“ Около
сидесять. — Обрахував кілька сотнає
вийде і кілька буде коштувати.

Тепер тютюнь! Буде курити одну па-
чку на два дні, отже з паперцями, сирни-
ми і т. д. около 250 ар.

Обіди числять, кілька вийде на насту,
молоко, прані і т. д., потім передплата ча-
сописи та вкладка до товариства.

Коли переглянувши той ряд чисел, май-
же перестрашав ся. Почав долавати. В
десятькрат вийшло „8“ і „1“ остав ся. Тото
„1“ записав на боці і відтхнув. Неначе
по якомсь тяжкому груді і в передчутті
неудачі. Она нетерпеливо чекала на відпо-
відь. „Ну?“ — „Зараз!“ І знов став до-
давати. І вийшло 98 золотих і в додатку
троха дробини. Відложив оловець і про-
мовив на-пів поважним на-пів дрожа-
чим голосом.

— Ні, Люсе! Не виходить!
А вона вдихнула ся в него тими шир-
ми, ювними обличчями очима.

Отся вбівка розділа усь крїв, усь
надїв! Не вбїв ся сему з-разу. Не хотїв
так скоро піддати ся тому заводу. Раху-
вав ще раз. Виходять ті самі числа. Отже
додав добре! Але мимо того числив наново,
не хотїв так скоро зрештитувати. Та тям
набрив лише переконання, що вийде добре до-
давати.

Шукав якогось виходу.
Найшов одно средство! Дуже просто.

З театру війни.

Робертс доносить, що похід Бурба на
полудне здержано. Залог в Венері все ще
держит ся. На поміч выслано відділ вій-
ска. В почі з вторга на середі залог ви-
конала атаку. Бурба стратили одну армату
а чотирь ушкоджено ім. Кілька їх офі-
цїв тяжко ранено. При атаку Бурба на
Венері, мали загинути 4 команданти. Бурба
залишили облогу і цювають ся на повноч.
З Аліваль-Порту доносить, що кілька ко-
манд Бурба відійшло на повноч в сто-
рону Венері.

В полудневій Оранії Бурба роблять що
раз більші поступки. Англієйські сили кон-
цетрують ся в Аліваль-Порт. Півел висте-
ж на Наталю, Бурба хочуть другий раз окру-
жити Ледісміт. Деякі їх команди вже зна-
ходять ся на полудні від табору Англіє-
цїв, котрий в сильно загрожений.

З Блэмонтену Робертс доносить, що
станє його війска знаменитий а погода дуже
гарна. В війсковий кругах Лондона дри-
муть, що Робертс вачне свій дальшій марш
на слїдуючій тиждень. Его війска числять
тепер 80.000 людей.

Політичні круги в Новім Йорку суч-
поважно занепокоєні розмірами агітації в
користь Бурба в цілій Америці. Боят ся,
що правительством буде змушене до интервен-
ції так, як се стало ся в кубанській
справі. Навіть дїти втягнено до агітації, бо
адресу до Кріфера підписало 20.000 шко-
лярів.

Народне в'че в Станиславові*).

Народне в'че в Станиславові, склика-
не з припоручення Народного Комітету по-
в'товим зарплатом сторонництва на день 3
с. м., відбуло ся — як нам пише тамешний
наш кореспондент — дуже удачно, бо на
в'чю мило страшний непогоди явил ся по-
верх 400 селян з рідних околиць, навіть
і суміжних повітів [богородчанського,
товмацького і н.] а крім того доволі значне
число місцевих і замісцевих інтелігенції.

Першій реферат про „Політичне по-
ложє в краю держав та становиско Ру-
синів“ вголосив делегат Народного Комі-
тету д-р Євгеній Левіцій. Бесідник в
своїй близько півторогодинній промові
выложив зображення в способі популярний
передовсім стань тепершніх спорів на-
ціональних в Австрії а в першій лінії
спору чесько-німецького, а за причину сих
спорів подав суперечність, яка заходить
поміж змаганням національним пооди-
ноким покриттям народів а конститу-

*) Справозданє се вб'тимо доверва тепер
за-для браку місця, а вб'тимо его в ціло-
сти і троха обширніше в увазі, що всь
дальшій в'ча, які відбудуть ся з ініціати-
ви Народного Комітету, будуть мати менше-
більше той самий зміст, напрям і ха-
рактер. — *Ред.*

ційним устроєм держави, опертим на ав-
тономію „історичних країв“ та перестар-
лій системі репрезентаційній. Питанє наці-
оналізм в Австрії не єсть, як де-хто думає,
виключно питанням лінгвістичним або кветією
задоволення культурних потреб, але пи-
танєм в' повнїм того слова значіння кон-
ституційним, бо кожний народ змагає в
своїм розвитку до влади і самоуправу як
і до розширення політичних свобод, що за-
безпечували-б кождого в огляді на его на-
ціональність від утиску і самоволі. Тим-
часом перестарілий поділ на історичні
краї і тепершній система репрезентаційна
выкидають як-раз противний результат,
бо штучно створеній більшости національ-
ній в поодиноких краях притискають наці-
ональній „меншости“, а в' того выдвигают
безнастанний спор, котрий дїляють шкідливо
не лише в краю, але переносять ся також
і до ради державної.

Бесідник выказував на Галичині і на
в'досинах польско-руських, до чого до-
дати тепершній автономії країв — як
шляхотко-польскій гегемоні старують ся всі-
ми силами, користаючи з неслухно одержан-
ної влади, адеградувати Русинів до стану
гетьманів без публичних прав і без
значіння. [Тут бесідник говорив ширше о
деморалізації адміністраційній, о системі на-
дужити, о выключенні Русинів майже ціл-
ком від впливової участі в ексекутиві
а законодавстві.] З автономією Галичини,
гон ібї частини підрастворован Польщ
поді фирмою Австрії, дучи ся також
зв'язне розпорядженє лизкове з 1869 р., а
кимсь заведено польську мову урядову в ціло-
м, краю, отже і на нашій території. Выказу-
ючи історію сего розпорядженя, бесідник
подіє як *horrendum*, що уряди урядують
у нас по польски, коли доволі фільм пра-
дико, руске море. Той аномальний стан
дає ся усунути лише через поділ Гали-
чини, щоб ми тут на нашій території
прийшли до належної нам самоуправу і за-
мели порядок, який відповідає волі і інте-
ресам нашого народу — а і взагалі питання
націоналізм в Австрії дає ся р'шити а
спору національній тревало усунути лише на
основі національної автономії і демократи-
зования публично-правних інституцій. Бесід-
ник констатує, що на тій послїдній ста-
новиску стануло фактично і тепершнє пра-
вительство з его проєктами що-до залогов
чесько-німецького опору в Чехії, хочь фор-
мально а по части і реально старє ся воно
удержати ще одностайність сего краю, три-
маючи ся одного сойму з поділом на наці-
ональній курії. Однак тота паліатива [що до
курій які і ввождєне оточуват національно
м'шаних — замість узання двоєх лише
територій, чеською і німецькою — становить
хвию проєктів тепершнього правительства,
котра навіть за случай заклучення чесько-ні-
мецького угоди відбє ся лише на дальшій
судбї чесько-німецьких відносин, а так
само хвию єсть в змислах сего прави-
тельства, що воно обмежує ся на саму Че-
хію, а инші краї, які прим. Галичину, ли-
шає на боці. Тому-то повинні ми старати ся
вытворити у себе політичну силу, з котрою
кожде правительством мусьло-б числитися ся.
На жаль, годь не експонатувати, що у нас
в' тій напрямі дуже мало робить ся, мен-
ше навіть, ніж на такій близькій від нас
Мазурщині, де нема майже тижня, щоб не
відбудували ся десь нязь політичний сходина,
наради, збори публичні, в'ча і т. н.

(Конець буде.)

Оповідна в справі ХІІІ. міжнародного
національного конгресу, котрий відбудє ся в Па-
рижі підчасі всевітної вистави від 2 до
9 серпня 1900.

Підписаний зарпд руско-українського
національного комітету має честь повідомити
охочих до участі о слїдуючих б'лиших
умовах:

І.
Участникам з'їзду можуть бу-
ти: 1) лікарі, 2) учей инших фахів пред-
ложєній національним комітетом.

ІІ.
Кожний зголосившій ся мусить: а) зго-
лосити 25 копєт; б) выновити картку зго-
лошеня і долучити до неї ідентифікаційні білеті
[картки зголошеня зб'тали усьм Русинам-
лікарям роздєлані. Хто би через похибку
не достав і тї особи не-лікарі, котрі хо-
чуть брати участь в з'їзді [тут належить
і судово медицина], зволить зголосити ся до
підписаного секретаря; в) кожний участник
мусить подати, до якої приступав секції.

Секції в слїдуючій 1) анатомія; 2)
гістологія, ембріологія і тератологія; 3) фі-
зіологія, біологічна фізика і хемія; 4) ан-
тропологія; 5) загальна патологія; 6) бакте-
ріологія; 7) патологічна анатомія; 8) спе-
ціальна патологія; 9) гігієна і педіатрія; 10)
терапия і фармакологія; 11) недуги нервов;
12) психіатрія; 13) дерматологія і сифіліс;
14) загальна хірургія; 15) дїточа хірургія;
16) хірургія мочевих проводів; 17) оку-
лістика; 18) недуги горла і носа; 19) недуги
ушних ямни; 20) положинцтво; 21) гінеко-
логія; 22) судово медицина; 23) воєнна хі-
рургія і колоніальна [корабельна] медицина.

ІІІ.
Кожний участник мусить мати карту
приналежності, котру зарпд по зголошеню
достанє. Ту карту мусить мати все коло се-
бе, коли хтє уживати з всяких полєх
в' дорож і на місцї.

ІV.
Полєкш. А) *Белітниця*: Усь фран-
цускій з'їздинць обнижши ціну в'д 50%,
але в' тій оспєбї, що кожний участник
з'їзду мусить купити цілий білет в'д
границі до Парижа, а назад має право вер-
тати *тото саме дорогою* даром. При тій на-
годі треба показати карту принадлежности.
— Управні з'їздинць инших країв не дали
до тепер, ще рішучо відповіди. — Члени
родни лікарів не мають ніяких полєх
на з'їздинцях.

Б) *Помешкання*: 1) Центральний комітет
в' Парижі зарезервував 800 місць громад-
ного уміщення по ціні 5 франків 50 сант.
денно; а се достанє ся лїжко, услугу і
перше сїданє.

2) Хто прибуває з родиною або хотїв
би замешкати сам для себе особну комнату,
може користат ся слїдуючих оспєр:

а) *Agenция Voyages Modernes*, rue de
l'Echelle 1. Відступає за ціну від особи 6 фр.
денно: комнату, сїдло і услугу, а за ціну
15 фр. денно те саме з харчем. Ждає за
те коденно найменше 8 днів пробування і
заплати за той час з'їзду.

б) *Société française des „Voyages Duche-
min“*, Rue de Grammont 20. ждає 2-місячно-
го зголошеня наперед і дає: за 20—26 фр.
денно помешканє з пенсіоном, а за 10—18
фр. денно само помешканє.

в) *Agenция Lubin*, 36, Boulevard Hauss-
mann відступає комнаты з двома лїжками
за 20 фр. денно [перворядний пункт в' Па-
рижі].

Напевно минуло би ся 100 ар., коли б не
більше...

І застанає ся, відки брались ті не-
передвижені видатки. Думає. „Я тому при-
чина!“ сказав та сперт ся на крісло, „бо
пошу грош з собою. От і скорити часом
похити транзая, аби скорше обїдї вїсти.
Як би я не мав при собі пулїреса, не й-
хав би...“ Вїзв з собою борбу. „Від ні-
чї не пошу його при собі! Держ його у се-
бе!“ І подав їй пулїрес.

Не хотїла сего! Попросту тому, що не
бажала, аби собі всего відмовляв. Зрештою
оно смішно виглядає, як живий видає му-
жєви грош.

Питала ся його, як ним можуть ви-
жити? Таж тамтї гуляють, уживають, а во-
ни всего того відмовляють собі — і ним
кінцї не сходять ся.

Здигнувши раменами. „Не розумію“ мо-
вив, хто то приміром мєшкає в' ринку:
чи якї граф, чи дїдач, чи хто; що за мє-
стош, помешканя по 360 рбчо, а що-ж до-
перва в' середній мїстї! Хто в' силї тамтї
оплатити ся? Бїгме, не знаю. Хіба тамтї
роблять довги, але ми не можемо чей всту-
пити на ту дорогу. Ми маємо дїти...

І знов запанувала глуха мовчанка. Бн
лице посумїло. А се болїло його найбіль-
ше. Став ся благодї:

— Чого ти, Люсе, така сумна? Таж
сама видиш, що не я ту зминив. Нас
так жити зловил в' свої руки. Ні вперед,
ні назад! Ні в'їхти, ні забави, нам се все
відмовлено... хіба наш дїти зазнають лїп-
шої будучности. Хотїли ж менї не раз батько
казав: „Ты сыну лїпшю зазнаєш долї,
ніж я“. А тепер дуримо ми тям самим
своих дїтїх... Але не смути ся, мене болїть
се! — Говорив се нїжним голосом який

можна почути хіба між залюбленими пе-
ред в'їчанням.

— „Та де-ж я сумна?“ Силувала ся
успїхнутись та хотїла вмовити в' него, що
вона весела. Але в' усміх, що бувь виму-
шений, пїк ще дужче його душу.

Засїли до вечерї. Без надїв на зреа-
лізованє, сповненє надїв, лївми жили остат-
німи часами.

Оно навіть досить дивно виглядало.
Мешкали в' тій хатї вже вб'їмї лїтї і нї-
коли не прийшло ним на гадку змінити ся,
аж доперва останніми часами нї віден нї
відтї зродив ся у них такї замїр. Пере-
няли ся ним, жили надїєю, ціла атмосфера
в'окруж їх дихала нею. Так кілька мї-
сїць. Потім шукав, найшов і на тїм
конець...

Став на столї ще раз рахувати. Ма-
буть по сьогній раз! А коли роздумав,
де можє би ще вкортити, ввали його очі на
малу Нільцю, що сидїла проти него і спер-
ши ся дивилась на него.

І забув далї рахувати! Її лице, в'и
очі відбили ся в' його душ, а згадка на
будучність дїтїй розбїгала усь замїр, весь
рахунок.

Спер голову на руку і мовив до Оль:
„Ту будемо я дальше сидїти!“ Притак-
нула. „А коли-б я згадала коли-небудь про
инше помешканє, покарай мене, скажи, що я
злий батько“. І тепер притакнула, годила
ся з ним.

І так закопали усь надїв, усь вымрї-
те щастє, бо воно не до них належить, але
до їх дїтїх!

Львів, у мартї 1900.

г) *Atencia Depoche, Rue de Faubourg Montmartre 21.* жадає з привагом з двірця з'їздинців за перший день 20 фр., слідує днів по 10 франків, послідній день 15 фр. За те дає, квартиру, службу, світло, перше снідане. Зголосити ся треба 8 днів наперед.

д) *Voyages Pratiques, 9 Rue de Rome* жадає 6 фр. 50 сант. денно від особи за громадське членство з'їзду, крім того для більшості груп по 500 людей дає ще більш знижки.

Усяке посередництво і близький інформаційний ухвалити на особне запитання підписаний секретар національного комітету.

Від руско-українського національного комітету для ХІІІ міжнародного з'їзду в Парижі.

Проф. А-р Іван Горбачевський голова.

Д-р Євген Озаркевич секретар.

Львів, Корняків ч. 1.

НОВИНКИ.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислового у Львові.

— Нині — у велику латинську суботу — отворює ся в Парижі всевітня вистава, з черги пята в столиці Франції.

— З Львівського „Бояна“. Проба мужеского хору відбуде ся в понеділок о годині 7 вечером. — Вийде просити всіх членів, щоби коче і точно являлись. — В. III.

— О мандат на посла до ради державнон з м'єско округу Станіславів-Тисменицький (по д-р Вільгельм) убувають ся: д-р Генцель радник двору з найвищого трибуналу, пенс. радник наміст. д-р Броніслав Лозинський літерат з Львова і адвокат д-р Адам Добосинський з Кракова. Крім того поважна частина виборців из Станіслава видвинула кандидатуру Венедикта Зібавера інспектора вельницького в Станіславові. Доси планом тих кандидатів ще не знає, але до вибору ще місяць часу.

— **Вибірний мальверзацій в Кутах.** Дня 17 с. м. відбуде ся в Коломиї перед звичайним трибуналом суду окружного головна розправа карна против Юліана Козакевича, почтмайстра, і двоох жидів Премігера і Тавенцафа о крадіжх голосів при виборах до ради м'єско в Кутах, що відбудує ся в липні 1899 р. — Акт обжаловання, внесенний ц. к. прокураторією державнон в Коломию, описує факт виборчий „мальверзацій“ коротко: По сибічесьм голосованню відвернувшись бурмістр Сорочинський до публіки, оголошуючи кінце голосовання і зачиняючи двері в цілі переведені скрутки; в той самий хвилю відвернувшись ц. к. комісар косьового староства Станіславський до війна, приглядаючи ся улиці; почтмайстер Козакевич, що стояв коло стола з урною, заслонив ся газетою, вчитуючи ся в ньо пильно, а рівночасно один з обжалованих жидів вивав з кишені готову картку партії староствинської і при помочи другого жиди мали зробити з урні маленьке „гокуст-покуст“. По переведеній скрутки показав ся необхідний результат, що партія староствинська побідила партію м'єську, величезним числом голосів. До розправи покликані обжаловані свідки і внесено відчитати більше як сто протоколів, в котрих переслуханий в слідстві виборці заявляють від гот-вості присяги, що віддали картку з листом партії м'єско, котрих віддати в урні виборчій не вайдено. — Процес сей ще длитого цікавий, що миним „мальверзацій“ мали допустити ся комісар виборчий в користь партії правительственной і всієї староствинської і що прокураторія державна обжалувала лише троох членів комісії, хотів з акту обжаловання не можна вчитати, для чого ц. к. комісар Станіславський і бурмістр Сорочинський мали би бути менше винні від обжалованих, сль вже нині крадіжх голосів приписує ся виборчій комісії.

— **Лат. архієпископ іс. Моравський,** як відомо, застав по нелюбові на запалені легкіх і став его здоровля був грібний, але вчора наступило поліпшення. При недужбі знаходить ся безперестанно д-р Віковський.

— **Тернопільський жиди ще ждуть на месію.** До Тернополя прибув з Верліна місіонар, пастор Шмаєр, і оголосив афішам, що буде говорити о будучості жидів. Се стянуло багато сїоністів, котрі думали, що пастор належить до них прихильників. Завідь настав скоро, і появляв ся в дуже бурливий спосіб. Пастор позав розводити ся: чи месія, обіцяний в старім завіт, вже явив ся, чи ще не явив ся і чи взагалі коли прийдє? Відкрити розсудив ся важну квестію згідно з біблією. Але ледви тільки закінчив своїм слухачам, що дармо чекають на месію, в сль понеслись крики, сміх, пошкане і жиди зачали сиввати сїонську пісню. Перестрашений пастор утік, а тернопільський жиди ршшли чекати на месію...

— **Ордер „золотого руна“** достав ординат з Хоросткова гр. Вільгельм Семєнський-Левинський. При сль нагод писмє *Oskarowski polski*, що цесарь подаючи сь високу відзнаку гр. Семєнському-Левинському, назвє вярлани гр., що добре пам'ятає, як це в тих часах, коли шляхта польська не була так, як тепер, віддана горячо династії і престолові, гр. Семєнський и его тесть гр. Левинський відзначали ся все щирою лояльністю для корони. Отже се відзначене в нагородою за колишню лояльність.

— **Агент еміграційний Нодарі,** котрий забламував уже тисяч нашого народу и загнав его за море, закинув нові світи на легковірних наших селян. Тепер з весною розблагає по громадах своє „послання“, а то листи [з польським текстом], в котрих рожевими барвами малює провінцію Полудневу Америки Аргентину. Кожний колоніст — пише Нодарі в листі — дбає на кілометр довгу а на чверть кілометра широкую полосу землі за 45 зр. на виплат. В додатку колоніст дбає ще пару коней, дві корови, пару волів и всяку господарську снасть та насінє, а дальше прожиток до першого жнива. Збже родити ся тамтє всеяке, а ще и тютюн та бавовна; жнива відбувають ся двічі до року. — На другій сторінці сего „небесного листу“ мистить ся картина з заголовком: „Недільний відпочинок на рілнійчій оселі Аргентини“. На картині селяне, одті модно, курять факки и бавлять ся з жінками и дітьми в парку серед високих екзотичних дерев. — Чи можна дивувати ся, що наш селянин вріть таким баламутам и цукає ся на нещасну долю?

— **Іменований є судовників.** Цесарь именував радників суду кравового: Ант. Сабатовського з Тернополя, Юл. Туртелтава з Станіслава и д-ра Альфонса Бенчєвського з Перемишля радниками вищого суду кравового у Львові.

— **Не повало ся отримати свою жінку** господаря назв Урожа, пов. хроболицкого. Іван Баранський, так званє сь любезний муж, живє уже від довгого часу в неагоді з своєю жінкою Марією, а заледив ся до нього. Богато терпів Марія від нелюбви, и то так, що покинула его вбуди, и проживала у своїх родичів. Іван поклав собі таки засватати багачку дочку Катерину, але до сего треба було коче позбутися ся неприємної жінки. Умовив ся отже з жидком Шльомою Зоніатом, котрий за 50 зр. підняв ся спратати Марію з сего світа. Дав навів Шльомі 8 зр. задатку. Лучило ся, що Марія бодля зум. „Милосердний та услужний“ Шльома зайшов до єн родичів та подав для неї лїк. Був єе якійсь жовтавий порошок, котрий Марія мала заживати. Але ледви проковтнула одну ложку сего лїку, вираз зробило ся їй недобре, ба навів вхопили єе сильні корчі. На щастє дова була за мала и Марія по довгих болях прийшла до себе. Івана та Шльому увязнено.

— **Соймове коло польське** сликано на 29 с. м. для обговорення справи есенуальної реорганізації жидівско-польського центрального комітету виборчого. Видно, шибра дожити на панах...

— **Стіпендію** за фонду ім. Кароліни Глинецької 240 кор. річно надало намістництво на предложєні Ставропіт Мх. Туркаленчєв в III року прав в львівськїм університеті.

— **Арбій вїсти.** Епископом луцко-житомирським именованний дотепершній суєрагав-епископ іс. Болєслав Клопотський; числєть він 53 лїт жєтє. — На краївськїм двірці придержано Мх. Мороза и Март. Дубачинського, паробків з Дубляна, котрі без заосмотрєня выбрали ся в дорож до Америки. — З нагоди свєтє Великдиньх уряди львівськї брукой злодїв „велику ловлю“ на чужє добро. Нема дня, щоби кбляк або і більше особ не потерпїло рїзнь шкєди так в готівцї як и в натуралїях та одєжї. „Але и ворог не спить“, бо поліція до дня по кбляк видїдує пакує „на свєтє“ за крєтє. — У Львові помер в 42 роцї жєтє визначний промисловєц и влєстєтель скєпу з церковними рїчами Вікентїй Кучабинський. Був єе чоловік дуже рухливий на полі торговлї церковними рїчами и тїшєвє ся загальними симпатїєю. — В Росїї невдовз убїдуть в обїг нові 50-рубєльнї банкєтє сїмєн барнє з портретом царя Миколая I. — При ул. Личаківськїй ч. 22 у Львові вбух вчєра грїбний огнь в комнєтї капітанової Ф. наслїдом упадку и розбитє лямпи; сторожа пожарна вчасно угасила ширшєжучї огнь.

— **Театр Олімпіа.** Славновїстний за границєю театр Олімпіа під дирекцією п. Брунона Шенка, знаного вже из свого попереднього побуту у Львові влєстєлєтє лїтнього театру „Еден“, прибувє до Львова. Представлєні будуть відбувати ся в спеціально на сцї будуваним п. Крикєвичем поставлєном великєльськєм амєтєатрї при ул. Городецькїй. Програма сєго театру обчислєна в спеціально для родин и виклицє безперєчєно в сєйх версїях столицї великє заїнтерєсованє.

Господарство, промисль и торговля.

— **Загальне зібранє членів Банку Зв'язного в Станіславові,** стоваришенє зарєстрованого з обмеженою порукою, відбудє ся дня 27 п. ст. цїтєня 1900. у власнїм льонєлі [при Бєльведєрськїй ул. н-р 3] з слїдуємїм порядком денним:

1. Читанє протокола назв послєднього заг. зібрання.
 2. Справозданє Дирекції за рік 1899.
 3. Справозданє контрольного комісії.
 4. Предложєнє надє. Ради о подїлї чистого зиску.
 5. Заміна статута.
 6. Вибір членів надє. Радї на р. 1900.
 7. Предложєнє членів.
- Початок о 6 год. вечером.
- Бєлє бм на визначений час не явилось приписанє число членів, то по мыслє § 21 статута сїликуєсь на 7 год. вечером

того-жє дня другє заг. зібранє, котре рїшає без вигляду на число явивших ся членів.

Від Дирекції Банку зв'язного в Станіславові.

Северин Торонський. Іван Сас Львовський.

Выказь складаных жертв

В користь стоваришенє Русини у Львові жертвували в час від 18 грудня м. р. до 10 цїтєня с. р. отєй Вп. Добродїв: д-р Ст. Федак 60 зр.; товариство „Дибєр“ и Ол. Мишуга по 50 зр.; Вирєсєв. мітрополїт Кундовськїй 30 зр.; о. М. Ідковськїй, прєзєнт дух. сєм. 25 зр.; о. митрать А. Бїлєцкїй 20 зр.; Блюб Русинок з доходу св. Никол. вечєрницї 16 зр.; Грїг. Кузьма, совїтник апєл. 10 зр.; по 5 зр.: п. Ольга Тороньска, В. Войко, І. Левиньцїй и о. Грїг. Ковч; М. Любєвич 4 зр.; по 3 зр.: О. Ваньо, Дм. Гузарь, Л. Сїчинськїй, д-р Яросл. Кулачковськїй и І. Мишєвич; д-р К. Левиньцїй 2-30 зр.; по 2 зр.: П. Стукєч, А. Сумит, М. Шавала, П. Шанковськїй з Кошичиньє, А. Павлиць и Л. Герасимович; по 1-50 зр.: д-р Ш. Сєльськїй, Ос. Ганничєв, А. Стефанович и А. Коритко, п. Данилович зб складки мїж питомцями 1-33 зр.; Євг. Гузарь 1-15 зр.; по 1 зр.: оо. Єронїм Алексєвич, М. Жарськїй, Т. Бородайкєвич, Е. Мороз, П. Мицьковськїй, П. Петрицькїй, В. Омєлянськїй, Крайчик, Ів. Іванчук, А. Юрєвич, П. Жолєвич и пп. Я. Коритовськїй, Юл. Сїчинськїй, Глинецькїй, Каранович, Калєв, д-р О. Кулачковськїй, І. М. и панї Єм. Харкєвичєва; по 1 корєнї: оо. Д. Вєнєдєк, Р. Ілєвич, М. и п. Ів. Зарицькїй; крєм того зб складки 60 зр., а о. А. Юрєвич дарувєт плащ для бїдного учєнєка. — Вєсьм Добродївм висказує сєрдєчнє подяку Вєдєм.

Телеграмы.

Вїдєнь 14 цїтєня. З Риму телеграфують до N. W. Tagblatt-y, що папа приготєвє єєнєклїку в користь мїра. — Дїєнєнєк доносєт, що з пруского Шлєска вигнєно багато робїтєнїкєв, працюючих в фабрїках вєд довгого часу. Нежєнатїм наказано вїхати до трєх дївєв, жєнатїм визначєно вїсїм дїєнєв рєчєнєв.

Рим 14 цїтєня. На зєлєнїчїй лїнїї Рим-Неаполь накинєно на шини велєву купу камїня на кбляк хвїлє перед прїїждом посїтїнного пєждє в наслїдникєм престєла, котре мєгло бєло викликєти катастрофу. Злочинєца досє не вїслїдженє. Сє вєе другїй случай пїдчас подорожї наслїдникє прєстєла.

Лондєн 14 цїтєня. Голєндєрськї аташє ранєнїй Англієцями в бїтїє коло водопровєдї, помер при операциі.

Цєрєгород 14 цїтєня. Державного радника и влєстєлєя друкарїв Тєєїка вигнєно до Малєн Азїи, бо єму закидають, що видрукуєвє молодотурєцкїй манїфєст.

Гага 14 цїтєня. Вї дипломатичнєх кругєх заєвєняють, що полюбовний трибунал, як лїшь уконєстїтує ся, предложїть Англії сєвє услужє в справї заєключєнєа мїра з Бурєми. Уконєстїтуєнє наступїть доперва з хвїлєю, коли ухвалє гагєсон конєрєнцїї будуть рєшєнїєвї, що найменше 3 державам. Дїпломєтє бєтє ся дуже ярєнїх сїмпатїй Амєрїкї для Бурєв.

КУПЬ ЛІПКІ в Славоніи.

Одиноке горяче посѣдаче йодъ алыкаличне жерело (64 Ц.) на континентѣ.

Прежіване: Будапештѣ 1885 и 1896; Лондонѣ 1898; Вїдєнь 1894; Римѣ 1894; Бруссєлє 1897 першїмє надєгородам. Вїд 1898 стєцієа дїєлїтєльськєго зєлєнїчєя [на Дугєсєлє]. Вїдєвєд Будапештѣ, угорєка державнєа зєлєнїчєя, Фїюмєнськїй посїтїннїй пєждє 7 годїна 15 мїн. ранє, прїїждє Лїпкє 6 годїна по-полуднї. З Румунїи, Болгарїи, Сєрбїи, Вєосїи [на Бродє Новосєа]. Окрєм того стєцієа полуднєом зєлєнїчєв: Пєнїєрєв-Лїпкє [на Кєлїчє-Вєрч]. Комунїкацієа з Австрїєй полуднєом зєлєнїчєю. [Вїд 1898 полуднєом тарїєв]. Поворотє у вєсьх наєрєках посїтїннїмє дїєнєвїмє потєгам.

Тєрми Лїпкє сєутє знаменїтї до нєтєа и на купїлє чєрєз сєвєо прїєроднє 64 Ц. вїсєку потєлєтє, сєвєо баєчєтє зє содє [угорємєт], як полуднєа йоду. Дїлєють прї вєсьх вєтєрєх, сїлєнїчєх, [нєтєр] устє, мєлєуднєа, мїхурєа, мїшєнєа и т. д.] прї гїстїч, рєвмєтїзмї, асїлєтє, болячє нєстєй, якє такожє прї ширєфїзїчєх недугєх вєсьх недугєх крєвї и т. д. Полуднєасє заєвєдєнє купєлєє зє лїєусєсєво урєждєнїємє комнєтєам, цєрїєлїєнїєам и мармєровїмє ваннїам і т. д. парїлїам [Тєнїєдєрїє], бєсєнїам, єлєг. урїдїєнїємє гєтєлє, сєлєтє устр. новїй сєлєнїє курєцієннїй, дамєкїй сєлєнїє, сєлє зє єортєлїєам и до конєрєнцїї, рєстєорєнцїї и кєвєрїє, стїлєвєа, вєздушнєа прїємєнєа зє бєлєрєам єлєктр. осїтєлєнєа будїнїєв и парку, знаменїтєа канєлє. Оєїцієлїєнїй лїкарь купєлєвї: д-р Бєрт. Ф. Шємєрє.

Рєзєнєа тарїєнїєа йодєсєнєа вєдї: прїємо зє жєрєлєа, сєлєдї вєдї для угорєцїєм: А. Е. Edeksuty und Mattonia Wille in Budapest; для Австрїї: S. Ungar und Heinrich Mattoni in Wien.

Блїжшїй поєсєнєа и прїєсєнєа чєрєз купєлєву дирекцієу в Лїпкєу.

Товариство взаимного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє з обмеженою порукою удїлєа по-мїчкї за оплатєю 5 1/2% и 1% додатку на комїтє адмїністрєцієнїй за нїтабулєцією або порукою двоох водповїдєнїх рєчїтєлєв, до сїлєтєй в рєтєх на 3 до 10 лїтє и прїїмєє вїдєдї до опрєцєнтєванїя вїд чєнєв и трєтїєх особ по 4%. Удїл чєнєскїй вїносїтє 50 кор., вїносєє 2 кор. Члєном бєтї и пожїчку дєстєтє мєжє тєлькє члєнєм обєзпєчєнїм в „Днїстрѣ“. Інфєрмєціє удїлєа Дирекціє лїєстєвєо.

Зголєшєнєа о удїлєнєа аєнєцїє в охрєствєстєх, дє нєма блїжєкє аєнєтєв „Днїстра“, прїїмєють ся. Львів, рїнок ч. 10. (дїм „Прєсвєтє“) 34

Бомбєй 14 цїтєня. Зє прїчїннє повєстєнєа в окрєзѣ Капєрє сїтуєцієа дуже грїбнєа. Повєстєнїєа зрєбуєвєлєа а вїдєтєх пїдпєлїлєа и сєлєдє мїжє и мїлїє. Замордовєно 5 урєднїєв и 10 нїшїєх особ. Их тїлєа повєстєнїєа кїнулєа до горючєго мїлєа. Зарєкїєрєванєа вїєскє прїєвєрнєло спокїє, але сїтуєцієа мїмє того дуже повєжнєа.

Надосланє.

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львів Гетьманська ч. 6

зложєнє зє кєлькєх вїдїлєв вє котрїх вїкєнєує сї: нїзємєновєнє, вїтїєнєа зубєв без болєу, лєтєлєнєає стїчнїєх зубєв.

Для прїєнїцїєа зєвєдєно тєуєвєдєу, що надєслєнїй потєчєо лєкнєй, єлємєнїй и т. д. стїчнїй зубї наєрєцїєає сїа и вїсєлєєє вїдєрєтєнєо потєчєо. — Ателїє отворєно чєрєз цїлїєй дєнє.

84 28—52 А-р дєнтїстє Вікторє Янєковськїй.

Найчїстїйша алыкалична

GIESSHÜBLER

вода щавова.

ЛИПІ

вє рєстєорєнцїєа ЛєОТУЛє ТєПєРє, улїєа Трїбунєльєкєа ч. 12 дїмєа влєснїєа, мєжєа дєстєтє потєчєно нїєо о годїнї 8-їєа ранє горєчїєа єлєдєлєа.

ЦѢ ННІКѢ.

Пєчєнєа вєпрєзєа зє купєтєю	15 зр.
Сїмєлїєа лєгїєа	12 „
Фєлєчїєа	12 „
Нїзєкєа тєлєчєа зє хрїєнєм	10 „
Кєлєсєкєа зє хрїєнєм	5 „
Кєлєсєр	15 „
Обїдєа зє зєбєнємєтє	40 „

Вєсїєй наєпїєчїєа вє кєлїєлїєнїєх рєдєх по най-ужїрєкїєнїєх цїнєх; для нєвїєстїє, що потєдєтє зє мєсєн рєстєорєнцїєа, дамєа вїдєрєкїєнїєа мєрїє. — Найлєтїєнїй вїєкє по нєдєлєнєвїєх цїнєх почєтєлєа вїдє 40 зр. лїєтєа.

По театрї вєє єлєнєа, зє вєлїєнїй вїбєрє стєрєв „наєпїєчїєа вєсїємєтєрєа кїхнєа.

79 179—?

Зє вїсєкїємє повєжєнєамє

НАОТУЛА ТєПєРє.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптіки и Механіки у Львові площа Галицкая ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площа Галицкая

пєрєчєає вє вєлїєкїємє вїбєрїє и по цїнєх найлєтєнїєнїєх: окуларї, цїєрєрї, лєорїєтї, бїєнєлї, далєкєзїдї, баромєтрї, тєрмєомєтрї, мїєрєєкєлєа, лїєшє, ком-пасєа, рєлєєдєлїєа, тєлєскїє мїєрїєчїєа, цїєнєа, лїєлєа мєкєомєтрїєа и т. д.

Урєждєнє дєлєкїєєв єлєєктрїчнїєх. Вєсїєкїє наєрєкєа поладєжєують ся якє най-єскєрїєе найлєтєнїєе. 4815

Найдовше!

Потрєватї мєжєтє гєрдєрєбї якє сєтє хємїчєо чїщєнїй, вїдєжєнїєа з прєсєванїєа и вїглє-дєють якє новїй вє прїєрїмїє вїдєнїємє за-вєдєнєо хємїчєсїємє

ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ

СИМЕОНА ВАЙСА

ЛИПІ

улиця Коперника ч. 12.

Лїстє похвалїєнїє зє вєсьх стєрєбїє.

— На бєжєнє чїщу убрєнєа вє прєтєлєу кєлькєх годїєв. 157 6—10

Артистично-Лїтературні Новини

Кн. І. В. Шурєт: Мої Лїєтї (новєлє).
Кн. П. Е. Пє-Іє. Пєтєрєвїч: Нє-лєлї.
Кн. ІІІ. П. Лїєдє-В. Шурєт: Мє-лїєськєа Вєнєрєа (драмєа).
Брєшурєванїє прїєрїєнїє І корєнєа, опрєанїй 2 корєнїє. Кн. І-ІІ: в Кїнєгїрїє Наує. Тов. ім. Шєвєчєкєа у Львові, Кн. ІІІ, у чєрєводчїєкєа в Пєрємїшлє.

КОМАР

дєвєтїднєєннїє гуморїстїчнєо сєтїрїєчнїй.

Одїєкїєнїй гуморїстїєчнїй ілїєстрєованїй орєан на Руєм. Вї-дєає і зє рєдєкцією одїєчїєа: „Вєм Кїєнєцєвєа“.

Цїєрєчїєа пєрєхєдєтєа 4 зр., на лїє рєкєу 2 зр., чєрєвїрїєчєо 1 зр. Рєдєкцієа і адмїністрєцієа: Лїєтє, ул. Лїєчєкєвєкєа ч. 23.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
 Авадъ: склепы власны: ул. Сикотуса 25, ул. Галицка
 ч. 11. Кривоъ: Сукоиницъ ч. 20. Чернивецъ: Рикокъ
 ч. 2. Перемышль: Францишканьска ч. 24

Зъ другаря Институту Староісторічного підъ зарядомъ Іосипа Данилюка

Виходить у Львові ще два (крім надані в руській святі) о 5-й годі по полудні. Літературні доданки, бібліотека найвизначніших поетів виходить в другий, в третій і п'ятий по перебігу року в Діло.

Передавати в газету приймають: у Львові адміністрація „Діло“ в Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень в Коперника ч. 11, в Виро газети А. Кароля Любика 9, в А. Ольшанського ул. Каліш-Віктор 2; — в Ярославі: Л. Крижановський; — у Вроцлаві: М. Дукос, I. Seidenstätt; в А. Кіхтер, Nibelungenstraße 4; в. Seibek I. Wolfzelle 11; в. Hainkestein & Vogler I. Wallischgasse 10; в. Франкфурт в Гамбурзі: M. Hainkestein & Vogler.

Передавати на „Діло“ в намісники за кордоном платити у Львові.

ДІЛО

Передавати на „Діло“ в літер. додатком:

в Англії: за границею: на цілий рік . . 16 кр. на цілий рік . . 22 кр. на пів року . . 8 кр. на пів року . . 11 кр. у Львові: на цілий рік . . 14 кр. на пів року . . 7 кр. на чверть року . . 3 кр. на місяць . . 1 кр. 20 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зворотять ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неоплачені копії відкидаються. — Неодержані чиселі виступають в кр. на пров. 7 кр. Оголошення зважати приймають ся по ціні 10 кр. в рік однієї сторінки звороткою або в місяць в 25 рубриках „Надоборка“ по 25 кр. в рік. Подати і інші довідки приватні чиселі ся по 15 кр. в рік зважати.

Внутрішня і загранична політика.

В перших днях мая с. р. вибрав ся наш цесарь до Берліна. Урядово пишуть, що має се бути оттак собі звичайна візита, як чимось в нагоди рідного торжества в цесарський дому Вільгельма II, котрого найстарший син має бути признаний повнолітнім. Але недовірливий загаль хитав головами на ті поясненні нам'яреного цесаря і підозрює та ширше за нимши, політичними є причини, беручи на увагу політичні події, які в останніх часах складають ся в широкій світлі.

І так пр. в Болгарії, мимо австрійсько-російського договору з р. 1897 що-до балканських держав, росте очевидний вплив російської. Болгарська армія має організуватися на лад російської; болгарські офіцери мають в Росії поборити військову науку; кн. Фердинанд, кажуть, має женити ся в якусь російську велику княгиню і сам має перейти на православ'я, і т. и. Цар, як пишуть, скликає на Великдень до Москви засідання дворянства і має ним оповістити якийсь важкий постанови. Указують при тім на те, що такі зв'язи дворянства скликаючи досі три рази: в р. 1812 перед французькою війною, в р. 1854 перед кримською і в р. 1875 перед турецькою війною. З сего виходить велика тривога в околицях. З другої сторони дбала Росія до владу на будову залізниць в Малій Азії, а се йде вперекрест намірам Німеччини, котра на те саме робила собі смак.

Отже з тими і такими нішими подіями вижити нам'яреного зв'язу австрійського цесаря з німцями в Берлін. В зв'язі з сими догадками в мабуть також зам'яна стаття, подана в останній числі вільного тижневика Die Zeit, котру отсе подаємо в перекладі:

„В справах заграничної політики поводити ся урядові і побурадові учасники з австрійськими народами так, як з дітьми, що допитують ся про початок життя. Бузко приносять діти, головна річ подружжю життя — се ті розмови, які тато і мама ведуть при столі; а коли дитина не заспокоює сими поясненнями, — ну, то нечемному дитині каже ся просто і виразно, що вбав не потребує ще того знати. Такою самою дорогою йде ся у нас в справах заграничної

політики. Тронові річ обмежують ся до стереотипного упевненія, що наш відносини до всіх держав є як найліпший; зв'язи монархії — се завжди ніби то оттак собі невинний рідний торжество, при котрих пануючі і їх міністри поспівають одні других о здоров'ячко; а коли хтось ціваний, що не вірити у ті бабусині казки, позвольте собі зажадати конкретніших в'єстей, то відказує ся попросту: „Урядова тайна!“ і конець на тім. Але дітей соромлять їх учителів не сніпає ширати тайком по своєму за відвічанням чудом, і они, хоч враз попадають на смішний здогад, таки якби в головній річ доходить правди; оттак веде ся і австрійським народам з заграничною політикою. Неодно, що вирінає в прилюдні неспіврозумілі дискусії, буває пусте; але найголовніший річ в заграничних справах монархії таки виходить наверх.

І так пр., хоч втаємничені не знати як нас упевнюють, що наша загранична політика не має ніякого зв'язу з внутрішньою, все таки знаємо вже цілком на певно, що се можна сказати лише про державу національно-одноцілину — та і то лише в якихось межах, — але не про австрійсько-угорську державу, зложену з всіх цих народностей. В суцільній національній державі внутрішню і заграничну політику можна порівняти з хатою і улицю. Хату делять від улиці стіни, вікна лущать одні з другими. Хто в хаті, може побіля надобу виглянути на вулицю, може випустити до хати свіжого воздуха або і зачистити вікно перед нездоровим воздухом улиці; але на відворот в улиці не заглине ему ніхто до середини, не надзе ему втру до хати, крім власного хата сего не хоче. Так само має ся річ і з суцільною національною державою. З другої сторони така держава, як австрійсько-угорська, табує мови циганів беззастовно серед отворені дороги європейських народів. Хатний і надвірний воздух — се одне і те саме. З усіх хат довкола можна завітати до середини; вський „домашній“ сибір за-для бра-

ку властивих хат стає ся заразом прилюдним, так сказати, європейським складом, до котрого той чи сей сусідь сміло втикає ся з свого вікна. Така держава, як наша, не має хати, не має спокою, — не казати вже про спокій домашній. Справи нашої внутрішньої політики є рівночасно справами нашої політики заграничної, а загранична політика є також внутрішньою. Раз загранична політика залежить від внутрішнього розвитку, другий раз внутрішня політика від заграничних обставин.

Але се все є лише вислов, котрий ми звикли уживати, говорячи про суцільну національну державу, і стараємося їх перенести на нашу отверту поліву державу, хоч они тут не є відповідні. У нас внутрішнє право держави є по правді правом міжнародним. Загранична і внутрішня політика є в головній річ одне і те саме, а ціла різниця виходить лише на те, що ми ту частину нашої заграничної політики, в котрій вільно нам брати участь, звамо внутрішньою політикою, а ту частину нашої внутрішньої політики, при котрій маємо мовчати, заграничною. Сю між ними одною з другою політикою можна прирівняти до того мотуза, котрий циганська родина розбіє собі в полі, щоб мови бы зазначати стіни своєї хати.

Слушність сего твердження показує вся наша історія від р. 1866. Дуалізм, привнесений угодною конституцією, надана австрійською, — того всего годі порозуміти з внутрішнього розвитку держави; оно бере свій початок єдино від битви під Кенігротом. Польська автономія в Галичині від р. 1869 походила з небезпечності війни з Росією; а що тая польська автономія мала славного тайного договору австрійсько-російського з р. 1897 триває далі, се є так само певним доказом, що casus belli остає ся досі в силі, як і триває досі нагромадження війська в Галичині. Що Слов'яни в полудневих краях мають від початку тридержавного союзу у всіх австрійських правительств більш ласку ніж

Італійці, се показує, що на раз нема чого боятися Італії. Але з другої сторони правительств не хоче пристати на відділені полудневої італійської частини Тиролю, хоч пристати на се тирольські Німці; а се знов показує так само, як і деякі укріплення на полудневій границі, що такі не дуже хоче правительств раз на все спускати ся на дружбу Італії. Так само опирає ся правительств жаданям чеських Німців, щоб відділяти німецькі країни в Чехії, а се укажує на таке саме невдоволення Німеччини. Поки від р. 1866 взаємини з Німеччиною не цілком були гладкі, потім Німці в Австрії мали ласку і до р. 1879 вели провід так, як обіцяли Польки. Від часу німецько-австрійського союзу в року 1879, користуючи з „хвилі“, давано їм від часу до часу добрий стусан від ребра, бо безпечність з боку Німеччини унажало ся за певне. Лише гр. Бадені захваляв своїми язиковими розпорядженнями в р. 1897 трохи з кривого, і з тей причини не залишено з Берліна в тих трьох роках язикових розпоряджень виступити з дружними радами, щоб в інтересі союзу знести ті розпорядження. Ради ті довго не помагали, бо від славного будапештського бесіди цесаря Вільгельма II. у вересні 1897 р. настанала деяка знесохота. В осені 1899 р. язикові розпорядження упали, а знесохота злагодилась рівночасно зам'яною перепискою. А тепер? Ну, побачимо, хто у внутрішній політиці дбає в найближшій часі першого стусана від ребра, і тоді будемо також знати, що маємо нового в нашої заграничної політиці.

Оттак, як бачимо вже з сего поверховного перегляду, головні справи нашої т. зв. внутрішньої політики є заразом осю, около котрої обертає ся наша загранична політика. Дякую гр. Голуховській не потребує виявляти нам тайні справи заграничної політики; ми їх знаємо в політиці внутрішній, хоч в деяких трудностах, — подібні і з сего огляду до дітей, котрі мимо всяких бабусиних казок, спостерігаючи уважно одні других, вибачаючи так до-

Відносини галицьких Русинів до буковинських.

[Письмо з Чернівців.]

I.

Проф. д-р Стефан Смаль-Стоцький видав недавно книжку п. а. „Буковинська Русь“, котру можна поручити сміло кождому, хто бажав пізнати буковинсько-руські відносини. Галицькі Русини часом мають охоту судити буковинських відносини півли своїх галицьких. Воно, певна річ, знайде ся на Буковині багато дечого такого, як і в Галичині; але в тут багато і зовсім неподобного до галицьких відносин. І отже се не подобно треба доконче пізнати, коли хто хоче виробити собі вірну думку про життя буковинських Русинів. А се можна пізнати з книжки проф. Стоцького.

Прочитавши сю книжку, я поставив собі питання: Як-же були досі відносини галицьких Русинів до буковинських? Се питання, гадаю, може обходити галицьких Русинів з такою причиною: Наслідком обставин галицька Русь стала культурним осередком для всіх українсько-руських земель. Тепер, коли найважливіший і найдіяльніший товариства є в Галичині, ся гадаю, що галицька Русь є нашим культурним осередком, більше певна, як була коли-небудь. Свідомість сего може не є така велика у самих галицьких Русинів, як є у тих Русинів, що живуть по-за Галичиною. Та Русини по-за Галичиною відчувують ся або так єдинозв'язану силу галицького осередка і мають до него деякі бажання і деякі рахунки з ним. Та бажання і ті рахунки повинні знати галицькі Русини, бо їх вплив на

українську, буковинську і угорську Русь — се їх загранична політика. У тім політиці вони можуть багато допомогти і багато пошкодити. Свідомо шкодити чужій Русині не захоче, але проте може неспівом шкодити з причиною незнання відносин. Отже пізнати і „заграничні“ відносини земляків — се обов'язок галицьких Русинів, у котрих Русь не замінена Синоєм, Збручем і Прутом. У галицьких Русинів видко від часу до часу охоту свідомо, з наміром устроювати руки в справи заграничних земляків [н. пр. остатніми роками угорських], але те все дє ся несистематично, лише часом. Тимчасом уже з тими засобом сили, які є у галицьких Русинів, вона може справді в не одній допомогти землякам за Карпатами, за Прутом і за Збручем, і при тім ані троха самої себе не кривдити, а навпаки, і собі допомогти таким способом. Як галицькі Русини розуміли сю справу досі у відношенню до Буковини, про отсе я й хочу повести річ.

Всі буковинські Русини пам'ятають дуже добре, що їх є десять разів менше, як галицьких, і навіть о половину менше, як угорських Русинів, бо всего 208,000. Вся буковинська Русь — се так як би лій повила в Галичині, тільки часте-го так, що вліє не у Галичині. Через те, що ся руська земля опинилась в міжострі австрійським краю і управляє ся нішими краєвими законами, а при тім живе в ніших обставинах, вона переживає нашу історію, як галицько-руські поєвти. Буковинська Русь — се наш „квас“, руський здоровий клімат, абилий поміж різноманітний буковинський елементи. Від входу російської границі, від заходу Карпати і Мадяризна, від полудня живе

тільки румунська, в котре захват руський клин. Тому, що Румуни мають сильну моральну підпору в королівстві, в семигородських і угорських Румунах, то вони раді б руський клин вибачили своїм клином, так щоб Русини сїли собі на лівий берег Прута, від вівчачи, і плавали, як колись жиди на Вавилонських ріках, за чудесною землею, що родить таку славу мамалігу. Але справа не така легка і отсе вибиває клин клином — се історія русько-волохських відносин.

Як буковинський Волох все опирають ся на королівстві румунськом, на семигородських і угорських Волохах, від тих своїх „заграничних“ земляків завжди мали і мають поміч, — так само очевидно і буковинським Русинам у потребі треба було, і тепер ще треба оглядати ся за помічю сильніших Русинів. Де-ж їм не сміє Русинів глядати? Україна і угорська Русь самі потребують опіки, — лишав ся одна галицька Русь. Коли-ж так, то і не диво, що Буковинці, привязані до своєї землі, ніколи не перечисляють заслуг і грехів галицько-руської заграничної політики і потроха носом круять, коли бачать н. пр., як львівська руська молодіж „відкриває“ угорську Русь, навязує зносини, шире про неї кричить, що треба помагати і т. п. Корінний Буковинець думає собі при тім: „Все те дуже гарно, але чому про нас ніхто не думає? Ми вже є, ми вже де-що зробили, зробили стільки, що нічого нам і соромити ся, не то, що угорська Русь, але нам придалась бы се поміч, — і от про нас забувають! А у нас вже і ґрунт до роботи підготовлений! Тільки приходять і помагати!“ Тимчасом галицькі Русини цівачіше

відкривати угорську Русь. Чи може вони вже такі певні, що буковинська Русь не пропаде? Чи може думають: „ми вже довели вас до розуму, робіть же тепер самі на себе!“ Мені здає ся, що відповісти на сї питання можна лише так, що Буковинці не без причини може собі думати, що чим же вони гірші від угорської Русини? треба й на него не забувати. А що-до того, як галицькі Русини доводили Буковинців до розуму, то ось на се відповідь з книжки Стоцького.

Говорять ся перше про часи до 1848-ого року:

„Русинам буковинським [1848 р.] не було ні відки запомогти, підпори, заохоти, провладу. Помимо того, що від 1786 року аж до 1849 Буковина сполучена була яко червоноцв'який округ тісно з Галичиною, не було майже жадних взаємин між Русинами галицькими і буковинськими в тім добі; тільки всего і було: що деякі Галичане [питомці львівської семінарії] приймали православ'я і стали священниками на Буковині; що кілька гр.-кат. священників прийшло з Галичини на Буковину та що кілька урядників і професорів зайшло сюди, але-ж вони губили ся без сліду поміж загальом Буковинців, або, що ще гірше: суперницько в справах віри відтворювало одних від других. Зрештою галицька Русь не могла і в зачерез те мати якогось більшого впливу на Русь буковинську, бо сача вона у своїх загаль була майже зовсім неспівомою своєю народности масою. Інтелігенція руська в Галичині була єдиноцілиною і коли говорила про вплив Галичан на Буковину в тім добі, то хваля про вплив польський; польщені Буковини, особливо-ж Русини, було-

поруває: Свідання по варшавськи в 50 кр. Covert складаюче ся з 4 справ, горілка кулява і кулява, що четверга і неділя чачки по варшавськи і кулява литовськи, обиди з 7 потраф по ар. 110. Covert після карти. По театр Covert з 3 потраф в 70 кр. В п'яницю рыба по жидівськи. Вина добрий.

З поважаном

Іван Франц Новаковський.

Реставрація Пільзенська
в Готелі Француском у Львові

ходить великою тайною своєю „заграничною політикою“.

Переглядъ політичний.

Въ субботу отворено париску wysta-
ву. Въ послѣднихъ дняхъ ужито до упоряд-
кована площъ выставки нѣколя тысячъ воз-
кбвъ и сапербвъ и якъ-такъ упорядковано го-
ловнй улицъ. Порядку въ поодинокихъ пала-
тахъ и павильонахъ ще нема. Въ австрійскомъ
вддѣлѣ ще нема нѣчого готового. Самй скри-
пѣ невыпакованй. Цѣлковите уряджене ав-
стрійского вддѣлу потребае ще нѣколя тиж-
дѣвъ. Сензацію выставки в „улиця народбвъ“,
де побудовано палаты всѣхъ державъ въ за-
держаннѣ національныхъ прикметъ. Увагу
звертае своєю архітектонікою палата Фін-
ляндін.

Отворене выставки водбуло ся в субботу в полудне. Президента Любета привтавъ на вступі міністеръ Мілерандъ и генеральный директоръ выставки 70 лѣтній старецъ Пікартъ. Въ промовѣ до Любета Мілерандъ, подѣлитъ заслугу Пікарта и звернувъ увагу на поступъ, який протягомъ 100 лѣтъ людскость зробила въ области промыслу и знаня. Бесѣдникъ зазначивъ, що машина стала ся королевою свѣта, она заступае робѣтника, котрого перемѣнила лише въ помѣщичу силу. Навѣтъ смерть уступае передъ побѣдичму походомъ людского духа. Хірургія и медицина поступають напередъ завдяки гениальности такихъ людей якъ Пастѣръ. Але наука робить чоловікови ще одну знамениту услугу, вияснюючи ему тайну матеріальной и моральной силы людской сущности, котру высказуе одно слово „солідарность“. Урядженя синдикативъ сплоскъ всякого рода для взаимной помочи, призначені на се, абы индивідуально слабыхъ зобрати до водпорѣвѣшан цѣлости, тутъ доказами людской солідарности; сея солідарность мае на цѣли зменшити разліч нервности иснуючі въ нутрѣ кождоу націи, вытворені природою або соціальными обставинами; она хоче дѣти того самого народа злучити звязею правдивого братерства. Влиявъ тон солідарности не став на границахъ поодинокыхъ интересѣвъ, идей и чувствъ; они мѣшають ся и зростають на цѣлой землі въ добродѣйну цѣлость, позволяючи намъ вже теперь бачити нову еру, котрой першій знакъ зроблено въ шляхотній иніціативѣ до гаетской конференціи. Тутъ же сильнѣйше наважують ся міжнародніяземлянини. Маємо побѣтаву надѣятися ся и вѣрити, що прийдѣ день, коли свѣтъ узнасть лише мирову ривалізацію и побѣдич борбы въ працѣ. О праце, увѣльняюча и освѣчена праце, ты є тою, що ушляхотняе и потѣшае; передъ твоимъ походомъ щезае утѣкае лихо. Ты увѣльняешъ людскость водъ пугъ невѣдѣ а нѣч вступае въ ту ясну и чисту область, де колись здѣйснити ся идеалъ

виньскихъ, и то черезъ самыхъ такихъ Русинъвъ галицкихъ, шло, якъ се бачили мы на народныхъ школахъ а бачимо же й теперь на мѣстахъ и мѣсточкахъ, скорымъ крокомъ напередъ; не лаше верства мѣщаньска, але и вытворюча ся интелігенція буковиньска переймала ся польскимъ духомъ, а дѣдичъ буковиньскій, котрій до недавна не знали нишомъ мовы опрѣчь руской, стали уживати зовсѣмъ загально мовы польской. Якій успѣхъ робила польска идея на Буковинѣ, видно вже хотѣбы изъ сего, що въ р. 1846-омъ въ часахъ польской ворохобнѣ въ Галичинѣ, половина класса фѣлософическихъ въ Черновцахъ за для участі въ ворохобнѣ, то зн. за-для годовонъ зрады, сидѣла по арештахъ.

„Куда-жъ не сягавъ польскій впливъ, тамъ бачимо якусь зашкарунѣлость вѣровсповѣдану и за-дѣянену тои части православной интелігенціи, котра не зачисляла себе просто до Волохѣвъ, якійсь впливъ сербскій, що выходивъ изъ Карлбвца, осядку православнаго митрополитическаго синоду. Коли-жъ в почали може за черезъ те, що до черновецкихъ гимназій ходило дуже багато галицкихъ Русинѣвъ, укладають ся якійсь привзявшій вѣдносини мѣжъ галицкими а буковинскими Русинами, то при концѣ 30-ыхъ и въ 40-ыхъ рокахъ, въ часахъ завязатого и лютого суперництва мѣжъ православіємъ а католицизмомъ на Буковинѣ, и тѣ звязи мусѣли пѣрвати ся. Такъ, якъ въ Галичинѣ одна греко-католическа церковь еднала Русинѣвъ, хоть вона и по польски говорила, до купы, и Русины для однихъ лише интересовъ своєї церкви мали саме-такіе арозумѣнне и интересы гр.-кат. церкви держали за одно зъ интересами загально народними, такъ само и на Буковинѣ православна церковь еднала Русинѣвъ и Волохѣвъ до купы, для однихъ лише интересовъ православной церкви мали Буковинцѣ арозумѣ-

цількова гармонія між справедливістю і добротою.

Промова соціалістичного міністра викликала нечуваний ефект. Коли оплески замолкли, відповів Мілерандові президент республіки. Бесідник підкидував представленим державі за участь в'їх виставі в оголосив виставу за отворону.

Телеграма з Іокогами доносить коротко, що в нутрі Кореї вибухла революція. Ся сея вже правдива, то революція вибухнула на натовпою Япанців, котрі шйже корейським населенням агітують против корейського правительства за его уступки в користи Росії. За плечима Япану стоить очевидно Англія, котра хоче запутати Росію в яку війну и відвернути би увагу відъ полудневої Азії такъ довго, якъ довго воєнні сили Англіи званій воїною в полудневої Африці. Заходъ Росії станути сильною ногою в Корею, викликали неспокій такъ в Лондоні, якъ в Іокогамі.

Россія звернула свою увагу на острів Кюдо проти входу до пристани Масамо. Одержавши сей острів, Россія мала бы для своєї флоти точку опору на далекій дорозі въ Владивостока до пристани Артура, котра лишь опановує дорогу зъ Корей до Япану але такожъ загрожує становищу Англіи въ Вейгадвей. Зрозуміла річъ, що Япанъ порушивъ всѣ пружини, аби плянъ Россія унеможливити. Говорено навіть, що Япанъ приготовався до війны зъ Россією и мобілізує торпедовцѣ. Въ Лондоні зновъ голосили, що Россія выслала до Масамо часть своєї азійскої флоти. Въ послѣдній хвиль донесено, що міжъ Россією а корейськимъ правительствомъ заключено тайный договір, на подставі которо Корей обов'язує ся нікому не відступати острова Кюдо. Сей договіръ ослабить троха кризу, але напруження міжъ Японією а Россією не цілкомъ усуне.

Народне вѣче въ Станиславовѣ.

(Докончено.)

Въ другой части своего реферату указавъ д-ръ Левицкій на шансы и выгоды напослѣдней борьбы съ огляду на теперѣшнее положеніе въ краю. Шансы тотъ полѣзшили ся, бо шліа хохотско-польскій гегемоны послѣа ірунтовнои компромітаціі що-до способности ихъ правлѣнія въ краю и державѣ стоять теперь подѣ пресією въ двухъ сторбѣахъ: въ одного боку становиско ихъ въ горѣ погнбшидо ся, бо хочъ мають они тамъ все ще давній впливъ, то однакъ не можутьъ вже его, якъ колѣисъ надукривати; а въ другого-жъ боку водѣ долу нбдноносить ся противъ тон пануючои клііис сильнѣйшій духъ опозиційный. Шліахохотско-польскій верховоды видать дуже добре око змѣну, яка на ихъ очахъ докзнує ся, и хочуть ратувати и забезпечити свою позицію на довгій лѣта реформои соціальною въ проєктѣа Гудки та реформои адміністратційною въ напрямѣа заведеня окружныхъ громадъ, получения радѣа повѣстовыхъ збѣ староствами и заведенія одѣичальности намістника передѣа соймоми. Ве

мѣны и интересы православной церкви уважали за одно зъ интересами краевыми. Вѣдъсь то пѣйшло, що тогдѣ на Буковинѣ, якъ се ще и доси буває, лишъ уніатѣвъ уважали Русинами, тутъ має корѣнь и тогто страшне гнѣбу для Русинѣвъ незрозумѣне интересу народности руской, котрый вымагає въ справахъ народныхъ спѣльности и єдности всѣхъ Русинѣвъ безъ рѣзницѣ вѣры. Въ нинѣшнихъ, хотѣ-бы вони належали до одной народности, бачили протѣ православий Русины буковинскій своихъ ворогѣвъ. Коли-бъ отже въ намятливѣмъ роцѣ 1848-ѣмъ и були выступили галицкій Русины зъ якоюсь широкою національною програмою, подѣбно якъ семигородскій Волохи [вони хотѣли основанія дако-романеской державы], то буковинскій Русины були-бъ напевно не піддали ся проведови галицков Русей; тымъ менше буковинська Русь могла почати щось сама зъ себе. Несвѣдома свои народности, яи потребѣ въ цѣлей, руска маса стала ся тамъ и тутъ попихачемъ въ рукахъ чужихъ. Сяка-така самосвѣдѣмѣсть національна у двохъ-трехъ Волоховъ дала Волохамъ можність грати въ житю Буковинѣ першу ролю. На тѣмъ тѣлѣ стали укладати ся въ конституційной добѣ мѣжнародной вѣдносини на Буковинѣ." [Стор. 181—183].

Выходитъ, що у першій половині XIX столѣтя, коли Буковина була навѣть злучена зъ Галичичою, галицькій Русини не мѣшали ся у буковинський справы, самі добре не знали, що робити, а буковинський Русини були бы може й не поѣдали ся проведови галичкнхъ, коли-бъ тѣ були захотѣли мѣшати ся. Гадки Шашкевича, Головацкаго, Вагилевича, Ловинського и и. не засягли на Буковину, тутъ не було суперечокъ про те, якъ писати — була кромѣшня тѣма. А якъ було пѣзвѣще, про се поговоримо у другій статѣ.

сидиши пояснить докладю першій проєктъ, такъ назв. Іех Гунка, и замѣтити, що цѣль того проєкту е вытѣорати контохъ мужицкомъ масы хлопѣвъ-аристократѣвъ, котры бы поддержали и забезпечили выключный впливъ шляхты въ управлѣ краю. Зъ-разу тыхъ хлопѣвъ-аристократѣвъ було бы не багато, але черезъ постанову неподѣльности и черезъ приманивъ привлекъ податкѣй и политичѣй класса тотѣ росла-бы зъ кождымъ рокомъ. По переведеню задуманой реформы наше село въ кѣйсь часъ выглядало бы зовсѣмъ иначе нѣжъ теперь — зъ одного боку мали бы мы численно удивилеювану аристократію шляху, а зъ другого боку масу до крайности раздробленнѣхъ посѣлѣностей селянскихѣхъ и пролетаріатъ неспособный найти собѣ въ краю средства до зарѣбкѣхъ и удержанія. Черезъ усугубленя до певного степеня зъ збѣдного оборотѣхъ грунтоѣвъ, землѣ въ рукахъ мужицкихъ стало-бы значаю менше и черезъ те вона не дашъ поійшла-бы нелюбѣрно въ гору що до цѣны, але и мусѣла-бы раздроблюватисъ середъ масы мужицкомъ покосореннымъ темпъ мѣ. Другій проєктъ — реформы админістраціонной — має на цѣль воддати воѣ власти политичѣй въ краю разѣ на все въ руки шляхто-польско-кляки та выеманипувати ен цѣлкомъ збѣдъ впливу и контролѣ центральныхъ властей, бо при сѣдѣчальности намотѣ ника передъ соймомъ подѣшеней ему старостѣхъ сталесъ бы по просту органамъ выполняющимъ дѣлануючон кляки и мусѣл и-бы робити все по волѣ шляхты и новонарастающон кляксѣй и аристократіѣ. Въ тоѣхъ замыслѣхъ обѣ проєктованіи реформы лучше ся зъ собою, бо проєктъ Гунки має на цѣли вытѣорати классу (на повѣ шляхто-польску), що разомъ зъ шляхтою обернала-бы користи реформы админістраціонной за-дѣла удержаня правдивого шляхто-польского eldorado въ Галичинѣ. Референтъ, яко делегатъ Народного комітету заповѣдѣвъ борѣбѣ Русинѣвъ противъ обѣхъ проєктѣвъ всѣми можливими способами.

По резолюції д-ра Левицького ухвалено політичний резолюції Народного Комітету [які вже були свого часу ухвалені з його-ж припорушення на вчту в Бережан х-ї], а домагаючі ся автономія національностей, а спеціально поділу Галичини, заведення загального рівного і тайного голосування до союму і ради державнои, заведення рускої мови урядової в руській часті краю та призначуванн ббльших сумъ въ фондѣтъ краєвихъ і державныхъ на потреби руского населеня.

Крім того на внесені д-ра Левицького заявили ся вчте односторонно, серед дуже живих протестів, против проекту посла Гунки, якъ и против задуманої реформи адміністраційної зъ однічальністю намістника передъ соймаомъ, а въ кождомъ случаю передъ соймаомъ въ теперішнімъ його складі.

Другий реферат про нужду середі нашого селянства і про те, яких суспільно-політичних реформ потреба, щоби нашому селянству допомогти — выголосив проф. д-р Коцюба. Яко першу причину сєи нужди вказав бєсєдникъ недостатокъ землї въ рукахъ нашихъ мужиківъ и низкий доходи зъ сєи землї зъ огляду на тепєршій конъюнктуры — и тому занывсь сѧ за примусовымъ выкупомъ панськихъ грунтоківъ, хочъ знывавъ при томъ сєлянѧ до ульшшуваня вже и на тепєршніхъ грунтахъ господарки для поднесеня доходівъ. Яко другу причину нужди вказавъ бєсєдникъ тепєршню систему податкову, а занывшисѧ сѧ передовсьмъ протинь податківъ посєреднихъ, вказавъ на велике а неслухне обтяженє особливо сєлянської посѧлости та занывшисѧ сѧ за однимъ рѣшчюмъ прогрєсивнымъ податкомъ доходовымъ. Врєштѧ яко третю причину нужди сєлянської вказавъ лихї условя кредитовѧ и обтяженє гіпотечне, а занывючи мужиківъ до закладаня касъ позичковихъ, поставивъ заравномъ постулатъ выкупа гіпотечныхъ довгівъ сєлянської посѧлости державою нѧзъ розложєнємъ сихъ довгівъ мужикамъ на довготєрпівой силаты.

По реферату д-ра Коцюбы вызвала с докладом дискуссию, в которой о Струтинский говорил о естественных основах в политике, а гг. Павлович, Яковл Трач и о. Волянский о касках Райфайзеновских.

Третій реферат — о справах повітових, а менше про просвіту і економічну роботу як повітів, так і окремих бунів повітів Гураєв. Референт представив між іншим справу нашого шкільництва. В повіті є кілька десятків шкіл замкнених, тож багато дітей не може ходити навіть в сільську школу, хоч сільська школа не дає не тільки можливості вступу до шкіл середніх, але навіть майстри не хотять приймати до терміну хідців як учнів сільської школи. Чотири-п'ять років школи в селах не відкривають зовсім. Бесідник застав і се, що мало наших селян посилає дітей до гімназій. Мазури заводить нас під впливом заглядом.

Виче закінчило ся промовою председа-
теля о. Баріша, котрий в гарній і покійній
одушевленій промові вивав присутніх до
політичних праць і до лученя ся як найшир-
ших мас нашого народу під одним стя-
гом в одно могутче національно-демократи-
чне стороництво. Зазнав сей нашого органі-
затора на повсть таніславівскій прийняти
вбраний громкий одгласки.

Письма зъ краю.

Зъ Старо-Самбѣрскаго. *(Хто де-морализуе народъ?)* Хотѣвши відповѣсти на се-
спитана просто, мусѣло бы се высканкати лихій
гуморъ у п. прокуратора, а сей послѣдними
часами часті визвѣтия заряджуе по рускихъ
редакціяхъ. Нехай отже самъ фактъ гово-
рить:

Въ селѣ Стрѣльбицахъ повѣту старосам-
борского вѣстанъ изъ роцѣ 1895 по усвоенію
Василія Душного вѣбѣтѣ Василія Степанъ. Зъ
початку бувъ не алытъ чоловікъ, стоявъ
по сторонѣ громады и черезъ те не мавъ ла-
ски нѣ въ радѣ повѣтѣвой нѣ въ старостѣхъ.
Розумѣ ся, рахунахъ громадскѣ булѣ тогдѣ
въ порядку, бо бувъ страхъ передъ люстраці-
ей. Але люстрація не було одинѣ, другіхъ
роцѣ ба и третій — и Степанъ, розглянувши
ся изъ ситуаціи, ставъ инакше поступати. Вже
по першій роцѣ, коли жадно люстрація не
було, побішовъ вѣвъ по нѣшній роумъ до го-
ловы и повелѣи повелѣи почавъ зазнакомлювати
ся зъ бухгалтерією автономною, алы та-
павела его въ руки зверхниківъ противниківъ.
Такъ понавши самъ въ зѣлѣхъ, упавъ до
нѣтъ своимъ ворогамъ, перепросивъ ихъ за
свою неслухняность и приобѣщавъ щирѣ по-
праву, а тѣ не лише дѣрували ему все свѣй-
гивѣ и спустили грубу заслому на все е-
чывики, але надто розирстерѣли надъ нимъ
свои крызѣ ошкунчѣ и дали ему свободу по-
гуляти. Та гульбы тои було за много, тажѣ
десять радий ходили тому два роки зъ жало-
бою до ради повѣтѣвой и подавали наивѣтѣ ду-
же драстичный факты, однакѣ мѣстофѣль по-
вѣтѣвой вѣдрання ихъ зъ пѣчимъ и сказавъ:
„А нашь го те обходить? Прииде нова рада,
най го рахуе...“

Подъ такимъ протекторатомъ эмбѣ теперь „розказанный грѣшникъ“ широко развинулъ свой талантъ въ бухгалтеріи автономнаго. Ось кѣлька аравѣкъ таланту его. Усуненный вѣбѣтъ Василь Душный зложикъ зѣ перебранныхъ грошей суму 386 ар. Зѣ тыхъ грошей нема алы крейцера въ касѣ, только самъ вѣскель безъ вартости, що нѣбѣ-то грошѣ позичево. На яку-небудь позичку нѣма нѣвако ухвалы рада громадскон та й така ухвала не могла наѣбѣтъ запикты, бо се грошѣ бюджетовѣ, а люде зложили ихъ при податкахъ не для выгты одиниць, але за оббѣгване потребѣ громадскихъ. — Въ роцѣ 1896 вѣставила рада громадска до бюджету 100 ар. на будову школы. Грошѣ люде при податку давнѣ зложили, але до фонду шкѣльного не аложено до нѣвѣ алы одного крейцера. — Въ роцѣ 1898 въ память 50-лѣтняго ювідея цѣсарско-го ухвалила рада 300 ар. на обнову церкви. Грошѣ люде тоже зложили, а Степанъ обернувъ ихъ на процесъ зѣ Баличемъ.

Вже за тихъ фактовъ кождый може виробити собі яке-таке понятє о тѣмъ Чичи, ц. к. староста въ Старѣмъ Самборѣ, розпинає, ся за нимъ, чтобы его утримати на дальше при урядованю.

Въ роцѣ 1899 въ першихъ дняхъ лютого (въ пѣть року по ульвѣ законного часу) вѣдбули ся новы выборы до рады громадской. Вѣйтомъ наваживъ ся конечно зновѣ збѣтати Василѣ Степанѣ, тожъ и старавъ ся за всѣкѣду вѣйти въ своиши прѣтѣслиа до новой рады. Трудности ему се не чинило. Вѣнъ прѣдѣливъ ся добре всякимъ штукамъ выборчимъ при выборахъ на пословъ або до рады повѣтовой и тую саму методу зааплікувавъ у себе въ наибольшую точностию. Була отже горька, було пиво, були подовождѣть, голосували малолѣтніи и т. д. Але найцѣкавѣйше було се, що пѣдчасъ голосованя сфалшовано въ прѣтѣности вѣйти лісту выборчу, а именно: перемазано свидѣтельствъ по бл. п. Петръ Бушакѣвскѣмъ а пѣтомъбѣть вписано кого иншого и той не только голосувавъ, але и ставъ выбраннымъ радчимъ. Прѣтивъ тыхъ выборовъ внесли деякы громадяне рекурзъ и на поднесеніи закиды подали свидѣбѣ. Але що рекурзъ бувъ завершений прѣтивъ надужныи вѣйти, то въ свидѣбѣхъ стороны рекуруваншон не бувъ нѣхто переслуханный, а только тѣ, котрыхъ вѣйти подавъ на свѣс оправдане, и такъ выборы затверджено.

Дня 4 серпня 1899 р. відбувся сл. виборъ старшини громадскої въ присутствіи секретаря ц. к. старости Пароженяча яко комісара. При виборѣ вийшовъ на вѣста Василь Стецькѣ, дѣтавши 12 голосѣвъ на 18 голосуючихъ.

Василь Степанъ переаваъ, доставши всего 6 голосовъ. Такъ скомпромитованнй огидно вывезъ протестъ, понаваътавши въ нвмъ самй вывезъ. Протесту довго не рвшаю я радъ мусьла писати жалобы до наместничества а вывщи оголосила отврете письмо до наместника въ „Диль“. Ажъ подъ тымъ напоромъ ц. к. старство выдало по семи мвсцяжъ [!!!] свое орезене, котрымъ выборы уневажннло. Яко причину подало, що радныхъ скликуванъ не найстаршій ввкомъ членъ рады, але вйтъ, а що въ письмъ скликуючымъ радныхъ була выражена загроза кары до 20 ар. за неповну до выбору. А рвчъ була така: Пововыбрана рада призначила була на выбортаршнны громадскю день 9 серпня. Тамчасомъ ц. к. старство само призначило день 4 серпня а членя новон рады довадцалесь о томъ доперва въ письма вйтowego, скликуючого раду, отже найстаршій ввкомъ членъ рады не мвгъ навтъ вык нати прислугуючого ему права.

Щобы справы не сироволькати, не вношено противъ сего орення нѣакого рекуреу и дни 31. марта присушено до нового wyboru. Яко делѣтѣ въ п. к. староства приѣхавъ практикантъ концентовой Даукша. Передъ самыми голосованьемъ, по выборѣ комисіи, палнувъ собѣ дошу промову аітацііау до радныхъ, въ котрой мѣжъ иншимъ сказать: „*Желанна пана старосты естѣ, щобы обіакомъ выбранный буы першійный обіаыт Василь Степанъ, бо вго пана старосты знае, а кожой иншій не буде затверженный*“ — и въ случай выбору приобѣщая всѣакой взгляды „пана старосты“ для громады. Противъ сего запротестувавъ оденъ въ членбѣ рады, вказуючы, що устава нѣгде не каже, абы абыта выбрано „на желане старосты“, противно, устава запоручае повну свободу въ выборѣ; а

Письма зъ краю.

Зъ Старо-Самбѣрскаго. [Хто де-морализуе народъ?] Хотѣвши водновѣсти на се-
пшана просто, мусѣло бы се вышлукати лихій
гуморъ у п. прокуратора, а сей послѣднимъ
часами чаетъ визити зарѣджуе по русскимъ
редакціямъ. Нехай отже самъ фактъ гово-
рить:

Зъ друзариъ Институту Ставропільского подѣ заридомъ Іосипа Данилюча

ДѢЛО

Виходить у Львові шо дин (приміть медаль і рушники святі) о 5-хій годинах по полудни. Літературний додаток „Вісникъ" найменше двічі на тиждень виходить во второк, а во второк і п'ятницю на переміну разом з ДѢЛОМ.

Передплата і нисорати приймають: у Львові адміністрація „ДѢЛО" ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і бюро газетъ Ал. Кароля Людвика 9, і А. Ольшанського ул. Кичинь-Вжого 2; — въ Ярославі: Л. Крижановскій; — у Вігні: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Haasenstein & Vogler I. Wallisengasse 10; Въ Франкфуртѣ і Гамбургі: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" і малешкитовъ за нисорати платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додаткомъ

въ Австріі:	за границею:
на цілий рокъ . . . 16 шр.	на цілий рокъ . . . 22 шр.
на півъ року . . . 8 шр.	на півъ року . . . 11 шр.

у Львові:

на цілий рокъ . . . 14 шр.	на півъ року . . . 7 шр.
на чверть року . . . 8-50 шр.	на місяць . . . 1 шр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на пошторже застережене. — Рекламация неоплачена въліній вѣдъ порта.

Неоднине число копій 6 шр. на пров. 7 шр.

Оголошення змѣняють ся по цѣнѣ 10 шр. вѣдъ одної строчки нисоратомъ або въ мѣсцѣ а въ рубрицѣ „Надоба" по 25 шр. в. в.

Подати і инші доносики призначити членомъ съ цѣ 15 шр. вѣдъ етими.

Справа реформи выборочной ординації.

Всѣ демократичні сторонники домагають ся вѣдъ давня реформи выборочной ординації. Метою тыхъ домаганъ є: безпосередне, загальне і тайне голосоване при великихъ выборахъ, а заразомъ і внесенне курій. Супротивъ тей загальної струї руками і ногами опирають ся сторонники консервативної, а разомъ зъ ними такожъ і правительство. Все-жъ таки є се справа, котра собѣ, хочъ і дуже поволі, пробиває дорогу та згодомъ мусить дійти до бажаного мети. Важною подією въ єй розвитку було вже і те, що гр. Тафе, славний зъ свого ходженя поміжъ дощъ, бачивъ ся вкінці пр-воленымъ до уступокъ на користь демократичнихъ сторонників і носивъ ся зъ гадею звести загальне безпосереднє голосоване. Вѣдъ, правда, проваливъ ся якъ разъ черезъ той свій наміръ; але оибели звѣстний спаситель Австрій скориставъ зъ того наміру бодай о стѣлю, що увѣзъ до державної ради заступниківъ т. зв. п'ятон курій.

Зъ того часу починають уже і въ краєвихъ соймахъ підніматися голоси, домагаючи ся реформи соймовихъ ординацій выборчихъ бодай о стѣлю, щоби й до соймівъ увести заступниківъ п'ятон курій або щоби звести выборы безпосередні, а залишити т. зв. правыборы. Однак до сїхъ дѣлшъ австрійскій соймъ позує ся правыборами, при чѣмъ постановлено, що кожде село зъ 250 мешканцями голосує на посла таки на мѣсцѣ.

Въ чеськѣмъ соймѣ такожъ уже порушувало ся справа выборочной реформи, а правительство обіцяло навіть внести до сойму проектъ реформи. Але доси нічого не чути про дальшу акцію въ єй справі: правительство обіцяло проекту не вносити, а посели, нѣ чеській нѣ німецкій, заняті домашніми спорами, якось не допоминають ся дальше.

Не бѣльше, якъ внесення правыборівъ і введення выборовъ безпосереднихъ въ сѣльскіхъ громадахъ, домагає ся соймъ каринтій-

скій. Дотична ухвала соймова запала вже д. 1 марта 1898, але доси все ще не покінчили ся переговори въ єй справі між соймомъ і правительствомъ, такъ що ухвала не має ще санкції. Якъ правительство глядить неприхильно на сю реформу, досить указати на справді дивовижну постанову, котру підъ єго напоромъ прийнявъ каринтійскій соймъ, що лише тѣ громади мають голосувати на мѣсцѣ, котрі мають щонайменше 1000 душъ населення; менші громади мають складати ся разомъ і голосувати въ однімъ спільномъ мѣсці. Черезъ сю постанову багато тратить і сама реформа на вартості. Заходять тамъ єще і другі дуже важкі а не менше дивовижні рѣчѣ. Після перифетної, Шмерлингівскої ординації поділено край по-до сѣльскої куріи на 7 выборчихъ округівъ, а кождий зъ нихъ вибирає по двоухъ (і) послѣвъ. Постановою єя мала очевидно тую цѣль, щоби тымъ легше можна при выборахъ майоризувати слов'янську меншість населення. Отже въ ухваленѣмъ уже, якъ выше сказано, проектѣ выборочной реформи подѣлъ на выборчі округи і голосоване на двоухъ послѣвъ зъ наміромъ зъ нимъ остане ся і надалѣмъ! Сталось се вѣдъ тому — якъ наже краєвий видѣлъ, — бо соймъ припоручивъ єму було виготовити проектъ реформи въ напрямі внесення правыборівъ, а по-до змѣни подѣлу на выборчі округи краєвий видѣлъ не мавъ жадного припоручення вѣдъ сойму!

Цѣлюмъ подівишии проектъ выборочной реформи вѣдъ краєвий видѣлъ сего року въ єтирйскѣмъ соймѣ. Після сего проекту має бути установлена нова курія выборчихъ, — подібна до п'ятон курій державної ради, але тымъ вѣдъ не вѣдмивна, що мали бы въ нѣй голосувати лише вѣдъ тѣ, котрі не мають голосу въ нѣмъ куріяхъ (въ п'ятій куріи державної ради голосують, якъ вѣдомо, вѣдъ, — і тѣ, що въ нѣмъ куріяхъ не мають голосу, і тѣ що єго мають). Повина лежить єще і въ тѣмъ, що єя нова курія мала бы бути поділена на мѣскій і сѣльскій округи выборчі, а наслідкомъ сего посла зъ тей куріи не вибирали бы опбелі свого окремого

заступника до краєвого видѣлу, лише голо-сували бы при тѣмъ выборѣ разомъ зъ нѣмъ послами мѣскими та сѣльскими. Для сего новий куріи признає проектъ ємъ мандатівъ. Є се рѣшача несправедливостъ, коли се знажити, що 200 дѣдѣвъ вибирає тамъ 12 послѣвъ до сойму, а лишѣ 200.000 виборчихъ новий куріи вибирало бы лише 7 послѣвъ!

Все-жъ таки въ каринтійскѣмъ та єтирйскѣмъ соймѣ поступила справа выборочной реформи бодай о стѣлю, що за споную сойму виготовивъ краєвий видѣлъ якийсь проектъ реформи. А у насъ? І 366-мѣшати число віральнихъ голосівъ у соймѣ, врештѣ число послѣвъ зъ бѣльшихъ мѣстъ, якъ зъ Кракова та Львова, — на те галицкій паньскій соймъ пристає ще радо; вкінці вѣдъ бѣдъ не такъ дуже опирає ся і збѣльшеню числа послѣвъ зъ меншихъ мѣстъ, бо і тутъ є надія, що при звѣстній системѣ выборочной видѣдуть послы, котрі не будуть псувати паньскої гармонії. Інша рѣчъ збѣльшене числа послѣвъ зъ сѣльскихъ громадъ або — духъ святий при насъ! — безпосереднє загальне голосоване! Внесенє п. Романовича, котре домагає ся загального безпосередного голосованя, 30 послѣвъ зъ загальної куріи, 5 новихъ послѣвъ зъ меншихъ мѣстъ і 4 новихъ послѣвъ зъ сѣльскихъ громадъ, засуджене вже на погребанє, і лише доси ма-суть не найшовъ ся охочі до об'яты ролѣ габаря. Але нема страху: вѣдъ найде ся!

Перегляд політичний.

Франція розпочала въ п'ятницю 4-го зъ акцію, котра для Англії є не менше невыгодна, якъ махінація Росії въ Азії, а котру Англія обезсиленна трансваляскою войною, мусить толерувати. За полуднево-західною границею Альпіра, лежить країна Туатъ, номінально піддана мароканському султанови. Вже въ грудні минушого року капітанъ Пенъ занявъ мѣсцевість Инсалагъ. Се

выкликало міжъ Арабами Туату рухъ непри-язний Франції. На чолѣ руху станувъ одинъ зъ арабскихъ вождівъ і згромадивши підъ собою кілька тисячівъ воєвѣдъ рѣшивъ выкинути Французівъ зъ округа Тиділетъ, славного своими пальмами і конями. Для 5 єчня нападъ вѣдъ на французскій вѣдѣлъ въ Инсалагъ. Експедиція уряджена въ мартѣ мала покарати Арабівъ за сєй нападъ. Французы дійшли до Инрару, де за окопами і мурами усадовили ся Арабы. Арматы скоро арбвали мѣсто зъ землею. Мечети і старий фортъ завалили ся, гребучи підъ звалищами своїхъ оборонцівъ. Французы приступили звали решту. Кількасотъ Арабівъ погинуло, кількасотъ полонено, инші спасли ся бѣгствомъ. Міжъ полоненими знайшовъ ся вождъ Арабівъ і губернаторъ Туату. Французы стратили 9 воєвѣдъ убитихъ, 2 офіцирівъ і 40 воєвѣдъ раненихъ.

Зъ театру войни.

Борба підъ Венеромъ триває ще доси. Такъ Буръ якъ і Англіїцѣ выдѣляють туди вѣдѣлъ за вѣдѣломъ, аби скріпнати свои сили підъ Венеромъ. Англіїцѣ старають ся забѣгти дорогу вѣдѣламъ Бурівъ, Буръ ановъ перебігають дорогу Англіїцямъ. Результатъ борби буде очевидно зависѣти вѣдъ того, котра зъ обохъ сторінъ скорше згромадить свои сили підъ обсадженимъ мѣстомъ. Після англійскихъ денешъ, гарнізонъ въ Венерѣ має 4000 а найбільше 5000 людей і є добре заосмотрений въ живистѣ. Мѣсцевостъ має бути сильно укрѣплена. Послѣдній урядовій вѣсти не агадують нічого про розголошену приватними кореспондентами побѣду гарнізону надъ Бурами, при чѣмъ Англіїцѣ мали одну велику армату забрати, кілька здемонтувати, і убити кількохъ командантівъ Бурівъ. Зъ Блюмфонтена доносить, що зъ півночі вымашарувавъ въ сторону Венеру великій вѣдѣлъ Бурівъ зъ 60 возами. Вѣдѣлъ сєй знаходить ся вже підъ Деветедор-

Вѣдносини галицкихъ Русинівъ до буковинськихъ.

[Письмо зъ Чернівцѣвъ.]

II.

Исторія буковинської Русі вѣдъ 1848. р. занадто аложена, щоби можна єй оповѣсти коротко і на тѣмъ тѣмъ заговорити про вѣдносини галицкихъ Русинівъ до буковинськихъ. Загально можна тільки те сказати, що зъ якихъ 30 лѣтъ руска справа на Буковинѣ була „темна вода во облацѣхъ" і ажъ вѣдъ 1880-ихъ роківъ стала прояснюватися. Въ Галичинѣ можна рахувати дѣйстно євѣдому роботу на народномъ ґрунтѣ вѣдъ 1860 року; въ Буковинѣ о 20 лѣтъ пізніше. Що та робота прибавила ся є і вкінці такъ виплила на чисту воду — і одно і друге въ значній мѣрѣ треба приписати людямъ зъ Галичини, що осѣли въ Буковинѣ. Се були галицкі апостоли і які вони були, такі буи і нѣ впливъ на буковинську Русь. Тыми своїми людьми впливала Галичина на Буковину і сєй єй впливъ буи найбільшій.

На церковній буковинській справѣ не могли Галичане мати великого впливу; якъ уніати вони не мали доступу до сѣхъ справъ і доси не мають, хочъ въ ostatnichъ рокахъ і, пр. уніатъ Стоцкій бѣльше розпинавъ ся за православну церковь, ніжъ неодиъ буковинскій туземець. Памятаючи те, що Украинцѣ-Русинѣвъ загально бѣльше православнихъ, якъ уніатівъ, і що користно для анстрійскихъ Русинівъ мати на Буковинѣ православний мѣстокъ, що лучить ихъ зъ православними украинцями, буковинскій полі-

тики-народовцѣ ніколи не бажали погинути православну церковь, а навпаки жадали заєвѣдъ, щоби вона, якъ церковь і руского народу сповняла супроти него свои обовязки і не важила ся бути лише волоскимъ національнимъ заборолемъ. На борбу за православну церковь пішло на Буковинѣ найбільше часу та праці і тільки въ ostatnichъ часахъ здобуто деякі позиції для Русинівъ въ церковній єрархії, черезъ що, можна надѣятися, помалу настануть лѣтні часи і въ церкві. Найбѣльша бѣда зъ тымъ, що нема рускихъ теологівъ [теперъ є 1]; але до кількохъ лѣтъ вийде зъ буковинськихъ гімназій бѣльше число Русинівъ, то зъ нихъ дехто піде певно і на теологію, тымъ бѣльше, що православнимъ єщенникамъ нѣмъ вдованъ поводити ся матеріально лѣпше, якъ уніатскимъ. Вороги закидують безнастанно буковинсько-руснимъ політикамъ, що тѣ хотять навертати православнихъ на унію; се є зовсѣмъ неправдива і безсовѣтна выдумка; теперъ не пора на релігійний боротьбу, і Русинамъ зъ того не вийшовъ ся ніякій хосєнь, тільки шкода. Намъ однакво дорогі і православні і уніати, нехай лишъ будуть Русинами, а не первертнями. Москвофілы, що особливо воюють противъ буковинськихъ народовцѣвъ закидами, мовъ-бы тѣ хотѣли латинізувати православну церковь, не знають, на яку погорду заслужують вони собѣ єми докорами. Самі не разъ [в. пр. у „Православній Буковинѣ"] доказували моральну гинь православного духовенства, а про те, коли се саме говорило ся народовцями, обертали на доказъ, що народовцѣ хотять унію, заунтѣвъ і т. п. Не унію хочемо, тільки церкви і єщенниківъ прихильнихъ народови!

Буковинсько-руске шкѣльництво за часъ вѣдъ 1848 до 1890 перейшло кілька періодівъ. Въ першій добѣ учителями рускої мови були православні єщенники, котрі розумѣли цѣль науки такъ, що вона має служити передовѣмъ церкві; тому перемогала церковниця. Въ другій добѣ учили рускою мовою гр.-кат. немислечиві богословы; нитерѣ свѣтскій перемогавъ, але були ще сильні впливы церковщины; зъ тей мѣшанины цѣлей і інтересівъ явило ся середъ тогдѣшнихъ обставинъ [въ 70-ихъ рокахъ] въ добуку *московщене рускою мовою*, і то не яке-небудь скрите, якъ бувало у Галичинѣ, але явне. Въ середнихъ школахъ на Буковинѣ учили тогдѣ рускою мовою переважно галицкі москвофілы і вони заподѣляли велику кривду буковинській Русі, не такъ черезъ те, щоби выховали москвофілівъ, якъ бѣльше черезъ те, що не выховали просто нікого для Буковини. Зъ нѣхъ учениківъ нема слѣду; до піддержуваня москвофілства все треба свѣжихъ проводирівъ, захожихъ зъ Галичини. Якъ тѣ не придуть, на Буковинѣ нема москвофілства, нема колодъ, виданихъ підъ ноги народовцямъ, — нде правильна робота „про котру і ворогъ не скаже, щоби вона выходила на шкѣду рускому народови. — Вкінці коло 1890 року науку рускою мовою въ школахъ обнявъ свѣтскій учитель і въ нѣхъ метою науки була вже сама руска мова і література.

Хибъ въ науцѣ рускою мови мали свою причину не лише въ учителяхъ, але і въ недостатку всякого хотъ-бы найменшого надору зъ боку шкѣльної властв. Анѣ инспекторы краєвихъ шкѣлъ, анѣ директоры тыхъ шкѣлъ, де учено рускою мовою, не вѣдали і не

розумѣли рускою мовою, не знали єй потребъ і зовсѣмъ не дбали про неї; для неї не було ні пляну, ні інструкції ні книжокъ; вона була здана на ласку і неласку учителямъ. Ще теперъ в. пр. у черновецькій рѣблицькій школі учить москвофілъ Кириловичъ рускою мовою зъ читанки Ковальского безъ ніякого перешкоды... І теперъ ще є на Буковинѣ такі инспекторы і директоры, що не мають найменшого понятя про рускій вѣдносини, про руску мову і літературу і тому вони въ такихъ процесахъ, якъ процесъ проф. Шпоина-ровского і Кобылянского, грають дуже негарну роллю. Про такого наставника нічого нішого і не можна сказати, якъ: „Говори до него, коли вѣдъ Німецъ!" Нічого не розумѣє і поведе справу такъ, що знеславить учителя і выставить саму справу на позорище. Самъ же при тѣмъ старавъ ся ходити, якъ циганъ у приказѣ, поміжъ дощъ, і тымъ показує свою „культуртрепетность", котре въ тѣмъ випадку є вѣчимъ нищимъ, тільки глупотою німецкого Міхля.

На полі шкѣльництва, особливо народно-го, буковинська Русь поступила въ ostatnichъ десятихъ рокахъ дуже значно напередъ. Можна навіть смѣло сказати, що, пропорціонально взявши, буковинська Русь уже пере-вѣсила галицку. Возмѣтити на увагу тільки бѣльшекласові народні школи. На Буковинѣ теперъ є 12 трикласовихъ, 17 чотирокласовихъ, 2 п'ятикласові, 3 шестикласові такі школи народні, де для рускихъ дѣтей выкладаю мовою є руска мова у всѣхъ класахъ, і то утримуваняхъ не коштомъ державы, якъ у Галичинѣ рускі школи вправъ при учительскихъ семінаріяхъ, але коштомъ правого фонду шкѣльного. А чи багато такихъ

Quaker Oats

(амер. товчений овесъ) на замѣшку або зупу; стравы тѣ, здорові і смачні, можна кождої хвилѣ за 10—15 минутъ зварити на горячій вѣдѣ.

„Quaker Oats“ можна всюды достати.

поміч на повсякденний захід вів Вененер. Англієнка армія в Блюмфонтейн мусить бути дуже безспівна, коли не забігла відділювати дороги і не забрала його. Надіють ся, що сими днями прийде до рішучої битви. З Брандсфурту доносять під датою 13 червня, що команданти Петрусь і Деветь розпочали битву з англійськими військами, котрі вислали на скріплені гарнізону в Вененер. Під датою 14 с. м. доносять, що борба під Вененером не устала. Буря здобули дуже багато призначено на заріз худоби, дуже багато коней і мубдів. Командат Фромсман побив англійський відділ, котрий утік в сторону Воловерпорта. Після урадових доносів в 4 днів бойові під Вененером убито по сторонах Англії 18 людей а 131 в ранених.

Що дів ся в Наталю нема ніяких докладів ніяких втег. Крайній шпигун мав довести, що Буря цесули ся з під Еландліте за Бігаберге. Відділ Бурб в під Вандбанку знищив динамітом три копальні угля коло Васельнека на півночі від Ледіміту. Під Блюмфонтеїном Буря переловила патрулю англійської полку королівської гвардії, котра була під командою лорда Росліва. Лорда відбелано до Кронштаду. Роберте вислав до Кріфера застереження против способу трактування полонених Бурями офіцерів і воєнків, котрі походять із колоній Капленду. Свого часу іменом Кріфер був заявив, що ели Англії не будуть з полоненими повстанцями [Голандрами в колоніях Капленду] поступати так само, як поступає ся з полоненими в битві ворогом узаним за воюючу сторону, він буде метити ся на полонених англійських воєнах голандського походження. Поступово Бурб з тою категорією полонених, мало дійсно бути не так дуже до пересадки вчливе, як з полоненими воєнами англійського походження.

З Варентону доносять, що Буря полонили власителя копальні діаманта Сміта, в хвилі, коли той виїждив з Барквесту, мислещи положено на півночній захід під Кімберлаю. До Таймеа доносить з Блюмфонтеїну, що Кріфер був короткий час в таборі Бурб під Брандсфуртом.

Письма з краю.

З Рудок. [Про раду повітової.]

Дня 31 марта с. р. відбуло ся засідання повної ради повітової в Рудках. На порядку денному стояло замкнене рахунків за рік 1899, вибори маршалка на місце п. Ст. Бала, котрий зложив уряд за слабого здоров'я, і внесення членів.

На кілька днів перед виборами ходила поголовка, що маршалком повітовою має стати о. Матковський, декан горожанський. Секретар ради п. Зброжков зложив був навіть страху ради касієрство в Касі задатковий, бо казали, що новий маршалок не стерпить, аби в виділі повітовою всю роботу за секретаря робив писарь, а секретар аби брав платню за виділі повітовою і в каси задатковий, а тільки касі служив. Але п. Зброжков вдай було шкода синекури в задатковий, позхав по раду до п. Райського — взяв назад свою резігна-

цію з касієрства, а п. Альбін Райскій став одиоголосно [крім свого голосу] вибраний маршалком.

Справозданя касового, котре кожний побачив доперва на своїм креслі, розумів ся ніхто не зацікавив; але видно не кесиче му люде завзяли, коли найшов ся оден воджайний радний, п. Мариняк, селянин-Русин, що обіслав поставити внесення, аби справозданя касові розсылати по року на 14 днів перед засіданням ради повітовою всім радним і урядам громадським — що и ухвалено.

Імовірно були би п. радний повітової по тій „obywatelsk'oi praca" розіхали ся, але задержала их на хвилю „імперіалістична" чи-там-петитія о. Стеф. Онішкевича з Хішевця. О. Онішкевич просив, щоб рада повітова ухвалила:

1) Виділі ради повітової в Рудках має на будуче всім публічним, для цілого повіту призначені писма оголошувати в язикух руським і польським;

2) Виділі ради повітової має на будуче на руській писма все тільки по руски відповідати;

3) Виділі ради повітової має на будуче переписувати ся з всіма русько-кат. урядами парохіальними тільки в руській мові.

Петитія була мотивована тим, що „хотіли дотепершні поведіння виділу повітового єсть правне, але єсть несправедливе и и кривдиче руску народність в повіті. Виділі повітової єсть репрезентацією повітовою не лише Плякбів, але и Русинів, котрих прецінь жив в повіті значно більше, як всіх інших народностей в повіті разом. Тож цівком слушно, щоб Виділі повітової до Русинів відзивав ся по руски и з Русинами по руски переписувати ся. Можливий закид, що урядники виділу повітового не уміють по руски, був би зовсім неувисимим: урядники для повіту а не повіт для урядників. Они повинні и мусять уміти до тих Русинів, з котрих податків их одлачує ся, по руски говорити и по руски з ними переписувати ся”.

Свою петитію виїс о. Онішкевич на руки о. Матковського. Позаяк о. Матковскій петитію відчитав, але з своєї сторони ніякого внесення не поставив, то п. д-р Яклиньскій и Альб. Райскій поставили внесення, щоб на руській подати по руски відповідати, а впрочім щоб все лишало ся по старому. Райскій мотивував се кресичістю, тактом, добрим вихованем [котрого вдай до тепер п. виділовий повітової не мав], що мовлять, так „впадає, аби кождому відписати з тій мові, в якій до нас пишуть”. А з своєї сторони Русини повинні також мати такт и не вимагати від них [се-б то від Плякбів польського бецирку] щоб они по руски оголошували свої відзови або писали по руски до русько-кат. урядів парохіальних. — В тій справі друге внесення п. Ольшанського, управителя добрих гр. Каз. Ваденого, стреміло просто до того, щоб надіти петитію перейти до порядку денного. Аргументація сего пана була дуже не ясна и опиралась на той, що якби то зійшов Плякб з іванцями и говорив оден до другого по німечини и т. д. На се ми скажемо: Виділі повітової не в урядах раг екселленс польськими, але они репрезентують и Русинів в повіті, отже ели мають претензію до такту, доброго виховання [не говорячи вже о справедливості], то повинні обходити ся з Русинами не як з своїми слугами, до котрих прецінь по руски говорити, бо инакше их не зрозуміють, ані як зіб'ються, котрих вкінці можуть за двері випросити, — але як „towni z townimi, wolni z wolnymi”, и дати им мінімум екзистенції та не використовувати хви-

люви переваги... Замітна річ, що подбно, як п. Ольшанскій, говорили и хлопцы-Маури.

Остаточно ухвалено більшостію голосів внесення д-ра Яклиньского и п. Райского, що виділі ради повітової в Рудках має на руській писма по руски відповідати.

Отже визнаємо всі громади в повіті рудекім, котрі по руски урядують, щоб домогали ся з виділі повітової на свої руські писма руських резолюцій, а и другі громади, що дотепер ще по польськи урядують, повинні завести у себе чим скоріше руске урядоване. Сподівати ся, що отці духові приймуть се справи.

Друга петитія прийшла від читалищ „Просвіти” в Хішевцях о запуску на будуві власного дому з шпихдромом. Читалища хоче заложити при крамниці дрібну торговлю обди для місцевих селян, щоб ті не возили ся з якою чверткою по торгах и не тратили марно часу татрошей, але щоб дома продали своє збіжжє и дома за спокоювали потреби домові. Дивно, що не всі п. радні зрозуміли справу, хоч тут вже о. Матковскій забрав слово и справу поясняв и підпер. А вже особливо радні селяне — тма кривдичи! По довгій дебаті рішено віддати справу виділові повітовою до можливого увагання, хотіли новизабраний маршалок п. Райскій заставив зараз справу візначити „z braku funduszów”.

З того виходить:

1) Громади и наші духовенство в повіті повинні засматти раду повітової петитіями з живихних справах, щоб п. радних троха розрухати з їх совісти и побудити до мислення.

2) Руска інтелігенція повинна приїжджати правилию на кожде засідання ради повітової (а их всего два на рік!), щоб ті панове виділи, що хтось слухав их мудрствозаній, и щоб числили ся з словами и ділами, а знов, щоб ми Русини побінали з „праці” тих панів, котрі трясуть повітом...

З Яселя [Будова церкви и Бурса.]

Дня 6 н. ст. червня відбуло ся засідання комітету будови церкви в Яселі. Предметом наради було закупити мбця під будову церкви, справозданя о. председателя и п. касієра з вплинувших до сє пори жертв и внесення членів комітету.

Що до проекту закупки землі під будову церкви у п. Балатородського, то надітим предметом перейшло ся до порядку денного, бо то місце не надале ся на будову церкви; постановлено оглянутись з літнім місяцем.

Що до справозданя з вплинувших жертв на будову церкви прийшли ми до того результату, що жертви досить скупо вливають на так богородну цінь. В „Ділі” були показані жертви наших Р. Т. жертводатців: капітал там представлений вносив 1.297 корон. Від посліднього справозданя дотепер вливали жертви будови церкви о. председателя, буд-то на руки п. касієра, а результат их представляє ся ось як: Жертвували Р. Т.: п. Мишкевич 500 скрб., в. Вдовичах 6 кор., о. Івнич 3 кор., о. Ігн. Левицький з Суцива 3 кор., о. І. Дуркот з Рихвалда 3 кор., о. Юр. Падох з Брусна 4 кор., о. К. Глбоніцький з Брусна 1 кор., о. І. Фекула з Ростаїного 1 кор., о. Пав. Стукач з Тиснона 10 кор., о. Вербицький 2 кор., п. Андрей и Гієнія Лукашевскій з Чорткова 4 кор., о. Нестор Рудницький п. Софія Рудницька з Яблоня 2 кор., о. Филарет Ортанський з Тобільниць 1 кор., Братство тверезости з Запотова 2 кор., о. Алекс. Малайков з Павшопка 1 кор. 20 гел., ч. парохіане з Чижикова 2 кор., о. Илар. Лукашевч з

Скоморох 1 кор., о. Ром. Чайковскій від себе и парохіан з Висоць 10 кор. 61 гел., о. Илар. Пачовскій з Боршвиць 5 кор., о. Теодор Чайковскій з Болга 2 кор., о. крил. Іосиф Меншинскій з Маластова 10 кор., о. А. Корбінскій з Рабаци 2 кор., п. Григ. Гнатик офіц. почт. з Лыова 4 кор., п. Потелицкий 4 кор., п. Климентий 1 кор., п. Кукура 1 кор., п. Стеф. Дядицький з Живца 2 кор., п. Тишанскій з Живца 2 кор., о. Тадей Галайчук з Микulichна 4 кор. п. Роман Алексевич з Угнова 10 кор., разом 103 кор. 84 гел., а з попередними жертвами всего разом маємо 1.401 кор. 1 гел.

На Бурсу в Яселі жертвували о. Іоанн Дуркот з Рихвалда 3 кор.

При надходженні святих святих святих Воскресення просимо о вселаскавішшу пам'ять на Русинів в Яселі и на их богородно зачат діло. Ученики гімназії мають вже сподобати катихти, а при помочи Божій и жертвоблю наших Земляків-патріотів має ся здвинути діло Божі. Коли зачинемо его будувати, се спочинає в Ваших руках, дорогі Р. Т. Земляки! Нам приобидно вже даром до кільканадцяти тисяч цегол, має ся устроити концерт з користи нашу, все на-разі красно представляє ся, бо в Яселі в Поляки, котрі відносять ся прихильно до нашого діла. Нам тільки на-разі користи з так сприяючих відносин. Де би ми хотіли закупити місце під церкву, могли би закупити без найменшої перешкоди. Тож з горячим прошенем відзиваємо ся до Вас, Вр. Отці, Вр. Земляки патріоти, наш руський фінансовий и просвітий Товариство, Братства церковний, до Вас дорога наша руска молодь, слухателі св. богословія — пам'ятайте при розличного рода звадах и товариських розговорах на Русинів ясельських, заховайте теплим словом до жертв на нашу цінь, бо то, що ми колись будемо мати, буде славою цілому Русин. Христос воскрес! Ми також прибудимо Ваше щире серце, тепле слово може дати нам сил и терпеливости, що ми колись діло зачат до кінця доведемо; ми вже не заснемо, не жити будемо, житиме своїм, котрого нам ніхто не відбере!

За всі дотепері аложені жертви на будову церкви в Яселі, як и за всі щирі теплі слова заохоти до неуставного поклику в тій справі, сердечну подяку складаємо. Хто за нами, Бог за ним, діло наше єсть святим!

Від Комітету будови церкви в Яселі. Воля цеклієська (почта Цекліє.) Микола Вербицький парох, председатель Комітету.

НОВИНКИ.

— Проф. Юл. Романчук виїхав на довгий час за-для курації до Арко в полуднівній Тиролю. В Народній Раді и в Народнім Комітеті заступити его буде п. Ал. Ворковскій [ул. Кохановського 3.]

— В Тарнові помер в неділю [на лат. Великдень] тамшний єпископ іс. Ігнатій Лобос в 73 році житя а в 49-ом свящєства. Похивив родив ся 1827 р. в Дрогобичі з родичів мїщан. Науки побирав в школі оо. Васіліан в Дрогобичі а обіслав в Самборі и в Перемішлі. По свіченню гімназії послав ся студіям філософії а обіслав вступив на теологію. В 24 році житя висвятив его на єпископа еп. Вержхлєйскій. Першою его посадою був вікаріят в Стрільковцях під Самбором. Обіслав покликав его на прєекта лат. семінарії духовної в Перемішлі, в 1888 р. став єпископом каноніком перемішльської капітули, обіслав іменовано его єпископом-

школ мають галицій Русини з польськом „ласки”? Повинні-ж мати десяти разів більше, бо их в десять разів більше, як буковинських Русинів.

На такий розвід руського шкільництва на Буковині не мали ніякого впливу галицій Русини, и такі не могли мати, бо се вже була чисто кравва, буковинська справа, полагжена остатними роками. Шкільній власті дають тепер про те, щоб руські школи обходили ся и без галицьких читанок, особливо руських, щоб уні в них и духу не пахло; про Ванду и Кракуєв буковинський хлопець-Русин не знає; польськом історії и румунськом чити ся в загально світової історії та й нема примусу, подбного до галицького, займатися ще окремо історією другого народу в краю. За те в школах клопот з німечкою мовою, котра багато шкодить, але и приносить Русинам більше користи, як Галичанам польська мова, бо се мова державна и яже Русинів з німечкою культурою, сильнішою від польської. Крім того и службові відносини учителів на Буковині сводяться, як у Галиччї. Народні учителі тут лпше платіи, як галицькі, и не такі безгласні та прибиті, як ті під польським панованем, и тому то поки-що буковинська Русь справді опирає ся на учителів — се головна її підпора. А яку роль грають галицькі народні учителі в публічній життю? На се пытанє кожний Галичанин знає лише відповісти, ніж я.

Переходжу до житя в руських товариствах. Маю на думці два найдавніші товариства: „Согласіє” [побачіші]

„Союз”, студентське товариство, від коли повстав університет в Чернівцях, 1875 р.] и „Руська Бєсѣда”, з котрої взяли ся потім усі інші товариства. „Согласіє” — то було тайне товариство руських гімназистів, що повстало 1870 р. Організація пролягла ся в тім, що ученики-Русини не хотіли відповідати катихти по волоськи, лише по руски, де-що читали, давали представлення и т. п. Се була заслуга „Согласія”. Але небавом „Согласіє” заопікував ся російським консул Кирь Динжан и став давати дітям грош. Наслідок був з кождого боку проганий, школярі попусували ся. Консул опікував ся потім якісь час и „Союзом” з тим самим наслідком. Нї, правда: наслідок був ще такий, що до Росії виїхали ся спомогати консулом студенти: Ис. Продав, Дашкевич, Григорович, Грабович, Вйчук, Шумковскій, Березовскій, Подлукій, Фольварків, Кубієвич, два брати Жалковскій, Клима... Буковинська Русь, що у себе дома доконче потребувала людей до роботи, виховувала інтелігентних людей на експорт. Діло ся зовсім те саме, що в Галиччї около 70-ого року. Опікуєм „Согласіє” був „твердий” патріот Глбоніцький, захожій з Галиччю, разом з іншими такими патріотами. Вє малі анонси з галицьким „Словом”. Суперечки про правопів були вчвою темою Согласників, а потім Союзан.

Товариство „Руська Бєсѣда” оснувало ся 1869 р. з ініціативи владки Гакмана, котрий хотів заходи Волохів перемагати Русинами, коли вже Волохи загато ему допили.

Але цілх 15 літ не знала Руська Бєсѣда, на яку дорогу вступити. Перших шість літ жила патріотичними неласками мрями, потім настали у нїй суперечки поміж москвофілами и народоцями, поміж православними и уніатами. Члєны-Галиччє вносили найбільше вазелі у ті суперечки. Ще 1877 р. виділі рішав книжки прислани Драгомановим „яко неотвѣтны для помѣщенія в бібліотечѣ общества” [так сказано у протоколаті товариства]. Російскій консул опікував ся дуже ревнио в Руською Бєсѣдою. Бєсѣда мала грошей подостатком и за дармо приходили книжки. Я мав нагоду переглядати ся книжки и не можу сказати, щоб у них була яка система з доброты, щоб хто на них цікавив ся: брошуровані книжки не були порозрзувані... Мабуть вплив книжок був єсть найменшій: оди казав ся нищити, других не читало ся. Аж 1884 року взяли народовці в Руській Бєсѣді перевагу и стали небавом видавати часопис „Буковина”. О скільки народовці перше в Руській Бєсѣді мали голос, о стільки и давніше упоминало ся товариство за деякими руськими справами, але Волохи воювали и могли воювати проти Бєсѣды та ослаблювати єї заходи тим способом, що в сойм и часописях закидали їй очевидні російскі симпатії, рублї и т. п. Ще кілька літ тому відгребали Волохи сей закид против Русинів-народовців з сойм, тільки се вже був спбзнений закид и тому крім скандалу не мав дальшого наслѣду.

Що-ж се були за обьяви? Була тут не звяз поміж Галиччиною и Буковиною?

А вже-ж була! Загалом узвясни, до 188 року була буковинська Русь під впливом галицьких москвофілів; була и побивіше, а це й доси, але вплив сей уже значно слабшій, деколи и зовсім незаметний. Вплив сей не мине ся і на будуче — маймо надію, що „благодетель” не забудуть нас так скоро — але москвофіли будуть уже мати гору над народоцями. Іронія долі у тій борбі така, що найтижшим тараном на буковинських москвофілів був вихованець львівської Станіславської бурси — Стоцький. Але коли та бурса буде коли писати свою історію и схоче бути справедливою, не засліплюю, то певно причислить Стоцького до своїх найліпших вихованців.

Про остатніх 15 літ проф. Стоцький у своїй книжці не пише, або лиш дещо агдує, бо мусів би писати також про себе, а оно якось ніяково. Але справді ті 15 літ принесли Буковині більше, ніж увесь час від прилучення Буковини до Австрії. Про се з не одиою причиною и не пора писати, але хто прожив той час та пізнав усю буковинську політику, той може сказати з довідку, що до неї потрібно великих перив, проворности и безконечно енергії. Ані Нїмці, ані Волохи, ані правительство нічого не давали добровільно и не дають, поки з здоровенними кулаками не приступить ся до них и не криє ся: „Давайте, бо инакше...” Вє бачити, що руський кулак може справді вдарили, и коли нема нішого виходу, дають... Отсе називає ся в Галиччї популярно „концесія”. А се ніяка добровільна концесія, тільки выдерта добыч. По кождо

суфраномъ въ Перемышлѣ, а въ 1885 р. епископомъ въ Тарновѣ, де на епископскій престолъ возведенъ въ 14 лѣтъ. Покійникъ бувъ тайнимъ радникомъ цесарскимъ, папскимъ прелатомъ домовымъ и графомъ римскимъ, асистентомъ папского престола и почетнымъ горожаномъ мѣстъ Бѣча, Дрогобича, Леска и Тарнова. Покійникъ бувъ заступникомъ польскимъ консервативно-статическою масти. При томъ дуже пороже водносилъ ся до кс. Столяровского [противъ его выдавничества выдавалъ кілька разбѣз куренды], бувъ такожъ противникомъ людовича, а державъ усе въ шляхтоу. — Похоронъ покійного водбуде ся завтра [въ среду] въ Тарновѣ.

— Въ Урядѣ податковомъ въ Угневѣ — якъ намъ пишутъ въ-вѣдѣмъ — що не выгасъ духъ прогнанныхъ адвюкатовъ Кучеркевича та Волянського. Въ осени кожного року приходять до уряду богато мѣщанъ съ книжками и кажутъ: „Плати податокъ за цѣлый рокъ“. Тымъ самымъ опускають ся на урядника, платять суму, якомъ водъ нихъ жадають, и водходятъ въ тѣхъ гадѣхъ, що все вырѣшались. На, по трехъ або чотырохъ рокахъ приходять до нихъ самыя вѣдѣны на залатку додатковыхъ 30 або 40 ар., бо, молвлять, урядникъ забувъ за ту а ту парцелю стягнути по кілька ар. рѣчно. Въ такихъ разлахъ не лишавъ мѣщаниновъ нічого иного, якъ продати ядѣвку. Таке поступованье въ очатъ мѣщанъ чистюю напастію въ выны урядникѣвъ. Якъ бы тамъ не було, посла нашоу гаденъ податковъ урядникъ повиненъ бы уленшувати, а не утруднювати нашімъ людямъ сплату вже и такъ высокаыхъ податковъ.

— Въ справахъ еміграціи. Намѣтъ въ Угневѣ хотять проворный мѣщане вѣткати до Америки. Сѣмъ молодыхъ людей рѣшили покидати жѣны и дѣти и вѣхати въ далекій свѣтъ на заробокъ. „Всѣмъ менѣ одно! — говоривъ оденъ въ нихъ — за борщъ и картофѣль плати податку 26 ар. рѣчно, а працюю якъ вѣдь“. А переконати не можна, що и тамъ жеде ихъ горька доля. — **И. В.**

— „Донавъ жита“. Сегодня сесія сойма водначуе ся великою безжизненною и якъ бы не дѣй „бомбѣ“ въ двухъ противныхъ таборахъ; внесокъ п. Гупки о хлопскихъ маюраткахъ и внесокъ п. Романовича о змѣнѣ выборовъ ординаціи, то достойнъ засугнати наряду хѣба позасыпалы бы. Кѣлька разбѣз потовано въ дневникахъ подчасъ сесіи, що „гавтомомія дѣймае“. Послы не являли ся на засѣданьяхъ, самі засѣданья были монотонны, ухватъ западали стереотипною формулкою проголошуваню маршалкомъ гр. Ваденіи: „Kto się zgodzi z przegłoszeniem ustawy en bloc“ або „z wnioskami komisji? — Przeglęto!“. Посыпались докеры въ дневникахъ на бездѣльность и анекдотъ послѣдъ, а се анекдотъ „консерву“ до „успѣшнѣйшомъ“ работы. Именно ухвалала она задокументувати передъ свѣтомъ жите „великомъ рады поштовомъ“ въ сей способъ, що консервативны при кождей справѣ будутъ забирать все слово, а одного бесѣдника назначать до довшомъ промовы. Се мавъ послужити наркаючимъ за доказъ, що галицка „гавтомомія“ не западае. Выходить оно чѣмъ на нашу народну пословицу: „Якъ ты Иване копенко гуляешь!“ А Иванъ на се: „Але довго!“

— Смерть священника подъ колесами зѣлѣзницѣ. На зѣлѣзничій стаци въ Ивангородѣ, люблинской губерніи, погибъ трагичнымъ способомъ парохъ раколуцкаго прихода въ хлѣбскѣмъ уѣздѣ, Корнелій Ференцевичъ, Галичанинъ родомъ въ подѣ Санча, поваши подѣ колесъ повѣду. Вертаючи въ Варшаву, Ференцевичъ задержавъ ся въ Ивангородѣ. Приближился ся троха до повѣду, хотѣвъ ще вѣсѣти, хоть се было вже по третій разъ. Наслѣдкомъ поспѣху ставъ необережно

такой концесіи на Буковинѣ войтъ и крикъ, якъ-бы правительству и Волохамъ зубы вырвано... Доброй волѣ и не слѣдно, только чути боевой оклики и стоганье.

Якъ теперь в на Буковинѣ, се вже галицкій Русины троха знаютъ. Важна рѣчь, що теперь маемо свой Народный Дѣмъ. Купили Русины въ Чернибцахъ старый дѣмъ тому кѣльканайцѣ лѣтъ, маючи два чи три тысячѣ въ рукахъ. За той часъ мѣсца подѣ будѣлю въ Чернибцахъ грубо пѣдокочили въ цѣмъ и такъ Русины, нічого не докладаючи, заробили. Теперь в вже и новый Народный Дѣмъ, а хочъ на нѣмъ в азъ 30.000 довгу, то про те вѣдѣть разомъ азъ незабудованнымъ мѣсцемъ на двѣ каменщи вартъ около 60.000 ар., отже пробыло ся чистый интересъ. Е и своя друкарня, що вартъ на 12.000 ар.; есть бурса и въ нѣй 58 хлопцевъ; а Руска касъ въ фѣлими, що развивае ся помалу, але що-разъ краше; в 50 читальнѣ у крѣю; в „Руска школа“ [педагогичне товариство] азъ кѣлькама фѣлими въ крѣю; в я всѣмъ нѣмъ товариства и каждое мавъ роботу — и тои работы наймѣлое бы въ десятеро болѣше; якъ бы... было болѣше людей до работы и болѣше грошей. А то така маленька Русь, якъ неодиць галицкій повѣтъ, привнесена своими обставинами дѣбати про те саме, про що дѣбъ цѣла галицка Русь соблѣнами, въ десятеро болѣшими силами [п. пр. товариство Руска Бѣсѣда, що мавъ ту саму цѣль, якъ галицка „Провѣта“] — черезъ те выхотитъ и неодиць горькій клопѣтъ. И отъ у такихъ хлопотахъ могла бы галицка Русь у дѣбѣмъ помощи буковинской.

на лавочку водъ поза, нога похованула ся, а вѣтъ упавъ на шны. Колесо переѣхало нештатному груди и такъ его покарчило, що середѣ страшныхъ болѣвъ азъ поѣтъ годны умерѣ.

— Крадѣжъ 11.500 ар. Ще въ часѣ лат. Рѣдѣвляныхъ святъ украдено въ фабрицѣ мебѣль въ п. Василка при ул. Личакѣвскій у Львовѣ 11.500 ар. Грошъ находилъ ся въ кѣшъ вертаймѣвскій и касу розбито. Ведѣне слѣдство у Львовѣ не выкрило злодѣевъ, ажъ теперь доносятъ азъ Вѣднѣ, що тамъ ихъ слѣдженно. То два столѣрскі челядинны, що працюють у фабрицѣ Вчеляны. Найдено при нѣй 290 коронъ. Злодѣевъ выкрыто, але чи грошъ вернутъ ся, се пытанье?

— Русини все вѣтеръ въ очи. Зъ Яворова пишутъ намъ: П. Иванъ Дяковъ — славнозвѣстный нѣтъ своимъ лѣтностью для Польши управитель шести-классовой школы и великій противникъ русскій школы, котру актрывъ постановила окружна рада школьна заложити въ напѣмъ мѣстѣ — постановивъ сего критично для него року водѣвѣншувати латинскій свѣтъ. И якъ слѣдъ, въ субботу 14-ого с. м. наложено щедро стои въ окремій комнатѣ свяченыхъ и всѣмъ напѣткѣмъ. Тышнѣ ся сарака господарѣ, тышнѣ ся и дѣтворѣ та и слякѣмъ за языкъ лѣглы пересѣпати до застрѣшномъ „вѣлѣканоцѣ“. Але Русини все вѣтеръ въ очи! Рѣзо на „вѣлѣканоцѣ“ вѣсѣтъ п. Иванъ Дяковъ, иде глянути на столы и — каменѣ въ жаху: столы по ружий, навѣтъ обрѣсѣщѣ! Не треба й казати, що сея пригода выликала въ мѣстѣ велику сензацию, а п. Иванъ Дяковъ не може обѣщати водъ „кондоловнѣ“, тымъ болѣше, що аматора свяченого и обрѣсѣвъ не удае ся полиціи выкрыти.

— Поединокъ на шабѣ водбувъ ся колѣсъ ту у Львовѣ межъ адвокатомъ д-ромъ Тад. Соловѣмъ и вѣдѣтелемъ добръ Т. Потворовскимъ. Забѣнчивъ ся легкимъ пораненіемъ обохъ противниковъ. Кажуть, що до поединку давъ причину споръ о особу маршалка гр. Ваденіи.

— Газовое освѣтленіе заведено въ дѣмъ 12 с. м. въ Коломыи. Свѣтло функционувъ дуже добре. Належитъ зазначити, що майже всѣ работы выконано краевыми силами и въ краевыхъ заведеняхъ.

— Жертва огню. Въ субботу вечеромъ, якъ то мы вже писали погорѣла водъ лѣтны коматѣ обстава у 70-лѣтномъ вдовѣ по капитанѣ Филиппинъ Кубецовѣмъ-Бриллаковѣмъ при ул. Личакѣвскій ч. 22. Той огонь ставъ ся причиною смерти Бриллаковѣмъ; азъ перестрашу за кѣнчила жите въ двѣ годины.

— Реформа антикарства. Министерство справъ внутрѣшнихъ скликало до Вѣднѣ анкету въ справѣ реформы антикарства. Засѣданья анкетъ водбудутъ ся въ двѣхъ водѣ 18 до 22 цѣвтя. Запрошені члены анкетъ достали запросны просто азъ министерства и то азъ одѣтнымъ квестіонаремъ. Крѣмъ трехъ вѣсѣдокѣвѣвъ азъ парламенту, п. Пѣера-Поратинского, Нована и Зайхерта, возмуть въ нарадахъ участъ делегаты антикаръ азъ всѣхъ провинцій Австрій; азъ Галичанинъ выдѣ Кар. Склепѣвскій антикаръ азъ Львова. Крѣмъ сихъ делегатовъ возмуть въ анкетѣ участъ пять сибѣробѣтничѣвъ азъ „Союза австр. товариствъ фармцевтичныхъ“ и три антикаръ азъ найвышшомъ рады здорѣвля.

— Огнѣ. Въ селѣ Островѣ подѣ Перемышлемъ выбухъ онойды огню, що при сѣдѣномъ вѣтрѣ мѣстѣ разширѣтъ и на цѣле село. Завѣдѣны еспѣрибнѣйшѣ акціи сторожи огню, що насилѣвъ въ Перемышлѣ, огню злѣокализовано такъ, що згорѣла лише корѣма, селянская хата и двѣ столѣды. — Въ пятнъ цѣ 13 с. м. въ полудне збѣрвала ся буря азъ дѣщомъ, градомъ и громами надъ сѣлами Нущѣ и Крѣвѣвъ подѣ Зборовомъ. Въ Нущѣ громъ ударавъ въ дѣброку оганю по-прикутру згорѣла и шѣма. Въ огни погибъ 7 копей, всѣ упряжѣ, возы, повозы и господарске зварѣдѣ. Подчасъ ратунку попарѣвъ ся тяжко одиць селянѣвъ и пошѣмочникъ дѣдѣча Скурвнѣйшѣ. Пожежа грозѣла такожъ рускому приходству въ сусѣдствѣ.

— Епѣлогъ москѣвѣйского процесу въ Чернибцахъ. По торѣбѣмъ процесъ о москѣвѣйство межъ студентами въ Чернибцахъ, адвокатъ Юл. Геревскій заивѣзавъ бувъ ученика гимназіи Іосѣфа Бачаньского о обиду чѣсти, бо Бачаньскій передъ гимназіальною комѣтею слѣдочно вознавъ на ученика Алексѣя Геревского, що той обѣрѣвъ у клѣсъ образъ цѣсѣря до стѣны и т. м. Судѣя нершонъ инстанціи засудѣвъ въ лѣтѣмъ с. р. Бачаньского на гривну 70 коронъ, взгляда на 7 дѣвъ арѣшту. Засудженны выѣсъ водѣлѣтъ и дѣя 11 с. м. трибуналъ черновѣцкого суда карноко зѣбѣвъ вырокъ першомъ инстанціи и водѣлѣтъ Бачаньского водъ выны и кары, а п. Геревского засудѣвъ на зворѣтъ судовыхъ коштовъ.

— Конкурсы на три стѣпендіи запомаги 3 ого малъ розписавъ советъ „Народного Дома“ у Львовѣ. Запомаги сѣ установленъ на памятку знесеня цѣнщины и назначенъ для селянскихъ сыновъ, по одному азъ трехъ галицкихъ епархій. Стартеръ о сѣ запомаги — каждая 50 коронъ — могутъ лишь водѣвѣншувати ученики азъ гимназіи або реальныхъ школъ. Подана треба вѣсѣтъ найдалѣше до 3 (15) малъ с. р. черезъ дозѣмчій власнѣ школьній до управлѣющаго совета „Народного Дома“ и долучити: метрику, свѣдѣнне о убѣдѣствѣ, и школьнѣе свѣдѣнне за першій пѣврѣкъ 1899/900.

— Зъ туги за мужемъ. Дѣя 12 с. м. найдено на черновѣцкомъ кладовищѣ, была могилѣ

по протоверѣ Ісидора Мартиневича, овдовѣлю по нѣмъ жену — мертвую. При нѣй найдено карту въ просьбѣ, чтобы трупа еи похоронено побѣтъ мужа. Покійна мала 58 лѣтъ и жила въ добрыхъ матеріальныхъ водноснахъ.

— Маршалокъ повѣтъ дрогѣбичского, гр. Станиславъ Тарновскій азъ Святѣмъ арестнувавъ азъ уряду маршалка.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Проф. д-ръ Стоцкій повернувъ до Чернибцѣвъ [азъ заведеня д-ра Лимана подѣ Дрезднѣмъ] въ недѣлю 15-ого с. м. — Намѣстникъ гр. Пѣнинскій будѣ мѣжъ 19 а 20-ымъ с. м. на аудіенціи у папы: дѣя 26 с. м. рано поверне азъ Риму до Львова. — Министеръ-родакъ д-ръ Пѣнтакъ вже подужавъ азъ вѣлѣннѣмъ и по свѣтѣхъ приѣде на соймову сесію. Рѣвночасно приѣде показати ся въ соймѣ и губернаторъ австро-угорского банку д-ръ Левъ Бѣлинскій. — Въ Меранѣ померла вчера княгиня Елисавета вѣртембергска. — При урядѣ Академічній подѣ ч. 17 вѣлѣтъ сен и чѣи до мешканя пп. Мавевскихъ невѣдѣннѣмъ злодѣй и забравъ 180 ар. голѣнокъ и золотый годнѣнникъ. — Стациа ратункова и полиціи мали въ двухъ дѣяхъ лат. Вѣдѣннѣмъ много работы азъ „паціентами“; людѣи бавили ся, при чѣмъ гальбѣ, фляшѣ, крѣсла были въ великомъ „руху“. — Въ Краковѣ узавѣнено русскій дезертира Ермолина, що вѣтѣкъ азъ вѣйска азъ причины знуцѣния. — Перскій шахъ выѣхавъ уже азъ Тегерана до Европы и насампередъ водѣвѣвъ Петербургъ. Въ театрѣ въ Мѣнѣску [въ Россіи] подчасъ представлѣны акторѣ Швѣвальскій застрѣлѣвъ акторку Золотаренковну, а обѣсѣла себе. Причиною была любовь.

Посмертій Ꞥ повѣстки.

О. Юліанъ Левинскій, священникъ юзѣлатъ, парохъ въ Серѣдѣмъ великомъ, ольховецкого деканата въ перемѣнскій епархій, упокоивъ ся дѣя 5 с. м. въ Львовѣ въ 80 роцѣ жита а въ 51-омъ священствѣ. В. а. п.!

П. Михайлъ Вагилевичъ, священникъ-юзѣлатъ, водѣвѣннѣмъ крылошанскому одежію и золотымъ крестомъ заслужъ въ коронѣ, парохъ Княжолуки, дек. болѣховского, упокоивъ ся дѣя 15 с. м. О похѣннѣмъ пишутъ намъ: „Небѣщѣкъ бувъ братомъ Івана Вагилевича, що то азъ Маркіаномъ Пашкевичемъ и Яковомъ Головацкимъ творили „трѣмъ“ знану въ исторіи галицко-русской литературы. Небѣщѣкъ о. Михайлъ належавъ до того сорта людей, про котрыхъ въ посмертій азѣдѣтъ годъ що нішого нанѣсѣти, якъ хѣба те, що бувъ „тихимъ патріотомъ“. При выборахъ и при нѣмъхъ оказіяхъ стоявъ заведѣмъ по сгорѣмъ могучѣхъ сего міра, хоть уже старецъ навѣтъ не потребувавъ уже ихъ ласки. Самъ ядѣвецъ, полишивъ двухъ сыновѣвъ: одиць остававъ при нѣмъ, а другій есть професоромъ при учительскій семинаріи въ Тернополи“. В. а. п.!

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Канон. институтію достали оо.: Казим. Дутковскій на Лѣбѣву дек. устрѣцкого, Косет. Федѣвъ на Красне дек. высочаньского и Ил. Кирвичинскій на Чарлѣ дек. старосѣльского. — Завѣдѣательства достали оо.: Петро Лучечко въ Мѣговѣ дек. добромѣльского, Петро Подлащекій въ Бѣлѣнцѣхъ дек. коросняньского и Мир. Антоновичъ въ Шумляхъ дек. высочаньского. — Пѣсѣнты достали оо.: Фр. Згорлякѣвъ на Хрѣствѣ и Ром. Крушынскій на Лѣвину малу. — До канон. институтіи завѣдѣвалъ оо.: Ром. Злѣтѣвъ на Грозѣву дек. добромѣльского, Анд. Крайчикъ на Лѣбѣху дек. высочаньского и Казим. Гермакъ на Гошанѣ дек. комарнѣвского. — О. Анд. Дигдалевичъ парохъ въ Путѣгичѣхъ именованый П. нѣдѣдѣканомъ порохнѣнцѣмъ. — Оновѣдѣннѣмъ катѣдральнымъ именованый о. Іос. Кішакѣвъ а префектемъ катѣдральной закрѣстѣи о. Левъ Несторовичъ. — Удѣлѣнѣе водъ пошты конкурсового доставъ о. Іос. Коністантъскій.

Вѣсти зъ Епархій Станиславѣвской.

Именованъ оо.: Ив. Олесничій азъ Перѣволоки завѣдѣтелемъ буцацкаго деканата, Ісидоръ Ганкевичъ назъ Усти епископ. тит. совѣтничкомъ еп. консисторіи и Захаріа Подлащекій азъ Манастирскѣмъ мѣстѣдеканомъ буцацкимъ. — На конкурсѣ азъ рѣчинцѣмъ до 30 цѣвтя разписаній приходи: Щѣтѣвѣ дек. асѣдѣцкаго [азъ тымъ, що фѣліа Касперѣвѣ мѣстѣчко мавъ бути прилучена до прихода Касперѣвѣ-сѣло], Туглѣвѣ дек. коломыйского и Жѣвномѣрѣ дек. буцацкаго. Въ пропозицію прѣнѣтъ оо.: на Залучѣ надъ Прутомъ: Ян. Сербинскій, Ал. Ремѣталовичъ, Грѣг. Коцицкій, Анд. Балицкій и Вас. Домѣнчукъ; на Луку: Ив. Велигорскій, Анд. Балицкій, Емѣл. Весоловскій, Пав. Пѣгрицкій, Ив. Коцицъ, Сѣз. Гаваньскій, Ив. Сѣменовичъ и Ив. Матковскій; на Лѣска: Анд. Балицкій, Емѣл. Весоловскій и Ипол. Вабякъ; на Загѣбѣ: Ал. Навроцкій, Еман. Сѣвичинскій, Ив. Федѣкъ и Амѣр. Бородакѣвичъ; на Ясѣнѣвъ горѣшымъ: Іос. Бурачинскій, Діон. Балицкій, Ем. Болярскій и Анд. Дмитрашъ. — Консисторіа водѣнесла до прѣзидѣнъ намѣстничества шо-до канон. институтіи оо.: Ив. Ткачѣвѣна на Хомѣвѣкъ, Ян. Сербиньского на Крѣвѣ, Ил. Вабяка на Лѣска и Сѣз. Гаваньского на Луку. — Канон. Институтію достали оо.: Вас. Гордѣнскій на Крѣчѣку, Юл. Герасимовичъ на Рѣбно, Лонг. Порубальскій на Кимнолюнѣ, Емѣл. Гавацкій на Стѣнку, Амѣр. Бородакѣвичъ на Онанѣ, Влад. Лукѣшевичъ на Тучапы, Еман. Крайчикъ на Кѣнѣчѣкъ, Мих. Медвѣцкій на Бѣлу и Ал. Навроцкій на Загѣбѣ. — О. Никѣсѣръ Воклачукъ уволеннѣмъ водъ свѣст. соудуницѣ

тва въ Далѣшевѣ. — Введеніи оо.: Ив. Матковскій яко завѣдѣтель въ Трибухѣвѣхъ, Іос. Скалинъ яко прѣв. сотрудникъ въ Краснѣ, Ал. Пасѣвичинскій яко свѣст. сотрудникъ въ Заболѣтовѣ, Ив. Палагнѣцкій яко четвѣртый сотрудникъ катѣдральнѣ, Стеф. Алѣмурѣ яко завѣдѣтель въ Старуна, Апѣл. Сѣменовичъ, б. кѣнѣхѣтъ школъ жѣнскихъ въ Коломыи, яко свѣст. сотрудникъ въ Сѣнѣтѣхъ, Пав. Чужакъ яко епископ. сотрудникъ въ Головинѣцѣхъ, Ив. Ісѣвъ яко прѣв. сотрудникъ въ Подлужѣ, Антоній Одѣжѣвичинскій яко завѣдѣтель въ Жѣвномѣрѣ и Андѣлѣ Стрѣльчѣкъ яко завѣдѣтель въ Туглѣвѣхъ. — Консисторіа водѣнесла до намѣстничества о продолженіи допѣти для прѣв. сотрудниковъ въ Тѣмѣвѣхъ и въ Бурдинѣвѣхъ.

Наука, штука и литература.

— Про говоръ долѣвскихъ. Написавъ Іванъ Верхратскій. Відбитокъ в Записокъ Наукового Товариства ім. Шевчѣйка, т. XXXV. (р 1900). Сторѣнъ одѣвѣннѣхъ 127. Цѣна 1 кор. 30 г. [або 65 ц.] Достѣта можъ въ книгарни Стѣвѣрѣнѣйской и у автора І. Верхратского, профессора академічнѣмъ гимназіи въ Львовѣ. — Тамъ же можѣна набути такожъ слѣдуючѣ выдѣла: „Знадобѣ до словаря южнорусского 1877“ цѣна 1 кор. 60 г. [або 80 ц.], „Ueber die Mundart der Marmaroscher Ruthenen 1883“ цѣна 1 кор. [або 50 ц.], „Про говоръ Захѣшанцѣвъ 1894“ цѣна 70 г., „Знадобѣ для цѣзнаня угорскихъ говорѣвъ 1899“ цѣна 4 кор. [або 2 ар.].

— Вѣдѣннѣмъ тѣжѣвѣннѣмъ „Die Zeit“ по-явивъ ся 289-мъ зошитъ азъ такимъ змѣстомъ:

Innere-Aussere Politik. Von K. — Ein preussisches Urtheil über die österreichisch-ungarische Armee. Von k. u. k. Oberst a. D. Gustav Bancalari. — Die Corruption und der Krieg in Südafrika. Von Wilh. F. Brand. — Die Zulassung der Frauen zu den juristischen Studien. Von Prof. Dr. Edmund Bernatzik. — Zur Geschichte der deutschen Zeitungswesens. Von Dr. Georg Steinhausen. — Ueber Björnsterne Björnson. Von Georg Brandes. — Prädierie. Von Prof. Dr. Max Haushofer. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Purzl. Von Georg Freiherrn von Ompteda.

Передплату на сѣй тѣжѣвѣннѣмъ чѣвѣрѣ рѣчно 3 ар. прѣймають почта, всѣ книгарни и администратіи: Wien, IX/3, Günthergasse I. Чѣсла на показъ даромъ и оплатно.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Рахунокъ Красаго Союза кредитоваго, стѣварѣннѣя зарѣстрованого азъ обмеженою порукою у Львовѣ, азъ мѣсѣцъ мартѣ 1900 р.

I. Станѣ довжнѣй:

1. Удѣлы чѣ вѣвъ	20.003.00 кор.
2. Фондъ резервовый	666.96 "
3. Вклады: Станѣ азъ початкомъ мѣсѣца	206.385.98 кор.
вложено	21.873.76 "
вынѣто	4.948.82 "
Станѣ азъ кѣнѣцѣмъ м.	223.310.92 "
4. Сальдо процентѣвъ (побрав.)	4.150.54 "
5. Спеціальна резерва	96.86 "
6. Иный позиціи стану довжного непѣдѣнѣта дѣвѣденѣа	683.08 "
7. Зыскъ азъ року 1899	91.88 "
Сума	249.003.24 кор.

II. Станѣ чиннѣй:

Позички удѣленѣ:	
Станѣ азъ початкомъ мѣсѣца	167.273.28
оплачено	3.705.00
удѣлено	12.500.00
Станѣ азъ кѣнѣцѣмъ м. цѣвтя 1900 р. [вѣкѣлъ 84.691.28, скрипты 50.687.00, товариства 40.690.00, разомъ]	176.068.28 кор.
Дѣвѣжѣности	732.70 "
Лѣкѣаціи	641.59.99 "
Паперы фонду резервового	397.04 "
Копѣты административнѣй	272.16 "
Гѣтовѣка	6.075.67 "
Паперы „Дѣвѣстра“	800.00 "
Друки	497.40 "
Сума:	249003.24 кор.

Членѣвъ прибуло 5, и оставало азъ кѣнѣцѣмъ марта 1900 279 членѣвъ азъ 416 декларированнымъ удѣлами въ сумѣ 20.800 кор. — Стопа процентова водъ вкладѣвъ 4 1/2 %. водъ позичѣвъ 5 1/2 % — 7 %. — Стѣварѣннѣе мѣе на складѣ друки для товариствъ кредитовыхъ и роскѣлае на замѣвленѣ: инвѣнтарѣ удѣлѣвъ, инвѣнтарѣ позичѣвъ, инвѣнтарѣ вкладѣвъ и замѣненѣя мѣсѣчнѣй. — **Дирекціи.**

— Бѣлянѣсъ товариства „Хлопского Банку“ въ Калуши за чѣсъ водѣ 1-ого сѣчня до 1-ого цѣвтя 1900.

Станѣ чиннѣй:

Позички скриптовѣй	13.601 кор. 33 сот.
Дѣвѣжѣности	92 " 40 "
Лѣкѣаціи (Удѣлы въ Союзѣ кредитовѣмъ)	3000 " "
Копѣты на администратію	222 " 07 "
Гѣтовѣка дѣя 1 цѣвтя	1.280 " 80 "
Разомъ	18.196 кор. 36 сот.
Станѣ довжнѣй:	
Гѣтовѣка 1 сѣчня 1900	1.797 " 09 "
Фондъ резервовый	116 " "
Удѣлы	1.767 " "
Щѣдѣнѣи	13.328 " 54 "
Вѣдѣтѣнѣи	923 " 74 "
Позички нескѣлѣй	264 " "
Разомъ	13.196 кор. 37 сот.
Загальнѣй оборѣтъ	48.819 " 43 "
Членѣвъ прѣнѣтъ за сѣй чѣсъ 57.	
За Дирекцію „Хлопского Банку“ въ Калуши: о. Д. Романовскій, Ярославъ Коритовскій, Д-ръ Курѣвѣцъ.	

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дѣло (продѣл) и руски свѣтъ о 5-ти годѣхъ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстника“ напечатанъ въ Львовѣ. „Вѣстникъ“ выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на переплету разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и исчерпавъ принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Центральное бюро отодомствъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвига 9, и А. Ольшовского ул. Калитычского 2; — въ Яссахъ: Л. Кражановскій; — у Бухарестъ: М. Дука, I. Seilerstrasse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek I. Wollsteite 11; Hassenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфуртъ и Гамбургъ: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатанъ за исчерпавъ платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи:	въ Галиціи:
на цѣлый рокъ . . . 16 фр.	на цѣлый рокъ . . . 22 фр.
на полъ року . . . 8 фр.	на полъ року . . . 11 фр.
у Львовѣ:	у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 14 фр.	на полъ року . . . 7 фр.
на чверть року . . . 8-50 фр.	на мѣсяць . . . 1 фр. 20 кр.

Редакція, администрація и Ежендія підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи и чертѣны сѣ лѣно на поперекъ засторѣна. — Рокманія неопечатанъ и вѣдъ порта.

Неодиноке членъ нештѣ 6 фр. на проз. 7 фр.

Отдѣленіе свѣтъ принимаютъ оа по цѣлѣ 10 фр. вѣдъ однокъ отодомствъ и Ежендія підъ ч. 24 ул. Баторія. „Надбавка“ по 25 фр. а. в.

Подана и кинѣ домосека пружитѣ членъ сѣ по 15 фр. вѣдъ свѣтъ.

Бажаня и надѣ

підъ конецъ XIX. столѣтя.

Парижская выставка приготавливается вѣдъ р. 1892 заходами французской республики при участіи народовъ и державъ всего свѣта а отворена минувшомъ суботѣ, не даромъ звертае на себе загальну увагу, бо має она показати здобутки людского духа за добѣгающе до кѣнця столѣтя, а здобутки сѣ на кождѣмъ поли промыслу, науки и штуки в величезный.

Однако не лишѣ сама цѣкавость оглянути разомъ збрание все те, чого доконавъ людскій духъ за послѣдній сотку лѣтъ, надае вагу выставѣ; далеко важнѣйшою рѣчею в выгядѣ на тую науку, яку людскѣсть, побачивши высѣдѣки свои минувшомъ працѣ, зможе собѣ высновати на будуче. Оглядаючи плоды свои працѣ, годѣ не поспѣвати себе: до чого чоловікъ способный на будуче? до якои меты ему простувати бодай въ найближшѣмъ часѣ?

Тымъ то и оба державный мужѣ французской республики, котрый промовлячи при отвореніи выставки, въ своихъ промовахъ не обмежили сѣ до замѣтокъ про саму выставу, але кинули окомъ такожъ и въ будучиность, высказали свои гадки про мету, до котрой минувшѣсть укавуе людскѣсть дорогу, та закончили словами бажаня и надѣ, що ослѣднее томъ метѣ в недалеке.

Министеръ торговль Мильранъ, котрого промову мы онгоды подали досѣтъ широко, указавши на поступы людского духа въ промислы и наукахъ, сказавъ мѣжъ иншимъ: „Але науки вѣддають чоловікови ще и сю знамениту услугу, що вѣдкрывають ему тайну величезной силы людской сусѣбности, — тайну, котру выражаемо однимъ словомъ „солідарность“. Солідарность має зменшати тѣ нерѣшности, якѣ въ кождѣмъ народѣ повстали въ природѣ або въ сусѣбного ладу; она хоче дѣтей того самого народу сполучити въ правдивѣмъ братерствѣ“. Згадавши про наслѣдки той солідарности, якѣ они мѣжъ иншимъ приняли сѣ недавно такожъ въ пресарный инициативѣ до Гагской конференціи, за-

кнчивъ словами: „Маємо підставу надѣяти сѣ и вѣрити, що настане день, коли свѣтъ признавати буде лише плѣдѣ суперництво въ спокою и побѣдоносну боротьбу въ працѣ.“

Той самъ духъ вѣе такожъ въ промовѣ президента республики Любета. „Франція — сказавъ вѣдъ мѣжъ иншимъ — хотѣла сею выставою причинити сѣ до того, чтобы мѣжъ народами запанувала згода, — въ тѣмъ переконанію, що снѣмъ причинити сѣ до всемарного добра, на межѣ сего славного столѣтя, въ котромъ побѣда надъ блудомъ и ненавистію на жалѣ осталася недоконаною, а котре лишило намъ вѣчно живу вѣру въ поступъ. Уладжене народного господарства, збраний тутъ, показують намъ заходы кождой державы, чтобы дѣяти до досконалости въ штуцѣ, якѣ жити въ людской сусѣбности“. — „Минувшомъ завзятомъ борбѣ — сказавъ президентъ — обѣсѣ, яку народы вѣдуть на поли промыслу, торговль и економіи, таки на першѣмъ мѣсцѣ кладуть вышукване способѣвъ, якѣ бы лагодити недолѣ, організувати помѣчь, жити по-сла науку мораль та обезпечити працѣ.“

Высказавши подаку правительству за ихъ участіе въ выставѣ, поздравивши збранихъ при отвореніи выставки заступниковъ державъ, згадавши обѣсѣ теплымъ словомъ признае про всѣхъ, що працювали надъ уладженіемъ выставки, закончивъ президентъ Любе свою промову словами: „Се дѣло мирной згоды и поступу не остане сѣ безъ наслѣдствъ, хочъ и якѣ марна мала бы бути его слава. Я переконаний, що завдяки вѣчному порушванію певныхъ великихъ гадокъ, якими гомонить добѣгающе до кѣнця столѣтя, нове, двадцате столѣте побачитъ троха бѣльше братерства, бодай супроти вѣлыкой нужды, и що мы може вже незадолго будемо мати за собою значимыи шматъ дороги въ повѣлѣній працѣ до доброго и у зближенію чоловіка до людскѣсти. Снѣмъ окликаю и въ сею надѣю отворяю выставу.“

Чи доживемо мы здѣйсненія тыхъ бажанъ и надѣ, — се нѣше пытанѣ; але дай Боже, чтобы они здѣйснили сѣ якъ наискорѣйше, хочъ для молодшихъ поколѣній!

Переглядъ політичный.

Въ справѣ поголовки про уступлене гр. Пініньского Sonn- u. Montags-Ztg. нѣше: Пѣсѣля информаций, якѣ до насъ дѣйшли збъ Львова, загальну увагу звернуло на себе, що наметникъ гр. Пініньскій, котрый дуже часто, то въ наслѣдокъ недуги, то въ наслѣдокъ кураціонной подорожи, в перешкодженій въ урядованію, зновъ выбравъ сѣ въ довшу великоду подорожъ до Італіи. Намѣтникъ казавъ заперечити вѣсть, мовѣ-то вѣдъ вже утомленій урядованіемъ. Анархія въ галицкихъ вѣдносинахъ зайшла досѣтъ далеко. Кляненій свѣтъ выразѣ знайшла она въ подзѣмній борбѣ мѣжъ приклонниками намѣтника а приклонниками краснаго маршалка гр. Ст. Баденього. Втаимничей особы переконаній, що сея борба мусить скѣнчитися уступленіемъ одного або другого зъ тыхъ двоухъ начальниковъ краю.

Сесія соймѣвъ красныхъ, якѣ твердитъ Reichswehr, буде рѣшучо замкнена днѣ 4. мая. Вѣдѣтъ збере сѣ у Вѣднѣ угодова конференція. Днѣ 10. мая має бути отворена рада державна, а 14. мая зберуть сѣ въ Будапештѣ спѣлній делегаціи. Коли парламентъ покаже сѣ способнымъ до працѣ, буде мати до полагожденія передовѣмъ бюджетъ, котрого провізорія упилае въ днѣмъ 30. червня, и инвестіційный преліминарь. Парламентъ выберѣ такожъ сейчасъ квоту депутатѣвъ. Весняна сесія парламенту протягнулася бы тогдѣ дуже долго, а осѣйна сесія скорше розпочалася бы. Въ противнѣмъ случаю — каже згадавший дневникъ — мусѣтъ бы вернути §. 14-ый и снѣмъ разомъ не кабинетъ упавъ бы жертвою. Богато зависить вѣдъ угодованъ акціи, а подорожъ министра д-ра Реска, котрый зновъ прихвѣтъ зъ Вѣднѣ до Праги, має подготувити дальшій хѣдъ той акціи. Головною цѣлю его подорожи в уможливити бодай провізориичне управлѣніе справы внутрѣшного урядового языка чешского.

Про угодову акцію доносятъ до Sonn- u. Montags-Ztg. зъ Праги, що все сто-

ить на давнѣмъ мѣсцѣ. Правительство повинно дуже стерегти сѣ илюзіи, що ему поведе сѣ безъ згоды на внутрѣшній урядовый языкъ въ чистѣ чешскихъ округахъ усунути небезпечность найрадикальнѣйшомъ обструкціи збъ стороны Чехѣвъ. На всякій случай в досѣтъ офіціальныхъ и пѣвоофіціальныхъ „посередниковъ“, котры всѣми силами стараются сѣ принадити Нѣмцѣвъ до того, абы Чехамъ можна було зъ горы дати сею концесію, бо безъ нею угодовой конференціи треба уважати за розбитіи. Нѣмцѣвъ принципіально не мають нѣчого противъ сеи концесіи, котру приймае навѣтъ зѣветная програма въ Зеленыхъ свѣтъ але боятъ сѣ, що якѣ Чехи разѣмъ достанутъ тоту концесію, не дасть сѣ вже зъ Чехами переперти вѣдграницею округѣвъ. Певнѣтъ в о сѣбѣ, що министерство односторонно, т. в. безъ посередного дозволу Нѣмцѣвъ, не гадае дати Чехамъ нѣякои компенсаціи.

Згадавший дневникъ доносить такожъ, що спѣлній бюджетъ на рокъ 1901 вже установленій и до публичной вѣдомости достаютъ сѣ вже поодинокіи его позиціи. Збѣдѣшней жаданія держатъ сѣ на становищу нормального — застою. Про подѣшшене контингенту рекрутѣвъ або справлене скорострѣльныхъ гарматъ нема бесѣды. Министеръ вѣдны уступивъ зъ своими жаданіями, вѣдгравши передъ тымъ комедію грозѣбою димісії.

Телеграммы приносятъ новѣ сензаціійный вѣсти про мобілізацію войскъ въ Россіи. Зъ Варшавы [до Щаковы въ листѣ] доносятъ, що въ днѣхъ 11, 12 и 13. с. м. вѣдкомандировано и выслано вѣзѣзниками 20,000 войскъ зъ Варшавского военного округа на границу Бухары. Berliner Tagblatt доносить зъ Петербурга не подтвержену досѣтъ вѣсть, що царъ має выдати до англійского правительства ультиматумъ, абы Англія до 8 днѣвъ залишила войну въ полудневой Африцѣ, бо въ противнѣмъ случаю Россія вышле 120,000 войскъ на границу Афганістану. Царъ має предложити Англіи вѣддане справы обоухъ республикъ підъ полюбовный судъ. — Въ Лондонѣ удержуе сѣ поголовка, що царъ въ часѣ своего побѣту въ Москвѣ выдѣстъ до Англіи ультиматумъ. Его подорожъ має бути гасломъ

Вѣдносини галицкихъ Русинѣвъ до буковинскихъ.

[Письмо въ Черновицѣ.]

III.

У попереднихъ двоухъ статьяхъ зъ нагоды появы книжки Стоцкого я звернувъ увагу на впливъ галицкихъ Русинѣвъ на буковинскихъ у XIX-омъ столѣтіи и сказавъ де-що про теперѣшнее положеніе буковинской Руси. Розумѣю дуже добре, що такихъ доволѣтнихъ зносинъ Галичанинъ въ Буковинѣ не можна збути двома статьями; але я не маю и наметру маловажати сѣ зносинамъ; хотѣвъ только звернути на нихъ увагу. Хто-жъ бажавъ пѣванати исторію снѣхъ зносинъ докладнѣйше, нехай читаетъ книжку Стоцкого. Для насъ цѣль на-теперѣшъ доволѣ и двоухъ попереднихъ статей, опертыхъ на историчныхъ подѣлахъ, чтобы пѣсѣля нахъ подумати, яка користи выйшла для Буковины збъ зносинъ зъ Галичиною и яка шкода та и якѣ бы то на будуче подбати про тѣ зносини.

Буковина своєю природою и землемъ — дуже гарный край. Могъ бы выживити и кѣлька разѣвъ бѣльше людей, якѣ выживае теперь, якѣ бы были дѣлаи про него. Рѣльна земля одна зъ найкраснѣйшъ въ Европѣ, чудовѣй лѣсы, горы зъ минеральными скарбами и т. п. Капіталісты доробляють сѣ мільонѣвъ поки-що на выноѣхъ дерева; коляея будуть вывозити зъ краю мільоны и зъ иншихъ жерель. Але поки-що на Буковинѣ не вѣ сторчатъ стѣбурѣ фабричныхъ коминѣвъ, людѣ вѣдѣтъ свою кулешу, а якѣ сѣ не мають, то переселяють сѣ въ Канаду. И мимо того Буковина — гарный край.

Розумѣють сѣ Поляки и дуже лакоміи на него. Чого вони не пишуть на тѣй основѣ, що тутъ жие зо 20,000 Поляковъ, то начудувати сѣ не можна! Вѣдъ Кракова ажъ по Черновицѣ въ польскихъ часописяхъ коли не що тыждня, то хочъ що мѣсяцѣ зъ разѣмъ говорять сѣ про ратоване снѣхъ „kręsz“ъ. И може бы сѣ ратоване було нѣмъ уже далеко гдѣше ишло, якѣ бы Trzciniecki, славный попередникъ славного Зими и иншихъ „патріотѣвъ“ зъ польского Пантеону, не бувъ показавъ польской господарки и на Буковинѣ. Зъ того часу дуже урвало сѣ Полякамъ на Буковинѣ и знову въ гору пѣшли тутъ зѣмчѣи Венцлѣчки, Ружички та Прецлѣчки, мимо того, що говорятъ сѣ про довгіи у нихъ пальцѣ...

Панували бы Поляки и на Буковинѣ, якѣ бы могли; и очевидно не зречутъ сѣ снѣ, якѣ только будутъ могли мати вилыаъ. Уже и теперѣшъ вмовляють у вѣдѣське правительство [н. пр. недавно у Схвѣтъ], що въ интересѣ Австріи (розумѣя сѣ! все лише въ интересѣ Австріи!) було бы користоно, якѣ бы Поляки могли правити Буковинѣю такъ, якѣ тому 50 лѣтъ, або якѣ теперѣшъ правятъ у Галичинѣ. И все те пишуть страхъ дипломатично, высоко политично: „Тутъ, мовлявъ, мы Поляки и прѣ чѣмъ; интересъ державы вымагае!“

Подумаѣте-жѣ собѣ теперѣшъ вы, галицкіи земляки Русины, ось що: Поляки на Буковинѣ вѣ всего зо 20,000 и на тѣй подѣставѣ вже галицкіи Поляки простѣгають свои руки на Буковинѣ, спомогають тутѣшній польскій товариства, не хочутъ дати тутъ окремой дирекціи зѣльзѣницѣ, чтобы не втратити зѣвѣи збъ австро-славянской дирекціей, будують kościółki, на-силу вмовляють въ римо-кат. Русинѣвъ,

что вони Поляки, хочъ тѣ нѣколи въ житіи не говорили по польски; упоминають сѣ о школахъ и достаютъ ихъ, и т. п. И все те за-дѣла жмѣтъ Поляковъ на Буковинѣ! Галицкіи Поляки розумѣють, что страхъ якѣ бы то пришло було достати сѣ краснѣй „kręsz“ у свои руки, и дуже нѣмъ маркотно, что центральное правительство усе на президента краю присылае якогось нѣмецкого барона або графа, а не польского шляхтича. Була чутна сего року, що якогось тамъ Сапѣгу, мабуть старосту чи щось, уже призначали галицкіи Поляки на буковинского президента... Дай Боже центральному правительству добрый разумъ, а тому Сапѣгѣ повно ордерѣвъ в грошей — нѣхай лишь Вѣдѣне не ушасливлюе насъ польскими шляхтичами! Мы и безъ нихъ проживемо якое на бѣлѣмъ свѣтъ...

А якѣ же-жѣ то галицкіи Русины подбали про свои буковинскіи окраины збъ 268,000 Русинѣвъ? Правда, вони не мають такой власти и силы, якѣ Поляки; але тамъ, де мали, якѣ дѣлаи вони непосредно своими людьми, завожими зъ Галичины?

Отутъ першій рахунокъ мають буковинскіи Русины зъ галицкими москвофѣлами. Трицѣтъ лѣтъ вели вони буковинскую Русь — и куда сѣ завели? Въ обѣмъ Волохѣвъ, котры на Буковинѣ грають ту самую роль, що Поляки въ Галичинѣ, — тыхъ самыхъ Волохѣвъ, що злучились бы и зъ чортомъ, чтобы только пригнобити Русинѣвъ. За-дѣла несправности до украинско-русскихъ идеалѣвъ не соромъ москвофѣламъ и теперѣшъ придумувати зѣвѣмъ безпѣдставній теоріи, мовѣ-то до Волохи намъ не страшній; кѣлькохъ москвофѣльскихъ молодикѣвъ зъ товариства „Карпаты“ уряджуютъ бѣдѣ для Волохѣвъ; старшій, де можуть, тамъ

подѣшчуютъ сѣ Волохамъ, хочъ знаютъ ихъ грѣхъ супротивъ Русинѣвъ. Усе лишѣ зъ несправности до русскихъ народовѣвъ, або просто за-дѣла — фонетика!

Я вѣрю въ те, что въ Галичинѣ в и идейный москвофѣлы, характерный, а не самѣй подлѣки, и отъ снѣхъ идейныхъ, характерныхъ я снѣтавъ бы цѣлкомъ поважно, безъ нѣякои злобы въ сердца: „Скажѣтъ, будьте ласкавы, вы, что всякій зносини зъ Поляками уважѣте зрадою русского народа, неже вы справдѣ зносини своихъ буковинскихъ прихильниковъ зъ Волохами и ихъ поступки вѣдъ 60-ыхъ роковъ уважѣте заслугою для малорусского народа, снѣ, якѣ кажете, частини великорусского народа? Де користный наслѣдки ихъ работы? Адаже все-жѣ красше задержати народъ на будуче хочъ бы малорусскимъ, анижъ вѣддати его на поталу ворогамъ и запропастити его! Чому-жѣ бажѣте его погибѣти? Чому вашъ прихильникъ на Буковинѣ такой глупый, что кажутъ [сѣ фактъ!]: „Нехай красше народъ погибѣе, якѣ має учити сѣ фонетика!“ По що такихъ людей брати въ оборону? Се-жѣ не патріоты, только вѣдѣты!

Не знаю, чи у галицкихъ москвофѣлахъ в на-стѣлькѣ чутлива совѣсть, чтобы вони могли порозумѣти, якѣ горко-горко буковинскимъ народонѣмъ було дѣлити сѣ на спѣлку Воляна и Тиминьского зъ Волохами, ту самую спѣлку, зъ котрой нѣчого доброго не выйшло для Русинѣвъ, а котру „Буковинскій Вѣдомости“ и „Галичанинъ“ такъ боронили? Заходы Волохѣвъ, чтобы Русинами побивати Русинѣвъ и снѣняти ихъ работу? А прѣте москвофѣлы боронили сѣю работу, боронили и боронятъ подобій заходы безнастанно. Маймо надѣю, что вони зрозумѣють разѣ, что народѣвъ тымъ спосо-

поручае: Ошѣдѣны по варшавскіи 4 50 кр. Советъ складающе сѣ зъ 4 стрѣвъ, горѣвѣна куявѣтъ и куявѣлика, що четверга и недѣль елѣчки по варшавскіи и куявѣкъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1-10. Советъ пѣсѣля карты. По театрѣ Советъ зъ 3 потравъ 4 70 кр. Въ пятницѣ рыба по жидѣвски. Вина добрый.

Зъ поважаніемъ Иванъ Францъ Новаковский.

Реставрація Пильзненска

въ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢ у Львовѣ

нападу на Гератъ и Кабуль, сли Англія не згодить ся на можливий до прийнятія миръ въ полудневій Африці.

Російсько-турецка зелѣзняча угода має велике політичне значіння і по думцѣ царгородского кореспондента Schles. Ztg. є великою побѣдою російской дипломатіи. Сей договір, — то не звичайна концесія, але державний договір, після которого турецке правительство перестав бути господаремъ навѣть въ Малій Азійі и вѣддає Росіи протекторатъ надъ бѣльшою частію своєї провинціи. Туреччина зобов'язала ся будувати зелѣзницѣ власнимъ коштомъ лише на вѣхдѣ вѣдъ Адю Базару [6 годинъ дороги вѣдъ Царгороду] и на вѣхдѣ та півночъ вѣдъ Антوری. Коли їй забракне грошей на се підприємство, то зелѣзницѣ буде будувати Росія. Іншими словами: Росія буде панувати на вѣхдѣ и півночѣ Малой Азійі, бо Туреччина ніколи не буде мати капіталівъ потрібнихъ на будову зелѣзниць. Росія здобула собі право будови зелѣзниць, коли їй сподобає ся, вѣдъ російської границі до Ерзеруму, а та лінія дасть їй змогу посунути вѣйска до центра Туреччини. Туреччина не має права будувати зелѣзницѣ вѣдъ Антوری до Ерзеруму, сен одинокимъ ліній, котрою могла бы посунути своє вѣйско противъ російского. Окрімъ того на підставѣ нового договору Росія здобула панованє надъ Чорнимъ моремъ. Турецка флота існує лишѣ на папері. Росія буде отже могла висадити своє вѣйско въ довільнихъ мѣстахъ берега, а Туреччина не буде могла сему перешкодити. Мимо величезнихъ видатківъ Туреччина не має на Чорнихъ моріяхъ ані одного воєнного корабля, ані одної крѣпости. Такъ названий воєний пристанъ Гераклея, Амофа и Синопа — се звалища, прикрашені старими гарматами зъ кам'яними кулями. Гарнізони тихъ крѣпостей зложєні зъ всякою збраниною и навѣть не вміють стрѣляти.

Вѣдъ довшого часу надходять зъ Хінь що-разъ частѣйші вѣсти про розрухи и насильства доконуванихъ мѣсцевими сепаратизованими населєнємъ на європейськихъ іммігрантахъ. Симъ разомъ розрухи викликають члєны релігійно-політичної секты „Воксѣ“, котра має бути въ ласкахъ у хіньского правительства за безмежну ненависть до Европійцѣвъ. Члєны сен секты зачали допускати ся нечесленнихъ насильствъ на христіаняхъ, місіонаряхъ, європейськихъ купцяхъ и инжиєнерахъ трасуючихъ зелѣзницѣ. Протєсты амбасадорѣвъ лишають ся безъ успѣху, ворожієй Европѣ настроєй обгортає Хінь. Абы унеможливити катастрофу, котра може вибухнути нагло, держави наміряють виконати спільну демонстрацію флѣотъ передъ пристанємъ Таку, котра лежить при гарлѣ рѣки Пехо и хочѣ о кільканацять кілометрѣвъ вѣддалена вѣдъ Пекину, уходить за вго передмѣсте. Передъ пристанємъ Таку вже станули англійскій, американскій и російскій кораблѣ, а нѣмецкій и французскій можуть въ кождѣй хвилі приплы-

сти зъ недалекихъ выарєнтованихъ вѣдъ Хінь пристаней. Тѣ ескадры збирають ся досить поволі и дають частъ хіньскому правительству надумати ся, чи має выступити противъ „Воксерѣвъ“. Коли бы правительство рѣшило ся здавити революційный рухъ, демонстрація флѣотъ була бы вже неогрѣбна. Въ противнѣмъ случаю може прийти на далєкѣмъ вѣхдѣ до несподѣванокъ.

Въ краю ашантійскихъ негрѣвъ вибухло противъ Англіи повстанє. Губернаторъ зъ жѣною и малымъ гарнізономъ въ столиці краю, Кумасі, дѣстали ся до неволѣ Ашантѣвъ. Повстанє не вибухло несподѣвано, бо негрѣ вже неразъ нападали на офіцирѣвъ, а дня 7 марта с. р. погубило при однімъ нападі 20 офіцирѣвъ и підофіцирѣвъ. Безпосереднимъ товчкомъ до теперѣшного бунту було жаганє губернатора, абы негрѣ выдали золоте крѣсло [престолъ] повалєномъ Англійцями династїи Ашантѣвъ, котре по здавленю Ашантѣвъ загребано въ землю. До того стѣбля була привязана легенда, що якъ довго оно не впаде въ руки чужинця, такъ довго може надѣяти ся, що укриті дєсь члєны династїи вернуть и освободити край.

Але коли оно попаде въ руки чужихъ, край ніколи не скине зъ себе англійского ярма. Губернаторъ хотѣвъ дѣстати въ руки святощъ Ашантѣвъ на се, абы разъ на все выбити имъ зъ голови илюзію можливости повороту до політичної самостійности. Начальники дѣлшихъ племенъ Ашантѣвъ, почувши про нападъ губернатора, выдобули національну святощъ зъ укритя, показали єи населєню и доказали, що єстєшь старого роду корольского ще знаходить ся въ ихъ рукахъ. Се розбудило давній традиціи Ашантѣвъ и запалило ихъ до борби о скінєнє панованя чужинцѣвъ. — Въ краю обнятий повстанємъ, въ краю золота, зъ zagrożєнихъ богато интересѣвъ, нѣжъ нами богато копались. Самыхъ копалинанихъ товариствъ є тамъ 43. Мѣсцеві гарнізони не выстатчать навѣть для охорони урядѣвъ. О 300 км. вѣдъ огнища повстаня стоить лишѣ 800 воєнкѣвъ, а дорога до Кумасі, де резидувавъ полонєний губернаторъ, веде черезъ край обнятий повстанємъ. Вѣйна зъ Трансвалемъ не дозволяє Англіи выслати противъ Ашантѣвъ бѣльшой воєнной салы.

Письма зъ краю

Зъ Скалатщини. [Для урядѣвъ парохіальнихъ, а такожъ шкѣльныхъ и громадскихъ].

Дирекція почтова дописує въ 20 лютого 1900 ч. 9382 завідомля конекторіи и намѣстницѣ, що кореспонденція урядѣвъ парохіальнихъ и шкѣлъ народнихъ зъ урядами громадскими наводѣтъ въ справѣхъ публичной службы [selbst in Angelegenheit des öffentlichen Dienstes] мають франкувати ся, они не є обляні вѣдъ портіоріємъ. Се розпорядженє почтѣвое напечатанє въ III. числѣ „Вѣдомостей львѣвскихъ Архїєпархіальныхъ“ въ текствѣ нѣмец-

комъ и въ рускомъ перекладѣ, а ц. к. намѣстництво розпорядженємъ зъ 27 лютого ч. 20488 завідомляло о тѣмъ старостѣ для повѣдомленя парохіѣвъ, учителѣвъ и урядѣвъ громадскихъ. Дирекція почтова покликує ся на підручникъ Бартля [ст. 360 3].

Позваляю собі звернути на сѣмъ мѣсці увагу урядѣвъ парохіальнихъ, а-рѣбѣвъ шкѣльныхъ и урядѣвъ громадскихъ, що вышєє заданє розпорядженє почтѣвое єсть утяжливє, бо накладає кошти франкуваня, а такожъ не-вѣдповѣдне на теперѣшній обставини и ма-буть вытисненє зъ далѣйшихъ актѣвъ.

Гадаю, що урядѣвъ писемъ урядѣвъ парохіальнихъ и зарѣбѣвъ шкѣльныхъ сѣть вѣдѣний вѣдъ портіоріємъ, єли они писані до якого-сь уряду [до громадского уряду або до суду або до політичного уряду] особливо-жѣ въ справѣхъ публичной [in Angelegenheit des öffentlichen Dienstes]; взагалѣ и є гадаю, що урядѣвъ писемъ кожного уряду до иншого уряду єсть вѣдѣне вѣдѣне вѣдъ портіоріємъ, тѣмъ бѣльше, коли єго шлє ся въ справѣхъ службѣ публичной. Такъ якъ огонь або холєра выбухне, то „gratis“ телеграфує ся!

Заданє розпорядженє почтѣвое може бути причиною рѣзкихъ и прикрѣхъ непорозумѣнь въ урядѣваню. Наведу декіє примѣры: Парохъ, выдєляючи закамъ до цѣльє асєнтируемыхъ и ополченя, строго після закона має вѣдѣстѣ до громады [гляды такожъ у Шабла ст. 81, ст. 85, ст. 86]. Строго після закона парохъ метрику смерті реєстрѣста вѣдъсылє до громады. А то чєй же строго урядѣвъ рѣчь, справа публичной службѣ, отже повинна бути вѣдѣна вѣдъ оплати портіоріємъ. Зарѣбѣ шкѣльныхъ завідомляє урядѣвъ громадскій о дѣлѣ испиту, або посылє выказѣ дѣтєй, що не ходять до школы, або завідомляє коли розлѣченє ся наука шкѣльна перервана черезъ епидемію. Парохъ пише до уряду громадского въ вѣдѣльничѣ сѣлѣ, коли стѣбля „шкѣльна“ має на науку релігій въ тамошній школѣ привѣждати до кнѣхитѣ. Парохъ завідомляє урядѣвъ громадскій, коли якєсь урядѣвъ богослужєнє вѣдѣбудє ся. Часомъ парохъ має прилучєнихъ сѣблє громадѣ, котрѣ дєниє вѣдѣбравѣть почтѣ, якъ парохъ. Отже заважнѣши єє те, гадаю, що на интервенцію Всє. Конекторіи мінїє єрѣ торгѣльнѣ амѣнѣтъ або знесє заданє розпорядженє почтѣвое.

О. І. Гєл.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Вытѣгъ зъ протоколу засѣдань выдѣлу „Руско-українського драмат. товариства им. Ізана Котляревского у Львовѣ“ за послѣдній часъ:

Выдѣлъ займаєть ся передовѣсьмъ справамъ поднесєнимъ на послѣднихъ загальныхъ зборахъ товариства, а то:

1) Чи не було бы поради, щобъ закнѣмъ галицка Русь спромогє ся на будову постійного театру у Львовѣ, постарати ся о вѣдповѣдну салу, що служила бы и на представлєннє театральнѣ и для ужитку другихъ товариствъ. Въ тѣй цѣли выдѣлъ запросивъ до анкетѣ факховѣхъ людей, пп. Нагбрного, Левиньского, Ганинчака, Левадовского и Голєйка, щобъ зволіли обдумати проєктъ. Коли анкета повѣднѣть свои працѣ, выдѣлъ має запросити до участі вѣсѣ тѣ руско-народнѣй товариства, котрымъ бракъ салѣ дужє дає ся вѣдѣчувати.

2) Выдѣлъ займаєть ся другимъ, поднесєнимъ на зборахъ вытанємъ: чи не хотѣло

бы товариство им. Котляревского вже теперѣ обняти зарѣбѣ постійного театру. Зъ огляду на те, що полагожденє такъ важной справы wymagaє трохи довшого часу, на-разѣ єє не перевєдємо.

3) Выдѣлъ приняєвъ до вѣдомости, що на руки головы товариства прийшла вѣдповѣдѣ зъ прєзидіи магистрату въ справѣ пєтіціи о плѣшу вѣдъ будову театру. Прєзидіи зажадала, щобъ предложити скіцъ проєктованого театру въ тѣй цѣли, абы можна знати, якъ великой плѣшѣ треба буде вѣдѣ будову. Выдѣлъ упрѣснѣвъ дѣр. п. Нагбрного, яко сєніора высшє заданомъ анкетѣ, щобъ въ порозумѣнїю зъ другимъ єи члєнамъ зволіть такій скіцъ вѣдѣготовити.

4) Рѣшєно постарати ся о концесію на представлєннє театральнѣ у Львовѣ и на провинціи.

5) Принято до вѣдомости утворєнє двохъ новыхъ секцій: літературной и артистично-драматичнѣй.

6) Принято до вѣдомости, що кружокъ драматичнѣй приготѣлєвъ чєтвертє зъ ряду представлєнє на цѣли товариства и ладитѣ цѣльнѣй цѣльнѣхъ представлєнѣ.

7) Рѣшєно въ найближѣмъ часѣ уѣѣстѣти 50 пушокѣвъ у вѣдповѣднихъ льокалѣхъ для збираня жертѣвъ на будову театру и проситѣ члєновъ о надсылєнє залєгающихъ вѣкладѣвъ.

8) Принятѣ далѣше зъ члєны товариства: Ів. Яновичъ, П. Пєсєковскій, М. Пулюй, О. Сабатъ, Ів. Мрововскій, Дячокъ, Дємчукъ, Гѣшовскій, д-ръ Шматєльскій, Ф. Костиницъ, В. Гуцѣвскій, В. Высочанскій, С. Курѣвскій, Ольга Коломєцѣ, А. Зєрковскѣ, Ольга Таняєвичѣ, Н. Кордуба, Ом. Юзичѣвскій, А. Курмановичѣ, А. Вѣловскій, В. Обрадѣй, Ів. Вєрѣяний, О. Пѣсєкѣй, В. Явєцкѣй, Т. Стєцѣвѣ, Вас. Нагбринѣ, М. Павлишанѣ, А. Андрейчинѣ, о. Т. Войнаровскій, Ст. Томашѣвскій, Ст. Шухєвичѣ, М. Гордѣвскій, О. Серѣнчєвскій, П. Пєкотило, Г. Маріашѣ, І. Стаднѣкѣ, О. Царєвичѣ, Г. Врєцѣона, М. Скопѣлякѣ, О. Утрєско, І. Муханѣ, о. І. Вахнѣнѣцѣ, Ал. Яремѣ, Ю. Лопатѣвскѣ, І. Насѣнєчѣ, С. Озарєвєвичѣ, Ф. Колєєсѣ, М. Зєрємѣ, С. Шпѣйнарѣвскій, Сѣєр. Нєдѣльскій, Ярослѣва Пєдѣльска, М. Рыбачєкѣ, Кордєсєвичѣ, о. Бѣ. Ступинѣцкѣй, І. Раковскѣй, Ом. Колодѣнѣцкѣй, Т. Купчѣвскѣй, Яр. Вѣйцѣковскѣй.

Товариство числѣть теперѣ 337 члєновѣвъ.

9) На цѣли товариства зложили далѣше добровѣльнѣй жертѣвъ пп.: Андрейчинѣ зъ пушки 3-20 кор., В. Потєлицкѣй 2 к., Гр. Гнатѣй 2 к., М. Полянєска 40 сот., Ж. Бѣльнѣвскій 20 с., А. Климѣвичѣ 20 с., Ф. Костиницѣ 1 к., Р. Бардахѣ 2 к., В. Старѣцкѣй 1-20 к., Н. П. 20 с., Горбай 20 с., Мокрицкѣй 20 с., М. Комарѣвъ зъ Одєсы 12-70 к., Б. Спѣжарєкѣй 10 к., 360рѣ учителѣвъ акад. гим., черезъ проф. Романчука 16-58 к., Іл. Огоновскій 21-40 к., В. Войко 20 к., М. Гордѣвскій 17 к., Галуцѣвѣ 20 с., Чула вѣдѣ уряднѣкѣвъ „Дѣвѣстра“ 6 к., О. Шухєвичѣ (доходѣ зъ вєсєрєнѣцѣ) 45 к., В. Нагбринѣ 2 к., Бритѣтанѣ 1 к., Гнатѣюкова (єкладѣ на вєсєрєнѣцѣхъ) 24 к., Іл. Огоновскій 2 к., Бритѣтанѣ 30 с., Клюбѣ Русинѣвъ (зъ бѣфєту) 23-30 к., д-рѣ Яросл. Кулѣчєвскѣй 17 к., Бѣ. Сѣнєєвичѣ (частѣ доходѣ зъ вєсєрєнѣцѣ Шєчєвѣнѣ, зъ Чернєвѣ) 10 кр., Галуцѣвѣ 20 с., о. І. Зєрємѣ 2 к., о. І. Прѣкобѣ 1 к., о. А. Лєбєдєвичѣ 3 к., Ієє. Онѣшєвичѣ 3 к., Ст. Стєбєлєцкѣй 2 к., М. Нєсторѣвичѣ 28 с., о. Е. Мєнѣцѣвскѣй 4 к., В. Войко 17 к., кандидаты учитѣ семѣнарѣвъ лѣмѣтѣ вѣнѣцѣ для проф. Молодѣничѣко 3-34 к., К. Гусєвичѣ (зъ комерсу зъ

боимъ нѣвѣкъ не помагють тѣлько шкодитѣ. Бѣльше вѣдѣ нихъ и не вымагаємо, якъ лишѣ заєтановѣ надѣ тѣмъ, що осягають своєю робѣтою для руского народа, — а може у нихъ прокинє ся совѣсть.

А що-жѣ намъ вымагати вѣдѣ своихъ людей, вѣдѣ галицкихъ народѣвѣвъ? Народѣвѣ тѣй можуть на те зараєвъ и Буковинѣвѣвѣ спитати ся: „Чѣго-жѣ вы хочєтє? Грошей не дамо вамъ, бо самѣ не маємо. Хочєтє книжокѣ, часѣнєсѣй — купуйтє, дужє радо продамо вамъ! Хочєтє учити ся въ насѣ, привѣждайтє, подивѣйтѣ ся, учѣтѣ ся! Якъ же-жѣ мы вамъ поможемо?“ — Справдѣ, не лєгко сказати, якѣ повиннѣ бути на будучє зносинѣ галицкихъ Русинѣвъ зъ буковиньскими. Надѣ сєю справѣю не було вѣ насѣ прилюднихъ нарадѣ и тому, на першій поглядѣ, здаєть ся: що тутѣ и говорити про неє? А про те таки кождѣй Русинѣ признаєть немаловажною думку, що коли на Буковинѣ справдѣ є спромѣжнѣсть працювати скорѣе и усѣлѣнѣйше въ корѣсть народу, якъ у неодиѣвѣ галицкихъ повѣтѣхъ, то годилось бы користати єя добромъ нагоды и тутѣ надѣ Черємошѣмъ та надѣ Прутомъ поставити сильну твердиню для обороны народу. Галицкѣй Русинѣ розумѣють значѣнє рускихъ товариствъ на своихъ галицкихъ окраинахъ на заходѣ [п. пр. въ Новѣмъ Санѣчѣ], а що вони сказали бы на те, що на самѣмъ полуднѣ Буковинѣ мѣжъ Волохами мѣвъ островѣ є рускѣй сєла Арджєлѣ, Кирлѣтага, Брѣва, Руєпєгоулѣ, Руска Молдавица, Джєміє, Оєтра, Фрасѣнѣ, Чумурѣа — и зъ тѣхъ сѣлѣ можна бы зрѣбѣти осєредєкѣ, що мали бы великій впливъ на сѣвѣдѣй волооскѣй сєлѣ? Хто у насѣ думає про такіє окраины? А чѣмъ же-жѣ гѣршѣй тѣ сєла вѣдѣ рускихъ сѣлѣ на Маєурѣчинѣ? Вони мають лѣншѣй, бо не дають сєбѣ волощити, держатѣ ся своєю влас-

ною природною силою. Тѣмчасѣмъ зъ Галичанѣвѣ нѣхѣто не дѣкавѣть ся, якъ то тамъ є на тѣй Буковинѣ може бы якъ дало ся имъ помѣгти? Вѣсѣ знають, що рускомъ интєлігєнціи на Буковинѣ щє за мало, абы дала раду вѣсѣй работѣ, а про те галицкѣй Русинѣ при своѣй організації ніколи не думаютѣ о тѣмъ, якъ бы то запомогти Буковинѣ. Навѣть рускѣй театрѣ привѣждѣть сюды дєсь колись, якъ зъ ласки, хочѣ не вызовѣть зъ-вѣдєнє недоборѣвъ. А про иншіє підприємствѣа ї не говорити!

Отожъ може бы теперѣ була пора поговорити хочѣ у часѣнєсѣхъ про те, якѣ повиннѣ бути зносинѣ галицкихъ Русинѣвъ зъ буковиньскими. Досѣ були тѣ зносинѣ цѣлкомъ привѣдѣнѣ, не обдуманѣ; тѣмчасѣмъ чєй тутѣ далєе бы щѣо придумати. Маємъ надѣю, що хтѣсь и зъ галицкихъ Русинѣвъ вѣдѣоєє ся зъ сѣй справѣ; вѣдѣ сєбѣ-жѣ подаю сѣхъ кѣлька гадѣокъ:

Сама истѣрїя буковиньской Руси показує, що значатѣ людє, захожѣй зъ Галичинѣ. Якъ можуть богато помѣкѣтити, такъ можуть и дужє помѣгти. Довѣлѣ богато є рускомъ интєлігєнціи на чужинѣ [п. пр. лѣкарѣвъ]; сидѣть тамъ и Русинѣмъ зъ нихъ нєма нѣяко-го хѣєна. А въ Галичинѣ є Русинѣ, зѣєсѣмъ приѣборканѣ польскимъ впливомъ, безголѣєй у прилюднѣмъ житѣю, якъ рыбы. И не пошукати бы сѣмъ людѣмъ задалєгѣєдѣ краю, дѣ бы можна явѣно и своимъ служити и при тѣмъ мати бѣльшу свободу? — Нѣ! сидѣть а пропадаютѣ для Русинѣвъ. Скажу коротко: трєба бы зорганізованѣю єміграціи рускомъ интєлігєнціи зъ Галичинѣ на Буковинѣ. Хочѣ галицкѣй Русинѣ щє не выхѣвають стѣлько интєлігєнціи, щѣобъ могли роздарѣвувати єи другимъ ємлякамъ, але найпростѣйша стрѣтєлія вымагаєє не марнѣувати силѣ въ однімъ мѣсці, коли вони можуть далєко лѣьше при-

дати ся въ другимъ мѣсці. Сю думку подаю особливо студєнтѣмъ зъ Академічѣноу Громадѣ и Основѣ на розвагу, нєхай зъ нихъ хто спробує пошукати долѣ на Буковинѣ. Потрѣбно намъ уряднѣкѣвъ, профєсорѣвъ, адвокатѣвъ, лѣкарѣвъ, технѣкѣвъ и т. п. Обставинѣ житѣи и службѣ на Буковинѣ зѣєсѣмъ не гѣршѣй, коли не лѣншѣй, якъ у Галичинѣ. Студєнтѣ, що не знають добрє нѣмєцѣкомъ мѣовѣ, можуть єи тутѣ скоро навѣтити ся, бо є нагода говорити по нѣмєцѣки. Патріотизмъ має тутѣ ширѣє и вѣдѣчнє полє до поєвєсу. Галицкѣхъ студєнтѣвъ и теперѣ у чернѣвєцѣхъ „Сѣюзѣ“ навѣбѣльше, отже сѣй обѣвѣ повиннѣ заохѣтити и иншихъ нѣшихъ студєнтѣвъ зъ Галичинѣ осѣєтѣ на Буковинѣ.

Крѣмъ интєлігєнціи потрѣбно намъ тѣснѣйшихъ зносинѣ зъ галицкими Русинѣми, особливо на полѣ просѣтѣнѣмъ и товариствѣмъ. Дєємъ тѣ зносинѣ выглѣдали такъ, якъ бы галицкѣй и буковиньскѣй Русинѣ потому не хотѣли сєбѣ знати. Прутѣ и Черємошѣ дѣлѣвѣ ихъ неразѣ бѣльше, якъ иншихъ дѣлѣть ширѣє море. Я уявляю собі тѣ зносинѣ и. пр. такъ, що чернѣвєцка Руска Бєсѣда [просѣтѣнє товариство] спѣльно зъ львѣвєкою просѣтѣною дѣбають про буковиньскѣ Русѣ, бо не сила тѣй Рускѣй Бєсѣдѣ шѣрѣити ся зъ Просѣтѣю, докѣнчє трєба просити єи о помѣчѣ. Просѣта, якѣ товариство, которѣ дѣвѣльнѣсть плывє яєє ширѣкимъ русломъ, повинна подумати надѣ тѣмъ, якъ бы їй свою дѣвѣльнѣсть розширити и на Буковинѣ. Статутѣ статутѣмъ, а робити можна и въ другимъ краю, тѣмъ бѣльше, що статутѣ чернѣвєцѣкомъ Рускомъ Бєсѣдѣ зѣєсѣмъ подѣбнѣмъ до Просѣтѣноу. Руска Бєсѣда зѣєсѣмъ не має причинѣ выдѣвати нанѣво те сѣмє, що вже выдала Просѣта, хѣба щѣсь сѣєциально буковиньскѣ; таншє не выдѣсть, бо не має стѣблѣ-

ко члєновѣвъ и доходѣ, а лѣнше теперѣ такожъ выдѣсть, бо не має до того силѣ. Руска Бєсѣда могла бы навѣть яку умѣву зрѣбѣти зъ Просѣтѣю, особливо щѣ-до выдѣвѣнѣцѣвъ.

Галицка молодѣжь повинна спѣльно зъ нашою буковиньскою уряджувати прогулѣнѣ, концерты, забавѣ и т. п. на Буковинѣ, щѣбы товариствѣ зносинѣ помѣжѣ Буковинѣцями и Галичанѣми були тѣєнѣйшѣ. Той провинціальнѣй патріотизмъ, що єспѣє Буковинѣвѣвъ заєсланѣти по-за Прутѣ на пѣвнѣчѣ, а Галичанѣвъ по-за Прутѣ на полуднє, повиннѣ щєєнѣтити. Досѣ дєкомѣ заєлєжало на тѣмъ, щѣбы вѣзѣвати клѣнѣ помѣжѣ буковиньскихъ и галицкихъ Русинѣвъ [п. пр. вѣоєвано зъ православныхъ неприяєнѣ до унѣятѣвъ]; тѣмчасѣмъ розумнѣй зносинѣ повиннѣ усунути єю неприяєнѣ, яку поєдєкуды справдѣ выдѣє. Вѣдѣдома рѣчь, щѣбъ значатѣ особѣнѣй зносинѣ; отже трєба ужити того способѣ до розбудѣєнѣя почутѣ спѣльности. Коломѣйщина, якѣ найближѣ до Буковинѣ, и Буковина зъ Коломѣйщиною могла бы удержувати такій тѣснѣйшѣй зносинѣ. Ужѣ и теперѣ выдѣє початѣкѣ такихъ зносинѣ на товариствѣмъ поли.

На иншихъ поляхъ, якъ церковнѣмъ и политѣчѣмъ, трєба лишити буковиньскимъ Русинѣмъ вѣольну руку: тутѣ воєнѣ и не дадѣть нѣкомѣ мѣшати ся въ тѣ справѣ. Та и цѣлкомъ єсправдѣливо: сє иншѣй край, инша истѣрїя краю, иншіє обставинѣ — и тому иншѣй поглядѣ. Можна навѣть пошкѣдити, за-мѣєцѣ помѣгти. Отѣ чѣму придалось бы порозумѣнѣє помѣжѣ галицкими и буковиньскими Русинѣми, щѣобъ знали помагати собі и не шкодити. Адже матѣ наша однакова: добрѣ цѣя лѣго народу!

М.

Самборь). 47 к., Л. Лендобенка 40 с., Потурейко 50 с., Мазуркевич 40 с., о. Сапрун 20 с., о. Яремкович 1 к., о. Каровец 1 к., Каровица 12 с., Ярославич 1 к., Климко 1 к., Наконечный 1 к., Винарський 20 с., Денин 50 с., Пеленський 1 к., Грамський 20 с., Шойнарська 2 к., П. Огоновский 4 к., Волянский 90 с., проф. Юл. Романчук 4 к.

Стань каси товариства виносить суму 1205-73 коронь, з чого уміщено на книжочку в товаристві "Дієтер" 1201-73 кор. а 4 кор. остав готівкою.

НОВИНИ.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремісничко-промислову у Львові.

— "Єзвизь уржендовизь". Будь-що будь польова школа "Judowa" робить здобутки, "єзвизь уржендовизь" відпливають і межі наших культурних Гривців та Івановців. Ось понавіз мені в руки такий документ: "Wykaz dzieł i rozpraw opublikowanych przez Dm. Stepana z Iwanowicz: I. Jakow Syn 2. Nikola 3. Jurek i Muchajko, 5. Oleksa". Любіте, польський культурники, великі бо овоцте трудів ваших! — Вирочіть, коли який мужик намагається писати, то це не велика дивина, але ось маю ще й другий документ до історії "уржендовизь", який вийшов [документ, "пробоща" в Новоселівці сьнятинського повіту. Се потвердження свідчення убожества для погорливого Nicefora N — ось воно: "Petent jest uczciwym człowiekiem i zasługuje na łaskę uwzględnienie w niniejszej swej prośbie. ks. Bazyli Nowicki gr. kat. proboszcz miejscowy m. Nowosielica B. XI. 1899. Ojciec Bazyli, czy nie coś o tym nie czuwał, що весь руско-національний клерг став до борби о руску перепику? Чи вам не соромь лопати солідарність клерга, заставляючи честь народу? О Русини! bądź błogosławiona ty i — як казав Жигм. Красинський — głupstwo twoje!" — *Оскар Водяк*.

— В красивих низших школах рільничих в Бережницях [п. Стрий], в Городенці, в Яголинці, в Коберниціях [п. Кенга] в Суходолі [п. Коросно] зачинає ся школьного з обмешеною порукою, котра вже в свій роць має увійти в життя. Один уділя 20 кор., вишове 2 кор. Кождий член може мати більше уділів, а вступаю платити тільки 2 кор. — Зв кінцем сего місяця відбудуть ся загальні збори в цім ужиткуванні вряду товариства, а по ужиткуванні приступившим членам виставлять ся книжечки членські. Бажаючих приступити в члени сего товариства просимь посіщати зб згоженими! — *В. Пазбрынь, о. А. Темницький, М. Губчако*.

— Устий испити зрелости в семінарних учених зпочнуть ся в семінарних мужицких: в Кракові дн 6 червня, в Тернополі 25 мая, в Рашеві 15 червня, в Коросні 11 червня, в Станиславові 5 червня, в Самборі 25 червня, в Сокалі 2 липня, в Тернополі 30 червня, у Львові для екстерністів 18 червня і для учеників заведений 30 червня; — в семінарних жєнських: в Кракові і в Перемислі 18 червня, у Львові для екстерністок 14 мая і для учениць заведений 30 к. ст. червня. — Письменні испити відбудуть ся на два тиждні перед рєчницями, визначеними на испити устий.

— Загальні збори Рогатинського Руского товариства педагогічного відбудуть ся в Рогатині дн 25 н. ст. цвітня с. р. о год. 1 по полудні. На сї зборі підписаний виділя має честь запросити всіх Р. членів і прихильників школьництва народного з тою заявою, що особий запрошення не будуть висылати ся. Порядком денним: 1) Відчитанє протоколу зь послідніх загальних зборів. 2) Справозданє в дльовості виділу і касово. 3) Відчить п. А. Г. "Учитель еупроті сьубільности" і дискусія над ним. 4) Справозданє в справі виданого головним виділом регуляцію для філії. 5) Рєферат п. А. Г. в предметі внесенє о. І. Яворського "Про забави дїтвнич по-за школою" і дискусія над ним. 6) Внесенє п. А. Гургула в справі заснованя при філії Товариства педагогічного читальні і вишочичальні книжочк для інтелігентних Русинів. 7) Вибір новог виділу на слїдуючий рік. 8) Вибір делегата на загальні збори товариства педагогічного в Станиславові. 9) Внесенє членів. — Підписаний виділя тимж усилийніше просить Ви. членів о ласкаву участь в отсих зборах, позаякь послідній, на днь 31 сьчня розписані збори нашог товариства не відбуду ся за-для браку компату. — За виділя о. Івань Микошківський голова, Андрій Гургула член виділу.

— Стань здоровля архієп. кс. Моравского в все грібний. Запалєня легких розширило ся, недужий западає в сонябєсть, а сама недуга грібнєть небезпечнєством зь огляду на поганій вікь недужого.

— Відъ п. Мих. Губчака одержуємо зь просьбою о уміщено отсе исьмєно: "Сям подаю до відомости, що з днєм 1 н. ст. цвітня с. р. я був змушений уступити з посади провіз. урядника "Просвіти" серед теперішних обєстаня і то з причин не заявних від мене, Михайло Губчака, б. редактор "Свободи".

— Вже лишь аби король! Маршалові в Бадені вибирає ся зараз по замкненю сеймової сесії до Кракова для полагожденя зь вбєсконими властями справы випроважденя вбєска зь Вавеля. Вбєскові власті аґодили ся усеунути вбєско зь кошминой палаты польських корольов за "марну" оплату 1,650,000

ар. За се "вбєступне" будуть побудовані нові касарні в шпиталі для вбєска. На той выкуп Вавеля призначив "єравоный сойм" ще перет роками мільон зр. зь фондів краю, а Краковска каса одчєдності дав 400,000 зр.; не стас ще 250,000 зр. Але сє покриває Івань та Мацько! Польска шляхта вимє подєсти патріотизмь і заховувати рбєний "historyczne zabytki" — коштомь руского та польского хлопа. Самбї на сє не статі, бо мусить познакомлювати ся зь Парижами, Монаками.

— Виділя Руского товариства педагогічного оповіщає, що зь прийняти виділу вбєскимь незалежнєсть відбуде ся курсь приготуваній для учителів до школь виділових не в маю, але дєперва вь осєн сєго року. Точна програма выкладов і рєчєнь подадуть ся вь своїмь часі до прилюднон відомости. О відступку для кандидатів, котрі вже досі зґолосили ся, постарася виділя.

— Страстий Псалмь. У Велику п'ятницю відсєдыває хорь псалмів руско-кат. семінарії духовної у Львові під дїрїгентуру т. Лозинського вь семінарієй церкви Страстий Псалмь: Бортнянського "Благодарный Іосифъ"; Гайда "Аминь, глаголю тебе"; Давидова "Обновляя ся новый Іерусалимъ"; Бортнянського "Возвєдохъ очі мои вь гору", і Воробкевича "Въ же часъ". — Початокь точно о год. 3½, по полудні.

— Хорь тов. "Зоря" у Львові відсєдыває страстий псалмь вь велику П'ятницю вь церкві св. Параскевії о год. 4 зь полудня.

— Народна Гостиниця. Отсємь запрашаємо до приступленя вь члєны товариства "Народна Гостиниця", стоваришеня зарєєстрованій 1900/1 рік зь днєм 1 липня с. р. Краєвї низшї школи рбєлничї мають на меті виховуванє передь устїмь сєлянських сьивів, на здбїнхь практичнихь господарств. Наука трєває три роки. Оплата за удержанє виносить 150 кор. пбєрочно. Убогї ученики можуть бути прийняті на кошть краєвог фонду т. є. дбєтають дарочь мешканє, харчї і одбїж. Подана о прийнятє до тых школь треба вносити найдальше до 31 мая с. р. до дирекції дотичнон школи.

— Велике обманство пропінаторів. Тернопільськї жидки Шапіра в Адлєсберг вынаїмали відъ мѣста пропінатию ще зь початкомь 1899 р. за чинш 92,000 ар. рбєно. Однємь высокій чинш не поплачував, тому хотїли ся обманьство. Іменно постыскали денця бляшавыхь мѣр до середини такт, що продаючи 1,000 літрів ден. о зарєбляли денкамь способомь 20—25 літрів. Виклїци жан-дармерія вишла на слѣдъ обманьства, а прокураторія выстуила зь карними дослѣдами. Мѣрки передано до осуду цєховничому урядов, а сєй выказав обманьство. Теперь повинн вѣт шинкарѣ, що брали зь пропінатию горьку, вїєсти позов о відшкодованє, числячи 20 літрів відъ 1000 Пбєла обчисленїя то мінимальнихь, жидки-обманц зарєбили тимж способомь за рік 42,000 коронь.

— Для аспірантів кадєтських школь. Зь початкомь школьного року 1900/1901 [половина вересня] будуть прийняті ученики до кадєтських школь вь такімь ббєльшє-мєншє числѣ: На першій рбєк школь кадєтських для пѣхоты у Відні, Будапєштї і Празї по 100; на першій рбєк кадєтських школь вь Карлсбуртї, Кемітсєлдї на Моравї, вь Лбє вь пбдї Краковомь, Германштадтї, Трієстї, Марбуртї, Лібєнзѣ пбдї Градцомь, Прєсбуртї, Інсбрудї, Темєшварї, Камєніцї пбдї Пєстроварадиномь, Штраєв коло Марбурга і у Львові по 30—50; — на першій рбєк кадєтскон школь для артилерїї 90; на першій рбєк кадєтскон школь для саєрбів 50; на першій рбєк кадєтскон школь для кавалєрїї 50. До вышєнихь класєв снхь школь будуть принимати ся аспіранты лише вь мѣру опорожненыхь мѣсць. Прийнятє на четвєртій рбєк, а при артилерїї і саєрках на третій рбєк є неможливє. — Поданя о прийнятє належить вїєсти найблизьше до 15 сєрпня 1900 просто до команди найблизшо кадєтскон школь для пѣхоты, вьгладно до властивої команди кадєтскон школь для артилерїї, саєрбів чи кавалєрїї. Близшї постановы що-до прийнятє до кадєтських школь мѣстят ся вь приписках о приниманю аспірантѣв до снхь школь (Vorschrift über die Aufnahme von Aspiranten in die k. u. k. Cadettenschulen, Auflage vom Jahre 1900). Та припис, як і вь подлинної примѣрнїи контурє можна набути вь ц. к. надєбрій державної друкарні, або вь надєбрій книгарні L. W. Seidl u. Sohn у Відні.

— Нафтова спбєлка — бельгійське товариство акцієн пбдї фірмою "Compagnie austro-belge de petrole" дбєтато — якь доносить Wiener Zeitung — дозвблє відъ дотичныхь міністерєв на проважденє правно дозволеныхь інтерєсѣв вь краяхь рєпрєзєнтованыхь вь державної радї. Осбдкомь рєпрєзєнтаціє сєго товариства єсть мѣсто Стрий.

— Стєрєма безпечнєства — якь рбєди! Вь Тернополї увязєно передчєра трєхь мѣсєкихь поліцаїв, котрі відъ довгог часу допускали ся крадєдій вь часі сєвєн ночнон службї. Добрий поліцаї, нема що казати!

— Средство на зрбєсть у дѣтїй. Extrablatt доносить зь Парижа, що шєф тамашоной лабораторїї хємічон Шпрінгєр мавь вынайти средство на прискорєнє зрєсту у дѣтїй. Средство прєстє, бо лишь три літры воды, до котрой дає ся по 3 ложкї пшєнїцї, вбєса і ачєнєю. Відъ сєго дѣтвєкь, скорєше вирєстає.

— Огнь. Дн 8 с. м. рано выбухъ зь невбдомої причини огнь вь домї Івана Новака вь Зарудцях [пов. львєвского] і зничєнь домь, стаїну і днѣ стодолы. Вь огні агорѣля царя конєй, корова, лѣхъ зь поросатами, цѣлий господарскїй статок і вббє на зсєвєх. Шкода 2000 коронь.

— Змѣны вь гарнізонахь. По сєсорбчыхь великихь манєврахь у верєснї наступлять мѣжє нїшнимь таїкь змѣны вь гарнізонахь: 8 баталїонѣв 40 полку пѣхоты пєрєйдє зь Рашєва до Ярославя, а на єго мѣсць прїйдє котрийсь баталїонѣв того полку зь Ярославя; 1. бат. 58 п. п. пбдїє вь Станиславов до Перемисла, а на єго мѣсць прїйдє нїшній баталїонѣв того-жє полку зь Перемисла; 3 бат. 89 п. п. зь Любачєва пєрєйдє до Ярославя, а зь Ярославя до Любачєва нїшній баталїонѣв того полку. Вь баталїонахь стрѣльцѣв: 1. баталїонѣв пєрєйдє зь Лібєрца до Равы рускої, а 12. бат. зь Равы рускої до Лібєрца; 29 бат. зь Найзоль пбдїє до Зальцбурга, а 32 бат. зь Зальцбурга до Найзоль. Вь кбїнїцї: полкь драгбнѣв ч. 8. зь Пандрубїцї замѣняє ся зь полкомь уланѣв ч. 11 им. царя Александря II, що стоньє теперь зь Перемисла і Радиміа.

— Великоднє спбєдѣ польскихь ксьєндзѣв. Відбули онї вь днї 12. цвітня с. р. вь конфєсїоналї Gazety kościelnej публїчно, каячєсь щирѣ [?] дотєперьшного свогò грѣшногò звязку і оббѣцують, що зб станычкями [стїхъ 28] не дадуть ся вже ббєльшє имѣ за вбєт водити та имѣ потурати [37 і 38], бо станычкєрїя заражена сєпаратизмомь, кастовостїю гєрбамь і татудамь графєскими куплєннхь у вогорбѣв своїхь вбтчинь, бо у нєй пѣхъ, бута загально звѣстна, що дав ся вь аніакь нєравъ польскимь ксьєндзамь. Єрго, коли она насъ понєвѣряє, то пєрєпрєсѣмь ся назадъ зь kmiołk'омь, а вбѣт насъ же може буть мати за щєсѣ. Ба аґадують и "Regum novatum", де сказано: тримай зь ббѣднхь, бо богатї і такь якєсь обороняють ся. — *Fi-oi! mądry Polak po szkodzie*. — Мы пбдчєркуємо зь того всєго для насъ, що о ськблѣ нєвыносимо ббєльшє тотї пань "патронь" мусять давати ся вь знаки рускому духовєнству! Ту вже належить до компєтєнціє начального Ордїнарїату львєвского, що "зєрку горы стонь", упбмнутаєсь, де слѣдї, щбємь вже разь увбѣлїнїт рускє духовєнство відъ тої опбїи — патронату, що такь понєвѣряє лєвітѣв нашихь і вьжє имѣ руки і ноги, у вбѣмь параллауючи дѣлать вбѣт вь вїноградї Храстовѣмь, котрий вь тепєрїшнихь часахь, Regum novatum стблѣко мавь нїльшої а важнон работї! — *О. О. Я.*

— Вь голосної справї затрєсєня нолькїчїнон оббѣлѣхь полбїжнїцї на краковскїй клїніцї проф. Корчїньского, вь котру то справу вбїшла ся була і прокураторія державна, вьступивши зь карнимь дожджєнємь протїв двохь асїстєнтѣв, дождьуємо ся, що прокураторія заєхала дальшї дожджєня, бо аномїчна сєкція трубѣв, як і дотєпершїй дожджєнє выказали, що впрїсєнєє колькїчїнє не було вь причинної звязї зб смєртїю трєхь пацієнтѣв.

— Смєрть зб страху. Передь кількома днїми вь Будапєштї яксь швачка скочила зь вбѣки другого похєрва, щбємь відбратї собї жїтє. Случайно надбїшов на то вь хвилі, коли швачка скакала, 44-лїтній ксьєньєр Кароль Мілєр і єго вьзяв таїкь страх, що вбѣт вь тбї хвилі упавь якь-бє нєжнїй на зємлю. Товариство ратунокѣв відставило єго до єго помешканя, але вбѣт вьжє не відзєскав прїтомности і на другїй дєнь помер.

— Подяка. Хвальне Товариство "Помбч" вь Терєбовлї рѣшенємь загальнихь зборѣв зь сєго року призначило зьв асєкбїв зь 1899 року 30 коронь на будову церкви вь Струсовѣ. За сєй щєдрїй дарь молодєнького щє товариства складаю члєнємь Братєства церковного вь Струсовѣ Хл. Зарядови "Помбч" сєрдєчну подяку. — *Теодор Цєгєльскїй* парохъ вь Струсовѣ.

— Дрбїи вбѣсти. Зь днємь 26 с. м. нбтованє курєбѣв на бїржї у Відні будє відбывати ся на коронуву валюту. — Вь Болєховѣ выскочило зь шнїт 6 возѣв тягаровыхь; вбѣт зь людєв не потерпѣв. — Вь Рашї отворємо вчєра другїй сѣтѣвой конгрєс для хрїстїанскої архєологїи. — Вь мѣсєчєности Штанєрнї на Моравї згорѣв громадскїй архєшт, а вь нїмь одїнємь вьзєв; причиною огня булї дѣтї, що бавили ся єфрїнками. — Угорєкє міністерство рбєлнїцтва знесло заборону пєрєвозити ратичнї авїрлї зь повѣта сьлбєцкого на Угорщїну. — Вь Новосєлках (пов. перемиского) повѣсєнь ся 16-лїтній Максимъ Вєрбѣноч зь домѣ своихь родчѣв; причина самоубїєства нєзвѣстна. — Зь Тєгерану доносить, що вьздовжь турецкої гранїцї зь кількохь мѣсєчєвостяхь прокїнула ся чума; до теперь померло 195 осбѣв. Вь Глїнїцї на Буковинї померъ власнєтєль дббѣт Румунь Алекс. Флєондоръ, поліцїєшнїк 33 лѣтнїй, мѣжь тымь одєнь на румунську цѣль школьну. — У Відні померъ довгблїнїй редакторъ "Наука" Данило Коваршчукъ.

— На похоронѣ сн. кс. Лобєса вь Тарнові выславь видѣля краєвий вѣснєць а яко дєлєгата выѣхали: маршалокъ тр. Вадєні і п. Вадїгїєр; выѣхавь такожь вїдєпрєзєнтъ намѣстнїцтва Лїдл. — На Высєкої Замку у Львові повѣсїла ся вчєра яксь Саломєя В., жєнщїна легкїхь обчѣтѣв, однємь доглянувє сє вчєсно поліцїант и вьратувавь єя відъ смєртї. Але она "завязала ся" і прїйшовши до сѣдѣстої кїнула ся зь горы вь глєбукѣ аму. Сильно покарѣнуємь відсєсно до шпїтала. — Вчєра вь полуднє відбывъ ся у Львові поєдїнок на шаблї мєжє двома банковими уряднїками Д. і П. Першїй тяжко равєний. — Мєїстратъ Відня выдєлавь заборону всѣмь властїтєлїямь фабрїк и вартєстѣв уживати свєтлѣв до давнєя снґвалдѣв рбѣтнїкамь, коли снєсть можна чути по-за оббѣгомь фабрїк. — Міністерство вбїннє оповѣстїло рѣшенє, що відъ теперь нє вббїно поручати команду баталїона вбєска капїтанѣв.

Телеграмы.

Вѣдєнь 18 цвітня. Дєвнїкї доносить, що міністерство внутрїшнихь справь зарєдїло, аби при обчисленю населєня, котрє має відбуть ся зь кбнєцємь сєго року, збїрано такожь даны що-до осбѣв, що не мають занятї, і вбдновнї пбдї вгладомь мешканї. — Бурмістръ Відня оглосєв, що сєго року відбудуть ся вьборы до рады громадскої зь IV. курїя, утворєнон новимь вьборчїмь закономь для Відня.

Бєрно 18 цвітня. Товпа зложена зь 1000 соціалнхь демократѣв урядила вчєра дємострацію вь корнєт загальног голосованя. Полїція розбїгала збѣговєсно, при чбмь арєштєвано 3 ексєдєнтѣв.

Париж 18 цвітня. Асумпціонїстамъ забороєно брати участь зь рєдагованю часопїсї Стоїх и зь політїчнїй агїтаціє. Заборона наступила на пбдєстав загальнон ухвалы єпїскопскої конгрєгаціє.

Лондон 18 цвітня. Зь Блюмфонтєна доносить, що відѣлѣ Бурбѣв пбдбїшовъ до мѣста на якєхь 8 мїль [англїєскихъ]. Однон нбчї Бурь вєдєрї ся навѣт до мѣста и застїгнувши нїформачїї відбїшли нє єпостєрєжєнї. Команды Бурѣв, що оббєгали Вєпєнєр, находить ся вь повїдѣмь водворѣт. Дєвнїкї доносить, що нхь відѣлѣ відбїшли на полуднє. Цѣль сєго маршу нє звѣстна.

Масєрїє 18 цвітня. Патруль Бурѣв доносєв, що англїєскї вбєска вьрушїли на помбѣ Вєпєнєров. Бурь напїрають на своихь командантѣв, аби не тратїли часу на облогу Вєпєнєра, але командант Олївєр не хоче відєтупити відъ облоги.

Дурбан 18 цвітня. Зь Бєйрї доносить, що прїїхали тамъ три кораблї зь австралїєскїми Бушмєнєми.

Зь ц. к. Дирекції дєрж. зблѣзницѣ.

Звязок зєлїзничїй помїж Австрїєю, Лїдєв і Форарлбєргом. — 3 днєм 1 цвітня с. р. вхбдїть в жїтє додаток IV. до I. частї тарїєн і додаток V. до зпїток I і 2 (з 1 марца 1896) II. частї тарїєн.

Рух товаровий з пєрєладованєм на Лабу. — Тарїєн, частї I. з 1 марца 1899. — 3 днєм 1 цвітня 1900 вхбдїть в жїтє додаток I. мїстїчїй вь сбї анінї і доповнєня вєступу до загальнихь прїпїсїв тарїєвнх і класїфікаціє товарів.

Надосланє.

Перша вь Австрїї ручна шведєка лѣчнїця імїи, масаж и електрїка

Д-ра Іосифа Дукєта

вь скрївлєнєхь, утлбї будѣв, рєзматї мѣ, артритизмѣ, нєрвоболѣхь [ischias], поражєнєхь, нєчїннїстї кишкѣ, блѣдачї, старєчїмь ослаблєню, особлїмє вь недугахь сєрца и артерїй и т. нн.

Простєкты на бжїтє.

82 9-7

Львовь, Словацкого 16.

Всякї купоны

и вьлѣсованї папєры вартостнї

874 [1]

выплачує бєзь потручєня прѣзїсіи або коштовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкогò акцієногò

Банку гіпотєчного.

ПЕРЕКАЗЫ

на Варшаву, Берлін, Париж, Лондонъ

выдає

СОКАЛЬ И ЛІЛЕНЪ

банковий Адмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручєня зь провинціи выконують ся вбдворотною почтою.

7 (1.)

Вікторъ Хаєсь и Сп.

Домъ банковый

Львовѣ, Сижєстуска 8.

Купно и продажє євєнтѣв и монєтѣв.

Льбємь на ратї. Пєрєпїска вь рускѣй мѣвѣ.

192 8-10

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптіки и Мєханїкї у Львовѣ плбща Галицка ч. 1., протївѣ Банку Гїпотєчного на планїтаціяхь плбща Галицкогò

поручєє вь великбмь вьбѣрѣ и по цѣнахь пбдєржанїемь: окуляры, цїкєрї, злѣркє, бїноклї, далєкєзрїдї, баромєтрь, термѣ метры, мїкрѣоскопы, аномї, компасъ, рєлєєвїя, тасьмы мѣрнїчї, шпбнь, лїбєлѣ макомєтрь и т. н.

Уряджєнє дєвбїкѣв сєкстрїчнїхь. Вєжїй напїрає полагожджєють ся якь найскорєше и найдєшєшє.

4815

КАВУ

лучшу въ тоннахъ ворочкахъ 5-нелевыхъ по цѣнахъ 11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. франко и нывше.

Токай кураційный

въ флашкахъ 1/2, литровыхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-родный по 1 ар. 20 кр.

Конякъ французскій

въ флашкахъ 1/2, литровыхъ по 5 ар. 4 ар. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за флашку 1/2, литрову поручае

Народна Торговля.

20 60—0

АДОЛЬФЪ КАМШЕЛЬ

Львѣвъ, ул. Городецка ч. 3.

Фабрика вырѣбѣвъ цементовыхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Порцеландъ цементу въ Шавовѣ. Тов. акц. фабрика вапна гідравл. для фасада въ Калтенлейтгенѣ [Kaltenleutgeben.]

Складъ руръ бетоновыхъ и подлогъ цементовыхъ влас-ного вырѣбу, такожъ порцеландъ-цементу, вапна гідравл. вапна скалистого, гіпсу, цегола и огнегравальныхъ плитъ, асфаль-товой папы даховою, асфальтовыхъ плитъ изоляційныхъ, под-логъ и руръ штэйнгутовыхъ для клясокъ, камалѣвъ, водопрово-довъ, даховою, лущу, насадъ, плитъ каміоновыхъ, почій кляде-выхъ и тростинимъ суфітовимъ, а такожъ всякихъ матеріалѣвъ бу-дівельнихъ, ручае за хѣт доброту.

Підприємство робѣтъ бетоновыхъ, укладаніе помостѣвъ и кры-тѣ даховъ даховою, лущомъ, палюю огнегравальною и деревнымъ це-ментомъ [Holzement] на укрѣпленіи цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460.

121

Рѣкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“

Львѣвъ, Ринѣкъ ч. 10 (дѣмъ „Прѣсвѣтъ“.)

перше и одинокѣ руске товариство аскураційне, привору-чене Вѣщ. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Вѣроос. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріатами всѣхъ трехъ епархій, обезпече-будущина, урядженіе домашне, скотъ, господарскіе знаряды, абыже въ зернѣ и солодѣ, овно въ стогахъ и будинкахъ прѣтѣтъ шнѣтъ огневыхъ.

Станѣ фондѣвъ гваранційныхъ зъ днѣмъ 31

грудня 1899 выносятся:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.	
Резерва премій	148.480 „ „	
Резерва спеціальна	1.684 „ 80 „	486.145 к. 92 с.
Фондъ основный	72.000 „ „	
Фондъ емеритальн.	18.166 „ 60 „	

Тарнем „Днѣстра“ дуже умѣркованъ, услѣва обезпе-ченя користи, а шкѣды ліквідують ся безпозволично. До кѣнца 1899 року выноски выплаченіи шнѣды 1,689-665 кор. 88 сот. Пѣломъ „Днѣстра“ приймае Банкъ крамѣвъ при по-мѣнѣхъ шнѣточныхъ.

На жите можна обезпечити ся черезъ „Днѣ-стеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-ковѣ, котре дае найкористивѣйшій услѣва, представляе своимъ значимымъ фондами наибѣльшу гарантію, и вы-дае полиціи и кѣтѣ въ рускомъ языкѣ.

34

Найзнаменитѣйшѣхъ

1/2 кл. цукровъ десеровыхъ, именно: помадки, чоко-лядки етс. ар. 1-20.

1/2 кл. Бисквитѣвъ англійск. и Гербатникѣвъ ар. 1-

1/2 кл. кармельковъ мѣшан-ныхъ ар. 75.

поручае що дня свѣжѣ

Г. ТРЕТЕРЪ

ваксителъ паровою фабрики чоко-ляды и цукровъ

Львѣвъ, пл. Маріанскій ч. 7

рогѣ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѣ вырѣбы власнѣ, прочъ зѣ спроваджу-103 ванюю тандитою!

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревало конструкцій

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львѣвъ. 94

ТОРГОВЛЯ И РУКОДѢЛЬНЯ

ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВѢ

улиця Бельведерска ч. 2

поручае по цѣнахъ дуже приступ-ныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, навуки, пате-рицѣ, хресты и т. п., золотитъ огне-во дуже тревало старѣ чашѣ, пушки и дае самѣ до посвященія.

Поручае ся ласкавымъ замовле-намъ!

144 19—?

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ

артнѣтъ-малѣръ

мешкае 20 лѣтъ у Львѣвъ, приймае загалъно, що входитъ въ украшу церковну и прѣсѣтъ укладно Вис. Пр. Духовен-ство о занотованіи адресы до дальшихъ услѣвъ въ некуетѣ

Львѣвъ, улиця Краковска числа 20.

205

Головнѣйшій складѣ

власнои фабрики хіньского сръблѣ

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

у Львѣвъ, Ринѣкъ ч. 37

поручають свои вырѣбы гарно и совѣтно и тревало выкѣнченѣ. Предметы служачѣ до ужитку домового якъ такожъ церковного. — Цѣны можливо нав-нишѣ.

185 6—12

Quaker Oats

Всюды можна дѣстати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зѣ приписомъ вареня).

Скрѣпляе и эмѣцное дѣти, якъ жадеитъ нѣшій кормѣ. — Не справляе вапору, а таки не допускае до нежитѣвъ жолудка.

Для кухни взагалѣ

дае Quaker Oats (америк. опыханый овесъ) отсѣ користи: варитъ ся швидко (за 15—30 минутъ); дуже добре ровнѣлеа ся на самой водѣ, дѣятого не потріб-но при такѣ званныхъ фальшивыхъ сосахъ и аупахъ жаднои запражки. Всѣ стравы, варенѣ зѣ америк. опы-ханого вѣвса, мають дуже добрый смакъ; Quaker Oats в дуже выдатный, дѣятого й дешевый.

Львѣвска філія

Банку галицкаго для торговлѣ и промыслу

улиця Ягайлоньска ч. 3

(давнѣйшій львѣвскій Банкъ кредитового)

повѣдомляе Р. Т. посѣдѣтъвъ книжочкѣхъ вкладковыхъ и аси-гнѣтъ касовыхъ Гал. Банку кредитового, що приняла тѣмъ до выплаты зѣ захованѣмъ застереженого выповѣдженя.

Въ замѣну за книжочки вкладковѣй Гал. Банку креди-тового будутъ выдаватися на жадане, безъ жаднои перервы въ опрѣцентованіи

4 1/2% книжочки вкладковѣй
Львѣвской філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу

Опрѣцентованя вкладокъ розпочинае ся въ наибѣльшѣмъ днѣ будиномъ по аложенію — а кѣнчитъ ся зѣ днѣмъ будиномъ попереджающимъ зворотъ тѣмъ же.

Въ обезпѣ дѣланя Львѣвской філіи Банку Гал. для тор-говлѣ и промыслу входятъ всѣхъ чинности банкірскѣ, отже: вымѣна наперѣвъ, валютѣ и купонѣвъ, есконѣтъ векселѣвъ, приймае на рахунокъ чековый грошей до опрѣцентованя, удѣлюваня позичокъ на рахунокъ бѣжучѣй за рѣдѣвѣднимъ забезпеченѣмъ, вѣдѣнціи приймае фондѣвъ на высше згаданѣй Книжочки Шаднѣй.

ВѢДѢЛЬ ЗАСТАВНИЧІЙ

Львѣвской філіи Банку Гал. для торговлѣ и промыслу удѣляе позичокъ на всѣ дороговѣщности, якъ: дорогѣ камѣтъ, перлы, золото и сръблѣ (партеръ въ подвѣрѣ.)

413 8—18

Александръ Кликевичъ

Львѣвъ Кароля Людвика ч. 1.

СКЛАДЪ ПАПЕРУ

и приборѣвъ до писаня та ри-сованя

поручае у великомъ выборѣ

ОБРАЗЫ СВЯТЫХЪ

по найдешевѣйшѣхъ цѣнахъ.

Величавый выборъ каламарѣвъ и гарнѣтурѣвъ на бюрка, альбумѣвъ на фотографіи и карты величавый выборъ рамъ и рамокъ до образѣвъ ольвийныхъ, штихѣвъ та геліогравюръ а такожъ

Премій Товариства штукъ крас-ныхъ. 199 7—?

ПЕРША РУСКА

Торговля парамѣнтѣвъ церковныхъ и власна робѣтъ бронзѣвнича

пѣдѣ фирмою

СПОЖАРСКІЙ и УСТЕНЬСКІЙ

у Львѣвъ, улиця Руска ч. 1. (въ каменици Товариства „Прѣсвѣтъ“.)

Рукодѣльня бронзѣвнича

поручае власнѣ вырѣбы, навуки церковнѣ всѣля-кон величинны, котрѣ суть дешевѣйшѣ въ загранич-ныхъ зѣ огляду на цѣло и транспортѣ. Чашѣ, да-рохранилѣннѣвъ, дарѣвоснѣвъ, огнево золоченѣй кресты ручнѣй, процѣсіональнѣй, патернѣвъ, кадил-нѣвъ, лѣхтарѣ передѣ обравы намѣстнѣй, на пре-столѣ и прочіи предметы зѣ бронзу, серебра и зо-лота — выгѣтованѣе ся пѣсля взѣрѣвъ и вказѣвокъ сторѣнѣ. — Приймае ся старѣ сосуды до вѣдно-влѣня, волочѣня, серебрѣня, нѣкльѣваня, якъ та-кожъ вымѣнѣе ся старѣ бронзы за новѣй.

156 13—14

ТОРГОВЛЯ

поручае изъ склада готовѣй пред-меты

Альбы, Ампулы, Антипѣди и

рамы до антип., Артосы

БАЛДАХИНЫ

Вѣнкіи брачнѣй, Вѣдѣвоснѣй, Дарѣ-

воснѣвъ, Дарѣвоснѣвъ, Дарѣвоснѣвъ,

зѣвады звѣнкіи гармонійнѣй.

СВАНГЕЛІИ

ИКОНЫ (ОБРАЗЫ), Кадилѣннѣвъ,

Книга церковнѣй. Кѣлѣпѣвъ, Кѣлѣпѣвъ,

Кресты, Лѣхтарѣ МОЛИТВОСЛОВІИ

Матѣрнѣй церковнѣй на еседѣи и пр.

Олтарѣи процѣсіональнѣй, Обѣйжѣ,

Образы, Патернѣвъ, Полѣкандры,

Подѣставнѣи до Служѣвъ, Плаче-нѣвъ,

Пѣлѣвъ, Подѣшнѣи (пѣдѣ служѣ),

Пузыкъ, Свѣчнѣи (Кандѣлабры),

Служѣбнѣи, (Літургіконы), Су-жѣнкіи

до дарѣвоснѣвъ, Стижѣи, Та-жѣи

роженъ величѣ, Фѣлоны, Хлѣ-бѣвъ,

Хоругѣи, Цѣтѣи, Чашѣи, Шалѣи,

Шмуклѣрскѣи вырѣбы, Церковнѣй

книга и проч. СРѢВЛО СТОЛОВЕ (Серѣисъ) зѣ хіньского и правдѣно-го сръблѣ по найнишѣй цѣнѣ.

Замовленя одѣворотно почтою.

Розкладѣ вѣды поѣздѣвъ зѣлѣвничиныхъ важнѣйшѣй вѣдѣ 1 мая 1899.

пѣсле часу середно-европейского [пѣмѣйшого о 86 минутѣ вѣдѣ часу львѣвского.]

посп.	особ.	приходить до Львѣва	посп.	особ.	вѣдѣхѣтъ зѣ Львѣва
Дѣнь					
6:10	3ъ	Черновѣвъ, Идѣанѣ, Станиславѣва	6:20	до	Лавѣчного, Пѣшту, Борѣслава
7:40	„	Ялова (гол. дворѣвъ)	6:15	„	Пѣдѣвѣчѣвъ, Одѣсъ, Кѣловѣ, г. д.
7:55	„	Лавѣчного Калѣуша, Хирѣва	6:38	„	Идѣанѣ, Букарѣшту, Радѣвѣвъ
7:44	„	Тѣрнополѣ, Бродѣвъ на Пѣдѣзѣмѣ	6:30	„	Пѣдѣвѣчѣвъ зѣ Пѣдѣзѣмѣ
8:06	„	гол. дворѣвъ	„	„	Краковѣ, Любѣчѣвъ, Орѣва, Вѣдѣя
8:16	„	Сокалѣ, Равѣ рускои (гол. дворѣвъ)	8:45	„	Вѣдѣя, Хирѣва, Стружа
9—	„	Краковѣ, Вѣдѣя, Орѣва	9:25	„	Яновѣ
11:15	„	Ярославѣ, Любѣчѣвъ	9:35	„	Пѣдѣвѣчѣвъ зѣ гол. дѣбрѣи
11:56	„	Идѣанѣ, Станиславѣ, Кѣловѣ	9:45	„	Черновѣвъ
1:01	„	Ялова на гол. дворѣвъ	9:55	„	Пѣдѣвѣчѣвъ зѣ Пѣдѣзѣмѣ
1:30	1:40	Краковѣ, Вѣдѣя	10:10	„	Вѣдѣя, Равѣ, Любѣчѣвъ
1:50	„	Сѣвѣлого, Хирѣва, Калѣуша	„	„	Пѣдѣвѣчѣвъ зѣ гол. дѣбрѣи
2:20	„	Идѣанѣ, Станиславѣва, Гусѣтинѣ	1:55	„	Вѣдѣя, Равѣ, Любѣчѣвъ
2:36	„	Пѣдѣвѣчѣвъ на Пѣдѣзѣмѣ	2:08	„	Пѣдѣвѣчѣвъ зѣ Пѣдѣзѣмѣ
5:15	„	гол. дворѣвъ	2:45	„	Идѣанѣ, Гусѣтинѣ, Кѣрѣвѣва
5:40	„	Пѣдѣзѣмѣ	2:55	„	Краковѣ, Вѣдѣя, Хабѣвѣи
5:58	„	Сокалѣ, Вѣдѣя, Любѣчѣвъ	5:25	„	Ярославѣ
Нѣчь					
12:30	12:10	3ъ Стрылѣ, Калѣуша, Борѣслава	12:50	до	Краковѣ, Вѣдѣя, Вѣрѣлина
2:16	„	Черновѣвъ, Букарѣшту	2:56	„	Идѣанѣ, Кѣстанѣвъ, Букарѣшту
3:06	„	Краковѣ, Вѣдѣя, Орѣва	4:10	„	Краковѣ, Хирѣва, Корѣсна
3:30	„	Пѣдѣвѣчѣвъ на Пѣдѣзѣмѣ	6:21	„	Станиславѣва
6:00	„	гол. дворѣвъ	6:40	„	Краковѣ, Вѣдѣя, Вѣрѣлина, Варшавѣ
6:16	„	Краковѣ, Вѣдѣя, Самѣбора, Сѣвѣлого	7:00	„	Лавѣчного, Мунѣка, Хирѣва
6:20	„	Хирѣва	7:10	„	Сокалѣ, Равѣ рускои
9:55	„	Идѣанѣ, Пѣдѣвѣчѣвъ, Кѣловѣ	7:20	„	Тѣрнополѣ зѣ гол. дѣбрѣи
10:10	„	Краковѣ, Вѣдѣя, Любѣчѣвъ	7:42	„	Пѣдѣзѣмѣ
10:25	„	Идѣанѣ, Кѣловѣ, Пѣдѣвѣчѣвъ	7:47	„	Яновѣ 1/2 до 3/4, 1900 вѣдѣчѣво
10:38	„	Пѣдѣвѣчѣвъ. Бро. бѣвъ, Конѣчинѣвъ	10:40	„	Идѣанѣ, Гусѣтинѣ, Радѣвѣвъ
10:50	„	на гол. дворѣвъ	10:50	„	Краковѣ, Вѣдѣя, Яновѣ
10:50	„	Лавѣчного, Хирѣва, Пѣшту	11:10	„	Пѣдѣвѣчѣвъ, Бродѣвъ г. дѣбрѣи

ЗАМѢТНА: Пѣра вѣдѣи чѣнѣтъ ся вѣдѣ 6 гѣнны вѣчерѣмъ до 5 гѣнны 59 минутѣ ранѣ. — Бѣро жѣеор-мѣдѣице и. к. зѣлѣвнѣй державнои при ул. Красѣвнѣхъ ч. 5.

При закупѣи товаровъ просимо покликуватися на нашу часѣписъ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ ще два (крѣмъ подѣл и рускѣхъ свѣтъ) о 6-гои годикъ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплата въ издѣніи принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Центральное бюро ogłoszeń ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ад. Кароля Любана 9, и А. Ольшеского ул. Килин-Бжого 2; — въ Ярославль: Л. Крижановскій; — у Витини: М. Дукан, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hahnstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; въ Франкфурт и Гамбургъ: М. Hahnstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и напечатаніе за издѣніемъ платитъ у Львовѣ.

Передплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австрію: за границею:
на цѣлый рікъ . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . 22 ар.
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 11 ар.
у Львовѣ:
на цѣлый рікъ . . 14 ар. на полъ року . . 7 ар.
на четверть року . . 8 ар. на мѣсяцъ . . 1 ар. 20 пр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитаютъ ся лише на попереднє застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въблѣй въбъ порта.
Единичное членство 6 кр. на пров. 7 пр.
Огласненія зачитаютъ ся по цѣнѣ 10 пр. въбъ одной стрѣчѣ извѣствованъ або въ мѣсяцъ а въ рубрицѣ „Надобавке“ по 25 пр. а. в.
Подати и издѣніе доносенія приналежитъ членствъ са по 15 пр. въбъ стрѣчѣ.

Нова наша работа.

На загальнѣмъ зборѣ товариства „Клубъ Русинскъ у Львовѣ“ въ цвѣтня 1894 р. вѣдчитано писмо п. Василя Нагбрного, въ котрѣмъ вѣнъ предлагавъ, чтобы се товариство взяло инициативу до заснованія товариства жѣночого въ такую цѣлю: 1) основаніе школы крою и шитя въглядно робѣтъ для рускиихъ дѣвчатъ; 2) закупно и продажъ потребъ жѣночѣхъ въбъ селянскихъ до модныхъ. П. Нагбрный предложивъ такожъ, чтобы въ цѣли переведенія сев гадки засновати товариство на удѣлахъ на вѣбъ „Народнаго Торговля“.

Подписана гадка знайшла мѣжъ збраними членами товариства „Клубъ Русинскъ“ одобрѣна, отже припоручено було выдѣлѣти, чтобы починивъ подготовленія до ея здійсненія. Выдѣлѣ „Клубъ Русинскъ“ при помощи п. Нагбрного уложивъ провѣтъ статута маючого ся завѣзати товариства на основѣ закона въ днѣ 9 цвѣтня 1873 р. и розбѣлавъ его до рѣшѣнъ видѣвшихъ у насъ людей, котрѣ займають ся справами товариствъ господарско-заводскихъ, въ цѣли выслушана ихъ гадокъ и замѣтокъ. На подставѣ збраного матеріалу уложено въ кѣнцѣмъ минушого року статутъ и днѣ 17 марта сего року подписали его оснудатели въ присутствіи ц. к. нотаря и внесли до суда кравого яко торговельного у Львовѣ до зареєстрованія.

Товариство се буде называти ся Жѣночѣмъ сѣблѣмъ промислова „Трудъ“, товариство зареєстроване въ обмеженою порукою.

Цѣлю сего товариства е: вырѣбъ, закупно и продажъ всякихъ предметѣхъ входящихъ въ кругъ працѣ жѣночѣхъ, якъ: всякого рода убору, бѣлья, предметѣхъ служачихъ до украшенія, якъ такожъ закупно и продажъ всякихъ матеріалѣхъ потребныхъ до сѣхъ вырѣбѣхъ.

Мѣсцемъ пробованія товариства е мѣсто Львовъ, однако сие управлене до заснованія оидіи и отворенія складѣхъ въ товариствѣмъ робѣтѣхъ, такъ въ Галичинѣ, якъ и въ иншихъ провинціяхъ австро-угорской монархіи.

Товариство е управлене: а) засновувати и вести робѣтъ предметѣхъ входящихъ въ кругъ працѣ жѣночѣхъ, а то такъ на продажъ, якъ и на замовлене; б) відкривати склады, агенціи и крамницѣ въ вырѣбахъ своими, купленными або въ комѣхъ принятыми тамъ, де покаже ся потреба; в) купувати и продавати всякіи матеріалы до жѣночѣхъ робѣтъ або потребніи ихъ украшенія и готовѣ вже вырѣбы, на разуконъ свѣй або на разуконъ особѣ третейхъ; г) посередничати въ торговлѣ вырѣбѣхъ промыслу домашнього и фабричного, організувати и піддержувати крамницѣ вандрѣбніи и відпустовѣ въ товариствѣмъ и вырѣбахъ, котрыхъ продажѣ товариствѣмъ буде займатися; д) приймати въбъ членѣхъ до користного обороту капиталы, за умовленымъ опророченемъ, потребніи до веденія интересѣхъ товариства.

Удѣлъ каждого члена установленъ на 20 коронъ. Каждому членови вѣбно приступити до товариства въ болѣйшимъ числомъ удѣлѣхъ. Високе 2 коронъ.

Товариство управляє своими справами самостѣйно черезъ слѣдующіи органы: а) Радѣ управляюще, б) Дирекцію и в) Загальнѣйшій зборѣ.

Отсе основніи точки нашего товариства, котрымъ занятисъ має наше патриотично жѣночѣство, а повинно нимъ заинтересувати ся.

Зъ рѣшѣнъхъ сторѣхъ нашего краю нацѣрають на „Народну Торговлю“, чтобы она попри товары кольоніальнѣй провадила такожъ продажъ полотѣхъ та рѣзныхъ бѣдахъ сѣльскихъ матеріалѣхъ. „Торговля“ не відмовляе ся въбъ працѣ, однако знае, что такую мѣшаниною товарѣхъ не зайшла бы далеко, бо ни-

нѣшній свѣтъ спеціалізуе ся и тѣлько въ той способѣ можна купувати въдоволити. Та хотѣй-бы „Народна Торговля“ и впровадила продажъ полотѣхъ та матеріалѣхъ, все-таки не оснудала бы школы крою та шитя, а о модныхъ рѣчахъ по при смальцѣ и т. п. нема що и гадати. А кѣлько у насъ жѣночѣхъ, котрѣ потребуютъ науки и хлѣба! Тамъ тако спеціально справами робѣтъ жѣночѣхъ займающе ся товариство буде могло соткамъ жѣночѣхъ дати зарѣбѣкъ. А грошей яка безчисленна скѣлькѣсть иде въ чужѣ руки!

Отже приступайте вже теперъ, патриотки Русинки и Русины, въ члены сего товариства та дайте ему спроможитѣсь — чимъ скорше, якъ тѣлько буде статутъ зареєстрованъ, розпочати свою роботу.

Всякіи писма въ справѣ сего товариства и посылки грошей въ его косенѣ належитъ посылати на адресу предѣлательки товариства „Клубъ Русинскъ“ панѣ Гермины Шухевичевѣ у Львовѣ.

Зъ буковинскихъ справъ.

Передъ самими латинскими свѣтами — якъ доносѣтъ до N. fr. Presse — въ черновѣцкѣй радѣ мѣской счала ся политична дебата про краевѣхъ справы. Відозвали ся передовѣмъ жалѣ, что Буковина все ще не може дожидати ся власной дирекціи руху зѣлѣнничѣхъ, хочъ въ краю далеко болѣе вже е зѣлѣнничѣ, нѣжъ пр. має ихъ трѣстивська дирекція. Міністеръ зѣлѣнничѣхъ Вітекъ має навѣтъ почестне громадянство мѣста Чернівцѣхъ, але такъ не квапѣтъ ся дотримати своен обѣщанія, что до установленія дирекціи руху въ Чернівцѣхъ. Въ дебатѣ забирали голосъ мѣжъ иншими соймовый посолъ, профессоръ університету д-ръ Скедль, и посолъ до рады державной д-ръ Штраухеръ. Они відказували на те, что централне правительство нічого не робить для Буковины, а майже у всякъхъ галузяхъ управы Буковина подлагае вышнимъ инстанціямъ польскихъ урядѣхъ у Львовѣ и въ Станиславѣ. Причиною такого стану рѣчей е головно те, что 11 посѣлѣхъ, якихъ Буковина высылѣе до рады державной, одніи другіихъ побѣрають и нѣколи не сполучаютъ своихъ силъ, чтобы парламентарнымъ своимъ впливомъ выеднати щось для краю.

Згадана дебата мѣской рады выликала у всякъхъ черновѣцкихъ часописѣхъ (дописувателѣхъ числитъ въ Чернівцѣхъ шість политичныхъ часописѣхъ: три нѣмецкіи, одну руску, одну польску и одну румынску); про двѣ мѣсковѣльскѣхъ не агадуе зовсѣмъ) дискусію про справу утворенія клубу всякъхъ 11 буковинскихъ посѣлѣхъ въ державной радѣ. Справа се врѣштѣ не нова. Уже коли по упадку клубу Гогенварта, пять румынскихъ посѣлѣхъ остало ся безъ хаты безъ кута, выступили они въ тѣмъ провѣтомъ. Але тогдѣ ихъ голосѣ не найшовъ відгону у остальныхъ буковинскихъ посѣлѣхъ; рѣзница мѣжъ ними була занадто рѣзка. Якъ мѣтъ бы бувъ пр. радикальнѣйшій поступѣвецъ д-ръ Штраухеръ належати до одного клубу въ румынскими посѣлами, котрѣ на першѣмъ мѣсцѣ подписали внесенне Фалькенгайна? И такъ заложили собѣ тогдѣ Румыны свой окремый клубъ зъ 5 посѣлѣхъ, а остали, д-ръ Штраухеръ, д-ръ Стефановичъ, Виницкій, Титинеръ, Рошманъ и Волянъ (на мѣсцѣ сего выбрано недавно Василья), по части остали ся дѣлами, по части розбрѣли ся по всякъхъ возможныхъ клубѣхъ.

Коли розлетѣвъ ся „вѣбный нѣмецкій союзъ“, выринула знову справа утворенія окремого буковинского клубу. Тогдѣ постановили шість нерумынскихъ посѣлѣхъ зъ д-ромъ Стефановичемъ на чолѣ злучити ся въ клубъ. Все вже було готове, коли д-ръ Рошманъ заявивъ, что вѣнъ не выступитъ въ нѣмецкого людского сторонничества. Такимъ

чиномъ утворено лише „вѣбный союзъ“ буковинскихъ нерумынскихъ посѣлѣхъ. Такъ справа має ся й досѣ. „Вѣбный союзъ“ поклавъ собѣ за задачу: дбати про економичніи интересы Буковины и поспирати заходы правительства, чтобы довести до національной агоды.

Але сей „союзъ“ має перетворити ся въ клубъ, а при наступующихъ выборахъ выставитъ кандидаты зъ мѣстѣхъ, торговельной палаты, зъ великою посѣлѣхъ и рускиихъ сѣльскихъ громадъ вже на подставѣ программы сего клубу. Досѣ рѣчь еще арозумѣла; въ „союзѣ“ сидѣтъ люди поступовѣ, прихильнѣйшіи до нѣмцѣхъ, — не по щирости, але зъ кончености; въ свой бѣдѣ найшли они у краевѣхъ нѣмцѣхъ цѣнну помощь.

Поки-что ведутъ ся пыльно переговоры; користася ся зъ свѣтлого часу, чтобы порозумѣти ся. Не е рѣчею неможливою, что вже въ маю буде въ державной радѣ о оденъ клубъ болѣе. На разѣ годѣтъ ся вынесати фактъ, что Румыны заключили въ соймѣ розвѣмъ зъ президентомъ краю бар. Бургиньомъ.

Переглядъ политичный.

Говорятъ, что въ министерствахъ працюють теперъ надъ выкѣченемъ языкового закона для державныхъ властей въ Чехіи. Сей законъ має бути предложенъ на першѣмъ засѣданніи слѣдующей рады державной. Посолъ д-ръ Крамаржъ выголосивъ передъ своимъ выборцами велику политичну промову, въ котрой обговорювавъ головно слѣдующу парламентарну сесію. Полемизувавъ зъ чехскими радикалами, котрѣ зробили велику рѣчь въ справѣ зѣе и котрѣ пруть до обструкціи. Обструкція дусѣтъ бути ведена въ той спѣбѣ, абы мати выгоды собѣмъ. Обструкцію — мовѣтъ бесѣдникъ — мусимо вѣсрнути противъ найважѣйшихъ предложѣхъ, противъ предложѣхъ инвестичійныхъ, противъ предложѣхъ инвестичійного и провизоричного буджѣта. Сямъ разомъ мусимо для національной справы жертвувати справу економичну. Ческа обструкція конечно, коли передъ отворенемъ будучей парламентарной сесіи чехскій языкъ не буде введенъ до внутрѣшней службы.

Въ шлѣскѣмъ соймѣ президентъ краю відповѣвъ на интерпелляцію въ справѣ санаціи краевѣхъ финанѣхъ и заявивъ ся за провѣтомъ заведенія додатку до державныхъ оплатъ въбъ алкоголь. Правительство зъ своей стороны готовѣ зробити все, абы сей провѣтъ якъ найкорше відѣновъ ся, але се передовѣмъ зависить відъ порозумѣнія мѣжъ подинковими выдѣлами краевыми.

Прагскій корреспондентъ Lidov-ыхъ Novin въ Берѣ доносѣтъ, что мѣсія министра д-ра Резка, зъ котрою приѣхавъ до Праги не повѣла ся. Въ насѣлѣдохъ того данъ кабинетуд-ра Кербера вже почисленъ. Отже теперъ Чехамъ вже не розходитъ ся о справу уживанія чехского языка въ уладахъ, але о зоолідаризованнѣхъ славянскихъ сторонничѣхъ, абы будуче правительство не вышло зъ нѣмецкой меншости. Въ вѣденскихъ правительственныхъ кругахъ рѣшучо заперечаютъ твердження, что министръ Резекъ ѣздивъ до Праги въ урядовѣй мѣсін.

Зъ Петербурга доносѣтъ, что побуть царской пары е дуже важнымъ политичнымъ

актомъ для російского жѣтѣ. Мѣжъ иншимъ розходитъ ся такожъ о спондаризованнѣхъ царѣхъ мѣжъ корѣнно російскимъ населенемъ. Петербургъ своею космополитичною атмосферою и чужимъ етнографичнымъ тломъ, не давъ відповѣдного поля для зближенія царѣхъ до населенія. Въ подорожѣхъ грае важну роль безъ сумнѣву такожъ се, что Москва займае въ державѣ вынѣткове становиско и что тутъ перекрѣсуютъ ся деякіи политичніи струѣ, котрѣ не все суть згѣднѣй въ напрямѣмъ правительства и петербургскихъ кругѣхъ. Царъ, хочъ въ засадѣ е необмеженымъ самодержцемъ, мусѣтъ числитися зъ элементарными народными амаганями и оппозицію, котра ширѣтъ ся подѣ его бокомъ.

Англійскій дневникъ оголошуетъ листъ еміра Афганістану, писанный до якогось приятеля. Въ тѣмъ листѣ еміръ нарѣкае, что теперъ, коли Афганістанъ загроженъ зъ устѣхъ сторѣхъ, Англія не журитъ ся нимъ и держитъ ся на боцѣ. За кождымъ разомъ, коли еміръ представлявъ потребу опоры противъ російскихъ атакѣхъ, индіанскѣе правительство не давало ему ніякой відповѣди, окрѣмъ предложѣна, абы Афганістанъ згѣднѣвъ ся на будову зѣлѣнничѣхъ и телеграфичныхъ ліній. Се однакъ неможливо, бо було бы сполучене зъ руинѣмъ краю. Еміръ кѣнчитъ: „Мимо всен журѣ, я бувъ 21 лѣтъ вѣрнымъ союзникомъ англійского правительства. Однако теперъ пришло въ часть дѣлѣ — не слѣзѣтъ“.

Пробувауча теперъ въ Газѣ депутація Бурѣвъ не має ніякой спеціальной мѣсін. Своимъ побутомъ въ Газѣ выконуе лише часть своихъ задачъ, котра полягае на тѣмъ абы відѣдати рѣшѣнъ европейскѣхъ двѣхъ и начальникамъ державъ предложити справы повѣренъ депутаціи трансваальскимъ правительствомъ. Члены депутаціи були на аудіенціи у голландского президента министровъ, котрѣмъ відтакъ віддавъ нѣтъ візиту и запросивъ до себе на бенкетъ. Супротивъ дневникарьвъ, суть члены депутаціи дуже повѣрѣжливѣй и дуже вѣрадо говорятъ про цѣль свои подорожѣхъ. Яко одному цѣль подаютъ се, что они хочутъ цѣлому свѣтову доказати, что слушѣтъ по ихъ сторѣхъ. Бурѣ не хочутъ нѣ одному нѣди англійской землѣ. Хотѣмо мати лише волю въ власной хатѣ. Зъ нашою цивилизаціи можуть смѣити ся и называти ея нещастію, але мы не хочѣмо замѣнѣти ея на политичну неволю и англійску администрацію, котрой вартѣсть зѣвѣмъ зъ близка. Мы рѣшили ся англійской землѣ не нарушувати и для мѣра принѣсти все можливѣй жертвы зъ вынѣткомъ нашою независимости.

Кожде предложѣне, кожде посередничство, котре не заперечувало бы намъ нашою независимости, відѣннемо. Нашѣ братѣ и сыны умиѣють бити ся и умѣрати. Оранія и Трансвааль мають теперъ въ поли 25.000 людей мѣжъ котрыми е 3000 африкандерѣхъ зъ Капленду. Нашѣ силы Англійцѣхъ подавали по двѣдѣно и потребно. Тѣмъ хотѣли выправдувати свои погромы и позолочувати свои побѣды. Тѣмчасомъ малѣ вѣйскѣ, зъ которого лише часть, примѣромъ 800 людей взяла участь въ бою, адержувало цѣлыми тыжднями 16.000 Англійцѣхъ и убило або полонило нѣмъ 1.200 до 2000 людей. Страты нашего вѣйскѣ знаємо дуже добре; они пять разѣвъ такъ великіи якъ нашѣ.

По англійскихъ социалистахъ, выдали члены Trades-Union бѣвъ манифѣстъ противъ вѣйны, на котромъ збранио 85.000 подписѣхъ. Въ манифѣстѣ сказано: Се ложъ, что вѣйну розпочато въ оборѣнѣ правъ и свободы англійскихъ робѣтничѣхъ занятыхъ въ Трансвааль. Половина чужинцѣхъ Трансвааль стоятъ по сторѣхъ трансваальского правительства а 8000 вступило до арміи Бурѣвъ. Вѣйна е дѣломъ кѣлькихъ ханчѣхъхъ людей, котрѣ хочутъ збогати ея. Се вѣйна миліоне

Quaker Oats

(америк. опыханный овесъ) має въ собѣ 16% товщу и е найлѣпшою мучною поживою.

„Quaker Oats“ можна всюды достати.

нервів — вичити маніфест — не наша війна. Між першими підписами знаходять ся підписи всіх робітників, котрі тепер є членами парламенту.

Відозва до руских лікарів.

Въ часахъ, коли кожда народність старає ся о береженні правъ свого языка, — коли въ виду сего наше духовенство рѣшилось доходити правъ для руского языка ажъ до послѣдньої инстанції, єсть обов'язкомъ всѣхъ прочихъ Русинівъ, займаючихъ вишнїйшїй становища, якъ урядниківъ, адвокатівъ, нотарїївъ, техніківъ, лікарівъ и пр., кожного въ своїхъ кругахъ дѣлаати, помагати въ выкористованню для руского языка бодай тихъ правъ, якї єму по дотепершнімъ законамъ належать ся.

Мы лікарї при выповнюванню нашего звания маємо виправдѣ мало поля до писаня публичнихъ документівъ, бо суть то лишень лікарскї свѣдоцтва и рецепти. Но власне въ тихъ рѣчахъ повинни мы задокументувати наше руске походженє и рускїй патріотизмъ. Свѣдоцтва лікарскї повинни мы для всѣхъ рускихъ сторінъ безъ ваглы до призначеня свѣдоцтва, выставляти лишень по руски, — а въ рецептахъ сигнатури, котрї до тепер писали мы по польски або по нїмецки, писати для рускихъ сторінъ безусловно по руски.

Уряди и власти, котрї обов'язанї єсть приймаати всякї рускї писма, будуть приймаати безъ сумнїву и рускї свѣдоцтва лікарскї, а аптєки, хотїя до писаня рускихъ сигнатур на лікарствахъ не єсть обов'язанї, будуть старати ся безъ сумнїву — тїмъ бѣльшє въ виду бѣльшого числа рускихъ лікарівъ и взаимногo антикарекон конкуренції — до тїхъ справедливихъ инноваций примѣнити ся.

Можна отже надѣятись, що въ днѣмъ надходячого Воскресєня такожъ и рускї лікарї будуть „писати“ по руски.

Жовтєвъ 5 (18) цвѣтня 1900.

Д-ръ Силвестеръ Дрималикъ.

Письма зъ краю.

Зъ Рудокъ. [Языкъ урядовий въ справѣ метрикахъ ad infinitum!]

Якъ звичайно приславо въ жовтїи мин. року ц. к. старостъ въ Рудкахъ писмо „z wezwaniem“ до всѣхъ рус.-кат. урядівъ парохїяльнихъ, щоби надбєдали метричальнїй выказы хлопцївъ обов'язанихъ до вѣска. Поставивши писмо було польське, тожъ я звернувъ єго въ жаданємъ, щоби старостъ перепекувало ся збъ мною яко шефомъ рус.-кат. уряду парохїяльного все тѣлько по руски, о що я вже кілька разъ упоминавъ ся письменно, и заявлявъ, що въ такїмъ разѣ зволїю бажаню старостъ. На се доставъ я заадресованє по руски „wezwanie“: явити ся въ ц. к. старостѣ „w sprawie metrykalnej“. А що вже не було часу се wezwaniє звернути, то я побѣжавъ до старостъ, де по переслуханю за суджено мене на 10 зр. кары за переступство §. 15, 6. прип. вѣсковыхъ ч. I. Монѣ абзавъ не спісуювъ ц. к. практикантъ концептовъ, д-ръ Баранскїй въ языкѣ рускомъ, але по польски, а на мѣй протестъ заявлявъ, що я протоколу не буду подписувати, але вырокъ дѣстану въ рускомъ языкѣ. Вырокъ зъ дня 12 грудня 1899 ч. 18494 прийшовъ зъ правомъ рекурсу до 3 днѣвъ, але зновъ въ польськомъ языкѣ! Протївъ сего вырoku, якъ я протївъ єго форми вынесъ и відкликавъ до ц. к. намѣстництва, а оно рескриптомъ зъ дня 6 лютого 1900 ч. 31541 затвердило збєзду ц. к. старостъ въ Рудкахъ що до мови знати, але убѣдливо мене вѣдъ кары, бо я вже бувъ предложивъ выказъ метричальнїй.

Та при тѣмъ давно, що анѣ ц. к. старостъ, анѣ тѣмъ бѣльшє ц. к. намѣстництво пѣ словомъ не згадали о стѣнности мовѣхъ мотївѣвъ, за-для якихъ я не предложивъ выказъ метричальнїхъ. Я запротестувавъ, щоби ц. к. старостъ называло мене „procurator metryki“, отже тѣмъ нѣбѣ-то хотѣло узнати мене собѣ подчиненнымъ. Я писавъ у відклику, що єсмь рус.-кат. парохомъ автономичного рус.-кат. уряду парохїяльного, рѣворядного ц. к. старосту. Метрики вѣдала менѣ моя власть духовна и тѣлько она має право контролювати ведєнє ихъ и дѣйстно се виконує. Метрики є власностїю церкви та для ужитку церковного и ихъ проваджу. Коли-жъ я выдававъ и выдаю ихъ для ужитку державы, то лишень яко добрый горожанинъ, що хоче помогти безплатно державной адмїнїстрації. Якъ кажу, о мотивахъ нема згадки въ засадахъ обохъ першихъ инстанцій. Ц. к. намѣстництво не зловидо мене на убѣдленє вѣдъ 10 зр. кары и я вѣдѣ протївъ затвердження мови знати відкликавъ до ц. к. мїністерства, а рѣвножъ и протївъ форми, бо и ц. к. намѣстництво свѣй рескриптъ стилїзувало въ польськомъ языкѣ.

Тїшу са, що сєса справъ вїдїде вже по-за галицкїй порогъ, бо и. пр. намѣстництво на пѣти мовѣхъ зажалєнъ [перезъ и на руки старостъ внесєнї] до тепер вѣчно не відкликали, по-просту кинуло ихъ до коша! Чей у Вѣднїи чи въ мїністерствѣ чи въ державнѣмъ трибуналѣ справа проленїти ся: выграємо, то добре; програємо, то годѣ програє справу и цѣле католицке духовенство Австрїи и стане ц. к. „Matrikelführer“а, а се буде гасломъ до загального стрѣйку „метричального“.

Але поки сонце збїде, роса очї выветь.

Сими днями розбєдало ц. к. старостъ въ Рудкахъ литографованє писмо: Do Wielebnego Urzędu parafialnego w... (w sprawie metrykalnej), де пише, що „wskutek rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16 Sierpnia 1897 L. 7436 intymowanego reskryptem sk. Prezydium Namieśtnictwa z dnia 6 Września 1897 L. 9579/pr. mają być akta, udzielane władzom wojskowym, oraz ich załączniki, wystawiane w języku niemieckim, a to w myśl §. 1 i 2 rozpr. min. z dnia 5 Czerwca 1869 Dz. u. kr. № 24. Dotyczy to... w szczególności wyciągów familijnych.“ А позавѣ духовенство рудьцѣго повѣту выдавало такї вытїги метричальнїхъ по руски, то старостъ „uprasza Urzędu parafialnego, by wyciągi metrykalne do celów reklamacyjnych zechciały na przyszłość wydawać stroną w języku niemieckim“.

И зновъ процесує ся! Чи були де въ Галичинѣ голошєй вышє згаданї розпорядженїя мїністерства и намѣстництва? А вже бѣдне то розпорядженє мїністерске зъ 5 червня 1869! кожнїй нїмъ крутїть, якъ шнєць шкѣроу... Отже омає ся копецїмъ законъ языковий, а не языкѣ розпорядженїя въ справѣхъ найжизненѣйшихъ...

C. O.

Зъ Коломїѣ. [Дещо про нашу культурну роботу. Рухъ просвѣтний въ Коломїї-цїнѣ колїсь, а теперъ. Загальнїй зборъ „Просвѣты“. Людовий концертъ Шевченковскїй.]

Будь-що-будь признати мусимо, що праця надъ просвѣтою нашего мужицтва дуже продуктивна. Воно певно и щастє наше, що рѣчь такъ стоїть, бо инакше було бы зъ нами погано, а такъ и несистематична та недостаточна праця дала и дає що-разъ крашїй оцѣ. Але же довго треба бы кликати „бѣльшє праці!“ въ тѣмъ напрямѣ — бѣльшє праці, бо мужицтво — то певнє, зъ якого зможе вѣдродитись нашъ народъ. А процесъ вѣдродженя пбїде тѣмъ скорше, чимъ глѣбше запусить своє корѣнє просвѣта, чимъ ширшїмъ она русомъ розблїєсь, щоби ровнѣ просвѣтъ бувъ менше-бѣльшє одностаїний. А то у насъ передоїмъ одиницѣ ажъ перекультуровують ся, а за ними — одна темрява! И въ тѣмъ нашє лихо. Отже обов'язкомъ кожного интелїгента є: братись до просвѣтної роботи. Перестанемо плакати надъ мужикомъ, а робїмо! Не уважаймо єго дитиною, що має тѣшитись нашими словами спбачута. Отворїмъ єму очї, даймо єму силу! Вѣдъ просвѣтної роботи не убѣдлїть нїяке оправданє, навѣть ругенськой страхъ передъ пересѣлєванїемъ „за полїтану“. Полїтаня а просвѣта мають мало що спбїльного зъ собою, бо въ просвѣтнѣй работѣ хлїбъ тѣлько полїтики, що ратованє мужицтва передъ економичною руїною, данє єму спромогъ бутї якоєсь „одиницє“ въ полїтицѣ, бо нуждарѣ въ полїтицѣ „аєро“, зъ якимъ нѣхто не числєть ся...

Якъ сказавъ я, праця культурна у насъ дуже продуктивна, значить ся: изъ малого навѣть вїкладу роботи видно гарнїй оцѣ. Се можна бы приложити и до нашон Коломїї-цїни. Філія „Просвѣты“ въ Коломїї вже не нїтїшня, але робота въ нѣйшла пїняво. Ажъ останнїми часами зъявило ся кількахъ людей охочихъ до роботи для добра народу — и ось основано новїй читальнїй, а поручъ зъ нимъ крамнїцѣ. Найважїйшимъ, на мою думку, було заложєнє читальнїй „Просвѣты“ на Покутецкѣмъ предметѣ въ Коломїї. Вѣдїци скликано одно просвѣтно науковє вѣче, а такожъ дано початокъ рускому людному університету, урядивши першу єсерїю популярно-науковихъ вїмладѣнь въ науцѣ природописаньхъ.

Не диво-жъ, що такою роботою здобувъ собѣ наша філія „Просвѣты“ загальну симпатїю, не диво, що-тїхъ ажъ зборѣхъ д. 22 марта с. р. — сали бѣтємъ заповнила ся: було понадъ триста людей изъ близшихъ та дальшихъ околицъ Коломїї-цїни, крѣмъ мужиківъ були на сали и интелїгенти, а се вчїнило зборъ „Просвѣты“ немовъ загально народнимъ вѣчємъ. Щоби образъ зборѣвъ бувъ повний, додамо, що зачали ся богослужєнємъ, середъ которого о. Олєсїицїй зъ Торговицѣ выголосивъ дуже гарну, патріотичну проповѣдь. [Повнѣнє оглошєнє не печатно, бо у насъ проповѣдїй патріотичныхъ такъ мало...]

Зборѣмъ провадивъ о. Титъ Войнаровскїй зъ Балинєцѣ, секретарювавъ п. Юркевичъ. По справозданю видѣлу, зъ якого важїйшїй точки я вышє навѣвъ, и по справозданю касовѣмъ, котрє зборѣ, провѣривши, приняли до вѣдомостї, забравъ слово п. Василь Король. Сконстатувавши, що наша філія розвинула найбѣльшу дѣяльнєсть въ Галичинѣ, вѣдавъ усеїхъ зложити уступачєму видѣлову прилюдну подяку, що и стало ся. Вѣдѣ такъ говоривъ про важїйшїй хлїбъ нашего господарства а закбичивъ свѣй выкладъ поясненємъ вартостї ростины сої, яку поручивъ до управы въ нашѣй охолоцїи. Выкладъ п. Король бувъ прїступный, цѣкавий, однимъ словомъ: видно було, що говорить факовецѣ. Недиво, що по выкладѣ посныпали антерєляції що-до потребъ нашего господарства, а п. Король вѣдновѣдавъ и пояснявъ. — Потѣмъ выбрано новий видѣль одоголосєно; до него убѣдливо: яко голова проф. Кузьма [spiritus] повелєвъ нашон „Просвѣты“, яко видѣловїй: Печерскїй, Варчукъ, Дутчакъ, Вирєтєвъ и о. Гриньовскїй, а яко заступники: акад. Ізясиньскїй, проф. Колодїяцкїй и Прокоповичъ. — По выборѣ видѣлу говоривъ д-ръ Ол. Кульчицкїй про євоєсобѣ, якими можна-бъ дѣбїти до крашїон долѣ, вказуючи на силу прѣвѣтъ, на потребу крамнїчного руху... Примѣри, якими иллюструвавъ своє бесѣду, були браїи изъ щодєнного жїтя, отже слухачѣвъ дуже интерєсувало. — При тоцѣ инєскѣвъ и интерєляцій вѣдѣ о. Олєсїицїй, щоби коломыска

філія дѣдала такожъ въ сумѣжнихъ повѣтахъ, де ще філії нема, та щоби загальнїй зборъ „Просвѣты“ вѣдбувались не лишъ у Львовѣ. Слѣдуючїй бесѣдникъ Варчукъ, селянинъ зъ Печєнїжиня, заохочувавъ до науки рѣдної исторїи, обєсла интерєлювавъ въ справѣ опустѣ въ „Днѣстрѣ“, вѣдїци побѣдѣ, щоби головний видѣль не ставивъ бѣльшє на порядокъ днєвнїй провѣтованїи амѣнїи етатутѣвъ що-до посереднїхъ выборѣвъ. — О. Войнаровскїй пояснївъ справу „Днѣстра“, а що-до амѣнїи етатута „Просвѣты“ — то справа буде рѣшатись у Львовѣ, але не заразъ. Вѣдѣ такъ заохочивши зборѣвшихъ до любови рѣдної землѣ, запросивъ усеїхъ на людový концертъ въ памѣть Шевченка. Обєсла роздано членамъ „Просвѣты“ наснїя и замкєно зборѣ.

Вечеромъ вѣдбувъ ся людový вечерокъ Шевченковскїй. Настрѣй бувъ святочный, а виконанє точноъ программы було бездоганє, починаючи вѣдъ промови проф. Макарушичъ, якѣй розповѣвъ про жїтє и творїи Шевченка, ажъ до закбичєнїя, яке выголосивъ проф. Раковскїй, зываючи зборѣвшихъ до працѣ въ дѣлѣ Тарасовыхъ идей. Снѣвнїй точки программы виконали: коломысскїй Бонївъ, балинєцкїй мѣшаннїй хоръ и печєнїжинскїй хоръ мужєскїй; оба послѣдїй хоры мужицкїй. Ихъ спѣвъ прямо чарувавъ слухачѣвъ, тожъ чєсть тѣмъ, хто працювавъ надъ тѣми хорами! Декламували: селянка Кербутиковъ зъ Балинєцѣ и Боднарєнко зъ Печєнїжиня. И зновъ слухачѣ то сумували, то залївали ся смѣхомъ вѣдъ удачного вѣдданя декламаций. Яка то сила лежить ще въ нашомъ народѣ не выкористана! Декламация п. Боднарєнко була просто майстерскѣй, пригожїй хочъ-бы на яку естраду. [Говорю въ своємъ справозданю лишє о продукцїяхъ мужицкѣвъ, хочъ и тѣчєн виконанїй интелїгентамъ, выпали зовѣвъ гарно.] Вѣдїци прогомѣло „Щє не вмерла Украина“ и разбѣшлись усеї въ побѣдєннѣмъ духомъ.

Олєксїй Бєдїкѣ.

Обходы въ память Т. Шевченка.

Зъ Кїєва пишуть до „Сѣвернаго Курьєра“:

Дня 18 марта въ салѣ литературно-артистичного товариства въ Кїєвѣ вѣдбувъ ся литературно-музыкальнїй вечеръ въ памѣть украиньского кобзаря Т. Г. Шевченка.

Якъ минушого, такъ и сєго року вечеръ спровадивъ масу публики. Велика сала товариства була буквально переповнена народомъ и не могла помѣстити всѣхъ бажачихъ вѣступу. Значна часть публики мусѣла тїснєтї ся при входовыхъ дверяхъ и въ сумѣжнихъ зъ салєю комнатахъ. Середъ публики були заступники мало не всѣхъ славянскихъ народностей; але бѣльшою частїю зборѣвшихъ були, разумѣє ся, Украинцѣ. Були тѣмъ заступники всѣхъ интелїгентныхъ становѣвъ, було множество студентѣвъ. Всюды, особливо мѣжъ молодѣжїю, чути було оживлену украиньску розмову.

Всѣй вечерѣ складавъ ся майже изъ самыхъ декламаций поетичныхъ творѣвъ Шевченка и зъ спѣвѣвъ музыкальных творѣвъ Лисєнка до словѣ Шевченка.

Вечеръ вѣдкрыла короткою промовою про поета украиньска писменїцїна п. Косачєва (Олена Пчілка). Значнїмши значєнїємъ здорового націоналізму, указала п. Косачєва на тую невичайну популяристь, яку вѣдїнило собѣ загально заступникъ украиньского національного духа, поєтѣ Шевченко. Головнїмъ елементомъ, що всѣхъ и кожного прїтягиває до украиньского поєты, явлєє ся въ творѣхъ Шевченка по слухнѣй замѣтлївъ бєзснѣдїи жїзнь сила народности. Национальнїй украиньскїй духъ вывѣлєє ся въ кождѣмъ стиху, въ кождѣмъ словѣ украиньского кобзаря и всѣхъ чарує своєю простотою, свѣжєстїю, щирєстїю. Зъ другой стороны всѣхъ прїтягиває до себе и самѣ змѣстѣ поєзїи Шевченка. Головнїй єн рїсь — се незвичайна терпимѣсть, терпимѣсть до чужого слова, перєсвѣдченє, до чужон національности и т. п. Тѣмъ то на гадку п. Косачєвон и вечерѣ, уладжуванїй въ памѣть Шевченка заєвѣдїи спроваджують не тѣлько самыхъ Украинцѣвъ, але и людей нїшихъ народностей.

Бєсѣду п. Косачєвон нагороджєно гучными оплєсками. Обєсла вѣступила музыкальнє часть. Помѣжъ спѣвами читано творѣ Шевченка; читали: п. Старицкїй, Никольскїй, п. Старицкїй, Воронїй и п. Особовнє звєрнувъ на себе увагу молодой бандуристъ Гнатъ Галайда (Гн. Хотєвичъ), що спѣвавъ вѣдъ акомпанїментѣ бандуры кобзарь украиньскихъ думъ и историчныхъ пѣсєвъ.

Вечеръ закбичивъ ся около першон въ ночи и минувъ зъ великимъ оживленємъ.

Изъ Станиславова пишуть намъ:

Дєнь 3. цвѣтня с. р. бувъ дуже негарнїй: вѣдъ колькохъ даѣвъ ишовъ безъ перервы снѣгъ зъ дощємъ, усеї дорогы порозмакали, майже годѣ було перєїхати, та и холодъ перєймавъ до кости. И въ такїй то дєнь выпало въ Станиславоѣ святкованє 39-лѣтї роковинъ смєрти Т. Шевченка. Здавалось бы, що зъ причини такѣй страшной непогоды свѣто не вѣдєть ся, бо не буде провинїи. Однакъ сталоє протївно. О 8 годїнѣ вечеромъ заповнилоє велика театральна сала товариства им. Моїюшка публикою ажъ по берєги. Числєнно зборѣвшихъ такъ мѣсєдѣй якъ и замѣсєдѣй. Мѣжъ присутнїми бачили мы людей усеїхъ становѣвъ, и то найвышнїйшихъ зъ свѣтєкой та духовнон интелїгенції изъ сєлянства. Въ лѣжєи и бачили мы мѣжъ нїшими Епископа Шєтїцкого. Такъ числєнна участь въ вечернїцахъ мїмо поганон порн

дає дуже гарнє свѣдоцтво нашимъ доколичнїмъ патріотамъ, а такожъ и устроюючому комїтетѣ. Всякї нашъ народнїй манїфєстацїи удають ся въ Станиславоѣ свѣтло, чого намъ нїшїй авїдують. Мимоволѣ прїходять менѣ тутъ на гадку слова Курґєра Stanislawowsk-ого, котрїй говорячи о тѣмъ минушого року, приписувавъ се „tagse gukłej i agitacyi“. Мы однакъ можемо повлїчати тѣмъ, що у насъ такїй манїфєстацїи вѣдбувають ся бєзъ тїни агїтації. Такъ бувало все, такъ було и снѣмъ разомъ.

Вечернїцѣ зачались дуже краснїмъ вѣдчитомъ проф. Львовского університету д-ра Ол. Колєсєв. Вѣнъ своємъ вѣдчитомъ въ частѣ обходу ювілєя „Енеїды“ замишлювавъ и шбїй публицѣ, тожъ теперъ єго вѣдчитѣ поставлено въ програмѣ, яко точку прїтягуючу. Д-ръ Колєсєва зновъ свѣтло вывѣзавъ изъ своєи вѣдчѣ.

По вѣдчѣтѣ вѣдєспївавъ удатно хоръ мѣшаннїй станиславоѣского Бонїа двѣ народнїй пѣснѣ [мѣшанка М. Лисєнка]: „Ой сидѣла горлиця“ и „Козачєнку, де ты вѣдєшь?“

Обєсла вѣдєспїкувавъ п. Ю. Е. Олєсїицкїй Шевченковскїй „Бєвѣльнїкѣ“. Пѣвѣ-дїнна декламация — се трѣи за довго, однакъ сєму не винєнъ комїтетѣ. Якъ змѣтнєно зъ оглошєнон программы, мавъ декламувати поєтѣ п. Корнїло Устїановичъ. Однакъ въ дєнь вечернїцѣ прїйшла вѣдъ него телеграма, що зъ причини недуги [нєполєсєнї] декламувати не може, тожъ треба було згодитись, щоби п. О. декламувавъ те, що вѣмѣвъ, бо на науку чого друго коротшого часу вже не було.

Першїй разъ мали мы нагоду почути гарну гру на скрипцѣ п-ни І. Ясєницѣон, що запрошена комїтетомъ умѣсно прїбула зъ Львова, вѣдотрати концертъ Сарассатѣо ор. 12. и снѣмъ причинїтєсь до свѣтлостї вечернїцѣ. Гра п. Ясєницѣон дуже подобалась усеїмъ, грѣмїй оплєски амусли и у Ясєницку гру два разы повторили, тожъ дуже бажали-бъ мы почути єи и при нїшихъ нагодахъ.

По мѣшаннѣмъ хорѣ станиславоѣского Бонїа, що вѣдєспївавъ Шумана „Житє цїганѣвъ“ [Zigeuner leben op. 19] слѣдувало сопрановє солю инанон нашон спѣвачкї п-ни О. Прєкурнїцѣон. Слѣло можу п-ну Прєкурнїцку назвати „нашою“ спѣвачкою, бо Станиславоѣвъ найбѣльшє мавъ нагоду любоватись єи спѣвомъ. Мїмо того, що спѣвъ єи мѣ тѣлько разбѣвъ чули, не стратївъ вѣнъ до насъ силы прїтягуючєй. Волудуючїєсь изъ него, усе дослухувєсь ся чогось гарнїйшого, чогось нового. Доказомъ сєго бувъ снѣгузвѣвъ, зъ якимъ всѣ вїтали спѣвачку, доказомъ були и бєспєрєстайнї грѣмїй оплєски, що прїнеслоєли єи свѣй спѣвъ ажъ трїчї повторяти. П-на Прєкурнїцка вѣдєспївала „Не забудь юнїхъ дїтѣвъ“ Франка-Лисєнка и „Я тѣбѣ, на вѣки тѣбѣ“ [перєкладъ зъ италїйского „Sagá, Sagá“]. Дуже гарно аккомпанювала спѣвачцѣ навѣ Гуаєрова.

Гарно выпала такожъ сєма точка программы: квартетъ музичнїй: на фортєпїантѣ [п-на Ворѣдїєнїцкїнѣ], скрипку [п. Вїслюцкїй] флѣтъ [п. Зарїцкїй] и нїольончєло [п. Г.] вѣдотграно: „Le Concert au Salon“ Крєпєцєра-Льорцїнѣ укладу В. Пєррєа ч. 2.

Д-ръ К. Бѣльнїцкїй вѣдєспївавъ при аккомпанїментѣ фортєпїантѣ [п. Сѣвѣльнїцкїй] солю барїтоновѣ „Тарасова вѣчѣ“, а хоръ мужєскїй Бонїа „Думѣ моєй“ Ис. Ворєбєвїчѣ и „Гѣ-го горѣ-тамъ жєндѣ мнѣуть“ Ф. Колєсєв.

Вечернїцѣ закбичались народнымъ имѣнїємъ „Щє не вмерла Украина“, що єго всѣ прїсутнїй, повєставши зъ мѣсєцѣ, одоголосєно вѣдєспївали.

По вечернїцахъ вѣдбувъ ся комерєвъ зъ сали Касєна мѣшаньского.

Загальнє вражѣнє зъ тїхъ вечернїцѣ было кождѣму мїлє. Гостєй вѣдоволила программа богата, а виконанїя гарнє, подекуды навѣвъ свѣтлє. Тѣ, що вѣступали, мали вѣтху, що не дармо трудилсь, бо вѣступали передъ дуже числєнною публикою. А вжежъ певно дуже мило було духови незабутнього гєнія Руси-Украины, коли побачивъ, що єго вѣдѣ не замєрли, але протївно, одушевляють чимъ-разъ бѣльшїй круги, коли почувъ якъ тысячѣ народу всѣякого стану одоголосєно спѣвали „Щє не вмерла!“.

Участнїко.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Головнїй Видѣль Товариства „Просвѣта“ вѣдбувъ въ мѣсєцѣ марта с. р. три звичайнїй засѣданїя, на котрыхъ порѣшено — окрѣмъ звичайныхъ справъ адмїнїстрацїйныхъ — отєї справы:

Вывѣдїцїтєвъ: За мѣсєцѣ цвѣтєнє с. р. рѣшено выдати розвѣдѣку „Про законъ будѣвнїй“ д-ра Костѣ Левнїцкого и премїювати єи зъ фундації Ст. Дубравского. — Означєно рємунєрацїю за орїгїнальнїй працѣ по 24—36 кор. вѣдъ 1 аркуша, за перєкладъ по 16—24 кор. вѣдъ аркуша друку (16 стор.) — „Калєндарѣ на рѣкѣ 1901 рѣшено друкувати въ 12.000 прим. та порѣбити дєскїй змѣнѣвъ що-до другой частї, и то змєншїти часть информѣцїи, а розширити литературно-поучалочу. Рукописи: „Одинак“ та „Поворотѣ изъ Бранїлї“ передано до рєцензїи д-ра Борковскому, Рукописъ розвѣдки „Про касѣ систему Райфайзєна“ передано до другой рєцензїи д-ру К. Левнїцкому.

Філії: Ухвалєно вѣднєсти ся до п. Ярослава Кортовского, щоби філію въ Калушї впроваджєно якъ найскорше въ жїтє. — Філія въ Стрѣмѣ удѣлено 50 коронъ на вѣче просвѣтно-господарскє. На таке саме вѣче львовьской філії прїзначєно запомогу 100 коронъ.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дню (крѣпко медаль и рускихъ святыхъ) о 5-ти годичъ по полудню. Литературный додатокъ „Вѣстника“ издаваемый въ Львовѣ „Выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на переѣздѣ разомъ въ Львовѣ.“

Передплату и издательство принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ в. Ваторія ч. 24. Центральное бюро оглошенихъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвика 9, и А. Ольшанского ул. Кляжи-Вского 2; — въ Львовѣ: Л. Крижановскій; — у Виты: М. Дука, Л. Селлерстатте; — в. А. Рихтер, Nibelungengasse 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11; Halmstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт и Гамбург: М. Halmstein & Vogler.

Передплату на „ДѢЛО“ и издательство за издательство платитъ у Львовѣ.

Передплату на „ДѢЛО“ въ литер. додатокъ

въ Австрію: за границею: на цѣлый рокъ . . 15 шр. на цѣлый рокъ . . 22 шр. на полъ року . . 8 шр. на полъ року . . 11 шр. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 14 шр. на полъ року . . 7 шр. на четверть року . . 3 50 шр. на мѣсяцъ . . 1 шр. 20 шр. Редакция, администрація и экспедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вставляются въ лѣтне на по-порядке застереженіе. — Рекламация неоплаченной въ лѣтне въ портъ. Неоплаченые члене вѣстника 6 шр. на пров. 7 шр. Огласеніе вѣстника принимаютъ въ по цѣнѣ 10 шр. въ одинъ вѣстникъ издательство или въ мѣсяцъ а въ вѣстникъ „Надбавка“ по 25 шр. а. в. Подати и инші доноска приважи члене въ по 15 шр. въ вѣстникъ.

Рве ся нашимъ панамъ!

Зле дѣе ся въ нашій Богомъ забытій Галичѣ! Зле, куды лише глянути. Нѣхто сего не відчуває такъ дѣймаючо и такъ безнастанно на власній шкідь, якъ рускій народъ; тымъ то и нѣхто може не указує такъ часто на пануюче лихо, якъ мы.

Загальна нужда дійшла у насъ до краю; народъ, привязаний якъ рѣдко котрий до батьківскої землі, покидає єи въ розпуцѣ и вѣтвая за море, часто навѣть на свѣдому загубу. Законъ у насъ — не законъ. Людей законъ остана у насъ на папери, а замѣсть не-го панує кривда, самоволя и насильство. Божій законъ спинає ся на языкъ и не має при-ступу до сердца, замѣсть не-го панує лицемерство и неправда; чимъ больше хто краде, въ бѣдній день розбиває, меншого брата гнобить, тымъ голосиѣе скверными устами горлає про свою католицку правосвѣдність та розпни-нає ся за твердзми католицкою вѣры.

Але нашъ голосъ уважає ся за нарѣкане вѣчно незадоволеныхъ, за роздуване націо-нальной або и племенной ненависти, за окле-ветуване нашихъ верховодѣвъ передъ свѣтомъ, за гайдамацтво и Богъ знає що. Ажъ ось на диво-предиво краковскій Сзасъ въ онѣдѣшнѣмъ числѣ ломить тежъ руки надъ упадкомъ на-шого краю, надъ неладомъ, що єго точать. Правда, той упадокъ и неладъ характеризує въ лѣтне грохъ нашими словами, нѣжъ мы; але въ головныхъ выводовкахъ нашъ и єго осудъ выйде на одно.

„Здѣлалось мы недавно — каже голов-ный органъ нашихъ верховодѣвъ — въ корот-кою характеристикою нашего теперѣшного положенія: розруха, банкротство и безраднѣсть. Въ кождій зъ сихъ трехъ познать мѣстнѣ ся болѣе правда, а кожда хвиля приносить но-вей провѣвъ, котрѣ єю правду потверджують, степенують и роблять загальнымъ майже не-щастемъ. Лихо є очевидне; западаємо въ чимъ-разъ глыбшу пропасть, а не маємо силы вы-добути ся зъ неѣ.“

„И де глядати причины сего недолѣ?“ за-пытує Сзасъ, що, опровергнувши вже великій

свѣтъ, понавъ у такій припѣзненій великобѣст-ній медитаціи, та заразъ же дає и водповѣдь на се пытаніє: „Помѣжь богатыми нашими причинами, які выкликують сего недолѣ, най-важѣйшою на нашу гадку є неадарнѣсть (nieudolność) администраціиої машины, хибѣ або бракъ водповѣдныхъ институтѣвъ и улад-женъ автономичныхъ. Тымъ то дѣе ся, що цѣла черга законѣвъ остана мертвою буквою, що законѣвъ не выконує ся, що маємо уряды на папери и лише на папери бачимо ексеку-тиву.“

Славно, панове! Тѣлько де-жъ а дальше причина сего неадарнѣсти администраціиої ма-шины, сѣхъ хибѣ автономичныхъ уладженъ, сѣхъ паперанонъ мертвоты законѣвъ? Чи не-вы жъ самѣ пануєте всемогучо въ краю въ лѣтне 30 лѣтъ? Ажъ самѣ вы величали не-давно себе и пок. Земляковскаго, що утвер-дивъ у Вѣднѣ урядъ министра-родака, котрый въ централізмѣ правительствѣ не допуститъ нѣякой постановѣ шкідной для краю. Мини-стеръ-родакъ зъ того часу буває заведѣмъ — тажъ заупапа польского кола, зъ котораго вы-ходить; такимъ самымъ мужемъ, до вѣры поль-ского кола буває, заведѣмъ и намѣстникъ, бо иначе паны затроили бы єму житѣ. На-сѣдкомъ сего властивымъ паномъ въ краю є польское коло, безъ котораго волѣ нѣхто не-двинѣє ся и нѣкому волѣсть не спаде зъ го-ловы. Панованє сє, Нѣмцями аванє „Schlach-zen-Herrschaft“, а такъ могуче и по-при ми-нистеръ-родаку та польскомъ урядовѣмъ языкъ такъ выключне, що, якъ пишуть Нѣмцѣ, централізмъ правительствѣ навѣть не знає, що-дѣе ся въ Галичинѣ. Потверджує ся сє не-разъ и при вѣбляхъ заходахъ нашихъ по-слѣвъ; не разъ той або сѣй министеръ, почув-ши въ лѣтне зъ нашихъ послѣвъ якусь рѣчь цѣлкомъ у насъ звичайну, бо оперту на нашѣмъ крайномъ ладѣ, хочъ и не на зако-нахъ, лише плечима здвигне недовѣрливо або просто скаже, що не маѣвъ ані понятія, чтобы-щось подобнаго въ Австріи було можливе.

Де-жъ при танѣмъ станѣ рѣчей є при-чина, що не выконує ся у насъ законѣвъ? Чи Вѣднѣ сему винѣтъ, що у насъ нема-свободы выборовъ, — що вѣбиты и пѣсарѣ въ

вѣстный способъ господарять по громадахъ, — що жандармы пылнють политику, — що робѣтники працюють на паньскихъ ланкахъ и по дворахъ за 10—20 шр., — що лихва руи-нує людей мимо закона о лихвѣ, — що остана-ви людской працѣ пѣвечать паньскій дикъ, — що наше публичне выхованє дбає больше про „народового духа“, нѣжъ про знанє, про по-чутѣ обовязковъ и справедливости та выро-бляванє опертого на христіанской етицѣ ха-рактеру, — що для алодѣвъ дальше вже не-стане публичного гроша въ касахъ, и т. д.? Чи примѣромъ гр. Каз. Бадені, сє божище Сзасъ и польского кола, въ интересѣ Австріи або бодай краю такъ славно перевѣвъ свои „дегальнѣ“ выборы? Чи въ интересѣ Австріи або бодай краю занебавѣть контролю галич-ской шадницѣ? Чи, противно, не дѣялось те-все та все инше, що и теперъ еще дѣеъ, въ интересѣ т. зв. Schlachzizen-Herrschaft, котрой-костію зъ кости и кровію зъ крови є самъ Сзасъ?

Але лишѣмъ на бодѣ єи рекриминаціи. Досить, що Сзасъ протирає очи и бачитъ „за-гальну недолѣ, мертвоту законѣвъ, неладъ и неперіодъ, неадарнѣсть администраціиої ма-шины“, словомъ: „упадокъ краю, зъ котора-го треба ратувати“.

Здавалось бы, що такимъ чинѣмъ зане-онѣ ся у насъ бодай зъ далека на якусь по-праву. Бо що-жъ важѣйшого у грѣшника, якъ побачити плоды своей работы и стре-пѣнуты ся передъ ними? Такъ бы адало ся. У звичайныхъ грѣшникахъ такъ оно справдѣ-буває, що, налякавши ся своихъ дѣлъ, каютъ ся и поправляють ся. Але не до такихъ грѣш-никовъ належитъ Сзасъ и — Schlachzizen-Herr-schaft! Сзасъ бачитъ загальне нещастє, неладъ, упадокъ краю, але не бачитъ того, чого до-поправы доконче потрібно, — не бачитъ у-тѣмъ всѣмъ своимъ и своимъ сторонникамъ ин-нымъ, хочъ єи вина для всѣхъ лежить на доло-ны. Тымъ то и чудный-пречудный выдумавъ въ лѣтне на те „загальне нещастє“; можна бы смѣяти ся до розпуку, коли бы справа не-була такъ поважна, такъ сумна. А такъ тре-ба лише жалѣти надъ загвадкою затвердѣ-лого океаника.

„Вѣдъ давна найвышій умы — перає о-кавняныє у своихъ застѣпленихъ — и найго-рѣчѣйшій сердца, люде тонѣры, якъ Шуй-скій и Дунавскій, добачували передовѣмъ въ направѣ краевыхъ уладженъ лѣтъ на не-ладъ и неперіодъ, котрѣ нашъ край точать. Вѣдъ 30-ти лѣтъ справа ре-бормы громадского закона и организации администраціионыхъ вла-стей є доминируючою точкою програмы краков-ского сторонництва.“ Ось универсальный лѣтъ на всю недолѣ краю! Збѣрній громады, полу-ченє власти старостѣвъ зъ повѣтовыми выдѣ-лами, одѣбчальность намѣстника передъ сой-момъ — сє складовѣ части того лѣтъ. Ажъ тогдѣ настанє рай!

Отже замѣсть высповѣдати ся широ, а не такъ лицемерно про людское око, якъ сє паны певно зробили передъ свѣтлыми, замѣсть удариты ся въ грудь, признати ся до грѣ-ховъ и покаиты ся та або вѣддати власть зъ своихъ грѣшныхъ и неадарныхъ рукъ въ ру-ки честѣйшій и способѣйшій або навернути на дорогу правды и страха Божого, а при-тѣмъ широ подбати о лѣтне и честѣйшѣ вы-хованє молодыхъ поколѣнъ, замѣсть сего о-славлена Schlachzizen-Herrschaft простягає скалпый всякою можливою гадію руки за ще-большою властію, не думаючи навѣть про по-куту и поправу! Слушно замѣчає Nowa Re-форма: лѣтъ домагає ся сегодня, чтобы єго настановлено вѣбиты въ курнику!

Переглядъ політичний.

Narodni Listy выстѣпають дуже остро-протѣвъ языкового проєкту правитель-ства [въ справѣ управлѣнія языковыхъ вѣд-носнѣвъ при державныхъ властяхъ], хочъ єго не знають и вымзають Чехѣвъ до обструкціи-протѣвъ не-го. Органъ молодѣ-Чехѣвъ думає, що угодова конференція въ загальнѣ не-збере-є больше. Чехи не повинны явиты ся больше на конференціи, коли бы єи правительство ще-разъ скликало. Дневникъ має знати зъ „а-вѣтничного жерела“ що выпрацьований Кер-беромъ є того рода, що рѣвнає ся полицино-

Короткій поглядъ на исторію Чи-тальнѣ руской духовной семинаріи у Львовѣ.

Написавъ И. Кувшнѣ.

I.

Послѣдній рѣкъ панованія цѣсари Фер-динанда I., званого Благимъ, привѣвъ наро-дамъ австрійского цѣсарства конституцію а-тымъ самымъ и заворуку розвою. Тогдѣ за-сѣдѣла и для народу руского зоря лучшѣи-будущности. Около 300 особѣ духовной и-евѣтской интелігенціи аббрало ся днѣ 2. мая 1848 р. въ св. Юрѣ и обговорено тамъ спра-ву поддѣвченія нашего народу. Усѣ, якъ о-динъ мужъ, признали народѣвъ рускому са-мостѣйности національну, заявили, що Русскы є окремѣйшимъ народомъ великою родни-славянскѣи и що будутъ стремѣти до освѣ-домленія народу на питомыхъ основахъ. Ни-нѣшнихъ партій не было, бо приѣздъ Пого-дина 1835. року порвавъ за собою лишь ко-лькѣ особѣ.

Сє додало духа цѣлѣй горѣтѣ интелі-генціи руской, було могучою пружиною, що-поручила миллионній галицко-рускій народѣ. И молодѣжь не была байдужною. Почула ся до святого обовязку, до працѣ рѣвно-жъ въ-тѣмъ наирѣмъ. Брала ся до работы. Не было-єи много. Мѣжь нею поважну горѣтку стано-вила молодѣжь духовная, сѣ-бѣ-то питомѣвъ. И нѣмъ годѣ было „мертвѣю колодою по свѣту-валатись“, бо сѣи де, то все-таки въ семина-ри живѣтъ духъ Маркіяна, а теперъ додавъ-свѣтской силы, здорового корму охотнѣмъ до-народной работы сынаѣтъ Руси.

Найшло ся колька одиницѣвъ въ семина-

ри, що мимо тогдѣшного польского патри-отизма, а властиво шалу польнозѣльского мѣжь молодежію, почули ся правдивыми Ру-синами. Уже 1849-ого року думали про ор-ганизацію мѣжь собою.

Головнымъ моторомъ бувъ п. Василь Ковальскій. Въ часѣ двѣлѣтнего побуту у-вѣдѣнскѣмъ конвиктѣ на фѣлѣсофіи стѣкавъ-єи вѣтъ зъ Нѣмцями, бачивъ ихъ товариства, библіотеки, организацию, и сє обудило въ нѣмъ-почутѣ свои народности. „Доперва въ Вѣднѣ-понявъ я мое народное достоинство“ — ка-же вѣтъ самѣ въ лѣтѣ, писавѣмъ до нашо-читальнѣ въ 1896 роцѣ — „вѣдчувъ нещасну-судьбу краевѣшного народу руского, єго тем-ноту, темноту духовности, бракъ правѣднѣ-ицѣвъ, и постановивъ по своимъ силахъ ста-рати ся о усунєнє зла“.

Въ 1848 роцѣ выѣжджає вѣтъ зъ Вѣднѣ-и въ товариствѣ п. Исидора Шараневича-вѣстунѣ до Праги на зѣвѣдѣ славянскій, де-выбрано єго секретаремъ секціи польско-ру-ской. И зновѣ бачивъ организацию народну — народѣвъ не германского, а вже славянского, чѣску та моравску, и ще больше отворили-єи очи, зъ еще большею охотою и свѣдою до-працѣ перає до вѣтчинѣ.

Въ 1849 роцѣ вѣстунѣ до семинара у-Львовѣ и тутъ вѣнаходѣтъ одинаково мыслѣхъ: Ивана Матиневича, Газришкевича, Гальку, Даєровича, Шанковскаго, Стѣловскаго, Руд-ницкаго и иншихъ. Та що-жъ! сє майже всѣ-питомѣвъ зъ нашихъ роцѣвъ. Вирадѣвъ зор-ганизували кружокъ, але безъ успѣху. Пастора-лісты обурѣли ся: „Они будутъ насъ учить, насъ за нѣбѣ водити!“ — говорили и не-пустили до яко-небудь працѣ. Почала ся-выѣтна гадѣтъ, бѣлѣйшій зноснѣвъ научной мѣжь-

питомцами, може де-що и читали больше, нѣжъ до того часу, але читальнѣ не было.

Пасторалісты долежали своего року, вы-шли зъ семинара, чтобы сѣяти идею „anti-quitatis“ — „най такъ буде, якъ бывало“ — а наставѣ рѣкъ 1850. Ковальскій знайшовъ-добрѣго вѣршѣ Даниловича. Оба дукторы. По-радились, почули за собою силу питомѣвъ, и Ковальскій удавъ ся до вѣдѣктора, пок. о. Ильницкаго та вымзавъ єму свою гадку, свой-намѣръ. О. Ильницкій, вѣлыми прѣступнѣмъ и-выроумѣмъ чѣловѣкъ, похваливъ єго гадку, признавъ слушнѣсть, конечнобѣ поступу та-науки и выказавъ лишь на можливѣй перешко-ды зѣ стороны ректорату, бо семинаръ має-библіотеку. Однако Ковальскій заявилъ, что-та библіотека безъ читальнѣ не принесє вѣд-повѣдновъ користи питомцамъ на разбудженє-жизни народного, а по-друге — тамъ крѣмъ-богословскихъ старыхъ фѣліялѣвъ нема нѣчо-го новѣйшого ані зъ литературы духовной, ані зѣ свѣтской. И въ тѣмъ признавъ о. вѣдѣ-ректоръ слушнѣсть Ковальскому, обѣщавъ-справу горячо подѣрти въ ректоратѣ и вѣд-дославъ єго до ректора о. Бохенского. По-предоставленію рѣчи о. Бохенскій згодавъ-єи на заложенє читальнѣ а при нѣй библіотеки-и назначивъ 50 шр. на закупку книжокъ, на-часописѣвъ и на яке-такє урядженє. Знашли-водповѣдну кѣмнату, постарались о столѣ, по-крыли ихъ цѣратами, придѣбали колька-стѣльцѣвъ, свѣтло, паливо и т. д. На одѣмъ-столѣ вѣдѣйшѣ гербъ Руси — лѣвъ — а надъ-нимъ написєвъ „Русь напередѣ!“ Обѣдѣ вы-готовлено статутъ*).

*) Сей статутъ не доховавъ ся до на-шихъ часѣвъ. Мабутъ згинувъ въ часѣ будови-

Сє початокъ читальнѣ семинарскаго, за-ложеного въ 1850 шкѣльнѣмъ роцѣ. Питомѣвъ-перестали грати въ карты — пише п. Ко-вальскій — бавѣтъ ся въ пѣлку, въ пытку, а-всє свободній часѣвъ посвятили читанію въ-читальни и всякимъ диспутамъ.“

Теперъ приглянѣмо ся ближе житію ду-ховному читальнѣ въ часѣ вѣдѣ 1850 до 1891-року, т. є. до єи знесенія.

Читальня була осередкомъ жити духо-вого въ семинари. Въ свободній часѣвъ сѣхо-дили ся питомѣвъ, обговорювали бѣжучѣ спра-вы народѣи и приготавлили ся до великой-мієи — нести просвѣту и вѣтъ єи зацепѣ-ти въ народѣ. Тутъ здавано справу зъ пере-читаныхъ книжокъ и отворювало звичайно-дискусію. Въ читальни були крѣмъ русскихъ-тогдѣшнихъ часописѣвъ — „Зорѣ Галицков“, „Вѣстника“ — краковскій Сзасъ, львовскій-Тугодникъ, та около десятѣ нѣмѣцкихъ пері-одичныхъ писемъ богословского и свѣтского-змѣсту. Членѣмъ читальнѣ бувъ кождій пи-томець. Вклады давали лише свѣжо вѣстунѣ-ючѣ въ семинаръ „господинове историкѣ“. Крѣмъ того дававъ на читальню ректоратъ-що року колька тулѣдѣвъ, давали довѣлнѣй-жертвы инші настоятелѣ, продавано траву-зъ огорода, були и наѣвѣчайнѣ датки.

Питомѣвъ сѣходили ся членѣсно. Сварѣвъ-партійныхъ не было. Писали етимѣлого-фо-нетикою, якъ хто умѣвъ. Нѣкому не залежа-ло на „йоркахъ“ и „єрахъ“. Молодѣчѣй порывъ-огорѣвъ майже всѣхъ, одушевлявъ що-най-

нового семинара або и борше, може въ 1871-роцѣ.

Реставрація Пѣльзненска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

ви данымъ Чехамъ и формально змушує ихъ до обструкцій. Въ той способъ судья парламенту поришена. Нас Ногода твердить, що на случай чешской обструкцій Чехи не достануть внутреннего урядового языка, але заместь того можуть довести до заведення нѣмецкого языка яко загального языка для эносовъ. Обструкція мала бы такожь такій наслідокъ, що міністеръ Резекъ подавъ бы ся до дами-сін. Староческій дневники въ загаль перестерігають передъ радикальною тактикою, а головно передъ обструкцією, въ наслідокъ которої Чехи не змисли бы нічого, а стратити могли бы все. Въ молодеческѣмъ клубѣ мав панувати велике безголовье. Богато послѣвъ засадничо противити ся обструкцій.

На зборахъ выборцівъ въ Сміховѣ д-р Кайцль обговорювавъ вигляды радикальной політики Чехівъ. Бесѣдникъ заявивъ, що є рѣшучимъ противникомъ засадничого радикалізму. Що до языковон справы Кайцль сказавъ, що борба Чехівъ звершена виключно до того, аби перевести конечныя реформи. Языковій зараджена Гавча бодай въ части водповідала бажаннямъ Чехівъ. Що до справы внутрѣшного урядового языка, то Чехи приняли бы его такожь яко пробу управлѣння языковыхъ водносивъ, коли бы въ той способъ можъ було узискати спокій въ краю. Въ нѣмецкихъ голосахъ такожь знайти ехо нахѣдъ поводжена угодовой акціи. Здає ся, що по тамтѣй сторонѣ нарушена теперь політично-пенхологічна рѣвновага. Лакомство у Нѣмцівъ збільшило ся, а мудра мѣра въ дѣлахъ здаєть ся щезла.

Въ моравскѣмъ соймѣ п. Брандгуберъ протестувавъ противъ заснованя въ Оломуцу реальномъ школы зъ выкладовымъ языкомъ чешскимъ. Сеєя промова викликала въ соймѣ бурливу демонстрацію. П. Сідеви подѣль потребу тѣснѣйшихъ экономичныхъ зносивъ зъ Россією и высказавъ бажанье, аби въ середнихъ школахъ заведено науку російского языка. Бесѣдникъ заявивъ такожь, що ели нѣмецка бѣльшость сойму не удовлетворить культурныхъ бажанъ Чехівъ, чешскій послы унеможливають працю въ соймѣ. Все, що дѣє ся въ соймѣ, знайдъ такожь водгомѣвъ въ рѣдѣ державнѣй. Въ такыиъ случаяхъ такожь угодова акція скінчыть ся на нѣчѣмъ нормальне функціоноване парламенту стане ся неможливимъ. Однакъ Чехи надѣють ся, що еще прийдѣ до угоды.

Чешскій соймъ закінчивъ вчера дискусію надъ внесенемъ п. Каэтана въ справѣ укрѣпленя продукцій угля. Внесенє водслано до комісії господарекон и бюджетовон. П. Штрайнеръ закидавъ Чехамъ, що мимо одоголосеон ухвалы сойму, аби выступити противъ угоды зъ Угорщиною, они въ парламентѣ голосували за баденіевою угодою. Пп. Дворжакъ и Пацакъ рѣшучо заперечили, що они затыгнули якъ небудь зобовязаня супротивъ Баденіево.

менше двѣ третини богословѣвъ. Хоръ не водмозлявъ услуги концертамъ, уряджуваныхъ въ честь Владикъ або при нагодѣ народныхъ святъ.

Та що-жъ! До такого дѣла потрібно за-всѣгда не лишъ доброй волѣ, охоты и співучастя всѣхъ, але и мусять бути одиницѣ що давали бы проводѣ, напирѣ, додавали жита и боронили пливучу струю передъ перешкодами. Въ першѣмъ роцѣ зумѣвъ талаповитый Василь Ковальскій зъ горсткою товаришѣвъ заохотити и загалити всѣхъ до праці. Та коли невдовѣ не стало Ковальского, не стало и его товаришѣвъ, за кілька лѣтъ остать порывѣ, повернули поволи байдужность, бездѣльность, — видко не було одиницѣ зъ жаромъ, що зумѣвъ пбрати за собою кожного. Вже 1856 року дѣйшло до того, що крѣмъ кількохъ богословѣвъ зъ I-ого року нѣхто не давъ ані гроша до читальнѣ, нѣхто не интересовавъ ся нею. Нишихъ доходѣвъ не було, не було за що заплатити часописей — читальня грозивъ упадокъ. Цѣле дѣловодство кінчилось и зачинало ся на томъ, що воддано драгнѣй рахунки, грошѣ — ели були, а ели не було грошей, то довжний квитки — и на томъ конецъ.

Лучше настало въ 60-ыхъ рокахъ. На той часъ припадає поважна заслуга питомцѣвъ-читальникѣвъ: праця надъ нѣмецко-рускимъ Словаремъ. Потреба Словаря була неукучою. Юліанъ Лавровскій впавъ на щасливую гадку — ужити до сего праці питомцѣвъ. Въ семинари є люде зъ цѣловъ галицкомъ Русі, люде, що знають, а бодай повинни знати народну бесѣду. Отже завязавъ ся тѣснѣйшій комитетъ и подѣливъ мѣжъ себе роботу. Водъ часу до часу водбували ся ехидины, дебатовано надъ поодинокими словами. Праця поступала сѣйшимъ крокомъ напередъ и протягомъ одного року, 1862-ого, матеріалъ до

Въ справѣ американсько-турецкого конфлікту „Новое Времѣ“ обговорює можливість операцій американскихъ флотъ въ турецкихъ пристаняхъ и твердить, що турецке правительство могло бы выкрутити ся водъ прикрихъ для него репрессалій, коли бы звернуло ся до запряженею европейской державы зъ просьбою о интервенцію. По мысли послѣднихъ ухвалъ на конференціи въ Гаагѣ така интервенція буда бы въ такыиъ случаяхъ возможна, а се було бы въ интересѣ такъ міра якъ и Туреччины.

Оногды водбуло ся въ Новѣмъ Йоркѣ дипломатичне принятѣ въ державнѣмъ департаментѣ въ Вашингтонѣ. Загальну увагу звернула на себе невразувѣсть російского амбасадора, котру пояснено собѣ въ той способъ, що Россія не годить ся зъ поступованемъ Америки супротивъ Туреччины.

Телеграма италійской Tribuna зъ Вашингтону доносила, що посла записеянъ турецкого посла, Порта не буде ставити дальшого опору въ справѣ выплаты водшкодованя Америки.

Въ справѣ подорожя до Берлина доносила до Berliner-Tagblatt'у зъ Будапешту, що она стоить въ звязи зъ внутрѣшними политичными справами въ австро-угорскѣй монархіи, головно въ неможливості переведеня вже теперь войсковой реформы. Згаданный дневникъ доносила такожь, що въ короткомъ часѣ Голуховскій уступитъ, а его становиско обѣмѣ хорватскій банъ бр. Кинъ Федерварі. Ще передъ засѣданемъ общѣныхъ делегацій мають розбратъ ся важный подѣвъ, а Австрія зближає ся до здыстненя слѣвъ Бисмарка, що „точку тяжести монархіи треба перенести до Будапешту“.

Зъ театру войны.

Зъ Блюмфонтену нема водъ довшого часу нѣякихъ урядовыхъ вѣстей а приватной телеграмы такъ суперечны, що не може зъ нихъ нѣчого довѣдати ся. Зъ послѣднихъ реляцій неможъ навѣтъ довѣдати ся, де знаходять ся головныя части обѣхъ армій. Мовлянку Робертъ са одиъ пояснюють тымъ, що войнъ пригвожденъ до мѣсця, не може рушити ся и мовлять тому, бо не має чимъ хвалити ся, другі зновъ твердятъ, що въ таборѣ Робертса докочують ся теперь важныя рухи войскъ и вѣдѣннѣ завтра зачне операцію въ великомъ стилѣ зъ той причины и самъ не адеє нѣякихъ публичныхъ реляцій и дуже остро цензурує всѣ приватной телеграмы и корреспонденціи. Становиска и рути головныхъ воддѣльцѣвъ Бурѣвъ такожь ослабленъ великою тайною. Маємо лишъ недокладный вѣсти про рухи меншихъ воддѣльцѣвъ въ полуднево-всходнѣй Ораніи. Але и тѣ вѣсти суть суперечны. Пѣсля однихъ дописей до Лондона, Бурѣвъ побито подѣвъ Венеперомъ и они утѣкли въ безладнѣй розсыпцѣ. Пѣсля другихъ вѣстей Бурѣвъ самѣ залишили

Словаря бувъ готовый. Воддано его Омеланова Партицкому. Той переглянувъ, доповнивъ, поправивъ пѣсля свои думки и выдавъ Словарь 1867 року. Заслуга се велика, бо и до нинѣ сей Словарь одиницѣй.

Слѣдуючого, 1863-ого року, коли буковинскій кобзарь Юрій Федьковичъ найшовъ ся бувъ въ прикрихъ водносинахъ матеріальныхъ, питомцѣ сѣйшавъ зъ своєю лептою грошевою. Сеєя гадка выйшла зъ читальнѣ. Тожъ въ „Дневнику читальнѣ“ а ось-такъ записка:

„Абы такъ прикрому и горькому положѣню запобѣгти, въ якѣмъ нашъ народный геній П. Федьковичъ ся находить, згодили ся всѣ Павлове Семинаристы на тоту спасенную гадку, складку здѣлати, котрою бы могли получить матеріальную сторону своего генія, другого Шевченка, а тѣмъ самимъ и духа его въ сѣлѣ и въ идеяхъ народныхъ поддѣржати. Складкою тою занявъ ся П. Тяничкевичъ, семинаристъ зъ II-го року, котрый по отриманю грошей адавъ рахунокъ, пѣсля которого сума грошей выносивъ на 152 п. и 80 кр. а. в.; 26 январія ибелано 50 п., а 8-го цвѣтня 100 п. — 80 кр. почта. 2 гульдѣновъ причислено до общої касы, по той причинѣ, що 2 р. при 100 не дуже добре выглядає и якъ Нѣмецъ каже: „Der Abrundung wegen“ збѣсчано 100 п.“

Зъ того бачимо, що въ 60-ыхъ рокахъ чути було се силу організації въ семинари. Але въ найближшихъ лѣтахъ унадає читальня цѣлковито, а доказомъ сего хотъ бы то, що живучій ще нинѣ господарь читальнѣ зъ 1865 року (о. Василій Копытцакъ), котрый полишивъ по собѣ записки, власноручно писаны, писавъ недавно до нашон читальнѣ, що: „за мѣнхъ часѣвъ читальнѣ не було“.

(Дальше буде.)

облогу и водбѣшли, лишъ не знати: на пѣвнѣ, чи на полуднѣ? Однѣ телеграмы доносила такъ, другі противно. Пѣсля одиѣ вѣсти, сильныи воддѣль водбѣшовъ на полуднѣ и коло Бенуліи высадили въ воздухъ мѣсть на Ораніи. Рѣвночасно друга телеграма доносила, що зѣлѣннѣй мѣсть поставленъ на мѣсцѣ зниченого Бурами давного мосту, буде вже водбудованъ до ужитку англійской арміи.

Пытає теперь, котрый мѣсть Бурѣвъ высадили въ воздухъ: новый зѣлѣннѣй мѣсть, чи другій, доси не зниченый мѣсть для звычайной комунікаціи. Той самыи воддѣль Бурѣвъ подѣ командою Фромемана мавъ побити и прогнати за рѣку сильныи воддѣль Англійцѣвъ подѣ Алівальпортѣмъ, котрый оногды бувъ ще въ рукахъ Киченера. Зъ устѣхъ тыхъ суперечныхъ вѣстей выходить лише одѣо, именне то, що Бурѣвъ опанували полуднево-всходнѣю часть Ораніи, котра мала бути коморою Робертса. Въ той способъ Бурѣвъ угруднили заправляваня англійской арміи и оперуючи за плечима, коли не уможливають, то сильно утрудняють его походъ на Кроиштадъ и Преторію.

Коли одиъ корреспонденты твердятъ, що Бурѣвъ покинула Венеперъ, другі доносила, що противно, въ сторону Венепера тягнутъ новіи воддѣлы. Подѣ Венеперомъ мавъ стояти 8 до 10.000 Бурѣвъ зъ 15 арматами.

На заходѣ Ораніи, котру мавъ заняти Метуенъ, походъ англійскихъ войскъ такожь снѣпенъ, бо о 90 км. на пѣвнѣннѣй веходѣ водъ Богосѣу, де станувъ Метуенъ, разложивъ ся надъ рѣкою Ветъ командантъ Бурѣвъ Делларѣ и сильно укрѣпивъ свои позиціи. Метуенъ, котрый доси не мавъ щастя зъ Бурами, не має водваги ити напередъ.

Робертъ доиѣвъ до Лондона, що 1200 Бурѣвъ ударило на мѣсцевѣсть Донатпортъ, але правильна англійска вѣдѣнота воддерла сей неатакъ. Англійцѣ мали лише двоѣхъ убитыхъ. Страты Бурѣвъ суть великы. Подѣ Гейъ мавъ водбувати ся завѣта битва. Англійска пѣхота займає сильныя позиціи. Ближнихъ вѣстей нема. Телеграфична лінія зъ Алівальпортѣ до Ладігрѣй и краю Басутѣвъ перервана. Операцию войскъ Робертса погнбрили дощѣ. Таборъ подѣ Влюмфонтенѣмъ злязла вода. Богато войскѣвъ ночеє безъ шатерѣ. Шпиталь переповненъ недужными на тѣлѣ. Рѣка Каледонъ вылила. Цѣла околиця Ладібранду и столицѣ Басутѣвъ Масеруу подѣ водою. Дороги зничены.

Зъ Наталію телеграфовано, що въ наслѣдокъ вѣстей про рухъ войскъ Робертса. Бурѣвъ зъ великимъ поспѣхомъ цѣнують ся и обкопують свои становиска. Ниші телеграмы зъ Льюренцѣ Маркѣвъ доносила, що Бурѣвъ все ще бомбардують англійскій позиціи, такъ що англійскій арматы, мусѣли замовкнути. На пѣвнѣ Трансваля до Родезіи водбѣшовъ воддѣль Бурѣвъ, абы адержати походъ полковника Карингтона, котрый привѣвъ войско черезъ португальскую территорию и хоче ударити на Трансваля зъ пѣвнѣчи.

Мимо всякихъ заперечень зъ Преторіи дневники доносила, що въ Йоганнебургскихъ копальняхъ золота вже подложено мѣны, абы на случай погрому Бурѣвъ высадили ихъ въ воздухъ. Дневники высказують гадку, що тѣ пригатованы мають на цѣли стероризованя правительства Франціи и Нѣмеччины, котрыхъ поддамы мають богато копальняныхъ акцій, абы въ той способъ спонукати згаданъ державы до интервенціи въ користъ Бурѣвъ.

Письма зъ краю.

Зъ Пѣдгавчинны. (Чому у насъ бѣдно?)

Можѣ й дивнымъ выдѣсть ся кому, чтобы въ часѣ, коли скрѣсь по краю Русины домагають ся зазвано попанованя свои мовы та письма и ихъ домаганя знаходять успѣхъ, — чтобы якъ кажу, въ томъ часѣ, зъ таблицъ, на котрыхъ зъ-давна були написи польскій и рускій, теперь при водновленю придорожныхъ таблицъ, на перебрѣ Русинамъ усувано зъ нихъ руску написи! А таке практикує ся въ нашѣй дѣмучѣй Пѣдгавчинѣ.

Ще якось на початку зими замѣтивъ я, что придорожній таблицѣ означуючій повѣтѣе мѣсто Пѣдгавчѣ водновлено; старѣй таблицѣ, якъ сказано, мѣтили на собѣ написи польскій и рускій — рускій бодай въ долини; а на новыхъ не було вже мѣсця на руску написи, хочъ они розмѣрно далеко бѣльшій водъ старыхъ. На новыхъ красує ся лишъ анаконита польска написи „Miaŝto powiatowe Podgajec“. Тожъ коли тѣлько въважачуи въ Пѣдгавчѣ глянувъ я на єю таблицю, котра такъ ясно свѣдѣла о „równości i braterstwie“, якимъ насѣ обдаровують нашъ верховоды, сердце въ мене болѣло, а на гадку насувалось мимоволѣ слова славно-звѣстного нашего поэта Марка Муравы, котрѣ войнъ записавъ въ своѣй „Книжцѣ гора“:

Такъ менѣ тоскою, жалѣсно, жалѣбно
И горѣмъ душу обѣмѣю сумно!
Та не про те, що народомъ тлумно
Ворогъ ладнає радѣтно, выгѣдно —

Та не про те, що въ народѣ не слѣдно
Ити противъ смерти въ абуру, а розумно;
А за-дѣл того сумно, Боже, сумно,
Чому въ насъ неюды, неюды тѣжко, бѣдно...
Чому сей народъ туманяєтъ зрадливъ?
Чому народныхъ борцівъ дужихъ мало?

И справдѣ, якъ у насъ „неюды тѣжко бѣдно“! Якъ тыхъ „народныхъ борцівъ дужихъ мало“! Кѣлько очей въ насъ, байдужно придивляє ся, якъ „народомъ тлумно ворогъ ладнає радѣтно, выгѣдно“! Кѣлько очей въ насъ дивить ся на зневагу руской мовы и нѣхто й словомъ не обзає ся, нѣхто не стане въ оборонѣ зневажаной мовы рѣднои!

Спытавъ бы може де-хто: въ чѣмъ лежить и причина такъ безликого зневажаня руской мовы и письма зъ стороны ворогѣвъ нашихъ? На те пытанє я бы водповѣвъ, що причина та лежить таки въ насъ самихъ, и се не дасть ся заперечити. Вдармо ся въ груди! Скажѣмъ самѣ: кѣлько руска мовѣ терпѣть зневаги водъ насъ самихъ? Кѣлько разѣвъ мы, здыбавши ся зъ якимъ-такимъ панкомъ або й подпанкомъ, витѣмѣ его словами: „Dziń dobry!“ — Moje uszanowanie!“ або й „Padam do póg!“ а таиъ повитаня лучало ся менѣ чути въ одиѣмъ подгавчѣмъ склѣпѣ навѣтъ мѣжъ самими Русинами, розумѣсь интелігентными, бо тутъ лишъ о такихъ мовѣ. Руска панночка не буде въ склѣпѣ зъ купчихою говорити по руски, хочъ купчиха мѣжъ ба навѣтъ зачинає говорити до ней по руски, — она цѣпська по польски, бо ѣй не личить говорити языкомъ хлопа, якъ бы той хлопъ бувъ усе паньске „бѣдно“, а войнъ же є подваланою народомъ и суебѣльностью. А такихъ фактѣвъ зневажаня рѣднои мовы въ словѣ и писѣтъ не переписать бы у насъ и на воловой шкѣрѣ. А въ виду того чи-жъ будѣтъ шанувати нашу мову тѣ, котрѣ ѣй грѣбъ копають на кождѣмъ мѣсцѣ? Того водъ нихъ не надѣймо ся дѣти, доки самѣ рѣднои мовы якъ слѣдъ не пошануемо, доки не очисти́мосъ зъ тыхъ струнѣвъ, що обѣли нашъ народный организмъ, а зъ котрыхъ найпершимъ є зневажанє рѣднои мовы.. Дѣти не будемо „мѣжъ людьми людьми“.

Хлопъ зъ надъ Стрипы.

НОВИНКИ.

— Христосъ воскресъ! Завтра рано по дводневной мѣнѣцѣй ударитъ зѣноны, по цѣлѣй широкой Украинѣ Руси, несучи прерадѣстную вѣстку „Христосъ воскресъ!“ Зъ великимъ торжествомъ обходить наша ся церковь и весь народъ се величье свято, що живо нагадує намъ побѣду правды надъ ложію, тьмою и неволею. Воскресєня Христовѣ заєвѣды оживляє въ насъ вѣру и въ наше воскресєня яко націи, оно учить насъ середъ часовыхъ терпѣнь дожидати зъ довѣрѣмъ тои знитѣ, коли нашъ многомиліонный народъ водъ Карпатъ по Чорне Море заєсьває воскресну пѣсню! Якъ Снаситель терпѣвъ много, такъ и мы перетерпѣмо въ борѣ за свѣту правду, памятаючи, що де кинуть борба за правду, тамъ навѣтъ падають жертвы, але по жертвахъ приходить побѣда!

Тожъ нехай завтрашній день Воскресєня Христового лучить насъ и загнѣває до дальшой борбы за свѣту правду! Якъ теперь природа будить ся зъ зимового сну и одѣваєсь въ нову одѣжу, такъ и мы будѣмъ ся всѣ до рухливого жита и надѣяймо — одѣжу гарту, вытравляючи и посвящая, наближаемо хвилю воскресєня до нового красшого, щасливѣйшого жита!

Зъ такими желаниями для нашон націи лучаемо и желаня „веселыхъ та щасливыхъ святъ!“ всѣмъ Русинамъ, такъ у Европѣ якъ и за морями, зъ окрема же всѣмъ нашимъ Вш. Читателямъ, а здоровлячи устѣхъ русинимъ авчѣамъ и окликомъ: „Христосъ воскресъ!“

Русины! Зъ нагоды Великодныхъ святъ не забувайте за бурсу промыслово-ремѣсничу у Львовѣ.

— Урядники канцеляріи товариства „Прогрѣсъ“ желаютъ всѣмъ дорогимъ членамъ товариства и хвальнымъ читальнымъ щасливыхъ святъ Христового Воскресєня. Христосъ воскресъ! Андрій Скердинскій, Василь Горбай.

— Страстній псалмы въ львовскихъ церквахъ стѣтали вчера множество не лишъ Русинѣвъ, але й Полякѣвъ. Погода сприяла, хочъ було досѣть холодно. До пѣана въ нѣчѣ вѣрныи зѣбдували уставленъ по церквахъ Псалмици [Божіи грѣбы]. Псалмы водѣспивали въ церквахъ: въ Успенскѣй бурсаки, въ семинарскѣй питомцѣ духовнон семинаріи, у св. Юра „Боянѣ“ а въ церкви св. Пятицѣ хоръ „Зорѣ“. Хоры вынали всюды величаво и глубоко зворушували слухачѣвъ.

— Станъ здоровья архієп. нс. Моравского є бѣснадѣйный и кождѣо хвилю можна соодѣвати ся катастрофѣ. Недужій утративъ уже свѣдомѣсть.

— Зъ Комарна. Дня 24 с. м. т. в. въ второкъ Великодный водбуде ся, заходѣмъ и старанемъ молодежи академичной, въ сали Товариства задаткового въ Комарнѣ аматорске представление подѣ заголовкомъ „Мартавъ Боули“, комедія въ 5 дѣяхъ Ил. Тобиленца [Карпенка Карого]. Цѣны мѣсцѣ: крѣсло перворядне 2 кор., крѣсло другорядне 1 кор., партеръ 40 сот. Члѣтый доходъ призначеный на добродѣйный цѣль. Початокъ точно о год. 7¹/₂ вечера.

— Выдѣль института „Рускій Народный Домъ въ Синоцѣ“ складаючи на сѣмъ мѣсцѣ прилюдно сердечну подяку всѣмъ великодушнымъ Добродѣямъ, котрѣ поспѣшили зъ жертвами, взглядо складками, и заняли ся розпродаютію бѣльонѣвъ, поручає ся памѣти и жертволюбію другихъ Патриѣтѣвъ. Особливо просимо тыхъ Добродѣѣвъ, котрымъ выслали

мы книжочки въ цѣлостяхъ на нашъ инсти-
тутъ, чтобы при нагодѣ Великоднхъ святыхъ
такихъ праздниковъ або зборѣхъ звалили
лакаво занятые розпрудувати ихъ, а сѣ
намъ имъ неможливо, чтобы въ своемъ часѣ
намъ тѣ книжочки звернули для роздѣленія
ихъ нашимъ особамъ, бо только до конца се-
го року маемо позволеніе тою дорогою жер-
твы на нашъ институтъ збавити, а бажаючи
мы усердно приступити въ якъ найкоротшій
часѣ до отворенія необхідной для насъ Бур-
сы. — Водъ Выдѣлу институту „Рускій На-
родный Домъ въ Сяноцѣ“. О. Іосифъ Моска-
ликъ, преподаватель. О. Іосифъ Секержинскій
секретарь.

— Нагода до купна землѣ лучше ся въ Де-
беславцѣхъ [нов. коломыйского], де около
200 моргѣвъ орного и плодородного поля надъ
рѣкою Прутомъ можна купити по 130 до 150
зр. за моргъ. Нашіе селяне не повинні дати
слъ выпередити жидамъ. Скація селянина до
Дебеславцѣхъ находить ся въ Матѣвцѣхъ вѣдъ
Кодомию.

— Зъ Косовщины пишутъ намъ: Въ Ро-
стокахъ дня 7 с. м. отворено читальню „Про-
свѣтъ“ головни заходомъ тамошняго пароха
о. Лонгина Ковальского. Хата Юрка Кали-
ничка-Бойчука была переповнена мѣсцевыми, а
въ замѣщеныхъ переважно бѣлоберески-
ми Гуцулами, парохіями о. Вѣтоуса. О.
Стефановичъ изъ Кутѣвъ, голова вѣли „Про-
свѣтъ“, патристично бесѣдою задрѣвъ Росто-
чанъ до вступленія въ члены читальни, а по
поисненію статута д-ромъ Куликомъ, адво-
катомъ изъ Кутѣвъ, вписало ся до читальни
авжы 90 членѣвъ, мѣжь тымъ 4 жинки. Кро-
мѣ наведенныхъ уже писемъ особѣ въ ин-
телігенціи забавляли слово такоже ин. учитель
мѣсцевый и бѣлоберескій. Прибувъ на се-
тержество и о. Говшоватокъ изъ Рѣжна вели-
кого [мало недуги]. До выдѣлу убійщій: Лу-
ка Гарматій голова, Юрк. Калиничъ вступни-
къ головы, Никола Розаводскій касиръ,
Федоръ Бойчукъ писарь, Иванъ Бойчукъ би-
бліотекаръ, Федоръ Нагорнякъ и Юрій Бой-
чукъ вступники выдѣловыхъ. — И такъ о-
творена вже шеста въ черги читальня „Про-
свѣтъ“ въ Косовцѣхъ гуцульскѣхъ повѣтъ.
А — якъ ходять вѣсти — невдовѣ мають о-
творити ся ще двѣ — въ Тюдовѣ и Вѣлобер-
езцѣхъ. Честъ вамъ, панъ-отцѣ, що доля гу-
цульска лежить вамъ на серци. „Потривали-
сьте!“ — Тюдованъ.

— Водъ Вп. о. Мих. Кокоревича изъ Бѣга-
льцѣхъ одержуемо такъ писмо: О. Романъ
Прислопскій оголосивъ въ „Галичанинѣ“
[а „Дѣло“ въ 71 числѣ повторило] о парце-
ляціи грунтовъ добрыхъ коло Новою Греблѣ
и подаетъ, що парохъ Вѣгалъцѣхъ дасть блиній
о томъ вѣсти, то я подаю отсе до вѣдомости:
есть водъ Вѣгалъцѣхъ о 2 кілометры сѣльце
Чернянка, котре — о кѣлькѣ я чувъ — вѣ-
дѣтель [парохъ Деларъ] чи вѣдѣтельница хо-
тѣли бы сѣредати. Земля лиха, сѣна такъ
жѣ бы не було, мѣжъ вѣски переважно, ду-
же мало глины. Есть того всего около 400
моргѣвъ. Моргъ пересѣчно вартъ 40—50 зр.,
а вѣнъ одинъ 115 зр. Въ сѣльцѣ есть всего 16
хатъ, и то переважно латинскихъ, бо только
3 господарѣ Русины. Передъ кѣлькѣмъ лѣта-
ми купили тоя парохъ за 24 тысячѣ. За мене
було вже въ десятѣ вѣдѣтельствъ и кѣлькѣхъ
пѣшло въ торбахъ, цѣлкомъ стративши. Водъ
кѣлькѣхъ лѣтъ тримають жиды, плататъ 1200
зр., и сѣ-бы не два огнѣ, за котрѣ взяли
ассекрацію, то бы и они давно въ торбахъ
пѣшли. Податку плататъ въ додаткахъ 150
зр., отже въ того можна судити о „добротѣ“
землѣ. Понже я дѣстаю зъ рѣныхъ сто-
рѣнъ лѣсты, то прошу оголосити въ „Дѣлѣ“
вытѣхъ изъ сего листу, яко пересторогу для
очюхъ купувати. — Мих. Кокоревичъ парохъ
въ Вѣгалъцѣхъ почта Ново-Гребля. [Прим. Ред.
Якъ вѣдомо, о. Прислопскій выхваливъ тѣ
добрѣй грунты, (видко хтось надуръ) аго.
А краковскій Озасъ, вычитавши писмо о. При-
слопского изъ русскихъ дневникахъ, закричавъ:
To rowinni kupie Mazurzy! Най же, здоровѣ,
купуютъ!]

— Зъ Жидачева одержуемо отсе писмо:
Чи есть вѣдѣтъ у чомѣнѣ, коли жидамъ
пѣдасть ся? Нема! Подаетъ ся я до старосты
о концессію на вышникъ вина. Думаю, все о-
но лѣпше причувати до честного зарѣбку
дѣти на родни, нѣжѣ ити за долею въ свѣтъ
ея очі. Мое прошеніе вѣдѣтуло старостѣ
вѣрности громадскѣхъ въ Жидачевѣ до за-
опіюванія. Замѣтъ заопіюванія, берутъ спра-
ву на засѣданіе рады громадскѣхъ. А хотъ у
радѣ жиды верхъ водятъ, мимо того нѣхто
въ жидѣхъ не мѣвъ смѣлости поставити вно-
сене, чтобы менѣ вѣдомости концессіи. Та виро-
чѣмъ на що имъ компрометувати ся, коли
мають своихъ похитачѣвъ? Однакъ въ такихъ,
Андрѣй Гавель, поставивъ вносе, чтобы не
прихитѣлись до моеи просьбы, мотивуючи
тымъ, що хата не моя, а жинчина, та я знаю
трохи чи не водъ Петрицкого. А що секре-
тарѣ рады повѣстовъ п. Чаудерна порадиъ
радѣ, чтобы голосували картками, то вже
жиды абъ своими похитачами рѣшили, чтобы
не прихитѣли ся до моеи просьбы. Були певнѣ,
що се водъ нихъ залежитъ. Тымчасомъ у
насъ староста радѣ, якъ христіане ханяють
ся до якого промыслу, и пѣдбирае шаро хри-
стіанъ, тому я въ кѣлькѣхъ лѣвъ дѣстаю конц-
ессію и на превѣдликъ смутюжъ жидѣвскихъ
похитачѣвъ отворивъ-бы винарию, замовивши
вина дѣйствѣ черезъ п. Мих. Петрицкого, а
се ихъ ще горше лютятъ. Але-жѣ бо то до-
соловъ водъ имъ, досоловъ! День и нѣчь
дрожали о свою нечесту шкуру. Выказавши,
якъ низько падуть люди въ жидѣвскій служ-
бѣ, авертаю ся до вѣхъ хлопѣвъ въ покля-
комъ: Ханяйте ся, брати, до интересѣвъ. И-
накше агиноме, и Бразилія не поможе! На
що намъ ити въ бѣдѣсти за невольничѣвъ,
коли мы у власной хатѣ маемо честный и
добрый прожитокъ мати, только не журѣмъ

ся тымъ, що въ жидамъ стане ся. Тымъ най-
жидѣвскій похитачъ журитъ ся! — Василь
Дубикъ.

— Най „жяруе ся“ Львовскій дневникъ до-
несъ, що кн. Адамъ Сапѣга вѣдѣвъ карне до-
несене до прокуратора противъ ады. д-ра
Лешка Мавевского абъ Львова о злочинѣ выму-
шенія въ справѣ сѣрахованого гал. банку кре-
дитового [т. зв. Сапѣжинского], де господа-
ривъ членъ палаты панѣвъ Зиселъ. Мархвицкій
и самоубійникъ адвокатъ Крижановскій. От-
же вчера умѣстили дневникъ львовскій въ тѣхъ
справѣхъ тахъ двѣ телеграммы: „Краковъ 20
цѣвѣтъ. Слѣ-бы показало ся правдою, що кн.
Ад. Сапѣга поваживъ ся внести карне доне-
сене противъ мене, то заповѣдаю сему кня-
зю жалобу о клеветѣ. Лешко Мавескій.“
Друга телеграмма звучитъ: „Краковъ 20 цѣвѣ-
тъ. Въ справѣ донесена карного противъ ад-
воката Лешка Мавевского въ причинѣ акціо-
нартѣвъ гал. банку кредитового аныалю, що
въ чинности сего адвоката въ повѣдѣніи спра-
въ и спонуканъ, приймаю за нихъ всяку од-
вѣчалность и жадию слѣдства. Посоль
Вѣловоискій“. — Цѣкава рѣчь, якъ „выжяруе
ся“ цѣла справа? Що зробить прокураторія?

— Сѣбѣла Райфайзена оснувала ся въ Кри-
лосѣ [коло Галича] дня 6 марта с. р. Въ про-
сторѣхъ садѣ шпѣлѣной збѣрало ся много се-
лянъ изъ Крилоса та сколицѣхъ и интелігенціи
мѣсцова и въ сусѣдствѣ. Прибули на тѣ збо-
ры такоже водпоручники Юра патронату п.
д-ръ Стефанъ и Петрушевчъ абъ Львова, за-
гостили такоже о. Баранъ и Іосифъ Гурикъ
[бувшій посоль]. Громада Крилосѣхъ красно по-
писала ся, бо приступило до сѣбѣли водъ ра-
зу 95 найпохитѣльнѣхъ господарѣвъ и сѣй-
часъ зложили удѣлы. Угвалено статутъ въ
необходимую порукою. Посесоръ добръ митро-
поліи львовскѣхъ п. Язъ Яко обѣщавъ помѣчь для
молодой сѣбѣли, чи товъ грошехъ, чи въ збѣ-
жу, чи въ якій иншій способъ.

— Загадочное убійство въ Хойницѣхъ може
буде теперь выкрыте. Въ Хойницѣхъ — якъ
се мы доносили — уязвлено якогось рѣзника
Вольфа Израельского, котрый давнѣйше мѣвъ
бути гцилемъ. Обтяжуютъ его сильно збѣваніи
якогогось Фидлера, котрый у велику пѣтнину
[день замордована Винтера] мѣвъ видѣти Изра-
ельского, якъ сѣвшій въ якимъ пакункомъ
въ те мѣсце, де найдено туловище несчастно-
го хлопца Винтера, а по годнѣхъ вернувъ въ
порожними руками та и чоботы его были
сильно обоченны. Въ судѣ Израельскій вы-
перъ ся. Голову Винтера, котру найдено на
сѣвѣжѣхъ, мѣвъ пѣдкнуты Израельскій —
якъ изжуютъ знатки — на 48 годнѣхъ передъ
ся найденимъ. Слѣ-бы она була тамъ доше
ложала, то були бы ан обезображали лѣтаючи
тамъ воронѣ. Голову воддено до сѣкци. Най-
дено ан въ роуѣ, о 2 до 3 кілометры водъ
озера, де знайдено тѣло Винтера. Власти мѣ-
чатъ о слѣдствѣ, а такоже не вѣдомо, що
стало ся въ вѣрѣю, найденою въ бѣжанци
въ Хойницѣхъ и водосланю до Берлина. Мо-
же невдовѣ все выслѣтитъ ся.

— Тортуры въ Новѣмъ Санчи. Не только
Самбѣръ але и Новѣй Санчѣ вѣславивъ ся тор-
турованіемъ вѣзавѣвъ. Тамъ Рабѣй, а ту „хо-
ларѣшъ по званию“ инспекторъ полиціи Ангелъ-
скій и товаришъ мучили свои жертвы въ по-
лиційныхъ арештахъ. До водкрытіи сѣхъ наду-
жить причинѣвъ ся много начальникъ мѣсцо-
вой огневой сторожи п. Мельникъ. Въ справу
вмѣшало ся вже и министерство судѣвничѣвъ,
котре припоручило перевести строге слѣдство.
Може вже теперь перестанѣ въ Галичѣхъ се-
редночѣвѣхъ тортурованіе людей!

— До VI-ой илассѣхъ ранги посунувъ цѣсаръ
директорѣвъ семинаріи учительскихъ: муже-
ской у Львовѣ Лукіяна Татомира и женской
изъ Краковѣ Ром. Вимпеллера.

— Справы соймовѣ. Соимѣвъ засѣданѣ по
сѣвѣтахъ въ среду [25-ого с. м.] зачне ся о
10 год. рано, а на порядку дневнѣмъ нахо-
дѣтъ ся звыжъ 40 справъ, мѣжь иншими вно-
ски пп. Пѣлата о сміраціи робѣтничѣвъ до
Прѣвъ и Поточка о рѣшѣныхъ господарѣвахъ.
Въ понедѣлокъ и во второкъ мають збѣрати
ся комісіи, мѣжь иншими аграрна. Справо-
даніе бюджетное мають уже выготувати гр.
Андр. Поточкій.

— Урядъ почтовый въ Мишковицѣхъ [нов.
тернопольского] звинено въ дѣствѣ 13 с. м.,
а громады и общары добрыхъ Мишковицѣхъ,
Чарторный и Луку ведучи прилучено до уря-
ду почтового въ Микулинцѣхъ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. На площѣ Берзардинской
у Львовѣ воджало много кѣстѣхъ людскихъ
и кѣнѣсѣтъ та пѣдкнѣхъ. — Въ Кѣдѣмъ на
Буковинѣ добули ся немѣслѣдженъ алѣдѣхъ
до кѣмъ повѣстового суду и вѣрѣли 130 ко-
рѣхъ. — Въ фабрицѣхъ столарскѣхъ Пругара у
Львовѣ застрѣливали робѣтничѣхъ. — Въ Стру-
жахъ коло Грѣбова уязвлено за сѣрѣтоубі-
е робѣтничка Андрея Гжибка, котрый въ
сѣляноко Кмакою хотѣвъ отрутитъ „и мужа.
Отрута не привнесла спѣдѣвничѣхъ наслѣдѣвъ,
а виновникѣвъ уязвлено. — Анкета для ре-
формы антакаретѣвъ, що наряджувала ся те-
перь у Вѣдинъ, заявѣла ся противъ допусту
женщинъ до антакаретного звѣнѣ. — Въ мно-
гѣхъ мѣсцахъ въ Чехіи, навѣтъ коло Праги
уязвае ся земля и грозить безпечности лю-
дей та домѣвъ.

Наука, штука и література.
— „Комара“ число 6 вышло въ четвертъ
въ друку. Се число мае вѣдѣ святочный, а
умѣщенны на чотирѣхъ сторѣнахъ иллюстра-
ціи, выкованными артистично, мусѣтъ любю-
вати ся око читателя. Змѣстъ такоже рѣпо-
родный, особливо промовѣлю до чувствѣхъ вступ-
ный стихъ „Христосъ воскрес!“ въ водповідно
до сего иллюстрацію воскресяюща Русѣ. Тре-
ба признати старѣе Редакціи „Комара“, сего
однакового у насъ гумористичного издавничѣ-
тва.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Зъ Тернопольщины пишутъ намъ: Въ
Березовцѣхъ коло Тернополя мѣвъ п. Сенникъ,
управитель чотаро-классовой школы народнои
въ Тернополѣ, делегатъ Товариства пѣдѣви-
чо-сабѣвничѣхъ мѣсто въ цѣли пѣдѣвиженія
сабѣвничѣвъ. Сѣла школьна, въ котрѣхъ водъ-
буваеъ ся сѣй выкладъ, заповнилась биткомъ.
Сѣляне сѣвшили дуже радо на сѣй водчытъ,
була такоже интелігенція, мѣжь иншими ин-
сѣвѣный парохъ о. Мироничъ и мѣсцевыи учи-
тель Іосифъ Копитъ и Андрей Нащота, на-
чалышкѣхъ громады Дмитро Дебелскій и п.
Прелегентъ выязавъ ся знаменито абъ своего
завданія. Въ старанно обробленѣмъ рефератѣ
сподученѣмъ въ демонстраціи а оперѣмъ
на власномъ досѣдѣ, поучивъ, якъ провади-
ти садъ, водъ зерѣбѣмъ почавши, черезъ цѣ-
льчѣхъ аго вегетациі; якъ сорты овочѣвъ
водповідны для нашихъ околицъ; якъ великіи
користи приноситъ старанно плеканныи садъ,
та що въ теперѣшнихъ сумныхъ водносинахъ
экономичныхъ повинны мы звертати особливу
увагу на сѣсю галузъ господарѣтва. На при-
мѣрахъ статистичныхъ выказавъ, якъ великіи
сумы платимо рѣбѣ-рѣчно чужимъ краямъ за
справѣдливый овочъ, черезъ що тратѣтъ бо-
гато не только одиницѣ, але и цѣлыи край.
— Рефератъ п. Сенника розбудивъ загальне
заинтересованіе, вызвала ся широка дискусія,
и можна сподѣватисъ, що мѣсія делегата п.
Сенника не побѣстане безъ додатного резуль-
тату. По скѣченіи выкладу роздѣлено мѣжь
сѣлянъ шѣны, привезеніи п. Сенникомъ въ
Тернополя. — Коли-бы нашѣ люди мали на-
году частѣйше чути такіи выклады, то певно
показались бы добры наслѣдѣхъ и можна-бы
тымъ способомъ богато помѣгти въ экономич-
ной ихъ нуждѣ.

Телеграммы.

Вѣдѣнь 21 цѣвѣтъ. N. fr. Presse твердитъ
що рада державна зѣбре ся вже дня 8 мая:
11 мая водрѣшитъ ся на кѣлькѣхъ дѣлѣхъ въ при-
чины отворенія делегата.

Будапештъ 21 цѣвѣтъ. Англіійскіи агенты
зновъ приѣхали на Угорщину въ цѣли за-
купки вѣлѣчезного чѣсла коней для арміи.
Платятъ великіи сумы.

Берлинъ 21 цѣвѣтъ. На засѣданіи мѣсѣкон
рады водбула ся дуже бурлива дискусія надъ
жаданю маістратомъ кѣстою 50,000 марокъ
на принятіе австрійского цѣсаря. Соціалісты
выступили въ энергичною оппозицію докажу-
чи, що мѣната австрійского цѣсаря въ признан-
ноу рѣчею цѣсаря Вильгельма и мѣсто не по-
требуе выдавати на се грошей. По промовѣ
бурмістра кредитъ ухвалено 94 голосами про-
тивъ 20.

Лондонъ 21 цѣвѣтъ. Телеграмма губерна-
тора въ Кумасі доносила, що повстаніе ши-
ритъ ся такоже на нашѣхъ племенахъ. Губерна-
торъ проситъ о надѣланіи войсковыхъ силъ.
Аманты пѣдали на нѣше племя и мали уби-
ти 500 людей. — Военный операціи корпусу
Роберта вже розпочали ся. Зъ той причини
цензура не пропускае нѣякихъ вѣстей въ те-
атру войнѣхъ.

Гага 21 цѣвѣтъ. Депутация Бурѣвъ мала
одержати въ Берлинѣ вѣсти, що нѣмѣцке пра-
вительство уважае въ тѣхъ хили подорожъ
місімъ до Берлина за водповідноу и безѣльну.
Супротивъ того депутация водложила свой
выѣздъ надъ Спрѣву.

Римъ 21 цѣвѣтъ. Соціалістичный днев-
никъ Аванпо твердитъ, що анархистичный за-
говоръ въ Анконѣ выдумала сама полиція.

Мадридъ 21 цѣвѣтъ. Дня 19 с. м. кабѣ-
нетъ подаеъ ся до дѣмисіи. Королева пору-
чила Сивель утвореніе нового кабинету, котрый
уже уконституованъ ся.

Вашингтонъ 21 цѣвѣтъ. Зъ причини роз-
рухѣвъ выликаныхъ италійскими робѣтничка-
ми, правительствомъ намѣрѣло выгнати вѣхъ
италійскихъ робѣтничѣхъ. Италійскій амбаса-
доръ вѣдѣвъ въ той причини до державного
департаменту энергичный протестъ, въ ко-
трѣмъ заявивъ, о такой поступокъ прямо
противѣтъ бы ся вѣхъ мѣждународнымъ дого-
ворамъ.

Капштадъ 21 цѣвѣтъ. Трансваальскѣ пра-
вительство предложило Португаліи позичку,
абы могла заплатити суму, на яку засудивъ
ей полюбовный судъ въ справѣ сѣвѣжѣхъ
Делитѣ. Португалія не приняла предложенія.

Йокогама 21 цѣвѣтъ. Мѣжь росіійскими
посломъ а корейскими правительствомъ на-
дальше панувати напруженіе водносинъ, въ
причины жадаюи Россію аренды территоріи
въ Масамо. Принусиють, що Россія домагае
ся бѣльшой территоріи.

Найдовше!

Потрѣвати можуть гардерѣвъ
якъ сѣтъ хѣмію чѣшѣхъ, водъ-
ковленъ а расованъ и выгла-
дуютъ якъ нѣмъ
въ першѣмъ вѣдѣнскомѣ за-
ведено хѣміюмъ

ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ

СПЕЦИОНА ВАЙСА

ЛИТІЕ

улица Коперника ч. 12.

Лѣсты похвалѣхъ въ вѣхъ
сторѣхъ.
— На бажанѣ чѣшу убранѣ
въ протягу кѣлькѣхъ го-
динъ. 137 7—10

Найзнаменитѣхъ

1/2 кл. цукрѣвъ десерныхъ,
именно: помадки, чоко-
ладки etc. ар. 1'20.
1/2 кл. Вѣскитѣвъ англійскѣхъ
и Гербагнѣхъ ар. 1'—
1/2 кл. кармельковѣхъ мѣш-
ныхъ ар. 75.

поручае що дня сѣбѣ

Г. ТРЕТЕРЪ

властитель паровой фабрики чоко-
ладки и цукрѣвъ

Львовѣ, пл. Маріинскій ч. 7

рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѣхъ
власнѣхъ, прочъ въ справѣду-
ваню тандитою! 103

Цѣна зѣбѣна и другихъ продуктоѣвъ.

19 н. ст. цѣвѣтъ 1900.
[Цѣна подана въ коронахъ]
Львовѣ: Пшеница стара 14'80 до 15'20,
пшеница нова — до — до —, жито старѣ 11'20
до 11'60, жито новѣ — до —, овесъ ста-
рый 10'40 до 11'—, овесъ новѣй — до —,
ячмѣнь пашенный 11'— до 13'—, ячмѣнь бро-
варный — до —, горохъ пашенный 11'50
до 12'—, до варенія 13'— до 15'—, вѣка 13'— до
15'—, насѣне льняное — до —, насѣне ко-
нопле — до —, бѣбѣ — до —, бо-
бикъ 10'25 до 11'50, гречка 15'20 до 16'—, коню-
шина червова 150— до 180—, конюшина бѣла
100— до 140— конюшина шведска 140— до
170— кукуруза стара 12— до 13—, кукуру-
да нова — до —, рѣпакъ 22— до 22'60,
хмѣль старый 80— до 100—, хмѣль новѣй за
65 кѣло — до —, оконѣта готова за
10,000 літровъ 38'10 до 38'75, на термѣхъ
36— до 37—.

Надѣслане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Покланного П. Ми-
колаша выконуе пѣломѣваніе и рѣаніе зубѣвъ безъ
болѣ, штучнѣхъ зубѣхъ способѣхъ вѣдѣнскихъ, лѣтитъ
хорошыи устѣны амы, носа, горла и ушей. — Отворе-
ній цѣлѣй день. — Репараціи приймае почтою.
72 59—160

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львовѣ Гетьманьска ч. 6

зложено въ кѣлькѣхъ воддѣлѣхъ въ котрыхъ выко-
нуе ся: пѣломѣваніе, вытѣтаніе зубѣвъ безъ болѣ,
вѣстаніе штучныхъ зубѣвъ.

Для провинціи завезено тую-выгоду, що надѣсланъ
почтою луценѣхъ, вѣломѣвъ и т. д. штучнѣхъ зубѣхъ на-
правѣе ся и выслѣдѣвъ водворотною почтою. — Ателіе
отворено черезъ цѣлѣй день.

84 25—52 Д-ръ дентистъ Вікторъ Яниковскій.

Уважайте
на
сей сѣ

выпаленный
КОРОКЪ!
!!!
99 12—1

КОНТОРА ВЫМѣНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продаеъ

всякіи паперы цѣнныи и монеты

по найдешевѣшѣмъ курсѣ деннѣмъ не чи-
саячи нѣякои провизіи. 3/4 [4]

ЛИТІЕ

въ реставраціи ІАФУЛЫ ТЕПФЕРЪ, улицы Трѣбу-
шанска ч. 12 добѣхъ власнѣхъ, можна достати почтою
уже о годнѣхъ 6-ой рано горячѣхъ сѣдѣлахъ.

Цѣнникъ.	
Печенѣхъ вѣспрѣвъ въ капустѣхъ	12 зр.
Сѣкѣнѣхъ легки	16 "
Фѣлѣхъ	12 "
Нѣжѣхъ тѣлѣхъ въ хрѣномъ	10 "
Кѣвѣхъ въ хрѣномъ	10 "
Кѣвѣхъ въ хрѣномъ	15 "
Обѣдъ въ зѣломѣхъ	40 "

Вѣскѣхъ капитѣхъ въ найбѣльшихъ родѣхъ по най-
ушѣрѣнѣйшихъ цѣнахъ; для повѣности, що походятъ
въ мою реставраціи, даю водѣбравнѣхъ марки. —
Найбѣльшѣхъ вѣхъ по найдешевѣшѣхъ цѣнахъ почташи
водъ 40 зр. літра.

По театру все сѣвѣхъ, въ великій водѣбѣръ отразъ
и пѣлѣтѣхъ засмотрѣхъ зухѣхъ.

79 182—72 Въ выконаніи показанѣхъ

НАФУЛА ТЕПФЕРЪ.

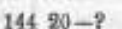
КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1., противъ Банку Ипотечного на
плѣнѣціяхъ площѣхъ Галицѣхъ

поручае въ кѣлькѣхъ
выборѣхъ въ цѣнахъ
найдешевѣшѣхъ:

окулярѣхъ, цѣпкѣхъ,
лѣнѣхъ, биноклѣхъ,
далѣковидѣхъ, бароме-
трѣхъ, термометрѣхъ, ми-
крокопѣхъ, зѣпѣхъ, ком-
пасѣхъ, райѣцѣхъ, тѣсѣхъ
мѣрѣнѣхъ, піомѣхъ, лібѣвъ,
мѣлометрѣхъ и т. п.

Уряджѣне давнѣхъхъ электрѣхъхъ.
Вѣскѣхъ направки полагѣжуютъ ся якъ най-
ежорѣе и найдешевѣе. 4185

ТУТКИ цигаретові 1000 штук
за 1 вр., поручає Аит
Мазуркевич. Давид. Галицька ч. 12

185 7-12

Премій Товариства штукъ крас-
ныхъ. 199 3—2

СВЯЩЕНІЯ
ИКОНЫ (ОБРАЗЫ), Кадилицы, Книги церковны, Козлаки, Кресты, Кресла, Лхтары МОЛИТВОСЛОВІЯ, Матеріи церковны на святоны і пр., Олтарныя процесіональны, Обойны, Образы, Патерцы, Пеліканіцы, Пеліканіны до Саузеб., Пляціны, Погода, Подушкі (під саук.). Пузаты, Свчаны (Канделябры), Службебны, (Літургическы), Сукомы до дарохранит., Столжы, Таці рожкомы ведця, Федоны, Шалы, Шалы, Хоругвы, Цвѣты, Чашы, Шляб., Шмуклерскы вырбы, Церковны (серы) і проч. (РЪБЛО СТОЛОВЕ (серы) зъ хлѣбскою и правдыно-го сръбца по наизыштой цѣнѣ.
; Запас. селѣ вѣдоуемою почтою.

Адреса Адміністрації: Львів, Чариського 26. Власний дім.

В справі русчини на зельзани- цях державних.

Як відомо, виступ був посоль д-р Окуневський два дні перед відходом з ради державної інтерпеляції в справі зневаги рускої мови дирекцією зельзаниць державних у Станиславові.

Д-р Окуневський оперся на дійсних фактах, отже навіть цілий ряд статей зельзаниць в Галичині та Буковині, де напевно руский перекладчик як-би на сміх. Зазначив, що в розкладі їздів повно похибок в назвах статей, а в „Ілюстрованій провіднику“ поминено зовсім руский язык, та лише як-би на гуму поміщено там портрети якогось готентотекон машкари та підписано, що се Гупуляк. Також підніс, що дирекція, видаючи всякі оголошення, дуже часто опускає переклад руский, тому виходить, що лише в мовах німецькій та польській. Наполягав, давши руский переклад, то він повний языкових та правописних похибок. На доказ того д-р Окуневський долучив до інтерпеляції оголошення про отворення перестанку зельзаниць в Мама-вдах на Буковині, в котрім то оголошено було аж 26 похибок, отже більше похибок, ніж слів! До своєї інтерпеляції долучив д-р Окуневський ті числа „Діла“ та „Буковини“, в котрих були піднесені всі ті надужити.

Інтерпеляцію підписали руский посол в Галичині та Буковині (отже та нововибраний посол Василько) та посол Словинці.

Інтерпеляція підніс також, що за попереднього станиславського директора зельзаниць (Ф. Вербицького) було повне пошанування рускої мови, а такий несправедливості надали доперва, вдовж коли став директором п. Фестенбург, мажур, котрий о русчині погляду не мав.

Отже в сій справі одержуємо виступ в Відні, що тою інтерпеляцією заінтересував ся міністер в перекладі дирекції зельзаниць в Станиславові приказ, щоби она сейчас відбрала перекладане оголошення на руску мову тому Мазурови, щоби відмовив ся перекладати, а рускою мовою не знає. Також переклав міністер дирекції агадане оголошення за перестанку в Мама-вдах та зажадав, щоби дирекція выяснила, яким способом могла пустити в світ таке оголошення, де в аж 26 похибок. Ровно-ж переклав міністер дирекції долучений до інтерпеляції числа „Діла“ та „Буковини“, щоби дирекція прочитала собі дотичні статті, виготовила переклад їх на німецький язык та разом з прилогами звернула навазд міністрови.

За сего інтерпеляцію належить ся послуху д-ру Окуневському щира подак.

Перегляд політичний.

В чеськомь соймѣ розпочало ся в понеділок перше читане внесення п. Пацака

почини до завазування кружоків, про котрі буде бесіда нижче.

Питомці дуже радо повитали проект о. ректора. Всі приступили до читальні, включили в неї спори партійні та прийняли одностайно апробований статут, що зобов'язував членів до винесення та крейцарових місячних вкладок.

Тепер вступила читальня на властивий шлях та прибувала до своєї цілі. І не могло бути інакше, бо на те була вже крайня пора. Бібліотеку значно побільшено. Оскільки каса позволяла, закуплено книжок за готівку; крім того виділяв удав ся до руских писателів, як до пок. Омеляна Огоновського, до Ковальського, Печула-Левинського, проф. Вол. Антоновича, Старинського, Давида Мордовця та інших о безплатне жертоване своїх видавничств. Майже ніхто не відмовив прошенню. Так само і часопис руский та польський доставала і до них доставала читальня або безплатно, або по знаменитій ціні. Читати було що, на охоту не забувало. Відчиту змѣсту богословського та літературно-наукового відбували ся що тижня під авісіями о. настоятеля, яко куратора та голову читальні. Давали ся аматорські вистави майже правильно що два місяці в концерти в честь М. Качковського, в день внесення панцини, а обідали і в честь Шевченка. Доходи з вечерків та представлень йшли на читальню. Що більше! — ходило о закупи книжок, то питомці радо відбуктують гроші, призначені на т. зв. „цубайс“ (тїста) на Великий та Зелений свята, в частині на читальню, в частині на гімназіальну

Реставрація Шльзеньська
в готелі Францускомь у Львові

в справі рівноуправлення чеського языка в судах та державних уладах в Чехії. П. Пацак доказує, що сойм в першій разі покликаний до остаточного поладження языкового спору. Поступоване правительства в часті урядових конференцій показало, що правительство в языковій справі не має ані ініціативи ані енергії. Правительство мусить остаточного ясно висказати свої наміри. Основний проект языкового закона оголошеного в Narodni List-ax, суть для Чехів абсолютно не до прийняти. Языковий справу не дасть ся поладити в иншій спосіб, як лише в той, аби всі урядники володіли обома языками. Слї Нїмці стоять при жаданні німецького языка державного, то о порозумінню не може бути бесіди. Нїмці говорять, що урядники не уміють по чеськи, але на се рада: утворити на яких п'ятнадцять лїт промізорию. Се було б можливе, але на перекладчів Чехи абсолютно не згодять ся. Бесідики заваля на кінці, що або віддасть ся Чехам, що їм забрали, або не буде угоди.

П. Про твердити, що его сторонництво так довго не возьме участі в мериторичних нарадах над языковими внесеннями, як довго в Австрії не буде заведений німецький язык яко державний. Окрім того бесідики не уважає сойм за компетентний забирати в тій справі голос. П. Функе виступав против внесення Пацака, називаючи его неконституційним; до управління языкового питання є компетентною виключно рада державна. Нїмці не можуть прийняти промізорию, про яку згадував п. Пацак; коли однак прийде до абсолютизму, то не лиші ми самі, але всі народи в Австрії будуть побиті.

П. Форст полемізує з німцями бесідики, котрі твердили, що языковий розпорядження Баденського були аломаніями обов'язуючих законів. Не видане сих розпоряджень, але їх внесення було злочинним. Коли б все те, що старо-Чехи вибороли по п'ятнадцять лїт великих заходів мало бути відразу знищене, було б се самоубійством для держави. Молодо-Чехи не боять ся абсолютизму, они все стояли на ґрунті рівноправності та рівності обох народів. Бесідики заявляв, що Чехи мусять іти солідарно в евентуально, коли б се було конечно, з цілою силою розпочнуть боротьбу, котра для них не цілком є без виглядів перемоги. П. Егінгер заявляв, що жадане Нїмцями національне відграничення відновдане нинішнім фактичним відношенням. Нїмці хочуть, аби запевнено німецьку языкову територію і дано заворуку супротив надужити утравізму, національного тероризму та провокації.

Краньскій сойм ухвалив резолюцію вимагуючи правительство, аби аж до часу заведення нового закона о реальних школах зачало активувати, почавши в 1901 року, при реальній школі в Люблянській словинській паралельки. Принято також резолюцію в справі заведення в вишній гімна-

зубою молодіж руску. Так плыло життя духова в семинарі в роках 1890 і 1891. Бачимо велику охоту до праці, дійсно позитивну роботу, до котрої вже самі статуті обов'язували.

Та невдовзі, бо вже в 1892 році починає та робота переставати. Причиною, як звичайно, були партійні спори. Хоч а рїорі партій були виключені в читальні, однак хід рїчей довів до того, що меншості, народовцям, терцію не стало. В тій році ректоратъ позволил на свободний вибір голови з-поміж питомців. Верх вали москвофіли. І ось на столах читальні почали вийти часописи лише російскій або галицькій на „рускому языкѣ“. З Петербурга та Москви приходило около 20 писем, періодичних. З галицьких народних часописів був лише „Діло“ — по-за тим не було ані „Ватківщини“, ані „Зорі“, ані „Учителя“, ані „Правди“, бо все те, „наданія пологофилскі“. Але мб бути петербургскій „Світ“, орган, що в цілій своїй основі пропагує мѣж Славянами не лиш панрусизм, але і православіє. На інтерпеляцію народовців до виділу в 1892 році, підписано 84 членами: чому нема в читальні вище агадані часописів, відповість виділу, що „читальня имѣет русскіе часописы — а на пологофилскіе нѣтъ фонда“. Згодом і урядовий язык в читальні почав ставати твердим, чи тамъ правдиво „рускимъ“. Борба виявилася на життя і смерть. Москвофіли послужили ся навіть доносом на українців в „Галицькій Русі“ дня 17 мая 1892 р. Та перемога переходила ся на

порука: Сидіти по варшавскі 4 50 кр. Соверт складаюче ся з 4 строків, горька куляв та кулявця, що четверта і поділя фляки по варшавскі та кулявця литовскій, обиди з 7 потрав по ар. 1-10. Соверт після карти. По театр Соверт з 3 потрав 4 70 кр. В п'ятницю рыба по жидовскі. Вина добрий.

З поважанієм Іванъ Францъ Новаковскій

зін словинського языка викладового в науці religia, математики та природничих наук.

З театру війни.

Вся увага інтересованих сторін звернена тепер на події мѣж Венером та Блюмфонтемом і в полуднево необхідному куті Орані. Правди не багато мож довідати ся про ті події, бо воєний уряд не оголошує урядових депеш в приватній цензурі та обкоріє. Послѣдній вѣсти заперечили вѣсти подану англійськими дневниками, що Бурі утїли в під Венеру. Тепер показує ся, що околиця Венери аж кштіть відбїлами Бурів, котрі тут виступили в ані чїбї сил. Заняті Венери та обсажені полудневою Орані мало б такий наслідок, що Робертс не мбг бы рушати ся з своєю армією на півноч, бо в такийм случаю Бурі дуже легко могли б віддати вдовго операційно підставу і унеможливити ему всякій довід життя та амуніції. Перед фїтом крїсто Кровшгаду а відтак Преторію, за плечина рухлив відбїлами Бурів, се ситуація, котра прислудувала б Робертс до скорого відвороту або до безчестности, котра мусѣла бы екзистити ся резігнацією з військових агресивних намірів. Робертс вразумѣв своє положення і вислав дивізію під командою Брабанта в Рундлого в ціля убольнення Венери та очищення околиці з відбїлами Бурів, котрі там нагромадили ся в великій силі. З полудня иде против Бурів генерал Гатакр. Операція англійських військ шли дуже пильно, бо командант Девет зібрав більш сили і одержував їх похід. Англійскій війська мусѣли по дорож перебути вблїк битв, в котрих понесли великі страти. Під Ямербергітмом битва мала тренувати день і нїч без перерви через дві добі. Кінній стрѣльцї з Капінду мали стратити 120 людей з 5 офіцерами. Девет, котрого англійскій телеграми вже були зачисли до „убитих“ одержав з Ямербурга транспорт амуніції і палубу сконструював на одну точку англійского табору під Табану. При тій знїщено одну англійську армію. Послѣдній телеграми доносѣть, що Бурі уступили в нїч з Бушманскоу і поволі цоїнули ся перед військами генералів Брабанта і Гарта. Припускають, що в нїч англійскій війська підбїду на віддалені 8 миль від Венери. Лондонскій дневники доносѣть, що Англія без великого опору опанувала Блюмфонтенскій водопровод. Цѣла позиція знаходит ся тепер в руках Англійців і вдовж тепер надїють ся не стратити ся з сильнїшим опором.

Генерал Метуен, котрий мав ити на Преторію з заходу, не лиш станув на одній мѣсці але відкинув ті відбїли своєї армії, котрі посунали ся були поза Боггоф. Тепер з урядового жерела довідуюмо ся, що Метуен стратив в битві під Свартекофтеном 2 убитих і 11 ранених. Се значить, що в дальшій походї спїшили его Бурі.

З Наталю доносѣть, що Бурі напали з суботу несподівано на Англійців і бомбардували їх табор під Елїдедїте. Коли Англійці зачали стрѣляти, Бурі цоїнули ся. Убито кількох англійських воїків на форпостѣ.

В сторону народовців, котрих сала більша. Москвофіли, ратуючи ся, заважали „рускій кружок“. [Діяльність сего кружка замкнена в невідомий мѣсто до нинішніх шаргалів.]

Вкінці 1895 року вибила ся на верх сторона народовців — „грозь московску“ ниметено з читальні до тла. Головна в тій заслуга Платона Карпинського і Вол. Кунинського. Москвофіли, з малими винятками, виступили з читальні.

Тепер читальня розвинула ся вповнї і стала близькою своєї цілі. Зреформовано статут, покликано до живїйшої праці кружок і засновано инші. Видѣл читальні, при підмозі „Літературно-наукового товариства“ устроже що року, мим традиційно сецесії москвофілів з хорі та музики, вечерки в честь Шевченка, Шашкевича, Федьковича і при нагодї народних свят. Минулого року забрала ся читальня до повного видані творів Николая Устїяновича; робота поступає в, дасть Бог, ще сего року книжка побачить світ.

Читальня дізнає великою опіки і поміч моральною вдовж тепершнього Всес. ректорату і має прихильних їй оо. кураторів. А хоч послѣдніми часами окликали в москвофільських часописах наше заведення яко вбїр неробів та людей хиткон вїри, то в дійсности так не є. Злоба — не посестра правді. З нашого семинарія виходили і виходять люди, що суть найлучшими священиками і добрими борцями-патріотами за ідею народну — не московску. Не заперечу, що ще не перевелось на люди, котрих амноує

порука: Сидіти по варшавскі 4 50 кр. Соверт складаюче ся з 4 строків, горька куляв та кулявця, що четверта і поділя фляки по варшавскі та кулявця литовскій, обиди з 7 потрав по ар. 1-10. Соверт після карти. По театр Соверт з 3 потрав 4 70 кр. В п'ятницю рыба по жидовскі. Вина добрий.

З поважанієм Іванъ Францъ Новаковскій

Письма з краю.

З Чешанбського. [Ще в справі оплати поштової в перепису мѣж урядами парохіальними, громадськими та шкільними.]

Додатково до допису „З скалатини“ в 78 ч. „Діла“ про обмеженя убольнення вдовж оплати поштової для писем мѣж урядами парохіальними, громадськими та шкільними і я позволю собі забрати слово.

Обмежене того убольнення вдовж сего року давс дуже горко відчувати агадані урядами і длатого громада Плавів в чешанбськомь повітї внесла дня 3. цїтїя с. р. в тїм дѣл петицію до сойму.

В петиції піднесла сеса громада, що она кореспондує тільки тогдї з урядами парохіальними, коли виконує порученіи круг урядовани, а именн тогдї, коли вде о справі ополчення і побору військового або о потверджені свѣдоцтва убожества для дѣченї в шпиталѣ. Знаєть же уряд парохіальний нїше до уряду громадского тогдї, коли пересылає ему сї выказы або відсылає метрики смерті ополченців. До 1888 року вела самаї староства ті списи і не треба було громадам кореспондувати з урядами парохіальними. Вдовж 1888 р. ведене спису ополченців і обов'язаних до побору військового передало правительство громадам, а урядами парохіальнимъ поручило в тїх дѣлах зносити ся безпосередно з урядами громадськими.

Хто знає, якій короткій речині достатой громади для поладження тїх справ той побїме легко, кблїко коштів мала б громада по причині высыланї пбеланців до парохів, особливо латинських, часом 20 кш. вдовж оспїду дотичного уряду громадского, і длатого відсылала она доси писма в тїх справах поштою. Тепер буде мусѣла пересылати їх пбеланцями або поштою з оплатою, через що выйдуть нові конти, яких громада не повинна поносити, бо выконує дѣла именн і в заступствї правительственных властей, отже властиво они повинні б за се давати громадамъ ремунерації, бо пбелі обчислена 89% усьх справ громадских відносїть ся до порученого, а тільки 11% до власного обѣгу дѣлани.

Дальше піднесено в петиції, що накіснене порта урядами шкільнимъ то друга воїноча несправедливост. Закон шкільний в 1885 р. замість зборї ради шкільної мѣсцев, до котрих аходять репрезентанти усьх до мѣсцевон ради шкільнон придѣлєних громад, представителі доброского общару і заступникі ради повітовон. Що мѣсця відбукнують ся засѣдани. Законъ приписує, що рѣшеня ради тільки тогдї правосильні, коли вѣ члені були запрошені. Чи-ж громада, котра платит на удержаня мѣсц. ради шкільнон, має поносити і выдѣки на запрошеня раднїх, і пр. рада шкільна в Плавов, до придѣленої громаді належачї до круга дорученї трѣх почт? Так само мусѣть сеса рада що року або в кварталі писати до громад заведомлені о высотѣ выміру належностї на удержаня їх шкбл, мусѣть до зарїдів шкбл кблїка разѣ що мѣсця відносїть ся, а уряд парохіальний мусѣть предлагати выказы дѣтї. Чи-ж слушно, щоби дотична рада шкільна і дотичний свѣщенїк платили кошты пересылєн тїх писем? Заряди шкбл мусѣть в дѣл испїтїв, екземенці і т. н. зносити дуже часто з поименованими властями, а нїм вже найменше дано средств до покрьваня коштів пересылки!

Отсе змѣсть петиції громади Плавова.

деспотичний кнут та цвѣкють то по польскі, то по московскі, — отсе ядро і причина статей з осени минулого року, — але Богъ великій, Вбїх їх вразумить...

Для доповненя сего короткого погляду на исторію і розвій читальні з послѣдних лѣт не вдовж рїчи буде згадати про кружок, що вийшли з рамени читальні за ректорату Впр. о. А. Бачинського.

І. Кружокъ драматичний, заложенний 1890 року, має на цїлі: по змблї плекати і будити заінтересоване народкою шгуною. Першимъ головою сего кружка і добримъ режисеромъ був М. Якевич. Розвій кружка спїнила заборона пїтичнимъ выступати в строяхъ женщїн. Та мим того представлєня відбукнували ся досить часто, котри або й пять разѣ до року. В році 1898 сей кружокъ перемѣнив ся в „Товариство драматичне“ і в послѣднихъ двохъ лѣтахъ розвїнул гарну діяльність під управою т. Василя Чайковського. Доходи з представлень йшли на читальню або на добродїї цѣлі. Вдовж сего року розвій товариства спїнений.

ІІ. Кружокъ стѣсний, заложенний 1891 року, щоби плекати руску пѣсню і музику. Кружокъ упав, коли брати Нижанковскі опустили мурч семінарскій. Вправдї в 1898 році Данило Родольскій почавъ выдавати „Торбана“, котрого редакцію продовжує т. Андрій Шеніорскій, але се лиш на власну руку; кружка стѣснийго нема.

ІІІ. Кружокъ економічно-господарскій, заложилъ Антоній Глоданискій 1891 року, щоби ширити мѣж питомцями вѣдомості економічї і господарскї. Віддѣл господарскій оббїмав роблїцтво, садбівництво і пасѣчництво. З початку розвивав ся сей кружокъ гарно у всѣхъ галузяхъ, та в 1895 р. упав, бо не стало факховихъ людей. На его

порука: Сидіти по варшавскі 4 50 кр. Соверт складаюче ся з 4 строків, горька куляв та кулявця, що четверта і поділя фляки по варшавскі та кулявця литовскій, обиди з 7 потрав по ар. 1-10. Соверт після карти. По театр Соверт з 3 потрав 4 70 кр. В п'ятницю рыба по жидовскі. Вина добрий.

З поважанієм Іванъ Францъ Новаковскій

Належало б, щоби більше громад, мѣсц. радъ школьницъ и урядовъ парохіальнихъ вносили такі петиції, а пп. послѣвъ просимо постаратися о виведенні вѣдъ союму проєкції въ тѣмъ дѣлѣ до правительствъ, а сль-бм соймъ не мавъ коли полагати петиції плазбесков, то наші послы нехай у Вѣдн постарують ся о відкликанн того розпорядженн, а що більше, о признає урядамъ громадскимъ, парохіальнымъ и школьнимъ права безплатно рекомендації пере-сылать документѣвъ, якъ метрики, выказы, свѣдоцтва и т. п., якъ се въ петиціи въ Плазона такожъ піднесено.

Осипъ Кокуревичъ.

Рентові господарства.

Сегодня приходят на чергу соймовыхъ нарядѣ внесенн п. Поточка про заведенн рентовыхъ господарствъ. Рентовымъ господарствомъ мавъ посля сего внесенн звати ся таке господарство, котре буде обовязане платити до „селяньского банку рентного“, якусь рѣчу ренту, т. зв. ренту обезпеченн, на вывѣнованн спадковецѣвъ, коли она дойдуть до означенныхъ лѣтъ. Властитель рентовыхъ господарствъ творять „селяньскій союзъ рентный“. Членомъ союза може бути лише той, кого родиннй звязъ лучать або можуть лучи ти зъ крестьянъ селяньствомъ; ся постанова мавъ забезпечати землю передъ переходомъ въ чужой руки. Поки селяньска посѣдѣсть остане въ союзѣ, подѣль ен або відпородажъ части може наступити лише за дозволомъ селяньскои власти рентного союза.

Рентові господарства можна закладати: 1) черезъ принята селяньского господарства до рентного союза; 2) черезъ купно земель большон посѣдѣсти (парцеляцію) и перемѣну ен на рентное господарство при помочи банку; 3) черезъ докупленн земель и комасацию, — такожъ при помочи банку; 4) черезъ подѣль рентного господарства за дозволомъ союза.

Для уведенн рентовыхъ господарствъ въ житє мавъ бути при краєвомъ банку утворенн окремнй вѣдѣль пѣдъ назвою „селяньского рентного банку“ за порукою краю. Задачю сего банку мавъ бути організація и удѣленн рентного кредиту рентнымъ господарствамъ. Особистый и чисто гіпотечный кредитъ е выключенный. Рентный банкъ може дати позичку въ отсиѣ разѣхъ: 1) на сплату спадковецѣвъ, 2) на заложенн рентного господарства, 3) на перше уладженн рентного господарства чи то на будову хаты и будынкѣвъ. Позичку сплатує ся рѣчними и платями до рентного банку, зваными „позичковою рентою“; банкъ не може выповѣсти позички.

Цѣлю внесенн п. Поточка е, улекшити селянству дешовый кредитъ, безъ творенн селяньскихъ майоратѣвъ и безъ вѣякого примусу ширити неподѣльностъ селяньскихъ господарствъ и заравномъ обезпечати тѣ дѣти, котрѣ не останаь бы на грунтѣ, запобѣгчи переходжою селяньскихъ господарствъ въ чужой руки и вѣдчи дати починъ до организації селяньства черезъ утворенн селяньского союза.

Соймъ краевый.

[9. вѣдѣння 5. сесіи VII. періоду дня 25 цвѣтня.]

Засѣданн зачало ся о 11 годинѣ, а хѣмъ маршалкомъ оголошенъ, що „соймъ въ комплетѣ“ — комплету не було. На сали явились ся міністеръ-редактъ Пентакъ и вѣдбравъ всестороннй повѣттанн.

Наступило звичайне читанн наспѣвшихъ петицій, котрѣ вѣдослано до одѣвтихъ комі-

сій та до вѣдѣлу краєвого. — П. Козловскій поправъ петицію м. Кросна о запомогу на вѣдреставрованн старинного костела.

Вѣдтакъ маршалокъ посвятить дошму посмертну агаду пок. епископѣ кс. Лобосови, а послы стоячи выслушали сен промовы.

П. гр. Каз. Вадени въ имени комисіи бюджетовой поставивъ внесенн, котрый и ухвалено, щоби вѣс петиціи пересылаи до комисіи бюджетовой, передавано на будущее время до вѣдѣлу краєвого. — П. Верещинскій вѣдповѣдавъ на дѣлѣ интерпеляції, внесенн до вѣдѣлу краєвого черезъ пословъ-людовѣвъ.

При першѣмъ читанню внеску о рентовыхъ оселяхъ промавлявъ внескодавецъ п. Поточекъ. Бесѣдинъкъ подѣль, що добро и получено селяньской долѣ повинно лежати каждому на серци. Выказувавъ, якъ користи мали бы селяне зъ заведенн рентовыхъ осель. Мають они на цѣли обезпеченн спадковецѣвъ; дешовый кредитъ, господарство не муситъ бути дѣлене, але може бути и неподѣльне; спадковецѣвъ може собѣ заложити свою власну оселю рентоу зъ одержаного спадку; ухваленн правного поступованн и земля и обезпеченн вѣдъ переходу въ чужой руки. Такой користи мають принести рентові осель. — Внесенъ вѣдослано до комисіи аграрной.

П. Крамарчикъ поправъ свой внесенъ въ справѣ обвалованн Вислы въ пов. бальскій, по чѣмъ передано справу до комисіи краєвого господарства. — Дальше приняла палата до вѣдомости справозданн вѣдѣлу кр. о удѣленн громадѣ Городище Васильяньске концесіи до набирания мита вѣдъ перевозу на рѣцѣ Бузѣ коло Волесина. — Одѣла узнала палата важнымъ выборѣ п. Пентака зъ м. Львова — Справу реферувавъ п. Байгинеръ.

П. Шнелъ складавъ справозданн комисіи господарства краєвого зъ предложенн вѣдѣлу краєвого о краєвой школѣ господарства лѣсового у Львовѣ. Палата приняла до вѣдомости внесенн комисіи, признаючи професорамъ и директорамъ школы одѣвти побольшенн пенсий и додатковъ. — Дальше приняла палата до вѣдомости справозданн вѣдѣлу краєвого о школѣ рѣчничей въ Черняхѣхъ. — Справоздавецъ сего бувъ п. Виванъ.

Кс. Стояловскій забравъ слово надъ справозданн комисіи админістраційной о внеску п. Пилата въ справѣ эмиграції рѣчничихъ робѣтничѣвъ до Нѣмеччины. Бесѣдинъкъ критиковавъ се справозданн, въ котромъ домагає ся соймъ вѣдъ правительствѣ статистицихъ дѣтъ о эмиграції. П. Пилатъ повиненъ самъ бувъ подати сѣ дѣтъ до вѣдомости сойму яко статистикъ. Саміи цифры не зарадѣтъ нуждѣ селянина, котрого же не а границю бѣда, недостатокъ и гнетъ, якого зазнає вѣдъ на кождѣмъ кроцѣ. Дальше доказує, що для поправы селяньской долѣ соймъ и правительство нѣчого не робить а общарики выкористують робѣтничѣвъ. Вже часъ звратити въ традицію: „Най буде, якъ было“, а треба щось зробити рѣшучого для ратования селянъ.

Вѣдтакъ дальше перейшовъ бесѣдинъкъ комисіи о заведенн острѣйшого надзору надъ підприємствами, достатчючими робѣтничѣвъ. Кс. Стояловскій каже, що надужити допускають ся саміи ц. к. староства. Жидки достають тамъ пашпорты на сотки робѣтничѣвъ шукающихъ зарѣбку, коли противно староства вѣдмвляють пашпортѣвъ самымъ робѣтникамъ. Староства протегують жидковъ-агентовъ, а людей бажачуныхъ добра селянѣмъ пересѣдѣдують а навѣтъ замыкають. Згадує о надужитѣхъ старосты въ Вадовицѣхъ и домагає ся въ свой промовѣ до комисіи правительственого, щоби втерѣдъ рѣзугаути контролю — надъ староствами! Надужитъ пашпортныхъ допускають ся староства въ Ланцутѣ, Вадовицѣхъ, Березѣхъ и т. д. Заклади свои поправъ бесѣдинъкъ примѣрами. Въ острѣйшѣмъ тогѣ подноситъ се, що за хлопа вѣхто не дбає, навѣтъ коли вѣтъ наложитъ въ

ный доперва сего року. Вже 1895 року Плятоу Карпичѣмъ навязавъ зъ питомцами чешко-моравскими зносини, що полагали на взаимный переписѣ и на замѣтѣхъ часописѣй. Въ рѣкѣ побѣйше читальня назвала переписку зъ Русинами-богословами угорскон Русѣ и положила собѣ задачу національного освѣдомленн угорскихъ Русинѣвъ та розбудженн вѣдпорной силы противъ мадьяризації. Сѣса грудна задача поступавъ позволи. Минулого року гостили мы мѣжъ собою двоухъ угорско-русскихъ питомцѣвъ-богословѣвъ Юрія Биндаса и Омеляна Мустіановича. Зъ вѣдѣн запѣнали ся мы зъ Хорватами, Сербѣми [католіками] и абъ Словацѣми. Головною цѣлю переписки єсть: „Познаймо ся мы брати Славяне“. Зъ початкомъ сего року зорганізували ся поодинокіи корреспонденты въ „Кружокъ славяньскій“.

Вѣдомосини мѣжъ кружками а читальнею е того рода, що кружки у внутрѣшнѣмъ зарѣдѣ и урядованю суть вѣдъ нею незанесеннй, а на нѣхъ подѣлають читальни. Въ разѣ розвиванн якого кружка майно его переходить на читальню.

Такъ представляє ся короткій поглядъ на исторію розвою нашон читальнѣвъ за часъ пѣтьдесяти лѣтъ. Зъ сего начерку побави мы ен минулость и бачимо за гесерѣшнй станъ. Нинѣ она переживає може найщасливѣйшій хвилѣ жити, а про будучу ен судьбу заговорять будучи.

У Львовѣ 8 цвѣтня 1900.

загадочный способъ головою. Домагає ся выясненн трѣхъ случаевъ смерти селянѣвъ, котрыхъ замѣнено у вѣдѣнни и они безъ выясненн причины померли. Таке случило ся въ Краковѣ, де замѣнено якогось селянина до вѣдѣннѣ, а другого дня вынесено его труна. Подѣбный випадокъ случивъ ся въ Короснѣ надъ Дунайцемъ и въ Живцѣхъ. Жите хлопа повинно бути зарѣбно дорожє якъ и кого иншого и тому домагає ся кс. Стояловскій, щоби комисаръ правительственный вывѣстивъ сѣ три наведенн а загадочный случѣ. Вѣдчи поставивъ внесенъ вѣдослати цѣле справозданнє ще разъ до комисіи админістраційной. — Бесѣда кс. Стояловского зробила велике враженнє на цѣлу палату и выликувала загальну сензацию.

„Дли спростованн фактовъ“ и обороны внесенѣвъ комисіи та общарикиѣвъ вѣдъ закидовъ п. кс. Стояловского промовѣвъ п. гр. Стадинцѣй. Вину убожества народу приписує некѣйшѣ управѣ земель, котра въ десятеро толькѣ повинна приносить доходу, якъ се дѣє ся. Нужда лежить и въ знаніи загально „польскимъ лѣвнства“, котрому подѣлають вѣс станы вѣдъ шляхтича до хлопа. Дворы не выкористують робѣтничѣвъ, але не можуть понавѣт вартѣсть и дохѣдъ нѣхъ оплачувати. Посередничтво въ працѣ разумѣє таке, щоби вышукувати працѣ для робѣтничѣвъ въ краю, а доперва якъ нема ен, шукати треба працѣ для народу за границею. Вѣдчи домагає ся, щоби правительство брало собѣ больше до серца бажанн сойму и ухвалюванн резолюцій.

Година 2, говорить п. Среднявскій.

НОВИНКИ.

— Сѣгорѣчнй Великоднй свѣтъ мали мы — що называє ся — краснй! Заразъ зъ ранкомъ воскреснон недѣлѣ въ-перѣ зъявила ся навѣт весна зъ частымъ синимъ небомъ, зъ теплыми лучами ясного сонца, котре всѣми силами побороваело пакѣсть холодного вѣтру. И такъ черезъ вѣс три дѣтъ. Прекрасна погода збѣльшила радѣсть и веселѣсть великого свѣта. У всѣхъ львовскихъ церквахъ, почати вѣдъ храму св. Юра а екѣнчивши на церквѣ св. О. Николая, богослуженнѣ вѣдбулись посля уложеннон порядку, дуже торжественно при многочислѣй участи вѣрныхъ. Въ св. Юрѣмъ храмѣ хоръ питомцѣвъ дух. семинаріи сего року просто чарувавъ своимъ спѣвомъ.

— Въ справѣ выбору посла до дѣрж. рады зъ Станиславова оголошувъ передвыборчій комитетъ, що дня 29 с. м. вѣдбудуть ся зборы выборѣвъ для выслушанн кандидатѣвъ.

— Вѣдѣль „Селяньской Рады въ Бережанахъ“ устроєне дня 1 н. ст. малъ народне вѣче въ Нарасѣвъ зъ слѣдуючою програмою: 1) Рефератъ о законѣхъ ловецѣмъ п. Симона Самчука, селянина зъ Мечничева. 2) Рефератъ о новѣйшѣмъ процедурѣ цивильной д-ра Андрѣя Чайковского. 3) Рефератъ о ординації выборѣй п. Тимотея Старуха, селянина зъ Слободы. По кождѣмъ рефератѣ наступити дискусія а при кѣнци вѣча внесена участничѣвъ. Се вѣче вѣдбуде ся о 2 годинѣ пополудни въ стодохѣ на приходѣвъ. Рано о 10 годинѣ вѣдпривати ся богослуженнѣ въ церкѣ приходскѣй. Позанѣтъ то буде перше вѣче въ Нарасѣвъ, тому просимо доохрестныхъ священникѣвъ заохотити своихъ громадянъ до численнон участи. Про симъ такожъ посла соймового п. Генрика Шелѣского явити ся межѣ нами и здати намъ справу зъ своей дѣльности посольскон. — За Вѣдѣль „Селяньской Рады“ С. Ленкѣй голова, М. Мосора секретарѣ.

— Изъ Станиславова нишуть намъ: Пригадуємо, що загальнй зборы Банку Залогового въ Станиславоѣ, вѣдбудуть ся въ пятницю 27 ого с. м. о 6 годинѣ вечеромъ.

Въ Провѣднѣ недѣлю 29 ого с. м. вѣдбуде ся заходѣмъ станиславского Товариства русскихъ женщинъ въ сали Сокола слѣднѣ „свѣчанѣ“, по котромъ наступити зѣбавѣ зъ тапчанѣмъ и сполученѣмъ зъ танболомъ. Початокъ точно о 7 год. вечеромъ. Вступъ 2 короны вѣдъ особы. Стрѣй звичайный с. в. домашный. Зъ уваги, що весь дохѣдъ призначеннй на дѣловѣй институтъ, управѣе подѣнсаймй Вѣдѣль патриотичну Р. Т. Публику о найчисленнѣйшу участѣ, якъ такожъ о добровѣльнѣй жертвѣ та фанты для збогаченн томбѣль. Окремѣхъ запрошенн не розсылає ся. — За Вѣдѣль Цурковскѣя предѣдательца, Баринска секретарѣ.

— Дня 12 с. м. обходили питомѣвъ рускои духовнон семинаріи 60-лѣтнй юбилей заснованн читальнѣ семинарскон. Того же дня рано вѣдпривалено службу Богу въ парастасѣмъ за помершихъ членѣвъ читальнѣ, а вечеромъ вѣдбудуть ся концертъ зъ такою програмою: 1) Кантата, слова Марка Муравы, муз. Ост. Людкевича. 2. Вѣдчитѣ т. И. Кузєва. 3) „Гей не давайте добрихъ люде“ муз. Ост. Людкевича. 4) Леопѣдъ Царѣ: „Народнй пѣснѣ“, чотирѣ цитры, тт. Т. Царѣ, М. Туркевичѣ, М. Кишакѣ, Ю. Присташѣ. 5) Концертъ Бортиянѣ

ского: „Блаженъ мужъ“. 6) Марко Муравы: „У 60-лѣтнй юбилей заложенн читальнѣ въ рус.-кат. дух. сем. у Львовѣ“ декл. т. С. Мохнацѣй. 7) Шевченко-Лисенко: „Буває инѣдъ старѣй“, сольо барѣт. въ супровѣдѣ фортеп. т. О. Мартинювичѣ. 8) Нижанковскій: „Имни славяньскѣй“. Надпрѣграмово було дѣвъ продукція музѣни. Вѣс точки выпали зовсѣмъ добре а зъ повнымъ признаннѣмъ треба вѣднести декламацию т. Мохнацѣй, що перенѣвъ и вѣдбравъ абрѣанныхъ прегарнымъ сти-хомъ М. Муравы. На концертѣ були вѣс оо. настоятель семинаріи и питомѣвъ-Русины [мѣсковѣлы вѣстрѣйкували, бо такъ наказывала традиція.] На се свѣто наспѣло кѣльканѣцѣ телеграмѣ вѣдъ бузшихъ членѣвъ читальнѣ и вѣдъ рускои молодежи, а дѣвъ було вѣдъ словѣньскихъ богословѣвъ. Концертъ закончивъ ся вѣдспѣваннѣмъ „многая лѣта“ Митрополитомъ и ректоромъ семинаріи.

— Теперѣшня соймѣва сесія потребає ще зъ десять дѣвъ, а коштувати буде надъ 400.000 коронѣвъ, вычисляючи зъ те кошту подорожн послѣвъ, дѣтѣвъ, всѣлякѣй дружи, утриманн соймовон канцеляріи и т. и. На покритѣ тѣхъ коштѣвъ заплатити кождѣй податникъ въ краю 4 сот. додатку до податѣвъ. А яка зъ сего користи? Крѣмъ ухваленн бюджету мабуть иншого реального выслѣдку не буде. Забавка якъ для такого бѣдного краю рѣшучо за дорога!

— Огнѣ. Великѣй пожаръ навѣстивъ въ Великодну недѣлю село Грегѣрѣвъ коло Манастирѣвскѣ. Згорѣло звыжъ сорокъ загородѣвъ, а крѣмъ будынкѣвъ пошло зъ димомъ и богато збѣкта та иншого добра.

— Архієп. Моравскій все небезпечно недужѣй. Въ недѣлю и понедѣлокъ дожидано леда хвилѣ катастрофы, а вчера хорому дрѣбкѣ полѣкшало.

— Арѣбнй вѣсти. Намѣстникъ гр. Пилипскій, повертаючи зъ Риму, де бувъ на авіаціи у папы, прибуде до Львова нинѣ въ ночи або завтра рано. — Президентъ д-ръ Тхуржанскій выѣхавъ до Перемишля на вѣзѣтацию окръжнѣмъ суду.

— 60.000 коронѣвъ, 15.000 коронѣвъ и 12.000 коронѣвъ — то головнй выигранн Лѣотеріи Invalidendank, котрѣй выпѣла ують ся зотѣвѣкою зъ 20% вѣдшѣбу. Зертѣймо увагу напѣхъ поважанныхъ чѣтатѣльѣвъ, що І. тагненѣ вѣдбудеся невѣдклично дня 19 мая 1900.

Надѣслане.

Braut-Seiden-Robe

fl. 10⁵⁰

und höher 14 Meter! — porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer und farbiger „Henneberg-Seide“ von 45 kr. bis fl. 14⁶⁵ p. Meter.
G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hof.)
Zürich. 18 [5]

Телеграммы.

Вѣдѣнь 25 цвѣтня. Шефъ секціи въ министерствѣ просвѣтъ Штадлеръ въ товариствѣ радника двора Цергера и министерскаго секретаря Феретера выѣхали на инспекцію арестничныхъ и промышленныхъ школъ въ Галичѣвъ на Шлезку и Моравѣ.

Царѣгородѣ 25 цвѣтня. Зъ причини молодѣ турѣцкихъ агитацій арештовано дуже богато особѣ. Турѣцкого амбасадора въ Парижѣ вѣдкливано. Его подѣрѣвають о зносини зъ молодотурѣцкими агитаторами.

Будапѣштѣ 25 цвѣтня. На засѣданню сойму Сель заявивъ, що сесія буде замѣнена въ четверѣ. Утворенн явѣн сесіи вѣдбуде ся дня 30 с. м. Палата приняла предложеню министерства програму працѣ. Соймъ буде радити рѣвночасно зъ сесією делегаціи.

Берлинѣ 25 цвѣтня. Парламентъ принявъ въ другѣй и третѣй читанню договоръ зъ Австро-Угорщиною въ сараѣхъ охорѣны авторскихъ правъ въ области литературы, штуки и фотографіи.

Лондонѣ 25 цвѣтня. Генераль Уорентъ, котрый заявивъ погромъ Англіцѣвъ пѣдъ Спѣнскоомъ, вѣдкликаннй. Говорять, що вѣдъ мавъ бути именованнй цивильнымъ губернаторомъ Ораніи. Посля нѣшон вѣсти, Уорентъ именованнй админістраторомъ краю Бечуавѣвъ. Въ Преторіи мало повѣсти ся спеціалистамъ урядити фабрику арматѣвъ, въ котрѣй будутъ вироблявати ся такожъ арматѣ великого калібра.

Кольнѣн 25 цвѣтня. Зъ Петербурга допѣсѣтъ, що на російскихъ военныхъ корабляхъ вѣдкрѣтѣ великѣй спрѣнефреннѣ. Арештовано 42 офицѣровъ и 2 адмиралѣвъ. Царѣ довѣдавши ся про тѣ крадежи, казавъ стягнути вѣс военнй корабль до Севастополя въ цѣли пересѣдѣнн ревизіи, чи нагрѣмѣженн на корабляхъ засѣбы вѣдповѣдають становнй приписанѣмъ регуляціомъ.

XXXXXXX

Въ домѣ Ч. 22 („Народный Домъ“), Театральная улица, отдаются въ наемъ четыре фронтонныя убійкѣи въ партерѣ на сценѣ, разѣмъ или отдѣльно.

Ближнѣйшій извѣстѣя въ канцеляріи Института „Народный Домъ“, Театральная улица Ч. 22, II. поверхъ.

220 1—3

XXXXXXX

Першій христіанскій складъ и торговля муки вырѣбу власного америкѣнского и парового млына въ Калущи

при улицѣ Долинскѣй на розѣ Ринку ч. д. 285 по найтаннѣхъ цѣнахъ. Купую рѣвножѣ творѣе збѣмѣю цѣвъ курсѣ.

Зъ глубокѣмъ поважаемъ Кароль Сангѣвъ

властитель америкѣнского млына въ Калущи. 218 8—8

Зарѣдъ крамниці

пошукує заразъ інтелігентної і бездітної особи, жєниціи або мужчини, до провадження торгѣви. Усѣля: Помешканн, опадъ, свѣтло і після умови нагорода. Кавѣция 200 корѣн.

Красна почта Ланѣция.

218

3—6

VIII. Кружокъ славяньскій зорганізова-

Пудр' княжій

Б'лий прилично прилягає до лиця, надає красу і натуральну б'лькість.
— Коробка мала 60 кр., ц'ла 1 ар., з' лебедомъ 1 ар. 50 кр. — роже-
вий і кремовий по 70 кр., 1 ар. 20 кр. і 1 ар. 60 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЬ
Львѣвъ, скляна, власна уличка Св. Спаса ч. 26, Галиц-
ка ч. 11, Кривий: Суконна ч. 50, Чернивець: Ринков.
ч. 2, Перемиськ: ул. Фрунзе ч. 24.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ
при ул. Поперника ч. 4. vis a vis Панажанаго П. М.
коллажа виконує пломбованя і рання зубова безъ
болу, штучні зуби способомъ віденьськимъ, д'являть
хороші устни ями, нос, горла і уші. — Отворе-
ний цілий день. — Репарація праймае почтою.
73 40-160

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ
Львѣвъ Гетьманська ч. 6
зложене въ кождѣмъ воддѣльнѣ въ котрому вико-
нує ся: пломбоване, витатана зубова безъ болу,
встановлене штучныхъ зубова.
Для провіанці заведене тую выгоду, що надбланий
почтою аукціон, зломані і т. д. штучні зуби на-
правляє ся і виконане водворочною почтою. — Ателіе
отворене черезъ цілий день.
94 26-52 Д-ръ дентистъ Вікторъ Янковскій.

Надблосане.
КОПЕРНИКІЙ І СЫНЪ
Оптики і Механики у Львѣвъ площі Га-
лицка ч. 1., протівъ Банку Гипотечного на
плянціяхъ площі Галицкой
поручає въ великомъ
выборѣ і по цѣнахъ
найдешевшихъ:
окуляры, цинеры,
зюрветы, биноклы,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
кроскопы, дюны, ком-
пасы, райсайты, тасмы мірничі, піомы, лібелы,
манометры і т. д.
Уряджене дивиблѣ электрничихъ.
Всякія направи погоджують ся якъ най-
скорше і найдешевше.
4185

Quaker Oats
Всюды достане въ пачкахъ по 1 фунтові и по 1/2 фун-
та (з' приписомъ вареня).
Всѣ лѣкарѣ знаютъ, що стравы въ вѣсѣ належать
до найлѣпшихъ въ усей поживы; въ сѣй справѣ
нема двоухъ гадохъ. Але незвычайно важна въ рѣшѣ,
якой ужинає ся стравы въ вѣсѣ,
коли лѣкарѣ припише ви дитинѣ, хорому або не-
дужому. Отже коли о се ходитъ, то правдична
господина може оминуті всяку непевнѣсть і за-
побѣгти всякому розчарованію і всякой невдачѣ
коли въ довѣрѣмъ выбере Quaker Oats.
431 П.

НОВОСТІ!
Тѣльки що вышло зъ друку дѣло подъ за-
головкомъ:
Podręcznik autonomiczno-prawniczy
zawierający a) galic. ustawę gminną z ordynacją wyborczą, oraz
ustawę o obszarach dworskich z dnia 12 sierpnia 1886 b) ustawę
gminną dla znaczniejszych miejscowości z dnia 3 lipca 1896, uzu-
pełnione różniczkami ustawami, rozporządzeniami, powołaniami
i orzeczeniami najwyższych władz autonomicznych i państwo-
wych, wraz z wzorami i przykładami do wygo-
towania sprawozdań, protokołów, orzeczeń, pre-
liminarzy, zamknięć rachunkowych gminnych,
kas pożyczkowych, parafatnych, szkolnych i dro-
gowych, dalej z wzorami i przykładami do usku-
tecznienia czynności przygotowawczych i doko-
nania wyborów, wreszcie z wzorami rozk-
wów, egzekucyj i tabularnych dokumentów i table-
terminów periodycznych, zakreślonych w roz-
szereżonych gacziach administracyjnych.
Набути можна у автора **СИМЕОНА ВАЙНШТОКА**
у Львѣвъ, уличка Г'ваница ч. 5.
Цѣна 2 ар. 75 кр. wraz зъ портомъ.
Накладомъ того самого автора вышли (окрема водблѣтка)
1) **Ordynacja wyborcza** dla galic. gm. wraz z ob-
szarami dworskimi, wzorami i przykładami do usku-
tecznienia czynności przygotowawczych i dokonania wyborów. —
Цѣна 2 кор. 40 сот. 209 4-10
2) **Podręcznik prawniczy** wraz z komentarzami i
wzorami i pism prawnymi odnoszącymi się do powyż-
szych gaczi, procedury cyw. i ord. egz. — Цѣна 1 к. 40 с.

Русинка. сирота, интелігент-
на, глядає посади
у старшої особи, в місті або на
селі. Займе ся домою цілкови-
то. Адреса: Л. Григорівична
в Коросні коло Хирова.
215 3 3

Климентій Федунь
переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. університету
поручає
своє переплетниче і галитеріине заведе-
ніе у Львѣвъ ул. Академічна ч. 8. 366
Подобляє ся всякихъ роббѣхъ, особливо переплету Службни-
хъ, Священскіхъ, Мелітенихъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбу-
мовъ, Манъ, Дивальновъ і т. ин. по умѣреннихъ цѣнахъ.
Ч. 23.958.

Оповѣщене конкурсу.
З початкомъ шкільного року 1900/1901 буде наданыхъ сѣмъ
галицкихъ мѣстъ фундацїонныхъ і ц. к. війсковихъ закладахъ ви-
ховуючихъ.
Учѣня прияти оготують ся рѣвночасно і часописъ „Ga-
zeta Lwowska“, а такожъ за посередництваи вищихъ, середнихъ
і вищихъ закладівъ науковихъ.
Рѣшувче до вшестенъ подавъ до Видѣлу краєвого кінчить
ся зъ днемъ 15 Мая 1900.
У Львѣві дия 7 Цвѣтня 1900. 203 2-8

Ведені дотеперъ
Галицкимъ акційнымъ Товариствъ Гандлевимъ
дѣля:
Вуголь кам'яний, Сикавки і прибори пожарній,
Вужѣ партній і гумові
обмѣло ново-отворене
Львѣвске Бюро гандлеве
при улички Костюшка ч. 4. 221 1-59

Рѣкъ заснованія 1892
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“
Львѣвъ, Ринковъ ч. 10 (дѣмъ „Прогрѣсъ“).
Перше і одинокое руское товариство ассураціи, припро-
учено Вѣщ. Духовенству і всѣмъ вѣрнымъ Вирѣшен. Матрон.
і Прѣосв. Еп. Ординаріатами всѣхъ трехъ епархій, обезпечає
будущини, уряджене домашне, скотъ, господарскі зарплати,
абже въ сѣрѣ і содомъ, сѣно въ стоггахъ і будинкахъ
протівъ шкѣдъ огньовыхъ.
Станъ фондѣвъ гваранційныхъ зъ днемъ 31
грудня 1899 выносятся:
Фондъ резервовый 245.814 к. 52 с.
Резерва премій 148.480 „ „ „
Резерва спеціальна 1.684 „ 80 „ 486 145 к. 92 с.
Фондъ основный 72.000 „ „ „
Фондъ смертальн. 18.166 „ 60 „
Тархѣмъ „Днѣстра“ дуже умѣркований, услѣдїе обезпе-
ченъ користи, а шкѣды ліквідують ся безпородочно. До
кѣдня 1899 року выносили выдѣлений шкѣды 1,683-545 кор.
38 сот. Поисъ „Днѣстра“ приймає Банжъ краєвой при
пжнчїяхъ многочислѣхъ.
На житє можна обезпечити ся черезъ „Днѣ-
стеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-
ковѣ, котре дає найкористѣйшіи услѣдїе, представляє
своими значимыми фондами наибѣльшу гварантію, і вы-
дає позисъ і квітѣ въ рускомъ языкѣ. 34

Розсылка сукна лишь для частныхъ.
Водтинокъ, 3.10 метр.
довгий, достаточный
на 1 мужескій одягъ
коштує лишь
ар. 2.80 зъ добромъ
ар. 3.10 зъ добромъ
ар. 4.80 зъ добромъ
ар. 7.50 зъ деликатномъ
ар. 8.70 зъ деликатномъ
ар. 10.50 зъ наиделикатн.
ар. 12.40 зъ английскімъ
ар. 13.95 зъ кангарискомъ
Матеріа на легій пальта водъ ар. 8.25 за матеріа вышше: львѣдѣ въ
пшшшхъ барвахъ за 1 водтинокъ ар. 6-—, 1 водтинокъ ар. 9-35;
Регувіенне і Desklings, матеріа для урядниківъ деревняныхъ, зелѣзничныхъ
і на судейскі тоги; наиделикатѣйшіи камгарны і шевіоты а такожъ
матеріа на униформы для финансовъ сторожи і мандармеріи і т. д. и т. д.
розсылка по фабричныхъ цѣнахъ найлучше знаиыи яко реальный
і солидный
складъ фабричного **Kiesel-Amhof in Brünn.**
сукна
Водрицъ gratis і franco. — Доставка точно посылъ водрицъ.
УВАЖАТИ! Звертає ся увагу Р. Т. Публики особливо на те, що
при безпосереднімъ побираніи матеріа выдѣлять значно дешевше, якъ
заказываний у торговцѣхъ посереднихъ. Фирма **Kiesel-Amhof**
въ Вѣрнѣ розсылка всѣ матеріа по дѣйствитѣльнѣ цѣнахъ фабричныхъ
на причиняючи рабаду. 124 10-10

Ученикъ VII. класу цѣмъ
шукає лекціи сейчасъ. Адреса:
„К. М. 7.“ poste restante въ
Сяноцѣ. 193 5-4

Оголошене.
Зъ днемъ 1 сѣчня 1900 р.
отворено при Товариствѣ
Гизниця въ Самборѣ
Воддѣль вкладковий
т. е. приймають ся грошѣ на
вклады оцадностві і опрѣцен-
товують ся 5% водѣ ста.
Вклады тотѣ суть обезпе-
ченіе фондѣмъ резервовымъ то-
вариства і удѣлами членѣмъ, а
по мысли §. 9 и 47 статута
ихъ солидарною порукою.
II. Податокъ рентовый водѣ
всѣхъ вкладковъ оплачує само
Товариство.
Водѣ Дирекціи Товариства
„РИЗНИЦЯ“ въ Самборѣ.
123 10-10

Лише 1 корона за 3 тягненя. **Послѣдний мѣсяць**
Головна 60.000 **коронъ, 15.000** **коронъ и 12.000** **коронъ**
выиграна **готовкою зъ 20%, водшшби.**
Invalidendank-Lose по 1 коронѣ
I. тягнене: 19 мая 1900.
II. тягнене: 7 июня 1900.
III. тягнене: 10 июля 1900.
поручаютъ: М. Юнасъ, М. Кларфельдъ, Корманъ и Файгенбаумъ, Густ. Максъ, Ніцъ и
Штофъ, Самуелъ и Аяндау, Авг. Шелленбергъ и Сыны, Соная и Аліентъ,

Цѣс. корол. уприв.
Раѣиерія спиритусу, Фабрика рому, лікерѣвъ і одту
Юлія Миколѣша Наслѣдниковъ
Якова Шпрехера и С-ки
у **Львѣвъ**
поручає старій горѣлки польскіи, розолісы, лікеры,
румы правдиві зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Вон-
gant“ на наливки, такожъ правдивий оцѣтъ спирт-
тусовый. 366 6-7
Склады для мѣста: уличка Галицка ч. 1. — и уличка
Коперника ч. 9. 9022

Розкладъ бѣды поѣздѣвъ желѣзничныхъ важныхъ водѣ 1 мая 1899.
пѣсла часу середно-европейского [пѣдѣдѣшого о 36 минутъ водѣ часу львѣвского.]

поп. особ	приходить до Львѣва	поп. особ	водѣ-дѣтъ зъ Львѣва
День			
8:10	Зъ Черновца, Пдлѣвъ, Станиславова	8:20	до Лавочного, Пешту, Борислава
7:40	Ягова (гол. дворѣ)	8:15	Пѣдволочисскѣ, Одессъ, Козовы, т. д.
7:55	Лавочного Калуща, Хирова	8:30	Ицканъ, Вукарешту, Радошчѣ
7:44	Тернополь, Бродѣвъ на Пѣдзамчѣ	8:30	Пѣдволочисскѣ зъ Пѣдзамчѣ
8:06	гол. дворѣ	8:30	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣднѣ
8:15	Сикава, Равы руской (гол. двор.)	8:45	Вѣднѣ, Хирова, Стружѣ
9-—	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	9:35	„Иноа
11:15	Ярослава, Любачева	9:45	Пѣдволочисскѣ зъ гол. дѣбри
11:55	Ицканъ, Станиславова, Козовы	9:45	Черновѣцѣ
1:01	Ягова на гол. дворѣ	9:53	Пѣдволочисскѣ зъ Пѣдзамчѣ
1:30	Кракова, Вѣднѣ	10:10	Вѣднѣ, Равы руской
1:50	Сикава, Хирова, Калуща	1:55	Пѣдволочисскѣ зъ гол. дѣбри
2:20	Ицканъ, Станиславова, Густына	2:08	Пѣдзамчѣ
2:36	Пѣдволочисскѣ на Пѣдзамчѣ	2:45	Пѣдволочисскѣ зъ гол. дѣбри
5:15	гол. дворѣ	2:56	Ицканъ, Густына, Керезмеа
5:40	Пѣдзамчѣ	5:25	Кракова, Вѣднѣ, Хирова
5:56	гол. дворѣ		Ярослава
	Сикава, Вѣднѣ, Любачева		
Нѣчь			
12:50	Зъ Стры, Калуща, Борислава	12:50	до Кракова, Вѣднѣ, Берлина
1:16	Черновѣцѣ, Вукарешту	1:10	Ицканъ, Консатанъ, Вукарешту
8:06	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	8:21	Кракова, Хирова, Коросна
8:50	Пѣдволочисскѣ на Пѣдзамчѣ	8:40	Станиславова
8:00	гол. дворѣ	9:00	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Варшавѣ
8:10	Кракова, Вѣднѣ, Самбора, Сикава	9:00	Лавочного, Мункача, Хирова
8:20	Хирова	9:00	Сикава, Равы руской
8:55	Ицканъ, Пѣдволочисскѣ, Козовы	9:00	Тернополь зъ гол. дворѣ
9:10	Кракова, Вѣднѣ, Любачева	9:00	Пѣдзамчѣ
9:55	Кракова, Вѣднѣ, Пешту, Сикава	9:40	Ягова 1/2 до 2 1/2 1900 экзекучио
10:10	Ицканъ, Козовы, Пѣдзамчѣ	10:50	Ицканъ, Густына, Радошчѣ
10:08	Пѣдволоч. Бродѣвъ, Конячѣ	11:10	Кракова, Вѣднѣ, Яношичѣ
10:25	на гол. дворѣ	11:10	Пѣдволочисскѣ, Бродѣвъ, т. д. дворѣ
10:30	Лавочного, Хирова, Пешту		Грималова Пѣдзамчѣ

ЗАМѢТИА: Пора цѣна члѣнитъ ся водѣ 6 гоины, вечеромъ до 3 гоины 59 минутъ ранѣ — Бюро шѣор-
маѣйже ц. к. желѣзничъ державной при ул. Красицкѣ ч. 5.

І. ПСЕРГОФЕРА прочищуєтѣ пігулки
лише правдивій зъ червоною наппією
„J. Pserhofer“ на накрѣвѣтѣ кождої корѣби.
Найстарше водѣ богато лѣтъ численными лѣкарями публицѣ поручуване
домашнее средство протівъ запору і всѣхъ наслѣдѣвъ злого травленя.
1 пачка зъ 15 пігулками — зр. 21 кр.
1 валокъ зъ 6 пачками — 1 зр. 05 кр.
Тѣ пігулки суть тѣ самѣ, що водѣ многихъ десятокъ лѣтъ вианій
публицѣ подъ назвою пігулокъ Псергофера або І Псергофера пі-
гулки прочищуєтѣ кровь і правдивій выроблюють ся лише въ 137 9 13
І. Псергофера аптицѣ, Вѣднѣ І., Singerstrasse 15.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ шо дѣл (крѣмъ недѣль и рождъ свѣтъ) о 5-тѣхъ годѣхъ по полудню. Литературный дохотокъ „Бібліотека найзнаменитѣйшыхъ поѣтъ“ выхотѣть во второкъ, а во второкъ и пѣтницю на поремѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и вносраты принимаютъ: у Львовѣ админістрація „ДѢЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оглошѣнь ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людина 3, и А. Ольшеского ул. Каліны-Вжого 2; — въ Ярошавѣ: Л. Крижановскія; — у Вѣгн: М. Dukas, I. Seilerstätter, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Hassenstein 4 Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатаніе за вносраты платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатокѣхъ

въ Австріи:	за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 22 ар.
на полъ року . . . 8 ар.	на полъ року . . . 11 ар.
у Львовѣ:	
на цѣлый рокъ . . . 14 ар.	на полъ року . . . 7 ар.
на четверть року . . . 8-50 ар.	на мѣсяць . . . 1 ар. 20 ар.

Редакція, Админістрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстають ся лише на попередне застереженіе. — Рекламация неоплаченій вѣдѣть въ портъ.

Неодиночке члене коштую 6 ар. на проз. 7 ар.

Отѣшенія вѣдѣть принимаютъ ся по цѣнѣ 10 ар. вѣдѣ однокъ стрѣчки вѣсратованъ або въ мѣсцѣ а въ рубрикѣ „Надобнико“ по 25 ар. а. а.

Подати и инші доносенія принимаютъ ся по 15 ар. вѣдѣ ешиша.

Рекформа громадского закона.

Заповѣда е внесене краковскаго сторонництва въ справѣ реформы громадского закона еще не роздано послант, але подае его вже Сказ. Звучитъ оно такъ:

„I. Зъ уваги, що громадскій законъ зъ д. 12 серпня 1866 р. обіймае постанову, не воднобѣдній нинѣшному розвитку вѣдноситъ;

„зъ уваги, що основною підставою улаженъ нинѣшної громады е подѣлъ обѣму вѣдѣланъ на „власный“ и „припорученый“ и що зъ сѣмъ підстава вихотѣть у высшихъ инстанціяхъ некорѣктный дуалізмъ въ админістраціи;

„зъ уваги, що нинѣшня одиница сѣльскон громады е мала, не має силъ до выконуванія всѣлякихъ задачъ самоуправы, а черезъ сѣ не выконуе ся законѣвъ и теритъ на сѣмъ уся админістрація краю;

„высокій соймъ зволитъ ухвалити приложенный проектъ нового закона громадского.

II. Зъ уваги, що наслідкомъ дуалізму властей зъ кождымъ рокомъ надѣрно ро стуть тягары, котрі не рѣвноважать ся корыстями;

„зъ уваги, що нѣз сполученіи правительственной ексекутивы зъ автономічными чинниками повстане безъ сумнѣву власть дружнѣста, котра живо вѣдучувае будѣ потреби населенія и вѣдноситъ краю;

„зъ уваги, що проэктована амѣна громадской організації въ консеквенціи wymaga реформы высшей админістраціи;

„высокій соймъ зводитъ заразомъ ухвалити:

„Вывая ся ц. к. правительство, чтобы у властивой дорожъ перевѣвъ реформу админістраціонныхъ улаженъ въ краю, а передо всѣмъ, чтобы злучитъ зъ собою автономічний и правительственный власти въ одну власть публичной админістраціи, заевниваючи въ нѣвъ автономічными чинниками далеко сягающую участь.“

Проектъ нового закона громадского вѣдотѣть т. зв. окружной громады. Окружна громада має складатися зъ большого числа сѣльскихъ громадъ и дѣвскихъ общарѣвъ та має творити одну цѣлѣсть админістраціону. Розмежене окружныхъ громадъ мають перевести двѣ краевы, админістраціонно мѣшаный комітей, уважаючи на число населенія (4—7 тысячъ), на общарѣ и на податкову силу.

Поодинокіи громады, званіи въ проектѣ громадами мѣсцевыми, задержують свою окремихость, мають окремі права мѣстковъ и комунальнѣхъ интересовъ а ихъ управа подлягае начальникови окружной громады лише въ справахъ публичной админістраціи на територіи мѣсцевон громады. Дѣвскіи общарѣ въ сподарскими и територіальными одиницами, що вхотѣть цѣлкомъ въ складѣ окружной громады; ихъ управа такъ само подлягае начальникови окружной громады, якъ и управа громады мѣсцевон. Якъ громада окружна має выконувати задачъ публичной админістраціи, такъ мѣсцевея громада має заспокоювати потребности комунальнѣхъ, выплываючи нѣзъ сибѣльно го пожити въ мѣшканцѣхъ.

Управа мѣсцевон громады остае въ рукахъ солтиса. Солтиса выбирае на 6 лѣтъ громадска старшина, выбирани членами громады. До солтиса належить управа интересовъ комунальнѣхъ, а що-до публичной админістраціи е вѣдѣть подвѣдѣстнымъ и помѣчнымъ органомъ начальнива окружной громады. Громадска старшина рѣшае у всѣхъ справахъ, дотыкающихъ громадского майна и комунальнѣхъ интересовъ громады; громадска старшина не має выконуючей власти. Мае она контроль надъ солтисомъ, але лише о стѣлько, о скѣлько солтис е начальникомъ мѣсцевон громады и выконующимъ органомъ ухвалъ той старшиной. До громадской старшины на-

лежить ухвалюване рѣчного бюджета и накладе додѣтокъ до подѣтокъ та иншихъ оплатъ, послугъ и робѣтъ на громадскій цѣли.

Начальникъ дѣвского общарѣ е выконующимъ и подвѣдѣстнымъ органомъ уряду и начальнива окружной громады. Въ сѣмъ лише характеръ выконуе вѣдѣть задачъ публичной админістраціи и подлягае надзору начальнива окружной громады. За тяжкій преступленія або повтаряюще ся занедбане обовязковъ може его староста въ порозумѣніи зъ повѣтовымъ вѣдѣломъ экинути зъ уряду. До покритыя выдѣтокъ окружной громады обовязаный е дѣвскій общарѣ и особы на нѣмъ замѣшканы, о скѣлько платитъ они безпосередній подѣтокъ; причиняють ся они въ тѣхъ самѣхъ мѣрѣхъ и послѣхъ тѣхъ самыхъ правилъ, послѣхъ котрыхъ вѣдѣтъ розкладае ся тягары окружной громады.

Управа окружной громады остае въ рукахъ начальнива окружной громады; вѣдѣть правити громадскими урядами, котрый е органомъ публичной админістраціи. Начальнива окружной громады выбирае громадска рада, — не доконче навѣтъ зъ посередъ себе. Громадска рада складае ся зъ 10 членѣвъ, а то зъ 6 выбранныхъ загальными аборами громадскихъ старшинъ; зъ трехъ, выбранныхъ властителями дѣвскихъ общарѣвъ, и зъ одного члена, покликаного старостою — не доконче навѣтъ зъ посередъ мѣшканцѣвъ громады. Сей послѣдній членъ громадской рады е заевѣдѣтъ заступникомъ начальнива окружной громады.

До начальнива окружной громады належитъ: 1) выконувати законы и розпорядженія та припорученія высшихъ властей; 2) выдавати розпорядженія въ межахъ обовязующихъ законѣвъ; 3) влиивувати безпечностью особы и майна та публичного порядку; 4) выконувати задачъ полиціи мѣсцевон, будѣвельной, санітарной, дороговон, огневон, полиціи надъ челядію и робѣтниками, надъ живоюстію, торгями и вагами, полиціи полевон и надъ публичною обычаиностію; 5) карно-полиціиная юрисдикція; 6) начальство надъ громадскими урядами, именоване слугъ и помѣщниковъ, дисциплинарна власть надъ подвѣдѣстными органами; 7) приготавливати проекты до ухвалъ громадской рады, особливо преліминаръ дохотѣвъ и выдѣтокъ; 8) управлѣтъ громадскимъ майномъ и громадскими заведениями въ межахъ ухвалъ громадской рады; 9) проводити нарядамъ громадской рады и выконувати ихъ ухвалы; 10) эдавати громадскій радѣ щорѣчно справу зъ админістраціонно дѣяльности и зъ управы громадскими заведениями.

Начальникъ окружной громады не має права карати солтисѣвъ, членѣвъ громадской рады, лавникѣвъ и начальниковъ дѣвскихъ общарѣвъ; вѣтъ тѣ особы належать подъ юрисдикцію старосты. Въ разѣ, коли хтѣтъ зъ нихъ занедбуе свои обовязки, начальникъ громады має право жадати вѣдѣть старосты дисциплинарного слѣдствѣа.

Заступникъ начальнива окружной громады е старшимъ урядникомъ (секретаремъ) громады. Вѣдѣтъ полагоджуе чинность громадского уряду, веде громадскому канцелярію подъ управою начальнива громады и подъ надзоромъ старосты, заступае начальнива въ разѣхъ якомъ перешкодъ; вѣдѣтъ побирае стаду платню.

Рада громадска рѣшае у всѣхъ справахъ, неводданныхъ выключно начальникови громады. И такъ ухвалюе она бюджетъ; влиивуе майна громадского, накладе оплаты на покритыя выдѣтокъ окружной громады. До рады громадской належитъ такъже контроль надъ стаемъ и управою майна мѣсцевыхъ громадъ, а бюджеты мѣсцевыхъ громадъ требуютъ ей затвержденія. Рада громадска має право надзирати админістраціону дѣяльність начальнива и громадского уряду кромѣ выконуванія карно полиціиной юрисдикціи и тѣхъ справъ, котріи начальникъ громады выконуе зъ припорученія высшихъ властей. Рада громадска має право высказати свои по-

глядъ и бажанія, а въ межахъ законѣвъ таковы и повѣзати ухвалы въ справахъ админістраціи и мѣсцевон полиціи, але не може экинути выдѣтокъ начальникомъ громады рѣшенъ и розпорядженъ. Таки ухвалы громадской рады уважае ся за гадку або внесене, котрій, о скѣлько начальникъ громады самъ не услухае ихъ, идуть до розсмотрѣнія старосты чи повѣтового вѣдѣла.

Повняю е лавники. Рада громадска при выборѣ начальнива выбирае заразомъ двоухъ лавникѣвъ. Е они постоянными водпоручниками громадской рады и мають выконувати безнастанну контроль надъ управою фондѣвъ тахъ окружной акъ и мѣсцевыхъ громадъ. Бюджеты мѣсцевыхъ громадъ реферуютъ на засѣданнѣхъ громадской рады лавники.

На покритыя выдѣтокъ окружной громады идуть передо всѣмъ еи доходы, а опѣбѣа дотѣции зъ фондѣвъ державы, краю и повѣтъ, а вѣбѣции, коли сего не выстане, додѣтки до подѣтокъ безпосередныхъ або до подѣтку консумціиной та инші оплаты, послуги и робѣты. До заведенія оплатъ, котріи не е додѣтками до подѣтокъ, треба закона краевого. Додѣтки до безпосередныхъ подѣтокъ або до подѣтку консумціиной на потреби окружной громады ухвалюе громадска рада до высокости 20% подѣтку; додѣтки по-надъ 20 до 50% можна наложити лише за дозволомъ краевого вѣдѣла, але лише на три роки, а на додѣтки по-надъ 50% може позволѣти лише соймъ.

Остатія часть проекту занимае ся постановами що-до надзору и компетенціи высшихъ властей. Солтиса влиивуе начальникъ окружной громады, а дальше админістраціонна власть державна; тѣ самы власти мають надъ зѣвъ надъ мѣстковыми и комунальными справами мѣсцевыхъ громадъ.

Надъ окружною громадою має надѣвъ админістраціонна власть державна, передо всѣмъ ц. к. староста. Коли громада не сповняе своихъ обовязковъ, староста має право на еи кошѣхъ запорядити те, що треба. Староста має дисциплинарне право надъ начальниками окружныхъ громадъ, солтисами, начальниками дѣвскихъ общарѣвъ, громадскими писарями; вѣдѣтъ може накладати кары до 50 коронъ. Въ важѣвшихъ выпадкахъ може староста въ порозумѣніи зъ повѣтовымъ вѣдѣломъ еуницінарнѣвъ и лавникѣвъ громадскихъ застановити въ урядованю, а на внесене повѣтового вѣдѣла навѣтъ усунути. Начальнива громады може намѣстникъ экинути зъ уряду на внесене старосты, подане въ порозумѣніи зъ повѣтовымъ вѣдѣломъ. Заступникъ начальнива окружной громады може староста въ кождѣхъ хвали застановити въ урядованю, а намѣстникъ може его перенести на инше мѣсцѣ або и вѣдѣлѣти.

Члены громадской рады и громадской старшины е независимы у выконуваню своихъ обовязковъ, и жадна власть не має надъ ними дисциплинарного права.

Начальникъ окружной громады має право застановити ухвалу громадской рады, коли она противитъ ся законамъ або загальному добру. Тогдѣ до трехъ дѣтъ справа має бути передана старосту до рѣшенія. Власть державна такъже має право удержати выконане запорядженъ начальнива громады и ухвалъ рады громадской, коли они противятъ ся законамъ або вихотѣть по-за обѣмъ дѣяльности громады.

Наконецъ постановляе проектъ менше важній приписъ що-до ходу инстанцій, рекурсовъ и т. и.

Переглядъ політичный.

Ческа праса майже униісоно вызвае своихъ послѣвъ, абы въ парламентѣ выступили зъ беззастѣдливою обструкціею. Чи послѣ

выконаютъ, и чи зъ успѣхомъ выконаютъ раду, яку имъ даютъ Narodni Listy и инші молодеческіи дневники, сумнѣвають ся самѣ Чехи. Навѣтъ органъ крайныхъ чешскихъ радикаловъ, Radikalny Listy пише, що чешскіи послѣы не будутъ могли выконати свои грозбы. Инші сторонництва не будутъ могли, або не схотѣтъ поспирати чешской обструкціи, а въ молодеческіихъ вѣдѣтъ такъже истнуе сильный протѣвъ обструкціиной вѣтеръ. Таку саму гадку высказуе органъ реалистовъ „Частъ“, котрый удержане правѣвъ уважае за конечность. Politikъ предвѣджуе, що д-ръ Керберъ буде мусѣвъ просто окроковати свой языковой проектъ, коли въ парламентѣ не знайде для него большости. Староческіи Hlas Naroda вѣдноситъ, що одинокою дорогою узысканія интѣрнѣшного языка е дорога закона и тою дорогою може будѣ проектъ Кербера направити. На всякій случай до той цѣли не веде обструкція.

Linzor Tagespostъ остерѣгае Чехѣвъ вѣдѣносаючи, що чешка обструкція мусѣтъ довести до збыванія союза мѣжъ Чехами и консервативными Нѣмцами. Вагу перехилѣтъ унеможливлене ухваленія инвестиціонныхъ предложѣвъ, котріи мають принести корысти головно альпейскимъ краямъ.

Зъ театру вѣины.

Бурѣ облогою Вененера осягнули великій стратегіиный успѣхъ, бо не лишь эдержали похѣдъ Робертса на Кронштадъ, але за мѣстъ на повѣнѣ, присилували его эвернути ся на полудне. Бѣльше якъ мѣсяць державъ Робертса въ Блюмфонтеѣ бракъ коней, теплого одѣя и провинѣтъ. Теперь кола телеграммы доносили, що англійска армія въ Блюмфонтеѣ вже готова до военныхъ операцій и незабаромъ эачне ся похѣдъ Робертса на Преторію. Бурѣ обѣшли Блюмфонтеѣ и зъ двоухъ боковъ, зъ полудня и вѣсходу стали его нааестувати, оперуючи безкарно на вѣдѣдаленіи 15008 кілометровъ вѣдѣ его табору. Робертсъ зновъ мусѣвъ вѣдложити заповѣдженый на Преторію похѣдъ абы передѣтъмъ увѣлѣнѣтъ Вененеръ и очистити полудневу Оранію зъ небезпечныхъ для него партизанскихъ вѣдѣдѣвъ. Въ тѣхъ цѣли Робертсъ пхѣвуе зъ сторону Вененера ажъ пять колоннѣвъ, котріи разомъ числѣтъ не менше, якъ 38.000 вѣйска. Планъ уложенъ такъ, абы Бурѣвъ, котріи бомбардуютъ Вененеръ и вѣдѣдѣлы, котріи энаходѣтъ ся въ полудневѣй Ораніи, вѣдѣтѣти вѣдѣть головною ихъ армію подѣ Кронштадомъ.

Вчерашній телеграммы доносили, що по довѣгахъ маневрахъ повело ся эбгнати Бурѣвъ зъ горѣвъ, що оаановуютъ водопроводы и посунути ся подѣ Вененеръ о стѣлько, що можѣ було зъ его гарнізономъ розмовити ся при помощи гелиографа. Бурѣы мали утечи на повѣнѣ и полудне. На другій день Бурѣы ановъ вернули и заатаковали англійскій позиціи, такъ що похѣдъ Англійцѣвъ эснѣно. Бомбардоване Вененера рѣзпочало ся на ново великою силою. Завѣзѣта борѣа кнѣгла кодо Деветедоріу, де Бурѣы сплѣили похѣдъ однокъ англійской колонны. Деветедоріу лежить по серединѣ дороги мѣжъ Вененеромъ и Ладібрандомъ. Пѣзнѣйша депеша Робертса доносѣтъ, що кѣнѣта перейшла рѣку Модеръ, абы вѣдѣтѣти Вурамъ вѣдворѣтъ на повѣнѣ. Однакъ Бурѣы наляканый приходомъ Френча покинула свои становиска подѣ Деветедоріомъ, де Англійцѣ сейчасъ усадовили ся. Кѣнѣй стрѣльцѣ эбгнали Бурѣвъ зъ всѣхъ горѣвъ коло водопроводѣвъ. Подѣ Деветедоріомъ погнѣтъ однокъ офицѣръ, двоухъ офицѣровъ и 22 вѣйковъ ранено. Дальша депеша доносѣтъ, що Бурѣы вже эоѣнули ся зъ подѣ Вененера въ ночи и надѣтъ разомъ утѣкли въ повѣнѣ въ вѣсходѣмъ напрямѣ вѣдѣвъ дороги до Ладібранду. Було ихъ 4 до 5000. Бюро

Quaker Oats

есть наилучшимъ кормомъ для дѣтей и недужихъ; всѣ лѣкарѣ дуже его захвалюють.

„Quaker Oats“ всюды можна достати.

1. Обезпечена спадковийність (§. 4) 2. Дешевий і відповідний селянський кредит [§. 11] 3. Господарство не мусить бути ділене і не мусить лишити ся неподільним [§. 7.] 4. Вывільнений спадковець при помочи одержаного спадку в позички може заснувати собі власну рентову посібність [§. 10.] 5. Улучшене постановлене правис [§. 9.] 9. Земля за безпечена передь переходомъ въ чужой руки [§. 5, п. 2].

доси вѣдѣ братню алуку въ Полякахъ историчный претензіи Поляковъ до панована надъ Русинами, такъ пише мѣжъ ними: „Станьмо цѣлымъ сердцемъ братни Русинѣвъ; домогаймо нмъ въ ихъ народѣмъ розвитку; не стараймо ся зрѣти въ нихъ Поляковъ; умѣймо ушанувати у другихъ те, чого бажаемо, щоби другі панували у насъ; той самъ промисль Божій, що нмъ зрѣвѣвъ Поляками, зрѣвѣвъ и въ Русинами. Не заходѣвъ ся коло того, щоби нищити або лаше переначувати те, що Богъ зрѣвѣвъ. Простати нмъ радше до нихъ братню руку та не ждѣти, поки они перші нмъ не подадуть. Коли бѣ навѣтъ, не доверѣючи намъ прѣзисъ, не хотѣли би прѣзисъ, то не завертаймо ся, а стараймо ся дальшими нашими поведѣнями навѣтъ найбільше недоверчивихъ переконати о ширости нашихъ намірѣвъ. Хто вѣрѣвъ въ жаненну и будущу силу христіанізму, той не повиненъ сумнѣвати ся, що окончно єдино здоровое політично є тая, що опирає ся на євангеліи, — значить, на справедливости, на правді и любови, бо лише она має право числитися на успѣхъ у помѣчъ Богу.“ Такъ и тымъ подобній ради остануть мабути еще довго горохѣмъ, кадимъ о стѣну!

— Протестъ противъ „хлопскихъ майоратѣвъ“. Звертаемо увагу нашихъ громадъ, що наряди соймовой потребують вже лишь до 4 н. ст. мая. Тому повинні они сѣшати ся въ надынѣланѣмъ протестѣ противъ внеску п. Гуки о „хлопскихъ майоратѣвъ“ [неподѣльности грунтовъ] на руки нашихъ независимыхъ посѣловъ. Формула протесту выстатана така: „Высокій Соймъ! Подписаній громадяне въ Н., повѣсту Н., прѣзвѣтъ ся внесено п. Гуки о неподѣльности хлопскихъ грунтовъ та заведеніи хлопскихъ майоратѣвъ и просѣтъ Высокій Соймъ, щоби сего внеску не ухаювали“. [Дата, подписи, а якъ зверхнѣтъ громадака иде въ громадяна, то и печатка громады]. Протестъ пише ся въ звичайный способъ поданія въ рубрумъ. Воронѣтъ ся, доки часъ!

— Письменный и устный испыты на учителяхъ гимназій и шкѣлъ реальныхъ передъ львовскою комисією экзаминаціонною розпочнутъ ся днѣ 8 червня с. р. Кандидаты, що наміряють прѣступити до сего испыту, мають оглошати ся письменно або устно въ канцеляріи комисіи экзаминаціонной при ц. к. университетѣ найдальше до 1 н. ст. червня.

— Сензаціонная справа. Передъ чотирма мѣсяцами злодѣи украли въ огнестрѣлной камъ львовского фабриканта столѣра Вячеля 11.500 ар. банкнотами. По довѣмъ свѣдѣній подѣрѣвъ звернуло ся на Павла Подруцкого, а при ревизіи у него найдено 1.400 коронъ. Запытаній, въ-вѣдѣи мѣтъ грошѣ, сказавъ, що добѣвъ ихъ вѣдѣи мѣтъ одного лѣтъ. Кляштора львовского на образованіи въ сѣпѣ. Зъ-разу не вѣрено тому, але опѣлка показало ся, що се правда и счѣняи ся окандалѣ. Павло Подруцкій, челядинскій столѣрскій, гарный молодець, добѣвъ торѣкъ якусь столѣрскую роботу въ кляшторѣ Бенедиктинскій, а игумена Колумба такъ заняла ся нимъ, що давала ему грошѣ на науку сѣву, а днѣ 20 грудня дала ему ажъ 4.000 коронъ на образованіи за границю. Вѣтъ выѣхавъ до Відня, а коли посуджено его о крадіжѣ, вѣтъ выкрывъ тайну монастыря. Потѣмъ игумена Колумба спанувала свои рѣчи и перебравшись по свѣтскі выѣхала до Риму...

— Товаришскій звѣздъ. Просѣтъ насъ оголошити отсю оповѣстку: Колѣтамъ, котрі въ золочевскій гимназій аздаи матуру въ 1885 роцѣ, пригадуемо симъ, що днѣ 16 червня с. р. вѣдѣбуе ся нашъ звѣздъ въ Золочевѣ. Просимо оглошѣти до одного въ подѣнѣныхъ: М. Федѣръ ц. к. офіціалъ почтовый въ Золочевѣ, д-ръ Никола Лагоднянскій адвокатъ краевій въ Делятинѣ.

— Старшина польского боцкиру въ Дрогобичи резигнуе абъ своихъ гонорѣвъ. Недавно мы подали вѣсть про резигнацію гр. Стан. Тарновского въ достоинствѣ маршала дрогобичской рады повѣтвой, а нинѣ доведѣемо ся, що и заступникъ прѣвеса Леонардъ Вісневскій такожъ вѣбѣвъ свою резигнацію.

— Лѣчене вѣнка. Зъ Відня доносѣтъ: На межанагородѣмъ звѣздѣ лѣкарскѣмъ въ Парижі въ сѣртни с. р. прѣдставити вѣденскій профессоръ Едвардъ Лангъ выслѣды своего хирургичного способу лѣченя вѣнка [lupus] за помощью трансплантаций здоровой шкуру на мѣсто хвѣра. Головий моменты того лѣченя пояснитъ проф. Лангъ демонстраціями, а такожъ прѣдставити членамъ звѣзду вытѣченыхъ тымъ способомъ хорыхъ. На демонстраціяхъ тымъ. Лангъ у Відня днѣ 25 с. м. бѣвъ прѣзидентъ міністрѣвъ д-ръ Керберъ и міністеръ скарбу Бемъ-Баверскій.

— Огнѣ. Въ Яворовѣ на Великомъ передмѣстѣ бавѣвъ ся днѣ 19 с. м. въ рана 5 лѣтній Василь сытъ Івана Вия сѣрничками въ стодолахъ своего батька и подпалѣвъ си. Вѣдѣ сего огню згорѣло 12 домѣвъ, 13 стодолахъ за запасами зѣбка и 9 етаенъ, а цѣла шкода доходить до 15.000 коронъ. Въ огни поживъ смѣрти и малый Василь та згинуло такожъ одно лошатко. Днѣ 18 с. м. о 2 годѣнѣ въ почѣ выбухъ въ Зборовѣ на передмѣстѣ Кукляницъ огню и зничивъ 7 загорѣвъ абъ зѣбѣмъ на засѣвъ. Шкода самого зѣбка выносивъ 7.140 к. Будинки були необезпечені. — Въ Великоднѣ суботу выбухъ огню въ Угерцяхъ коло Городна и при силѣмъ вѣтрѣ згорѣло 14 загорѣвъ; шкода около 114.500 к. Причиною огню була необережнѣсть одного таадинъ, що вразѣвъ нѣвъ пономѣмъ вынесла на подѣбѣ жароче углѣ.

— Вѣче жидовскихъ громадъ вѣроисповѣдныхъ буде радѣти въ днѣхъ 1 и 2 мая у Львовѣ. Вѣвѣмъ въ нмъ участъ делегаты кагалѣвъ галицкихъ и всѣ жидѣ-послы до расы державной и до сойму. На порядку

днѣвномъ вѣча стоять мѣжъ ними: справа вѣведена польского языка яко урядового въ урядованіи кагалѣвъ, справа выдѣлана заступникѣвъ жидовскихъ интересовъ въ рѣшѣнѣхъ въ краевій радѣ шибльній и т. д. — Хитрѣ жидки! Абы добѣтати ся до краевон рады шибльній, готовѣи вѣвести „polski język urzędowy“ до своихъ кагалѣвъ. А може ежемежи „bractwi“ стала така умова на засѣдѣ „do ut des“, а мѣче має лишь дати свое placet? Дуже можливо?

— Шаховскій турнѣй, який устроєвъ „Клубъ шахистѣвъ“ товариства „Академія Громада“ у Львовѣ, почне ся днѣ 7 мая с. р. Участвѣ въ нмъ можуть брати лишь члены „Акад. Громады“. Вѣвѣнѣтъ поменѣтъ шо-до участіи въ турнѣи удѣляе — Сень Горука, шахъ.

— Процѣсъ о величку насѣ щадничу розпочавъ ся вѣчера въ краковскѣмъ судѣ карѣмъ противъ девѣтъ обжалованныхъ. До розправы вѣвѣвано 62 свѣдѣвъ.

— Арѣбнѣ вѣсти. Днѣ 29 н. ст. цѣвѣня вѣдѣбуде ся въ Турѣ вѣчѣне п. Зинѣви Коштынського въ панноу Ольгѣ Володакевичѣ. — Цѣсаръ надавъ начальникови зарѣду салѣвъ стѣбнѣнскихъ рѣднички сѣрничку Александру Махоничеву при нагѣдѣ переходу на пенсію кавалерскій крестъ ордера Францъ-Юзефа. — У Львовѣ на клінічѣ померъ сими днѣми въ 54. роцѣ жита Іосѣфъ Баторовичъ, суд. офіціалъ абъ Скольного. — Въ Петербургѣ померъ вице-президентъ академіи наукъ Махковъ. — Цѣсаръ надавъ дѣдичеву гр. Рудольфу Баваровскому достоинствѣ подкоморія. — Сенъ недѣлѣ святкували львовскій Поляки торжественно богослуженіемъ у Домініканѣвъ и манифестацію въ паркѣ памяти шевца Кіліньского. — Въ Кечкеметѣ на Угорщинѣ въ подинку застрѣлъ поручникъ Бекасі ротмістра гр. Оттона Біссінгера-Липпенбургъ; кули перѣйшла черезъ горло. — Урядъ почтовый въ Мишкѣнѣхъ, тернопольского повѣта, зничено зъ днѣмъ 13 с. м., а громады и обшары дѣрѣскій Мишкѣнѣвъ, Черторіи и Луку велику прилучено до уряду почтового въ Микулицѣхъ. — У Львовѣ померъ въ 89 роцѣ д-ръ Францъ Косинскій, выслуженный офицеръ мѣста Львова. — Въ Городку знайшли прахѣ въ ставѣ надѣсѣванного гурпа рахункового фельдѣбѣ въ 30 полку пѣх. Германа Перльштайна, котрій прибувъ передъ двома тиждѣями до Городка и тамъ утопивъ ся. Вѣвѣнѣи властѣ глядали за нимъ уже въ кілька дѣвъ по его прибутоу до Городка. — Зъ Ярослава доносѣтъ, що на зѣльзвичѣмъ шляху недалеко Муняны зайдено розчѣтверѣванѣ тѣло якогось молодця; має то бути сытъ аѣльзничого функционера Вагнера. — Краковскій епископъ Пузина выѣхавъ вѣчера до Риму, якъ кажуть, для подѣготовки авдіанціи польскихъ паломникѣвъ у папы. — Цѣсаръ затвердѣвъ поновный выборъ проф. гр. Стан. Тарновского на прѣвеса краковской академіи наукъ. — Генералъ-майоръ Штайнбрехеръ, бригадиръ пѣхотной обороны краевон у Львовѣ, пѣбѣшовъ на пенсію, а на его мѣсце именовано полковника 84 полку пѣх. Карола Вейгера. — Днѣ 23 с. м. въ черновецкѣй руско-кат. церквѣ мѣвъ першу службу Богу Василіанъ о. Иванъ Костецкій, сынъ черновецкого пароха крѣд. о. Келестина Костецкого. — Въ Краковѣ позавчера подѣаеъ прѣдставленя въ театрѣ выбухъ за кулісами огню; на мѣсте зарѣвъ его прилучено — Славный польскій писатель Генрикъ Сенкевичъ має въ недѣлю вѣчеромъ прѣйхати въ Кракова до Львова, а въ поведѣнѣмъ о 6 год. вѣчеромъ вѣдѣтити въ сѣли ратушевѣй уступъ „Битва подъ Грунвальдомъ“ изъ своихъ недавно еже добѣченѣи обшестѣи повѣсти „Кружѣасу“.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремѣснично-промыслову у Львовѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ

На Руску Бурсу въ Новѣмъ Санчи въ мѣсяци лѣтомъ 1900 жертвовали Р. Т.: о. П. Камунецкій въ Краковѣ въ акадѣсту въ Рождество Хр. 2 ар. 53 кр.; въ нушовѣ въ „Народній Торговлѣ“ и въ „Дибетрѣ“ у Львовѣ 4 ар. 37 кр. и 3 ар. 57 кр.; о. Ринавѣць въ Яворѣкъ 5 ар.; о. Дан. Полошнянскій въ Долинахъ 1 ар. 56 кр.; о. І. Пастернакъ въ Тѣляхъ 25 ар.; д-ръ Ів. Гребельскій крѣд. въ Станиславова 5 ар.; Левъ Леницкій магазинѣръ зѣлѣнничій въ Н. Санчи 1 ар.; о. Бв. Омелянскій въ Пристанѣ 1 ар.; на руки Мих. Лисака постѣвѣрѣра въ Городѣкъ аложили: Теод. Сенковскій лѣсничій въ Нов. Сѣлѣ 1 ар., Юл. Вѣдѣ горальникъ въ Рожновѣ 50 кр., Гурскій коваль въ Городку 1 ар., І. Новацкій 50 кр., Верѣвъ Амстеръ въ Рожновѣ 20 кр., Мих. Лисакъ 2 ар., Гавр. Логачъ постѣвѣрѣръ, Теод. Табачникъ и Ник. Онуферъ ко жандармѣ по 2 ар., разомъ 11 ар. 20 кр.; Ник. Давидъ въ Чирновѣ 1 ар.; І. Михневичъ въ Брунари 1 ар., Н. Пачовскій въ Воршечинѣ 2 ар. 50 кр.; Товариство задатковѣ въ Грибовахъ 10 ар.; Банѣвъ христіанскій въ Краковѣ 10 ар.; на руки Мирона Зарицкого старости въ Сараѣвъ аложили сараевскій Русини: Мир. Зарицкій 5 ар., Вол. Струтинскій сойтѣи. кр. суду 3 ар., д-ръ Павликовъ лѣкаръ зѣлѣннѣ держ. 2 ар., Ром. Леницкій сойтѣи. выш. суду 2 ар., Іос. Нападѣвичъ сойтѣи. выш. суду 2 ар., Сев. Медвѣдчикъ сойтѣи. кр. суду 2 ар., Сим. Гринякъ лѣсничѣръ 2 ар.; д-ръ Ів. Ключенко кондѣнѣсть намѣсти. 1 ар. 50 кр., Маріанъ Туряньскій прокураторъ держ. 1 ар., д-ръ Мих. Зѣбѣдѣ судов. адюнктъ 1 ар., Грин. Василікъ грунтоиничаръ 50 кр., разомъ 22 ар.; Товариство наукове им. Шевченка у Львовѣ 10 ар.; на руки о. Зах. Варновского въ Святковѣй аложили: Андр. Колдра 5 ар., о. З. Варновскій 2 ар., Вас. Яковичъ 20 кр. и абъ складѣи въ церквѣ въ Святковѣй 3 ар., разомъ 10 ар. 20 кр.; члены Выдѣ-

ду повѣтвой и секретарѣ въ Камѣнцѣ струм. 3 ар. 50 кр.; о. Ів. Велигорскій въ Івана 25 ар.; о. Юст. Константиновичъ въ Лѣсу на удержанѣ бурѣа Дубиньского 13 ар. 50 кр.; о. І. Парилевичъ въ Злонцѣмъ 6 ар.; о. Ант. Фолисъ въ Руданѣвъ абъ складѣи въ церквѣхъ въ Руданѣхъ, Гоголевѣ и Тимнѣхъ 6 ар., вѣдѣ лѣт. священника Н. Н. 52 кр., вѣдѣ Іос. Огтемского и Олѣсъ Охланъ жени побѣра въ Мостискахъ по 50 кр., разомъ 7 ар. 52 кр.; о. Грин. Копиетанскій деканъ въ Сѣвѣнѣхъ 3 ар.; Мих. Копѣахъ учитель въ Тѣляхъ вѣдѣ себе 1 ар. 50 кр. а вѣдѣ о. Корн. Копиетанского въ Зиндрѣновѣ, о. Вол. Зацинъ изъ Залужа и богослова Кир. Коциловского по 55 кр., разомъ 2 ар. 65 кр.; Вас. Бойко у Львовѣ 2 ар. 50 кр.; Юл. Романчукъ у Львовѣ вѣдѣ профессорѣ руской гимназіи 8 ар.; о. Емил. Венгрияновичъ въ Маѣвѣновѣ и о. Теоф. Качмарчикъ въ Бѣлцѣровѣ по 4 крѣдѣ картофель; Онуфр. Поручникъ, Андр. Поручникъ, Мих. Гойнакъ, Тим. Еднанъ въ Мохляхъ нижной и вышней по 1 ар., разомъ 4 ар.; Выдѣль Радѣ повѣтвой въ Богородчанѣхъ яко запомогѣ 20 ар.; на руки Ів. Вербаного у Львовѣ аложили: Прѣсташевскій 20 кр., Меховичъ 50 кр., Кордуба 1 ар., Юзичинскій 40 кр., Громинскій 10 кр., Куронскій 10 кр., Вѣлянскій 50 кр., Вербаній 1 ар., разомъ 3 ар. 80 кр.; о. А. Гусевичъ въ Жегостѣхъ 3 ар.; о. Юр. Падохъ въ Брусѣй вѣдѣ себе и прихожанѣ 1 ар. 50 кр.; Выдѣль Радѣ повѣтвой въ Жидачевѣ 10 ар.; Товариство кредитовѣ „Дибетеръ“ у Львовѣ яко запомогѣ 25 ар.; Товариство „Каса задатковѣ“ въ Новѣмъ Санчи яко запомогѣ 25 ар.; Зах. Громякъ, Иванъ и Петро Витовскій по 1 ар., разомъ 3 ар.; сѣляне зъ Королевон руской жертвовали 6 мѣбѣвъ картофель; о. Андр. Рыбакъ въ Утѣховичѣ на празнику у него зѣбравъ за иниціативѣю Дѣн. Габовицкого судѣвъ въ Перемѣшлѣхъ 5 ар. и Бобовичъ Мих. уѣднѣнчій богословъ въ Подмонастири зѣбравъ на тогоже весѣлю 7 ар. 80 кр. Отже въ єднѣмъ лѣтѣмъ с. р. має „Руска Бурса“ въ Новѣмъ Санчи гѣтѣбѣи на чисто 3.653 ар. 15 кр.

На будову церквы въ Новѣмъ Санчи жертвовали въ мѣсяци лѣтомъ 1900 Р. Т.: о. Дан. Полошнянскій въ Долинахъ 1 ар.; о. І. Пастернакъ въ Тѣляхъ 25 ар.; о. Грин. Левъ зложенъ радѣю громадѣмъ въ Бортѣнѣхъ 4 ар.; о. Бв. Омелянскій въ Пристанѣ 1 ар.; о. Игн. Ринавѣць въ Яворѣкъ 7 ар. 50 кр.; на руки о. Качмарчика переслѣаъ о. Стеф. Макарь въ Mont Carmel въ Америкѣ 100 ар.; о. Вас. Курило въ Маѣнѣ 1 ар.; о. Зах. Варновскій въ Святковѣй 1 ар., Ант. Горбалевицъ 65 кр., абъ складѣи въ церквѣ въ Святковѣй 3 ар. 50 кр., разомъ 5 ар. 15 кр.; о. Ів. Велигорскій въ Івана 25 кр.; о. Ів. Парилевичъ въ Злонцѣмъ 4 ар.; на руки о. Кир. Рудавского декана мѣжѣнѣского въ Бороинѣ аложили на декан. соборѣмъ въ Дорожѣвъ о. І. Малайковичъ въ Дорожѣвъ, Кир. Рудавскій въ Бронцѣхъ, Мих. Еднанъ въ Нагуевичѣ, Стеф. Кишикъ въ Опаки, Вас. Скобельскій въ Прусь и Іос. Скобельскій въ Дорожѣвъ по 50 кр., Пет. Погорѣцкій въ Вѣлянѣхъ, Конст. Хотинскій въ Выкова, Ерѣн. Ворковскій въ Грушовѣ, Юл. Платѣкъ въ Дубляхъ, Раставецкій въ Ступинѣхъ, Нестороничъ въ Татарѣ, Ал. Коцюба въ Городѣцѣ, Ром. Кордасевичъ въ Подбука, Ром. Крушинскій въ Якубовон Волѣ и Мир. Черняскій въ Лужѣ дольного по 25 кр., Ант. Слоньскій въ Грушовѣ и Пет. Тиноскій въ Тиново по 20 кр., разомъ 5 ар. 90 кр.; на руки о. Ант. Фолисъ въ Радванѣхъ аложили: о. Игн. Гейдинъ въ Радванѣхъ 3 ар., абъ складѣи въ церквѣхъ въ Радванѣхъ Гоголевѣ, Татинѣхъ 6 ар. 1 кр., Володака Фелисъ 50 кр., разомъ 9 ар. 51 ар.; Вас. Бойко у Львовѣ 2 ар. 50 кр.; о. І. Парилевичъ въ Злонцѣмъ вѣдѣ церквѣ въ Злонцѣмъ и Шавнику по 2 ар.; а въ Ястрѣбѣику 1 ар., разомъ 5 ар. и о. Юр. Падохъ парѣтъ въ Брусѣй вѣдѣ себе и вѣдѣ прихожанѣ 1 ар. 50 кр.

Зъ єднѣмъ лѣтѣмъ с. р. мала церковь чистѣи гѣтѣбѣи 3.248 ар. 68 кр. Зъ розпродажи акцій Товариства вилануло до єднѣи лѣтѣмъ с. р. 2.240 ар., а зъ розпродажи цѣлогоъ 54 ар. 60 кр. — Отже въ єднѣмъ лѣтѣмъ с. р. мала Руска Бурса въ Новѣмъ Санчи гѣтѣбѣи на чисто 9.196 ар. 43 кр. або 18.392 коронѣ 86 центѣвъ.

Вѣбѣмъ Р. Т. Жертвовавшимъ на Бурсу и на дѣмъ Вѣжій въ Новѣмъ Санчи складаеъ сердечну подѣку щиро-русскимъ „Вѣжѣ заплѣтъ“ — Выдѣль Товариства.

Господарство, промыслы и торговля.

— Заминѣне рахункѣвъ Товариства насѣ позичковѣи „Помѣчѣ“ въ Теребѣли зѣ роцѣ 1899.

Приходъ ар. кр.	Рахѣдъ ар. кр.
536'98 Фондъ резервовый	409'57
2.924'26 Удѣлы	94'43
14.738'63 Вклады щадничѣи	2.990'48
10.154'39 Позички на скрипты	25.179'29
1.495'94 Вѣдѣотки	526'40
110'68 Комты админістраціи	366'60
795'00 Лѣокаціи	800'00
34'45 Специальный фондъ резерв.	
241'65 Зыскъ зъ року 1898	241'65
Гѣтѣбѣи зъ днѣ 31/12 1899	188'21
31.031'98	31.031'98

2. Рахуножъ зыскѣвъ и стрѣтъ.	
267'09 % побраный въ 1898 на 1899	
1.228'85 " " " 1899	
" " " на 1900	568'80
98'89 " залеглы за 1899	
" " " 1898	57'33
" выплаченъ и дописанъ	469'07
15% на зужитѣи инвентарѣи	35'35
Сальдо комѣтъ адмѣи.	255'92
Зыскъ зъ року 1899	208'36
1.594'83	1.594'83

Активы ар. кр.	Пассивы ар. кр.
Вклады щадничѣи	11.748'15
Удѣлы	2.829'83
Фондъ резервовый	536'98
Специальный фондъ резерв.	34'45
Вѣдѣотки побраны на 1900	568'80
409'57 Лѣокаціи фонду резерв.	
200'00 Инвентарѣи по вѣдѣтрѣченію 15% на зужитѣи	
15.024'90 Сальдо повѣчѣи	
5'00 Лѣокаціи гѣтѣбѣи	
188'21 Гѣтѣбѣи зъ днѣ 31/12 1899	
98'89 Вѣдѣотки залеглы за 1899	
Зыскъ	208'36
15.926'57	15.926'57

Дирекція: о. Иванъ Волянскій, Касіанъ Лещишакъ, Яковъ Дулякъ.
Комісія контрольная: о. Теодоръ Цегельскій, Витѣвъ Целевичъ.

— Цѣна рогатѣи худѣи на вѣденскѣмъ торѣвъ. На торѣвъ д. 23 цѣвѣня прѣгнано рогатѣи худѣи прѣзаченомъ на зарѣвъ 5249 штукъ, мѣжъ тымъ зъ Галичины . . . 985 „ зъ Буковины . . . 71 „ Торѣвъ спѣкѣиный. Галицѣй воли плачено: прѣма 66 до 70 К.; секунда 61 до 65 К.; терція 50 до 60 К., вынѣково плачено по 71 до 73 К. — Подтученій бугаѣи и коровы по 48 до 66 К.; — худѣй товаръ по 34 до 50 К. за метричний сотнаръ живѣи ваги.

— Зъ наукового Товариства им. Шевченка. Наукова читальня при бібліотѣцѣ Товариства отворѣна шо днѣ вѣдѣ год. 2—6 пополудни и въ тѣмъ часѣ може кождѣй зъ неѣ користати. До дому выписываютъ ся книжки лише за кащѣю. — Канцелярія товариства отворѣна вѣдѣ год. 9—1 рано а вѣдѣ 3—6 пополудни. Въ недѣлѣ и свѣта лѣокаль Товариства зачиненъ. Адреса: Львовѣ ул. Чарнецкого ч. 26.

Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 26 цѣвѣня. W. Tagblatt доведѣуе ся, шо прѣзидентъ палаты д-ръ Фухѣвъ одержавъ вѣдѣ прѣзидента кабинѣту запросѣи на конвенціи въ справѣ порядку нарядѣ будучѣи сѣсїи рады державной. Першою точкою дневного порядку нарядѣ будучѣи сѣсїи рады державной. Першою точкою дневного порядка має бутѣи выборъ зѣвѣтѣи депутатѣи. — Зъ міністерѣвъ воѣи вышѣло розпорѣдженя, поѣла котрого подѣмѣшенѣ платѣи воѣсковыхъ, ачѣдѣ въ жѣтѣ вѣдѣ 1 сѣчня с. р. має бутѣи теперь арѣализованѣ. Воѣсковый платничій урядъ вже одержавъ припорѣченѣи вышлатѣи надыжѣку платѣи за часъ вѣдѣ 1 сѣчня с. р.

Берно 26 цѣвѣня. На засѣданіи парламентарной угодовои комисіи п. Серѣнѣ здавъ справу зъ дѣяльности подкомітѣу для выборѣи реформы. П. Зачѣкъ обговѣрювавъ рѣшѣнѣи пануѣи мѣжъ Чехами и Нѣмцями. Хлюмецкій ствердѣвъ, шо наступило зближенѣе обѣи сторѣи а абъ справѣданѣи Серѣнѣго выхѣдѣи, шо въ головныхъ засѣдахъ выборѣи реформы нема вже принципіальныхъ рѣшѣнѣи.

Лондонѣ 26 цѣвѣня. Мѣжъ колыкома державами вѣдѣтъ ся переговоры въ справѣ сѣбѣиной акціи супрѣтивъ Хѣнѣ де властѣи недостатѣи хорѣи майна и жѣтѣи чужѣицѣвъ. Цѣлею переговоровъ є нарядѣи опѣльна демонстрація европейскихъ флѣтъ на хѣнѣскихъ водахъ. Америка держѣтъ ся въ тѣи справѣ на боцѣ.

Напштадѣ 26 цѣвѣня. Судъ засудѣвъ 37 полѣновѣхъ повстанѣвъ на тяжѣи вѣзѣнѣи, ачѣмѣи трѣхъ на 5 лѣтъ, а болѣшу частьи нѣшихъ на 3 роки.

Царгородѣ 26 цѣвѣня. Чотирѣста Вѣрменѣвъ зъ Гекіарѣи мало прѣейти на магомѣдѣизмъ, абы не бутѣи наравѣнѣи на надужитѣи при стѣганѣи подѣтѣвъ.

Наиро 26 цѣвѣня. Корѣспондѣнція зъ Индіѣи доносѣтъ про повстанѣи Аѣрѣдѣвъ.

Зъ ц. к. Дирекціи держ. залѣзницѣи.

3 днѣи 1 мая 1900 запроваджуе ся помѣжъ Краковѣи Львовѣи а Пѣщанами (Pöstyen) безпосередній білетѣи їзди І и ІІ класѣи поїздѣи поѣсіиныхъ І, ІІ и ІІІ класѣи поїздѣи особѣиныхъ по слѣдующѣи цѣнахъ:

Поїздъ поѣсіиный І. ІІ. кл.	Поїздъ особѣиный І. ІІ. ІІІ. кл.
Краковѣ-Пѣщана на Суху, Зварѣи, Чача, Шѣль-на	37'20* 17'80 24'20, 15'80, 9'10
Лѣвѣи, Пѣщани, Лавочѣи, С. А. Угѣлѣи, Касѣи, Шѣль-на	86'20* 28'30* 30'20, 13'80, 13'10

*) Краковѣ-Чача поїздъ особѣиный.
*) Лѣвѣи-Мункачъ і С. А. Угѣлѣи-Касѣи поїздъ особѣиный

Будова залѣзничѣи лѣокальнѣи Тріѣст-Парѣнѣи. — Нѣсла оголошеня замѣненого в Wiener-Zeitung прѣдѣстѣи ся в дорожѣи ѣвѣрѣи работѣи підѣторѣи, торѣи и надѣторѣи для шляху Тріѣст-Парѣнѣи залѣзничѣи лѣокальнѣи Тріѣст-Бѣа. ѣвѣрѣи мають бутѣи внесенѣи найдальше до 10 мая 1900 в полудне до протоколу подѣнѣи п. к. Міністерѣвъ залѣзничѣи у Відни. Близній у-слѣва до тѣиной сѣи будѣи можна прѣрѣлаутѣи в Департаментѣи 18 згаданѣи п. к. Міністерѣвъ або в Управѣи будѣи в Тріѣстѣи via Belpoggio 2.

З друкарів Інституту Староісторічного побуту зарплатю Іосифа Даниловича

п. Вольф кричить: Внесене Пацака в лише комедію! Се політика комедія! Маршалок заявляє, що хоче замкнути засідання. Вольф кричить домагуючи ся опорожнення галерій і безпастанно обешує Чеховъ грубоствами. Маршалка ганьбять Вольф за те, що галерію виваляв до порядку по чески и кричав: „Запросить галерію нині до себе на вечеръ“ и виваляв німеческихъ пословъ, аби не прийняли запросини маршалка. Вольф підперъ відтакъ карту запросини и розкинувши єя по сали. Нарешті середъ страшного гамору маршалокъ замкнувъ засідання.

Подѣй на вчерашньому засіданню зовсімъ вже розвіяли плузіи що-до успішного закінчення угодного акцій. Здає ся не улягати сумнівowi, що оба народи самі не хочуть добровільно порозуміти ся що-до modus vivendi. Дискусія висказують гадку, що супротивъ того управління ланковон справи буде мусѣло наступити вѣ дорожѣ окройована. Загално висказують такожъ переконання, що промова Герольда рѣшила судьбу австрійського парламенту, котрий незадовго перенесе ся до вѣчності.

Зъ Праги доносять, що вѣ середу відбуло ся засідання виконуючого комітету чеськихъ пословъ до союму и рады державнои, на котрімъ були присутні такожъ моравскі члени комітету. Розходять ся о становищi, яке чеські послы мають заняти супротивъ актуальнихъ справъ внутрішньої політики и о тактику вѣ надходячій сесіи рады державнои и делегацій. Супротивъ рѣзкихъ поголосокъ о участі Чеховъ вѣ дальшихъ засіданняхъ угодного конференції пригадують, що ухвала вѣ справѣ обсягана конференції запала на колѣни пословъ и може бути відкликана лише на повидмъ засіданню тои колѣни.

Сегорѣчний конгресъ славянскихъ дивизіонарѣвъ мавъ відбутися вѣ Загребѣ. Вѣ справѣ того конгресу звернувшись до правительства п. Маура. Зъ огляду на се, що тутъ розходять ся о допущення до участі вѣ конгресѣ дивизіонарѣвъ вѣ Австрії, краєве правительство не дало свого дозволу на відбуте конгресу. Правительство мотивує свою заборону тимъ, що при теперѣшнихъ обставинахъ конгресу не можъ погодити зъ інтересами краю. П. Маура поробивъ кроки вѣ цѣли урядження конгресу вѣ котрімъ вѣ австрійськихъ мѣстѣ.

Мѣжъ Альбанцями що разъ сильнѣйше будить ся сепаратистичний рухъ. Символомъ займає ся цѣла европейска праса и зъ подяма на Балканѣ лучить подорожъ австрійського цѣсаря до Берлина. Ся подорожъ має спеціально стояти вѣ звязи зъ тимъ, що Австро-Угорщина наміряє посувати ся до Егейского моря, при чомъ Альбанці мусѣла бы дѣстати ся підъ пановане або опѣку Австрії. Вѣ мѣрдатнихъ політичнихъ кругахъ тѣ поголоски не знаходять вѣрнi, бо політика Голуховского змѣряє до удержання на Балканѣ status quo. Мимо того вѣстѣ про розбур-

хѣтѣ не відозвувъ ся, тільки щось тамъ пань шептали зъ комісаремъ.

— Ну, коли нѣхто не дає бѣльше — каже Атанасъ — то польована наше! Отъ и складаю грошѣ.

— Не потрібно! — каже комісаръ. — Прийде вамъ „zawiadomienie“, то тоді и зложите. А теперъ зъ Богомъ!

— Нехай и такъ, аложу потѣмъ, — каже Атанасъ.

Приходить до дому, тѣшатъ ся, що взяла польована. Ждуть на письмо вѣ старостѣ, ждуть, ажъ щось за два мѣсѣцѣ приходить, що право польована вынайнявъ панъ Н. за 3 ар. рѣчно. Сеєя вѣстѣ вразила Грица. Мовъ грѣмъ зъ неба. Підшовъ до Атанаса и, рада-вѣ-раду, вносить рекурсѣ. Але се на вѣщо не придало сл. Оні стратили польована, а громада втратила 9 ар. рѣчно.

— Пропало! — каже Атанасъ.

— Нѣ, не пропало! — каже Гриць. — Чорта вѣждати, коли оні що зъ сѣго польована будуть мати. А моя фузійчана на що? Чей-же дурно не буде лежати!

Вѣдъ тои хвилі ставъ Гриць що нощі ходити на засѣдки, а що кѣлька днѣвъ вѣдти до Львова, де передъ рогачкою збувавъ свою, якъ казавъ — „худѣлку“. Довѣдали ся о тѣмъ пани. Ого! вже назирають за Грицемъ, але вѣнъ дальше своє робить, лише обережнѣйше. Якъ побачить якого пана зъ далека, такъ сѣйчасъ фузійчину вѣ снѣгъ або за борозду пришпортавъ землю, а самъ вѣ ноги!

(Конецъ буде.)

джена національного почутя мѣжъ Альбанцями може мати велике значення для европейскои мѣжнароднои політики. Альбанскій комітетъ вѣ Букарештѣ и недавно утворений комітетъ вѣ Римѣ поставили собі за задачу утворити зъ Альбаніи край независимый такъ вѣдъ Туреччини якъ и вѣдъ кождои иншои державы. Вѣ своихъ змаганняхъ до сѣи цѣли Альбанці знаходять поперѣ спеціально вѣ Італіи, котра потерпає, аби колись альбанскѣ побереже Адриійского моря не стало ся власностію Австро-Угорщини.

Султанъ, котрий не має способу укорѣнення Альбанцѣвъ, робить имъ на кождѣмъ кроцѣ уступки, що однакъ не збѣльшає єго поваги мѣжъ альбанскими верховинцями и причиняє ся лише до порушення вѣдноснѣ публичного безпеченства зъ Альбаніи и до побѣльшеня напученого вѣ тѣмъ краю замѣшаня. Такій станъ рѣчи, скорше чѣ вѣвѣйше викличе интервенцію котроисъ зъ европейскихъ державъ.

Зъ театру войны.

Урядові справозданя зъ англійского табору доносять, що теперъ відбуває ся загальний марш англійскихъ вѣйскъ противъ цѣлои відворотной лінії Бурбовъ. Противъ нихъ выступивъ Робертъ зъ цѣлою своєю армією, лишаючи вѣ Блюмфонтеи лише шесту дивизію и одну бригаду. Бюро Райтера доносить, що Бурь покинули своє становище підъ Деведорпомъ. Генералъ Френчъ, котрий вѣ субботу прибувъ зъ Блюмфонтеу мавъ відтати полченя Бурбовъ на півночѣ вѣдъ мѣста. Колюмни командантѣвъ Боты и Девета цѣнували ся вѣ півночѣ вѣходили напирѣмъ. Артилерія пересѣла Бурбовъ. Ихъ страти тяжкі. Френчъ занятый очищеннямъ околицѣ зъ ворога. Урядові телеграмы не подтверждаютъ вѣсти, що Френчова повело ся відтати Бурбовъ вѣдъ півночи. Три ихъ головні колюмны, котрі оперували мѣжъ Веневомъ и Блюмфонтеи цѣнували ся такожъ трема віддѣлами. Одна часть побѣла черезъ Табанху, друга підъ командою Девета черезъ Лядібрандъ тою самою дорогою побѣла трета, котра облягала Веневъ. До N. W. Tagblatt-у телеграфують зъ Лондона: Увѣлишена Веневъ можъ уважати за рѣчь доковану, але се має лише другорядне значення. Цѣла вага концентрує ся на англійску пробу обдѣти колюмну Девета. Чи се поведе ся, це не можъ твердити. Для Бурбовъ може тутъ бути небезпечно лише бригада кѣноты Френча. Френчъ перейшовъ рѣку Модеръ и становить підъ Вальбанкомъ о 20 миль вѣдъ точки, де можъ відтати Деветови відворотъ. Вѣ тѣй самѣй хвилі Бурь стояли вѣдъ тои критичнои точки о 15 миль. Розходять ся отже о се, хто кого випередить. Коли Френчъ потрапивъ своими помучеными кѣноты стати скорше на лініи відвороту, Англійцѣ відтати бы Бурбовъ, колижъ нѣ, то Деветъ знаходить ся вже вѣ безпечномъ мѣсцѣ. Головною цѣлю Роберта було, віддѣлати віддѣлы Бурбовъ, котрі оперували на полудни Ораніи вѣдъ ядра ихъ арміи и повторити се, що стало ся зъ колюмною Кройного. Сли ему се не поведе ся, цѣлий той величезный маневръ не принесе ему великихъ користей, бо вѣнъ и такъ мусить зновъ звернути ся на півночѣ и наново організувати походъ вѣ сторону Кроиштаду.

Окрѣмъ віддѣлѣвъ, котрі теперъ вытѣгнули Роберта зъ єго леговища зъ Блюмфонтеи, на полудне вѣдъ сѣго мѣста має знаходити ся ще кѣлька сильныхъ віддѣлѣвъ Бурбовъ. Генералъ Рундъ донѣсѣ телеграфомъ, що 30 миль на полудне вѣдъ Блюмфонтеу знаходять ся 7-тысячний віддѣлъ Бурбовъ. Зъ заходного театру войны доносять, що англійска артилерія выкинула Бурбовъ зъ позицій підъ Варентомъ, де оні довгий часъ епинували походъ Метуена и присилували єго оминуть оє становище и звернути ся на вѣходъ. Вѣ тѣмъ походѣ Метуенъ заявлявъ сильно укрѣпленю мѣсцевѣсть Боггофъ и мавъ руйнути на Гопштадѣ. Оногды мусѣвъ Метуенъ стягнути до Боггофу віддѣлы, якъ выславъ бувъ напередъ вѣ сторону Гопштаду. Теперъ доносять, що Метуенъ и зъ відтакъ вже цѣнуєтѣ ся, и що Боггофъ наново заняли Бурь. Підъ Виандорпомъ вѣ околиці Кимберлю мавъ розложити ся сильний таборъ Бурбовъ, складаючий ся зъ самыхъ повстанцѣвъ. Се доказує, що Киченеръ цѣломъ безпѣдставно чинивъ ся цѣлюючимъ адвѣленемъ повстаня вѣ заходныхъ провинціяхъ.

„Таймсъ“ доносить зъ Лоренцо-Маркізъ, що Бурь збирають великія засоби амуніції и провалять вѣ околѣ Ліденбургъ, вѣ недоступ-

ныхъ горахъ на півночѣ вѣходѣ вѣдъ Преторіи. Сей округъ перетинає залѣзниця зъ Лоренцо Маркізъ до Преторіи. Зъ того заключають, що Бурь уважають єю гѣрску околицю за послѣдню свою позицію.

Якъ живе Русь вѣ Ярославцѣ?

[Письмо зъ краю.]

За долю Руси чоловікъ жита положивъ бы, та все якось не може позбутися и певного рода епоизму: радъ бы, щобъ єго рѣдна сторона була найщасливѣйша, найбільше мала почутя народного, щобъ до неи и вѣ чужинѣ не було соромно признавати ся. Прийдуть тѣ свѣта, то не вѣдѣшь а здаєсь орломъ летишь на родину, бо вже-жѣ тільки опоминѣвъ вже тебе зъ нею, тільки знакомихъ, другѣвъ, а всѣ такі радѣ тобѣ молодому. Зъ такимъ серцемъ їхавъ и сѣго року вѣ рѣдну Ярославщину, не прокуваючи, що по тѣжднѣи буду вертати розчарований, озлоблений на людей, зъ великимъ жалемъ до нихъ. Во справдѣ, яке тамъ запустѣнє, кѣлько скрѣвъ недѣльства!

Околиця, зъ невеликими выимками, снить собі, якъ за найлѣпшихъ часѣвъ. Коли по другихъ повѣстѣхъ народъ лучить ся, порозумѣваєсь, обдумує способы працѣ чи самооборони, одиі другихъ освѣдомлюють, бо часъ важный [не знати, що принесе завтра], интелігенція духовна и свѣтска горне ся до простолудина, відносять єго, бо слушно видѣти вѣ нѣстѣ заповуку свои будучности, — тамъ, вѣ Ярославцѣхъ того всего, видко, не відчувують, имъ добре, дрѣмають собі... А вже-жѣ саме тамъ праця надъ освѣдомленемъ народу повинна бути якъ найинтензивнѣйша, бо тамъ стирають ся зъ собою такі два нерѣвнѣйші елементи: твердий, неугнутый польскій и слабѣйшій, податливый рускій; тамъ почуте народне и обрядове повинно зъ-малку впоювати ся вѣ кровь и кѣстѣ своєго народу, бо инакше мѣлохъ асиміляції мусить насъ пожерти. Мѣжъ тимъ ані слѣду тамъ о подѣбѣй працѣ. Поляки роблять, мають вытѣчений плани и посувають ся, взоркують ся чимъ разъ дальше, а дурный Русинъ згорбить ся вѣ чотири погібѣль и для „святого spokoju“ все посуває ся, зоробить имъ мѣсѣце. Отже вѣ напирѣмъ самооборони, ратованя себе и своєго народу не робить ся нічого. Зъ-вѣдѣн походять, що тамъ, де давнѣйше було село чисто руске, нинѣ вже єсть по кѣльканацѣхъ або кѣлькадѣсѣхъ „Поляковъ“, а тамъ, де Русини були густо розселені мѣжъ Поляками, нинѣ годѣ найти руску дитину, лише старихъ похороняють рускі священники, а хрестини и вѣнчаня молодого поколѣня відбывають ся по костелахъ, бо „to zresztą wszystko jedno“...

Рѣчи не до повѣрѣни говорено мѣнѣ прихѣромъ про Порохникъ, мѣстечко коло Ярослава. Латинизація мѣжъ Русинами поступає тамъ вѣ страшный способъ и то зъ вини мѣсцевого руского пароха, котрий байдужно відносять ся до всего. Парохієне мали вѣдѣти кѣлькома наворотами до Консистеріи та и такъ стоять все доси. И чи не недѣльство руске? чи не мерзке запустѣнє?

Такъ на провинціи, а що-жѣ чувати вѣ самѣмъ центрѣ повѣту, вѣ Ярославі?

Мѣсто розмѣрно досѣть велике. Староство, судъ повѣтовий, дирекція скарбу, урядъ податковий, почта, великій рухъ залѣзничий, гімназія, школа реальна, двѣ школы выдѣловѣ, кѣлька народныхъ, приватный семинаръ женскій, безъ лѣку вѣйско — а всюды, при кождѣмъ урядѣ найдѣшь бодай кѣлькохъ Русинѣвъ зъ родинами. Тымчасомъ я бачивъ, що тѣ Русини майже не знають ся мѣжъ собою, а вже хорони Боже, щобъ одиі до другого на улиці заговоривъ по руски; де-котрі власно тѣни боять ся, щобъ ихъ не арядила. Рускою бесѣды не почуєшь у нихъ зъ хатѣ, а єсли тѣ загостивъ до нихъ и втагнувъ ихъ до того, а несподѣвано надѣйшовъ якийсь гѣсть-Полякъ, єго, брата, пропало! вже руского звуку зъ нахъ не выдѣлѣшь, бо „to jakoś nie wypada... coś by sobie ten rap o nich pomysł?“... Не знаю, чи се точна информация, але говорено мѣнѣ зъ поважнои стороны, що вѣ цѣломъ Ярославі нѣзъ свѣтскои интелігенції всего вѣ трѣхъ домахъ говорять по руски мѣжъ собою и до дѣтей. Все проче стратило вѣзакѣ почутѣ, забуло, чинимъ кормило ся хлѣбомъ, лижѣ ся, позволило бы собі и вѣ очі наплювати, кобы тільки не стратити ласки тамъ, де оні и такъ мати не буде, бо хто розумный числить ся нинѣ зъ людьми безъ засадъ и характеру? Хоруговка все хоругвокою... И чи повѣрите, добрі люди, тамъ є и такі оказы: вѣнъ снѣтъ

священника, вѣнъ священника дочка, а руского слова до себе не заговорають. Аякже! Ну, про мѣшаний супружества радѣ и не згад увати, бо чи Русинъ женить ся зъ Полькою, чи Русинка выхѣдить за Поляка, все буде дѣмъ польскій и по польски будуть дѣти выховувати, єли ихъ, розумѣє ся, цѣломъ не похрестятъ на латиньске. Оно сумно, але на жалѣ правда!

— А що-жѣ на те священники? — пытаю свого доброго знакомого — прецѣмъ оні покликаий вѣ першѣй мѣрѣ до того, щобъ гуртувати коло себе руску интелігенцію, притягати до своєго обряду, а єсть ихъ ажѣ сѣмохъ?

— Е, голубчику! яке вѣхало, таке здыбалю, — відповѣдає вѣнъ мѣнѣ.

— Якъ то? — пытаю я дальше. — Чи маю цѣломъ такъ розумѣти, якъ кажете?

— Ну, бачишь, не дуже великий выимки мусѣвъ бы-мѣ зоробити; одиі двохъ нѣщо тутъ не здылає, тутъ треба працѣ безъ упины, працѣ всѣхъ, зорганізованѣи, вѣ церкви, по школахъ, вѣ мѣстѣхъ и на передмѣстѣхъ, по читальняхъ, всюды, де лишѣ мають нагоду стрѣчати ся зъ нами и зъ народомъ. Та до сѣго, якъ я сказавъ, треба найперше організація, щобъ не ходивъ собі кождѣй особнякомъ, бачивъ ся вѣ паничѣ-тога, дѣлавъ про свій животикъ, всѣ свои способности розвивавъ при партійцѣ „короткого“, вѣста чи якъ тамъ, — але щобъ не забувавъ, до чого покликаий, який взявъ на себе обовязокъ яко рускій священникъ. По друге — и то вѣдѣай рѣчь важнѣйша, треба мати самому почуте рускости, бо зъ порожного годѣ що наляти; щобъ оні потягнули за собою интелігенцію и мѣщанство, мусѣли бы самі горѣти рускимъ патріотизмомъ, але при теперѣшнихъ складахъ годѣ о тѣмъ думати.

— Що-жѣ кажете? — перервавъ я — адже-жѣ я надѣявъ ся, що такі станиця пограничній не обсаджѣє ся кимъ-будѣ, але дѣють людей працѣ, ревныхъ, розумныхъ, такихъ, котрі бѣ не тільки своихъ до себе пригорнули, але и у чужихъ заслужили собі на поважанє?

— Ой воробчику, воробчику! — каже мѣнѣ добрига — який же ты ще молоденькій! Тимъ то ты и щасливый, що умѣєшь ще „надѣяти ся“. У свѣтѣ, серце, такъ буває, що робѣтникѣвъ ревныхъ и способныхъ маринуть ся за свѣтомъ, а неодоного неробу, чи легкодуха, чи байдужного высуває ся на передѣ якъ-бы нарочно на те, щобъ собою відстрашати другихъ вѣдъ всего, що своє, руске... Така буває система. Чи оно дѣє ся зъ неспѣдомости у горѣ, чи зъ иншои причины, не знаю, але що такъ дѣєсь, о тѣмъ самъ колись переконавъ ся. Ты морщивъ чоло на бракъ почутя руского у свѣтскои интелігенції, а що-жѣ скажѣшь на те, що наше мѣсцеве духовенство вѣ бѣльшѣй части дома лишѣ по польськи говорить? хто ихъ має на-вертати?.. Бѣльше тобѣ не скажу, бо вже хоче ся проklinати!

Старый замѣвъ, а я здыгнувъ плечима и мы розѣйшлись.

Га, єли такъ — подумавъ я собі — то бѣдна ты Русь, коли мавъ такихъ сынѣвъ! бѣдна ты руска церква, коли маєшь такихъ сынѣвъ! бѣдна ты руска церква, коли маєшь такихъ слугъ! а вже найбѣднѣйше то поколѣнє, котре выйде зъ-пѣдъ проводу такихъ труженникѣвъ.

Такъ, такъ, добродѣй! Однѣ спѣтъ спокѣйно, жмурить очі на те, що докола васъ дѣє ся, а вы, другі, бавте ся; о те, до чого вы покликаий, не дѣайте. Вашъ народъ або розпылює ся вѣ чужбѣхъ морю и тогдѣ насъ не буде кому жавити, або за насъ пробудять єго инші, а тогдѣ вѣнъ перейде надъ нами до порядку дневного...

Любомиръ.

Изъ „Справозданя зъ дѣяльности Бравого Союза кредитового“

котре вышло сими днями, подаємо де-що, чого вѣ нашѣмъ справозданню изъ заг. зборѣвъ Союза не було.

I.

Маетковий станъ институції кредитовои залежить головно вѣдъ трѣхъ чинникѣвъ: высоты удѣловъ членскихъ, вкладамъ щадничихъ и удѣленого кредиту.

1. Удѣлы членскіи представляють ся: зъ концѣмъ I. чвертьроку 1899: 13.922 к., зъ концѣмъ II. чвертьроку 1899: 16.295 к., зъ концѣмъ III. чвертьроку 1899: 17.238 к., зъ концѣмъ IV. чвертьроку 1899: 18.361 к. Відношенє удѣловъ заплаченыхъ до заявленихъ представляє ся зористно, бо сума заявленихъ удѣловъ зъ концѣмъ р. 1899 выносила: 19.250 кор., а дѣйствѣ заплаченыхъ 18.361 к.

РОВЕРЫ

Rueh-Cleveland-Orrel

найлѣпшій марки

поручає
219 1-6

ТАДКІЙ ГУСТОВИЧЪ

Львѣвъ, ул. Академічна ч. 12.

Роверы уживані. — Приборы для циклістѣвъ. — Варстатъ репараційный. — Цѣнними на жадає.

рубка куляк и куляк, що четверга и не-
10. Covert після карты. По театр Covert з
Вина добрий.
Страні Новоківський

Телеграмы.

Відень 27 цвітня. Правительство вже одержало відповідь від всіх видів краєвих справ провіду санация краєвих финансів. Говорять, що ті відповіді не годять ся з собою. З т. п. причини будуть потрібні дальші переговори.

Берно 27 цвітня. Moravska Orlice доносить з Відня, що законний закон для Морави ще не готовий і що кабинет тою справою ще цілком не займає ся. [Narodni Listy вже були оголосили цілий проект закона. Red.]

Люблина 27 цвітня. Орган консервативних Словенців Slovenec дуже енергично апелює до Чехів, аби залишили обструкцію.

Будапешт 27 цвітня. Говорять, що міністер финансов Люкач уступити по залоговним кватоні справу. Бю наследником має бути тепершній міністер торговлі Гедіш.

Кольонія 27 цвітня. Köln. Zig. доносить, що до Бейры прийшло 5 англійських пароходів з матеріалами до будови залізниць.

Напштадт 27 цвітня. Говорять, що в міністерстві панує негода. Два міністри мають бути за анексією полуднево-африканських республік, два сут рішувати противниками анексії, а один стоїть на цілком обективному становищі. Зв Алівалю порту доносить, що Бури засудили на смерть уста новленого Англіянами ландрата Вепенера.

Преторія 27 цвітня. Вв залізній гуті, котра служила тепер за арсенал, експлозізія знищила цілий будинок. При тій погибло 10 осіб а 32 є ранених. Робітники складають ся головню з Італійців і Французів.

Надбслане.

АТЕЛЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львів Гетьманська ч. 6

зложене з кількох відділів в котрих виконують ся: щільюванне, витягання зубів без болю, встановлюванне штучних зубів.

Для провинції заведено туу выгоду, що надбсланий поштою лунки, зломані і т. д. штучні зуби направляють ся і вивозяться відвозною поштою. — Атели отворене через цілий день.

В 27-52 А-р дентист Віктор Янковскій.

Ч. 24201.

Оповіщене конкурсу.

З початком шкільного року 1900/1901 буде наданих дев'ять місць фундаментів в ц. і к. військових заведеннях з фундації під назвою „Цісаря Франц-Йосифа I. ювілейна фундація“.

Успішя прийняті оголошують ся рівночасно в урядовій часописі „Gazeta Lwowska“ і за посередництва всіх вищих і середніх наукових заведень.

Решення до вношеня подань до Виділу краєвого кінчить ся з днем 15 Мая 1900.

У Львові дня 7 Ц-тня 1900.

Телеграма!

Нинішнім повідомляю, що зь днем 1. цвітня отворив я для выгоды Р. Т. Публики

Філію Заведеня послугачів публичних і перевозу меблів

при ул. Городецькій ч. 33 А.

Поручаю Пов. П. Т. Публиці ново-отворену філію, якъ рівно и моя Заведеня центрально, що містять ся пра ул. Хоружини ч. 7. І. поверх. Дякуючи за дотепершній загляд, поручаю ся и на дальше Р. Т. Публиці.

ЮСТИНЪ ВЪЛЯКЪ
власитель Заведеня послугачів и перевозу меблів у Львові. 211 8-4

ЛИНІЕ

вв реставрація НАФУЛЫ ТЕНФЕРЪ, ул.ца Трибунальска 12 домі власний, можна добута щоденно зь 6 годнів 8-04 рано горять сіддла.

ЦЕННИКЪ

Печеня впрова зь капустою	15 кр.
Смажені легки	12 „
Фляшка	12 „
Поміжя теляча зь хрінкомъ	10 „
Ковбаска зь хрінкомъ	8 „
Капуръ	16 „
Обідъ зь абонаментъ	40 „

Всѣмъ гостямъ зь найближчихъ родакъ по найумірѣнѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що потодати зь моє реставрація, даю відбараючимъ марку. — Найближшій вимъ по найдешевшихъ цѣнахъ почавши відъ 40 кр. літра.

По театр вое сѣмѣ, зь великий виборъ отразъ и напѣвѣмъ заосмотрѣна куля.

79 183-7 Зв высконіе поважаломъ

НАФУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площа Галицкой

поручає вв великомъ виборѣ и по цѣнахъ: окуляри, цѣперы, лорнеты, бинокли, дальнобѣды, барометры, термометры, микроскопы, люны, компасы, райсѣйги, тасмы мірничі, піюны, лібѣзъ, манометры и т. п. Уряджене дѣлѣбѣмъ електричнѣмъ. Всѣмъ направики полагождують ся якъ найскорше и найдешевше. 4185

Портретъ Тараса Шевченка

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна вв товариствѣ „Просвѣта“ у Львові Ринокъ ч. 10.

Найдовше!

Потрѣвати можуть гардеробы якъ сутъ хемічно чищені, відновлені а прасовані и виглядають якъ нові

вв першомъ вѣдѣньснѣмъ заведеню хемічнѣмъ

ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ

СИМЕОНА ВАЙСА

ЛИНІЕ

улиця Коперника ч. 12.

Листы похвальні зь всѣхъ сторѣвъ.

На бажане чисту убраня вв протягу кількохъ годнів. 157 8-10

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдає и за редакцію відповѣдає: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ проsvѣтно-господарскою части Василь Керель, учитель господарства.

Цѣлѣрѣчна передплатѣ выноскѣ 2 кр., на пѣвъ року 1 кр. Редакція в адміністрація: Львовъ, ул.ца Бѣна Крижова ч. 5.

Вѣдъ 1 (18) сѣчня 1897. выхѣдѣтъ у Львові що четвѣргъ. (на мѣсці популярныхъ газетъ „Вѣсникъ“ и „Читальня“) тиждѣвно популярна газетка.

Особы интелігентнѣ

что хотѣтъ заперенити собѣ ста-
дый дохѣдъ побѣднѣй, звалѣтъ
внести офѣрты подѣ: „Зарѣ-
бокъ до Адміністраціи сен ча-
сописи. 228 2-3

Въ домѣ Ч. 22 („Народ-
ный Домъ“), Театральная ули-
ца, отдаются вв наемъ четыре
франтовны убѣлкаці вв партѣ-
рѣ на склѣны, разомъ или от-
дѣльно.

Близшіи извѣстія вв кан-
целяріи Института „Народный
Домъ“, Театральная ул.ца Ч.
22, П. поверхъ. 220 2-3

Зарядъ крамницѣ

пошукує заразъ интелігентноі і
бездѣтної особи, женщины або
мужчины, до проваждѣня тор-
говлі. Успішя: Помѣшкає, опал,
свѣтло і після умови нагорода.
Кавція 200 корон.
Красна почта Ланчини. 4-6

218

Полотна, бѣле столове
рушники, хусточки, дре-
лѣхи и т. п. власній выробы

поручає по цѣнахъ умѣреныхъ

Красне товариство ткацке

„ПРЯХА“ зь Кросна

Замовленя зь провинціи просимо

надсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и станція зе-
лѣзничѣ вв мѣсці. — Пробки
и цѣники присылаемо на жа-
данѣ даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що ре-
презѣнтантомъ нашої фирмы, подо-
ржувачамъ по Галичинѣ и Буко-
винѣ, є П. А. ДЬОХЕРЪ, а иншихъ
агѣнтѣвъ ані похатинѣвъ не выво-
лаемо. 2 56-52

2 56-52

Таблицѣ зь металю

ЛИТІ

таблицѣ надмогильні, таблицѣ
для видѣлѣвъ повѣстовѣхъ, ну-
меры на домъ, таблицѣ можж-
най зь блѣхъ прасованій для лѣ-
снои сторожѣ. — Цѣномъ одо-
ваній и тузѣки до пѣломѣваня
— выконує найдешевше

Лѣярня выробѣвъ мета-
лѣвыхъ

ГЕНРИКА ШАПІРЫ

Львовъ ул. Коперника ч. 3,
(побѣтъ антик. П. Микѣяши).

2 3 4-2

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

вѣданій

поштомъ руского тов. педагогичѣскаго

В позолотнѣй опрѣвѣ зь золо-
тѣнимъ хрѣстомъ 20 кр. В папе-
ровій окладѣ 15 кр.

Прѣдає ся вв книгарни наукъ
тов. ім. Шевченка, Львів, ул.
Чарнецкого ч. 26.

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

209 5-10

Вѣдѣній дотеперъ
Галицкимъ акціоннымъ Товариствѣмъ Гандлевимъ

дѣламъ:
Вуголь камѣнный, Синавни и приборы пожарній,
Вужѣ партійнѣ и гумовѣ

объявлено ново-отворене
Львовскѣ Бюро гандлеве

при ул.ца Костюшка ч. 4. 221 2-30

Въ четвѣргъ дня 2-ого н. ст. мая 1900 відбудуть ся о
годнів 7 вечерѣмъ вв комнатахъ Рускомъ Бѣсѣды вв Пере-
мышлѣ (Ринокъ ч. 24 І. поверхъ) осмѣ

ЗАГАЛЬНІЙ ЗБОРЫ

общества взаимного кредита „Вѣра“

ПОРЯДОКЪ ДНЕВННЙ:

Вибѣръ 1 члена, 1 члена заступника Совѣта управляю-
чого и 1 члена заступника Дирекціи.

Вѣдъ Совѣта Управляющаго Общества взаимного кредита
„Вѣра“, тов. зарѣстр. зь обмеженою порукою.

Перемышль вв цѣтнѣ 1900.

Антѣмъ Негрѣбѣцкій Лѣвъ Шеховичъ
секретарѣ прѣдсѣдѣтель.

Звергає ся увагу П. Т. Членѣвъ, що після припѣсѣтъ
§. 10 уст. а) право голосоу мають лишѣ тѣ членѣ, котрѣ зло-
жили що найменше одѣвъ повный удѣлъ. 227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

227 1-1

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ ще дѣм (крѣмъ жидѣвъ и рускихъ свѣтъ) о 5-той годниѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстникъ индустриальныхъ новостей“ выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Передплату и нисерати приймають: у Львовѣ администрація „Дѣла“ у д. Ваторія ч. 24. Центральное бюро оглошенихъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвига 9, и А. Ольшовского ул. Клянич-Бжого 2; — въ Ярославѣ: А. Крижановскій; — у Вѣны: М. Дуков, I. Seilerstrasse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; B. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и жидежитовѣ за нисерати платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ литер. додаткомъ

въ Австріи: за границею:
на цѣлый рокъ . . 16 гр. на цѣлый рокъ . . 22 гр.
на полъ року . . 8 гр. на полъ року . . 11 гр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . 14 гр. на полъ року . . 7 гр.
на четверть року . . 8-50 гр. на мѣсяць . . 1 гр. 20 гр.
Редакція, Администрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣртають ся лише на поперодѣ застероженихъ. — Рекламация неопечатанъ въ нѣмъ въ портъ.
Недѣльне число коштує 6 гр. на проз. 7 гр.
Огложенихъ змѣнъ приймають ся по цѣнѣ 10 гр. въ однокъ стрѣчки нисератовою або ся мѣсто а въ рубрицѣ „Надобавки“ по 25 гр. а. в.
Подати и жидѣ доноска прикати членовъ ся по 15 гр. въ стрѣчку.

Въ справѣ товариства „Трудъ“.

[Письмо изъ Стрыйщины.]

Правдиву а дуже милу несподѣванку зробила читателямъ своимъ Хв. редакція „Дѣла“ передѣвоточною статью „Нова наша работа“, въ котрій подала до вѣдомости загалу радѣстну вѣстку, що статуты новозаснованон а такъ доого и нисерпеливо рускимъ загаломъ дожиданон жѣвочон спѣлки „Трудъ“ поданъ вже до зареестрованя суду и можна надѣватись, що цове наше продукційно-торговельне товариство въ широкимъ кругомъ дѣланя уйдѣе вже небавомъ въ жите!

Цѣль и значѣня того товариства великій, а коли-бъ оно въ найближшій будучности хочъ въ малѣй части сповнило задачѣ статутномъ начеркенимъ, то мало бы вже величезну заслугу для нашего народно-го постулу и розвою. Во прошу тѣлько подумати, кѣлько то руского, тяжко запрацьованого гроша йде рѣчь-рѣчно въ чужѣ, ворожѣ намъ жидѣвскѣ руки, кѣлько т. ав. блаватныхъ чужихъ фѣрмъ торгують въ Русинѣхъ и Русинѣхъ, кѣлько величезныхъ Цѣбавѣхъ и вишнихъ жидѣвъ на насъ зарѣбляе, а нашѣ Русинки, бѣднѣ сироты и вдовы, нидѣють безъ зарѣбку, безъ способу до жити та въ крайнѣйшій неразѣ нуждѣ коротаютъ свѣй вѣкъ! Чужѣ на насъ зарѣбляе, выеками въ насъ товѣстѣю и жиють въ роскошахъ та всѣхнихъ выгодахъ, а нашѣ не мають де таки у своихъ зарѣбкахъ хотѣ-бы на найскромнѣйше держати. Бо де-жѣ знайде инѣ у насъ Русинки кусень хлѣба? При авѣстѣй, послѣмъ Окуневскимъ въ соймѣ поясненѣй системѣ, при недостаткѣ руского жѣвочого учительского семинаря, тѣлько дуже незначаче число Русинѣхъ може бути учителями, зникающе супротивъ числа рускою людности и рускихъ шкѣлъ, дуже мало Русинѣхъ при почтѣ и телеграфѣ, кѣлькавайтѣ посады касѣрокъ при „Народнѣй Торговлѣ“, кѣлька бухальтерѣхъ при рускихъ задатковѣхъ каскахъ — отъ майже все, де може добитись Русинки! А кѣлько нашихъ дорогихъ сестеръ за найскромнѣйшу плату широ и совѣстно хотѣть працювати, та не мають де? Прочитайте часто помѣщуванѣ въ „Дѣлѣ“ анонсы; вони бувають кровѣю писанѣ! Кѣлько тамъ надѣвъ, жалю, розпущу?

Выдерти торговлю блаватныхъ товарѣвъ въ рукъ жидѣвскихъ, сотворити нове поле до працѣ и зарѣбкованя для Русинѣхъ, поднести

наше промыселъ черезъ заложене школы шити и крою — се высока и прегарна цѣль нового товариства „Трудъ“. Правда, треба тутъ много труда, посвященя, дѣлостѣ и заходѣвъ, але се дуже идачне поле для „Клюбу Русинѣхъ“, и хотѣй оно досѣ лежало цѣлкомъ о-блогомъ, то при помочи такихъ досѣднихъ и факowychъ мужѣвъ, якъ Василь Нагорный, при вытравѣльй працѣ дирекції и управлюючон рады „Труда“, дасть ся вѣй перепонѣ усунути. Мы мусимо переконати себе, що въ свѣтѣ „Трудъ“ буде можна лучше и дешевше купити, нѣжъ у жидѣвъ, якъ се кождѣй честный Русинъ досѣдичѣвъ и переконавъ ся на „Народнѣй Торговлѣ“ та и на иншихъ рускихъ торговляхъ и крамницяхъ. Якъ при-тно буде прийти до рускою блаватнон торговлѣ „Трудъ“, купувати у своихъ питомѣхъ фѣрмъ и мати то переконанѣ, що не ошукуютъ насъ, якъ неразѣ жидѣ, що берутъ 2 и 3 короны на 1 метрѣ больше, нѣжъ бы належало!

Розумѣе ся само собою, що „Трудъ“ повиненъ въ першѣй линіи рефлектувати на нашѣ, рускѣ сѣльскѣ и маломѣскѣ крамницѣ, держати для нихъ у Львовѣ гуртовнѣй складѣ лѣктовныхъ матерій и всѣхон такъ званѣхъ крамщины. Досѣ не маємо рускою купецкою фѣрмы, де бы мы могли такѣ товары купувати, то въ конечности беремо у жидѣвъ, отже вѣсьмо властиво жидѣвскими субектами. А черезъ заложене гуртовнон склада сѣльскон крамщины „Трудъ“ поднесе высоко руско крамартство и буде мати великій та певный вѣдѣтъ.

Все то було бы добре, але де взяти гроша? При доброй волѣ и ширѣй охотѣ знайдуть ся и грошѣ, якъ знайшло ся на гаранційномъ основаніи фондѣ такѣ мѣжѣ нами 50.000 ар. при основаніи „Дѣвѣтра“ и на много иншихъ подобныхъ цѣлей якъ „Народнѣй Домъ“, „Подѣбрека Спѣлка“ самѣбрѣка „Ризниця“, и мн. ин., тѣлько треба агітація, се-бѣ-то по нашому приуки.

Для того предікладаю, щобъ вже теперъ раянѣвъ ся тѣмъ дѣломъ Выдѣлъ „Клюбу Русинѣхъ“ и роздѣлавъ письма до всѣхъ вызначѣньныхъ Русинѣхъ и Русинѣхъ по повѣтахъ, щобъ на кождѣй політичнѣй повѣтѣ вѣхѣдонъ Галичинѣ завязали ся повѣтовѣ комитѣты въ цѣли агітація и збѣраня виписового и удѣлѣвъ для „Труда“. На бѣдноту нема потреби нафѣкати, бо на 24 короны и найбѣднѣйшого якось конечно стати, тѣмъ болѣ-

ше на такъ высоку и прегарну цѣль! Въ той способѣ, а именно черезъ рухливѣй агітаційнѣй повѣтовѣй комитѣты можна-бъ въ кождѣмъ повѣтѣ дуже легко 50 членѣвъ для товариства приеднати и въ тѣмъ грошѣмъ можна бы зачати.

„Позаятъ въ „Дѣлѣ“ не було подано точной адресы, куда теперъ удѣлы для товариства. „Трудъ“ посылати, то треба бы се якъ найскорѣе учинити).

Левъ Ос. Г-р-чѣ.

До нашихъ шкѣльныхъ делегатѣвъ.

Краева рада шкѣльна порозсылала до окружныхъ радѣ шкѣльныхъ прокѣтъ регуля-ліну для шкѣлъ народныхъ и вѣдѣловыхъ. Позаятъ въ нѣмъ мають бути унормованѣ такѣ вѣдѣловнѣ катихѣтовѣ до властѣй шкѣльныхъ, а независимѣ становиско катихѣтовѣ а для добра нашон церкви и народу конечно и въ огляду на образованѣ и позицію сусѣбнѣй катихѣтовѣ цѣлкомъ оправданѣ, тому звертаемо увагу передѣвѣмъ на того консисторского шкѣльного совѣтника въ ц. к. краевѣй радѣ шкѣльнѣй, а такѣмъ делегатѣвъ въ радахъ окружныхъ, щобъ они цѣлымъ своимъ впливомъ старались запоручити впливъ на науку религіи въ народныхъ школахъ и наглядѣ надъ нею едино компетентнѣй власти духовнѣй, а заравомъ бороныли поваги и позицію въ школѣ своихъ катихѣтовѣ, вѣдѣ чого въ переважѣйшѣй части зависить ще однокѣ забороло религіиного и народнон выхованя нашихъ дѣтѣй въ мѣскихъ школахъ.

До сего, що мы публично забираемо голѣвъ въ тѣй справѣ, сповукуе насъ головною обѣтавиною, що [якъ зачуваемо] ворожѣ нашому народному розвою элементѣ бажали бы и сѣсю нагоду використати до своихъ польо-низаторскихъ наміровѣвъ. На доказъ сего може намъ послужити отъ хочъ-бы одинъ въ подобнонго рода нарагѣсѣвъ, о котрѣмъ мы довѣдуемо ся въ жерела гѣдного вѣры.

Именно мае бути въ сѣмъ прокѣтѣ регуляліну постановѣ, побѣла котрой не вѣльно [выразѣю] рускому катихѣтовѣ жадати вѣдѣловѣй побѣла руского пѣдручника и въ руской мовѣ вѣдѣ дѣтѣны, котра не вѣлодѣтъ вповнѣ рускимъ языкомъ.

Оно само въ собѣ не було бы ще нѣчимъ такъ несправѣдливѣмъ, божѣ и такъ въ

практицѣ въ подобныхъ случаяхъ вже хочъ-бы въ педагогічнѣй загалу поступало за-вѣсѣды руске духовенство въ наибѣльшѣмъ загалѣвостѣю и вырозумѣлѣстѣю; — але обу-рюе переѣдѣ: для чого въ тѣмъ самѣмъ нара-гѣсѣвъ нема означено, що въ подобныхъ слу-чалѣхъ и польске духовенство мае такъ само поступати? Чи-жѣ лише для насъ мають бу-ти обмѣжѣны? Чѣжѣ всюдѣ для Русинѣхъ мае бути станѣ вынѣмковѣй?

Колѣ отже одинъ въ рускихъ ордина-ріатѣхнѣхъ делегатѣвъ въ окружѣй радѣ шкѣльнѣй въ Золочевѣ звернувъ на сѣю ано-малію увагу: для чого рѣвночасно не прило-жено рѣвнон нормы, побѣла справѣдливостѣ, такѣмъ до польского языка що-до тѣхъ дѣ-тей по нашихъ мѣстахъ и мѣстечкахъ, котрѣ въ переважѣйшѣй части цѣлкомъ не розумѣють по польски, хотѣй они латиньского обряда, то на се знанѣйшѣйшѣй ц. к. староста Родеръ мавъ въ кинѣмѣ вѣдѣловѣстѣ: „Co się tyczy polskich dzieci, to przesie gdzie zupelnie inna!“ Сего чѣй-жѣ терпѣти не можна! Противъ такон несправѣдливостѣ належитъ конче заложити рѣшуче veto придержующи ся засады, що лише — vigilantibus jura!

Переглядъ політичнѣй.

Ческій соймъ закѣвичѣвъ вчера дискусію надъ внесенѣмъ п. Пацака. П. Бендѣль закидае ческимъ посламъ, що розагітували ческій народъ и выклакали штучнѣе роздѣра-ненѣ. Бѣсѣдникъ звертае ся спеціально про-тивъ п. Крамаржа въ закидомъ, що въ радѣ державѣй знаесялувавъ Нѣмѣцѣвъ. Въ причинѣ сѣмъ промовѣ до живѣн перепали мѣжѣ кѣль-кома нѣмѣцкими послами а Крамаржомъ. Бендѣль атакуе въ концѣ поступованѣ консер-вативѣнѣй шляхѣ.

П. Крамаржѣ твердитѣ, що Нѣмѣцѣ зро-били бы лѣнше, коли бы про епізодъ въ радѣ державѣй и про lex Falkenhayn цѣлкомъ не згадували. Вѣчерашнѣй день найлѣпше дока-завъ конечнѣсть збѣльшеня прерогативъ пре-зѣдента. Чѣхѣ домагають ся лише рѣвноправ-ности, наколѣ Нѣмѣцѣ кождѣго дня мають ин-шѣй засады. Признають засаду большѣности тамъ, де мають большѣсть, а забувають про неѣ тамъ, де самѣ суть въ меншѣности; инѣмѣй за-садѣ поклоняють ся въ Чѣхѣ, инѣмѣй на Мо-равѣ. Доки Нѣмѣцѣ для кождѣго краю будуть

Право польованя.

Написавъ М. Рижовскій.

[Докладчикъ.]

Разѣ у свѣтовѣцѣ стрѣлѣвъ ся въ полѣ въ панискомѣ. Вѣже не годѣвъ бувъ утѣчи, бо паниско туй за плечима. Вѣда! подумавъ собѣ. Злѣвае панѣ въ конѣ, дубельтѣвѣкѣ кладе на землю та приступае до Гриця и жадае стрѣль-бы. Нѣчо не помогло — взявъ стрѣльбу. Гриць проситѣ, иде за паномъ, але той и слухати его не хоче. Тогдѣ Гриць въ мѣтѣ скочивъ у бѣкъ, де лежала дубельтѣвка, вхопивъ еѣ въ ноги! Панѣ за нимъ, але Гриць наставлявъ до него „люфку“. Панѣ ставъ та кричить:

— Чуешь, на! возьми собѣ свою стрѣль-бу а вѣдѣдай мою.

— Добре — каже Гриць — але прошу васѣ, пане, положѣть мою на землю и вѣдѣ-ступѣть вѣдѣ неѣ на 200 крокѣвъ, тогдѣ я тамъ приѣду, возьму свою а вашу лишу.

Паниско, радѣ не-радѣ, мусѣвъ учинити волю Гриця. Обѣла взявъ свою дубельтѣвку, закинувъ на плечѣ, сѣвъ на конѣ и поѣхавъ во своемъ. А що не знавъ, въ якого Гриць села, то и пропадо; не мѣгъ внести жалобы на него.

Другѣй разѣ стрѣлѣвъ Гриця явѣсь панѣ самое тогдѣ, якъ застрѣлѣвъ зайчика. Пукъ! — и закинулъ лишь перевернувъ ся. А за Гри-цемъ панѣ уже и жене вѣзкомъ. „О, буде вѣда!“ подумавъ Гриць. Скочивъ за горѣбокъ, аѣгнувъ ся, дѣвъ зашпортавъ „люфку“ та по-крутивъ ся то въ сѣтъ въ той бѣкъ, вѣдѣнѣи пустивъ ся до села. Панѣ поѣхавъ за нимъ, адогонивъ.

— А що? мяю тебе! Давай стрѣльбу!

— Вѣгме не маю, пане!

— Якъ то нѣ? ты-жѣ стрѣлявъ теперѣ!

— Я? нѣ!

Злѣвъ панѣ въ брѣчки, перешукавъ оде-жу Гриця, але стрѣльбы не найшовъ.

— Е, ты дѣвъ певно сховавъ тамъ на по-ли.

— Якъ сховавъ, то пошукать зѣдоровѣй...

Поѣхавъ панѣ въ то мѣсто, де крутивъ ся Гриць, шукавъ, шукавъ, та стрѣльбы не найшовъ, лишь на свою утѣху подѣбавъ за-битого зайчика.

Вѣвъ жалѣбу до суду. Надѣшовъ день терміну. Пытае судѣя Гриця, чи справѣ за-стрѣлѣвъ заяця?

— Нѣ! — вѣдѣловѣдае Гриць.

— Та-жѣ сѣй панѣ знайшовъ убитого заяця.

— Та анайти мѣгъ... Може хто другѣй застрѣлѣвъ.

Але що панѣ свѣдѣвъ, що чувъ стрѣль-бу, а на поли не було больше нѣкого, то и засу-дили Гриця на 14 дѣвъ арѣшту. Зробивъ Гриць рекурсъ, анизали на 7 дѣвъ и мусѣвъ ихъ вѣдѣсѣдѣти. Але що бувъ дѣтѣпнѣй та цѣ-кавыи, то тѣлько почувавъ у арѣштѣ, а въ день „друкувавъ“ въ вознѣмѣ, то замѣтивъ канцѣлярѣи панамъ „сѣдѣдѣмъ“. Якъ же скѣн-чила ся кара, такъ заравъ першѣмъ ночи поѣ-шовъ на засѣдку.

Но якъ уже вѣда, то вѣда! Гриця взяли на око не тѣлько вѣхъ дооколичѣй паны, але и „шандарѣ“ пытають, чи не вѣдѣвъ его хто зѣ стрѣльбою. Правда, „шандарѣ“ перешукали цѣле обѣае, але стрѣльбы не нашли.

Гриць любивъ часто заходити до школы до учителя, де дѣстававъ книжки до читаня. Одного разу вечеромъ зѣбравъ ся на засѣдку. Нѣбѣ була ясна, погѣдна, зѣрки такъ и мор-гали, наче кликали Гриця. Вѣвъ и послухавъ ихъ, вѣдѣгнувъ ся въ гуыку, пѣдперезавъ ся, сховавъ подѣ гуыку стрѣльбу та йде. По до-рогѣ вѣступавъ до школы, вѣдѣдати книжки. Але заки вѣступивъ у школу, подумавъ, що лучше буде вѣстроити стрѣльбу въ загалу шкѣльну, бо часомъ може въ учителя стрѣтити ся въ „шандарѣмъ“, а се було бы не конче приятно. И справѣ! Гриць вѣвошовъ до комнаты, а тамъ жандармѣ! Вѣвъ уже знавъ Гриця добре.

— А що, Гриць? певно выбравъ ся на польованѣ?

— Та я мавъ охоту, але...

— Але мене боишь ся? га? А де стрѣльба?

— Не маю, прошу пана капрала.

— Може де въ загалѣ сховавъ? То be-ста, miał węc...

— Не знаю. Идѣть та шукайте!

— Diabła я тамъ знайду...

Гриць вѣдѣдавъ книжки, вѣклонивъ ся чем-но та и поѣшовъ, але вже не на засѣдку, а просто домѣвъ. Жандармѣ зновъ думавъ, що удасть ему теперѣ прихѣтити Гриця зѣ стрѣльбою, то и поѣшовъ назирѣмъ за нимъ ажъ до дому. Але проворный Гриць въ дома розѣбравъ ся и поклавъ ся спати. Жандармѣ крѣвъ вѣвно прѣглядавъ ся, але стрѣльбы не бачивъ. Другого дня приѣшовъ Гриць до шко-лы и вытягнувъ изъ загалѣ стрѣльбу. Она была подѣ самымъ верхомъ такъ, що якъ-бы

жандармѣ хвильку бувъ посмотрѣвъ, бувъ бы знайшовъ.

За кѣлька дѣвъ зновъ приходѣтъ до Гриця жандармѣ и каже, що мае наказъ шу-кати за стрѣльбою.

— Я знавъ, що панѣ капраль приѣдутъ на „ревѣзію“, то-жѣ я вже стрѣльбу продавъ! — каже Гриць.

Але жандармѣ сего не слухае, шукае. И на велику свою утѣху находѣтъ у стѣжку кавалѣтъ якѣсь „люфку“ оправленѣи въ де-ревѣско, та и каже:

— Фе, Гриць! та ты такую пукавою стрѣляешь?

— Ну а що-жѣ було робити, якъ иншѣи нема?

Жандармѣ узавъ знахѣдку и повѣсь. А Гриць смѣя ся въ кулакъ, бо вѣмъ вѣстро-инѣвъ сѣю пукавку умысно, щобъ жандармѣ еѣ знайшовъ, та и каже:

— То-жѣ то паны будутъ мати вѣтѣху, що вѣдѣбрали у мене стрѣльбу!...

Одного разу придало ся ему першѣй разѣ застрѣлѣти пана, та и то вѣдѣвъ одинъ гѣзда, просѣтъ Гриць его, щобъ нѣкому не говорѣвъ. „Та хто бы тамъ кому казавъ на своего чѣловѣка!“ каже той. Але таки не стерпѣвъ, по-бѣгъ на другѣ село до пана, сказавъ и за те дѣставъ фѣру дровѣ. И отъ мае Гриць зновъ терміну!

На сѣй разѣ зѣвѣхало ся до суду повно панѣвъ та приговорюють Грицевъ:

— Ажѣ теперѣ выпѣшь добру порцію... попамѣтаешь рускій мѣсяцѣ!

— Та певно, що рускій мѣсяцѣ, бо а

мати нину фільозофію доти не буде бестды о пороумбію. Нїмцї завинили, що угодова акція застрїгла бо оперла ся сему, аби она дальше вѣдбувала ся въ Празѣ. — По кѣлькахъ ще промовахъ ухвалено голосами молод-Чехѣвъ и консервативной шляхты вѣдати внесенє до комісії.

Клюбъ нїмецкихъ послѣвъ до ческого сойму категорично аганивъ снобѣвъ, въ якій Вольфъ и инші радикальнї нїмецкї послы выявили свое недовѣленє зъ поступованя маршалка краєвого. Клубъ мавъ въ обурєнїи запротестувати противъ непокликанаго впливу Вольфа на поступованє нїмецкихъ послѣвъ въ справѣ запросинї маршалка на вечерѣ.

Заповѣдженє Чехами обструкція въ парламентѣ не великими буде могла похвалити ся успѣхами, бо симъ разомъ Чехи не будуть мати нї явнихъ, нї окритихъ союзникѣвъ. „Славянофільство“ Полякамъ цѣлкомъ вже остигло, бо при теперїшнихъ обставинахъ ческїй союзникъ Полякамъ не багато принесе користи. Католицко-людове сторонництво, котре доси тихцємъ лїдирало ческу обструкцію, навѣть при помочи президїи, буде теперъ обструкцію поборювати, бо она унеможливила бы ухваленє кѣлькихъ економічнихъ предложєнь на котрї вѣдъ давна вже жде альпейска люднєсть, т. е. виборцѣ католицко-людовыхъ послѣвъ. Зъ тїхъ самихъ причинъ виступає противъ обструкції ще й третїй союзникъ Чехѣвъ, именно репрезєнтантъ словїньского народу. Органъ консервативныхъ Словїньцѣвъ, Slovenec такъ пише про заповѣдженє Чехами обструкція Чехѣвъ противъ економічнихъ предложєнь правительства, спеціяльно противъ зєлѣзничого предложєня, выкликає мїжъ словїньскими послами и словїньскимъ населєнємъ велике здивованє и неспокѣй. Звѣстна рѣчь, що вѣдъ Бадєного не зроблено для Словїньцѣвъ нїчого такъ пѣдъ національнимъ якъ и економічнимъ взглядомъ. Яко вѣрнї союзникъ Чехѣвъ, Словїньцѣ вѣдъ довгихъ лѣтъ уступали для славяньскои солідарности зъ своими доматанями и жада-нями. Але ся рєзигнація словїньскихъ послѣвъ є зъ огляду на зєлѣзничє предложєнє и инвестиційнї прелїментарї вже неможливи, бо словїньска делегация не думає шкодити матеріальнимъ интересамъ власного народу, а се тїмъ бѣльше, що цѣль, яку Чехи хочуть досягнути своєю обструкцією, є дуже проблематична. Для того апелюємо въ имени славяньскои взаимности, вѣдступити вѣдъ напѣренои обструкція противъ економічнихъ предложєнь правительства въ нашѣмъ и въ вашѣмъ власнѣмъ интересѣ. Коли однакъ на-дѣя заведе насъ, то наша вѣрнѣсть яко союзника буде дуже пѣдята и нїхто не заручитъ, що розбита правниа колїєсь назадъ збїде ся. Протестъ Словїньцѣвъ противъ обструкція мавъ мїжъ ческими полігиками выкликати велике занепокоєнє.

Бельгїйску палату послѣвъ займали якїсь частъ страшенъ пѣдъ вѣ Конїго. До правительства нїтерпєльовано, чи оно знає про жестокости, якихъ власти въ Конїго допускають ся надъ мѣсцевимъ населєнємъ и чи правительство гадає покласти кѣнець тїмъ

надужитамъ. Правительство заявило, що Конїго є своя держава и бельгїйскї власти не можуть мѣшати ся въ тї справы. Сєєя вѣдповѣдь звучать дуже дивно, коли азамимо, що європейскї держави дуже часто мѣшають ся въ справы иншихъ державъ и часомъ самї заводять въ нихъ ладъ, якъ се примѣромъ стало ся на Кретѣ. А що пѣдъ вѣ Конїго ажъ кричать о мѣжнародну интервенцію, доказують сензацийнї кореспонденції оголошенї въ дзєвнику Petit Bleu.

Одинъ кореспондентъ пише: Коли мурини приносять на продажъ гуму, окружають ихъ безприволочно воики. Кошѣ мають мати 4 кг. гумы. Воики важать тї кошѣ. Коли котрїй кошѣ має 5 кг. гумы, муринъ одержує замѣсть заплати кавалокъ сукна, або щось подобногo. Коли котрїй кошѣ не має 5 кг. гумы, муринъ дѣстає 100 палокъ. Якъ примѣромъ село, котре має 100 мешканцѣвъ, вышлє тѣлько 50 муринѣвъ зъ гумою, задержують ихъ яко невольникѣвъ, тїхъ що не принесли гумы убивають а село пукають зъ дымомъ. Задержанихъ муринѣвъ узбрують и уживають въ походѣхъ противъ иншихъ муринѣвъ. За се мають дозвѣль зѣддати полонєныхъ ворогѣвъ.

Сензацию выкликує поступованє агента Ванцїкєна. Вѣнъ пѣшовъ до Конїа яко мїсіонарь, бувъ вѣчальникомъ мїсії а пѣвѣйше выкладавъ на унїверситетѣ въ Левєнѣ, де виступавъ противъ торговлї невольниками. Теперъ є агєнтомъ антерпєккон торговельнои спѣлки. Сей бувшїй мїсіонарь поубивавъ зъ многихъ мѣсцевостяхъ всѣхъ жївнїа и дѣти, казавъ пѣвѣдѣнати головы, повбивавъ на палѣ и казавъ ихъ выставити на публичнїй видъ. Окрѣмъ того вѣдѣнано убитымъ дѣтямъ части тѣла и руки. Тѣла убитыхъ жївнїа и дѣтей казавъ розвѣшувати на хрєстахъ.

Въ другѣмъ лїстѣ знаходять ся збєнанїя 6 воикѣвъ. Они збєнають, що Ванцїкєнъ казавъ одному муринѣви сверлувати чѣло коломъ такъ, що другїй кѣнєць вылѣзъ вѣдомъ головы. Вѣдѣтанъ стрѣляно до того муринѣа а голову вѣбито на палѣ. Petit Bleu оголошує, що кѣлька подобныхъ исторїй.

Ки. Людвикъ Бонапарте именованый росїйскимъ генераломъ. Сей фактъ зновъ отворивъ для Франції справу, чи „сей генералъ“ не вѣдограє колїсь значїтїйшю роль въ исторїи Франції. Самї имперїалїсты переконанї ся, що по ки. Вїкторѣ Наполеонѣ, котрїй теперъ пересаджує въ Бельгїю, не багато можуть надѣятися и вже озирають ся за иншимъ претендентомъ. Очевидно рѣчь, що ихъ очї зєртають ся въ сторону новоуичєного генерала. Для нихъ багато значить се, що вѣнъ є воикомъ, а до того ще въ росїйскѣй армії. Въ Парижї має вѣнъ интелїгентныхъ прїятельѣвъ, выпробованныхъ дорадникѣвъ и прїхильникѣвъ. Грошей буде мати досыть, бо одержить спадщину по княжѣ Матильдѣ и цѣсарєвѣй Євгенїи. Партія бонапартистѣвъ дуже радо бачила бы его своимъ політичнимъ вождомъ, але князь Людвикъ поступавъ дуже зручно. Вѣнъ не хоче зуживати ся передѣчно и вѣдѣа ся выключно своей вѣйсковѣй карїєрѣ, абы въ хвилї сприяющихъ обставинъ бути готовымъ.

Русинѣ, то за польскїй и не знаю, якїй вѣнъ...

Починає ся розправа.
— Якъ то було? — пытає судья.
— Та якъ? — каже Грїць. — Хтось пѣдчасъ польованя пострѣливъ цапа, а я побачивъ зъ-далєка, пѣйшовъ та й добивъ его. Нехай, думаю, не мучить ся...

— А чѣму-жъ ты не вѣдѣаъ его властитєлєви польованя?

— Або я знавъ, чїй то цапъ? Я его добивъ на самѣй граници, то й не знавъ, кому вѣнъ належить ся. Отъ, думаю, возьму его собі...

— Он сїагє полїє... каждає тожє rowu-bija! — каже панъ.

— А котрї-жъ, пане, зайцѣ вашї? Бо и я маю свои зайцѣ, що приходять ажъ пѣдъ обѣйсте наше, годую ихъ, а всѣ они безъ „фостѣвъ“. А вашѣ якї?

— Ха-ха-ха! — засмѣяли ся присутнїй людє. — Ого знає сказати!

— На що ты держишь стрѣльбу безъ позволеня? — пытає судья Грїця.

— Я мешкаю за сєломъ, тожъ для власнои обороны мушу мати стрѣльбу. А що звѣрина робить шкоду въ садѣ, обгрызає деревни-ну, то мушу часомъ „пунити“ на пострахъ. Кажуть сады плекати, а ту не годєнъ, бо зайцѣ роблять шкоду.

— То огороди садъ высокимъ плотомъ!

— Се на нїчо не здасть ся. Плѣтъ є, але якъ снѣгомъ задує, то рѣвно зъ плотомъ.

— А то bestya та руск! — кажуть пань.

Судья бувъ дуже добрый чоловікъ, при-

вѣтливый, не сердитый. Але що-жъ? Пар-графъ на таку рѣчь дуже сердитый, тожъ кѣнєць-кѣнєцемъ Грїць дѣстає два мѣсяцѣ арешту.

— Ну, слава Богу! сей рѣкъ буде вже коротшїй, — каже Грїць.

— А то чѣму? — пытають цѣкавы.

— Тому, що два мѣсяцѣ вѣдпадає на мое вѣдєдженє.

Засмѣяли ся, а Грїць каже:

— Я сєя кары не приймаю ся, зголошую рекурєсъ.

Пань стали вѣдраждувати, бо то нїчо не допоможе, а можуть ще пѣдысѣтити кару. Однакъ Грїць не слухавъ нїкого, зробивъ рекурєсъ и єму зєзнали кару на 21 днѣвъ.

Вѣдѣдѣвъ и сєє.

Коли вышшовъ зъ арешту, прїѣдаты до него два пань и кажуть:

— Грїцю! потрѣбуємо пѣдѣвєничого и хочемо тебе взяти. Платню дѣстанєшь добру и добре тобѣ буде та й не будєшь вѣчно караний... Але кладемо условїє: ты прїєсѣгнєшь намъ, що половати не будєшь.

— Мушу надуматися, вѣдповѣдає Грїць. — Але зъ горы кажу вамъ, що условїя нѣякого не може бути.

— Ну, якось то буде, тѣлько прїїди до повномочника, то згодимо єя. Добре?

— Добре... може прїїду.

Вѣдѣхали пань. Грїць подумавъ трохи та й каже до батька:

— Дивнїй они! и за чїмъ бы я йшовъ до нихъ въ службу? Ага! и знаю, чѣго они хотять. Хотять позбутися мене, та не мають способу. Якъ-бы я бувъ у нихъ, взяли бы

Нарады соймового кола польского.

Пѣдъ проводомъ головы вѣдєньского кола польского радилъ вѣчера въ соймовѣй салї польскїй послы соймовї разомъ зъ члєнами вѣдєньского кола польского. Нарада трєвала вѣдѣ год. 4 по полудни до 10 вѣ ночї.

П. Райскїй полєнявъ, дѣячѣго дѣве центрумъ жадало скликати нарады. Ходить о спрєстованє докорѣвъ, що мовъ то коло польске не веде політики народнои, а державну австрїйску, и що не досыть салїно боронить економічнихъ интересѣвъ краю; такожъ трєба застановити ся надъ тїмъ, яку надати організації центральному комїтетѣви выборчѣму, щобъ перевєсти выборы по мысли за-сады солідарности кола.

П. Козловскїй обговорювавъ справу Шлєска и польскѣмъ гїмназїи въ Тѣшинѣ, выказуючї, що польске коло зробило зъ сїй справѣ все, що могло. Обѣсѣя полєнявавъ економічну політику кола та вѣдїнравъ докоры, мовъ бы то коло не дѣало про економічнїй справы краю.

П. Яворскїй выкладавъ програму, якѣи прїдержує ся, вѣдѣ коли обявъ прївѣдѣ въ колѣ. Бму ходить передѣвѣсьмъ о добро мѣрнїи и о ласку цѣсара, котрому край такъ богато завдѣаує, обѣсѣя о збереженє, а по можности о розширенє автономїи краю, о солідарнѣсть и помѣгу кола. Опозицією польске коло пѣчѣго не вѣдѣа, але оно не може такожъ вѣзачи ся зъ такимъ правительствомъ, котре бы нехтувало его засады. Въ парламентѣ вѣже ся коло зъ стороннїцтвами народными и автономичными, але лише о стѣлько, о скѣлько ихъ робота не є для державы и „дѣля насъ“ шкодлива. Для самои солідарнѣсти зъ своимї союзниками польске коло пѣколи не пожертвує добра державы и краю.

П. Соколовскїй розказує зъ подробнїцями про заходы польского кола въ справѣ тѣшиньской гїмназїи и польщизны на Буковинѣ. Коло трїмає за державнїй радѣ зъ Славянами, але ся солідарнѣсть має свою межу, зазначєну обовязкомъ збереженя интересѣвъ державы и парламентарнои та конституційнои систємы.

П. Рутевскїй троха нѣвакше задѣвляє ся на політику польского кола. Коли бы всє такъ дѣяло ся, якъ говорили попередѣй бєсѣднїи, то чудуватися бы трєба, вѣдки бере ся недовѣленє зъ дѣяльности кола. Але такъ добре оно не є. Въ союзѣ зъ Славянамишло польске коло неразъ за далеко. Бєсѣднїи докоряє колу расовою політику, указує на нахилъ Чехѣвъ до Россїи, по союзѣ зъ Чехами не надѣє ся добра для польскѣи справы и упоминає, що трєба передѣвѣсьмъ мати на увазѣ добро краю; до сєго трєба получити ся всѣмъ польскимъ посламъ въ колѣ, а вѣ сѣмъ напрямѣ такожъ не зробило ся всєго, що до такого сполучєня може вєсти.

П. Абрагамовичъ боронить коло передъ докорѣмъ расовою політики, а нещає, котре Австрїю завєло надъ пропасть, добачує въ радикализмѣ, якїй проявивъ ся у Нїмцѣвъ, Чехѣвъ и „у насъ“.

Вїдѣцї п. Сангушко вѣнѣє именовѣть своихъ прїятельѣвъ таку резолюцію:

„Збѣранїа на засѣданїю польского кола соймовогo д. 27 цѣтвїа по основнѣй дискусїи о політичнѣй ситуациї высказують вѣдєньскому колу польскому признанє и довѣрє. Сѣй-мовє коло высказує переконанє, що головною пѣдставою пожиточной дѣяльности польского кола є удержанє солідарности такъ въ колѣ якъ и въ краєвѣмъ соймѣ; а осуджуючи всяку зъ парламентаризмомъ незгѣдну обструкцію, вѣдки-небудь бы она походила, высказує переконанє, що польске коло рѣшучо старатєсь буде прївернути нормальнїй вѣдѣоснїи парламентарнїй, конечнїй такъ для удержаня

поваги и могучости державы якъ для розвитку найважнѣйшихъ интересѣвъ нашего краю, и що буде постѣбно пильнувати засадъ автономїи „краю“.

Въ дискусїи надъ сєю резолюцією п. Чарторєнскїй бажавъ змѣни словѣъ „автономїи краю“ на „автономїи краєвъ“.

П. Столовскїй згоджує ся зъ резолюцією, але зазначає, що мїжъ его стороннїцтвамъ а польскимъ коломъ є рѣзницѣ що-до внутрїшнихъ справъ краю. „Мы — каже — дѣячѣго не вѣйшли до солідарного кола, щобъ мати вѣдѣну руку до обороны тїхъ интересѣвъ населєня, котрыхъ тутъ вѣ соймѣ не можна боронити. Поки вѣ соймѣ и краю не настане змѣна, поки адмїністрація є така, якъ теперъ, а всѣ жалѣ населєня на адмїністрацію остануть тутъ вѣ соймѣ бєз-уєснїишї, потѣ а болєеъ сєрдца до солідарного кола належати не можемо.“

П. Романовичъ] згоджує ся тежъ зъ резолюцією, але каже, що за „признанємъ и довѣрѣмъ“ для польского кола буде голосувати лише въ тѣмъ змыслѣ, що признає добору волю и щирѣ працу кола, але не успѣхи. Бєсѣднїи обговорює краєвїй справы, до котрыхъ правительство вѣдѣоснїло ся крайню рѣвнодушно и нѣдѣало. Слушно говорити ся про конечнѣсть прїзнєренїя нормальныхъ вѣдѣоснїи парламентарныхъ, але парламентарнїмъ трєба выкористати на оборону громадянскихъ правъ и свободъ, такъ часто нарушуванихъ нашою адмїністрацією. Замѣсть боронити засадъ автономїи, лѣше боронити самои автономїи, а повѣденє правительства зъ соймѣмъ є попросту умалюванємъ автономїи. Бєсѣднїи промовляє за змѣною соймовѣи політики, занадто осторожни въ реформахъ, за усунєнємъ всякихъ нерѣшнѣостей въ публичныхъ тагаряхъ, за обороною громадянскихъ правъ и свободъ, за людяннѣмъ повѣдєнємъ властєй зє сєлєянами.

П. Бернадзковскїй заявляє, що за першою частиною резолюції вѣнъ и его прїятель не будуть голосувати, бо признанє и довѣрїа для польского кола не можуть высказувати.

Резолюція п. Сангушка прїнято при голосованю великою бѣльшостю. Завтра зберє ся польске коло на дальшу нараду зъ справѣ центрального комїтєту выборчѣго.

Зъ театру вѣйны.

Результатъ цѣлого походу 40-тысячного корпусу Робертєа противъ 4 до 7000 Бурѣвъ пѣдъ Вєненеромъ такїй, що Робертє не оєягнувъ своихъ цѣли, бо не вѣдѣаъ и не подѣнявъ Бурѣвъ. До лондонскихъ дзєвникѣвъ доноєть, що Френчъ обєднѣвъ въ сєрєду Девєстдорѣа а въ четвєрѣ перєйшли его шатро-лѣ на дорогу до Лїдїбранду въ хвилї, коли на овиѣдъ цѣсали заднїй сторожѣи Бурѣвъ. Не дѣставши въ свои руки ворога, Робертє вѣстѣть ся на ферїєрѣхъ и поарештуєвъ всѣхъ тїхъ, котрї зломилї зложєну Англіїцямъ присягу. Окрѣмъ того Робертє сконѣискуєвъ въ околїци всю худѣбу. Вѣдѣлѣ Бурѣвъ, котрїй уступивъ зъ пѣдъ Вєненєра цѣфѣа ся на Вїнбургѣ, де Бѣта концентрує всѣ свои силы.

Зъ Лѣрєнцѣ-Маркїѣ доноєть, що Бурѣ хотѣли высадити въ воздухъ мѣстѣ пѣдъ Коматї на португальскѣй територїи, а на зєлѣзницѣ, що веде вѣдъ залїзну Дєлягоа до Преторїи. Однакъ казѣи сїостєрєгли се, заалармували португальску сторожу и ударємнїли сєй намѣрѣ. Бурѣ скрїпили теперъ свои силы на граници.

До Кїмберлєа надѣйшли вже першї вѣдѣлы бригады генерала Гуптєра. Генералъ В-арєнъ именованый губернаторѣмъ краю Гріка [околоци Кїмберлєа]. Въ Кліпдамѣ Бурѣ скрїпленїй 800 повстанцями забрали Англіїцямъ 200 вѣзѣвъ муки и полонили кѣлькихъ Англіїцѣвъ. Зъ острова св. Єлєны доноєть, що въ четвєрѣ прїбувъ тамъ другїй транспортъ полонєныхъ Бурѣвъ. Въ шпїтєли лежать 20 Бурѣвъ. Двохъ помершихъ похоронєно по вѣйсковѣму.

Сѣймъ краєвый.

[13 засѣданїа 5. сєсїи VII. періоду днѣ 28 цѣтвїа]

Зъ порядку приступлєно до читанїя пєтиціи, пѣдчасъ чѣго забравъ слово п. кс. Столовскїй и посправѣ пєтицію якѣосъ маау-скѣи громады, домагаючѣи ся охоронѣ дѣсѣвъ передѣ нїщенємъ. При тѣй нагодѣ маршалокъ засрїнує увагу послѣвъ, що надѣ пєтиціями вѣльно промавалати тѣлько рѣчєво для ихъ поспєрѣа.

Прїступлєно вѣдѣтакъ до днєвного порядку. П. Вайгїнєрѣ реформувъ два сєравозданя выдѣлу краєвого: въ справѣ пєтиціи м. Лѣвова о наданє водопровѣдного закона и о дозвѣлѣ на затѣгненє позички въ кнѣтѣ 6,500.000 корѣвъ въ облїгахъ комунальных и о поручу краю для тои позички. — Палата передѣла першу справу комїсіи громадскѣй, а другу комїсіи буржєтовѣи.

При першѣмъ читанїю внеску послѣвъ Дунавєского и Сангушка зъ справѣ рєформѣ закона громадєского и уряджєнї адмїністраційныхъ промавлѣвъ п. Дунавєскїй. Бєсѣднїи говорять дуже тѣхо а прїсутнїй посылѣ обєстугали его збїтѣю лѣвова. Справа сє загалїно важна и тому будить загалїно заинтерєсованє, бо ухвалєнє пропѣнованѣи реформѣи було бы новымъ кайданамъ на самоуправу нашихъ громадѣи.

Вѣсєєвъ п. Потѣчка — говоритъ п. Дунавєскїй — не є рѣациональнє, бо одна сторо-на много тратить, а нїчѣго не зєсѣує. [Вѣсє-скѣ п. Потѣчка бувъ овалуцѣ обшарѣвъ дзєр-сєннѣхъ зъ громадами]. Вѣдѣтакъ дальше дока-зуєвъ трєбує заведєнїя збѣрннѣхъ оружннѣхъ

НОВИНКИ.

громади, а представляють „ідеальні“ користи з сеп. зміни для громадської управи. Вкінці вище, відослати справу до вишлого краєвого. [Олеськи зв. працюючі].

П. гр. Станіславський і Войт. Дядушків поперли внесок п. Дунаєвського і в ім'я своїх клубів згодилися на відбелані справу до вишлого краєвого.

Відтак забрав слово в справі формальної п. Окуневський і заявив, що проклятому агітатору громадянського закону уважає за замаш на автономію краю і громад, покликає на громадянський закон з 1862 р. В ім'я руских неадекватних послів і в ім'я своїх однодумців заявив, що протестує проти атеїстичної громадянської самоуправи і що вносе на найближньому засіданні в той справі протест на руки маршалка. [Олеськи по сторони людські].

Далше промавляв ще п. Романович і жадав відослати внеску п. Дунаєвського до комісії громадської, де вже входить ся внесок п. Поточка (о алуці обшарбів дворських з громадами), бо в протині разів була б це неконсенсуальна.

В справі формальної промови п. Яворський і жадав приділяти обох справ вишлого краєвому, а в сьмі внеском згодились п. Романович.

Кс. Стояловський був протинною гадки і домагався, щоб обоа внески передано комісії громадській, котра б ще сеп. сесії предложила відповісти на них.

При голосуванні удержався внесок п. Яворського; обі справи відослали до вишлого краєвого. (Підчас голосування послы людські і рускі послы: Окуневський, Останчук і Новомосковський опустили салю. Лилили ся наші правительственники і послы пп. Поточек та Крамарчик).

В далішій дискусії забрав слово „вчичий бесідник“ п. кс. Стояловський і поправив свій внесок о заведені приписних школах рідничих знайомих курбів для селянських сибів. — Справу передано комісії шкільній. — Олеськи ухвалили палата на внесені комісії зельнічон, вбавити правительство, щоб вибудувало зельнічон из Львова до Винників, при чьмі мають бути уважливі бажання і потреби м. Львова.

Довша дискусія вивязала ся над справою додання комісії правничон о справозданні вишлого краєвого з чинності департаменту IV. Кс. Стояловський критикував суди, що их число побільшає ся, але справедливість „шванкує“. Хлопч з жидів не може виграти справи, а чому се так? — видно в яєйшх випливи. Хлопч в судах трактують иначе як ког нікого, часто цьліми діями хлопч мусить вичкувати на судю. Так оне ке повинно бути, бо и хлопч платять на „справедливост“. Далше підбів бездіяльн, що се справозданя доручено послам дуже цьбно, так що годі було в ім'я розглянути ся.

В обороні справозданя вишлого краєвого промовив п. д-р Савчанк і полемізував з кс. Стояловським.

Година 1³⁰, дебата триває далше.

На нинішньому засіданні вище п. Окуневський інтерпелює до правительствна ще в справі голосних надужити поліцію в Самборі, о знайомі тортурованні вивив. В інтерпелюції покликає ся на відповіди п. Бернадіковскому, уділену правительственним комісарем, що намістництво наказало старостам виконувати острю контролю над поліційним м'єсним, а спеціально старосту в Самборі поручено, потягнути інтелектуальних вивонників до одвічальності.

В далішій вивадку в Самборі вина паде на старосту, котре причинило ся до сего, що инспектор поліції Айтнер був моральним ініціатором і покровителем тортури — як доказало се переведено слідство — а мимого того не потягнуло его до одвічальності. Причиною сеп „охорон“ Айтнера из стороны староста було се, що вбндропитав старосту Кшишковскому при великих надужитях виборчих, а навті, як се сам говорить, укравав якійсь час его брата Чесла Кшишковского, що оббрав „Флоріанку“. З тей причиною староста Кшишковський боронив Айтнера навті тоді, коли против него вело ся слідство за сепроведення значних вног громадських і вставляв ся за ним у прокуратора д-ра Стебельского. Вкінці встановлював старосту Кшишковський за Айтнером у звисимих від себе членів ради громадської, коли становище его яко инспектора поліції було неможливе і навті домагав ся від сепх радничих, щоб підвищили Айтнерові платню. Підписаний запитує правительство, чи знає се поведені старосты і що зробити в тій справі?

Друга інтерпелюція п. Окуневського дотичить „ветуних приготувань“ до надходних виборів до союму і парламенту тим, що власти поліційний удержують далше звисимих відбів, котрі вже давно повинні були бути усунені з уряду так за сповані надужити як и з причиною домого, нераз і кидкальшого несправного урядовани. За-для сего староста в мнгох громадях не чередити навті нових виборів до ради громадської, а вношені просьби і домагання о розвине виборів нічо не помагали. В інтерпелюції наведено до тридцяти таких прикладів.

П. Новомосковський вище інтерпелює до маршалка в справі регуляції каналів в Селесках і Медичі (пов. перемиського).

П. Окуневський інтерпелює ще, чи і коли розвине правительство вибори в Жидачеві?

При надходячій зміні місяця просимо тих Ва. передлати, що складають передлату місячно, о вчасне відновлені передлати.

З-під Береманів пишуть нам: Попала ся мені випадком брошура про патнадцяті звичайні заг. збори „Народної Торговлі“, що відбули ся торбів пьбною оцією у Львові. Отже з тей брошури довідуюсь ся, що на зборах підбів один з членів, що Службанці, ведучи тепер кухню львівської духовної семінарії, купують корінний товар не в Торговлі, а у жидів, та що так само оо. Васильяне і Васильянки у Львові поминають Народну Торговлю. Як же то і чому ово так? де-ж солідарність ваша? То чей-же вже не лядюв до нинішнього розвою нашого народного життя. В.

Про репертуар руского-народного театру в Кракові одержуюмо нині з Кракова такий близій вїсти. Театр, переїхавши з Явонка до Кракова на дванадцять представлєнь, дасть в сазі Парку краківського отей представлєня: 29-ого цвітня „Не ходи Гріцю“; 30-ого „Запорожець“ і Вечерниця“; 1-ого ма „Не ходи Гріцю“; 2-ого „Нещасне коханє“; 3-ого „Запорожець за Дунаєм“; 4-ого „Наталка-Полтавка“; 5-ого „Кляте серце“ [Тобилєнча]; 6-ого „За хльбом“ [В. Лепко]; 7-ого „Цаганка Аза“; 8-ого „Вихованець“.

Стань здоровля митрополита Кулівського представляє ся що-раз небезпечніше. Атаки серця поволють ся, сонбів не перестав, живчик досягає 102 ударів. Хорого зладку доглядають доктори Рендів і Глюзінський. Хорый чужо так ослаблений, що неродо допускає до себе навті найблишню родню.

Про стань здоровля архієп. Моравського послідній лікарській бюлетень говорить: „Погіршення в четверть виступило з причини свїжих запальних центрів; питанню перебув хорый троха свободніше, радо приймає поживу, але ослабленє все дуже значне“.

Соймт красевый буде радити тільки до суботы сльдующего тижня. Кажуть, що у вересня збере ся соймт на сесію спеціальну в справі бюджету краєвого.

На аудієнції у цьсря був дн 26 с. м. Ізраиль Аратен, батько голосної жидівки Михайлини Аратенівни, просити цьсря о поміч до відбиття своїх дочок, що десь пропала в польських дїлшторах.

В учительській семінарії в Самборі відбуде ся дн 5 н. ст. червня испит з жичних роббт ручних. Подана, заостроений в приписані документи, треба вносити до дирекції семінарії найдалше до 20-ого ма.

Нарешті! Як нам з Береманів пишуть, видіть вже на будинку тамошнього вишлого ради повітзон и руска напис. По довгих корозодах і торгах згодили ся на решті нашх роскисів на таке уступство. О. заступникови презеса і тим Русинам, що походили коло сеп справи нажити ся признав.

Цні в полудн відбуло ся в львівському університеті торжественне працанє міністра д-ра Пента професорами і молодіжкою університетською.

Трафіки почтові. Міністерство торговлі нає намбрі — по сетах, де нема условій до заведеня уряду почтового, але дає ся відчувати потреба правильної комунікації почтової, устроити трафіки почтові (Postablagen) та трафіки будуть продавати марки, приймаючи і видавати звичайні листи, доручувати авіза на посилки зложені у властцєбм уряд почтовий, вкінці будуть посередничити в надаванню вартостних пересылк на кошті і небезпечности надавця і відборця. Трафіки ті мають надавати ся особам годним довіря евенуально з вынагородою.

В торах коло Микілічани — як доносять из Станиславова — упали великі сїни. Такі то у нас сегодншній конець цвітня! Та й мы у Львові мали сего четверга около 11 годины перед полуднем маленькій снїжок. Холод усе не пускає: зимового бурюса годі скидати, ранним разом не завадити втягнути зимові рукавиці. Через той холод дерева стоять все ще без листу...

Бацил рака. З Берлина телеграфують, що професори тамошнього університету д-розі Максони Шиллерови [Schüller] поведо ся відкрити бацил хоробы знавои раком.

Нотар засуджений за ляху. Карна розправа против нотаря Ротальского за се, що заставляв ляхварей сїти на широкі круги селянства, висловив их мові паук и допускав ся чубанних обманств а свідків намовляв до фальшивих збнань, покінчила ся расудом того панка на розі арешту, заостроеного одноразовим постом місяця і на 3.000 коронь кары грошечков або 150 днів арешту та на 6000 коронь відшкодованя покрявденств.

Адолф Гугг, радник намістництва з титулом і характером радника двору, переїхав на пенсію і при сїй нагоді удостоив ся цьсарского признаня за довгочасну вірну службу.

З Турчанського пишуть нам: Чи не першого жертвою грому сего року упали Голубчиків в Санках повіта турчанського в самі дн Вокресенія Хр. о 2 год. полудни. Запалену громаду ставно обива в одній хвилі і при сильнім втрї череканув ся на сусідній будинки і спалив до тла. Ледви удало ся випустити худобу з обшарбів, а люде поутькали з хат з чьмі попало. Одно попарене теля згбло та й все збже приладжене на засїв і бульбю агорьли. Так дн загальною радості перемінив ся для тих бідних і добрих людей в найбільше горе. Чотири найчестнїйші громадяне (по двоох в одній хаті) стали нуждарями, а один з них старець, каліка, многострадавший Іов навті жєбрати не годєць. Мала и убога громада Санки не годна — запомогти погорьлєв, тому дуже адала б ся поміч від милосердних людей. Ласкаві жертви прийме: Уряд парохіальний в Беньовій почта Млани.

Огн. З Поручина коло Нарави пише нам Вп. о. М. Мосора: Невесело закінчило ся свято Воскресенія в мѣмъ приході. В свѣтлий второк погорьло девять господарств [мѣж ними два жиды], а лише три були обезпечені в Краківськомъ товаристві [з тыхъ одинъ жидъ]. Одинъ з погорьлєв плативъ аскурацію 18 лѣтъ и якъ-разъ сего року не заплативъ преміи. Щастє, що огонь лучивъ ся в кѣнци села, а то при втрѣ-сухоты готово було цѣле село прийти в дымомъ. Огонь выбухъ з причини неосторожности жидѣвъ, що мешкали на скарбѣй кормѣ, бо жидѣвка выкинула поплѣвъ підъ загатъ.

Дрѣбнй вѣсти. Нинѣ вечеромъ відбуде ся у Львові в сали Сокола збѣръ виборцѣвъ мѣста Львова в справѣ реформи виборчон. — В Будапештѣ державна комісія испытова признала нанѣ Ерицъ Павлохъ дипломъ на архітекта на основѣ зложенныхъ приписаныхъ испытѣвъ. — Коло Медіахъ на Угорщинѣ жандармъ Секерешъ в часѣ службъ застрѣлывъ скрытоубійцу другого жандарма, Горвата; за причину своего злочину поданъ, що Горватъ мавъ болше частѣ у дѣлчины, до котрой оба заличили ся. — Видѣлъ рады повітзон въ Перемисльї розпису зъ рѣшєнцємъ до 5 н. ст. червня конкурсу на посаду секретаря зъ платнею 3.500 коронъ. — Альбертъ Вильчынський, польскій писатель [авторъ голосныхъ своего часу „Kłopotów starego komendanta“], урядникъ вишлого краєвого и бувшій презєвъ kola literack'ogo, померъ вчера по довшій недужѣ.

Посмертний — ф — оповѣстки. О. Володимиръ Каратникий, парохъ в Григоровѣ [коло Манастирскѣ], деканата буцацкого, упокоивъ ся в Стратинѣ четвергъ с. р. в 38 роцѣ житя а в 14-омъ священствѣ, а похоронъ відбудѣ ся на самѣмъ Великденѣ. О покійнику пишуть намъ: „Полишивъ вдову зъ шестероу дѣтьми, зъ котрыхъ найстарша має 12 лѣтъ. Парохіане оплакували покійника яко ревного душпастиря и щирога приятеля. Похоронному обрядови промовивъ буцацкій деканъ о. Олесницькій зъ оо. сов. Подлясєнскимъ зъ Манастирскѣ и Сосєвицкимъ зъ Велєсєна. Кромѣ нихъ вѣло участь в похоронѣ девять священствѣвъ зъ околциѣ, мѣжъ ними одинъ латинскій зъ Колѣвки.“ В. в. п. Розалия зъ Винничихъ Мигуловичева, жена пенсіонованого учителя, упокоилася по довгій а тяжкій слабости д. 21 с. м. в Чайковичахъ. Похоронъ відбудѣ ся тамже в свѣтлий понедѣлокъ. В. в. п.

Телеграмы.

Вѣдєнь 23 цвітня. Зъ огляду на се, що тепершнє сєсія соймѣвъ скінчить ся дн 5 ма, рада державна буде сѣлилася на дн 8 ма. Цьсарске писмо скликающее парламентъ поивить ся в понедѣлокъ дн 29 с. м. в Wiener Zig.

Градець 28 цвітня. При громадскихъ виборахъ в Цяєвѣ выбрано одноголосно самыхъ Нѣмцѣвъ, бо Словѣнцѣвъ здержали ся відъ голосованя. Словѣнцѣ агітують, абы словѣнскій громады в своихъ зносинахъ зъ ншними властями, спеціально зъ Градецомъ не послужували ся урядовымъ нѣмецкимъ языкомъ, лише выключно словѣнскимъ.

Берлинъ 28 цвітня. Бюджетова комісія парламенту приняла 20 голосами противъ 8 вносєна центра, котре признає правительству цѣлковитѣ жаганє побільшенє военнѣмъ флѣты. За те вносєна счєркує выдатокъ на поможєне заграничнѣмъ флѣты и рєдукує побільшенє матеріалѣвъ. Яко покрьте мають служити мѣжъ ншнимъ нові податки.

Царгородъ 28 цвітня. Порта розбєслала державамъ ноту, в котрій заявляє, що безъ дозволу державъ не підвищить цѣл.

Філіппополь 28 цвітня. В Царгородѣ арештовано вновь кѣльканацѣ осібъ головно урядникѣвъ, зъ причини молодотурецкихъ агітацій.

Берно [швайцарскє] 28 цвітня. Шуранъ султана Бахмедъ-Махмудъ обиває управу понові турецкѣмъ часѣписи в Жєневѣ Османі, котрого 1600 примѣрникѣвъ розбєславъ зъ рекомандованыхъ листахъ вѣсьмъ высшимъ турецкимъ урядникамъ. Вчера повідомлено Махмуда, що султанъ вѣженє его жєнку в дѣтьми, бо не хоче розвєсти ся зъ чоловікомъ.

Мадридъ 28 цвітня. Рухъ карлістѣвъ вновь зачинає давати знани житя в Іспаніи. В Пардінєльї підъ Барцєлоною жандармерія сконфіскувала 500 карабінѣвъ приготѣваныхъ для карлістѣвскихъ повстанцѣвъ.

Гага 28 цвітня. Члєны делегаций Бурѣвъ відбули довшу конференцію зъ міністромъ заграничнихъ справъ.

Лондонъ 28 цвітня. Направа Блюмфонтенскихъ водопровѣдѣвъ поки що неможлива, бо Бури аннічили машини.

Оголошене.

Маю честь запросити Р. Т. членѣвъ товариства задаткового „Добробытѣ“, общєства зар. зъ обм. пор. в Самборѣ на загальні збори, котрі відбудуть ся в второкъ дн 15 н. ст. ма 1900 о годинѣ 12 в полуднє в в. комнатахъ Рускомъ Бєсѣды зъ сльдующимъ порядкомъ дневнимъ:

1. Справозданє Дирекції и Надєрпающего Совѣта зъ рѣчнѣмъ дѣятельности и затверждење бѣлєвсу.
2. Рѣшенє що-до роздѣлу чистого зыску.
3. Вѣбѣръ члєна Дирекції.
4. Вѣбѣръ члєнѣвъ Надєрпающего Совѣта.
5. Предложена члєнѣвъ.

Предєдатель Леѣвъ Щавинський.

Надослане.

Д-р Густав Тепферъ вернує до Карлсбаду

и практикує, якъ що року, в домѣ „Вульканъ“. 226 1—1

Д-р Антоній Роицкій (Берберъ)

Спеціалістъ для недугъ шѣрныхъ и венеричныхъ недугъ жємчѣхъ и мѣхурѣвъ, лѣчить мєтодою доосѣжденю, довгочасною. Такожъ Пандѣ на збѣръ Lindvisen парю.

Ординує відъ 9—11 рано пополудни відъ годъ 4—6. На наданє лѣка можуть бути выдані в аптеки в дискретній способѣ. — Порадинити почтою 1 ар. 20 ар. — Львівъ ул. Заморовича ч. 5. 167

Д-р дєнтистъ М. Вікторъ

при ул. Копєрника ч. 4. vis a vis Пѣважаного П. М. Коляша выконує лѣскованя и рванє зубѣвъ бєзъ болѣ, штучні зубы способѣмъ вѣдєнскимъ, лѣчить хорѣбы устѣмъ амы, носѣ, горла и ушѣй. — Отворєннй цѣлѣй дєнь. — Рєпараций прѣймає почтою. 42—160

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 69

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площі Галицкѣ

поручає вь великихъ виборѣхъ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣскєры, дьорнєты, бѣноклѣ, далєсковиди, баромєтры, термомєтры, мѣкрокопи, люпы, компасы, раскладнѣ, тѣсьмѣ мѣрничѣ, пѣюны, лѣбѣль маномєтры и т. п. Урядженє дѣлѣмъ бѣвъ електрѣчныхъ. Всѣмъ напрѣвѣмъ полагождаютъ ся якъ най-скорше и найдешевше. 4185

ЛИШЕ

вь рєстарациі НАТУЛЫ ТЕПФЕРА, улицы Трибу-сальска ч. 12 вѣсьмъ власнѣй, можна дѣстати щѣденно вѣсє о годинѣ 8-ой рано горячі сѣдѣння.

Цѣнникъ.	
Почина вєтєра зъ наустѣмъ	15 кр.
Сѣмѣй лѣка	12 „
Флѣкѣ	12 „
Пѣжѣ тєлѣва зъ хрѣномъ	10 „
Кѣлєсѣна зъ хрѣномъ	5 „
Кавѣръ	15 „
Обѣдъ зъ аломанєнтѣ	40 „

Вєсьмъ навѣстѣ зъ найбѣльшихъ родѣхъ по най-умѣрѣнѣйшихъ цѣнахъ; для пєзнѣости, що походитъ зъ вѣсєхъ рєстараций, даю відбѣрающимъ марки. — Найбѣльшій вымѣ по найдешевшихъ цѣнахъ нотачимъ відъ 40 кр. дѣтра.

По театрѣ вѣсє вѣжѣ, вь великій виборѣхъ страви и напѣтѣвъ наосмотрѣна кухня.

79 164—? Вь высшємъ поважанємъ НАТУЛА ТЕПФЕРЪ.

Д. в. уприв. галицкій акційный

Банкъ гіпотечный

Вѣдѣль депозитовый

прѣймає вкладаки и выплачує задатки на бѣ-жучій рахунокъ, прѣймає до перехованя цѣвѣй наперы и удѣлє на нихъ задатки. Окрьмъ того заведєно на збѣръ заграничнѣхъ институтѣвъ такъ званій

Депозита сховковий

(Safe Deposits)

За оплатѣю 25 до 35 ар. а. в. рѣчно, депозитаръ одержує вь сталєвѣй панцирѣй кѣвъ сховѣвъ до выключного ужитку и подѣ власнѣмъ ключѣмъ, до бєспєчно а дискретно можна переховувати свои майно або важні докумєнты.

Вь тѣмъ напрѣмѣ гіпотечный Банкъ порѣбнѣтъ якъ найдалше відучи зарѣдженя.

Прѣимємъ збѣдєнємъ ся до того рода депозитѣвъ можна одержати бєсплатно вь депозитѣвѣмъ вѣдѣль.

874 2]

Особы интелігентнй

що хотять запеннити собѣ ета-лѣй дохѣдъ побѣнчій, авѣлѣтъ ввєсти оферты подѣ: „Зарѣ-бокъ до Админістрації сєн ча-сописи. 228 8—3

ОГОЛОШЕНЕ!

Товариства посаговыхъ обезпеченъ „Гизель“ въ вод-
бутихъ загальныхъ зборовъ въ дни 5 цвѣтня с. р.
Товариство имени „Гизель“ выставило въ минулыи
роцѣ 17 тысячъ новыхъ полицъ на обезп. Капиталъ по-
саговыхъ 19 и повѣ мѣлена коронъ.

Влаты премій выносивъ 5/10 мѣленомъ; въ про-
центбъ и належитостей выносивъ 1 мѣленомъ 194 ты-
сячъ коронъ.

За запасныи обезпеченя выплачено 1 мѣленомъ 75 ты-
сячъ, а яко дивиденду 191 тысяча коронъ.

На резервовый фондъ дотовано вкату 4/10 мѣле-
номъ коронъ, а цѣлый резервовый фондъ премій вы-
носивъ теперь 30 мѣленомъ 8 сотъ тысяча коронъ,
зложенъ въ пунылярныхъ паперяхъ въ банку австро-
угор. и реальности.

Посаговый фондъ для убогихъ дивчатъ выносивъ
221 тысяча коронъ, а подана належитъ вносить, якъ
каждого року, въ мѣсаци липни.

Помежи вѣдѣли товариства осягнула галицка фѣ-
лія въ оцѣдкомъ у Львовѣ въ минулыи роцѣ около
3 мѣленомъ коронъ новыхъ посаговыхъ обезпеченъ.

Поданои нѣмѣше оголошене до вѣдомости, повѣ
домляи заравнои понажану Р. Т. Публичу, що всякѣ
информаци и проспекты товариства удѣляемо радо и без-
платно, поручаючи ся на дальше ласкавыи взгляды.

Фѣлія Дирекци товариства обезпеченъ
посаговыхъ имени „Гизель“ для доро-
слихъ дѣвчатъ 222 1—1

у Львовѣ, улица Гетьманска ч. 4.

РОВЕРЫ Waffenrad

Державныхъ фабрикъ ору-
жия въ Steyr.

Royal Progress по ар. 90— въ давномъ и дѣ-
харкоу.

СЪДЕЛЦЯ рѣгиченъ по ар. 8—.

ПНЕМАТИКИ — плащъ по ар. 7, шляхи по ар. 3-50.

ЦИКЛОМЕТРЫ американскыи по ар. 2-50.

ДЗВОНКИ Perfect по 50 крѣйцарѣвъ.

ВІКТОРЪ БЕРГЕРЪ

Львовѣ, Академична 8. — Цѣнники даромъ.

Позѣстали по Товариств. Гандлевомъ
запасы

РѢЛНИЧИХЪ МАШИИЪ

выпродуе по зниженихъ, цѣнахъ

Львовске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 221 2—39

ПЕРША БУКОВИИИСКА ФАБРИКА

Портландъ и Романъ цементу
ЕМАУИЛА АКСЕЛЪРАДА
въ Путиѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантомъ, що
крѣмъ дотеперѣшного Романъ-цементу вырабляю теперь
въ мойи фабрицѣ въ Путиѣ

І. Портландъ-цементъ,

котрый за-для знаменитыхъ его примѣтъ воденачило
Тов. инженерѣвъ и архітекторѣвъ у Вѣдн.

Заступникомъ мои фабрики для Галицкии познана ся на
дальше пакъ

С. ЛІЛЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)

у Львовѣ, ул. Крашевского ч. 1.

що удержуе значий склады у Львовѣ и выковуе замо-
вленя заравъ такъ у Львовѣ, якъ и на провинци.

Прошу П. Т. Интересантомъ о ласкаво пересвѣдче-
ня ся про високу вартѣсть и найлѣпшу якѣсть мои фабрикату.

Пишу ся въ высокымъ поважанемъ
ЕМАУИЛЪ АКСЕЛЪРАДЪ.

Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радѣвцѣ (Radatz)
Буковина 160 8—20

Охоронна марка: ЯКОРЪ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

въ алхими РІХТЕРА въ Прагѣ,

прѣзнае на знаменитѣ, утѣхомирюче бѣлъ натирани; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 ар. на складахъ у всѣхъ аптекахъ.

Просимо жадати того

загально любимои средства домового

все дѣлѣ въ оригинальныхъ флажкахъ въ нашоу маркою
кою охоронено „ЯКОРЪ“ въ алхими Ріхтера и для
охранности приймаи дѣлѣ единакѣ тоу мар-
кою охороненомъ яко вырабѣ оригинальнымъ.

Ріхтера антипа подѣ Золотымъ Львомъ

Въ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 424 34—7

Вѣдѣ року 1888

БЕРГЕРА ЛЪЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на кѣнскихъ и многими практичными лѣкарями
указана ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ
Нѣмечинѣ, Франци, Россіи, на повѣтровахъ Балканскихъ, въ
Швейцарии и т. д. на нехотѣ шибри, особливо противъ

Выкидѣвъ шибрихъ рѣзнои рода

въ наилучшимъ успѣхомъ. Дѣлана Бергерова мыла смоля-
ного яко рѣгиченного средства до усунути порицѣвъ, до чи-
щеня и деснищеня шибрихъ вѣтъ ровномѣрно загально признае.

Бергера мыла смоляне маю 40% смоли деревной
и рѣзняи ся значно вѣдѣ въ всѣхъ иншихъ родѣвъ
мыла смоляного въ торговлю. — За-для охороны
передъ фальшиванемъ треба жадати выразно
Бергера мыла смоляного и уважати на побѣдѣ
помѣщении знака охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шибрихъхъ ужинае ся замѣтъ
мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничего мыла смоляно сѣрчаного.

Яко загладѣише мыла смоляне до усунути всякомъ
нечистотѣ шибрихъ

на выкиды шибрихъ и на головѣ у дѣтей, такожъ яко неорѣ-
нае мыло до мыти и купельнѣвъ для щоденного ужитку слу-
жить, обѣймающе 36%, глицерини и пахуче

Бергера глицериново мыла смоляне.

Цѣна штуки каждого рода 35 кр. вразѣ зъ приписомъ уживаня.

Зъ иншихъ родѣвъ мыла Бергера поручае ся слѣдуючи
заслугуючи на увагу: Мыло бѣлае для чистѣсти шибрихъ;
мыло бѣлае противъ прищѣвъ; мыло карболовое до вы-
гладженя шибрихъ и знаковицъ по вѣсѣ и яко мыло деснище-
нне; Бергера мыла до купельнѣвъ въ смерековѣхъ индѣлькѣхъ
и тако-же мыла театровѣ, Бергера мыла для дѣтей, для
надеженя дѣтей (25 кр.).

Бергера мыла петросульфольне
противъ вѣнченихъ лица, вѣнченихъ нога, вымынокъ и свер-
бѣнокъ на шибрихъ; мыло на вѣсѣнѣхъ дужо успѣшно; мыло бѣ-
рано мелоче на нечистѣ дѣцѣ; мыло таиново на почеса и вы-
падѣ волоса.

Бергера зубна паста въ тубахъ
найдуче средство до чистѣсти зубѣвъ Пр. 1 на нормальный
зубы, Пр. 2 для курѣвъ. Цѣна 30 кр. Шо до прочихъ мылъ
Бергера водимыи до приписѣвъ ужити. Жадати же Бергера
мыла, бо е много безуспѣшныхъ наслѣдуючи.

Мѣсца продажн для Львовѣ въ аптекахъ: пш. І. Байзера,
Г. Блюменфельда, К. Миколанца, З. Рукера, К. Сиденанскаго,
Венерского, д-ра Зарницкаго и фирмахъ А. Ербара, Гайеима,
Куликса и А. Галапорта. Дальше въ аптекахъ въ Бродѣ въ Кри-
стога, Либберта; въ Берѣ въ Ал. Плотровского; въ Берѣ въ
А. Дурета, Л. Наглика; въ Берѣ въ Галицкомъ, Ербана;
въ Львовѣ въ Лепинского; въ Львовѣ въ Кшижановского, І.
Тобишова; въ Львовѣ въ І. Андермана, І. Рона; въ Коломи
Павловского, Штендла, Витославского; въ Камницѣ Пале-
ского; въ Перемишлѣ у всѣхъ 4 аптекахъ; въ Рѣгичѣ Кар-
пийского, Прона; въ Скальмѣ Леховского; въ Самборѣ І. А.
дѣсеняча и Гердички наслѣдниковъ; въ Станиславѣ у всѣхъ
трехъ аптекахъ; дальше въ аптекахъ въ Стрию, Тернополи
и у всѣхъ аптекахъ большыхъ мѣстъ Галичини. 165 6—24

Мимо того, що новна и
ростаръ подорожѣи о 30%
продас ковды и матераци по
давнихъ низкихъ цѣнахъ
лише спеціальна робѣтня и вага-
нинъ постелей. ЮСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ, Львовѣ, Коперника ч. 5
Цѣнники gratis. 81

Найзнаменитшихъ

1/2 кл. цукровъ десеровыхъ,
именно: помадка, чоко-
ладки etc. ар. 1-20.

1/2 кл. Бѣквитѣвъ англійск.
и Гербатникѣвъ ар. 1—

1/2 кл. кармельковъ мѣша-
ныхъ ар. 75.

поручае що для свѣжѣ

Г. ТРЕТЕРЪ

власнители паровон фабрики чоко-
ладки и цукровъ

Львовѣ, пл. Маріацій ч. 7

рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитѣ вырѣбы
власны, прочѣ зѣ спроваджу-
103 вансю тандитою!

ПАСАЖЪ ГАВМАНА

І. ЛЬВОВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ преміоване.)

Въ сѣмъ тѣждинѣ до побаченя:

АФРИКА ПОЛУДНЕВА

Островъ ев. Елены.

Вступъ 10 кр. 95

Гармоніомъ

до

науки свѣту

дуже тревалон конструкци

поручае

ИВАНЪ СЛИВИИИСКІЙ

у Львовѣ. 94

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ“

отоваришене въ обмеженоу порукою удѣляе по-
жимки за оплатою 5 1/2 % и 1 % додатку на комты
административный на интитулиацию або порукою двоухъ
водповідныхъ ручителѣвъ, до сплати въ ратахъ на
3 до 10 лѣтъ и приймае виладн до опрощенованя
вѣдѣ членѣвъ и третихъ особъ по 4%. Удѣлъ член-
скій выносивъ 50 кор., вшесове 2 кор. Членомъ бути
и пожичку достати може толькѣ членъ обезпеченый
въ „Днѣстрѣ“. Информаци удѣляе Дирекция ли-
стоуно. 84

Зголошеня о удѣлене агенцій въ охрестностиахъ,
до нема близько агентѣвъ „Днѣстра“, приймають ся.
Львовѣ, ринокъ ч. 10. (домъ „Просвѣтъ“.)

Главный складъ

власной фабрики хиньского сребла

ЯКУБОВСКИЙ и ЯРРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 37

поручають свои вырѣбы гарно и совѣстно и тревало
выбиченъ. Предметы служащѣ до ужитку домового
якъ такожъ церковного. — Цѣны можливо най-
нижшѣ. 185 7—19

Линія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Наближенъи подѣвды:

3 мая „Маасдамъ“ о 4-30 по пол. — 10 мая „Амстердамъ“ о 11
пер. пол. — 17 мая „Потдамъ“ о 3 по пол. — 24 мая „Статен-
дамъ“ о 9 пер. пол.

Новыи пароходы заподобныи ширѣи:

Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10320 тоннъ, Пот-
дамъ 12500 т.

Цѣны першихъ каютъ вѣдѣ 240 кор. и выше } въ
другихъ каютъ 204 к. } при
III. классъ 185 к. 40 с. въ Вѣдн. } отани.

Бюро у Вѣдн: Для каютъ: I. Kolowratring 10- для III. классъ:
IV. Weyringergasse 7 A.

Австрийскѣ вѣли въ Берѣ, Инсбруку и Триестѣ. 59

ЗАХЕРЛИНЪ

Не въ коробкахъ!

Едино правдивый у флашцѣ!

То есть

правдиво необманливѣ, радикальнѣ средство
на кожду а кожду язву комаху.

Склады е всюды тамъ, де вывѣшенѣ плякаты „Zacherlin“.

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім жодя і рушійних свят) о 8-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найменшійших новітніх виходить во второк, а во второк і п'ятницю на переміну разом з ДѢЛОМ.

Передплата і ескрати приймають: у Львові адміністрація „ДѢЛО“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Консерваторія ч. 11, у Бюро газети „А. Кароля Людвіка“ у. А. Ольшавського у. Калінін-Бжого 2; — у Ярославі: Л. Крижановський; — у Вільні: М. Дука, Л. Селлерстатт; у А. Ріхтер, Nibelungengasse 4; H. Schalek L. Wollzeile 11; Hausenstein & Vogler I. Wallbachgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: M. Hausenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і наложити за ескрати платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком:

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 шр. на цілий рік . . . 32 шр.
на пів рік . . . 8 шр. на пів рік . . . 11 шр.

у Львові:
на цілий рік . . . 14 шр. на пів рік . . . 7 шр.
на чверть року . . . 8-50 шр. на місяць . . . 1 шр. 20 шр.
Рекламі, Адміністрація і Експедиція під ч. 36
ул. Ваторія. — Рукописи звертають ся лише на по-
переді застереження. — Рекламі неопечатав
вільно віді порта.

Неодержане число коштує 6 шр. на проз. 7 шр.

Оголошення знімають ся по ціні 10 шр.
в одне строки ескратів або ек. місце в з
вручці „Надобавки“ по 35 шр. в.

Подати і інші дописи призначити коштує за не
15 шр. віді еската.

Наради соймового кола польського.

Як було заповідано, відбула ся вчора нарада польських послів наді справою реорганізації центрального комітету виборчого. Справа ся остає в тій самій звязі з справою солідарності віденського кола польського. З одної сторони, як відомо, людський рух в західній Галичині неспівзвучний з значної частини виволити ся з-під диктатури польського т. зв. центрального комітету виборчого і увести так до союму як і до ради державної послів, котрі не тільки не признають солідарності польського кола і до него не вступити, але дуже часто займають навіть різко опозиційне становище против кола; на той терити і польська політика у Відні і ослабляє ся повага та сила віденського кола польського. З другої сторони і в руській частині краю ширять ся та кришася між народом свідомість народності і громадянських та національних прав, росте число інтелігентних, освічених та щирих борців за народну справу, меншає число перевертливих, обмежачих майже лише на генеральний штаб львівського москвофільства, через те чим раз більше виходять з руської польських шовіністів догди оруже, котрим так залюбки воюють против Русинів, докоряючи їм москвофільством і шизмом. Таким чином з кожним динком більше усуває ся на Русинів з-під ігнор польських верховодів і слабнуть навіть вигляди, щоб при найближніх виборах можна з успіхом повторити славну „дефальсіт“ з р. 1897 та багнетами перевертати бодай кількох послів „угодників“.

Під рік 1899-го і нх епілозі, котрим і досі не видно ще кінця, теж не починали ся до скріплення польського верховодства, хоч і як раді би панувати водіскати ся всякою участі в тих подіях.

Дякують то бачимо воді якогось часу горячечний, сказати би, судорожний рух в таборі станицьків, з котрим без найменшого намыслу еднають ся навіть скрайні демократи, скоро лише ходять о ратіванні польського верховодства на Русинів. Такими пролами тои горячечності, того судорожного поспіху є між ними — поминуши ратіванні „мільона“ польських душ на Русинів — славно внесена п. Урбанського, ухвалені в союмі на збір внесена п. Фалькенгайна в державній раді, внесена посла Гупки, внесена посла Дунавського, а вкінці намірена реорганізація „центрального комітету виборчого“, котра має панувати забезпечити і на далі польській мандат — передовсім на Русинів. На вибори до союму ті панувати мало звертали уваги, бо тут вони поки-що панувати своєю більшістю. Опозицію в дискусію робили: п. К. Стояловський, демократ п. Романович і Солеський, людоуць п. Вуйцик, Бойко і Срединський, врешті опозиційність з польського кола п. Рутівський.

Опозиція п. Стояловського обмежала ся на те, що виправдував ся, дякують з своїми сторонниками не належить до кола, для котрого впрочом має повне признав; врешті домагав ся, щоб в центральній комітеті були заступлені всі сторони.

П. Романович був і в прихильником солідарності віденського кола, але противити ся майоризації в союмі, бо она викликає також опозицію против тои солідарності. У Відні треба, щоб польська репре-

зентація була солідарна і численна; а в союмі ходять о те, щоб воді був передовсім польський. В західній частині краю, крім Бялої, нема народної безпеченства. У східній частині положення далеко трудніше; тут центральний комітет є потрібний. Часті Русинів хилити ся до панованні; з ним треба бороти ся. Що до інших, то менше о те, кілько їх увіді до союму; але в тут бесідники радо повитася побуду кожного Поляка з меншій поспішності, коби лише вийшла она легально [як в р. 1897! Fed.] Президи центрального комітету повинен випрошити собі у намісників, щоб до виборів не мішав ся шкідливим способом. (Коли ходять о те, щоб перешкоджав побуду польського кандидата в меншій поспішності, то мабуть п. Романович не має чого боятися. Fed.)

П. Солеський (людоуць) також признає потребу реорганізації центрального комітету, але тільки для виборів до ради державної і тільки у східній частині краю.

Всі три названі вище людоуць-селіне згоджували ся в той, що селянські мандати застерігали селянам. І так п. Вуйцик жалував ся в острів словах на надужити при виборах. Вдін пристає на центральний комітет, але хоче, щоб про мандати з селянських поспішностей ршали самі селяне. — П. Бойко каже, що борба більшості з меншістю — се борба Голіата з Давидом. Хлопський плуг варті тільки, кілько в шлагоцка шабля. Бесідники розуміє жалі навіть, що стратили безоглядну власть, але дарма! Центральний комітет показав, що воді для хлопів ворожий. Селянські мандати належать ся хлопам. Що до потреби центрального комітету не уміє висказати ся, бо воді „уродив“ ся против воді того комітету“. — П. Срединський звертає увагу на внесена п. Дунавського і каже, що воді попросту донче автономію. В хвалі, коли для Австрії настали часи грібні, не пора складати в руки старостів вся автономію права. Центральний комітет уважає бесідники за неспішних і шкідливих; в селі асекурації мандатів. Іменем своїх сторонників заявляє, що до такого комітету не вступити.

П. Рутівський докоряє польському колу, що не уміє з'єднати собі всіх польських послів.

З промов „жоловців“ варто зазначити бодай деякі замітніші вискази. І так п. Козловський в противником виборчих надужити, але „свобода виборча не повинна впроджувати ся в анархію“; годі, щоб повтаряли ся такі події, як убиство пок. Поляка в Давидові. [А пок. Стасюка в Чернівцях в інших селян? Fed.] — П. гр. Вуйт. Дьдушицький звертає увагу на те, що реорганізація центрального комітету в дує солідарності польського кола потрібна, бо „вистануть національні навіть в Австрії не в цілком безпечний“. [Чи не воді Русинів грозить небезпеченство? Fed.]

По 6-годинній дискусії прийнято внесена п. гр. Вуйт. Дьдушицького:

„Польське коло польське вибере з-посеред себе комісію, зложену з 15 членів, котра має виготовити для краю новий виборчий регулямін і статут для польського кола. Комісія зложити свої внесення польському колу соймовому“. Пропозицію що-до складу комісії подати „комісія-матка“.

Перегляд політичний.

Wiener Zig. оголосила цесарське письмо до президента міністрів оклююче раду державну на день 8 мая. Розобрано також порядок денний першого засідання, котрий звучить: 1. Продовження дискусії наді справою промислових комісій в справі проекту зміни доповнення §§. 59 и 60 промислового закону. 2. Справоздання робітничих комісій в справі внесенні Козловського, Філка о виданні закону о марфаті. 3. Справоздання комісії для закону в справі нижинерського тугу.

N. fr. Presse доносить, що безпосередно по зібранні парламенту, законодавчий тіла приступлять до вибору квотових комісій, котрі в короткім часі зберуть ся на наради. З огляду на се, що квотів комісія вже в минулому році згодил ся на вод-

ношенні квотів 65:6:34:4, в дуже можливою річю, що в дуже короткім часі наступити згода на подставі сего відношення. Але на случай, коли б згода предложена квотовою депутати не одержала сили закона до 30 червня, правительство, як говорять в парламентарних кругах, застановити ся, чи не предложити королі, аби она сама означила квоту воді 1 липи на час одного року.

Велике вражене на чеське населення зробили ухвали кількох союмів крайових, в котрих висказано бажанні, аби в інтересі економічних предложень правительства зробити парламенті назаді способним до праці. Протести Словінців і інших груп правців против чеської обструкції, охолодили навіть найзагорівлиших апостолів безоглядної обструкції. Замітне се, що самі Narodni Listy признають, що не лише полудневий Славяне і Поляки але навіть з Моравії дають ся чути численні голоси, котрі в теперішній борбі підносять економічній гасла. Politik починає вже приготувати публічну опінію до відвертості, бо стверджує, що обструкція формально ще не ухвалена. В формі ситуаційного справоздання з Відні Politik доносить, що тактика заступників чеського народу зависить виключно воді того, чи проєктом языкового закона, який правительство має парламенту предложити правительство, докаже добру волю, що хоче уважати справедливий жадає чеського народу. Коли проєкт языкового закона не буде виключно парламентарною нмещком програми з зелених свят і коли правительство буде могло о стільки вплинути на Нмещків, що і они згодять ся на ті жадає чеського народу, тоді обструкція Молодечихів не дасть ся тактично умотивувати. Тоді буде їх обов'язком уможливити відбране проєкту языкового закона до комісії і старати ся о скорі его полагожденні. Очевидно аж до санкції языкового закона уважляючого чеський жадає, мусять стати всі інші парламентарні праці, аби Чехи мали певність, що правительство і Нмещкі серйозно хочуть поладити языкове питання. Чехи мають в багатодосвідку, аби вдовольнити ся самим відбланим предложенням до комісії, де справа може протягнутися і забавити ся. Ті жадає станимо не так в інтересі тактики чеського клубу, але виключно в інтересі правців. Впрочом про евентуальність обструкції може буде серйозно говорити і перевести відповідну ухвалу клубу деперва тоді, коли проєкт языкового закона буде послані предложений. Як довго се не стане ся, неможливо обструкції уважати за річ вже доканану і з того вже тепер витягти які небути фантастичні консеквенції.

Ціль подорожі австрійського цесаря до Берліна вийуть деякі дивенки з внутрішньої політикою Австрії. Маж австрійськими прусофілами запанувати великий юбель з тои причини, що в Берліні мають бути розв'язані внутрішні справи Австрії. Офіційний дивенки так з того, лиз і тамтого боку границі доказують, що згадав подорож в загалі не має нічого особливого з політикою. Politik не може на разі оцінити, чи і скільки сей з'їзд обох цесарів стоїть в звязі з внутрішніми політичними відношеннями Австрії. Се однак можна уважати за виключення — пише Politik — аби мали здібтності ся пересадити наді дач-націоналів. Чи не було б не сипомом здеградована Австрії, припускати, що в Берліні буде ршати ся, як мають бути упорядковані австрійські відношення. Однак з усім тим дадуть ся подумати — і суть навіть дуже пожадані — важні наслідки сеп стріч монархів для внутрішніх австрійських відношень, і то без шкоди для поваги і гідності обох сторін... І в Австрії і в Берліні приважують велику вагу до встановлення союзу тих двох дер-

жав, що имені ех те побуту австрійського цесаря в Берліні має бути в непорушній способі заманіфестоване. Одною з головних причин внутрішнього неладу в Австрії суть за високий аспірації Нмещків, а фактом в, що ціль ввру в поводженні дав їм надія, що попре їх нмещка держава. Нмещкі уважають, що цілью місії нмещкого консула і амбасадора в Празі не в заступництво інтересів нмещкого народу. Нмещкий консул в Празі був вже нераз предметом напасти нмещких націоналів за своє коректно і льоальне поступованні в Празі. Коли би австрійський Нмещкі побачили, що не мають на що з наді Спресы ждати, певно були б подативі до згоди і порозуміння на подставі рівних прав і рівнон вартості народів. Коли би нмещке правительство до сего причинило ся, то без сумніву вискало б компенсацію для союзу також між нмещкими народами.

З великим вдоволенням Politik повторює за другими дивенками поголоску, що першою конкретною консеквенцією подорожі до Берліна буде димісія гр. Голуховського, за котрим по думці староческого органу не заплаче вхідний щирий приятель Австрії.

В весті, що подорож стоїть в звязі з балканськими справами. Politik не вврити. Після тих вестей в Берліні мала б ршати ся злука Босни і Герцеговини з Австрією і похід австрійських військ до Альбанії.

Письмо з Північної Америки.

[Хто пропагує православ'я в Америці.]

Десять літ тому назад в Америці нікому і не снило ся пропагувати між руським народом православ'я. Росія тоді о том ані не думала.

Аж ось 1899 року зайшла така пригода: Латинський біскуп в St. Paul почав зав'язувати війну против русько-католицкого священика [який православного протоєрея] о. А. Товта з протестантських єпархій, котрий тоді зачав там свою місію і ревно трудив ся для народу. Біскуп в St. Paul зажадав воді о. Товта, щоб позапитував на него руський церкв. О. Товт не згодив ся на се. Тоді біскуп виклав его анатомію, оголосив его шизматиком і почав старати ся, щоб о. Товта кінце відіхали до старого краю. Не виходжу в совість о. Товта, а тільки констатую, що воді, бачучи воіночю несправедливості, покляну ввру католицьку, перейшов до православної церкви і нині єсть найревнєйшим апостолом православ'я. За свою працю з тої направи одержав воді уже різні відзначення воді російського св. синода. Отже хто був — правда, не безпосередним, але посередним першим пропагатором православ'я серед русько-католицкого народу в Північній Америці? — хто положив першу підвалину для православ'я? А вже-ж той латинський біскуп! Коли-б не воді, о. Товт з своїми парохіями був б без сумніву до нині в церкві католицькій.

Тепер почала ся нова подібна справа, имені в Канаді. О дуже сумних відношеннях між руським народом а латинськими біскупами та і взагалі латинським клиром писав уже в „ДѢЛО“ Василіанчик о. Полівка. Як біскуп в St. Paul, так і в Канаді латинський біскуп кладуть там підвалини для православ'я.

Біскуп в St. Boniface обжалував о. Полівку в Пропаганді в Римі: що о. Полівка зробив велику розлуку між Русинами і Поляками; — що о. Полівка дав починити до закупки місця під руську церкву та до будови церкви і навіть матеріально спомогає се діло, хоч то було против волі біскупа, бо там в польській костелі; —

Quaker Oats

(амер. товчений овес) на зам'янку або зупу; страви ті, здорові і смачні;

можна кожної хвилі за 10—15 минут зварити на горячій воді.

„Quaker Oats“ можна всюди достати.

що о. Полівка вносив до него [біскуп] протест проти латинізації Русинів, обжаловуючи латинських священників, що вони перетягують Русинів до латинського обряду. [Розуміє ся, жалоба о. Полівки до біскупа була тям, що горюх метаний о стіну, бо-ж латинським священникам було „з горь да-но“ так робити...]

Аби руский нарбд не мав своєї церкви та її свого священика [котрий би держав з народом, а не запродав его латинству], збирали вороги всі можливі брехії. А щоб мати вже запевнено, що ніхто не буде їм перешкоджати, то звернулися до Риму з проханням, щоб о. Полівку відкликано з Канади, але щоб у загальному нікому рускому священикові не було вже вольно йти до Канади. І допаяли свого, [бо хто з Риму остане за Русинами?] — о. Полівка заборонено місіювати в Канаді.

Однак о. Полівка, хоч-би хотів покидати Америку, то не може, бо попав у довги, отже ввирителі не пустять его. Треба знати, що о. Полівка виїхав до Америки не яко монах, але має в руках декрет сепаратизації, отже мусів би хто довг за него заплатити. Вирішили, кажуть, о. Полівка здасться добре ще надумався, чи взагалі вертати йому до Галичини...

Взявши на увагу той фактичний стан речей, мимохоті насуває ся питання: чи воно все те чинять ся? Відповідь легка: ко-нечником вискакують православний батюшки, котрі тепер тям більше винули ся до руского народу, обуреного на непокликаних своїх псевдо пастирів і огреченого на рфшене Риму, бо нарбд, піднавши о. Полівку, щиро полюбів его яко свого приятеля. Хто-ж буде тепер там місіювати?

Може бути, що як у Римі побачуть, до чого веде така робота латинських біскупів, зачнуть там щось гадати про Русинів-„уніатів“ з Америки, котрих дотепер трактують в Римі достоту так, мовби вони були п'яте колесо у воза... Православна місія дав на удержання священника 96 долларів на місяць, будув церкви, дарує дзвони і все, що до церкви потрібно. А досвід уже поучив, що Русин-католик з Америки, настановлений клиром латинським, в крайности кидає ся в рамена православия. А рфч певна, що головний ворог кс. Полівки — польський ксьондз а і „висцеріо-лак“ ксьондз Куляви [кулявий навіть на лямках!] не выдержать конкуренції з православними батюшками, бо руский нарбд уже з старого краю привіз з собою досвід, чого може сподівати ся від ксьондзів польських...

О. Полівка щиро бажав далше трудити ся для канадських Русинів. По 31-бому мал, коли то в Канаді настане тепла пора, мав він виїхати туди, щоб далше вести місіюну роботу. До того робили ся вже плани і приготування. Нарбд руский в Канаді з радістю дождає его... А тут заборона з Риму!... Велика се кривда для о. Полівки, котрий щиро і ревно працював для народу в Галичині і в Америці, — кривда і для канадських Русинів.

Церкові, розуміє ся, мимовсего посвя-тити ся незалежно від латинського біскупа рускими священником — єли вже не буде святити ся православний єпископ...

Патентовані патріоти.

[Письмо з краю.]

Бать на Русин поговірка: через учених завалять ся світ. Приміняючи єи тільки до вітчизни нашої, сказав би я: через патентованих патріотів гине Русь, а що не чуюсь на силах історичними датами до-казати правдивість сєи свѣжо выкованой при-кованой приповідки, тому звернусь до факту, який віднесено в 84 числі „Дѣла“ п. заг. „До наших шкільних делегатів“.

Що наведена там постановка могла увійти до Проекту, се мене ні раз не дувє, бо заздало добре знаю, хто той Проект укла-дав і яким духом дыше на нас партія верховодача в краю. Та не можу розуміти справи нашої. Наведена допис з 84 числа „Дѣла“ заставила мене справити сєи факт і він представляє ся ось-як:

Ще у вересні 1898 року розбелала кра-ева рада шкільна всім членам радѣ окру-жних і визначившим учителям „Проект регуляміну для народних шкѣл“ так вы-друкований, що права половина кожної сторони була задрукована, а лѣву лишено бѣло, признаючи єи до писани замѣток. Кожний член окружної ради мав той Проект дома,

мѣг перестудіювати єго і списати сєи за-мѣтки, а коли навѣт того не зробив і при-їхав на засѣданє, не читавши Проекту, то такі мѣг зорієнтувати ся в нѣм, бо відчитувано єго там параграф за парагра-фом, отже — єли на засѣданю не спав — мѣг був чути ось-яку постанову:

Титул X. Прибори і науковий средства. [Стор. 81 § 19]: Оо. катихити гр.-кат. обряду ученикам гр.-кат. обряду, котрі не вміють по руски, мають полишити до волѣ ученика релігійні польські під-ручники, а вчителів, посягаючи на такі релігійні науки в польській мовѣ, а вучучати их в церковно-словянській тільки догматичних термінів і найважній-ших молитов.

Для латинських катихитів такого па-раграфу нема. Чому? се ясно: бо в танім разѣ мусѣли би єи по селах сѣднєи Га-личини выкладати латинським релігій по руски, а краєвий радѣ шкільній ходити поки-що о те, щоб на підставѣ сєи параграфу зневолати руских катихитів до выкла-дання сєи предмету і по польски!

Не конець на тѣм! При кбиди серпні минулого року відбулась у Львові краєва конференція, де обговорювано також і сєи Проект. Було на нѣй по-над 100 учителів, директорів і инспекторів. У тих людцѣх що речєне то почувши прехороші слова, як: „любви ближнього, безсторонности, справе-дливости, учитель повинен стояти понадѣ партіям, має виробити ся неперочним ха-рактером“, але або змѣст тих фраз для них незрозумѣлий і єи их повторяють як папути, або лукавлять свѣдомо, бо их слова а дѣла не є в згодѣ. Во-ж осудѣти самі: чи можливо, щоб люди характеру і таких засад, як устами проголошують, стерпили без протесту таку стилізацію, як в §. 19-бм?

На тѣй конференції були також учите-лі Русини — о скільки можу осудити зб спису имен по-над 20 — і чого товариш-Поляки не зробили зб самого почути справе-дливости, се повинні були зробити зро-бити учитель-Русини за-дѣлї ядѣ національ-нои. Але всѣ мовчали в часѣ дискусії надѣ тою справою — і такі перевертѣ, як Бу-цєвич, і щирі Русини, як Чижь.

Як видно, змѣст Проекту і кривдача насѣ постанови §. 19-ого були звѣстні бо-дѣ 50 руским священникам яко делегатам о-кружних радѣ шкільних, бо-дѣ 20 учите-лям-Русинам, що могли познакомити ся з ним, дѣставши Проект до письменної оцѣн-ки. Постанови тѣ були звѣстні отже бо-дѣ 100 католіцистических Русинів, і то єли відѣ двох лѣт, бо відѣ вересня 1898 року.

Делегатами до окружних радѣ шкіль-них сѣ „заслужені“ — совѣтники, шамбеля-ни, каноніки, і на краєву конференцію выбра-ли що-найдобѣйших учителів. А чи оди і другі стоять, як б належало, на сторо-жи добра народу і єго прав?

Они вже... патентовані патріоти.

[Прим. Ред. Мѣстачи повѣстє докбрє писмо з краю, заявляємо, що радо прийме-мо дописи відѣ делегатів ординаріатских і відѣ членів дѣтчаной конференції з на-веденєм фактів: хто де робив сєи замѣ-ти против §. 19-ого Проекту, і з поясне-нєм, як і відѣ кого стрѣчав в тѣм дѣ-лѣ перешкоди. Нехай сирава выяснить ся!]

Зъ театру війны.

Льорд Робертс дѣвѣ був, що цѣ-лий полудневий сѣдѣ Ораніи очищений, бо всѣ Бури спасли ся бѣгством на пѣвнѣ. Се очищенє околиці Веневера коштувало єго багато часу і труду і було выкованє так неаручно, що замѣст відтати Бурам доро-гу до відвороту, англійскій вѣска маневру-вали так, що улекшували сѣ відворот. Колонни армії Робертса доходили до мѣст обсаджених Бурами на се лиш, аби бачити щезаючі здалека задній сторожѣ Бурів. Бури цѣнували ся без страт. „Таймз“ до-носить, що коли розпочали ся рухи англій-ських вѣска вѣска, приїхав до Деве-торпу сам Бота, зорієнтував ся відразу в ситуації і зарядив відворот. Колонни Англійців пхали Бурів на пѣвнѣ, отже в сторону головних позицій Бурів. Твер-дження Робертса, що полуднева Оранія очище-на, також треба брати з деякими застере-женнями. В рѣзних мѣсцевостях стоять ще за плечима Робертса численні віддѣли Бу-рів по кілька соть людей і ведуть там партизанську війну. Двадцять до тридцять мил на полудне від Веневера в окупѣ Сміт-

чельду оперує 1200 Бурів з чотирма арма-тами. Дрбнѣшими віддѣлами показують єи єи в рѣзних мѣсцевостях і неюкоят ан-глійскій транспорты. Деякі англійскій колонни вже аргентували з дальшєи наближєи з у-ступаючими Бурами і вернули до табору. Дня 27. с. м. Бури були ще панами половини мѣста Табангу мѣж Блумфонтеном а Лядибрандом. Другу половину заняли двѣ бригады, котрих до помочи надѣшла ще бригада Френча. Всѣ три бригады старають ся выкинути Бурів з мѣста. Результат поки що незвѣстний.

Зъ Ледісмиту доносять, що Бури ро-блять приготування, аби знову перебути в На-тало. В тѣй цѣли стягають зб горѣ худобу на натальскій зимовий пасовище. Окрѣм того доносять, що Бури укрѣпляють сильно всѣ тѣ позиції на границі Натало і Ораніи котрі боронять горскі переходы зб одного краю до другого. Роблять се тому, бо підозрѣвають, що похід Робертса на сѣдѣ замѣст на пѣвнѣ, мав глѣбше значєнє і важѣйшу цѣль як убѣдженє Веневера. Можлива рѣч, що Робертс уважає позиції Бурів на пѣ-внѣ від Блумфонтену за сильні і тому хоче сформувати переход до Натало, аби до Преторіи дѣстали ся тою дорогою, якою туді хотѣли зайти Булер. Коли б єму повело ся выкинути Бурів з их позицій в пѣвнѣ-ном Натало, англійскій армія знайшла б єа за кілька дѣвѣ під фортами Преторіи. Бу-ри выслали віддѣли вѣска, котрих єри-пали сторожѣ двох головних переходів. Команданти розложили вѣска так, що в кожній хвилі всѣ вѣска Бурів можуть сконцентрувати ся при тих переходах, на котрі Англійцѣ ударили єи.

Овогдѣ англійскій артилерія мала про-гнати Бурів зб Варентону. Навѣ доносять, що Бури під Варентоном зачали наново бомбардувати англійскій табор. Ге-нераль Гунтер має в Кімберлею організу-вати колонну, з котрою поїде на помѣч Маєкінгеа.

Велика утѣха запазувала мѣж Англій-цями на вѣст, що одинокі фабрика амуніції і новоуряджені фабрика армат в Прето-рін, вылетѣла в воздух, при чѣм погіб єи основатель сєи фабрики, инжнєр Брак. Англійцѣ надѣли ся, що незаводо забравєи Бурами амуніції, а зб послѣдним патро-ном закончить ся война. Тимчасом тепер доносять, що фабрика в Преторіи стоїть цѣла. Експлозія знищила арсенал в Йоганесбургѣ, де виробляно карабінной па-троны. Експлозія була страшна. Погібло 30, а ранених в 54 осіб. Всѣ дома в око-лиці ставали в оди хвилі в огни. Най-важнѣйші машини не ушкоджені і фабрика з 14 дѣвѣ має назад розпочати фабрика-цію патронів. Брак довѣс єму вѣтцєв в Швайцарію, що єи шкѣра цѣла. Транс-валскій власти переконали, що експлозія в дѣлом Англійців. Арештовано багато по-дѣржливих о сєи злочинні осіб. Здає ся, що власти выженуть з Трансвалю решту Ан-глійців.

Власти казали в Капштадт на всєку есентуальность опорожнити всѣ шпиталѣ. Зб того заключають, що на бѣвнѣ заносит ся на який важний подѣл.

Письма зъ краю.

Зъ Чешанівщини. [Кривда народови зб браку соли. — Пошестѣ тифу. — Станѣ засѣданѣ. — Оєд. — Слѣженє за лихварями.]

Уже від двох недѣл в Чешанівщині нема соли! Краєвий склад зб солю по-замикали. Жидова робити на тѣм добрий ин-терес, бо оти нинѣ продавали солѣ по на-ших мѣстечках по 17—18 кр. за тонку. По селах продають жиды солѣ ще дорожше, бо по 18—20 кр. за тонку. Намѣ повѣт під тѣм виглядом — все горю! Минушого року були аж двома наворотами так „феріи солѣ“, коли то аж по три тиждѣ не бу-ло соли по складах. Що то за господарка? Відний нарбд се небадьство наших кра-євих властей мусѣт „солонѣ“ оплачувати! Бѣйте ся Бога, панове, зб „позяту“! так дорого-солонѣ насѣ коштуєт, то хотѣ про солѣ подбати, аби солонѣ за єи не пла-тити!

По селах Чешанівщини прокидає ся що-раз густѣйше тѣлѣ. Вирадѣ і зимовою порою були випадки сєи недуги, але зб ве-сєною сєи пошестѣ що-раз більше атакує ся. Повѣдають, що занецижена вода по кир-ницях є причиною пошести. Отже може би наш власти наказали поочинувати карицѣ і під строгою одѣвчальностю сєи наказ неперепродавали.

Сей рѣк заковадєсь у насѣ якось „чорно“. Жита повывакали, а тѣ, що по-лишали, луже лихоний. На полях, обѣв-нях пишеницє, що все чорно та й чорно; не знати, чи зб них буде. Засѣм, зб

причини мокроты тугѣйших полѣ, розпоча-лись доперва по сѣтах. Все дуже обѣженє. По лумах голо, худобу люди повывали, вѣд хотѣ поруху на пасовищу, а не вѣ хлѣвах, бо нема вже що ѣсти дѣти вѣ дома.

До того всєго у насѣ ще так много огнѣв. Любачѣв горѣв уже трема наворо-тамп, Чешанѣв такожѣ погорѣв уже два рази та й по селах часті огнѣ. Добре би було, коби наше товариство обезпечєнє „Дѣ-стерѣ“ при теперѣшних загальних збо-рах частѣ зисковѣ призначило на закупно сиваковѣ, особливо для бѣльших сѣлѣ, до „Дѣстерѣ“ має много своих членів, бо ту сиваковѣ дуже мало, а де є, то страшно лихѣ. Я знаю ту сѣла зб 200—300 нумерами, що або не мають навѣт лихон сиваки, або лиѣ мають, то хибѣ для славѣ, що є сива-кава...

Одє, зб зб нашого повѣту можу намѣ потѣмачого довести, то сєсѣ, що жандарме-рія кинула єа слѣдити за лихварями. Жан-дармы по селах допитуєт людей, де хто якому жидови кілько вывєт, і списуют сє все. Дѣвѣ Боже тільки вытримати та до самого кбнѣ сєю справу довести!

То-той.

Соймъ краевый.

[13 засѣданє 5. сесіи VII. періоду дня 28 чѣтнѣ.]
(Конец.)

Вѣ субботу вѣла єа дальша дискусія надѣ справозданєм департаменту VI. видѣлу кра-євого. По промѣвах кількох бѣсѣдниковѣ принято внески комісії правничѣ, і мѣж иншими ухвалєно збрати правительство до онованя кількох нових судѣв в мѣстеч-ках сѣднѣи і захѣднѣи Галичини. — Спра-воздавцєм був п. Клеменсевич.

П. Варвинскій промѣвляв надѣ спра-возданєм видѣлу краєвого вѣ славѣ вылу-ченєа обшару грунтовог 1366 морговѣ, надѣ-вѣх тепер до громады Понѣвѣ а о прилу-ченє до грѣм. Станиславчикѣ, а рѣвночасно о перенесєнє сєи обшару зб политичного по-вѣту Камѣника Струмилова, а о придѣленє до полит. повѣту в Бродѣх а суду в Ло-патинѣ.

Дальше приняла палата до вѣдомости справозданє комісії господарства краєвого о справозданю видѣлу кр. вѣ славѣ иншєи вѣдрѣвѣх учителѣх господарства сѣль-ского за 1899 р.

Довша дискусія вывѣзала єа надѣ спра-возданєм комісії шкѣльной о школахѣ сѣреднихѣ. Справоздавцєм був п. Абра-гамъ. — П. Семковскій домагѣв єа заснова-ня нових шкѣл сѣреднихѣ в пов. тарбав-скѣм і гімназіи в Мельцу. — П. Рудрофѣ домагѣв єа основаня школы реальної в Чорт-ковѣ.

Довшій частѣ промѣвляв п. Солєскій. Критикував теперѣшну систему науки вѣ школахѣ сѣреднихѣ, доказував, що вѣло єи зб инѣцких вѣрѣвѣ, але єа не відповѣ-дає нашим потребам. Нарѣкав на брак і переловленє шкѣл, на недостаток фахо-вых шкѣл і укаліфікованих учителѣх. Заявив, що противѣ єи школам „маніпу-лятивѣ і дѣурнѣстѣ“ [школы б-калєсовѣ видѣловѣ посла внеску п. Абрагама].

П. Крамарчикѣ критикував способѣ основаня сѣреднихѣ шкѣл і жадував єа на брак релігійного вѣхованя в шкѣлѣ. — П. Кремпа попіравѣ жадаєи п. Семковского, а п. кс. Стояловского критикував єи индѣ-видуальную систему науки вѣ школахѣ сѣреднихѣ, по чѣм замкєно дискусію.

До голосу записані єи пп.: Козловскій, Крайньскій, Роттерѣ, Бѣжинскій, Чарторый-скій і Абрагамъ.

На тѣм о 2³/₄ год. перервано нарады до нинѣ.

[Засѣданє зб 30 чѣтнѣ.]

На початку засѣданя відчитано про-тестѣ противѣ окружнихѣ громадѣ і змѣни урядѣнѣ политичнихѣ [внес-ковѣ п. Сангушка], внесенєи п. Окунескимѣ і товаришами. Дальше наступило читанє на-писѣних петицій, а відтакѣ почав ся звѣ-чайний хѣдѣ нарады.

П. Хаєцѣ реферувѣв справозданє видѣлу краєвого вѣ справѣ покритѣ зблѣше-нихѣ выдатковѣ на будову локальных зѣ-вѣнѣцѣ Тшебинѣ-Славѣ, Дѣлятинѣ-Коломыѣ-Стефанѣвѣ і Пѣла-Яворжнѣ.

Дальше наступили перші читаня вне-скѣвѣ п. Здисл. Тарновского о змѣнѣ §. 69 закона водного зб дѣя 10 чѣрвня 1892 р. ч. 43. В. з. кр.; п. Поточка о заведенє монополію відѣ солѣженихѣ напоѣвѣ; п. Дѣти вѣ спра-вѣ выданя закона о охорѣнѣ рѣльныхѣ госпо-дарствѣ передѣ шкодами, порѣблеными диско-затрикою і п. Роттера о утворєнѣ в краю, у Львовѣ і Краковѣ урядѣвѣ, уповновласне-ныхѣ до цѣхованя і пробованя водотѣрѣвѣ.

— При подіюнокѣх внескахѣ промѣвлялѣ для поперѣи внесковѣ, по чѣм внески пе-редаєи одѣвнѣм комісіямѣ. Комісії мають зложити свои справозданя зб них внесковѣ, зб чѣм сѣ сесіи.

Дальше дозволила палата вѣсьмомѣ гро-мадамѣ пов. долѣньского на побаранє в 1900 р. п. надѣ 100% громадскихѣ додатковѣ до безпосереднихѣ податковѣ. — Справоздав-цєм був п. Вайгінгерѣ.

Опѣла наступило продовженє розправѣ надѣ школами сѣредними.

Першим бѣсѣдникомѣ був п. Крайнь-

Реставрація Пільзеньська
вЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

порукає: Сѣданя по варшавски а 50 кр. Covert складаєє ся зб 4 стравѣ, горѣвка куявакѣ і куявѣнка, що чѣтверга і не-дѣлѣ ѣлачки по варшавски і кулябѣкѣ литовскій, обѣды зб 7 потравѣ по ар. 1¹⁰. Covert пѣсла карты. По театрѣ Covert зб 3 потравѣ а 70 кр. Вѣ питницѣ рыба по жидѣвски. Вина добрий.

скій [станічків]. Переходивши вояць точку по точці справоздає комісії, жалує на несправедливий і переповнений школь середніх, домагався, щоб школи виховували молодіж на людей з гартом і характером, а не лише «кандидатів на сталі посади за деретом». Підозреваю недостаток добрих і кваліфікованих учителів, а вибирав домагався на основі двох «важливих» гімназій, де би виховувало тільки таких учеників, що відповідали всім вимогам науки, а всі слабші ученики мусили би таке занеде опустити. Такі «важливий» гімназії видали би людей з «гартом» [такі думав бесідник]. Звернувшись до своєї бесіди до послів демократів, вояць котрих бажав, щоб піддержували все «аристократію духа і науки». [Овлекси]. Год. 12^{1/2} говорив п. Козловскій [автономіст].

Галицька адміністрація політична на тлі виборів до рад громадських.

Інтерв'ювання посла д-ра Т. Окувського до правительственого комісарі в сойм. дня 28 червня с. р.

Коли правительством краве повинно бы чей вже приходили поволі до перевибачення, що тероризм і сторонничий підпираним один партія в краю підчас виборів до законодавчих тлів не лише не ослабав, а збільшався, але, на противу, нищить ся поспільну віру в справедливість адміністраційних властей, деморалізує ся народ і компромітує ся уприну краю перед цілою державою і навіть заграцією, — доходить до подивних виступів з краю, що законорухавши ся за послівних двох намістників Галичини способи переводжени виборів практикують ся тепер ще в повній мірі по повіттах при виборах до рад громадських.

Факти:

1) Внесення як-раз тепер до трибуналу окружного суду в Коломию обжаловуючи акт д. е. прокуратора державної против Юліана Козакевича, Прем'єра і Тененціфа вказує очевидну крадіжку голо сів виборчої комісії при виборах до ради міської в Кутах. В хвили, коли комісарь кобського староства Станіславскій публічно призначив дивити ся до війна а членів комісії Козакевич вчитували ся в заставлену газету, один з обжалованих жидів викинув з кишені готову картку партії староства і кидав їх до урни. В той спосіб побудила правительствена партія величезний чиселом голосів.

2) Внесення дня 26 червня с. р. інтерв'ювання посла Баранського вказує, що в Яблонці, Ферескулі, Краснолі, Головах і других громадах того-ж староства кобського ради громадської урядують по дев'ять днів, а староство кобське, щоб удержати ввійти собі відданих при власті, роками зловмисав салягодувану протестів.

3) В Рожитові долиньського повіту уряду дотепер рада громадська вибрана ще перед п'ятнадцять роками, а коли трибуналу адміністраційний удержав наразити в силі четверту з черги вибрану в 1897 році раду громадську, долиньське староство, хоча переперти доконче вибрати шоніста Яновського на начальника громадського, знов засетувало уконституоване ради громадської і [як] то свідчать петиції внесені до сойму дня 9 червня 1900, ч. 1487] подкидало самовільно на радних Іосифа Мотикевича і Семка Федоренка.

4) В снітинськом повіті переводити по давньому громадській вибори комісарь Яворчикоскій. Перенесений до Снятина за кровавий холоківський вибори, завівши в цілком повіті такий спосіб переводжени виборів, що означає не лише початок, але і кінець виборів, і називав при тому так короткій час, що ледки четвертина виборців може свої голоси віддати. Відтак впускає, по порозумінню ввійти до салі виборчої лише прихильників патронізовану ним партії, двері обсажує жандармами і громадянськими поліціантами і в означений годин замикає голосоване, не допустивши до голосованя соток виборців жидицьких перед порогом на віддачу голосів. Так переводить вийти правибори до парламенту в цілком снітинськом повіті, а найяркшого безправства допустив си в селі Ілницьких [свідок: Юрко Лутчак] і в селі Рожитові [свідок: Лукань Ватаманюк, Петро Штефюк, Гаврило Савань, Грицько Мадзько з Рожитова].

Дня 14 жовтня 1897 відбули ся вибори нової ради громадської в Трибці снітинського повіта. Вибори випали, за вильвом п. комісаря Яворчикоского, в користь староства снітинської партії і давного вбача Чорнея. Против тих виборів ввів протест Дмитро Марчук Івана Василевого і товариш. Комісарь Яворчикоскій, против якого поведени підчас виборів були власне внесені замітки, покидаючи до своїх канцелярій протестуючих Дмитра Марчука Івана Василевого, Федора Марчука Юрія і Стефана Солика Николая, став їх в своїм бюрі ганьбити, а не переслухавши ані одного свідка, покликано в протест, проголосив, що протест єсть безбідативний. Хоті протестуючий до них не одержали рішення намістництва, снітинське староство же на весну 1898 р. впровадило нову зверхність громадську в урядоване. П. комісарь Яворчикоскій, запитаний, длачого рішення намістництва не доручує протестуючим і длачого унеможливив им законом застережене право жалоб до адміністраційного трибуналу, відпо-

вів, що доручене не належить до него, але до вбача.

(Дальше буде.)

НОВИНКИ.

— При надходячій зміні місяця просимо тих Ви. передплатників, що складують передплату місячно, о вчасне відновлення передплати.

— Першій день мая — се роббниче свято і оно як шорбно, буде у Львові опроваджене святочно. О 10 годині рано відбуде ся в концертній салі на повстаючий площі людвє вчє з таким порядком: 1) восьмигодинний час праці, 2) загальне, рівне, тайне і безпосередне право голосованя. Пополудні з 3 годин відбуде ся в Лисеничах [за Лачаківською рогачкою] велика людвє забава [танці, різні товариські гри, іменно: забава обручани, колесо счастья, коші счастья, стріляння з фльбертов, гра при круглі, листовна почта, фонограф, роббничий хор]. О 5 годині ціле товариство відфотографує ся, а вечером наступить забава в електричнм світлі. Вступит на забаву 10 кр. На случай дошу вчє і забаву відбудуть ся у містє в салі товариства музичного. Сею програму на завітний день оповідають афіші, друковані також в рускій мові.

— На передвыборчих зборах в Станіславові ставали передь виборцями три кандидати до голосового кресла в рад державної: адв. д-р Адам Добосинскій з Кракова, д-р Брон. Лозинскій з Львова і д-р Генрик Варб, секретарь земліничої дирекції в Станіславові. По промовах кандидатів наступили інтерв'ювання та відповіди.

— З Тернополя пишуть нам: На початку грудня мин. року запросив видати фінансове товариство педагогічного всіх учительних пань на засіданє, на якмь порішено вчити через цілу зиму кожного будного дня міжчасних дівчати шити, крою, вишивати і т. п. жіночих робб. Завдавати сею справою віднахав ласкаво п. Вітошинська Олімпія, а уділяючи науки взяли участь сльбучий Ви. пані: Вакшенцева, Вітошинська, Громицька, Гутковська, Домбровицька, Дубица, Левіца, Цігутова і Тененбамова. На ту науку приходили переважно старші дівчата числом 7—30, радо користали ся в всяких поучень, а найбільше інтересували ся поясненями п. Домбровицко, що вчил крою. По науці відчитували им де-що цікавого, прим. перелічили «Лиса Микату» і байки Франка і заг. «Коли що звіря гозорили», а також обговорювано ціну і гатування уживаних при шиті матеріалів. За ласкаво пожертвованый час і труд на ту науку складає видати всім вище згаданим Ви. паням щирю подяку, та сподієсь, що на народі звалит в тім дівчати взяти участь бльше число пань, так що учениці буде можна поділати на віддѣли. — За видати: Ант. Гадзімскій голова, Ігнат Мороз писарь.

— Про стань недуги Моравского каже вчєрашній бюлетень: «Вглядна поправа в поодиноких обвях і в загальном стані здоровля удержуєть ся далше, а все-таки стань і доси гримний».

— Еміграція до Америки. Дня 26. с. м. перекотило ся по товмацком ринку змуж дівчата новиз в емігранти по-над 80 родича а 400 людей головою в будацького і товмацкого повіта. Горька еміграційна огорнула майже кожде село в тих повітах, а з-вдти засягає і сусідній повіти.

— Спритуальство. З Коломиї доносать, що дня 27. червня о 4 год. рано застрѣлив невеселженим доси убійник мѣщанина Фердинанда Шміда, поцілвши его спиною револьверовою кулею крѣв вбачи єсь саме чоло. Шмід зараз умерь. Підозрєє паде на мѣщанина И., котрий залицає ся до жінок вбѣбачка, а передь тижнемь оба були сильно посварили ся.

— З угорскої Русі. Проба угорского правительства віддигнути селянське господарство на угорскій Русі, переведена доси на Берескѣй Верховині, удала ся, длачого міністерь рблничства Дараній тепер рѣшавь, щоб таку акцію розширити наразь на чотирі вармеді: Угочу, Березь, Мараморш и Унг. Дла сє акції ужє міністерь скарбових лѣвних добрь і заведе по сєлах вбѣрцеві гадѣвства. — З нагоди Великодних свят жертвували дла священних відв в євоних єпархиях: прилѣвскій єпископ Іоань Валі 460 коронь а мукачѣвскій Юлії Фирцак 20 коронь.

— Славный писатель польскій Генрик Сенкевич прибув вчєра вечером з Кракова до Львова а нимь вголосить відчить о битві під Грунвальдом. На двірці львѣвска Польонія [президіа мѣста, коло літеракце, товариство дивенікарске, молодіж середних шкѣл в шпалері на улиці передь двірцеві, дами і богато публіки] повитала гостя оваційно промовами, окликами і походом з факлами, які устроила молодіж.

— Д-р Євген Озаркович, лікар-спеціаліст дла внутрішних недуг в Львові, буде ордуванати так як минувшого року в літній сезон в Шаниці, звѣстимь лѣвчачомь заведеню дла недужих на легкій і горло. — Звертаємо увагу наших земляків, що в справі відв до Шаниці можна засагнути поради і інформації у д-ра Озарковича у Львові [ул. Корнякта ч. 1]. лише до 20-ого мая с. р., а по тім терміні вже на мѣсці в Шаниці, «Вілла Брайна».

— З Яворова. В 77 числѣ «Дѣла» с. р. поміщена була допись з Яворова п. з. «Русини все вѣтер в очі», де написав, як би мень «сладно-навітному изь своєї лѣвности дла Польків а великому противнику рускої школи, чомь постановив в тім дла мене критичнмь роцѣ поразь першій відсѣаткувати латинскій свѣта, украли 14 с. м. щєдро заставлене свѣчене і воякій напикти а навіт обрус». Відко з того, що мень, як Русини, сє перша польска «вѣлканець» не вийшла на здорове, з того з мѣст велика сензація, а відбираю числені кондоленції — но а авторь сего памфлету вѣстать ся з нещастя свого близнього. — Тут в Яворові сѣбють ся люде з той інтеграції «Дѣла» через якийсь злобно хотяй дотепного дописователя і називають сє рускимь «prima aprilis», але знайдуть ся люде, що повѣрят в таку кривдату мене на чєстѣ бабачку, якь того маю доказь від безименого товариша пѣт Давонача, протє прошу умилно Свѣтлу Редакцію о ласкаве і скорє умѣщенє сльбучого спровѣданя, разом з повнєшим вступом. Від коли єсь на своємь господарствѣ обходжу завсєгда, так і того року, вѣ свѣта рускій, не могли протє злодѣй, з котримь очендію П. дописователь симпатизує, украсти у мене сє чєно, пригатованого на польску «вѣлканець». Я держу ся силно свого обряду, люблю ширє свою народність руску, а що шаную і другі народности, ничого протє дивного, що єсь лѣвоний і дла Польків. Дотично же мого спротивленя отворєню руской школи в Яворові, то уже бльше анежєли злоба людска, то укрита ненависть мого особистого ворога... Хто знає відносини лѣвобѣй і прєслику бѣдѣ мѣщанства нашого, той признає мені мусити, що потреба було много труда і терпѣливости, щоб фреквенція дѣтей шкѣльных допровадити до того стєслєня, що аж вѣстала потреба третей школи в нашомь мѣстѣ. Чи она буде руска чи польска, о тім рѣшати незадолго Радѣ мѣста, в котрій я не маю єще чєстѣ засѣдати, отже не маю вѣстать спосѣбности бути противником руской школи. Чомь на засѣданю Радѣ шкѣльной дораджувать, щоб мѣсто наше подѣлати на двѣ школи а тимь самимь засовнити правильну фреквенцію вѣмь трѣмь школамь і уможливити Зарядомь тих шкѣл виконувати примусу шкѣльного, то спонукала мене до того лише добра і щира воля дла справи просвѣты народной, і з того єще жаде чєстний чоловік не може вислуги внеску, якимь бувь противником школи руской. Тє мѣст учинити лише мѣй ворогѣ тяжєній або «патріот» через него малю поинформований. З натежамь позажаньєм Іван Дяков. В Яворові 24 червня 1900.

— В справѣ жиди Гільнера, засудженого в Кутнѣгорѣ за убійство дѣвичи-християнки в Польнѣ в Чєхії, відбуде ся поновний процес. Касаційний трибунал скасував вирок кутнѣгорского суду присяжных на той основі, що трибунал відкинув виок оборони, щоб удати ся до медичного факультету о его гадку. Дла переведєня нової розправы делеговано суд присяжных в Хрудимі.

— Тепла вчєра дла вояків. Доси вояки в нашій монархії дѣставали дѣ ариний консерви на двѣ вчєри в тиждині, а на прочий пѣть вчєривь призначувано по 2 гєлєры на одного вояка. Рѣчь ясна, що і при найбільшій ошдності годѣ було воякамь дати сяку-таку вчєру, хѣба уривано на обѣд. Тепер, на основі розпоряджєня з д. 24 с. м., підвищено грошєвий додаток на пѣть дѣвѣ у тиждині з 2 гєлєрѣв на 4 на кожного вояка. Сє підвищенє має числѣти ся вѣ вѣд 1-ого сѣчня 1900 р., отже то, що вояки мали побрати уже через чотирі мѣ сѣдѣ, передѣст ся управамь мєнаж і спѣтребити ся на вчєру. Сє заряджєє каже догадуванєсь, що єсть тенденція на сѣмь підвищеню не поприєтати, і, якь ходит поголоска, має міністерство вѣнни на найбільшихь спѣльныхь делегациях, що зберуть ся в маю, жадати підвищеня додатку на вчєру о двѣ дальшї гєлєры.

— Голосный вѣдєньскій профєсорь Д-р Шєнкѣ, директорь унѣверситетского ємбріологічного институту, авторь сензаційної брошуры на темѣт «Хлопцѣ чи дѣвичина», переходить з днємь 1 мая с. р. на пенсію. Як вѣдомо, ученый свѣтє узнав «вѣдкрытє» д-ра Шєнка за блягу, а профєсорь медичного видѣлу вѣдєньского унѣверситету заявляв, що д-р Шєнкѣ сѣвѣдомо скомпромигував унѣверситет. Міністерство просвѣты порадило рози Шєнкови, щоб добровѣльно подав ся на пенсію, а коли вѣн сєго не узнывит, сѣмо спєнсїювало его. Тепер д-р Шєнкѣ запѣвѣв, що выдѣст брошуру, де вѣбь выкажє, що спєнсїюванє его було наслѣдкомь «интриг».

— Зѣлѣничя пригода. На шляху Бориничѣ. Ходорѣ приставѣ тагаровий поѣздь середь дороги в наслѣдокь того, що машина его поєзувала ся. Воимь трѣба було відтягнути помбичною машиною до стация в Ходорѣв. Підчас сєя роботы машина наѣхала такь силно на стѣячѣ возы, що один з вѣхь выскочив з шинь, а двѣ дальшї поторожєли ся. Зѣ людей не потерѣвѣв нѣхто. Постѣпный поѣздь ч. 302 опѣзав ся з сєя причини о 2 1/2 години, а особовий о 2 години.

— Підвышенє судово-лѣкарскихь налєжитостѣй. В наслѣдокь пѣтицій і жалѣбь від лѣкарскихь комитѣ правительством рѣшило ся наново управилити судово-лѣкарскі налєжитости (Gebühren) і з сльбучимь рокомь має наступити підвищенє дуже великою часті позицій тари. Реформа має на оцѣ передѣвѣти налєжитостѣ за судово-

лѣкарскій чинности в поступованю карибмь, дла котрих теперь обовязує задѣвнєна ажє тариѣа, введєна міністер. розпоряджєнемь з 1885 року. Натомѣсть вынагорода за чисто лѣкарскій, лише зѣ припоручєня судовыхь властей має ся управилити в той спосѣб, що говорять полішити ся свѣбѣдѣй умѣв або, якь би не настала умѣва, буде признавати ся бѣдѣ высоты азычайного гонораря в до-тичайній мѣдєвности. Кєстєтн управилєнє налєжитостѣй в справах цивильныхь правитєльство поки-що не берє подѣ розвагу.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу рѣмєсничо-промыслову у Львові.

Чому вѣст лѣкарѣ поручають Quaker Oats? Позналє Quaker Oats вѣст єлєтымь виробомь вѣсєа; сєй наѣслѣдний природный продукт при Quaker Oats обрѣлєна ся якь наѣдєсконайдѣмє в наслѣдкомь того правильно сплєжанє его єсть дла здоровля такожь вѣсьхь людѣ дуже користєв. Именно наѣдєнєный єсть кєстѣ в Quaker Oats дла хорыхь на жєлудок, на нервы і дла сѣпного розвоє дѣтѣй. И єдиє, що може дѣлѣть особлєвно интересувати Р. Т. свѣтѣ жєвѣнї: трєвалє ужєванє Quaker Oats удержує здоровє зуби і сѣвѣй дѣлѣт лѣдї; кєстѣнє складникє сєго продукту, якь єсєторь, бѣлѣванє а имь маюць именно незвичайно користний вплив на зуби і кєстѣ, а зновь лєгка стрѣлєнє спѣматє правильнє кружєнє крові.

На повторєний запитанє поѣдомляємь пона-жєну Публіку, що чѣй названий перѣдє «прѣтив рѣматичний очіщачий кровь чай», в вѣстѣмь зѣ вѣстєи Франца Вѣльгєльма, антикаря в Нѣйкѣрхѣн, Дѣлѣмє Авєстріа, наслѣдкомь розпоряджєня высокого ц. к. міністерства справь ин-травнѣмь зѣ дня 17 сѣчня 1891 теперь можна на-бути по вѣсьхь антикахь подѣ названю «Франца Вѣльгєльма прочищающій чай» по цѣнѣ зр. 1.— за пачку.

Надбослане.

Foulard-Seiden-Robe

fl. 8-40

und höher! — 14 Meter! — porto und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer u. farbiger „Henneberg-Seide“ von 45 Kreuz. bis fl. 14-65 per Meter.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.) Zürich. 65 (2)

Посмертний — ✂ — оповѣстки.

О. Зєновѣ де Корчакѣ Коритинскій, свѣщенїк-ювілат, відзначений крѣстоносного одєжю, рыцарѣ орѣна Франц-Іосѣф, парохъ у Варѣжѣ [дєк. варѣжского, перемьского єпархїи] упокоив ся дня 11 червня с. р. вѣ 84 роцѣ житя а вѣ 60-омь свѣщенствѣ. В. в. п. 1

Євгеній Мартинєц, кандидать нотаріаль-ный, упокоив ся дня 24 с. м. вѣ заведеню дла душевно хорыхь в Кульнарѣвѣ подѣ Львовомь, прожияши 40 лѣт. В. в. п. 1

Наука, штука і література.

— Вѣдєньского тиждєвника «Die Zeit» позавѣст ся 291-мь вѣмѣтѣмь зѣ такимь вѣстѣомь: Dilatorisch. Von K. — Wesen und Geschichte des Tisza-Systems in Ungarn. Von Alexander Petrowitsch. — Ein preussisches Urtheil über die österreichisch-ungarische Arme. Von k. u. k. Oberst a. D. Gustav Bancalari. — Die drohende Gewerbenovelle und der Nothstand in Nordmähren. Von Otto von Gasteiger. — Das Reform-gymnasium in Deutschland. Von Director Dr. Julius Ziehen. — Eine Aprilfahrt nach dem Quarnero. Von Porzö. — Wiedergeburt der italienischen Literatur. Von Giuseppe Lipparini. — Familie Wawroch. Von Max Burckhard. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Ueber den Wolken. Von August Strindberg.

Передплату на сєй тиждєвникъ чвєртѣрѣчно 3 зр. приймають почта, вѣс кнгарнѣ і адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показь даромь і оплатно.

— Зѣ наукового Товариства им. Шевченка. Наукова читальня при бібліотѣдѣ Товариства отворєна що дня вѣд год. 2—6 пополудни і вѣ тімь часѣ може кождѣ зѣ неє користати. До дому выпозичають ся книжки лише за кавѣєю. — Канцєлярія товариства отворєна вѣд год. 9—1 рано а вѣд 3—6 пополудни. Вѣ недѣлѣ і свѣта лѣкала Товариства зачинєний. Адреса: Львовѣ ул. Чарнєцкого ч. 26.

Телеграмы.

Вѣдєнь 30 червня. Трибунал відкинув зажалєвє кс. Стояловского о заѣантованє єму дѣлѣт посольскыхь.

Вѣдєнь 30 червня. Міністерство загра-ничныхь справ зажадав вѣдѣ делегаций кредиту вѣ квѣтѣ 220.000 коронь на утворєнє двохь генеральныхь і чотирєхь почетныхь консулатѣв.

Прага 30 червня. Narodni Listy пишуть, що союз Чєховѣ зѣ иншими Славянами трѣба уважати за збѣрнєний. Чєхѣ однакь задержать супротивѣ славянскихь стороннячѣхь лѣгбоний тоєв оппозицій, аби побѣдѣти могла наступити злука.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ шѣ днѣ (крѣзь недѣль и рускѣхъ святѣ) о 5-той годины по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстника найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницю на переѣзѣхъ разомъ съ Дѣломъ.

Передплата и исораты принимаютъ: у Львовѣ администрація „ДѢЛО“, д. Баторія ч. 24. Центральное бюро оголошеній: ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ: Ал. Кароля Людвика 3, и А. Ольшевского: ул. Кадань-Вжого 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Стун: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasensteine & Vogler I. Wallfischgasse 10; въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Haasensteine & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатаніе за исораты платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи:		за границей:	
на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 22 ар.	на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 22 ар.
на полъ року . . . 8 ар.	на полъ року . . . 11 ар.	на полъ року . . . 8 ар.	на полъ року . . . 11 ар.
у Львовѣ:			
на цѣлый рокъ . . . 14 ар.	на полъ року . . . 7 ар.	на цѣлый рокъ . . . 14 ар.	на полъ року . . . 7 ар.
на цѣлый рокъ . . . 14 ар.	на полъ року . . . 7 ар.	на цѣлый рокъ . . . 14 ар.	на полъ року . . . 7 ар.

Редакція, администрація и экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрнутся съ лѣтомъ на передіе застереженіе. — Редакція неопечатавъ вѣдѣль вѣдѣль порта.

Неоднократно члѣне коштуе 6 ар. на пров. 7 ар.

Оголошенія заимъ принимаютъ съ по цѣмъ 10 ар. вѣдѣль одною стрѣлою исоратомъ або въ вѣдѣль въ рубрикѣ „Надобавки“ по 25 ар. а. в.

Подати и инші доносенія приймають члѣне съ по 15 ар. вѣдѣль снѣмля.

Протестъ п. д-ра Окуневского.

внесенный вчера на засѣданіи сойму въ справѣ внесенна послѣдъ Дунавского и Сангушка звучитъ:

„Ваша Ексцелленція!

Противъ регуляціонного трактованія внесенна послѣдъ Дунавского и Сангушка вносятся подписанъ на подставѣ §. 80. регуляціи соймового — подликующій на устно заповѣдженный протестъ подчасъ засѣданія дня 28. цвѣтня с. р. — слѣдующій письменный

Протестъ:

I. Внесенна послѣдъ Дунавского и Сангушка, стремляе въ уступъ I. до вытворенія для порученнаго круга дѣлания, отже для державной администраціи, въ оружіяхъ громадахъ особнаго уряду въ именованнѣмъ черезъ ц. к. старосту секретаремъ, который рѣвночасно яко заступникъ начальника громадского подѣ контролюе товѣжъ ц. к. старосты має вести то дѣловодство въ оружіяхъ урядѣ громадскѣмъ — преступнае передовѣмъ компетенцію Сойму.

Противъ ся оно не лише постановамъ закона державного въ 5 марта 1862, ч. 18, мѣстачого въ собѣ рамѣ основны постановы закона громадского, але надто вѣдрасъ въ компетенцію рады державной, который законѣ основный въ 21. грудня 1867 ч. 141 въ § 11. уступъ I) застережене збѣстало законодавство о подставахъ организаціи администраціи властей.

II. Повышене внесенне есть замачомъ на автономію громадску, т. е. на тѣ послѣдній природий, вѣнами вытворенъ и законѣ основный признанъ организмы нашо-го жатя суспѣльного, который до теперъ булѣ ще яко-такъ забезпеченъ передъ штучною майоризаціею пануючюу хвилею въ краю партій и правительства.

III. Въ хвилѣ, коли бы въ интересѣ нашо-го селлянина належало радше подумати надъ звѣльненемъ уряду громадского вѣдѣ порученнаго круга дѣлания и надѣ бодай часомъ вѣдѣдыхомъ вѣдѣ безмѣрныхъ податковъ, пригнѣтающихъ земельну власность, заповѣдае внесенне послѣдъ Дунавского и Сангушка ще интензивнѣйшу службу нашихъ урядовъ громадскихъ въ интересѣ того порученнаго круга дѣлания и ще высшій податки на удержаніе старостинскихъ мандаторовъ, ихъ канцеляріи и службы, перевысшаючій пося проекту на вѣдѣ 50% державныхъ податковъ.

Ваша Ексцелленція звалѣ протестъ сей въ Соймѣ вѣдѣчитати и до протоколу розправъ соймовыхъ долучити.

Д-ръ Т. Окуневскій и товаришѣ.

П. Бобжинскій дбае о рускѣ школы!

Справа нашего народнаго школьничества такъ важна, що не було бы дивно, коли бы мы до неї наперт ли хоч-бы и що дивны. А е о чѣмъ писати! Цѣлыхъ томѣвъ треба бы на те, чтобы до дна вычерпати и якъ слѣдѣ обговорити всѣ кривды, якѣ пресѣдѣ нашего народу а тѣмъ самымъ и вся наша народна справа терпѣть завдяки політицѣ галицкаго міністра просвѣты. Суперечне въ постановѣ 19-ого артикулу основнаго закона въ дня 21 грудня 1867 р., а въ цѣлахъ своихъ недорѣчене мальстретоване нашою сѣбѣкомъ дѣтворѣ наукою польскою мовы веде завдяки пануючѣй системѣ у виконаніи краєвого закона въ цѣвѣ 1867 р. до оглушлѣванія, а не до просвѣты народу. Въ тѣснѣйшій азыкъ съ тою системою остане наслѣдѣ до рускѣхъ школь учителей и особливо учителей по части не мающихъ понятія о рускѣй мовѣ, по части такъ вѣсѣмъ некаваліфікованыхъ. На 4037 учителей в 184 безъ нѣякомъ кваліфікаціи, а на

3663 учительокъ не має жадной кваліфікаціи — значить, анѣ навѣтъ испыту зрѣлости — 1076, въ нихъ около 900 въ самыхъ рускѣхъ повѣтахъ! При тѣмъ всѣмъ така ще 250 рускѣхъ школь в нечыннѣхъ (польскѣхъ въ цѣлѣмъ краю лише 121).

Колько учителей и учительокъ знае рускѣй языкъ, а кѣлько ихъ не знае, сего изъ справоданія краєвою рады школьной дѣстатно не можна. Коли взяти на увагу, що пр. въ 1899 роцѣ на 696 ученицъ трехъ публичныхъ женскихъ семинаріи учительскихъ було лише 94 руского обряду, то можна безъ пересадѣ приняти за рѣчь певну, що въ учительокъ, занятыхъ въ рускѣхъ школахъ, шо-найбѣльше четверта частина умѣе по руски бодай говорити.

Здавалося бы, що при такѣмъ станѣ рѣчи школьна власть повинна бы подбати доконечнѣ о заложеніи кѣлькохъ новыхъ учительскихъ семинаріи въ краю, а передовѣмъ о новѣ женскѣй семинаріи. Тымчасомъ п. Бобжинскій, — той самъ, що позволяе приняти 1076 учительокъ безъ нѣякомъ кваліфікаціи, руками и ногами боронитъ ся передъ заведеніемъ новой семинаріи женской, а навѣтъ до истнующихъ трехъ не позволяе принимати болѣше якъ по 60 кандидатокъ, хочъ зголошуе ся и по 200.

По друге, здавалося бы, повинна бы школьна власть дбати о те, чтобы бодай зъ семинаріи т. зв. утраквістичныхъ выходили кандидаты и кандидатки способній учить въ школахъ такъ польскѣхъ якъ и рускѣхъ. До сего треба бы очевидно вести въ сихъ семинаріяхъ науку руского языка поважно, а не лише про людске око мовѣ на глумѣ.

Що въ обохъ тутешныхъ семинаріяхъ учительскихъ науки руского языка справдѣ не заведѣуе ся, сего можемо бути певнѣ, знаячи профессора, который сей науки удѣляе. Тѣлько-жъ сего ще за мало. Науки въ семинаріяхъ кѣнчатъ ся испытомъ зрѣлости. Отже при сѣмъ испытѣ повиненъ каждый кандидатъ аложити остаточно доказъ свои способности до удѣлѣния науки такожъ въ рускѣхъ школахъ.

О кѣлько намъ вѣдомо, краєва рада школьна выдала навѣтъ колѣсь розпоряджене, що всѣ кандидаты и кандидатки при испытѣ зрѣлости въ обохъ львовскихъ семинаріяхъ мусять безусловно поддѣвати ся испытовѣ такожъ зъ руского языка. Однако те розпоряджене выдано хибѣ такъ само про людске око, якъ и не одно инше робитъ ся лишѣ на те, чтобы остати ся мертвою буквою на паперѣ. И хочъ при испытѣ зрѣлости не вѣльно кандидата удѣлѣвати зъ жадного предмету, то въ тутешнѣй мужескѣй семинаріи водило ся досѣ такъ, що приватны на просьбу, вношену до краєвою рады школьной, дѣставали удѣльнене вѣдѣ испыту зъ руского языка. Ну, бодай про людске око задержувано якусь форму! Але въ женскѣй семинаріи навѣтъ на сю форму не зважаю, а испытъ зъ руского языка здавала лише тѣя кандидатка, що хотѣла.

Сего року, якъ зачуваемо, наплывъ приватистовъ в дуже великій, и мабуть лише длатого, чтобы имъ испытъ утруднити (а зовѣмъ не зъ уваги на потребу учительскихъ кандидатковъ, знаящихъ руску мову), пригада-но собѣ колишнѣ розпоряджене краєвою рады школьной и велено всѣмъ безъ выимки здавати испытъ зъ руского языка. Зъ яконъ тамъ и стало ся такъ, что мы, будемо зъ сего запорядженія вдоволеніи, скоро лише испытъ зъ руского языка не зѣйде на саму формальность, надаючи оубѣла кандидаткамъ право заняти мѣсце въ рускѣй школь, хочъ вѣтъ рускомъ мовы и не знавъ бы.

Але въ женскѣй семинаріи и сего року остало по давному: зъ руского языка буде здавати тѣя, котра схоче. Ба, тѣ, що не будутъ здавати испыту зъ руского языка, дѣстатно попросту мовѣ бы привѣдѣ, бо будутъ

оубѣла учить по miasteczkach! Очевидно, по miasteczkach, якъ въ Куликовѣ, Каменцѣ, Бѣбрцѣ, Жадачевѣ и т. д. зная рускомъ мовы не треба, бо тамъ чѣста Польща, рускомъ дѣтворѣ въ школахъ анѣ слѣду.

Се оубѣла п. Бобжинского надѣ рускѣми школами! А 1076 учительокъ безъ кваліфікаціи, зъ нихъ около 900 на Руси по рускѣхъ школахъ?

Переглядъ політичный.

Санація краєвыхъ фінансовъ черезъ участь всѣхъ коронныхъ краѣвъ въ консумційныхъ податкахъ вже въ 1897 роцѣ прибрала конкретный виглядъ. Въ тѣмъ частѣ правительство выпрацювало проектъ подвысшеня податку вѣдѣ пива и горѣвки. Зъ надвыжкѣ доходѣвъ краѣ мали одержати на подставѣ певнаго ключа опертого на консумціи 21 миліоновъ коронъ. Замѣшане въ радѣ державной увеможливило реформу консумційныхъ податковъ а зъ нею и поправу краєвыхъ фінансовъ.

Рѣвнобѣжно зъ справою поднесенна податковъ для ратования бюджета выринула такожъ справа змѣны истнующихъ оплатъ [де-якѣ краѣ, мѣжъ ними и Галичина мають вже краєвъ оплатѣ вѣдѣ напитевѣ], змѣны въ тѣмъ напрямѣ, абы тѣ оплатѣ булѣ подобранѣ державными органами разомъ зъ державнымъ додаткомъ. Бувъ бы се отже рѣдъ краєвого додатку до державнаго податку. Справа убѣдѣла на нову дорогу т. е. являла ся гадка заведеня въ краяхъ додатковъ до державныхъ консумційныхъ податковъ. Реформа мала бы на цѣль получити оба наведенѣ взгляды: подвысшене податку въ користъ краѣвъ и змѣну его натурѣ и побору. Така однакъ реформа потягала за собою конечнѣсть рѣвнобѣрнаго означенія высотѣ тѣхъ додатковъ у всѣхъ краяхъ, бо иначе треба бы при вывозѣ при-мѣромъ горѣвки зъ одного краю до другого установити таку граничну контролю, яка вѣстѣуе въ вывозѣ до Угорщины або за границу, що очевидно зъ погляду на державный устрѣй Австріи в неможливе. Въ тѣй справѣ в отже потрібне порушѣнне всѣхъ краѣвъ.

Въ надолѣсть правительство сликало репрезентантовъ всѣхъ выдѣловъ краєвыхъ и переведено въ тѣй справѣ дискусію. Правительство предложило додатокъ до податку лише вѣдѣ горѣвки въ высотѣ 20 сотникѣвъ вѣдѣ літра алькоголю, що дало бы доходъ 19,200,000 коронъ и роздѣлъ мѣжъ краѣвъ по-сла консумціи. Въ тѣй способѣ податокъ оплачували бы лише консументы в Галичина, котра репрезентуе 30% консумціи одержала бы пося того ключа о 4,800,000 коронъ болѣше вѣдѣ того, що тѣ теперъ приносятъ краєвъ оплатѣ.

Труднѣсть акціи полагае однакъ въ тѣмъ, що результатъ не у всѣхъ краяхъ в аналогичный. Альпейскѣ краѣ: Каринтія, Стирія и Краина не мають интересу въ цѣлѣй тѣй реформѣ, бо въ нихъ теперѣшній оплатѣ вѣдѣ горѣвки приносятъ болѣше, якъ проектованій додатокъ. Зъ огляду на се, реформа може быти заведена по дѣлу ослабѣмъ, що будутъ внесеніи дотеперѣшній оплатѣ, згаданій краѣвъ мусять быти противниками реформы. Вѣдповѣдѣ выдѣлѣвъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ не булѣ однакѣ, отже и реформа опѣдѣнѣтъ ся, бо правительство мусить зъ представителями поодинокѣхъ краѣвъ розпочати новѣ переговоры. До-перва тогды, коли всѣ краѣвъ згодѣтъ ся на одинъ проектъ, реформа буде могла станути на порядку дневнѣмъ нарядѣ рады державной.

Французскій сенатъ вѣзавъ правительство, абы оно навазало зъ всѣма державами переговоры въ цѣли сликания спѣльной конференціи, котра обдумала бы одностайне для цѣло Европы робѣтничѣ законодавство и

однаковѣ правила фабричнои продукціи. Се стало ся въ частѣ дискусіи надѣ закономъ вже принятымъ палатою послѣдѣвъ, а установлючимъ для всѣхъ въ загалѣ робѣтничѣвъ, робѣтницѣ и дѣтей занятыхъ въ фабрикахъ и вартѣтахъ одинъ часъ дневной праці. Черезъ два роки вѣдѣ хвилѣ оголошеня закона максімумъ дневной праці повинно чѣти 11 годинъ; черезъ два другѣ роки часъ праці буде зменшенъ о 1/2 годинѣ, вѣдѣтъ же разѣ о 1/2 годинѣ. Въ тѣй способѣ по 4 дѣтахъ у Франціи занавуе для робѣтничѣвъ всѣхъ категорій десѣтъ годинный часъ праці. Се не вѣдповѣдае жаданіемъ робѣтничѣвъ, который домогають ся заведеня вѣсѣмъгодинного часу праці. Навѣтъ комісія австрійской рады державной предложила 9 годинну працѣ для копальныхъ робѣтничѣвъ разомъ зъ вѣзѣдомъ и выѣзѣдомъ зъ подѣ земель. Окромѣ того новѣй французскій законъ в некористный для робѣтничѣвъ и праціуючихъ дѣтей, котрымъ законъ въ 1892 року признавъ яко максімумъ 10 годинну працѣ.

Осторожнѣй, далекій же вѣдѣ жаданя робѣтничѣвъ крокъ правительство и зрѣванне часу праці жѣтѣмъ и дѣтей зъ часомъ праці робѣтничѣвъ мотивуе тѣмъ, що правительство боило ся, абы загалъна сума національной праці отже и сума національной продукціи не упала о 1/2 теперѣшней мѣры. О скѣлько мужнины будутъ робити менше, о стѣлько жѣтѣмъ и дѣти болѣше и въ загалѣ нѣмъ результатъ не буде дефециту. Однакъ по чотырехъ рокахъ, коли всѣмъ зачнутъ праціювати лише такъ довго, якъ довго до нѣмъ праціювали жѣтѣмъ, сей дефецитъ покаже ся. Мѣжъ народами, который вѣдѣдаютъ свой товаръ на свѣтовій торгѣ, Франція займе рѣлативно далѣше мѣсце. За сѣмъ подорожѣе жѣтѣмъ и кредитъ, нардѣ економично ослабѣтъ ся, а за нимъ и держава. Тѣ причины мали французскѣ законодавцы адержати вѣдѣ сповнеца жаданя робѣтничѣвъ о заведеніи 8-годинного дня праці.

Абы черезъ наведену реформу, Франция не ослабила себе супротивъ иншихъ державъ, въ котрыхъ нема такого обмеженя праці робѣтничѣвъ, французскѣ правительство має старати ся, абы у всѣхъ державѣхъ скорочено часъ праці и абы всѣ народы зменшили свою продукцію. На дотычѣе вѣзѣване сенату министерство вѣдповѣло, що зрѣбѣтъ все можливе, абы пришло до мѣжнародной конференціи въ тѣй справѣ. В отже надѣя, що така конференція зберѣе ся.

Зъ театру войны.

Неудачу Робераса, котрому не повела ся аловати нѣ одного вѣдѣдѣлу Бурѣвъ, Англія стараетъ ся прикрасити приватными депешами, въ котрыхъ ситуацію Бурѣвъ представляють яко що разѣ болѣше некористну и безвыхѣдну. Одна депеша доносѣтъ, що команданта Оливера, который тѣлько напсувавъ Англіянамъ кровѣ, ранено подѣ Веневеромъ. До Блюфонтену мали прийти урадой выказы трансвальского правительства, посяла котрыхъ Бурѣвъ мали мати въ грудни минуваго року 54,000 воиновъ. До дня 13 марта с. р. сили Бурѣвъ змалѣли до числа 26,000 людей. Ихъ страты выносили 8,000 убитыхъ, 6,500 полоненныхъ, а до 14,000 людей не знати де знаходѣтъ ся. Здогадуютъ ся, що они вернули до своихъ фармъ. Бюро Райтера доносѣтъ, що вѣдѣдѣлу Бурѣвъ, который выринула въ сторону Табанегу по дорожѣ що разѣ болѣше малѣють, бо одинъ по другѣмъ вертае до дому. Они твердятъ, що ихъ преслѣдувано до борѣвы мимо того, що присягли подѣдѣти ся Англіи. Францѣ выслѣвъ дѣѣ бригады кѣнноты на арѣкоглоськоване горѣвъ розложѣныхъ на схѣдѣ вѣдѣ Табанегу. Стверджено, що Бурѣвъ горѣвы тѣ дуже сильно обсадили. Англіяцѣ узнѣючи стратегичну вагу сей мѣсцевости, лѣпѣтъ тамъ

Quaker Oats

(америк. опыханный овесъ) має въ собѣ 16% товщу и в найлѣпшою мучною поживою.

„Quaker Oats“ можна всюды достати.

етський гарнізон, аби в будучності Буря не могла туди робити п'яких екскурсій.

Приватні телеграми доносять, що на півночі від Блюмфонтену розпочала ся дія 29 цвітня битва, котрої результати ще невідомі. З'являється мав вирушити на півночі сильна колона генерала Гунтера, аби увільнити Мафінг від облоги. Сян Метусен потрапив адержати 6000 Бурів під Фуртенштремом, Гунтер міг би перейти ріку Валь і в відстань дуже легко добратися до Мафінга.

Техніки вислани трансваальськими правительством для розслідування причини катастрофи в Йоганесбургському арсеналі, прийшли до переконання, що експлозія була викликана внаслідок того, що при помочі динаміту або нітроглицерину. Відкрито підземний ходник, котрий провадив в пустоту хати аж до фабрики. Рух землі в сторону залу Деяго перервано, аби попередити о злочин не могли утечі. М'якшати арештовано шефа англійської фірми Berol.

Галицька адміністрація політична на тлі виборів до ради громадських.

[Інтерпретація посла д-ра Т. Окумевського до правительственого комісара в соїм дні 23 цвітня с. р.]
(Дальше.)

Дня 25 цвітня переорозував комісар Яворчиківський також в селі Завалю сільського повіта вибори старого, для старости при виборах податного вбита. Проти того внісло протесту 25 людей. Комісар Яворчиківський вбавляв до старости всіх 25 протестуючих, але виступав до свого бюро тільки Николу Локусту Андрія і Івана Рунського Василя. Обоє став в бурі галіччій, неволити до відкликання протесту, а відтак, не пересудувавши більше нікого з протестуючих, ані жадного з протесту покликаного свідка, предложив акти намістництва. В наслідок жалоби внісеною до намістництва, наказало намістництво самому старості перевести дохідження, бо Яворчиківський аж надто в справі інтересований. Однак жммо наказу намістництва справа до нині лежить в снігачинському старості не залагоджена!

Проти переведення дня 5 і 6 грудня 1898 виборів громадських в Волчовцях вніс Драгант і товариш протест. Комісар Яворчиківський покликав протестуючих до своєї канцелярії і там неволити їх, щоб від протесту відступили. Коли Василь Драгант не хотів сего зробити, Яворчиківський самовільно відкинув протест до намістництва на той мимий відстав, що одні протестуючі від свого протесту відступили, а Василь Драгант не має [?] права вносити протесту, бо він був за вибори каранний.

Тепер комісар Яворчиківський старає ся всіма силами переорозувати в Будиліві на вбита Николу Майданського. Се індивідуум було кілька разів уже каране за малверзіації, раз суспендоване за свідчення в крадіжках риб зб стану і бувше в слідстві за убійство Василя Тупецкого [за крадіж риб акти з старости десь пропали]. Се індивідуум — диявол, що оно вбиро служити старосту снігачинському підчас всяких виборів, старає ся того старосту а вигляду п. Яворчиківський за всяку ціну у державі при власті вбичий. В році 1880 до ч. 33632 засуспендувало було ч. к. намістництво сего Николу Майданського в дорожній телеграфній за слідуючий провини в урядованні як начальника громадського: „ze budżet po rok 1880 samowolnie ułożył, a gaczej wbrew uchwały rady gminnej na niekorzystnie członków gminy szkalował i takowy nie ogłosił; że dochody z gruntów samowolnie z wolnej ręki pobierał; że rachunków z wpływów kar pieniężnych nie prowadził i takowy na swoją prywatną korzyść obracał; że w ogólę spracami gminnymi na szkodę gminy zarządzał“. І так те індивідуум предложив ще в додатку комісар Яворчиківський тамтого року до цесарського відзначення хрестом заслуги — в се індивідуум збегало на наругу цілком повністю дійсно удекороване!

В селі Оки, городенького повіта, вбиту щось уже тринадцятий рік п. Дешок Ценський, сивий маршалка повтвого. Внесені ще щось перед семи роками протесту проти вибору нової ради громадської застрати десь в старості, а п. Дешок Ценський все дальше урядув!

В селі Дубках, городенького повіта, лежав рівно-ж через якийсь шість літ в старості незалагоджений і намістництво непереложений протесту проти вибору нової ради громадської. Аж давній радий вмерли, тоді наказало старосту, не звачуючи на протест внісений перед шести роками, перевести нові вибори. Тимчасом де факто правив селом арендар і писар громадський Перець Гіберт, такі довірені будного пана старости Люрта, що той ему повірив був в 1890 році конскрипцію всен людности по всіх селах в черволицькому куті.

В Живачеві, городенького повіта, вже півтора року минуло, аж скінчив ся період виборчий теперешню раду громадської, а старосту все якось не хоче розписати там нових виборів до ради громадської!

В Сокирчині, городенького повіта,

вбудили ся вибори громадські ще в серпні 1890 р. Протест внісений Василем Бегеном проти тих виборів аде ся навіть ще не предложений намістництву, а тим більше ршеший. А тимчасом справили громадський завдан в найгоршій не порядку самі Василь Беген, заступник вбита. Живіть розві ходили люди в просьбу до комісара, щоб раз справу ршав. Пант комісар каже ждати!

В Войнилові, калуського повіта, вбудили ся вибори до ради громадської ще 27 мая 1898. Коли упавша при виборах партія, пропінатійна внісла протест, комісар Сованський усе потышав м'ячан, що оть не забави прийде ршеш. Тимчасом депутатія війнильських м'ячан, прихавши до намістництва в лютому 1899 р., не застала ще протесту в намістництві. Доперва в кілька місяців потім друга депутатія застала акти у референта, сівтиника Гута. Той завернувши акти до дохідження калуському старосту. В місяці грудні 1899 нові депутатія війнильських м'ячан до намістництва застала акти знов у сівтиника Гута уже доповнені і н. сівтиник заповідав, що до тижня або до двох справа нарешті буде закончена. Та внісена дня 31 марта депутатія до п. старости в Калущі довдала ся з уст старости, що акти ще в намістництві. Депутатія стала жалувати ся, що в урядованні громадське вертали ся страшний не порядок; що на школу аложили гроші, а школи нема, діти мусять по жидівських порках хороб пабавляти ся; аж на громадську канцелярію вже десь літять якісь зложено гроші, а ані канцелярії, ані грошей нема, і т. д. На ті жалі заявив п. староста: „To wyszcie zmi winni, bo wy sie izumacie polityki“. Депутатія толкує п. старості, що хто лиш був у старості, що хто лиш був у містечку бодай троха можливий в інтелігенції, то всіх взяли до ради: взяли і п. поборця і п. почмайстра, і п. коморника, взяли і п. антикара на заступника радного в додатку взяли і двох жидів та й двох Поляків-м'ячан. — „A kładz Mandziej!“ докоряє п. староста, маючи на думці вибори руського пароха о. Мандзья на председателя м'ячан ради школьної. На те депутатія відповідає п. старості: „Так, але ж вы, пане старосто, знаєте, що навіть ят бы ми хотіли були вибрати польського ксьондза Корчинського, то він сам, старушок, не хотів“. — „No, to ja niezdążył do Wojniłowa i przekonam się tam...“ І протесту все і до нині не ршеший!

В Нижній, повіта томашового, вбудили ся вибори до ради громадської ще 20 цвітня 1899, але що на 30 радних вибрано 20 Русинів, то старосту томашове не хоче допустити до уканствования ради. На безконечний просьби асмылай до п. гофрата Лянкевича нічого не помагали. Після уне важке вибори ршешим намістництвом з 14 цвітня 1899 розписано нові вибори аж 11 грудня 1899, о то доперва повнесено однадцять урешов в відомості депутатії до старості! При нових львівських виборах вибрано на 30 аж 27 радних против них господарів будного вбита Гліньського. Але партія Гліньського внісла протест і той уже пятий місяць лежить незалагоджений! Гліньський урядув дальше і хвалить ся, що при помочи пана Лянкевича буде урядувати повний десет літ. Депутатія внісено д. 2 марта с. р. до намістництва прийнято неприхильно.

Депутатія внісена з обемистим письмом до маршалка крайового дня 9 листопада 1898 р. принесла бодай той успіх, що дня 12 лютого 1900 р. — отже в рік і три місяці — збхав з виділу крайового лютратора барон Лазаровський і знайшов у Вышатицах слідуючий стан господарки громадської: Квітбз на видатки не було майже жадних, всі гривні і кары грошей блів Гліньський до своєї кешей і пропавши, належитість за пасовиско побирав від людей по два рази, а сам нічого не платив. За роки 1891—95 не було жадних записок, бо „акти згоріли“, за час від 1896—98 сконстатувал лютратор виділу крайового в рубриці „спасе“ 1800 зр. дефракція. На місце уступивших радних посланкували Гліньський на радних без вибору, кого хотів, а двох радних, Федька Гіжовського і Важиця Яроха виключив самовільно з ради за те, що они донесли о его малверзіаціях, а не велів их на жадне зась дані кликати. Такий стан тривав три роки.

Після такого вислуду лютрація радних дестат виділу крайового Гліньському, щоб сам зрезультував з уряду начальника громадського. Гліньський ршеш ся був на се, але прихавши до Перемішля, по параді з паном гофратом Лянкевичем амбавив свою постанову і остане ся вбитою дальше. Вбднесена до ч. к. прокуратора перемішского з причини тих дефракцій і надужив в урядованні Гліньського кінчили ся вбимені ч. к. прокуратора: „Wobec wyników przedsięwziętych dochodzeń nie widzę podstawy do dalszego sejmowania pana Głinskiego... C. k. prokurator Frachtel.“ — Сей пант про-

куратор уже в пенсії, жалував ся раз перед своим приятелем д. ром В. К., що гофрат Лянкевич не дав ему спокое з Гліньським, раз-у-раз находить до его бюро, щоб Гліньському не шодити в дохідження против него застановити. І так Гліньський все ще вбитом в Вышатицах!

(Конец буде.)

Наше візантіїство.

I.

Наші неопикані опікуни і их креатури розбавляють лиш два роди Русинів, а то: „hajdamacy“ і „rozgadani Rusini“. Перш — се люди менше або більше несприхильні шлахти що в невичайним респектом вбносять ся до всего, що походить від „сильних міра сего“. Але не будемо сегодня занімати лиш сервілізмом у відношені до „hierarchii profesnej“. В у нас ще наш род візантіїства. На кожнім майже кроці стрічаємо в нашій суспільності грубий, навіть некультурний сервілізм, прямо азійськ „раболовіє“ у відношені одних Русинів до других. Се деморалізуюче візантіїство не допускає свободні обмисли думок, сивий поступ, не дає проявити нашій м'якпарній відносини, чинить нашу суспільність неподвижною колодою, неприступною для всяких свободних думок — колодою, від котрої можлива лиш крива, підземна робота. Те слово можна впробувати перекласти на нашу мову: воно значить тільки, що безліч нагнаних сил перед сильнішим або ляме про око сильнішим. На перегоны, за всяку ціну добивати ся ласки могутого, чи вбн в особу, класу, партію, чи класу — буде все лиш потанім, низьким візантіїством. Збтсе то як-раз точні баченя нехай вбльно буде нам кинути око на арену нашого партійного життя.

В міру зросту національної самосвідомости і гету збтсе сервілізм наш у відношені до „społecznej hierarchii“ будувати буди менш. Се змилує аж збтсе рбч. М'якш тым збблшилось у нас в послідніх часах партійне візантіїство. Ми дали ся стероризувати горетч аних перевертів, що в лиш галичанськими на нашій народній організмі — і на в-заводи бмо покони перед народними бузв'рами. Маю на думці домінуюче у нас становиско москвофільського штабу (се бз-то москвофільський журналіст), до котрого відноситься наш „практичій“ політики „о страхом і трепетом“, отже і збтсе респектом. Такий наш „висшій“ політики старають ся передовести о свідомо моральности від москвофільського органу, а всякий свбй крок, що не подобає ся сій часопис, старають ся оправдати перед москвофільським ареном. Они самі бачать неприродність сего, та часом навіть вискажуть несміливо потребу борби з москвофілами, але сию потребу розуміють вони так, що боротись мають меншій політики, а вони — мусять ходити м'якш дощ. Таких політиків у нас чимало в кожній партії — і я тут не маю на думці поодинокіх личностей.

Щоб познати всю необхідність такої політики, з котрої багато наших людей не аде собі справу, годить ся мати все на оці характеристику галицько-руського аренопу, котрий своєю безпомощністю потрафив опанувати всіх слабодухів, і від котрого залежать всі незалежні від себе. Генеральний штаб москвофільської складові майже виключно з журналістів, м'якш котрим беруть верх москвофіли нового поколю. Се люди, котрих збтсе нічо не вліже з долею нашого народу. Они вважають однією своєю цілю: дискредитувати все, що народне, та унеможливити всякий зносини українців з галичаними Русинами. Им, а радше их доносам завдануємо багато варварських указів російського уряду проти всего, що українське, і заборону народних видавництв на Україні. На их совести тяжить неода слеза, пролата безпомощними вдовами і сиротами, по бачках увязаних і засланних російським урядом. Они причинились не мало і до заборони руских відчитбз на археологічній збзд в Києві, що вббув ся мимовольно року. Они в дописувалими до таких ворожат нам часопис як „Московскій Відомості“, „Новое Время“, „Світ“, „Кієвлянин“ і т. п., з котрих отверто доказують, що російський уряд повинен з одного боку безпомощно давати Українцям, яко небезпечний для Росії елемент, відкритий Полякам, а з другого як найострішше переслідувати за всякий зносини з галичаними „сепаратистами“. Всякий національний змагань так Українців як і галичків Русинів називають они поспійно „польською нитривою“. Я уже так привик до сего радикального логіки москвофільських журналістів, що як лиш попадає мен в руки котра з обидвительних російських часописей, мимохбт шукаю допис, в котрій було бы на основі статистичних дати виказано, що ось-то „рбчно родить ся тільки а тільки а тільки Українців, а се ость вимовний доказ польської нитри“... Найнещастійшими доносима вбзначають ся особливо поміщуваний від часу до часу в згаданих часописах дописи підписуваний ось як: „Вістун, Ламин, В-н, В. Л.“ і т. д. Недавно н. пр. появилсь в „Московских Відомостях“ допис, котрої автор звертає увагу на заборону Романчука і Франка для вббудовані українського королівства. Подібний статі вмістив і „Галичанин“, а що вся російська преса і російська публіка виформує ся про галицький відносини з „Га-

личанин“, то асно, як прислугують ся нашій народній справі галицькі москвофіли.

Не якими средствами поборують нас они в Австрії, ці ехемплум досет: Перед мировою конференцією в Гааг оголосила наша віддільська молодіж в черволицькій „Буковині“ поклик до всен нашої академічної молодіжці Долитавщини, щоб она приступила до протесту против гету України в російським урядом. „Галичанин“ помістив о тм відку замітку, в котрій вбвдомав російськ поліцію, що українська молодіж видала маніфест до народів Європи в справі основані українського королівства. Недавно потім вбду через Universitätssstrasse у Відні збтсе одним бушим „Січовиком“, стрінув а германіча москвофільського політика загранично. Той, звиташи ся з нами, промовив до мого товариша иронічно: „Січ бунтуєсь против царя!“ Я замітив, що кождо вбльно мати свою гадку, но їхню не обовязаний питати сего „господина“ о раду. Та на тм вбтсе не вбвд. Небавом вбвдомлено віддільську поліцію, що товариство „Січ“ та „Академічна Громада“ в змові збтсе іншими академічними товариствами кують заговори против Росії, і т. д. Справу взяла в свои руки сама дирекція поліції [менш сивий віддотко комісаріату], як коли-б мала дбло справді збтсе яким небезпечним заговором на життя царя, і почала надаувати одного „Січовика“ по другім. Коли я в часі слідства в дирекції поліції висказав своє зачудуванн, як можуть нас австрійскі власти переслідувати за те, що вбвствно могло бы належати тільки до компетенції російської поліції, заявив мені урядник, що тут розходиться ся лиш о констатованні правдивости закладу до політичної конспірації академічних товариств, бо сам поклик не містить вбтсе нічого каргодного. Розуміє ся, слідство не визнало ніякого заговору.

Генеральний штаб давний староруський або рутенський партії став сегодня уже ласо москвофільським, в набобскурившом аначібно сего слова. Его інтереси мусять отже стонти вбтсе яркбй контраст до інтересів нашого народу. Наколи-ж декотрі москвофільскі штабів намагають ся надати своій політиці про око кольорити народноруською політикою, то чинять они се лиш збтсе хитрости або из за вродженого рутенського візантіїства, котрого не похваляють навіть радикальнійши москвофіли, як н. пр. Юл. Яворський, котрий в своїм журналі „Живое Слово“, видаванім у Львові в російській мові, представив тактику москвофільск як крайне нещире. Москвофільскі штаб шов свого часу рука в руку з радикалами, відтак „консолідував ся“. Збтсе народонцями — збтсе той лиш цілю, щоб ставши бодай на хвалю популярним в краю, збратати угоду а опбеля серед заколоту ловити рбу в мутній воді. Кождоразовий их аліанс має на цілю: „пустити українців на українськ“.

Відповідно до сих стратегічних пливів м'янес і тактика „Галичанин“.

Роман Сембратович.

Сойм крайовий.

(Докінче.)

В дальшій вчорашній дискусії над школами середньми промавляв п. Коаловський, котрий станув в обороні науки аачків класичних в гімназіях. Доказував, що всякі переклади не заступають ніколи оригіналів а на доказ сего відчитав переклад поезії Мицкевича на язык французький.

Противом думки був п. Роттер. Домагав ся реформи шкбл середньх, критику дблвбств ад hoc анкети шкбльной, а вкінці жадав одобразити шкбл середньх. — П. Бобжинський полемізував збтсе свідником на точці реформи шкбл середньх, а опбеля ще збтсе п. Солеським.

Наступила відтак спеціальна дискусія, в котрій забирали слово п.: о. Небыловець противив ся будбл руської гімназії на пл. Солеських у Львові, де повно тинків і люпаній і щоби не була під „jednym dachem“ з польською; Барвінський домагав ся основані гімназії в Станіславові, а опбеля допов в поставлені резолюцію, а Роттер в Солеській ставив деякі поправки. — Опбеля приступлено до голосованя над внесками комісії.

М'якш вищими ухвалено вбзвати правительством до будови гімназій І. и V. у Львові, а також в Березанях, дальше до як вайскоршого основані гімназії в Мельці. — При точці VII. внесків перервано засіданн за браку комплту до нині.

По відчитанні внесків і інтерпретації о 4 годінні замкнув маршалок наради.

[15 засіданн збтсе дня 1 мая.]

Засіданн зачало ся о 10^{1/2} год. рано; послбв явлено ся досить, очевидно вплинув на них користно гарний нинішній день весняний.

Перед приступленієм до денного порядку відповідав комісар правительствений гр. Лос на дві інтерпретації п. Абрагамовича в справі побільшені військової поліції у Львові і в справі участі краю з державних консумційних податках і на інтерпретацію п. гр. Голуховського в справі втрутбв громади Зеленої, положених в Росії. — П. Вагінггер відповідав на інтерпретацію п. Новикова в справі надужит славного вбита Гліньського у Вышатицах (нов. перемішского). На порученн віддлу крайового переведено шконтрум в громадській касі у Вышатицах і ввприто, що Гліньський допустив ся спровесфрени гро-

достав, як попередньо, на 18 голосів 12, а кандидат пана старости позостав, як попередньо, в меншості з 6 голосами!

В Саджівці, надвирнянського повіта, відбули ся вибори до ради громадської ще 17-го жовтня 1899, та вийти, паниця, хочаби далше удержатись при власті, нивіс простесть; а що вийти при всяких виборах иде старості на руку, то старостею протесту не залагоджує і вийти при власті далше удержує.

В Іваню, повіта заліщицького, збужила ся вже давня печатка громадека (польска), а вийти справивши пошу, руску. П. староста строго заборонив вийти Михайлови Іванюковича рускою печаткою, а писарь громадський не смів під утратою служби написати одного письма по руски!

По наведеному повисших фактів підписаний поставили остро стилізоване запитання до правительства.

Письма з краю.

З Пбдгаеччини. [Поганий вибори предсідателя мѣсцевой рады школьниої в Веневі.]

Тепер, коли справа народного школярства станула у нас на денний порядок і становить одну з некутих справ дня; коли шовіністичний польскій заряд намагав ся спровадити руске школярство до упадку і в тій вигляді маємо протиз себе і раду школярів краю і ради школярів повітов, що уважаючи себе за державний уряд бацуть в тій неможі свої обовязок кридити рускій народ, — кожний признаєть, що остало нам ще одній школярській мѣсцевій, де можемо ще хоч дещо зробити для народної справи. Отже коли маємо чи можемо мати в своїх руках тій інституції, де маємо право урядувати рбзною мовою, з-відки маємо впливати на заряд народної школи маючи в руках школярську раду мѣсцеву маємо змогу покунювати всякій „utergowe języki“, отже для нас повинністю і святими обовязком є, щоби як найбільше школярських рад мѣсцевих, було в наших руках.

На жалі і на соромъ многі ще до сего повинности і обовязку не почувують ся. Наводжу наше факт, який факт байдужности чи безличности в тій справі, котрий видає велике testimonium paupertatis для наших громадян.

Недавно мав відбутися вибори предсідателя мѣсцевой рады школьниої в Веневі. Справа стояла ось як:

Половина членів рады були Русини, а друга половина латинники. Крім того був ще і учитель п. Іван Ражевскій, що сам мав себе і другий держати за Русина, але і називав би його „греко-католицескимъ Galicianem“. То дивний собі чоловічок. До якої партії він належить, того мабуть і сам не знає, з тій простоты причини, що не має навіть поняття про якій небудь партію на світ. Не читає жадної часописи, ні політичної, ні літературної, лиш Dziennik Rady szkolnej krajowej, а робить так, як скаже п. инспектор: І сего та шановна парсуна мала своїм „рыбачимъ“ голосомъ рѣшити при виборі. Отже щоби позбутися прикрої ситуації, не могли відважитися на так рѣшувати крок, як голосування за тую або другою стороною, зробивши пань професоръ дуже мудро: в день вибору вийхав собі з села. В неприємности сего пана професора був би рѣшав жеребъ.

Але так не стало ся, бо знайшов ся і другий „Микита“, а то в особі поважного господаря і громадского радного п. Іосифа Чопика. Мимо того, що парохъ з Богатковеця о. Коритко, стараною ся усилює, щоби Русини вийшов предсідателемъ, пославъ кілька разів по него, просивъ, благаєть, щоби прийшов до голосування, той і не рушив ся з-за печі. А треба при тій примѣтності, що з рускою стороною кандидатом на предсідателя поставлений був сам п. Іосиф Чопик!

Так завдяки тій людяності предсідателем вийшов з вибору поляк ксьондзъ Конарекскій, пробоши з Росеховатця, загорбли польскій шовініст, римо-католицій фанатикъ, гбдний ученикъ Льволя, що Русинів називав шизматиками, москалями і скрѣз у своїй парохі будув „косячки“. Отже руска, народна школа опинила ся в руках такого чоловіка! Як він буде ридити, о смирнѣ нам навіть не сумнівати ся. Назк польскій, що в тепер обовязковим предметом науки, може з часом стане в тій школі викладанням, а в якій мові буде вести ся урядоване і переписка, о тій нема що й говорити.

А цілий соромъ і тугаръ народної вранди паде на тій, що довел до сего. Для наших же громадян нехай се буде наукою, щоби свої справи повѣрювали людяні чей намъ, щиримъ і прихильнимъ народній справі, а надъ всякими Ражевскими і Чопиками нехай перейдуть в найбільшій будущности до денного порядку!

Наше візантійство.

II.

Для лучшого ілюстрації тактики „Галичанна“ годить ся привести в памѣть деякі факти.

Рестаурація Пільзенська

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКІМЪ у Львовѣ

При кінці 1897 року изъ початкомъ 1898-ого се-бѣ-то при кінці панованя графа Баденського і безпосередно по его упадку — стинив ся міжъ Славянами сильнѣйшій рухъ, викликаний поляками і Чехами. Агітовано у всѣхъ напрямкахъ за введеннямъ автономіи країв (не народностей!), уживано всякихъ впливівъ на міждатний круги, щоби викликати державний переворотъ, підготовлювано на се публічну опінію безастановими алармучними вѣстями про „Staatsrecht“. Вигликувано дикі бучі в Празі, по всѣмъ усюдамъ доказувано безсилність центрального парламенту і центрального правительства. Словомъ: зъ безпримѣрною горячкостію намагали ся Славяне викликати острійоване автономіи країв. Такий переворотъ державний бувъ без сумніву велимъ кориснимъ для поляківъ і для Чехівъ. Але заразомъ бувъ би вѣдъ майже смертельнимъ ударомъ для прочихъ австрійськихъ Славянъ, отже і для Русинівъ, котрі були би в сеї спосібъ вивані на ласку і неласку поляківъ. Тоді то появилися в російськихъ часописяхъ дописи нашихъ москвофілівъ [зъ Відня], котрі вихваляли „славянофілську“ політику Баденського і австрійськихъ Славянъ. „Галичаннини“ — якъ випадало бодай про око вѣсти руску політику. Вінъ називавъ молодого Чехівъ за ихъ політизмъ перфиднимъ, виступавъ різко противъ забаганокъ австрійськихъ Славянъ і вѣгавъ протязъ автономіи країв.

Се не пришло до уподоби москвофілскому „міністру заграничнихъ справъ“, що то по его словамъ найкращу політику в справі відокремлення Галичини веде посолъ Вахнянинъ. Після его гадки „Галичаннини“ виступавъ занадто оглядно і бивъ ся высказати отверто свою думку. Вінъ выславъ навіть телеграфічно свою погороду одномушленникамъ в Галичині, розпинавъ ся за автономію краївъ і виступавъ в сѣмъ напрямі публічно на зборахъ Славянъ. Відтакъ і дознавъ ся, москвофілскій дипломатъ вѣдизъ до Петербурга, — за чимъ, а не зачимъ. Пѣніе розказувавъ мені одинъ російскій журналістъ, що згаданий господи́нъ вѣдизъ до Росії свої „доклади“ що-до тактики москвофілского органу в Галичині, котрого видавць по его словамъ „дурій, люде політично незрѣлій“ і т. д. Вінъ переконувавъ мѣрдатній в сѣй справі круги, що відокремлення Галичини необхідне, бо лишъ тоді поляки можуть здавити національний рухъ середъ галицькихъ Русинівъ, а се для Росії доконче потрібне з огляду на „сепаратистическія“ агітації на Україні, і жадаєть, щоби ему передати видавництво органу. Що-до сего послѣднього постулату стрѣнувъ вѣдъ трудності, бо не знаєть що зробити зъ дотерпимими видавцями. Отже поки що справа завѣшена. Органъ лишъ обовязаний нти за виказками вѣдського дипломата і мѣстити всякі его елюкубрації.

Відповідно до сего політика „Галичаннини“ в послѣдній часехъ зовсімъ змінилася — стала більше отвертою. До недавня якъ сказано, ще поборювала сея часописъ зъ всею рѣшучістю гадку відокремлення Галичини; сегодня викинула тую точку изъ своїхъ програми, а натомѣсть вѣв свої статті заповнює лайкою та доносоми на „украинофіловъ“. Борба за языкову рівноправність збѣлила на послѣдній планъ і ведесть тільки про око, бо „красній польскій языкъ, якъ українське нарѣчє“. (Відповідно до сего постулату я. пр. в Черемшину вѣв „матисті“ патріотизмъ, бувши послы і т. д., відбираючи свої дѣти з рускою гімназіи а даючи до польскої). Видинену послѣднімъ часами на ново справу основана руского університету у Львові і вѣче рускихъ академиківъ „Галичаннини“ майже зовсімъ промовчує, игнорує в, престо тому, що рускій університетъ скрѣпивъ би „украинофілское движєніє“. По тій самій причині старався осмішити Наукове Товариство ім. Шевченка, котрого видавництво високо цѣнить навіть протєгований „Галичаннини“ проф. Ягичъ. Зъ удавно невінностію того сотворивъ, що само дере мѣхъ і кричить, навкинувъ вѣв своїхъ читателівъ до братобійчої борби противъ „украинофіловъ“ за те, що они посміли організуватися. Висносъ відъ небеса політику австрійськихъ Славянъ, а особливо молодого Чехівъ, котрихъ, якъ сказано, недавно ще самъ лаявъ, а котрихъ идеаломъ єсть автономія краївъ. Ба хвалить уже навіть посла Вахнянина (порбнай письмо зъ Відня п. заг. „Державная дума“ в ч. 47 „Галичаннини“ зъ дня 11 марта 1900), очевидно за его „славянофілскую“ політику в справі відокремлення Галичини. Виравѣ похваля выказана в формі объективного осуду, але мы анімамо вже „объективність“ москвофілскихъ журналістівъ.

Тутъ то найлучше видко домінуюче єта новеко, яке занимає у насъ москвофілска преса, особливо на провинції. Москвофілскій журналістъ різкимъ і категоричнимъ тономъ своихъ елюкубрацій онануєвали своихъ читателівъ, загітовували ихъ та крутять ихъ швецъ шкурою. Сердечі тверді Рутенці мусять трести свои „историческія“ кости відносно до того, який загравъ „Галичаннини“. Сі послѣдній (люде привязан до свого народу і в сѣмъ рѣча фанатичний противникъ москвофілівъ) постунають такъ лише страху ради юдейска — они лакають ся отвертимъ поступованемъ стягнути на себе неславу москвофілского преси, отже мусять глядѣти байдужнимъ окомъ, якъ вь нашій краю безкарно бувають ворожі наймити, котрихъ она по приятельски протягають руку. Се

можливе тільки у насъ — у насъ, що боимо ся сказати ренегагові в очі свою думку...

Мені зовсімъ не приходить до голови вимавити власті противъ москвофілівъ, я не бажаю би вкорочувати ихъ правъ, горожанскіи свободи, но гадаю, що мы, яко сторонники демаі „въ свой хать своя правда і сила і воля“, не повинні позволюти меркантильнимъ політичнимъ ляхварамъ грабити нашъ, і такъ убогий, народний добутокъ, але прийдѣти имъ такъ становиче вь нашій суспільности, яке имъ правно належить ся. Крайня пора розпрачатися ся вже зъ нашимъ візантійствомъ, що стало нечае другою природою галицького Русина. Борці за свободу повноволеного народу нѣколи не йдуть в парі зъ перевертнями наймитами, скорше чи побійше мусить прийти міжъ ними до розладу.

Правда, мы привыкли зъ часомъ до севсефізма нашихъ моральныхъ ахеменинівъ, що мораль, котрої домагаємо ся вь прихильномъ житю відъ кожного чоловіка, вь політиці не має мѣста; що одній, хочъ-бы невеличкій, кліщъ посвятити можна добро і интереси не лишъ поодинокихъ родинъ, но і всєй суспільности на Україні, тому — бо сего wymaga „політичний“ интересъ горстки перевертѣвъ. Но чи-жъ розумована агаданого емісаря у Відні та інструкція кѣвського шефа жандармівъ Новикова?), дана „агентамъ вь Галичині“, мали бы стати нашимъ політичнимъ символомъ вѣри, котрого не посміє нѣхто навіть яно критикувати?!

Мы — народъ, що бувъ колись розсадникомъ культуръ міжъ північно-всхідними Славянами, дававъ на своихъ плечахъ Польщу і Росію та власною кровію промостивъ имъ шляхъ до визначної позиції вь Европі, що бувъ охороною Европы противъ набѣгівъ азійскихъ племенъ, видавъ такихъ героївъ, якъ Палій, Наливайко, Хмельницкій і т. д., що перебувши тяженню польску неволю потрафивъ хоробро стати противъ багнетівъ графа Баденського, — народъ, котрого історія, се історія безастановихъ борбъ за волю і поступъ; народъ зъ правдиво демократичними традиціями, що має повне право на симпатіи і поважанє вь цивілізованій свѣті. И мы зъ безпримѣрнимъ спокоємъ поважаємо ренегаговъ оплювати нашъ народный стѣль, осѣивувати і клеїмити передъ лицемъ Славянства нашъ найчистѣйшій амаганъ, даємо вѣру бузвѣрцямъ, що все наше, питоє — нездарне, не має вь минулости ні будущности! То величезний блудъ нашего народного характеру, що не вѣдомо однімъ своимъ вѣрности, своимъ силъ. Вѣдѣть за сими иде бракъ спочувания доли великою бѣльшости нашего народу на Україні.

Нѣяка нація не може безкарно вь сѣй спосібъ заведувати своихъ обовязківъ та йти такъ противъ вимоговъ здорового розсудку, щоби не замарити культуру, не здегенерувати ся. Вже-жъ найменше може собі поавалати на такє легковаженє правдивихъ интересівъ народныхъ повноволена суспільність, котрі приходять ся боротись за кардинальній права свого народу!

Само вже братанє зъ москвофілами єсть крайню деморалізуючимъ і велимъ нещасливимъ вражємъ не тільки Українцѣмъ, но і всѣхъ честнѣйшихъ Росиянъ, що нашими москвофілами прямо мерзять ся. (При сѣмъ нагодѣ наведу лишъ одинъ загально вѣстний примѣръ: Товариство „Кружокъ студєнтовъ изъ Росіи“ у Відні живъ вь дружнихъ зносинахъ зъ „Оічею“ а про москвофілску „Буковину“ не хоче й чути; запрошений мною разъ голова „Кружка студєнтовъ изъ Росіи“ на комерсѣ „Оіча“ обѣцявъ прийти лише відъ улюблєнъ, що не буде тамъ москвофілівъ.) О скільки більше деморалізуючо єсть обєтанє, що се братанє не є выпадкомъ внутрѣшнього переконаня, щирої волі, але нашон безпримѣрности та сервілізму. Мы бажали бы асѣмъ вѣдъ разъ подобитися, нѣкого собі не паразити — і відъ сего чинимъ зависимымъ кожний свій крокъ. Логічнимъ наслідкомъ сего єсть, що мы зависимъ відъ кожного, тільки не відъ себе, — що зависимъ робимо лише вражємъ гнучкихъ на всѣ бокі візантійцѣвъ.

Часъ би выплынути вже разъ на чисту воду, а тоді мати-мемо поважанє і у себе дома і у противниківъ!

Романъ Сембратовичъ.

Соймъ краевый.

[Засѣданє зъ дня 1 мая.]

(Конецъ.)

Въ дальшій дискусіи надъ злукою Сколяселю зъ Сколемъ-мѣсто промавлєвъ противъ п. Вахнянина і жадаєть перейти надъ справою до денного порядку. В тѣмъ напрямі постунаєть навіть внесокъ. За сими внескомъ заявивъ ся і п. Войко вь имени людового сторонництва.

Вь оборонѣ внескѣ комісії [злуки] станувъ п. Вайгинеръ, наводичи аргументы, що вь мѣточку є лучша громадска господарка якъ вь селѣ. — По промовѣ референта п. Меруновича, соймъ відкинувъ внески пп.: кс. Стояловского і Вахнянина і ухваливъ вь

*) Черезъ неосторожність галицькихъ москвофілівъ понала сея інструкція вь руки Украинцѣвъ і була вь початкахъ 1890 ихъ роковъ надрукована. Тоді то закинувавъ Новикому російскій урядъ, що не вѣдѣ „ховати книжкѣ у воду“ та мало що не сусецидувавъ его за неосторожність.

третѣмъ читаню законъ о злуці обохъ громадъ.

Вѣдтакъ п. Горайскій реферувавъ справозданє комісії господарства краєвого зъ предложєня видѣлу кр. о пошпраню культури краєвою на поля будувель воднихъ.

Соймъ по короткій дискусіи ухваливъ на регуляцію рѣкъ несливськихъ 87.416 коронъ, на меншій роботы меліораций 104.594 коронъ, далше ухвалєно розширити меліорацийне бюро при видѣлѣ краєвомъ і проектъ регуляційного закона рѣки Пустонъ зъ допльнами.

Маршалокъ повѣдомлює послѣвъ, що на найближшій засѣданю відбуде ся вибѣръ заступника члена видѣлу кр. на мѣсцѣ п. Домбского (зъ цѣлого сойму) і що відъ сєреды зачнуть ся вѣчѣрий засѣданя.

По відчитаню внескѣвъ і интерпелаций, а мѣжъ ними і интерпелация, п. Окушевского вь справѣ нерозписуваня виборѣвъ до радъ громадскихъ, маршалокъ о 4½ год. пополудни замкнувъ нарады до нѣвъ.

[16 засѣданє 5. сесіи VII. періоду зъ дня 2 мая.]

На початку засѣданя посвятивъ маршалокъ посмертній спомины посмертному сен почі архієп. кс. Моравскому, а палата выслушала его стоичи.

По закѣнченю формальностей приступлєло до денного порядку. П. Урбанскій адававъ справозданє комісії дороговою о справозданю видѣлу краєвого зъ дѣльности департаменту IV. (зъ справахъ дороговихъ). — [Провѣдъ вь сали обнявъ віцемаршалокъ ен. Чеховичъ].

Ір. Стадницкій критикувавъ справозданє і жалувавъ ся на великі тугары, які поносили (!) общарники. Домагавъ ся відзвати правительство до лучшого удержуваня державнихъ гостиницѣвъ (а „drogi krajowe“ — чи они лучші?).

П. Хаецъ боронивъ видѣлъ краєвий, по чѣмъ палата приняла справозданє до відомости і ухвалила відзвати правительство: а) признати за державній ой дороги, котрі для держави мають важне значєнє відъ вигладомъ війсковимъ і економічнимъ; б) заповуки вь законодатній дорѣзъ постійной дотация зъ державного скарбу на будову і удержанє дорѣгъ повітовихъ і громадскихъ.

Вѣдтакъ приняла палата до відомости безъ нѣякомъ дискусію справозданє комісії сѣнатарно о справозданю видѣлу краєвого зъ дѣльности департаменту V. Такожъ ухвалила палата, відзвати видѣлъ кр.: до вступнихъ кроківъ до побудованя якъ найскорше пріюта для 600 невилчимыхъ божевѣльныхъ до порокутїи зъ правительствомъ вь справѣ будови наведеня для положенъ вь Краковѣ; до пововленя старанъ у правительства о заведенє днѣхъ повыхъ школъ для повитухъ вь Галичині і до предложєня на найближшій сесіи соймовой проектъ краєвого закона, управлѣннючого опѣку надъ убогими, а вьбѣци відзвано правительство до будови у сѣбѣ Галичині спеціальнихъ шпиталівъ до лѣченя венеричныхъ недугъ.

Зъ порядку денного наступила дискусія надъ бюджетомъ на 1900 р.

Першій промавлєвъ п. Окушевскій. Бєсѣдникъ змаловавъ тяжке положєнє нашого селянина, а вѣдтакъ перейшовъ до руско-польского kwestіи. Подносить рѣзні надужити виборчій і пытає, що вартъ така польска суспільність, що дрозжить о кожній мандатъ. Выказує деморалізуючій впливъ верховодачомъ вь краю клєки, для котронъ невыгоднимъ є навіть теперѣшний намістникъ ір. Пінінскій, бо зваживъ ся напятиувати кармѣдну господарку нищєня лѣбѣвъ.

Вѣдтакъ переходить до справи лѣзковонъ вь Галичині і выказує „столпотворєніє“, яке наступило у відбравєню Staats a Amtssprache і на тій основѣ наводивъ примѣры уполѣдженя рускою мови.

Далше нагадавъ справу рускихъ урядѣвъ метричальныхъ, відъ котрихъ жадають власті выставлюваня метрикъ вь польскій языкъ. Покликувавъ ся при тѣмъ на законъ, котрі вѣдє сего выразно не приказують.

Вѣдтакъ піддавъ острѣй критиці предложєний бюджетъ, зъ котрого вычеркєно кілька рубрикъ запомоговыхъ на рускій цѣли, якъ на „Школярну Помѣчъ“ (давнѣйше удѣлювано 250 ар.), а натомѣсть признанєно для кс. Змартвѣстанцѣвъ квоту 9000 ар.

Чи они будутъ выхвоувані руску молодіжъ? — пытає бєсѣдникъ. — Для цѣлей Львова признанєно вь бюджетѣ майже 80.000 ар. на будову польского театру, а на рускій цѣли бракъ фондѣвъ! Запитує тому, чи Львѣвъ, столица Русѣ, є руске чи польске мѣсто? Выказує, що у Львові панувє велика нетолєранция вигладомъ Русинівъ, бо до радъ мѣста не допущєно ані одного Русина, а навіть рада мѣска відмовляла прошеню назвати одну площу именемъ Шевченка.

На польскій патріотичній цѣли жертвує соймъ недобору вь бюджетѣ. На памятникъ Мидкевича признаню ся квота 20.000 коронъ для м. Львова. Бєсѣдникъ цѣнить високо поєта польского Мидкевича, але мусить запротєстувати противъ такої жертвы зъ фондѣвъ краєвихъ, оплачуванъ ихъ выключно хлопами. Такий жертвы пьниа поносили польска суспільність вьъ своихъ кишєхъ.

Далше переходить до загальної політичної ситуації і каже, що зъ хвилєю коли у Львові явлє ся авторъ „Хрестоносцѣвъ“ писатєль Ойкевичъ, що прєгарно змаловавъ борбу 40-тисичного війска, аложеного зъ поляківъ, Русинівъ і Литовцѣвъ відъ Грундвальдомъ зъ тємънішними полчищами, тутъ у

поручає: Сидданя по парлавски а 50 кр. Советъ складаюче ся зъ 4 справъ, горѣвка кунаєвъ і кунаєвка, що четверта і пѣдлѣ флячки по варшавски і кунаєвъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по ар. 1-10. Советъ відєля карты. По театрѣ Советъ зъ 3 потравъ а 70 кр. Вь пятницю рыба по жидовски. Вина добрий.

Зъ поважанємъ Іванъ Францъ Новаковский.

Львові будуть ся всі Поляки до збраних дружинних відносин з Чехами, щоб в будучности злучити ся з Тевтонами.

В бюджеті єврейські — каже далше бесідник — починає ся консервація руських пам'яток старинности, а Скиті Манявський і замок в Чиньові розпадають ся в руїни і дармо просити ся о своє збереження.

Година 2½ говорити кс. Стяловській.

(Конець буде.)

НОВИНКИ.

— Зь Сокола. Відозвою поміщеною в „Ділі“ в 28 н. ст. лютого с. р. звернула ся старшина „Сокола“ до всіх членів, що залягають в вилдках, щоб виробили задежности найдалше до кінця двітня с. р. Пригадуємо проте ще разь тым Р. Т. членам ухвалу старшини товариства, після котрой члени не уплатили задежностей утратили свої права членські. — Засідане старшини Сокола відбуде ся в четверг о 8 годин в львівській товаристві. — Василь Падірний голова, Осип Кузьмич справник.

— Зь Перемишля. Товариство Руських жінок в Перемишлі запрошує своїх Р. Т. членів в доохресту публіку на сесію в танцях, що відбуде ся в суботу 5-ого мая в кімнатах „Руської Весілки“. Стрільні вистави. Музика смичкова. Вступ відь особи 1 кор. Початок о год. 9.

— Повітське товариство політичне „Селянська Рада“ у Львові запрошує всіх членів на вичайний загальний збір товариства, що відбуде ся в п'ятницю 4-ого н. ст. мая 1900 (передь св. Юром о годині 12 в полудне в сали товариства руських ремісників „Зора“ у Львові (при ул. Краківській ч. 17 на долинці) з таким предметом наради: 1) Справоздане з діяльности товариства за час відь падіння 1898 р. 2) Вибір новон ради товариства и суду мирового. 3) Реперат про комасцію ґрунтів. 4) Внесення членів. Хто хоче вступити в члени „Селянської Ради“ зовніть зголосити ся до голови товариства адвоката д-ра Костя Левицького у Львові (при ул. Корняківській ч. 1, П. поверх, в „Народній Домі“) в алохити річну вkladку в квоті 1 корони. З огляду на важність справи просити ся численно присути — За „Селянську Раду“ у Львові д-р Костя Левицький, о. Григ. Горняк.

— Стань здоровя митрополита Кулявського все дуже ґрбаний.

— Польскій архієпископ Соверинь Моравскій умерь сен ночи мжи 2 а 3 годиною по кінцях неділіх недуги на запалене легких. Покойний родив ся д. 2 сінця 1819 р. в Сльци коло Подгваць. Его отець був владетелем Унес в підгвацький повіт, до гімназії ходив в Бучачі, Березанях и Тернополь, а наконці до академічної гімназії у Львові. По укінченні правничих наук вступив на службу до скарбової прокуратури в р. 1841 и оставив в вік до р. 1849. Належав в р. 1848 до гвардії разом з гр. Атенором Голуховським; их поручником був кн. Лев Сапига, а капітаном гр. Каз. Красицький. Приєднав до ладу родинний маєтокний справу, котрий відь смерті відця 1835 р. потребували его помощи, вступив в осени 1849 р. до духовної семінарії, а в серпні р. 1851 висвятив ся на священника. Зразу був співробітником в Городку, а після при архієпископальній канцелярії у Львові. В р. 1855 став канцлером консисторії, в р. 1862 каноником, в р. 1870 ехаластиком, а в два роки обійняв інфулатом. В р. 1877 іменував его папа Пій IX. тайним надсудним шамбеляном (subalternus secretus vaticanus), а після своєю домашнім пратомом. В р. 1881 став сурогатом архієпископа Верхляйського, а его смерти в р. 1884 зразу адміністратором дієцезії, після в р. 1885 архієпископом. — Похорон відбуде ся имовірно в суботу.

— В відьповідок 14-ого мая о годині 10½ рано відбудуть ся в Каміньці струмиловій в сали уряду громадського загальні збори пов. товариства політ. „Селянська Рада“ з слідуючим порядком: 1) Промова голови товариства. 2) Справоздане з діяльности за минулий рік (н. Мульєвський). 3) Справоздане касове (о. Лозинський). 4) Вибір нового виділу и суду мирового. 5) Реперат політичний (о. Зельський). 6) Внесення членів. О годині 9 відправлять ся служба Божа. — За Виділь „Селянської Ради“ Сидір Зельський голова, Газило Мульєвський секретар.

— Встава знарядів и приборів пожежних. В диях 5 и 6 серпня 1900 р. відбуде ся у Львові правий в'їзд пожежних сторожей, котрий буде заравно ювілейним з'їздом 25-літнього існування краєвого союзу охотничих сторожей пожежних в Галичині. Підчас того з'їзду урядити ся встану знарядів и приборів пожежних, з окремих відділів знарядів и приборів пожежних вироблювальних в краю. Союз пожежних сторожей запрошує ремісників, промислових заведеня и фабрик, що виробляють як-небудь знаряди и прибори пожежарий, як-р. сикавки, дробиши, сурти, зливи, сукно, мундур, рекузитови вози и т. д., взяти участь в тій виставі. Надбавки на виставу предметів будуть умищени в мбці на тую ціль призначені безплатно, а союз охотничих сторожей поробив старана о

медалі и інші відзначеня для виставців. Зголосеня о взятю участі в тій виставі нал-жить надіслати до краєвого союзу охотничих сторожей пожежарий у Львові (улиця Некраска ч. 12) найдалше до 1-ого липня 1900 з поданем предметів, які будуть надбавлені на виставу, и их скількості. О рішницю до надання зголосення на виставу предметів будуть виставці в своїм часі повідомлені.

— Польскій писатель Сенкевич у Львові. Як мы оногод донесли на сьмі мбці, приїхав до Львова в неділю вечером з Кракова Генрик Сенкевич, щоб дотримати обітницю, дану тутешньому товариству польских письменників та вголосити тут відчит на дохід пенсійного фонду того товариства. На дйорці позитали гостя: відділь товариства письменників польских, польске „літературно-артистичне коло“, президент и віцепрезидент мбста. Зь дйорці поїхав Сенкевич улицею, угореною студентами, що проводили его зь смолоскипами, и середь здиґу стрічаючого его народу до європейского готелю. В понеділок в полудне дав намістник гр. Шиньскій в честь гостя сьвідане, а по сьвіданю зробив Сенкевич візиту краєвому маршалкови гр. Баденському, президенту мбста д-рови Малаховському и проф. Ант. Малецькому. Вечером о год. 6 дав Сенкевич заповіджений відчит в ратушевій сали, заповнений по береги сметани польскою суєвільности. Чатазь відчит опис битви під Грунвальдом зь своєю найновішою в'їстю, котра тепер друкує ся. Зібрана в сали в бласей таль публіка, а передовсім пані, засипали презентом по окінченні відчиту цвітами. По відчиті улав ся Сенкевич на обід до редактора Gazety lwowskiej Ад. Креховецького, а після коло 10 годин на разі, уладжений „літературно-артистичним колом“. На разі були мбжешнішми: намістник міністер д-р Пентак, правий маршалок, президент вишого суду Тхуряжскій, президент мбга в т. н. Сенкевич забавив на разі до півночі. Вчора був зь радником Ад. Креховецьким в ложі на засіданю союму, а вечером на обіді у намістника; сегодні має бути на обіді у краєвого маршалка, після в театрі, а потому на разі у президента мбста. Завтра буде також в театрі в „Гальці“, в котрій головній ролі грати будуть Машуга и Цудеківна. Мають в п'ятницю повторити Сенкевич свій відчит в половині на дохід „Товариства Szkoły ludowej“, а в половині на паміть Мицкевича. День від'їзду его ще не постановлений.

— Зь Снятина пишуть нам: Яка по мбстах була поліція и що она до всего иншого з'їбна, лиш не до того, до чого властво призначена, маємо надлучшій доказ на поліції в Снятині. Іменно коли передь наряди появили ся були скажені пса в Снятині, то посланий поліція зь стрільбою, щоб застрівити пса, трафив не пса, але... присто в голову перехідного в той час улицею урядника поштового п. Т. так, що той упав тяжко аравений на землю и тепер буде мусив кілька тижнів відлежати в ложку. Або оть другій примір: Сенчич (1-ого мая) яксь злодій виламали великий штаб відь війни в тутешній Народній Торговлі и зь муру повиникали цегли, дбстались до середини, забрали гроші в каси и товари ввільності злр. Коли запити, що з'їбали Народна Торговля находить ся в самім центрі мбста, на головній артилерії, де до півночі ночи рух до сьмі великий, та що Народна Торговля під самим носом поліції, бо віддалена заледви кількадесят кроків зь стріжничої поліції, то насуває ся питання: де тоді була сьміва поліція? Но на се дуже легка відповідь: Поліція пересиджують до півночі ночи по різних шинках та байлах. Красній порядки, нема що казати! — Х. Я.

— В справі військових збранных контрольних оголошеня Дневник розпоряджень військових окружних, котрим наказує ся не скликувати контрольних зборів на неділі и свята. [Чи й на свята руські?]

— Подяка. Зь правдивою признатістю висказуємо прилюдно подяку Хв. Товариству руських ремісників „Зора“ за прекрасне відсвятчене Страстних неальмбів у Велику п'ятницю в церкві св. ВМ. Параскевіи на Жовківській передмістїю. — о. Адольф Василевскій парох, Іоанн Сметана, Василь Іосифович, Іосиф Дуда привітає.

— Чи причина рака відкрита? Сєся, о житю и смерті тисячів людей рїшаючи в'їсть оббїгала світ уже кілька разь, але все показувала ся неправдивою. Майже здає ся, що нема ніякого средства противь рака, сен поббз туберкульозу найбезсечівішом для людского організму недугу. Тепер в Берліна знов наслїла в'їстка, що на рака знайдено средство. Она походить зь поважнот, науковим сторонам, зь усть голосного ученого. В часопис Centralblatt für Bakteriologie профессор д-р Макс Шілер оголошує коротке справоздане про відкритє бацїла рака. Зь рїшничих паростій рака мав сен ученій в культуризувати вишій, аздає ся зв'їрачій організм и выказати его в рїшничих фаззах розвою пароста. Культури бацїла рака представляють ся як округлі або овальні, рїдше неправильні білий тїла, котрі в цілком розв'їтій, „дур-сильні“ стані може три разь так великі, як червоий тїла крові, мають краску возроста-жонгу аж до бурого и сильно актомлюють світло. Складають ся зь розм'їрною туг и сильно заломлюючою світло и відпочини дуплини, бласкуючою ясном краску, зь

змістом по більшій часті темним. Дослідь на зв'їратах, які сей профессор робив зь своїми культурами, не дали поки-що результату.

— Лев Толстой. Одез в зьбірочі писателів нєтербургских „Новостей“ поїхав до Ясено Поляни, де відь більканати дїтжє славний російскій писатель Лев Толстой, щоб розпитати селян про старенького писателя. В Туль стрїв ся зь припадковом зь селянином зь Ясено Поляни, а сей згодив ся завести его до того села. По дорожї стали розмавляти про Толстого. Чи у вас в Ясено Поляні люблять Льва Толстого? — поспытав днєвничарь. — Знають нашого графа? — відповів мужик: — Я гадаю, що его на цілм світі мусити любити, бо нема нігде лїпшого чоловіка, як вбїт. А мы чи его любимо? Як его не любити, коли вбїт, ось послушайте, що зробив зь мною.

Передь 15 роками поїхав я до паньского лїса, витив дубчак та хочу наладовати на сани. В тїм вчинив ся передь мною сам Лев Николаевич! Дух мєнї заперло; гадаю собі: скаже своему управителю, а той мєнї оо вїску не забуде дубчака. А Лев Николаевич лише глянув на мене та на зрубане дерево та каже тихим, ласкавим голосом: „Якій же ты сам для себе недобрый! А де-ж тобї тепер самому высадити таке велике дерево на сани? Отже бері зь той конєць, а я за сєй, то в двоух, дасть Бог, нісь сє зробимо“. И помбз мєнї высадити дубчака на сани. Але довдає ся управитель та запбзває мене до суду о крадіж. Отже вечером приходит до мене Лев Николаевич та каже: „Скажи на суді, що я тобї помагав класти дерево на сани“. Так и я зробив. Ось, якіє сє чоловік! Вбїт певно нікого не скравив!“

— Святочний день робітників 1-їй мая проминує у Львові, після оповіщеної програми, спокійно. В Кракові причшло до малих стїчки зь поліцією, що закінчала ся арештованями. Спокійно перейшов 1-їй мая и у Відні. У Львові промовляли за 8-годинним днєм праці и за загальним голосованєм соціалісти Гудець по польски, а Микола Ганкевич по руски. В Кракові промовляв пос. Дашинскій.

— Черезь остатних кілька дивів відбуває ся у Львові передь судом присяжних прасовий процес редактора Monitora Братера, ожалуваного послом (людонем) Стапінським а адвокатом Ашкеназієм. П. Братера увільнено, а обох жалобників засуджено на звороть коштів процесу.

— Дрбнї в'їсти. Міністер д-р Пентак відїхав вчора до Відня.

— 60.000 коронь, 15.000 коронь и 12.000 коронь — то готовий виґрані Лотерії Invalidendank, котрий виплачують ся готівкою зь 20% відбївом. Звертаємо увагу наших поважних читателів, що І. тягненя відбуде невдлжно дня 19 мая 1900.

Посмертїй — ☚ — оповістки.

О. Теодор Лысик, священник-ювілат, парох в Долишній деканаті варязького перемыслю епархії, упокоив ся в 83 роцж жєтї а в 57-їм євасненстві. Похорон відбуває ся сегодні. В. а. п.

Олеся Пришляк, ученик VI. класу руського гімназії львівської, померь дня 27. двітня в Вислобоках (пов. львівський) в домі своїх родичів. Покойний був многоцїлний молодець, щирій народолобець, член читальн. „Просвіти“ в Вислобоках. Похорон відбуде ся в Топину неділю, а явали ся на нїм ученик VI. класу руської гімназії вь компеті. Перед похоронем відсвїтали службу Божу в Ременові, чим так одушевляли народ, що зарав по службї Божій цїлій Ременов виступив на похорон. Надь могилою промовили мбсєний о. парох и одинь ученик зь VI. класу. В. а. п.

Наука, штука и література.

— Руске Товариство педагогічне выдало яко 80 число свого выданийства Казим Александра С. Пушкіна вь перекладі Дмитра Іосифовича. Книжочка [34 сторбн 16-ка] мь стити дві казки: „Казка про рыбака та рибку“ и „Казка про мертву царівну и про сімох богатырів“. Цїна книжочки 30 гелєрбз (безь пересылки поштовою.)

Телеґрами.

В'їден 2 мая. Wiener Ztg. оголошує цїсарєке писмо до міністра заграничних кравь Голуховського, президента австрійского кабінету Кербера и президента угорского кабінету Сейла зь справі селіанскіх спільних делеґацій на 12 мая. — Дневник військових розпоряджень оголошує, що контрольні збори не мають бути выначувані в неділі и свята.

Берлін 2 мая. Бюджетова комісія парламенту далше радить надь справою покрити выдатків на флоту. Представитель правительства заявляє, що правительство рїшило ся уважидити інтересы рблїанства при уложєню пловоп тари. Центрум предложило внесенє в справі податоченя податку відь

акцій и рент. Бюджетова комісія на внесенє членів центра зменшила проєктовані правительством выдатки на флоту зь 507.000.000 на 360.500.000 марок. Вь той спосбє зь правительственного проєкту счеркиємо 146½ мїл. марок.

Париж 2 мая. По довгих торгахь грозбь французского посла вь Царгороді, що уступити зь свого становиска, султан давь французскому зєлїзничому синдикату вь Сирі конєсію на будову зєлїзничї до Багдаду. Сєся конєсія має велику вагу для французской зєлїзничої політики вь Малій Азїи.

Штотгольм 2 мая. Конституційна комісія парламенту поставила внесенє о обжалованє міністерства за аломанє конституцій черезь іменозаня норвежского горожанина вышним урядником вь міністерств заграничныхь справ.

Лондон 2 мая. Емір Афганістану повідомляє англійскій парбд, що англійське правительство замбєт дїлати, збуває его словами. Супротивь російской потоми вбїт звернує ся до Англї о охорону, але Англїя відповідає выминаючи.

Петербург 2 мая. Зь вбїдєн виступив відділь охотничї до аєронавтичної служби вь Трансвалю.

Дурбан 2 мая. Командант Бурв Кларепорт вымаширував зь гбръ Біпарє, абы відїтати дорогу Карінтонови, котрий машірує зь Бейры на помбз Маєкінґа.

Преторія 2 мая. Зь причини експлозїи вь Йогансбург зараджєно, абы вбї Англїцї до 48 годинь вынесли ся зь Трансвалю.

Блюмфонтен 2 мая. Выкрито туть заговорь Голєндров, котрий доносив Бурамь про рухи англійскихь вїск. В'їсти шли навіть голубами. Кілька особь арештовано. Мешканцїм не вбїлно выходити зь мбста, нікого також не пускають до мбста.

Кімберлей 2 мая. До 200 Бурв обсадило Вїндсорт. Прогнані зь підь Варентону Бурь зновь заняли ту мбсєвєсть. Відь кількох див Бурь працюють, абы підложити мїны підь зєлїзничї шлях на полудне відь Маєкінґу. На запитанє Робертса власти вь Маєкінґу відповіли, що мбсто може держати ся чєлїй мбсєць.

Лондон 2 двітня. Вь понеділокь выконали Бурь підь Табанху сьильний атак, зь цїлю обсаженя гбрських пасм. Коли Френч выславь противь нихь свои вїски, Бурь цоцнули ся. Цїлий день трєвала сьильна пальба. — Палата посбвєт выбрала комісію для розслїженя надужит и обманьств, які мали збїти при заключуваню контрактв зь міністерствомь вїни.

Лондон 2 мая. Робертс доносив зь Блюмфонтену: Генерал Гамільтонь помаширував зь відбївомь кінныхь стрільців на півноч відь Табанху и натрафив на сьильний відділь Бурв підь командою Вотт. Вь ночи vysлано для его скрїпленя відділь войска.

Босгоф 2 мая. Дня 28 двітня 400 Бурв заатакувало передній англійскій сторож на вхбд відь Босгофу, але ихь відперто.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вп. Ю. До. вь Ви. До кінця червня ще 40 кор. — И. Ра. вь Ме. За II. квартал ще 6 кор. 90 сот. — Д. Ю. вь Се. До 15 серпня. — И. Ба. вь Де. За II. квартал приїде ще 1 корона. — В. Ко. вь 36. Вашому бажаню не можемо вполити. — Хв. Н. Т. вь К. Просимо придержати ся порядку вь значній слова „Передилата“, а не буде заходити заколот вь высилцї часописа. — Вп. В. Пе. вь Пе. Тепер за вилачено за март а не за двітєнь. — Ю. Ма. вь Го. Одержали. — Р. Пе. вь Ол. Тепер за двітєнь а не за май. — И. Га. вь Ви. На II. квартал зложено доси 3 корони.

Добре ередство домашнє. Межи средствами домашними, які ихь звычайно уживає ся яко усмирючї бол и усуваючо натирани при перестудках и т. д., займає вытворєнє вь лабораторїи Антїки Рїхтера вь Празі Liniment. Caraisi сотр. перше мбсєць. Цїна дешєна: 40 кр., 70 кр. и 1 зр. за флакш, а кождо флакш можє пбзати по звїстїмь якорь.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВІТА“

у Львові рикнєт ч. 10

выдало новий накладь дружбз

I. Дружї праничї:

1. Позов вь справахь дружбнїх лібра по 25 кр.
2. Контракт кушпа и продаж I. ліб. по 40 „
3. „ „ „ II. „ по 40 „
4. „ „ „ III. „ по 40 „
5. Поликоція „ „ „ по 40 „
6. Подан о еко- и китабуляціѣ, вздръ „ „ „ по 40 „
7. Намно до подан о китабуляцію ліб. по 20 „

II. Дружї для жєст позичковнїхь:

8. Дневник касовий лібра по 40 „
9. Книга дожикнїв „ „ „ по 40 „
10. Книжочка для позичаючого 100 прим. „ 2- „
11. Справлє дожикнї „ „ „ 1-20 „
12. Книжочка вkladова (шадн.) „ „ „ 3- „

III. Дружї для краничї:

13. Книжочка товарова лібра по 40 „
14. Книжочка касова „ „ „ 40 „
15. Дружї для читалєн и жєст позичковнїхь: лібра по 40 „
16. Грамоти членскїхь читалєн „ „ „ по 2 „

„Просвіта“ примієрник по 2 „
За опакованє и оплату пошти дочислє ся належитбєть особно.

М. КАРОЛЬ

Львов п. Марієцка ч. 9.

поручає свої
богато заосмо-
тронїй

складь сукна и вовняныхь товаровь

и т. п. вь великомь выборѣ по найдешєвшихь сталыхь цїнахь.

вь першорядныхь фабрикь красныхь и заграничныхь. Сукно білїрєне, на ліберїи, суганнїхь. На бажанє пробки франко.

—Переходната ни „ДЪЛО“ и наложителство за изплати у Държавата.

[illegible]

481 d

сказали тугу за новим союзом з Нимцями. Однак побачимо, як довго буде ним з ним добре!

Делегація скликано на день 12 с. м. до Будапешту. Царський патент оголосила вчорашня Wiener Ztg. Президентом австрійської делегації буде вибраний Діпавлі. 6 певною річчю, що об'їздові депутатів будуть нашою вибрані. В тій справі конфе-ренція президент угорського кабінету з д-ром Кербером. Квотний депутатів будуть радити рвнчасно з делегаціями в Будапешті. Висоту квоти на один рік має означити корона.

Шлезький сойм відкинув вчора просьбу „Маєржи польскон“ на Шлезку о запуску на удержанні приватної польської гімназії в Тьшині. Відхил краєвий і комісія, до котрої предложено відіслано, були против надання запомоги і поставили в палаті відповідне висновок. В імені чеських послів забрав голос п. д-р Стратіль і заявив, що просьба о запомогу цілком оправдана; бесідник поставив висновок, аби приватній гімназії польській в Тьшині дати запомогу в квоті 10.000 корон. П. Міхейда протестував против уступу справоздання комісії, в котрій сказано, що „Маєржи шиблябі“ цілком не розходять ся о запуску культурних потреб населення, але о здійсненні ідеї, котра загрожує самостійності Шлезка і його приналежності до єдиної втчини. П. Менгер промовляв против субвенції покликуючи ся на се, що галицький сойм відносить ся ворожо до німецьких шибль і не хоче їх субвенціювати. Остаточно чесько-польська коаліція лишилася в меншості і просьбу відкинуло.

П. Міхейда ввів інтерполяцію з причини браку написів на польських стаціях кошничко-богуминської залізниці.

В моравському соймі п. Гець в імені більшості шибльній комісії зажадав, аби сойм відкинув просьбу товариства людодової школи о запомогу для чеської школи в Меріш-Валекіх. Ресерент меншості п. Куделя ввів надання запомоги на 5 лт по 7000 корон. Гець відіслав, що досі ніколи не давало ся субвенції приватним школам. Куделя знов акцентував потребу сеп школи. Представитель центра великої більшості заявив, що его сторонництво за головну точку своєї програми уважає засаду національної рівноправності, а що-до того тут заходить ще винятковий випадок, буде голосувати за удрелення запомоги. Гр. Белькреді в імені вірнопоституйної великої більшості заявив ся в імені свого сторонництва за внесення меншості і заперяв, що так порішено сеп справи не вплине на угодову акцію, а его сторонництво напружить всі сили в тій справі, аби спровести національний мир. Представитель вірнопоституйної великої більшості, п. Гомперц заявив в імені свого сторонництва, що в шибльній справі єсть для него важний цивілізаційний справ обох народів,

падати та сыпати ся скрб на землю з великою силою.

Ось вже веюди мокро. Дал-дал вже і цілими струями жеє сильною дорогою вода. Земля розмякла, вже стругають ноги глибоко в грязь.

А дощ з шумом страшим і в силе ся і силе ся мов з цівки ллє ся. А блискавиці густі проривають чорні хмари. А громи гудуть, тріскають. Реве буря, шалєє.

Вже аж під вечір долєз вонь великим болотом до села.

Дощ вже перестав, але небо ще не розяснилось було. Темні, густі хмари вкривали цілий небосклон. Сонце вже певно було зайшло, бо почало темнїти.

Вонь постановив впросити ся де ту у селі на ніч. Отже несїло вступав на подвір'я, до сїней, бере за клямку. Наконєць підважує ся. Отграв дєрв в несїло про-сїти о ночі. Тут його не прийняли. Просїти ся в другій хатї. Але з-вдоси відіслали його до третьої хатї, а з третьої до четвертої. Так само достав відправу в п'ятій і шестій.

До сємон вже не пїшов. Опустив село огрбчені, безвідрадний.

Перемоклий був до нїжки. Аж тепер почув ся, бо вечірній холод почав проймати його сильною дрожю.

Донї було ся видно, йшов поволи. Коли цілком стемнїло ся, сїв у збїжу, на межї, на розмоклій землі, на болотистій дернинї і — пересїдїв так цілу ніч, аж до рана. Хоч холодно, вогкі вїтер зїзвє, хоч до нїжки продорж, хоч дрож цілим тілом стрясала.

Величаво зїшло сонце. Небо було чи-

однак з увагленнєм фінансового положення краю. Сторонництво бесідника вступав супротив амаган чеського народу з повним зрозумїнєм і попертєм, однак в тїм случаї, коли досі край ніколи ще не запомогав приватної віддїлові школи, ухвалення запомоги утворило б прецедент. П. Бубеля зазначує конєчність згадані школи і апелює до більшості, аби в інтересї привернення миру в краю причинила ся до піднесення цивілізації обох націй. Ресерент відхил краєвого висказав жалє, що справ надано політичну закрутку і твердїть, що се було б небезпеченством для краєвих фінансів, коли б зломано засаду неурдїлюваннє запомоги приватним школам. Більшість відхїляла за фінанс краю, мусїть голосувати против внесеннє меншості шибльній комісії. В голосуваннє внесеннє меншості відкинуло 50 голосами против 46.

Мажє внесеннє до сойму справамі знаходять ся проект закона в справі зміни громадської ординації виборчої в Бернї і заведеннє загальної виборчої курії.

З театру війни.

Про подїї на всходї вїд занятого Англіїцями Табиху доносєть, що в суботу і недїлю Бурї знов атакували позиції дивізії генерала Рундлі, котрому помагали двї бригади вїд командою генерала Френча, бригада пїхоти Дорена і віддїл кїбичи пїхоти від Гамільтона. Гамільтон вивушив з свого коломно в півночно заходї напрям. Під Гутнеком заступав єму сильний віддїл Бурї вїд командою Воти. На поміч вислано єму генерала Френча. Бурї ударили англійське вїско на крилї, хоча вїдбути занятий ними прохїд в вїдїтї конвої. Френч ударив безпировочно на лїве крило Бурї і вислав віддїл вїска на вершкї гїр, котрі в тїм місцї єсть дуже стрїхий. Темнота уможливила Бурї цїлком цїлком ся. Позиція Бурї є майже неможлива до вїдбути. Гірї тут є більшє отримкї як під Колесбертом і тягнуть ся цілими мїлями довкола мїста. Через цілий дїнь трєвала борба артилерії. Колїмнє Гамільтона ствердїла, що позиції Бурї, котрі стрїляють з великого віддалєня, дуже великим повколомєсєм окружають мїсто. Табор Бурї Англіїцї безнастанно бомбардували Бурами, котрі розтавали ся на недоступних горах. Табор Бурї даєть ся перенесений в безпечнїше мїсце. Під Гутнеком погїбло єногдї двох офіцєрєв і єдинї воякї в 3 офіцєри і 15 воякєв ранєно.

Бюро Райтера доносїть, що коло Венєпера полонєно 26 Бурї в команданта Олівєра ранєно. Его наслідником єменовано команданта Погїтера.

З Маєржї доносєть вїд датою 19 цївїтя, що члєло Бурї обєсєгає мїсто вїносєть 3000. Бурї мають тут дуже бага-

те, безхмарне. Заповїдала ся прекрасна, погїдна дїнина.

Вонь пустив ся в дальшу подорож. Дуже був обезсилений, слабый. Хитав ся на ногах, але йшов.

Чим вїше зївало ся сонце в гору, тим дужє починало припїкати. Скрб по полі було жїтє. Людє зїбрали збїжє: то ко-силї, то жалї, то вазалї. Косарї заострювали коси, а давнїкї звук нїс ся далеко і широко, по цілому полі. Сонце пекло, всї ряснїм потїм обливались, але працювали і нї на хвїлє не ставали.

Коли сонце доходило вже до полудня, то почало так палїти і жарїти, немов-бї полїмє великого, сильного огня. Дорога вже була цілком суха, а розпечєне камїнє, здавалось, нїч причиняло жару.

Вонь йшов далїє і далїє.

Сонце страшенно так і пражїло і жарїло. Горячії воздух обнимав його, а під ногами чув розпечєне камїнє. Віддїлав важко розвїденим потїрєм. Під обливав його цілого, заливав очї і грїз у нїх болїцю. Обтирає його рукою і полою сїркуа, а за хвїлє знов нїм обливав ся.

В голові у нього під чашкою запєкло, неначє бї що там занєло ся. По-над головою зїналась немов-бї полїмє. Під чашкою пекло так і горїло. Страшенно горячо обняло його цілого.

Поступив нїч кїлька крокєв.

Вїм захїтаєть ся і — повалив ся долїлиць на землю.

З уст і з носа бухнула сильною струєю кровє.

А сонце стояло високо на небї і палило і жарїло невпинно.

В Бєлєвї 8. IV. 1900.

М. С.

то армат. 14 мешканцєв Маєржї хотїло спровадити до мїста 800 штук худоби, але Бурї закрутили їх і половили разом з цілим транспортом. Генерал Карінгтон, котрий посуває ся вїд Бернї, прїйшов вже до Маєржї-Делєз.

Польске безголове.

І.

Цїлком такє, як за небїжкї сумної памїтї Польщї. Нїхтє нїкого не слухав, нїхтє нїкого не поважав, а законом державний — то такє, як бї нїх не було. Точнїськє, як колись було мовлять: „Szlachcie na zagrodzie gówny wojewodzie, a wojewoda króla za nos wodzi“. Що єно такє, тисячї документєв руска прєса вже записала, а я нїч є кїлька доложу.

Так і н. пр. заветна річ, що австрійська конституція кождїї народности в державі заповуєть законами свободний розвиток. По-за тим розпорядженнє міністерскї нормують права языків, а мїж ними і языка руского. Галицькї юристї тї закони і розпорядженнє мабуть знають, але не шанують їх. Дєрєва трєба майже в кождїм случаї єє поманованє закона виборювати собї через вїшїї вїстї. Ба і на тїм єє не конєц. Навїть тогдї, коли вї вже через вїшїї вїстї виборили собї признанє своїх прав, єє не маєть поруши, що другї раз тї самї вїстї не будуть обїдїти ваших чувств національних, не порушать закона.

І так прїмїром на многікратї жалєбї парохї в Колоколинї до прїсїдї вїшого суду краєвого і до надпрокураторї державної у Львовї в справі маловаженнє руского языка підвадїлїми нїм ц. к. вла-стями, одержав тї парохї вїднєсє вїднєсє ц. к. вїшого суду краєвого вї днє 2 марта 1898 ч. 4397, в котрї тї суд вїразно зазначує, що вї вїстї уживаннє языка руского або польского суду обовязанї прїдержуватїся розпорядженнє міністерства судвїництвє вї 9 лїпня 1860 ч. 10.340 і розпорядженнє міністерства вї 5 червня 1869 ч. 2354, а тимь самим єє була тїлько похїбка дїюрїста, що адресував до греко-кат. уряд-парохїального вї Колоколинї по польскї.

Дальше надпрокураторї на таку саму жалєбу вїнесує через мїтрополїчу кон-сїсторїю вїдала вїдзову вї 19 цївїтя 1898 ч. 1071, котра звучить: „Рєскрїптом вї днє 19 цївїтя 1898 ч. 1071 прїпорує ц. к. прокураторї державнї вї Берєжанах, щоб вї урядовї корєспондєнцї вї греко-кат. урядами парохїальними уживала руского языка.“ Вїбїцї на таку саму жалєбу парохї вї Колоколинї вїнесує через мї-троп. консїсторїю дїдавєть ся вїнє катєго-рїчно і недвїзначно вїдповїдї вїд прїсїдї ц. к. вїшого суду краєвого вї 28 лїпня 1898 ч. 11499, котра дословно звучить: „Дотїм цївно вїдзову вї днє 24 червня 1898 ч. 5597 маю чєсть повїдомити Вїр. гр. кат. Консїсторїю прї зворотї зажаданє о. Петра Петрицького вїд „що вїтїнує-єм судови пов. вї Бурштанї несправильнє вї прїписам розпорядженнє Міністр. справ вї вї 9/7 1860 ч. 10340 і вї 5/6 1869 ч. 2354 не-єгоднє вїготовленє перєсланого вїзваннє вї языкї польскї вї поручув-єм тому суду, щоб тїчно прїдержуватї ся вїше по-кликаних прїписєв. Тажурнїкї в. р.“

Отже думаєть бї хтє можє, що чєй по такї рїшувчїк „вїтїкнєнє“ і то найвїшого свого зєвєрїнка вї краю, не важїть ся нїхтє з підвєстїх органєв їти на перєкрїт. Тимчасом можна бї тисячї прїмїрєв на-вєстї, що звичайно анї вї думцї прїдєр-жувати ся тїчно, Пєслє пословацї: „ty sobie pow, a ja sobie zdrow“...

Що-жє єє значить? Або у такого уряд-ника шовїнізм національний а з ним нє-терпїмїстє до русинь більшї, нїжє почутє законности та совїстї і нїжє прїналежнїє посуду розпорядженнєм своїх найвїщих зєвєрїнкєв, або вїнє перєсїдїчений, що всї розпорядженнє, прїгадкї і „вїтїкнєнє“ вїда-ють ся, як тї кажуть — отї нїбї... Totum non datur. Слїк чї такї, єно поганє, і труд-но означїть, що гїрше; мабуть єно гїрше вїд другого.

І ось можє собї тут якїї кандїдєт вїростаєчї дїнастїї до спадщїнї по Ва-денїх знов крикнути зї найбїльшєм про-кїзїю: „I to za krzywdy Rusinów!“

На сє мї скажємо: Вї пєснїбї вїгладї справедлїво! Бо як ударами молотї о ковалє — не ковалє вїстрїбуєсь, плочїть ся а навїть розбиваєсь, тїлько молот, так само тото руснїдєство наносїть шкоду Польщї. Рїч прїста: Прї тїй „роботї“ мусїть ся уживати стїбно ложї, гіпокрїзї, підступу і загалом нєморальнїх єредєтєв, такє бабрав ся вї тїй гнєлї, що кров мусїть заризати ся, за тимь їде отупїє змї-сїлєв і фальшївї смак вї тїм, що шодїть органїзмєв, а вїбїцї повнїй розкладї. Нївї тїй фальшївї смак такє запанував сєрєд галицької Польщї, що дє хтє буваль-но розкошєв ся вї руснїдєствї і зї него робїть мїру патрїотїзму. А хочє не можна сказати, щоб свїтлїшїї умнє не спостєрегалї вї руснїдєствї погубнїх наслідкєв для вїдної вїтчїнї, то однак нєодєнє, пїрванїй загальною течїєю, чї то для влас-ного вїдової, чї аби вї лїцїтїцї фаль-шївого патрїотїзму стати на верху заслуг для „оїчїнї“, надїючїєсь єногдї тимь про-мїстїти собї карїєру, формально розкїбєв ся вї вїшуваню способєв докучлївїшого угнєску. І сє фактї нєоспорнїї, що для єногдї такого шовїніста нємає сєредствєв за-вїзкого і за нїкчємого, щоб для побєрє-нї Русина уважав собї за нєгїдї; нємає

такєв вїчєнї амі, такєв лукавєнї нїтрїї, вї яку бї не радї єго зловїти. Однакєж, якє сказано, всє тє чї не бїльшє шкідить Польщї, нїжє Руси, бї хотїї вї вєводи 500 лїтнїй духомєм скарловатїла Русь тажє і чєго нєдє вїдє польскїм єбухєм, то однак зї другої сторони власнє тї обухє вїкнєкує бїтї рускїм душї прїтив нє-сїствєв, гартує нєзломнїй характер і буд-ить єдуєвєлєнє навїть нєсвїдомїх маєт. Але прїходїжу до нашєв Рєгатнїщїнї.

Вї сєлї Вїшнєвї вї осєнї 1898 р. вїд-бували ся вїборї до радї громадскї вї прїсудности комїсарї ц. к. старостєв Альбєр-тє — тото самого славного юристє, що тє вї Колоколинї заборонїв громадамєм голо-сувати на парохї, а до тото вїдмєнїє парох-їєв права голосуваннє вї своїмь іменї нї на повновластї, бє „ks. proboszcz nie ma prawa ani wybieralnoscї ani wybierania ani zastępowania, gdyż nie jest jeszcze instytucjonowany“, хочє тє була свїдома нєправда, бє парохї вїже вїдє трєх лїтє бувє стїлїмь. Отжє нє гїрше сїнаєв ся вїбї і вї Вїшнєвї. Тут вїпає вїбїрє нє по думцї „głazdzących się“. Найвїжїтїшїм камєнєм прїтїковєнїє було єє, що вїшїла така рада, котра бєз най-мєншого сумнїву вїбєрє вїтїмє Іванє Фєннє, чєловїкє, котрї нє даєть ся „бєцїр-камє“ крутїти якє опучарї ганчїрєко. Дїя-тото старостєв зарїдїло другї вїборї знов прї асєнцї п. Альбєрта. Однак і вї-другє вїшїтїє такїї самїї складє радї. Ба зарї-дїкують трєтї вїборї! А трєба додати, що нїхтє нє прїтєстував, якє сє самї вїтїє стєрдїзї, але вї старостєв знайшов ся прї-тєстє підпїсанїй Петромь Кузїнїчукомь і чєтїрма вїшїмь. Тї, довїдаєсь, вїдуть до старостєв і прїдєставлїють, що єнї прїтєстує нє вїносїлї. [вїрїдїмь хочє-бї тє і нє бувє „сєбєрїнованї“ прїтєстє, то вїбїє нє важ-нїй, маєть їти на руки зєвєрїности громад-скї, але всє на дармо! За трєтїмь вїбо-ромь знов вїшїтїє тїлїї самїї складє ра-дї. Та громадє „вїкнєло єє“ платїти паву комїсарєв за кождїй раз 40 корон за „ко-мїсїєю“ — нє збї скупостї, але що такі громадє тїлїї бїднє, якї рїдко котра, — отжє зєвєрїбїтє громадєка вїє такі нє хотїла трєтїї раз 40 корон „комїсїїного“ вїплатїти, мовлять: пай п. комїсарє нє гївнєють ся і будуть вїбачїї, дужє прїспрашаєть, але комїсїїного нє дамо, бє-сїмє нє жадали та і нємає вї вїдкї. Однак по розмовї зї п. Альбєртомь побоянї ся, що якї „нє за-платїть, то єє разє будуть вїборї“. Отжє аби вїже матї спокїй, заплатїла громадє по трєтїї раз 40 корон — і зї тажкою бї-дою добїла ся важнїстї вїборєв. Коли-ж вїдтакє рада вїбрала Іванє Фєннє вїтїмє, старостєв вїдмєнїє затєрєженє, бє Фєннїє вї дїкомь і єгїдїчємь і касїромь громадє, тото вїтїмє нє можє бїти, і зарїдїло новї вїборї! Але вїжє і ємїромь Русїновї тото за бєгато було. Отжє зїшла ся рада і ухвалїла: „Вїшого вїтїє нє вїбєрємо, а ко-ли старостєв нє хоче затєрєдїти тото, що мї вїбрала, то цїла рада рєанїтує зї свого вї-бору“. І маєть вїзє і прїєвєзє! Дєбрє, що поперєднїї старостє п. Бєбжнїєскїї нє до-чєкаєть ся такого кїбїцї тїї комїсїї вїбор-чїї, яку розпочав бувє, а тє бувє бї хабї мїнуєть ся збї злостї на таку хлєпєску зухвал-дєсть, тимь бїльшє, що вїнє знавє дєбрє, що Фєннїє, ставнїї вїтїмє, нє зламать ся на громадєкє дєбрє, а маючї чїстїї руки нє будє бїтїє єє старостєв, запровадїть рускє прїєпискї і нє прїїмє вїдє жаднїї вїстїї нїсьмє вї „уржєндєвїмь вїзїку“, але вїдо-шлє навїть нє розпечатєнє, жадаючи нїсьмє руского.

О, бє вїтїє, якє нє злодїї, то і чортє нє бонїє ся, нє тє бїднє за свїї матїрнїй язык! Вїранїдї п. Бєбжнїєскїї наложївє бувє на парохє колоколинського за вїдєсланє і нєсполодженє урядовїх справ зї поль-скїмь языкї кару 50 ар., а другого днє 100 ар., але тї нє настрашїлї ся: зрєбнїє рєкурєт, сїрєва ошїнїлась ажє о тїбуналє та і карї нємає! І тепєрь хлєны вї Колоколинї нє прїїмїють польскїх нїсьмї. Іванє Зобкїєв Бунакї і Васнєлє Калїна дєбєтали вїзванє ставнїє ся до ц. к. старостєв вї Ро-гатнїї і тє підє парохї 5 ар., але єнї вїз-ванє зєвєрїлу, жадаючи рускїх, та і єє аби було напїсанє у вїзваню вї якїї справї старостєв нїхє зєвєнє, і нє пїїшли на термїнє. А вєсєму вїнєнє свїєчєнїє. Що зї тото, що кару на єго наложїть? Вїнє, ско-ро лїшь дєстанє вїрокє, робїть рєкурєт і якє нє вї намїстїнїцї, то вї тїбуналї вїграє, і старостєв тїлько вїстаєєвє ся на компромїтїє.

Старостєв було прїдумало нїакшє: Вї-дати єму засудї на кару по польскї, вїнє тото нє прїїмє; оповїстїть єє єго через громадє, вїнє тото нє прїїмє; засудї єдинє зї другїмь станє правоснїлїї, а що вїнє пєснїє нє має, полє мї єму нє вїдалї, цї-лєрєчнїх зєсїєвєтє нє зєвєрїлу, дїтї має вї школах, а якє вї вїжїлєчємь зї него парє сєтє банокє карї, то вїнє плєнє на всє руснїну“. І вєсє було бї вї порядку, ажє навїть єкєкутїнїкї прїходїли корєвї фантувати... Старостєв нє вїрїло, що вїнє правду пїсєвєтє вї 1895 рєдї до старостєв Вїдєвїчє, що: можуть єго посїбї, можуть доплатї права руского народу, зобуджати чувствєв національного. Отжє увїрїло, ажє змїрїло, і тє вї якїї нєспєрєдїжїєнїї анї прїдуманїї способє. Слухай, Руси, і бєрдїсь!

Скєро Рєгатнїщїнє довїдалась о фанто-ваню колоколинського парохє, мїгомь поро-зумїла єє, о що і до чєго єно їдє, і зарєз-дєрє Могїлївїцкїї і о. Горєдєцкїї, якє прїд-єставлїєть Рєгатнїщїнє, пїїшли до старостєв, А що старостєв нє було, тє удалсь до засудї

паючого его комісари Земби і заявляють ему, що всі кару, як на о. Петрограді вже наложено, накладає ся і ще буде накладати ся, она прийняла на себе, а на разі складуть на забезпечення воб'язання 200 ар. в облігації, але зарозом просять, щоб вироки йшли вже не на руки п. Петрограді, але просто до канцелярії д-ра Могильницького. П. Земба б'орше був би смерті сподівався ся, ніж же сего. В першій хвилі оговтався, зблідів як стіна, побачив, що справа вже йде на ширшу воду, то вже не з одним священиком д'ло, але з цілим повітом. І як же тепер досягнуть того пона? Буває спосіб і то "чудово гарний" — так після рецепти: "ral go w łeb maczugą, niech się nie tęszu diugo", аніж були як то вже звітано, побожний інтенцій, п. Бобинського, коли вярхили пам'ятні слова: "Ks. Petruskiego zniszczę do zszczę!" обжадував, его перед прокураторією, але, як в'їдомо при карміх процесів в Бережанах скінчили ся на "przezasnych chęciach". І що ж тепер, коли в'їдуть не позволю ся? Може би ще процесу канонічного спробувати? З порядку річ так би випало, щоб вже всі батерії з'єднати. Але поеті нам с'їває:

"І під за п'яною м'ягше здобували...
Хоч не одного там калічили ті скали —
Ми далі йшли, ніщо не спиняло нас!"

І не спинять!

Михайло Петрицький.

Соймъ краевый.

[Засідана в дні 2 мая]

(Довідково.)

В дальшій своїй бесіді при бюджеті п. Окуневскій звернувся ся против "lex Guika" і против проєкту зборних громад, котрі цілком не полагодили некучон у нас економічно-політичних квестів. Противні ся підвешені податків краєвих наложених нових додатків до податків, а вже радше годить ся на коротко реченню позичку, котру в своїм часі можна би попряти з доходів проіндаційних. Відтак звернувся до шляхти і нагадав їй, що бувши нинішній тр. Голуховскій і Замляковскій відтагнули шляху від землі, а переселили в неї урядові. Наслідком сего урядові кар'єри вивторили ся з них "такі" — люде о гучних карках, котрі цілком не можуть зампоунувати правительству. "Спокойно" — каже бесідник — дивлячись би ми на ваше дедубоване по м'єстах, як би в нас не виходила делегація до Відня, котра не має ніяких сил і лише ледбиті словами: "Przy Tobie stoimy i stać chcemy!" Своєю промовою закінчив заявою, що буде голосувати против бюджету. [Олексіс].

П. Бернадієвскій [людонець] робить озв'язальні нап'яну в краю нужду економічну і за моральний упадок краю соймовою більшістю, котра своїми поступками складає все докази, що не має ніякого почуття для потреб населення, а противно, деморалізує народ і не дивить ся на те, що то в замах на будучність цілого народу. Вкінці закінчив, що буде голосувати за бюджетом яко за крайною koniecznością, але не може погодити ся з деякими бюджетовими рубриками.

Відтак зачав говорити п. Барвінскій. Бесіда его тривала з'являючи годину, а була вголослена, як звичайно, тихим голосом при досить опорожнених лавках. Хвилями гамір поєднував заглушував бесідника, отже маршалок аж звернувши увагу, що "głos p. Barwińskiego". Бесіда его під наглядом вісесту була "нешкодна" для его сторонництва, а не псувала крові соймової більшості. Маркантийшім м'єсцем в промові будувалися зв'язки в Галичині. На початку бесіди нарікав на короткості соймових сесій, що потягає за собою більше разове скликування і неспотрібний видатки. Противно дів ся з соймами в інших краях австрійських, де они вчасне бувають скликувані і можуть застановити ся довше над потребами краю. А наш сойм скликають на два дні з причини яком "дралізности конституційної". Висказував відтак, що сегоднішнє триразове скликання сойму пожегло до 60.000 корон на самі кошти подорожей посольств. З сего причини показав ся в бюджеті недобрі і треба було зчеркнути деякі продуктивні рубрики (пр. на меліорации). Тому бесідник підпер В. резолюцію комісії бюджетової, вказуючу правительство до скликування соймової сесії у відповідний час.

Закладав відтак, що центральне правительство в неспотрібне, і констатує, що стан фінансов краєвих є оплаканий. Відтак краєвий об'єктив рубрики на продуктивний цілі на з'явля 400.000 кор, а мимо того лишає ся недобрі на з'явля мільонів кількадесят тисяч корон.

Відтак порушує ширше справу бюджетову, противні ся підвешені додатків краєвих, а годить ся за саванією фінансов при помочи коротко-тривалої позички. Критикував обіця вноску Гуки о "хлонських майоратах", домасе ся сотворення вперед промислу, а обіця буде можна говорити о неподільності земель. Рівно ж і громади округий не принесуть народова рускому користі, а в'їдуть на се все може лиш сказати: "гарний комах та не на мене шати!"

Домасе ся дальше обіцявання доріг деревинам оговтими, розширювання садівництва і поручення сего громадам, а се викличе нову галузь промислу. Порушує справу нищення калічків, котру годують не тільки селі але і "обшарники", хоч перших за се остро карають.

Звертає ся обіця до языков справу в Австрії, котра розгоріла в 1897 р. у Відні, а борба языков між Чехами і Нїмцями довела по трьох роках, що парламент нічого не зробив і викликав лише загальний фінансовий і економічний застій в цілій державі. Пригадує бесідник соймові, що вже перед двома роками поставив п. Вахнянський "скромно" внесення в сесію языков в Галичині, але палата ухвалила лиш малозначну резолюцію до правительства, "щоб і на будуче придержувало ся признаних прав рускому языку". Дальше каже, що "вийшли ся в Австрії мужі [гр. Казим. Бадені], котрі хотіли зарадити языковій сварці, але не удало ся ему свої думки перевести в життя". [П. Барвінський зазначає при том, що "сей муж" мав завеста языковий лад в Галичині]. Зазначає, що "мимо згаданой резолюції" справа языкова у нас в Галичині не полагоджена. Обіця переходить бесідник до справ метрикальних, покликував ся на патент в 1783 р., що позволяв писати метрики в державній або краєвій мові, пригадує Поляка, що вже перед патентом же за часом польських писано метрики по руски, а в теперішніх часах в Чехах в Давлятих виставляють ся метрики на краєвій мові, а лиш у нас жадає ся чогось противного. Жадає від властей р'шучого полагодження сего справи.

Вкінці полемізує з "Slowom polskim", котре писало недавно, що часть Русинів гравітує до Росії. Причиною сего гравітання — каже бесідник — є се, що Поляки давніше не признавали рускою народности. Відтак представляє цивілізаційну місію, яку відотрала Русь від найдавніших часів; о в груді відбавали ся напади татарські і турецькі, Русини спасали часто Польщу, а ще і тепер чекає ах велика місія на Сході, а доказом сего най будуть слова Папи Піа IX.: "Per vos mei Rutheni spero, orientem converterendum esse!" — Народ руский мимо гнет розвиває ся в позн науці і в'їдомості, жите народне не занмає навить на гнобленій України а ширить ся і не загине. Кінчить свою промову відзначив до Поляків, щоби жили з Русинами на основі християнської згоди і любові, покликає ся на полішений лист єпископа у Вільні ко. Феліньского, в котрих поручує від Полякам жити в згоді з Русинами. Закінчив апелом, зам'яючи об народности до свободи і збідної праці і заявля, що голосувати буде за бюджетом. [Олексіс].

Відтак забрав слово ко. Столковскій і заявив на вступ, що голосувати буде против бюджету, а то з тої причини, бо більшість соймові, що верховодить і в краю, довела край і населення до крайної деморалізації і нужди, а злого навить доірою волею не старая ся поправити. На доказ наводив повно надужити старостів, а се в'їдло у Відні назву скандалиці. Критикував також сильно пов'їтські ради, доступна єпископів, боронив Русинів перед гнетом і визнає соймову більшість [шляху], щоби вже раз на все вярнула ся охота "п'янованя на Русинами". Доказує, що народ польскій живе в згоді з народом руским, не має причини до вярди, а викликає в роздуму тільки шляху. — Бесіду свою закінчив сильними ударами в консервативність і нх деструкційну роботу.

О 3½ год засідання перервано до вечора.

Вечірнє засідання зачало ся о 8¼ год. промовою "за" п. кн. Чарторьского. Підносив, що майже 5.800.000 ар. йде на цілі убогого населення; отже закид, що для народу нічого не робить ся, є неоправданним. Жалує ся, що господаря краєва трафляє на трудності у центрального правительства. Нарікає також на короткотривалість соймових сесій.

П. Козловскій полемізує з опозиційними бесідниками, боронить консервативність і доказує, що они не суть противниками людського руху. Накликує ся обіця сильно на ко. Столковского, а відтак закладає намістники і маршалки за нх ревність і енергію, а Русинам відмовляє, що не зносять ніякого гнету і мають значно більше польг (що за ласка?) в Галичині, як Поляки в інших зборах. [Олексіс по стороні станчиків].

Консерватисти забрали відтак свого "Веніаніка" п. Козловского до буфету на "чарку", а при майже порожніх лавках зачав "великополітичну" бесіду п. Вахнянський. Застановляв ся від над будучність Австрії і за послідній дошку ратунку признає автономію народів та потребу октройованя закону о народности. — Підчас промови п. Вахнянський савля хвилями була так опорожнена, що тільки маршалок на трибуні був одинаком слухачем его виводів, а референс гр. Андр. Потоцкій розмавляв з намістником.

Відтак замкнено дискусію генеральну і по відчитанні внесків та інтерпелцій маршалок о 12¼ год. замкнув нараду до нині.

На нинішній засіданню вела ся дальше дискусія бюджетова. Провозила в. Гурскій, Гука і Романович. По формальних простотавлях о 1¼ почав говорити п. гр. Андр. Потоцкій і ако генеральний справоздавець полемізував з закладами бесідників.

Ширше справоздане подано завтра.

НОВИНКИ.

— Справу петицій о основані рускої гімназії в Станиславові соймові комісія шкільна ухвалила від отворити на внесені референса [ректора Абрама] резолюцію: "Петиції (руских м'їщань станиславських, Руского товариства педагогічного у Львові і його станиславської філії в Наукового товариства ім. Шевченка) передає сойм краєвому відд'їлу з тим, щоби від розсудив справу і на слідуючій сесії прийшов перед сойм в відповідним внесенням".

— У недужого митрополита Кушовского має нині, на пропозицію ординуючого л'їка д-ра Ревського відбутися в лікарне коніліум. Вчора було недужому лучше, мав кращий апетит і допустив до себе кілька осіб.

— З Львова Бояна. Вправу хор м'їщаного розпочнує ся завтра, в п'ятницю, о год. 8 вечером в компнатах Рускої Вєседи [Ринок 10 I]. З огляду на намір устроїти людського концерту прошу всіх Членів точно і в комплекті явити ся. — В. Шухевич.

— Засідання артистично-технічної секції тов. ім. Котляревського відбуло ся в п'ятницю 4 с. м. о 7 годінь вечером. На порядку нараз буде: 1) справа слідуючого аматорського представлення; 2) ухвала регуляційної секції. Заряд секції просить усіх членів секції явити ся точно в означені речини в компнатах тов. "Прогресу" ринок 10. Заряд артистично-технічної секції тов. ім. Котляревського.

— Єпископ Шелтицький — як нам доносить із Станиславова — розпочинає з нинішнім днем (3-го мая) канонічну візитацію, котра триває аж до кінця мая. (Де відбував ся та візитація, не зазначено.)

— Тестамент і похорон архієп. Моравського. Вчора отворено тестамент пок. архієпископа, списаний д. 3 септя 1898. В завіщанні зазначає покійний, що те, що мав з родиною майна, звернувши родині може і в накладом, а все, що має, походить з доходів архієпископства, дялатого універсальним спадкомцем зазначає львівське лат. архієпископство. Дальше признає деякі латинські члени роду, капітулу, службу, а коли би лишило ся ще що по силі тих латинських, то 3000 ар. записує на фонд будови костелів і каплиць, 2.000 ар. на великій престол в лат. катедрі у Львові, а 1.000 ар. на костел св. Благовєсти у Львові, що має стати на площі Солярів. Одів і б'їл велити пороздавати, а не продавати, "щоби жиди по Зарваниці не розтягали ф'їлетів". — Похорон відбуло ся в такий порядок: Забальсмоване тіло перенесене буде в п'ятницю по полудні до катедрі. В суботу о год. 9 зрані відправити ся богослуження після руского обряду, в неділю о год. 10 зрані після вірменського обряду, а в понеділок о год. 8 зрані начне похоронне богослуження після лат. обряду. Митрополита конвенторія робить заходи, щоби похоронити пок. архієпископа в костелі лат. семінарії духовної об'їд его попередників Баранецкого і Верххладського.

— Писатель Генрих Сенкевич перебуває у Львові до суботи; того дня по полудні в'їде до Кракова. Нині вечером дають професори університету обід для него в "касіні народолюбів", а завтра з полудня в той же касін гостити его буде с'їданам віцепрезес товариства польських письменників Каз. Скімьскій. Львівскій Поляк знає з того, що славного гостя "тучать" с'їданями, обідями, вечерями... Таке було там того року з Брандесом...

— Еміграція з галицького Подб'ї до Канади прибирає що-раз ширші розміри. Перед кількома днями явило ся в Тернополі на залізничній стації 620 емігрантів, що приїхали зб стації Гусятин, Копичинці і Чортків, меж ними 340 дітей. Осв'їд наслідки нечеловічності верховодичи в краю кличуть "proszciewu ludu"!

— Михайл Муніак, один з найславніших сучасних мalarів [роджений 1846 р. в Муніачеві на Угорщині], умер в санаторію в Боні, де від кількох л'їт уже лиш животів, запавши на тяжку недугу ума. Тіло буде перевезене до Пешту.

— Доповняючі вибори до ради повітової в Рудках розписано намістництво: виб'їр одного члена з групи громад сільських на 6-ого червня, а одного з групи громад м'їських на 7-ого червня с. р.

— З Долни пишуть нам: Громадська рада м'їста Долни на повнот засіданню д. 9 с'ївня с. р. ухвалила одностайно надати почесне громадянство п. Адамові Грабовському, радникви судовому і начальником повітового суду в Долні, за его заслуги положені для добра м'їста яко бувшого діяльного члена м'їської ради.

— Обікрама судоб. В Галич вломили ся несласливі доси злодії до суду повітового і вивертати діру в вел'їній касі, забрали з неї 90 ар., бо більше ї не було. — Черновецька "Буковина" довідусь о обікраж суду в Кіцмана; там мала стати ся крадіж на десятки тисяч корон.

— В голосній справі убійства служиниць Іликовни при улиці Сакраментові у Львові довідусь ся ось-що: До суду повітового в Вурштині зголосив ся добровольно люка Корній Чайковскій, коханец Іликовни [що то мав з нею женитися та, як говорено, вийхав був з Львова старатися о метрику] і признає ся до убійства. Подать, що дотичну ніч перебував у Іликовни в кухні, пив чарку по чарці руму, а коли вичувши перед любовию свої жалі, що ему не веде ся, не може д'їстати служби, а че-

реєз те і оженив ся, она — як каже — мала предложити ему, щоби відобрав їй життя — і в'їдв ся вчинив, ударивши єя по голові палицею. Чайковського, розуміє ся узянено.

— Новий польскій театр у Львові не варає ще буде м'їг бути отворений. Перв'їстю назначене було его отворення на нинішній день, на р'їчницю "конституції 3-го мая"; але неважко показало ся, що се буде неможливе, і відложено отворення на день 1 жовтня с. р. Тепер покаже ся, що театр ледво чи до 1. грудня буде м'їг бути готов. Новий же директор театру п. Павликовскій не хоче приступити до сценарію контракту, поки день отворення театру не буде оконечно і р'їшучо назначений. З другої сторони бувши директор Гелер вже розпроцав ся з театральним персоналом і позначив ему тільки всі свои театральні реквізити; при нх помочи артисти дають поки-що аж до приїзду Павликовского театральні вистави у власній зараді. Таким чином сей тимчасовий став театру готов потривати аж до зими.

— Сумна пригода польських паломників до Риму. Вчешанюю ночі наспіла з Відлях (по слов'їськи "Белая") з Каринтія телеграфічна в'їсть, що тої ночі під Фельдкірхен один з спеціальних поїздів, що в'їзв польських паломників з Кракова до Риму, зударив ся з поїздом тагаровим по причині хибного устанавлення зворотниці. Зудар був дуже сильний, а хоч при том ніхто не погіб, то таки не обійшло ся без покатічен, лешків і тяжких. Крайковскому Глозюви Народу донесено, що чотири особи тяжше покатічен (з поломаними ребрами) мусіли лишити ся під лікарською опікою, а всім лекше поранених поїхало дальше. — Польскі паломники, як ми вже доносили, вийхали з Кракова в понеділок вечером двома поїздами по 26 осіб, а третій з паломниками з Познанщини прилучив ся до тамтих в Богумін. Всіх паломників вийхало тими трема поїздами 2.013, а за ті три поїзди, що йшли безпосередно до Риму, заплачено 140.000 франків. (Ой грош, платий в'їзотів, представляли вагу 46 кілограмів.)

— Страшна пригода лучила ся в копальні угля в Шефільді в п'ївн'їчній Америці: При вибуху погібло 200 людей. До тепер добуто 137 трунів.

— Град. Недавно-що настала весна і розбудила сонну природу до нового життя, а вже град починає сипатися на землю. Велика буря з градом лютила ся над селом Рудинським, с'їтанського повіта. Властитель села посоль Стеф. Мойса зголосив ся до граду в Крайковскім товаристві.

— Фальшиве обіцявання самої себе. Недавно була по часописах в'їсть, що Анна Мацьвєска, власителька пошлості з Грибова, убивши свою дочку, сама зголосила ся до суду і признала ся до убійства. Коли суд заридав карне доходження, показало ся, що дочка Мацьвєска живе, а мати обжадувала себе фальшиво. Она терпить уже від довшого часу на розетр'ї ума.

— Шайку фальшивників банківотів вкрито в Семигороді. До шайки належали найзатітліші м'їсцеві особи: властитель більшості пошлостей, нотарі і т. п. Меж ними находить ся також один член комітатської управи, що брав участь в квілейній виставі мільярдів. Відн'ї з'являв, що сам пустив 40.000 фальшивих 10-ринькових банківотів.

— Др'їбні в'їсти. В Дрогобичі найдено від одним старим домог в ринку велану павіцію, що служила захистом для жителів підчас нападів Татарів. В павіції найдено багато оруж'я і інших знарядів з тих часів. — В н'їч 30 с'ївня обікрали несласливі злодії годінякка Шехтера в Перемішлі, забрали зб ослеу два золоті і 17 с'їрбних годіняків.

Телеграми.

Чернівці 3 мая. Сойм прийняв одностайно внесенє п. Стефановича, похваляюче програму д-ра Кербера.

Будапешт 3 мая. В угорській сойм міністер фінансов в'їзв проєкт закону з справ конвентування алькоголю і закон з справ виданя інвестиційних рент. Міністер р'їшництва предложив проєкт закону о удержавлені ветеринарів.

Краків 3 мая. До С'їзу доносить з Варшави, що там відбула ся нова соціалістична демонстрація, в наслідок котрої арештовано і відставлено до цитаделі до 1000 робітників.

Софія 3 мая. В Відні, Тірнові і Руску відбули ся в'їча з протестом против нового податку. В окупі Руску оголошено стан облоги, бо в'ї одним селі замордовано в'їта. Міністер в'їни Паприков вернув з Росії.

Барселона 3 мая. Огоди пришло тут і в'ї околици до демонстрацій. Товла обікнула багато трамвайних вагонів камінєм. Жандармерія ужила оруж'я.

Лісбона 3 мая. Палата посоль відкинула внесені опозиційних посоль, домагаюче ся від правительства вилєнен з справ дозволу англійським військам перемаршу через португальську територію в Мозамбіку.

Брусель 3 мая. В кругах, що удержують зносини з дипломатичною агентурою Трансвалу кружить сензаційна погослка, що неадекватно виступить в полуднево-африканських справах несподіваний зворот, а че-

!!Бѣлі і красні руки!!

именно на рѣч заключенія мира міжъ Англією а полуднево-африканскими республіками.

Амстердамъ 3 мая. Для делегаціи Бурій уряджено тутъ величаво приваго, въ котромъ взяли участь члены заряду мѣста, державныхъ властей и корпорацій. Промѣтъ не було нѣякихъ.

Вашингтонъ 3 мая. Державный секретарь приѣмъ делегаціи Бурій такъ само, якъ принявъ бы инші особы о выначеніи становищу, що водвѣдують Америку. Для того такожъ не признавъ имъ компетенцію до веденія якихъ небудь переговорівъ зъ міністерствомъ заграничныхъ справъ.

Капштадтъ 3 мая. Вѣйсковая сторожа зновъ застрѣлила одного Буря, котрый хотѣвъ утечь зъ табору, въ котромъ держать полоненныхъ Бурій.

Надѣслане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Панажанаго П. Мі колаша купують илкомбонане и равне зубовъ безъ болю, штучні зубы способомъ вѣдѣнскимъ, дѣлать хоробы устною ямъ, носа, горла и ушей. — Отвореніи цѣлѣмъ день. — Репарація приймае почтою. 72 43-160

Пѣщаны

найзнаменитѣе жереловище сѣрчано-мужове, для ревматизмъ, въ терпѣннхъ сугубовъ и костей, въ туберкулозѣ сугубовъ, по заманяхъ и звяженяхъ, въ подагрѣ, нервовоболѣхъ, особливо нохлѣхъ. Урядженіи такъ що-до мешканъ якъ и купелей побѣла-всѣхъ вымощенъ — водѣ люкеусовыхъ якъ до найдешевѣхъ. Три басейны чисто сѣрчані, три сѣрчато-мужові, одинъ порцеляновий. Окремий басейнъ для убогихъ въ купелями по 10 кр., другій по 40 кр. Ванны порцелянові, мармурові и деревяні. Призначеніи купелей болотныхъ льокальнхъ въ недорѣваннхъ успѣхѣхъ. Проспекты розсылає зарядъ. Окремий горнота. 239 1-5

Ординуючій лѣкаръ: Д-ръ Ал. Тейхманъ. до 15-ого мая: водѣ 15 мая: Краковъ, Ринокъ год. Пѣщаны на Угорщинѣ.

Сини днями вийшла друком партитура з супроводомъ фортепьяновимъ и*овійшою композиціей

Йосифа кишакевича

під варг:

„КАТЕРИНА“ поема Т. Шевченка на соля, хори і оркестру. Ціна 2 кор.

Дістати мож у автора в Перемишля пл. Чацкого 7. Заповняючи до дня 25 мая с. р. що-найменше 10 примірниківъ дає ся крімъ оплаченої переписки 20% опушту. 288 1-5

Всякі купоны

и выльосовані паперы вартостній 374 [1]

выплачує безъ потрученія провізін або коштівъ

КОНТОРА ВІМБІНІ

Ц. к. уприв. Галицкогo акційного

Банку гіпотечного.

ЗМѢНА МЕШКАНІА.

Водѣ 10-лѣтнѣ истинное ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНИЧНЕ Б. БЕРГЕРА переисено до пасажу Газомана ч. 8. Такожъ виготовляє ся штучні зубы и шокі, побѣла найновѣйшихъ системъ въ лѣчку и золоті безъ піднебіння, такожъ великі репараціи, входячі въ кругъ дентистичнаго технічнѣ. При помочі найвытравнѣйшихъ помісничихъ силъ заграничныхъ виготовляє великі работы водѣ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 19-144

Заведене отворене цѣлѣмъ день.

ПРИГЛАШЕНІЕ.

Созванное на день 13 (26) марта 1900 года общее собрание членовъ общества „Защита земли“ во Львовѣ не состоялось ся по недостатку комплета членовъ требуемого постановленіями статута въ уступѣ первомъ § 47. Во виду того приглашаются симъ, по мысли того же §. уступѣ 2, члены общества „Защита Земли“ вторично на общее собрание, которое состоится дня 8 (21) мая 1900 года въ 4 часа пополудни въ канцелярію общества при улицѣ Краковской ч. 17, II. поверхъ.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

1. Открытіе собранія дирекціей.
2. Выборъ председателя собранія, который приглашаетъ 2 секретарей (§. 45 статута).
3. Докладъ дирекціи о дѣловодѣхъ.
4. Касовый отчетъ.
5. Выборъ интронующей комисіи.
6. Распределение чистого вышка.
7. Дополненіе членовъ Наблюдательного Совѣта и членовъ дирекціи.

Рѣшенія сего вторичного общего собранія будутъ прависильны, хотябы и неавилася 1/3 часть управленнхъ голоовъ.

Львовъ 17 (30) апрѣля 1900.

Дирекція.

К. Тышовскій.

Д-ръ В. Лагола.

Хочь-бы и якъ червоны и посѣданы Кремомъ рослиннымъ руки выбѣдуютъ и выделѣкатируютъ по коблѣзаровымъ натертію 1 Сломнѣ 160 гелерѣвъ.

Вікторъ Хаєсъ и Сп.

Домъ банковый

Львовъ, Сикстуска 8.

Купно и продажъ ефектовъ и монетъ.

Льосы на раты. Переника въ руской мовѣ. 192 5-10

ПРОМЕСЫ

на 3%. Льосы австр. кредит. зомек. заведенія Головна выграна 50.000 зр.

тысячено 5 мая

спродають по 1 зр. и стемпель 50 кр. разомъ 1 зр. 50 кр.

СОКАЛЬ и ЛЛЕНЬ

банковый домъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученіи зъ провинціи полагоджують ся водворотною почтою. 7

Д-ръ Антоній Ронцкій

(Берѣръ)

Спеціалістъ для недугъ шырнхъ и вевечерныхъ недугъ жѣночыхъ и мѣхуровыхъ, дѣлать методомъ до-свѣдченою, доислѣдтеною. Такожъ Пандъ на взоръ Lindviseu парю.

Ординую водѣ 9-11 рано пополудни водѣ год. 4-6. На жадане дѣла можуть бути выданіи зъ аптеки въ дискретный способъ. — Порадины почтою 1 зр. 20 кр. — Львовъ ул. Заморова ч. 5. 167

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицкая ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ пласціи Галицкогo

порукає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевѣхъ окуляры, цѣйсеры, лорнетты, биноклы, дальновиды, барометры, термометры, микрометры, ямпы, компасы, райсѣйны, тасмы шырнхъ, піомы, дѣлѣт манометры и т. п. Уряджене дѣлѣтѣхъ электричнхъ. Великі направи полагоджують ся якъ най-скорше и найдешевше. 4185

Курсъ Львовскій

въ дня 3 н. ст. Мая 1900.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Земля. гал. Кар.-Люда. по 200 зр. ж. к.	421	428 80
Земля. Львів.-Чернов.-Яссы по 200 зр.	557	557
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	476	490
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	—
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	352	360
Листы востаній за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 6%, а. в. выдѣл. въ 10%, прем.	109 30	110
Банку гипот. гал. 4 1/2%, а. в. выдѣл. 50 л.	98 30	99
Банку гипот. гал. 4%, 60 л. по 200 кор.	92 70	93 40
Банку кредит. 4 1/2%, а. в. выдѣл. въ 51	99 60	100 30
Банку кредит. 4%, а. в. выдѣл. въ 57 л.	94	94 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія).	93 50	94 20
Банку кредит. 4%, а. в. выдѣл. въ 41 1/2	93 50	94 20
Банку кредит. 4%, а. в. выдѣл. въ 56 л.	92 20	92 90
Облиги за 100 зр.		
Гал. фонду пропацинаціонного 4%, а. в.	96 10	96 50
Бужо. фонду пропацинаціонного 6%, а. в.	102	—
Комунальны Банку краев. 5% (II. емі.)	100 80	101 50
Банку кредит. 4 1/2% (III. емі.)	100	100 70
Позачки краев. въ 1873 по 6%, а. в.	102	—
Позачки краев. въ 1893 по 4%, а. в.	93	93 70
Позачки к. Львова 4%, по 200 коронъ	91 50	92 30
Льосы:		
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к.)	68 50	72 50
Мѣста Станиславова	127	—
Монеты:		
Дукаты цѣсарскі	11 84	11 84
Наполеондоръ	19 18	19 38
Полъимперіаль	—	—
100 Рублѣвъ сѣбныхъ	252	257
Рублѣвъ паперный	254 30	256 30
100 марокъ нѣмецкыхъ	118 10	118 60

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдає и за редакцію водповѣдає: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарске части В. оскъ Короля, учитель господарства. Цѣна: одна передплата выдѣлѣтъ 2 зр., на пѣвъ року 1 зр. Редакція и администрація: Львовъ, улица Вѣчна Крижова ч. 5.

Водѣ 1 (13) сѣчня 1897. выхадѣтъ у Львовѣ що четверга (въ мѣсѣ: популарнхъ газетокъ „Батьківщина“ и „Четяль“) тыждѣва популарна газетка.

ТОМАСИНУ

(Thomas-Schlacken)

поодиновими мѣшками а 100 К° по цѣнѣ водповѣдающей процентовому содержанию кнасу фосфорного куповати можна въ складахъ 226

„Народной Торговль“

въ Станиславѣ, Перемышлѣ, Рогатинѣ и Золочевѣ.

Учение VI. кл. гимназ. глядає лекціи на село. Адреса: poste restante М. П. Львів. 225 3-3

Глядаю дѣка

безжениго, зъ добрымъ голо-сомъ, зарѣкъ водѣ 1-ого мая. — Алекс. Виковичъ парохъ въ Гаумчи п. Мриголодѣ коло Са-нока. 238 1-3

Мнѣ того, що война и ростарѣ подорожѣи о 30%, продає ковары и матерачы по давныхъ нѣвскихъ цѣнахъ ли-ше спеціална робѣтня и вага-зинъ постелей. ЮСИФЪ ШУС-ТЕРЪ, Львовъ, Коперника ч. 6 Цѣныны галія. 81

Найзнаменитшихъ

1/2 кл. цукровъ десеровыхъ, именно: помадки, чоко-ладки etc. зр. 1-20. 1/2 кл. Бисквитовъ англійск. и Гербатникѣвъ зр. 1-1 1/2 кл. кармельковъ мѣша-ныхъ зр. 75.

порукає що дня сѣбѣи

Г. ТРЕТЕРЪ

наоститель пагоновъ фабрики чоко-лады и цукровъ

Львовъ, пл. Маріинцѣи ч. 7 рогъ ул. Коперника.

Купуймо знамениты вырѣбы власны, прочъ зб спроваджу-103 ваню тандитою!

Гармоніюмъ

до науки сѣбѣи

дуже тревалои конструкціи

порукає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львовѣ. 94

КОМАР

двоитиждневникъ гумористич-но сатиричний.

Одинокій гумеристичный элестрований орган на Рус. Ва-дѣ і за редакцію одѣлає: „ван Кундичъ.“

Цѣлорѣчна передплата 4 зр., на пѣвъ року 2 зр., чвертьрѣчно 1 зр. Редакція і администрація: Львів, ул. Личакѣвска ч. 23.

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

виданій

мѣстомъ руского тов. педагогичного

В подотняній опрѣвѣ зъ золо-ченнхъ хрестомъ 20 кр. В папе-ровой складцѣ 15 кр.

Продає ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарницкого ч. 26.

Прое. Д-ра Олександра Ого-новского „СИСТЕМЪ АВСТРИЙ-СКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО“ виданій Д-ромъ Петромъ Сте-бельскимъ: том I. Загалні нау-ки і право річене; том II. Право облигаціи и право спадкове — познана ся вже в книгарницѣхъ торговлѣ і можна его набути в книгарни Наук. товариства ім. Шевченка і в Ставропільскій. Каждый том по 2 зр. 50 кр.

Артистично-Литератур-ні Новини

Кн. I. В. Шурат: Мои Люты (поэма). Кн. II. Е. По-Ле. Пастушечий: Но-вѣл. Кн. III. П. Андае-В. Шурат: Мо-ліска Венѣра (драма). Брошурований примірникъ 1 ко-рона, опрѣваний 2 корони. Кн. I-II. в Книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка у Львовѣ, Кн. III, у переводчика в Пережышлѣ.

Позѣстали по Товарист. Гандлевѣмъ

запасы

РѢЛЬНИЧІХЪ МАШИНЪ

выпродѣ по зниженихъ, цѣнахъ.

Львовске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4.

221 5-89

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ

ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВѢ

улиця Бельведерска ч. 2

порукає по цѣнахъ дуже приступ-ныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, павуки, пате-рицѣ, хресты и т. п., золотить огне-во дуже тревало старі чашѣ, пушки и дає самѣ до посвященія.

Порукає ся ласкавымъ замовле-нѣмъ! 144 28-7

КАВУ

лучшу въ тонкахъ ворочкахъ 5-кіловыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. франко и нѣше.

Токай кураціиный

въ флашкахъ 1/2, літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Само-родный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ Французскій

въ флашкахъ 1/2, літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдѣ питный

по 80 кр. за флашку 1/2, літрову

порукає

Народна Торговля.

20 52-0

Головный складѣ

власной фабрики хіньского сѣбѣла

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

у Львовѣ, Ринокъ ч. 37

порукають свои вырѣбы гарно и совѣстно и тревало выкѣнченіи. Предметы служащій до ужатку домового якъ такожъ церковного. — Цѣны можливо най-низші. 185 8-12

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спиритусу, Фабрика рому, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколаяша Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

порукає старі горѣнны польскі, розолісы, лікеры, румы правдивы зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Вон-гоут“ на наливки, такожъ правдивый оцѣтъ спирі-тусовый. 806 9-7

Складамъ для мѣста: улица Галицкая ч. 1. — и улица Коперника ч. 9.

АДОЛЬФЪ КАМЕЛЬ

Львовъ, ул. Городецка ч. 3.

Фабрика вырѣбовъ цементовыхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портландъ цементу въ Шаковѣ. Тов. акц. фабрика вапна гідратна для фасады въ Каль-тенлейтѣбенъ [Kaltenleutgeben.]

Складає рурѣ бетоновыхъ и подлогъ цементовыхъ влас-ного вырѣбу, такожъ портландъ-цементу, вапна гідратнаго, вапна скалѣстого, гіпсу, цегель и огнетрѣвалыхъ плитъ, асфаль-товокъ папы даховои, асфальтовыхъ плитъ изоляційныхъ, под-логъ в рурѣ штѣйгитовыхъ для кильовъ, каналѣвъ, водопрово-довъ, даховокъ, дуку, насады, плитъ коменовыхъ, печіи кѣле-ныхъ и трѣстныи сугубови, а такожъ великихъ матеріалѣвъ бу-дѣвляныхъ, ручачи за якъ доброту.

Пѣдпріемство робѣтъ бетоновыхъ, укладѣне помѣстѣвъ и кры-ты даховъ даховои, дукуми, вапномъ огнетрѣваломъ и деревннхъ це-ментомъ [Holzsement] по умѣренныхъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 480.

121

По такому переведенню урядовою комісією п. старости, вельми вдоволеный такъ щасливимъ полагожденіемъ справы въ душі краєвои ради школьнио, не переслухувать уже другі громады и они доси — вже майже вѣдь двадцять лѣтъ! — не одержали зъ краєвои ради школьнио вѣдповѣди на свои петиціи!

Але не досить того! Вчинене дѣло треба було ще укарати и пѣмстити, щоби сотного вѣдстрашити. Старенькій парохъ, заживаючи всякого поважання, побирає вѣдь довгихъ лѣтъ до своєї пенсії додатокъ особистый. Се-ся пѣдмога була для него въ послѣднихъ лѣтахъ тымъ конечнѣйшою, що часті повени гѣренихъ рѣкъ нищили село, а далѣ хвороба повалила его на ложе и приневолила до удержуваня приватного согрудника. Але на се староста не зважавъ и хотѣ знавъ дуже добре, що знемоцѣлый старецъ не бувъ причастный справѣ мѣсцевой школы, представивъ его по уплывѣ звичайного трохлѣтя намѣстництву яко небезпечного агитатора въ справахъ школьных и вилынувъ, що оно вѣднзало старикови дальшого додатку особистого. Такъ ставъ мужъ, що переживъ рѣкъ 1848 и заживавъ великою повагою у всѣхъ попереднихъ правительствъ, надѣ гробомъ якимсь анархистомъ и якобиномъ! Старецъ поновлявъ що року свою просьбу, але кожного року приходила вѣдмовна вѣдповѣдь. Вправдѣ не була подана причина сен вѣдмовы, але цѣлый повѣтъ догадувавъ ся ен дуже добре.

Дивлячись на таку кризиду рѣшивъ ся вѣдници смѣвъ пок. пароха пѣйти въ сѣй справѣ до тогдѣшного президента Лябля. Президентъ казавъ предложити собѣ акты и заявить сыновн, що отецъ пѣсля справовданя старосты заживавъ ся небезпечными агитаціями въ справахъ школьных и за-для того не одержавъ дальшого додатку. Смызъ, дѣбавшись, на чѣмъ рѣчь стоить, оповѣвъ президентова цѣлу подію и указавъ, що наколи-бъ и допустити въ сѣмъ яму вину, то ен допустивъ ся збѣвъ, а не старецъ-отець, и що яму давно, що п. староста, который дуже добре знавъ цѣлу справу, не вказавъ на него яко на винного виновника, а мотивъ ся на вѣдмовѣ старца, котрому

вѣднзало мабути самому вѣднзати въ законахъ школь-ныхъ мабути самому вѣднзати старости и вѣднзати ту, заживавъ

суть они въ исторію польского народу и въ исторію Австрій?...

Переглядъ політичный.

Краєвий соймъ Буковины, краю, который на точцѣ лѣояльности заваго ривалізує зъ Тиролемъ, п. Стефановичъ [Вѣрменничъ] поставивъ бувъ оногды внесеня, абы соймъ высказавъ кабинетови д-ра Кербера признаваня за програму предложену парламентови дня 22 лютого с. р. и абы высказавъ бажаня якъ найскорѣйшого полагожденя національныхъ спорбъ а звернення праці парламенту на поле справъ економичныхъ. Своє внесенє п. Стефановичъ мотивувавъ довшою промовою. На вступѣ бесѣдникъ стверджує зъ жалемъ фактъ, що въ австрійской монархіи зачинає змеркати ся, якъ коли бы бытъ державы наближавъ ся до кѣбця. Внутрѣшня ситуація стала ся невыносима. Засада бѣльшости въ парламентѣ упала, кабинеты творять ся и гинуть якъ однодѣвки, а збѣльшають ся національній сварки и економична криза, що все разомъ захитує пѣдвалины монархіи. Міністерство Вѣдншпреца вже въ своемъ складѣ носило зарѣдь смерти. Кільмансегъ мавъ задачу приготувити ґрунтъ для ґр. Ваденього, по котрѣмъ надѣвали ся великихъ рѣчей. Понадъ всѣма однакъ внутрѣшними справами за управы Ваденього стояла справа угоды зъ Угорщиною, яко найважѣйша конечнѣсть державы и для неѣ Вадені посвятивъ все — посвятивъ за богато и упавъ. Кабинетъ Гавча стрѣтивъ за богато трудностей въ справѣ угоды и не могучи ихъ побороти уступивъ. Тунъ не потрапивъ удержати ся, а Кларі упавъ, бо вярвавъ ся зъ приреченѣмъ, що нѣколи не скористає зъ §. 14-ого. Міністерство Вѣтека було зъ провѣрочныхъ кабинетѣвъ найбѣльше провѣрочныє и лаше приготувлявало можнѣсть выступленя.

Міністерство Кербера визначило собѣ ту саму цѣль, яку вѣповѣдали всѣ попередній кабинеты, а то: приверненє національного мира и уможливленє економичной дѣяльности парламенту, але способѣ, въ який до сягъ цѣлей змѣривъ д-ръ Керберъ, рѣзнить ся користо вѣдь способѣвъ досѣ припикованныхъ. Програму подѣбну до програмы теперѣшного кабинету ми вже не разъ чули, але его выко-

тѣ и нинѣ нове и будить дѣвѣра въ ушѣхъ.

краѣвъ, такожъ не лишать ся безъ додатного впливу на ситуацію Галичины и Буковины. Для насъ величезну вагу має законъ о пѣднєсеню, властаво розбудженю до житя промыслу въ краяхъ, де его теперъ властиво нема. Галичина и Буковина безпастанно о се допминали ся. Бесѣдникъ въ своемъ часѣ два разы предлагавъ дотычній внесеня, пѣдписаній такожъ галицкими делегатами. Але правительствѣ занятій політичними справами не знайшли часу на те, абы зняти ся сими справами. Дѣперва кабинетъ Кербера выступивъ зъ вѣдповѣднымъ провѣтомъ. Въ нинѣшній формѣ провѣтъ сен безперечно не вѣдповѣдає нашимъ интенціямъ, але рѣчь разъ вже розпочата, а заслуга въ томъ належить ся кабинетови Кербера.

Довшій уступъ промовы бесѣдникъ посвятивъ пытанню, на чѣмъ опирає ся державне почутѣ, т. е. такъ названный Staatsgedanke. Привязанє до династіи є великимъ спѣйломъ народѣвъ, але само оно ще не выстарчить. Почутѣ національной спѣйлости, не може бути такимъ спѣйломъ зъ Австрій, де живуть рѣзній національній елементы. За те економичный добробытъ, що паче зъ ниціицивы и дѣяльности правительства, може и мучить лучити горожанъ мѣжъ собою и привязувати ихъ всѣхъ до державы. Якъ разъ сѣй элементъ державной думки пѣднесла програма кабинету Кербера и на туо програму повинній згодити ся всѣ, котрымъ залежить на уѣдоровленю внутрѣшнихъ вѣдноснѣвъ монархіи.

Буковинскій соймъ ухваливъ односторонно поставленє п. Стефановичемъ внесенє.

Въ середѣ вѣдбула ся на рада кабинету, котрѣй приписують велике значѣнє. Вѣчера вѣдбувъ Керберъ годинну конференцію зъ п. Яворскимъ. По кабинетовѣй нарадѣ цѣсаръ принявъ на аудієнціи д-ра Кербера. Вѣд такъ конферували зъ собою министры Керберъ и Голуховскій. Мѣжъ Чехами зачинає на точцѣ обструкціи панувати роздаєня. Наволи одинъ домагають ся, абы безпастанно обструкцію унеможливити всякій нарядѣ парламенту, то другі, охолодженій протестомъ Словѣнцѣвъ, хочуть зъ пѣдъ обструкціи выключити економичный предложєня правительства, на котрыхъ такъ богато залежить полудневнымъ Славянамъ и представителямъ католицко-людовыхъ вѣсборцѣвъ въ альясѣннѣй краяхъ.

Въ молодѣщескомъ клубѣ промовлявъ Герольдъ о політичній ситуаціи и обговоровавъ намѣреню Чехами обструкцію въ парламентѣ. Рѣшавъ полемичувать зъ пѣднєсеннѣмъ

ного сторонництва заявлявъ, що его сторонництво є противъ обструкціи въ економичныхъ справахъ, що до иншихъ справъ, сторонництво є за обструкцію. Окрѣмъ того Пражскъ заявлявъ, що аграрне сторонництво вже при найблизшихъ выборахъ выбѣ ся яко окрема партія. Що до угодовыхъ конференцій, то Пацакъ и Крамаржъ заявляли, що Молодѣчехи не будутъ брати участи въ есентуальныхъ угодовыхъ конференціяхъ.

На грозѣбу Linzer Tagblatt-y, що противъ чѣссон обструкціи змѣобѣдлає ся вѣднѣска улаця, Moravska Orlice вѣднѣсѣдає, що супротивъ такоп грозѣбы зъ горы треба чѣслити ся зъ тымъ, що правидѣ вже не истчуетъ и старати ся въ дорѣзѣ угоды зъ Нѣмцами впровадити нишу парламентарну конституацію.

Польске безголове.

II.

Справы, поданій въ першѣй части сен статьи [якъ и въ чотирохъ статьяхъ давнѣйшихъ пѣдъ заг. „Пѣдъ якимъ правомъ мы живемо?“] выглядують на байки зъ „Тысячи и одной ночи“, та на жалѣ се факты. Та при вѣльнѣмъ часѣ свѣточѣмъ списавъ я дальшій тягъ, а то тымъ бѣльше, що самодержецъ галицкой просѣиты, якъ громовладный Зевесъ зъ Олімпу, кинувъ галицкой суверѣности въ соймѣ важкій слѣво: „I to są krzywdy Rusinów?“ До сиростованя д-ра Окуневского, котрымъ той знаменито зъ мѣсца припильнивъ софистерію пана Бѣжжынського и явиу прихальбѣсть для руского школьництва, я хочу докинути де-що для яркон иллюстраціи тыхъ „русскихъ“ вѣдноснѣвъ, які переживає руске школьництво. И такъ:

Окружна рада школьна въ Рагатицѣ вѣрдила въ 1898 роцѣ выборы до мѣсцевой рады школьной въ Колоколинѣ. По перевѣдѣнѣмъ выборахъ мѣсцева рада школьна укостатунала ся въ той способѣ, що выбрала пѣдсѣдателемъ мѣсцевой пароха. Пѣдъ его провѣдѣнѣмъ рада мѣсцева заняла ся зъ найбѣльшою енергією справами школьными. Найважѣнѣйшій зъ тыхъ булъ: доложєнє всѣхъ старанъ о пѣднєсенє ереквенціи, вѣдтакъ приверненє школы до порядку, а вѣднѣи провѣдженє въ житѣ закова що-до того одного морѣа для школы, который стоєвъ облогомъ, бо булъ лише на паперѣ. Майже що тиждѣя рада абирала ся, щиро займаючи ся справами школьными. Не такъ дѣбало о школу помѣзала ся окружна рада школьна пѣдъ провѣдѣнѣмъ п. Бѣжжынського, брата галицкого министра „оświaty“, бо на десѣтти писемъ и рѣшайцій мѣсцева рада школьна не доставала вѣдповѣдѣ, аѣо якъ трафѣла ся коли яка, то пѣдъ треба було чекати. Мѣсцева рада школьна

полагаясь на доволітного спору з Угорщиною о посяданні Морекского Ока в Татрах. Ухвалено вважати правительство, аби як найкорше полагалося на справу мировым судом. — Відтак ухвалила палата ще нагальний внесок п. гр. Голуховского в справу викупуна ґрунту в громаді Зеденон (пов. скалатського), дежачих по стороні російської границі. Справу віддано комісії бюджетовій з порученням, щоби виготовила справозданє и предложила ще сесію до ухвали союму.

Відтак маршалок повідомив палату о смерті гр. Щастного Козацького, посла и маршалка скалатського. Палата, вислухавши слова маршалка стоячи, ухвалила зазначити се в протокол и вислати на руки вдови кондолянціну телеграму.

З порядку денного призначено радати повзговим в Ланцуті и Мисленицях покрити евентуальний недобір при будові залізничі льокальних: першої на шляху Переворек-Бахорь, другої на шляху Святиш-Мислениць-Любін [ад Мша долина].

По тій зачала ся дальша генеральна дискусія надь бюджетом.

П. Гурский [станчик] підняв конечи потребу реформи громадской и адміністраційной и боронити внеску Дунаевского и Сангушка. Закладу людским послань що против сего внеску піднесли непотрібу [!] борбу політичну. Закладу виділові краю и правительству, що занедбала реформу громадску и тимь нанесли краєви шкоди. Відтак розв'язав широку оборону шляху доказувати, що она не в кастовою и сприяє [!] людскому рухові. Закінчив словами, о его сторонництво буде дальше працювати в зачерпленім напрямі, котрий уважає позитивним краєви. [Консерва бє оплески.]

Дальшій бесідник з правничі п. ґука ще з більшою заїлюстію накинув с на лівницю и апотеозував шляху, що зарпо з другими працює для добра краю. Доце полемізував з п. Бернатицьким и доказував, що „выборчи трактатені кобача та дрепани“ не в ніякою незаконністю уживають их обі сторони, людочі мога навіть лучше від консервативності трахують своих приклонників. Закладу людочіам баламучене народу и відчитув з Рґу jacie'la lud'u статью о „lex Guika“. [Консервативности при тій высказують часто свои обязанности.] Дальше каже, що більшість соймоватальних зробила вже много для врівноваженія дворів з громадами, а дальшим користним змінам опирає ся меншість. Жадає від лівниці більше довіри для шляху и кінчити з ефемерою словами: „Треба більше любити вітчизну, ніж невиндати своих політичних противників!“ [Гука оплески на лавках станчиків.]

Довгий час обіди полемізував з консервативними бесідниками член лівниці п. Романович. Доказував ям, як они все вороже выступали против проєктів народних шкіль, исповідуючи лави злати то мн.

дискусія бюджетова. Ухвалено без дискусії рубрику Х. (дороги 2,451,510 и шляхи залізничі 734,440 корон), на шунасництво 52,000, на будову водні и меліорації 1,124,680 кор., на амортизацію и опростоване довгів краєвих 2,929,364 кор.

Довша дискусія вызвала ся надь рубрикою XV. (запомаги на цілі ґорничі и рільничі). Промовляли пп. Крамарчик, кс. Стояловскій и Жардецкий, жадали підвишки субвенції для „кулоч рільничих“, але підвишки не ухвалено, тільки запомаги на видавництво „Przewodnik dla kółek“.

На закінчене відчитано дві інтерпеляції и з браку компату замикує маршалок нарады.

[Засіданє з дня 4 мая.]

Нині веде ся дальша спеціальна дискусія бюджетова.

На льову школу призначено 49,012 кор. (недобір 34,252 кор.), на вышту школу рільничу в Дублянах 164,310 в доходах а 103,894 кор. в розходах, на низшу школу в Дублянах 30,416 кор. (недобір 23,020); на школу рільничу в Черняхів 196,130 кор. (недобір 82,930 кор.), на низшу школу рільничу в Городенці 29,078 и р. (недобір 21,378) кор., на таку школу в Ягольниці 30,586 кор. (недобір 18,426 кор.), на школу в Кобляринцях 34,032 кор. (недобір 17,516 кор.), на школу в Бережинці 31,984 кор. (недобір 22,984 кор.), на школу в Суходолі 27,782 кор. (недобір 17,494 кор.), на школу огородничу в Тарнові 23,974 (недобір 14,614 кор.), на школу садівничу в Зальцбаху 17,544 (недобір 17,144 кор.).

Година 1-ша засіданє триває дальше.

В дальшій дискусії ухвалила палата цілий бюджет, а відтак приступлено до дальших справ біжучих. — Шерше справозданє з браку м'яса відкладаемо до завтра.

П. Остапчук виступив на послідних засіданях такий інтерпеляції: в справі заборони в'їзду в зборів в Товмачі; — о забороні старостом будови селянам в Селяні [пов. збаражского], на ґрунті закупленій від общари двірського; — о відобраню старостом в Рогатині книг д'явовацьких „Провісній“ в Колоколині и відобраню від місцевого пароха о. Петрицького, председателя м'яса, ради шкіль. актів рад шкільнон, а передаю их без выбору оесорави жидони в Колоколині, и о уважаню селян в тій самій громаді за неприйняття польских вбаван від староства, як они против сего внесли рекурс. [Жан-Амерія спровоцила их до староства, а опіс по переслуханю ихь випущено.]

он: вызначення стипендій для жидовских терміаторів, спонукування жидів до рільництва, організації кредиту для дрібных купців и ремісників, нагород за фізичну працю и підпомагання зарбковон еміграції. В дискусії надь тими революціями промовляли сїоністы д-р Маліць, д-р Ерліх и Штандь, выказуючи, що всі жиды повинні добивати ся відбудовання жидовской держави в Палестині, и докоряючи послань, що не дбають щиро про жидовскі справи. У відповідь на ті докори п. Рапапорт боронив політику жидовских послів та выводив, що они протавно не маловажають жидовских справ, але поступають обережно, щоби не роздувати расової пристрасті. Відби резолюції д-ра Быка прийнято, а обіди подано кілька внесень. М'яж ними рабін Левін з Рогатина домагав ся заложення жидовской гімназії у Львові, сїоністы Маліць и его товариші рбноправности учителів жидовской релігії в середних школах з остальними учителями, заложення жидовской семінарії и законного признання рбноправности еврейского языка, Зільберштайн заложення шкіль ремісничих, а відпоручник з Отині святкованя суботи в школах. Внесення ті передано комісії до розслідування. Другої дини в'їзду веде ся нарада надь внесенням тутешного исповідного збору на заведенє польского языка в урядованю старшин жидовских исповідных громад в Галичані. Референтом був д-р Гольдман. По переведеній дискусії ухвалено резолюцію, що заведенє польского языка в урядованю исповідных старшин є бажане и указане. На пополудневих нарадах д-р Грінберг говорив в справі недопусканя жидів до публичних урядів. Після прийнятія дотичної резолюції реферувал д-р Ашкеназе справу стипендій для жидовских кандидатів на учительств, що мають в народних школах учати жидовской релігії, и справу установленя в цивільних и карних судах феріальних днів в жидовскій святі. В'їзду прийняло дотичні внесення и вибрало обіди комісію в'їзду, до котрої вошли: д-р Гороніць и Ляндав з Кракова, д-р Бык, д-р Шаф, д-р Готліб, д-р Гольдман, д-р Міасць, д-р Каро и Штандь з Львова, д-р Рінгельгайм з Тарнова, д-р Фрухтман з Стры, д-р Ерліх з Скалата, Блюх з Бродів, д-р Корнгейзер з Горлиць Функенштайн з Коломи, рабін Левін з Рогатина и Бадіан з Грималова.

— Продаж Схбдниць, а властиво схбдницьких копалень Вольского и Одживольского, остаючих в заставі и в управі гал. шадниць, поступила знову оден крок наперед. Купув ті копальні, як в'їзду, група французских капіталістів, котрых заступником є Роберт Мейраль. Для 1 мая мав в'їзду заплатити гал. шадниця третю часть умовленой ціны купна, и то піль утратою 200 000

твкою з 20% відшлбу. Звертаємо увагу наших поважаних читателів, що І. тагнене відбудеся невідкладно для 19 мая 1900.

Посмертний — — оповісти.

О. Антоній Спринь, експонований сотрудник в Яричеві, упокоив ся вчора в 29 році життя и в 4-ом році священства. Помер в ти, якого нававив ся при сповіді хорых. Покойний, народовець и діяльний народоловець полишив вдову и двоє дітей. В. а. п.!

Именованя, перенесеня, відзначеня и пр.

— Именованя. Виділ краєвий именував: ад'юнкта концентного Конст. Сиджейовского вице-секретарем, концентного Николая Лятошиньского ад'юнктом концентного, ад'юнкта концентного І. класу Тита Романчука концентного, а ад'юнкта концентного ІІ. класу д-ра Іоах, Бартошевича ад'юнктом І. класу.

— Відзначеня. Царь надав учительшкы виправ при учит. семінарії в Стани-ставові Ігнатію Цибульскому при нагоді переходу в стань суничину золотий хрест заслуги.

Господарство, промисль и торговля.

— Рахунок Краєвого Союза кредитового, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць червень 1900 р.

І. Стань довжний:

1. Удѣлы членів	20,256.87 кор.
2. Фонд резервовый	670.96 "
3. Вклады: Стань з початкомъ м'ясяца	223,310.92 кор.
вложено	15,591.68 "
вынято	7,114.83 "
Стань з концемъ м.	231,787.77 "
4. Сальдо процентів (побран.)	5,469.04 "
5. Спеціальна резерва	96.86 "
6. Інший позиції стану довжного исповідного дивіденда	646.84 "
7. Зыск з року 1899	91.88 "
Сума	259,020.22 кор.

ІІ. Стань чинный:

Позички удѣлен:	
Стань з початкомъ м'ясяца	176,068.28
сплачено	1,831.00
удѣлено	27,500.00
Стань з концемъ м'ясяца червня 1900 р.	201,737.28 кор.
Движимости	732.70 "
Льокації	521,22.31 "
Паперы фонду резервового	697.00 "
Кошты адміністрації	
Готівка	
Паперы „Д“	

481a

Стрѣльбачахъ вартѣ найменше 100 ар., ал
скарбъ збъ Спасѣ платити всего 12 ар. 50 кр.
а на послѣдній періодъ пролонгацію ему
навѣтъ безъ ліцитаціи. Громадяне стрѣльби
цѣй давно вже добивають ся взяти польована
для себѣ, та нема способу достати т. зв. „на
фенпасъ“. Въ 1899 р. вѣсѣмъ Івѣ Пукачъ
подана до староства, долучивши свѣдоцтво мо
ральности, аркушъ свѣдѣности и н. [То перш
господарѣ въ селѣ, чоловікъ тверезий и по
важаний въ селѣ и въ повѣтъ, а теперь мавъ
тегати войтомъ.] Въ половинѣ лютого ходивъ
вѣстѣ за пасомъ до старосты, бувъ у секре
тара, секретарѣ вѣдославъ его до к. місѣря
Рароженча, а комісарѣ до старосты. Старостѣ
заплатѣ Пукача: чого ему такъ спійсно?».
Дня 16 марта поійшовъ Пукачъ зновѣ до ста
роства за пасомъ. П староста обѣщавъ дати
ему пасъ на револьверъ. Коли-жъ Пукачъ
вѣдповѣвъ, що ему револьвера не треба, ста
роста спитавъ его, на що ему стрѣльба. „Хо
чу стати до ліцитаціи польована громадско
го“ вѣдповѣвъ Пукачъ. На се староста: „О
не такъ то легко!“ и не давъ паса на стрѣль
бу. Передъ самими выборами громадскими
вѣдывавъ бувъ Пукача компетенціѣ Давшка до
себѣ и обѣщавъ пасъ на стрѣльбу; але що ви
боры выпали протѣвъ волѣ пана старосты
то Пукачъ побачити стрѣльбу, якъ свое ухо!“.
Такъ селянинъ старавъ о пасъ чотирѣ мѣсе
цѣ, а потому староста каже: „Побачимо, як
ты опинишь ся при выборахъ!“ А коли той
вѣддасть голосъ пбѣли своѣхъ волѣ, якъ законцѣ
каже, то за те кара! най дикѣ звѣры нищѣ
хлопске добро, най панъ кривдитъ громаду
най герцюгъ но хлопцехи нивѣхъ усе, якъ
„za dobrych dawnych czasów!“ Вы колѣсь за
того заяцѣ паньского заплатитѣ дуже тяжко
въ хвилѣ критичній! Та кобы лишъ то вы
заплатили! Чому то, пане замѣстнику, не
зробите ужитокъ зъ того принесеу закона, ко
трый позволяе ліцитувати пользование громадскѣ
въ урядкахъ громадскихъ? Наказѣть се сво
имъ старостамъ: нехай ліцитують въ грома
дахъ, а не въ бюрахъ своихъ, при замкненыхъ
дверехъ, де лишъ панничкають зъ мѣста удѣ
ла съ того права. Числений жалоба збъ вхо
ду и заходу краю, вѣдъ руского и польского
хлопа, доказують, якъ актуальною и болючою
ясть сея справа!

(Конец буде.)

Перегляд політичний.

Президентъ міністрівъ здає ся вже на першомъ засіданні ради державної дня 8 мая предложити палатѣ языковий законъ. Правдоподобно правительство сейчасъ введе палату до вибору членівъ квотовою депутацію. Выбѣръ має бути поставлений на порядку деннимъ засідання дня 10 с. м. Зъ огляду на се, що більша часть членівъ квотовою депутаціи належить такожъ до делегацій, обѣ квотові депутаціи зберуть ся въ Будапештѣ въ часъ сесіи делегацій. Въ неоформованихъ кругахъ говорять, що наради будуть дуже короткі і доведуть до нової ратифікації разъ вже уложенихъ постановъ, бо неможъ припускати, аби когтя зъ обохъ сторінъ уступила зъ разъ вже занятого становища. Въ міродатнихъ кругахъ высказують такожъ гадку, що і сесія делегацій не буде дуже довго тягнути ся, бо опільный бюджетъ не вымаже ризиць зъ прелімінарномъ на бѣжучій рікъ і надзвичайний кредитъ держать ся въ умѣркованихъ границяхъ. Бюджетова комісія австрійскою делегацію уконтентує і безпроводно по внесеню предложень і переведє дискусію безъ перервъ. Говорять, що делегація скінчатъ роботу до кінця мая а найдалше въ першихъ дняхъ червня. Відтакъ значє ся властивий часъ праці для парламенту, і пожеє ся, чи вінъ спосібний до праці чи нѣ.

Въ моравскомъ соймѣ бюджетная дискусія обернула ся коло sprawy чешко-нѣмецкой угоды. Выводы обоихъ сторонъ были спокойны и были держаны въ мировомъ тонѣ. Оба бесѣдники Зачекъ и Фукоу признали агдно, що чешка справа в справую державную, бо вѣдь нен зависить дальшій розвѣвъ монархїи. Дотепершїна борба грозить руїною обоимъ націямъ. П. Фукоу подавъ, що соймъ е компетентный до управлѣння сего sprawy лише о стѣлько, о скѣлько она вѣдносить ся до краю, а подѣ тымъ взглядомъ осягнено цѣлковите порозумѣнє. Морава може бути въ тѣмъ напрямѣ примѣромъ. Бесѣдники высказали надѣю, що вже найближша будучиность принесє миръ, що не буде нѣ побѣжденныхъ, нѣ побѣдителейъ, але горожане, що мають рѣшый права.

Politik обговорює соймову дискусію надъ внесенемъ п. Пацака. Осередкомъ, коло котораго теперъ обертає ся языкове питання в Чехіи, є утворене замкненихъ языковыхъ округовъ, т. є. нѣмецкихъ округовъ, въ которыхъ бувъ бы выключеный языкъ чешскій, в чешскихъ округовъ, въ которыхъ бувъ выключеный зъ урядованя языкъ нѣмецкій. Того рода розшиатковане краю авторъ статей уважає за нонсенсъ. Не лишає ся отже нічо инше, якъ въ справѣ внутрішнього языка въ державнихъ урядахъ вернути до законности и випробованихъ засадъ австрійскої адміністрації. „За панованя цисаря Франца — кбачить

статья — за часів цесаря Фердинанда, а навіть в період германізації Баха жадень розумний чоловік не уважав за примус або несправедливість, що ц. к. урядник так в німецьких як і в чеських урядах володів обома мовами. Абсолютистична система робила се в публічних інтересах. Добродійством було також заведення обов'язкового мови чеського в школах".

Австрійський цесарь станувъ въ Берлинѣ вчера о 10-ой годинѣ рано. На дворцѣ привитаъ его цесарь Вильгельмъ. — Среди овацій численно збраной публики, оба монарха вѣдѣхали до королевскаго замку. Передъ триумфальною брамою утавали ся члены магистрату и мѣскон репрезентаціи. Старшій бурмістръ, Кірхнеръ, привитаъ гостя промовою, въ котрій звеличаъ вѣрного союзника трехъ першихъ цесарѣвъ новоутвореной державы нѣмецкой и дякувавъ за те, що прибавъ до Берлина, абы своєю присутностію звеличати актъ уповновадженія наслѣдника престола. Вѣсѣдникъ подакувавъ въ имени населени Берлина за сей доказъ лаекки. На ту промову цесарь вѣдповѣвъ: Дякую за сердечне привитане. Я дуже урадований звеличавимъ привитанемъ, яке менѣ урядило мѣсто черезъ своихъ представителѣвъ. Въ томъ бачу новий доказъ незломной прязни, котра мене лучить зъ Вашимъ монархомъ. Прому высказати населеню столицѣ мой сердечный привѣтъ и подаку.

Монархи поѣхали дальше. Всѣ дома и публичный палаты свѣтло удекорованы. Коли оба цѣсаря ѣхали подъ памятникъ Фридриха Великого, згремѣли арматы. По десѣляхъ полковъ уставленныхъ передъ замкомъ, монархи заѣхали до замку. Тутъ привѣтали цѣсари Францъ Іосифа цѣсарева и княжна. На замку вывѣшено австро-угорскій хорухви. Въ замку водболу ся свѣдани въ тѣснѣхъ родинѣхъ кружу.

Бюро Вольфа доносить, що цесарь Францъ Іосифъ именувавъ нѣмецкаго цесаря генералъ-фельдмаршалкомъ австрійско-угорскои арміи. Праса підносить далекосягле політичне значѣнне подорожи цесаря до Берлина и успѣшну заграничну політику Монархінъ підъ управою гр. Голуховскаго.

Блаж. пам.
Митрополитъ Куиловскій

Смерть бл. н. митроп. Кунловского, хоть сподвигана, викликала досить сильне вражнє на мешканців Львова зъ огляду на обставини, середъ якихълучша ся. Въ короткомъ часъ пару мѣсяцѣвъ — се вже четвертый епископъ въ Галичинѣ переносить ся до вѣчности, а въ додатку умирає рускій архієпископъ въ порѣ, коли же на катафалку спочиває архієпископъ латинскій. Крімъ того загальноно вѣдомо, що митроп. Кунловскій дуже нерадо, сказати-бъ побѣ примусомъ моральнымъ переносивъ ся изъ Станиславова до Львова, немовъ не вступлючи собі части на митрополитичѣмъ престолѣ... И справдѣ, не судило ся ему хочъ-бъ одинъ повний рокъ правити архидієцезією, бо хочъ именованый бувъ митрополитомъ ще въ грудни 1898 р., то на престолѣ вступивъ ажъ въ осени минулого року. За той короткій часъ кілька постійныхъ мѣщанъ передежавъ, ажъ вчера о 11 год. 50 мин. въ подлужєвськійсѣмъ митро-

По выпомпованю оногды воды зъ нѣгъ пок. митрополиту почувъ полекшу и набравъ надѣи, що выйде на свѣтѣй воздухъ... Тым-часомъ тяжкій воровъ — ракъ [здѣ пахою], о котрѣмъ въ часѣ недуга въ ширшихъ кругахъ не було чувати — пресѣвшихъ икничану. [Д-ръ Ренцкѣй орѣкъ, що причиню смерти бувъ ракъ]. О послѣднихъ хвиляхъ покойника написали мы вже вчера.

По смерти митрополита повѣдомленный
нотаръ явивъ ся въ митрополичью палату и
и сповнявъ все, що до него належало.

Екзекуторомъ завіщана установитъ по-добійн кріп І. Литвиновича изъ Станиславо-ва. Отже заразъ вчера вказано телеграфічно о. Литвиновича прибута до Львова, але згодъ відповідає, що зъ причини інфлюенци не може. Зъ сего причини отворена завіщання від-дожено до понеділка.

Пож. митрополита не пригъвъ изъ Станиславова до Львова нѣчого. Зъ часътъ у-
правы митрополита лишень кажуть 12.000 зр.
Передъ колькома днями доставъ покой-
ный „наказъ“ заплать особагого податку до-
ходоого* въ сумѣ 1100 зр.

Вчера о 7 год. вечеромъ зѣбрала ся митроп. Капігула на сесію азъ причины смерти митрополета и выбрала: прелата о. Андрея Бѣзсогого админістраторомъ архидіецаи ad spirituales, а крл. о. Ивана Чашельского управителемъ добрыхъ митрополіи.

Сей ночи набальсмовано тѣло бл. п. митрополита, нинѣ рано одагнено въ архіерейскій яныи и заряджено въ домашній каплицѣ въ палатѣ. Домовныя чориз, металеза. Нинѣ пополудни правитися будутъ парастасы. Въ понедѣльникъ въ полудня тѣло перенесутъ до архикатедральной церкви. Похоронѣ въдобуде ся въ второкъ. Ибѣла бажани покійника похороненыи буде не подъ церковю св. Юра.

але на Личаквскѣмъ владѣици, и то, якъ кажутъ, въ окремѣмъ гробѣ, а не въ гробѣвци митрополитѣвъ и кривошапъ.

На основѣ зардженія краевон рады шедьнон въ оба дѣл похоронѣт асп. Моравского въ поведѣлохъ и въ второнъ молодѣхъ вѣхъ школы львѣвскихъ по першихъ двоухъ годинахъ науки зъ-равна має бути вѣдѣна вѣдѣ науки. Молодѣхъ середнихъ школы має творити шпалѣръ подѣ управноу гімн. директора Беседского.

Зъ нагоди смърти бл. п. митрополита
вдвигнае Капитула лични и писмени кондо-
лации. Вчера явили ся у пралата Българския
наместникъ, маршалокъ краевый и нийши до-
стойници. Перши телеграфични кондоляции
наспѣли:

Водъ цѣсаря:
Berlin Schloss. — S-e k. und k. Apostol.
Majestaet sprechen dem Hochwürdigem Dom
capitel anlässlich des Ablebens Sr. Exc. des
Herrn Erzbischofs und Metropolitens Julian Ritter
von Kuitowski allerhöchst Seine Theilnahme aus
— Schiestl.

Вода вѣдѣнскаго пуincia:
Dolore affectus tristi notitia Capitulo Me-
tropolitano Tibique meas conqueſtiones mitto,
requiem adprecans animae piaе — *Nuntius*
Taliani.

Водъ министра просвѣтъ:
Anlässlich des schweren Verlustes, welchen
das Hochwürdigste Domcapitel durch den Tod
des Herrn Erzbischofs Kulowski erlitten hat,
bitte ich den Ausdruck meiner aufrichtigsten
Theilnahme entgegenzunehmen. *Hartel.*

Водъ Станиславовскихъ Русинѣвъ:
Станиславовскіе Русины выражаютъ глубо-
кій жаль по поводу смерти Высокопреосвя-
щеннаго Юліана, который вѣчно жити буде въ
памяти Станислава — *Русины Станисла-
вобскіе.*

Przejęta żalem z powodu skonu czcigodnego Arcypasterza Księdza Juliana Kurowskiego, z którym prawie ćwierćwiekowy okres czasu jako z proboszczem Ruskiej Wsi przeżyłam, przesyłam niniejszem wyrazy szczerzego mojego współczucia po tak wielkiej stracie Najprzewielebniejszej Kapituły. — *Jadwiga z Krasickich Wejssens Wolff.*

Соймъ краевый.

[Засѣданіе съ дня 4 мая.]

Въ дальшій спеціальной дискусіи бюджетовій ухвалено рубрику XVI. [Ремієса и промисель] на суму 351.000 коронъ. При тѣй рубрицѣ домагавъ ся н. Михальскій уваженія краєвихъ фабрикъ консервъ въ доставать для львовского войска.

Дальше ухвалила палата рубрику XVII. [Різні видатки] в квоті 479,264 кор. [між іншими на місці католицької 6000 кор.]. При сій рубриці промовиш п. Барвінській за уділенням як що рuku вдові по пок. Ом. Огоновським за помози в квоті 720 кор., а палата ухвалила.

Дальше ухвалено доходы на 5,115.154, фондъ полиціи краевон 5760 и фонды само-
стѣйныі 11718 коронъ.

На тѣмъ закнчено спеціальну дискусію бюджетову. Діялось се по 12 годнівъ въ полудне и якъ-разъ тогдѣ наснѣда вѣсть о смерти митр. Кушловскаго. На сали запанувано хвилеви зворушена. Еп. Чеховичъ заразъ вистригавъ въ сали и вѣдѣхавъ до св. Юра.

Въ дальшій нараді ухвалила палата уважати банкъ кравый до удѣленя по-мощи въ квотѣ 1,663 200 кор. на 4 % на бу-дovu сельвнцѣ Тернополь-Збаражъ. — Сира-ву реферувавъ п. Чаменъ.

П. Вайнгеръ резервувавъ справу Вавеля, а палата узнавала: Приняти до вѣдомости справооздане выдѣлу краевой въ справу договоривъ съ войскомъ о опорожненіи Вавеля; уважити выдѣлъ краевой до заключенія съ властями войсковыми умовъ, на основѣ которнхъ завоюванъ ся край до выдѣлку 3,330,000 коронъ (въглядно 2,500,000 кор.) на вѣздане Вавеля въ будынки и в грутамы на власнѣсть краю (гдѣ ся Изаас та Мацку! выкупите Вавель!); уважити выдѣлъ краевой до удѣленія войсковому ескарбови въ границахъ повышеномъ квоты одѣтныхъ вѣшать въ фондѣвъ выдѣлу кр., а на опроцентоване сгданныхъ вѣшать вложити потребу квоту до XVIII. рубрика вѣдлету.

По ухвалі сего а. Скалковскій реферував справозданнє комісії буждеговини в справі зятягненнє м. Львовомъ позички 3½, міліони коронъ. — Комісія предложила соймови: щоби поручивъ видѣловъ кр. обовязкову контролю надъ громадскою господаркою а надъ ужитиъ новозатагеною позичку; дальше вбачати правительство о введѣнніи для облигацій позичковихъ признаеи характеру купільнаго обеспеченнєа. — Надъ симъ вызвала ся довша дискусія. Гр. Стадницкій критикувавъ мірку господарку и ридивъ зъ удѣленнємъ поруки за позичку гоступати обещанно. — П. Вахняиниъ обидѣвъ кривдѣ руского населєня въ Львовѣ. До рады міста не вибравъ ані одного Русина, о школу им. Пашкевича треба було процесувати ся; вѣзъ выдѣл. школы жєвської незаконно виключено рускій языкъ; на выдаткѣ рускою школы выдѣловон не причиняє ся громада Львова, а удержують єи лише Русини а субвенція сойму. Дальше порушницъ знану исторію зъ памятникомъ Шевченка, бракъ рускихъ таблицъ ориєнтаційнихъ и справу переписки матергагу зъ рускими сторонами. — Въ оборонѣ польско-жидовской рады Львова становѣт п.

Михальскій (І. віцепрезидент Львова). Заперечив мовь-бы въ радѣ мѣсѣй не було Русиньбъ (а хто-жь є? — Ред.); говоривъ, що рада поводити ся супротивъ Русиньбъ тактовно, але не хоче вносити до себе „walki paradowosciowej“; вѣдчи запрошувавъ Русиньбъ до участи въ найбільшихъ виборахъ. — Зъ протівно і ёдно відповѣдавъ п. Вахнянини, що п. Малаховскій гесте Малія (президентъ Львова). Казавъ, що м. Львівъ пняно сить супротивъ Русиньбъ назвъть такий „zobowiazania“, до котрыхъ не повинно (!?) почувати ся. Наводивъ, що Львівъ удержує школъ им. Шашкевича, хочъ число ученикѣвъ въ той школь є мінімальне. Магістратъ на письма рускй відповѣдає по рускй, але жадая відъ Русиньбъ тои „куртуазіи“, щобы польскй письма магістрату приймає. (На польскій лавати *олекски*.) — До фактичного спростованя зававъ ще слово п. Вахнянини і заперечивъ, щовь-бы вѣнъ хотѣвъ вводити національну борбу, а скенстатувавъ, що ёго замѣтѣвъ въ справахъ шкільныхъ не відперто.

Въ дальшій нарадѣ палата ухвалила вѣтретимъ читанію водопроводный законъ для м. Львова; удѣлила артистамъ полскаго театру гр. Скарбка у Львова 8.000 коронъ за помощи; возвала правительство до уступитишюи и скорѣйшюи регуляціи русла Вислы и призванія большіхъ сумъ на будову зельвиць локальныхъ: Пшебишъ Скавцъ, Делятивъ-Стефановка и Пѣла-Яворжно.

Мѣжь нарадами переведено выборъ за-
ступника члена выдѣлу краевого на мѣсце
д-ра Домбского; выбрано п. Стеф. Сенков-
ского (общарника).

Въ справъ бесплатныхъ бюръ праці (внесокъ п. Гурки) ухваливъ сойтъ, поручити выдѣловъ кр., чтобы занявъ ся сею справою и на ближайшей сесіи предложивъ справовдане.

Водтакъ посвятивъ маршалоу довгий посмертный спомянь памяти пок. митр. Кузнецова, а послы выслушали его стоячи.

Генеральный спровоздавец п. гр. Андр. Поточный резервуаръ обошла вноси комисіи бюджетовъ, пропонуячій надолжени додатковъ на 65 сот. вѣдъ податку ґрунтового, домово-чиншного и домово-класного а 5%, податку вѣдъ домовъ вѣдольшихъ и 72 сот. вѣдъ податковъ особастихъ. Въ Краковѣ и въ повѣтъ краківськѣмъ та хшавѣськѣмъ вынесуть тѣ додатки 54 и 61 сот.

Въ дискусіи надъ уставомъ фінансовою
забирало слово кількохъ послѣдѣтъ. — П.
Среднявскій радий покрыти недобрѣ часо-
вою повзичкою; критикувавъ коло польске у
Вѣдн. — П. Абрагасовичъ оборонявъ коло
польске, а винивъ правительство, котре кру-
титъ зъ оподаткованямъ горькии и пива на
користъ краѣвъ. — П. Окуцескій кри-
тикувавъ коло польске и доказувавъ, що ово
служитъ кождому правительству. П. Роттеръ
промаивавъ на тему лучности кола польско-
го зъ сецесіоністами, а пп. Абрагасовичъ и
Козловскій розпинали ся въ оборонѣ кола
польского и его вѣдненьской політики; послѣд-
ній полемизувавъ ще зъ п. Романовичемъ за
его напады на коло. — П. Романовичъ за-
являя, що не хоче водшовѣдати на особисті
напады п. Козловского на его особу и ви-
являя бажаня, чтобы людовѣ у Вѣдн вст у-
пили до кола польского; сямъ способомъ
відберуть послѣдній аргументъ консерва-
тивстамъ на оброну кола у Вѣдн. — П.
Вахияничъ почувъ ся до обовязку и за-
чавъ розпинати ся въ оборонѣ польского кола
у Вѣдн, а особливо его політики економіч-
ной, котру понавря и люблю рускіи.

На томъ о 4 год. пополудни перервано
варады до вечера.

Вечірнє засідання отворив маршалок
о 8:15 год. — П. Левенштайн реферував
справоздане комісії банкової з пропозиція
виплати кр. о банку кравець за 1898 и
1899 р.

П. гр. Войт. Дздушицкий выступивъ зъ сильными закладами для дирекціи сего банку. Зыскъ банку въ 1898 р. выносилъ 200.000 ар. а въ р. 1899 оная на 140.000 ар. Банкъ не сполнивъ належно свои задачи, а доказавъ сего е удііісна висока позичка екраховому банкови кредитовому (Салъжиньскому). Дальше критикованъ способъ удііілована позичокъ ипотечныхъ в мелководіііяхъ.

П. Окуновскій запитує, як за-
хотіти відносини між банком краєвим в
банком "власницьким" (в ліквідації) и
чи банк краєвий не приймає на себе зобов'язань страхованого банку "шматяного". Від-
повідаючи на це, щоб банк краєвий удержує
селянам позички на купно грунті ввд с-
мігрантів.

По промоватъ ще пи. Биндера, Абраг-
мовича, Михайловскаго, Стояновскаго и Вуйцика,
обдиовѣдавъ бѣсѣдникамъ справоздавецъ п.
Левенштайнъ, по чѣмъ палата приняла спра-
визданіе до вѣдомости.

Зъ черги ухвалено цѣлу уставу фінансову о бюджетѣ и резолюцію, щобы бюджетъ краевый мѣгъ бути ухваленый передъ початкомъ кожного року и на частъ лѣтній.

II. Стецькім резервуарім віддати справоздання комісії адміністраційної о примусовім забезпеченю [внесок п. Бернадіковско-го], а соймъ ухваливъ, вбрати правительство до аякъ найскорѣйшого парламентарнаго полагаложженя сєи справы въ дорожъ закона, а выдѣловни краєвому припорушено перевести студіи надъ формою примусового забезпеченя. — Далѣше ухвалила палата вбрати правительству до предложєня на найблжсѣй сєсїи статистичнаго матеріалу, въ цѣли оцѣнки оподаткованя службовыхъ поборовъ на рѣчь вѣль автономичныхъ [внесокъ п. Среднявско-го]. Вєсїонъ прєняла палата до вѣдомости справозданя: видѣлу краєвого о Гал. касѣ ошадности; комісії бюджетової о замѣненю

Салонъ Моды

К. Левицкой

у Львовъ, Хоружина число 11, поручая Вп. Панимъ свой великий выборъ весняныхъ и лѣтнихъ капелюховъ, модельныхъ вѣдѣнскихъ и парижскихъ по дужо умѣренныхъ цѣнахъ.

Мимо того, що позва и ростаръ подорожѣля о 30%, продае ковдры и матрацы по давнихъ новенхъ цѣнахъ лѣте специална робѣтня и вага-инъ поставей. ЮСИФЪ ШУС-ТЕРЪ, Львовъ, Коперника ч. 5 Цѣны гратіа. 81

ПАСАЖЪ ГАВОМАНА

I. ЛЬВОВСКОЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ премію).

Въ сѣмъ тыжднѣ до побаченя:

Прогулка масва до Швайцаріи.

Вступъ 10 кр. 95

Станція залѣзницъ

ИВОНИЧЪ

Почта и телеграфъ

АНТИКА

въ мѣсці.

Найзнаменитѣйшій щавъ солоно-алкаличій, мѣстачій водъ бромъ и зельзо. Купель солоній, йодо-бромовій, боровинной, глиной, аммій басеновій, гідропатичній заходы, массажи, гимнастичне заведење. Освѣтлене електрично, водопроводы, вода до пята жерельна. Въ сѣмъ роцѣ нові лазенки II. класу. — Купельна пора водъ 20 мая до кѣнца вересня. До 20 червня и водъ 20 серпня можнѣа дешевѣй и въ тѣмъ лѣтѣ поръ освѣдоцтва убожества будуть уваглясны. — Воду, ебѣ и дужо можна одержати у всѣхъ складахъ минеральныхъ водъ и въ Заведенію жерельнѣмъ. Зголошеня полагоджуе и проспекты высылаетъ оплатно ЗАРЯДЪ ЗАВЕДЕНА.

Д-ръ Климентъ Дембицкій

Лѣкаръ и управитель Заведеня.

241 1-8

Водъ року 1868

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на вѣдѣнскихъ и многими практичными лѣкарями ужило се не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на островѣ Вальсальскомъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкурныя, особливо противъ

Выкидѣвъ шкурныхъ рѣзногъ рода въ найлѣпшій успѣхъ. Далѣе Бергерово мыло смоляное яко гігіеническое средство до усуненя поришѣвъ, до чистеня и дезинфекціи шкуръ вѣсь рѣвножъ загално признано. Бергера мыло смоляное має 40% смолы деревной и рѣзнякъ се значно водъ всѣхъ лишнихъ родѣвъ мыла смоляного въ торговлѣ. — За дѣла охороня передъ фальшиваніемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побѣхъ помѣщеніи знакъ охоронный.

Въ усертяхъ подухахъ шкурныхъ уважася ся замѣсть мыла смоляного уопѣшно

Бергера лѣчинного мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лѣкарствѣнное мыло смоляное до усуненя рѣзкою жѣстоты шкурны на выкиды шкурны и на головѣ у дѣтей, такожъ яко неврѣнане мыло до мыти и жуежѣвъ для щоденного ужитку служить, обѣщане 35%, глицеринъ и пахуче

Бергера глицериново мыло смоляное.

Цѣна штуки каждого рода 35 кр. вразѣ съ приписомъ уживаня.

Въ мѣстѣхъ родѣвъ мыла Бергера поручася ся сѣмъ дужою заслугу на увагу: Мыло бензоное для жѣстоты шкурны; мыло берберово противъ прѣщѣвъ; мыло марбелово до выглаженя шкуръ и знакъ по вѣсѣтѣ и яко мыло дезинфекційно; Бергера мыло до жуежѣвъ въ смѣрковѣхъ шпильнѣхъ и таке-жъ мыло туалетное, Бергера мыло для дѣтей, для наленѣхъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольное противъ вишневѣго лица, вишневогъ носа, виспожѣ и сѣрѣжѣвъ на шкурѣ; мыло на вѣсѣтѣхъ дужо усилѣно; мыло сѣрчано-молочное на нечистѣ лица; мыло тайное на почене и выпадѣ волосъ.

Бергера зубна паста въ тубахъ найлучше средство до чистеня зубѣвъ. Нр. 1 на нормальный зубъ, Нр. 2 для жуежѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Бергера адѣмъжѣмъ до приписѣвъ ужити. Жадати все Бергера мыла, бо е много безуспѣшныхъ наслѣдувань.

Мѣста продажы для Львова въ антикахъ п.п.: I. Вайсера, Г. Влюменска, К. Миколана, З. Рукера, К. Скленянского, Вавурского, д-ра Зарицкого и фирмѣхъ А. Ербара, Гайсина, Кулика и А. Галинорта. Далѣе въ антикахъ въ Вроцлѣ Крылого, Ландберга; въ Берлинѣ Ал. Пйотровского; въ Березѣ-нахъ А. Дурета, Л. Наглика; въ Березѣ Галимаса, Ербена; въ Хирѣ Левинского; въ Дрогобичѣ А. Книжачевского, I. Тобиашека; въ Ярославѣ I. Анфермана, I. Рона; въ Коломиѣ Павловского, Штендла, Витославского; въ Каменицѣ Пилевского; въ Перемышлѣ у всѣхъ 4 антикахъ; въ Ратислѣ Карпичевского, Прона; въ Столѣмѣ Лаховского; въ Самборѣ I. А. де бевача и Гердички наслѣдниковъ; въ Станиславѣ у всѣхъ трехъ антикахъ; далѣе въ антикахъ въ Стрию, Тернополѣ и у всѣхъ антикахъ большыхъ мѣстъ Галичины. 165 7-24

Охоронна марка: ЯКОРЪ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

въ антикахъ РИХТЕРА въ Прагѣ, прижаило за знаменито, утихомирѣюще бѣлы натиране; по цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 кр. на складахъ у всѣхъ антикахъ.

Прокимо жадати того загално любимого средства домового

все лѣтѣ въ оригинальныхъ флажкахъ въ нашѣмъ маркѣю кою охороняю "ЯКОРЪ" въ антикахъ Рихтера и для охоронности прижати лѣтѣ флажкѣмъ тою маркѣю охороняю кою лѣтѣ въ оригинальныхъ

Рихтера антика подъ Золотымъ Львомъ

Въ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 424 85-37

ЖЕГЕСТОВЪ

въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

Найсильнѣйша щавъ асѣнѣста. Купельна пора тревасе водъ 20 мая до кѣнца вересня. Купель боровинной, зельзистой, гідропатичній и попрадовой.

ВОДА ЖЕГЕСТОВСКАЯ

находитъ ся у всѣхъ великихъ складахъ минеральныхъ водъ.

Лѣкаръ ординуючій: Д-ръ Володиславъ Минуцій, б. асѣст. клін. гінек. унів. Ягилл. 288 1-20

ПЕРША БУКОВИНЬСКА ФАБРИКА

Портландъ и Романъ цементу

ЕМАУИЛА АКСЕЛЬРАДА

въ Путиѣ.

Сѣмъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантѣвъ, що крѣмъ дотеперѣшного Романъ-цементу вырабляю теперь въ мѣстѣ фабрикѣ въ Путиѣ

● I. Портландъ-цементъ, ●

котрый за дѣла знаменитыхъ его прижмѣтъ водѣначило Тов. инженерѣвъ и архитекторѣвъ у Вѣднѣ.

Заступникѣмъ мѣстѣ фабрикѣ для Галичинѣ полишеся на далѣше панѣ

С. ЛІЛЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)

у Львовѣ, ул. Крашевского ч. I.

що удерживъ значный склады у Львовѣ и выконуе замовленя сразуъ такъ у Львовѣ, якъ и на провинціи.

Прошу П. Т. Интересантѣвъ о ласкаве пересвѣдчене ся про высокую вѣрѣбѣ и найлѣпшу якість мѣстѣ фабрикату.

Цѣну ся въ высѣмъ поважаюмъ

ЕМАУИЛЪ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радѣвцѣ (Radautz)

Буковина

160 2-20

Д-ра Юсифа Закшевского

и инжін. Кароля Ріхмана

Снаторія и Заведене водолѣчниче

МАРІЇВКА ПОЧТА ЛЬВОВЪ

Лѣчене водою. Электризованъ. Лѣчинѣ гимнастична. Урядженя выставлѣны. Новоурядженныя ванны на зѣбрахъ, мѣсто до зѣбѣвъ на водѣмъ воздухѣ (scoquet, law-tennis, dѣвъ кру-гольнѣ, бѣляръ, читальня и т. д.) Цѣлый теренъ адреналино-ныштурований, Цѣны дужо умѣренны.

Сезонъ водъ кѣнца мая до кѣнца вересня. — На жадане проспекты высылаетъ ся оплатно. Телефонъ заведеня въ Маріѣвкѣ ч. 572. Адреса лѣкарѣ управляющаго: Львовъ, ул. Свѣтцѣного ч. 5, телефонъ ч. 684. 210 1-8

Головний складъ

власной фабрики хіньского сѣрѣбла

ЯКУБОВСКИЙ и ЯРРА

у Львовѣ, Ринѣкъ ч. 37

поручаютъ свои вырѣбы гарно и совѣстно и тревало выжѣнны. Предметы служажѣ до ужитку домового якъ такожъ церковного. — Цѣны можливо най-низшѣ. 185 1-12

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Наиблизшій водъѣзды:

10 мая „Амстердамъ“ о II пер. пол. — 17 мая „Потсдамъ“ о 3 пер. пол. — 24 мая „Статендамъ“ о 9 пер. пол. — 31 мая „Спарингъ“ о 330 по пол.

Новыя пароходы въподѣбѣмъмъ шруваламъ:

Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10320 тоннъ, Потсдамъ 12500 т.

Цѣны першихъ каютъ водъ 240 кр. и выше) въ другихъ каютъ 204 к.

III. класъ 185 к. 40 с. въ Вѣднѣ.) при-) остан-

Бюро у Вѣднѣ: Для каютъ: I. Kolowratring 10- для III. класъ: 1V. Weyringerstrasse 7 A.

Австрійскій вѣднѣ въ Бернѣ, Инсбрукѣ и Триестѣ. 69

КАТРАЙНЕРЪ

есть правдинъ только въ знаныхъ

Пачнахъ Катрайнера!

тому николѣ отверго або въ пинихъ на обманѣство обчисленыхъ наслѣдованыхъ пачнахъ.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА

есть найздоровнѣмъ и найсачиѣнѣмъ а при томъ найпанѣнѣмъ додѣбѣмъ до звычайной кавы.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА

буває чинъ разѣ больше уживана черезъ сотки тысячъ роднѣ денно.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА

дасть ся найлѣпше ужити тѣмъ, де звычайна кавѣ яко негоднѣва здоровю черезъ лѣкарѣвъ есть заказана.

Гармоніомъ

до науки сѣвѣу

дужо тревалон конструкціи

порукае

ИВАНЪ СЛИВИНСКИЙ

у Львовѣ. 94

Полотна, бѣлы столове

рушники, хусточки, дре-

лѣхи и т. п. власной вырѣбы

порукае по цѣнахъ умѣренныхъ

Краеве товариство ткацке

„ПРЯХА“ въ Кросна

Замовленя въ провинціи просимо

наслѣдѣмъ до Кросна.

Почта, телеграфъ и станція залѣзницѣ въ мѣсці. — Пробки и цѣнники присылаемо на жадане даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що ре-презентантѣмъ нашѣмъ фирмѣ, подорожничѣмъ по Галичинѣ и Буковинѣ, е п. А. ДЮХЕРЪ, а вѣмъ агентѣмъ анѣ похатынѣмъ не высылаетъ. 2 67-68

ФАБРИКА КАПЕЛЮХОВЪ

подъ фирмою

Антонъ Капка

давнѣйше (А. Kozelouzek) у Львовѣ ул. Галицка ч. 4, (побѣхъ лѣт. катѣ-дры).

порукае КАПЕЛЮХИ и ЦИЛИНДРЫ власного вырѣбу въ наймѣдѣнѣмъ колѣрахъ и фасонахъ по найпрѣступнѣйшихъ цѣнахъ. Капелюхи и цилиндры въ фабрикѣ П. Ц. Габіа у Вѣднѣ, капелюхи въ рѣзняхъ бар-вахъ по 5 р., а цилиндры цѣлѣкомъ зегнѣ по 9 р. Моднѣ капелюхи „Людентъ“ въ фабрикѣ А. Пхлера въ Гради, Шарпан-Слаге атласѣмъ по 5 и 8 р.

Цѣнахъ иллюстрированъ на жа-данѣ гратіа i franco высылаетъ ся. (Бюро „Impressa“) 181 6-6

Лѣкаръ ординуючій: Раднѣмъ Д-ръ Пѣхъ. Д-ръ Пѣхъ. Д-ръ Крижаничскій. Д-ръ Штайнгазъ.

Обширну брошуру о Трускавци высылаетъ на жаданѣ Управа.

ВЪ ТРУСКАВЦІИ

Въ I. и III. сезонѣ о 30% дешевѣше. лѣчить ся въ надѣвѣнѣмъ наслѣдомъ ревматизмъ, подагру, затѣвѣлѣсть, не-дуги нирковѣ и мѣхура, астму, исхѣлъ, недуги жѣночѣ, недуги сердецѣ и черевнѣ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ ще два (крѣмъ жидівъ и рускихъ свѣтъ) о 6-той годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстникъ найважнѣйшихъ новѣстей“ выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницѣ на порѣшкѣ разомъ съ Дѣломъ.

Передавати и изсѣраты принимаютъ: у Львовѣ администрація „ДѢЛО“ у Ваторія ч. 24, Центральне бюро оголошенъ у. Кооператива ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвика 3, и А. Ольшевского у. Килинъ-Вжого 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣтуні: М. Дука, I. Seilerstätt; F. A. Richter, Nibelungenplatz 4; H. Schalek I. Wolfzelle 11; Naassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Naassenstein & Vogler.

Передавати на „ДѢЛО“ и напечатать за изсѣраты платитъ у Львовѣ.

Передавати на „ДѢЛО“ за литер. додаткомъ

въ Австріи: за границею:
на цѣлый рокъ . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . 22 зр.
на полъ року . . 8 зр. на полъ року . . 11 зр.)
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . 14 зр. на полъ року . . 7 зр.
на чверть року . . 3-50 зр. на мѣсяць . . 1 зр. 20 зр.
Редакція, администрація и Експедиція подъ ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуютъ ся лише на по-
передне застереженіе. — Рекламация неоплаченій
вѣдѣтъ въ портъ.
Неоднократное членство 6 зр. на пров. 7 зр.
Оголошенія заимѣй принимаютъ ся по цѣнѣ 10 зр.
вѣдѣтъ однок. свѣдѣній изсѣратовъ або за мѣсяць а за
рубрику „Надобае“ по 25 зр. а. в.
Подана и инші доносенія приносятъ членствъ за по
15 зр. вѣдѣтъ етикета.

Бесѣда посла д-ра Окулевского

при генеральной дебатѣ бюджетовой въ Сеймѣ.

(Докладчикъ.)

А теперь вертаю до цифръ бюджета. Я видѣный и референтъ, что въ справозданіи своихъ вычисленій пропорцій додатковъ до податковъ краевыхъ въ нашихъ краяхъ и у насъ. Съ того доводимо ся, что Чехи мають 55%, Моравы 54%, Силезія 40%, Долѣшина Австрія 25%, азія 27% — а мы, найбѣднѣйшій народъ, ажъ 72%, бо такий процентъ выходитъ также при грунтовѣхъ и домонѣхъ полатку, сѣи звѣдѣтъ ся, что додатокъ сей обчисленъ ся вѣдѣтъ brutto податку грунтового [державного] безъ потрученія знизки 10%.

При такомъ страшномъ обдѣшеніи податку счеркнула, якъ виджу, комісія бюджетова ще такую мізерную позицію, якъ 800 коронъ для руской молодежи школьной. За то хіба хоче насъ утѣшати комісія школьна 9.000 коронами на интернатъ Змартышевстанціѣ, або може 2 1/2 миліонами на Вавель. Кажу: дома и пѣтъ миліонами! Я того просто вже не розумію. Дальше находжу позицію 80.000 зр. на театр львовскій и ще окрему рату 33.000 коронъ на будову того-жъ театру — и все то має ухвалювати такожъ рускій посолъ, котораго народность, на глумъ всякой части и правдѣ, выключена вѣдѣтъ репрезентативна мѣста Львова, де той театр польскій сѣвко ставляе ся!

Львовъ зведено домагае ся датковъ равныхъ або всякой поруки на вѣдѣтъ можливый свои потребности, памятны и т. д., кажучи тогдѣ, что вѣдѣтъ вѣдѣтъ краю. Але коли ходитъ о роздѣленіе правъ въ репрезентативного-жъ мѣста, о! тогдѣ Львовъ „polskie miasto“, столица польска. Пытаю: чи се дѣйствѣ столица лишь одной народности, чи обохъ? [Голосы: Обоихъ!] Слѣи обохъ, то якъ она поступила супротивъ руской народности, не выбравши на это членовъ рады анъ одного Русина? Чи то не скандалъ? И якъ смѣе теперь Львовъ жадати вѣдѣтъ насъ, чтобы мы для той столицы ухвалювали и брали гарантію? Якъ смѣете вы жадати вѣдѣтъ насъ на памятныкъ Міцкевича 20.000 коронъ? Коли Русины поставили скромне внесеніе, чтобы имъ дати русскій площъ на памятныкъ Шевченка, Львовъ вѣдѣтъ насъ, чтобы мы для той столицы ухвалювали и брали гарантію? Я шаную тені Міцкевича, але якъ-жъ правомъ вы примушуете умирающаго въ голоду хлѣба руского дати

на памятныкъ его, коли се выключно до насъ належить?

А яка тутъ зновъ злоба замѣтна при позиціи „Просвѣта“! Зновъ вѣдѣтъ до выдѣлу краевому, чтобы провѣривъ тенденцію выдѣлаемыхъ „Просвѣтою“ книжочекъ и пѣтъ выдѣлу выдѣлаемыхъ або не выдѣлаемыхъ „Просвѣтъ“ тыхъ 3.000 зр. Рѣшучо заявляю, что коли рускій народъ платитъ податки, то має право брати зъ краевыхъ фондѣхъ для своихъ культурныхъ и просвѣтныхъ потребъ, колько ему треба та колько стае краевыхъ фондѣхъ, и нѣтъ не має права приписувати ему: что має въ тѣмъ взглядѣ писати и якъ писати. Отже „Просвѣта“ буде редагувати свои книжочки, якъ редагувала, и не стане кривити душу для якое-жъ тамъ запомогти. „Просвѣта“ не стѣрпѣтъ нѣтъ контроль надъ собою, крѣмъ тои, яка застережена статутомъ и власною совѣстію нашою.

Не бачу въ бюджетѣ краевомъ анъ одного крѣпцара на нашъ памятныкъ рускій, до рѣдѣи нѣтъ, якъ пр. изъ Скитъ маняскій. [П. Баранскій: Не будо жаднои петиціи, а я самъ не могъ т. до поднести] Або недавно чувъ я, что зъ ладного замку въ Пѣтню коло Надбѣрню зачали розбирати камѣни на броварѣ. Пригадую догочному референтови бюджетовому се на будуче.

Зближаю ся до кѣнца. Львовъ въ сѣи хвилѣ подѣтъ вражѣмъ майстра слова, Сенкевича, которъ могучими образами змалювавъ хвалу батьковъ народу вашого, змалювавъ, якъ то злученъ сѣи Славы, Поляки, Русины и Литвины разомъ на поляхъ Грувальду положили трупомъ сорокъ тысячъ Тевтонѣвъ. Такъ було колись, зъ кѣнцѣмъ XIV. столѣтія, и вы — бачивъ я — тѣшили ся тою хвалою вашего имени, радѣи бы повернути часы своєю славы. А тимчасомъ что вы на се робите? Чехъ въ сѣи хвилѣ воюетъ зъ Нѣмцемъ, а вы сидите ся на наяду и ухвалюете лишити его въ тѣи тяжкой хвилѣ на поталу Нѣмцеву. Вы саміи готовѣ прискочити до союза зъ Нѣмцемъ, абы лишь забезпечити собѣ панованіе въ Галичинѣ! Вы заспокуете выборчій комитетъ противъ Русинѣвъ — се наша теперѣшня идея „народова“! Гей гей! Де батьки, а де сѣи! Просто жалѣ менѣ насъ, на що вы звели ся. Передъ роками мавъ я передъ вами ще який-такій ресектъ. Але якъ вы буили, якъ вамъ добре вело ся, яко неправдою вы толочили насъ, якъ всюды выключали вѣдѣтъ всякой контроль надъ собою — а вѣдѣтъ пойдѣтъ за тѣмъ всѣ дезертаціи по касахъ, са-

моубѣдства и т. д. Я собѣ казавъ: вѣдѣтъ Божій надѣтъ тою націею; и безъ нашої руки прийшла мѣсть на нѣхъ! Мимо всѣхъ центральныхъ комитетѣвъ и вѣрво въ нашу будучиѣтъ. Бѣдѣше менѣ ясно про нашу судьбу, якъ про будучу нашу долю!

Переглядъ политичный.

Занѣтъ провѣтъ языковыхъ законѣвъ вже подано до вѣдомства значѣйшихъ нѣмѣцкихъ и чешскихъ посѣлъ. Говорятъ, что правительство предложитъ завтра парламенту три провѣтъ, а то: провѣтъ языкового закона для Чехіи, провѣтъ въ справѣ управленія языковыхъ зносѣвъ на Моравѣ и предложѣе въ справѣ утворѣнія циркуловъ въ Чехіи. Провѣтъ языкового закона для Чехіи увагляе жаданѣ Нѣмѣцѣвъ о національный подѣлъ краю и жаданѣ Чехѣвъ о введеніе чешского урядового языка въ чешскихъ округахъ. Справы нѣмѣцкого языка для зносѣвъ не порушуетъ анъ провѣтъ для Чехіи анъ провѣтъ для Моравы. Въ моравскомъ провѣтъ закона, котораго редакторомъ має бути бр. Спенсѣ-Боденъ, чешскій внутрѣшній урядовый языкъ признае ся лише въ части. Що-до провѣтъ языкового закона для Чехіи, твердятъ рѣшучо, что донесенѣ Narodni-хъ List-ѣвъ о заведеніи институту перекладачѣвъ показуе ся неправдивымъ. Пѣтъла провѣтъ мають бути въ судахъ чѣго нѣмѣцкихъ округѣвъ установленіи урядники extra statum, которъ перекладали бы внесеніи чешскій поданія. Дальше постановѣе въ тѣмъ поданіи ажъ до выгодованія, которе зновъ при помочи тыхъ урядниковъ extra statum було бы выконанѣ по чешки, буде вѣдѣтъ ся по нѣмѣцки. За те нѣше донесенѣ пражского органу молодѣ-Чехѣвъ покажуе ся правдивымъ, пѣтъла котораго Чехъ въ чисто нѣмѣцкомъ округѣвъ може лише въ тѣмъ случаю внести чешке поданѣ, коли не знае нѣмѣцкого языка и не послугуе ся адвокатомъ. — Провѣтъ въ справѣ утворѣнія циркуловъ въ Чехіи дѣлатъ Чехію на десять округѣвъ, въ которыхъ три будутъ чисто нѣмѣц-

кій, два нѣмѣцкій а пять чешскій. Нѣмѣцкій циркулу будутъ урядженъ въ Егерѣ, Лейпцигахъ и Райхенберѣ; нѣмѣцкій въ Пильзѣ и Будейовицахъ; чешскій въ Празѣ, Таборѣ, Бѣнѣ Хрудимѣ и въ Садовѣ.

Въ тѣмъ тѣждинѣ правительство має такожъ внести до парламенту предложѣе въ справѣ шѣтъмѣсячнои бюджетовои провѣзоріи. Бюджетова провѣзорія, заряджена министромъ Вітекомъ на подѣставѣ §. 14-ого, уплывае зъ днемъ 30 червня.

Оногды вѣдѣтъ ся въ Празѣ засѣданѣ молодѣческого клубу посѣлъ до рады державнои, на которѣмъ обговорювано ситуацію и етановиско, яке Чехи мають заняти въ радѣ державнои. На нарядѣ були такожъ чешскій послы зъ Моравы. Бѣдѣша часть бесѣдникѣвъ заявляе ся за обструкцію, лише що-до спосѣбу сѣи переведенія и хвилѣ, коли она має рѣшачати ся, бесѣдники не могли згодити ся. Одна часть бесѣдникѣвъ домагае ся, абы обструкцію рѣшачати сѣйчасъ на першѣмъ засѣданіи палаты посѣлъ, друга часть заявляе ся за обструкцію вѣдѣтъ случаю до случаю. Нарештѣ ухвалѣно остаточне рѣшенѣ въ тѣи справѣ вѣдѣтъ ся до завтрашнього засѣданія клубу, безпосередно передъ першимъ засѣданіемъ палаты посѣлъ. Чехи хочутъ именѣно передъ остаточною своєю ухвалою порозумѣти ся зъ сторонницѣми правѣвъ, которыхъ головоѣвъ не можуть цѣлкомъ игнорувати.

Якъ небудь бы выпали конференціи Чехѣвъ зъ представителями сторонницѣвъ правѣвъ, сумѣвають ся, чи Чехи зальшавъ обструкційну тактику такъ довго, якъ довго правительство не сповнитъ ихъ жаданѣ въ справѣ внутрѣшнього урядового языка. Чешка шляхта не хоче выйти зъ резерву зъ двѣхъ причинъ: разъ тому, что вѣдѣтъ не дуже симпатизуе въ кабинетомъ Керберъ, а по друге, чѣе ся обидженою тѣмъ, что при послѣднихъ номінаціяхъ кавалѣровъ золотого руна нѣтъ одинъ членъ сего клубу не одержавъ вѣдѣтъ.

У Вѣдніи вѣдѣтъ надѣтъ ся, что рада державна буде незадолго розвѣлана. Палатѣ,

(2) Церковь и монастырь св. Юрія у Львовѣ та вѣдѣтъ и ярмарки святоюрскій.

(Дальше)

За панованія рускихъ князѣвъ у Львовѣ монастырь бѣвъ заповѣсненъ монахами, а ихъ побожнѣсть та торжественный богослуженія въ монастырскѣи церкѣи стягали народъ навѣтъ зъ далѣшихъ осель и св.-юрского гору. А вже найбільше прочанѣ товщило ся въ церкѣи въ храмовѣ свято св. Юра, що въ давнишнѣ святкувало ся торжественно на Русѣи. Свято покровителя св.-юрской обители знавъ народъ по всѣхъ близшихъ селахъ подѣльскихъ та й по далѣшихъ селахъ и мѣстечкахъ.

Цѣлкомъ природно, что вѣдѣтъ, и то же въ столицѣ краю, не могъ вѣдѣтъ ся безъ торгу. И сама церковь не противила ся тому, что прочанѣ позалагоджуютъ свои орудія та покупаятъ рѣчи потребѣи до домашно-го обходу, коли только берутъ участь въ богослуженіи а торгъ не вѣдѣтъ ся въ часѣ богослуженія и не перешкаждае вѣдѣтъ церкѣи та не дае причинъ до соблазна.

Ба въ середнихъ нѣмѣхъ годѣ было й подумати вѣдѣтъ церкѣи безъ торгу. Тому-то и на св.-юрскую гору стягали ся на празникъ численѣи купѣи Русины, Вѣрмене а навѣтъ Нѣмѣцѣи прихажѣвъ, что тогдѣ навѣдували ся до Львова та вели зъ Русинами дуже оживлену торговлю, выкупуючи у Русѣи шѣдры, худобу, абѣже, мѣдѣ, а за то привозили на Русѣи вырѣбы рѣзны — матеріи, сукна, полотна, шубы та нѣмѣтъ потреби. Выкористовуючи нагоду, розкладали они свои товары въ буковѣмъ гайку коло монастыря, ба занимали и обширне подѣбѣи монастырскѣи.

Занѣтъ Львова Поляками та зничѣи и спалѣи монастыря перервало догочасный развѣи и настира. Монахи розбѣшлись по рѣзныхъ монастыряхъ на Русѣи, только численѣи на братіи осталасъ разомъ зъ игуменомъ Бѣтмѣмъ, рѣшивши ся вѣдѣтъ на развѣлкахъ нову обитель и церковь та пильнувати волостѣи монастырскихъ, чтобы не загарабѣло правительство або управа мѣста. Та на щѣтъ монастыря св.-юрского Казимиръ Вѣдѣтъ не вѣдѣтъ, что удержати ся на Галичинѣ Русѣи. Вѣдѣтъ вѣдѣтъ ся только скарбами забраными въ дворѣ княжѣмъ та въ св.-юрскомъ монастырѣ, и казавъ боярамъ зложити присягу вѣрности Володарѣмъ на Галичинѣ Русѣи оставъ ся Дмитро Дѣтѣмъ, что удержавъ ся при управѣ до року 1344. *) Сей Дмитро

) Про того то Дмитрія написавъ монахъ Яворскій свои замѣтки въ пасанѣмъ збѣрнику старинныхъ грамотъ, которъ то збѣрнику бѣвъ колись власностію бѣдѣтъ св.-юрского монастыря а теперь перешовъ ся въ св.-онѣфредомъ монастыря у Львовѣ. „Dlugo sobie uszeni głowy suszyli, coby to był za książę Dymitr? pod którego panowaniem czy protekcją ten dzwón wylany został. Dowodzili, że to dzwón z dalekich stron mógł być zakupiony i do św. Jerzego oddany i w nowszych czasach zaś: że ten dzwón z Trembowli przywieziony, co jest bezzasadnie wymyślone przez A. Bielowskiego [zbiija rejestr ruchomości Tremb. z r. 169] ażeby tylko dokazać ostateczną podbitkę Rusi hal. 1349 r. O to mu chodzi. — Lecz na nasze szczęście kodeks dyplomatyczny praski wydany przez Voigta w tom III. pag. 83 zawiera list Dymetriusza Ded'ka rzadcy Rusi, pisany do miasta Torunia, a datowany we Lwowie (in Lemburga). Ten książę po zajęciu miast halickich przez Kazimierza r. 1349 jako baro castri Premisliensis z Damielom Ostroskim i z innymi magnatami ruskimi do odzyskania ojczyzny i Torunów zaprosił i jak widać z dzwonu napisu i

бувъ дуже прихильный для Василіяны. Вѣдѣтъ помагавъ Бѣтмѣмъ вѣдѣтъ на згарѣцахъ новий монастырь и церковь. Заразъ слѣдуючого [1341] року вѣдѣтъ Бѣтмѣмъ вылати велѣчавый дѣвѣтъ для св.-юрской церкѣи, якъ се видно зъ написѣи на тѣмъ дѣвѣтъ: Бѣтмѣмъ солѣмъ бы колоколъ сѣи сѣмъ Юрю при князи Дмитріи нѣмѣмъ Бѣтмѣмъ. — И писавъ Скѣра Інокѣ. [Року 6849 (1341) вѣдѣтъ сотворѣи свѣтъ вылатѣи той дѣвѣтъ до св. Юрія [храма] при князи Дмитріи нѣмѣмъ Бѣтмѣмъ. А написъ сѣи сѣмъ Скѣра Яковѣ].

Та не такъ легко прийшло ся вѣдѣтъ церковь. Въ 1344 роцѣ Дмитро мустѣвъ уступити зѣ Львова, а Галичку Русѣи занявъ литовскій князь Любарѣтъ и державъ ся у Львовѣ до року 1349. Того то року польскій король Казимиръ при помочи Угровѣвъ выпѣтъ Любарѣта, а вѣдѣтъ, опускаячи Львовъ, оп лѣтъ мѣсто та забравъ усе, что только можна було увезти зъ собою. Такожъ и Угры не щадили руской землѣ та грабили, что только дозяли. Тому будова церкѣи вѣдѣтъ ся, ажъ коли вѣдѣтъ Бѣтмѣмъ абрати досѣтъ гроша та увѣнчати ся въ посѣданіи монастырскихъ

listu Toruńskiego, w którym nadaje mieszczanom kupcom wolność handlu w naszym kraju, tenże kraj odzyskał i posiadał uczyniwszy pokój czyli ugodę z Kazimierzem, gdyż te ważne słowa stają w niniejszym liście: inter dominum Casimirum regem Poloniae (o Rusi nie tu nie masz) et nos concordiae inivimus unionem, — które słowa więcej na sprzymierzzonego niż na poddanego przystają. Po jego śmierci nie mógł Kazimierz do spokojnego posiadania naszej ojczyzny przyjąć gdyż krewny naszych zgasłych książąt drugi Dymitr (Theodor, Lubart) oręzcem i ugodami o nią się dobił. — Jaworski.

волостѣи, зачатъ мурувати церковь деѣтъ около року 1363.

Плянъ на церковь выговорѣвъ славный будѣвничій Дорѣ. Вѣдѣтъ будувавъ вѣрменскому катедрѣи и пѣтъла подѣбного плану ставъ будувати св.-юрскую церковь. Будова тягнулася довѣтъ лѣтъ, ажъ до р. 1437. Склададо ся на се много причинъ. Не стало вже рускихъ князѣвъ, а новѣи володарѣ галицкой Русѣи: Казимиръ, Людвикъ угорскій та Володиславъ Ягайло не дѣтали про розвѣи руской церкѣи, а навпаки, де только могли, перепинювали и шкодили Русинамъ. Василіяне не могли надѣтъ ся такою подѣмочи, яку мали вѣдѣтъ рускихъ князѣвъ. А въ додатку тѣ претенденты до галицкой Русѣи бороли ся о посѣданѣ того краю, а жертвою грабежи була якъ-разъ Галицка земля. Коли ще додамѣ частѣи навѣтъ Татарѣвъ, то дѣйствѣ дѣнзати ся треба, что игумены св.-юрскій вѣдѣтъ дѣнзати дѣло щасливо до пута. Ажъ коли настали спокѣиѣишій часы, коли Польща утвердила ся въ панованіи на Русѣи, довершивъ будову игуменъ Лаврентій та поблаго ловивъ храмъ р. 1437.

Той періодъ часу — се найприкрѣйшій хвилѣ въ развѣи св.-юрского монастыря. Подѣтъ вѣдѣтъ, понекали ся торги, хочъ якъ разъ въ тѣмъ часѣ змагавъ ся промыслъ и торговля въ мѣстѣ, что вѣдѣтъ выборѣи собѣи у короля угорскѣи-польского Людвика важне право складу [1379 р.] Ба и самѣи монастырь терѣвъ дуже много вѣдѣтъ Татарѣвъ, что часто нападали на Русѣи, и неразъ роками стоявъ порожний, бо монахи спасаючи житѣи вѣтъли зъ монастыря, а Татарна занимала, рабувала та неразъ и палила.

Все-жъ такъ небавомъ мали настѣи для монастыря лучший часы.

(Дальше буде.)

Quaker Oats

(америк. опыханный овесъ) має въ собѣ 16% товщю и е найлѣпшою мучною поживою.

„Quaker Oats“ можна всюды достати.

котра вийде з нових виборів, правитель-ство безпосередньо пропонує проєкт за-строєного регулювання.

Чехи, котрим Голуховський станує ко-стею в горлі, розсвятили найближчий алар-муючий виступ про сего міністра. Раз з до-носив про рішуче захитане становище Голу-ховського і навіть іменують вже его наслід-ників, другий раз про який конелікти між ними а нішими міністрами. Тепер На-rodni Listy доносять про антагонізм, які папує між Голуховським а Кербером а ка-жуть, що не знати чи, в котру сторону Го-луховський зверне свои симпатії: в сторону Гавча чи кн. Фірсенберга.

Вз буковинським сойм рефе-рував в п'ятницю п. Стефанович в імени адміністраційної комісії в справі закона о утвореню рільничих повітових спілок в красной культурній раді для Буковини. По короткій річчовій дискусії закон прийнято. — Палата прийняла без дискусії прелімінарі краєвого фонду і пенсійного фонду учите-лів на рік 1900. Відтак прийнято до від-домости в резолюціями внесеннями адміні-страційною комісією, вглядно ухвалено спра-воздання комісії в справі тих частій рахун-кових справоздань відділу краєвого за рік 1899, котрі відносять ся до справ проми-словних, до справ утворення краєвого ста-тистичного уряду і до громадських справ. До краєвих комісій заробкового податку ви-брано назад уступивших послів Василька і Дельожа.

Вз країнським сойм відбула ся в суботу на тлі бюджетової дискусії націо-налістична дискусія, т. е. сварка Слов'янців з Нїмцями. П. Люкмань звернув ся до сто-ронників з закликом, аби залишили націо-налістичні спори, а злучили ся в одно сторо-ниці для спільної праці над економіч-ними добром краю. П. Грібарь заявив, що Славянці кривдять в їх правах і що они не можуть відступити від своїх національ-но-політичних жадань. Спокій був бы мож-ливий, коли бы Нїмці узнали жаданя Сла-вянців. Кожде скріплене нїмецького елементу в Австрії противить ся засадничим інтересам держави, а навіть є прямо небезпеч-не для Австрії, бо через те скріпили бы ся сили нїмецького вреденту. На закид нїмець-них послів, що становиско занят Слов'ян-цями в справі написів на улицах не дасть ся оправдати, бесідник заявив, що стано-виско люблящих рады мїском в той справі є лише зрозумілою відплатою за вкоро-чене прав Слов'янців в сусідніх краях.

До острійшого конфлікту прийшло в сойм при нарадах над правительственным предложением в справі утворення краєвої ради культури, на місце мотуючого досі рільничого товариства, котре не відповідає зміненним тепер відносинам. Против сего закона заперестували Слов'янці. Навіть клерикальне слов'янське сторонництво ви-шло з саль. Закон прийнято і замкнено сесію.

Вз Верліні відбуло ся вчора оголоше-ня повнолітності нїмецького на-слідника престоло. Церемонія відбула ся в замковій каплиці в присутності за-граничних князів, надзвичайних повно-мочників, членів дипломатичного тіла, міністрів і інших великих панів. По тій церемонії відбув ся в замковій саль галерей обід.

Царь Вільгельм подякував цареві Франц Іосифові і нішим достойникам за се, що прибули на торжество уповноважені наслідника престоло і сказав, що їх при-сутність на тій родинній торжестві ува-жає за признає всіма європейскими держа-вами факту, що Нїмеччина і Прусія, завдяки політиці яку ведуть, можуть жити з всіма в згоді і спокою. Царь закінчив бажа-нням, аби всі присутні тут, або репрезен-товані своїми делегатами монархи, на ко-трих адоравлі відносять тогось, узялися від свого народу і своєї вітчизни за свою працю таке саме признає і відданість, яку вони здобув собі у свого народу.

Відтак царь Франц-Іосиф підійшов тогось за здоров'я наслідника престоло а ви-сказавши цареві і царевій бажаня з причини торжества уповноваження їх пер-шого сина, так промовив: Най шляхотний князь довго тїпав ся любовию своїх роди-чів, най щасливі розвивають ся засоби мо-лодих его сил, аби в поважній праці з св'ятим все умом і довір'ям до Бога, при-готовлював ся до своєї важної а тяжкої задачі. Дуже тїшу ся, що можу привітати его вступаючого до публічного життя і ба-чу

в тій щасливій ворожбі, що єдиною і вїр-ністю предків перейде також на слїдуюче покоління. Нехай Бог благословить і хоро-нить наслідника престоло!

Берлінський диванники а за ними і інші відкривають в промовах вголошених на бенкеті „Глубокий гадки“ і приносять ним велике політичне значіння.

З Товариства „Дієтер“.

Рада надзираюча Товариства взаємних забезпечень „Дієтер“ відбула дня 12 цвіт-ня с. р. під проводом президента сою. Кузь-ми при участі 13 членів і в присутності правит. комісара радника двору Гута над-звичайне засідання. Іменно вже на поперед-ньому звичайному засіданні дня 13 лютого с. р. (з якого комітетат був Пов. Ре-дакція ухвалений) по погодженню справо-здання і замкненні рахунків обох Товариств за рік 1899 постановила була Рада надзи-раюча відбутти надзвичайне засідання для ухвалення внесення що до зміни статута, а також зміни правил службових і ни-ших настрій Товариства, а вибрала була комісію для приготування тих справ. На надзвичайному засіданні Ради дня 12 цвіт-ня с. р. представила комісія відповідний внески і згідно з тими внесками ухвалила Рада надзираюча приступити до зміни деко-трих постанов статута і в тій дїлі поставити відповідний внесення на най-ближньому звичайному загальному зборі дня 14 мая 1900.

Вз першій ряді ухвалено розширити управління членів і зміни § 81 стат. уст. 1. в той спосіб, щоб кождий член, ко-трій тривало забезпечав свои будинки або дивизію на суму принайменше 2.000 ко-рон, мав право голосу і вибору на за-гальних зборах; до-тепер вимагав ста-тут до того забезпечення тривало найменше на суму 3.000 зр. т. е. 6.000 корон.

Ті члени, що забезпечують свое майно на суму меншу від того цензуру, мають як і дотепер право участі на загальних зборах, але без права голосу; натовість управління є такі члени в одній громадї, наколи всі разом забезпечують що-найменше на суму 30.000 корон, вибрати свого повно-власника з поміж себе на загальні збо-ри і той має право голосу.

Дальше ухвалила Рада внести зміну §§ 83 і 86 статута в той спосіб, що толь-ко до рішень в справі зміни статута по-трібно є до компету присутність 50 чле-нів; в інших справах рішати могли бы загальні збори правосильно без огляду на число присутних членів.

Що до вибору в урядованя Ради над-зираючої ухвалено предложити зміну § 92. в той спосіб, щоб члени Ради були ви-брані не на 3 роки, але на 6 літ; натовість по ухвалі 3 літ мала бы уступати половина членів Ради, т. е. в першій періоді виборчим через вишлюсованя, а відтак та половина, котрої функції трива-ли вже 6 літ.

З нагоди тих зміни зрєдковано цї-лий статут і ухвалено предложити зміни в різних параграфах для яснійшого опредїлення прав членів при забезпечен-ні при ліквідації, постанови що до відко-дованя прав Ради надзираючої і постанови о просторі фонду резервного.

Вз статут Товариства взаємного кре-диту „Дієтер“ в дотепер постаново, що дивіденди від цїлковитих уділів, неподі-ляні в протягу 3 літ, припадають на власність фонду резервного (§ 7 стат.). — Тут вносить Рада зміну в той спосіб, що дивіденди ухвалені загальними зборами ма-ють бути від уділів цїлковитих відко-брані по загальних зборах до кінця року адміністраційного; по тій часі дописані бу-дуть до уділів і таке дописане дивіденди заступає декларацію членську на слїдуючий уділ.

Дальше ухвалено зміни правил служ-бових для урядників і слуг Товариства і установлено статі урядників і слуг То-вариства забезпечень „Дієтер“ після слї-дуючого шемату рані і поборів:

а) Урядники:

Ранга	плата	дода-ток на до-дод. 5-літ.	право 5-літ.
I. заступник дир.	4.800 к.	840 к.	600 к.
II. „	3.600 „	720 „	600 „
III. Секретар старш.	3.000 „	600 „	400 „
IV. Секретар „	2.600 „	520 „	400 „
V. Касир і ліквід.	2.200 „	440 „	300 „
VI. Ад'юнкты I. кл.	2.000 „	400 „	300 „
VII. „ II. кл.	1.800 к.	360 „	200 к.
VIII. Асистент I. кл.	1.600 „	320 „	200 „
IX. „ II. кл.	1.440 „	300 „	160 „
X. „ III. кл.	I. степ. 1.320 „	240 „	120 „
	II. степ. 1.200 „	240 „	120 „

б) Слуги.

I. клас: платня річна 1.000 кор., дод. на мешк. 160 кор. або мешкане в натурі і 3 додатки 5-літній по 80 кор.
II. клас: платня річна 900 кор., дод. на мешк. 140 кор. або мешкане в натурі і 3 додатки 5-літній по 80 кор.
III. клас: платня річна 800 кор., дод. на мешк. 120 кор. або мешкане в натурі і 3 додатки 5-літній по 60 кор.

Внесення комісії в справі зміни регу-ляцій Ради надзираючої, комісії ревізійної і Дирекції відложено за для обмінен пори до слїдуючого засідання.

Обсяг ухвалила Рада скликати за-гальні збори на 14 мая 1900 а то: То-варства забезпечень на 10 годину перед по-луднем, а Товариства взаємного кредиту то-го-ж дня о годині 4-й по полудні. Порядок дивіденд тих зборів був уже оголошений у всіх часописках.

Письма з краю.

З Городка пишуть нам:

Дня 30 цвітня с. р. відбувся у нас загальний збори товариства взаємного кре-диту „Помочи“ при участі 20 членів. Ско-нститувавши, що оповіщено о сих зборинах було напечатане в 77 ч. „Дїла“ а для місце-вих людей були роздїлені платки та що збралося достаточне число членів, відкрив збори предсідатель о. Царь, поручаючи п. Григорію Муринцеву, яко заступникови секре-таря, відчитати протокол з торбних за-гальних зборів. Коли-ж ніхто з присут-них не зголосив ся до слова в дискусію над сими справозданям, відчитав дирек-тор о. Романюк справозданє касове за рік 1899.

З рахунку оборотів показує ся, що загальний оборот касовий сягає 85.513,40 кор. рахунку зисків і страт выносив 1.657,95 кор. Біланс выказує в Активі та-кї позиції:

позичок уділено на	22.291,59 кор.
льовація в наших тов.	260 „
вартість инвентаря по амор-тизації 60%	137,68 „
готівка в касі	263,48 „
всього	23.051,75 кор.

Пасивы ось-які:	
фонд резервний	1.087,20 кор.
уділи членів	4.415,57 „
вкладки шадничі	11.156,64 „
затягнені довги власні	6.000 „
відсотки обривані на 1900 р.	89,06 „
неподілена дивіденда з 1898 р.	18,73 „
зиск з 1899 року	285,54 „
всього	23.051,75 кор.

Найбільше число членів нашого то-вариства становлять селяне, бо позички уділя-ють ся лишень на гіпотекі, менше мїщане, а найменше (бо лиш три) інституції (брат-ства церковні, читальні). Зі того показує ся, як мало ще розвинений рух економічний в нашій повіт та як мало дає наша інтелігенція о підвигнені матеріальне наро-да. В саміт Городку єсть нас Русинів близько чотирі тисячі, а з тих як-би єдно одна тисяча людей заощадила щоденно по одному соткови, то вчинило бы денно 10 корон, а річно 3.650 корон. Та що-ж, ко-ли навіть наш парох о. Кузьматич не зволнив досі вступити в члени нашого то-вариства, хоть до польскої „Powsinowej Kasy oszczędności“, що рівночасно з „Помочью“ заважала ся, сейчас вступити і навіть бу-вав досі є директором „urzędują-сум“, доки не треба було зробити мї-сце спенсіонованому поборцеві податковому. Оттак то наші достойники [парох наш є выслужений декан, папський шамбелян, від-значений царем золотим хрестом за слу-гу з короною, відпоручник до ц. к. окру-жної ради школьної] не выють навіть свою честь як руского сьнященника пошанувати, та замість служити своему народові, з якого живуть, плачуть ся між панів [заснувателами „Каси oszczędności“ є панове: бар. Бру-ніцкій, д-р Колімер і Незабитовскій], де их лиш до часу толерують.

По роздїленю чистого зиску приступле-но до вибору членів ради надзираючої на місце вышлюсованих двоє членів та че-рез аклямацію вибрано пп. Св'ятенського і Русана, а на місце выступившого з то-варства п. Хамека вибрано секретаря судового п. Стеблецького.

Відби ухвалили загальні збори, на внесення одного з директорів: поручити над-зираючій раді приготувати зміну статута в тій напрямі, щоб уділи були процен-товані лиш тогди, коли сун в цїлости зложений і сля цїлий рік адміністраційний находить ся в касі. Така зміна статута значно улекшить дїловодство касово та на-дїйс причаїт ся до скріпленя і піднесе-ня товариства. Дотепершня бо практика, де кождо частину уділу та хоть-бы на короткій часі вложено мусить ся процентувати, дає багату брабранию а мало пожитку. Се най-буде остерогою всім тим, котрі займа-ють ся заснованєм подібних товариств кредитових, щоб відразу свої статуті кодифікували без такої угажливості заверя-голови.

Прийнято також до відомости, що в адміністрацій товариства находить ся фонд на памятник бл. п. Льва Трещаківського, котрий має станути на его могилі, в сумі 269 кор. 24 сот. і фонд Русинів повіту городецкого в квоті 317 кор. 77 сот. при-значений на сентуальне заснованє „Народ-ного Дому в Городку“, котрого статут уже выготовлено.

Хоть же товариство наше ще молоде [улізло бо в житє з днем 18. серпня 1897] та і дотепер мусить борити ся з де-якими переповами та невагодинами, то одна-кж маємо в Богів надію, що оно невдів

виборе собі поважне місце в крузі наших товариств економічних. До того дає нам поруку хоть-бы та обставина, що директо-ром „Помочи“ по-при оо. Романюку і Мон-цївоничу єсть д-р Лонгін Озаркевич, ди-ректор Краєвого Союзу, заживаючий в на-ших кругах банкових вызначен а часто рїшальний поваги. Тож клячемо до всіх живих людей нашого повіта: Р. Т. отці духовній, братства церковній, патріотичне жи-воті, миряне всяких становищ, ремісник та хлібороби! — до всіх вас клячемо: Вступайте всі як один в члени нашого товариства, засяжайте нашу касу своїми о-щадностями! Даремним не домагаємось, а просимо ино о крихті довіри та любові до рідної інституції, заснованой немалыми за-ходами в надію на лучшу будучість на-шого народу.

Адріян.

Бл. п. Митр. Кушовскій

Митроп. Капітула видала дня 4 с. м. пе-чатане повідомленє до духовенства і вір-них о смерті митрополита з припорученєм дивіоня і відправ богослужень. — Розсы-лає також повідомленя [друковані] до епи-скопів. — До правительственных урядів высылает повідомленя рускі. — Посмертний віш роздїлений по мурах міста Львова напечатаний лиш в руском язичі. [Ана-логічно, як посмертний віш лат. асп. Мо-равського лиш в польском язичі].

Дотепер відбували ся при тїлі пок. митрополита наради. Правила: Митроп. Ка-пітула (два рази), парох св. Юра, Успен-ського, св. Петра і Павла, катехити школі. — Нині о 5 годині з полудня перенесуть тіло до церкви св. Юра. По перенесеню відпра-вить ся о 7 год. нарада.

Порядок похорону в второк: о 5 1/2 год. рано почне ся відправа священного похоро-ну. О 8 год. зачне ся співана латинська служ-ба Б. о 9 год. читана вірменська, о год. 9 1/2, співана наша. По службі Б. выголосить про-повідь прл. о. Пюрко. Обсяга відправлять ся латинськй і вірменськй екзеквії, потім посїднее цїлованє, вибїти наступить вы-нос тіла на кладовище Личаківське, де зложать его в гробницю митрополитів в при-лошань.

Зав'язане пок. митрополита находить ся у нотаря п. Іосифа Онисевича. Як мы вже писали, отворєня оно буде по приїзді до Львова ексекютора зав'язан прл. о. Литви-новича з Станиславом. Крім зав'язаня зав'язано ще три запечатані пакети з на-писю: „Крип. Вісїцій доручити крип. Литви-новичеві“. Що мїстять ті пакети, не відо-мо. Пок. митрополит призначив на похорон 1000 зр., але він буде коштувати око-ло 4000 зр., бо само балсамованє тіла кош-тувало 1.500 зр. [Балсамованє перевіз проф. А. Обжук при помочи свого асистента д-ра Кшишковського і в присутності д-ра Ренц-кого. Тривало оно цїлу ніч з п'ятниці на суботу]. Крім того пок. митрополит уста-новив кілька богослужбових фундацій а свою службу написав 500 зр.

По пок. митрополиті зашли ся з близ-ш і родини: дві старушки сестри і браті лікар в Болехові.

З Риму наспїла в хвилі конаня пок. митрополита така телеграма з благослове-ням від св. отця: „Beatissimus Pater ex in-timo corde benedictionem impertit infirmo Archiepiscopo Metropolita Leopoldensi Rutheno Juliano Kurowski. — Card. Rampolla.

Дальше наспїла кондольційна теле-грама:

Від президента міністрів д-ра Кербе-ра: „Aus Anlass des Ablebens des Hochwürdigsten Herrn Metropoliten von Kurowski bitte ich das Hochwürdigste Metropolitan-Domcapitel meiner wärmsten Theilnahme versichert sein zu wol-len. — Ministerpräsident von Koerber.

Від міністра д-ра Пентаха: „Bitte den Ausdruck meiner Theilnahme anlässlich des Ablebens des Hochwürdigsten Metropoliten entgegennehmen zu wollen. — Pjatak.

Дальше телеграми: від кардинала Гру-ши; від князя-єпископа краківського; від станиславського Капітули [найщирїйшй ви-раз сердечного сочувствія]; від польських ас-лєв буковинського союзу [підписані: Кри-штоф Абрамович, Захарій Богосевич, Стеф. Стефанович і Адольф Веселовскій]; від товариства „Коло польське“ в Чернів-цях; від Чигана президента вышого суду краєвого в Кракові; від президента сенату Василя Ковальского з Відня [искреннее со-чувствіє]; від лат. Капітули в Перемы-шля [з повідомленєм, що на похорон при-буде двоє делегатів Капітули]; від ре-презентації міста Перемышля [підп. Долин-скій]; від ради повітовий в Рудках; від дирекції I (польскої) гімназії в Коломиї і від школьного інспектора краєвого П. Ле-вицького з Коломиї; від ради міста Бобр-ки [по руски з повідмленєм, що на похо-рон прибуде депутация і від п. Ровка, правит. комісара з Галичя [по польски]; від пп. Артура Русоцького, Вацлава Залес-кого, Дембовського, Андрия Мойси, Северина Сиханьского і ни.

Реставрація Пільзеньська

В Готелі Француском у Львові

поручає: Св'ятана по варшавскі а 50 зр. Covern складаюче ся з 4 страв, горілка куявскі і куявскі, що четверга і не-дїля єлячи по варшавскі і кулявскі ливочскі, обід з 7 потрав по ар. 1-10. Covern ібїда карти. По театр Covern з 3 потрав а 70 зр. В п'ятницю рыба по жидовскі. Вина добрий.

З поважанєм Іван Франц Новаковскій.

Выходитъ у Львовѣ по дню (кроме недѣль и русскихъ святъ) о 5-годи годикъ по полудню. Литературный додатокъ „Дѣло“ издающагося по пятницѣмъ выходитъ во второкъ, и во второкъ и пятницѣ на перешитую разомъ изъ Дѣла.

Передачу и театры принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ в. Баторія ч. 24. Центральное бюро отодомъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Любавскаго, и А. Ольшевскаго ул. Калины-Вского 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Ст.-уни: М. Дукон, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hammerstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфуртъ в. Гамбургъ: M. Hammerstein & Vogler.

Передача на „Дѣло“ и напечатаніе за театры платятъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передача на „ДѢЛО“ изъ литер. додатковъ

въ Австрію: за границей: на цѣлый рокъ . . 16 гр. на цѣлый рокъ . . 22 гр. на полъ року . . 8 гр. на полъ року . . 11 гр. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 14 гр. на полъ року . . 7 гр. на четверть року . . 8-50 гр. на мѣсяць . . 1 гр. 20 кр. Редакція, администрація и издательство по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи возвращаются съ лѣтомъ на посылку застережена. — Рекламация неоплаченной вѣдѣи въ портъ. Неоплаченная членская плата 6 гр. на прох. 7 гр. Одежда и обувь принимаютъ по дѣлѣ 10 гр. въ одно европѣйское издательство или въ рубрикѣ „Надобное“ по 25 гр. в. в. Подпись и инициалы должны быть вѣдѣи по 15 гр. въ рубрикѣ.

Юбилей краковскаго университета.

Краковскій университетъ, заложенный въ то обновленный королевемъ Володиславомъ Ягайломъ въ р. 1400, обходитъ д. 7 червня с. р. юбилей 500-лѣтняго своего истованія. Съ безперечно свято рѣдке и величаво. Даю оно польскому народу гарну нагоду агадати свою колишню славу и слушну подставу повелѣчатъ передъ свѣтомъ давниною своей культуры. Тымъ то рѣчь цѣлкомъ зрозумѣла, що изъ стороны Польскы роблять ся на великій розмѣръ приготовленіа до обходу сего рѣдко народнаго свята, такъ що выйдѣ оно далеко по-за межѣ польскихъ земель; въ обходѣ вѣдѣи участь такожъ и заграничній университетъ, якъ мѣжѣ иншими университетами англійскій.

Що краковска академія мала значный впливъ такожъ на руску культуру, сего не можна и нема потреби заперечувати. Було се конечномъ наслѣдкомъ такъ сусѣдства Руси въ Польщѣ, а въ еще больше державнои ави, въ якій оставали сѣа сусѣдъ и братскій народы. Богато Русинѣвъ, передовѣи въ высшихъ замѣнахъ становѣ, вывѣдло тогдышнимъ звичаємъ, вывѣдываємъ потребою просвѣты, для науки за границу, до академіи захѣднихъ краѣвъ, нѣмецкихъ, италійскихъ, французскихъ, а по дорожѣ все таки передовѣи шияли ся въ Краковѣ. Знаемо, що богато Русинѣвъ займае въ краковскій академіи нѣмцѣ профессоровъ. Знаемо, що Петро Могила переробивъ кѣвску братску школу на колегію на ладъ краковскій (и парижскій) академіи.

Не тутъ мѣсце застановляти ся надъ тымъ, о скільки впливъ краковскон академіи на руску культуру бувъ благодатный, а о скільки — особливо въ оглядѣ національного — шкѣдливый. У всякомъ разѣ годѣ заперечити, що краковска академія не була безъ значенія для руского народа, якъ не безъ значенія для насъ и нинѣшній университетъ краковскій, де все таки якась частина Русинѣвъ побірае науки и все таки вѣдѣи

часу до часу якийсь Русинъ засѣдае на катедрѣ, хочъ и въ оглядѣ національного звичаю для Руси пропадае.

Сѣхъ кѣлькихъ замѣтокъ выстане, щоби арозумѣти, що юбилей краковскаго университета має не только культурне, але и національное значеніе; а при невѣдраній нашихъ національных вѣдѣи сѣхъ Польскы въ свѣтѣмъ шовінізмѣ жадиго своего національного свята не умѣють уладити такъ, щоби не подразнити Русинѣвъ та не выкликати у нихъ слухного протесту. Такъ пр. було недавно въ Мицкевичевскій юбилей, такъ зааноситъ ся теперь въ юбилей краковскаго университета.

Крава рада школьна выдала обѣжники до дирекцій всѣхъ середнихъ школъ учительскихъ семинарій, „заохочуючи“ учительскій вѣборъ, щоби заняли ся улаженіемъ школьного свята въ д. 7 червня с. р., на котромъ бы выказано звязъ середнихъ школъ въ университетѣмъ и значеніе краковскаго университета для просвѣты и цивилизаціи та славу его минаушнѣи.

На око нема въ томъ нічого алого, а навѣтъ, сказати можна, годитъ ся, щоби молодѣжъ середнихъ школъ заняла въ указавѣи напрамѣ участь въ юбилей университету, до котрого науки своими приготовлюе ся. Врѣштѣ рада школьна не приказуе, а лише заохочуе. Але хто знае нашѣ школы подѣ управою галицкой рады школьной, той розумѣе, що безъ польского шовінізму не обійде ся при томѣмъ обходѣ въ школахъ, до котрыхъ же ходитъ и руска молодѣжъ.

Однако крава рада школьна не вдоволила ся самымъ только обѣжникомъ до дирекцій середнихъ школъ та учительскихъ семинарій, а выдала такожъ обѣжники до окружныхъ школьных радъ цѣлого краю. Въ обѣжнику томѣмъ каже ся, що „свято се, такъ рѣдке а такъ гарне, обходити кождо школу, бо кожда працюе на нѣвъ просвѣты и ширитѣ науку за прикладомъ той наймышнѣи школы; тому годитъ ся, щоби найширѣи круги арозумѣли значеніе того обходу, а въ окрема, щоби школьна молодѣжъ вырѣла собѣ въ памяти его значеніе и вагу, и щоби

въ поясненіи, дѣляго такъ почестѣ и вѣдѣи вѣдѣи вѣдѣи ся краковскому университету“. Щоби дати до сего спроможнѣи, позволила рада школьна крава, щоби въ кождѣи народнѣи школѣ, до сего бажати буде мѣсцевѣа рада школьна, улажено школьное свято, при свѣченѣ юбилей, побѣа програмы, уложенои управою школы и затвердженои окружною радою школьною. Де такѣ свято буде обходити ся, тамъ день 7 червня буде вѣдѣи вѣдѣи науки.

И зновѣ на око нічого въ томъ алого. Де мѣсцевѣа рада школьна сѣче, тамъ буде школа обходити юбилей; де нѣ, то нѣ, — примусу нема. Коли-жѣ бо окружній рады школьной всюды замѣняти се въ примусѣ! И стане ся те, що було въ Мицкевичевскій юбилей. Будуть нашѣи сѣльскѣи дѣтворѣи правити теревѣи про университетъ, въ чого дѣти нічого не порозумѣють, а ще больше про Польщу, котру дѣтѣмъ амають рѣамѣи и найбѣдѣишю вѣдѣи, мамою руского народу. Будуть очевидно подѣ небеса величати Ягайла, що охрещеный и выхованный въ руской вѣрѣ, обѣаа перекрестивъ ся — въ дословнѣи значеніи: перекрестивъ ся — на римску вѣру та ставѣи гонителемъ руской вѣры и народности.

Що окружній рады школьной обернуть заохоту и дозволѣи кравою рады въ примусѣ, сего адогадувати ся маемо право, маючи въ рукахъ обѣжники окружнои рады школьной въ Богородчаннахъ, де инспекторомъ школьных въ рускій священникъ о. Абриковскій. Кѣнчить ся той обѣжникъ словами: „wzywa się zarząd szkoły, aby w terminie do dnia 1 czerwca b. r. przedłożył c. k. Radzie szkolnej okręgowej do zatwierdzenia program uroczystości“. При томѣмъ зовѣи не значено, що въ томѣмъ разѣ мае ся подати програму, коли взагалѣи школа буде обходити юбилей; только по просту „wzywa się“ и — basta.

Чи крава рада школьна звернула такъ само увагу на юбилей нашего ставропѣйского Института, котрый у всякомъ разѣ для руского народа має не до порыванія больше значеніе въ исторіи нѣжѣ краковскій универ-

ситетъ? Або чи заинтересувала ся крава рада школьна нашимъ юбилеймъ сотон рѣчницѣи вѣдѣи народнои литературы? Се очевидно уважала рада школьна за рѣвнодушнѣи для руской дѣтворѣи народныхъ рускихъ школъ и для молодѣжѣи середнихъ школъ; але юбилей краковскаго университета — се що иншого!

Переглядъ політичній.

Нинѣ розпочала ся сесія рады державнои, котра вѣдѣи стрѣчае ся въ загальнымъ скептицизмомъ. Нинѣ правитель-ство має предложити парламентови проекты языковыхъ законѣвъ, котрыхъ загальнѣи начертъ подано у вѣдѣишнѣи членѣ „Дѣла“. Языковой законъ для Чехіи має бути подѣбный до старого проекту бр. Стациона въ 1850 року. При той нагодѣ д-ръ Керберъ выголо-ситѣи довшу промову, котра буде коментаремъ до языковыхъ законѣвъ. Въ той промовѣ д-ръ Керберъ порушитѣи такожъ свѣдѣишнѣи об-струкціи.

N. fr. Presse констатуе, що найважнѣи-шими точками напередѣи сѣи сесіи парламенту суть: выбѣрѣи языковой комисіи, выбѣрѣи кѣвовои депутаціи, бюджетова провизоріяи нѣвестиційный бюджетъ и законъ въ справѣ де-вѣтигодного часу праці въ кональныхъ уг-ля. Ческа обструкція заповѣдѣи противъ двохъ точокъ, именне противъ бюджетовои провизоріи и противъ нѣвестиційного бюджета. N. fr. Presse однакѣи констатуе, що не цѣлый клубъ годитѣи ся на обструкцію. Хочъ бы большѣи ухвалила обструкцію, выстаритѣи пассивнѣи кѣлькихъ послѣвъ, абы ту обструк-цію утрудити. Головною рѣчею буде тактика рѣшити правилѣи. Мимо львовскои ухвалѣи Нѣм-цѣи не конче вѣрати, абы Польскы и полуднѣи-и Славяне схотѣи обструкцію нечѣсленныхъ Чехѣвъ поборовати такъ енергично, якъ въ своихъ часѣи поборовали обструкцію отодѣ-цати Нѣмцѣвъ 30-годинными засѣдѣианіи и т. д. Коли ческа обструкція не дасть ся поборо-ти, то по думцѣи N. fr. Presse треба надѣяти,

(3) Церковь и монастырь св. Юрія у Львовѣ та вѣдѣи и ярмарки свя-тоюрскій.

(Дальше)

Около року 1414 Володиславъ Ягайло зѣвъ галицке епископство, а замѣсть епископа обивѣи управу галицкой епархіи „на-мѣстниа кѣвского митрополита“, що мешкавъ первѣтно въ Крѣхѣ недалеко Галача. Зѣ початкомъ XVI вѣку [1509 р.] король Жигмонтъ I. давъ власть львовскимъ латин-скимъ епископамъ именовати галицкихъ на-мѣстниковъ, а тѣ стали именовати намѣстни-ками игуменѣи св.-юрского монастыря, бо то имъ було выгѣдѣишнѣи, коли мали управителя руской епархіи близько коло себе и могли его наглядати. Зѣ того часу св.-юрскій игуменъ стали звати ся „архимандритами“, а пова-га монастыря подѣсела ся, бо вѣи ставѣи о-сѣдкомъ управителя цѣлон епархіи. Подѣсела ся богослуженія вѣдѣишнѣи та й торги на вѣдѣишнѣи, бо якъ-разѣ въ тѣхъ часахъ припадають наиспокойнѣишій рокъ для галиц-кой Руси. Волохи, покороенѣи, перестали напа-дати на столицю Червонои Руси, а навѣтъ Татарѣи та Турки рѣдше загощали подѣ

*) Въ началу сего вѣдѣишнѣи въ 89 ч. „Дѣла“ въ четвертьмѣи стовици зайшла по-хѣба въ наслѣдѣишнѣи пропущенія кѣлькихъ словъ въ реченіи „Тогда то Казимиръ при-ступомъ занявъ церковь, всѣхъ мѣщанъ, мо-наховъ та ихъ уоружену залогоу казавъ вы-рѣзати.“ — Замѣсть того має бути: „Тогда то Казимиръ приступомъ занявъ церковь, всѣхъ мѣщанъ, монаховъ и полонивъ, якъ се стверджуе лѣтописъ св.-юрского монастыря, уоружену залогоу казавъ вырѣзати въ пень.“

Львовѣ, бо король польскій додержували усло-винѣи мира зѣ Туреччиною та не давали при-токи до новыхъ нападѣи, а рѣвночасно зби-рали ся на недостатныхъ порогахъ Дѣи-соколы Руси, що грудьми своими заслонювали Татарѣи дорогу.

Кромѣ того околици Львова дуже за-людила ся, на обшарахъ мѣскихъ, дарова-ныхъ мѣстои королевемъ Володиславомъ Ягай-домъ, повстали новѣи села: Голоско велике и мале, Клепарѣвъ, Замарстинѣвъ, Кульнарѣвъ, Брюховичѣи, въ котрыхъ осѣдали и Русины побѣи рѣвнѣи чужинѣи — Нѣмцѣи та Мазурѣи.*) Въ мѣру якъ арозстало число подѣльвовскихъ поселенѣишнѣи уступали давнѣи лѣсы, дороги ставѣи приступѣишнѣи та без-печѣишнѣи, а се приманювало и подальшихъ селянъ на вѣдѣишнѣи до св.-юрской церкви, що вже вѣдѣи року 1539 стала катедральною церквою львовского епископа.

*) Въ сѣмѣи Львовѣ недалеко нинѣш-ного костела Маріи Снѣжнои поселили ся Нѣмцѣи ще за русскихъ часѣи, а навѣтъ мали свою власну управу, судили ся власнымъ нѣ-мецкимъ правымъ, та ще за князя Льва мали своего вѣйта Бергольда. Ремесла и торговлю на Руси они майже цѣлкомъ звали въ свѣи руки, а яко „вѣрній слугѣи“ казѣи мали великій впливъ и добивали ся многѣи правъ и свободѣи. По-при Нѣмцѣи вели торговлю у Львовѣ Вѣрменѣи, що вже вѣдѣи XII столѣти, пересѣдѣишнѣи Турками-Сельджуками, емигру-вали на Русь и посѣдали у Львовѣ та на нѣ-вѣишнѣи Жовківскѣишнѣи передѣишнѣи мали свою церковь св. Якова и монастырь св. Ан-ны недалеко руского монастыря св. Онуфріа [тамъ, де нинѣи парова лазня коло рампы]. Якъ Нѣмцѣи лумили галицкую Русь въ Захо-домъ, такъ Вѣрменѣи отырали Русинамъ тор-говельну дорогу на Выхѣи.

Русины галицкой епископѣи не мали своего владыки 115 рокѣи. У всякихъ духо-выхъ потребахъ удавались до сусѣднего е-пископа холмского або до сучаснаго митро-полита въ Молдавѣи. А коли латинскій льво-вскій епископы, яко настоятелѣи руской галиц-кой епископѣи, стали вести пропаганду въ ко-ристь латинской церкви та ставѣи перешко-ды сусѣднимъ епископамъ, що зѣ порученія кѣвского митрополита вѣдѣишнѣи церкви та рукополагали священникѣи, зворушѣи ся Ру-сины, занесли жалобу до короля Жигмонта I. а на останку зажадали вѣдѣи короля рѣшучо, щоби установѣи епископа у Львовѣ. Яко кандидата представѣишнѣи намѣстника кѣвского митрополита и архимандрита львовского св.-юрского монастыря Макарія Тучапского. Король Жигмонтъ — подѣи напоромъ руской шляхты, духовенства та львовскихъ мѣщанъ, побоюючись, щоби мѣжѣ Русинами не ширѣи ся протестантизмъ, що якъ-разѣ въ томъ ча-сѣи стрѣсавъ подѣльвовскими нѣмецкого цѣсарства та зѣ великою силою вѣскавъ ся и до Поль-щѣи, а на останку подѣишнѣи щедрѣи дѣ-нами выдѣишнѣи грамоту на львовску епископѣи Тучапскому, а митрополитѣи посвятивъ его яко епископа „дворного“ [episcopus curialis] въ-рамени преосвященного архіепископа митропо-лита кѣвского и галицкой и всея Руси Ма-карія *) Зѣ того часу св.-юрска церковь стала катедрою львовского епископа, хочъ монахи и дальше оставали въ свѣишнѣи монастырѣи та служили богослуженія въ св.-юрскѣи церквѣи.

Але жѣ монахи не могли выповнитѣи всѣхъ обовѣзѣи, а въ наслѣдѣишнѣи малого образованія и запущенія, въ якѣи были мона-стырѣи, не надавали ся до духовнои обслуги въ катедральной церквѣи, и тому то епископѣи

Макаріи завѣишнѣи крѣлозъ при церквѣи св. Юрія. Першими крѣлопанами стали свѣтскій парохѣи при львовскихъ церквахъ, и то майже вы-ключно люде жонатѣи. Зѣ того часу починае ся повѣишнѣи уладокъ монастыря св.-юр-ского.

До упадку его причинили ся дуже много тѣи страшнѣи борбы, що въ XVII вѣдѣишнѣи страли основами польскѣи рѣчи-посполитон. Неплатне вѣйско польске, Татарѣи, навѣтъ въ часѣи обло-ги Хмельницкого добували монастырь, рабу-вали, що запопали цѣишнѣи, а монаховъ, що не мѣишнѣи спасти ся утекою, убивали або брали въ полонѣи. Въ наслѣдѣишнѣи того часто самѣи епископы обивали управу опущеного монастыря, на монастырскихъ поляхъ осаджу-вали своихъ свѣишнѣи [якъ то робили захлан-и Балобаны] або не дѣишнѣи, якъ шляхта за-бирала опущенѣи просторы та творила зѣ того „юрдики“, свѣишнѣи вѣдѣи всякихъ тягарѣишнѣи и оплатѣи для мѣста, та не упоминались о то, що мѣсто загорѣишнѣи що-найкраснѣишнѣи землѣи та прилучувало ихъ до своихъ послѣдѣишнѣи. Ажѣ доперва св.-юрскій игуменъ Іосѣвъ Комарѣи-скій ставѣи робити заходы, щоби хотѣи частѣи забранѣи землѣи вѣдѣишнѣи, бо монахи не мали чѣишнѣи удержатѣи, а и сама церковь, обрабо-вана и знищена, хилила ся до упадку. Але всѣи заходы были даремнѣи; новѣи властѣишнѣи не дали ся усунути зѣ добра неправо набу-того. Монастырь въ часѣи опустѣишнѣи цѣлкомъ, бо монахи шукали по иншихъ монасти-рахъ прожитку и притулованя, — въ св.-юрскѣи церквѣи робили духовну обслугу самѣи свѣтскій священники со-бѣи крѣлошанѣи, що тыждѣи одѣишнѣи по другѣишнѣи служили въ катедральнымъ храмѣи.

(Дальше буде.)

Quaker Oats

есть наилучшимъ кормомъ для дѣтей и недужихъ; всѣ лѣкарѣи дуже его захвалюють.

„Quaker Oats“ всюды можна достати.

що палата буде розв'язана, а есентуально також, що языковий закон буде введенний при помочи §. 14.

Въ парламентарнихъ кругахъ уважають за рѣчь певну, що Чехи зачнуть обструкцію въ цѣли унеможливити нараду, хочъ би въ остаточній формѣ ще не ухвалили. Бѣднѣсть клубу зъ за рѣшучою обструкцією. Меншбѣсть, до котрой належить такожъ д-ръ Енгель, заявивъ ся лише заведенемъ опозиціи. Розв'язане палаты уважають у Відні, на случай чеськой обструкції, за рѣчь цѣлкомъ певну.

Циркулярне розпорядженє міністерства вѣднимъ зъ дня 20 цвѣтня с. р. увагляючи высказаніи промысловою радою бажаня въ справѣ улекшеня обовязку войсковой службы австрійскимъ купцымъ, занятымъ тревало въ позавропейскихъ краяхъ, рѣшанє: тыхъ купцѣвъ, котри докажутъ, що суть сталочиний въ интересѣ австрійской торговли, убвляне ся въдѣ войсковыхъ вправъ на вед. Лѣше на случай загальней мобілізації мусять ставити ся до вѣска. Що до обовязку ставати до побору, дає ся имъ проволску ажъ до свѣченя 24 року житя. Въдѣ тыхъ поблѣвъ суть выключеніи купцѣвъ занятіи при чужихъ підприємствахъ.

Въ парламентарнихъ кругахъ говорятъ, що міністеръ Резекъ заповѣвъ димісію. Чехи полсують сей крокъ ухвалою рады кабінетовой въ справѣ остаточного внесеня языкового закона, противъ котрого клубъ чеській выступавъ. Wiener Abendpost заперчує сю поголоску, але мимо того уважають за певный, не улягаючи ніякому сумнівови фактъ, що д-ръ Резекъ подавъ ся до димісії. Д-ръ Керберъ повѣдомивъ про се цѣсара на вчерашній авдіенціи, бо Резекъ улягаючи просбамъ товаришѣвъ, не аголосоувъ ще своєю димісію цѣсарини. Вчераш по полудня вѣдбула ся рада міністрѣвъ въдѣ проводомъ Кербера и тревала 4 години. На радѣ обговорювано поданє о димісію, котре виѣвъ д-ръ Резекъ. По радѣ міністрѣвъ принявъ цѣсаръ д-ра Кербера на довѣий авдіенціи.

На вчерашнімъ засѣданю редакційного комітету соціально-політичного комісія референтъ Форштъ предложивъ проєктъ закона троха вѣдмѣняний въдѣ попередного предложеня въ справѣ скороченя часу працѣ въ копальняхъ угля. Рѣвночасно референтъ заявивъ, що правительство такожъ палатѣ послѣвъ предложитъ незадовго проєктъ закона о десяти годиныхъ дни працѣ въ копальняхъ. Въ дискусіи надѣ снѣвъ референтомъ референтъ економиставъ такожъ, що правительство предложене въ головномъ начерку и въ деякихъ засадничихъ точкахъ годить ся зъ проєктомъ референта.

Въ стирійскімъ соймѣ п. Лямбертъ жалувавъ ся, що словѣнскіи члени выдѣлу краєвого прилучили ся до абетіенціи словѣнскихъ пословъ и не репрезентують въ палатѣ придѣленихъ имъ справъ. Маршалокъ вѣдповѣвъ, що не має способѣвъ на се, абы словѣнскихъ пословъ наклонити до участя въ нарадахъ сойму. П. Гальнеръ высказує выдѣлу краєвому вѣдчність за крои попороблений противъ именованя четвертого школьного инспектора въ Стирію, котрый мусить знати словѣнскій языкъ. П. Штіркъ звертає увагу на се, що при обсадѣ такихъ посадъ повиний рѣшати рѣчь вѣдчій а не національній. П. Гагенгоферъ домагавъ ся шестипѣтнього школьного примуса и жадає, абы протестантскіи учителя не одержували посадѣ въ школахъ, до котрыхъ ходять выключно католицкій дѣти. Ся промова выликала живіи протесты нѣмецко-людовихъ пословъ.

Львѣвскій магістратъ а русина:

Вѣдѣ Вп. д-ра Ярослава Кулачковского, директора „Дибетра“, одержуемо отесъ письмо: „Въ справозданю изъ засѣданя соймового зъ 3-ого мая с. р. вычитавъ я въ Вашой пов. часописи, що посолъ Малаховскій у вѣдѣ повѣди послова Вахняничови заявивъ, що магістратъ мѣста Львова вѣдповѣдає на рускій поданя по руски, а натомишѣ жалувавъ ся, що рускій стороны не хотять принимати польскихъ писемъ магістрату.

Въ наслѣдѣ того публичного заявленя уважаю мѣстныи обовязкомъ публично сконстатувати, що за сѣмъ лѣтъ, вѣдѣ коли стою на чолѣ Товариства „Дибетеръ“, не приключило ся ані разу, чтобы магістратъ львѣвскій вѣдповѣвъ на руске поданє „Дибетра“ по руски, а протавно, Товариство було приисколене два разы вносати рекурсы и зажаленє, по причинѣ залагодженя по польски, и мимо того дотычна точна рекурсу вѣстала безъ вѣдповѣди, а мѣриторичне податкованє рекурсу одержало Товариство таки въ польскій мовѣ!

Завважаю дальше, що ц. к. намістничество, яко надзираюча власть правительства надѣ Товариствомъ, доручає свои рѣшеня або безпосередно, або черезъ львѣвскій магістратъ. Вѣдѣ рѣшеня доручуваніи нѣмъ безпосередно суть етилізованіи по руски и мають навѣдѣ подчиненіи рускій; натомишѣ рѣшеня доручуваніи черезъ магістратъ були етилізованіи по польски!

Що до неприниманя польскихъ писемъ магістрату — мусу заявити, що Товариство „Дибетеръ“ польскій писема въдѣ магістрату принимало, а вѣдмовило приняти писемъ податковихъ и ексакційныхъ, де магістратъ фунгує въ заступствѣ ц. к. властей податковихъ, въ порученіи кружѣ дѣланя, и тогдѣ вѣдѣ по надѣ всякій сумнівъ зъ обовязаніи рускій стороны на руску фасію и выказы выдавати рускій писема.

Въ разѣ потреби можу служити близкими даними.

Д-ръ Я. Кулачковскій
директоръ Товариства обезп. „Дибетеръ“.

Народне вѣче въ Нараєвѣ.

Якъ було заповѣджено, устроивъ выдѣлу бережаньской „Селянской Рады“ народне вѣче въ Нараєвѣ дня 2 мая с. р.

Выдѣлу „Селянской Рады“ має на цѣли устроивати такій вѣча скрѣвъ по повѣтѣ, чтобы всюду освѣдомлювати народѣ и образовати его національно, политично и культурно. Та по селлахъ не трудно вѣче урядити: тамъ, звѣстно, саміи свои люди, саміи селяне. Натомишѣ дуже трудно по мѣстечкахъ, бо тамъ самостѣдованє національна и интелектуальна дуже пригноблена черезъ шкѣдлий посторонній впливы. Въ мѣстечкахъ розпознавала ся жидова. Она выкористовує темноту люду та деморализує его въ рѣшній способѣ, найбѣрше черезъ пѣнство. А до той работы причиняють ся въ великій мѣрѣ и наші „опікуны“, бо при такихъ условьяхъ вѣдбно имъ верховодити. Тому то выдѣлу „Селянской Рады“ зъ великою озабоченою забравъ ся до устроиваня вѣчъ по повѣтовымъ мѣстечкахъ и за кождимъ разомъ бувъ приготавлений на неудачу.

И не дивини! Въ Кововѣ зъ всемогущій жидъ Курцрокъ, першій махеръ повѣтовий при всякихъ выборахъ. Въ Нараєвѣ поприжидавъ верховодити Нартовскій, що зъ властителямъ большон посѣлости, членомъ рады повѣтвой, начальникомъ мѣста и почтаремъ — въ одѣй особѣ!

Можє кому выдасть ся дивинимъ, якъ можна тѣльки гѣдностей и обовязковъ брати на одинъ плечѣ? прецѣнь се wymagaє часу и труда; особливо войотовство и почтарство! Та на те зъ добра рада: все принимати, бо то посады нитратни, а нѣчому „не втерти носа“, бо у насъ за те вѣдчѣ нічо не скаже... та кой вѣдчѣй особѣ. Мимо того выдѣлу „Селянской Рады“ хотѣвъ розбити ледовій криги и не зважаєвъ на нѣкій можливый перепоний. И добре зробивъ! Якъ уже вѣдомо, вѣче въ маю 1899 р. въ Кововѣ удало ся надѣ всежє сподѣванє. Се додало выдѣловъ заохоты и вѣдчѣ загадавъ добрати ся сего року до Нараєва.

Та що до Нараєва була большій озабочено. Найбѣрше, що часъ робочій, весна обвѣшала ся, а що же наші „братя“ несподѣваного приготавлять? хто то вѣдає? Тому то аранжеры вѣча вѣхали до Нараєва зъ великою озабочено. Однакъ вѣче удало ся такъ, якъ же вѣдчѣ друге въ повѣтѣ бережаньскімъ, хочъ „братя“ на всякій можливый и смѣшний способъ старались не допустити до вѣча. Вирадѣ зъ боку правительства не було перепонъ, але слушайте, що вирабляла „наші зегресні“! Они постановили заложити польску читальню въ той часъ, якъ мало вѣдбувати ся вѣче. Ну, се нѣчо злого. Зъ руска читальня, може бути и польска, коли потрібна для кого. Та сего читальню отворювали зъ великою зарадкою. Замовили музику фаєрманьску ажъ зъ Бережанъ, хотѣвъ она въ Бережаняхъ була бы того дня лучше придала ся, бо то бувъ першій мая. [Але фаєрманъ въ Нараєвѣ ще на цѣмъ несподѣваного придалъ ся...] Ходять фаєрманъ по мѣстѣ та дують на своихъ дутыхъ инструментахъ, а тѣмъ жидикѣвъ за нами якъ за лямомъ Глисеємъ бѣгавъ та вѣдчѣ. Нашіи люди лишь головами кивають на таку кумедию, бо на що въ Нараєвѣ музику, якъ теперь такій таженскій передивонъ? Кумедія зачала ся о 9 годинѣ. Передѣ 10 годиною потягнула музика до костела, а тамъ вже даваны грають и „гарматы“ [моздѣрѣ] бують! Ударили и нашіи люди въ церковный дзвонъ та стали гурмою коло церкви. Вѣдчѣ противники, що итчимъ ихъ не заминять на своій бѣкъ, поспуслики носы. Гадали, що вже зачинає ся вѣче, бо п. Старухъ написавъ бувъ въ „Свободѣ“, що вѣче зачнєть о 10 годинѣ рано. Та якъ-разъ о 10 годинѣ выбухавъ огонь. Де? що горить? Янаєъ стодола жидовска за мѣстомъ. Та угасити не трудно. Фаєрманъ вже спроводжений, а народъ тѣмъ зѣбрала ся коло огня. Та наші вѣдчѣ церкви не рухали ся. О 11 годинѣ надійшовъ о. Любинецкій зъ Вербови, навѣвъ вѣтрный народъ до церкви и вѣдправивъ службу Б. зъ красшу долю руского народу. По вѣдправѣ зачало ся о 2 год. пополудни вѣче, бо на ту годину було оно урядово заповѣджено. Огонь тогдѣ вже бувъ погашеный.

Вѣченики стали збирати ся въ стодола на рускомъ приходѣвъ. Та стодола показала ся зъ мала; була бы здала ся друга така. Учасники вѣча рахують загально на тѣсноту люда. Половина зъ того припадає безпечно на самъ Нараєвъ; лѣвило ся и кѣлька сотъ жѣнокъ. Священникѣвъ прибуло усього сѣмьохъ, а характеристичне, що не бувъ ані одинъ зъ поближкого перемишлянського повѣту, хотѣ селяне зъ вѣдчѣмъ були. Вирадѣ робота пильна въ поли, але гофѣ закинути всѣмъ участникамъ вѣча, чтобы были лѣвѣхъ або чтобы священники бережанскій были лѣвѣхъ господарѣмъ...

Вѣче отворивъ короткою промовою о. Сильв. Лейсній и помилувавъ на председателя п. Старуха а на секретаря о. Савина Дурбака. Закинѣвъ приступлено до рефератѣвъ, займала несподѣванка. Появивъ ся на вѣстрадѣ нашъ любий посолъ о. Данило Тянякесвицъ, що зъ далека прибувъ умысломъ на се вѣче. Его позва и шѣра промова выликала велике одушевленє.

По сѣмъ наступили рефераты: д-ра Чайковского о новѣй процѣдурѣ цивильной, п. Савчука о законѣ ловецкомъ и п. Старуха о ординаціи выборовъ. По кождимъ рефератѣ була дискусія, тому цѣкава, що многіи хотѣли вывѣсти свой жалъ и кривду, ака кого гнетє. Загально навѣкали на уставу ловецку, котра є дуже кривдича. Коли дѣки роблять шкѣду въ поли, то паны на жалобу повѣдають, що се не ихъ звѣрства; коли-жъ дѣка убе ся, то не вѣдчѣмъ брати его собѣ, бо се паньска звѣрства. Та навѣтъ гофѣ было всѣхъ навѣканъ выслушати, бо вѣче не было бы скѣдичило ся. Мѣжъ бесѣдами замѣтій были сѣд. Сакорского зъ Бѣлки, що заохочувавъ селянъ до патриотизму, просѣвъ та закладати читальни, и Явичинского зъ Поручина о нашихъ тагаракъ податковыхъ. „Беруть [казанъ] податокъ не лишь за ту буду, що въ нѣй чѣловѣкъ мусить мешкати, але и за той пляцѣ, де бѣдний шнєць чѣловѣкъ латає и перекушка крупы продає...“

Вѣче ухвалило слѣдуючій резолюціи: Вѣче домагавъ ся: I. Вѣдобрѣвъ вѣдѣ ц. к. судѣвъ власти судити за переступства политичны. II. Знесеня дотеперѣшного закона ловецкого яко кривдичого мѣлосемельныхъ посѣдѣвъ. III. Заложения банку селянского для парцеляціи паньскихъ посѣлостей мѣжъ мѣлосемельныхъ селянъ. IV. Знесеня нотаріатовъ а придѣленя ихъ справѣ судамъ. V. Знесеня радѣ повѣтовыхъ а придѣленя ихъ справѣ ц. к. старостамъ. VI. Знесеня податку домоного и грунтового а заведеня податку загально дохогового. VII. Заведения монополю горьчавого. IX. Побольшения числа пословъ селянскихъ до сойму, такъ, чтобы кождый повѣтъ судовый выбиралъ по ла.

X. Основной реформы выборовъ въ напямѣ до заведеня загального безпосередного тайного голосованя зъ скасованемъ курій выборовыхъ.

XI. Автономіи народностей, вѣдчѣмъ подѣлу Галичины на частѣ польску и руску, зъ долученіемъ до руской частѣ Буковины, и заведеня въ той цѣлѣ провинціи у всѣхъ урядѣхъ и школахъ рускою мовою урядово та выкладово.

XII. Выдаваня зъ державныхъ фондѣвъ вѣдчѣмъ сумъ на економичный и культурный потреби руского народу [руского селянства, руского промысла, руского школьничества и руской працѣ науковѣ].

Вѣче протестує:

XIII. Противъ проєкту Гупки въ соймѣ въ справѣ творения хлопецкихъ майоратовъ.

XIV. Противъ зѣбранныхъ громадѣ окружныхъ або паньскихъ мандатовъ.

Вѣче скѣдичило ся о 6 год. вечеромъ вѣдчѣмъ народною ямю „Ще не умерла Украина“. Та мимо познѣи поры не было выдѣлу утоми и вѣдчѣмъ и пѣваніи было по нихъ, що не радо розходять ся. Неодно ще сердце давило таженскій сумъ. Ще становили кушками та одинъ передѣ другими выводили жалъ, якъ имъ тяжело на свѣтѣ жити, аны не мають не то лѣво са передчѣмъ, але навѣтъ чимъ въ печи затопити. На рускомъ приходѣвъ видко было сумъ и вѣдчѣмъ на тяжку долю, а на польскѣмъ приходѣвъ гра ла музика, бо тамъ паны польску читальню закладали и музику, танцѣ та балѣ справляли...

Вѣче протестує:

XIII. Противъ проєкту Гупки въ соймѣ въ справѣ творения хлопецкихъ майоратовъ.

XIV. Противъ зѣбранныхъ громадѣ окружныхъ або паньскихъ мандатовъ.

Вѣче скѣдичило ся о 6 год. вечеромъ вѣдчѣмъ народною ямю „Ще не умерла Украина“. Та мимо познѣи поры не было выдѣлу утоми и вѣдчѣмъ и пѣваніи было по нихъ, що не радо розходять ся. Неодно ще сердце давило таженскій сумъ. Ще становили кушками та одинъ передѣ другими выводили жалъ, якъ имъ тяжело на свѣтѣ жити, аны не мають не то лѣво са передчѣмъ, але навѣтъ чимъ въ печи затопити. На рускомъ приходѣвъ видко было сумъ и вѣдчѣмъ на тяжку долю, а на польскѣмъ приходѣвъ гра ла музика, бо тамъ паны польску читальню закладали и музику, танцѣ та балѣ справляли...

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Дня 28 цвѣтня с. р. вѣдбули ся звичайный загальній зѣборы членѣвъ товариства „Шкѣльна Помѣчъ“ въ Коломнѣ.

Цѣлорѣчна дѣяльнѣсть выдѣлу, представлена зѣборамъ, обнимала слѣдуючій найважнѣйшій сыры: Якъ въ попереднихъ лѣтахъ, такъ и въ минуломъ роцѣ выдѣлу: 1) старавъ ся подмогати, будь грошевыми на мешканя и харчѣ, будь подаванемъ книжокъ школьных и одѣжѣ, особливо школьных мундурѣвъ [мундурѣвъ даромъ або на сплату не великими ратами] улекшити убогимъ и пильнымъ ученикамъ руской гимназіи навѣщавє школы; 2) удержувать „институтъ“ для учениковъ, вѣдчѣмъ „буре“ и стремѣвъ до розширеня ея, такъ, чтобы въ нѣй могло найтти примѣщенє большє число учениковъ.

На мешканя и харчѣ, книжки, школьную оплату, лѣки, одѣжѣ вѣдчѣмъ мундурѣвъ [дарованъ] выдавъ выдѣлу въ роцѣ [въдѣ 12 марта 1899 до 28 цвѣтня 1900] суму 786 ко роцѣ и 96 сотикѣвъ.

„Институтъ“ для учениковъ, заснованый ще въ роцѣ 1894, де мали помѣщенє ученики выключно за вышєю, однаковою оплатою мѣсячною, переименовъ зъ лѣчаткомъ 1899/1900 школьного року на „бурсу“ и принято [задава недостачѣ мѣсца, тѣмчасомъ] 20 учени-

ковъ, що платили въдѣ 8—17 зр. мѣсячно, а мѣжъ ними 4 даромъ. Зъ поведєния своихъ питомцѣвъ и успѣхѣвъ въ наукахъ выдѣлу бувъ вѣдчѣмъ [бо навѣтъ слабѣйшій поправивъ ся]. Познѣвъ „въ своѣй хатѣ своя правда и воля“, то выдѣлу за дозволомъ загальныхъ зѣбѣръ товариства, купивъ на помѣщенє бурсы мурований домъ зъ огородамъ, а коли не сгавало грошей на заплату цѣны, затыгнувъ довѣтъ, що сплатує ратами. А однакъ число учениковъ, потребуючыхъ сего рода помочи та и заслугуючыхъ на ню, є далеко большє, якъ се могло найтти приютъ въ бурѣ, тому выдѣлу рѣшавъ стремѣтъ до того, чтобы до сєи бурсы можна было принять большє учениковъ, а въ сѣй цѣли треба бы розширити домъ черезъ добуванє до него чѣмъ колькохъ комитѣвъ. Загальній зѣборы членѣвъ пристали на таке розширенє и уважали выдѣлу до перевѣденя будовы поєла принятыхъ планѣвъ. Выдѣлу заравъ взявъ ся до работы и сподѣванє ся, що розширеный будынокъ може стати чѣмъ сего лѣта. Але до перевѣденя дѣла треба грошей, а товариство ихъ столько не має. Вирадѣ буде могло затыгнути позичку на покритѣ коштовъ будовы, однакъ не одержѣвъ такѣмъ, чтобы выстарчили на все. Тому сподѣванє ся, що якъ доси, такъ и далѣе ще, особливо въ сѣй важный порѣ, найдуть ся добродѣ, ширѣ приислѣники убогимъ молодежѣ, що не вѣдчѣмъ тѣмъ своимъ помочи и причинѣтъ ся хотѣтъ бы и малыми датками до основаня важной задачѣ, народного обновленя.

Выдѣлу высказує именовѣмъ Товариства и именовѣмъ убогимъ молодежѣ сердечную подяку вѣдчѣмъ Вп. и До-т. Добродѣмъ, що въ часѣ въдѣ 12 марта 1899 до 28 цвѣтня 1900 допомогли товариству ласкавыми и щедрыми датками до осягненя цѣли. Яка була передѣмъ высказана. Такъ на „Шкѣльну Помѣчъ“ въ Коломнѣ и на купно вѣдчѣмъ будову дому для бурсы зложили въ томъ часѣ въ короноувѣ вѣдчѣмъ: Институтѣмъ: Соймъ краевый 200, Рады повѣтвой: коломыиска 1800, косовска 40, надѣбрѣнська 30, долиньска 100, городеньска 100; Рады гр. мадейскѣ: коломыиска 200, печѣвѣжска 20; Тов. „Дибетеръ“ 100, Вп. Члены и Добродѣ: Гашицѣ 754, Гнатюкѣ 1380, д-ръ Дембицкій 410 и зробивъ контрактъ к. ина даромъ. Каричакъ 24, Польняскій 10580, о. Вѣйтховскій 418, краевый инспекторъ шкѣлъ вѣдчѣмъ Львова Левицкій 10, Попель 4, Котакъ 2, Пачовскій 4, Воляньскій 4, ст. сов. Залчовскій 12, Рогужинскій 3, Н. Огоновскій 640, В. Балицкій 12 кор., фаску сыра, 1/4 фасолѣ, 3 курки и колѣчѣ; Хойнацка зъ Гарисимовѣ фаску сыра и колѣчѣ; Любо-вѣчѣ 2 короны, Левицкій 6, Галайчукъ 4, Глѣбовицкій 4, Нестайко 10, Федюкъ 4, Дотоцкій 4, Савула 2, рад. суд. Кульчицкій зъ Самбора 10, Калитовскій 4, Д. Л. 10, Сняльскій 3, Пельцескій 520, Крушельницкій 2, Печерскій 550, Витоминскій 310, Н. Н. 21, Макарушка 6, Кордашевскій 576, Колодницкій 550, Рыбачекъ 450, Дембицкѣвъ 2, Гладѣвъ 2, Раковскій 6, Гелитовскій 3, Насальскій 470, Сеницкій 470, Кубишталъ 330, Кузьма 340, Долыньска 260, Ломиницкій 360, Васильковскій 240, Перѣсцкій 658, Кончѣ 2, Харжевскій 4, Головацкій 1020, Сеникевичъ 360, Вѣлявскій 2, Сивакъ 1140, Чалинскій 360, Гузаръ 6, Ясеницкій 30, Ласицукъ 4, Решетиловъ 3, Кобринскій 430, Зеновичъ 430, Палютъ 390, Дудикевичъ 840, Галага 2, Коблявскій 3, Грабовенскій 2, Войнаровскій 4, Добропольскій 12, Шани-вскій 2, Гада 2, Осадца 6, Майковскій 4, Кусьоновичъ 210, Ступиницкій 12, Сивовичъ 340, Бѣтѣкъ 280, Пеленескіи 420, Юргевичъ 280, Ананевичъ 4, Гриндарѣвъ 2, Кобѣвъ 3, Биликевичъ 4, Зѣма 240, Шендаровичъ 2, Яновичъ 2, Хшановскій 2, Бишѣль 2, Сѣменовичъ 2, рад. дѣ-ру Кунцекъ 6, Бергунъ 10, Боярскій 2, Бурнадѣвъ 2, Охничъ 2, Стеѣвичъ 2, Бадѣ 2, Шухевичъ 4, Паукъ 2, Ляндѣръ 2, Глинскій 280, Козяцкій 3, Кореневичъ 360, Гр. Кульчицкій 3, д-ръ Кульчицкій 3, Курникъ 280, Левицкій 11, 280, датками меншими нѣжѣ 2 к., разомъ 8684 к. Д-ръ Ляндавъ адвокатъ въ Коломнѣ спѣсавъ угору зъ подпримѣмѣвъ будовы даромъ; внѣшій доходы и жертвы: зъ представлення руского нар. театру 19280, вѣдчѣмъ въ „Родинѣ“ 490, Вечерницѣ Шевченковѣ 302, судовѣ урядовѣ рѣшту зъ дару для рад. Залчовского 1162, д-ръ Дудикевичъ вѣдчѣмъ клиента 100, Скородинскій зъ Самбора вѣдчѣмъ складни 10, о. Н. Балицкій вѣдчѣмъ себе и парохіи 6, гандлѣва и промыслова молодежѣ въ Коломнѣ зъ балю 2420, д-ръ Кобринскій господарѣ для д-ра Дембицкого 4, Бурчинскій и громада 4.

За Выдѣлу товариства „Шкѣльна Помѣчъ“ вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Вѣдчѣмъ Голова, Паливайко секр.

Зъ друзарнѣ Институту Оставропійского підъ зарядомъ Іосипа Данилюна

в безцільно, бо вона нестуге хіба лишень на се, аби Чехамъ привадувати до вбѣ оловяній кулі. Найсилнѣйшій аргументъ за неможливістю прийняти lex Kerberъ спочиває въ диміюмъ Резека. Politicъ зновъ твердить, що Резекъ мусить би доперва тогды уступити рѣшучо, коли би по новѣмъ замкненю рады державно наступило введенє въ жите языкового закона въ непарламентарній дорозѣ. Нѣмцкій дневникъ "разъ" також не суть вдоволені въ lex Kerberъ, а особливо въ моравского проєкту и плану заведеня институту урядниківъ extra statumъ въ мѣшанихъ округахъ.

Вчера вѣдбуло ся засѣданє нѣмцкого поступового сторонництва, на котрѣмъ радили надъ теперѣшню ситуацію. Принято ухвалы супротивъ чешской обструкції, але ихъ амбѣтѣ поки-що невѣстны. Комунікатъ выданный нѣмцкимъ людowymъ сторонництвомъ звучить:

Вызває ся правительство до якъ найскорѣйшого предложеня закона управительногого уживаня нѣмцкого языка пѣсля программы Нѣмцѣвъ въ Зеленихъ свѣтахъ.

Окрѣмъ тыхъ сторонництвъ надъ парламентарною ситуацією радили ще клубы: нѣмцкой лѣвицѣ, парламентарна комісія правихъ и католицко-людова партія. Правихъ на мѣрала аразу поробити Чехамъ уступки, аби ихъ наклонити до залишеня обструкції. Зъ клубу лѣвицѣ выѣде интерв'яція до правительства, яке оно займає становиско супротивъ нѣмцкого языка, яке языка для зносивъ. Поляки, Словѣнцѣ и католицко-людова партія заявили ся противъ обструкції.

Керберъ конферувавъ зъ проводникомъ феодальной шляхты, Пальфимъ, Чехи хочутъ недопустити до выбору квотовой депутації. Говорять, що въ правительственныхъ кругахъ порѣшено вѣдбути нинѣ друге и послѣднє засѣданє палаты.

Зъ чешского сойму.

Въ чешскомъ соймѣ вѣдзовали ся д. 5 с. м. при бюджетовѣй дебатѣ два радикальнѣе голоса, що звертають на себе загальну увагу.

П. Бака промавливъ противъ позицій на войско и жандармерію, указуючи на вороже чешскому народови поведєне жандармеріи. Значивши коротко, що правительство свидѣомъ обмѣжу автономію чешского королевства, лишаючи чешскому сойму лише короткій часъ до нарядѣ, и что помирєне обохъ краевыхъ народностей оказало ся неможливымъ, перейшовъ бесѣдникъ на зѣвѣстную справу о "зде". Чешскій народъ — гонимъ вѣтъ — все має въ памяти слова, сказаніи монархомъ до п. д-ра Странского. Коли найвысша голова дає ся вѣдати до такихъ высказѣвъ и грозить наглными судами, котрі законно нѣмають вѣдставы, то не можемо нѣчого вишого

бачи, люде дуже захланні, забрали си монастирєви и утворили для своєи родины юридикъ. Наслѣдники Александра Балабана були въ прикрыхъ вѣдносинахъ маѣтковыхъ и продавали усь юридикъ. Отже Шумлянскій попродавъ усь дороговѣйшій вѣта Теревольскій Матери Божой и тѣми грѣшми заспокоивъ Балабанѣвъ, а записомъ зъ 1706 р. вѣддавъ землю монахамъ у вѣчне посѣданє. Монахи оцѣнювали прихильность Шумлянського и помагали ему въ змаганяхъ въ корнєтъ уни.

Русины львовскій, а найпаче Ставропігійске Братство оинрало си его потайнымъ затѣямъ. Шумлянскій хотѣвъ зломити Ставропігію занимаючи силою Успенскую церковь, але братчики умѣли оборонити свое право. Тому-то рѣшивъ ся Шумлянскій вѣдтати доходы Братства и такимъ чиномъ ослабити Ставропігію. Въ тѣй цѣли заложивъ вѣтъ друкарню въ св.-юрскѣмъ монастырѣ. Урядженіи друкарнѣ заявилъ ся Іосифъ Городецкий, монахъ св.-юрского монастыря, що вѣдбувъ паломничество до Брусалима и вѣдтакъ подорожувавъ по Гнигѣ та бувъ у Римѣ и Венеціи. Въ подорожахъ научивъ ся вѣтъ друкарства та штуки гісерской. Коли вернувъ до Львова, велѣвъ ему епископъ заняти си уладженіемъ друкарнѣ и вже въ роцѣ 1686 выдвѣвъ Шумлянскій въ тѣй друкарни свои "Метрики". Въ четвертой книжѣ, що си Шумлянскій назвавъ "Нравоученіе отъ Насъ Епископа Мірскихъ Іеріомъ", такъ пише про друкарню: "А любо треба си (книжку Метрику) заплатити, и тому не дѣвуєте ся Честній отцѣне, бо вѣддаєте добре, же и Намъ Друкарня не пришла дармо. Мусѣлимо си до бѣре оплатити. Аже тую Друкарню, не на свою яку Прывату, а на примноженє добрыхъ на крєвннхъ монахъ постаралємъ ся выставити, тѣлько найпервѣй для умноженя книгъ

сказати, якъ то се в выплывъ сердца монарха, що се в его давна ненависть до чешского народа, и мы не можемо собѣ помочи, коли весь чешскій народъ прийшовъ до пересѣдчєннѣ, що въ тѣмъ высказѣ покаже си давна неприязнь цѣсаря до чешского народа. Цѣлкомъ такъ само необачно давъ ся вѣтъ вѣдбавъ до высказу, что нѣкому за ся рѣчь не удѣлѣти амнєстии. Кто въ послѣднихъ лѣтахъ бачивъ, за якъ злочины и проступки удѣляю амнєстии, а хто собѣ нагадавъ высказъ монарха при сѣй нагодѣ, той зновъ нѣмає вѣтъ вѣдбавъ не може собѣ поминати си справы, зѣтъ лише тѣмъ способомъ, якъ и що-лино сказавъ. Пануючій цѣсарь не удѣлѣвъ амнєстии, а чешскій народъ дочекавъ ся того, что бѣдай въ однѣмъ выпадку пануючій державѣ слова. Въ остальныхъ выпадкахъ, хоч и давъ нѣмъ обѣтъ въ слабѣй хвалѣ, то чешскій народъ не вѣдждавъ ся словєнє тѣхъ обѣтъ.

Дальше обговорює бесѣдникъ задачу чешской политикѣ, котра повинна старати ся довести централистичну систему до уладку. Часто — каже — указують на великодержавне становиско монархії. До чего-жъ мы, Чехи — каже, — маємо старати ся о се становиско державы, коли цѣла си политика не старавъ ся о се? Цѣла наша внутрѣшня и загранична политика не вѣдчимъ вишамъ, нѣмає урядомъ въ службѣ политики нѣмцкой державы. Послѣдними днями вѣсьмо свѣдками подѣлъ, котрѣмъ нѣмає пояснити си можна, хіба тѣмъ, что политика нѣмцкой державы такого набиравъ впливу на нашу, что попросту тагє австрійскій династичну политику у свою службу. Въ хвалѣ, коли по знесеню языковыхъ розпорядженъ Нѣмцѣ обставили на конференціяхъ при своѣй програмѣ въ Зеленихъ свѣтахъ, а правительство ладить ся ввести въ державній радѣ вѣвѣстныи проєктъ Кербера, заживши ся на те, что в однихъ въ домѣхъ Нѣмцѣвъ, — въ тѣхъ хвалѣ цѣсарѣ Францѣ Іосифѣ вѣде до Берлина. Кто знає, якъ вѣдъ якогось часу Нѣмцѣ у своихъ домѣтахъ чимъ разъ дальше поступаютъ, не може дивити ся на се никакъ, якъ зъ тѣмъ вѣдчимъ, что австрійскій цѣсарь привѣдѣвъ до Берлина, чтобы принести такъ корнєтъ велико нѣмцкій политикѣ. Языкова борба у насъ не означає борбы о уживанє нашего языка, а она борба двохъ великихъ племенъ, славянського и нѣмцкого. Мы знаємо, до чего простувъ велико нѣмцка политика; а коли австрійска политика не бачить въ сѣй хвалѣ своихъ шкѣдѣ и користей, то тѣмъ больше часть намъ прозрѣти и уладити пѣсля того свою политику. Намъ въ земляхъ чешской короны не ходитъ лише о те, чтобы удержати свою народну державу або свою народну екзистенцію, але о дещо больше, — чтобы територію, котра исторично и геогрѣфично авѣ си землями чешской короны, була подѣланою нашою державою самостоятелно, чтобы була тѣмъ, чимъ була давно: самостоятелною державою. Самостѣйность чешского королевства не була анєсна жаданымъ межинароднымъ, а загалъ жаданымъ правымъ актомъ. Чешскє королевство и его репрезентантъ, нѣмѣйшій пануючій цѣсарь и чешскій король, не вѣдбавали нѣмакому пануючому ишою державы. Самостѣйность чешского королевства трєвавъ дальше; а коли нинѣ деякі справы его подолдують си у сѣбѣмъ парламентарнѣ, то дѣе ся се лише переходово. Здає ся, что Нѣмцѣ лагодять ся на часть, коли не стане нинѣшного нашего пануючого. Такъ у

ку Помноженю Хвалы Божой служачихъ. По вторе, для поправки и оздобы Церкви св. Вел. Муч. Хва. Георгія катедральной, и для выживленя при той же Церкви св. зостаючи Законниковъ, священниковъ, Діаконовъ, Монаховъ, ідижъ жаднои ишою до той Церкви вѣмашъ маѣтності. Аиъ на свой тѣды пожитокъ, аиъ на Крєвннхъ своихъ, тѣлько на помѣщенію Церковь, и при ней зостающихъ людей Духовныхъ всю интрату обертати хочъ, и обычу. Ажебы то и по смерти мѣиъ непорочно трєвало, и отъ Катєдры Нашой Львовскихъ не отходило, Тестамєнтомъ моимъ, и Астами іродскими зѣтвердити того не понехаю, фундаментъ тежъ товѣже Друкарнѣ маю; Привѣлей Найвысѣйшаго Монарха Іоанна Трєтєго Короля Цаца, намъ пѣсливє пануючому, зъ которого Ласки по Ласцѣ Божой, маю и безъ Друкарнѣ хлѣба досытъ на мою потребу". — Кромѣ Метрихъ друкувавъ ся тутъ (1688 р.) Псалтирь, а св.-юрскій игуменъ Александронъ присвѣтивъ его епископови Шумлянскому. Нинѣ той Псалтирь бібліографична рѣдкѣсть; доси задержали си примѣрники въ св.-юрской бібліотекѣ. — Вѣдтакъ св.-юрскій игуменъ Іосифъ Скульскій вѣдвѣвъ Городецкиймо вылати ноты та выдѣлѣти Ірмологіонъ. И дѣйствию появивъ ся 1700 р. першій Ірмологіонъ на галицкѣй Руси, якъ про се згадує издавецъ въ своихъ Передѣлѣхъ словъ (Предисловію и послѣсловію). Мимо торжественногъ заявѣ Шумлянського св.-юрска друкарня не могла удержатись, а монахи продали друкарню и ноты Ставропігійскому Братству.

Шумлянскій давъ по-при монастырѣ о свою катєдру та приобрѣвъ дуже много цѣнннхъ рѣчей. Коли король Іванъ III. занявъ Волощину, забравъ вѣтъ усь скарбы и богатѣ одежѣ та апаратуру въ митрополичего

оранцузскихъ политичныхъ кругахъ толкуютъ про судьбу Австрії далеко частѣйше и поважнѣйше, нѣмає се на жалѣ дѣе ся у насъ. У Франціи уважають се за фактъ, что бѣдѣ до великихъ державныхъ переворотѣвъ. Однѣко думаю, что въ тѣмъ разѣ розходиться будѣлише о габсбургскій династїю. Здає ся, что си династїя за политичнѣ хибѣ послѣднихъ 50 лѣтъ має нинѣ покутувати. Але здає ся, что бажаня Нѣмцѣвъ такъ не сповнаєтѣ ся, бо противъ ихъ силы естѣтъ ще больше сила, яко вѣдбавѣ цѣлон Европы. Хочъ бы вѣтъ Нѣмцѣ перли до того, чтобы чешскє королевство было прилучєно до нѣмцкой державы, то равновѣга Европы не допуститъ до того. Я уважаю за сѣбѣ обявѣтъ сказати се въ сѣй хвалѣ, коли нашъ пануючій пробавѣвъ въ Берлинѣ, чтобы ему чешскій народъ привѣдѣвъ, что про насъ безъ насъ рѣшати не смѣе. Може бути, что розходиться ся о судьбу габсбургской династїи, але нѣколи о судьбу чешского народа и земель чешской короны.

По и. Бакасъ говоривъ п. Прашектъ. Вѣтъ такъже заявивъ, что будѣ голосувати противъ позицій въ бюджетѣ на войско и жандармерию. Навѣзуючи до бесѣды и. Бакасъ, посвѣдчѣвъ, будучи участникомъ чешско-нѣмцкихъ конференцій, что вѣтъ участники молодчешскіи и въ большѣй послѣдствіи высказували на конференціяхъ тѣ жалѣбы, про котрі говоривъ тутъ и. Бакасъ. Бесѣдникъ пересвѣдчѣвъ ся такъже, что до того нѣмає Чехами и Нѣмцями нѣколи не привѣде въ горы; спонуда до немуситъ выити зъ долу. Поки политика будѣ въ рукахъ професіонистѣвъ, поти до того не привѣде. Треба народови отверто сказати, что кождѣ правительство вѣдѣомѣ в нѣмцкой централистичнѣ и прѣдѣ понавѣстїю до чешского народа. А в се вина короны. Знаємо — каже, — что на трѣхъ сидѣтъ пануючій, котрѣй в Нѣмцѣхъ и котрѣй нѣколи не хочѣ допустити, чтобы мы были равноправнѣй зъ Нѣмцями. Се мусимо народови сказати, чтобы знавъ, де в корнєтъ алого. Подорожѣ, про котрѣ говоривъ и. Бакасъ, выгладѣвъ намъ, мѣвъ бы наша держава мало си дозволяти на смѣртъ. Але мы того, что стане ся, не боимъ ся, бо знаємо, что наше истованє забєвѣченє для равновѣга Европы. Страшакъ абсолютизму и рознущеня державнои рады не має для насъ значѣннѣ. Рознущенє рады державнои чешскіи послѣ не боятъ ся. А що-до абсолютизму, — то що-жъ нѣшого маємо теперъ, якъ не абсолютизмъ подѣ покрываюмо конституцію? Нѣхай будѣ и нѣмцкій абсолютизмъ, мѣвъ нашѣмъ и сердца намъ не вырѣе аиъ нашѣмъ културы намъ не забєрѣ.

По абсолютизмѣ такъ муситъ наступити щось, что могло бы насъ заспокоити. Безъ заспокоєннѣ чешского народа не можна и подумати про здоровѣй парламентаризмъ и здоровѣ конституцію. Але мусимо такъ говорити правду яно. Не смѣємо разъ въ-разъ говорити, что мы такіи добрыи и любящии. Се не правда! Не лѣжѣмо! Скажѣмъ яно, что были такіи часѣ, еще до недавна, коли мы чували, якъ простѣй хлѣборѣвъ, робѣтннхъ, ремѣсннхъ зъ набожнѣю почестїю вымѣвлявъ слово "цѣсарь-панъ", якъ зъ набожнѣю почестїю глѣдѣвъ на его образѣ и якъ собѣ обявѣвъ сираведливѣсть и помѣвъ вѣдѣ цѣсаря. Але что бачимо нинѣ? Нинѣ нема вже тои набожнѣи почестїи, нема того довѣра, а образѣ, на котрѣй зъ такою набожнѣю споглѣдаю, починають переходити куды вѣде, а ихъ мѣсце

собора въ Сутавѣ и перевѣвъ зѣ собою до Польщѣ. По смерти сучаскового митрополита поставивъ король въ 1698 р. Шумлянського администраторомъ опороженной митрополіи и при тѣй то нагодѣ удало ся ему добути вѣдѣ уряду польского бѣдай часть забранныхъ скарѣвъ а передѣвѣмъ дорожнѣй хрєсты та митру сучаску, котру вѣдтакъ въ завѣщанію записавъ львовскѣй катедрѣ. Монастирь и св.-юрска церковь, положенѣ далеко за мѣстомъ, наравѣнѣ были на частѣ напади, что то при кѣицѣ рѣши-посполитѣ такъ часто лучали ся и уходили шляхѣ цѣлкомъ безкарно. Тому-то Шумлянскій укрѣпивъ монастырь и накупивъ недостаткомъ вѣрувъ. Всю тую апаратуру записавъ вѣвъ монастырєви, а въ завѣщанію застерѣвъ си, что родина не може мати нѣякого права, не смѣе нѣчого вѣдбрати монахамъ. А чтобы св.-юрскіи монахи по вѣщѣй часѣ удерживали си, и чтобы "chwala Boska па tak publicznym miejscu przez zaspuch у робѣтнхъ zakonnikѣвъ nie ustawała", то записавъ нинѣ ще 6000 зол. польск. на своихъ добрахъ Гошѣвъ коло Болехова въ нинѣшнѣмъ повѣтъ долиньскѣмъ.

Такимъ чиномъ Василіанє розжили ся зновъ на св.-юрскѣй горѣ, а что они становили элементѣ больше просвѣщеннѣ мѣжъ духовѣнствомъ та помагали епископови въ шарєню уни, что си львовска епархія приняла торжественно 1700 року, тому мали они важкѣй голосъ у епископа. А коли на владѣмъ престолѣ засѣвъ 1710 р. старєнскій епископъ Варлаамъ Шенгидій и перевѣвъ частинну реформу Василіанѣвъ, значѣннѣ чина и порєвага монаховѣвъ надъ свѣтскими священниками зрѣсла и дала причину до ворогованнѣ мѣжъ бѣлымъ а чернымъ клиромъ.

(Далше буде.)

займають образѣ Гусѣвъ та Жижковѣвъ. Тѣмъ давнѣйшѣю почестїю у кождого народу вже нема. И яє-жѣ було бы сердце того народу, чтобы цѣлувати руку, котра его бѣ путѣмъ! Мѣжъ народамъ клѣпати, и мы потребуемо ему лишь сказати, что по доброму въ Австрії нѣчого не вѣдѣ, а вѣрѣ, что прийде хвала, коли покаже ся, что народъ має въ собѣ еще дещо крови зъ часѣвъ гуситскихъ. (Славно!)

Полаємо си промовѣи пѣсля соймового стенограму. (Подали ихъ и нѣмцкій дневникъ.) Нашѣ читатѣль можѣтъ въ тѣхъ промовѣхъ радикальныхъ послѣвѣ чешскихъ амѣркувати, якъ стоять дѣла въ Чехії, куда вѣде чешскій радикализмъ.

Зъ рады державнои.

На вчерашнѣмъ засѣданію передъ приступленіемъ до порядку дневного, президентъ министровъ д-ръ Керберъ выголосивъ экспрѣсѣ, въ котрѣмъ заявивъ, что теперѣшнѣя хвала дуже важна въ истѣрии державы. Правительство узнаючи велику вагу языкового закона, вѣло инициативу въ свои руки, въ цѣли привѣрєнє національного мѣра и будѣ бы щаславє, коли бы ему се повело ся. Коли ему се не поведѣ ся, въ такомъ случаѣ правительство не можѣ будѣ робѣти нѣякихъ закладѣвъ. Доверѣа коли угодовѣ конференціи не дали нѣякихъ результатовъ, правительство вѣступило на ту дорогу.

Прѣектъ языкового закона абудовано на засадѣи одноцѣлѣности языка [Einsprachigkeit] але правительство цѣлкомъ не стоить на тѣмъ становиску, аби уперто обставити при своемъ предложенію. Противно, коли интересованѣи сторонницѣа зрѣблѣтъ яєе ише, можливѣе до принѣтия прѣложєнє, правительство радо его примѣе. Головинѣмъ питаніемъ в засадѣи одноязыковѣсти. Президентъ министровъ подносѣтъ, что законъ опирає ся на фактичнѣмъ вѣдносинахъ и — по его думѣи найскорѣе вѣде до цѣли, т. е. до розвѣзаннѣ языкового питаннѣ въ Чехії.

Що до Моравы, то тамъ оба плємена такъ зъ собою змѣшанѣи, что было конечностю удержати въ цѣлѣмъ краю засаду двоязыковѣсти. Головинѣмъ причиною проєкту утворєннѣ въ Чехії обводныхъ урядѣвъ [Kreisregierungen], были одностѣйнѣ бажаня обохъ племенъ и фактичнѣи потребности администратіи. Правительство предладаючи тѣ законы, робѣти першій крокъ на дорожѣ до реформы администратіи. Министрѣвъ просѣтъ, аби правительство предложение принѣти безотворно и зъ увагою.

Обговорюючи ситуацію, д-ръ Керберъ згадуєвъ про фінансы державы. Касовѣи засѣбы въ послѣднихъ часѣхъ значно зменшили ся. За те потребности збѣльшили ся въ кождѣй области. Вѣдѣ 1896 року вырѣсли они о 292 миліонѣвъ коронъ. Очевидна рѣчь, что зъ давнѣйшими доходами не можѣ выити тѣмъ больше, что и наѣвъ привязанѣи до податковѣи реформы не адѣвѣтали ся. Причина того зменшеннѣ доходѣвъ лежить такъже въ тѣмъ, что австрійскій промислѣвъ не побѣдѣвъ ся. Мало всего того держава мусѣтъ сповнѣти супротивъ населєннѣ цѣлѣй радѣ обявѣзковѣвъ.

Вѣдтакъ д-ръ Керберъ сказавъ пѣдѣссѣннѣмъ голосомъ: Заявляю зъ цѣлою рѣшучѣстю, что коли палата не ухвалитъ на часть вѣдповѣдннхъ средствъ на инвестаціїи и т. и., въ такомъ случаѣ правительство снѣдѣа зъ себе вѣску вѣдѣвѣальность за консєнценціи, нѣиъ зъ того выплынуть, тѣмъ больше, что ся ухвала цѣлкомъ не була бы высказаннѣмъ довѣра для правительства, лишь выключно лежала бы въ интересѣ населєннѣи.

Зъ черги президентъ министровъ звернувъ увагу на небезпечєнєство, яке може выплынути, коли теперѣшнѣи вѣдносинѣи будутъ дальше трєвати. Населєнєа домагає ся вѣдѣ парламєнту интензивнои працѣ, коли одержавъ нагоду до того. Правительство не естѣтъ сєму на перешкодѣ, домагає ся лише сирадѣливѣности для народѣвъ и удержаннѣ великодержавного становиска монархії. Сего правительство мусѣтъ безусловно придержувати ся.

По промовѣ д-ра Кербера, котрѣй недвѣзначно остерѣвъ въ обструкціонистѣвъ передъ розвѣзаннѣмъ палаты и абсолютизмомъ, забравъ голосъ п. Пацакъ и заявивъ, что по заявѣ правительства Чехи не можѣтъ уважати предложєннѣхъ проєктѣвъ за достаточнѣи, бо не добачуютъ въ нихъ достаточного заповѣнєнєа для равнѣправности. Въ своихъ частѣи нѣмцка лѣвицѣа вѣднесла свою обструкцію правдѣннѣмъ тріумфѣмъ и вѣдѣ того часу обструкцію привязано парламентарною институцію. Коли Чехи хочѣтъ теперъ поступити такъ само, то робѣтати се лише въ оборѣнѣи своєи свободы и равнѣправности.

По тѣй промовѣ п. Пацакъ розпочавъ чешку обструкцію двома внесеннѣи о помѣщенєе голосованѣи; перше надъ внесеннѣмъ, аби зарѣджєно тайне голосованє надъ жаданнѣмъ выдрукованнѣи однѣи петиціи въ стенографічнѣмъ протоколѣ. Внесенєа тайного голосованнѣи вѣднѣнєомъ 147 голосами противъ 58. Коли розпочало ся другєе голосованє надъ першнѣмъ мериторичнѣмъ внесеннѣмъ, розпочала ся демонстрація галєринѣи, на котрѣй были зѣбранѣи промисловѣцѣи Долѣшнѣи и Горѣшнѣи Австрії. Демонстранты кричали: "Прѣчь зѣ зрадинѣамъ народу, прочѣ зѣ бандѣю, что краде народѣи по 10 ар., прочѣ зѣ Чехами! Се має бути парламентъ!" и т. д. До сѣи "дискусіи" вѣмѣшали ся такъже деякіи антѣсємитскіи и чешскіи послѣды, заострюючи авантюру. Мѣжъ Крумгольцомъ и Бєльоглѣвомъ мало что не прийшло до бѣи, але товаришъ Крумгольцѣа

Рестаурація Пільзеньска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

порукає: Сѣвѣдѣа по варшавскѣи 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стрѣвъ, горѣнка кулѣннѣи и кулѣннѣи, що чѣстєрѣа и пѣдѣльѣи флѣчки по варшавскѣи, обѣдѣи зъ 7 поправъ по ар. 1-10. Covert пѣсля карты. По театрѣ Covert зъ 3 поправъ 4 70 кр. Въ пятинѣи рыба по жидѣвскѣи. Вина добрый.

Зъ поважаннѣмъ Іванъ Францъ Новаковский.

взяли его за кофінг і відправили на місце. Вальовський кричав до Станіслава: „Жидівський шубравець!“ Аби знайти ту делікатну дискусію, президент казав опорожнити другу галерію, що переведено з великим трудом.

Коли палата утихомовилася, виступив Молодочек Курць з двома дальшими позначеними голосованими. Ті голосовані знову викликали „жидівське“ міжє посланця. Коли викликали імя п. Вольман, сесі крикнув: „Пане президенте! Як довго ще в тій палаті будуть людям будувати красти гроші з кишень!“ Коли викликали імя п. Грегоріа, той крикнув до Вольмана: „Абдул жиде. Повісити сего жиде!“ Обструкція взагалі заповняла сесію, бо Чехи вносили вже 2.750 петицій а до голосу записалося 48 посланців. Ім'яний голосовані заповнили ціле засідання, так що палата не могла цілком приступити до порядку денного. По сесійній поштові голосовані президент без приступлення до порядку денного замкнув засідання заявляючи, що слідує засідання з „продовженням порядку денного нинішнього засідання, відбуде ся завтра“, т. е. нині.

На вчорашньому засіданні правительством пропонується проект закону в справі часткового обниження належностей в одній подані з ухвалення концесії на ведення ремесла з ухвалення дозволу на ведення приватних агенцій, як також в одній подані з затвердження фірми до торговельного реєстру або з зміну запрополювання фірми.

Даліше правительством внесло нову справу вже пропонується але досі не полагати проект закону в справі зміни, згідно доповнення §. 13 і 14 закону о особливостях податку, і в справі утворення округів вибору для чотирьох класів зарплатного податку. Правительством пропонується також проект закону в справі нового управління індивідуального розділу континенту алкогольного міжє ті горальні, котрі підлягають консумційному податку.

Міжє голошеними інтерпелляціями і внесеннями знаходять ся петиції в справі поштових і телеграфічних маніпулянтів о поліпшення быту і право платити, як також о внесення розпорядження міністерства торговель з 22 марта 1900. В тій розпорядженні уважено лише ті маніпулянтки, котрі служать довше як 9 літ, а шкоду молодших. Палата ухвалила відслати ту петицію до бюджетової комісії.

П. Дашинський інтерпелював президента, чому досі не пропонується закону про зміну часу праці в ковальнях угля. Д. р. Фукс відповів, що в тій справі відбуде ся нині засідання редакційного комітету соціально-політичної комісії.

Від президента міністрів надійшло до президії палати п'єсьмо з проханням о переведення виборів до кватової депутатії, що буде адяте ся поставлене на порядку денного нинішнього засідання.

Зь театру війни.

Зь під Маєкінгу доносять до бюро Райтера під датою 28 цвітня, що дні 21 цвітня Буря розпочала сильне бомбардування, від якого охороною хотіли уряди штурм на місто. Однак військо Бурів виразило огнем авіаційних армій мусіло цесити ся. Буря забрали з собою всі арматії з винятком двох менших. Тієї ж міст змешав ся. Денежа Плюмера з дня 2 с. м. доносить, що Буря скривляють свої сили під Маєкінгом. Плюмерів поведе ся при помічї голубів уряди кореспонденції з містом. Таймс доносить з Маєкінга під датою 8 с. м., що там панує пропація.

В понеділок отворено в Преторії сесію союму в присутності заграничних консулів і військових аташе. Президент Крігер віддав великі похвали Жуберу, хвалив льояльність Ораніа і заявив, що відносини Трансвалю зь всіма державами з винятком одної Англії суцї добрі. Трансвалль своєю постановою доказав, що щиро бажає удержати мира і також тепер зробить все, що в нього силі, аби як найкорше привернути марий стан рвч. Президент висказав наріст радість, що симпатії цього свїта суцї по сторонам Бурів. Крігер ствердив зь доволеннєм, що фінанси Трансваллю потраплять засновки величезній видатки, які з собою тягнє війна і закінчав молитвою о ласку небес для трансвалльської республіки.

НОВИНКИ.

— Зь Руского товариства педагогічного. Засідання відбуде ся в суботу 12-го мая о 6 годїні де звичайно.

— Памятку знаєся панщини обходили досі Русини все дня 3 ст. ст. а 15-го нов. ст. мая. Сего року 15-ий нов. ст. мая припадає не на 3-ого, але на 2-ого ст. ст. мая, отже де-куди в краю вирнуло питання: чи Русинам обходити памятку внесення панщини 2-ого ч. 3-ого ст. ст. мая? На який погляд треба держитись юліанського календаря і обходити памятку внесення панщини 3 (16) мая [а не 2 (15)], бо „третій май“ став ся у нас (в літургії, в намісах на пам'ятку

них хрестах і т. п.) терміном історичним, необхідно зв'язаним з фактом внесення панщини.

— Станіславська Капітула — як нині пишуть зь Станіслава — відповіла в день похорону бл. п. митроп. Кузловського зь священством катедральним богослуженням за душу пок. архієрея. В церкві явил ся представителі властей правительствених, автономичних і військових, а зь шкільним учительським семінарієм. На сесії ратушній появляла чорна хоругва.

— Неховане руского обряду. У Відні вийшов „Jahrbuch für die k. k. Gendarmerie der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder für das Jahr 1900“ зредатований сьмим інспекторатом для жандармерії. Отже на диво — в тій „Jahrbuch“ у календарі поміщено свята тільки для рим-католиків, протестантів і жидів, а помінено свята для греко-католиків (отже Русинів), хотів до 1900 року руські свята все були там поміщені. Не знає, за-для яких причини учинено Русинам таку кравду? Чи може Русини не платять податку на жандармерію? чи може Русинів зачислено вже до рим-католиків? чи може настав уже такий час, що воді тепер має наступити зміна антиєміїзму — антирусизму? Сесія цікава і загадочна справа заслуго, аби порушити якийсь зь незалежних наших послів в парламенті відносимо, аки цюмолі, і пригадав інспекторат жандармерії, що руський народ в Австрії ще не загинув і платити не малий податок, тож не годить ся так без сорому его нехтувати!

— Изь Станіслава пишуть нам: Для 26 цвітня устроїло Товариство руських жінок для тугешої Русі сьбієне свячене. Мимо не дотримую пори збрало ся в селі Сокола по-над 80 осіб, так зь місцевих як і околишніх пателієнці. По довершенні акції посвячено і по гарби промови чинились дозвільно о. кр. Богомоя засів всі, мовь одна родина, де багато заставленої столів а обіда пійшла охоча, не мала мушена, справді дружна забава. Навколо це не получало ся тугеші руске товариство так сьбієне, так по родному, як сьмь разом. Тож коли вже третій півень просївали, учасники, розходяться доми, не мали слів похвали для теперішнього від'їзду, особливо для неумомного представельки за те, що зготувала нині таку відраду хвилю. — Учасники.

— Археологічний відкриття. В селі Іваню ваді Дитервіч залізничного півтя, викопали селіне в рові коло вивозу кобаски камути. Один зуб передан до кабінету руської гімназії в Коломиї, иншій, більшій зуби лишили ся у Іо-нея Соколовського, завідавача дбери ки. Повнішого в Іваню. Там найдено також крем'яну секіру, що також знаходиться ся тепер в кабінеті коломиїської гімназії. В тій селі на горі є курган зь татарських часів, а коло цвинтаря великі могилы, також зь тих часів. Невдано при копанні фундаментів під церкву і при копанні ваймарів найдено кілька старих грошей і золотих перстень, але люди, врячі в їх нечисту силу, викинули їх. Викопані кости виклали, що померші мусіли бути дуже великі і сильної будови. — В Черевній, прилученій до сусіднього села Жемань, в довічечеря, про котру народ говорить, що тисне ся аж до Івана. Після народного переказу ховали ся там люди перед Татарями, а ті паленням соломом при виході душили їх димом. До сесі пещери тижко дотати ся за-для спертого воздуха.

— Поляки втрапили при виборах до пруського союму минушого суботи один свій мандат зь округу хойнацько-чуховського злотського (зь західних Прусах). Кандидатом Поляків був посол Владислав Гольштер, а зь сьмь Нимців владетельський кандидат Осіандер. Нимецького кандидата обдерила Нимць-католика, котрий дотепер держав все зь Поляками. Свідчить ся галля, що Нимці, як протестанти так і католики, звільнили тепер в Нимеччині против Поляків. Наші газети Поляки повинні зь сего вибору витягнути консеквенції для себе, але то — „großes Geschäft“!

— Винаходь Щепаніка для ткацтва сировизажу зь ткацтва, як звичайно, великий переворот тям, що при помічї фотографії удегучу виготовлення зорів по-при величезній заощадженню коштів. І так після урядових виказів видавала Франція і Бельгія рвчю 22 мільони франків на зорі, котрі способом Щепаніка можна буде дати краще виготовити за пів мільона франків. Отже д. 2 с. м. заложено в Брюсселі акційне товариство зь 2,300,000 фр. капіталу для використання винаходу Щепаніка в границях Франції і Бельгії. Товариство закупило вже від вїденського товариства для винаходь Щепаніка дотичні патенти.

— Туча зь громами навідала д. 1 с. м. коло Лиманової школи. В Пасирівій вїзг грома зорів хата, стодола, комора, 1 вїзг, 2 овці і сесі; шкода наескурвана 2000 к. — В Борбівцї коло Менцини в дїзр зорів і стайня, возбня, зарида господарей, кілька штук дров і два псы. Шкода по часті обезпечена 1200 к. — В Менцині у одного господаря спаливсь грїм хату, корову і пса, шкода 1200 к. обезпечена; а у другого стодола вартості 800 к.

— Хмаромь навїстив зь суботу понолу дин околищу Кракова. Злива була така нагальна, що вода підмудила зєзв'язаний шлях

меж Краковом і Забержом на просторі 200 метрів, через що рух поїздів на тій шляху адержано.

— Убийство в Скаль. 30 Скали над Збручем пишуть, що дня 5 с. м. застрїлив старшій стражник фінансовий Ів. Заборовський респіцінта Палецького, батька четверо дітей, як-раз тоді, коли Палецький конволював якийсь транспорт зь-за границі до цювого уряду. Про причину сего убийства не знає нічого. Кажуть, що убитий був людяний чоловік і добрий зверхник. Се убийство тям більше настановляє, що то не першій випадок в Скаль, бо тамтого року подібна судба постигла зєзв'язаного ад'юнкта Гомовського.

— Мазурь підпалив. Як доносить Тугоднік zamborsko-drohobycki, в Мразинці коло Дрогобича вночі зь 29 на 30-ого цвітня вибух огонь у господаря Гриня Янева і зничав дїм зь уємь, що в нїм було, стодолу і стайню враз зь коровою. Шкода 2928 кор. Огонь підложив мазур Якуб Влошка зь Ялувкі під Божню зь мести за те, що Івиз не прийняв его на вїч. Мазурско вайшов до стодолу і там запалив солому. Его увязнено і відставлено до суду. — Се не першій випадок такого рода мести мазурек на руських господарях. Перед пару роками так само дїв ся рогатинським повіт мазур-бараба пустив зь огнем руського господаря за те, що не прийняв его на вїзлї, а Dziennik polski підносиє ся як якусь додатну прикмету мазура — вїзлї-то „почувє свого достоїнства“...

— Скажений пєсь. Для 2 с. м. в Рівнені вїзг до сьмь харного дому лавцювань вїзг зь об'явами скаженими. Сторож вайзав забив пса, але відчас того пєсь покусає єму праву ногу. Свідство виказало, що сєй пєсь був власністю Л. Волошина і вояв усе на припий. Але вже 1-го мая був сильно неспокійним, покусає 10-літнього хлопця Франц Волошина, а ввечерю урвав ся зь лавцюха і покусає хлєця Ів. Ковальського. На крик хлопця вибїгла челядь Волошина, а коли служниця хотїла пса привязати, вїзг кинув ся на ню і сильно єя покусав. Можи 9 а 10-го дня покусає сєй пєсь три служницї, а другого дня рано одного ученика зь VII класу відволон і другого зь VI класу гімназії; послїдньому вивав зь ноги кусєн тїла. Секція пса виказала прояви скажених, а мїєстрат міста вислав вїзг покусаних до Кракова на вїзлїку д-ра Буявіда.

— Нові цукроварні в Галичині. Товариство акційне в Переворку, ведуче тамову цукроварню, задумало розширити промисл цукровий в краю і в тій цілі робить заходи до основи одной цукроварні на Буковині в одной або двох в Галичині (на вєході). Цукроварні будуть закладані в міру того, як владетелі і арендатори більших цукрових заводів зобов'язуть ся знизати управу цукрових бураків. Для обговорення сєй справи відбуде ся 13-ого с. м. в сїм ради повітової в Тернополі зїїзд рільників. Зь гадкою будувати цукроварні носить ся посол Артур Целецький (бшарник в Буячівцях).

— Зь передпотолю. Петербургський дневник доносить зь цікавям відкриття професора варшавського університету Амаліцког в прилогах повидноч Дини. Мав звіт винаяти знаменито заховані вїстки передпотолюного свїта — галозаврїв, що були дотепер велико науковому рїдкістю. На ведення розкопок призначав скарб державний 10,000 рублів на 4-літній період часу. Не виключено, що удасть ся викопати може ще який иншій свідок мав нам заного передпотолюного свїта.

— Злодїї тріюмфують! Смерть двох вїтрополітєв у Львові дала нагоду львівським бруковим злодїям владетельським до продукції. Підчас похорону архієп. кс. Моравського украдено сьмь годинників і кілька цїлї мошонов зь грїбми. Не без того, що ввечеря підібє похорону пок. матр. Кузловського дучили ся крадежи, хоч поліції було багато.

— Огнї. Весняний сезон огневий вже добре зачав ся. Зь рїзних сторін краю надходять вїсти о менших або більших пожежах. Грїбний елемент зачинає нищити, а причиною о більшій часті необережності і знаний брак дозору по наших селах особливо в часі польних робіт. — Дня 24 м. м. упало жертвою огню село Устє [пов. жидівського]; одинадцять загорі селянських зь цїлим добром пїшло зь димом. Сьмь господарів було обезпечених на 5,100 кор., а згорїло нїм майна майже на 9000 кор. Чотирі необезпечені втратили майно вартості 2000 кор. Причиною огню був 11-літній хлопець, що закуряв цїгару в стодолі. — В Тернополі ввечеря на предметі „Подїлє“ вибух великий огонь і лавраз обив прот ронь кількасот кроків на кільках уличах. Горїло від 2 год. по полудні до ввечеря. Зь огляду на напруж вїтру, що дув просто в середину міста, ситуація була дуже грїзна. Але енергійної діяльності огневих сторожів і 55-ого полку вїзхоту удало ся огонь угасити. Зничав від 8 реал-ості а 20 будинок. В огні згорїло 16 сваней. Причина огню невїдома. — В Стрїльці х коло Борки згорїли ввечеря господарей будинки двора і одна хата. — Дня 28 м. м. вибух зь невїстеної причини огонь в шопі господаря Стефана Томашівського в Обаряніцях, повіта тернопільського.

пільського, і наслідком сьмьного вїтру обхопив ще девять сусідних домів, 19 господарей будинок і запаси живности. Шкода незабезпечена, 19,000 кор. — Ввечерю згорїло в Ходачків великий під Тернополем 6 господарств.

— Видїл „Руської Бєстї“ у Львові почував ся до милого об'явку алохити на сьмь місці сердечну подяку Всеч. о. Ем. Константиновичеві, пароху в Сяноцї, за те, що щиро опїкував ся і занияв ся справами нашого театру і его дружиною підчас побуту театру в Сяноцї. За Видїл В. Шухевич голова; Остан Вєсєловський секретар.

— Убийство в Хойниці все ще не вїсїджене, а вїсти, що зь-відтам надходять, суперечні і невгодні, а до сего власті відмовляють дневникам всяких інформацій. В вїсїсї (західно-пруска) прасї панує зь сєй причини загальне невдоволені і ширї ся гадки, що справа так звяного убийства буде загашена. Найбільше об'являють о убийство Вїтера в тепер ритуальний рїзузт Лєві, котрого об'являють один свідок, що мав бачити у Велику п'ятницю дочку Лєвіго, як несли якийсь пакунку до мешканця увязненого вже Ізраїльського. Ізраїльський хотїв у вїзні закінчити самоубийством, але єму перешкоджено. Демонстрації против жидів не перестають.

— Цїле місто згорїло. Страшне нещастє впадо недавно на Оттаву, столицю Канади — цїле оно пїшло зь димом. Оттава, положене на правій березї рїки Оттави, числить 50,000 мешканців, переважно Французів. Мешканці міста і передмість займали ся головною деревляним промислом. Матеріал сплавляв до величезних тратвах рїкою Оттавою зь повнотичних пралїв. Довкола міста побудовано тартаки і склади дров. Також иншій забудовані були ставлені зь дерева. Отже не диво, що коли лїнь вибух огонь на передмістї Гуалл, під сильним вїтром розїзв ся на всі сторони, так, що в короткїй час цїле місто стояло в огні. Всі млини, тартаки, фабрики, готелі, зєзв'язний дворець і склади збїжа, згорїли. Простор зничений пожежою, обїймає 5 квадратних миль англійських. Згорїло 3,000 домів а 15,000 людей лишило ся без даху. В агарах знайдено 8 трупів. Нужда страшна. Причини огню не вїзкрито; підозрівують, що підложив пралїдний сєняє зь мести за те, що великі промисловці видирають нїм заробок і удержав.

— Вибух Вєзувїя. Зь Неаполі телеграфують дня 8 с. м.: Від трьох днів Вєзувїй безпастанно і сильно вибуває, при чїм викидає кам'їне і розпалєну лаву. Особливо ввечеря ввечерю вибух був незвичайно сильний і ушкодив дїм для проводників і зєзв'язний дворець.

— Дрїбні вїсти. У Львові померли: Марія Дутєвичева, вдова по священнику, в 75 році житя, і Софія Шеховичева, вдова по Северіні Шеховичу, редактору перших [з 1850-их років] видавництв московських в Галичині („Лада“, „Семейная Библиотека“). — Нині почав падати теплий масний дощ, так потрібний на засєни як і для розвитку деревини. — Помершій ас. кс. Моравський записав на будову костела на площі Солїрї в Львові 52,000 корон. — Гр. Леоп. Коєбродекій іменованій міністром-резидентом для республіки Аргентини, Уругвая і Парагуая. — В околиці Томашева в Росії мали винаяти насту. — На парискій виставі завалила ся статуя „республіки“ враз при вїході до вистави і розбіла другу меншу статую. Шкода доходить до 50,000 франків. — До Риму прибуло в часі цвітня с. р. 193,000 осіб зь рїзних сторін свїта. — В Новім Санч відбуде ся невдовзі карний процес против сьмох тамових рїзників за знаній торбчий розрухи против нагалу. — Дня 14 с. м. артисти львівського польського театру уряджують пралїчне представленє в честь директора Гелера, котрий по чотирох роках уступає зь директури.

— 60,000 корон, 15,000 корон і 12,000 корон — то головні виграші Лїотерїї Invalidendank, котрий виплачуєт ся го-тївою зь 20% відбитку. Звертаємо увагу наших поважних читателів, що 1-те тисненє відбуде ся невдїлочно для 19 мая 1900.

Телеграми.

Вїдєнь 9 мая. Ввечеря відбудо ся засідання палати панів. Вибрано рбний комісії, членів до кватової депутатії і двох членів делегатії.

Будапешт 9 мая. Палата панів вибрала членів до делегатії.

Петербург 9 мая. Ввечеря розпочав ся тут процес против 42 хлопів зь петербургського округу. Тих хлопів об'явлено за се, що належали до секти єкопів. До розправи, котра потягне ся кілька тижнів, покликано 99 свідків.

Берлін 9 мая. Бюджетова комісія нїмецького парламенту ухвалила, аби на покриті коштів збільшеня маринарії підвищити цю від пива спроваджуваного зь загранич зь 4 на 6 марок.

Париж 9 мая. Выборы до муниципальних рад в провинції вичали зь користі республіканців.

Преторія 9 мая. В зниченій через екслозію фабрик амуніції роботи розпочали ся наново.

М. КАРОЛЬ

Львів пл. Маріяцка ч. 9.

поручає свій
богато заасо-
трений

склад сукна і вовняних товарів

і т. п. в великій виборі по найдешевших
і т. п. в великій виборі по найдешевших

з першорядних фабрик кравчих і заграничних. Сукно білярдсе, на лібері, сутани

і т. п. в великій виборі по найдешевших
і т. п. в великій виборі по найдешевших

аби на конференції проєдній кліюбів даєть
вираз тымъ поглядѣмъ.

Водъ полудня до вечера можъ було ве-
ра обсервувати въ парламентѣ бѣганину по-
середникѣвъ, котрѣ хочутъ Чехѣвъ водвести
вѣдъ обструкціи. Катрайнъ цѣлый часъ кон-
серувавъ аъ Яворскимъ. На бажанъ славянъ-
ско-христіаньского кліюбу Яворскій скликавъ
на шифъ повну парламентаріу комісію пра-
вицѣ. Катрайнъ консеруе такожъ прямо аъ
Чехами. Вѣдъ предлагавъ Чехамъ, абы зали-
шили обструкцію за деякія концесіи аъ нѣ-
мецкой стороны, бо аъ противнѣмъ случаю
регуляризмъ палаты буде змѣненъ. Католицко-
людове сторонництво же на шифъ предложило
дотычний проєктъ. Зъ чеськихъ кругѣвъ выш-
шовъ проєктъ, абы Молодочехи залишили об-
струкцію, а Нѣмцѣвъ замѣну за се зобова-
зали ся до трехъ тыжднѣвъ дѣйти до згоди
аъ языковѣй комисіи. Деякі думаютъ, що мо-
же поведе ся водвести Чехѣвъ вѣдъ обструк-
ціи, коли одержать приречене, що языковѣй
законъ буде безпроболочно водосланий до
комісиі и що надъ нимъ буде можъ розвести
широку дискусію. Однакъ великій оптимизмъ
не на мѣсци, бо чеська праса кричить, що
проєктъ Керберъ взагалѣ аъ неможливѣй до
приняти, и заявляе, що одинокою водновѣде-
на на правительственѣй предложени аъ крайна аъ
безаглядна обструкція.

Въ кругахъ правицѣ и умѣркованыхъ
членѣвъ лѣвицѣ мають дуже остро высказу-
вати ся про авантюры на галеріяхъ палаты.
Въ кругахъ правицѣ думаютъ, що коли бы
въ цѣлахъ побороны чеськой обструкціи змо-
білізовано плебѣвъ Вѣднѣ, треба бы презанту-
вати аъ поперти умѣркованыхъ сторонницѣвъ
правицѣ, аке тѣ сторонницѣвъ хочутъ дати въ
цѣли побороны тои обструкціи. Говорятъ та-
кожъ, що въ цѣли спаралізованѣ акціи тыхъ,
що хочутъ змобілізувати плебѣвъ противъ Че-
хѣвъ, нарады парламенту мають бути пере-
несенѣ до котрогося аъ провинціальныхъ
мѣстѣвъ.

Зъ рады державной.

Першимъ бесѣдникомъ на вчерашнѣмъ
засѣданю бувъ п. Герольдъ. Навязуючи до
подѣй на попереднѣмъ засѣданю палаты за-
значуе, що поодинокихъ чеськихъ послѣдѣвъ об-
сипано градомъ зневагъ и що галерія вѣм-
шала ся до дискусіи. Однакъ Чехи не боятъ
ся нѣякихъ грозѣвъ, именно грозѣва уличѣ аъ
имѣ не страшна. Коли Нѣмцѣвъ робили об-
струкцію, Чехи захоували ся спокійно и ша-
нували гѣднѣсть палаты, теперъ отже жа-
дають, абы они були вѣднѣмъ водъ насильствѣ.
Чехи водуть обструкцію, бо не одержали са-
тисфакціи за знесенъ языковѣй розпоря-
дженъ. П. Отранскій домагавъ ся, абы пре-
зидентъ охоронивъ чеськихъ послѣдѣвъ водъ зне-
вагъ, бо въ противнѣмъ случаю буде мусѣвъ
зажадати вибору комисіи для наганы.

П. Кайзеръ пригадуе, що Чехи самѣ
часто нарушували гѣднѣсть палаты, отже не
мають права мишнѣмъ робити такихъ закидѣвъ.
Вѣдтакъ п. Пацакъ полемізує аъ Кайзе-
ромъ заявляе, що вѣднѣ аъ голова молодочес-
кого кліюбу п. Ентель, старали ся здержати
Ваденъ водъ введенѣ поліціи до палаты.

Президентъ Фуксъ высказавъ свой жалъ
аъ причины сумныхъ подѣй въ палатѣ, але

вѣднѣ не може аъ тѣмъ напрямѣмъ богато зро-
бити, бо регуляризмъ не дае ему ексекутивъ.
Зъ тои причини проситъ, абы палата аъ
найкраще ухвалила внесенный п. Катрайномъ
проєктъ змѣны регуляризму палаты.

Постановленъ вчера п. Катрайномъ внесе-
нъ жадае, абы выбрано комисію зложену аъ
24 послѣдѣвъ, котрѣй поручено бы зредатовати
подробницѣ змѣны регуляризму палаты аъ тѣмъ
напрямѣмъ, абы можливѣй були нормальнѣй на-
рады парламенту. Вѣдтакъ водчитувано ин-
терпелляціи и внесенѣ, при котрыхъ п. Доле-
жалъ выѣсѣ два поименный голосованѣ надъ
якимъсь петиціи. По чотырехъ поименныхъ
голосованяхъ президентъ замкнувъ засѣданъ
и заповѣвъ на 7-му годину засѣданъ вечѣрне.

На вѣчѣрнѣмъ засѣданю выбрано десять
членѣвъ квотовой депутаціи и одного члена
делегаціи на мѣсци п. Леміша, котрый зре-
занигувавъ. Выбрано першѣго заступ-
ника делегаціи аъ Карпінтіи п. Гітергубера,
а на его мѣсци п. Доберніа.

Окружнѣй уряды въ Чехіи.

Разомъ аъ двома языковѣми предложе-
нѣми, д-ръ Керберъ выѣсѣ въ парламентѣ
проєктъ закона въ справѣ утворенѣ окруж-
ныхъ урядѣвъ. Пѣсла сего проєкту, для по-
перти аъ ухваленѣ урядованѣ політичной ад-
міністраціи въ Чехіи буде утворенѣ десять
окружныхъ урядѣвъ [Kreisregierung]. На чолѣ
кождого аъ нихъ стоить окружный староста
[Kreishauptmann] аъ V. класѣ ранга, котрому
буде доданы радникѣ наместничѣва аъ за-
ступникѣ и водновѣднѣй урядничѣй персоналѣ.
Окружнѣй старосты подѣлають прямо намест-
ничѣва. Три округи будутъ часто нѣмецкѣй,
пять чисто чеськѣй аъ два мѣшанѣй.

Що-до компетенціи окружныхъ урядѣвъ,
то она обѣймае въ придѣленыхъ тымъ уря-
дамъ округахъ аъсадничѣ тѣ справи въ I. и
II. инстанціи, котрѣ доси належали до круга
дѣлѣна наместничѣва. Зъ тыхъ справъ будутъ
дальше застерезенѣ наместничѣву тѣ, котрѣ
обѣймають цѣлый край, або переступають те-
риториальнѣй кругъ даного округа. Окруж-
нымъ урядамъ можуть бути придѣленѣ та-
кожъ справы, котрѣ доси полагались стар-
остѣвъ.

Вѣдклики и рекурсы противъ ореченъ и
зарядженъ окружныхъ урядѣвъ, о сибѣлю
они взагалѣ закономъ дозволенѣ, идуть аъ
дѣлѣна наместничѣва безпосередно до цен-
тральной властѣ. Законъ вычислѣа однакъ аъ
28 точкахъ важнѣй справѣ, въ котрыхъ на-
местничѣво аъ властѣ рѣшающею водѣлѣна и
послѣднюю инстанцію. Сей законъ не має
бути примѣненъ до столицѣй краю Прага и
до справъ и круга дѣлѣна прагской дирекціи
поліціи. Окружнѣй уряды мають увѣдѣти въ
житѣ до 6 мѣсѣцѣвъ по оголошеню закона.

Въ мотивахъ долученыхъ до проєкту
знаходять ся историчнѣй поглядъ на розвѣдъ
округѣвъ въ Чехіи, именно на найновѣйшій
періодъ того розвѣдъ 1848 року. Вѣдтакъ
выложенъ суть причины покликѣна окруж-
ныхъ урядѣвъ до житѣ. Кошты удержанѣ од-
ного такого уряду будутъ рѣчно выносити
80.000 до 90.000 ар. Предложенѣа припускае
можливѣсть подѣлу краю на 14 окружныхъ
урядѣвъ: пять нѣмецкѣй, сѣмъ чеськѣй и
два мѣшанѣй.

„Гарбарѣя шкѣръ хлопскихъ Н-ръ П.“

Подъ такимъ заголовкомъ подае нѣвъ
Kurjer lwowski [ч. 129] статью про „Заве-
деніе“.

„Справа ліквідаціи „влоцѣаньского“ бан-
ку — пише Kurjer — на разѣ на око скби-
чена. Соймъ принявъ до вѣдомости договоръ
банку крайного о обѣнѣ заковченѣ сумни и
болочон операціи на нарадѣ, однавѣ се не
выключавъ можливѣсть дальшихъ ексекуціи,
отже не убѣдѣвъ еуспѣльности водъ дальшѣмъ
контролѣ. Побѣвъ того треба такожъ слѣдѣти
бачно операціи довершуванѣ въ болѣшѣй ча-
сти на рускѣмъ населеню въ другѣй гарбар-
ни ліквідаціи, въ т. зв. „Общѣмъ рѣшѣн-
но-кредитномъ Заведеніи для Галиціи и Бу-
ковинѣ“, або аъ его загально называють се-
ляне аъ „русскимъ банку“ у Львовѣ. Въ по-
новѣй тишинѣ, котрой удержанѣа улекшѣа мен-
ша свѣдомѣсть руского народу, проводѣкаеъ
сеся ліквідаціа безъ кѣпца на кошты довж-
никѣвъ, часто болѣше зруйнованыхъ, нѣжѣ аъ
банку влоцѣаньскѣмъ.

По сѣмъ подае Kurjer такий примѣръ „опе-
раціи“ Заведеніа: „Лежитъ передъ нами урядове
письмо аъ ц. к. суду въ Судовѣй Вышнѣй аъ
справѣ ексекуціи „русского банку“ противъ
Сеньки и Каськи Королѣвъ аъ Коровани
на о заплату 23 ар. 86 кр., котре звучатъ, що
довжники, крѣмъ несповна одного морѣа пола
остающего въ сѣквестрѣ, не мають нѣчого, до-
ходѣвъ аъ сего поля нема нѣякихъ, бо охоро-
на збѣжа передъ курми сусѣдѣвъ аъ неможли-
ва. Дальше судъ орѣкъ, що господарка на
тѣмъ грунтѣ [пѣвъ морѣа] аъ неможлива, от-
же вноситъ, чтобы усунути зарѣдженѣа прину-
совой ексекуціи аъ сѣа реальности. „Заведѣ-
ніе“, ведуче сею ексекуцію, внесло чѣмъ
скорше поданѣа о зліцітованѣ пѣвъ морѣа
поля!

Рѣчь аъ сѣмъ довжникомъ — пише
дальше Kurjer — представляе ся такъ: Довж-
никѣвъ має передъ кѣльканѣцѣма роками
забрѣне господарствѣ аъ пѣвъ морѣвъ зем-
лѣ и аъ трехъ будынкѣвъ. По затягненю по-
зички здаеъ не болѣше аъ 300 ар., утративъ
все, т. е. продалъвъ поле на банковѣй рѣты и
кошты, плативъ и плативъ, аъжъ аъжѣи нѣвъ
пѣвъ морѣвъ морѣвъ лишѣвъ аъ ему тѣлькѣ по-
морѣвой лѣхѣй огорода и лѣха хатина. Пѣте-
ро дѣтей одѣшло аъ свѣтъ на службу, лишѣ-
ла ся тѣлькѣ одна дочка. Зъ нею оженѣвъ ся
Олекса Мартинецъ и сплѣчувавъ банкѣ даль-
ше. Маемо его кѣйтъ аъ банку такий: „Олекса
Мартинецъ заплативъ дѣя 17 жовтня 1896
квоту 60 ар.; лишѣа ся рѣшта довгу 25 ар.“

На тѣмъ самѣмъ кѣйтѣ потверджено
ановѣ дѣя 3 падолиста 1898 зложенѣ квоты
23 ар., отже повинно було збѣтѣа 2 ар., а
тымчасѣмъ теперъ „Заведѣніе“ жадае водъ
него ще квоты 23 ар. 86 кр. Зъ того выхо-
дитъ, що водъ пошлѣшеномъ рѣшѣтѣ довгу 25 ар.
за два рокѣ и три мѣсѣца и водъ 2 ар. за
пѣвтора року выросло 21 ар. 86 кр. проценту
и коштѣвъ, або менше-болѣше тѣлькѣ, кѣлькѣ
выносѣвъ пошлѣшенѣй въ 1896 роцѣ довгъ. Ко-
ли дочислѣмо же кошты ліцітаціи, котра не-
вѣдовѣвъ водбуде ся, то сѣму нещастному се-
динновѣ навѣтъ того пѣвъ морѣа не выстане на
повне заспокоєнѣ „Заведѣніа“. А що Олекса
Мартинецъ, котрый оженѣвъ ся на сѣй банковѣй
грунтѣ, принѣвъ свѣа вѣно и лишѣ аъ
него сплативъ банкѣ на 83 ар., тѣ сеся квота
ему принала. Отже пѣвъ морѣове господар-
ство и ще 83 ар. додатку пошло за банкомъ!
Довжникѣвъ [тѣвъ Мартинца] и его жѣнка да-
но помирѣла, а дѣти на людскѣй лѣсцѣ, у
наймахъ. Однѣй дочцѣ лишѣвъ ся той шма-
токъ водѣцѣвсконъ землѣ и тоту спродадуть аъ
дочку выкинуть гѣтъ!

Дальше пише Kurjer, що о подобныхъ
фактахъ доносѣно ему и аъ повѣта добромѣн-
ского, але поки що редакціа зажадала ак-
товъ. Дальшѣй заневнѣа тепѣрѣшного синдѣка
„Заведѣніа“ д-ра Волод. Ясеніцкого, що не-
вѣдовѣвъ подѣстѣа болѣше до вѣдомости и же-
де аъ — „спростованѣ“. [Ліквідацію „Заведѣніа“

обѣмѣвъ водъ року по д-ръ Д. Павеніцкѣмъ
адѣ. В. Ясеніцкѣй.]

Справѣвъ же найвышѣй часть, чтобы той
„банкѣ-дѣри-шкѣра“, до господарѣли дѣятелѣ
„русскѣй“ аъ Михалками, Хувесами и т. и.,
„прекратилъ“ уже выѣстѣу свою „полезную
финансовую дѣятельность для русскихъ кре-
стьянъ“.

Зъ театру войнѣ.

Зѣ Смалѣдѣла доносѣтъ, що Бурѣ цѣо-
ють ся на цѣлой лінії. Англіѣвъ и ли обса-
дѣти Вѣнбургъ. Робертѣвъ телеграфѣуе, що ге-
нералъ Гутонъ дѣйшовъ до рѣки Зандъ и
стрѣтивъ ся тамъ аъ дрѣбными силами воро-
га. Деякі корреспондѣнты доносѣтъ, що Бурѣ
покидають рѣку Зандъ и цѣоають ся аъ сто-
рѣну рѣки Валь, котра дѣлѣтъ Оранію водъ
Трансвалю. Пѣсла аншѣхъ доносѣвъ, Бурѣ
що такъ далеко не цѣоули ся, але стоѣтъ
коло Бѣсанду на полудне водъ Кронштаду.
Велике чѣсло Бургѣрѣвъ мало воддати ся въ
руки англійскѣй властѣ и выдѣти мансѣры
и конѣ. При тѣмъ доводѣно ся водъ нихъ, що
мѣжъ оранскѣми аъ трансвалѣскими Бурами
пануєтъ великій споръ, котрый правдоподобно
доведуть до безпроболочной капітуляціи Оран-
цѣвъ. Standard противно доносѣтъ, що насе-
ленѣ аъ округѣ Смалѣдѣла заховуе ся непри-
язно супротивъ Англіѣвъ. Фармеры поки-
нули дома, лишѣючи жѣны и дѣти. Англіѣвъ
забрали богато худѣа. Генералъ Френчѣвъ по-
лучивъ ся аъ Робертѣсомъ. Бурѣ мали поки-
нути Лѣдѣбравдъ и Фіксбургъ на вѣсходѣй
границѣ Ораніи, забираючи аъ собою вѣвъ кнѣ-
ги и документи. Се доказувало бы, що вѣсходѣ
Ораніи мѣмо убѣдѣнѣа Веленѣра, доси ще
не бувъ въ рукахъ Англіѣвъ.

Вѣдско, котре надѣйшло аъ Бейры, все
ще стоѣтъ въ Селѣберѣ, бо болѣша часть во-
акѣвъ занедужѣла. Супротивъ того нема вы-
глядѣвъ, абы Маєнінгъ мѣвъ бути убѣдѣнѣ-
ный. Оногды розданѣо въ мѣстѣ першѣй разѣ
кѣльскѣй кобаскѣ.

До кѣльскѣйхъ дневникѣвъ доносѣтъ
аъ Бруксѣлъ, що Амерѣка майже цѣломъ
певно вытупѣтъ аъ интервенціи въ корѣсть
Трансвалю и що за нею стоѣтъ Франціа. Ан-
гліѣ аъ вже утомлѣна и вычерпѣла борѣою и
на запытѣа [посреднѣ] мала дѣти цѣломъ
невѣдомѣму водновѣдѣ.

Громадѣка рада Нового Йорку ухвалила
выслѣти депутацію на привѣтанѣ мѣсімъ Бурѣвъ,
абы въ той спѣсѣбѣ дѣти Бурамъ заповѣненѣ,
что населѣна мѣста аъ симпатією слѣдѣтъ въ
герѣйску борѣу. Дотычну укѣвалу правѣно
вѣсѣма голосами противъ одного.

На парѣходѣ „Негзѣ“, котрый водѣлѣвъ
аъ Лѣоренцо Маркіѣвъ, выслѣа аъ Трансвалю
63.500 фунтѣвъ интерлігѣвъ аъ золотѣ до Па-
рижа, 26.000 фунтѣвъ до Амстердаму и 11.000
фунтѣвъ до Гамбурга. До Лѣоренцо Маркіѣвъ
прѣбувають безперестанно англійскѣй подданѣй
выгнанѣй аъ Трансвалю.

Зѣ Лондона доносѣтъ, що на житѣ Ро-
бертѣса прѣготовѣно атѣнтатъ, котрый однакъ
ударѣмѣно. Бѣбѣого, обжалованого о выклѣ-
канѣ ексѣлсіи въ арсеналѣ Йогансбургѣ
убѣдѣнѣо въ причины браку доказѣвъ.

Найвышѣй судѣвой трибуналъ въ Кап-
штадѣ рѣшивъ, що національного трансвалѣ-
ского банку не можъ уважѣти за ворожу ин-
ституцію, бо правительствѣ полуднѣво-афри-
каньской републики не має аъ нѣмъ головной
участѣ.

Вѣки и народы.

Зѣ Айхендорфа.

Не знаю, що се все значѣтъ.
Лишь выйду за порѣгъ, въ сю-жѣ мнѣ
аъ пѣдъ неба жайворѣвъ менѣ
выдѣвѣноуе овиі пѣснѣ.

Трава и цѣвѣты вѣвъ въ округѣ
прѣбрѣлись въ золото, въ жемчугъ.
Струнѣй тополѣ, збѣжа лѣвъ
хѣлятъ ся, мѣвъ бы йшовъ ихъ панѣ.

Ручѣй послѣбѣвъ вперѣдѣ жѣне.
А де лишь вѣтромъ лѣвъ нагне,
глядѣтъ на мене крадѣкомѣй
лука, мѣвъ любѣчка сама.

А вступлю въ лѣвъ, де бувъ спѣкѣй,
такъ вже на вступѣ соловѣй
аъ привѣтомъ, а Иванѣ-мушкѣй
алюмінуютъ вѣвъ стѣжѣй.

Дарма! такъ вже склѣлось то:тѣ
поетъ иде „incognito“.
Ажъ вразѣ подѣгляне лѣсна ярь,
що иде по своему царствѣ царѣ...

Зѣ Гейного.

Зѣ тиха въ мѣму сердѣнѣку
Гра брѣнѣтъ козѣна:
брѣни, брѣни пѣсѣнѣко,
пѣсѣнѣко весѣна!

Лишь у дѣвѣръ той, де ростѣ
кѣвѣтѣчко зелѣное;
стрѣнѣ рожа тамъ тебе, —
поклонѣсь водъ мене.

Зѣ Штурма.

Пытаеъ, наче-бѣ и не знала,
чѣго я хѣджу у журѣвъ?
Тѣ безъ любви цѣлувала
мене — най Богъ прѣститъ тобѣ!

Зѣ Улѣнда.

На горѣ стоѣтъ капличка,
дѣвѣтъ ся по язнѣвъ;
долѣмъ лугѣмъ грае рѣчка,
давѣнѣтъ пѣстѣчка пѣсѣвъ.

Грае дѣвѣнѣкъ пѣсѣвъ смутку,
плаче похорѣннѣй спѣвъ;
пѣсѣня щѣастѣ мѣвѣне хутѣко,
пѣстѣшокъ мѣвъ онѣмѣвъ.

На горѣ иде до могилѣй,
хѣто вѣтѣшавъ на нѣзнѣвъ:
хлопѣе любѣй, хлопѣе мѣлѣй,
и тебе тамъ жѣдуть пѣсѣвъ...

Зѣ Зібѣля.

И не покинь, и не забудѣ
зѣрѣ, що ихъ давѣ тобѣ Всевѣшнѣй,
щѣбѣ пѣдавѣ на тѣвѣй зѣмнѣй пѣуть
ихъ тихѣй, яснѣй свѣтъ горѣшнѣй.

Якъ довѣо мирѣно сѣа свѣтъ
тыхъ зѣрѣ, — цѣнте тобѣ цѣвѣтъ мѣра;
якъ довѣо вѣрно идеъ въ ихъ слѣдѣ,
такъ довѣо е для тебе вѣра.

Чи се дѣвѣчѣй, мѣлѣй видѣ,
чи матѣ, що ен ѣлы любѣвъ, —
зѣрѣ не покинь, бо середѣ бѣдѣ
загубѣшь пѣуть, таланъ загубѣшь!

Зѣ Штурма.

Я сонъ маѣвъ... Свѣтъ сонѣа аъ блакѣту
остѣнѣю хмарѣнѣку гонѣвъ,
а я въ подѣбѣ цѣвѣту
пѣшавѣ ся середѣ нѣвъ.

Кругѣмъ колѣскѣй уже спѣли,
купѣли ся въ раннѣй роѣвъ;
на мене вѣвъ дѣвно глядѣли,
на мене мѣргѣли вѣвъ.

Вѣвъ мѣвилѣ: людемъ не въ дѣво
нашѣ трѣвѣтъ — мы дамо хлѣбѣ!
А ты? — „Я вырашѣти-му нѣву,
поки не ляжу въ грѣбѣ.“

Зѣ Лейкснера.

Серѣце то грѣбѣнѣца, въ ядѣй
Любовѣ кладуть на упѣкѣй.
Та скоро мѣсѣацъ подѣлѣвъ,
любовѣ померѣна оживѣ
и въ сѣтѣнѣй блѣдѣй тѣхѣмѣвъ
до тебе иде аъ вогнѣмъ лицѣмъ.

Зѣ Валѣдова.

Тѣта сама, що онѣ мѣнула бокомъ
мене, немѣвъ не пѣзнае тепѣръ,
була вѣвъ мѣонѣ обѣймахъ передѣ рокомъ,
ѣй не одну слѣзу въ журѣвъ аъ вѣтеръ.

Бѣ темѣнавѣй очѣ довѣрѣчно
дѣнѣли ся тогдѣ за мѣною въ слѣдѣ,
аъ далека все мене пѣзнали точно,
аъ далека слѣли вже менѣ привѣтъ.

Схѣлила ся. Слеза вѣдавѣвъ
ѣй тѣснѣтъ ся аъ пѣдѣ вѣй;
на цѣвѣтъ паде, що я ѣй давѣ,
на цѣвѣтъ прѣшѣльнѣй мой...

Не въ гнѣвъ мы розѣстѣли ся аъ зоѣою,
мы дружно руки подѣали собѣ,
аъ очѣма щѣастѣ повинѣли, въ споѣку,
якъ въ нерѣзѣрѣнѣй, прѣзнѣбѣй дружѣвъ.

Змѣнѣвъ побѣвъ подѣновѣлъ розлука,
не знаю, водѣи — дѣвна сталѣсь рѣчь.
Дѣвъ тому радѣвъ, а тутъ и мука!
Не знаю, якъ се сталѣсь черѣвъ нѣчь.

Щѣо шѣпчѣшь ты, поблѣдѣи всѣа?
„Пѣмѣтитъ ся на менѣ?“
Не бѣйѣтъ! на жѣнѣнѣй вже я
не буду мѣтитѣсь, нѣ!

Будѣ все шѣслива! Весѣлисеъ,
радѣй, зѣбрай любовѣй!
А схѣчѣшь плакѣти, — вернѣсеъ
до серѣца мѣого зновѣ.

Зѣ Штурма.

Щѣастѣ Боже! — Нѣбѣйѣй прѣвѣтъ
не е такъ щѣрѣй, гѣднѣй.
Щѣастѣ Боже! — Нѣбѣйѣй прѣвѣтъ
не е такъ водѣповѣднѣй.

Щѣастѣ Боже! — Скоро сѣа прѣвѣтъ
такъ щѣро аъ серѣца канѣ,
то передѣ Богомъ сѣа прѣвѣтъ
уже за молѣтѣву станѣ.

Зѣ Айхендорфа.

Щѣо менѣвъ зѣ лаврѣвъ, що аъ похвалѣй!
Нѣбѣу цѣнте цѣвѣтъ черѣмѣшнѣй;
шѣумы алицѣ плѣмѣуть на скалы
нѣбѣу такъ само явъ за дѣнѣи.

Ранѣкомъ, коли въ журѣвъ, въ утомѣ
сѣлѣтъ землѣ бѣгѣтѣланѣй дѣти,
Мѣнѣтъ по зелѣновѣй пѣпѣломъ
вѣтеръ — не дѣае о прѣвѣтъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
 Авадъ: селенъ власнй: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка
 ч. 11. Кравецъ: Сухожигнъ ч. 20. Чернивецъ: Рынокъ
 ч. 2. Перемишль: Францискавская ч. 24

КОНКУРС.

Зъ друариъ Институту Ставропіііаго подъ зарядомъ Іосипа Данилюка

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ по дню (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-той годичнѣ по полудню. Литературный додатокъ „Вѣстника“ найменнѣйшихъ полѣтѣй“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницѣ на перестѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и чертѣны принимаютъ: у Львовъ администрація „ДѢЛА“ у. Ваторія ч. 24. Центральное бюро оголошенъ ул. Коперника ч. 11, а Бюро газетъ Ал. Кароля Любимка 9, а А. Одышевского ул. Килин-Вского 2; — въ Ярославль: Л. Крижановскій; — у Вѣны: М. Дуков, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Habsburgstein & Vogler I. Wallfischgasse 16; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: М. Habsburgstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и жалованье за чертѣны платитъ у Львовъ.

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи: за границею:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 22 ар.
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 11 ар.
у Львовъ:
на цѣлый рокъ . . 14 ар. на полъ року . . 7 ар.
на четверть року . . 3-50 ар. на мѣсяць . . 1 ар. 20 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи закупаютъ ся лише на попередню заборонку. — Редакція неоплачує вѣстий вѣдъ порта.
Единичное число коштує 6 ар. на пром. 7 ар.
Оголошенія вышней принимаютъ ся по цѣнѣ 10 ар. вѣдъ одної стрѣчки вѣснаторовъ або въ мѣсяць а въ рубрицѣ „Надоба“ по 25 ар. а. н.
Подписъ и живий домоседа приваженъ членомъ ся по 15 ар. вѣдъ стрѣчки.

Обструкція въ радѣ державной.

Заповѣджене на вчера засѣданѣ парламентарной комисіи правичъ не вѣдбуло ся, але черезъ цѣлый часъ засѣданя палаты вѣдбували ся приватныя парады, въ которыхъ брали участь всѣ члены парламентарной комисіи. Рѣчь має ся такъ, що именно вже зачали ся конференціи, въ якій способъ можна бы Чеховъ вѣдвести и задержати вѣдъ обструкціи. Гр. Пальфъ, котрый передъ тѣмъ конференціи въ д-ромъ Керберомъ, запросивъ на конференцію провѣдниковъ кола польского, славянского клубу и католичко-людове сторонництво. Головною темою нарады було вынайденя выходы для Чеховъ, въ якій способъ они могли бы вѣдступити вѣдъ обструкціи, абы задержати союзъ большости. Не ухвалено нѣчого, але фактомъ е, що вѣступило мале зближене. Чеховъ на ту конференцію не запрошено, бо се буде могло стати ся доперва тогда, коли можъ буде поробити имъ конкретный предложеня. Зъ той такожъ причины вѣдвѣдано вѣчерашне засѣдане комисіи правичъ.

Провѣдники клубовъ правичъ звернули ся булы до президіи клубовъ лѣвицъ съ предложениемъ, абы сторонництва зрѣзинували зъ першого читаня языковыхъ предложень и згодили ся на выборъ языковой комисіи и на усунене зъ порядку дневного нарады палаты всѣхъ важнѣйшихъ правительственныхъ предложень на такъ довгій часъ, абы донго буде працювати згадана комисія. Подъ тѣмъ условьемъ и правяца зобовязувала ся спонукати Чеховъ до замиреня обструкціи. Neue fr. Presse доивѣдує ся, що лѣвицѣ рѣшила вѣдкнути се предложене, не бачучи въ нѣмъ поважного и шарого напѣру побороуваня чешской обструкціи. Д-ръ Функе и Бернгартеръ одержали повновласть повѣдомити про ою ухвалу п. Яворского.

Президѣнтъ Функе мавъ опогды президіамъ клубовъ лѣвицъ предложити, абы петиціи, интерпелляціи и т. п. вѣдкнутувати на обѣдѣ засѣданя. Въ той способъ вырѣшено бы зъ рукъ обструкціи найважнѣйше оружје. Президѣнтъ клубовъ лѣвицъ згодили ся булы зразу

на се, але опѣлы прийшли до президѣнта и вѣдвѣдали свою зану. Зъ того выхотити, що лѣвицѣ хочъ хоче побороуваня чешскую обструкцію, хоче и собѣ на случай потребности задержати можливѣсть веденя обструкціи.

N. fr. Presse подноситъ закладъ, що Польки и католичко-людове сторонництво заховують ся пасивно супротивъ чешской обструкціи. Внесеня д-ра Катрайна о змѣну регуляциу палаты не може бути уважене за крокъ противъ обструкціи, бо коли бы надъ такимъ внесенемъ отворено дискусію, чешская обструкція стала бы ся ще сильнѣйшою. Деякі члены правичъ вѣдвѣдали назвѣ обструкціи, бо вчера въ поименныхъ голосованяхъ голосувало разомъ съ Чехами нѣмѣць полюбъ зъ полуднево славянского клубу. П. Давелякъ зъ тремя зъ своими товаришами такожъ е за обструкцію Чеховъ.

Обструкціонная группа чешского клубу напиралъ на министра Резека, абы выступивъ зъ кабинету. Черезъ те справа его уступленя, поимно побурядованого запереченя, не сходитъ зъ порядку дневного. Димісія Резека вже булы предметомъ нарады на радѣ министровъ. Цьсаревъ ен же не доручено, зъ пручины розпочатыхъ переговоровъ. Санаціонная акція парламенту трѣба безъ перерывъ. Мимо неудачъ дотеперѣшныхъ пробъ вѣдбувають ся далѣе конференціи и нарады. Вчера вѣдбула ся конференція мѣжъ Катрайномъ и Швейлемъ, а такожъ мѣжъ Швейлемъ и Функомъ а Функомъ. Такожъ чешская шляхта надумѣе ся на якій вѣдставъ можна бы дѣйти до евентуального порозумѣня. Коло польске скликино на вышъ на засѣдане, на котромъ має бути переведена дискусія надъ внутрѣшнюю политичною и парламентарною ситуацію. П. Яворскій вложитъ справоздане о доверѣнной конференціи зъ мужами доверѣя правичъ.

Деякі нѣмѣцкіи дневники грозили, що противъ чешской обструкціи змобилизуютъ вѣдвѣску улицу. Вчера вѣдбула ся на малу скалю проба такой мобилизаціи. Именно по демонстраціи, яку въ университетскій аилъ нѣмѣцкіи бурженишаты урядили булы противъ католическихъ студентовъ, при котрой побито нѣмѣцкихъ католическихъ демонстрація перенесла

ся на улицу. По довгой бѣдѣ передъ университетомъ студенты пустили ся группами въ сторону парламенту, але полиція зъ усѣхъ сторонъ загатила имъ дорогу. Уже нѣмѣцкіи разбѣжъ большій группы студентовъ вѣдвѣшли подъ самъ парламентъ, але полиція все повело ся вѣдкнутити ихъ. Коло 2-ой въ полудне наступивъ спокой.

Справы парламентарныя.

На засѣданіи соціально-политичной комисіи п. Форштъ предложивъ проектъ закона въ справѣ управленія часу працѣ въ копальняхъ угля. Девня праця має выносити наибольше 9 годичъ разомъ зъ вѣддомъ и выѣдомъ. Заряджене має увѣйти въ житѣ зъ днемъ 1. сѣчня 1901 року. Министерство рѣшницѣ мало бы одикъ право въ поодинокихъ случаяхъ продовжити сѣй рѣшнѣцъ до 1902 року. Вѣддно такожъ за спеціальнымъ дозволомъ подъ деякими условьями працювати понадъ девѣть годичъ за окремою доплатою. Одикъ перестѣнный часъ працѣ въ тыждни не може перестѣпнѣти 54 годичъ. По предложению сѣго проекту д-ръ Форштъ заививъ, що зъ огляду на политичне становиско своего сторонництва складає рефератъ. Заступникъ правительства, радникъ двора Цехеръ заививъ, що правительство такожъ вже выпрацювало проектъ, котрый предложено до вѣступной санкціи. На засѣданіи бюджетовой комисіи п. Вадскірхнеръ поставивъ резолюцію вызывающую правительство, абы безпривольно предложило подъ наряду повной палаты справозданя комисіи о змѣнѣ §§. 59 и 60 промыслового закона и высказуючую надыю, що всѣ сторонництва палаты скорому полагожденю сѣи справы не будутъ ставити перепонъ. Деякі послы звернули увагу, що трѣба бы розпочати зъ Чехами переговоры, абы супротивъ сѣи справы зашли обструкцію. Надъ резолюцією вызвала ся широкая дискусія. Противъ неи промовлялы молодоческіи послы твердячи, що комисія не має права ухвалювати резолюцій противъ обструкціи. Коли прийшло до голосованя, молодоческіи послы вышшли зъ са-

лѣ и въ той способъ адекомплетуваля засѣдане, такъ що комисія не могла нѣчого ухвалити.

Вчера уконституовала ся квотова депутация, головою выбрано гр. Шенборна, заступникомъ п. Яворского, референтомъ радника двора Бера. Депутация иде до Вудапешту, де въ понедѣлокъ пополудня вѣдбуде ся перше засѣдане. Вчера уконституовала ся такожъ подкомисія квотовой депутации „комитетъ семи“, до котрой выбрано всѣхъ дотеперѣшныхъ членовъ, а на мѣсяць помершого п. Думбы бр. Хлюмедского. Чешскіи депутаты аглодѣли внесеня, абы переговоры зъ угорскою квотовою депутациею розпочати на цѣлкомъ новыхъ вѣдставахъ, именно на вѣдставѣ пропорціи 65 і 35. Внесеня вѣдкнутено и ухвалено приняты яко вѣдставу дальшихъ переговоровъ всѣ дотеперѣшныя договоры, а що до квоты пропорцію 65:6 : 34:4.

По засѣданіи президіи клубовъ лѣвицъ выдано комунікатъ, котрый доносить, що на вѣдставѣ згодной заявы зъ стороны усѣхъ партійныхъ организацій ухвалено, абы конференція президіи клубовъ докладно розслѣдила проекты языковыхъ законовъ и въ той цѣли кооптувала недавно выбранныхъ членовъ угорской конференціи. Найближе засѣдане сѣи розширеной конференціи вѣдбуде ся въ слѣдующѣмъ тыждни.

Выконуюцій комитетъ чешской радикальной партіи оголосивъ вѣдзову, въ котрой заявляя, що lex Koeber не лише вѣддає на поталу нѣмѣцкѣй чешскій меншости, але такожъ разъ на всегда паралѣжує чешскій правно-державный змаганя. Радикалы вызывають чешскій народъ, абы независимо вѣдъ посольской акціи розпочавъ борбу въ цѣли осягненя чешского державного права, котре не позволило бы увѣйти въ житѣ „праву Кербера“ а народова привнесло бы остаточне рѣшене о его будущности.

Такъ отже, коли обѣ стороны до той степени зайлы ся, що не хочутъ собѣ аны на крокъ уступити, коли до того же не лише Чрхи, але и нѣмѣцѣ не дуже прихильно вѣдносять ся до предложень Кербера, нема великой надѣи, абы языковъ проекты прав-

Песня исторія.

(Листъ до д-ра Гр. Вел. въ Т.)

Дорогой Пане Д-ре Добродію.

Пытаете, що я пораблю, що нѣчо про мене не чувати? Добре, я вѣдвѣдывъ Вамъ, але даруйте, що не буду запускатъ ся въ подробности, бо не маю часу. А знаете, що то значить не мати на сѣль часу? То значить: що якъ на сѣль не маешь часу, то на тебе кричить лѣтка, курка, когутъ, ажь ми выбѣте свиня, корова голубка и жѣтка, а ты стоишь дивяшь ся та шкребашь ся въ голову... Якъ же-жъ бы тобѣ выдало ся за богато добра, а ты собѣ гойкаешь, [звычайно, якъ на сѣль!], то же на тебе тѣмъ рѣднѣй пѣсь зъ-подъ порога зубы вышкарить та загаркотить... Ая!

А передъ псомъ трѣба, выбѣте за слово, мати ресентъ! Вы пригадываете собѣ мого „Найду“? Добрый бувъ песикъ, нема що казати, нѣмъ тихо спочиває въ фейлетонахъ „Дѣла“!

Теперь же розкажу Вамъ исторію за другого его брата, за „Пагата“. Вѣдъ на картѣ нѣчо не розумѣвъ и нѣколи не гравъ, а я такъ называю его тому, що незначенный собѣ бувъ. Почуете, яку штуку поганъ менѣ вѣдла. Лишь добре уважайте!

Разъ якось суклявъ ся вѣдъ коло печи и лежить собѣ тихесенько, мовъ-бы его й на свѣтѣ не було. На дворѣ заперюха та морозъ ажь душу выпирає, а въ хатѣ тепленько та тихо. Я собѣ щось читаю, жѣтка шне, шне, а потѣмъ каже:

— Дѣсь то нашъ Пагата, що не добуває ся аны не бреше.

Я осмѣхнувъ ся:

— А ось Пагата коло печи... Пагата! ты чому що не брешешь? За что тебе годувать, ты, дармоедъ?

Мой Пагата подвѣсь мудрую голову, поглянувъ хитрыми очима и покрутивъ хвостомъ.

— Пагата! — кликнула жѣтка, — буде лихо, небожѣ, зъ тобою. Якъ ты нѣчого о собѣ не скажешь, то й свѣтъ про тебе забудетъ! Ты голоденъ, ты же и не ѣшь нѣчого.

Пагата потанувъ головою... Пойшовъ за жѣткою до кухни, подвѣсь собѣ, вернувъ ся, свѣтъ собѣ мѣжъ жѣткою и маю та й дивяшь ся. Звычайно якъ пѣсь. [Я Вамъ такъ, розкажу, абы Вы бачили, що се звычайна звѣрюка.] Мы до него:

— Ну, Пагата! Ты подвѣсь сѣбѣ, теперь розкажи намъ яку исторію!

Пагата позѣхнувъ, вытягнувъ ся, звычайно якъ нашъ песикъ, подгорувъ хвѣстъ подъ себе, подперъ ся на передній лабы и вѣдвѣсь ся неселыми, хитрыми очима и розпочавъ:

— Бувъ собѣ пѣсь и, якъ яло ся псови, привыкъ ся гавкати. Отъ и дали его овецъ пильнувати. Щенючкомъ ще буиши, молодѣта легке, уѣдавъ що-силы, уѣдавъ що-хвиля. Пастыря въ дудки гнали, а щенючокъ розчибавъ ся ажь лѣсомъ лягали. Прийшли паны на контролю, чи добре вѣдаць имъ васуть ся, а щенючокъ нѣ вѣдла, нѣ мѣры:

„Засъ намъ вѣдъ овечокъ! а тѣфу на васъ!“ Того забыишь зъ яду, тому вѣлѣтъ подѣ ноги, сѣго туй туй хопить зъ боку...

— Ну а дальше, Пагата?

— Що дальше? Вы не знаете пѣсьон исторіи? Озобидѣсь контрольоры, стало маркѣтно и пастырямъ. Паны пѣгачами псови подѣ ноги, ба и пастыря до пса.

„А пѣдѣшь ты! Ты сказывъ ся? А до буди!“

— А пѣсь що?

— Пѣсь? Пѣсь землю передъ себе, ноги подѣ себе та до дому! На свое смѣтъ, — каже, — тамъ я буду паномъ.

„Утѣкъ пѣсь...“ кажутъ вѣдварѣ.

„Добре, что вѣтъ, не буде овецъ розчибати.“

Дома псина думала [часами и пѣсь думавъ!], що у Бога за дверми. Що лишь не свое — гай-же на того! Та свѣтъ не батько а судьба не пенка! И дома трѣба политнику знати: на того брѣши кѣлько хочъ, а сѣго не рушь, бо то панъ. Пана, кажутъ, по чоботахъ пѣзнаєш! Ба, псина послѣдній картки не читавъ, а на память нѣчого не знавъ. Видѣтъ [часомъ и пѣсь добре видѣтъ!], що що-разъ чужій розпорядокъ дають, а свои пса якъ не сотворѣныя бытъ... „Тю тю, сказанный! адже то паны!“

— Ну и что?

— Що? Пѣсь покрутивъ ся... не знати, на кого гавкати та хто хлѣба дасть... А то прийде и зъ голоду здохнуть. Отъ вѣдъ языкъ передъ себе, хвѣстъ подѣ себе, ноги напередъ — та на село пойшовъ вѣдѣ пасты. Та заки пойшовъ вѣдѣ пасты, то назъ щенюка, псина зрѣбавъ ся пѣсь та якъ на пса пристало: розуму набравъ. „Не буду я — каже — разъ-у-разъ гавкати; буду дивитъ ся, щобъ дали что ѣсть.“

„Добре! — кажутъ, — дамо ѣсти, лишь бы розумъ мавъ.“

— Ну и что-жъ дальше, Пагата?

— А що-жъ бы дальше? Пѣсь пѣсь вѣдѣ, сидѣтъ та думавъ, коли то ему гавкати выпадетъ. То гавке разъ, то гавке два — за-

корѣ ховає ся, бо самъ не знає, коли ему гавкати выпадетъ: чи якъ скажутъ пастыря, чи якъ скажутъ панове, чи якъ скаже ему его пѣсь природа. А его пѣсь сила ослабає и самъ не знає, що чинити має. Сидѣтъ вѣдъ мовчки, а про него вже нѣхто небає. Нѣкому не шкѣдливый, хосенъ зъ него не великий.

— До нѣчого пѣсню!

— А добрый бувъ! Теперь ему вже лишь кѣстѣи стягати на лиху годину...

— Е, фе, Пагата! смердѣлы кѣстѣи! Не-хай ще троха погавкає!

— Ба коли-жъ вѣдъ

„самъ не знає, чи вѣдъ живе, чи доживає!“

— Що? Ты вѣдѣи взявъ сю гадку? Ты вкрадь, Пагата, пѣсь поганый! То має бути:

„И самъ не знаю, чи я живу, чи доживаю!“

— А такъ, щось такъ, лишь трѣба за-кѣнчати:

„Чи такъ по свѣтѣ волочѣсь, бо вже не плачу и не смѣю!“

— Ахъ, ты пѣсяча породе! ты погане! Я тебе годую, а ты смѣешь мене такъ обиджати?

— Нѣ, мой всемогущий пане! То той поганый, нѣкчемный песикъ такъ думавъ.

— А де-жъ той нѣкчемный песикъ, той сибарѣтъ? Заразъ менѣ скажи, покажи, а нѣ, то забю тебе якъ пса!

Пагата вытягнувъ ся повѣльно, холодно-кровно, позѣхнувъ, скрутивъ голову на бѣкъ и каже:

— Хотите конче бачити? онде, гляньте въ зеркало, вѣдъ тамъ сидѣтъ...

— Заразъ покажи! Ходи!

Реставрація Пильзенска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

поручає: Сидѣны по варшавски а 50 кр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка кулявѣк и кулявѣк, що четверга и недѣль злѣчки по варшавски и кулявѣк литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по ар. 1-10. Covert пѣдла карты. По театр Covert зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ пятницѣ рыба по жидовски. Вава добрый.

Зъ поважаниемъ Иванъ Францъ Новаковский.

тельства стали ся въ можливостъ до предви-
дження частъ законами. Велике такоже пыта-
не, чи рбннмъ бешвхтунгиратамъ въ пра-
вицѣ поведе ся намовити Чеховъ до залишеня
обструкцій, пытане, чи парламентъ взагалѣ
буде способный до якимъ небудѣ працѣ. Въ
посольствахъ кругахъ пануе загальне переко-
нане, що рада державна буде розвизана.
Однакъ доси рѣчь ще не порѣшена и не
можѣ предвидѣти, коли се етане ся. Може
бути, що справа буде порѣшена доперва въ
осени. Въ патиццю наступити перерва въ за-
сѣданнхъ посольской палаты. Въ той хвилѣ
не можѣ ще знати, на якъ довгий часъ.

Стрейкъ въ Мѣльниччинѣ.

Вчера подали мы дописъ въ Мѣльниччи-
ны, посвященую вѣрно в докладно стрейкъ
рбннхъ работниковъ въ судовомъ повѣтъ
мѣльниччинѣ. Сегодня читаемо въ той самѣй
справѣ дописъ въ Slow'a polsk'омъ и въ Ruch'y
katolick'омъ. Въ обохъ тыхъ дописѣхъ показуе
ся, що стрейкъ дальше росте и ширитъ ся.

Еще передъ Великодними святами —
пишутъ до Slow'a въ Борщеву д. 7 с. м. —
почали ходити глухѣ явѣти, що въ селѣ Ба-
бинцяхъ подѣ Кривчемо и въ Ольховцѣ надѣ
Дибетромъ рблнхъ работниковъ перестали ро-
боти по дворахъ и бойкотуютъ тыхъ рбннхъ
никовъ, що не пристають до стрейку. Арен-
даторъ Ольховца для браку рбннхъ спрова-
дывае около 50 Гуцуловъ. Тыхъ Гуцуловъ
побили и розогнали мѣсцевыя люди; прибули
жандармы, але они на волѣ робити не мо-
жуть, такъ що справы не полагожено. Тымъ
часомъ въ Бабинцяхъ рухъ селянъ дѣйшовъ
до такихъ размѣровъ, що работы въ поляхъ
становили. Въ Бабинцѣ рухъ пѣшовъ дальше и
до тыждня обнявъ 7 чи 8 сѣлъ, а сегодня
розширивъ ся уже на цѣлый повѣтъ мѣль-
ниччинъ, выивши саму Мѣльницю, власнѣсть
Меч. Борковенко, та Бриакѣвку, власнѣсть
Борковенко (нашъ дописуватель згадуе та-
коже и про стрейкъ въ Брмекѣвцѣ). Коли по
селахъ появились ся пѣдбуржуючы прокламаціи
(про котры нашъ корреспондентъ нѣчого не
знае), коли въ Нѣврѣ стрейкуючы спалили
оборнны и коли по рбннхъ фельваркахъ
стрейкуючы побияли тыхъ, що шли на рабо-
ту, удавъ ся борщевскій староста на мѣсце
розрухѣвъ и старавъ ся погодити дѣбрь въ
людьми. Дѣбрь (котрый? мабуть въ Нѣврѣ —
Ред.) побѣдѣ платню больше нѣжъ въ двѣхъ
и работа пѣшла дальше; въ нѣмнѣхъ селахъ
заходы старосты були даремны. Мусѣвъ ста-
росту спѣскали зъ рбннхъ сторѣвъ заводѣ,
бо для утриманя спокою въ повѣтъ запря-
дывъ вѣтъ скрѣплена виконуочою властью
войскамъ. Минувшою суботы прибуло двома
поѣздами зельвничини до мѣльниччинского
повѣту 6 компаній пѣхоты: — 4 компаніи 41-ого
полку зъ Черновца и двѣ компаніи стрѣль-
чѣвъ зъ Тернополя, — а швадрона кавалеріи
мае бути въ дорогѣ зъ Черновца до Мѣль-
ниччинъ. Отже маємо войско въ повѣтъ; але що
дальше? Приходѣ войска до повѣту не пола-
годуе справы платнѣ рбннхъ работниковъ.

Я выткнувъ мого Папата, взявъ на пле-
чѣ и поивѣ до зеркала.

И вгадайте, що вѣтъ зробивъ?

Сховавъ свою голову менѣ по-за плечѣ,
а въ зеркалѣ я побачивъ — знаєте кого?..

То чистѣ пѣся исторія!

Въ кѣлька дѣвъ опѣсла я, побачивши,
якъ мой Папата стѣгавъ старѣ кѣстяки [ма-
буть на лиху годину!] та ховавъ подѣ мѣрву
въ хлѣбѣ, вхопивъ за стрѣльбу и убивъ его
на мѣсци якъ пѣся.

„Якъ то? Пѣся повиннѣсть сходити вже
лишь до того, щобъ кѣстяки смердачѣ стѣга-
ти для себе?“

Анѣ писувать! Згичувъ на мѣсци якъ
пѣсь.

А, правда! Я не маю часу, а пѣсяю
исторію только згаивъ, отже до рѣчи!

Що я порабляю? Пасу... тее... хочу ка-
зати: дивлю ся якъ здижають кури, качки,
якъ утѣкають голубы, слухаю исторію, якъ
живуть пѣсы, якъ рохкають, выбачте, свинѣ,
якъ рычати чогось корова, якъ вѣдворкуе
жѣнцѣ служниця, якъ дорѣкае менѣ жѣнка,
що я нѣчого не знаю, и т. п.

Я бы Вамъ ще розказавъ цѣкаву исто-
рію, якъ то менѣ сусѣды розказували, що у
нихъ непокрѣне тѣла высекло двѣ коровы,
а покѣрне анѣ одною, але але даруйте, бо не
маю часу — треба йти спати, бо якъ бы
жѣнка, не дай Боже, знала, то страхъ!

Вашъ

П. К.—бвк.

Од. ч. V 1900.

P. S. Не Вы першій — мой найближшій
сусѣды все на мене гулюкають, але знаєте:
старому пѣсови брехати такъ тяжко, такъ
тяжко! Лишь не гадайте, що я такоже пѣсь...
Я жинау, якъ Папѣ Бѣтъ приказавъ и якъ
многѣ менѣ подобны. Еры я вже нѣякомъ не
сотворю...

кѣвъ. Що фельварки по большѣй части пла-
тятъ работниковъ дуже мало, се рѣчь пѣсна.
Може подати приклады, про котры знаю. Нар.
властитель Кривча, купецъ Зайдманъ зъ Ска-
лы, плативъ работниковъ 8—20 кр. на день.
Отже въ тѣмъ фельварку назвѣтъ парѣбны,
рбннхъ згоджений, перестали робити, и дѣйшло
до того, що самъ властитель зъ своимъ упра-
вителемъ и экономомъ мусѣвъ кормити и на-
повнати худобу, бо иначе мусѣла бы выги-
нути. Въ нѣмнѣхъ фельваркахъ плачено кѣн-
тами, а не грѣшми; але треба сказати, що в
фельварки, котры, якъ на тухельнѣ вѣднѣсны,
платять добре и правильно. (Варто бы знати,
котры се фельварки, и якъ они платять. Ред.)
Мамѣ сего в тѣхъ и тѣхъ застановлено ро-
боту, а се оказуе, що рухъ той мае не лишь
полѣшене платнѣ работниковъ на цѣлу, але
якусь что нини, дальшу мету. У всѣмъ ра-
зѣ атмосфера в душахъ. Рухъ сего не можна
легковажити. Що вѣтъ росте, доказомъ в н
се, що сегодня выбухъ знову стрейкъ въ Ту-
рильчи, власнѣсть Альбина Слопецкого, и по
части на дѣбрѣмъ обшарѣ въ Борщевѣ, у
спадкоуницѣвъ Фельдшуга, такъ що маємо
рухъ и въ судовомъ повѣтъ борщевскомъ.
Борщевска повѣтова рада не робить въ сѣбѣ
справѣ нѣчого, а такъ здавалося бы, що по-
середництво мѣжъ дворянъ а селомъ зъ при-
роды рѣчи належить до неѣ.

До сѣи дописъ редакція Slow'a polsk'ого
додае таку замітку:

„Справа аграрна, зъ котрою наша бѣль-
шѣсть сойма не умѣе сѣбѣ порадиити, почи-
нае промовляти вже языкомъ цѣлкомъ ново-
часнымъ: хлопскими стрейками. Соціалный
недугъ, котрый нашъ короткозорый лѣкаръ хо-
тятъ лѣчитъ такимъ коньскымъ лѣкомъ, якъ
внесена Гуника, чимъ разъ явнѣйше выкла-
кують ферментъ середъ сѣльского населеня
Зачинае оно боронити ся водѣ нужды вже не
только емиграцію за море, але прямо чини-
мыъ опоромъ противъ истнуочого стану рѣ-
чей. Выпадки на Подблѣ в поки-що малѣ
що-до размѣровъ, але симптоматичны.“

Послухаймо, що писме нѣмнѣ дописуе-
тель, тежъ въ Борщеву, д. 8 с. м. до Ruch'y
katolick'ого: „Змова рбннхъ работниковъ
выбухла насампередъ, еще въ мартѣ, въ селѣ
Бабинцяхъ коло Кривча, въ посѣлости Кор-
ниа Миколаевича. Роботники зажадали по
2 кор. платнѣ за каждую работу въ поли безъ
огляду на рѣдъ работы, на вѣкъ и цѣль ро-
ботника. Коли двѣрь не мѣтъ пристати на
таку платню, застановлено работы, и такія
станѣ трѣвае доси. Въ Бабинцяхъ плачено ро-
ботникамъ за день 50 сот. найменше, а 80—100
сот. найвыше. Зъ Бабинцѣ розширила ся
змова на села Пиличе, Михалѣвъ, Грошову,
Ольховецъ, Панѣвцѣ, Нѣврѣ, Кривчѣ, Звиняч-
ку, а вчера проявила ся змова въ Турилчи,
Залучи, Пѣдвалничи и Трѣбци. Венды жада-
ють по 2 кор. за день работы, а крѣвъ того
и де-що иншого, по части навѣтъ смѣшного,
якъ пр., чтобы фѣру дровъ продавано нмъ по
2 кор., чтобы властитель водѣивъ нмъ млыны
до бесплатного ужитку и т. п. Змова при-
брала такой формы, що работники, спрова-
дженыхъ зъ нѣмнѣхъ сѣлъ и зъ заходной Га-
лиции, аганяють зъ поля и бѣють, а рбнну
челядь такъ напѣлохали, що покинула
службу. Не можна заперечити, що тамъ,
де властителями або арендаторами в жи-
ды, якъ въ Михалѣвѣ, Нѣврѣ, Ольхов-
цѣ, Панѣвцѣхъ и въ Кривчѣ, немилосердно
вымѣнувано работниківъ, платячи по 40 сот.,
30, 24, 16, а навѣтъ по 8 сот. за день. Однако
въ нѣмнѣхъ селахъ, якъ въ Грошовѣ, посѣ-
лости гр. Валероукого, Звинячцѣ, гр. Кожа-
бродского, въ Турилчи, посѣлости Слопец-
кого, плачено работникамъ размѣрно добре,
а такъ и въ тыхъ селахъ проявила ся змова
и то въ такой самѣй формѣ, якъ въ селахъ,
де властителями або арендаторами в жи-
ды. Наслѣдкомъ змовы богато лѣнѣвъ лежить не
обработныхъ, а кукурудзы и бульбѣ зовсѣмъ
не саджено. Староста Мѣльнеръ вѣсми спо-
собамъ старае ся по доброму полагодити
справу, але се удалося ему лише въ одномъ
сѣлѣ, въ Ольховцѣ; нѣмнѣ громады вѣдкнули
користий для работниківъ пропозиціи. Коли-жъ
венды зачали аганяти зъ лѣнѣвъ спровадженыхъ
въ нѣмнѣхъ сторѣвъ работниківъ, зажа-
давъ староста помочи войска, и теперь маємо
пѣть компаній пѣхоты, размѣшеною по гра-
мадахъ, обнятыхъ змовою, и то на те, чтобы
стрейкуючы не перешкаждали спровадженымъ
работникамъ обрабатати дѣбрѣкы лѣны.“

Якъ бачимо, вѣтъ вѣсти, якъ насѣвають
въ тыхъ сторѣвъ, де проявивъ ся стрейкъ,
згодий въ тѣмъ, що лѣха платня за работу и
нужда селянъ выжидали самооборону наро-
ду, пропадуючого подѣ гнетомъ всякихъ тя-
гарѣвъ. Чи войско зарадитъ лихому?.. Оно
поможе дворянъ обработати свои лѣны, а за
те доведе народъ до бѣльшого же ужды и
рознукы. А якъ будутъ наслѣды? Чи вже
нема кому застановити ся надѣ тымъ ро-
зумно?

Зъ рады державной.

По отвореню вчерашнего засѣданя май-
же цѣлу годину вѣдчитувано рбннхъ внесена
и интерпелляціи. Мѣжъ нѣмнѣмъ п. Люгеръ
поставивъ внесене звывающе правительство,
абы въ интересѣ австрійского кредиту не да-
вало нѣмнѣхъ польгъ, увольняющихъ водѣ по-
датковъ угорскій пѣшеры. Вѣдчитувано такоже
интерпелляцію п. Феркауса до министра зе-
лѣвничѣ зъ заимтанымъ, чи министеръ схоче
недопустити до вылати дивидендъ полудне-
вою зельвничною такъ довго, якъ довго се то-

варство не выполнитъ всѣхъ вымогѣвъ подѣ
вагдамъ безпечности на тѣхъ зельвничцѣхъ,
якъ такоже подѣ вѣдчитувано польгѣ платнѣ
зельвничного персоналу. Интерпелляціи замытуе
нарештѣ, чи министеръ схоче въ остаточнымъ
разѣ посухути ся до секвестру полудневон
зельвничцѣхъ.

Вѣдтакъ п. Грегръ вѣтъ поименне го-
лосоване надѣ внесенымъ о выдруковане одног
петиціи въ етенографичномъ протоколѣ. П.
Вольмѣаръ [антисемитъ] прилучае ся до вне-
сеня попередника, але зъ додаткомъ, абы вѣтъ
нѣмнѣ внесены петиціи долучено до етеногра-
фичного протокола. П. Крамаржъ выстуиувъ
противъ сего внесены, покликуючы ся на по-
ступоване въ подобномъ случаю въ часѣ въ-
медской обструкціи. П. Герольдъ говоритъ на
перемѣну по нѣмнѣи и по чески и острѣвае
лѣвничю передъ ставленемъ такихъ внесены,
якъ Вольмѣара, бо мѣтъ бы и такъ безъ пе-
рервы промовляти черезъ 3 години и въ той
способѣ выполнитъ часть. Противъ внесены
промовляло ще кѣлька чеськихъ посѣловъ. Ва-
змѣаръ профнувъ свое внесене заявляючи, що
не хоче нмъ заострювати обструкціи. Въ по-
именнѣмъ голосованю внесене Грегра вѣдчи-
нено. Зъ черги выстуиувъ п. Форманекъ въ
такимъ самымъ внесенымъ якъ Грегръ. Однакъ
показало ся, що зъ палатѣ вѣднѣ 89 по-
сѣловъ. Супротивъ того вице-президента Зачекъ
заявляе, що въ причинѣ браку комитету за-
мытка засѣданя. На ту заяву вице-президента
на лѣвничѣ счывае ся гамбѣръ. Зачекъ вѣмѣ
того побѣдѣ ся зъ мѣсца и вышшовъ. Про-
сѣдуюче засѣдане послѣ будутъ повѣдомленѣ
нѣмнѣмъ.

Парламентарна комісія правницѣ хоче
запротестувати противъ замкненя засѣданя.
Нѣмнѣ тѣердять, що п. Зачекъ повиннѣтъ бу-
ти по сконстантованю, що вѣддано лише 89 голо-
совъ, а затѣ голосоване за нежизне, обнесли
та кѣлька в посѣловъ въ палатѣ, а доперва
коли бы не було 100 присутныхъ, замкнути
засѣдане. Вѣтъ давнѣйшій президенты палаты
доказуе, що дотычна практика була доси
ниша.

Письма зъ краю.

Зъ Теревельщины. [Одного дня:
осторога передъ емиграцію и ексекюторска
грабѣня!]

Одного краснаго дня сего року насѣло
до громады Н. въ теревельскымъ повѣтъ
урадовѣ писмо ц. к. старосты (ч. 499 зъ 22
сѣчня 1900) зъ осторогою передъ емиграцію
такого змѣсту [подаю въ перекладѣ зъ ори-
гиналу польского]:

„Щорѣчно, заки розбѣчне ся весна, и по-
весѣи надеяють ся несоветный люди, полюючи
на змыскъ и користающѣ зъ неспѣвѣдмости та
легковѣрности нашего народа, богато „Вѣ-
дозавъ“ та „Писомъ“, заохочуючы до емиграціи
до Америки, особливо до Канады. Въ тыхъ
писмахъ представляють они будѣ-то цѣлкомъ
брехливо, будѣ-то въ той способѣ, що только
самѣй добрый стороны тыхъ краѣвъ пѣдсказѣ,
а замовчуютъ про зѣль, якъ мають тѣ краѣ,
именно про землю, температуру та про житѣ
нашихъ людей въ Канадѣ. Отже не кажутъ о
тѣмъ, якъ тамъ страшны змы панують, якъ
тамъ морозы навѣтъ въ маю лучають ся, не
згадуютъ такоже о дорожномъ одѣжѣ, чобѣтъ,
о трудностяхъ набути зинарѣвъ рбнннхъ, о
небезпечностяхъ грозящихъ худѣбѣ, не споми-
нають, якъ то емигранты неразъ кѣлька лѣтъ
мусѣтъ працувати середъ густыхъ лѣсовъ, абы
сѣбѣ поставити якъ будинокъ та кавалокъ зем-
лѣ приспособити до сѣвы... Въ своихъ пи-
смахъ агенты и апитаторы не згадуютъ, якъ то
люде въ Канадѣ въ причинѣ тамошнихъ вѣд-
носнѣвъ живутъ майже бѣвъ-дѣко, безъ свѣще-
ника, безъ лѣкаря, безъ просвѣты, вѣддалей
перѣвъ по кѣлькынацѣть миль водѣ мѣста або
й кѣлькынацѣть. Такими агентамъ ходитъ го-
лосно лишь о те, чтобы богато родитѣ купу-
вало „бѣзеты“ вѣзды на корабляхъ, такъ званѣй
зъ нѣмнѣи „шѣкарты“. Каждый такой агентъ
зарѣбывъ уже тысьчѣ зъ бѣдного народу,
бо-жъ вѣтъ, будучи факторомъ въ продажѣ
картъ корабельныхъ „шѣкартъ“ одержуе
водѣ товариства промысловѣ-корабельного знач-
ный процентъ, а то 20—30 коронъ водѣ ко-
ждѣ особи. Длѣного то каждый такой агентъ
покутнѣи або и управнѣи до того въ Нѣ-
мнѣчинѣ, куда звычайно вѣдутъ до Америки, в
богачемъ и сотки зновѣ коронъ выдае на вы-
дунанѣи, нѣмѣ-то зъ Америки, пѣдблѣи лѣсты,
котры звычайно присылаетъ навѣтъ не зъ
Америки але зъ Нѣмнѣчинѣ, и якъ може ба-
лѣхнутѣи та ошукуе народѣ, чтобы только за
каждого емигранта одержавъ факторного 20—
30 коронъ, а товариствамъ корабельнымъ на-
громадинѣ пассажировъ, отже доходѣвъ въ про-
дажѣ картъ корабельныхъ.“

Длѣного поручаю Зверхности громадскѣй
въ Н. острѣвѣгати публично народѣ тамошней
громады, чтобы не вѣривъ обманцѣмъ та не
выходивъ зъ краю на нужду и погибѣль до
Америки пѣвнѣиной, т. е. до Канады, хѣба
только въ тѣмъ случаю, чия родина в вже де
замѣскала въ Канадѣ, але се дуже рѣдколу
часъ се, бо власне въ послѣднихъ часахъ тѣхъ,
що повѣхали вже до Канады, пишуть теперь
листы зъ роззукѣю о тамошномъ климатѣ и
о самѣтѣ. Отже се писмо належить что дѣвъ
недѣль оголошувати публично народѣмъ и о-
стрѣвѣгати передъ несоветными вызѣсучива-
ми агентами, а коли-бъ хто-небудѣ агитувавъ
за емиграцію або надѣсывае таѣи писма,
якъ Цѣхоцкого и нѣмнѣхъ, належить о тѣмъ

завѣтъ довести ц. к. старосту и тѣ писма
предложити.

Ц. к. Староста Василевскій“.
Ино-що оголошено сей „okólnik“ пана ста-
росты въ громадѣ, ажъ тутъ зазѣдае въ се-
ло выдѣланнымъ паномъ старостою ексекторъ и
доручуе вѣсѣмъдѣсять штукъ „едиктовъ“ за
податки! Сама пора на грабѣжѣ! — то й
добра осторога передъ емиграцію до Кана-
ды!.. Неоднѣвъ, выслушавши тон остороги, а
теперѣ, побачивши зновѣ на дѣлѣ, ексектора,
махнувъ рукою тай каже: „Вѣдай такъ пѣсы
трану вѣль, якъ въ тон остороги буде якій по-
житокъ!..“

Федѣю.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ Народного Дому въ Пере-
мышли:

Дальшій жертвы на фондѣ коренный зло-
жии Вп. Григорій Пеглинскій 2 к. 50 сот.
и Левъ Левицкій 5 к.

Справоздане зъ стану касы Народного
Дому въ Перемышли за мѣсць мартъ и цѣв-
тѣнѣ:

Станъ дозвѣный зъ 30 цѣвѣнѣ:
Удѣлы 940 — к.
Фондъ резервоный 1.382 34 „
Кошты администраціи 13 76 „
Разомъ 2.336 10 к.

Станъ чинный:
Кошты администраціи 637 92 к.
Локаціи 1.442 18 „
Готовка въ касѣ 256 — „
Разомъ 2.336 10 к.

Членѣвъ до кѣнцѣ цѣвѣнѣ выисало ся 49.

Просимо Вп. Патриѣтовъ вѣстнѣи даль-
ше зъ членѣвъ и присылати удѣлы. Грошѣ про-
ситъ зарѣдъ посылати на руки управляющого
директора Алексея Яреми, проф. гімна. [Вла-
диче ч. 20] и долучити кѣбѣмъ удѣлу [однѣвъ
удѣлъ 50 кор., а можна и больше мати удѣ-
ловъ] такоже 5 кор. вѣсогово, 20 сотикѣвъ
на книжочку и 45 сот. на сорто для вѣдосла-
ня удѣловѣи книжки.

Товариство приймае такоже вкладѣи
щадничѣи и платѣтъ 4% водѣ сотки. — Зарѣдѣ.

Зъ театру войны.

Судячи пѣсѣля урядовыхъ телеграмѣвъ
Робертсѣа и приватныхъ корреспондентѣвъ лон-
донскихъ дневниковъ, головна англійска ар-
мія робить что-разъ большѣи поступы въ сто-
рѣну Кронштаду, а войска Бурѣвъ безъ опу-
ру цѣоаютъ ся на пѣвѣбѣ. Вчера Робертсѣъ
доавѣ до Лондона, що вже перейшовъ рѣку
Зандѣ. Ворогъ занаеъ сильнѣи становнѣека, але
имѣю того англійскѣй войска позволи его выш-
пѣрають. Въ другой телеграмѣ Робертсѣъ доно-
ситъ, що ворогъ знаходитъ ся въ поимѣвъ
водворѣтъ. Кѣниота и артилерія гонѣтъ за
нимъ въ трехъ рѣвннхъ напрямкахъ. Пѣсѣля
переконаны Робертсѣа страты Англійцѣвъ въ
послѣднихъ битвахъ не суть великѣи. Одна де-
пѣсѣа доносить, що на англійскѣй войска дѣлае
депримуючѣо зручнѣбѣ, зъ якою Бурѣвъ выш-
цѣоуютъ ся зъ кождѣи матѣвъ зъ своимъ конво-
ями тягнѣными волами. Коли Англійцѣ дѣй-
шли до Смалѣдѣля, конвой Бурѣвъ бувъ водѣвъ
нихъ вѣддалѣный о 6 англійскихъ миль, а ми-
мо того Англійцѣ не зловали конвою. Гово-
рятъ, що столицю Оранѣи перенесено вже зъ
Кронштаду до Галльборну.

Зъ заходного театру войны на пѣвнѣвъ
водѣ Кімберленѣ доносить, що въ недѣлю Ан-
глійцѣ забрали Фуртентрамѣсъ. Бомбардоване
мѣста було такъ сильне, що войска Бурѣвъ
були змущены до водворѣту. Въ Лондонѣ кру-
жить поголоска, що Кумасѣ поддало ся, лишь
не знаемо кому; Англійцѣмъ чи Бурамъ? Зъ
Лѣдисміту доносить, що Булеръ ще дня 1 мая
выдавъ прокламацію, въ котрой заговѣеъ при-
зване трактованѣе мешканцѣвъ Наталю, котрі
покинули бы таборѣ Бурѣвъ. Булеръ мае при-
готовлати ся до офензѣвы рѣвночасно зъ Ро-
бертсѣомъ противъ Трансвалю.

Бюро Райтера доносить зъ Кімберленѣ,
что тамъ водѣбуае ся процессъ прогнѣвъ Го-
лендрѣвъ зъ колоніи, котры брали участь въ
повстаню. Доси переведено процессъ противъ
трѣхъ и всѣхъ трѣхъ увѣдѣнено. Зъ Дюрѣн-
цо-Маркѣвъ доносить, що цѣловѣ власти не пу-
скають до Трансвалю мяса, абѣжа, одѣжи и
обуви зъ причинѣи, що се може бути военна
контрабанда.

НОВИНКИ.

— Зелены май — сей мѣсць поевѣи и лю-
бови, оспѣванный не только словами але и
пѣсѣтами, сего року — химеру. Кѣлька по-
чатковѣхъ дѣвъ было справѣ гарнѣхъ, а
отсе водѣ трѣхъ дѣвъ „теплый май“ зачавъ
нагадувати початокъ зимного цѣвѣнѣ. Чи не
справдѣжуе ся вѣковымъ досѣвѣдомъ вытворѣна
наша пословица: „Май, худѣбѣ вѣти дай, а
самъ за пѣвъ ся ховай“ або друга: „До Свя-
того Духа [Зеленыхъ свѣтъ] грѣишь ся кожу-
ха, а по Св. Дусѣ ходи въ кожушѣ“? Вѣдѣ
трѣхъ дѣвъ температура такъ ошала, що не
то тепле зверхне накрыте, але и „настоящій
кожушѣ“ не завадивъ бы. Видно, что мусѣли
внѣсати градѣ, бо й у Львовѣ падавъ передъ
вчера густѣи градъ. Такъ сегодѣшний май
заповѣдае намъ не поевѣю, а — прозу.

РОВЕРЫ

Ruch-Cleveland-Orrel

найбѣйшій марки

поручае

219 5-6

ТАДКІЙ ГУСТОВИЧЪ

Львовъ, ул. Академична ч. 12.

Роверы уживанѣ. — Приборы для циклиствѣ. — Варстагъ рѣлацѣиный. — Цѣны на жадае.

— Изъ справъ церковныхъ. Львовскій Ріже-
градъ подає въ справъ обсады опорожненыхъ
чотирьохъ епископскихъ престоловъ въ Галичи-
нъ такі вѣсти [якъ каже, на основѣ инфор-
мацій въ кругѣ церковныхъ]: Шчо-до обсады
лат. архієпископства у Львовѣ має впердѣ
п лагодити ся кѣстіа основана нового лат.
епископства въ Тернополі, Коломиѣ, Стани-
славовѣ або въ Чернівцяхъ. Територіальне
амениена лат. архієпископства львовского а
конечне и признане, але що важать ся гадки,
въ котрыхъ въ выше названыхъ мѣстахъ має
бути основане нове епископство. Найблизше
шансѣ має Тернопіль, хочѣ дуже поважній
взглядъ промавляють за Коломиєю. За Чер-
нівцями найменше промавляють „політичній
взглядъ“. Рівночасно съ територіальнымъ по-
дѣломъ львовскон архієпископства мусить насту-
пити подѣлъ майна [звизъ 40.000 ар. річного
доходу] въ сей способъ, щобы часть его від-
дати до ужатку епископства новон дієцезіи, и
длятого сея справа мусить полагатися пере-
дѣ обсадою львовского лат. архієпископ-
ства. На два престолы вже наводять именна
кандидатів. Іменно голосять, що „самъ па-
па має выказати своє бажане, щобы митро-
политомъ русинимъ бувъ еп. Шенявскій“, а
півсѣцкій давники доносить, що однимъ зъ
римокатолическихъ епископівъ має стати ес-
д-ръ Хотковскій. Słowem polskie wółь давня
подирана сильно кандидатуру еп. Гриневе-
ского, вигнаного зъ Росіи на лат. архієписко-
па у Львовѣ, яко „мученика“ за полську и
католицку справу въ Росіи. — Вкінці поту-
жно доносить одинокимъ часомъ, що лат.
архієпископомъ у Львовѣ буде кривоскій еп.
Пузина, а ато мѣсце въ Краковѣ займе каноні-
къ графъ Потулійскій зъ Оломуца.

— Загальні збори Руского товариства пе-
дагогічного відбудуть ся сего року въ Ста-
ниславовѣ въ днѣхъ 3 и 4 червня. Порядкъ
днѣвний подаетъ ся обизнѣше до відомости.
Хто зъ членівъ товариства хоче вѣсти участь
въ сихъ зборахъ, звѣзять повѣдомити о томъ
Головний видѣль у Львовѣ кореспонденцій-
ною картою. Членъ станиславскон філії
згодиться ся ласкаво до видѣль філії то-
варства педагогічного въ Станиславовѣ.

— Въ товариствѣ гімназій „Сокіл“ [Подвалъ
ч. 7] выголосить другъ Ярославъ Ввицков-
скій въ суботу о 7 год. вечеромъ відчитъ о
грахъ компаніи [football] и пастушечо [p-
stówka]. Обѣ тѣ грѣ, мало ще у насъ знають,
[въ рускихъ кругахъ] здаєть зовсѣмъ не зна-
ють, повинній заинтересувати нашу публику и
тому просимо на себѣ відчитъ такъ членівъ
якъ и прочихъ, що интересують ся гімнасти-
кою и спортомъ. — О. К.

— Зъ руско-народного театру пишуть намъ
зъ Кракова: Въ репертуаръ театру зайшла о
стільки зміна, що въ недѣлю пополуночѣ бу-
дуть відіграні „Запорожець за Дунаємъ“ и
„Вечерниця“ [Нѣщаньского], а въ понедѣлокъ
„Кляте серце“ Тобилевича. Обѣ тѣ представ-
ленія відбудуть ся въ мѣсцѣхъ театрѣ и
ни мѣсцѣхъ театрѣ свою гостину въ
Краковѣ. Зъ-відси переѣдуть вѣдъ до Тарно-
ва, де въ четверъ 17-ого с. м. выставить „За-
порожець за Дунаємъ“, въ суботу 19-ого о-
перету „Ямарѣ“ Целлера, а въ недѣлю 20-ого
„Нѣщане кохане“ Манька. Дальшій предста-
вленія оголосять ся сими днями.

— Станиславівскій Еп. Андрей Шептицькій,
привѣхъ до Буковини на каноничну візита-
цію. Оногодѣ бувъ у Васильцяхъ, відтакъ
другого дня привѣхъ до Кіцмани, а въ пят-
ницю звизитувавъ Заставну. Въ суботу 12-ого
с. м. о год. 6 пополуночѣ прибуде до Чернів-
цівъ и удасть ся просто до руско-кат. церк-
ви, де будуть его дожидати представителѣ
властей и процесіи. Потѣмъ владика відпра-
вить молебствѣ и удасть ся до дому пароха
о. Келест. Костецкого. Тамъ прийме депута-
цію рѣвнѣхъ товариствъ. Въ недѣлю зайде
владика до вышней гімназій и тамъ по екзор-
тѣ буде держати до молодежи промову; о 10
годинахъ віділавить въ рус. кат. церквѣ при-
аснѣтъ духовенства архієрейску Службу Бо-
жу, а о 1 год. почне складати візиту.

— Товариство взаимного кредиту въ Сен-
дзішовѣ [де то „господарствѣ“] яко директоръ
бурмістръ д-ръ Сендзішовскій що здефранду-
вавъ 160.000 злр. утѣкъ, а товариство передъ
увѣзненіемъ замерає на цеголїни подѣ Пере-
мышлемъ! попало въ конкуретъ, хочѣ якийсь
часъ ручено торжественно, що до того не
прийде. Конкуретъ оголосивъ судъ окружній
въ Тарновѣ. Комісаремъ конкуретовымъ в на-
чальникъ суду въ Рончицахъ радн. Андр. Ко-
вітъ, а часовымъ управителемъ масъ посе-
рѣвъ въ Вижницѣ Казим. Янковскій. При сѣй
ліквідації потерпѣть найбільше селяне-ма-
зури, що за захоотою д-ра Сендзішовского
складали свои удѣлы. Деякі аложиди и по-
кѣлькостъ ар., а теперъ може ще будуть му-
сѣли и доплатити до своихъ грошей... Хлопъ
„wezysko zarłaci“.

— Въ Берини, повѣта турчаньского, заведе-
но при читальни „Просвѣты“ касу Райфайзе-
на. Каса принята подѣ патронать видѣль
крайного и вже переслала потвержденій ста-
тутъ до зареєстрація судового. Хто анае о
любуючій все ще лихвъ въ видѣ рѣвнѣхъ
сѣлохъ, хто чувать про заставъ поля на
часть, а щобы его вже не выкупити ішкоди, и
о іншихъ грошевыхъ интересахъ жидѣвскихъ
межи темними гѣрлицами, той повно поватає
радістою сей першій крокъ молодон читальнѣ
и си головнѣ, бериньского пароха о. Григорія
Мороза.

— Зъ Коломиѣ: На загальныхъ зборахъ
товариства „Коломийскій Воякъ“, що відбули
ся днѣхъ 6 мая с. р., выбрано новий видѣль,
и въ складѣ которого убавили: о. Зеновъ Кири-
ловичъ голова, о. Накола Гриневскій заступ-
никъ головы, и Левъ Долянскій касієръ, о.
Теод. Курявскій дирієктъ, панна Юлія Во-
чуківна дирієктка, и Яр. Витошинскій се-

кретаръ, панна Стефанія Кульчицка, заступ-
ниця видѣлового.

— Комітетъ ювілейной фундації колоній
ваканційныхъ им. цѣсаря Франца Іосифа при
ц. к. Дирекція зельзвизнѣ державныхъ у Льво-
вѣ выдає справоздане [Ш. зъ черги] за 1899
рѣкъ изъ сего справозданя показує ся, що ко-
мітетъ умістивъ бувъ минушого року на ко-
лоніи въ Тухли 166 дѣтей по рѣвнѣхъ числѣ
дѣвчатъ и хлопцѣвъ, а то въ двохъ серияхъ,
кажда по чотири недѣль. Надѣръ надѣ дѣ-
ти мали три учительни и три учитель. Сею
институційю займали ся рѣвно майже всѣ
функціонарѣ цѣлого округа ц. к. Дирекція з-
льзвизнѣ державныхъ у Львовѣ, адуци напри-
мѣромъ рухливого комітету панъ и паннѣ
подѣ проводомъ Вл. Юліи Вербицков, предѣ-
дательни виконуючого комітету.

— Вѣсти про Везувіа. На людѣхъ, що меш-
кають близько Везувіа, коло мѣста Неаполя,
побійють великій страхъ. Вулканъ — якъ
мы оногодѣ зановуванъ — зачавъ зновъ выбу-
хати. Въ кратерѣ горы бувають теперъ часто
такъ сильні выбухи, що цѣла гора трясє ся,
а потрепъ чути ажъ до Сант-Вито и Пуліно.
Въ мѣсцевості Торре дель Греко, майже подѣ
самимъ вулканомъ людѣ оногодѣ цѣлу нѣчъ
не спали, а пересидѣли на улицѣ. Богато цѣ-
кавыхъ иде на гору, але доходять лишь до
мѣсцевості Сант-Вито и Пуліно, и зъ-від-
тамъ предивлясь величавому, але и страш-
ному явищу. По-надъ кратеромъ вулкана
піднимає ся величезный огнистый стовпъ и въ
сподѣ чути гукъ мовѣ-бы хто стрѣлявъ зъ
арматъ. Зъ обсерваторіи, положеной недалеко
кратеру, доносить, що аѣ прилады митнѣч-
ній показують великій неспокой. Рухъ на з-
льзвизнѣ лавовій [де машина тягне возъ
дротавою лавною на вершокъ горы], рухъ
застановлено. Власть порибилъ всѣ потрібні
приготовленія, щобы заравъ, скоро аѣ обсер-
ваторіи дадутъ знати, вѣзистъ до ратѣвъ. Ла-
ва доси ще не выступила по-за берѣгъ кра-
теру и не розлазилъ ся, а такъ само не утво-
ривъ ся ще новий кратеръ.

— Новій санітарій округи. На основѣ зако-
на зъ 2 лютого 1891 и ухвалы сойму зъ днѣ
11 вѣдѣня с. р. установлено на рѣкѣ 1900
слѣдуючій санітарій округи: Въ Хотеміри
повѣта томашевского, въ Хоростковѣ пов. гуся-
тиньского, въ Кивичинѣ пов. станиславско-
го, въ Лвѣцѣ повѣта богородчаньского
въ Майданѣ повѣта кольбушѣвского въ
Мриголодѣ пов. сявѣцкого, въ Нижанковичахъ
пов. перемислянского, въ Раглицяхъ пов.
тарновского и въ Товстѣхъ пов. скалатского.
Крѣмъ вычисленыхъ десятиохъ округівъ утво-
ривъ ся въ сѣмъ роцѣ ще чотири: въ Тѣсній
пов. львовского, въ Микуніцяхъ пов. терно-
польского, въ Лининцѣ мурованѣй пов. Бох-
ненского и въ Рейтаровичахъ пов. самбѣр-
ского, коли лише всѣ формальности, прина-
сѣй згаданой ухвалою соймовою, будуть вы-
повнені. Конкуретъ на обсаду сѣхъ посадѣ
лѣкарни розпишуть дотычній видѣль повѣ-
товѣ.

— Папа Левъ XIII — якъ доносить зъ Риму
до Polit. Corr. — оголосять зъ початкомъ
1901 року нову енцикліку, котра буде нечає
его завіщаніемъ духовнымъ. Въ тѣй енциклідѣ
мѣстатѣхъ будуть въ скороченію всѣ основѣ
и постановѣ попереднихъ енциклікъ нинѣш-
ного папы.

— Утрата офіцерскон шаржѣ. Д-ръ Зіхереръ,
лѣкаръ въ Градци, на основѣ рѣшенія войско-
вого говорогового суду утративъ шаржу офі-
цера за те, що взявъ участь въ однімъ вѣ-
чу, котре ухвалило выслати поздоровну те-
леграму послоу Вольфови.

— Зновъ одинъ! Дорогомістръ станисла-
вскон рады повѣтовон утѣкъ, допустивши
ся малверзацій на шкоду видѣль повѣтового
черезъ фальшование квітѣвъ касовыхъ. Шкода
близько 1.000 ар.

— Новий театръ мѣйскій въ Чернівцяхъ.
Буковинскій соймъ признавъ громадѣ Чер-
нівцѣвъ 100.000 коронъ запомоги на будову
нового театру.

— Почтовый урядъ въ Мацшинѣ повѣта
жовковського [на зельзвизнѣ двѣрці], котрий
то урядъ бувъ на якийсь часъ авиненній, отво-
ривъ ся напово днѣ 16 с. м. До округа дору-
чень сего уряду будуть належати мѣсцевости:
Мервандя [громада и общаръ двѣрскій], Мо-
кротинъ, Поляны, Смерекѣвъ и осада Мокро-
тинъ.

— Дрѣбній вѣсти. Намѣстникъ гр. Пінін-
скій выѣхавъ до Жовки на візитацію старо-
ства. — Красный маршалокъ гр. Стан. Ваде-
нъ выѣхавъ на кѣлька дѣвъ до Радехова. —
Мѣсто. Самбѣръ має завести у себе сѣтъ те-
лефоничну. — Померли: въ Самборѣ Иванъ
Павлицъ, судовій офіціалъ зъ Луки, въ 43
роцѣ житя, а въ Вилковичахъ д-ръ Алекс.
Ввицковскій Нападівичъ, аластитель добръ,
въ 86 роцѣ житя. — Въ Закопанѣхъ убивъ
грѣмъ 12 лѣтнього хлопця въ хвилѣ, коли той
сховавъ ся передъ дощемъ подѣ дереву. —
У Вѣднѣ відбуде ся въ днѣхъ 21 и 22 с. м.
контрѣ австрійскихъ католическихъ товариствъ
добродѣйныхъ. — Властитель „Европейского
гетель“ въ Краковѣ Ив. Лавинскій такъ по-
бѣвъ своего служачого Головенка, що той въ
пнѣвталъ померъ. Заряджено сѣдѣство. — У
Львовѣ повѣнсь ся вѣчера въ сѣмѣхъ мешканю
на кламѣхъ Андр. Якубовскій, асистентъ мѣнѣ
пуліційный видѣль крайного; причиною була
позывѣчима недуга. — Въ Замулинцяхъ коло
Коломиѣ нахавъ днѣ 8 с. м. поѣздъ зельз-
визнѣй при нечаєвой рѣмѣхъ на вѣдѣ; Фѣр-
манъ и два конѣ погнѣли. — Въ Скринѣхъ
коло Нового Торгу убивъ Иванъ Ямрихъ свою
жѣнку Марію. Убийка уязвлено. — Коло
Антверпѣн въ фабрицѣ динаміту лучиъ ся въ
второкъ выбухъ; фабрика зруйнована и доо-
хрѣстѣй будинки, а зъ-подѣ авиачи добуто
чотири трупи. Страшній гукъ чути було на
кѣлька миль доокруги. — Въ дѣльниці Мар-

гаретенъ у Вѣднѣ выкрыла поліція страшне
убійство: ескандиторъ днѣвничкѣ Іосифъ
Оттъ замордувавъ свою неравесну дитину,
обсада покрывъ на казали и спаливъ у пе-
чи. Зѣврюку-батька уязвлено и заряджено
остре сѣдѣство. — Кн. Виндштрѣцъ, генераль-
ный инспекторъ арміи, привѣхъ вѣчера вече-
ромъ зъ Равы-Руской до Львова и замешкавъ
въ гетелѣ „Imperial“. Панъ въ полудне пред-
ставила ся ему войсковѣтъ въ головѣ ко-
мандѣ, а завтра вѣдѣть відѣдѣтъ до Вѣднѣ.
— Въ Пештѣ членъ палаты панѣвъ, 76-лѣт-
ній бар. Іосіка, лѣгши оногодѣ вечеромъ спа-
ти, полизивъ нечаєшени свѣчку; свѣчка впа-
ши запалила постѣль и баронъ такъ погнѣвъ
ся, що другого дня померъ.

— 60.000 коронъ, 15.000 коронъ и 12.000
коронъ — то готовий выгранъ Лѣотеріи
Invalidendank, котрий выплазуютъ ся го-
тѣкою зъ 20% відшибу. Звертаємо увагу на-
шихъ поважнѣхъ читатѣльцѣвъ, що І. тягненъ
відбудеъ невѣдѣливо днѣ 19 мая 1900.

Наука, штука и література.
— Руско народна музика. Гармонія Порѣ.
Бажаньского опуститъ вже въ короткѣмъ часѣ
печатню, а пѣсѣя доносена заповѣдає ся ори-
гинально и гарно. Окромъ Гармоніи мають по-
явити ся ще передъ ваканціями утворѣ вынѣтъ
зъ его р. н. оперъ обширного обѣму кѣлька
арій [соли], кѣлька дуѣтовъ на сопранъ и те-
норъ и мѣшаний хоръ зъ супроводомъ форте-
пьяна, около 8—10 штукъразомъ, котрий запо-
нять бракъ, якій доси Русины відчували.

Выказъ складаныхъ жертѣвъ

На будову „Народного Дому“ въ Городку
вложилъ зъ нагоды концерту 39-ыхъ роковинъ
смерти Т. Шевченка, що відбувъ ся въ Городку
днѣ 3 вѣдѣня с. р., добродѣйный жертвы отѣй
Вл. Добродѣтъ на руки комітету: Володиславъ
Федоровичъ ц. к. староста въ Городку 20 к.; по
2 коронѣ: о. Ил. Свичинскій зъ Мшани, о. Мо-
дестъ Держко зъ Галичанова, о. Емилианъ Па-
сецій зъ Вишненка великон, о. Григ. Прихитко
зъ Верешинѣхъ и Григ. Лотоцкій зъ Бохнѣ; по 1
коронѣ: о. Иліа Лагола зъ Дубровицѣвъ, о. Нико-
лай Стрѣльбицкій зъ Великогополя и о. Антонъ
Целевичъ зъ Лозины; на руки Вл. Станислава
Стеблецкого ц. к. секретаря суда въ Городку:
Петро Бугель нотаръ въ Краковѣ 5 к., Касіанъ
Лещинскій директоръ Тов. кред. „Помѣчъ“ въ
Теребовлѣ 3 к.; по 2 коронѣ: кс. Антонъ Сидѣ-
нестеръ въ Родатичахъ, Теофилъ Томашевскій ка-
сієръ пов. Каси ондационный въ Теребовлѣ, о.
Теодоръ Цегельскій зъ Срусова, о. Иванъ За-
лауцкій зъ Теребовлѣ и о. Андрей Тимусъ зъ
Гуменскѣ. Всѣмъ Добродѣтамъ высказує сердечну
подяку. Комітетъ.

Телеграммы.

Вѣдѣнь 11 мая. При вѣчерашній демон-
страціи на вѣденскѣмъ университетѣ арешто-
вано 6 студентѣвъ. Ректоръ заборонивъ „бу-
мѣль“ и загрозивъ заборону ношеня вѣдѣнцѣвъ.
Зальцбургъ 11 мая. Капітула выбрала
епископа-суфрагана Качалера архієписко-
помъ.

Будапештѣ 11 мая. Соймъ принявъ за-
конъ въ справѣ знесеня стѣмпилъ вѣдѣ кален-
даря и нисератѣвъ. Відтакъ палата присту-
пила до дискусіи надѣ закономъ въ справѣ
нового роздѣль континенту алкоголь мѣжъ
рѣвнѣхъ и промысловой горальнѣ.

Бунарештѣ 11 мая. Якийсь учитель, ко-
трома въ причинѣ процесу відобрано урядѣ
пришловъ до міністра просвѣты и нагло вы-
тѣгавъ революзеръ. Коли вырвано ему ору-
жѣ заявивъ, що хотѣвъ въ присутності міні-
стра застрѣляти ся. Сѣдѣство выкаже, чи тутъ
було намерѣне самоубійство, чи атентатъ на
министра.

Мадридѣ 11 мая. По мысли ухвалы тор-
говельной палаты, всѣ склады и магазины
будутъ замкнені. Будутъ такожъ замкнені всѣ
театры. Зъ численыхъ провинціальныхъ
мѣстѣ доносить, що склады позамыкано. Се

100 до 300 зр. мѣсячно
могутъ заработать особы вся-
кого стану въ издѣльнѣхъ мѣс-
цевости повно и честно, безъ ка-
питалу и рѣзика, черезъ про-
дажѣ законно дозволенныхъ
паперѣвъ державныхъ и зѣо-
мѣвъ. Издѣльнѣ днѣ: LUDWIG
OSTERLEINER, VIII. Deutsch-
96 газе 8, BUDAPEST. 10—10

Дяко-учителя зъ добрымъ голо-
сомъ, що разумѣетъ
сѣвъ хоральний и поспѣваетъ держа-
ти вечерю науку для дѣтей, потре-
бує зааръ парохъ Jersey-City в А-
меріці [у о. Погорельского]. Платя
мѣсячна 30—40 долларъ [80—100 злр.].
Добре би було, щобы дяко-учитель
знавъ читати по нѣмецкѣ Згодомъ
проситъ ся прислѣдѣти до Шѣдѣдо-
ного, дяка в Клинтонѣхъ, а ще ліпше
лично явити ся для близшой ін-
формациі. 237 3—8

Позѣстали по Товариств. Гандлевѣмъ
запасы
РѢЛЬНИЧѢХЪ МАШИНЪ
выпродѣ по зниженыхъ, цѣнахъ
Львовске Бюро гандлеве
при ул. Костюшка ч. 4. 231 8—39

має бути демонстрація противъ новыхъ по-
дѣтѣвъ.

Преторія 11 мая. Сесією соймовою замкнено,
уважаючи правительство до ухвалѣ, кий
оно въ данѣмъ случаю буде уважати за від-
повѣдній.

Вашингтонѣ 11 мая. На зборахъ, въ ко-
торыхъ взяли числену участь членѣ конгрессу
и инші вызначні особы, ухвалено депутацію
Бурѣвъ приняты зъ такими почестями, зъ
якими колѣсь приймаю Кошута, Ляфавта и
Парреля.

Петербургѣ 11 мая. Зъ Петербурга, Мо-
сквы и иныхъ мѣстѣ выѣхало багато охот-
никѣвъ до Трансвалю, абы тамъ вступити до
войнѣи службы.

Надѣслане.

Лѣчница д-ра А. Тарнавского
въ Косовѣ за Коломиєю

(зельзвизна стѣція Заболотѣвъ) отворена. Сред-
ства: лѣчене водою и инші физікально-дієте-
229 тичий на способъ д-ра Лямана. 6—10

САНАТОРІЯ
(Дѣмъ здоровья)

А-ра Евгения Вагля у Львовѣ, при улицѣ Гав-
знера ч. II (телефонъ ч. 678),
принимѣ хорыхъ на оталый побуть въ цѣли лѣченя
всѣлякихъ хорѣвъ зъ выизкомъ заравнѣхъ и умо-
вѣхъ.

Выбѣръ лѣкарѣвъ довѣльній.

Близинѣхъ выизонѣ удѣляя Зарядѣ. 232 3—16

ИНСТИТУТЪ ДЕНТИСТИЧНЫЙ
Львовѣ Гетьманьска ч. 6

складуючій ся зъ кѣлькохъ відѣдѣвъ въ котрыхъ
денгистки и денгисты лѣкарѣ выконують: пѣломбо-
ванне пѣсѣя найновѣйшихъ засадъ науки, выизнанне
зубѣвъ безъ болѣи, при мѣсцевѣхъ зночуженію або
и уязвленію, обсерваторіи при выдѣхъ и бракахъ подѣ-
нѣвѣи, встановленне штучныхъ зубѣвъ и на золотѣ безъ
подѣнѣвѣи.

Тамже лѣчить ся хорѣвы ясенъ и устной ямы.
Дѣя провинціи запроваджене тую выгоду, що надѣ-
сланъ почтою лужней, аломанъ и т. д. штучній зуби
направленъ еи и выислаєсь водорожною почтою безъ
особагого приѣзду. — Институтъ отвореній цѣлый
дѣнь. 84

Дѣтъ Л. Викторъ.

въ рѣстараціи ІАФУЛЫ ТЕПФЕРА, улицѣ Трибу-
нальско-ч. 12 дѣмъ власный, можна достати щодѣнно
иже о годѣхъ 8-ой рако горячій скѣдѣла.

Цѣны нинѣшнѣ.
Печеня вѣспра зъ кашустою . . . 18 зр.
Свиный лѣгки . . . 19 „
Флячки . . . 12 „
Нѣщанъ телѣца зъ хрѣномъ . . . 10 „
Кѣльбаса зъ хрѣномъ . . . 8 „
Кавяръ . . . 15 „
Обѣдъ зъ абонаментъ . . . 20 „

Вѣдѣй капітѣкъ въ майѣвнѣхъ роцѣхъ по най-
уизрѣвнѣйшихъ цѣнахъ; да по повности, що походятъ
зъ мѣсѣ рѣстараціи, даю відбараючи марку. —
Найѣдшій явиъ по найѣдѣвнѣхъ цѣнахъ нотаннѣ
вѣдѣ 40 ар. літра.

По театрѣ вѣс сѣмѣ, въ великій выбѣръ отравѣ
и капітѣвъ заосмотрѣна кузня.

79 187—? Въ высокиѣхъ поважанѣхъ

НАФУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механики у Львовѣ [площа Га-
лицка ч. 1, противъ Банку Гипотечного на
плѣнѣтияхъ площѣ Галицкой]

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найѣдѣвнѣхъ
окулярѣ, цѣисерѣ,
зѣорнѣтъ, биноклѣ,
далековидѣ, бароме-
тры, термометры, мі-
крокопы, люпы, ком-
пасы, рѣвѣдѣи, тѣсѣны мѣрнѣи, піоны, лібоѣтъ
мазомерѣи и т. д.
Уридженя Лѣвѣиѣхъ електричныхъ.

Вѣдѣй направѣя полагоджуютъ еи янѣ най-
скорше и найѣдѣвнѣше. 4185

ЦУКОРНА ТРОЧИНСКОГО
Львовѣ, пассажъ Гавсманя
фунтъ гербѣвнѣхъ . . . к. 60
фунтъ кармельковѣ . . . кр. 40
фунтъ помадокъ . . . кр. 60
фунтъ чоколадѣвъ . . . ар. 100
262 1—5

200 МАШИНЪ ДО ШИТА
выборѣ. — Найѣдшій до
гафту. Ратами 66 ар. готѣвкою
60 ар. Наука гафту безплатно.
Прому жадаѣ цѣвнѣхъ, Іос-
ифъ Іованскій, Львовѣ Ака-
демична 26. 248 3—16

Найдовше!
Потрѣвати могутъ гардеробы
якъ сутъ хемікою чищенѣи, від-
ковленѣи а праеованѣи и выгла-
дають лѣтъ новѣи
въ першѣмъ вѣдѣнскѣмъ за-
веденію хемічнѣмъ

ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ
СИМЕОНА ВАЙСА

листе
улицѣ Коперника ч. 12.

Листы похвальніи зѣ всѣхъ
сторѣвъ.

— На бажанѣ чиниу убраня
въ протягу кѣлькохъ го-
динѣвъ. 157 10—10

Передната на „ДВЛО“ и малкият бот за нисера на
блатият у Львов.

НОСОМЪ : ВЪЛКО ЧЕСЛЕНЪТЪ ФѢДЪ : КОЛКО НХЪ

К „Quäker Oats“ можна всюды достати. ☎

177. **Галиччина**
вних рапортів погано або ранено 200 до 250 воїнів і хлопців. В дійсності число жертв має бути о много більше.

Остаточно зрештованих хлопців розігнано, але ся "битва під Третією" була адже ся доперва початком кровавих конфліктів населення з військом. Бунт має розширити ся на всь християнській села північної Болгарії. Мажь повстанцями знаходити ся дуже багато резервистів з військовий карабінами. І сьуть по військовому організації. В Рущуку і яго гарнізоні збунтовані мажуть тільки прихильників, що міністер перейде сьей гарнізон на лобь на шню до Шумлі а до Рущука прислав полк з наших сторбь Болгарин. В кілька днів поаніше вирушило на Рущук із Сістова 3000, а з Туртукало 6000 узброєних бунтівників. Військо розбило труп, але в Рущуку, хоч нады цілмь округом зав'язано стань облоги, панув загальна паника. Она збільшила ся ще водь хвалі, коли правительство наказало увязнені многих визначних членів опозиції. Офіцрив, котри не хотіли до хлопців стріляти, воєнний судь позасуджувати на смерть. Однакь адже ся, що міністер війни водтакь надумав ся, бо ви року доси не вибрано.

Повстанє Ашантів, котре Англія зразу легковажила собі, затинає прибирати що разь більший розміри. Англія стоить супротивь него безрадіа, бо вей свои війська вислала до полудневої Африки. Столицю Кумаї, де знаходити ся англійскій резидент, окружило 10.000 Ашантів, заосмотреных не лишь в карабіны новон системи але навіть в арматы. Ціла залага мѣста складає ся з 18 европейців и 383 краєвых воїків. Зь той причини губернатор Золотої бережє разь-у-разь домагає ся в Лондорі надбслана помочи. Вислана на помбч зь Люгоєв краєва жандармерія перебула дня 30 цвѣтня завяту дводневу битву, вь котрѣй стратила 164 людей вь убивтих и раєных. Страти ворога, котрий числив 8.000 людей неавѣстнй. Пбсла послѣдних телеграмів, якй надбшли до Лондона, форт вь Кумаї має аже попасти ся вь руки повстанців, до котрых прилучило ся ще кілька муриньскых племен. Телеграфичну лінію зь Кумаї перервано вже давнѣше.

Дуже добре уоруженє и несподжаний а рвнотчасний бунтє кількох величезных муриньскых племень доказують, що причини тых фактів сьуть вь Европѣ, де несподжаний державѣ залежить на якь найбільших клопотах Англіи вь ви заморских посѣлостях. Перше підозрѣнє паде очевидно на Францію, котра вь послѣдних часах займє супротивь Англіи неприхильне становище, а розшираючи свои посѣлости на по-

переѣхало на ярмарок, а кілько вступити зь поворотом до него. Панько поглянув у вбко и каже:

— Петре! дайте моих двѣ шѣтки, оть нехай пбйду та закроплю душу, бо такь щось пече, що не годеть вѣдѣти...

— Не дамь! — вбказує Петро, — ажь у мѣстѣ.

— Швагрюно, ббгме не вытримаю! дайте хоть пѣть „новых“.

Петро знаєть слаббсть швагря, давь ему пѣть „новых“, а самь тымчасомь закурив люльку та ждаєть, доки Марко не верне зь коршмы. Марко вскорѣ вернув, повеселѣшавь, сѣвз и дальше пбѣхали.

Вбкнці приѣхали до мѣста. Вже зь-далека чути було гамбрь людей, кнвиз свиней та вайканє пейсатых. Ще передь мѣстомь порозставляли ся цѣлсатй та нишпорить вь кождей фѣрѣ и зєдно говорити: „Цюєте, цюєте! нема що на продаж?“

Зѣхали у мѣсто. Петро давь конятамь фѣти, попросивь сьѣда, щоби хвалѣть посидѣть на возѣ, бо насампередь хотѣть купити Гасць та Маркови, а собѣ вже обѣсла.

— Ну, де насампередь пбйдемо, швагре? — каже Петро.

— Та хбѣа ходѣть межѣ чоботы, бо то, знаєте, зь рана, на початокь, добре купити. — Та ходѣть!

Зѣшли на торговницю, де бобрецькй шевць порозѣшували чоботы. Оглядѣе Марко, выбравь, а шевць прихвалюють, що чоботы страхь мбций! Врештѣ выбравь.

— Кблько за тѣ чоботы?

— Дайте три рывьскѣ, то будуть вашѣ.

— Три простѣ? — пытає Марко.

— Що? ты адурѣшь хлопе? Де теперь хто рахує на простѣ? Три сѣбѣй кажу!

лучне водь Альжиру, доси не забула за Фашоду.

Справа жандармского звѣрства вь радѣ державицѣ.

Вь 90 ч. „Дѣла“ розказано було вь Повинкахъ про звѣрство, якого допустив ся ся жандармъ Оржеховскій вь селѣ Осѣбцахъ коло Бучача на бблькихъ селянахъ, а особливо на Стефанѣ Мариняку, за те, що д. 29 цвѣтня с. р. були на вѣчу вь Бучачи. Вь сѣй справѣ внесено вь радѣ державицѣ д. 8 с. м. двѣ интерпелации; одну внесъ п. Козакевичъ и товариш до министра судбвицтва, а другу п. Ярославичъ и тов. до министра внутрѣшнихъ справъ и до министра краєвои обороны.

Интерпелация перша, розказавши звѣстний факт, кбнчить ся такъ:

„Розказанє поведєнє жандарма не є вымкове. Частѣй интерпелации и бесѣды опозициныхъ посблѣт зь Галиччын вь справахъ надуживаня урядовои власти вѣз стороны т. зв. властей безпеченства показують, що здѣчнє тыхъ урядникѣвъ безпеченства є мабуть методомь выхованя. Здавалось бы рѣчьмо потрѣбною, кождому громадянину, котрий дбав про свою житє, здоровля и особисту свободу, ходити зь оружемь, щоби борити ся водь униформованыхъ злочинцѣвъ. Наблизкують ся выборы до сойму, а жандармы старають ся вправляти ся у вѣсѣхъ тыхъ практикахъ, що зуть ся галиччынскими выборами. Що при побываню хлопѣвъ були такожь двбрѣкй офіциалисѣ и самѣй брали вь тѣмъ чинну участь, се є доказомь, що тѣ вправы вбдбвають ся такъ само, якъ и выборовѣй маневры, пбдѣятриватомь славного выборового комитету.

„Напады на народий вѣча, организовани вь кблькихъ мѣсцахъ политичными урядниками — назвемо лише ц. к. шамбелана Пшибиславского, староосту Вббжнйского, повѣтового комисаря Нанадѣвича — и выконували людьми за грошѣй нанятими, а такожь злочиний выступимъ жандармѣвъ противь найменшого опозициного руху переконують насъ о тѣмъ, що маємо тутъ дѣло зь галичкою мафією.

„Кблѣ галичкѣй наѣстникъ разомъ зь верховодячою шляхоцкою кблько уважавъ такѣй станъ вь краю за правильний, то аджеєсь намъ, що министръ краєвои обороны, той управитель и найвысшій командантъ жандармеріи такѣй не повиненъ своихъ подѣлствныхъ вбдѣлств на службу посѣлцѣу.

„Длятого запитуємо министра краєвои обороны: Яку сѣтсѣфикацию готовь вѣз дати обѣдженому чувству справедливости и покривденнымъ селянамъ? — а министра судбвицтва: чи вбнѣ схоже вбзвати державного прокуратора, щоби Новицкого и Краєвского потянувь до судовои одѣчальности за чинну участь вь побываню селянъ и за надужитє власти?“

Друга интерпелация тежъ розказує насампередь самѣй факт, а опбсла кбнчить ся такъ:

„Побитѣ, коли ихъ пущено на волю, пбшли зь сѣвжними же звѣсками побиты до ц. к. староства до Бучача и жалували ся на звѣрство жандарма. Але староство не бачило причини выступити противь него, бо имо вѣрно само дало жандармеріи пбсла краєвого звычайно тайный приказъ, щоби вызвъ участниковъ вѣча досуджувала, якъ лише можна.

— О, ббгме не вѣрта!

— А кблько даси? — и лулѣ Марка вь долоню.

— Ой, та буде досыть два сѣбѣй.

Не дамь! Такѣй чоботы, що ажь высплсують ся, шибра така мягка якъ тѣсто... Дави, поспотри, чи не вѣрта!

— Ну то дамь ще двѣ шѣтки.

— И пѣть шѣтокъ! — та зновѣ лупѣ что силы вь долоню. — Ну, даси?

— Ой, та такъ болоточо бете, а я ббгме не дамь ббльше! Правда, Петре, не вѣрта ббльше?

— Буде досыть, майстерь! — каже Петро, — два сѣбѣйныхъ зь двома шѣтками.

— Ну нехай, вже буде. Давай руку, най прибу! — та зновѣ лупѣ у долоню, ажь Марко сирикнувь.

Заплативъ Петро за чоботы и пбйшли ще за хусткою. Тамъ не довго торговали ся, купили таку хустку, яку казала Гаська. На муку вже не стало грошей, але Петро поставивъ для сестры доложити своихъ грошей абы лашь купити муку на паску.

Марко закупивъ чоботы черезъ плечѣ, всадивъ хустку у халаву та пбйшовъ зь Петромъ до шенку де-що перекусити. Опбсла Петро вернувъ до своихъ фѣры, а Марко потопавъ домбѣвъ.

— Я пбйду до дому, бо и такъ вы ще маєте свое дѣло, а я не маю чого ждати. Вь дорожѣ мене адогоните.

— Добре, — вбказує Петро, — идѣть а я дѣсь васъ адогоню.

— Ну, але у васъ ще є моя шѣтка, дайте на дорожю...

— Що ваше то ваше! — и Петро вытигнувь шибтку та вѣтровивъ Маркови у жменю.

(Конецъ буде.)

„Зь уваги на се запитують подписаній президента министровъ яко министра внутрѣшнихъ справъ: Що гадаеть вѣзъ почати, щоби галичкому селянству зь урядъ забезпечити охорону передь самоволою политичныхъ властей, котри стоить на службѣ шляхтичѣвъ? — а министра краєвои обороимъ запитуємо: Що гадаеть вѣзъ почати, щоби поклясти разь концѣ такъ часто прозвляючому ся звѣрству жандармеріи вь Галиччин та заощадити намъ на будуче ганьбу передь цѣлымъ цивілізованнымъ свѣтомъ, мовь бы мы были неправою державою, а выданй на башибожубовску самоволою шляхтичѣвъ?“

Письма зь краю.

Зь Николаєва надь Дибстромъ [Де-що о мѣстоточу и відносинахъ о нѣмъ.]

Б вь Галиччин мѣстоцѣстѣ, про котрий и агадувань не вѣрта, такѣй они огѣдий своимъ положенемъ, такѣй нехарий по своимъ найлюдѣйшихъ улицѣхъ, такѣй неможливй для пожара громадянського. Але є зновѣ и такѣй, про котрий мало хто знає, а про нихъ вѣрта такѣй дещо довѣдатися. Ось примѣромъ Николаєвъ надь Дибстромъ — колѣсь осере докъ руху торговельного на шляху, що веде на Угорщину, а инѣй маленьке мѣстоточо, зь населенемъ не ббльше якъ пбшѣтѣа тысяча, котрого головнымъ средоточемъ до житѣ: промыслѣ.

Дѣды-прадѣды нѣвѣшныхъ мѣщанъ, Русины зь покоявѣу, були славными богачами, побудували чотирѣ церкви, зь котрыхъ сегодня лишько двѣ лишилось: одна мурована вь середѣстѣ, а друга на пбдѣстѣ, и збѣставляли многѣ тысячь у громадекѣй касѣ — и тымъ то грошемъ нѣвѣ сыны вѣнука господарити, благословлячи память своихъ попередникѣвъ при кождѣй нагодѣ, коли лишень треба розпсуети утажливй конкуренци.

Ще до недавня послугувалась громада привілеємъ, пбсла котрого не вбльно було жидамъ мешкати вь мѣстоточу; але тѣптроха mutatur et pos mutatur cum illis. Нѣвѣ вже сѣдять гуртокъ пѣвѣкъ перворядного сорта не то вь мѣстѣ, але и на людскихъ грунтахъ. Жиды повблы беруть у свои руки торговлю, котрою прадѣды нѣвѣшныхъ мѣщанъ збогачивались. „Тате Шоръ“ будувє каменницѣ, а рускій мѣщанинъ лѣпѣть горшки. Але про те мѣщанинъ гордый, засѣдає вь радѣ громадекѣй — и щасливый, коли може жидѣи або его посѣлцѣамъ голосомъ прислужити.

Однакъ Всевышній глядитъ пока-що ласкавымъ окомъ на грѣшникѣвъ и не хоче ихъ карати, а бажаеть, абы поправились. Вбнѣ и посблѣа такихъ мужѣвъ на начальникѣвъ, котри бы слухали его голосѣ и сповинали его волю. Правдивымъ добродѣємъ громады є теперѣшній бурмістръ п. Л., чоловікъ праць и доброй волѣ, прихильный не лишь нашѣй справѣ, але загалѣй кождѣй гббѣй. Неутомимымъ его заходомъ задуває громада прекрасный, мурованый, односторонный будынокъ чотироклѣсовои школы и пару иншихъ домикѣвъ, котрыми горожане за его радою и поспбчю свое мѣстоточо прикрасили. Або выйдѣи вь второкъ на одну и другу торговницю и приглянь ся тому вбзрѣсовому порядкови, якѣй тутъ вѣзъ часѣ торгу панув. На рынку чистенько, по улицѣхъ харно, а хбдники выложени теребѣвельскими плытами. Ажъ душа радуєсь, та кобы не та жидѣи, то и на таку бы тобѣ не прийшло, що ты вь тѣмъ самбѣй крапѣ, де є Броды, Сколѣ, Ширецъ и тымъ пбдбѣй занаскудженѣй гнѣзда. Та було бы ту далеко краше, кобы то мѣщане-радий шили за своимъ головою и колишнымъ батькомъ-учителемъ, а не слухали подѣслныхъ слбѣцѣй вбзрѣвъ правды и справедливости. Умѣлѣ-бы они тогдѣ оцѣнѣти залѣсєне неурожайныхъ горбѣвъ, коло котрого заходять ся теперѣ бурмістръ, та не валили бы ему пбдѣ ноги колоде, коли ходити о обсаду посады мѣского лѣкаря, о котру старавсь одинокій освѣщѣй тутъ лѣкаръ, мужъ науки, праць и пожертвованя.

Б тутъ казино, де сходять ся Русины и Поляки, та живутъ вь повбной згодѣ. Має тутъ бути и читальня „Просвѣты“, але про ню якось слухѣ загинувь. А шкода бы було, якъ бы просвѣта вь такѣмъ рускомъ мѣстоточу, якѣмъ є Николаєвъ н. д. не осягнула тыхъ успѣховъ, котрыми вѣнчавсь єи дѣло и по найменшихъ людѣмъ забутыхъ и водь свѣта дошками забытыхъ сѣлахъ. Се очевидно только одинъ зь тыхъ малыхъ застойѣвъ, що лужать ся и вь найббльшихъ та найбѣльшъ зорганізованимъ товариствѣ, але опбсла наступаеть звычайно процѣтъ, славный на всю нашу землю!..

Водозва.

На пбдставѣ статута зь 23 грудня 1899 р. рѣшенемъ ц. к. суду краєвого якъ торговельного у Львовѣ зь 12 сѣчня 1900 ч. фѣрм. 8/00 выписано вь реєстрѣ товаришенє зарбѣвѣныхъ и господарскихъ, осувано ся вь Немирѣ: „Повѣтѣне Товариство Кредитовѣ“, стоваришенє зареєстрованє зь обмеженою порукою, котрого цѣлю є: „удѣляти своимъ членамъ дешового и прѣступного кредиту, принимати до користного обороту капиталы за условеннымъ опрѣцентованемъ та заагадѣ сполучеными силами доконувати всякѣй пожиточной пбдпримствѣа економичной на

користь своихъ членѣвъ“. — Одинѣй удѣль члена выносеть 20 кор., вписанє 2 кор., одѣчальность пѣтирѣатна.

Вѣсѣхъ нашихъ Дорогихъ Братѣвъ и Сестеръ Русинѣвъ запрашамь отенѣть до членѣного приступлєня вь члены! Найдалше до дня 23 и. ст. має с. р. прѣсмы бодай картою корреспондєнциного аявѣния намъ свою охоту приступлєня вь члены, а на день 24 має о 3 годѣ полудня прѣбуди до Немиро до лѣкалю читальнѣй „Просвѣты“ на зборѣ членѣвъ, щоби высье агаданє товариство увести вь житѣ.

За Дирекцію: о. Иванъ Киприанъ, Василь Дѣдухъ и Иванъ Смокорѣскій.

НОВИНКИ.

— Морозъ и снѣгъ зь половинѣ мая — сѣрѣдѣсть. А такѣй вчера зь полудня у Львовѣ кблькома наворотами шовѣ снѣжокъ, вечеромъ такъ похолодѣло якъ бы вь пбзну осѣнь, а вь ночи потиснувь морозѣ, котрый полишивъ по собѣ слѣды на ростинахъ и цѣвѣтахъ деревинѣ. Ще нѣвѣ рано около 7 години бѣлый иней покрывавъ дахи и брукѣ Львова а сильне змнио перемало прохажныхъ. На сѣлахъ утерла ся мѣжъ народомъ повѣрка, що вь часѣ, коли дерева вкрывають ся цѣвѣтомъ [особливо терниина], все буває змнио и морозно, бо „зъ деревинѣ выхбдѣть останки зими и морозѣвъ...“ О снѣгу доносѣть нѣвѣ зь рбзныхъ сторбь краю.

— Вь справѣ „Рускои Бурсы ремѣсничои и промысловои у Львовѣ“. [Прѣсѣба.] Властитель запярки вь Зушицѣхъ кблѣ Мшаны пбдѣ Львова мѣ п. Едлеръ жертвовавъ вь 1899 р. на нашу Бурсу ремѣсничу и промыслову 100 кор. — Нѣвѣ можѣ подѣти до вѣдомости прихильникѣвъ нашего товариства, що оба властитель сѣи запярки пѣ. Баверъ и Едлеръ приняли мою пропозицію того зѣвѣсту, що агадѣлись выплѣчувати вь хосєвъ Бурсѣ пѣвану кѣшту водь кождого вагона вапна проданого за помбчъ посередництвомъ, а навѣтъ тогдѣ, коли купуючий вапно просто поклѣсь ся на мене або самъ заявить, що зь сего купна належить ся товариству „Руска Бурса ремѣсничѣа и промысловоу у Львовѣ“ признана ними провѣзѣа. Зь уваги на се прошу тыхъ вѣ. прихильникѣвъ нашѣи Бурсы, котри купують вапно вь вагонныхъ транспортахъ, щоби зѣвѣтали ся зь своимъ закупнымъ лише до фѣрмы Баверъ и Едлеръ, архітекты и властитель запярки у Львовѣ, або на мою адресу, при чбѣтъ вѣвѣнѣа, що цѣны сего вапна умѣрѣнѣ и вббрѣй доброй. — Дня 3 ст. ст. будѣ народѣ рускій свѣтлѣувати пѣтѣдѣсѣть и другу рбчницю знесєня панѣици и надѣни свободы. Бурсѣ рускѣ ремѣсничѣа и промысловѣа засновано власнє вь память пѣтѣдѣсѣтѣльного свѣтлѣваня сѣи историчной пбдѣй, отже прошу при богослужєнѣхъ и иншихъ сходинахъ вь нагоды сего праздника жертвувати вь хосєвъ сего товариства бодай по 2 сотки. — Василь Набѣрний, голова товариства „Руска Бурса ремѣсничѣа и промысловоу у Львовѣ“.

— Зь товариства им. Котляревского. Засѣданє секциі артистично-техничной вбдбудѣ ся вь понедѣлокъ 14-ого с. м. вь комнатахъ „Рускои Бѣсѣды“ о 7 год. вечеромъ. Справа цѣльна и важна. Члены товариства, що хотѣть належати до секциі, звольте прѣйти и зголосити ся до зарѣду. — Зарѣдъ.

— Дирекция товариства взаимныхъ обезпечєнѣ „Дибстрѣвъ“ прѣсѣтѣ вѣсѣхъ Р. Т. членѣвъ товариства замѣшкѣлыхъ у Львовѣ и пбблизько Львова, щоби доконче явили ся на вѣсѣальныхъ зборахъ товариства зь понедѣлокъ 14-ого мая передь полуднемъ [год. 10] вь сѣли Народного Дому. На порядку дневнѣвъ сьуть важны справы вымагающѣй ббльшого комплѣту, а власнє позамѣсѣцѣй члены и водѣоручники громадѣ за-дѣл сѣбѣвѣсныхъ рббѣтъ всѣмѣныхъ заповѣли дуже нечислєнєно сѣбѣй призадѣ. Слихѣ зь членѣвъ занятѣй вь передѣлѣдѣвѣныхъ годинахъ своимъ обовѣзанямъ, прѣсѣтѣ Дирекциі, щоби звольнѣ явити ся вь сѣли Народного Дому бодай зь полуднѣ, коли якъ-разъ прѣйде на порядокъ дневнѣй зѣбѣна статута вымагающѣй ббльшого комплѣту.

— Поправки. Вь 87 ч. „Дѣла“ вь II. части мовѣ дописи п. заг. „Наше визѣнтѣйство“ вкрѣлась великий немила похбѣка. Имено вь 9 стрбѣчѣ зь долины пропуєно слова: „ва нѣмъ шпандѣбѣють неурочно нашѣй высѣй политикъ“. Вь насѣдѣокъ сего выхбдѣть таке, що вѣбѣ-то я вѣажу „твердыхъ Ругєнцѣвъ“ фанатичными противниками москѣѣѣлѣвъ. Вь дѣйствѣности однакъ такъ не є и згаданий рѣвѣзъ повиненъ выгладѣти ось якъ: „Сердєгѣи твердѣй Ругєнцѣвъ мусѣть тѣрѣсти свои историческѣй кѣсти водѣновѣдно до сего якон загравъ „Галичанинѣвъ“. За нѣмъ шпандѣбѣють неурочно нашѣй высѣй политикъ. Сѣй послѣдній [люде привязанѣи до своего народу и вь сѣти рѣчи фанатичный противники москѣѣѣлѣвъ] поступѣють такъ лише страха ради юдейскѣа — они лакають ся стягнути на себе неласку москѣѣѣльской и т. д. — Романъ Семѣратѣицѣвъ.

— Убийство студента Вѣнтѣра вь Хойницѣхъ не сходѣть зь дневного порядку. Кожда нова вѣстка розвѣсѣть ся по свѣтѣ телеграфичными дѣтѣми, а выкрѣте звѣрского убийника чи убийникѣвъ стало ся домаганемъ, можна сказаѣти, всего европѣйского агаду. Теперѣ доносѣтъ Westpreussisches Volksblatt, що до суду вь Хойницѣхъ зголосѣли ся два парбѣки и свѣдѣчѣть, що вь дни сповѣнѣня убийства, вѣрѣтѣи вь ночи улицѣю Гданьскою, видѣли

М. КАРОЛЬ

Львовъ пл. Маріацка ч. 9.

порукає своѣй богато заосмотрѣный

складѣ сукна и вовняныхъ товаровъ

и т. п.

зъ першорядныхъ фабрикъ краєвыхъ и заграничныхъ. Сукно бѣлярѣе, на лѣберѣи, сутанни вь великомъ выборѣ по найдешевшихъ сталыхъ цѣнахъ. На бажанє пробѣи франсо.

альнометры, бинокли,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
крометры, ящики, кон-
пасы, райсфайлы, табулы шарниры, пионы, либер-
нальные метры и т. п.

Уряджене Давидовъ едотричыхъ.

Воевъ направила полагоджуютъ ся въкъ на
економия и индустрия

Вода фіалкова

укуває з лица прищ, лишай, угры, сьдана и дущеве шкери, выгладжує морщины и во сповину. Водосьжує, выблос и вывѣжює лице.

Цѣна 2 кор.

Салонъ Моды

К. Левицкой

у Львовѣ, Хоружина число 11, поручає Во. Панимъ свой великій выборъ весняныхъ и лѣтнихъ напелюхѣвъ, моделѣвъ видѣнскихъ и паревскихъ по дуже умѣрованихъ цѣнахъ.

Гармоніюмъ до науки свѣту

дуже тревалою конструкціи поручає ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ у Львовѣ.

Дра Іосифа Заншевского

и инжин. Кароля Ріхмана

Санаторія и заведење водолѣчице МАРИЇВКА ПОЧТА ЛЬВОВЪ

Лѣчене водою. Електризована. Лѣчица гимнастика. Уряджене ваннъ. Новоурядженіе садонъ на зображеніи, мѣсце до збожѣ на водѣмъ воздухѣ (соловет, law-tennis, дѣй круголь, бѣзъ, читальня и т. д.) Цѣлѣй теренъ адренованомъ инструкторомъ. Цѣны дуже умѣренѣ. Сезонъ водѣ кончи мая до кончи вересня. — На жадає проспекты высылкає ся оплатно. Телефонъ заведења въ Мариѣвкѣ ч. 672. Адресъ заведења управляющаго: Львовъ, ул. Славянского ч. 5, телефонъ ч. 684.

Водѣ року 1888

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЦЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Англичѣхъ, Франціи, Россіи, на пѣвостровѣ Балканьскѣхъ, въ Швейцаріи и т. д. на недуги шкѣрны, особливо противъ

Выкидѣвъ шкѣрныхъ рѣзного рода въ найлучшѣмъ успѣхѣ. Дѣлана Бергерова мыла смоляного яко гігієнічного средства до усунення порозѣвъ, до чистѣня и десниченія шкѣры вѣсь рѣвною загатою признано. Бергера мыла смоляные мае 40% смолы деревной и рѣзнятъ ся значно водѣ вѣсьхъ иншихъ родѣвъ мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣя охороны передъ фальшиваніємъ треба жадаєти нарисовъ Бергера мыла смоляного и уважати на побѣхъ помѣщеніи знака охороны.

Въ упертыхъ недугахъ шкѣрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчиного мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагоднѣйше мыло смоляное до усунення всякой нечистоты шкѣры на выкиды шкѣрны и на головѣ у дѣтей, такожъ яко негрѣшное мыло до мытѣ и купельнѣ для щоденного ужатку служати, оббѣмлює 80%, глицерину и пахуче

Бергера глицеринове мыло смоляное.

Цѣна штуки кожного рода 35 кр. прѣзъ зъ приписомъ уживає. Въ аптекахъ родѣвъ мыла Бергера поручає ся сѣзидущій асортующій на увагу: Мыло бѣлозое для чистѣности шкѣры; мыло боразное противъ прищѣвъ; мыло карболовое до выгладженія шкѣры и знякѣвъ по вѣсѣхъ и яко мыло десническо-дѣйное; Бергера мыло до купельнѣ въ снѣрезовыхъ миньлахъ и также-же мыло тоалетное, Бергера мыло для дѣтей, для макозничихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольное противъ вѣшневого лида, вѣшневого носѣ, выскѣнокъ и свербышѣвъ на шкѣрѣ; мыло на весѣнѣ дуже успѣшное; мыло сѣрчаное мыло на нечистѣ лица; мыло таниное на почтеніи и выпадѣ волосѣ.

Бергера зубна паста въ тубахъ наилучшее средство до чистѣня зубѣвъ Нр. 1 на нормальный зубѣ, Нр. 2 для курцивъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мыла Бергера водосмѣламо до приписѣвъ ужати. Жадаєти все Бергера мыла, бо вѣ много безуспѣшныхъ насѣдѣванъ.

Мѣсца продажѣ для Львова въ аптекахъ п.п.: І. Вайсера, Г. Блюменфельда, К. Мисолина, З. Рукера, К. Сидонянского, Ваварского, дѣла Заричного и фирмѣхъ А. Ербара, Гайсема, Кулика и А. Галицкаго. Дальше въ аптекахъ въ Бродѣхъ Крыго, Лидберга; въ Березѣхъ Ал. Цитровского; въ Березѣхъ А. Дурета, Л. Наглика; въ Березѣхъ Галицкаго, Ербана; въ Хирѣхъ Леваньского; въ Дрогобичѣхъ А. Книжанковского, І. Тобіашека; въ Ярославѣ І. Ангермана, І. Рона; въ Коломиѣ Павловского, Штенцла, Витославского; въ Камницѣ Палевского; въ Перемислѣхъ у вѣсьхъ 4 аптекахъ; въ Равнѣхъ Карпиньского, Прова; въ Скальмѣхъ Леховского; въ Самборѣ І. А. де севича и Гердичахъ насѣдѣнѣхъ; въ Станиславѣхъ у вѣсьхъ трехъ аптекахъ; дальше въ аптекахъ въ Стрию, Тернополѣхъ и у вѣсьхъ аптекахъ большыхъ мѣстъ Галичинѣ. 185 8-24

УЧИТЕЛЬ

органъ руско-го товариства педагогическаго двѣ-тижневникъ педагогично-научный. выхѣдѣтъ водѣ 1 червня 1889 у Львовѣ ул. Вормежска ч. 2. Предплатѣ на цѣлѣй рокъ 3 ар. на полѣ року 1'80 кр. на червь року 1 ар.

Лише 1 корона за 3 тягненя.

Головна выграна 60.000 коронъ, 15.000 коронъ и 12.000 коронъ готѣнкою въ 20% водшѣнѣ.

Invalidendank-Lose по 1 коронѣ

поручають: М. Юнасъ. М. Кларфельдъ. Норманъ и Файгенбаумъ. Густ. Максъ. Ніцъ и Штофъ. Самуелі и Ляндау. Авг. Шелленбергъ и Сынъ. Сокаль и Лілієнъ.

Веденіи дотеперъ Галицкимъ акційнымъ Товариств. Гандлевимъ дѣлы: Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарный, Вужѣ партный и гумовый обнѣхъ ново-отворене Львовске Бюро гандлеве при улицѣ Костюшка ч. 4. 221 8-39

Охоронна марка: ЯКОРЬ. LINIMENT. CAPSICI COMP. зъ аптеки РІХТЕРА въ Прагѣ, признає за знамените, утикомарює бѣль натирани: по цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 ар. на складѣ у вѣсьхъ аптекахъ. Просимо жадаєти того загатою любимого средства домашнего все лѣшь въ оригинальныхъ флаконкахъ въ нашей маркою охоронною "ЯКОРЬ" зъ аптеки Ріхтера и для охороны прижати лѣшь едѣшкѣхъ тою маркою охоронною яко вырѣбъ оригинальный. Ріхтера аптека подѣ Золотымъ Львомъ въ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 124 38-7

ПЕРША БУКОВИНЬСКА ФАБРИКА

Портландъ и Романъ цементу

ЕМАУИЛА АКСЕЛЬРАДА

въ Путиѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантѣвъ, що крѣмъ дотеперѣшного Романъ-цементу вырабляю теперъ въ мойѣ фабрикѣ въ Путиѣ

І. Портландъ-цементъ,

котрый за-дѣя знаменитыхъ его прижмѣтъ водзначило Тов. инжинерѣвъ и архітектѣвъ у Вѣднѣ. Заступникѣмъ моиѣ фабрики для Галичинѣ поимѣє ся на дальше лѣшь

С. ЛІЛЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)

у Львовѣ, ул. Крашевского ч. 1.

що удержує значній складѣ у Львовѣ и выконує замѣ-влєня заразъ такъ у Львовѣ, якъ и на провинціи.

Прощу П. Т. Интересантѣвъ о ласкаве пересвѣдчене ся про високу вартѣсть и найбѣшу янѣсть моего фабрикату.

Цѣну ся зъ высокими поважаніємъ

ЕМАУИЛА АКСЕЛЬРАДА.

Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радѣвицѣ (Radautz) Буковина 180 10-20

ПАСАЖЪ ГАВОМАНА

І. ЛЬВОВСКЕ

Photo-Plasticon

(48 разѣвъ преміозанѣ)

Въ сѣмъ тыжнѣхъ до побачєня: Займаюча вандрѣвка черезъ Туниѣ.

Вступъ 10 кр.

Найзнаменитшихъ

1/2 кл. цукровѣ десеровыхъ, именѣю: помадки, чокѣ-лядки етѣ. ар. 1'20.
1/2 кл. Бисквитѣвъ англискѣхъ и Гербатникѣвъ ар. 1'—
1/2 кл. варильковѣ мѣшаныхъ ар. 1'75.

поручає що для сѣбѣй

Г. ТРЕТЕРЪ

вѣдѣстѣль пѣвонѣ фабрики чоно-ладѣи и цукровѣ

Львовѣ, ул. Марицкій ч. 7 рѣзъ ул. Коверинна.

Купуймо знаменитѣ вырѣбы власной, прѣзъ зѣ спроваджу-иѣ ванѣю тандитѣю!

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

Львовѣ: склады власной: ул. Сивистука 26, ул. Галицка ч. 11. Кривѣвъ: Суконницѣ ч. 20. Черѣвицѣ: Рынокъ ч. 2. Перемислѣ: Францискавска ч. 24

Станція зѣдѣнѣвъ ИВОНАЧЪ.

ИВОНИЧЪ

Почта и телеграфъ АПТИКА въ мѣсцѣ.

Найзнаменитшихъ шаны солоно-алкалической, мѣстѣй водѣ бромъ и зѣлѣзо. Купель солоной, йодо-бромѣвой, боровинозой, гливовай, винной басеновай, гидропатичной заходы, массажи, гимнастическа заведење. Освѣтлене электричне, водопроводѣ, вода до пѣти жерельна. Въ сѣмъ роцѣ новѣ лавени П. класѣ. — Кузельна пора водѣ 20 мая до кончи вересня. До 20 червня и водѣ 20 серпня мешкаєи дешевѣи и въ тоѣ лѣшь порѣ сѣдѣнѣхъ убожества будѣтъ уважливѣи. — Воду, сѣль и дѣль можна одержати у вѣсьхъ складахъ минеральныхъ водѣ и въ Заведеніи жерельномъ. Зголошеніи полигоджує и проспекты высылкає оплатно ЗАРАДѢ ЗАВЕДЕНІА.

Д-ръ Климентъ Дембицкій

лѣкарь и управитель Заведенія.

141 2-8

Головний складѣ

власной фабрики хиньского сѣбѣла

ЯКУБОВСКИЙ и ЯРРА

у Львовѣ, Рынокъ ч. 37

поручають свои вырѣбы гарно и совѣстно и тревало выгѣбѣнѣи. Предметѣхъ служачѣ до ужатку домашнего якъ такожъ церковного. — Цѣны возможно най-нижѣи. 185 11-12

Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Найбѣлѣишѣи водѣ бѣды: 17 мая „Потсдамъ“ зъ 3 по пол. — 24 мая „Статендамъ“ о 9 пер. пол. — 24 мая „Спардамъ“ о 330 по пол. — 7 червня „Роттердамъ“ о 830 пер. пол.

Новѣй парокѣды вѣдѣдѣнѣишѣи шруфами: Роттердамъ 8302 тонѣ, Статендамъ 10320 тонѣ, Потсдамъ 12500 т.

Цѣны першихъ вѣдѣтъ водѣ 240 кор. и выше) зъ другихъ каютѣ 204 к. при III. класѣ 185 к. 40 с. зъ Вѣднѣ. } стѣни

Бюро у Вѣднѣ: Дѣя каютѣ: I. Kolowratring 10- для III. класѣ: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскіи елізи въ Берѣхъ, Инсбруку и Триестѣ. 59

ЗАХЕРЛИНЪ

Не въ коробкахъ!

Едино правдивый у флашцѣ!

То есть

правдиво необманливѣ, радикальное средство на кожду а кожду язву комаху.

55 3-8

Склады вѣ всюды тамъ, де вывѣшенѣи плякаты „Zacherlin“.

При закупкѣ товаровъ просимо покланкуватисѣ на нашу часописѣ

Выдаєць и одѣлѣальный редакторъ Иванъ Белѣй.

Цѣнѣръ зъ фабрики Черланьскою.

Зъ друкарѣхъ Институту Острогѣйского подѣ зарѣдомъ Іосифа Данилюка

Передплата на „ДВЛО“ и принадлежность за изданные
платить у Львов:

въ Австрiи: за границею:
на пълнъ рокъ . . . 16 вр. на пълнъ рокъ . . . 22 вр.
на полъ року . . . 8 вр. на полъ року . . . 11 вр.
у Ливей:
на пълнъ рокъ . . . 14 вр. на полъ року . . . 7 вр.
на чвертъ року . . . 8-50 вр. на половцѣ . . . 20 вр.

Редакция, Административн и Экспедиция подъ чл. 34
ул. Баторя, — Рукописокъ вѣрзуютъ са дикше на по-
передице застерожехо. — Революция неопечатава
всиль въдъ порта.

Неединако число конштуе 6 вр. на проз. 7 вр.

Огледеніа зыкилъ приминать са по цѣны 10 вр.
вѣдъ однокъ европий кшоросторо асо ен нѣде а въ
рубрика "Надобноже" по 25 вр. а. и.

Подлинъ и кийкъ доносена прамый членовъ са на
16 по. вѣдъ смиле.

481 c

пятницю 4-ого мая спровадять Бартеельд 5 робітників з Новосілки. До них, вислали Павловича двоєх делегатів і ті так само поновили їх о стрейку. Тимь делегатам Новосілки відповіли: „Мы нічого не знали, що ви покинули роботу, і навіть не знали, що сюди приїдемо, бо нас п. Бартеельд вербував до Кудринця, а привіз сюди. Тепер коли знаємо, не будемо даліше робити“. З тимь поклялися і відійшли. Ніякого насильства ані примусу тут не було. Тимчасом уже 5-ого мая [в суботу] прийшла до Павловця компанія війська з Чорткова і остане тут по нинішній день, хоч в громадський спокій.

Трохи може драстичніше було в Ніврі, але і тамь ніякого насильства ані примусу не було. В понеділок по Провидій неділі [30 цвітня] постановили робітники ніврянський за прикладом інших громад занести роботу на обшарі двірським, аби придати собі політшене плати. Отже самі такі, що звичайно ходять на роботу, вибрались на лань скарбовий, щоби о томь заведомити робітників з других сіль. Були тамь люде з Єрмаківки, Заліска і Новосілки, що звичайно до Ніври ходять на роботу. З тимь Ніврянці трохи поцерголюлись і по розмові схилили їх, що они добровільно відъ роботи відійшли, прилучаючись до жаданя Ніврянців на побільшене плати. Жадані обійки, насильства ані примусу і тут не було, а ніврянський люде, і то тихь кілька, наляті бідніших робітників, могли бы що-найбільше відповідати за переступство нашою до стрейку, але трудно добачити в їх поступку таку провину, котра бы оправдувала спровадження війська на кошть громади. Відъ того часу не зайшов у Ніврі ніякий нішній випадок, громада ведеє якь найспокійніше, а мимо того прийшли тудь дві компанії стрільців з Терембів і досі остали в громадѣ, а п. староста, якь доведуюсь, подиктує громадѣ платити 1.600 зр. кошту за військо. Чи єсть в томь яка легальна рация?

На Кривець исторично ніякий фактє карьгодинний невдомий, хіба доходить слухи, що тамь люде мали нечестно відъзиватись до п. старости і яго якимсь словомь обидити. Але се не була бы така тяжка провинна. Впрочім п. староста чувъ рівножъ прикри слова відъ панів-обшарників.

Мы, побіла засягнувшись явотіи, мусамь отвердити, що мужики, хочь темні і безъ всякого проводу, далеко більше уступчиві і врозумні, ніжъ панове-обшарники, і ели стрейкь дотеперь триває, то винна сему тільки незрозуміла упертість панів з обшару, котрі видно не мають найменшого чути ані арозуміння для слухиних жадань убогого люду. Що правда, мужики, не порозуміли зразу належити своїхь домагань і ситуація, поставили були перивітно за високий жадань, бо домагались по 2 корони денно безъ розбору пори року і якості робітника; але ті свої жаданя они по рефлексіи звели зараз до властивого мѣри. В Палинчу полагодились они в властелими-жадани на літню пору [якь то мы выше подали] на такі ціни: 60 зр. для хлопів, 40 зр. для баб з 30 зр. для підростків; в знімь пропорціонально менше. На ту ціну пристали-б охотно і вєй другі стрейкуючі громади, пристали-б, якь кажуть навіть на менше, але аби зб сторони обшарів двірських не зазнавали в нинішніх виглядахь рбнихь секатур та нелюдського трактованя. А правду сказавши, нема в повѣт нашої обшару, котрий бы плативъ за роботу на рби ціны відповідній до теперішнього часу, де вєй артикулы потрібні до життя подорожжів, потреби кождої одиниці змоглись, грбиш подешевівъ, а все, що жие, домагаєсь підвищеня плати і то підвищеня вже в часті осягнуло.

плечей та ткнув Гасць в руки. Але вѣдѣть самѣ атркувавъ, що якась хілопа стала ся вѣ чобітми. — Бѣгме, Гасюно, а купи нові. Нехай Петро скаже! Не знаю, що то стало ся... щось несамовитого.

— То ти самѣ несамовитий! — відрубала Гаська. — Де-жъ ти ночувавъ?

— Та... та... нѣгде. [Боявъ ся признати.]

— Ну, аберешъ же ся на самѣ Великденъ вѣ чобітми! Ого будешъ файно виглядати! А де-жъ моя хустка?

— Я згубивъ...

— На маєш! Нові чобітми замѣняє за старі шкраби, хустку згубивъ чи пропивъ... ото напмаркувавъ!

Рано приходять Петро та камє Гасць, що хтось тамъ бачивъ Марка, нѣ спавъ у ровѣ. Якъ же побачивъ чобітми, то хочъ жалѣ ему було сеєстры, мусѣвъ зареготати ся.

— Ой Петро, Петро! чому ти не взявъ чобітми на вѣзъ?

— А хто-жъ сподѣвавъ ся сего лиха? Коби то я бувъ знавъ, певно бувъ бы-мъ такъ зробивъ.

— Спасибѣ тобѣ брате, бодай за муку... Я тобѣ вже відрублю на городъ... Пронала хустка, пропали чобітми, та нехай бы тамъ, лише шкода грошей! бѣдкала заєдно Гаська.

— Ну, тихо, сеєстро, не журя ся! пропало, то пропало! Що-жъ робити? — розважавъ Петро.

— А лихій бы его взявъ! Бодай я була его не знала, якъ такъ цѣлий вѣкъ терпѣти...

Але тутъ не можна брати за мѣру абсолютної цѣны плати робітничою, а треба взяти подъ увагу і нишій — етичній чинник: людине гратковане людей, емомагане ихъ у всякихъ пригодахъ, чинну опѣку надъ ними. Прямѣромъ княжна Сатѣжана може не такъ багато більше платити робітникамъ і слугамъ, якъ нинішій обшаръ, але у неї люде стрейку не зроблять, бо цѣле єи обходженє є людине і гуманне, она чулива на людську бѣду і потреби, до народу відносить ся зъ кождого огляду прихильно та зъ любовю і якъ-бы єи люде зажадали відъ неї підвищеня плати, она бы учинила все вѣ границяхъ можливости. Тимъ пояснює ся такожъ, що коли цѣлу Мельничину обхопивъ стрейкь рбничій, то вѣ маєтности маршалка поѣхъ гр. Борковського, вѣ самѣй Мельниці, стрейку того не було. Виравдѣ і тамъ зачали порушуватись мужики, але гр. маршалокъ, знаючи єи людиности і добро серця виробивъ рбничѣ, людеи побѣла слухности заспокоює і має теперъ святий спокій.

На жалѣ, не можна того сказати о другихъ християнськихъ властителяхъ большої поєблости, а найменше о гр. Баворовскімъ, котрого деякі польскі часописи старають ся ословити. Виравдѣ вѣ самѣй Єрмаківцѣ, де адмініструє молодий гр. д-ръ Михайло Баворовскій, острого стрейку не було, але доходили насъ вѣснѣ, що і тамъ підъчасъ свята Великоднихъ вистѣкала зъ фблярку вєй службѣ і воли бражній чотири днѣ рчали не вѣщи. За те по нинішніхъ маєностяхъ того двѣдча, якъ вѣ Ніврѣ, Іваню пустѣмъ і Горшовадѣ, котрі гр. Володиславъ Баворовскій [отечѣ] випустивъ вѣ аренду жидамъ, мають панувати найсумнішій відносини і вєсюди тамки проявивъ ся стрейкь вѣ острѣхъ формѣхъ. Цѣвѣривають о томъ воробѣ по вербахъ, що зъ гр. Баворовскімъ не кождий жидъ важить ся заключити контрактъ аренди, а котрий вже на се зарікує, то мусить бути „добрый нумеръ“. Мусить вѣнъ прийняти на себе просто неможливі умови, а щоби вийти на своє, мусить тѣ „пункти“ відбити на хлопскѣй шкѣрѣ. Для того хочъ-бы вѣ самѣй Єрмаківцѣ і нѣякого стрейку не було, то морально гр. Баворовскій є одвѣчальний за ту бастѣву, що прокинула ся вѣ другихъ его маєностяхъ, випущенихъ вѣ аренду жидамъ посесорамъ.

Та се була бы рѣчь ще меншої ваги, але то, якъ гр. Баворовскій знавѣшовъ ся при теперішнімъ стрейку, мусить до живого обурення кождого ретельного чоловіка. Вѣ середѣ 9-ого мая с. р. п. Савль Юнгъ, посесоръ граєв вѣ Ніврѣ, увагляючи такъ вимого слухности якъ і вєй клоцотѣ зб стрейкомъ, рѣшивъ ся вѣкци на уступку для своїхъ стрейкуючихъ мужикѣв і заключивъ угоду, приобѣжуючи за стартниківъ, косарѣв і сѣватѣв по 50 зр., днѣ другихъ хлопівъ при нинѣй роботѣ вѣ лѣтѣ по 40 зр., для бабъ і дѣвокъ по 30 зр., а вѣ знімѣ для хлопівъ по 30 зр. а для дѣвокъ і підростківъ 20—25 зр. Мужики на ту угоду пристали, постановили вернути до роботи і заключити стрейкь. На вєснѣ довідѣвъ ся о томъ гр. Баворовскій, пополудни приѣхавъ до Ніври і задекретувавъ: „Ja żadnej zgody nie uznaje, a jeżeli pan wdajesz się w układy, to tracisz pan arendę! tu zgody żadnej niema, niech się każdy pojedynczo układa!“. І такъ розбивъ цѣлу вже довершену угоду! Якъ кваліфікувати таке поєтупованє? ІІ. староста заявивъ громадѣ выразно: „Я військо відкличу, якъ тільки погодить ся і відѣдете до роботи“ — мужики вѣ дотичныхъ хлѣбодавцѣхъ погодились, ажъ тутъ приходять хтось третій і декретує: „Ja zgody nie uznaje, niech się każdy pojedynczo układa!“. Такъ п. Юнгъ, хотъ жидъ, погодивъ ся власне „pojedynczo“, то по що мѣшає ся панъ графъ, зневолює его до зане-

— Цить уже, цить! — втихомиряє єи Петро. — Отъ прийді нинѣ до мене, я „заколовъ“ безрого, то я тобѣ удѣлю на свята.

Марко, якъ вийшовъ зъ хаты, то не показавъ ся ажъ вѣ Страстній четверть. Прийшовъ, привѣсь драгѣву, шило, сѣвъ на стѣльци, попоровъ замѣнявъ чобітми, утявъ зъ хольми кілька латокъ та ставъ ними латати свої. Гаська все ще воркотѣла, але Марко не віддававъ ся.

Задавонили „на страсть“. Марко якъ-разъ скінчивъ латанє чобітѣ. Взувъ, вымарувавъ дотѣмъ і поїшовъ до церкви. Бувало нѣколи й не заглянувъ до церкви, але нинѣ, хочъ тяти, видко, удобрухати Гаську, поїшовъ. Вѣ церквѣ уважно слухавъ євангелія, якъ читавъ євѣнгелистѣ про муки Христовѣ і мимохѣтѣ почавъ роздумувати о своїхъ житю мнѣувшѣхъ, постановивъ ще передъ Великоднемъ присягнути відъ горѣвки. У Велику Пятницю поїшовъ зновъ до церкви. Гаська запрявѣтила, що Марко ставъ нинішнѣмъ чоловікомъ.

Вѣ саму Великодню суботу по службѣ Божѣй Марко поїшовъ до євѣнгелистѣ і попросивъ запрявѣнути его. Стало ся пѣсла его волѣ. Приєхъ — вырѣкъ єи всякихъ горѣчихъ напѣтківъ на вѣки. „Трохи за пѣзно! — казали люде. — Отямивъ ся, якъ стративъ уже цѣлий маєтокъ“...

Корелічъ 20 IV. 1900.

хання угоди, а самѣ вымагає відъ мужикѣв, аби поодинокѣ уклали ся? І якимъ правомъ має громада оплачувати далѣше кошты асистенції війсковѣ, коли она хотѣла погодити ся, навіть фактично погодилась, а хтось третій безосередно неинтересований, розбивъ угоду? — Тутъ нишю юридичнон конклюзіи нема, хіба що гр. Баворовскій схоче на далѣше доносити кошты асистенції війсковѣ, котра була бы зъ громади уступила ся, якъ бы п. графъ не розбивъ заключеноє вже угоди. А якъ вѣ того наслідки?

Приходитъ ся намъ зачитувати слова Шиллера: „Das ist der Fluch der bösen That, dass sie fortwährend zeugend immer nur Böses muss gebären“. Посесоръ Юнгъ, відступивши пововели відъ угоди, мусѣвъ оглянути ся за чужими робітниками і розбѣлавъ факторѣв, аби ихъ спровадили. Та тѣ вернулиєсь нѣвинні, бо показало ся, що мужики нѣв євѣднихъ євѣль, солідаризуючи ся зъ стрейкуючими, за вѣяку ціну не хотѣли вийти до роботи. Отже делегѣ старѣства вѣ Ніврѣ приказавъ начальницѣву громадѣ, аби факторамъ п. Юнга придало асистенцію громадску, щоби тая по чужихъ громадахъ робітникамъ заручила, що нѣмъ вѣ Ніврѣ нѣчо не стане ся, для того можуть безбечно приѣти на роботу. І урядъ громадскій, повинуючись властѣ, мусѣвъ на се агодитиєсь і призначивъ асентѣвѣв, котрі поїхали зъ факторами п. Юнга забезпечувати сторониєхъ людей, що нѣмъ на роботѣ вѣ Ніврѣ [nota bene при стѣлчихъ тамъ двоєхъ компаніяхъ стрѣльцѣв!] Нѣчо не стане ся... О tempo, о tempo!

Кѣнчу загальнимъ короткимъ оглядомъ: Вѣ повѣтѣ панує цѣлковитый спокій, хочъ стрейкь ширѣть ся далѣше і обхопивъ уже громади: Уєгѣ, Горшова, Давинячу а навіть по часті Туридѣче, повѣту борѣвського а заходить обавѣ, що прѣтѣвѣй акціѣ, якъ гр. Баворовскѣ, розлѣє ся і по далѣшніхъ повѣтахъ. Що стрейкь узаєднений єи положеню робучого люду, постараю ся розяснити докладѣе прихрами вѣ слѣдуючѣй допѣсѣ. Кѣнчу бажаємъ: „Вѣдверни Господи знищенє і засладу відъ бѣдного нашего народу!“

X.

Спѣльний делегѣціи.

Перше засѣданє австрійскої делегѣціи відбуло ся вѣ субѣту. Головою выбрано п. Яворского 51 голосами на 55 голосуючихъ, 4 картки були порожні. Яворскій подакувавъ за вибѣртъ і заявивъ, що буде обєктивный і безсторонній. Просить, аби єму позволено при застрѣшнімъ принятю у цѣсаря высказати радѣсть, якого членъ делегѣціи перенѣтъ вѣ причини принятя цѣсаря вѣ Берлинѣ. Се була — мовѣвъ бесѣдникъ — дуже важна подѣя. Ся хвала, коли се загалѣ було потрібне, причинила ся до скрѣпленя тридержавного єюзу, єго запевненя миру народѣв і тымъ то єююзомъ державъ всѣ тѣшилось і удержати его маємо горачу интенцію. Удержанє мира є головнимъ услѣвѣмъ народного добробуту і успѣшного розвою відъ вѣгладѣмъ культурнымъ і матеріальнимъ. Коли миръ запевнений, тогды ждемо спокійно, ажъ доки будучиєсть не принесе намъ того, чого собі бажаємо. Однакъ самѣ вѣншій миръ ще не выстарѣє; до сего потрібний ще внутрѣшний спокій, котрого собі всѣ бажаємо. — Бєсѣдникъ скінчивъ окликомъ вѣ чєсть цѣсаря.

По тѣй промовѣ приступлено до вибору заступника голови, котрымъ выбрано одинокѣно гр. Фетера фонъ Ліліє. — Бюджетова комісія австрійскої делегѣціи выбрала головою бар. Хлѣмецкого, заступникомъ гр. Войтка Дѣдушицкого. Референтомъ для бюджету міністерства заграничныхъ справъ вѣ австр. делегѣціи выбрано маркиграфа Бакегема.

Вѣчера австрійска делегѣція була наприятю у цѣсаря. Голова делегѣціи п. Яворскій выголосивъ до него слѣдуючу промову: „Послушна відъзваню вашого цѣс. кор. величества делегѣція австрійскої ради державнон приходѣтъ зъ найлубшою пошаною до стѣлѣ прѣстола вѣ почутю вѣрности і ширѣи любови для вашого цѣс. кор. величества. Ведена ширѣо охотою відповѣсти потребамъ монархії, котрі відносѣть ся до єи велико державного становища і знѣтѣнн, якъ такожъ арміи, ведена охотою примѣненя тѣхъ потребъ до єи-наєсовыхъ силъ держави, делегѣція австрійскої ради державнон высказує надѣю, що вѣ сєй способѣ поведе ся єи спознати свою задачу вѣ способѣ відповѣдаючій интересамъ держави. Дуже глубокий і радѣстий чувства обнявѣ народы монархії, а не менше і вѣрну, поддану делегѣцію зъ причини сердечного і вѣлѣчавого принятя вашого величества вѣ Берлинѣ. Они добачують вѣ томъ новий доказъ сердечной признѣи мѣжъ двома монархиями, якъ і не менше доказъ не розривного вѣтнованя на далѣше середно європейского єюзу, котрий вѣ такъ величезнѣй мѣрѣ причинѣє ся до удержаня мира. Принятє, яке

вашому величеству урядила мѣска репрезентация і населєна стѣлицѣ нѣмецкої держави, відѣбло ся вѣ сердцахъ народѣвъ нашего величества голосинимъ відгомномъ. Але тѣ чєсти не відносили ся выключно до князя мира і творца тридержавного єюзу, але такожъ до особы нашого дорогого цѣсаря і яго чєстнѣсть. До его мудрости, справедливости і добрѣти серця звертають ся всѣ вѣрній народы вѣ днѣхъ журѣ зъ повинимъ довѣрѣмъ і надѣєю мира“. — Бєсѣдникъ закінчивъ бажаємъ цѣсарєви довгого здорѣвля.

На промову Яворского цѣсарь відповѣвъ: „На заєненєи вѣрної відданости і привязаня відповѣдаю словами моєи найлѣпшої подѣки. Полѣтича ситуація монархії вѣ снѣхъ кількохъ мѣсяцѣхъ, що упили відъ послѣднѣи делегѣціиєн сєсїи, не змінила єл. Сердечнѣй відносини до нашихъ єюзникѣв, котрі такожъ зъ нагоди мого послѣднього побуту у нѣмецкого цѣсаря вѣ такій вѣлѣчавий способѣ вывели ся, знаходѣть такожъ вѣразѣ вѣ цѣлковитѣхъ порозумѣннѣхъ зъ європейскої державою у вєсѣхъ справѣхъ бѣнашого Вєходу. Сєєя ситуація перековує мене, що якъ досѣ, такъ і вѣ будучности для монархії будѣть запевненѣй благословєнства мира. Мѣи зарѣдъ війсковий такожъ вѣ снѣхъ роцѣ лише вѣ найвѣнѣнѣшнѣхъ границѣхъ коєчности поставѣвъ высшій жаданя, що вѣходѣть або зъ давнѣйшєй ухваленыхъ кредитѣв, або зъ потреби переведєна пробѣ зъ новими гарматами, далѣше на купно гармѣтъ і на выконаня будѣвель, що не терпѣять дальшої проволѣки. Єкономичнє житє Бєсны і Герцєговини обертає ся вѣ нормальныхъ границѣхъ невпинного розвою. Не покритѣ коштівъ адміністрѣціи сєєго краю выстарѣвають цѣлкомъ єго власнѣй доходи. Надѣючись що делегѣція зъ патріотичнымъ відданѣмъ зєвернє ся до конституційного обговорєня предложєннѣхъ законѣв, выстаю панѣвъ сердечнѣй!“

Підчасъ правятя угорскої делегѣціи прѣзидентъ єи Сіладіи вѣ своѣй промовѣ до цѣсаря відѣвъ, що відъ довгихъ лѣтъ делегѣція апробує ведєну по мысли интенції цѣсаря спѣльнымъ правительствомъ політику, котра взяла собі за задачу удержати миръ і забезпечити вѣ мирний способѣ интересы монархії. За найголѣвѣнѣше средство для перевєдєня сєєй політики делегѣція все уважала тридержавний єюзъ. Мѣмо мирного положєня делегѣція уважає за свѣй обовѣзковъ забезпечити великодержавнє і мѣжнароднє становѣннє монархії черезъ удержанє і вѣ способѣ відповѣдаючій єи-наєсовому положєню, побільшеня оружнѣхъ силъ. Привѣтє цѣсаря вѣ Берлинѣ доказує, що тридержавний єюзъ зацѣпѣвъ корѣнѣй такожъ вѣ переконаннѣхъ народѣвъ...

Ситуация вѣ Долѣтавщинѣ.

Тѣчка тяжєсти політичнон ситуації перевєсєна теперъ до Будапєшту.

Зъ чєскої сторони заявляють, що обструкція має бути вѣ часті выключєна, але за те дуже сильно выступити при двоєхъ точкахъ нарадѣ посольскої палаты: при бюджетѣй провизорїи і при инвестиційнѣй поєвнѣцѣ. Чєхи не хотѣть допустити до нарадѣ надѣ сєєю позичкою, аби правительство утрудити положєня. N. fr. Presse довідѣує ся, що пробуваючій вѣ Пєштѣ лп. Яворскій і Дѣдушицкий мають мѣсію — вєсти дальшѣ переговоры зъ провѣднѣцами Чєхѣв, аби спонукати ихъ до заливєнєя обструкції.

Зъ кругѣвъ, що стѣють вѣ зносинахъ зъ полуднєвыми Славянами, доносѣть, що переговоры зъ Чєхами вѣ цѣлѣ заливєнєя обструкції були досѣ безуспѣшнѣй выключно зъ вини Полякѣв. Нарѣда провѣднѣкѣвъ клубѣвъ правѣцѣ безъ молодѣ-Чєхѣвъ скінчила ся на нѣчѣмъ, бо Поляки потерѣвають, аби справу у-правильнѣи лѣвоковѣхъ відносинъ не розтѣмєнено на цѣлу Австрію. Вѣже католицѣй людѣвѣцѣ показались прихильнѣйшими для сєєй справы, але Яворскій станувъ на рѣшучо негативнѣмъ становищі. До того ще Чєхи заєстрили справу, бо негуючи компетенцію парламенту до управлѣнєня лѣвоковѣхъ пытаня вѣ Чєхії і на Моравѣ, то Чєхи будѣть домагаѣт ся, аби при тѣй нагодѣ управлѣнѣєно рѣвночасно лѣвоковѣ пытанє вѣ цѣлѣй Долѣтавщинѣ. Поляки, котрі руками і ногами боронѣть ся відъ порушувѣя галицѣнѣхъ лѣвоковѣхъ справъ вѣ парламентѣ, нѣякимъ сѣйтомъ не згодѣть ся на жаданє Чєхѣв. Коли Чєхи не відѣступѣть відъ сєєго цѣлкомъ лѣвоковѣго і рѣціонально жаданя, то єюзъ Полякѣвъ зъ Чєхами, а тымъ самымъ і правѣца будѣть розбитѣй.

По принятю делегѣціи вѣ Будапєштѣ цѣсарь відѣбує сєгѣдѣ, при чѣмъ зъ австрійски-

Виходить у Львові ще два (крімъ кедь і руськіхъ свѣтъ) о 5-тій годинахъ по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ найзнаменитішихъ поетівъ“ виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату і сорати приймають: у Львові адміністрація „Дѣла“ зъ Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень: ул. Коперника ч. 11, і Вюрттембергъ: ул. Карла Людвіка 9, і А. Ольшавського ул. Килин-Вжого 2; — въ Ярославі: Л. Кражановскій; — у Стині: М. Дукса, І. Селістатте; — А. Рихтер, Nibelungen-gasse 4; Н. Schalek І. Wollzeile 11; Nassenstein & Vogler І. Wallfischgasse 10; 87. Франкфурт і Гамбургъ: М. Nassenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і наложити за сорати платити у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій: въ границяхъ: на цілий рікъ . . . 16 гр. на цілий рікъ . . . 22 гр. на пів рікъ . . . 8 гр. на пів рікъ . . . 11 гр. у Львові: на цілий рікъ . . . 14 гр. на пів рікъ . . . 7 гр. на чверть року . . . 8-50 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи зворотять ся лише на по-переді застереження. — Редакція неопечатає відій відъ порта. Поодинокі числа коштують 6 гр. на пров. 7 гр. Оголошення змій приймають ся по ціні 10 гр. відъ одомъ соратки нисераторовъ або въ мѣсяць а въ „Вісникъ“ „Надбасане“ по 25 гр. а. в. Подарки і інші домашні прикраси чекать ся по 16 гр. відъ сентня.

„Топорище польской сокиры“.

Въ неділю въ полудне приймавъ цѣсарь въ Будапешті австрійську делегацію. На промову Ексц. Йворского, котра повинна на весь свѣтъ покрити лаврами сиву та лысу голову проводника польского кола і президента делегація, відповідавъ цѣсарь тронъ вою рѣчию, а обидва розмовлявъ зъ делегатами. Розмови тї замѣтні для насъ такъ своєю змістомъ, якъ і поведеннямъ декотрихъ делегатівъ. Особливо відповіди дел. Вахнянина, котрий, якъ звѣстно, хоче на силу ухитити за посла руского, заслугують на те, щоби ихъ порівняти зъ відповідами чеськихъ пословъ д-ра Пацака і д-ра Кафтаня.

Д-р Пацаковъ замѣтивъ цѣсарю, що въ парламенті досі не працювано. На те відказавъ чеській делегатъ: „Не зъ нашої вини, В. цѣс. Милости! Насъ майже змушено до боротьби, а ми мусѣли ви прийняти, хочъ і не зъ легкимъ серцемъ. Хочъ ми тільки хотѣли поводити ся якъ слѣдъ, відобрано намъ безправно наші права; ми мусимо правъ народу боронити“. — „Але чеському народови не може стати ся і не стане ся кривда; і заповіню“ — відповідавъ на те цѣсарь, а поблизше додавъ: „Я бажаю собі, щоби въ парламенті працювано“. — Д-р Пацакъ: „Ми готові до праці, але домагаємо ся того, що слушне, і звертаємо ся до почути справедливости В. цѣс. Милости, щоби намъ вернено те, що забрано, а для заспокоєня умівъ домагаємо ся на разі введення чеського языка у внутрішній урядованію“. — Цѣсарь: „Повтаряю, що чеському народови не може стати ся кривда“.

Д-р Кафтанъ на замѣтку цѣсаря, що въ чеській соймі не полагожено всѣхъ справъ відповідавъ: „На жалъ нѣ; соймови не дано на те досить часу. Си сесія відбувала ся підъ впливомъ сумнихъ внутрішніхъ відносинъ політичнихъ. Осмѣлю ся звернутися до В. цѣс. Милости зъ покривою просябою, щоби В. цѣс. Милости не допустили, щоби порушено

права чеського народу і рівноправність чеського языка, признану въ арт. 19-омъ основного закону державного і цѣсарскими патентами“.

Ну, а п. Вахнянинъ? На запытані цѣсаря, чи вінъ засѣдає такожъ въ соймі, відповідавъ нашъ великій угодонець: „Такъ в; відъ пяти лѣтъ належу до одинокого мирно успособленого сойму въ Австрій“. — Цѣсарь: „Дайте добрий прикладъ, мило делікатъ рѣзницю поглядівъ“. — Дел. Вахнянинъ: „Ми ладимо тї рѣзниці въ дорожжѣ компромісівъ“. — Цѣсарь: „Зъ котрого округа ви вибрані?“ — Дел. Вахнянинъ: „Зъ руского округа сокальського“.

Отже чеські послы уважали за потрібне і умѣли щось сказати въ обороні правъ чеського народу і признанню основними законами рівноправности чеської мови, — зважившись сказати, що ведуть борбу въ обороні тихъ правъ і мусять си вести, — зважившись отверто і рѣшучо висказати свої домагання та додали на те зарбино рѣшучо відповідь, що чеському народови не може стати ся і не стане ся кривда. Дел. Вахнянинъ, вибраний (?) посломъ зъ руского — на жалъ і соромъ нашъ — округа, умѣвъ лише похвалити ся своєю угодовистію; а коли показало ся, що навѣть і цѣсарь троха бѣльше знає, ніжъ щоби давъ ся заспокоєти пустою фразою про „одинокій мирно успособлений соймъ“, тогдѣ нашъ угодонець не засоромивъ ся пустити знову фразу про „компромисъ“.

Де-жъ тї компромисы? Хто про нихъ знає? За рікъ коїчить ся соймова каденція, настануть нові вибори; а чей вже часъ похвалити ся п. Вахняниномъ другою серією „здобутоківъ“, выданихъ „въ дорожжѣ компромісівъ“!

Въ цілѣмъ свѣті розумѣють компромисъ лише такъ, що одна сторона щось дає або въ чомъ уступає за те, щоби друга на своємъ стороні щось дала або въ чомъ уступила. Отже, поки п. Вахнянинъ не відкривъ, якъ сказано, другою серією своїхъ „здобутоківъ“, ми знати будемо лише про такіхъ его компро-

мисъ зъ верховодячою бѣльшостію соймовою: П. Вахнянинъ дѣставъ мандатъ зъ руского округа виборчого, але не відъ рускихъ виборцівъ, а відъ „маршалковського комітету“ при помочи бѣльшості; крѣмъ сего дѣставъ катедру для д-ра Студинського. За те зобов'язавъ ся вступити до офіцны польского кола, звѣстити въ соймъ і въ державній радѣ та віддавати ся хибѣ лише въ обороні верховодѣ або въ справѣхъ недрозумѣхъ, не остаючи у звязи зъ національними правами руского народу. І сего компромісу п. Вахнянинъ разомъ зъ своїми товаришами дотримує вірно. Всѣ они або мовчать, або кадять верховодамъ та выступають въ роли адвокатівъ польского кола навѣть супротивъ критики людовою польскою опозиці. Въ соймѣ боронять польскі адреси, красенъ автономію, розширення власти політично-адміністраційно; кадять маршалкови і памѣтникамъ (особливо, коли до новихъ виборівъ недалеко); відозвуть ся про людське око за управління языкомъ справъ въ урядахъ та чимъ скорѣйше лапки беруть підъ себе, заспокоюючи числѣмъ резолюцію „нехай буде, якъ було“; промовляють слово въ невинній справѣ рай-файзенковъ, — і на тѣмъ конець. За те чимъ менше мовчать въ школьничихъ справахъ (хочъ нѣбѣ-то справи тї у нихъ на першѣмъ мѣсці); водъ набирають въ ротъ, коли говорять ся про внесеннѣ Дунавського. Тутъ нехай побіває ся „вархоль“ Окуневскій, а не она — угодниця!

Такимъ чиномъ по правдѣ спокій въ соймѣ, — спокій на підставѣ компромісу! Але такимъ спокоемъ і такимъ компромісомъ лише Вахнянинівське чоло посмѣ похвалити ся, — та ще передъ цѣсаремъ!

Всѣ-жъ такі однимъ позабувъ п. Вахнянинъ віддати похвалу польскій соймовій бѣльшості: она зъ своїмъ маршалковскимъ комітетомъ не позабула свій компромисъ зъ рускими мамелюками ще й твердо заасекурувати, бо не випустила тихъ мамелюківъ навѣть въ такіхъ числѣхъ до сойму, щоби могли выступити зъ якимъ самостійнимъ внесеннямъ,

і такимъ способомъ загородила имъ на всякій випадокъ спроможність ворохобити, котри нема чого боятися, але не завадити забезпечити ся передъ нею.

Врештѣ п. Вахнянинъ і зновинъ свѣдомий сего, що єго слово, сказані до цѣсаря, нѣ троха не відповідають фактичному станови рѣчей на галицькій Русі, що они були по просту зрадѣ інтересівъ руского народу; але вінъ ихъ сказавъ въ інтересѣ верховодячого зъ краю сторонництва і польского кола, въ інтересѣ панованія Поляківъ на Русі, а передовсімъ въ інтересѣ... своїмъ власнимъ, для асекурації свого мандату у маршалковського комітету.

Не даромъ п. Вахнянинъ на відѣзд відъ Львова такъ рѣшучо зазначивъ певність свого мандату. Коли рускій мамелюкъ слѣдомъ польского соймового кола, котре відъ ковеця сесія радило надъ реформою „маршалковського комітету“, збѣгли ся на наразѣ въ справѣхъ утворенія „віце-маршалковського комітету“, а декотрі учасники нарады, якъ пр. п. Баривскій, висказали бажання, щоби Русини при виборахъ не розбивали ся на сторонництва, тільки всѣ [крѣмъ, розумѣє ся, москвофилівъ] утворили оденъ спільний комітетъ виборчий, тогдѣ п. Вахнянинъ зволавъ прихилити ся такожъ до тѣхъ гадки, але про свою особу заявивъ, що вінъ такъ чи сякъ кандидувати буде і посломъ — буде!

Нагадуєсь мимохѣтъ, якъ то по першихъ выступленияхъ п. Вахнянина въ державній радѣ назвавъ єго чеській посолъ пек. Аймъ „топорищемъ польской сокиры“ і закінивъ собі зъ него словами: „Польскъ розлягъ ся на лѣжку Русина, а Русинъ положивъ ся обѣч на твердой голій землі та хвалить ся: Якъ же менѣ добре!“

Отже то се топорище польской сокиры хвалило собі передъ цѣсаремъ спокій польского сойму, щоби собі заасекуровати на дальше посольскій мандатъ!

Зъ надъ Спревы.

Подаетъ Богенъ Мандичевскій.

Берлинъ — се молоде мѣсто, що завдає свій скорий арбѣтъ і славу свѣтову лише знаменитому географічному положенію і историчному розвиткові, колиє слабеньков, а нинѣ великою і дужою прускою державою. Наколи Парижъ вже 1540 р. звертавъ на себе увагу культурнихъ народівъ не тільки числомъ мешканцівъ, котре сягало 400,000, але головню великомѣскимъ виглядомъ, такъ що Кароль V. зъ подиву мавъ сказати: „Нинѣ мѣста то мѣста, але Парижъ єсть свѣтомъ“. — коли Лондонъ въ тѣмъ роцѣ мавъ таке саме число жителівъ і пару десятківъ лѣтъ поблизше поставивъ супротивъ непаньскої армії двадцять тисячъ людей, — коли въ тѣмъ самѣмъ часѣ на віденьскѣмъ всоучилищі було записанихъ шість тисячъ слухачівъ і зъ-вѣдти виходило й ширалоє по цілѣй державѣ все духомъ житє, — Берлинъ бувъ ще малимъ мѣстомъ зъ кількома тисячами горожанъ, безъ поваги у внутрі, безъ розголосу на виѣ. А нинѣшній Берлинъ, перейшовши рѣвній фазы розвою въ часѣ горничихъ битвъ і солодкого супокою, стоить на рѣвній зъ иншими свѣтовими осередками і справедливо належить ся йому та честь, котру горожане віддають своєму мѣсту, называючи його зъ якоюсь вродженою собі гордістю: „Weltstadt“, „Riesenstadt“. Але Берлинъ, той Берлинъ, якимъ його бачить чужинець, єсть чѣмъ бѣльше, якъ великимъ мѣстомъ. Се виборъ девятнадцатого столѣтя і центръ його культуры.

Вражѣна, яке має ся при першѣмъ вступі у мѣсто, і цілкомъ инше відъ всѣхъ поблизшихъ. Напередъ треба поводити навика-

ти до величавого руху чужого мѣста, въ котромъ надаремно слѣдити ся за знакомимъ ланцемъ і бажавъ ся бодай зъ привѣтними людьми подѣлитися та познакомитися. Коли-жъ чоловікъ осиде при котрѣмъ зъ улицъ, оселить ся зъ чужими людьми, розгляне ся въ поблизшѣмъ окруженію, запускаєсь поводити въ подальшій стороні і любивъ ся всѣлякими новостями, якихъ тутъ безъ числа.

Хто вийде на одній зъ дворцівъ, котрихъ тутъ є кілька, і дѣстанєсь въ околиці середмѣстя, перебіжить славу улицу „Підъ липами“ і всѣ доохрестивъ, що прямують до корольовскої палаты та надъ Спреву, мусить звернути увагу на монументальний будівель, що ихъ адвинула держава, мѣсто, або і приватній люде у тѣмъ вызначній часті мѣста. Перейдѣмъ ся і пригляньмо ся.

Всѣ тї люде, котрихъ имена звеличили штуку нѣмецку, витиснули свои знамена на дѣлахъ рукъ своихъ. Герляхъ побудувавъ свои домъ і палаты поодинокі, а однакъ зъ півною двитиницію; Нерингъ домъ Деролінгерівъ, Гергофъ і державній банкъ; Дітеріхъ палату князівъ і домъ Viertel Ephraim; фонъ Водтъ палату князя Леопольда; Шинкель театръ для драмату, палату Федеръ і старий музей; Ланггансъ пролізъ въ Брандбургскій брамѣ і палату Вільгельма I; Гіццѣ біржу; Шлітеръ Royal-York; Візендъ палату Шверинъ і домъ для морскої торговлѣ; Гонтардъ і Унтеръ красенъ домъ на Gendarmen-Markt, „Підъ липами“ і при „Липскій улиці“. Рѣвночасно або й поблизше кинулись учасники въ слѣды майстрівъ і стали репродукувати та наслідувати ихъ зоры, такъ, що стара часть Берлина, се бѣ то середина, збогатилась незабаромъ прекрасними, стильовими будівлями, котрі до сего дня пишуть ся і задержують чужинцівъ. Годѣ тутъ не

запримѣтити, що сї архітектонічні дѣла завдає мѣсто по найбільшій часті ініціативѣ корольовъ прускихъ, котрі все одушевлялись идеаломъ величавої столицѣ і не шадили на тую цілѣ нѣ труду, нѣ гроша, нѣ златоты. І не оставало ся се безъ відгомону. Жителѣ кожного стану розохотились і ставили красенъ домъ. Але що головню причиняєсь до красенъ мѣста і надає головній його часті характеристичну і импозантну прикмету, то публичній будѣль і монументы, котрі тутъ збѣглись, якъ бы въ якомъ музею підъ голымъ небомъ.

Край каналу Спревы стоить домъ оружя [Zeughaus], надъ котримъ працювали Шлітеръ, Нерингъ, Гринбергъ і фонъ Водтъ. Се великавскій збѣрникъ різнородного оружя, якимъ боролось Нѣмцѣ по своїхъ бургахъ і якимъ Прусакъ спасали свою вѣтчину та збѣдѣтнували идею одноцѣльного держави. Нечай въ святині побѣдоносного народу, що зъ тріумфомъ вернувъ зъ поля битви празнувати радѣть, ходять ся мѣжъ чорними пушками, рушницями всѣлякого рода і кулями зъ рѣвнихъ вѣківъ, відмѣняють що-до матерівъ, якості виробу і калібру. А по другому боцѣ зновъ розложено на величезнихъ столахъ, що подають на біляри, плястичній пилимъ бѣльшості мѣста і тихъ мѣсцевостей, въ котрихъ нѣмцѣй войска боролось зъ неприятелемъ. Є тутъ зображені такожъ битви і побѣды. Зъ подѣвря входить ся по камѣннихъ сходахъ до просторонъ салъ, салъ славы [Ruhmeshalle], прикрашеної статуями і погруддями прускихъ володѣтелівъ і мужівъ-такихъ, якъ Бисмаркъ і Мольтке, та вождѣвъ, котрихъ зновъ у-друге бачимо по стѣнахъ, на передѣ своихъ полківъ, у огні завзятої борби або въ таборѣ при укладахъ мира. Въ дальшихъ залахъ збѣрані по шафахъ одній,

оружя, ордери і відзнаки корольовъ та славнихъ вождѣвъ. По бокахъ стоять рицарскі зброї і уборы для коней, а по стѣлахъ пишануть ся сотки здобутихъ фанѣ. Відъ всего нѣе якимъ духомъ славы, славы вибороthon витривалою працею, пильністю і любовію своєю вѣтчину і народу. Не диво, що Нѣмцѣ зъ правдивою набожностю опроваджують свои дѣти поміжъ сими дорогими пам'ятками та відблкують у молодече тепле серце першій идеалъ, а чужинцѣ оглядають тї пам'ятки такожъ не безъ повинної пошаны і одушевляють ся свѣтлою минувшію Нѣмцѣвъ.

Троха подальше, коли перейдемо черезъ мѣстѣ замковий [Schlossbrücke], бачимо за кількома деревами, кльомбами і двома водотрисками, котрий то комплексъ названо Lustgarten'омъ, фронтъ старого музею, а попереду Фридриха Вільгельма III. на коні.

Зарадъ корольовскихъ музеївъ въ Берлинѣ стремить до того, щоби всѣ творы штуки, Гогенцоллернѣвъ, агромадити въ одну велику цілѣсть і такъ зробити ихъ доступними загальному народу. Вже по приказу короля Фридриха Вільгельма III. побудовано при Lustgarten'ѣ палату і віддано єй до ужитку 3-ого сесня 1830 року. Але небагомъ показала ся потреба побѣльшення сєй будѣль і король Фридрихъ Вільгельмъ IV. зарядивъ побудованнѣ другої палаты, котру укѣчено въ 1855 роцѣ. Першій, Старий музей, будувавъ архітектъ Шинкель, другій, Новий музей, архітектъ Шлітеръ. Хотъ кождий зъ нихъ становить для себе відрубну архітектонічну цілѣсть, все-таки сполучено ихъ для выгоды зараду і публичн, переходовою галарією, побудованою надъ улицю.

Поблизше, коли намножилось багато пам'ятниківъ у віддѣлѣ етнологічній і въ иншихъ побѣчныхъ, побудовано особний му-

Спільний делегат.

Вчера збрала ся бюджетова комісія австрійської делегації на засіданні, на котрому приступлено до наряду надь бюджетом міністерства заграничних справ.

Спільний бюджет на 1901 рік представили ся в головній начерку так: Загальні видатки 357,034,715 кор., т. є. о 19,687,205 к. більше, ніж в попередньому році. З огляду на се, що на покриті суми призначена надвигка з цлових доходів в квоті 125,089,249 корон, сума 231,995,457 к. має бути покрита обома половинами монархії пропорційно до обсягів квот. Поодинокі позиції бюджету звучать: 1) Міністерство заграничних справ: Звичайні видатки 10,530,784 к., надзвичайні 208,295 к., разом 10,739,079 к. 2) Міністерство війни: А) Спільна армія: Звичайні видатки 278,649,953 к., надзвичайні 25,168,258 к., разом 303,818,481 к. Б) Маринарка: Звичайні видатки 28,741,660 к., надзвичайні 14,969,160 к., разом 43,710,820 к. Загальні видатки того міністерства: звичайні 307,391,613 к., надзвичайні 40,137,688 корон, разом 317,529,301 к. 3) Міністерство фінансів: звичайні видатки 4,260,609 к., надзвичайні 11,400 к., разом 4,272,009 к. 4) Найвища обрахункова палата: Звичайні видатки 314,022 корон.

Загальна отже сума звичайних і надзвичайних видатків вносить 362,854,411 к. По відрученню існуючого покриття в поодиноких міністерствах в сумі 5,819,705 к., лишає ся запотребоване нетто в сумі 357,034,706 к. Ця сума буде в часті покрита надвигкою цлових доходів, предлімованих бруто в висоті 111,787,600 к. для країн Австрії, 17,876,100 к. для Угорщини, а 554,120 для Боснії і Герцеговини. Нетто представляють они суму 125,039,249 к. Бюджет Боснії і Герцеговини представляє надвигку в квоті 198,430 к. при загальній запотребованку 42,591,451 корон.

Міністр Голуховскій в своїм ексposé згадує про побут цесаря в Берліні з'явив, що хоч п'ятий спеціальний політичний справ не викликає сего зв'язу, то всеж таки він має се значення, що був новим твердженням засад, на котрих опирає ся третій будинок середноєвропейського мирового союзу. В тій напрямі тісна зв'язь з Німеччиною і Італією знаходить цінне доповнення в порозумінні з кабінетами в'єнським і петербургським, іменно в порозумінні що-до трактування справ найближчого веходу, а спеціально балканського півострова і в дуже добрих відносинах з всіма іншими державами. Удержати сю констеляцію в цілому в об'єм, в предметі безнастанного печальності австро-угорського правління.

Надїя, що війна в Африці не відділає в грізний спосіб на відносини між великими державами, досі цілком справді-

ли ся. Ся користна обставина не може однак ослабити горючого бажання, аби війна як найскорше скінчила ся. О скільки суть вигляди в тій напрямі, поки що тяжко ще оцінити. На всякій случай есентуальність прайтельської акції, що має на цілі посередництво між протівними сторонами, видає ся цілком виключеною. Таке посередництво могло би впрочім мати успіх лише тоді, коли би обі воюючі сторони, однаково хотіли зажадати сего, а так не в. Що-до закиду порушення нейтральності, то на него відповів вже президент австрійського кабінету в раді державної. Міністер заграничних справ з свого боку рішучо застерігає ся протів доволіної інтерпретації деяких засад міжнародного права, котрі ані що-до слова ані збєла сміли провідати мисли не годять ся з постановами, описуючими поняття нейтральності.

Переходячи до бюджетових пропозицій, міністер зазначає, що збільшені запотребованія держати ся в границях того, що є найпотрібнішим. Не треба забувати, що в найбільше мирній констеляції можуть зайти події, котрі відносять ся до великодержавного становища монархії, а в тій причини не можуть заскочити в недовіду приготування. Що-до підвищення видатків в статті міністерства заграничних справ, то вго викликає головну систематичний розвід консулярних урядів. Бесідник згадав також, що виставляє спеціальну місію, котра сего року об'їде американські береги, аби означити ті точки, на котрих було б пожадане з торговельно-політичних оглядів, утворення ефективних консулярних властей.

По ексposé Голуховського чеський делегат Слама заявив, що Чехи будуть голосувати протів спільного бюджету, а то в причині цілковитого браку довіри до особи теперішнього управителя заграничного уряду як і до напрямку його заграничної політики. Сей міністер, котрий систематично м'яшкуючи ся до нашої внутрішньої політики заслужував би скорше на назву міністра справ внутрішніх, в важкій фазі теперішніх спорів і в часі боротьби о "формулу Сейли", показує лице Януса, бо одного дня був за Австрію, другого за Угорщину. Від міністра заграничних справ треба домогати ся, аби не м'яшав ся до внутрішніх справ, аби загранична політика не провадилась ані в користь, ані на некористь одного лише племена, аби виключно стояла на становищу інтересів і добра всіх народів. Сего головного условия міністр Голуховскій не сповняє. Він є винуватком насильства докляного на Чехах дня 17. жовтня 1899 року, не мож отже дивувати ся, що між ними, а представителями Чехів панує воєнний стан.

Австрія з огляду на своє положення і на своє існування в будучности змушена удержувати добрі зносини так з Німеччиною як і з Росією. Чехи ніколи не були за

неприязними відносинами Австрії до Німеччини, але домагають ся сего також що-до Росії і тому радо привітали зближення і порозуміння з Росією. На жалі події останніх днів [подорож до Берліна. Ред.] є причини значення які нм приписує ся, наповняють неспокоєм і журом о дальшій існуванні незаколючених відносин Австрії з Росією. Було б дуже пожадане, аби міністер розв'язав сей неспокій. Слама обговорював дальше масове вигнання Польків і Чехів з Німеччини і питає, як міністер поробив кроки з тій причини і як они мали успіх. На закінченні бесідник запитує міністра, що він гадає зробити, аби недопустити до нам'єреного заведення в Німеччині ціла вбд чеського шва.

Делегат гр. Дідущицький высказує повне довіря Голуховському віддаючи ся сказати, що міністер потрапив в "удержати мир не лише в монархії, але і в цілій Європі", та ще й в додатку "з цілою годністю запевняє великодержавне становище монархії". Коли "мино таких обставин" рука Голуховського удержує в Європі спокій, то Австрія справді має в своїм міністрі заграничних справ силача, якого досі історія людскости ще не бачила. Дальшій язиковий спір Чехів з Німцями втворює немилі відносини в парламенті, але мусить також впливати на наймудрішу заграничну політику. Загранична політика мусить передовсім бути вільна від внутрішнього заколоту. Суть в Австрії народи, котрих будучність зависить виключно від удержання великодержавного становища монархії. Бесідник звертає ся до посварених сторін з задоволенням, аби старали ся закінчити язиковий спір і причинили ся до удороження парламентаризму.

Голуховскій відповідаючи Сламю заявив, що майже всі закиди піднесені протів міністра суть неправдиві. Міністер вже не раз заявляв, що він не м'яшає ся до внутрішньої політики, а мимо того сей закид знов підносить. Бесідник тільки не робив щось такого, що чеському народові могло би пошкодити. Через продовження тридержавного союзу відносини до Росії цілком не погіршили ся. Що до вигнання з Німеччини, то в одній случаю вигнано трьох чеських робітників, котрі займали ся авантюриною агітацією. Іншим разом вигнано через похибку кількох робітників, але відтак вигнане адержано. Еміграція галицьких робітників до Німеччини дійшла вже до таких розмірів, що нині є она правдивим нещастям. Не диво, що з Німеччини виганяють робітників Славян, коли туди емігрують майже виключно робітники з Чехії або Галичини.

Справознавець комісії Баксгоф ствердив, що комісія в в можливості высказати ся лише з найбільшим признанням о політиці міністра заграничних справ. По спеціальній дискусії бюджету прийнято 11 голосами протів 1.

VIII. Загальні збори „Дністра“.

Вчера подали ми коротку вїстку о зборах товариства взаємн. обезпечення „Дністер“, а нині подаємо ширше справознаве.

Збори попередило богослуження в Успенській церкві на інтенцію товариства, по чім о год. 10^{1/2} розпочали ся в залі „Народного Дому“ властиві збори. Сала заповнилася з численю членами товариства і делегатами громад. Між присутніми були представителі всіх трьох епархій. Бачили ми прилошань оо.: Пакижа, Шюрка і Чавельського з Львова, Подольського з Перемишля і д-ра Гребельського з Станіславова. Не хлило також провінціального духовенства і світської інтелігенції, а переважали селяне, що явили ся на зборах яко відручники громад.

Збори отворив короткою промовою президент товариства радник п. Кузьма, почитав присутних, вказав на успішну діяльність товариства, вклав передставити зборам правительственного комісаря радника двора п. Гута.

З порядку денного відчитав д-р Стеф. Федак протокол з попередніх загальних зборів [з 11 мая 1899 р.] д-р Савчак реферував справознаве дирекції і ради надзираючої за селом рбк адміністрації (1899), а д-р Ст. Федак подав справознаве комісії ревізійної. — Оба справознаве прийнято без дискусії до відомости.

В дальшій нараді ухвалено внести ради надзираючої в справі ужити надвигки в квоті 77,530 корон. А іменно: а) приділити до фонду резервного 20% від надвигки 59,530 корон з 1899 р., т. є. квоту 11,906 кор.; б) на опророчення листів уділових основного фонду [72,000 корон] по 6% квоту 4,320 кор.; в) на винагороду вибраним Раді двоох членів дирекції і 2 заступників директорів квоту 3,800 кор.; г) на винагороду 3 членам комісії ревізійної 300 кор.; д) на виписування 280 листів уділових основного фонду [по 200 кор.] 56,000 кор.; решту 1,204 корон приділити до спеціального резерву.

По тій ухвалі президент п. Кузьма поділав комісії до льосованя 280 листів уділових основного фонду товариства в сумі 56,000 корон, призначених на амортизацію. До комісії увійшли: о. крил. Пакижа, о. Ясеницький і нотар Павлиш з селян Луки Швец і Ів. Михайлишин. [Нумери виписованих листів уділових подано в рубриці „Господарство“.]

По льосованню наступили вибори: 6 членів ради надзираючої на час трилітній згідно з устаткованим [по мысли §. 92 статута] 5 заступників членів ради надзираючої на один рік і 3 членів комісії ревізійної і одного заступника на один рік. [Результат виборів подає ми вже вчора в Новинах].

Обирає д-р Федак пояснював довше потреби виписувати, на котру видати розвід товариства, солата вже майже цілого основного фонду [невиписаних листів основного фонду лишило ся ще лиш 80] і се, що „Дністер“ в сям роком значе давати звороту членам. Дальше підніс, що Рада надзираючої хоче дати можливість користати з прав членськості [як се було досі] обезпечуючим своє майно на 3000 ар., але вже на 1000 ар. Дальше пояснював процедуру звороту і заснованя нового фонду зворотного, котрий має повстати з низше як 5%

ей при Koeniggratzerstrasse 120 і названо його: Museum für Völkerkunde. Його отворено в грудні 1886 року і поміщено в нему, крім етнологічних, пам'ятки з давнини свого народу, з передісторичних часів та зображення Шлімана. Баля сего музею отворено в 1881 році музей промисловий, [Kunstgewerbe-Museum] і піддано його під заря королівських музеїв в чвітні 1885 року. А в лютому 1896 року віддано йому заряд національну галерію. А однак і того всего ще за мало! Тепер буде ся окремий музей для старинностей з Пергамуну, а окремий, имени цесаря Фридриха, для скульптури християнських епох, галерії образів і інших відділів, як пр. мідьоритів і нумізматик.

Не буду розписуватись про всі ті нагромаджені багатства, бо не лиш не стало би мені часу на те, щоб кождо важившу річ тільки по имени назвати, але і феєторний стовп з цілого рбчаника не помістили би тій безлічі, а арешто годі нині й числити на терпелівості читателя, котрий жадає все чогось нового і такого, при чом би легко було по страві обдіт віддатись сонним м'ямам... Скажу лишень де-що про вишшу і внутрішню окрасу музеїв Старого і Нового, позаяк і вона має своє значення та і повинна неодному подобатись, хоть ви на очі не бачили.

Старий музей творить простокутник, а над ним возносять ся в середині будівля, котрою роги украшають Діокори і дві Горы, що напувають Пегаса. Полуднева, повдовжна части простокутника отворена до Lustgarten'a і королівського замку вб'ємнцями іоніськими стовпами. Величезні стовпи, на котрих кранцях стоять Амазона і молоді в борбі з львом, видні в бронзі,

ведуть до головного входу. На переді, перед головним виходом, устале колюча чаша, виконана з одної гранітової скали.

В передній галі красують ся образи al fresco біля скіфів Шинкля, а виконані під умілим надзором і управою Корнеліуса. По львбм боці від головного входу бачимо перехід божественних сил з нощі передічного хаосу до світла денного гелленської культури, а розпочинає ся від стариком-богом Ураномом, котрий веде круг зв'язд. А дальше возносять ся у воду похід богів з нощі, через півзсмерть, у ясний блакит пелудня. Кронос з Титанами уступає, а Зевс, вишерещений Діокорами, котрі розносять світло, і Прометей, що викрадає огонь для людей, обнімає державу. Нощ прислонює ся, а відтак розбуджує новий день, побіда темної сили і розсвітає росу, насне і цвіт. А дальше показують ся Ерос і Афродита на самому переді Феб Аполлон на своїм соняшнім возі, а над ним Грація. Тому угрупованню відповідає на другому боці входу живе людске, що розпочинає в селом заранем, а кінчить ся сумною нощю. Поезія і штука, боротьба і праця, рбано-барна уява і глибокоумне знаня супроводжують чотири фази розвою людского роду: весняний поранок, лтній день, осінній вечір і зимова нощ. А там, на самому кінці, де збралися люде над могилою і аромуть ви слезами, святє рожева зоря дня нового.

По-від тими образами, величезних розмірів, в у меншій формі представлений роботи Геракла і Тезея.

Тут, в тій галі, перед головним виходом, устале стату мужів, що прославили ся на полі штуки. Готерід Шадов,

Іоанн Іоанн Вільгельм, Кароль Фридрих Шинкель, Кароль Отерід Міллер, Данило Ходовський, А. І. Карстенс, Християн Ранх, Петро фон Корнеліус, Г. В. фон Кюбелсдорф і Андрей Шлітер. Всі вони вишили з-під долота не менше славних майстрів, і украшають величавий фронтон святні штуки.

При входові в порталі піднімає дві старинні вази з граніту, мабуть з часів Діокляціана, чи такі з його купель. Також і середина прикрашена малюнками, фресками і золоченнями, але далеко краше представляє ся внутрішній Новий музей.

У головного входу Нового музею стоять статуї А. Гірта, Кісса, Франца Куллера, Шнассера і Вагена, німецьких майстрів штуки. Безусловно найкрасшою і найбільше притягаючою окрасою будинку суть величезні малюнки на стінах, помислу Вільгельма фон Канльбаха, а виконані в роках 1847-1866 при співучасті малярів Детмера, Ехтера і Мура.

Гадкою маляра було: всі ті одиниці і дробниці, що ними переповнений музей, зобразити і так представити загальними чертами головні періоди історії культури вселюдскости, та висловити тую високу, ідеальну мету, якій музеє служить.

І так над війнами уносять ся переіфікації архітектури, скульптури, малярства і графіки.

На львбй стороні стіни полудневої бачимо переіфікацію казки, що сидить на курчаї і здає ся розказує про давню бувальщину, вказуючи рукою в даль. А нащадки минувшости лежать у ній. На правій стороні тій стіни відповідає казді історія. Цілий слідить вона дла людей і записує все у свою книгу.

Першій великій образ представляє збуренє вавилонское веж і розпоршенє людского роду по всій землі. У скарбній безсильності сидить підприємець-будівничий на вершці недокінченого величавого і глядять в горді розпуч, як божки його розсипують ся, а ангели карають руку простягають над його ділом. На переді угрупованє до свого веселитного походу діти Сема, Хама і Яфета. Кождо вичитає з лиця середущої групи, Хамітов, безбожність і неморальність. По львбм боці горить могутча родина Семітов коло свого патріарха, батька і священика, що їде на возі, запряжений бльми волами. А по правій боці діти Яфета, молодечі, відважні підприємці, супроводжені молодцями на коні. Виялих лежить купля майстер-будівничий, безсильний супротив ударів розлючених робітників.

Відтак ідуть два малі образи. В горі египетська богиня Ізіс, з дитиною своєю, Горусом на руці, в супроводі Анубіса, з псячою головою. Під нею спер ся Мойсей на таблиці заповідій, а перед ним лежить анищений золотий телець.

Слїдуючий, великий образ, се „цвіт Греції“. Поети, мужі державні, представителі штуки, війни і селяне присидують ся імени Гомера, що зближає у лоді Сибілі до берега Греції. Орфей співає любовсь споминами красивих тайн давнини старон. Тетіс піднімає ся з вилі, аби почути пісню про славу діла свого сина Ахілла. На жертвеннику приносять ся жертва. Над ним боги Олімпу, а Аполлон з Музами і Граціями перетягає через рбано-барний міст Іріс.

(Далше буде.)

зворотять. Зъ сего фонду будуть користати виключно члени.

Въ дискусію надъ зміною статута забравъ слово д-р Кормишъ зъ Перемишля. Признавши потребу такої зміни, вінъ приймає вносъ зміну предкладаю Радю надзираючому. — Збори ухвалили одностайно.

При тоці: «Означення членівъ Ради надзираючої, маючихъ вибрати ся на найбільшихъ загальнихъ зборахъ» на вносъ д-ра Федака рішено полішити дотеперішнє число [18] членівъ.

На томі закритої властивій нараді, а розпочали ся внесені та інтерпеляції.

Міщанинъ п. Потурейко зъ Куликівки піднісъ запитання і солідності сего одного нашого товариства забезпечені, а за примірять поставити ліквідацію школи погорілою въ Куликовій церкві, де «Дибстеръ» не тільки заразъ покривъ школу, але виплативъ ще й більше, якъ шкода була оцінена (на украсу церкви). Бесідникъ въ імені куликівського міщанства зложивъ за се «Дибстеру» подяку.

Сел. Стеф. Матвійчукъ зъ Доминького порушивъ справу забезпечення водъ граду і се, що тов. «Феніксъ», поручено «Дибстеру» до забезпечення водъ граду, не звернуло половини обсягнутої премії, хочъ въ селі не було граду. — Д-р Федакъ пояснивъ інтерпеляцію, ви, що «Дибстеръ» поки-що не може займатися забезпеченнямъ водъ граду, бо оно приносить значаїну втрату, а такожъ вимагає особливого дозволу властей і особного фонду градового. Въ справі звороту «Феніксомъ» половини премії радить віднести ся до «Фенікса» просто, або за посередництвомъ «Дибстера».

О. Іос. Фолієць зъ Скишова інтерпелювавъ дирекцію въ справі заведення въ урядованню недільного водочаснику для урядниківъ, щоби дати їмъ нагоду до відбавлення релігійнихъ практикъ. — На се відповіли д-р Федакъ і д-р Кулаківський, що въ урядованню підчасъ святъ є підлягъ: урядники відбавляють лише дежурну службу, а дирекція не ставить ніякихъ перешкодъ урядникамъ до відбавлення релігійнихъ практикъ. Найлучшимъ доказомъ сего є уряджене въ часі зборівъ богослуження, на котрі на дві години (вдвѣ 8 до 10 години рано) звільнено цѣлий персоналъ урядниківъ. Въ Раді надзираючій засідають три представителі духовенства і они слідять за симъ бачнимъ окомъ.

О. Кинасенчикъ зъ Волкова запитувавъ, чому «Дибстеръ» поручає до забезпечення нажити «Краківське товариство» а не пр. «Вестервергін» або яке инше? — На се відповіли д-р Федакъ, що тутъ не грає роль «платонічна любовь», але інтересъ. — Передовсімъ є се товариство краківське, а по друге, оно відстопає значну провізію агентамъ і «Дибстеру».

По кількохъ ще менше важкихъ інтерпеляціяхъ замкнувъ президентъ і раду. Кулаківський збори о годині 2¼ по полудні і подякувавъ присутнімъ за участь.

Одбєла о 4 години відбуди ся збори Товариства взаємного кредиту «Дибстеръ» — А.

НОВИНКИ.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремісничо-промисловою у Львові.

— Рада надзираюча Товариства взаємнихъ забезпеченъ «Дибстеръ» відбуда для 14 мая с. р. безпосередньо по загальнихъ зборахъ значаїне засідання підъ проводомъ заступника президента о. митрата Льва Туркенича і на сьмі засідання доконала вибору президента въ наслідъ погашення трілітнього мандату сов. Григорія Кузьми і одного члена Дирекції въ наслідъ погашення мандату д-ра Стефана Федака. Президентомъ выбрано на дальшій три роки одностайно сов. Григорія Кузьму, а членомъ Дирекції на дальшій три роки поновно д-ра Стефана Федака.

— Снѣги і зимно навістила не лише цѣлу нашу Галичину. Така сама вѣсти навістила зъ Угорщини і зъ Румунії. Въ Угорщині, подобно якъ у насъ, морозъ наробивъ величезної шкоди въ садахъ і въ полі і въ виноградникахъ. — Зъ границі повітв старосамборського і турчанського пишуть намъ: «У насъ упавъ въночи на п'ятицоті снѣгъ, покривъ цѣлу землю, въ день такожъ падавъ, а въночи на 12-ого мая бувъ сильний морозъ, а въ день зновъ снѣгъ шовъ. Яка трава зъ землі показала ся, все змерзло, команія померзла, пупанка на дереві збѣла, а въ хаті і нині [13 ого] така студія, якъ де въ півдній осені. Люде, що не мають пашт, відбуть ся худобою; а і невелика надія на те, що вже походило, бо готово геть змерзнути. Веснянихъ робіт у насъ ще не почали: ще снѣгъ вѣсє, відтакъ будуть ще возити гній на ячмінь, сѣяти яго і садити капусту. Весняні роботи скінчать ся ажъ десь при кінці мая.»

— Безпаятна еміграція нашихъ селянъ. Изъ Станиславова телеграфують, що нині відбидъ зъ Товмача до Америки на Будзисент-Удіне около 800 душъ емігрантівъ двома окремими поїздами.

— Надзвичайний загальні збори «Основы» товариства слухачівъ політехніки, відбудуть ся въ четверть 24-ого мая о 3 год. по полудні въ будинку політехніки. На порядку деннімъ: справа переписки зъ ректоратомъ; зміна статутівъ; справа руского викладу на політехніці і доповняючі вибори видѣлу. — За видѣлъ «Основы» Я. Стефановичъ голова, Я. Витковський писарь.

— Нині мѣсній округъ виборчій Станислава-Тисменця вибирає посла до ради дер.

жавної. Борба веде ся вже лишъ міжъ двома кандидатами: Добосиньскимъ, адвокатомъ зъ Кракова, і Стваргевимъ, нижинеромъ вѣдѣльнимъ зъ Станиславова. Всі п'ять кандидатівъ, навіть д-р Брон Лозинський зъ Львова, уступили, не бачучи шансу вибору.

— До чого доводитъ шовінізмъ урядниківъ. Поляківъ на нашій споконвітній рускій землі, нехай Вамъ послужить осье писмо: Мислю ми въ Рожитові ц. к. поборці податкового п. Яна Кача, маура. Той п. поборецъ поваживъ ся внагому гр. ват. сотрудинкові о. К. въ уряді підчасъ того, якъ той відбавлявъ свою платню, въ присутності урядниківъ і іншихъ осібъ сказати обидливє слово за те, що після яго уровня сей священикъ оказавъ ему, яко Полякомъ, въ уряді погорду і не відбавлявъ ему ад регіонал спеціальною вимаганомъ нимъ почесні. П. Янъ Кача, обжалований передъ ц. к. судъ повітовий въ Рожитові о обиду чести, не відваживъ ся тямъ, що судъ той узявъ яго вирокомъ зъ 22 грудня 1899 виннимъ той обиди і засудивъ на кару 24 години арешту замісеномъ на гривну въ сумі 5 зр., але вінъ відкинувъ водъ вини і кары (хотіи самъ призовравъ до всего признавъ ся) до трибуналу апелляційного для переступленъ въ Стрию і дальше зневажавъ того священика публично. Розумѣє ся, що і обвинитель вінъ відкинувъ до того трибуналу за длі низького вимѣру кары, ну і трибуналь стрийскій рішечкомъ зъ 10 лютого 1900 змінивъ вирокъ суду першого инстанції въ той спосібъ, що засудивъ п. Яна Кача на три дні арешту замісеномъ на гривну 30 коронъ, зъ огляду на становскє урядовє оскарженіє і на то, що не бувъ зовсімъ сиромокований. Врештѣ, коли судъ тугешний признавъ обвинителю приватному кошты поступованя карного въ сумі 20 коронъ, вінъ п. Янъ Кача ще і противъ той ухвали «рескурсъ», котрий мусѣвъ бути такъ делікатний, що трибуналь стрийскій уважавъ за відповідне за инвективы, ухиляючі повазі суду і обвинителя приватного, засудити яго ще на кару грошеву 10 коронъ! Розумѣє ся, що справі нема ще кінця, бо обвинитель приватний відбѣсь ся пономєно до Президіи ц. к. краєвої Дирекції скарбу у Львові зъ жагачемъ выточєня слѣдства дисциплінарного противъ того п. поборця. — Ідуть наші рускі урядники неразъ въ заточєня на Мауру Богъ зна за що, то може прецѣнь Высєка Президіа забере сего зворотного урядника маура туді, відка вѣтъ родомъ.

— Конецъ процесу въ справі повѣтової Касы щадничої у Величѣ. По карій розправі, що трєвала передъ судомъ присяжныхъ въ Краківі змѣжъ три тиждѣ, запавъ вчєра о 10 годинъ вєчеромъ вирокъ зовсімъ инний, аніжъ въ скандальнімъ процесѣ за Галичку Касу щадничу передъ судомъ присяжныхъ у Львові. Судъ присягъ потвердивъ вини вѣжъ девятьохъ обжалованихъ, а трибуналь засудивъ: директора Коха (за свѣдомє приминанє фальшивихъ векселѣв до есконту) на чотири роки тяжкої вазинці; — директора Новацкого (за те саме і за обманчє кредиту черезъ марнотратнє уживанє кредиту) на три роки тяжкої вазинці; — бухгалтера Кошиця (за те, що свѣдомє вводивъ въ блудъ дирекцію і цензорѣв фальшивими представленнями; що подававъ до есконту векселѣ, котрі самъ фальшувавъ і що допустивъ ся обманчє кредиту черезъ марнотратнє уживанє кредиту) на чотири роки тяжкої вазинці; — дальше засудивъ жадѣв: Лінкера на пять лѣтъ, Віммера на пять лѣтъ, Влатта на три роки, Зайдєнерова на пять лѣтъ тяжкої вазинці, а Вальдмана на пять мѣсєцѣв і Гросмана на три тиждѣ вазинці (вѣжъ жидѣвъ за есконтованє свѣдомє фальшивихъ векселѣв). Крімъ того першихъ сѣмьохъ за ошудженіє до вѣдєно на дорожє цивільного права що-до звороту шкоды. — Вирокъ прийняти два жидѣ, Вальдманъ і Гросманъ; прощї астерєсєля собі три днѣ до намислу.

— Ані рушъ не можуть нашій приятель-Поляки, виглядаюча товѣ всєму верховодячєйхъ кліка погодити ся зъ тою мислєлю, що Русь таки єсть і буде Русєлю, а рускій нарѣдъ таки єсть і буде рускимъ народомъ, а не польскимъ прихвостнемъ, і радѣ бы насъ такіхъ зовсімъ вимагати зъ карти Европи. Ось вамъ новий зразокъ ихъ печальности о насъ: Краєва рада шкільна розбєлала вѣсѣмъ директорамъ і управителямъ шкѣль народнихъ до выповненя kwestіонарѣ що-до стану народнихъ шкѣль публичнихъ въ днѣ 15 мая 1900. Въ kwestіонарѣ тѣмъ звертають на себе увагу два питання, а то:

Питанє 31 є), жадаюче поданя, кілько єсть дѣтей выказанихъ въ каталогахъ шкѣльнимъ, що учащємъ, і то: „według wyznania religijnego: rzymsko katolickiego, obrządku łacińskiego, ?) rzymsko katolickiego, obrządku greckiego“ (?) etc.

Питанє 33 а): Кілько дѣтей говорять лишє однимъ языкомъ і котримъ — а въ примѣтѣ 1) до сего питання находимо слѣдуюче: 1) Tutaj np. należy podać, ile dzieci mówi tylko po niemiecku, ile tylko po polsku. (А де жъ языкъ рускій?)

То саме питання б): Кілько дѣтей говорять двома або більше языками і котримъ — а въ примѣтѣ 2) до сего питання пояснює: 2) Tutaj n. p. podać należy, ile dzieci mówi tak po niemiecku jak i po polsku i t. p. (А де жъ языкъ рускій?)

Гей панове! оутємъ ся разѣ! Фальшуетє исторію, фальшуетє статистику, робите живєцємъ зъ Русинѣвъ Поляківъ — і чи гадаєте, що 30-мільйонний народъ даєть ся однимъ замахомъ вашого пера вымазати зъ карти народѣвъ? Чи не дитиняча єє играшка?

— Вєчерницѣ въ честь Т. Шевченка въ Снятинѣ відбуди ся д. 6 с. м. заходомъ «Мѣщанської читальни». Въ продукціяхъ того

торжества брали участь самі мѣщане і мѣщанки, лишє д-р К. Тривольскій мавъ вступнє слово. Хоръ підъ упрывомъ п. Говєа віддавъ унѣло слѣдуючі пѣснѣ: Думи мои, Огнѣ горять, Рєсє та стогнє, Ой того ты поchorѣло, Молитву і Завѣщанє. Завѣщанє, хочъ музика дуже трудна, відсѣвляли сѣвками въ великомъ предзѣлю, такъ що сплєскамъ не було кінця, а пѣсню мусѣвъ хоръ повторити. Відчитъ про житє Тараса, що мавъ мѣщанинъ Танащукъ, бувъ знаменито оброблений і выголосений. Зъ великимъ арозумѣнемъ віддекламувала панна Чєнига «Тополю» і одушевєла публику. Свою заповнило головню сєлєня зъ Завєля і зъ иншихъ сѣлъ та мѣщанє снѣгѣнскій.

— Авансъ въ «Дибстеръ». Рада надзираюча товариства забезпечєнь «Дибстеръ» рѣшила вдѣ 1-ого мая 1900 посунути урядниківъ: до IV ранги: секретаря Сидора Бриттана; до V ранги: касієра Івана Вачинського і ліквідатора Михайла Нєстєровича; до VI ранги: начальника маніпуляцій Ілька Яремковича; до VII ранги: бухгалтера Андрея Кілка; до VIII ранги: кореспондентѣв: Нєстєра Яворовського, Осипа Кузьмича і Олександра Серониковського; до IX ранги: Івана Дибстерського; до X ранги 1 стєпєня: Омєлана Савицького, Кліма Жмура і Ілька Пана. А такожъ рѣшила именуєвати сталыми урядниками: въ VIII рангѣ: Кліма Волянського; въ IX рангѣ: Володимира Билиньського; въ X рангѣ 2 стєпєня: Осипа Сахриза, Осипа Максимовича, Володимира Крижановського, Василя Чуму, Лазаря Панькова і Олександра Лебєдовича.

— Дрѣбні вѣсти. Трєтій звѣздъ дневника-рѣвъ славянськихъ відбудє ся въ Дубровнику въ Далматіи въ половинѣ вєрсєня с. р. — Въ Грибовѣ уязнено кількохъ сєлянѣ, що хотѣли емігрувати въ фальшивими паспортами. Пашпорты пофальшувавъ дѣстаръ судовий зъ Сєнца.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовскої.

На конкурсъ зъ речинцємъ до 21 черєня с. р. розписана парохія Княжолудка дек. болєховського. — Завѣдательство дѣстаєт о. Іоанъ Ілєвичъ зъ Побужанъ въ Княжолудѣ дек. болєховського. — Сотрудинцѣв дѣстаєт о. Вас. Терлецкій зъ Дернова въ Побужанѣхъ дек. буського зъ правомъ дух. упрыву. — Правительство асигнує платню для прив. сотрудинковъ въ Дерновѣ дек. буського і въ Любичахъ дек. стрийського на 1 рікѣ. Презєнтъ на Сєдєлка дек. упѣвського дѣстаєт о. Євєт. Бартковъ. — Консисторія встановила ся до прєзидіи намѣстництва о агоду на канонічну институтію для оо. Корн. Леонтовича на Бєлѣхъ подорожній дек. болєховського і Євєт. Барткова на Сєдєлка. — Президіа намѣстництва згодила ся на канонічну институтію о. Іос. Заєрковича на Водники дек. болєховського. — Въ пропозицію на парохію Конюшки дек. рогатинського прийняті оо.: 1. Єм. Рудничій, 2. Вол. Сабать, 3. Вол. Рудавскій, 4. Богданъ Домбчєвскій. — До канонічної институтіи на вєрсєнь с. р. вѣзваний о. Іос. Заєрковичъ на Водники. — Канонічну институтію одержали оо.: Орєстъ Коновалєвъ на Великопольє дек. городецького, Ник. Стрѣльбєцкій на Ябѣвъ і Євєт. Кучинскій на Рѣпѣвъ дек. буського.

Именованя, перенєсєня, відзначєня і пр.

— Именованя. Директоромъ новоснованої вѣдин Писотичного банку въ Станиславѣ именованый Кароль Домжицкій, урядникъ того-жъ банку. — Контрольоръ почтовый у Львові Едм. Падлевскій именованый старшимъ контрольоромъ.

Выказъ складанихъ жертвъ

На Бурсу имени св. Іоана Христителя зъ Дрогобици пожертвовали водѣ 1 сѣчня до 1 пѣтѣня 1900 р. П. Т.: Мих. Губичъ госнодаръ і промысловєць зъ Схѣдинѣ (до нушки въ Бурсѣ) 20 к., о. Савицкій зъ Схѣдинѣ 2 к., п. Лукежъ жена дѣвичого зъ Ісаєвъ 1½ корѣя картофєль і 2 літры мєду до хлѣба, п. Тимко Цюхъ госнодаръ зъ Галинго 1 корєць картофєль, і Іос. Обєрлендєр торговєць лямпѣ въ Дрогобици 1 к. 10 г., п. Онуєрій Гєцѣвъ пров. глѣмъ зъ Рѣшєва 4 к., збѣрку на похорѣтъ бл. п. Юліяна Чайковського въ Городици 4 к. 80 г., Хв. Каса ошудженіє въ Дрогобици 58 к., п. Герасимовичъ 2 к., о. Комаринскій въ Горуцѣ зъ акажєту 6 к., Св. Рада повѣтова въ Дрогобици 600 к., Хв. Зєвєрхєдєвъ громадєка въ Схѣдинѣ 100 к., на руки п. Мицєвки складку въ склѣпѣ п. Аравя 7 кор., о. Вас. Гомовскій зъ Ролевѣ 12 к., Парохіанє зъ Колпца (коладу) 10 к., Парохіанє зъ Сєбєника (коладу) 10 к., парохіанє зъ Станѣль (коладу) 4 к., парохіанє зъ Схѣдинѣ 11 к. 80 г., Хв. Каса задаткова въ Дрогобици 10 к., п. Пасѣвскій Нєвдоръ 2 чєртєки крупъ вѣсєннихъ, п. Ольшаньска учителька въ Дрогобици 4 к., Св. Парохійн Домъ у Львові зъ аудиторіи крѣл. Шанкевича 119 к. 60 г., о. Гумєскій зъ Дєлєвъ 4 к., о. Янѣвъ зъ складки въ Горбачахъ 2 к., п. В. Намєцъ профессоръ глѣмъ въ Дрогобици 3 к. зъ представлєня «Іосєфа въ Єгиптѣ» учениками школы оо. Василіанъ 21 к. 29 г., п. на диктатурѣ для одного бѣдного ученика зложєно на руки п. Кузєва 12 к., о. Мудраць зъ Губичъ 2 корѣя картофєль, въ вєсєркѣ Т. Шевчєнка устроєного молодєжю глѣмъ, заходомъ пров. Луцѣва 52 к. 20 г. (по лоннику доходу). — Складаючи Ви. жертводавцѣмъ сєрдєчєне спєсѣ-Бѣгъ, припоруємъ нашу Бурсу і на дальше ласкаємъ оцѣвъ. За видѣлъ Бурси св. Іоана Христителя въ Дрогобици П. Кимѣ прєдсѣдатель, В. Паславскій касієръ.

— 60.000 коронъ, 15.000 коронъ і 12.000 коронъ — то головні выгаи Лѣстеріи Invalidendank, котрій виплачують ся госнодарѣмъ зъ 20% відбѣгу. Звертаємо увагу нашихъ поважанихъ читатєльнѣ, що І. тигнєвъ відбудєт невідлѣчно днѣ 19 мая 1900.

— Зъ наукового Товариства им. Шевченка. Наукова читальня при бібліотєцѣ Товариства отворєна що днѣ вдѣ год. 2—6 по полудні і въ тѣмъ часѣ може кождѣй зъ неє користати. До дому выпоачають ся иншики лишє за кавчєю. — Канцєларія товариства отворєна вдѣ год. 9—1 рано а вдѣ 3—6 по полудні. Въ недѣль і свєтѣ лѣкала Товариства зачинєний. Адреса: Львѣвъ ул. Чєрнєцького ч. 26.

Телеграмы.

Вѣдєнь 15 мая. Дєлєгаты намєдєко-національныхъ студєнтѣвъ ухвалили залишити демостративный бумєль передъ университетомъ і вручити сєнаторѣмъ меморіаль о цѣновєнє вѣборѣны відважєт.

Будапєштѣ 15 мая. Комісія обохъ квєтовъхъ дєпутатѣвъ згодили ся на спѣльнѣмъ засѣданію на установлєнє въ попереднѣмъ роцѣ відношенє квѣтъ 34¼% і 65¼%.

Бєрлинѣ 15 мая. Гєрманія взымає вѣсѣхъ посѣлѣвъ цєнтра, абы на дєнь 17 с. м. становили ся въ комплєтѣ въ палатѣ въ причинѣ, що на порядку дневнімъ стане lex Heinze. Оповѣдїя прѣготовляє ся до обєскурціи.

Парижѣ 15 мая. Рєзультатъ маніципальныхъ вѣборѣвъ въ Парижѣ вынаєт фатально для рєпубликанскихъ стєрѣнницѣвъ. Националісты въ монархієтами мають тєперъ въ мѣскій радѣ бѣльшѣсть. На провинціи вѣборѣ не принєсли ніякихъ змінь, лишъ въ Альжирѣ прєдѣшла лѣта антисємітѣвъ.

Лондонѣ 15 мая. Коли Робєртѣвъ станувъ підъ Кронштадомъ, 8000 Бурѣвъ побѣло въ росєйську. Вѣсѣ розбѣли ся въ великомъ нєладѣ. Трансвѣльскій генєралы Дєвєтъ і Бѣта заявили, що не будуть довѣє борѣты ся на ораньскѣй тєрриторіи і цѣнуєли ся за рѣку Валь. Френчѣны не повєла ся погоня за утѣкающими Бурями, бо въ яго очакѣхъ відбѣхавъ зъ ними послѣдній поїздъ зъ Кронштаду. Бурѣ высадили въ воздухъ одинъ зєлѣнничій мѣстѣ на полуднє вдѣ мѣста. Мѣжѣ Таба Нєгу а Ладібрандомъ прѣходитѣ что кєпєля до борѣвъ зъ малыми відбѣдлами Бурѣвъ. — Булєрѣ доносѣт, що ему повєло ся прєєйти чєрєзъ горы Бѣгаръ.

Кронштадтѣ 15 мая. Штабнѣй відбѣхавъ до Гавльбронѣ і оголосивъ се мѣсто а не Ліндлєй стѣлицєю Ораніи. Оружїє зложєло 4000 буртєрѣвъ.

Переписка Редакции и Администрации.

Вл. Н. Фе. въ Гв. ст. По концєць мая ще 5 корєвъ 20 сотикѣвъ. — Хв. Чѣ. въ Ка. До кѣнця черєня. — Вл. А. Ва. въ Вѣ. На 3 кварталъ вписано тєперъ 80 сотикѣвъ. — С. Га. въ Лу. До кѣнця марта. — Н. Гу. въ По. Такъ. — М. Ви. въ Но. Ле. За 2 кварт. прѣйдєт ще 2 корєны. — А. Дм. въ Пн. До кѣнця липня. — А. Сѣ. въ Сн. До кѣнця мая прѣйдєт ще 20 сот. — А. Од. въ По. Одержали.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Дирекція Товариства взаимн. забезпечєнь «Дибстеръ» подає отємъ до вѣдомости вѣсѣхъ интересованихъ, що на Загальнихъ Зборахъ днѣ 14 и. ст. мая с. р. збєтали вылєсованый слѣдуючі листы удѣловъ фонду основного (880 штукъ а 200 кор.): Л. чч.: 1, 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 49, 51, 52, 53, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 65, 66, 69, 72, 75, 76, 79, 80, 82, 83, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 97, 99, 100, 102, 104, 105, 106, 109, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 120, 121, 122, 123, 127, 128, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 113, 144, 145, 146, 149, 150, 153, 162, 163, 167, 170, 173, 174, 175, 176, 180, 181, 182, 183, 184, 186, 188, 189, 190, 191, 193, 195, 196, 198, 199, 201, 204, 205, 207, 208, 209, 213, 215, 216, 217, 219, 220, 223, 224, 226, 229, 231, 233, 234, 235, 237, 238, 239, 240, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 250, 252, 253, 255, 258, 260, 262, 263, 265, 266, 268, 270, 272, 274, 275, 277, 278, 279, 280, 281, 283, 285, 287, 290, 291, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 303, 304, 305, 307, 308, 309, 310, 312, 315, 317, 318, 319, 320, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 329, 330, 333, 338, 340, 341, 342, 343, 347, 349, 352, 353, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 367, 369, 370, 372, 376, 380, 381, 385, 390, 391, 393, 394, 398, 399, 400, 404, 406, 407, 412, 415, 416, 418, 420, 422, 423, 424, 427, 429, 430, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 444, 445, 447, 451, 454, 455, 458, 460, 461, 462, 463, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 477, 478, 479, 483, 484, 487, 488, 492, 493, 495, 496, 500. — Пѣсєля арт. V. пост. вѣров. до стат. выплата вылєсованихъ листѣвъ удѣл. має наступити за прѣдложєннѣмъ листу удѣл. зъ арумєтѣмъ купѣнованыхъ до кѣнця сєрєня с. р. За купѣнь ч. 7. пѣсєля рѣшєня Загальныхъ Зборѣвъ зъ 14. мая с. р. будє виплачувати ся по 6% відѣ 100, то єсть по 12 кор. за одинъ купѣнь, зъ того потручує ся на податокъ рєнт. і стѣмєль 38 сот., отже до выплаты остане по 11 кор. 62 сот. за купѣнь.

До N. fr. Presse доносить з Будапешту, що між пробуваними там австрійськими посланими панувало переконання, що вже по кількох засіданнях по Зелених святках показалося супротив чеської обструкції, хоча не розв'язав парламенту і приєднання до нових виборів. Мав бути певною річчю, що правительством на найближшій засіданні палати пропонується інвестиційний бюджет, в котрому знаходяться також деякі малі інвестиції. Правительством веде переговори з Чехами, аби на сей бюджет одержати дозвіл. Виглядає на усіх сесій акції єсть дуже малі, бо афітація між Чехами за обструкцією що раз сильніша. На вчорашніх зборах радикального сторониства в Празі, ухвалено односторонню резолюцію против проекту языкового закона и домагаючи ся від послів як найострішшою обструкції. Також збори чеських промисловців ухвалили підвати молодеческій клуб, аби витривав з обструкції навіть супротив новел до промислового закона.

Slovensky Narod обговорює справу, чи чеська обструкція управнена. Сей дневник підносить, що кардинальний блуд лежить в тім, що Чехи против амагань Славян, не згодились на розв'язання языкових справ в цілій монархії. В наслідок сего егостичної односторонності, Чехи стратили симпатію полудневних Славян і dlatego Чехи відв'язались а се, що так пожиточна славянська солідарність фактично розбилася. Чехи не мають ніякого управління до ведення обструкції, бо цілком виключена річ, аби Чехи могли самі узыскати се, чого собі бажають. В теперішній хвиль обструкції треба як найострішше осудити. Що до языкових законів, то права поперда би Чехів мимо того, що они вхопились за обструкційне средство. Було би се дійсно винятковий, прямо нечужаний случай в исторії парламентаризму, бо в наслідок обструкції як раз права стратили свою підставу истинности.

Правила, потерпаючи, аби через обструкцію Чехів не розв'язано парламент, передумув надь средствами, котрі спаралізували би обструкцію. Члени лівця мали заявити готовність співдїляти з правими, аби довгими засіданнями передержати обструкцію. Здаєть ся, що засідання будуть відбуватися два рази на день.

Справу реформи локального заряду на Литві і заведення інституцій земських начальників порішено в той спосіб, що закон 12. липня 1889 року буде введений від 1. січня 1901 в трехь білоруских губерніях а від 1. липня 1901 в трехь литовських губерніях. Дневники неясно говорять про заведення земств але за те з цілю рішучістю твердять, що

порішено завести інституцію „земських начальників“. Цілю сего реформи а скріпленню російської влади на Литві. В руках урядників буде алучена адміністраційна і судейська влада. Земскими начальниками будуть самі Росіяне. В царстві земських начальників іменують з круга місцевих властителів великою постістю. На Литві між тими властителами не багато Росіян, отже правительством буде браць сего доповняти урядниками присланими внутрішніх губерній.

Програма загальних зборів Руского Товариства педагогічного.

Збори відбудуть ся підчас латвійських Зелених Свят, то є на днях 3 го і 4-го червня 1900 р.

Дня 2-го червня прийдуть учасники зборів пополудневними поїздами до Станиславова. Тогож дня вечером відбудуть ся перші сходни в цілі познакомлення ся.

Дня 3 го червня о годині 9 рано Богослужбє Збори відбудуть ся в сали „Сокола“. — О годині 12 в полудне отворена зборів Головою Товариства.

Потім слідує:

1. Справозданє секретаря.
2. Справозданє референта філій.
3. Справозданє касове і видавництва Товариства.
4. Справозданє з руху книжок.
5. Справозданє контрольної комісії.
6. Вибір Виділу.
7. Вибір контрольної комісії.
8. Виєсення членів.

По зборах відбудуть ся спільний обід; опісля учасники оглянуть місто, „Підгірку Спілку“ і заведене карне. — Вечером о год. 8 представлена аматорська комедія „Міцанка“ на дохід бурев Тов. педагогічного в Станиславові. Відгорта драматичний кружок станиславського „Бояна“.

Дня 4-го червня о 6 год. рано прогулянка до Ворохти. Відїд рано до Дорі, звідтам пішки до Яремча, там сїдани. О 12 годині відїд потягом до Ворохти, а Ворохти пішки на Реброван. Нічним поїздом поворот до Станиславова. Прогуляці проводити буде др. Коцюба. Участь в прогуляці можуть брати всі — також не члени. В разі дощу прогулянка відпадає.

Хто охоче брати уділ в зборах зволить зголоситись найвізнійше до 28 лат. мал до Голови. Виділу у Львові або до Виділу філій в Станиславові і прислати 1 ар. на спільний обід. З відчитами на збори треба зголосувати до Виділу Філій в Станиславові до 25 мая 1900.

Комісія кватерункова займєть приготуванням нічлігу для членів зборів.

Вікниці Виділу звертає ся до своїх Відпоручників по повітах, щоб зводили по можності прибути на збори, аби можна обговорити справи дотичних повітів.

Від Головного Виділу Руского Тов. педагогічного у Львові.

Харкович
голова.

Танчаковский
секретарь.

Зъ театру війны.

Коли Робертс зайняв Блюмфонте, всі надіяли ся, що Бурі будуть ставити ему завзятий опір надь рікою Вет, котра перетинає Оранію на півночі відь Блюмфонтею від входу на захід. Робертс перейшов тымчасом ту ріку безь найменшого опору і заняв Вісбург, де мали бути перші важніші позиції Бурів. Відтак Англіїць гадали, що багато буде их коштувати переходъ черезь другу ріку Зандт, але і тут ихго не спинувало их серіозно. Найбільше ж адивувало се, що Бурі ані пробували боронити другою столицю Оранію Кронштадт, котру довший чась укріплювали. Бурі цоюли ся зь стороною ріки Валь, котра ділить Оранію відь Трансвалю. Супротив того цілий полк Робертс не бравь ніякою штурвою і геніальній марш англійських генералів, котрими Робертс такь дуже хвалять ся, були цілкомъ злишні. Сю пасивність Бурів різно собі пояснюють. Здаєть ся, що міжь оранієскими Бурями запанувало велике нєохочєня і нєвєра в аласий сили, такь що они просто вже не хотучь бити ся. Де лишь покаже ся англійське войско, оранієскі Бурі йдуть в розсипку. Президент Штайн мавь шалїти зь розпущу, коли єго войско утїкло передь передними сторожами Англіїць зь Кронштадту. Нїяка просьба нї грозьба не була в силі здержати их і загріти до опору. Оранієскі Бурі мають — де лишь можуть — перекрадати ся до англійського табору, де віддають оружїя. Щось троха правди мусять бути в тыхь поголосках, однакь найважнійшою причиною уступчивости Бурів є теренъ околиць Кронштадту, котрий малымъ ихь силамъ не позволяє розвинути такь великого фронту, аби здержати величезній маси Англіїць. Теренъ за рікою Валь надає ся лишь до тактики і силі Бурів. Зь Кронштадту доносять до Лондона, що Бурі все свои сили концентрують надь рікою Валь. Говорять, що міжь ними є 2000 оранієських Бурів. Начальний вождь Бурів Бота рішивъ безь опору цоюнути все свои войска зь Оранію, а навіть віддати Англіїцямъ нову оранієську столицю Гайльбрун. Відпорну силу сконцентрував надь рікою Валь, опануючию Йогансбург і Преторію. Вдавав також наказъ вицїфана всіхь войскъ зь Наталю.

Супротивь виконання сего послѣднього наказу не диво, що Булер зновъ може похвалити ся величезними успѣхами. Вчєра прийшла відь него телеграма, в котрій доносить, що здобувъ Дунде. Бурі цоюнули ся до Гленку. Округъ Ладібранду, такожъ вже має бути ввійний відь Бурів, котрі цоюнули ся в околицю Ліндзю. Опір Бурів бувъ ввагалъ дуже слабий.

Бюро Райтера доносить зь Преторію, що дня 12 с. м., бомбардування Маєкінга було дуже сильне. Одна дільниця, запалена гранатами Бурів, згорїла. Зь Лорендо Маркіз доносить, що Бурі заняли в суботу Маєкінг, але Англіїць заатакували их і обсадили. Бурі мали 7 убитих, і 17 ранених. Страты Англіїць були дуже великі.

го найбільшого твору, гробу Себастьяна. А друга — Ганс Г. Либайн молодший, сидить в расу. В горі стїни пракаршені алегоричними фігурами і релєфами, що представляють різні ремесла. Дальше йдуть прапори нїмецьких держав, а біля нихъ выписані имена вызначнихъ представителів науки, промыслу і науки. В середині бачимо репрезентований промыселъ всѣлякихъ народівъ в країв, а Воросія сидить на середині на троні, окружена фігурами промыслу, будівництва, різьбарства і малярства. Геніи уявляють богаті кандєлябри, а два герольди запрашають народы всѣхъ часівъ і краївъ вийти і оглянути салъ. А в ихъ досыт і кожда заставлена цїкавими роботами. Кождий чоловікъ знайшовъ бы ту для себе одну интересну річ, зь котрою не такь легко подибатись по нашихъ музеяхъ.

Що вамъ писати про Етнологічний музей, котрий вправдъ не випонує нї вїтшини нї внутрішніми окрасами, але за те множествомъ всѣлякихъ річей, що уживають ся при релігійнихъ церемоніяхъ, в дома, у війні, при ловахъ, рыболовстві, в різьництві, при ремеслї, що служать до одїя, прикраси і т. п., а походять не лишнь відь знамихъ намъ і культурныхъ народівъ, але і відь дикуновъ та предківъ нашихъ сучасників. Партеръ і салъ першого і другого поверху такъ заставлені, що не годеться малечкомъ шпильочки вткнути. А ще й на третімъ поверсѣ є мала комната зь японскими виробами. Хотїши все те якъ-такъ оглянути, аби о кождей річї мати якесь понятє, треба бы пересидѣти якій мѣсяць в тїмъ музею.

(Дальше буде.)

НОВИНИ.

— Пригадуємо, що все посланє і писма призначені для Народного Комітету в Народной Радѣ слати належать — якъ се вже впрочѣмъ і було оголошено — ажъ до приїзду Вп. проф. Романчука на адресу дир. Александра Борковського у Львові, ул. Кохановського ч. 3 А. пов. II.

— Видѣль Любу Русинку запрошує такъ членівъ якъ і не членівъ на відчитъ п. Коринської про Нору Івану, котрий відбуде ся в четверть дня 17-го с. м. о годині 7-ой вечеромъ в сали товариства „Руска Весѣда“ ривокъ ч. 10 I. поверхъ.

— Перша сегодїшня прогулянка русна зь музичною відбуде ся вже сє суботы [19 с. м.] до Лисенч (броварі Грунда). Прогулянку — якъ що року — уряджує особний комітетъ зь рамени „Руской Весѣды“. Прогулянка зь минулихъ лѣтъ виробила собі славу і тїшила ся загальною симпатією середь львівської руской публіки, отже можна надїятися, що оголошенє сєй першої сего року прогулянки повитає особливою молодїзю зь одушевленємъ. Комітетъ доложивъ усѣхъ старань, щоби прогулянка випала якъ найлучше. Замовивъ обїскову музику, удавъ ся такожъ до „вѣдєньскої метеорологічної стації о погоду“ і доставъ обїцянку, що о скільки не заповребують прочі краї австрійскі, то решту погоди відомше ся в Галицїю на прогулянку Руской Весѣды. Побачимо, чи Нїмцї додержать обїцянкы? Зь поворотомъ зь прогулянки будуть пущені „штучні огні“, а в часъ прогулянки побѣдъ танцувать відбудуть ся різні забави і буде співати „хоръ аматорівъ“. Можна надїятися, що все руське львівська безь різницъ вѣку і пола возьме участь в тїмъ прогуляці, де наїде побѣдъ забави ще фїзичну рекреацію. — Початокъ о 5 годині пополудни, а вступъ відь особи 20 кр. — Комітетъ прогуляковий.

— Намѣстникъ гр. Пінїньскій вибирає ся в найбільшихъ дїях до Віддя. Підчасъ єго тамъ побуту має мабуть полагодити ся справа опорожненнѣ чотирохъ престолівъ єпископскихъ в Галичїні. — При сїй нагоді потуюмо, якъ львівскій дописуватель в краківскій Now. Reform'a обсаджує тї престолы: львівскимъ митрополитомъ рускимъ буде єп. Шенїцкїй, лат. архієпископомъ львівскимъ єпископъ кс. Ліковскій зь Познаня [кн. Пузина лишити ся в Краковѣ], лат. єпископомъ в Перемислї кс. Пельцарт, а єпископомъ суфратаномъ перемисльскимъ кс. д-ръ Білчєскїй, вїкци єпископомъ в Тарновѣ кс. Салґа. Чи оно такъ стане ся, на се дописуватель Now. Reform'a певно не присягає бы...

— Зь Нового Санча доносять намъ, що тамтїшні патріоты, котрі трудять ся для справы руской Бурєи в церкві, теперъ оглядають ся за кунномъ якимъсь відповѣдною реальности на Бурєу і на церкву. Щастє Боже!

— Вѣсти изь Станиславова. Сего мѣсяца почато дальшї роботи коло обновы катедральной церкви. Теперъ малують лїну наву і вкладають вь вкопостасъ поодинокї готовї вже рѣзбї. — Крил. о. Теаучуникъ поблагословивъ каплицю для Василіанокъ вь фундаційній реальности нижєра Осостовича. Тамъ теперъ вынано мѣшканє для институту рускихъ дѣвчатъ, основаного Товариствомъ рускихъ женщанъ.

— Вчєрашній вибѣръ посла вь Станиславоѣ-Тисмєниці скочивъ ся тымъ, що посломъ до ради державной выйшовъ п. Павло Ствертня, старшій инжїнеръ зельзвнїчїй, доставшї 1.186 голосівъ на 1.853 голосуючихъ. Другій кандидатъ, д-ръ Адамъ Добошнїєскїй, адвокатъ зь Кракова, доставъ 664 голосівъ. [Прочїй голосъ розстрѣлявся.] Вь Станиславоѣ голосувало 1.189 виборцівъ; Ствертня доставъ 660, а Добошнїєскїй 529. Вь Тисмєниці голосувало 664 виборцівъ; на Ствертню упало 526, а на Добошнїєского 132 голосівъ. — Зь голосованя выходить, що до побѣды Ствертню причинила ся головнїю Тисмєниці. Вь Станиславоѣ мавъ вѣсъ лише 108 голосівъ болѣше, а вь Тисмєниці ажъ 394 голосівъ болѣше відь Добошнїєского. Якъ видно, Тисмєницѣ легковажити не можна. Выслѣдъ сего вибору цїкавий. Д-ръ Добошнїєскїй, демократъ краскы краківскій Now. Reform'a і тымъ дневникомъ припоруочуваний, дуже вчасно зголосивъ свою кандидатуру, а якъ уродженецъ мѣста Станиславова і маючий грошъ на форсованє свого вибору, мавъ значній шансы, особливо по уступленю первѣстныхъ досыт впливовыхъ кандидатівъ. А все-таки вѣсъ упавъ, і то упавъ зь значною меншїстю голосівъ — супротивъ кандидата, котрий станувъ до суперництвѣ зь нимъ уже зовсѣмъ принаєдено і мабуть не розпоряджувавъ грѣшми. Тутъ мусѣли рѣшити тільки личий прикметы кандидатівъ і зь того вєгледу Ствертня побѣдивъ Добошнїєского.

— Характеристично! Зь нагоди 500-лѣтнього ювілею краківскію університету розданъ той університетъ 70 почесныхъ докторатівъ. Выказъ надѣлений почесными дипломами особъ оголошено вже сими днями. Родѣлено 13 докторатівъ теологїи, 14 докторатівъ правъ, 12 медицины і 31 фізїологїи. Мѣжъ вѣднаними числили мы 20 Поляківъ; вь числѣ остальныхъ 50 находять ся Нїмцї, Італїїцї, Французы, Англіїцї, Шведы, Мадяры, Чехи, Сербы, Москаль; нема лишнь нѣ одного Русина, хочъ богато Русинівъ працювало науково пр. на поля польской исторїи, а навіть були і такі, що браць свои помѣшували у

войсками Аттилы, піднесені Татарами вь гору, вымахує бичемъ, дальше прилучуєть Теодорихъ зь своїми обома синами, а за ними видїте знамя побѣды, хрестъ.

За тымъ образомъ йдуть два меншї. По-выше бачимо Італїю, представителку папєскои державы, зь ключами і мечемъ, окружену тєніями, що держать тіяру і рѣпки. По-низше сидить на троні представитель цѣсарской власти, Кароль Великій.

И зновъ великій образъ — хрестоносній походы. Войско Готєрїда зь Буїйону осягає послѣдній горбокъ, зь-вѣдн видко Брусалинъ. Надь аємскими бордами являєсь, окруженій святами, Спаситель зь Марїєю, а Готєрїдъ зь Буїйону подає єму свою корону.

И новї часи: Вь горѣ Германїя зь мечемъ і книжкою, вь долині великій прускій король Фридрихъ.

Послѣдній великій образъ зображає реформатїю, те, що єи выпердало і що зь нею тѣсно звязалось. Мѣсце — церковь. По серединѣ, при престолѣ, стоить великій мужъ свого часу, Лютеръ, зь підвєсєнимъ вь гору Свѣтлымъ Писмємъ, а по бокахъ причащають ся вѣрїй подѣ обома видами. Навкруги заповнений храмъ представителями новочасной науки а штуки, а позаду, зь хору, розлагають ся церковній пѣсни.

Послѣднѣя алегорична фігура, Поезія закочує рядъ тыхъ прекрасныхъ і порываючихъ образівъ, дїйсныхъ жемчугъ нїмецького малярства.

Множество меншихъ образківъ розкине-но міжъ пїялоты і ризамъ. А на довгѣмъ горішнімъ фрїзѣ, що йде наоколо всѣхъ чотирохъ стѣнъ, представлений гумористично, вь постатяхъ зь дитинячого свѣта, розвїй роду людєского.

Тутъ при Новѣмъ музею стоить Націо-

нальна галерїя. Починъ до неї давъ шведскїй і норвежскїй консуль Л. Г. В. Вагенеръ, поставивши вь своїмъ завѣщаню, зверненімъ до короля, щоби його домовѣ збрѣка образівъ була перетворена на галерїю, приступну для всѣхъ людей. Король зволнивъ бажаню патріота радо і старуючись зь року на робѣ о поблїшенє збрѣки та о придбанє фондівъ, сотворивъ національну галерїю, котра нинѣ стоить на тїмъ острові, що єго ко-лясь король Фридрихъ Вільгельмъ IV. призначивъ на самїй музеѣ. Нинѣшня будівля, вь формѣ псевдопериптеру коринтского стилоу, мѣстить 790 полотєнъ, 136 картєнъ і 116 творівъ скульптуры. Сє головнїю работы по-вѣйшихъ нїмецькихъ і чужинецькихъ малярівъ. Але не тільки самї тї выставленї рѣчи заслужують на увагу; такожъ вартѣ згадати і про украєу, такъ вишню, якъ і внутрїшню самон галерїю. На вѣншихъ стѣнахъ представлєныхъ розвїй нїмецькой штуки, а у внутрї головнї сценѣ зь Нїбелюнгівъ і зь мітологїей грецкой, вызначній особи нїмецькой давнини, якъ володѣтель, такъ і просвѣтителъ народу, а кромѣ того множество алегоричныхъ і фантастичныхъ фігуръ. Бєсть сє палата штуки, де нема й одного мѣсця, котрє бы не було приукраєне, на котрѣмъ око людєске не потребувало бы спочити та духъ людєскїй своихъ чувствъ естетичныхъ заспо-контити і загріти.

Не менше величавий будинокъ занимає Промысловый музей. И його вїтшина і внутрїшня окраса, дуже бєстроумно подумана і старанно вымѣченѣ, бавить людєске око і у-чить, що то може праця вытревала. На фронтонѣ, передь головнимъ входомъ, уміщенї двѣ фігуры зь пѣкового камѣня. Одна представляє Цєтра Фішєра, выдѣвача металю зь Нїрнберга, якъ працює надь выкованємъ сво-

порукає: Сїдѣна по варшавскї а 50 кр. Соверт складаює ся зь 4 стрѣвъ, горѣвка кувявѣ і кувявѣ, що четверга і недѣль флячки по варшавскї обѣды зь 7 потравъ по зр. 1'10. Соверт обѣла карты. По театрѣ Соверт зь 3 потравъ а 70 кр. Вь пятницю рыба по жидѣвскї. Вина добрий.

Зь поважанємъ **Иванъ Францъ Новаковский.**

**Реставрація Шльєзєньска
вѣ Готели Францускомъ у Львовѣ**

видавництва краківської Академії наук. Плакати за тими відзнаками не мають причини; все-ж таки є оно для наших відносин незвичайно характеристичне!

— З Руського Товариства педагогічного. Засідання Головного відділу відбулось 12 мая під проводом голови д-р. Харкевича. 1) Уложено програму загальних зборів [подало вище на нашому місці німцівського члена „Діла“]. 2) Референт елії подав до відомості, що засновують ся елії в Буську і Перемишлі. 3) На інститут дівочий і на руську школу відділу вложив Вп. Романч. Алексевич сесійний суду в Угрові по 5 ар. [разом 10 ар.]. З бало, уряджуваного на інститут дівочий, випустило 20 ар. 41 кр.

— Не вже ж би прийшло в Австрії до свободи кольторатж? Дай Боже! бо в німців державних навіть в Росії, свобода кольторатж вже є з давна. З Відня доносять, що недавно явив ся у президента міністрів д-р Кербер депутатів звязку робітників друкарських і вручила ему петицію о знесені заборони кольторатж, а д-р Кербер мав заявити, що правительство рішило ся внести в рад державний проект закона в той справі з певними обмеженнями лише для пограничних повітів австрійських.

— В справі вишнього шкільництва жіночого збрала ся оногод в міністерстві просвіти у Відні анкета, зложена з визначних в справах жіночого образования і шкільництва жіночого, директорів і професорів жіночих ліцеїв і вишніх шкіл, кількох професорів університетських і шкільних інспекторів та заступника миста Відня. Міністер просвіти д-р Гартель попитав збраних дошлю промовою, в котрій означив становище найвищою шкільною влади. Поки — сказав він — не заспокоїть ся просвітних потреби широкіх верств населення, пота годі для догоди бажаючих заможних кругів заводити державні гімназії для дівчат. Однак таким дівчатам, котрі власним коштом і згодою присвячують собі приватно гімназіальне образование, дала шкільна управа спроможність здавати іспити арбітрів і набувати свідоцтва, котрі надають їм по часті такі права, як і мужескої молодіж. Заразом поробила шкільна управа приготування, щоб тую середню жіночу науку, котра має на меті не здобути академічного степеня, а лише основне вище загальне образование, звести на властивий шлях і уладити. Отже шкільна управа гадає передовсім звести шестикласову жіночу ліцею. Мали б бути підставою дальшого уладження для задоволення потреби женського населення в напрям вишнього загального і фахового образования. Конечним доповненням тих шкіл мусьли б бути інші заведення, котрих задачею було б дальше загальне образование жіноцтва, а також і рйчеве, особливо господарське. Тепершня анкета має передовсім установити подставу того типу школи, що знав б ся жіночим ліцеєм. Справа жіночої гімназії не входить в програму анкети. — По сій промові міністра почали ся під его проводом наради. Референтом був радник двору д-р Гуемер. Програма наради обіймає оцей питання: 1) Чи бажано є рйчею перетворити наше вище шкільництво жіноче в напрям утворення одного типу школи? 2) Чи за підставою нової школи і є наукового плану взяти існуючий вже тип шестикласового жіночого ліцею? А в такім разі чи головною метою тої вищої школи жіночої мало б бути до певної міри основне загальне образование, примінене до властивостей жіноцтва, з особливим увагою на новотий мови, а метою побічною приготування до фахового образования? 3) Котрих предметів науки мало б ся уділяти обовязково в жіночій ліцею? О скільки треба б уважати т. зв. реалістичній науки? Чи науку виховання і домашнього господарства взяти до наукового плану за окремий предмет? 4) Чи бажано рйче для всіх святих предметів брати до тих шкіл учительки? Яке мало б бути їх наукове підготування?

— Поновна еміграція. Російській часопис подають таку цікаву вступку: В селі Часта Добуна в уряді красоставськом в Росії живуть уже відь лѣт переселенці з Галичини, а сего року почали виїждати є до еміграції до Боснії і дійшло до того, що деякі продають по чотири морги за 100 рублів. Питанн о причину еміграції відносять до того, що тут мають за мало землі, а в Боснію доставляють по 24 морги на особу, крім того кождий дѣстане казало лѣса, і то такого, що з одного бука можна хату поставити.

— Чи не жертва самбурських тортур? Сми днями найдено в мѣсцях кляоках в Самборі тіло тамошнього горожанина Яроша, котрий три роки тому був арештований тамошню поліцією і з мѣсцями вязниця пропав. Вже тогд розбіли ся була по мѣст поголосо, що самбурска поліція закутувала его в відтак труп сирятала. Тепер сея поголосо набрала ще більше нмверности, а мимо того не розпочато дождженн, але добутого з каналів трупа чимь скорше поховано.

— Хто нині не стрейкує? Стрейкують робітники фабричний, челядники промисловий, рільнич зарбннши, стрейкують навіть гімназіальні ученики. Последніми днями престали ходити до школи ученики VII класу в Новбѣ Санчи з причини виключення одного товариша з тамошньої гімназії.

— Самоубійства у Львові. Вчора вчором при улиці Зеленой доглядали прохажі вноччого чоловіка на дереві. Засбавана поліція дослідила, що самоубійство називав ся Олександр Петинь і був пашуком у цекарі Шпр-мера. Причина самоубійства була дуже маловажна: Олександр паш худобу; зморений сном задрімав, корови зайшли на чуже поле, аластитель зачав їх, а Олександр пробудившись, так валазав ся наслідком своєю неоглядності, що сердена зараз наложив на себе руку. — Рівнож вчора жінка віденського хірурга Розалія Навхт повисла ся в Подольськом готелі, прайхавши до Львова разом з мужем лѣчати ся в водолічницю заведено на нервовий розстрій. Она вже кілька разів старала ся покінчити самоубійство, але завжди перешкоджено їй. Вчора скористала з відсутності мужа, що вийшов був до лікарні, і повисла ся на кратах вікна, обвивавши тую рушником.

— Польська маніфестація в Римі а римська поліція. Польські паломники, прайбувши на ювілей до Риму, увійшли до мѣста з відзнаками польських і папських та походом зб сивками в руках при сивѣ псалмів хотѣли удати ся до костела св. Іоанна, де спочивав тіло св. Станіслава Костки. Однак римська поліція заступила дорогу і здержала похід. Паломники мусѣли сховати відзнаки до кишені і приречи, що більше таких маніфестацій не будуть устроювати. А дивняк Тгібула остергъ польських паломників, щоб не демонстрували против італійського правительства, але шанували закони держави до якої прайбули, а толеранція правительства щоб не брали за наслідок его слабосильності.

— З Бобречини пишуть нам: Дня 9 с. м. в Підкосові Василь Бубич підпалив власну хату [обезпечену відь огню] з розуки, що сусѣди і начальство громади докучали ему. На годину передь огнем остергав всѣх о том, що задумав. По огні сам зголосив ся до суду і заявив, що відь товариства обезпечен не жадав винагороди за свою хату. Впрочом Бубич нещасливий чоловік, жена его збожеволѣла.

— Директор красового шпиталю в Золочеві іменованій д-р Ярош, секундар шпиталю св. Лазаря в Кракові.

— Огні. В часті половини мая донесено з різних сторін о сивѣ в нашом краю, що спалив ся „всѣм і вса“ та йвчними пожежами. Дня 1 мая згорѣв в Гуті коростівській [нов. стрийського] дѣрскій дѣм для лѣтників, належний до Соколього. Причина незнана, а шкода обезпечена на 7000 кор. — В Луці [нов. золочівського] згорѣла дня 2 мая стодола на фельварку н. Ромашового з запасами збжж і з машинами рільничими. Шкода 27.000 коронь. — Дня 6 мая згорѣли в Корольцѣ [нов. борщівського] будинки господаря Стан. Калуского вартости майже 5000 коронь, причом сам Калуский сильно пошв ся. Причиню була лиха будова комна. — В Померанцѣ [нов. золочівського] згорѣли дня 6 с. м. два дѣми Войтка Замковського, причом в горючій стодолі погіб 70-лѣтній старець Яцко Зборончик. Шкода необезпечена выносить 1.200 коронь. — В Ярославі на передмісті „Лазі Костківській“ згорѣло 5-ого мая три дѣми з забудовами. — Також на Мазуричѣ в послѣдних днях було кілька огнів. Мѣж ними в Воли радѣвській [нов. бжеского] згорѣло 16 оселянських господарств а в Митові коло Липини згорѣло одне господарство відь удару грому. — Незагадять і при сій нагоді пригадати нашим людям, щоб обезпечували ся в „дѣстерѣ“.

— Збѣд рільників з цѣлого Поділля відбув ся недавно в тернопільській радѣ повѣтовѣ. Народа вела ся надь справою закладанн на Поділля цукроваренн. Выбрано комітет, що має зняти ся аитацією мѣж подільськими рільниками, захочучи их до управы буряків пригодних до фабрикованн цукру.

— Епілогъ сендзішбських дефравдацій. Наслѣдкомъ австрійских дефравдацій в товариствѣ взаимного кредиту в Сендзішовѣ впритѣль товариства на зборѣх д. 18 марта с. р. прайгали на 40% опусту відь своих вкладѣ, щоб з одної сторони ратувати з своих оцадностей те, що уратувати дасть ся, а з другой сторони подати товариству спроможность санації. Заразом выбрано цѣлком нову надиряую раду і дирекцію, складаючи в их руки санацію ограбленого і осоромленого товариства. Страты товариства обчислено тогд на 101.000 ар. Однак нова управа, розглянувши ся докладѣйше в касовых справах, переснала ся, що страты є далеко більші, бо мѣж ними дѣ реальности товариства майже до половини сѣла на вартости, богато довжнѣкъ выказало ся, що довг свои по часті поспичували, хоч в кивагъ сего не записано, всѣх на кількадесят тысяч є без вартости, бо підписи на них підбрѣзали, і т. м. Таким чинномъ страты товариства выносятся надь 130.000 ар. При такімъ стані рѣчи нова управа товариства не годна підняти ся санації и оголошує конкурет!

— Епілогъ „Костюшківскою выставки“ передь судомъ. Газове товариство в Дессаві, котре до недавн вѣло в Львові підприємство оскучування мѣста, заповзало комітет „Костюшківскою выставки“ [з р. 1894], а то є менерѣт: кн. Адама Сабігу, гр. Стан. Ваденського, Горайського, Маршківського, віцепрезиден-

та м. Львова Міхальського и інших о запла-ту 3488 ар. за освѣтлюванн сеп „народовою“ выставою. Чи не характеристичне? Та й валазъ справа рхунѣв сеп польской выстави покриты нѣмбомъ тайны, нѣхто не складаєт публичныхъ рахункѣ. Не знати також, хто даєт міліонный фондъ на сѣсю выставу, хоч навѣт зб соймъ зб сторони людонѣвъ голешено, що выставу уряджено несправно зб краєвнхъ фондѣ. Віддѣ цѣла справа сеп выстави полинить ся тайною для населенн Галичини, котре на той выставі нѣчого не зискало, а радше втрапило. Се також одна дуже цікава картка в исторію „polscher Wirtschaft“ в Галичині...

— Дрбнй вѣсти. Маршалокъ краєвий гр. Стан. Вадені вернув зб Радехова до Львова. — Членъ відділу краєвого д-р Стан. Домбскій выѣхав на двомѣсячний урлопъ; заступав его [зб бюрѣ санитаріѣ] п. Ст. Сенковский. — Кондуктора дорожнього Гайваса, що допустив ся недавно спроневѣренн суми 800 ар. на школу відділу повітового в Станиславѣ, зложено і віддано судовымъ властямъ. — У Львові померъ в 74 роцѣ життя Іосифъ Ванчикій, довголѣтній складач и машинистъ друкарн Становицькоі. — Святоний алодѣй Томашевскій [о котрого узявнє в Кракові мы доносили] допустив ся великою крадежи в Лодзи у тамошнього адвоката Макова. Тепер підчасъ слѣдства удало ся поліції выкрыти сховокъ, де сей „пташокъ“ заховавъ много вкраденого сѣбла. — Станъ засѣдавъ на Угорщинѣ не дописавъ; озимини выйшли в більшій часті зле, ярины трохи лучше; кукурудза потерѣла сильно відь зимна. — Жидѣвска часопись „Насѣдѣ“ доносеть, що турецкій султанъ дозволивъ поселити ся жидамъ в Палестинѣ підь услѣдствіемъ приняти турецкого подданства. — Предпримецъ всѣхнхъ робѣт коло перемискоі твердині, Павло Рохъ, Нѣмецъ, утѣв кудись зб Перемишля, полишивъ кількадесят тысячъ довгѣв в ще передъ выѣздомъ „напоминувъ“ кількохъ людей на грубій сумѣ. За Рохомъ розбелано говчѣ листы. — Селанци Кирило Боднаръ зб Сновича выбраѣ ся зб жинкою и 4-тиждневою дитиною до Золочева на торгъ, а що на возѣ мало було мѣста, то жінка сѣла коло кѣйца зб пацятами, по дорогѣ черезъ необережность задушила дитину. Обое родитѣв узявнєно. — В Каспійонѣ Фіорентинѣ в Італіи одинъ селянинъ збожеволѣвши убивъ девятѣрь особѣ зб своихъ родины, а кількоро тяжко ранивъ, відтакъ позавинавъ всю свою худобу, а стайню підпаливъ. Ледвѣ сторожи огневѣ поведло ся зловити нещасного и відвезти до шпиталю. — Найвызначнѣйшій мѣжъ польскими поетамимодерністами чи „декадентами“ Стан. Пшибшевскій выголосить д. 18 с. м. у Львові вѣдчитъ про польского поэта Каспровича підь заг. „Смыѣ землѣ“; дождѣ зб відчиту на фондъ для відѣт и сирѣт по польскихъ писеменикахъ и артистахъ. — На парискѣй выставѣ выбухъ 16 с. м. огонь в сугерпахъ електричного будинку; шкода невелика. — Вѣче польскихъ женщинъ відбуде ся в Познані 24 с. м. — На погорѣлѣхъ в Радомышлѣ дарувавъ цѣсаръ 6.000 кор. — Янъ Обертинскій, власитель Однова, повстанецъ зб 1863 р., померъ 12 с. м. в Одновѣ, проживши 59 лѣт. — Ількѣ Ворѣк, робітникъ при копанні вѣску в Бориславѣ, дѣткнувъ ся зб неосторожности електричного дроту и упавъ на мѣсці трупомъ.

Посмертнй — * — оповѣстки.

О. Иполитъ Брилинскій, парохъ в Бурдьяковѣ скальського деканата, упокоивъ ся по довгѣй и тяжкѣй недужѣ дня 14 мая с. р. в 73 роцѣ життя а в 49 священства. В. а. п.!

Марія в Потурѣвѣ Гамаль, жена учителя в Подьярковѣ, упокоила ся тамъ в 37 роцѣ життя на грудну недугу. Похѣна, щира патриотка руска, полишила троє дѣточѣ. Смерть єи выликала мѣжъ знакомими великій жал. Похоронъ відбув ся дня 6 с. м. при участі пятиохъ священникѣ, численномъ интелігенціи и множества народу. В. а. п.!

Наука, штука и література.

— Ч. 7. „Комара“ опустило сеп суботу друкарню. Якъ кожде число, такъ и се відзначав ся оригінальною гумористикою зб нашого суевѣльно-політичного життя и добрыми иллюстраціями. — Редакція „Комара“ мѣстить ся при ул. Личаковскій ч. 23.

Віденського тижневника „Die Zeit“ полизавъ ся 293-ий зошитъ зб такимъ змѣстомъ: Quiproquo. Von K. — Lord Roberts. Von Henry W. Macrosty. B. A. — Die Siebenbürger Sachsen. Vom ungarischen Reichstagsabgeordneten Franz Pildner. — Der diesjährige Census in den Vereinigten Staaten. Vom Arbeitscommissar Carroll D. Wright. — Die Bedeutung der Abfallprodukte in der chemischen Industrie. Von Dr. Heinrich Seidel. — Multatuli. Von Karl Federn. — Ein Rivale Glücks. Von Richard Wallaschek. — Die Pariser Weltausstellung. Von Richard Muthier. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Das Fräulein. Von Gabriele Werner.

Передилату на сей тижневникъ четвербно 3 ар. праймають почта, вѣб книгари и администрація: Wien, IX/3, Gänthergasse I. Чи на показъ даромъ и оплатно.

Господарство, промислѣ и торговля.

— Зб „Ризницѣ“ в Самборѣ. Дня 3 мая відбуло ся четвербноє засѣданн Совѣта надзирающего товариства „Ризницѣ“ в Самборѣ підь председательствомъ о. Льва Шавиньского при участі 10 членѣв Совѣта. Дирекція предложала справозданн зб своєю дѣяльностью, зб фінансового стану товариства и зб купецкого руху за частъ відь 1 сѣчня до 31 марта 1900 р.

В тѣмъ справозданні подані до відомості слѣдуючѣ позиціи: Вѣ активахъ: готбакою, товарѣ, дебіторы, инвентар и недвижимѣсть 163.876-06 кор. Вѣ пасивахъ: удѣлы, фондъ резервовый, кредиторы, щадницѣ, неподѣлѣт дѣвиденды 140.924-63 кор. А прочіи пасивы и чистый зыскъ 22.951-06 кор. Щадницѣ розвиваєт ся хорошо, за частъ відь 1 сѣчня до 31 марта с. р. вложено до нѣн 45.162-00 кор. — Новыхъ членѣв приступило до „Ризницѣ“ 14 зб сумою капиталу удѣлового 2.230-00 кор. Вѣхъ членѣв єсть теперъ 514 зб сумою капиталу удѣлового 29.700-00 кор. Вѣ тѣмъ четвербною спродано товару за суму 41.658-00 кор. а вѣ трѣхъ четвербныхъ спродано товару за суму 108.000-00 кор. — Дирекція подала такожъ до відомості Совѣта, що кілька давнѣхъ претензіѣ, именомъ такихъ, котрі тягнули ся 4—5 лѣт, змушена була стягнути дорогою судовою, бо письма Дирекції и вѣзана правного єи заступника упоминаючи тѣхъ дебіторѣв до выбрѣнанн залогѣхъ рахункѣв не помагали.

Комісія контрольная зб раменн Совѣта заявила, що найшла все вѣ порядку и внесла; приняти предложеній четвербноі рахунки до відомості. Такъ и стало ся.

40% чистого зыску зб року адмін. 1898/99 роздѣлено вѣ тѣмъ способѣ, що третью часть, т. є. суму 795.87 кор. приначено на „Пріютъ для відѣт и сирѣт по священникахъ“, а рѣшту, т. є. 1.591-73 коронъ подѣлено на ровнѣи запомогѣ межъ наибѣднѣйшихъ відѣт и сирѣт по священникахъ всѣхъ трѣхъ галицкихъ епархіѣ. Число тѣхъ запомогѣ єсть для всѣхъ епархіѣ однакове.

Вѣбнці затверджено приняти новыхъ членѣв, залагоджено менші справи администрацій и приватній прошеня.

Зб ц. н. Дирекції дѣрж. залѣзницѣ.

З днем 1 мая 1900 отворено часть шляху Квѣ-Вран на залѣзницѣ Лѣвокарпат-Модран в окрузѣ ц. н. Дирекції залѣзницѣ державныхъ в Прагѣ. — Станцію Давле уряджено для загального руху а перестанки Лук-Леднѣк і Пиковѣ тільки для руху особового і пасажирского.

Телеграммы.

Прага 16 мая. Narodni Listy доносять, що у Відні уконститувала ся чѣска національная рада для Долѣшной Австрії зб цѣли естерення правъ осѣлныхъ в Долѣшній Австрії Чехѣв.

Будапештѣ 16 мая. Угорскій соймъ при нѣлз вчѣра зб третѣмъ читаннѣмъ континентъ рекрутѣв и розпочавъ дискусію надъ заведеннѣмъ бѣржевого податку.

Франкфуртѣ 16 мая. Австрійскій вѣсковый атташѣ полковникъ Гіель хотѣвъ обѣхати арменскій провинціѣ, але не мѣгъ одержати відь султана потрібного на се прѣде. Відъ хотѣвъ безъ прѣде вѣстѣ на корабель „Людѣа „Орѣр“, але коли власти не хотѣли до сего допустити, збѣт вѣвѣз на австрійскій корабель и выѣвѣзъ военну хоруговъ. Зб відѣн доставъ ся на корабель „Людѣа и спокѣйно відѣвѣхъ до Требізонды.

Парижѣ 16 мая. Остаточный результатъ выбѣрѣв до рады громадскѣн є слѣдуючій: 41 націоналистѣв и монархистѣв, 16 радикалѣв и радикальныхъ социалистѣв и 33 вѣстивныхъ социалистѣв. Националисты завѣдують се тѣмъ обѣщаннѣ, що на республиканскѣй лѣстѣ знаходили ся социалистичній кандидаты. Буржуазія волѣла голосувати на националистѣв, якъ на социалистѣв. Вѣ большахъ провинціальныхъ мѣстахъ побѣдили республиканѣ.

Мѣцѣ 16 мая. Цѣсаръ Вільгельмъ казавъ выкопати плавнѣ будовѣ двохъ новыхъ фортоѣв, именомъ одного на захѣдѣ, а другого на вѣсхѣдѣ відь Мѣцу.

Берлинѣ 16 мая. Наряды надъ lex Heinze мають зачатѣ ся завтра. Социалисты и вѣольдудий рѣшили ся на обѣструкцію. Се вымѣчѣе кількадесяну дискусію, вѣ наслідокъ чого законъ вѣ справѣ флоты вновь обѣвѣнть ся. Сирѣмъ того боѣтъ ся, що евентуальный уѣсѣхъ при тѣмъ обѣструкціи, заотятѣи социалистѣв до обѣструкціи и при флотѣ.

Римѣ 16 мая. Испанскѣе правительство выдало испанскому консулату в Римѣ порученнѣ пильнованнѣ пробуваного в Горіціи претендента до прѣстола Донъ-Карлѣоса, бо теперѣшній розрухъ в Іспаніи принусують атакати карлістѣв.

Новый Юркѣ 16 мая. Захѣвъ тутъ корабель зб мисією Бурѣвѣ.

Римѣ 16 мая. Крайна лѣвѣнца заявля, що не допустѣтъ до выкованнѣ навого регуламіну, бо вѣнъ не легально узаконѣн. Правительство супротивило ся знесенню, котре для уможливленнѣ порозумѣннѣ заѣбрало до уложеннѣ навого регуламіну. Лѣвѣнца зажадала, абы здержано комитетъ. Коли президентъ покликуючи ся на новый регуламіну не зрѣбѣвъ сего, лѣвѣнца зрѣбила таку бучу, що засѣданнѣ замекнѣло.

Зб першорядныхъ фабрикъ краєвнхъ и заграничныхъ. Сумою билардовѣ, на ліберіи, сутаннѣи и т. п. вѣ великихъ выбѣрѣ по найдешевшихъ сталыхъ цѣнахъ. На бажаннѣ пробки франко.

233 1—10

Водозва.

На підставі статуту з 23 грудня 1899 р. рішенням ц. к. суду правого як торговельного у Львові з 12 січня 1900 ч. фирм. 8/00 вписано в реєстр стоваришені зареєстровані в господарських, оснуйтеся на в. Немірові: Товариство Кредитове, стоваришені зареєстровані з обмеженою поручкою, котрого цілью є: уділяти своїм членам дешевого і прискипного кредиту, приймати до користного обороту капітали за условленим опрорентованем та взагалі сполученими силами доконувати всякої пожиточної підприємства економічної на користь своїх членів. — Один з удільчів члена вносить 20 кор., вписове 2 кор., одячальність п'ятикратна.

Всіх наших Дорогих Братів і Сестер Русинів запрошуємо отримати до членства приєднання в членів! Найбільше до дня 23 н. ст. мая с. р. просимо бодай картою кореспонденційною заявити нам свою охоту приєднання в членів, а на день 24 мая о 3 год. з полудня прибути до Немірова до льокало читальні „Просвіти“ на збори членів, щоб вище згадане товариство увести в життя.

За Дирекцію: о. Іван Биріан, Василь Дедух і Іван Смокоровський. 259

Надболоде.

Львівця д-ра А. Тарнавського
в Косові за Коломиєю
(зельнична станція Заболотів) озвонена. Средства: лічине водою і вишій фізикально-дієтичний на способі д-ра Ламана. 8-10

САНАТОРІЯ (Дом здоров'я)

Д-ра Євгенія Вайля у Львові, при улиці Гавзнера ч. II (телефон ч. 678).

приймає хорих на статий побут в цілі лічине всяких хорих в змислом зародковий і умовний.

Вибір лікарів доволний. Ближній вимокот уділяє Заряд. 332 4-16

ИНСТИТУТ ДЕНТИСТИЧНИЙ

Львів Гетьманська ч. 6

складаючий ся з кількох відділів в котрих дентисти і дентисти лікарі виконують: пломбование після найновіших засад науки, виниране зубів без болю, при мисцевій анестезії або в усній, обтуратори при впадах і браках піднебіння, вставляване штучних зубів і на золоті без піднебіння. Там же лічине ся хороби ясені і устної ями. Для провинції запроваджене тую выгоду, що надбаний платою лужений, вломаний в т. д. штучний зуби направляе ся в вышном вишном вишном вишном без особного привезу. — Институт отворений цілий день. 84

Д-р Л. Вікторъ.

Позбали по Товариств. Гандлевомъ

запасы
Рольничихъ машинъ
выпроде по зниженихъ, цѣнахъ
Львовске Бюро гандлеве
при ул. Костюшка ч. 4. 221 10-33

КОМАР

двотиндженник гумористично сатиричний.
Однокий гумористичний ілюстрований орган на Ру-и. Видає і за редакцію одвічає: „ван Кунцевич“. Цілірочна передплата 4 зр., на пів року 3 зр., чвертьрочна 1 зр. Редакція і адміністрація: Львів, ул. Личаківська ч. 23.

I. ПСЕРГОФЕРА

лише правдиві з червоною написію

„J. Pserhofer“ на накривці кожної коробки.

Найстарше відь багато лить численними лікарями публіці поручуване домашнє средство противъ запору и всѣхъ наслідківъ злого травленія.

1 пачка зъ 15 пігулками — зр. 21 кр.

1 валокъ зъ 6 пачками 1 зр. 05 кр.

Ті пігулки суть ті самі, що відь многихъ десятокъ лить знаній публіці підъ назвою пігулокъ Псергофера або I Псергофера пігулки прочищуєть кровъ и правдиві вироблюють ся лише в 1371 15

I. Псергофера антицѣ, Вѣденъ I. Singerstrasse 15.

Лише 1 корона за 3 тягнення.

Кождий лось може выграти 3 разы!

Тягнення

вже в Суботу!

Головна wygrana **60.000** коронъ, **15.000** коронъ и **12.000** коронъ
готовкою зъ 20%, відшибив.

Invalidendank-Lose по 1 коронъ

поручають: М. Іонасъ. М. Кларфольдъ. Корманъ и Файгенбаумъ. Густ. Мансъ. Ніцъ и Штоетъ. Самуелъ и Ляндау.

I. тягнення: 19 мая 1900. 272 18-7

II. тягнення: 7 липня 1900.

III. тягнення: 10 падолиста 1900.

Корманъ и Файгенбаумъ. Густ. Мансъ. Ніцъ и Штоетъ. Самуелъ и Ляндау. Авг. Шалленбергъ и Сынь, Сокаль и Алаентъ.

КОПЕРНИКІМ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Галицка ч. I., противъ Банку Гипотечного на оллантаціяхъ площа Галицков

поручає в великомъ виборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цыкоры, лорнеты, биноклы, дальномеры, барометры, термометры, микроскопы, люпы, компасы, райсцайги, таксы, мѣрники, піоны, лібелъ, манометры и т. д.

Уряджене дзвоникъ электричныхъ. Всякія направи платоджуютъ ся акъ найкорше и найдешевше. 4185

Курсъ Львовскій

зъ дня 16 н. ст. Мая 1900.

Акціи зъ штукъ безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	176	190
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	352	360
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	—
Зелѣ. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	423	427
Зелѣ. Львов.-Чернов.-Ясес по 200 зр.	550	557

Листы заставніи на 100 зр.	Плат.	Жад.
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдос. зъ 10% прем.	109 30	110
Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.	98 30	99
Банку кредит. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.	92 70	98
Банку кредит. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.	99 60	100 30
Банку кредит. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.	98 70	99 40
Банку кредит. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.	98 60	99 20
Банку кредит. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.	93 50	94 20
Банку кредит. гал. 4 1/2% а. в. выдос. 50 л.	92	92 70

Облиги на 100 зр.	Плат.	Жад.
Галиц. фонду промислов. 4% а. в.	96 10	96 80
Вуков. фонду промислов. 5% а. в.	102	101 50
Комунальн. Банку Краев. 5% (П. ом.)	100 80	101 50
Комунальн. Банку Краев. 5% (П. ом.)	100	100 70
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	102	—
Позички краев. зъ 1893 по 4% а. в.	12 70	93 20
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	91 50	92 20

Льосы:	к. е	к. с
Мѣста Кракова по 70 зр (40 к.)	70	73
Мѣста Станиславова	127	—
Монеты:	—	—
Дукаты цѣсарскіи	11 34	11 54
Наполеондоръ	19 8	19 8
Полъмаркы	—	—
100 Рублѣвъ сѣребныхъ	253	257
Рублѣвъ паперовый	255 30	256 80
100 марокъ нѣмецкихъ	118 10	118 60

Вже виийшов

намадомъ газети „Свободи“

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

підручник для писарівъ громадскихъ, містичъ и собі зоривъ писемъ и друковъ а такожъ поясненія якъ їхъ виконувати і взагалі якъ вести діловодство і насу уряду громадского.

ВІЙСЬКО I

уложивъ

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адвокатъ краєвий у Львові.

Ціна правірника 25 кр., а оллатою почти 30 кр. Хто прише в листі шість марокъ почтовихъ по 5 кр. дістане на місце вже оплачений порадики.

Замовленія приймає редакция „Свободи“ у Львові, рынок ч. 10.

ЦУКОРНЯ ТРОЧИНСКОГО

Львовъ, пассажъ Гавсманна
сушитъ гербатничковъ . . . к. 60
сушитъ мармеладовъ . . . кр. 40
сушитъ помадокъ . . . кр. 60
сушитъ шоколадокъ . . . кр. 100
252 4-5

Артистично-РЕГОНІТЕ
ЗАВЕДЕНЕ
А. ЗІГМАНА
у Львові, ул. Сикстуска ч. 14
доставляє и виконує акъ найдешевше и найстариннѣше:
Статипілі металеві и кавчукові, гербы, монограми, статипілі маркі, станці, таблиці литі и гравіровані и проче.
Цѣники даромъ и франко.
Замовленія зъ провинціи подлождуютъ ся водворотною почтою.
257

Найліпші роверы!

МОДЕЛЬ 1900.

Роверы „Адрія“

англійскіи и ниші по 90 зр. и выше, а такожъ ацетилінолі лампы и всякія части складові поручає у всякомъ виборѣ

ФЕБУСЪ РОЗЕНМАНЪ

у Львові
ул. Кароля-Людвика 27 готель Belle Vue. 230 8-10
Цѣники gratis и franco.

Артистично-Литературні Новини

Кн. I. В. Шурат: Мои Листы (поэзия)
Кн. II. Е. По-И. Петрушевскіи: Повѣсти
Кн. III. П. Андола-В. Шурат: Мелітійска Венерка (драма).
Вромурований правірникъ і корони, оправляй і корони. Кн. I-II в Книгарня Науки. Тов. ім. Шевченка у Львові. Кн. III, у переводника в Перемисли.

ОГОЛОШЕНЕ.

„КРАЄВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“ выдаєть для рускихъ товариствъ кредитовыхъ лотрѣбніи друки и продає ихъ по отсіихъ цѣнахъ:
Книга довжиківъ арк. по 5 сот.
Замкненіи мѣсичный „ „ 5 „
Инвентарь довжиківъ „ „ 5 „
„ вкладникъ „ „ 5 „
„ удѣловъ „ „ 5 „
Книга годовна „ „ 5 „
„ ликвидация „ „ 5 „
„ вкладовъ щадн. „ „ 5 „
„ удѣловъ членскъ „ „ 5 „
Купувати и зам-ляти належить въ „Краєвомъ Союзѣ Кредитовомъ“ у Львові, Рынокъ ч. 10, I поверхъ. 4-5

Розкладъ вѣды побѣдовъ зельничнихъ важный відь 1 мая 1900.

цѣна часу середно-европейского [побѣдѣного о 86 минутъ відь часу львовского.]

посп.	особ.	приходить до Львова	посп.	особ.	вѣдѣдѣтъ зъ Львова
День					
6-23	Зъ	Черновца, Ицканъ, Станиславова	8-25	до	Лавочного, Пешту, Борислава
7-45	„	Ялова (гол. дворецъ)	8-30	„	Подволочискъ, Одессъ, Коломы, г. д.
8-07	„	Лавочного, Калуща, Хирова	8-35	„	Ицканъ, Бухарешту, Радомисль
7-40	„	Тернополь, Бродовъ на Подзамче	8-40	„	Подволочискъ зъ Подзамча
8-00	„	„ гол. дворецъ	8-45	„	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдни
8-15	„	Сокаля, Равы руской (гол. двор.)	8-50	„	Вѣдни, Хирова, Стружа
8-40	„	Кракова, Вѣдни, Орлова	9-15	„	Ялова
11-45	„	Ярослава, Любачева	9-25	„	Подволочискъ зъ гол. двѣрца
11-55	„	Ицканъ, Станиславова, Козовы	9-35	„	Черновецъ
12-55	„	Ялова на гол. дворецъ	9-45	„	Подволочискъ зъ Подзамча
1-35	„	Кракова, Вѣдни	—	„	Вѣдни, Равы, Любачева
1-15	„	Сколького, Хирова, Калуща	1-35	„	Подволочискъ зъ гол. двѣрца
1-45	„	Ицканъ, Станиславова, Гусятина	2-05	„	Подзамча
3-20	„	Подволочискъ на Подзамче	2-45	„	Ицканъ, Гусятина, Радомисль
2-55	„	„ гол. дворецъ	2-55	„	Кракова, Вѣдни, Хабовки
5-40	„	„ Подзамче	—	„	Ярослава
5-17	„	„ гол. дворецъ			
6-00	„	Сокала, Вѣдни, Любачева			
Ночь					
12-20	12-05	Зъ Стрыи, Калуща, Борислава	12-40	до	Кракова, Вѣдни, Берлина
2-31	„	Черновца, Бухарешту	2-51	„	Ицканъ, Констанци, Бухарешту
8-13	„	Кракова, Вѣдни, Орлова	4-15	„	Кракова, Хирова, Коросна
3-25	„	Подволочискъ на Подзамче	4-35	„	Станиславова
8-40	„	„ гол. дворецъ	4-50	„	Кракова, Вѣдни, Берлина, Варшава
9-45	„	Кракова, Вѣдни, Самбора, Силока	7-25	„	Лавочного, Мункача, Хирова
10-—	„	Хирова	7-10	„	Сокала, Равы руской
—	„	Ицканъ, Подволочискъ, Козовы	7-35	„	Тернополь зъ гол. двѣрца
—	„	Кракова, Вѣдни, Любачева	9-12	„	Подзамча
—	„	Кракова, Вѣдни, Пешту, Силока	9-12	„	Ялова 1/2 до 2 1/2 1900 включиво
10-12	„	Ицканъ, Козовы, Подволочискъ	10-40	„	Ицканъ, Гусятина, Радомисль
10-30	„	Подволоч. Бродовъ, Количиньскіи	10-50	„	Кракова, Вѣдни, Яновка
10-15	„	„ на гол. дворецъ	11-—	„	Подволочискъ, Бродовъ г. двѣрца
10-15	„	Лавочного, Хирова, Пешту	11-23	„	Гришалова Подзам

ЗАМѢТКА: Пара ичѣна чѣсать ся відь 6 гонны вечеромъ до 5 гонны 59 минутъ рано. — Бюро инеор-маціи к. к. вѣдѣдѣтъ державной при ул. Краєвцѣхъ ч. 5.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватисъ на нашу часонисъ

ДѢЛО

Виходить у Львові ще днѣ (крімъ неділі і рускихъ святъ) о 5-хъ годѣхъ по полудні. Літературний додатокъ „Віснотекі“ найменшійшихъ повѣстей* виходить во второкъ, і во второкъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату і черпати приймають: у Львові адміністрація „ДѢЛО“ і Ваторія ч. 24. Центральне бюро одомощен. ул. Кошицька ч. 11, і Бюро газети „А. Кароля Людвига 9, і А. Олександрового ул. Килинь-Вжого 2; — у Австрії: Л. Крижановскій; — у Бѣлгій: М. Дукс, І. Селлерстатт; — у Німеччині: Н. Шалек І. Воллелі ІІ, і Насенштайн і Воглер І. Валлішбергасе ІІ; у Франкфурт і Гамбург: М. Насенштайн і Воглер.

Передплата на „ДѢЛО“ і напечатаніє за черпати платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії: за границею:
на цілий рікъ . . . 16 гр. на цілий рікъ . . . 22 гр.
на півъ року . . . 8 гр. на півъ року . . . 11 гр.
у Львові:
на цілий рікъ . . . 14 гр. на півъ року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 850 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 гр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи звертають ся лише на по-
переджє застереженіє. — Рекламніє неоплачені
вдѣли вѣдъ порта.
Необхідне число копій 6 гр. на проз. 7 гр.
Огласення приймають ся по цілѣ 10 гр.
вѣдъ, однокъ експрессомъ або на місяць і въ
вѣдѣ „Надбѣжася“ по 25 гр. а. а.
Подати і інші дописи приватні чекати на по-
б. гр. вѣдъ етикета.

Великодержавне становиско монархій.

„Для удержання великодержавного становиска монархій і міжнародно рівноваги коначна і відповідна сила оружнѣ“. Оця гадка стала у насъ догмою, котрої не сміє ніхто зачіпати, не сміє ніхто піддавати критиці, хто не хоче стигнути на себе анатеми та угодити що-найменше за нелюдяного, коли вже не за левого ворохобника. Особливо мусять сліпо вірити въ сю державну догму заступники народівъ, а передовсімъ являю спільнихъ делегацій, коли хотять належати до сторонництва, піддержуючого державу і спосібного до керми (staatsbehaltende, regierungsfähige Partei).

Наслідки тої догми показують ся въ щорічнихъ спільнихъ бюджетахъ, передовсімъ въ бюджетахъ міністерства війни. Видатки того міністерства ростуть въ року на рікъ въ прогресіє тямъ більше застрашуючі, що она стає въ чимъ разѣ більшої суперечности зъ податковою спроможністю населеня. Сю суперечність бачить і признає навіть самъ цесарь, коли въ розмові зъ делегатами, звертаючись до одного зъ нихъ, називавъ задачу делегацій, погодити вимоги міністерства війни зъ податковою силою народівъ, дуже трудною, а тямъ самими мовъ бы звернувши увагу делегацій на те, щоби старали ся знайти вихідъ зъ тої дуже трудної своєї задачі безъ пригнічення народівъ та гари, котрихъ они вже знести не можуть.

Мимо того догма про великодержавне становиско монархій і міжнародну рівновагу такъ нагнана єпни делегацій, що они не тільки безъ ніякої опозиції і обмеженя ухвалюють рікъ-року бюджетъ міністерства війни, але навіть не подумаютъ про можливість якогось способу, якъ бы можна тую догму погодити зъ людськими інтересами — ні! зъ драматичнимъ лахміємъ податниківъ, въ котрихъ ледво чи вже є і сліди, де колись бул кишень.

Такъ і въ сегоднішній сесії делегацій догма про великодержавне становиско монархій висуналась уже на перше, найвидніше місце. Президентъ австрійської делегації Ексц. Йворекій поспішивъ заразъ въ першихъ словахъ своєї промови до цесаря означити поважне бажанє делегацій, щоби вдоволювати вимогамъ монархій такъ що-до ви великодер-

жавного становиска і значіння якъ що-до готовости армії до бою. Те саме мавъ сказати зъ своєї промови до цесаря такожъ президентъ угорської делегації, що „делегация признає коначність відповідної оружної сили для удержання великодержавного становиска монархій і міжнародно рівноваги“ (такъ бодай доносить Счас; N. fr. Presse сихъ слівъ не подає). На засіданні бюджетової комісії австрійської делегації висказавъ гр. Голуховскій гадку, що мимо всіхъ дружнихъ зношень, зъ якихъ монархія остає зъ іншими державами, можуть зійти випадки, дотикаючи великодержавного становиска нашої монархії, і для того є напередъ переконаний, що делегати окажуть повне зрозуміння для фінансовихъ жадань спільного правительств, чини то — іншими словами кажучи, — що ухвалити бюджетъ міністерства війни, висловлюючи надъ 317.5 мил. коронъ. На те поспішивъ гр. Дьдушицький увеселити міністра заграничнихъ справъ, що „пам'ятаючи на слова „si vis pacem, para bellum“, будемо голосувати за більшими жаданнями воєнної управи“.

Отже нема найменшого сумніву, що і сего року спільній делегації безъ намыслу ухвалити бюджетъ та анї не погадують о жаданяхъ полєгшихъ для пригнічення та гари народівъ. А таки може мѣгъ бы знайти ся спосібъ, щоби, не відказуючи кредитівъ на ульпшенє оружнѣ та на маринарку, дати народамъ пільгу і погодити догму про великодержавне становиско монархій зъ загальною невыносною нуждою народівъ.

Кілько бы то значило, такъ для поодинокихъ податкувачихъ родинъ якъ і для цілихъ народівъ і краївъ, коли бы трилітню службу військову замінено на дворічну! Кілько робучахъ рукъ, увязанихъ теперъ въ касарняхъ, увільнилося бы для родинъ, для крієвого хлѣборобства, ремесла і промыслу! А то не тільки плати податки, але і обходи ся безъ робітника або наймай его, коли тямчасомъ твої робітники чистять въ касарні гунзи, учить ся по правиламъ стелити лѣжку, салютувати і т. н., а при тѣмъ вѣдъ вѣдъ хлѣбъ такий... твої!

Черезъ скороченє військової служби зменшилась бы вся економічна продукція держави, скріпилась бы податкова сила народівъ, а зъ другої сторони заощадилося бы у видаткахъ на утриманє війська въ часѣ спокою. Ся зновъ

ощадности дозволили бы або на обниженє податківъ або на подьшєнє хочъ бы пр. нужденного живленя воєнцівъ. А при тѣмъ вѣдъ великодержавне становиско монархій не потерпѣло бы ні дробку.

Але потерпѣла бы спосібність і готовість армії до бою! — скажуть на те військовий та парламентарій догмати, — бо за два роки жовіть не набуде потрібної військової виравы, не вымуштрує ся якъ слѣди. І въ сѣмъ може і мають рацію, коли спосібність і готовість до бою залежить вѣдъ того, щоби жовіть умѣвъ добре чистити гунзи, пѣсля всякихъ правилъ въ приписанихъ темпахъ салютувати, обертати ся на мѣсці і т. н. Тільки жъ всьлякй Мадженті, Салферино, Кенітреті, а зъ иншої сторони найновѣйшій подѣл на Кубѣ та зъ Аеріцѣ показують ажъ надто достаточнє і ясно, вѣдъ чого тота спосібність і готовість до бою залежить! А коли сего, вѣдъ чого она залежить, нашъ жовіть не набуде за два роки, то не набуде его і за три, не набуде і за шість...

Послѣдній вѣсти про стрейківъ въ Мельниччинѣ.

Зъ Мельничкого пишуть намъ:

По громадахъ цѣлковитий спокій, але стрейківъ триває далше, ба навіть вже переходило до суєсѣдного повѣту борщівського.

Причина тому — неуступчивість панівъ-дѣдичівъ, котрі, замѣсть признати спосібність зредукованимъ уже теперъ до властивон мѣри жаданнямъ робітниківъ, підьшєхати платню і усунути найдокучливішій секатури, виявляють дотеперъ просто незрозумѣлу упертість. Зъ-разу бул навіть більше вырозумѣлий і подагливий, але теперъ гей-бул появилася друга команда і они поспішно цофують первѣтній уступки.

Такъ зъ Ольхивиці посесоръ Гафнеръ бувъ за посередництвомъ ц. к. старости зобов'язавъ угодити зъ своїми громадянами на такихъ условинахъ: дорослому робітнику: хлопцеві літню порою 50 кр., жінкамъ по 40, підросткамъ по 30, а кому зъ подѣтками пѣсля думки посесора не варта платити 30 кр., того най до роботи не приймає. По тѣй угодѣ громадяне выйшли на роботу, але Гафнеръ до-

державъ угоди тільки чотири днѣ, а за другі чотири днѣ [вже вѣдъроблені] почавъ платити по давньому. Длятого Ольхивчане гроші звернули і стрейкують далше.

Взагалѣ дотеперъ вѣдѣна більша громада стрейкуюча, окрімъ Пилича, не полагала ся — а сему виний очевидно не громади, котрі свои жаданя зредукували, але панове общарики, котримъ зовсімъ натуральний домаганя голоднихъ бѣднотъ ніякимъ чинимъ не можуть стати зрозумѣлими. Най же самі собі приписують вину, сль стрейківъ обхопити далшій громади і рознесе ся по цѣлѣмъ Подбѣлю...

Військо стоить до теперъ, якъ зъ початку, въ Нѣврь, Панѣвцяхъ і Михалковѣ; тільки зъ Кривча перенеслось до Бабице. По правдѣ сказавши, ні въ одній зъ тыхъ мѣсцевостей не має оно що робити, бо народъ веде ся розумно і спокійно, а найновѣйшимъ доказомъ того, що вѣдъ початку не було майже ніякихъ арештовань. Громади нарікають лише, що инѣ ц. к. старостоє грозять стягненємъ коштівъ військовою асистенціє, а они не знають, за що мають ті кошти платити!...

N. N.

Переглядъ політичний.

Остаточне рѣшенє зъ справъ ческої обструкції наступити нинѣ, безпосередно передъ засіданнємъ палати послѣдъ. Ситуація досє невизначена. На всякій случай ада ся не улагати сумнівон, що ческа обструкція не устане. Правительство внесе нинѣ въ палату бюджетову провизорію на півъ року і проектъ закона зъ справъ девятигодинного дня праці въ копальняхъ угля.

Комунікатъ виданий по конференції провідниківъ німеческихъ сторонництва заявляє, що конференція скріплена чисельно черезъ приступленє до неї членівъ угодовон конференції для Чехії і Моравії, радла надъ снѣмъ, якъ треба поступати при оцѣнені правительственого проекту языковыхъ законівъ. Рівночасно утворено підкомітетъ, котрий по закінченію своєї праці здасть конференції справозданє. Підкомітетъ уконституувавъ ся і вѣдъ проводомъ Прадого вже розпочавъ свои праці.

Військова комісія угорської деле

(7) Церковъ і монастирь св. Юрія у Львові та відпусты і ярмарки святоюрскій.

(Дальше)

По смерті митрополита Льва Киши ставъ митрополитомъ его коадьюторъ львівскій єпископъ Атанасій Шептицький, вибраний єпископами безъ участі Василіанъ [1729 р.]. Чинъ заворушивъ ся і не хотѣвъ признати его митрополитомъ. Монахи св.-юрського монастиря, що занимали вѣдъ мѣсця въ єпископській капітулѣ, выступили до борби зъ владикою, стали посылати на него до Риму письма, въ котрихъ представляли нового митрополита якъ чоловіка непевного і підозріного що-до правдивости та привязаня до католицескої церкви*).

*) Про тую тяжбу міжъ митрополитомъ Шептицькимъ і Василіанами, що тривала майже 15 лѣтъ, такъ мовить историкъ кс. Ліковскій: „Szeptycy posiadali stolicę metropolitalną tylko przez porozumienie się z biskupów z królem i promienciem zakonu Bazylikańskiego. Bazylianie uprzedzili się zaraz wtenczas w Kongregacyi de propaganda fide o swoje prawa i odebrali odpowiedź, że Stolica Apostolska nie mogła od mówić zatwierdzenia Szeptycyemu na prośbę Rzeczypospolitej, ale nie zamierzała przez to bynajmniej naruszać praw zakonu, było zakon te prawa odpowiedni. I otóż zakon postarał się o to, że Szeptyci, objawiający żądzy metropolitalne, po dwakroć: na kongregacyi Lwowskiej [sess. VI. nr. 3] r. 1739 i na generalnej kongregacyi

Владика радо бажавъ позбутися неприхильнихъ суєсѣдівъ, розуміючи, що тільки оденъ господаръ може бути на св.-юрській горѣ. Але монахи покітнули се та стали будувати новий мурований монастирь на мѣсцє старого. До того дѣла взявъ ся всьмь дѣяльнимъ інгуменъ св.-юрскій і львівскій єпископскій офіціалъ Сильвестеръ Мальскій. Протягомъ кількохъ лѣтъ вымурувавъ вѣдъ просторий монастирь, а въ 1738 р. замешкали черці въ новѣмъ будинку. Положенє того будинку чудово гарне. Звернений фронтонъ до тепершньон улицѣ Городецької, мавъ відкрытий видъ на цѣле Янівське і Жовківське передмістя та на простору рѣчанину і вѣдъ оселѣ на кілька миль навкруги Львова**). Вѣдъ домінувавъ надъ цѣлымъ мѣстомъ, а въ по-

w Dubnie [sess. XI. nr. 6] r. 1743, potwierdzonoj r. 1744 przez Stolicę Apostolską, za zgodą wszystkich Biskupów oświadczył: że zakon ma per suas primores [inibi expressas] personas incontractabile ius eligendi metropolitam. [Dzieje kościoła unickiego w XVIII. i XIX. wieku. X. Edward Likowski, стор. 58—59]. Зъ того виходить, що і митрополитъ мусѣвъ капітулювати передъ Василіанами.

**) По уступленію Василіанъ зъ св.-юрського монастиря будинкомъ той заняли львівскій крѣпощанє і до нинѣ служать вѣдъ на мешканє для капітулы. Ажъ въ 1860-тихъ рокахъ добудовано одно крыло въ капітульній будинку, коли помінастерскій будинокъ показавъ ся за тіснимъ на поміщенє крѣпощанъ, архикатедрального духовенства та всьхъ бюръ консисторскихъ.

рівняню зъ деревяною митрополитною палатою, котра „отъ ветхости уже близькая была къ разрушенію“, представлявъ ся якъ справдішня княжа палата.

Та рівночасно занимала Мальского справу великомъ ваги для цѣлого чина — сполученє всьхъ уніатскихъ монастирівъ въ Коронѣ въ одну провінцію руску, окрему вѣдъ литовскої, а управляти нею мавъ бы протоархимандритъ, незалежний вѣдъ єпископівъ та вѣдъ митрополита, але підлягаючий безпосередно самому папѣ*). Зъ того сполученя сподівали ся монахи великого хѣсна, бо крімъ цѣлковитон незалежности вѣдъ єпархіальної управи надѣялись добути вѣдъ тѣ монастирскій земельній добра, котрі забрали монастирямъ єпископы на свое удержанє. І той то напервазмъ мавъ утвердити панованє богатыхъ монахівъ надъ убогими єпископами.

Однакъ єпископы а найпаче митропо-

*) Бажанє Василіанъ було тільки справдішнімъ жаданнємъ выповнення постановъ синода Замойского, на котрихъ порѣшено, що въ рікъ по оголошенію ухвалъ того синода має митрополитъ скликати монахівъ єпархій володимирской, луцкой, холмської, львівської і перемиської на капітулу та перевести на нѣй сполученя въ одну провінцію підъ управлєннємъ протоархимандрита руской провінції. Novus autem Protoarchimandrita illi suberit in futurum, cui Sancta Sedes expedire iudicaverit. [Synodus provincialis Ruthenorum habita in Civitate Zamosciae. Romae 1838. Sess. III. Tit. XI. стор. 133.]

литъ понавѣ добре, до чого стремлять Василіанє, і тому не конче спѣшивъ ся выповнити рѣшенє синоду замойского, а проволѣкавъ реформу чина цѣлыхъ 19 лѣтъ. Але і монахи не проспали справу: они обжалували въ Римѣ митрополита і рускихъ єпископівъ та домагали ся вѣдъ пропаганды, щоби приневольила владикъ перевести реформу. Головнимъ провідникомъ бувъ архимандритъ мѣсцевого монастиря Інокентій Пѣговичъ, але душею цѣлон справы були монахи св.-юрського монастиря, а найпаче ихъ інгуменъ Мальскій. Ёго підпомагавъ дуже сильно Антоній Підтурскій, учений богословъ, що бувъ найперше капеланомъ, вѣдгавъ котаремъ митрополитон канцелярії а на останку генеральнимъ офіціаломъ [вікаріємъ] кївської митрополії. До нихъ прилучивъ ся Мойсей Богачевскій офіціалъ галицькій, Інокентій Липицький [родомъ Львовлянинъ] нотаръ і аудиторъ курії митрополитон, та Юрій Вѣльнєскій, вельми впливовий чернець, посвячений зъ численною і багатою шляхтою перемиської землі. Заходами въ Римѣ довели они митрополитови, бо пропаганда натрала на нунція, щоби призначувавъ справу василіанської, а нунцій непокинувъ митрополита і рѣшучо домагавъ ся реформи. Подразнений митрополитъ ставъ пересѣдувати найрухливішнихъ Василіанъ, а за его примѣромъ поїшли і другі владики. Мальскій першій упавъ жертвою; митрополитъ усунувъ его у вересні 1738 р. зъ становиска генерального офіціала, скинувъ его зъ уряду інгумена, а на его мѣсцє поставивъ св.-юр-

гація радила вчера над військовим бюджетом. Міністер війни Крігсмарш зазначив, що деяких кредитів, ухвалених вже в минулому бюджеті не зужиткувавши для того, бо хотів уважати бажання міністра фінансів і в браку нагальної потреби відложив зужитковані суми до сього року. В той же день міністер може дати успокоюче застереження, що здається не покажеся потреба додаткового кредиту, хіба на випадок яких надзвичайних подій або несподіваного підвищення цін. Відтак міністер давав довготривалий пояснення щодо загальних засобів і заповів, що в слідує році може зажадати кредити на нові армату.

Коли опозиція німецького парламенту дня 17 марта присилувала парламент перервати дискусію над lex Heinze, були погоджені деякі лише параграфи сего законопроекту. Сторонники більшості хочуть протидіяти публічному опінію переформулювати решту параграфів в теперішній сесії. Опозиція рвлася розвинути енергічну обструкцію протидіючи ухваленню сего закону, грозачого літературі і штуді, і ніхто ще не може передбачити, який буде результат сесії обструкції. Соціальні демократи оголосили в цілях обструкції таке величезне число внесень, що друкарня ради держави не може собі дати ради з їх надрукуванням. М'яж оголошеннями внесеними знаходиться також поправка до lex Heinze, аби закон обов'язував лише на вантажних кораблях. Обструкція на всякий випадок викличе значну проволочку в погодженню проекту побилювання ельоти. Деякі навіть говорять, що така проволочка лежить в інтенціях центра і президента палати Балестрема.

При дискусії над замкненням державних рахунків за 1898 рік соціально-демократичний посол Зінгер зазначив неспропорційно великі видатки, які понесла подорож цесаря до Єрусалима, а котрі викликали переступлення бюджету. Державний секретар Посадовскій зазначив, що цесар мусить в своїх подорожах кожного дня полагати важливі справи держави і в той цілі мусить мати коло себе відповідний цивільний і військовий штаб. Се в причину великих коштів, котрі суть однак державними видатками.

Бюджетова комісія парламенту скінчила наради над пропозицією побилювання ельоти і ухвалила, що закон має увійти в жите разом з амніціями законів про стемплі і цлові тарифи, котрі то виїми мають покрити кошти будови кораблів. На випадок, коли б видатки на маринарку переступили предіміновану на ті нові доходи суму 54 мільйонів марок, сен надяжники не вольно покривати через заведення нових податків.

Англійській імперіалізм, опираючись на сконсолідовану і піднесену значення колоній, робить що-раз більш потуги. В той же напрям англійське правління ским нгуменом Іпатія Вільямсого*). Небавом постигла така сама судба і Підгурского; митрополит відняв йому достоїнство ківського офіціала. Найтяжша кара постигла Царовича; єпископ відсудив його від архимандрита мвлекон та пбсав в сповідника до Почаєва, де оставав під доглядом. [Шематизм Василіанський стор. 272.]

Однак справа не дала ся таким способом убити. Монахи, подражені тими репресаліями, заворушилися і стали ще сильніше добивати ся реформи.

(Даліше буде.)

*) Ігумен Сильвестер Мальскій — то дуже зам'ятний, рухливий чоловік м'яж монахами руської провінції. Про него єсть довші згадки в рукописних списах русько-католицьких Василіан, що переходять ся в св.-онофрейськом монастирі у Львові. Родив ся він 20 серпня 1697 на Волині, до монастиря вступив в Почаєв, там скінчив богословія в 1729 р. був рукоположений на священника. Року 1732 став генеральним вікарієм львівським і ігуменом св.-юрського монастиря при кафедрі і на тій становищу перебував шість лт. Вороги Василіан донесли на него митрополита, що він потаємно робить в Римі заходи для сполучення всіх монастирів на Русь в одну провінцію на зб'їр Василіанської провінції на Литві, і тому скінчив його митрополит в уряду вікарія 1738 р. Мимо того Мальскій не занекав тих заходів і допав свого. [Cathalogus alphabeticus Patrum et Fratrum ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae Professorum" стор. 1056.]

ство знов зробило дуже важний крок, прокладаючи палат послів "федеративний австралійський біл". Після того проекту, ухваленого вже в першій читанні, всі австралійські колонії будуть становити одну цілість. Відтак будуть внесені ціла в торговлі між поодинокими англійськими колоніями. Вони будуть мати одну цлову тарифу, а оборону краю віддадуть одній сильній власті. Чемберлен заповів, що в будучности увійдуть до тайсов корольові ради представителі Канади, Австралії, полудневої Африки і Індії, котрих буде именувати палата лордів. Вони будуть досмертними членами сен палати, а рвночасно будуть функціонувати як члени в найвишній апелляційній трибуналі ртшакобів справи колоній. Обидві палати англійського парламенту прийняли ті правительствені пропозиції дуже прихильно.

Славянський благодотворительний комітет в Петербурзі осягнув остаточно се, що міністерство внутрішніх справ затвердило його новий статут, котрий сесе товариство перемінує в корпорацію з частю політичною програмою. Вже перший параграф нового статута показує, що товариство ршло ся розвинути активну діяльність. Сей параграф звучить: "Цілю славянського благодотворительного комітета в Петербурзі є розвивання славянської солідарності і духового сполучення Славян в Росію." Дотеперішні заповіді Славян новий статут обмежує в тій напрямі, аби "запомагати морально і матеріально тій Славян, котрі можуть допомогти товариству в осягненню його цілей". Новий статут дає також товариству право видавати в славянській органі, займатися вихованням Славян в Росії, засновувати славянські школи і удержувати зносини з визначними Славянами за границею.

Інтерпретація програми сего відновленого товариства знаходить в "Новій Времени" інтерпретацію, котра в доказує, що славянофільські амагана в Росії віджили. Дневник сей пише: "Коли в германськом світі воєнний пантерманізм вже давно зорганізував ся, м'яж Славянством доперва тепер починає будити ся свідомість високої вартости своєрідної культури. Славянство відчувало як раз в теперішніх тяжких часах потребу єдності сили." Новий статут товариства, котрого енергія і сила в останніх часах піднесла ся, отирають ему новий поля діяльності. Споры в товаристві, як в минулому році викликала опозиція протидіючи відновленню панславистичної атиації, скінчили ся зломанням опозиції. "Комітет" буде даліше рити м'яж заросійськими Славянами, але з потроною енергією.

Образки з краини еміграції і стрейку.

І. Павліч — "Темне царство" Бартельда і грець Еквасів.

Розпитуючи послідніми часами з ціа-ности різних людей про справу стрейку в нашій повіті, відкрив я припадков, на найбільше мов зачудоване, в судовому повіті мельницьком цілком незалежному державу [einen durchaus selbständigen Staat] в власних законодавством, власною адміністрацією, власним судовництвом, так в справах карних як і цивільних, і в цілкомити виробленою власною системою даних і податків. Отже спільно поділити ся тям моим радостним відкриттям з пани міністрами Кербером і Голуховським, бо певно для них не буде байдужно в їх тяжких для Австрії часах познакомити ся ближше з тям новим і то майже свідомим сувереном, котрого йма, на жаль, до тепер ані в Календарі Готайськом, ані в статистиках шкільних не приходять.

Є ним пан Бартельд, дідич на Кудрицях і Павліцях, власнотель окол 3.000 моргів найкрасної подільської землі і окол 800 моргів ліса, пан без довгів і, як кажуть, з аначними капіталами.

Тимчасом займаю ся устроєм державним Бартельдівським Долитам, т. є. Памовець, бо за Кудриць не маю близьких даних, крім одного, що там Бартельд відбирає музикам в дорож процесу вко-вичне їх пасовиско. Отже в Павліцях устроїв ся п. Бартельд так:

Законодавство і судовництво, так в справах карних як і цивільних, виконує він сам особисто; натомість адміністрацію пов'язує дуже збідній родині Еквасів, а то: теку рбінства і президію пана "ржонцов" Нухімов Еквасов, теку льсову сьнов Нухіма, пана льсничому Азрієлю Еквасову, а теку "гидлю" в проінації другому сьнову Нухіма, пана Абрамкові Еквасову.

Чи ті "міністри" беруть яку сталу платню, о тям не знамо, але здає ся, що ні, бо вони мають право стигати на свою річ з під-

даних всякі данини безпосередно, особливо так звані "курцій податок", о чім буде внаше. Позаяк тепер в Австрії почали багато говорити о стрейку робітників рбінських на Подбю, тож не від річи буде пригнати ся передовсім ближше, як та сираниа виглядає в сусідній державі, в державі п. Бартельда, а в порівняні вийде, що в нашій Австрії ще не так кепко і що ми ще, як то кажуть — можемо грати в дуду...

Отже п. Бартельд своїм підданим пановецям платить:

А) готівкою:

Зимового порою: а) дорожньому робітнику [хлопам, парубкам, жінкам і діткам] при машині або до гною від 10—20 кр.; б) хлопцям погеничам або при машині 8—12 кр.; в) хлопцям з цфмом найбільше 25 кр.

На весні при сажанні: а) діткам, жінкам і парубкам 15—20 кр.; б) підроскам 12—15 кр.; в) найвтренаційшам старшим робітникам хлопцям, що в сажанні ведуть перед, 25—30 кр.

Літвом в жнива при стріт, коло машини [бо зрештою косять і жнуть за сибі]: а) діткам, жінкам і парубкам 15—20 кр.; б) найспритнішому старшому робітнику хлопцям найбільше 25 кр.

В осені при копанні бараболі: а) діткам, жінкам і парубкам 15—20 кр.; б) найвтренаційшому хлопцю, що веде перед, найбільше 30 кр.; в) підроскам 12—15 кр. або в натурі 15-ту м'яру бараболі [перед тям давав 12 м'яру, а платив до 35 кр., але в останніх роках і того обнижав].

Б) При роботі за сибі або за шуклю дає: а) жита сибі 13-ий, б) пшениці жатон сибі 14 м, в) вівса, лисеню і пшениці кошено сибі 15-ий, г) пшениці м'яшанки сибі 10-ий, вівса д) кукурудзи впряд 3-ю шуклю, але без кукурудзи, гарбузів і фасолі, а се вартість тої пшениці зменшає до половини.

Заплатити треба, що при тям нужденних цінах час роботи у п. Бартельда як найдовший: літвом і зимою стають люди до роботи досвіта, а пізним змерком вертають з роботи до дому; хто б спбняв ся, того вже не прийме. Крім того при кождім робітнику гаять ся ще друга особа, що доносить ему фоті, бо п. Бартельд на полуденок не пускає.

Все те не було б ще нічого незвичайного, бо такі ціни і час роботи практикують ся на широкій розм'їрі і по других подільських обшарах, але п. Бартельд або его "міністри" позначили в Павліцях такий оригінальний практики, що пересічний робітник з релігії навіть тої нужденної платні в цілости не дстає. І так:

І. П. Бартельд виплачує робітникам раз в тиждень, і то не [як по наших обшарах] в суботу, але завжди в неділю, в саме той час, коли на службу Богу дякують. (NB. в царстві п. Бартельда не так, як в сусідній Австрії — відпочинку неділю нема!) Коли який робітник в ту пору по платню не зголосив ся, то хоч-б ходив день за днем, в пшій час платні не дстає. І так в одному бідному робітнику, що не хотів утратити неділю відправив в церкві, мізерна платня загирала ся.

При виплаті суть все: п. Бартельд у власній особі, всі "міністри" Екваси і всякий гумений, польовий і посіаки Тут в п. Бартельд не тільки "виплачує", але веде також судовництво в справах карних і цивільних.

Отже передовсім запитує: чи на дапого робітника нема якої ключки, як: шкоди польової чи львової або другої якої пригоди [посіаки переглядають свої "ревестри", в котрих все щось знайде ся]; відтак запитує п. міністра від "гидлю" і проінації Абрамкі Екваси: чи ему робітник чого не виняє за шпашес, сьрники, "гайес" [нафту] сибі і т. п. Доперва тогді наступає виплата таким способом: "Тобі Грицю належить ся за шість день при машині 90 кр., але що через тебе пропав посторонок [тут Гриць божить ся, що того посторонка навіть не видів], котрий Нухіми шацують на 30 кр., то і тобі три шветки стручуть, маєш 60 кр. [тут Гриць пробує протестувати] і бувай здоров!" Або: "Тобі Іване належить ся, правда, 80 кр., але що ти у Абрамкі ще там-того року заивав і набрав тютюну і солі на 50 кр. [Іван божить ся, що Абрамкові нічого не виняє], то я тям 50 кр. виплачу пана Абрамкові; маєш три шветці і бувай здоров!" І так тихо, люб'язко, ані суду мельницького не треба, ані ніяких багательств — сам осудить, сам виплатить і баста!

Таким способом Василев Беззубчак, що возив сен змій чотири дні і котрому належалося 80 кр., заплатив тільки 10 кр., бо один день ему струтив, що "по воли робити", отже лишило ся 60 кр., далі 50 кр. обтягував за якісь ланцюж, а виплатив всего 10 кр. Той з тям і відійшов.

Василев Гладшів, погоничев, належало ся за день погонки волами 12 кр., але в тям ему не виплатив, бо казав: "табі не бідний тато [перед роком померший] виняє мені в ліс за матеріал", хоч як би був не заплатив, то Азрієль Еквас був би ему нівяним свідом матеріалу не видав.

Іосифов Бурачков, що в цілому фамілію [чотири дорослі особи] був цілий два дні при машині, виплатив всего на всі

чотири особи 40 кр., а то тому, бо через оба дні недала машина ставати і треба було попраляти, отже казав: "ви мало що робили!"

Грицьков Натресованому належало ся за вывезення власної его худоби 20 флр. гною 2 ар. [флр по шветці], але Бартельд каже: "Я тобі нічого не заплачу, бо ти ходиш до ліса на туби, то маєш заплатити за квітот". Грицько каже: "Я не ходжу, присвідчить ціла громада!" [Присутній дійствію подтвердив, що він ніколи до ліса не ходив]. На се Бартельд: "То твоя мама ходила!" Гриць: "Що мене мама обходить? Мама особно." Бартельд: "То твоя сестра Михалина ходила!" Гриць: "Я тога на боді; най сама за себе відповідає." — "Ет! що ти мене права будеш учити?" відповідає п. судья Бартельд в тому чоловікові так 2 ар. не виплатив і они пропали, бо бідний не мав за що процесувати.

Деколи п. судья Бартельд на тям авдієнціях уживають також острійших [австрійською процедурою не передвиджених] средств дисциплінарних, щоб своїх підданих удержати в належній ресекті. Понеже недільна виплата відбуває ся при вісці [до середини п. Бартельд робітника не пускає, чи слота чи погода], то після заведення установи кождий робітник, идучи по фасунок грошей, має вже з-далека знати капелюх чи шапку і в відкритою голіву та з належним пошануванням приступати до пана "джджиджа" по знамениту заплату. То як Стефан Курляк якось забув ся і в капелюх приступив до віска, дстає [чи від самого п. Бартельда, чи від Екваса] "в пысок" так, що ему аж слози закрутились а капелюх упав. За те саме дстає від Екваса по лиці також робітник Дмитро Ливоний.

То єсть в царстві п. Бартельда заплата готівкою. Натомість хто робить за сибі або за шуклю, мусить сповити такий повинности:

Нухімови мусить дати курку, і то велику, бо як мала, то кине ему в очі і до роботи за сибі не приступить. Робітник за сибі, вийшовши на лань, має передовсім цілком даремно обробити і виплатити ниві всіх Еквасів, всіх гумених, польових і других скарбових. Звичайно, як абоже жие ся, має кождий робітник тям "панам" нажити, звязати і зложити по 5 снопов; як же збже косять ся, то всі косяр ідуць перше на ниві скарбових наставників і там один косять, другий зараз вжигуть, бо їх єсть за багато. А тимчасом жінки тям косярив гаять даремно час на своїх кавалках, за сибі взятих, бо не мають що робити. А як би котрий робітник не хотів посідати даремно робити, то Нухіми не приступить его до роботи за сибі.

Сли робітник окрім збже за сибі бере і кукуруду на третю шуклю, то мусить Нухімови особно дати другу курку і знов, де впаде, даремно ему робити; а бувало і так, що Нухіми, крім курки і даремної роботи, брав ще від кождого робітника по фелетці кукурудзи з тої третьої шуклі, що припадала для робітника. Падто мусить кождий робітник, що хотів взяти у Бартельда кукуруду на третю шуклю, відробити тому від побі морта кукурудзи даремно два дні панщини, і то в найгорячішій часі в самі жнива; як же би в жнива тую роботу заведвав або відложив, то мусить в осені або в зимі відробити "дубедь" днів, а до того часу Бартельд ему або часті або всю зароблену кукуруду задержував в заставі.

(Даліше буде.)

З театру війни.

З Трансильванських жерел доносять, що Мафінг вже дстає ся в руки Бурів. Англійське правительство сен вісти ні дементує, ні подтверджує єи. Один з лондонських дневників доносить з Лоренцо Маркіз. В суботу відбула ся роуцальна борба, однак припускають, що скінчила ся щасливо для гарнізону. Бурі заатакували місто арматним огнем. В короткім часі части міста заселена Кафрамі станула в огні. Се викликало величезне замшане, з котрого скористали Бурі. Они заняли се часті міста і з відтак звернули сильну пальбу на місто. Гарнізоновим війскам повело ся зручнм маневром окружити відділь Бурів, котрий обсядив дільницю Кафрів. Виявила ся горяча борба, але послідній донесення кажуть припускати, що Бурі ще держать ся в дільниці Кафрів і здає ся ще досі єсть окружений англійськими війсками. Прихильні Бурам сторонники в Лоренцо Маркіз голосяло дня 15 с. м., що в час атакі Бурів на дільницю Кафрів, місто зачало горіти. Розпочала ся завзята борба. Командант міста, полковник Бадент Повеля просив о завішені оружжя, а в неділю рано капітулював. Бурі, котрі прийшли з Преторія до Лоренцо Маркіз, показали слідуую телеграму, підписану командантом Сенамоном: "Я маю часті ниві рано взяті Бадент Повеля з 900 людьми". Бюро Райтера доносить, що про упадок Мафінга досі щ нічого не знає. З португальських жерел в Лоренцо Маркіз доносять, що коло Мафінгу прийшло до битви з Бурями, котрих з великими стратами відкинуло.

ШКОЛА ВЗДЫ НА РОВЕРАХЪ „PATRIA“ у Львові ул. Костюшка ч. 8 (рбгъ ул. 3-ого Мая)

порукає славянськей роверы Patria з „Solingen“ [найліпша сталь в Европі] роверы безланцюхові і для горських теренів „Austria“ в Дрездні, „Premier“ в Coventry и Seidel-Nauman'овскі „Germania“ в Дрездні. — Догідний усьови сплати. — Пошукуємо заступників для провінції.

на въ Кривонополѣ и о. І. П. въ Ванѣва по по-
ловинѣ на бурсѣ и на церковь Р. Т.: вдова на-
и Чернѣва 1 ар., Чернѣва въ Дикова 1 ар.,
Малаговека 1 ар., о. М. Крицъ крил. въ Пере-
мышля 5 ар., Крилицъ въ Бобатина и Кар-
пикъ въ Вѣла по 1 ар., Ковальскій въ Себече-
ва 2 ар., Шелеметъ въ Бутинѣ, Крушинскій въ
Селискѣ 1 ар., Плешковъ въ Боратина 50 кр.,
Омельяскій въ Пристанѣ 50 кр., Грицкѣ въ
Завинишѣ 1 ар., Вага въ Кривонополѣ 50 кр.,
Мосевичъ въ Моткова 50 кр., Грушевичъ въ Во-
ляни, Крайчикъ въ Будинина, Ю. Гумецкій въ
Мостѣвъ вел., Гойдинъ въ Угнова, Миколайчукъ
въ Куличкова по 50 кр., І. Пелеховичъ и Зепонъ
по 1 ар., Дворжалекъ въ Куличкова 21 кр., Н. Н.
50 кр., Н. Н. 15 кр., Н. Н. 5 кр., разомъ 27
ар. 42 кр.; Стеф. Дубравскій емер. проф. Гимн.
въ Стрию 2 ар.; о. І. Дашкевичъ въ Тустановичѣ
1 ар.; на руки о. І. А. Дуркота парохъ въ Но-
вѣй-веси передала Ево Ексц. Киръ Іосифъ д-ръ
Сембратовичъ въ Риму 25 ар.; Теод. Мохначскій
зобравъ вѣдь гостей въ касинѣ при нагодѣ пра-
вильного вечера для Гергарда начальника зе-
лѣзи. станцїи въ Мунинѣ 2 ар. 20 кр.; д-ръ Ю-
лианъ Кмицикевичъ адвокатъ въ Дрогобичи 2
ар. 50 кр.; Іосифъ Кметовичъ гандларъ безарогъ
въ Н. Санчи зобравъ на торахъ въ Тиличи вѣдь
Теодора Мохначского, Ивана Климчака, Якубо-
вского и Габрѣла 3 ар.; о. Цанинскій въ Росто-
ки 3 ар.; панъ Юлія Ижикова и Іоанна Лавро-
ска въ Коросна по 50 кр., разомъ 1 ар.; о. д-ръ
Іоанъ Гробельскій прил. въ Станиславѣ 5 ар.
и Ільницкій въ Н. Санчи 1 ар. Отже въ кон-
цѣмъ цѣтна с. р. має Руска Бурса въ Новѣмъ
Санчи готовки на чисто 3.877 ар. 60 кр.

На будову рускои церкви въ Новѣмъ Сан-
чи жертвовали въ мѣсяцъ цѣтн с. р. Р. Т.:
на руки п. Вага зложивъ Григ. Феданъ 1 ар.
50 кр.; о. І. Дашкевичъ въ Тустановичѣ 1 ар.;
на руки о. І. Хр. Дуркота въ Новѣй-веси Ево
Ексц. Киръ Іосифъ д-ръ Сембратовичъ въ Риму
25 ар.; на руки о. Юстина Константиновича въ
Лосю зложили прихожане: Николай Шлянта 9
ар., Павло Шлянта, Ив. Шлянта, Павло Гриникъ,
Стеф. Кондратикъ, Юрко Гиза, Бенот. Вишне-
вскій по 2 ар., Вас. Корель, Мих. Гриникъ, Ив.
Карель, Юрко Ковальчикъ, Петро Курило, Тео-
досій Рогоць, Ив. Андранъ, Іосифъ Галь, Иванъ
Галь, Гриць Силинникъ, Ив. Олесевичъ, Аса-
фъ Палухъ, Андранъ Криль, Ісаія Фекула,
Вас. Трембачъ, Ив. Фуртакъ, Мих. Галь, Даниль
Гиза и Григ. Шлянта по 1 ар., Григ. и Ева
Галь 1 ар. 50 кр., Ив. Гиза 1 ар. 50 кр., Григ.
Дури, Ив. Визанъ, Петро Свусакъ, Петро Ка-
рель, Теодоръ Малецкій, Николай Гриникъ, Іо-
химъ Хованскій, Анастасія Вахновска, Вас.
Шлянта, Николай Силинникъ, Юліанъ Дудакъ,
Атанасій Трембачъ, паробки въ Лосѣ Григ.
Шлянта, Григ. Свусакъ, Мих. Губакъ и Вас. Г-
вусакъ по 50 кр., разомъ 51 ар. 50 кр.; о. Дюн.
М. Мохначскій въ Мохначки зобравъ п. Теодо-
ромъ Мохначскимъ вѣдь гостей въ касинѣ въ
Мунинѣ 2 ар. 20 кр.; на руки о. Теод. Калуж-
ницкого декана въ Загбрю зложили оо.: Ант.
Варновичъ, Іосифъ Пашевскій, Волод. Заецъ,
Волод. Дуркотъ и Іосифъ Гамерскій по 50 кр.,
а о. Калужницкій 1 ар., разомъ 3 ар. 50 кр.

Зъ концѣмъ цѣтна с. р. має церкви чи-
стонъ готовки 5534 ар. 65 кр.

Зъ розпродажи акцій Товариства вилнуло
до конця цѣтна с. р. 2495 ар. а зъ розпрода-
жи целогокъ 165 ар. 25 кр.

Отже зъ концѣмъ цѣтна с. р. має „Руска
Бурса“ въ Новѣмъ Санчи готовки на чисто
12.072 ар. 50 кр. або 24.145 коронъ.

Всѣмъ Р. Т. Жертвовавшимъ на Бурсѣ и на
домъ Вѣжъ въ Новѣмъ Санчи складае сердечну
подяку, щиро-русскимъ „Вѣжъ заплатъ!“ — Вы-
дѣлъ товариства.

— Цѣна рогатой худобы на вѣденскѣмъ
торахъ. На торгъ д. 14 мая пригнано рогато-
ной худобы признанной на зарѣвъ 5569 штукъ,
мѣжъ тымъ зъ Галичины . . . 1097
зъ Буковины . . . 128
Торгъ оживленый. Галицкѣ воли платено:
прѣма 66 до 70 К.; секунда 60 до 65 К.; тер-
ція 50 до 59 К., вынмково платено по 71 до 72
К. — Подтученъ бугай и коровы по 50 до 66
К.; — худой товаръ по 38 до 49 К. за ме-
тричний сотнарь живон ваги.

Надослане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. вѣа а вѣа Поняжаного П. Мі-
колайка виконувъ пломбованъ и рванъ зуббѣвъ безъ
болѣи, штучнѣй зубы способомъ вѣденскимъ, зѣвѣтъ
хоробы устнов амы, носъ, торъа и ушій. — Отворе-
ный цѣлѣй день. — Репарація приймае почтою.
72 49—160

Д-ръ Антоній Ронцкій

(Берѣвъ)

Спеціалістъ для недугъ шйрнѣхъ и венеричнѣхъ
недугъ вѣжнѣхъ и мѣхуровѣхъ, зѣвѣтъ методомъ до-
сѣдженю, доводженю. Такожъ Палѣвъ на вѣдръ
Lindetivoe парюу.
Ординуе вѣдръ 9—11 разю пополуудия вѣдръ годъ 4—6.
На жаднѣ дѣлѣ можутьъ бути выданѣ въ апте-
ки въ дискретный способъ. — Порадникъ почтою 1 ар.
20 кр. — Львѣвъ ул. Заморозича ч. 5. 167

Учитель народный

ободѣе лекцію на селѣ зарѣвъ.
Приготовляе до экзамену до
шкѣль середнѣхъ. Адреса: Учи-
тель, Богородчанъ poste re-
stante. 255 2—2

200 машинъ до шитья до

выбору. — Найлѣпшій до
гафту. Ратами 66 ар., готовкою
60 ар. Наука гафту безплатно.
Прому жадати цѣвнѣхъ. Іо-
сифъ Іванчикъ, Львѣвъ Ака-
демична 26. 248 5—16

Сирота, интелігентна, гос-

подня, шукае мѣс-
ца до зарѣду домового госпо-
дарства. Жертвуе правдиву ци-
рѣсть. Блѣнша вѣдомѣсть подѣ
адресуо Сенковичева, Нижан-
ковичѣ. 262 1—2

Сими даими вѣйшла друкомъ партитура
зъ супроводомъ фортепьяннымъ найновѣйшою ком-
позицію
ЙОСИФА КИШАКЕВИЧА
під варъ:
КАТЕРИНА
поема Т. Шевченка на соля, хори і оркестру.
Цѣна 2 кор.

Дістати мож у автора в Перемишля пл.
Чацкого 7. Заможляючи до дня 25 мая с. р.
по-найменше 10 примірниківъ дае ся крімъ
оплаченой пересилки 20% опушту. 283 3—5

Всякі купоны

и выльсоровані паперы варто-
стнѣй 374 [1]

выплачуе безъ потрученя провизіи або коштовѣ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкого акціонного

Банку гіпотечного.

ПЕРЕКАЗЫ

на Варшаву, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ
выдае

СОКАЛЬ и ЛІЛЕНЪ

банковый Домъ и контора вымѣны у Львѣвъ.

Порученя зъ провинціи виконують ся
вѣдворотною почтою. 7 (1.)

ЗМѢНА МЕШКАНА.

Вѣдь 10-лѣтнѣ жотуюче ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-
ТЕХНИЧНО Б. БЕРГЕРА перенесено до насаму Гавсма-
на ч. 8. Такожъ выготавляе ся штучнѣй зубы и щѣки,
пѣсѣля найновѣйшнѣхъ системѣвъ въ клячку и зѣвѣтъ
безъ пѣднѣвѣня, такожъ всякѣ репараціи, вхѣднѣй въ
крутъ дентистичнѣхъ технѣхъ. При помѣчи найвытѣр-
нѣйшнѣхъ помѣщичнѣхъ силъ заграичнѣхъ выготавляе
всякѣ работы подѣ гарантією по дужѣ низькакъ
цѣнахъ. 110 28—144

Заведене отворене цѣлѣй день.

Вікторъ Хаєсъ и Сп.

Домъ банковый

Львѣвъ, Сикстука 8.

Купно и продажъ ефектовъ и монетъ.

Лѣосы на раты. Переписка въ рус-
кой мовѣ. 192 7—10

КОПЕРНИКІИ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣвъ, площа Га-
лицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на
плянціахъ площі Галицкой

поручае въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевѣйшѣхъ
окуляръ, цѣкоры,
дюрнеты, бінокль,
дальновидѣль, бароме-
тры, термометры, мі-
кроскопы, лампы, ком-
пасы, райондѣлы, тѣснѣи жарничѣ, піоны, лібѣлъ
магнометры и т. д.
Урядженя давнѣйшѣхъ електричнѣхъ.
Всякѣ направлѣны полагождують ся изъ най-
скорѣи и найдешевѣи. 4185

Конкурсъ.

Товариство „Ризниця“ въ Самборѣ роз-
писуе конкурсъ на 39 запомогъ по 40 коронъ
для вѣдѣвъ и сирѣтъ по снѣщеннѣхъ вѣсѣхъ
трѣхъ галицнѣхъ Епархїи, по 13 на кождоу
Епархїю. При роздѣлѣ запомогъ будутъ мати
первенство тѣмъ вѣдомъ або сирѣтъ, кстрѣи не
побирають жаднои пенсіи, а въ правительствен-
ной анѣ зъ епарх. вѣдомѣвъ-сирѣтънѣхъ фон-
ду и надходѣтъ ся въ крайнѣй нуждѣ мате-
ріальнѣхъ, а дальше тѣмъ вѣдомъ або сирѣтъ,
кстрѣи побирають лишь одну пенсію, а въ прави-
тельствѣнну, або зъ сн. фонду вѣдѣвъ и сирѣтъ.

Прошеня, заосмотрѣны добромѣннѣмъ Вир.
Уряду деканального що-до вѣдомѣвъ роднѣн-
нѣхъ и маѣткѣннѣхъ, нажежить вносѣти черезъ
тѣхъ уряды на адресу: „Товариство Ризниця
въ Самборѣ“. Термінъ для вношеня про-
шенъ установляе ся по день 31 мая 1900.

Вѣдь Радѣ надѣрауючю Товариства
„Ризниця“ въ Самборѣ.
О. Васильй Скобельскій секретарь.
О. Леопъ Шапчинскій предѣдатель. (3-3)

Урядъ парохїальный Ру-
дно, почта і стація Замново-
да-Рудно, потребуе зарѣвъ дѣя
испитованого зъ добрымъ голосомъ.
268 Платня 200 кор. 1—5

Женатый священикъ

пошумуе жѣнщину, котра за-
вѣла бы ся домовымъ госпо-
дарствомъ. Зголошеня и услѣвѣя
проситъ присылати на адресу:
Стефанъ Кирачанскій парохъ
въ Телешницѣ отварѣвой ч. У-
стрики долѣннѣй. 251

КОНКУРСЪ.

Въ цѣли вѣдѣвѣвъ въ пред-
пріемство будовы церкви въ
Пробѣжнѣй розписуе ся самъ
конкурсъ зъ речнѣннѣхъ до 28
мая 1900 подѣ слѣдуючнѣи у-
словїями:

а) Цѣна конторисова безъ
завѣнѣвъ 58.000) коронъ.

б) Порученя [vadium] 10%
цѣны конторису.

Опечатанѣй оферты нале-
жить вносѣти до означеного ре-
ченѣвъ до пѣдписаного Комітету,
де можна переглянути плѣны
и конторисы.

Комітетъ будовы церкви
въ Пробѣжнѣй, дня 13 мая 1900.

Іосифъ Серѣда

предѣдатель. 261 1—3

Пану А. ЗІГМАНУ

(артистично-рѣснѣннѣхъ заведенѣ въ

А. онѣ ул. Сикстука ч. 14.)

Былковѣвъ 26/12 1899.

Печать для чина приходъ ко-
го, заможлену дня 18/12 въ Вашѣмъ
ратѣннѣхъ Заведенѣ, одержанъ
я на мое воше зѣвѣденѣ и самъ
писькомъ вынѣлю Вамъ щирю по
даку та Вашу пов. фирму буду
вѣсѣя тепло поручаѣ.

Зъ пожеланнѣмъ

и. Звѣнѣвъ А. ДУКАШЕВИЧЪ

Заведѣна виконувѣ въ найно-
ротѣмъ зѣсѣ всякѣ заможленѣ,
вхѣднѣй въ обязѣвъ вырѣзуванѣ на
мѣдѣ, стали и пр. На желѣна вы-
сѣдѣа ся цѣвнѣи вѣдворотною
почтою.

А. Зігманъ,

артистично-рѣснѣннѣхъ заведенѣ

ул. Сикстука ч. 14 у Львѣвъ.

258 1—5

ЦУКОРНЯ ТРОЧИНСКОГО

Львѣвъ, пассажъ Гавсмана

фунтъ гербатнѣхъ . . . к. 60

фунтъ кармелѣхъ . . . кр. 40

фунтъ помадокъ . . . кр. 60

фунтъ чоколадокъ . . . ар. 1/10

262 5—5

Мимо того, що вошна и
ростаръ подорожѣвъ о 30%,
продае ковѣды и матерѣцы по
давнѣхъ нѣзвѣхъ цѣнахъ до-
ше спеціалѣна работнѣи и вага-
зинѣ постелѣй. ІОСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ, Львѣвъ, Коперника ч. 5

Цѣвнѣи ganzis. 81

Гармоніомъ

до

науки свѣву

дуже трѣважон конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львѣвъ. 94

оголошене.

КРАСВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТО-

ВЫЙ“ выдаѣтъ для рускѣхъ то-
варѣствъ кредитовѣхъ потріб-
ный друки и продае ихъ по от-
снѣхъ цѣнахъ:

Книга довѣннѣхъ арк. по 5 сот.

Замѣчки мѣсачнѣй . . . 5

Ивѣнтаръ довѣннѣхъ . . . 5

„ вѣдѣннѣхъ . . . 5

„ удѣлѣвъ . . . 5

Книга головна . . . 5

„ лѣкнѣднѣннѣхъ . . . 5

„ вѣдѣннѣхъ щѣдѣ . . . 5

„ удѣлѣвъ членѣхъ . . . 5

Купувати и заможляти належитъ
въ „Красвѣмъ Союзѣ Кредито-
вѣмъ“ у Львѣвъ, Ринокъ ч. 10,
І. поверхъ. 4—5

Лише 1 корона за 3 тягненя.

Каждый лѣосъ може выграти 3 разы!

Головна 60.000

выграна 15.000

коронъ и 12.000

коронъ

готовкою зъ 20% вѣднѣннѣхъ.

І. тягненѣ: 19 мая 1900. 2 2 19—?

ІІ. тягненѣ: 7 лїпня 1900.

ІІІ. тягненѣ: 10 падолиста 1900.

поручають: М. Іонасъ, М. Кларѣльдъ, Корманъ и Файгенбаумъ, Густ. Максъ, Кіць и

Штофъ, Самуѣл и Ляндау, Авг. Шелленбергъ и Сынѣ, Сокаль и Лїлѣнъ,

ЗАВЕДЕНЕ ОГОРОДНИЧЕ
исполчене зѣ Складомъ Насѣннѣхъ
А. КЛИМОВИЧА и СЫНА
у Львѣвъ, площа Галицка число 14
поручае
наѣвѣи вѣнѣского зуба и всякѣ розсадки яриновѣи и цѣв-
товѣи по найновѣйшнѣхъ цѣнахъ. 264 1—5

КАВУ

лучшу въ тонѣхъ вѣрѣхъ 5-кѣвѣхъ по цѣнахъ

11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. франко и нѣнѣ.

Токай кураціиный

въ фляскахъ 1/2, літровѣхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-

роднѣй по 1 ар. 20 кр.

Конякъ французскій

въ фляскахъ 1/2, літровѣхъ по 5 ар. 4 ар. 20 кр.

Мѣдѣ питнѣй

по 80 кр. за фляску 1/2, літрову

поручае

Народна Торговля.

20 64—0

Ведені дотеперъ

Галицкамъ акціоннымъ Товариствъ Гандлезымъ

дѣлѣмъ:

Вуголь камѣннѣй, Сивавки и приборы пожарнѣй,

Вужѣ партнѣи и гумѣи

обѣнѣло ново-отворене

Львѣвскѣ Бюро гандлеве

при улицѣ Костюшка ч. 4. 221 10—39

ТОМАСИНУ

(Thomas-Schlacken)

поодинокими мѣшками а 100 К° по цѣвѣ вѣдворѣдѣ-
вѣи процентомъ содержаню кляву фосфорѣвого ку-
повѣи можна въ складахъ 226

„Народной Торговль“

въ Станиславѣ, Перемѣшѣи, Рогатинѣ и Золочевѣ.

АДОЛЬФЪ КАМШЕЛЬ

Львѣвъ, ул. Городецка ч. 3.

Фабрика вырѣбѣвъ цементовѣхъ.

Репрезентація Австр. Тов. акц. фабрики Портландъ цементу въ

Цѣковѣ. Тов. акц. фабрика наша гідравл. для ексѣдъ въ Каль-

тендайгѣбенъ [Kaltenleutgeben]

Склада руръ бетоновѣхъ и подлогъ цементовѣхъ влас-

ного вырѣбу, такожъ портландъ-цементу, ванна гідравлічного,

ваннѣи ексѣднѣтого, пінесу, целѣтъ и огнетрѣвѣннѣхъ плѣтъ, асфаль-

товой пѣпы даховѣи, асфальтовѣхъ плѣтъ ізоляціиныхъ, под-

логъ и руръ штѣйтѣтовѣхъ для клявѣвъ, камѣлѣвъ, водопровѣ-

дѣвъ, даховѣи, дурку, насадѣ, плѣтъ коминѣхъ

Оголошене,

Дня 28 и ст. мая відбуде ся ліцитація на побудовані мурованої церкви въ Проббжнѣй (деканата гусятинського). Зголошення ся будвничій маюють вложити одвѣтне кошториси вадіюмъ. Плани и кошторисъ переглянути можна въ Урядѣ парохіальномъ въ мѣсці.

26 1—3

Комітетъ.

100 до 300 зр. мѣсячно

можуть заробити особи всякого стану въ мѣсцѣ мѣсячно певно и честно, безъ каштану и ризика, черезъ продажъ законно дозволеныхъ паперовъ державныхъ и лѣсовъ. Зголошення до: LUDWIG GESTERNEISER, VIII Deutsch-96 gasse 8, BUDAPEST. 10—10

конкурсъ.

Въ цѣли вѣддана въ предметъ будовы церкви въ Проббжнѣй розписуе ся сямъ конкурсъ въ рѣчницѣ до 28 мая 1900 годѣ оладуючими условиями:

- Цѣна кошторисова безъ двондѣвъ 58.000 коронъ.
- Поруче [vadum] 10% цѣны кошторису.

26 2—3

Опечатаніи оферты належитъ вносити до означеного рѣчницѣ до подписаного Комітету, де можна переглянути плани и кошторисы.

Комітетъ будовы церкви въ Проббжнѣй, дня 13 мая 1900.

Иосифъ Серода

предсѣдатель.

Найдовше!

Потрѣвати можуть гардеробы якъ суть хемічно чищені, відновлені и прасовані и виглядають якъ нові.

въ першомъ вѣдѣнскімъ заведеніи хемічнмъ

ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ

СИМЕОНА ВАЙСА

ЛИЦЕ

улиця Коперника ч. 12.

Листы похвалы въ всѣхъ

сторбѣ.

На бажане чышу убрана

въ протягу кѣлькохъ го-

динъ. 157 11—10

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власнй выроби

поручаю по цѣнахъ умѣренныхъ.

Краеве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна

Замовленіи въ провинціи просимо надсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и станція вѣдзницъ въ мѣсці. — Пробѣи и цѣнники присылаемо на жадае даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що репрезентантомъ нашомъ вѣрми, подорожничимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, а п. А. ЛЮХЕРЪ, а иншихъ агентвѣхъ ант похатимъ не высласмо.

2 49—52

ЖЕГЕСТОВЪ

въ Галичинѣ надъ Попродомъ вѣдзницѣ, почта, телеграфъ въ мѣсці

Наисильнѣйша щавя зельзиста. Купелова пора травае вѣдъ 20 мая до кінца вересня. Купелъ борошниый, зельзистый, гидропатичный и попрадонъ.

ВОДА ЖЕГЕСТОВСКА

находятъ ся у всѣхъ великихъ складахъ минеральныхъ водъ.

Дѣкаръ ординуючий: Д-ръ Володиславъ Микучий,

б. асист. клін. гінек. унів. Ягял.

288 5—20

ГРЕБЕНОВЪ (коло Скольного)

чудово гарна мѣсцевость, положена на рѣчинѣ надъ рѣкою Опоромъ, а обнута доволко высокими горами мова гребенями, покритыми буйными лѣсами шпильковыми.

Середъ тои чаруючої природы устроений

Пансіонъ Глинського

доставчае

мешкане вразѣ зъ услугою и добру та поживну страву за

цѣну вѣдъ особы денно 2 зр. 50 кр. и выше: рѣчницѣ въ

цѣнѣ становить мешкане.

Для ужатку гостей побудована дуже простора сила, а

великій веранды доволко неа дають можистѣ користати зъ

свѣжого воздуха и подчасъ слоты.

Пансіонъ отворений цѣлый рѣкъ.

Листы адресувати: „Пансіонъ Глинського, Гребенѣвъ“

або „С. Глинскій, Варшава, Маршалковска ч. 8.“

Комуникація зъ Гребеномъ дуже доброді: Станція зель-

зницѣ, урядъ почтовый и урядъ телеграфичный въ мѣсці

и 5 минутъ ходу вѣдданий вѣдъ пансіону. Десять минутъ

вѣдъ зъ Скольного, година зъ Стрыя а три години зъ Львова.

Въ порѣ лѣтній три поѣзды денно пушходять а три вѣдходять

зъ Гребенова.

246 6—25

Таблицъ зъ металю

ЛИЦІЯ

таблицъ надпожизній, таблицъ для вѣдданий пожитовыхъ, нумеры на домы, таблицъ москитныхъ въ бляхи прасованіи для лѣсовъ сторожи. — Шаломы одо-
ваний и гуанки до плѣмбована — выконуе найдешевше

Дѣярии выроби мет-

алевыхъ

ГЕНРИКА ШАПРЫ

Львовъ ул. Коперника ч. 3,

(побѣтъ антик. п. Мисолиха).

2 3 7—7

Товариство взаимного кредиту

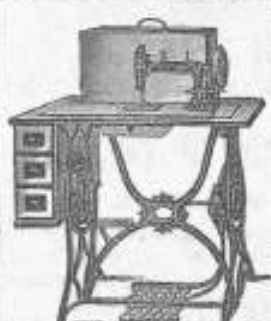
„ДНѢСТЕРЪ“

отоварищене въ обмеженую порукою удѣлие по-
жични за оплатою 5 1/2% и 1% додатку на кошти
адміністраційнй за интабуляцією або порукою двохъ
вѣдповѣднихъ ручитѣльв, до оплаты въ ратахъ на
3 до 10 лѣтъ и пріймае владимъ до опрѣделенова
вѣдъ членѣвъ и третихъ особъ по 4%. Удѣлъ член-
скій выносивъ 50 кор., выше 2 кор. Членомъ бути
и пожичку достати може толькы членъ обезпеченый
въ „Днѣстеръ“. Информация удѣлие Дирекція ли-
стово.

Зголошення о удѣлене агенцій въ охрестностяхъ,

де нема близько агенцій „Днѣстра“, пріймають ся.

Львовъ, рынокъ ч. 10. (домъ „Промыслы“)

Великій выборъ роверовъ
и складовъ части до нихъ.

Всякй направи выконуе ся по умѣ-
ренныхъ цѣнахъ.

С. ВАГНЕРЪ

механикъ, Львовъ ул. Валова 31

Складъ МАШИНЪ до шитя всякихъ

системъ

также складовъ части. Продажъ также на мѣсячій раты. — Вар-

стать репарацийный.

246 8—3

Заведене кліматичне в сосновім лісі

ЗИМНАВОДА-РУДНО

при першій станції під Львовом в напрямі до Кракова
отворене від 15 мая.

Мешканія літні вигідні, чисті і сухі, фамілійнй і ка-
валерскі в цѣлѣ дуже вискій на цѣлѣ літо, місячно або
тижнево. — Реставрація зъ доброю кухнею. Напитки
і іда по цѣнахъ лѣтнєскихъ. — Купелі ставові і в лѣзняхъ.

Поїзды коловыхъ денно 5 зі Львова, а 6 до Львова.
Станція, телеграфъ і почта в мѣсці. В недѣлі і свята му-
зика. Салы на забавы і представлєня театральні. Кра-
мниці зъ товарами колоніальными в мѣсці. Для сталыхъ
мешканцівъ заведеня доставляе ся щодень свѣже поживо
і мѣсо.

Зголошення що до мешканъ пріймають: „Народна
Торговля“ у Львові, рынокъ 36 і зарядъ реставрацій
і заведеню.

200 2 6

КОМАР

двотижневникъ гумористич-
но сатиричний.

Одиникий гумористичный
ілюстрований орган на Русѣ
Вѣдѣ і за редакцію одичае: „ван
Кунцевичъ“

Ціловішня передплата 4 зр.,
на рікъ року 3 зр., чвертьрічно
1 зр. Редакція і адміністрація:
Львів, ул. Личакѣвска ч. 23.

МОЛИТВЕННИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

виданій

коштомъ руского тов. педагогичного

В полотноій опрѣвѣ зъ зо-

лочемъ хрестомъ 20 кр. В напе-

ровій опрѣвѣ 15 кр.

Продажъ ся в книгарни Вау-

ковъ Ім. Шевченка, Львів, ул.

Чарнецкого ч. 26.

Урядъ парохіальний Ру-

дню, почта і станція Зимоно-

да-Рудно, потребуе заразъ дяка

іспитованого зъ добримъ голосомъ.

263 Платня 200 кор. 1—5

Розкладъ вѣзды поѣздѣвъ зельзничныхъ важный вѣдъ 1 мая 1900.

поѣзды часу середно-европейского [поѣздышого зъ 36 минутъ вѣдъ часу львовского.]

посп.	особ.	приходить до Львова	посп.	особ.	вѣдхдѣтъ зъ Львова
День					
6:20	Зъ Черновѣвъ, Іцканѣ, Станиславова		6:25	до Львового, Пешту, Борислава	
7:45	Янова (гол. дворѣвъ)		6:30	Пѣвдоложскі, Одесы, Козовы, т. д.	
8:0	Лавочного Калуща, Хирова		6:35	Іцканѣ, Букарешту, Радѣвѣвъ	
7:40	Тернополь, Бродѣвъ на Подзамчѣ		6:4	Пѣвдоложскі зъ Подзамча	
8:00	гол. дворѣвъ			Кракова, Любачева, Ордова, Вѣдны	
8:15	Сосалѣ, Равы руской (гол. дворѣвъ)		8:30	Вѣдны, Хирова, Стружѣ	
8:40	Кракова, Вѣдны, Ордова		8:40	Янова	
11:45	Ярослава, Любачева		9:15	Пѣвдоложскі зъ гол. дворѣвъ	
11:55	Іцканѣ, Станислава, Козовы		9:25	Черновѣвъ	
12:56	Янова на гол. дворѣвъ		9:35	Пѣвдоложскі зъ Подзамча	
1:35	Кракова, Вѣдны		9:45	Бѣзці, Равы, Любачева	
1:45	Сколького, Хирова, Калуща		1:30	Пѣвдоложскі зъ гол. дворѣвъ	
3:20	Іцканѣ, Станиславова, Гусятинѣ		2:08	Пѣвдоложскі зъ Подзамча	
2:35	Пѣвдоложскі на Подзамчѣ		2:45	Іцканѣ, Гусятинѣ, Керемезѣ	
5:40	гол. дворѣвъ		2:55	Кракова, Вѣдны, Хабѣжѣ	
5:17	Пѣвдоложскі			Ярослава	
6:00	Сосалѣ, Бѣзці, Любачева				
Ночь					
12:20	Зъ Стрыя, Калуща, Борислава		12:40	до Кракова, Вѣдны, Берлина	
3:31	Черновѣвъ, Букарешту		1:51	Іцканѣ, Констанды, Букарешту	
8:12	Кракова, Вѣдны, Ордова		4:15	Кракова, Хирова, Коросна	
3:45	Пѣвдоложскі на Подзамчѣ		6:35	Станиславова	
8:40	гол. дворѣвъ		6:30	Кракова, Вѣдны, Берлина, Варшавы	
9:45	Кракова, Вѣдны, Самбора, Сянока		(5)	Лавочного, Мункача, Хирова	
10:—	Хирова		7:25	Сосалѣ, Равы руской	
—	Іцканѣ, Пѣвдоложскі, Козовы		7:10	Тернополь зъ гол. дворѣвъ	
—	Кракова, Вѣдны, Любачева		7:35	Пѣвдоложскі на Подзамчѣ	
—	Кракова, Вѣдны, Пешту, Сянока		9:15	Янова 1/2 до 3/4 1900 вѣдхдѣтъ	
10:12	Іцканѣ, Козовы, Пѣвдоложскі		10:40	Іцканѣ, Гусятинѣ, Радѣвѣвъ	
10:30	Пѣвдоложскі, Бродѣвъ, Кошицѣвъ		10:50	Кракова, Вѣдны, Іцканѣ	
10:15	на гол. дворѣвъ		11:—	Пѣвдоложскі, Бродѣвъ т. дворѣвъ	
	Лавочного, Хирова, Пешту		11:25	Грималова Подзам	

ЗАМѢТНА: Пѣра вѣдѣна чѣснѣт ся вѣдъ 6 гоины вечеромъ до 5 гоины 59 минутъ рано. — Бюро инеор-

маційне ц. ж. зельзничнй державной при ул. Крадѣвѣвъ ч. 5.

Лише 1 корона за 3 тягненія.

Каждый лѣосъ може выграти 3 разы!

Головна выграна 60.000 коронъ, 15.000 коронъ и 12.000 коронъ

готовькою зъ 20% вѣдхдѣтъ.

Invalidendank-Lose по 1 коронѣ

поручають: М. Іонасъ, М. Кларфѣльдъ, Норманъ и Файгенбаумъ, Густ. Мансъ, Кіцъ и

Штофъ, Самуелъ и Ляндау, Авг. Шелленбергъ и Сытъ, Сосалѣ и Мілентъ,

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ

хи приняли смѣломъ и окликами: „Не бога-
то на томъ высказе. Маммо досыть петицій!“

Переглядъ політичный.

Хоть всѣ заходы въ цѣли утихомире-
ны Чеховъ и до згоды склонились на неудач-
ную, вчера вновь говорено про проекты посе-
редничества Катраинъ и Дипавльго. Мѣжъ По-
ляками и Чехами водносыны дуже напряженъ,
такъ что союзы ихъ адеаты ся остаточн збръ-
ваны. Поляки нарѣкають на невдячнбсть Че-
ховъ, котрымъ они „ѣзъ посвяченемъ власныхъ
краевыхъ интересовъ вытятали каштаны изъ
огню“. На невдячнбсть показала ся въ напа-
стахъ Нар. List-бъ на Яворского. Молодоче-
скій дневникъ пише: „Якъ докладно п. Явор-
скій анае lex Koerber, докаауе гадка выголо-
шена нимъ въ чешкѣмъ клубѣ: Коли бы бр.
Гавъ даъ вамъ се, что теперь дае Керберъ,
цѣле чешке корольство засяньло бы илюмі-
націею“. По вчерашнѣмъ засѣданю Яворскій
сказавъ обрѣченный: „Все дѣе ся се, чего ба-
жають собѣ Чехи“. На се одинъ Чехъ водпо-
вѣзъ ему: „Нѣколи. Скорше дѣе ся то, чего
собѣ бажають паны Поляки. Имъ такожъ тре-
ба завдячувати lex Falkenhayn!“

Вчера водбула ся 3-годинна конференція
парламентарнов комисіи правницъ, въ котрій
изали участь всѣ сторонничества, не выключа-
ючи радикального крыла Чеховъ. П. Явор-
скій пояснювавъ становиско Поляковъ, котрі
все були вѣрны правниці. Теперь ихъ позиція
ѣ въ насильдокъ чешскон обструкціи унеможли-
влена, а звызъ правницъ загрозена. Пн. Пацакъ
и Странскій боронили обструкцію. Лѣвця
осагнула въ той способъ свою цѣль, отже тою
дорогою пбдуть такожъ Чехи. Катраинъ,
Фукоъ и Дипавлі згнали обструкцію въ вмені
католицко-людового сторонничества. Лулулъ
такожъ поборовавъ обструкцію и въ вмені
Румунъ промовлявъ за удержанемъ правницъ.
Ухвалъ не було нѣякихъ.

Нѣмецкій парламентъ раднѣе вче-
ра далше надъ lex Heinze. Президентъ повѣ-
домивъ, що зголошено цѣлый рядъ внесенъ,
мѣжъ иншими внесене соціального демократа
Штадгагена, котрый водносите ся не до змі-
ны закона карного, лишь до карной процеду-
ры. Президентъ заявляе, что не допуститъ до
нарады надъ симиъ внесенемъ. Выязала ся
довша формальна дискусія, въ котрій соці-
алисты старали ся доказати, что внесене стоить
въ тѣснѣй звязъ изъ lex Heinze. Президентъ
приликувавъ п. Зингера до порядку, за остру
критику центра, п. Рихтеръ виѣсь о водбѣла-
ненъ внесена Штадгагена до регуляціи комисіи.
Внесенъ Рихтера водкинено. Водкинено
такожъ 226 голосами противъ 77 внесене въ
жданемъ отвореня дискусіи надъ внесенемъ
Штадгагена. Водтакъ ухвалено 186 голосами
противъ 116 взати пбдъ нараду далшій па-
раграфъ предложенъ.

дату, что то каждый парохъ мусѣвъ платити
до епископскон касы на отвореня епархіаль-
ного семинара на пбдставѣ рѣшеня собора
тридентійского [зас. XXIII, гл. 18.]. Епископъ
приставъ на се жадане клира и въ рокомъ
1751 начали выльвати датки водъ клиру на
будову церкви. За десять лѣтъ [до 1761 року]
аббрала ся значна сума 147.383 зол. польск.
и за тѣ грошѣ довершивъ епископъ будову, а
оставшу рѣшту обернувъ на будову новои е-
пископскон палаты, котра ѣ до нинѣ стоить
и служить за мешкане галицко-львовскимъ
митрополатамъ.*)

(Далше буде)

*) Про будову палаты есть згадка въ у-
рядовѣмъ описѣ львовскон епархіи. Тамъ чи-
таемо: „Коло тон соборной церкви стояла де-
ревяна епископска палата, але що она збъ
старости вже майже валила ся, тому задумавъ
и выбудувати при Божій помочи нову,
выгдѣйшю, зъ твердого матеріалу [мурова-
ну]. Половина стѣнъ вже готова, пбдъ дахомъ,
и маю надѣю въ Бозѣ, что слѣдующого року
докончу и другу половину.“ [Status dioeceseos
et ecclesiastiarum episcopatus Leopoliensis, Na-
liciensis et Camenecensis Podoliae in A. D. 1761
conscripserunt.] — Описъ тыхъ трехъ епархій
[львовской, галицкой и каменецкой] и всѣхъ
катедральныхъ церквей выготавивъ еп. Ленъ
Шептицкій на соборѣ всѣхъ рускыхъ владыкъ
въ Новогородку для урядового ужитку на
тѣмъ соборѣ, а водтакъ высылавъ его до Риму
яко оправдане о станѣ своихъ епархій. Ру-
кописъ того опису переходуе ся въ архивъ
львовскон митрополитов конвенсторіи, а въ пе-
рекладѣ Якова Головацкого була надрукова-
на въ „Зорѣ галицкой, яко альбумъ на годъ
1860“, стор. 251—269.

Зъ Пекину доносятъ, що рухъ въ Ки-
нахъ зверненый противъ чужацѣвъ зачинае
рости до що разъ небезпечнѣйшихъ размѣ-
ровъ. Въ окрѣжъ мѣжъ Пактину и Пекиномъ
експесы противъ христіанъ дошли до тон
степени, что замордовано 73 христіанскихъ
жѣнокъ и дѣтей. Богато особъ спалено жи-
вцемъ. Католицкій мисіонарь доносить, что
прийде до ще болѣйшихъ забурень противъ
христіанъ, бо теперьшнѣе правительство, котре
не любитъ чужихъ, попирае тѣ розрухи.

„Таймсъ“ доносить зъ Пекину, что мѣжъ
корейскимъ правительствомъ и
российскимъ посломъ Павловымъ пбдписано
угоду, на пбдставѣ котрой Корей водступила
Россіи въ пристави Масанхо магазинъ на
углѣ и шпнталь маринарки. Въ другѣмъ у-
ступѣ угоды Россія обовязала ся не ставити
въ будущности жаданъ что до территорій на
островѣ Кавдо и нѣякихъ территорій на тѣмъ
островѣ не выарендувати. За те Корей зъ
своего боку обовязала ся нѣякой иншій
державѣ не водступати территорій на згада-
нѣмъ островѣ.

Образки зъ краины сміраціи и стрейку.

(Далше)

VII. П. Бартельдъ позаниравъ на об-
шарѣ дворѣкѣмъ всѣ стежки и дороги, якъ
исгували зъ поковнѣкы для лекшого перехо-
ду и выгоды и куды давнѣйше нефъ людѣ безъ
перешкоды ходили. Теперь се заборонено, а
кого прилапуютъ, зъ того берутъ грабѣжъ и
вѣтъ мусѣвъ або платити кару або водробити.
Такъ прим. коли Иванъ Ведюкъ ишовъ такою
стежкою, вже по живнѣхъ, по етерни, то по-
льовый загравивъ ему телетку кукурудѣмъ,
что нѣсь на плечехъ, и той чоловікъ мусѣвъ да-
ти 50 кр. кары, а Еккавонъ курку.

Зъ Пановець до сусѣдного Завала веде
по-при ланѣ двѣрскій стежка, котрою людѣ
безъ перешкоды ходили зъ поковнѣкы. Бартельдъ
и тую стежку заперъ, а Войтковъ
Свеніцкому, коли туды переходивъ, адерли
польовій сердакъ и вѣтъ мусѣвъ два днѣ па-
новѣ даремно съяти, а коли на третій день
пришовъ по сердакъ, то ще „додатково“ ка-
завъ ему Ааріель перебирати до полудня ба-
раболѣ, ажъ тогдѣ сердакъ выдалъ!

VIII. Позаякъ Пановчане не мають влас-
ного выгона, то худобу або дома тримають,
або мусѣвъ пасовиско наймати въ скарбѣ. За
то платять; дѣдичевъ 7 ар. водъ штуки ро-
гатовъ, 1 ар. водъ вѣщѣ, а 1 ар. пастуховъ.
Надто мусѣвъ каждый дати Нухимовъ курку,
бо иначе товару на пашу не прийме. Тѣмъ
пояснѣе ся, ддячого п. Бартельдъ зъ такимъ
завязанемъ провадитъ зъ громадою Кудранцъ
процѣсъ о убожика, де громада пасе свою ху-
добу. Бо вѣтъ знае, что якъ громада утратитъ
пасовиско, то мусѣвъ ему пбддатисъ на ласку
и пеласку; вѣтъ тогдѣ має всѣхъ въ своихъ
рукахъ и въ кишени.

IX. Тѣ рѣзні „драчѣ“, запровадженъ въ
царствѣ Бартельда будъ нимъ самимъ, будъ
Еккавонъ, доходить нерѣзъ до комизму и про-
сто не хоче ся въ нихъ вѣрити. И такъ прим.
хлопецъ скарбовый п. Бартельда возитъ чо-
денно „бѣдою“ молоку добрее зъ Пановець
до Мельницъ. То недавно, якъ повертавъ уже
въ порожѣ зъ Мельницъ, приченивъ ся зъ
заду на тогу „бѣду“ зарбѣный чоловікъ па-
новецкій Матвій Цюхъ, чтобы трохи дати пбдъ
гу ногамъ, и фхавъ може пару гбѣтъ, а пбдъ
Пановцями злѣвъ. Якъ же о томъ „спорѣ“
Цюха доповниъ польовій Еккавонъ, той по-
славъ грабати того чоловіка. Цюхъ переля-
кавъ ся и приѣвъ Еккавонъ когуту. Еккавонъ
когуту взявъ, але що бувъ малый, то жада-
въ ще другого. Мыслить собѣ чоловікъ: „У
мене есть язаъс товарища, або трафитъ ся чо-
ловѣкови вступити на скарбову стежку чи до
лѣса, то якъ пойме, не помилу!“ Роздумавъ
и приѣвъ другого когуту.

Взагалъ тими рѣзными утисками въ цар-
ствѣ Бартельда людѣ вже такъ застували и
перепугужены, что якъ котрому Еккавонъ по-
грѣбно курки на шабасѣ, то шле до першого-
лѣйшого господара, а той не змагаючисъ даъ;
бо якъ бы не даъ, то той вже его при наго-
дѣ попозичитъ! Тожъ якъ мало до Пановець
прийти войско и де-хто лякавъ громаду, что
будуть богато платити, вылапають всѣ куры
и т. п., то бабы водповѣли: „Громада не бо-
итъ ся, бо мы вже голы, а куры вже давно
Еккавонъ повылапували! Еккавонъ лѣтають по-
надъ селомъ, якъ три канюки!“

X. Слугамъ рѣчимъ платитъ Бартельдъ
24 ар. годѣвкою и дае 12 кбръцѣвъ ор-
динаріи, наиболѣе кукурудѣмъ (бо зъ пѣи дѣлѣ
бѣдныхъ людей найлѣпша пожива), надто дае
12 фѣръ прута на опалъ, але все то только
номинально, бо въ дѣйствиности слуги не дѣста-
ють того.

И такъ, якъ прийде паробокъ фасувати
кукурудѣ, то Еккавонъ дае ему штрихованый
корѣць шульками за пбѣвъ кбръцъ зерна, а зъ
того фактично налущить ся зерна 1½, телет-
ки; а той паробокъ, котрымъ мѣряе шульки,
тримае всего 14 гарцѣвъ замѣтъ 16, а на ва-
зѣ вѣжати 40 кбръцъ замѣтъ 50, отже до номи-
нального кбръца ординаріи бракуе 20 кбръцъ.
„Опалу“ дае 6 кушокъ, рахуючи въ нихъ 12
фѣръ, а тамъ всего есть 6 фѣръ и то невели-
кихъ. Що правда, каждый паробокъ має пра-
во утримувати одну штуку товару на скар-
бовѣй пашѣ (се варуе 7 ар.), але только вла-

стну, бо якъ бы не мавъ власнои, то чужон
пашѣмъ поставити не може и нѣякого ре-
люстумъ за то не дѣстае. Зъ того ановѣ кор-
нистае спритный Еккавонъ, бо вѣтъ замѣтъ па-
робка самъ ставитъ тоту штуку, звычайно чу-
жу, а грошѣ за ту штуку ставѣе до своихъ
кишенъ. Надто водъ каждого рѣчного паробка
жадае Еккавонъ „поруканничного“ чи „фактор-
ного“, иначе его на службу не прийме. И
такъ водъ Ивана Довбуша, что наймивъ ся до
сталон службѣ, взявъ Нухимъ за чотыри ро-
ки два бараны, одного збъ шкѣброю вартости 5
ар. а другого безъ шкѣбры вартости 3 ар., а
надто обтѣгувавъ для себе три кбръцъ ордина-
ріи. Водъ другихъ, ще бѣдѣйшихъ, бере ку-
ры або что адеаты ся.

Передъ тремя роками згодивъ Бартельдъ
Нухимовъ Левницкого, мужика зъ Новосѣлки
за машиниста до господарскихъ машинъ, бо
мавъ водповѣдну квалифікацію. Згодивъ его
за 50 ар. рѣчно и ординарію хотъ попередню
машинистови „пановѣ“ мусѣвъ платити 300
ар. рѣчно и рѣзній додатки. При тѣй нагодѣ
забавивъ ся Еккавонъ Нухимъ зъ фактора и
вымусивъ на томъ чоловікѣ обѣцанку фак-
торного въ квѣтъ 18 ар. Левницкій пожа-
лувавъ ся дѣдичевъ, але Бартельдъ водповѣвъ:
„Коли ты обѣцавъ, мусѣвъ заплатити!“ и ка-
завъ Нухимови позывати Левницкого до суда,
а коли той дѣстѣвъ прихильный вырокъ, то
Бартельдъ тыхъ 18 ар. потрутивъ Левницко-
му зъ его платѣ и самъ вручивъ своему
„ржонцовѣ“ Нухимови, признаючи зовѣмъ
коректинымъ, что его „фидіалістъ“ противъ него
бавитъ ся въ фактора. Тому Левницкому пе-
редъ двома роками машина обрѣвала пальцѣ,
такъ что вѣтъ теперь зовѣмъ калѣка. Що
бы-жъ не платити удержаня або водшкодова-
ня, Бартельдъ перетримавъ его ще два ро-
ки, абы не удавъ ся до суда, а теперь вже
водправляе.

При томъ вѣмъ слуги мусѣвъ покрыва-
ти рѣзній нелегальній практики въ царствѣ
Бартельда, а хто бы зъ чимъ выдавъ ся,
той тратитъ службу и заплату.

Вже выше згадано, что въ державѣ
Брательда водпочинку недѣльного нема.
Такъ передъ двома роками выславъ вѣтъ у
недѣлю поплудни формальнѣе до лѣса по
дрова до горальнѣй и наказавъ имъ, что якъ
бы ихъ здыбавъ ц. к. жандармъ, что дрова
переноситъ лише зъ току до горальнѣй. Тра-
фѣло ся, что тотѣй фѣры власне здыбавъ по
дорожѣ жандармъ, а паробокъ Николай Ткачъ,
запѣтаный, сказавъ по правдѣ, что дрова ве-
зуть изъ лѣса, и жандармъ зрѣбивъ донесене
о незахозаню недѣльного водпочинку. Того
паробка Бартельдъ за те водправивъ середъ
року, а за пбѣвъ мѣсяця не заплативъ.

Всѣ выше поданъ факты можуть по-
твердити дотычній особы подѣ присягою.

(Конецъ буде.)

Зъ театру вѣйны.

Всѣ нинѣшній вѣсты зъ театру вѣйны зву-
чать для Бурѣвъ дуже некористно. Зъ нихъ
выходить, что Маекінгъ не адобутый, але про-
тивно вже убавленый Англіяци. Имено
бюро Райтера доносить зъ Преторіи, что обло-
га Маекінга знесена, а англіиска колюмна,
котра йшла зъ полудня, заняла мѣсто. Ура-
дово доносятъ зъ Преторіи, что Бурѣ самѣ
водступили водъ облога Маекінга.

На пбывѣ въ Кронштаду Бурѣ вы-
садили въ воздухъ мѣбѣтъ надъ рѣкою Рено-
стеръ. Бюро Райтера доносить, что въ Прето-
ріи творять ся партія мара. Бурѣры, что жи-
ють въ околицѣ Кронштаду, высказуютъ гад-
ку, что Бурѣ можуть ставити ще лишь малый
оборъ.

Робертъ доносить, что генералъ Метуенъ
увѣдывъ до Гопштаду не стрѣтивши ся зъ
опоромъ. Два команданта Бурѣвъ пбддальне.
Англіиска колюмна обсадила по слабѣмъ опо-
рѣ Ліндлѣй, де Штайнъ перенѣвъ бувъ сто-
лицю Ораніи Штайна не було въ мѣстѣ. У-
рядники Ораніи водѣхали зъ водтамъ ще въ
недѣлю. Англіяцѣ мають двоухъ равенныхъ.
Копна пѣхота генерала Гутона засекрѣла не-
ожидано о 30 миль на пбывѣный схѣдъ водъ
Кронштаду на 23 Бурѣвъ, мѣжъ котрыми
бувъ Бота и полонила ихъ.

Зъ Наталю Бурѣ выдѣвали ся въ горы
Маюба.

„Таймсъ“ доносить зъ Лоренцо Маркиъ
пбдъ датою 16 с. м. Здае ся не улагати сум-
пѣвонъ и такъ въ Преторіи оновѣдають, что
Кригеръ намѣряе покинути столицю. Истнуе
плѣтъ перенесеня столицѣ до Ліденбурга, абы
тамъ боронити ся до остаточности. Урядники
ладать ся до водѣзду.

Зъ Нового Йорку доносятъ, что выклады
принятъ делегати Бурѣвъ президентомъ амен-
шили ся зъ причины поступована делегатиъвъ,
котрі на публичныхъ зборахъ безъ уповаженя
правительства промовляли прямо до наро-
да въ цѣли выкликати для своихъ справъ при-
хильной опініи публично въ Америкѣ.

Справы церковный.

Про гостину Еп. Шептицкого
въ Чернабѣхѣхъ пишуть намъ зъ вод-
тамъ:

Вже дванадцѣ лѣтъ минае, водъ коли
черновецка гр.-кат. парохія мала щастѣ ви-
тати у себе архіерея, тожъ и не диво, что всѣ
радѣ була якъ найскорше дождати ся понов-
но тои радѣстѣи хвѣлѣ. Вже коло 5 год. въ

суботу 12-ого с. м. вдовѣвъ улицѣ Головной
и Рускон згромадило ся множество народу,
а колодѣжъ шкѣбляна розмѣстила ся въ части
коло латинского костела, въ части на Рус-
кой улицѣ, выжидаячи рѣдного гостя. По 6
год. вечеромъ прибавъ своимъ повозомъ нашъ
владыка пѣвъ Заставонъ въ супроводѣ о. дек.
Костецкого и капелана о. Жолдака. Коло
лат. костела выжидали Пресвященного лат.
прелатъ Шмидъ, вѣрменскій крѣл. Каспро-
вичъ, Гаути и численое духовенство латин-
ске зъ процесіями. Епископъ увѣдывъ до
костела и удѣливъ благословеня. Передъ гр.-
кат. парохіальную церковь устанена була
хорошо адезію и хоругвами пристроена
тріумфальна брама, на котрій красувала ся
аполота на синѣмъ поли написъ: „Благосло-
венъ грядый въ имя Господне“. Тутъ вычѣ-
кувало архіерея руске духовенство зъ о.
прелатомъ Симеонѣмъ Ткачуникомъ и браство
церковне зъ хоругвами. На повтане владыки
появились ся: краевый президентъ бар. Бурі-
онъ, краевый маршалокъ Лулулъ, генералы
Матъ и Ребергеръ зъ офицерами, краевый
президентъ суда Кларъ, радники двору Помпе
и Шедль, прокураторъ скарбу д-ръ Зубриц-
кій, прокураторъ державный Михалскій,
бурмістръ бар. Кохановскій и много другихъ
значныхъ личностей. Найперше повитавъ Пре-
священного бурмістръ бар. Кохановскій, по-
тѣмъ профессоръ университету д-ръ Стоцкій,
яко старѣйшина братства св. Тадѣя вручивъ
хлѣбъ и соль, а вкѣнци въ дверехъ церков-
ныхъ о. крѣл. Костецкій передавъ ключѣ
церкви. По промовахъ и представленю вла-
стей и личностей вступивъ владыка въ цер-
ковь водправити молебствѣ. Потѣмъ въ про-
цессіональнѣмъ походѣ удавъ ся на приход-
ство, де наступило представлене духовенства
и рускихъ товариствъ.

Въ недѣлю о 8 год. рано владыка въ
товариствѣ о. крѣл. Костецкого удавъ ся до
вышней гімназіи. При входовыхъ дверехъ по-
вытавъ архіерея директоръ правит. радникъ
Клявзеръ зъ членами тѣла учительского
обоихъ гімназіи и супровѣвъ достойного гостя
до прекраснѣе зеленыи и коврами прибраною
салѣ VIII. класѣ середъ гармонійного свѣту
пѣсни „Христѣсъ воскресѣ“, выведенной хо-
ромъ гр.-кат. молодежи. По скартѣ, держа-
кой катихизмѣ, выступивъ ученикъ VIII.
класѣ Герасимовичъ зъ гарною промовою, въ
котрій высказавъ архіерейскіе чувства радо-
сти, вѣдчности и преданности св. церкви.
Владыка обѣла прекрасно заохочувавъ мо-
лодѣжъ спонятии совѣстно свои теерѣшній и
будущъ обовязки. — О 10 год. почала ся
архіерейска служба Божѣ въ сослуженю пра-
лата Ткачуника, крѣл. Костецкого и шестѣхъ
иншихъ священникѣвъ при свѣтѣ мѣсечного
мѣщанского хору. Хорому проповѣдѣвъ держ-
жавъ о. сотр. Симоничъ о значѣніи церкви
Христовои. Церковь не могла помѣстити не-
малою числа вѣрныхъ, мѣжъ котрыми бачили
мы и православныхъ священникѣвъ. — О 4 го-
динѣ пополудня звѣдѣвъ архіерей дѣмъ кар-
нымъ де при вхѣдѣ повитали его президентъ
Кларъ и судовой урядники. Въ каплицѣ заве-
дѣна промова владыки до вѣзѣвъ зрѣбала
такъ могуче вражѣе, что много розникали
ся зъ жалю. — О год. 4½, дано було дѣвъ
краевого президента бар. Буріонъ въ честь
архіерея. — Вечеромъ бувъ архіерей на
вступивѣмъ майскѣмъ богослуженю и заохочу-
вавъ вѣрныхъ до почитаня Матери Божои.

Въ понедѣлокъ, по тихѣй службѣ Б., вла-
дыка въ товариствѣ о. крѣл. Костецкого вод-
вѣдѣвъ мужескій и женскій семинаръ учи-
тельскій, де бувъ повитаный радникомъ шкѣб-
нымъ Исопескуломъ въ товариствѣ цѣлого
тѣла учительского. Именемъ питомцѣвъ, въ
святочно прибранѣй салѣ гімнастичной, пови-
тали достойного гостя панна Циганекѣвна и
питомецъ Романовскій по руски и по нѣмец-
ки, по чѣмъ владыка представлявъ збѣднѣсть
дѣлѣния помѣтъ школою а церковно. — Водъ
10 до 12 год. бувъ архіерей у вышней гімна-
зіи при испитѣ зъ науки релігій у всѣхъ 8
класѣхъ, задававъ самъ питаня и заививъ
своѣе удоволене, что ученики добре пбдгото-
влены. — О 2 год. пополудни въ домѣ о. крѣл.
Костецкого водбулось деженѣ на 30 особъ на
котре були запрошеніи краевый президентъ и
другіи найвышній достойники. Пбдчасъ обѣду
пригравала вѣйсковая музика.

Вѣ второкъ водправивъ архіерей тиху
службу Б. для вѣйска. Вѣйсковая музика гра-
ла пѣснѣ: „Пречистая Дѣво мати“, „О всецѣ-
лая Мати“ и „Услыши Господи гласъ мой“. На
службѣ Б. були генералъ и много офицѣ-
рѣвъ. По скѣнченю звернувъ ся владыка до
жовѣрѣвъ зъ промовою, заохочуючи ихъ не
марувати часу въ вѣйску. — По 10 год. на-
иѣдѣвъ ся архіерей до шкѣбъ мужеской и
женеской на улицѣ Палаты краевон, де рѣ-
вонѣжъ прислухувавъ ся испитови зъ науки ре-
лігій. Обѣ школы були дуже хорошо прибра-
ны а тѣла учительскіи втали достойного го-
стя. — О 2 години пополудни въ честь ар-
хіерея було дѣвъ у прокуратора скарбу д-ра
Зубрицкого. — О 6 години почтивъ владыка
товариство „Руска мѣщанска читальня“ сво-
єю гостиною; тутъ повитавъ его найперше
профессоръ д-ръ Стоцкій яко голова церков-
ного братства, въ котрого дѣмъ читальня мѣ-
ститъ ся, а потѣмъ купецъ Игнатій Власюкъ
яко голова читальнѣй.

Въ недѣлю якъ и въ слѣдующій два днѣ
складавъ архіерей богато вѣзѣтъ всѣмъ до-
стойникамъ и видѣйшимъ Русинамъ, а та-
кожъ приймавъ вѣзѣты тыхъ достойникѣвъ и
особѣ.

Въ среду по тихѣй службѣ Б. водѣ-
хавъ владыка въ товариствѣ о. крѣл. Костец-
кого и капелана до Раранча. При водѣвѣдѣ

ШКОЛА ЪЗДЫ НА РОВѢРАХЪ „PATRIA“ у Львовѣ ул. Костюшка ч. 8 (рѣгъ ул. 3-ого Мая)

поручае слависѣвѣстній роверы Patria зъ „Solingen“ [найлѣпша сталь въ Европѣ] роверы безавѣнчѣи и для гѣрскихъ теренѣвъ „Austria“ въ Дрезднѣ, „Premier“ въ Coventry и Seidel-Nauman'овскіи „Germania“ въ Дрезднѣ. — Догѣдній услѣва сплаты. — Пошукуемо заступникѣвъ для провинціи.

283 4-10

481 b

161

еннями справами и ухвалювати. Въ той сподоби воднаби бы кончатъсь выслава безаставныхъ депутатів до Вѣднѣ и Будапешту. Такожъ теперь вѣ Будапештѣ така депутация, про котрой цѣль министръ певно щось буде знати. Делегаты Козловскій высказуе ся азъ наибѣльшими похвалами про зарядъ Босны и Герцоговинны. Въ томъ зарядѣ не видко ані старого австрійского бюрократизму, ані самоволь, яка панувала въ давнѣйшихъ угорскихъ комитагахъ. Урядникъ не обмежае ся до душой бюрократической атмосферы, але обзидать край и пильнуе виконання заряджень. Бесѣдникъ высказуе бажанье, аби при цѣлковитѣмъ заповненю рѣзноправности вѣрноповѣданъ поперто такожъ водповѣдно релігійной чувстватости католіцкой части населеня. Бесѣдникъ твердить, що водносиня нѣ Галичинѣ за часѣвъ абсолютизму въ Австрійѣ були бы инакше уложили ся, коли бы Галичина передъ 1848 рокомъ мала була такожъ Калай. Делегаты Пергельтъ иптерпелювавъ министра о емиграцію до Босны о пануючій тамъ робитничій и промысловій водносиняхъ. Подючи за примѣръ Ломбардію и Венецію, бесѣдникъ стверджуе въ натискомъ, що сама добра адміністрація окупованого краю не дае заповненя, що край буде рязъ на все задержаний. Дялятого бесѣдникъ пытае министра о політичне становиско населеня въ его водношеню до Монархіи, а имено, чи давнѣйше недоволене въ окупациі и австрійской адміністраціи зменшило ся водповѣдно до ихъ користиного дотеперѣшного результату.

Министръ Калай дякуе Козловскому за слова признаня и заявляе, що Босна се, що въ ея адміністраціи доброго, завдячуе самѣй монархіи, котра адміністрація була для Босны примѣромъ. Що до остаточныхъ обчислень и утвореня репрезентативнаго тѣла для Босны о що она вже неразъ упоминала ся, министръ звертае увагу на се, що на заснованю університету въ Сараевѣ духовный ровень місцевого населеня не е ще водповѣдно розвиненый. Що до сербской церковной автономіи, министръ ще разъ стверджуе, що правительство выминае всяку пресію на церковный органы старо орієнтального вѣрноповѣданя и порѣшуване справъ лишае покликаннымъ до сего органамъ. Министръ нѣчого не знае про пробуваню въ Будапештѣ босаньску депутацию ані о бажаняхъ, які она має представити. Що до послѣднего пытаня Пергельтъ министръ стверджуе, що недоволені мусять везуды бути. Министръ однакъ переконаний, що загалъ населеня чуе се и е переконаний, що его положеня поправило ся въ порѣвнаню азъ симъ, що було давнѣйше. Въ мѣру, якъ цивилізаційна справа буде поступати напередъ и потягне за собою матеріальный добробытъ народа, буде що разъ бѣльше скрѣпляти ся переконаня о користиай власной ситуаціи. Бесѣдникъи здае ся, що вже теперь можна ска-

зати, що на населене Босны и Герцоговинны можѣ безусловно числится.

Образки азъ крайны еміграціи и стрейку.

(Докличена.)

Якъ люде азъ царствѣ Бартфельда почули, що по другыхъ селлахъ стрейкують, то доведенъ до крайности змалюванымъ тутъ высше угисками такожъ почали стрейкувати и въ середу по Великоднихъ свѣтахъ [25 дѣтня] занекали всю роботу на обшарѣ двѣрѣкѣмъ.

Зъ-разу Бартфельдъ пробувавъ робити чужими людьми [азъ Борнишкѣмъ и Кудри-нецъ], але якъ побачивъ, що то не йде, бо тѣ люде, дѣлавшася, о що ходитъ, добровѣдно водѣшли азъ работы, пустивъ ся на дорогу провокаціи, щобы Пандичанъ вывести азъ равновѣги и тымъ способомъ придбати собѣ водъ правительствѣ острій мѣры на неповѣрныхъ. Отже въ саму проводну недѣлю, коли люде вышли пополудня азъ Вечѣри, на наибѣльше свое зачудованя побачили, що на палѣскомъ огородѣ середѣ села одинъ жидъ ходитъ за плугомъ а другій поганяе — оріють собѣ лѣбѣско парюу коней на обсабизъ цѣлоу громады, а азъ боку похажавъ молодой панъ „джедѣжцѣ“ Мортко Бартфельдъ, гордый мѣла видикъ азъ зальотахъ. Такого чуда громада въ водъ початку свѣта не видѣла, тожъ щобы пригадаѣти панамъ „джедѣжцѣмъ“ належне пошановане для св. недѣли, перескочило кѣль-кохъ паробѣкѣвъ черезъ плѣтъ, выпрыгали конѣ азъ плуга и пустили ихъ на зелену пашу; потѣмъ, не зачѣпаючи нѣкого, вернули назадъ на улицю. Тутъ на дорогѣ и за дорогою на окопѣ стоявъ цѣлавый христіанскій народѣ, вышоваши азъ Вечѣри — тазды, бабы, молодѣжъ и дѣти, поглядючи преспокойно азъ горы, що то далѣ азъ тон „кумедіи“ выиде. Отже рпцарскій молодой панъ „джедѣжцѣ“ Мортко побѣгли до „палацу“ за „револьвержѣмъ“ и вернули водтамъ въ товариствѣ по-бережника Стрѣльбицкаго, котрый [попѣи — омен] нѣвъ въ рукахъ дубельтовку. Водтакъ выстрѣлили пять разѣвъ черезъ плѣтъ въ сторону згромадженного народа, а то панъ Мортко стрѣляли три разы азъ револьвера, а панъ Стрѣльбицкій два разы азъ дубельтовки. Але на щасте не трафили нѣкого, только кулякъ револьверова перелетѣла Викторови Ляцнн-скому коло уха та и трѣхи водъ свѣту оло-ва перелыкалася одна баба на окопѣ.

На ту канонаду надѣйшовъ войтъ азъ присѣжыими и безъ револьвера, азъ простою водѣтовскою палицею пѣйшовъ до двора, де серіозно запытавъ молодого пана Мортка: „Пане! на що стрѣляете до людей? Тажъ то не псы! та и село моглибы-сте запалити!“ Але — той розкричавъ ся, що на него напали, що ему двѣрѣ хотѣли розвалити, що войтъ всѣхъ выстрѣляе азъ „револьвержѣ“ и такий вышій плѣвъ нѣсѣвѣтничъ, а потѣмъ, щобы себе салвувати, выславъ двѣ формальки до Борнишкѣмъ по жандармѣвъ. Думавъ певно, що приидѣ ихъ хотѣ двѣцѣть, але пришло всего три та и тѣ не мали що робити. Переконавшися по переслуханю свидѣѣвъ, що рѣчь такъ ся мала, якъ то мы повыше представили, жандармы нѣкого навѣтъ не арештували, але водѣхали спокійно домѣвъ, а только записали, что панъ „джедѣжцѣ“ цѣлкомъ непотрѣб-

но стрѣляе до людей азъ револьвера, и дуже можливо, что молодой панъ Мортко Бартфельдъ буде ще водповѣдати за „falszywe obchodzenie się z bronią“ хочъ певно має Waffenpass-ы, котрыхъ п. к. староство мужакамъ на дикѣ азъ засады выдавати не хоче. На томъ тотѣ пригода и скончыла ся.

Водъ того часу дотеперь пануе азъ громадѣ цѣлковитый спокѣй. Мимо того азъ субѣту 5 ого мая с. р. прийшла до громады компанія войска азъ Чорткова, заквартирувалася на двѣрѣкѣмъ обшарѣ и позобѣла тамъ и доси, хотъ по правдѣ сказавши не має азъ кимъ „воювати“. Люде ведуть ся преспокойно, хотъ твердо обѣтають при свѣѣтъ жадаю побѣльшени нужденной платнѣ та усугубени немож-лавныхъ драчъ, и не йдутъ на работу. Зробили зымыку збѣжа, подпимають та годують бѣднѣйшихъ и кажуть, що можуть вытравити хотъ-бы цѣлый рокъ.

Здасть ся, що каждый, хто безсторонно прочитавъ и розважитъ выше наведеней факты, признасть рѣцію тымъ бѣднѣмъ людемъ. Ихъ жадаю слушны и справедливы, дялятого частъ крайный, щобы панове азъ обшару по-кынули собѣ несорозумѣльнй улюбѣ, азъ граничыхъ справедливости побѣльшали платню и усугубили всѣхъ прикроствѣ, якыхъ дѣлае марѣдъ азъ стороны многыхъ сшарѣвъ.

Нарѣдъ веде ся розумно, спокѣйно и серіозно. Найбѣльшимъ доказаомъ сего е, що доси не было майже нѣякихъ арештованъ. Не доводѣтъ же, панове, тыхъ масъ до розуки, не высталяйте ихъ непотрѣбно на дальшій пробы, але залагодѣтъ справу по слушности та справедливости, и то чымъ скорше, тымъ лѣпше, бо невдовѣтъ може повѣны огорнути цѣле Подѣля..

X.

Зъ театру войны.

Про увѣльненя Мафкинга маємо лише неясны и въ бѣльшій часті суперечны вѣсти. Въ корреспонденціи азъ Преторіи бюро Равтера поленюе програу Бурѣвъ зрадою одного азъ командантѣвъ. Командантъ Деларей борѣвъ ся успѣшно цѣлый день азъ колюмою, котра надѣйшла азъ полудни. Однакъ азъ ноци азъ середѣ на четверѣ одинъ офицеръ цѣфнувъ ся безъ розказу, не повѣдомивши про се Деларея, и въ той способѣ отворивъ Англійцѣмъ дорогу до мѣста. Одинъ дневникъ доносить азъ Лоренцо-Маркиа, що цѣла во-енна сила Бурѣвъ водъ Мафкингомъ разомъ азъ арматями понала дня 17 с. м. въ англійскій полонъ. Губернаторъ Мильнеръ затѣла графованъ до Чемберлена азъ Капштаду: Генералъ Бартонъ телеграфуе, що Мафкиръ дня 17 с. м. увѣльнено. Дѣякъ дневники новосѣтъ, что командантомъ колюмны, котда увѣльнила Мафкига, бувъ генералъ Киченеръ. Мимо всѣхъ тыхъ вѣстей Робертъ телеграфуе, що доси не одержавъ урядоной вѣсти про увѣльненя Мафкинга.

Робертъ доносѣтъ, что похѣдъ Булера иде нинѣво, бо вѣдѣнныя знищена Рунди доносѣтъ, что занявъ Лядибрандъ, а Гунтеръ, что посу-вае ся зѣвожъ зѣльничѣвъ азъ провинтомъ для Мафкинга и уряджуе полесныи шпиталь, абы перевезти недужныхъ. Метуенъ покынувъ Гопштадъ, абы спѣдѣлати азъ Гунтеромъ. Въ дорожѣ до Лидлѣю (на ораньскій территоріи)

Бурѣ ударили на англійскій конвой, такъ что Англійцѣ мусѣли цѣфнути ся.

Державный секретаръ азъ Вашингтонѣ принявъ депутацию Бурѣвъ и залывѣтъ ѣй, що президентъ розными водносинами змущеный перестѣргати безсторонну нейтральность.

Ліабоульскій дневникъ приносѣтъ потвер-дження вѣсти, що Крігеръ казавъ португаль-скому консулеви выхѣти азъ Трансваля.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загалый зборъ фѣліи Руского товариства педагогичнаго азъ Рогатинѣ водбуло ся дня 25 и. с. дѣтня с. р. дуже поважно при участі 22 членѣвъ. — Новыхъ членѣвъ выписало ся до фѣліи трѣхъ. — На загалый зборъ Товариства до Стани-славова выбрано делегатомъ п. Петра Король-чука азъ Юнашкова. — Членѣвъ числѣтъ фѣліи 30, азъ того учатѣльствѣ народныхъ 19. Конференціи водбула фѣлія азъ сѣмъ роцѣ одну а заздѣвъ выдѣлу два. Водчитѣвъ было три, а то: п. Андрий Гургула читавъ „Про розвитокъ школьничѣва руско-народного въ Галичинѣ по 1868 роцѣ“ и „Учителѣ а сусѣбѣльствѣ“, а п. Леопольдъ Балицкий „Про выхованя интелектуальне“. — Головою фѣліи на рокъ 1900 выбрано поновно о. Іосифа Макоговского, заступникѣмъ головы п. Гургулу а касіеромъ п. Трача. — Приходу мала фѣлія азъ сѣмъ роцѣ 21 ар. 94 кр. а роходу 5 ар. 70 кр. Пере-идѣтъ на 1900 рокъ 16 ар. 24 кр. — Въ бібліо-тецѣ фѣліи было 36 книжокъ. — Дня 24 мая водбуде ся конференція, на котру п. Іосифъ Коцанъ зголосивъ ся азъ водчитѣмъ.

Зъ Пѣдгаччини пишуть намъ:

Въ недѣлю Тѣмуню о 2 год. пополуудин водбуло ся азъ Беневѣй отворене по-нои читальнѣ „Прѣсвѣтъ“ азъ хатѣ го-сподарѣ ч. Федька Фаріона, котрый половину хаты водступивъ безплатно для читальнѣ. Тамъ збѣралосѣ до 30 переважно молодшихъ людей, прибувъ такоъ азъ парѣхъ азъ Богатѣв-цѣвъ о. Коритко и кѣлькохъ сѣлянъ азъ Бо-гатѣвцѣвъ и Соснова. На вѣданя о. Коритка збѣраны розпочали зборъ трикратнымъ вод-спѣванемъ „Христовъ воскресъ“, по чѣмъ о. Коритко телыми словами задрѣвъ збѣраныхъ до працѣ надъ прѣсвѣтою и пожелавъ, щобы, якъ теперь цѣла природа будить ся до ново-го житя, такъ и мы водродились азъ отворе-немъ читальнѣ. По томъ одинъ азъ бѣднѣ-скихъ членѣвъ „Прѣсвѣтъ“, Михайло Содо-мѣра, забравъ голосѣ, попрѣсавши о. Коритка, щобы обнявъ проводъ зборѣвъ. Вѣтъ зачавъ словами поета:

„Велика нива, то великій трудъ,
Великій нашъ вѣсюда перелогъ;
Тра сѣла працѣ, сѣла азъ сѣрца змоги,
Щобы сповнити сѣй народный трудъ“.

и на тему застою на найбѣй прѣсвѣтлѣй нѣвъ выголоосивъ довшу бесѣду. Въ нѣй указавъ на велику нагу прѣсвѣты, на користи, які людемъ приносѣтъ читальнѣ, подючи за взорѣць читальню „Прѣсвѣтъ“ азъ Скалѣ; вѣбѣи зѣвавъ громадянъ, щобы якъ найчисленѣй-ше приступали въ члены читальнѣ, а зновъ спѣсѣбныхъ людеи до працѣ на прѣсвѣтѣй инѣвъ зѣвавъ, щобы непожалували труда для добра меншихъ братѣвъ. Таа бесѣда молод-

(5) Зъ надъ Спревы.

Подаетъ Евгений Мандичевскій.

(Дальше)

Ще въ 1560-тыхъ, ба и въ початкахъ 70-ыхъ роцѣвъ, кажуть, не було въ Берлинѣ бѣльше надъ три або чѣтари готѣль, котры бы дѣйствно на сю назву заслужували. „Пѣдъ липами“ стояли лишень: Hôtel de Rome, Hôtel du Nord, та British Hôtel, и тамъ заваджали заможны чужинѣвъ и сходиливъ ся самѣ цѣвѣтъ елѣганцкой интелігенціи. Веѣ прочі завады были собѣ цѣлкомъ скромны „Gasthöfe“ азъ до-мовою кухнею, въ котрой перше мѣсце зани-мавъ нѣмѣцкій Schnitzel, а за нимъ: Schweine-рѣкѣлѣйшъ и дрожачій Eisbein mit Sauerkohl, ласощъ великого канцлера. Нинѣ вже инакше. При головныхъ улицахъ, недалеко двѣрѣвъ, пышають ся завады палаты азъ шумными и многообѣщующими надписями: Kaiserhof, Für-stenhof, Hôtel Imperial, Hôtel Central та инші азъ гучною рекламою, по котрой судячи можна надѣйгася, що все уряджене, устрѣй и услуга водповѣдае всякимъ вымогамъ комфорту, еле-ганціи и моды. Нема тутъ уже льокальных признакъ. Противно, на мѣни нарадуе мѣсто Eisbein'у mit Sauerkohl богато стравъ, назва-ныхъ красными своими и чужими словами, які лишень змогла выдумати межиннародна кухня, а на особной зновъ картѣ напитковъ. Въ такихъ рѣстаураціяхъ особно бувають пиварѣи и винарѣи, та сли хоче ся ѣти, мусѣтъ ся и пити, бо инакше грозить стѣоретининова фор-мула: „Speisen ohne Getränke kosten zehn Pfennige mehr“.

А водтакъ идутъ каварѣи. Тыхъ такожъ не було давнѣйшими часами такъ богато, якъ нинѣ. Колись знали Берлинѣ цукорѣи, де по-крѣплялись кавою або шоколадомъ та закусу-

вали домовыми бубликами vulgo Pfannenkü-chen'am. Нинѣшній горожане поступовѣ. Вони постарались о просторѣй каварѣи азъ елѣган-цкими и выгѣдно урядженными сѣлами, котрыхъ фронтѣи стѣны дѣлають водъ улицѣ величав-скій шибѣ, а при нихъ сидѣтъ звычайно панки, котрымъ о то йде, абы каждый бачивъ, на що вони собѣ можуть позволить и яке Trink-geld дають прислужѣ. У серединѣ, день и ноцъ, ажъ кашить водъ гостей и звынон, услужнои службы. За давныхъ добрыхъ часѣвъ сидѣли вже о осемѣй, або девѣтѣй вечеромъ мужичны та женичны дома и вели жите тихе, идѣлично, у тѣсному кружку родины, оеъ таке, якъ ба-чымо його вымѣтоване на окладинахъ кож-дого рѣбника невнимно Gartenlaube. А нинѣ рогулялись оба полы и забавляють ся до пѣзна въ ноцъ по театрахъ, концертахъ и ка-варѣяхъ. Та вже добре азъ пѣвнѣчѣи, якъ вони йдуть спати.

Велику ролю водграваетъ у Берлинѣвъ ихъ національный напитокъ — пиво. Воно та кожъ не остоилось передъ напоромъ модернии культуры, котра вплинула и на смаковѣй зда-рады людеи та заподѣляла деякѣ замѣтны пер-евороты. Три десятиа лѣтъ назадъ не знали у Берлинѣ нишого пива, якъ лишень кваско-вате бѣле (Weissbier), котре подаѣе у вели-чезныхъ скляныхъ чашахъ, и якъ у насъ жа-даѣе склянку цѣлу и Schnitt, такъ тамъ eine kleine або eine grosse Weisse. „Weissbierstube“ названо давнѣйше льокалѣ, де шипкувавъ ся той напитокъ, и ще нинѣ назва тая лишилась. Давнѣйше сходились тутъ мужичны, коли вод-дорвались водъ щѣденон працѣ: сѣлеповѣ люде, властѣтель малыхъ реальностей, низшій урядники и выслуженій офиціалісты. Що за-рѣбнѣи и тутъ межѣ колись а нинѣ! Нинѣ сходятъ ся тутъ люде низшои клѣсы и пропн-вають собѣ денный зарѣбокъ.. Въ лучшихъ

рѣстаураціяхъ дають крѣмъ бѣлого и темне, звычайно баварске пиво. Въ першорядныхъ рѣстаураціяхъ и каварѣяхъ мусѣло національ-не, бѣле пиво цѣлкомъ уступити передъ чу-жими виробами. Тутъ подибуюмо ясныи цѣль-енеръ, баварске, чи монахійске лучшѣи марки, шпоррь, нормбергерске, и ерлянгийске, выгѣн-стѣванъ, кульмбахеръ, або мѣсцеве: Schul-theiss, Patzenhofer, Harnpholdt та инші, котрыхъ достатчуютъ берлинскій або доохрестный бровары.

Цѣлавѣ суть написы на вывѣскахъ ма-лыхъ гостиницѣвъ, назначеныхъ для послѣд-нои клѣсы мешканцѣвъ. Der hungrige Wolf, Zum wüthenden Hunde, Durststillehale и тымъ подобѣи, подекуда майже неможливѣи таблицѣ стѣгають гостей.

Окрѣмъ тыхъ пиварѣи, рѣстаураціи и каварѣи рѣбаного сорта е ще одинъ льокаль, що заслугуе на згадку, бо вѣиъ досѣтъ ха-рактеристичный для великобѣрѣского руху Бер-лина. Называѣе вѣиъ Aschinger Bier-Quelle и має около трицѣтъ фѣліи въ мѣстѣ, котры стоятъ водъ зарѣдомъ акціонного товариства, якъ много нишихъ, бѣднѣшихъ и меншихъ фѣрмъ. Веѣ фѣліинѣи склады урядженѣи на одинъ и той самѣ способѣ. Зъ верху пома-лованъ азъ бѣло-синю кратки и не рѣбнѣтъ ся нѣчимъ, якъ лишень просторонію сѣль, котрыхъ нема зычально бѣльше, якъ двѣ. Веѣ се, сказати-бъ сѣвѣданковѣи похѣдъ, де крѣмъ ковбасокъ и „канѣпокъ“ [belegte Bröckchen] ледво чи мѣгъ бы ще бѣльше достати. Обѣлу-гуе тутъ кельнерка убрана въ бѣло-синю сукню, а напитки роудѣлюе лучшого сорта „Bierknecht“. Тутъ вѣчнѣи рухъ. Одинъ вхо-дѣтъ, другій выхѣдѣтъ. Довго нѣхто тутъ не сидѣтъ. Зголодѣвъ хто азъ мѣстѣ а далеко до дому, вступитъ, азѣеъ, выпѣе и забѣраѣе чымъ борше далѣ до своѣи работы.

А кѣлько тамъ е ще рѣстаураціи авто-матичныхъ, котры заосмотрюють свои штучныи шафки рѣзнокрѣмными стравами и стѣгають лю-дей, що не радо дають кельнерамъ „на пи-во“! И сього давнѣйше не було, бо Берли-нецъ не знавъ передъ трицѣтъма роками нѣ-чого бѣльше, якъ свою сусѣдню „Weissbier-stube“.

Зъ-водки сеѣя змѣна взялась и то такъ борзо, та майже раптовно, легко агадати. Все те заподѣвъ прирѣбѣтъ людности, абѣльшени руху торговельного и поступѣу въ всѣхъ га-лузѣхъ культуры. А Италіинѣвъ Giovanni Bo-glietti въ своемъ описѣ Берлина*) звалюе зыну на Французѣвъ, кажучи: „Questo fatto coincide col ritorno dei soldati dalla guerra fran-cese e dalla irruzione dei famosi miliardi. Il contatto coi vinti avrebbe dunque servito a gua-standi i gusti semplici e rozzi del vincitore? I Francesi avrebbero inoculato di loro vincitori il germe della molezza, della decadenza? Graecia capta ferum victorem cepit? E troppo pre-sto per sapere ora queste cose. Le sapranno i nostri pronipoti, forse.“ („Сей фактъ припадае на повортѣ жовнѣрѣвъ азъ войны французской и вливаетъ славетныхъ мільярдѣвъ. Чи аѣ-тѣнене ся азъ побѣдженными могло бы зничити смакъ простѣи и неокресаный побѣдѣица? Чи Французы мали бы защѣпѣти своимъ по-бѣдѣицамъ зарѣдъ податливости и упадку? Graecia capta ferum victorem cepit? Занадто е скоро, щобы се пѣзнати. Се може спѣдѣнаѣтъ нашъ правнѣуки“).

(Дальше буде.)

*) Nuova Antologia di scienze, lettere ed arti. Quarta serie. Volume ottantunesimo, della raccolta volume CLXV. N. 7. Roma. Direzione della Nuova Antologia. Via S. Vitale. 1899.

ШКОЛА ЪЗДЫ НА РОВѢРАХЪ „PATRIA“ у Львовѣ ул. Костюшка ч. 8 (рѣвъ ул. 3-ого Мая)

порукае славнозвѣстныи роверы **Patria** азъ „Solingen“ [найбѣльша сталь въ Европѣ] роверы безащѣпныхъ и для гѣрскихъ терѣнѣвъ „**Austria**“ азъ Дрездѣиъ, „**Premier**“ азъ Coventry и Seidel-Nauman'овскіи „**Germania**“ азъ Дрездѣиъ. — Догѣдѣиъ услѣва сплаты. — Пошукуемо заступникѣвъ для провинціи. 285 6-16

го селянина паробка зробила добре враження на зборних. Потім відчитав другий член "Просвіти" Андрій Собік, привітне писмо "Просвіти", а відтак поспів статут читальні "Просвіти". Після вибору виділу читальні заохочував Омелько Содомора громадян до складання уділів на основанні крамниць при читальні. Є надія, що справа ся в недовзі здійснить ся, бо члени читальні нею живо цікавляться. Вибраний головою Мих. Содомора подякував всім членам за вибір, а о. Кориткович за те, що взяв участь в тій народній святі і теплим словом закріпив зборних до праці на просвітних полях; висказав також надію, що новозаснована читальня наведе в свій щиро прихильника і робітника на просвітних перелозі і до той праці пожелав йому здоров'я і сили на багато літ.

Загальні подобились даї декламація з поезій Франка: "Каменяр" і веснянка "Грив сонечко", котрі удачно віддекламував голова М. Содомора. На зборах ухвалено вислати для читальні "Свободу", "Комару" і "Гружасіа Луду" з огляду на Польків, котрих вступило кілька до руської читальні помімо того, що в Беневі в кулко рблячиче. Членів до читальні вступило до 60, а в надії що буде більше.

М. Стрипний.

Письма з краю.

Зь Золочівського. [Господарське віче в Б'ї Камени].

Виділу товариства "Сільський Господар" в Олеську дав новий доказ свого трудолюбного життя. Бажаючи розширити світло науки і поступу у всіх місцях свого круга діяла і втягнути до свого товариства як найбільше число хліборобів, він устроїв господарське віче в містечку Б'ї Камени 16. мая с. р. На се віче прибуло по-над дві сотки міщанів і селян, а лише, на жалі, трох священників, іменю місячний парох і голова Читальні о. Колач, о. Модолюський з Белаці і о. Сільський з Умиш. Крім них були ще три священники з виділу товариства, т. є. о. Тома і о. Юліан Дуткевич та о. Цєбровський з Кутбів.

Віче отворив о. голова товариства в Читальні о. 3. години пополудні промовою, тривающею 3/4 години, в котрій вказав на значіння і користь учня ся з товариства взагалі, а на цілі засновання "Сільського Господаря" зокрема. Вказавши відтак спасенні наслідки праці руських товариств "Просвіти", "Народний Торговець" і "Дієтра", заохочував присутніх хліборобів, щоб вони громадно приступили до одногодого доси руського товариства господарського, заснованого для їх власного добра.

По сій промові, влюстрованій примірами з життя різних народів, жіночих в сторони гористих, надморських ба і в далекій Б'ї, вилася о. п. П. Петришин реферат про плекане рогатих худоб. Після вдаті бесіди цілогодинної виклад його був, як звичайно, перенесений гумористичними епізодами і практиками, сягаючими в круг дотеперішного скотоводства у наших селян. Зазначивши сямь способом найважливіші хиби в плеканні худоби, вказав присутнім дорогу, якою можуть прийти до молочних коров і сильних вівців. — В дискусію над сямь викладом забирали голос слідуєчі бесідники:

О. Тома Дуткевич в предовбій промові доповнював і пояснював деякі точки з викладу референта. В тій часі зачала коміята Читальні вично випорожнювати ся; видно, що наш народ не любить, щоб про одну матерію за багато балакали. Делай знов виходили з віча говорили: "Мы гадали, що тут будуть те давати, а они ино говорить тай говорить". Ну, се також цікаве до характеристики тутешнього люду, як також і се, що по бесіді о. Дуткевича один міщанин б'їокаменецький запытав його, що то є паскудники у худобі. Тота інтерпеляція, як і відповідь на по о. голови і референта змилували загальну увагу. Поважливі інтерпеляції ставили господаря з Белаці, котрий в тутешній околиці завдяки доброму примірові і науді свого дідка п. Яв'яського, найкраще плекують рогату худобу. Одень з них, ч. Федько Лозовий, питає, чим л'їше корити корови: картоплями чи буряками, а другий, ч. Михайло Бучаць, запытав ся, котра раса худоби для нас найліпша.

Обісля о. В. Цєбровський з Кутбів реферував про пожток і способи управы ишних рогатих, а відтак про значіння плодотвору в рільництві. Реферат сей, вилася в пам'яті, трактував подобну управу плодотвору ишних рогатих і в д'ятого в першій часті був трохи за сухий, за те в другій часті, про плодотвор, викликав сильне зацікавлення вчотних. — В дискусію над сямь рефератом інтерпелював п. Ілько Комаранський з Б'ї Камени, як глибока має бути орка, ч. Ілько Квасниця, як садити щепи в шурт і як управати землею під просо.

За-для спбзнення пори віддав з днявного порядку третій реферат отця Юліана Дуткевича з Дуба о промислі садівничому. При кінці віча остергав ся о. голова зборних, щоби не купували штучних навозів у жидів длитого, що жиди сї навози фальшують. Причиною сего перестороги в відрадний обяв, що ту-

тешній хлібороби за спонукою "Сільського Господаря" зачали вже сїножати по-правляти канітоті і томасино а поля суперфосфатом. Отже хітри жиди, користаючи з кожної нагоди до легкого зиску, вже в торгівлю сямь продуктом старають ся заохотити в свої руки. Отже о. голова радив спроваджувати штучний навоз лише через товариство "Сільський Господар" або, кому наручійше, через "Народну Торговлю". — При сій точці інтерпелював о. Сільський, чи томасина розпускає ся на сїножати, или не приорує ся.

Віче замкнув о. голова о год. 7 1/2 вечером, почимь роздано всім присутнім статути "Сільського Господаря".

Виділи сїя дописи мушу знов зазначити немилу перерву в зазначеній вічу, яку викликала поява жандарма, котрий пытав ся о. Колача: що се за збори і чи они мають писемне позволені від ц. к. старости. Як в довідав ся, відділ "Сільського Господаря" довів до старости в означеній реїнци про устроєні віча в Б'ї Камени, отже п. староста повинен поучити підчинену ему жандармерію, що она не має права пхати ся на віча, устроєні громадським товариством і тероризувати сільських горожан держави.

В. Ф.—жс.

НОВИНКИ.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислоу у Львові.

— В львівському краєвм суді каримь відбула ся сьогодні рано перед судом присяжних розправа противі Івана Белея редактора "Діла", обжалованого Абрагамом Лемилем, владателем реальності, покутним інсаром і дітарем одного уряду в Чешанові, о провину з §. 488 зак. карн. [безобставне обвинені о негонової і неморальній чинності], підпадаючу після §. 493. карі арешту від шести місяців до року, а сповнену ум'якненм з 192. числа "Діла" з 1899 р. дописи з Чешанова, в котрій Абрагама Лемила названо п'явою і гіною, що висмеє наш народ в той спосіб, що скуповує декрети спадкових за май грош в відтак процесу субвалістелів і лупити їх немилосердно. Редактор "Діла", признавши на себе одвічальність за ум'якнену дописи і обвизавши ся перевести доказ правди, засів був сьогодні на лаві обжалованих. Трибуналом проводив радник п. Кароль Підляшечий, востангами були радники ш. Філіп і Нагілік, протоколував п. Якович. Обжаловуючого Лемила заступав адв. д-р Кагане, а обжалованого редактора боронив адв. д-р Кость Левичий.

По виласованні лави судів'я присяжних наступило переслухання обжалованого редактора. Він заявив, що ум'якнену дописи свідомо, доставши в від чоловіка поважного, правдолюбного і народолюбця, пароху з Любичів [о. Сев. Метелль], а о правді наведених в дописи фактів не міг сумніватися, бо в ній наведений були імена поважних селян, цюри і числа урядов. Коли ж ті факти правдай — а се викажуть свідки — тоді п. Лемилеві заслужено належить ся назва діяча" і "гіна", уживана в журналістці на таких людей, що висмеють і руйнують бідний народ. На свідків покликав обжалованого самого Абрагама Лемила [нехай перед судом самі збави правду] і о. Сев. Метелль з Любичів.

По переслуханні редактора почато переслухати Абрагама Лемила і він признав, що більше, ніж можна було надіятися. Показало ся, що він від дванадцяти літ веде покупки писарство в Чешанові і навіть не пам'ятає, кілька разів за те був караний. Показало ся, що він множество гістоїв робив викуном декретів спадкових в рбаних селах повту чешанівського, почали вказати і інші погані справи. Пань Абрагама Лемиле під допитамі председателя трибуналу і д-ра Левичого почав крутити мову о окроп — і по переслуханні его як свідка не прийшло вже до переслухання о. Метелль. Заступав Лемила заявив, що Лемиле в відступив в від обжалованія, а в свід за сямь председателю трибуналу оголосив вирок уволюючий редактора "Діла" від вини і карі а засудуючий Абрагама Лемила на заплату коштів процесу.

— Загальні збори Руського товариства педагогічного — пригадуємо се — відбудуть ся д. 3 п. 4 червня с. р. (в лат. Зелень свята) в Станиславові. Програма зборів подає в 99 ч. "Діла". — Засідання виділу відбудуть ся д. 26 с. м. о год. 6 по пол.

— Людовий концерт в честь Т. Шевченка відбудуть ся в неділю д. 27 с. м. в сали Народного Дому у Львові о год. 5 по полудні заходом Головного Виділу товариства "Просвіта" при участі Львівського Воєна і Кружка музичного. Ціна м'єсць: фотель 60 сот, першорядне крісло 40 сот, другорядне крісло 30 сот, вступ на салью 20 сот, вступ на галерію 10 сот.

— Хлопське віче. В понеділок д. 28 мая відбудуть ся в Радеків о год. 11-би в стодолі господаря Василя Луцева хлопське віче з слідуємим порядком: 1) Реферат політичний (о. Зельський); 2) Про окружний громади (п. Корнелі Стефанович з Козло-ва); 3) О радах громадських (о. Петрушевич); 4) Про ординацію виборчу до союму (о. Зельський); 5) Висесня. О год. 9-би відправити ся Служба В. і буде наука. Про-

симо дорогих міщан з Радекова і селян з сїолиці прибути на то хлопеке віче. Відділ виділу "Селянської Ради" в Камени стр. о. Сидри Зельській, голова. Гаєрихо Муляквич секретарь.

— Віче в Поручині відбудуть ся д. 29 п. ст. мая о 12 год. в полудні в тамшнім приходстві заходами "Селянської Ради" в Бережані. [Вчера в оголошені у нас програми сего віча не подано дня скликання віча; він се доповнюємо.]

— Про церковні в Лисичах пишуть нам з-під Стрия: В однім з останніх чисел "Діла" була згадка, що в Лисичах зазначено муровану церкву, та запитувано, яка сему причина. На се пытане мабуть і сам місячний парох о. Б'їжницький не умів би дати відповіди. Фактом є, що церква, хоч і не стара ще, валила ся і грозила небезпеченством; д'якого я замкнули. Але фактом є і се, що Лисичі — село велике і багате та що сама ся замкнена церква повинна мати і мабуть має значні капітали в скарбоні, бо при дуже незначних видатках має від дошого черги дати по 400 ар. річного доходу. Тимі капіталами можна було церкву ратувати від руїни або навіть відбудувати. Та на жалі ані громада ані влада духовна не може допросити ся у о. пароху рахунку з тих грошей, котрих він орудує враз з славними з слідних виборів відомі і провізором Якимом Тижбиром. Чи Веселітійша Консистерія не має на се способу?..

Друге писмо в сій самій справі додали ми таке: Вертає і в Жидачева від славові та хотів в Лисичах вступити до церкви помолити ся, але церква заставил запечатану. Жаль стиснуло мене за серце і я попеняв ся до кошчи, чи не довідаю ся від людей чого про причину тей пригоди; а се, що довідав ся, подаю до прилюдного відомости. Церква в Лисичах — се величавий мурований храм з двома каплицями по боках. Давний владитель Лисичів Сербоні виставив церкву в р. 1848 своїм коштом; але витягнувши мур під дах, продав село з незваніи причин. Тоді мур покрито тимчасово гонтом і той тимчасовий дах остав ся доси. Дах очевидно з часом постарів ся. Уже від яких 20 літ почали в нм свідати д'яри, доць чертків до середини, мур осовалив і валив ся. Попередній священник пок. о. Руденський не дав за церкву, бо дах же ко тако тримав ся; а тепершній парох о. Б'їжницький, хоч сям уже доць цюркоть в престолі, також нічого не робив собі з того. Служники, звичайно як служники: одень приходив, другий відходив, не закривав м'єсць. І так прийшло до того, що в часах, коли на Русь польські вкводили будують косячки, руський священник через недостатство довід до того, що перед самими Благовіщеням запечатав з комісією величавий храм, зважений жертвою побожних людий коштом яких 30,000 ар. Вислухавши хлопскі жалі на лисичах егомостів, вибрав ся з тремтючим сердцем до м'єсць, щоби уцїлувати руку нашого честного священника, котрий для нашої церкви жертвує своє серце і всі свої сили. Філіпчик.

— В суботу в полудні відбуло ся в Кракові в університеті торжественне вручене Юліанові Дунаєвському ювілейного диплому доктора прав. [Д-р Дунаєвський, бувший професор економі в краківському університеті а опісля міністерь скарбу, як-раз перед 30 роками осигнув докторат на краківському університеті]. Ціла сеса парада була очевидно рекламю стачниківскою партіи. Стачники звеличали одного з "своих"

— славного і заслуженого Дунаєвського, тим славного і заслуженого, що як міністерь скарбу так прикрутив шруб податкову, що вже выдержати годі, а на сегорочній сесіи союму краєвого вибів той славетний проект реформи громадскої і адміністрації, котрий обурив усь народній сторонництва і загальн народу, як руського так і польського. В "торжестві" взяли участь многі високи до-стоїнники "крайоні" (намістники ір. Пінін-скай, маршалок ір. Вадеї і инші); привітав і міністерь скарбу Бемь-Ваверк з Відня. Підчас самої паради ювілат зивів на естраді за столом, а до него промовив ректор ір. Стан Тарновскій і славословив его заслугу наукову та політичну. Серед своєї промови ір. Тарновскій сказав патерично: "Коліс Дунаєвскій як ректор габілітував мене, а тепер в відновлю его докторат". По промовах проф. Улянського і ректора львівського університету д-ра Абрагама відспівано в честь Дунаєвського кантату. Післядше слово промовив д-р Дунаєвскій пожелавши університетові дальшого розвою. Відтак вручено Дунаєвському пово-леній диплом. Торжество закінчило ся паром в честь ювілат. Розуміє ся ювілат одержав від своїх однодумців і поклон-ників багато телеграмів і вітальничих; та-ку телеграму дотав також від Цєзара.

— Стрейк пекарських челядників. Вже від кількох днів стрейкують челядники з пекарних Левенської і Райса в Станиславові. Вбачи прийшло до полагоди, але третій владитель пекарів, Гессель, не прий-мив нових умов і на м'єсці стрейкуючих челядників спровадив собі наших з Оти-ній. Отже давній челядник не допустили спроваджених до роботи, кинули ся на них і сильно побивши, выгнали з пекарні. За се арештовано чотирох підозрілих челя-дників і відставлено до суду.

— Демонстрація мулярів. Вчера в полудні зборило ся перед львівським рату-шем близько відьмдесяти мулярів позба-влених всякого зарбку. Зібраних скажили

ся на то, що до роботи коло водопроводу приймає ся робітників з-пова м'єста, а м'є-скі не мають чого хопити ся. Поліція розділа-ла годошних робітників. Добрий л'їк на людуку нужду!

— Злодій в офіцерськм уніформі. Від дошого часу окрадаю подорожних на ав-стрійських залізницях, але злодій годі бу-ло вылапати. Аж тепер показало ся, що тим шпиротом займає ся резервний по-ручник Едв. Штрассер, владитель спеди-ційного бюро в Ісєбруку. Дуже часто ве-штає ся від по всіх майже залізничних шляхах Австрії і справляє обильні лави, а офіцерськй мундур хоронив его дого від підозріння. Аж тепер трапила коса на камінь; пана поручника узянено і передано поліції.

— Причиню до шляхотскої господарни. Ипотечний банк у Львові выставив на лі-цитацію обшари двірські: Звенигород, Лати-ківці і Тручині з повнї борщівськми. Є се одна з найкращих посєлості на Подб-лю; обшаря звыж 1200 морів орної зем-лі, 400 морів ліса, кількадесят морів садів, став, млын і т. д. Одним словом сказавши: земля плывуча медом і моло-ком. Від давня-давня належала ся посє-лост до польско-шляхотскої родни Кенши-чичів, а одень з предків, умираючи перед 30 роками, полинив цілу табулярну посє-лост своим спадковим чистю і гарно загосподарованою. Д. 18 с. м. всі три зга-дані села пішли на ліцитацію в окружнм суді в Тернополі. Набув их на власнот "неошляхтич" Мошко Кіммельман за 307,000 ар. Довг ипотечний на сях сєдах выво-сиз 340,000 ар., отже врітель, що стояли на дальнм м'єсці по ипотечнм банку, втратили звыж 40,000 ар. Чи не гарний при-чинок до ославленю "polsnische Wirtschaft". Шляхта — як сказав в сій п. Вуйцік — "grymarczy ojcowizną"; в Галичині про-дає за безцінь землю жидам, а в Познан-ській комісії колонізаційній. Тут і там "ojczyzna się kurczy", а польскі верховоди, замість самих себе ратувати, руському лю-дові накидають ся з своєю новою опікою, без котрої цілком обійде ся!

— Проф. Карбень, бувший професор пе-тербургського університету і широко звістий историк, гостив минушого тижня у Льво-ві за-для наукового використання місцевих бібліотек і архівів. Карбень забрав ся до писаня исторії Європи за послідних 30 літ, розуміє ся, хоче узгладити в ній і Австрію, а спеціально Галичину. Користа-ючи з побуту у Львові відвідав він проф. Грушевського, паню Наталію Кобрин-ську, д-ра Франка і д-ра Колесу, а в су-боту загостив до товариства "Академічна Громада". Руска молодіж привітала зна-ного ученого і приятеля молодежи відпо-відно промовою, на котру відповідаючи він проєв дарувати, що не потраєти го-ворити тою самою мовою, якою молодіж его повстала, бо він не учив ся, а вже сам факт, що Росіяно в треба вчити ся руско-українською мовою доказує найліпше ви окремішноті. Цілий вечір перебув проф. Карбень серед нашої молодежи, за-водячи дуже цікаві розмови про нашу на-укову роботу, про наш видана, особливо ин-тересував ся працею молодежи, та розши-тував і загальне про жите-буте галичких Русинів. До нашого народу, до его праці і стремлінь проф. Карбень відносив ся дуже симпатично, а зь кожного его слова, зь ко-жого пытанія в'їла шира прихильність. То-му-то і Русини сердечню втали м'їж собою сего ученого Великоруса і сїоминь про его гостину лишити ся нм на все милым. — Рівнож польскій світ науковий і літе-ратурний витав сердечню проф. Карбєва в "колі літератко-артистичнм".

— Злодійним Ельдорадом став ся Львів. Зь дня на день множить ся великий крадеж і навіть публичне безчесенство, особливо на дальших улиях м'єста, є загрожене. Тому і не дивнячи, що мешканці передіють за-думують ходити в оружж в руках. Не-ма майже дня, щоби кроніка поліційна не по-тувала кілька або в кільканадцять крадежів і то часто на сотки коров. Хоч поліція зь одної сторони старає ся дбати в свою о-п'їку вічних пташків, то зь другої сторо-ни є она безрадна зь причини малого, як на Львові, поліційного персоналу. Наклику-вана мешканцям а навіть доматані дивни-ків о побільшені поліції, в голосомь воші-кового в пустиня. Рада м'єста займає ся всім, але найменше сєю пекучою справою. Мешканці Львова пытають тому, коли вже сотка геронтов м'єскої ради полагодить сю справу?

— Май поправив ся, бо від двох днів маємо вже правдиву весняну погоду, хоч воздух ще досыт холодний. "Пророк" Фальб може повелачи ся, що его ворожба о майній погоді до тепері сповнила ся. За-повнів він до половини мая дощ, світ, змиго і вітер, і оно в дійсности так бу-ло. Коби лише друга половина мая устатку-вала ся і була погідна, бо низше хліба тре-ба буде в'їти з Галичи до... Італії на свій воздух.

— Узянено асентрункового агента. В Станиславові узянено жда Лібліха на до-несене годнишника Шехтера, котрому Лібліх уволнив зь війска сына. Шехтер хотів вымусити на Лібліху зворот запла-ченої нагороди, а коли сей не хотів гро-шей віддати, довів на него виставити.

— Многадінний! Перед судом прися-глих у Львові відбула ся вчера розправа против 19-літнього Іос. Пасєрба вел Пасєр-бовича, обжалованого о рабунку. Д. 24 лю-того с. р. выдер ввечером п. Фідрі-ковей, жиді купця, льорнетку вартости 8

ДѢЛО

Выходить у Львовъ ще дни (крѣпше нохѣл в руцѣхъ святѣхъ) о 5-той годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстника найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ во второкъ, и во второкъ и пятницу на перепишу разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и испорты принимаютъ: у Львовѣ администрація „ДѢЛО“ д. Баторія ч. 24. Центральное бюро отогоспелъ: у. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ад. Кароля Людвика 9, и А. Одышевского ул. Казимѣ-Бжого 2; — въ Яроуляхъ: Л. Крижановскій; — у Вѣ-уни: М. Дука, I. Seilerstätt; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hasekstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфуртъ и Гамбургъ: M. Hasekstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатанность за испорты платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи:	за границей:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 22 ар.
на полъ року . . . 8 ар.	на полъ року . . . 11 ар.
у Львовѣ:	
на цѣлый рокъ . . . 14 ар.	на полъ року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 3-50 ар.	на мѣсяць . . . 1 ар. 20 ар.

Редакція, администрація и издательство подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуютъ ся лично на по-передне застережене. — Рекламация неоплаченъ възвѣтъ въ портъ.

Изданіе чиломъ 6 ар. на пров. 7 ар.

Огоспелъ възвѣтъ принимаютъ ся по цѣлѣ: 10 ар. въ одинъ ефротъ издательство або въ мѣсяць а въ рубрицѣ „Надбѣла“ по 25 ар. а. л.

Подати и извѣтъ доносенія привезенъ членомъ ся по 15 ар. възвѣтъ.

Справа селяньского стрейку въ парламентѣ.

Справа стрейку рѣльных робѣтниковъ, якій проявивъ ся сѣ весны въ кѣльмѣнцѣхъ сѣлахъ борщѣвского повѣту, вѣ нашѣмъ чѣтѣ-телѣмъ знана. Нашѣ доноситель, добре об-бѣ-анай збѣ станомъ рѣчѣ на мѣсцѣ, всесторон-но я предметомъ поленивъ-си, розказавши азъ усѣмъ подробностями такъ причины и тѣсезу стрейку якъ и его розвитокъ. В сѣ досѣ еди-не докладне и вѣрно жерело, оповѣщене при-людно, такъ що и польскій дневникъ, котрѣ беосторонно задувають ся на рѣчѣ, поклаку-ють ся лише на него. Зъ сего жерела знаемо про дѣлѣ незвычайно важный рѣчѣ: перше, що причиною стрейку буть нелюдяный вымыскъ людской працѣ изъ стороны декотрыхъ дѣдичѣвъ и арендаторѣвъ-жидѣвъ, а друге, що въ дѣлѣ той пригодѣ нѣгде не нарушено спо-кою, — значить, стрейкъ веде ся цѣлкомъ въ границѣхъ дозволенныхъ... А мимо того всего наслано громадамъ войско, якъ коли бы хо-дѣло о усмиренѣ якого заколоту чи бунту! Выходить азъ сего, мовѣ то всѣмъ якимъ-ни-шѣмъ робѣтникамъ вѣльно боронити ся передъ вымыскомъ, кобы лише заховували ся спокѣй-но въ границѣхъ легальности, — не вѣльно сего лише хлопамъ, робѣтникамъ рѣльнымъ! Чи-жъ наслано войско на спокѣйный громады не мусѣтъ выдати ся стрейкующимъ селянамъ обороною нелюдяного вымыску?

Отже нашѣ послѣ у Вѣднѣ не залишили сповнѣти свѣй обѣязокъ и внесли въ сѣй справѣ послѣдними днями дѣлѣ интерпелляцїи.

Дня 17 с. м. вѣнѣ борщѣвскій посолъ д-ръ Яросевичъ интерпелляцїю, подану со-ціальными демократами, въ котрѣй домагася ся передовѣмъ безпрѣвольного водѣлкѣна войско изъ стрейкующихъ громадъ, якъ и то-го, чтобы тѣмъ громадамъ не велено платити за тую цѣлкомъ алишну асистенцію войскову. Понизше подаемо сю интерпелляцїю:

„Въ борщѣвскѣмъ повѣтѣ въ Галичинѣ вѣнѣ ся стрейкъ рѣльных робѣтниковъ, бо платя за роботу була такъ такъ, що робѣт-ники по просту мусѣли зъ голоду загибати

(дѣлѣ робѣтникамъ платено по 24 сот. за день). Спокѣйне населенѣ пристало зара-зъ на посередництво ц. к. старосты и вѣзало ся знову до работы, скоро платно лише дробку подымшено. Але арендаторы великихъ по-вѣстей, якъ пр. въ Ольхѣвцѣхъ, на жалѣ не до-тримали обѣтъ и ажѣ по кѣльмѣхъ дѣлахъ перестали платити подымшену платню, а на-слѣдкомъ сего хлопы навадѣ перестали робѣ-ти на поляхъ арендаторѣвъ дѣдичѣвъ. Цѣ-жъ робѣтъ ц. к. старостѣ? Замѣтъ тѣхъ, що на-его посередництвомъ и повагою агодили-ся подымшити платню за работу, а змусити, чтобы умовы дотримали, послала до всѣхъ тѣхъ громадъ на ихъ кошѣ кѣльмѣ компаній вой-ска, хочѣ нѣгде не нарушено спокою. Те по-веде ц. к. старостѣ вѣ попросту обуряющимъ глумомъ зъ всякого почутѣ права. Хочѣ въ повѣтѣ, якъ звычайно надѣ границѣ, старос-тѣ розѣряджае великимъ числомъ жандар-мерѣ, хочѣ нѣгде не нарушено спокою, по-сала ся асистенцію войскову лише на те, что-бы тѣмъ покарати громады и людей аму-сати до работы за всю платню.

Зъ уваги на те запытують подписанѣй президента министровъ или министра внутрѣш-нихъ справъ:

„Чи вѣнѣ сѣхѣе зара-зъ телеграфично при-казати водѣлкѣна войско изъ борщѣвского по-вѣту и заперѣдити, чтобы громады названого повѣту не мали жадныхъ кошѣвъ зъ причи-ны реквизицїи войско?“

Въ два дѣлѣ позѣйше, д. 19 с. м., вѣ-сли пп. о. Танячевскій и д-ръ Окушевскій, другу интерпелляцїю въ той самѣй справѣ, розширяючи значно свои домагания; тѣмъ то и вѣршаютъ ся они не только до министровъ внутрѣшнихъ справъ и кравной обороны, але-также до министровъ рѣльничства, судѣнни-ства и министра Галичины. Интерпелляцїя ся звучитъ:

„Дня 12 марта с. р. внесли рускї послѣ интерпелляцїю до Ихъ Экселленцїи президента министровъ и министра кравной обороны въ-справѣ суперечного зъ законами поведе-нѣ ц. к. жандармерѣ при стрейку рѣльных робѣт-никовъ въ Бабинцѣхъ коло Кривча въ бор-щѣвскѣмъ повѣтѣ въ Галичинѣ.

„Той стрейкъ не только что не спѣкнѣвъ-ся, але противно ще розширѣвъ ся и обѣмѣе-теперь 15 громадъ того повѣту, а то: Бабин-цѣ, Ольхѣвцѣ, Полѣнцѣ, Михалѣвцѣ, Горошо-ву, Панѣвцѣ, Нѣвру, Кривчѣ, Турильчѣ, Залу-

че, Подпилицѣ, Трѣбѣцѣ, Иванѣ пустѣ, Герма-новѣ и самѣ Борщѣвѣ.

Тѣмъ подписанѣй запытують Вашѣ Эксе-лленцїи:

„Чи сей рухъ стрейкуемый мѣжѣ робѣ-тѣмъ рускими населенѣмъ борщѣвского по-вѣту знавый вѣ Вашѣмъ Экселленцїамъ?“

„Чи знаете про причины, якѣ спѣкнѣ-руски населенѣ тѣхъ сторѣтъ довели до того, что оно застанѣло всѣ работы у двѣрахъ и на дѣбрѣхъ поляхъ тѣхъ сторѣтъ?“

„Чи знаете, Вашѣ Экселленцїи, о тѣмъ, что лише крайня аужда того населенѣ довела его до такой самообороны, бо дѣдичѣ, а осо-бливо арендаторы-жиды платили за работы вѣзвычайно поганѣ?“

„Чи Вашѣ Экселленцїи старали ся пере-говарѣть о высотѣ платѣвъ, поданѣй у ага-дѣй повѣщенѣ интерпелляцїи, изъ то властѣ-Бабинѣцѣ Корн. Микѣлаевичъ рѣльных робѣт-никовъ збувае, платячи дѣлѣмому робѣт-нику въ лѣтъ что-наибѣльше по 60 сот. за-день?“

„Однако се не буть випадокъ вымысковый. Въ Кривчу, въ поѣлости жидѣ Мельцѣра, дѣбѣваеъ робѣтѣмъ по 40 сот. за день работы, а зъ того мусѣвъ еще экономовѣ платити по 10 сот. а настанѣнковѣ по 6 сот., такъ что-ему самому лишало ся по 20 сот. чѣстои за-платы. Такъ само поступавѣ арендаторѣ жидѣ Юнѣ въ Нѣврѣ. Не пѣнаше дѣлѣлось въ по-ѣлости жидѣ Горѣшѣтѣ въ Михалѣвѣ, де-лише косарѣ дѣбѣвали по 70 сот. за день работы.

„Чи Вашѣ Экселленцїи не признаете, что при такой платѣ стрейкуемый рухъ вѣ не-только оправданъ, але навѣтъ цѣлкомъ при-родный?“

„Арендаторы подаютъ за причину такого обѣнѣна платѣвъ те, что за аренду платѣтъ чѣнѣмъ, подѣсенный якъ можна найменѣй. Дѣдичѣ зновѣ жалуютъ ся лихѣ аграрѣй водъ носѣмъ, на обѣнѣе сѣльскѣхъ господарствѣ.

„Чи Вашѣ Экселленцїи не уважаютъ той-станѣ рѣчѣй такъ зъ соціального якъ и зъ-экономичного огляду за ненормальный, нездо-ровый, неможливый, такъ что держава повинѣ-на всѣмъ силами перевести его уздорѣженѣ и то тѣмъ бѣльше, что не вѣнѣ лише мѣ-сѣцѣмъ?“

„Земля въ тѣмъ повѣтѣ вѣ дуже добра. Тамъ, де земля не вѣ такъ добра, сей станѣ-печно не вѣ длинѣй. Тѣмъчасѣмъ политѣча-еязѣтъ для ухѣленѣ того стану рѣчѣй въ-стрейкующимъ повѣтѣ заперѣдила розмѣщенѣ-чотѣрѣхъ компаній пѣхотѣ, двѣхъ компаній

стрѣльцѣвъ и одѣнѣ шѣадроны кавалѣрѣи, а-староста борщѣвскій наложѣвъ за те на гро-маду Нѣвру 1.600 кор. контрибуцїи.

„Чи зъ уваги на се якъ и на те, что на-селенѣ заховуа ся цѣлкомъ спокѣйно, не ува-жаете, Вашѣ Экселленцїи, за добре арозумѣ-лый резѣнъ державный и обѣязокъ зара-зъ водѣлкѣти войско изъ дѣтѣхъ стрейку-ющихъ громадъ, знести наложѣнѣ контрибуцїи и выслати окрему комисїю до стрейкующего повѣту зъ правомъ розѣмного суду?“

„Якъ бачѣмо, домагася ся друга интер-пелляцїи не только водѣлкѣна войско изъ гро-мадъ стрейкующихъ и знесенѣ контрибуцїи, але-также выслати окрему комисїю на мѣ-сѣце и вѣзвѣтъ акцїи правѣтельствѣ для удо-ровленѣ сумѣхъ водѣносѣнѣ соціальныхъ и-экономичныхъ въ краю.

И цѣлкомъ слушно! Выпадокъ въ бор-щѣвскѣмъ повѣтѣ вѣ лише о стѣлько вымыс-ковѣй въ нашѣмъ краю, что нѣгде досѣ само-обороны крѣвѣженѣхъ и вымыскаванѣхъ ро-бѣтниковъ рѣльных не проявѣла ся на шѣр-шѣй розмѣры и у всѣхъ формѣ — до того ле-гальнѣй — такъ, якъ теперѣ по разѣ першѣй въ названѣмъ повѣтѣ. Однако тѣ самѣ сунѣй водѣносѣны пануютъ скрѣвъ въ цѣлѣмъ краю. Отже вѣ се хороѣ не мѣсѣца, а загалѣна-крайна. Не зарадѣтъ тѣй анѣ войскова асистен-цїи анѣ хвилѣва мѣсѣца полагода.

Польскій дневникъ донѣсли въ недѣлю, что стрейкъ въ борщѣвскѣмъ повѣтѣ можна уважати за покѣнѣный, бо трѣвае водѣ мовѣ-то лише въ Бабинцѣхъ и Панѣвцѣхъ. За-починаѣтъ гр. Мих. Баворевского водѣбула ся — пишутъ — д. 17. с. м. въ чѣтверѣ въ Бр-маковѣцѣ нарада дѣдичѣвъ и арендаторѣвъ; постановѣно скликати ще одну нараду, на-котрѣй явѣтъ ся также водѣнѣручѣнѣи гро-мадѣ; а коли сѣ заручатъ за спокѣй, тогдѣ-тогдѣ войско буде водѣдѣланѣе.

Мы досѣ не маемо жаднои лѣсты, чтобы по правдѣ стрейкъ ажѣ зѣвѣвъ ся лише до-названѣхъ польскими дневниками громадъ, анѣ не знаемо нѣчого про тую нараду въ-Брмаковѣцѣ. Однако припустѣмъ, что такъ-чи-сѣкъ, скорѣйше чи позѣйше буде полагодо-жѣный и покѣнѣнѣ ся стрейкъ въ Борщѣвѣ-нѣ, то все таки далеко ще до того буде, что-

(12) Церковь и монастырь св. Юрія у Львовѣ та водѣнуты и ярмарки свя-тоюрскѣй.

(Дальше.)

По соборѣ епархїалѣмъ въ Перегнѣнскѣ 1750 р.) перехѣлилъ ся владыка Левъ Ше-тицкїй цѣлкомъ на сторону свѣтского клѣра-та ставѣ усувати монахѣвъ збѣ своего совѣта, а обѣзѣжувати тѣ мѣсѣи свѣтскими свяще-никами.

Тогды то монахи выступили зъ рѣзкими претензїями до владыки. Найперше зажадали аворѣту майже всѣхъ столовыхъ дѣбрѣ еп-ископскихъ (Крѣлѣса, Перегнѣнска), опираючи свои права на той подѣставѣ, что сѣей добра-належали колись до монастырѣвъ вѣвѣнѣнѣ-скихъ. Рѣвѣчносно зажадали они водѣнѣти еп-ископску юридику, яку мѣвъ епископъ на св.-юрскѣй горѣ коло свои палаты. Дальше — упоминались о грошѣ (116.800 ар. польск.) у-зѣбранѣй митрополитомъ Атанасїемъ на будѣ-ву катедрѣ, котрѣй то грошѣй призначѣвъ еп-ископъ Левъ на епархїалѣный семинарь. А на-останку зажадали ключѣвъ и цѣлѣвѣнѣи-власти въ ново-побудованѣй катедрѣ. Позѣ-нѣйше аредѣкували Василїанѣ послѣдну пре-тензїю, домагачи ся только половинѣй цер-кви, сѣ-бѣ-то правѣи стороны, по котрѣй сто-ялъ престѣлъ чудотворной Матѣри Божѣи Те-ребѣвѣдѣскѣи.

Епископъ водѣмовѣвъ всѣмъ жаданѣмъ Василїанѣ, а они розпочали процесъ. Про-

цессъ тягнувъ ся бѣльше якъ тридѣтъ лѣтъ по рѣзкимъ трибуналахъ въ Польщи и закон-чѣвъ ся доперва по прилученю Галичины до Австрїи.

Епископъ мусѣвъ згрѣнѣти дуже твер-дый горѣхъ, бо противники его були люди-вѣнѣнѣи та умнѣй. Св.-юрскѣй монахи, а пе-редовѣмъ игумены та профессоры богословїи, спровадженѣи нера-зъ зъ литѣвской провин-цїи, були, якъ на тѣ часы, просвѣщенѣй та-вѣнѣи люди мѣжѣ рускими церквами, а яко bene pati, хочѣ не possessionatı mali черезъ-роднѣи звѣзѣи шѣрой вѣнѣнѣи мѣжѣ шѣхъ-то, что засѣдала въ трибуналахъ. Та й всѣ-латѣнѣнѣи клѣрѣ, передовѣмъ львѣвѣска-латѣнѣска капѣтула та й рѣбанѣй чѣны монашѣй, боронѣвъ справѣ василїанѣской, бо-жѣ Васи-лїанѣе были въ переважѣнѣй части Поляки, что-постырили ся въ церкѣ, чтобы зѣнѣти яку архи-мандрїю або епископство, — и они певно не-бороздѣли латѣнѣнѣи въ той горячѣвой-робѣтѣ вынѣродѣвѣнѣнѣи Русѣмъ, яка вѣла-ся протягомъ XVIII вѣку. Та й грѣшѣ мѣвъ-ае малѣозначѣи вѣнѣнѣи, а чѣнѣъ василїанѣ-скїй, зѣдѣнѣнѣи въ одну провинцїю, розѣнѣ-рядѣжавъ спорѣми капѣталами, мѣгѣ завоє-нѣвѣвати св.-юрскѣу братїю въ мамѣну, за-ко-тру въ тѣхъ часахъ можна було легко ку-пѣнѣи справѣдѣливетѣ та выгрѣти справу.

Та и епископъ умѣвъ повѣсти справу. Въ наслѣдѣмъ жалѣвъ, вымыслѣнѣхъ свѣт-скимъ духовѣнѣствомъ та епископамъ, выдѣвъ-папа Бенѣдиктѣ XIV. дня 14. сѣрпѣя 1753 р. бреве „Quae venerabiles Fratres“, въ котрѣмъ-строгѣи поручѣнѣи епископамъ, чтобы совѣтно-вѣнѣи ся выхѣванѣмъ епархїалѣного духо-венѣства та згѣдно въ рѣшенѣи собѣра за-мѣстѣского поставѣли на всѣ высшѣй стано-

вѣска только свѣтскихъ священѣиковъ. Дека-намъ, крѣлѣшанѣмъ та оѣціалѣмъ мають бу-ти свѣтскѣй священѣики, а не Василїанѣе, котрѣ-яко черцѣ мають лише помагати парѣхїалѣ-ному духовѣнѣству та вырѣчѣвати его въ душ-пастирѣскѣй працѣ. А зновѣ Василїанѣмъ при-гадѣвъ папа, что то суперѣчѣе съ уставами-чина, коли черцѣ придумѣють только о досто-нѣнѣствахъ та займають урады духовѣи, котрѣ-належатъ ся бѣлому клѣрѣи.

Сего только бажавѣ епископъ! Вѣнѣ-складѣвъ собѣ капѣтулу назъ свѣтскихъ свяще-нѣиковъ*), а Василїанѣе усѣвае безцерѣмонно-водѣ управѣи епархїи и всякого вѣнѣнѣу.

Теперѣ доперва перенѣсѣтъ ся борѣа на-шѣрѣту арену. Всѣе чѣнѣъ Василїанѣе подѣнѣ-сѣтъ засадѣнѣчу кѣствѣи, что только монахѣ-може буть епископомъ, якъ се було порѣше-но на собѣрѣ замѣстѣскимъ, и только черцѣ-могутъ управѣати епархїями та творѣти со-вѣтъ епископа, бо свѣтскѣй священѣики „не-окресанѣй“ [rudes] та малѣпросвѣченѣй. Монахи-числѣли дуже много на кѣвѣвского митропо-лѣи Володѣковѣча, Василїанѣна, чѣловѣка ду-же хѣтского характеру и слабѣхъ таланѣтовъ, котрѣй окружѣвъ ся буть монахами та ро-бѣнѣвъ усѣ те, что ему черцѣ дѣрадили. Упо-

*) Були се головно парѣхѣи способѣнѣи, что сѣдѣли по своихъ парѣхїяхъ а рѣвѣчносно-були и чѣленѣми капѣтулы. Принѣтрѣмъ Анто-нѣй Левѣнѣскїй „Прѣтопѣтарїушѣ Апѣстѣольскїй, Оѣфициалѣ Генѣралѣнѣй“ буть „прѣбѣономъ-Ставропѣгїалѣнымъ Львѣвскимъ“, а Іоанѣнѣ Пѣсѣцкїй „Судѣя Дѣлѣгѣатъ и оѣфициалѣ кан-тедрѣальнѣй Галицкїй, прѣтопѣрезѣнѣтеръ-Ста-нѣбѣлавѣскїй и Тѣсѣмѣвѣцкїй“ буть парѣхомъ-въ Кукѣвѣ. — [Сѣвѣдѣна галицѣко-русѣска-дѣтѣпоисъ съ 1700 до конца Авг. 1772 г. А. Петрушевѣча стор. 267.]

вѣючи на его покровѣ стали монахи занѣсѣнѣти-жалѣобы на епископа то до трибуналѣвъ, то-до нѣнѣцїатѣры, та досѣкулювали ему своѣю го-спѣдарѣскою навѣтъ въ св.-юрскѣй церкѣ.

Тогды то [1764 р.] епископъ водѣбравѣвъ-вѣсѣмъ монахамъ живѣнѣнѣи въ св.-юрскѣмъ-монашѣи властѣ спѣвѣдати свѣтскихъ лю-дей та наказѣвъ усѣмъ монахамъ, бажѣющимъ-одѣржѣати властѣ спѣвѣдати [сѣудѣвластїи] ста-нѣнѣи ся до аспѣту передѣ испѣтѣвателями-епархїалѣными и оѣціалѣомъ. Но довѣнѣхъ-за-ходѣхъ удалѣ ся провинцїалѣов Іосѣфѣовѣи-Сѣдѣцѣмъ склонѣнѣи епископа до того, что-водѣлкѣнѣвъ свою заборѣну; вѣрѣчѣмъ и самѣ-владыка перѣконавъ ся, что св.-юрскѣй Васи-лїанѣе конѣнѣи до духовѣи обѣлугѣи въ катедрѣ,-головѣи въ часѣ бѣльшихъ торжѣствъ и водѣ-пустѣ.

Та взаимѣна зѣнехѣта не перѣставѣла, а-радѣше зѣмѣгала ся. Василїанѣе дуже часто уда-вали ся подѣ покровѣ латѣнѣсского архѣеписко-па, помѣнѣнѣючи своего владыку, котрого пред-ставѣляли за чѣловѣка непѣвного та за сѣнѣе-орудѣ въ рукахъ дѣбрѣсѣи мосѣковѣйского-партїи. Кромѣ причинѣ матѣриалѣной нѣатуры-прѣйшла ще рѣнѣнѣица въ политѣичѣныхъ по-гѣлѣдахъ мѣжѣ епископомъ а Василїанѣми. А-коли епископъ ставѣ апѣстѣольскимъ управѣнѣ-лемъ кѣвѣвского митрополѣи in spiritualibus и су-ѣфѣанѣомъ аспѣрѣдѣного митрополѣита Володѣ-ковѣча, и то головно за вѣнѣнѣомъ дѣбрѣсѣи-камѣарѣлѣ, тогдѣ то чѣнѣъ подѣнѣвъ ще бѣль-ше вороговѣанѣе прѣтивъ него, а вѣже-жѣ львѣвскїй-св.-юрскїй черцѣ не щѣдали своего врага.

(Дальше буде.)

Quäker Oats

есть наилучшимъ кормомъ для дѣтей и недужихъ; всѣ дѣкарѣ дуже его захвадѣють.

„Quäker Oats“ всѣуды можна достати.

бы справу можна уважати справді за полагоджену.

Треба пам'ятати, що стрейк не є ричь заборонена. Найдуть ся легко агітатори, котрі не тільки в тихх але і в іншихх сторонах будуть уміти повести ричь по всякій формі і по всякимх правиламх. А тогді справа може легко стати ся грбозною при всій своїй зягальности, безь нарушеня публичного спокою. И що тогді?

Держава бере в охорону і опіку всякихх нящихх робітниківх; заведено безпеку на випадокх каліцтва і неспособности до праці, установленно каси хорыхх, парламент заходить ся коло закону в справі управильненя часу праці, і т. н. Лише одий робітника рбний остають безь всяког охорони передь вымыскомх і безь всяког оебезпекы. Чи може для того, що безь всего скорйше можна обійти ся, якь безь хліба, котрого бы не могло бути безь тихх робітниківх?

Стрейк рбныхх робітниківх давно вже прибрали широкі і грбні розміри на Угорщині. Правительство і там довго вдовляло ся самими паліативами; а таки вибици міністер рбничства Дараній переконав ся, що до справы треба забрати ся псважййше. Чи тільки у нас має все и у всьмх правительствх упрбно тримати ся до крайног межі прапруддного правяла: „tag bleiben beim Alten!“ — „нехай буде, якь бувало!“

Saveant consules! Во слідомх чеськихх радикалхв і Русамх повинимх правомх можуть вдовзвати ся осторогою: Готова прийти хвиля, коли рускій хлопц умієть бы показати, що ще плаве в его жилахх кровь козацка.

Зь спільныхх делегацій.

Бюджетова комісія австрійског делегациі радила вчора надь військовимх ординариумх. Референт звернув увагу на лихе уміщене офіцйрбв, спеціально кінноты в Галичині. Вбдносины суть такь фатальны, що офіцйры, котрыхх полки перевозять до Галичины, часто выступаютъ зь арміи зь причини лихого поміщеня. Делег. Поповскій высказуе жалъ, що справа теплон вчора и справа польшени быту тихх офіцйрбв, котрі свою карієру кінчать на капітані, все ще не полагоджені. Бесідникъ стверджує зь здоволенемх, що число охотниківх, котрі мусятъ надолугувати другій рбкх, выносятъ вже лише 4 проценти. Бесідникъ прилучає ся до выводовх референта в справі остаточног реформы військовон процедуры карнон и в справі бблшонг участі дробного промыслу в військовыхх доста-

вахх и кінчить просьбою о можливе найбільше увагленне рбничного населеня при скликуваню резервістбв на військовій справы.

Делегаты Слама жалув ся на пбдвешуване військовыхх тягарбв мимо лихого положеня рбничства и дробного промыслу, промовляє за реформною військовон процедуры карнон; жалув ся, що не помилувано засудженыхх в справі зде, признає нарешті право Угорщины в військовыхх доставахх, однакь твердить, що ся участь повинна бути унормована вь вбдношеню до кыоты. Делег. Козловскій мовить, що найбйшимх середствомх положеня населеня зь військовими тягарями, було бы звертати рбничству почастісе, що оружна сила ему забирає. Вь Нмеччині військовий зарядъ показує супротивъ рбничства бблшій наглядъ, якь у насъ. Бесідникъ жалув ся на велике число самоубійствх вь арміи, котрі можна бы уоунути черезь лйше плекане релігійныхх чувствх и бблше увагленнюване матерного языка войковх. Міністеръ війны запротестувавъ енергично противъ закидбв зверненыхх противъ військовыхх урядниківх, що они заведуть інтересы арміи и продуцентбв. Міністеръ признає, що вь Галичині дає ся вбдчувати бракъ офіцйрскихх убіацій. Військовий зарядъ вже порозумівъ ся зь ббдприсмцями вь цілі будови мешкань для офіцйрбв. Міністеръ надыє ся, що може еще вь тбмх роцх обомъ законодапнымх тйламъ буде предложений новий проєктъ кярнон військовон процедуры, котра увагленить моночасній засады именно що-до явности обжалованя, обороны и права зголошуваня зажаленя неважности. Выпрацюване нового військовог кодексу карног заванить вбдъ реформы цивільного закона карног. По спеціальной дискусіи цілий бюджетъ принятъ.

Перегляд політичний.

Комітетъ сеніорбв нмечког парламенту передь вчорашнимх засіданнемх пазаты послбвх ухваливъ односторонно, уеунути lex Heinze зь порядку парламентарныхх нарадъ и приступити до третого читаня проєкту закона вь справі ревизіи мяса. Президентъ гр. Валентремъ повідомивъ про сю ухвалу парламентъ на самбмх початку засіданя, на котру парламентъ згодивъ ся. Говорять, що вь справі lex Heinze прийшло мйжкь центрумъ а соціалістами до компромісу, на подєгаві котрого зь проєкту будуть пропущені параграфы вбдносчй ся до літературы и штуки.

На мйсце уеуненог lex Heinze, парламентъ ухваливъ взяти пбдъ наряду внесенне посла Гомпеша, вь справі змйны и доповненя кярног закона. Внесенне Гомпеша обймає вьсй дотепершій параграфъ lex Heinze, лише §. 184. 6. [театральний параграфъ] пропущено, а замість §. 184. а., котрий вбдносчй ся до сядеповыхх выставъ приймто компромісові постановы, котрі накладають кары тымъ, що спродають неморальні друки або образы особамъ, котрі не мають ще 16 лйть. Внесенне Гомпеша приймто en bloc вь другбмх и третбмх читаню противъ голосбв вблнудимыхх и соціалістбв.

Палата ухвалила такожь компромісове внесенне до закона вь справі ревизіи мяса, на подєгаві котрого заборона спроваджуваня мяса має бути обмежена на масній консервы и масарей выробы. Маринована свинина має бути допущена, а постановы вбдносчй ся до свйжого мяса продовжено до року 1903. Голосоване надь цілымх закономъ вбдбуде ся ший.

Бюджетова комісія закбичила нарады надь проєктомъ закона о побблшеню военон маринаркі, приймла вь другбмх читаню новелю до цловон тарифы и ухвалила внесенне о пбдвешенне цла вбдъ пава, спроваджуваного зь заграницъ.

У Франціи зачинають зновъ вбдгрівати справу Дрейфуса. Eclair подає сензациіну вбсть, що правительство збирає новий матеріалъ до ревизіи процесу вь Реннахх. За точку виходу нового процесу має служити ствердження нового факту, що Чернускій, голосний свідокъ збывавъ вь попереднбмх процесхх фальшиво. Доказы на се правительство мало одержати вбдъ якогось австрійског пбдданого П. Має се бути Пшиборозекскій, котрий намовивъ свого товариша вь міністерстві зельніцх до крадежи тайныхх актбв. Пшиборозекског, котрий утйкъ бувъ зь Відня, арештовано вбдтакъ вь Бельгії и выданий правительству Австрії пбдъ условямъ, що справа не поде на судову дорогу.

Справу новои ревизіи вытэгнено такожь вь французскімх парламенті, а при тбй нагоді націоналісты дуже остро ударили на правительство. Валдект-Русо заявивъ, що и вь будучности буде сповнати свои обовязки. Сумій подбй, котрі такъ довго неспокоять Францію, выкористано противъ республіканцбв и тому правительство добре зробило, що черезь помилуване Дрейфуса почувало ся до обовязку разъ вже закбицати цілий процесъ. Бесідникъ домагавъ ся закона противъ клеветниківх голвы державы, и закона о стоваришеняхх, абы не допускати до вадмйрног

розрасту маєтку мертвон руки. На закбиченне бесідникъ поставивъ справу довбры до кабінету. Палата вбдкинула звычайний порядокъ дневний, а приймла порядокъ заапробований правительствомъ, котрий приймавъ до вбдомости заяву правительства.

П. Гумбертъ жадаєть, абы правительство рйшучо заявило, що не дасть наклонити ся до вбдношеня справы Дрейфуса. На се президентъ кабінету заявивъ, що справу Дрейфуса уважає за замкнену. Поправку до порядку дневного, зываєчю правительству, абы не допустило до вбдношеня справы Дрейфуса и цілий порядокъ дневний приймто.

Зь театру війны.

Губернаторъ Капланду Мільнеръ доносачи про увблненя Мафкінга подає, що вбсько, котре увблняло Мафкінга числило 2,300 людей пбдъ командою Магона. Робертъ телеграфує, що Магонъ на чолі 1500 людей стрйтивъ ся дия 17 с. м. зь Бурами о 9 миль вбдъ Мафкінга, и по пятагодинній битві выгнавъ Бурбв зь ихх становищх. На другій день надь раномъ прилучивъ ся до него вбдблз канадйског артилеріи, котрий вь тбй цілі перебувъ дуже форсований маршъ. О четвертбй годині надь раномъ Магонъ увбйшовъ до Мафкінга. Пої сторони Англійцбв упало 30 людей. Страты Бурбв були тажій. Команданта Мафкінга, полковника Вадентъ Поеля именовано за хоробру оборону мйста генералъ-майоромъ.

Вь Преторіи вбдбули ся зборы пбдъ голымх небомъ, котрі радили надь ситуацію вь часті облоги мйста и выбрали комітетъ для охороны жйнокъ и дйтей на случай облоги. Говорять, що Буры рйшали не покидати Преторіи, але боронити яи до остаточного. Говорять такожь, що копальні высадять динамітомъ вь воздухъ. Жйнки и дйтя вынозять зь Преторіи до Масакордъ, де має бути утворений новий таборъ. Вбсть, що Крігеръ выславъ до англійскои королевон нозу просьбу о заключенне мира, не потверджує ся.

Генералъ Буларъ дописъ, що кбний стрйльцъ его пблкомандного Бетума впади вь заставлену Бурами матню, при чбмъ погубило 66 Англійцбв. Вь наслбдокъ того Бетумъ цооунувъ ся до свого давнйшого становишка и безпроводно вырушить зновъ напередъ. Вь Капштадт кружила вчора поголоєка, що Англійцъ здобули 27 ораньскихх льокомотивх.

Депутация Бурбв була вчора неофіціально прийнята президентомъ сполученыхх державъ и зь той причини не вручила ему своихх офіціальныхх документбв. Президентъ заявивъ, що Сполучені державы не можуть интервенювати, бо Англія доперва недавно неприяла ихх добрыхх услугх. Делегаты вбдповбдили, що ихх вдоволяє вже одно пересвідченне, що вь Америці мають приятеля. Се-

Зь надь Спревы.

Подає Богенъ Мандичевскій.
(Дальше)

Приросту населеня и домбв у Берліні годі уважати припадковимъ, хоть и якь раптовно вбйтъ змагає ся. За Фридриха II., його батька и кількохх попередниківх, спроваджувано пстороннихх людей, щобь побблшити, звеличити и прикрасити столицю прускои и осередокъ нмечког державы. Таки средства сегоднй злишии, а коли-бъ хто и хотівъ прикрасити, то показати бы ся рйшучо безуспішнимъ. Розвоєня мйста товаришитъ нявъ голвно промыселъ и торговля. Коли вглянуты вь Berliner Fremdenblatt и перечислити чужинцбв, що щоденно высбдають по першорядныхх завадахх, то бачить ся вбсьмдесятъ проценти промысловцбв и торговельниківх. Такий самъ процентъ промысловцбв и торговельниківх припадає на населене Берліна. Прочі належать до всьлякихх нящихх клясх и бражжх. Берлінь мбгъ колись бути мйстомъ мілітарнымъ, але все-таки можна його було, якь и нявъ, зачислити до осередкбв науки и штуки. Однакь голвною його цбхою є промыселъ и торговля.

Промыселъ и торговля сидять вь Берліні по найбільшій часті вь рукахх акціонныхх товариствх, котрі намагають ся втягнути вь кругъ свого дйланя всякій галуз зарбковбв. Ё товариства акціоніи до великихх ббдприсмствх, є й до малыхх, и наєвтъ такого рода, котрыхх годі назвати по имени, не нарушавши соромливости.

Выробы зь найделікатййшон и найлучшон вовны, вь рбныхх сортахх и по рбныхх цбнахх, передовсймъ конфекціи дамскы, якь сукніи и загортыя, модий парасольки и капелюшкы, розходять ся зь вбдем по цілбмх свйтх. [Менъ выдає ся злышнимъ розводитисъ надь подббными родами промыслу и вычислювати всяке людєке одьне.] Найменчй рйчи ма-

ють тутъ свои фабрики, котрі ихх тысячами и тысячами достатчють. Ліски, парасоль, стажки, сережки, гузики и таке инше. А меблй, диваны, вышивкы, коронки штучий и пера, що до недавна ще заходили зь Франціи, продукую теперъ Нмеччина, а голвно Берлінь, котрий ривалізує зь голвными центрами псторонныхх промысловыхх и торговельныхх державъ. Вбдтакъ иде продукция хемікалібв, потрібныхх для фармацевтбв, фотографбв, маларбв и до буденного ужатку людей. А фабрики паперу засылууть Нмеччину и свйтъ цілий свонни, правда троха дорожшими нйж нашй, але за те и лучшими выробами. Папйръ — то одинъ зь найстаршихх нмеческихх фабрикатбв. Але люксусовий сорты, всьлякй картоны и рбній предмети зь паперу почато доперва вбдъ кількохх десятикбв лйть вырабляти. Особливо альбомы берліньскі розходять ся неамйрною масою по Англіи та Америці, тыхх двохх голвныхх риваляхх Нмеччины на поли промыслу и торговлі.

Але не згадувавъ я ще про ту вызначну галузъ промыслу, котра великихх капіталбв вымагає, але и ретельно опрочентує ихх, ба и вбдає та помножує, а кромй того стоить вбчно на услугахх техніи и науки. Хоту сказати дещо о надустрпнх зельзъ и о електриці. Берлінь захопивъ собй и пбдъ тымъ аглядомъ добру славу и розголосъ по всьй землі. Величезній фабрики машинъ и льокомобілів вь Моабітх, Тегель и Рейнікендорфх продукують стблько, що провинціи Бранденбургъ, Поморє и Прусы, всь три раземъ. А. Boreig, Л. Шварцкопфъ [иний Berliner-Maschinenbau-Aktion Gesellschaft], Aktien-Gesellschaft Л. Лене — свйтові фірмы. А електротехніку репрезентує Allgemeine Electricitäts-Gesellschaft, Siemens et Halske, Electricitäts-Aktion Gesellschaft [передь тымъ Schuckert et Compagnie] и нашй, меншій фірмы. А вбдтакъ много меншихх фабрикъ, котрі вырабляють рйчи металеві, що служать дальше

вьсьлякому промыслову, фабричнымъ машинамъ и выгоді людей. Така розрбсь ся промыселъ и неспинно дальше збблшає ся.

Успіхы, по-найббльше свйталі, завдачує промыселъ и торговля голвно добротхх продуктбвхх и умйреныхх цбнамъ. Кампавзевъ сказавъ вь 1871 роцх вь нмеческімх парламенті: „Колі Нмеччина хоче побутити ся пстороннои конкуренціи, мусить подбати о доброту своихх продуктбвхх“. Берлінь вбйшовъ за сиймъ покликкомъ и пощастялось йому. Такихх условій не могли выповнити чужосторонній продуценты и залишили ризикову конкуренцію. И свбй, нмеческій грбшъ збывавъ у хаті. Та не всюда вбйу у рбной мйрй покотивъ ся. Была богача сидити и ббдний та глядять завиднымъ окомъ, якь його сусбдъ збыває монету.

Меншій купцъ и ремісники лучать ся и поборюють безпастанно тыхх великанбв, що ихх пожирають, тй дешевй базаръ, що за пбвздорно вбдають свої товар, розумієсь найлихшого сорта, и ще горшу домову кольпортажу. Вбйми силами ведуть вони борбу о кукунікх хлібъ, на котрий чимъ-разъ ббльше нарору лекомитъ ся. Всьо хоче ший жити... А конкуренція прибирає подекуда досить цбкавий видъ. Тютюневй выробы, на котрій у Нмеччині нема монополіи, добре платять ся. Голвнымъ продуцентомъ є фірма Loeser et Wolf и можна сказати, що переважно єи склады, порозмйщуваний по найбільше оживленыхх уліцяхх, заосмотрюють мешканцбвхх зь цбгара, папйросы и табаку. При декотрыхх уліцяхх мають и по два склады та роблять знаменитй інтересы, бо берутъ за лихій тютюнъ добрий грбшъ. Звбстьи, нмеческій тютюнъ горшій вбдъ нашого, а до того й не дешевшій. Прочі фірмы, котрыхх такожь досить наможилось, жиють якь можуть. Всь старають ся красными вывбсками та елєганциными выставами притягнути якь найбільше чысло консументбв. Одному удась, другому нй. Всьо занисло вбдъ доброты товару, реклами, об-

слуги и, якь все мйжъ людьми, вбдъ — щастя.

Зб абблшенемъ промыслу та торговлі значно пбдвбсь ся и кредитъ публичний и зможлиєсь банкой инстатудіи, сесй дві могуті пбдпоры житя економічного. Французскі міліарды по части розпылиєсь на нещасливыхх спекуляціяхх, але аамилуване до торговлі, разъ розбудженне, поздбало и зяодно береженне, допомогло до добробыту. Кредитъ пбдиомгає промыселъ, а той вбдновбдає цілковито надймъ спекулянтбвхх. Міліоны, якь бы чародбйнымъ жезломъ притягані, плывуть на землю нмеческу, а біржа берліньска верховодить надь всьми прочими повєстрами, збыває грбшъ по зельзанныхх касахх и вкладає ихх тамъ, зь-вбдки надьсь добрыхх аыскбвхх.

Політика побудувала собй коштовний, але и прекрасний, всякими выгодами вывбнований парламентъ, у входу до Thiergarten'a; справедливбсть поместилась вь палаті кримінального суду на Alt-Moabit, а почта розкинула свои великаньскій будынки по цілбмх мйстх. Чи-жъ мали бы грбшєй инстатудіи остатись позаду? И вони выставили собй парубанкбвхх при найбільше оживленыхх уліцяхх, якь примйромъ нмеческій банкъ, державный банкъ и біржу. А меншихх, приватныхх банкбвхх, розумієсь жидовескихх, и не зрахувавъ бы.

Се все здобутки кількохх десятикбв лйть.

(Дальше буде.)

Поправка У фєйлетоні вь ч. 103 акралає зь ваны автора похибка, котру Читателі звольють поправити. Просить ся зь передпослбднимъ уступіи проустити речєнє: „той жєнщины, що мала таку силу надь музою старого Гєтєго“, бо оно не стоить зь аныи зь попереднымъ.

нать ухвалити 36 голосами противъ 21 не допустити делегата Бурбова до салъ засідань зъ причини, що та делегация вдала по краю в грозила, що потрапить зробиати пресю на американське правительство.

Пявка — гіена.

Така назва дбстала ся въ 192 числѣ „Дѣла“ зъ 27 серпня (8 вересня) 1899 р. Абрагамови Лемпелю, власителю реалности, покутному писареву и діетареву теометра евіденціального въ повѣтовѣмъ мѣстѣ Чешановѣ — и за тую назву засѣвъ вчера редакторъ „Дѣла“ Іванъ Белей на лавѣ обжалованыхъ передъ трибуналомъ суду присяжныхъ, обжалованый тымъ Абрагамомъ Лемпелемъ за провинку зъ §. 488 зак. карн., за котру кодексъ карный постановляе кару арешту водѣ шести мѣсяцѣвъ до року. Вчера мы вже подали коротко хѣдъ розправы и соромный для Лемпеля конецъ того процесу; однакъ годѣ намъ на тѣмъ обмежитися, цѣлымъ бо процесъ сей зъ неодного огляду дуже цікавий и характеристичный для нашихъ галилейскихъ водносивъ. Отже розкажемо рѣчь докладно водѣ початку до кѣнца.

Въ першихъ дняхъ вересня одержавъ редакторъ „Дѣла“ водѣ Вл. О. Серпина Метелля зъ Люблина водѣ Чешановѣмъ и умѣстивъ въ 192 числѣ „Дѣла“ (въ „Новинкахъ“) таку дописъ:

Зъ-пѣдъ Чешанова пишуть намъ: Не знаю, чи в де въ нашѣмъ бѣдѣмъ краю дують такъ страшно обмотаный павками, тымъ „Гіенами“, якъ наша Чешановщина. Зъ „Чешанова“, мовѣ-бы зъ якого багна, вылазять тѣ павки и вжоркуть цулошаты бѣдныи народѣ по селахъ ляховъ и вѣлѣкимъ цѣганствомъ. Дивно то є, що до теперъ нашъ власти, а особливо Свѣтлый ц. к. судѣ, не возьмуть ся до тыхъ павокъ, щобъ ихъ вже разъ вынищити, а водѣ згубы выратувати нашъ бѣдныи народѣ.

Одно такоу павкою, гіеною, є Abraham Lempel въ Чешановѣ. Проворный сей жидокъ скуповуєа подмовою у бѣдного народу розличныи цесии, декреты, и опбеля заповыває довжинкѣвъ передъ ц. к. судѣ, де навѣтъ въ десятиро водѣбираєа собѣ цѣну заплачену. Отъ передъ нами лежить позовъ сего жидка противъ: 1) Каския Карпиньской и 2) Марии Карпиньской въ Крупицѣ, 3) Марии Филъ въ Крупицѣ, 4) Стефана Денеки на руки его опѣкунъ Юрка Денеки въ Люблинѣ о знесеня сивналасности реалности въ Люблинѣ новѣмъ подѣ ч. кат. 232, вым. гл. ч. 68 кн. грунт. тон-жъ громады — черезъ публичну продажъ ви дороною літациаи судовою. А причина сего позову така: Бѣка Хома зъ Люблина продала сему жидкови своѣ декретъ на 1/4 часть, належну їй зъ сего грунту, а продала ему сесю часть за 85 злр., а жидокъ жадаєа теперь водѣ сивналасности 300 злр.! Жадаєа отже теперь выставлена цѣна тои реалности, якъ зъ его позову видно, чтобы на літациаи реалности або за будь-що купити, або жадаєа 300 злр. зятти! На воловий шкѣрѣ не списавъ бы подобныхъ его тутъ операцій. Въ самѣмъ Люблинѣ десятии господарствъ, кодысь замѣжнихъ, приведено черезъ такую его операцію до руины. Чи вже нема на то радъ? Чи Свѣтлый ц. к. судѣ не въ силѣ зарадити сему и такими операціями разъ вже конецъ положити? Справѣ до є динне! Въ справѣ, котру я що-ино описавъ, вызначеный терминъ на 13 вересня на 9 годину рано въ Чешановѣ, число чинности О. І. 110/991. Може бы яка наша ц. к. власть зволюла выслати на сей терминъ якого свого заступника для зобража дати причинъ „нужды“ нашего хлона! — Z. Z.

Въ кѣлька дивѣвъ по полѣвъ тои дописъ въ „Дѣлѣ“ одержавъ редакторъ „Дѣла“ листову посылку водѣ Абрагама Лемпеля, въ котрой мѣстили ся два письма: одне зъ жадаєа выдана автора дописъ, а друге — спростоване дописъ зъ-подъ Чешанова.

Перше письмо анувало:

„Cieszanów dnia 11-o Września 1899.

Świetna redakcyo gazety Dilo we Lwowie! W dzienniku gazety Dilo z 27-o Serpnia (8-go Września) 1899 N-o 192 opisano i ogłoszono mnie publicznie fałszywie hijenę, pijawkę, cyganem i lichwiarzem, oraz zarzucono mnie niegdys dziesiątki zamożnych gospodarzy do szczytu zruinował.

Zamierzam przeciw korrespondentowi tej fałszywej wieści podającemu wystąpić ze skargą o oszczerstwo, zatem proszę o zaprowadnie mi do rąk moich własnych najdalej do trzech dni dokładnie imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania onegoż korrespondenta.

Ewentualnie gdyby Świetna redakcyo chciała odpowiedzialność ku temu na siebie przyjąć, tak widzi się będę zmuszonym przeciw redakcyi przysługujące mi środki prawne wdrożyć.

Zarazem żądam o uiszczenie w najbliższym dzienniku sprostowania na mocy §. 19 ust. praz. w sposób jak drugi tu posłany list opiewa, bo w przeciwnym razie będę również przysługujące mi środki prawne ku temu wdrażał.

Z poważaniem Abraham Lempel.*

Друге письмо, спростоване, таке:

Cieszanów dnia 11-o Września 1899.

Świetna redakcyo gazety Dilo we Lwowie. Na podstawie §. 19 ustawy prasowej uprawszam o umieszczenie w najbliższym dzienniku gazety „Dilo“ co do mej osoby następujące sprostowanie:

W dzienniku gazety Dilo z dnia 27 o Serpnia (8 o Września) 1899 N-o 192 opisano i ogłoszono mnie publicznie fałszywie i kłamliwie hijenę i pijawkę, cyganem i lichwiarzem, oraz zarzucono mnie fałszywie jakoby dziesiątki niegdys zamożnych gospodarzy do szczytu zruinował, i zarazem błędnym zapatrywaniem i brudnym postępowaniem narzekając na sąd że żadne środki ku temu przeciw mnie nie zarządza. — Takie zaprowadnie korrespondenta jest wprost kłamliwym i bezczelnym. — Widocznie ów korrespondent pozwolił sobie tak kłamliwie, brudno i bezczelnie postąpić — jedynie dlatego, iż sądził, że ja jako izraelita nieczytając nigdy gazet, o tej fałszywej opisie się nie dowiem, lecz grubo się pomylił i potknął.

Ja bowiem nigdy lichwiarstwem się nie trudniłem i nie trudnię, nikogo nie zruinowałem, za lichwiarstwo, za zbrod. lub występęk, i w ogóle za oszustwo lub kradzież nigdy karanym nie byłem, zatem powyższymi nowymi nazwiskami wedle zdania onegoż bezczelnego korrespondenta zaprowadzonymi, do dnia dzisiejszego nazywanym być nie mogę, skutkiem czego przeciwko temu przysługujące mi środki prawne uczynię.

Powołana w tej fałszywej opisie skarga moja do sądu przeciw Maryi Karpinckiej i tow. o zniesienie współwłasności tamże opisanego realności wniesiona, nie jest i zgola być nie może dokumentem dowodnym do ogłoszenia i nazwania mnie hijeną, pijawką, cyganem i lichwiarzem, albowiem żądanie wydobyć swej własności w drodze kupna w dobrej wierze nabytej, bez względu na to, że nawet stokratnie wyżej ceny kupna zapłaconej przynieść może, nie stanowi nigdy cyganstwem lub też lichwiarstwem, co też każdy człowiek uczciwy to uzna, tem bardziej, że ustawa w Państwie Austriackim istniejąca kupować w dobrej wierze pozwala bez względu na przyszłą stopę zysku. — Jeżeli zaś korrespondent jest temu ciemnym, tak niech zasięgnie rady prawnika, a nie zaś swoim własnym ciemnym i głupim rozumem kogoś gazetami czernić — zupełnie fałszywie.

Abraham Lempel właściciel realności w Cieszanowie*.

Rozumie się, Абрагамъ Лемпель анѣ не дѣставъ водѣ редактора „Дѣла“ выемъ автора дописъ (и вжоркуть пѣякомъ водновѣди), анѣ умѣщения того цѣниного, безличного спростованя. Та мимо загрозъ [въ першѣмъ писемѣ] Лемпель не „wdrażał“ środki prawne“ за неумѣщене спростованя, хочъ редакторъ спокѣбно дожидавъ того, такъ само, якъ и донесеня карного за клевету.

О. С. Метелля, повѣдомленый редакторъ о грозѣбѣ Лемпеля карнымъ процесомъ, надбѣлавъ редакторови коментаръ до своєи дописъ.

Що-до лихвы писавъ:

„Водѣ року ставъ я ту въ Люблинѣ парохомъ, а видячи народѣ обмотаный страшно лихвою, слѣдѣвъ я бачно за „справками“ лихварекими. Але коли перазъ адавало ся менѣ, що вже туй-туй маю доводи, самъ темный нашъ хлонъ ударемъ менѣ въ его корнѣтъ проваджѣну справу. И такъ: коли не разъ въ розмовѣ одиъ-другиъ-десятии жалувавъ ся на лихву, що треба водѣ „ринскогого“ платити тыждѣвно по 2 крейцарѣ, або за позичку стоеуикомъ малу, за почекане кѣлькадневне пѣвъ або навѣтъ цѣлу четвертку гречки, а коли опбеля я жадававъ збаваня при свѣдѣкахъ: „котрый лихварь? коли? якъ? кѣлько?“ — самъ хлонъ, для засвоены лихваря, водѣкувавъ ся своихъ словѣвъ, бо, мовлявъ: хто мене потѣмъ въ потребѣ поратувъ?“

Що-до Абрагама Лемпеля, названого въ дописѣ „павкою, гіеною“, о. Метелля подавъ редакторови болѣше подобныхъ фактовъ, якъ той описаный въ дописѣ въ 192 ч. „Дѣла“. Мѣжъ нимии подавъ справу Марусѣ Колега и Микола Бучка зъ Люблина старого. [Лемпель въ собѣцѣ зъ жидомъ Хилемъ Штраме ромъ зъ Чешанова выкупили водѣ Марусѣ „декретъ“ за 130 ар. а опбеля злупили зъ єв брата Микола Бучка 600 ар. (жѣ възбавъ самъ Лемпель на вчерашний розправѣ), а черезъ процесоване зъ обои жидами Бучко втративъ ся на якыхъ 900 ар.]

Розумѣе ся, такъ само якъ въ справѣ лихвы грошевою, такъ и въ справѣ гешеу ты выкупываня „декретѣвъ“ сельные бѣать ся говорити правду, бо у нихъ покутный писарь Лемпель — „судовый гадюкѣтъ“! А що темный сельные малы причину его такъ велѣчати и за такого уважати, о се вѣтъ самъ постаравъ ся. На примѣръ такий фактъ [порухеный при вчерашний розправѣ]: Приходѣтъ до руского священника одна бѣдна жѣнка и каже, що приславъ єи чешановскій „панъ сенда“ по пять метриковъ для єи (для выказаня деволуціи правной и єи части грунту родинного). Священникъ адвизувавъ ся и каже до бѣдного жѣнка: „Я бы вамъ выдалъ ихъ, але жалѣ менѣ васъ, бо вы бѣдны, а метрики коштують. Пѣйдѣтъ ще разъ до пана судѣ въ той день, коли вѣтъ держити сесію та даєа порады людямъ, и просѣтъ его напѣ-

сати менѣ письмо, абы я мѣгъ выставити для васъ, зашесть пять метриковъ, лише картку“ [privata notitia]. Жѣнка водѣйшла, але за хвѣлю вертаєа ся, цѣлуєа священника въ руку та и каже: „Прѣшу єгомоствѣ я скажу правду: то не панъ сенда, але панъ Лемпель (такъ сельные называють Лемпеля) пѣславъ мене до єгомоствѣ по тѣ метрики, а казавъ оказати, что то не вѣтъ пѣславъ, але панъ сенда, бо инакше єгомоствѣ не выдалъ бы метриковъ...“

За короткій часъ вѣвъ Абрагамъ Лемпель до кравого суду карного донесенє карне противъ редактора „Дѣла“ о провинку клеветы. Редакторъ при переслуханю судѣмъ слѣдчимъ, не выдаючи автора дописъ, принавъ на себе одѣвѣчальность за дописъ зъ-подъ Чешанова, именно за назване Лемпеля „павкою, гіеною“ и обовязуєа ся перевести при есентуальной розправѣ передъ трибуналомъ судѣвъ присяжныхъ доказъ правды черезъ свѣдѣвъ.

На основѣ сего протоколу редактора „Дѣла“ Абрагамъ Лемпель, якъ приватный обвинитель, вѣвъ дня 30 грудня 1899 р. до кравого суду карного у Львовѣ актъ обжалованя противъ редактора „Дѣла“ такого змѣтѣу:

Актъ оскарженя.

Abraham Lempel właściciel realności w Cieszanowie zamieszkały jako oskarżyciel prywatny wnosі przed C. k. Sąd krajowy karny jako przed Trybunałem Sędziów przysięgłych przeciw Iwanowi Byłejowi redaktorowi gazety „Dilo“ we Lwowie następującej treści:

Oskarżenie: Iwan Bylej redaktor gazety „Dilo“ we Lwowie jest winien oszczerstwa przez obrazę prasową na osobie Abrahama Lempela popełnioną w ten sposób, że w swoim dzienniku [gazety „Dilo“] z dnia 27-o „Syrpnia“ czasu ruskiego, t. j. z dnia 8-o Września 1899 fałszywie nazwał i ogłosił tegoż Abrahama Lempela pijawką, hijeną, cyganem i lichwiarzem tudzież przez zarzucanie onemuż fałszywie, że w Lublinie dziesiątki niegdys zamożnych gospodarzy doszczętnie zruinował, co oczywiście stanowi wielką obrazę czei tegoż, która to pogardliwe obelgi powodują dla niego (Abrahama Lempela) na znaczne poniżenie honoru i na nie-możność snachodzenia się w jakimkolwiek Towarzystwie między publicznością.

Powody: Wina jasno udowodnioną jest egzemplarzem tejże gazety „Dilo“ w doniesieniu dołączonym i własnym przyznaniem obwinionego w toku dochodzenia gdzie przyjął odpowiedzialność na siebie. Nadto obwiniony do winy połączony być musi z tego powodu, że mimo żądania oskarżyciela prywatnego nie umieścił on w swoim najbliższym dzienniku żądane sprostowania na podstawie §. 19 ustawy prasowej, czego bezwarunkowo uczynić miał.

Tłumaczenie się obwinionego, że co do zarzuczonego faktu ofiarowuje naprawdziwie dowód prawdy jest błędne i do usuniecia winy nie przydatne, albowiem żądanie za własną częstkę gruntu cenę 300 zlr., którą w drodze kupna za 85 zlr. aw. nabyto, gdyby to nawet było prawdą, gdy ale nabyto takową w dobrej wierze i bez najmniejszych podstępów, nie nadaje nigdy i nadto nie może podstawę do uznania onegoż za to pijawkę, hijenę, cyganem i lichwiarzem, jeżeli ustawa kupować w dobrej wierze pozwala, a redakcyo „Dilo“ zaś nie posiada na to osobnego prawa iżby z pominięciem przepisów ustawy kogoś samowolnie swą gazetą publicznie i bezpodstawnie czernić mogła.

Co do winy i wymiaru kary wnosі podpi-sany jako oskarżyciel prywatny na zastosowanie ustawy.

Cieszanów dnia 29-go Grudnia 1899 r.

Abraham Lempel.*

Противъ того обжалованя редакторъ „Дѣла“ не вносилъ водѣклику, отже вже дня 2 мая с. р. дѣставъ зъ кравого суду карного збаванє до головнои розправы на день 22 мая якъ обжалованый о провинку зъ §. 488 зак. карн. Обжалованый повѣдомивъ въ присяжныхъ речницѣ а. прѣдѣдателя розправы, що на своего оборонца поставивъ собѣ адвоката д-ра Костя Левинского и по порадѣ зъ оборономъ поставивъ внесене до збаваня на свѣдѣвъ: самого Абрагама Лемпеля и о. С. Метелля. [На розправу прибули до Львова зъ добромъ водѣ ще два покравженъ Лемпелемъ господарѣ зъ Люблина, чтобы на вынадокъ потреби аголосити ся до свѣдоцтва.]

(Конецъ буде.)

НОВИНКИ.

— Дальша подорожъ вѣзитаційна Еп. Шептицкого на Буковинѣ. Дня 21 с. м. скѣчила ся архіерейска вѣзитація деканата черновецкого соборничомъ въ Галицѣ. Владика попрашавъ ся сердечно зъ всѣми участниками соборника и водѣхавъ въ товариствѣ о. декана Пѣха на вѣзитацію деканата сучавского. Дальшій порядокъ подорожъ вѣзитаційна назначено слѣдующий: дня 21 с. м. до Серета, 22 до Гропаны, 23 до Сучавы, 25 до Качина а поплудни до Майдану, 27 до Кимполюта, 28 до Глята и того самого дня до Радовца, 29 до Садовы а 30 мая до Путилова;

водѣтъ 1 червня до Выжиницъ и до Майде-ну. У Выжиницѣ водѣбуде ся соборчикъ деканальный, а дня 4 червня водѣдѣ архіерей на Куты-Косѣвъ до Станиславова.

— Вѣтъ въ Чортковѣ водѣбуде ся дня 7 н. ст. червня, т. є. въ четверѣ передъ Зелеными Святими. — Комитетъ.

— Загальний зборъ товариства техникѣвъ „Основа“ водѣложенъ въ причины прогулки гѣрничон до суботы (26 с. м.) о 5 годинѣ вечеромъ. — За Выдѣлъ Яросл. Стефановичъ.

— Записъ для вѣденского университету. Университетъ у Вѣдан дѣставъ въ сѣхъ дѣвахъ гарный спадокъ. Вдова по раднику двора Вѣлгелмина Бѣля записала двѣ свои каменницѣ въ Вѣдан на стѣпендіи для убогихъ студѣнтѣвъ университету трѣхъ факультѣтѣвъ (зъ выимкомъ выдѣлу теологического).

— Женильба архіепископа Франца-Фердинанда. Вѣденскій, добре понѣформованый часописъ колыпортуютъ вѣтъ, що Wiener Ztg. оголоситъ сѣмъ дѣями заручены австрійского престолонаслѣдника архіепископа Франца-Фердинанда зъ графинькою Софією Хотеквиною, що водѣбудутъ ся въ лат. Зеленой свѣтъ. Вѣзичане має водѣбу-ти ся межъ 15 а 20 червня. Архіепископъ заявивъ межъ своими довѣренными, що нѣколи не маєа плану вѣзичати ся тайкомѣ, але противъ, зашестьды думаєа поступати за вѣдомостію и пороудо цѣсаря. Такожъ не маєа и не маєа охоты зрѣкати ся своихъ правъ до наслѣдства на австрійскѣмъ престолѣ. Своими наслѣдникомъ уважаєа, або брата Оттона, або есентуально своего сына.

— Зъ судовон салѣ. Въ Гутѣ ширецкой побачили мешканцѣвъ дня 30 грудня 1899 р. на аблоні при пѣлѣвий дорожѣ повѣшеного Фр. Купиньского паробка зъ Гуты. Одежа на вѣмѣ була покравлена, а сѣмѣця орелка, що Купиньского убито аперѣдъ сокирою а опбеля трупа повѣшено. Подозрѣна вѣало зъ початку на паробка Мех. Колодѣвъ, що разомъ зъ нимъ залицаєа ся до одиоу дѣвичины. Коли-жъ Колодѣвъ выказавъ свои алби, упало силѣне подозрѣне о убийствѣ на брата замордованого, Лавра Купиньского, отже его узавѣно, а дня 25 с. м. водѣбуде ся противъ него розправа передъ судѣмъ присяжныхъ у Львовѣ.

— Жѣночій университетъ. Зъ Вѣдѣна наспѣ-ла вѣтъ, що зборъ профессорѣвъ университету и выначившій вѣденскихъ жѣночій ухваливъ амагати до заложѣния у Вѣдан окремого университету для жѣночій цѣлкомъ аналѣгического зъ мужескимъ. На звычайный студѣнтѣи мали быти принямай на сей университетъ жѣночій зъ окѣченными, гимназическими студиями. Ректоръ вѣденского университету згодивъ ся навѣтъ водѣступити кѣлька салѣ мужеского университету для ужитку университету жѣночого.

— Графиня Лѣоний а єи отецъ. Зъ Бруксѣ-лѣ доносѣтъ, що заходѣтъ паны повело ся правѣсти до пороуваня межъ графинькою Лѣоний а єи вѣтцѣмъ, королѣмъ Бѣлгій. Завѣдка тому постановлено въ родинныхъ кругахъ, що бѣвша архіепископѣна зѣдѣ єи зъ своимъ вѣтцѣмъ на выстаѣвъ въ Парижѣ и се будѣ перша стрѣча по вѣзичаню графинѣ Стефаніи Лѣоний.

— Подвиги фанатичныхъ Китайцѣвъ. Бюро Дальзѣйла доносѣтъ зъ Китаю, що фанатична сѣкта тамошнихъ жѣтедѣвъ т. є. „великого кулака“ напала на христіанське село Лайшѣвъ, водѣдалене на 70 англійскихъ миль водѣ Пекину и збурила цѣле село разомъ зъ оселемъ французскихъ мисіонарѣвъ. Подчасъ нападу подѣдалено село, а 73 особѣвъ зъ помѣжъ намеренныхъ до христіаньского вѣры, вѣвали трупомъ подѣ ножемъ фанатичныхъ сектарѣвъ.

— Типъ галицкого вѣйта. Передъ трибуналомъ суду въ Новѣмъ Санѣи водѣбуваєа ся розправа противъ Войтѣха Камѣньского, начальника громады Шафѣляръ, вѣйтового зъ процесу жидѣвъ Ферберѣвъ. Камѣньскій обжалованый за цѣлый рядъ издужитъ и малъвераций, якѣ сповнивъ за часть своего урядованя якъ начальника громады, беруча кубаны 5—50 ар. за удѣлюванєа дозволу на будѣву и за ании справы всякого рода. Крімъ него обжалованый ще сельные Андр. Калита и Ів. Пѣлѣдѣръ зъ Шафѣляръ за обманство, сповненєа зложеныхъ фальшивыхъ збаванъ въ справѣ Камѣньского, мовѣ-то они не давали ему кубанѣвъ по 10 и 100 коронѣвъ, хочъ пѣльнѣше признали ся до того. Характеристичне само в зирадане обжалованого Камѣньского, котрый вырчуєа ся въ сей способъ: „Уже водѣ 30 лѣтъ передплачую и читаю дневники державныхъ правъ и кравыхъ уставѣвъ, 30 лѣтъ єсмь вѣйтомъ и членомъ рады повѣтовон, но до сѣи поры я нѣгдѣ не читавъ анѣ не видѣвъ, чтобы було грѣхомъ принимать такий даруны водѣ стѣрѣжѣвъ, водѣ котрыхъ я самъ нѣколи нѣчого не домагавъ ся, а бравъ тогдѣ, коли зъ власнои волѣ менѣ давали...“

— Нелюдские трантованєа наменичного сторожа. Хто ино малъ нагоду перебувати у Львовѣ якѣсь часть, тои певно хочъ-бы случайно мѣгъ побачити мѣры въ каменничѣхъ, призначенъ для сторожѣвъ на мешканя. Може въ нѣякомъ вишѣмъ мѣстѣ не выкористовують такъ працѣ бѣдныхъ людей, якъ львовскій каменничикъ працюєа своихъ сторожѣвъ. Причина лиха лежить въ тѣмъ, що болѣшбѣтъ каменничѣвъ — то „третій народъ“, що чѣнь-разъ болѣше загарабѣеа все въ Галичинѣ. Сѣй „wlaszczenie“ не мають найменшого милосердя для бѣдныхъ сторожѣвъ, котрі служать у нихъ за се, що такіи „люди“ панъ Мошко або Инко“ позволять имъ мешкати въ гнилой норѣ, де навѣтъ крѣтъ не выдержавъ бы. Маїстрѣтъ по части стараєа ся получшати зъ першорядныхъ фабрикъ кравыхъ и загра-ничныхъ. Сукно бѣларѣвое, на ліберѣи, сутанны и т. п. въ великомъ выборѣ по найдешевшихъ сталыхъ цѣнахъ. На бѣжане пробки франсо.

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім неділі і руських свят) о 5-годині по полудні. Літературний додаток „Вісник" на найменшійших новостях виходить во второк, а во второк і п'ятницю на перепліт разом з Ділом.

Передплату і асерати приймають: у Львові адміністрація „ДВЛА" в. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень: ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет Ал. Кароля Людовика 9, в А. Ольшанського ул. Казиміра 2; — в Ярослав: Л. Крижановський; — у Вишні: М. Дука, І. Селлерстатт; — у А. Ріхтер, Німеччина: 4; Н. Шалек І. Воліжце 11; Пассенштейн & Vogler І. Wallischoegasse 10; в Франкфурт і Гамбург: М. Пассенштейн & Vogler.

Передплата на „ДВЛО" і на додаток за рік платити у Львові.

Передплата на „ДВЛО" з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 шр. на цілий рік . . . 12 шр.
на пів рік . . . 8 шр. на пів рік . . . 11 шр.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 шр. на пів рік . . . 7 шр.
на чверть року . . . 8 шр. на місяць . . . 1 шр. 20 кр.
Реклама, адміністрація і експедиція під ч. 24
ул. Баторія. — Рухомі ескорти: с. ліній на во-
переді застерігає. — Рекламна компанія
вільно від порта.
Неоднократно членує 6 шр. на пров. 7 шр.
Оголошення змисли приймають: с. ліній 10 шр.
зод. однок. експертів літературних або с. ліній 1 шр.
зод. однок. експертів літературних або с. ліній 1 шр.
зод. однок. експертів літературних або с. ліній 1 шр.
зод. однок. експертів літературних або с. ліній 1 шр.
зод. однок. експертів літературних або с. ліній 1 шр.

Державні заповіді для Галичини.

На одному з останніх засідань ради державної повідомив президент міністрів д-р Кербер президент обох палат про роздільні заповіді поодинокі крає кредитів і заповіді, ухвалені зак. ном. з д. 17 листопада 1899 р. з причини елементарних нещаст.

З безповоротних заповіді і безпроцентових позичок, на котрі в § 1-бм зазначеного закону призначено 6,000,000 корон, Галичина не достала нічого. Так само не не досталося Галичині нічого з 2 міль. корон кредиту, ухваленого в § 2-бм на на-праву ушкоджених обшарів водних.

З 1,200,000 кор., призначених в § 3-бм на заповіді для сторін, навіщених повенями і вищими нещастями, достала Галичина 400,000 кор. на безповоротній заповіді.

З одного мільона корон, призначеного в § 5-бм зазначеного закону на непередвижній випадки і на дальшу помічну акцію в сторін, в попередніх роках нещастями навіщених а недостатньо субвенціопованих, достала Галичині 40,000 кор. (Повені достало 295,000 кор., Чехія 268,880 кор., Моравія 90,000 кор., Сирія 66,000 кор.).

Взагалі в кредит, призначеного правителю в висоті 10,200,000 кор., Галичина достала аж 440,000 кор.

Замітив в мотивах, якими правительством руководилося при роздільних кредитах на поодинокі крає. Що до Галичини сказано в них:

„Великий повені в початку літа 1899 наробили в 396 громадах, переважно західній Галичині, шкідливі на яких три мільони корон. Крім того гради, дощі і мимовіщо значно ще пошкодили тую школу, а те все відбало ся передовсім на дрібній пошлости.

З уваги на ті нещастя мав намістник до розпорядження 120,000 кор. з державного і 20,000 кор. з правого фонду, а крім того 400,000 кор. з кредиту, ухваленого в § 3-бм закону з д. 17 листопада 1899 р., так що, маючи разом 540,000 кор., почав боротьбу з катастрофами, призначую-

чи дрібніші заповіді на роздачу живності; що до решти здержав ся, згідно з радою всіх чинників навіщених населення (?), з ухваленням заповіді, щоб ані те на неспу роздавати зерно на засів і при публичних роботах дати нагоду до зарбону. Таким чином акція ратушкова тепер в в повній ході, і аж, по в законченню буде можн оцінити (в саму част. Ред.), чи державна поміч була достаточна.

З уваги на пожежі, що в р. 1899 знищили багато громад в краю, віддало правительством намістникові до розпорядження 100,000 кор. з фонду, що остали ся з призначеного цесарським розпорядженням з д. 30 грудня 1898 р. суми, а з кредиту, ухваленого в § 5-бм закону з д. 17 листопада 1899 р. квоту 40,000 кор.; ся квота прина-ла по часті на цілі асанції і регуляції, по часті на заповіді для відбудови по-шкоджених будинків.

Відна мотива правительством припро-тають галичині властям остеречи населення, що заповіді ті мають характер вишкочо-акції ратушкової, для того населення не по-винно на будуче спускати ся на такі за-повіді (1).

Отже край, так економічно зруйнований а до того так занедбаний культурно, як Галичина, достав на поратунку в таких елементарних нещастях, які признає в са-мо правительством, нараз аж 440,000 кор. державної заповіді, — і то з тою ви-разною пересторогою, що се поміч вишкоча, який не зараз знову надати ся!

Довідуюсь ся з мотивах правительств, що десь в тім у нас мали на неспу розда-ти збіжжя на засів, що десь мають бути якісь публичні роботи, та о тім всім чу-ємо вперед: в біжжя досі не було ніяких звісток ні про одно ні про друге. За те зна-ємо, що заробковий відносини так чудні, що аж цілий повіт знімає ся до стрейку і достав на поміч... вільною асистенцією та контрибуцією! Знаємо, що народ в розпучі опускає рідну землю та гряде поправы свої долі в далекіх незаних заповіді країнках. Знаємо, що ексекutory остатну кожущину здирають з голів сільських

Отсе поратунку після повеней, градів, по-жежі, мимовіщо змисли і т. н.!

А „польська делегація" обуряє ся, коли в усіх сторін, такі польських, стрічає ся з голосними докорами, що лише ратує Австрія, а не дбає про економічний справу краю. Оні декларує все своє: „Przy Tobie stoimy!" і „zadaję pytania krajowi!"

Перегляд політичний.

Чеські послы, котрі вернули з Відня до Праги, оповідають, що в прави-тельствених кругах носять ся з такою розважаною рід державної між 20 а 30-м червня що відтак д-р Кербер намірне при помочи § 14. ввести в жите троха заси-новий ланковий закон і що нарешті прави-тельство хоче окроковати новий регулятив-палаты, котрий уможливив би всяку об-струкцію.

На ситуаційну статю в Слав-і, в ко-трій орган станивчив потерпає, що об-струкція Чехів між розбити „зміст дер-жави", парламентарну правду, Narodni Listy відповіли дуже остро в в книжках. „Якщо то страшна катастрофа — пише орган мо-лодо-Чехів — буде для нашого народу, коли розлетіть ся суходільна правда? Бо в багато помогла нашому народови ся правда. Нехай Яворскій покаже нам, що она зробила для нас доброго і яке лихо синила? Що ро-били Поляки, коли на Чехах виконано страшний злочин через знесення ланкових розпоряджень? Як довго в в колі польським верховодять такі політичні ланки, як Яворскій і Абрагамович, так довго правда бу-де заеджена виключно на се, аби служили кождому правительству в в негідний спосіб. Нехай ті пани не ломлять собі голови над сміх, що чеський народ думає в обструкція. Може бути, що нашій народ за деякі робо-ти при зельзницях і регуляції рік запро-дасть оддічений по батьках права, але у Чехів таке не буває. Протестуємо проти-такон ланковості, котра в в критичній хви-дає ся надужити давними обліковими воро-гами яко тарань проти власних союзни-ків."

На засіданні бюджетової комісії ав-стрійської делегації п. Коаловскій ре-ферував предімарі найвищої рахункової палати, а комісія прийняла відтак в в пози-ції сего етату. З черги приступлено до на-ради над етатом маринарки. По рефераті Пергелета Коаловскій обговорював політичне значення австро-угорської маринарки на осно-ді і в вплив на розвій заморської торго-влі. Бесідник заступ команданта маринар-ки Шнаула, яке в відношенні між австрій-ськими а угорськими доставами для маринарки, бо від тм заглядом безпастивно пути жалі торговельних палат. Адмірал по-яснює, що угорскі доставки не стоять в в-яком відношенні до квоти, бо вносять ли-ше 15%, коли на Долитавщину припадає 85%. Відтак прийнято цілий етат маринарки а тм самим бюджетової комісія закінчила свою задачу. Пленарне засіданні делегації відбуде ся наві о годін 4 пополудні. На порядку денним бюджет міністерства за-граничних справ.

Цесарь дозволив установити при міні-стерстві торговлі комісією для охоро-ни від нещастя і видати дотичний етат, після котрого ся комісія має бути фахово-технічним органом правительств під заглядом охорони промислових ро-б і в загаль підлягаючих обовязко-ви забезпечення, як також урядників гани-тих в підприємствах. Комісія складає ся з есенуального інспектора промислового і має 16 до 20 звичайних міністрів, торго-вель іменованих членів. Она підлягає міністрові торговлі і збирає ся на его за-просини.

Рада рільнича поручила підкоміте-теви для торговельно-політичних справ ви-казати гадку о темі будучого уложення цлових тарифів і поставити відповідний вно-сеня. Предложено рільничій раді справоз-данє про цлову звяз між Австро-Угорщи-ною а Німеччиною стверджує, що цлова звяз з Німеччиною може бути хіба иде-альна. Рівні іменовані цлові усявля для двох держав о так відповідній структурі і мо-гли би потягнути за собою се, що економіч-но слабшу Австро-Угорщину вимекало бы від кождим заглядом економічно силь-

До історії руского шкільництва в 1848 році.

Як звістно, руский консисторі старав ся перед 1848 роком, щоб по руских селах основою народні школи. Ся ама-ганя не остали без деяких додатних на-слідків, однак сподіваного хбеса не при-несли, найбільше через те, що в тих школах наука не подавала ся молодіжці в рідній, народній мові. Рік 1848-ий приніс багато несподіванок як для уряду і па-нції, так і для руского народу.

Народ виволений з тяжкого ярма, відотхнувши свободішче і мабути в про що більш не думав, як лиш про се, щоб панщина назад не вернула ся, коли сів-ав: „Ой вивезли панщизночку на високу гору — Поховали панщизночку а в скля-ну труну. Поховали панщизночку на вк-іжковий амінь, — Аби ся тогди вернула, як вь води камінь! А пригадуючи собі вь кривди і знущання, не забув руский народ ще й таке побожне бажанє додати: „Аби гады панували, а Ляхи бділи. Дай же Бо-же, аби Ляхи такими возили!"

Так поводили ся народні маси, коли тогочасні проводники народа добре порозу-мляли, що ті маси при своїй неграмотності і темноті не устоять ся перед напором чужих елементів. Силу відпору мала по-дати рускому народови просвіта в рідній его мові. Тому старали ся у Відні, щоб заведено в школах по руских селах на-уку в рідній его мові, як про се свід-чить слідує ршєня львівського наміст-ництва:

Abschrift einer an das Przemysler g. k. Consistorium erlassenen hoh. Guber. Präsidial Verordnung.

Nro 7079. Nachdem Seine Majestät in gnädiger Berücksichtigung der Wünsche der ruthenischen Nation anzuordnen geruht haben, dass in allen Volksschulen jener galizischen Kreise, deren Bevölkerung gänzlich oder überwiegend ruthenisch ist, an den Volksschulen der Unter-richt in ruthenischer Sprache erteilt werden soll, ist es die Pflicht der zur Leitung des Volksschulwesens betruenen Behörden, die Verwirklichung dieses Allerhöchsten Zugeständnis- ses unverzüglich einzuleiten.

Obgleich nun zwar bei dem Umstande, dass die Schulpflicht im allgemeinen im gegenwärtigen Augenblicke der ruthenischen Sprache nicht in dem Grade mächtig sein dürfte, um die in jener Sprache gehaltenen Vorträge der Lehrer vollkommen aufzufassen, so steht doch nicht im Wege, dass noch im gegenwärtigen Schuljahre damit begonnen werde, die Schulkinder für das Verständniss des Ruthenischen vorzubereiten.

Zu diesem Ende halte ich für notwendig, dass allzogleich, wo nur möglich, noch in diesem Schuljahre die Schulpflicht in den Grund- begriffen der ruthenischen Sprache unterwiesen werde, und im nächsten dieser Unterricht so gleich jene Ausdehnung erlange, welche die Vor- kenntnisse der Schulkinder nur immer thunlich machen.

Ich ersuche daher das hochwürdige Konsi- storium an den seiner Oberaufsicht unterstehen- den Normal Haupt- und Trivialschulen diese Vorbereitungen einzuführen und das Lehrperso- nale zum gründlichen Studium und sorgfältigen Pflege dieser Sprache anzuweisen.

Lemberg am 29-ten May 848. Goluchowski. Nro 152. Mit hohen k. k. Landespräsidial- Dekrete von 29 ten May 1. J. Zähl 7079 ist in allen Volksschulen jener galizischen Kreise, deren Bevölkerung gänzlich oder überwiegend ru- thenisch ist, der Unterricht in ruthenischer Spra- che zu erteilen, hochgeneigt angeordnet wor-

den. — Der Schul-Distrikt-Aufsicht wird daher zur besonderen Pflicht gemacht die Verwirkli- chung dieses Allerhöchsten Zugeständnisses, im Sinne des in Abschrift beigegebenen obzitierten hohen Präsidial-Dekrets in den unterstehenden Volksschulen unverzüglich einzuleiten.

Przemysl am 10-ten Juny 848. Sielecki diöz. Admtr. Witoszynski.

Однак і тогди руский народ мав на- зов нещастя непростених обліков, що ра-ді були не випустити его з своїх облі-ків і зменшити стійність монаршого при-знання в шкільництві. Про се свідчать слі-дує розпорядження:

12824. Dem gr. k. Herrn Schulendistrikts- aufseher Johann Lomnicki in Jawora.

Das Przemysler lat. Consistorium hat un- term 6-ten Juni d. J. Zl. 249 im Wege der lat. Pfarrgeistlichkeit an das Landvolk zur Einfüh- rung von Landschulen einen Aufruf ergehen las- sen, und zugleich ersucht in Betreff der ruthenischen Volksschulen dahin zu wirken, damit an denselben auch die Erlernung der polnischen Sprache den Kindern ermöglicht werde. Sie werden daher gemäss h. Landes Prae. Erlass vom 23 ten May 848 Zl. 6940 aufgefordert zur Unterstützung des Schulwesens auf das Eifrigste zu wirken und dafür zu sorgen, damit den Kin- dern in den ruthenischen Schulen auch der Un- terricht in der polnischen Sprache erteilt werde.

Sambor den 18-ten August 848. Lesniewica.

Шкільний дозорці не спротивили ся сему розпорядженню, хотів в посередній розпо-рядженню львівського намістництва нема су-мня, щоб в руских школах учили мо-лодідж по польськи. Тогдшнім руским па-тріотам віддало ся, що Русин без польши-ни агають б. Се виходило б з-вдєс, що оні були більше Поляками, як Русинами, бо

пересякали на скрізь польсько-шляхетськими поглядами на Русь.

З другого боку бачимо, що богай в 1848 році не руский громади просили о на-уку польськю мову в руских школах, а старав ся о се латинський консисторі і Го-луховскій навіть против волі свого монар-ха. Так відполна робота наших обліко-в і тогди метала Русинам колоти від ног, щоб оні не стали на ноги, о власній силі.

Під теперішню хвилю поніс ся по- цілий Русь клич о вибороні прав для рус-кого шкільництва, бо дійсно супротив монаршого призову в 1848 році ми стоїмо далеко гірше що до прав руских шкіл. Вправді система теперішня лянша, маємо далеко гірший одручання, коли в 1848 році не було майже жадних. Та що з сего, ко-ли доля наших шкіл дуже непевна і тре-ба буде ще багато труда доложити, щоб ми одобули те, що нам призначено в 1848 р.

Де-ж притока сєя зміни на гірше по 50 літах? Так в самій рускій суспільно-сті! Провідники Русинів за-для невыробле-ного почуття народного і не великом освіти не змінили і не хотіли станути виключно на народний ґрунт, а платили дані в польщи-ні, а відтак шалена гадеа кинути ся в ра-мена Москалям промостила дорогу польській шляхетській до Відня, а з сего вийшло та-ке, що нас там переторгували і з від-так привнеси сумну звість для галичин-Русинів: „О скільки Русини мають ще на світі свій віль коротати, полишає ся воли поль-ського союму у Львові!"

М. З-кий.

Colosseum

Театр різноманітний
вдєс урєдженю
Ернєста Торна.

Щоденно світє представлєнє (в неділю два представлєнє.)
Всєгунь перворядних сил артистичних. 266 6—15
Початок о 8-мій годінї вєчєром.
Вієтє до набути в бюрї дєєвнїх п. Півона, ул. Кароля Людовика 9

нйшою Нмеччиною. Неможливе в такожй випаденнє ключа до роздѣлу цловыхъ поборѣвъ, а цлова зная не дасть ся впрочѣмъ поучати въ истотоу дуализму. Нмечке рѣшництво нѣколы не допустило бы до такоу звѣян, а якъ се докажуе дискусія надъ нмечскимъ цломъ водъ пива и надъ закономъ о огляданахъ мяса, навѣтъ цлове зближене було бы тѣжкє до переведеня. Рѣшницча рада ухвалила нарештѣ спѣсену вже резолюцію, въ котрѣй заявляе, що намѣрене Нмеччиною поднесенє цла водъ пива є великою шкодоу для дотычного австрійского промыслу. Цірко вносить вѣдати угорске правительство, абы якъ довго довѣзъ безрогъ зъ Угорщины вѣльнй, убавило въ житє розпорядженє о охорѣнѣ протѣвъ помѣсти безрогъ. На внесенє Любковѣца ухвалено виллѣти на се, абы міністеръ рѣшництва звернувъ увагу на угоду зъ Угорщиною спеціально въ справѣ довозу безрогъ.

Російска амбасада вручила турецкому правительству дуже енергичну ноту зъ протестомъ противъ перешкодъ ставленыхъ вѣльному рухови Вѣрменъ на російско-турецкѣй границѣ. Нота звертає увагу на сумне положенє Вѣрменъ въ граничныхъ округахъ, на переслѣдуванє ихъ Курдами, на податковий гнѣтъ и примусове навертанє на исламъ. Окрѣмъ того Россія жалує ся, що Вѣрмене, котрѣ їдутъ за паспортомъ въ интересахъ до Россіи, обѣзвѣше не можуть вернути назадъ до Туреччины. Нота домагає ся, абы тымъ надужитямъ зроблено кѣнець, бо въ противнѣмъ случаю справа могла бы стати ся поважною.

Зъ театру вѣины.

Про убѣльненє Мафінга Робертъ телеграфує: Я одержавъ вѣдѣ генерала Вадель-Повеля вѣдѣ, що убѣльненє Мафінга дня 17 с. м. по сильной борбѣ въ ворогомъ, котрый понѣвъ тажйхъ страты. По сторонѣ Англійцѣвъ було 3 убитыхъ и 22 раненыхъ. Повель вырешивъ вѣдѣтъ зъ Мафінга и заатакувавъ головный табѣръ ворога и выгнавъ его зъ позицій. Командантъ Бурбѣвъ мало що не попавъ въ полонъ. Англійцѣ забрали одну армату, хоругву богато амуниціи и провину. На бѣвищѣ знайдено 4 убитыхъ и 15 раненыхъ Бурбѣвъ. Здає ся, що ворогъ цѣлає ся на вѣхъхъ точкахъ. Лише одна команда захоує ся спокѣйно, здає ся въ тѣй цѣли, абы крати вѣдворотъ войскъ. Дорога зъ Кімберлею до Мафінга вже має бути вѣльна. Въ Врибурѣвъ, котрый лежить въ половинѣ дороги мѣжъ обома мѣстами поддало ся вѣдѣмостѣ повстанцѣвъ.

Бюро Райтера доносить, що Френчъ перешовъ рѣку Реностеръ на пѣвнѣчъ вѣдѣ Кромштаду. Цѣла нѣмѣхъ вѣдѣтъ Бурѣ, котрѣ мають тутъ 15 армѣтъ, ладѣть ся до сильного опору. Робертъ телеграфує, що генералъ Гамільтонъ станувъ въ Гайльбронѣ, мѣсцевости положенъ на пѣвнѣчъ вѣдѣ Кромштаду. Гамільтонъ стративъ досѣ лише 75 людей. Деветъ цѣснувъ ся.

Дневникъ все щє твердѣтъ, що мѣжъ Крігеромъ, а англійскимъ правительствомъ вѣдѣ-

була ся вымѣна депешъ въ справѣ заключеня мира. Сольберъ мавъ вѣдѣмостѣ, що лишь безвѣдѣдѣнѣ капитуляцію прийме за условѣ заключеня вѣины. Крігеръ мавъ на дѣтѣхъ пытанє вѣдѣмостѣ дневникови World въ Нѣмѣхъ Іордѣ, що вѣтъ про его просьбу о заключенє мира є несправдѣна.

Пивка — гієна.

(Дальше.)

Прийшовъ день розправы — 22 мая. О 9 годинѣ наставъ у великой сали розправъ звѣчайный рухъ. Кромѣ сторѣвъ процесовыхъ сходитъ ся спора громада судѣвъ присяглыхъ до льосованя мѣжъ котрыми споре число горѣжанъ мойсѣевого вѣроисповѣданя, дѣякѣ навѣтъ въ маймуркахъ, въ аудиторіи громадитъ ся цѣлава публика.

Въ сали зѣянивъ ся — въ товариствѣ своего адвоката д-ра Кагане — приватный обвинитель, панъ Абрагамъ Лемпель та зѣянавъ позицію бѣлькѣ дѣрѣй неподалеки лавы адвокатѣвъ. Парсуна пана Лемпеля звертала на себе очи вѣхъхъ. То жидокъ середного росту, ще молодой, лице еврейского типу, досѣтъ правильныхъ чертъ, зъ круглоу рудавоу бороодоу, зъ быстрыми хитрыми очима. Одѣяный по жидѣвски, але вѣдѣ нѣгъ до головы, вѣдѣ обѣса до маймури — все на нѣмъхъ дѣлѣкатне, зъ коштовною матеріи, можна-бъ сказати слѣпанцѣ, — словомъ: мраморейный замѣжжй жидокъ зъ провинціального мѣста повѣтового, властитель красной реально-сти, „судовый гадѣокатъ“ и дѣтѣръ чѣшанѣвского пана геометра евиденціонного. Зверхний выгладъ пана Абрагама Лемпеля выдержавъ пробу добре. Нема що казати — „a feiner Mensch!“

Одно лише мусѣло впасти въ око жидоу, хто добре вѣдѣявъ ся въ фѣзіономію „приватного обвинителя“, а именно, що усмѣшка, яка вѣдѣ часу до часу просвѣгнула ся по его устахъ, була якась неатуральна, нервова, зрадѣжуща якусь тревогу... Але зрозумѣтъ тайну того явища могли знати хѣба лишь обѣжалованый та оба панове адвокаты. Панъ Лемпель, обвинитель, бутный писѣць наведеныхъ нами вже вчера писемъ до редактора „Дѣла“ и акту обѣжалованя, скорше надѣявъ ся смерти, аныжъ такого дѣна, щобы его, обвинителя, кликавъ обѣжалованый на своего свѣдка, на свою оборону! А то „наскѣднѣй“ интересъ... Передъ судомъ треба говорити правду, бо за фальшивѣ зѣнанє можна попасти до „Ицковѣ хаты“, а тотѣ правда свѣдка Абрагама Лемпеля буде для приватного обвинителя Абрагама Лемпеля така „нефайна“... бр-р-р! Въ интересѣ приватного обвинителя адвокатъ д-ръ Кагане вѣдѣ самого початку заходивъ ся убѣти справу передъ починомъ розправы, але его намѣръ розбивавъ ся о убѣръ Лемпеля, котрый мимо всего не тративъ ще надѣвъ на лаву присяглыхъ, а впрочѣмъ и не мѣгъ зрозумѣтъ: якъ бы присяглы могли не оказати: „вынѣтъ“ редакторъ, коли помѣтъ „опубликѣтъ“ въ газетѣ „судового гадѣоката“ зъ Чѣшанѣва „пѣвкою-гієною“, коли

прецѣвъ [якъ то Лемпель писавъ у своихъ спростованю]: „každy człowiek pocztyw to uczu“, що можна „w dobrej wierze“ купити „декретъ“, а потому влупити за него „pawel sto krotkie wyzej senu kupna zaplasonej“ — „tem bardziej, że ustawa w Państwie Austriackim istniejąca pozwala“... Mein Liebchen, was willst du noch mehr?

Надѣбшовъ трибуналъ, озвавъ ся давѣнокъ. Радникъ п. Кароль Пѣдлѣшѣцкѣй, яко председѣтель трибуналу, приступивъ до льосованя лавы присяглыхъ а по довершеню вѣхъхъ формальностей приступивъ до переслухѣния обѣжалованого редактора Ивана Бѣлея.

По вѣдѣчитаню акту обѣжалованя редакторъ Бѣлей сказавъ на свою оборону: Искрѣмѣновану дописъ зъ пѣдѣ Чѣшанѣва и помѣстивъ свѣдомо, узнавши за свой обѣявокъ, яко редактора, умѣстити ся въ интересѣ загалнѣмъ, публикѣмъ. Дописъ подавала до прилюдноу вѣдомости кринды бѣдного, темного народу, якѣ вѣтъ терпѣть черезъ вымыскъ. Дописъ складає ся зъ двѣхъ частѣй: въ першѣй авторъ говоритъ загално о пѣвкахъ, гієнахъ, котрѣ пустошатъ бѣдный народъ по селахъ лихвоу и великимъ циганѣствомъ; бѣдѣ тамъ о множествѣ пѣвокъ, що „вылазѣтъ мѣвъ-бы зъ якого багна“. Въ другѣй частѣ дописъ авторъ займає ся Абрагамомъ Лемпелемъ, а называючи его „пѣвкою, гієною“, выразно зазначує, за що его такъ называє; именно за те, що Лемпель скупиовує у бѣдного народу рѣзанъ цѣси, декреты, а обѣсѣлъ черезъ судовѣ процесѣ вѣдѣбрѣвъ собѣ въ десятиро цѣну заплатачу. Авторъ дописъ и навѣтъ одинъ такий примѣръ зъ Люблинѣца, де Лемпель купивъ пѣту часть грунту за 85 зр., а теперъ вѣдѣ спѣвѣвластительѣвъ жаѣає 300 зр. и домагає ся черезъ судъ продажи цѣлого грунту лѣцѣтѣцѣю. Авторомъ дописъ — бувъ священникъ, парохъ зъ Люблинѣца, зѣнаый менѣ яко чѣловѣкъ поважнѣй, честнѣй, правдомѣвнѣй; яко мѣсцевѣй священникъ мѣгъ мати зѣвѣмъхъ певнѣй информации, впрочѣмъ навѣтъ въ дописѣ имена покринѣжѣнѣхъ сѣлянѣвъ, навѣтъ цѣфры грошей, нумеры дѣтѣчной реальности и даты чѣстности судовѣвъ. Зѣаживши все те, я не мѣгъ мати найменшого сумнѣнѣ въ правдивѣсть фактѣвъ.

Назва „пѣвка-гієна“ ужинає ся загално въ журналистѣцѣ цѣлого свѣта на означенє чѣловѣка, котрый робить того рода тѣшефѣтъ, що вымысѣнѣмъ и руйнованѣмъ другихъ самъ обѣгачує ся. Такъ робить Лемпель, тожъ и ему припала така назва. Въ актѣ обѣжалованя пѣдѣноситъ вѣтъ докѣръ менѣ, що я не умѣститѣвъ его спростованя. Я вѣдѣчитѣю устуны сего спростованя [вѣдѣмѣмѣтъ]. То не є спростованє пѣбѣла припису §. 19. зак. правогого и нѣякѣй редакторъ такого спростованя не умѣститѣвъ бы. Мимоходомъ кажучи, замѣтѣне въ тѣмъ спростованю и се, що Лемпель не заперечує факту вымыску наведенѣго въ дописѣ, а що бѣльше признає ся выразно, що вѣтъ за 85 зр. нѣгъ бы жаѣлати и стократно бѣльше, т. є. 8.500 зр. Се чѣй-же характеризує Лемпеля, якѣ уже годѣтъ лучше.

Председѣтель трибуналу повторивъ су-

дѣямъ присяжнѣмъ по польски зѣмѣтъ зѣнанѣя обѣжалованого [бо дѣякѣ не розумѣли добре по рускѣ], а вѣдѣтакъ вѣдѣчитѣвъ накрѣмѣновану статью зъ 192 числа „Дѣла“ зъ 1899 р. Рѣвножѣ за-дѣла лавы присяглыхъ поручивъ председѣтели трибуналу протоколиновѣи п. Янкевичѣви вѣдѣчитѣти повторѣну зъ „Дѣла“ дописъ зъ-пѣдѣ Чѣшанѣва въ Kurjer'a [wowsk'омѣ]. [Лемпель аробивъ бувъ донесенє карне и противъ редактора Kurjer'a, але акту обѣжалованя противъ него не вѣнѣсъ.]

По вѣдѣчитаню дописѣ обѣжалованѣй вѣдѣповѣдає на дѣтѣчнѣй запѣты председѣтели: Про особу Лемпеля зѣнає, що вѣтъ є покутнымъ писарѣмъ а при тѣмъ дѣтарѣмъ у геометра зъ Чѣшанѣвъ, отже мавъ можѣбѣтъ информации зъ ся въ справѣхъ грунтовыхъ зъ околици. На доказъ его вымысѣнѣи сѣлянѣвъ подаєтъ дѣна факты зъ Люблинѣца, а на доказѣне правдивѣости тѣхъ фактѣвъ и ще вынѣхъхъ покликѣаъ на свѣдѣковъ: самого приватного обвинителя и автора дописъ, о. Северина Метеллю.

Потѣмъ председѣтель трибуналу зарѣдѣжує вѣдѣвати до салѣ на першого свѣдка — Абрагама Лемпеля. Однакѣ забѣрає слово адв. д-ръ Кагане и противѣтъ ся тому, бо Лемпель мавъ дѣбѣтѣти вѣдѣванє на свѣдка за вѣдѣно, не на три дѣи напередъ, якѣ приписано. Супротивъ того замѣтъ председѣтель констѣтує, що вѣдѣванє выслѣно до чѣшанѣвского якѣ-разъ въ пору, и коли той судъ другого дѣна о 9 год. рано дѣручѣвъ вѣдѣванє Лемпеля, то принѣвъ правнѣй спѣвнѣвъ ся. Впрочѣмъ се можна сконстѣтувати. Председѣтель пѣбѣлавъ по потерѣженѣ дѣручѣния Лемпеля вѣдѣваня. Коли-жѣ показало ся, що се подтверѣженє ще не наспѣло зъ Чѣшанѣва, то председѣтель заявивъ, що вѣтъ на основѣ прислугуѣного ему, яко председѣтели, права допусѣає Лемпеля на свѣдка. Д-ръ Кагане зажаѣдѣтъ ухвалѣ трибуналу. Председѣтель сконстѣтувавъ, що тамъ, де право прислугує самому председѣтели, не може бути ухвалѣ трибуналу; до трибуналу належить въ сѣмъ случаю лише рѣшати: чи такий свѣдокъ має бути запрѣсѣжѣнѣй чи нѣ. [На жаѣданє д-ра Кагане вынесѣно цѣльнѣй сѣй епѣзѣодъ до протоколу.] Председѣтель, поучивши Абрагама Лемпеля, що вѣтъ має зѣнанѣвати яко свѣдокъ, отже мусѣтъ, чи запрѣсѣжѣнѣй чи нѣ, зѣнанѣвати правду, бо иначе жѣде свѣдка тажѣка кара вынѣвъ, приступивъ до переслухѣваня его.

Абрагамъ Лемпель на запѣты председѣтели вѣдѣповѣдає: Рѣдѣжѣнѣй у Фѣльварѣкахъ ад Новосѣло коло Чѣшанѣва, має 40 лѣтъ, жѣнатѣй, отецъ пѣтерѣо дѣтей. На запѣтанє председѣтели: „якѣ его занятѣ?“ — вѣдѣповѣдає, що старѣє ся теперъ скѣпѣтъ заложѣти. „А досѣ?“ — бувъ до недавна дѣтарѣмъ у геометра евиденціонного, а теперъ нема тамъ работы, то вѣдѣбшовъ. — „Чи має мѣсто?“ — має реальнѣсть въ Чѣшанѣвъ и грунту зъ Люблинѣца. — „А бѣльше нѣгдѣ?“ Лемпель надумує ся, заѣртає очи пѣдѣ повалу и веде нѣбѣвъ монолѣгѣтъ: „чи же де? буѣи еще, але... нѣ, нѣгдѣ бѣльше“. Председѣтель: „А що-жѣ то за грунту зъ Люблинѣ-

(7)

Зъ надѣ Спревы.

Подає *Богемн Мандичевскѣй*.

(Дальше.)

Якъ я вже перше згадувавъ, многѣ и рѣшѣй причинѣ склалися на нечуванѣй переворотъ у вѣхъхъ галузѣхъ культуры и на зрѣбѣтъ промыслу та торговѣль Берлина, але найспѣльнѣйше потраѣленъ державоу и королевѣскимъ мѣстомъ 1870-тѣ роки и зрѣбѣли ихъ способѣными до принѣтя накорѣнѣковъ силы, достѣтку и богатѣства. Вѣдѣтъ тогдѣ розросѣлаєся могучѣбѣтъ въ нечуванѣй способѣ и перевѣмѣшила всякѣй надѣвъ, бо не було и одноу галузѣвъ въ промыслѣ та торговѣли, до котрой Прусѣки не були бы кинулися. Велика криза 1873 року була лишѣвъ дошнѣмъ вѣдѣдыхѣмъ, але не зазначѣнась нѣякимъ застоѣмъ зъ величѣвѣмъ похѣдѣтъ культуры, промыслу, торговѣль, штуки и науки.

Мѣсто зъ таковыми величѣзнымъ и рѣзанѣроднымъ населѣнемъ, зъ таковыми промысломъ та торговѣлю и при тахъ великомъ добробѣтъ мусѣтъ мати докончѣ дѣѣ стороны: одну богату и красну, а другу гѣдку и нужденну. Дѣйствѣно, и нужда прибрѣла въ Берлинѣ ширѣочѣснѣй розмѣри. Бѣи видѣко и по улицѣхъ и по приуѣтахъ для тѣхъ нещасливѣхъ людей, що не мають нѣвъ способѣ до зарѣбѣку, нѣ хаты, нѣ покаянѣ. Тѣ приуѣты [Asyl für Obdachlose], що є найлучшѣмъ доказѣмъ учинного милѣосердѣя великомѣвѣскихъ богѣчѣвъ, не въ силѣ навѣтъ помѣстити тѣхъ вѣхъхъ нуждарѣвъ, що кружѣтъ по-ночи по темныхъ закуткахъ и за улѣкахъ та шукають бѣдай гроха оу, оли нѣмъ

уже судѣба вѣдѣмовѣла сѣого, що найпотрѣбнѣйше до житѣ. Тѣсно зачинає бути на нашѣй землѣ, тѣсно всѣоу, а се вѣдѣчувѣають найгорѣше тѣ люди по великихъ мѣстахъ, що не мають способѣ до житѣ и товѣна вытѣсѣає ихъ зъ-помѣжъ себе, щобы мѣсце було для новѣхъ пролетѣрѣвъ, ще нужденнѣйшихъ вѣдѣтъхъ, котрѣ пѣйшли.

По мѣстѣ ходѣтъ досѣтъ порядно убранѣй мужѣныи и женѣныи та вѣтѣсѣають переходѣжѣмъ у руки часѣсныи, паѣфѣръ, оловѣцъ, сѣрѣники и вышѣй рѣчи, по найбѣльше драгѣнѣвъ, за котрѣ лишѣвъ зъ милѣосердѣя платѣтъ ся, бо опѣсѣла однаково выкидаєтъ ихъ на смѣтѣнѣнѣкъ. Навѣтъ по-ночи сѣуютъ ся по улицѣхъ рѣзанѣй нѣдѣвѣдуа, заѣдержуѣтъ переходѣжѣхъ и формѣльно пѣдѣтъ якоуєъ морѣально-фѣзѣчноу прѣсѣию вѣдѣкѣуповуєтъ ихъ товарѣ. И женѣныи вытѣагаѣтъ по-ночи руку. А молодой дѣвѣчѣта, оли вѣстыдаѣють ся попросту просѣити о милѣостѣню, то пусѣають ся на хѣвѣзѣу дорогу весѣлого житѣя.

Се та нужда, котру щѣденно бачѣтъ ся и надѣ котроу жалѣѣтъ ся, тѣмъ бѣльше що не має ся силы придаѣити ся. А кѣлькѣ то нужды крѣе ся? Кѣлькѣ то людей не має способѣ, можѣбѣныи и лица выѣявати свое уѣасѣе, крѣаюу нужденнѣе житѣ?

Зъ тѣми всѣми добрыми и злыми сторонами, при тѣмъ добробѣтъ и при тѣй крайнѣй нуждѣ, при тѣмъ прѣтѣворѣчѣю и социѣальнѣмъ горю Берлинъ все-таки не перѣстаєтъ и не перѣстане бути осѣредѣкомъ весѣлого житѣя. А Берлинъ краснѣй и пыѣає ся своими палаѣтами, натѣканѣными мѣрамѣромъ и золотѣмъ, коли сонцѣ пробудѣтъ ся и золотѣтъ брудѣну во-

ду Спревы. Але нехай не зѣтягѣнѣе жебо на кѣлькѣ дѣнь оловѣною засѣлоною, мрака заѣлѣе надѣ мѣстомъ и вѣдѣтакъ дробнѣсѣенѣйшѣ дошнѣкъ посыпѣе ся, сѣйчасъ закрѣываѣтъ ся звѣчайнѣо такъ чѣстѣй улицѣ, що и стѣбѣлѣца на нихъ не подѣмѣлѣтъ, калабѣанѣми и купѣми смѣта та гноу. А коли ще електрика застраѣнує, то хотѣ бѣри и очи выколѣи! Тогдѣ трамѣваѣ, перѣповнѣнѣй, не можуть собѣ дѣти рады и коммуѣкаціи спѣкує ся. Одинъ весѣлый шѣвѣчикъ, природнѣмъ гумѣромъ выѣвѣнуванѣй, не робѣтъ собѣ нѣчо зъ свѣта и людей. Бѣжѣтъ улицѣю и выспѣвує собѣ въ дѣлѣкѣтъ:

„Ah! man fährt gemüthlich

Uf de Ferdebahn,

Det eene Ferd det zieht nischt,

Det andere det is lahm;

Der Kutscher kann nischt fahren,

Der Schaffner kann nischt sehn;

Und alle fünf Minuten

Da bleibt de Karre stehn.“

Про те Берлинѣцѣ такъ засѣпѣлѣнѣй красѣоу своего уѣлюбѣного мѣста, що ѣ не хоче знати о тѣмъ, що є ще на свѣтѣ мѣсцевѣности, хотѣ менѣшѣ, але краснѣй. Все-таки не прибрѣе такъ свѣта рука людѣсѣа, якѣ се знає аробѣити природа. А вона щѣсъ чѣи таки призабуѣла оживѣити Берлинъ своими дѣлами.

Одинѣмъ зъ найкраснѣшихъ, можна сказати выдѣличѣныхъ мѣстѣ, котрыхъ не много має Берлинъ коло себе, єсть Тѣтелъ. Сѣся найбѣльша прогулѣкова мѣсцевѣсть заслугѣе тѣмъ бѣльше на згаѣду, позѣаѣтъ жили тутъ два славы мужѣ науки, брѣта Вѣльгѣльмъ и Александръ Гумѣльдѣты. Замокъ, котрого

найстарѣша грамотѣа дѣтовѣна 12. лютого 1361 року, вѣдѣновѣлоу старѣанѣмъ Вѣльгѣльма Гумѣльдѣта 1821 року въ старѣнѣнѣмъ, грецѣкомъ стѣлю, а Тѣте присѣвятивъ йому въ своихъ „Фавѣстѣ“ одно славно-зѣвѣтѣне мѣсце. Именно стихи въ „Вальпургѣнахѣтъ“:

„Das Teufelspack, es fragt nach keiner Regel, Wir sind so klug und dennoch sprukt's in Tegel“ нѣтѣкуѣють на страѣи въ замѣку, котрыи заѣнтерѣсувалѣсь навѣтъ тогдѣшнѣй ученѣй Берлина, а причѣною ихъ, якѣ опѣсѣла вымѣзѣалѣсь, бувъ хѣсъ зъ служѣбы.

Фонтѣанѣ въ своей кнѣжѣцѣ п. заг. Wandlungen durch die Mark Brandenburg описує прекрасно дороговѣности замѣку, якѣ приѣмѣромъ мѣрамѣромъ кнѣжѣцѣю зъ коѣстѣла сѣ. Калѣкѣста въ Траѣстѣерѣ въ Римѣ, въ котрѣй мали сѣго свѣтого утопѣити, черезъ що вона черезъ многѣ лѣта мѣла славу чудѣтворѣноу.

Крѣмъ того є ту двѣ погрѣудѣ женѣщѣкъ, котрѣ въ часѣ егѣпѣтѣсонѣ выѣправѣ, въ роцѣ 1799, одинъ оѣцѣиръ перевѣзѣвъ зъ Аѣенѣвъ до Рима. Пѣбѣла осѣуду знѣтокѣвъ сѣ найкраснѣй погрѣудѣ жѣвѣнѣтъ, якѣ маѣмо зъ грецѣонѣ старѣныи.

На поверѣѣ є цѣльнѣй музѣей прекраснѣхъ творѣвъ плѣстики и малѣрѣства.

А недалеѣко замѣку, межѣ темными смѣреками стоѣтъ гравѣтовый столѣвъ зъ статуѣоу богѣнѣй надѣвъ — пѣбѣла оріѣгѣналу Торѣвальдѣсѣна, що находитъ ся въ замѣку. Богѣнѣи держѣтъ въ руцѣ цѣвѣтъ лѣтѣса, яко символъ тѣхѣонѣ надѣвъ въ будѣущѣмъ процѣвѣтъ. Тутъ ошѣивѣаѣють въ могѣлѣтъ, прибрѣанѣй цѣвѣтами и вѣленѣю, тѣ двѣ великѣй мужѣ Нѣмечѣчины.

(Дальше буде.)

ШКОЛА ВЪЗДЫ НА РОВѢРАХЪ „PATRIA“ у Львовѣ ул. Костюшка ч. 8 (рогѣ ул. 3-ого Мая)

поруѣає славнозѣвѣтѣйшѣ роверы *Patricia* зъ „Solingen“ [найлѣпша сталь въ Европѣ] роверы бѣаланѣцѣовѣй и для гѣрѣскихъ терѣнѣвъ „*Austria*“ въ Дрѣсѣдѣи, „*Premier*“ въ Coventry и Seidel-Nauman'ѣвскѣй „*Germania*“ въ Дрѣсѣдѣи. — Дѣгѣднѣй услѣбѣа спѣлатѣ. — Пошукуѣмо заступѣнѣковъ для провинѣи.

265 7-16

ца? Лемпель: „Трафіло ся мені і я купив.“ Преде: „То той вѣдъ Бѣли Хамы?“ Лемпель: „Той“. Преде: „То що-жъ вы? еку-повуєте ґрунты по селахъ?“ Лемпель [маетативно]: „Я проваджу kupieństwo...“ Преде: „Що? що?“ Лемпель: „kupieństwo światowe... то значить купую все, що трається ся: абже, дерево...“ Преде: „Идеальні частки ґрунтівъ?“ Лемпель [успіхаючись]: „И того купую. Прийде хто до мене, просить, аби купити, чому я мавъ бы не купити? купую!“ Преде: „Ну, очевидно, яко kupieństwo światowe...“ Преде: „А чи були вы, пане Лемпель, коли судово караній?“ Лемпель: „Бувъ караній. За продажъ фантова ныхъ рѣчей...“ Преде: „На кѣлько? Лемпель: „14 днівъ арешту“. Преде: „Чи може ще за що?“ Лемпель: „За образу гонору пару развѣ...“ Преде: „А кѣлько развѣ?“ Лемпель: „Щось два чи три развѣ...“ Преде: „Ну, а може ще були якъ кары? Уважайте, треба казати правду!“ Лемпель [осміхаючись, строча gute Miene]: „Бувъ караній кѣлька развѣ за pokątne pisarstwo...“ [Въ салі сензациа.] Преде: „Такъ? отже за покуту писарку кѣлька развѣ. А кѣлько то було развѣ?“ Лемпель: „А чи я то можу пам'ятати? W ciągu dwudziestu lat...“ [Въ салі величезна сензациа. Члены трибуналу выдвинулись на Лемпеля, судѣ присягали почали шептати сусѣд до сусѣда, середъ аудиторіи счинивъ ся глухий шумъ]. Преде: „То вы, пане Лемпель вѣдъ двадцять лѣтъ займаєтесь покутною писаркою... то такожъ належить до круга вашого kupieństwa światowego...“ Лемпель [все усміхаючись]: „Ну, десь-колись напише ся щось, вылапають, засудять... Що робити? пропало!“ Преде: „Ну а на якъ кары судивъ насъ судъ?“ Лемпель: „А чи я можу пам'ятати? На рѣзні кары...“ Преде: „Ну, прецѣнь! тажъ не може бути, щобъ вы татї важній пригоди свого життя геть забули... Може пам'ятаєте бодай першу а послѣдню кару?“ Лемпель: „Ну, перша була щось 5 ар., не пригадую собі докладно, а послѣдня 50 ар.“ Преде: „А коли то була послѣдня ваша кара за покуту писарку?“ Лемпель: „Сего року, 27-ого марта“.

(Конецъ буде.)

НОВИНКИ.

— Програма Людового концерту въ память XXXIX. роковинъ смерти Тараса Шевченка, у Львовѣ, котрий вѣдбуде ся въ недѣлю 27 н. ст. мая 1900 у великій салі Народного Дому о 5 годинахъ по полудни: Вербицкого „Самсонія D-dur“ вѣдграє кружокъ музичный Львовского Воина; — Слово привѣтне д-ра Ивана Франка; — Ф. Колессы „Обжинки“ виконає хоръ мѣшаний Воина; — Шевченка „Вѣтъ пороги“ виконає п-на Марія Абри-совска; — Лисенка „На прю“ виконає хоръ мужескій Воина; Промова въ имени академичной молодежи академикъ Ваг. Коосевича; — Лисенка „Высокая калена“ мѣшаний хоръ „Львовского Воина“; — Руданьского „Подорожъ до Брусалина“ вѣддекламує Павло Чайковский; — Ганинчика „Фантазія“ виконає кружокъ музичный Воина. — Цѣны мѣсь: фотель 60 сот., першорядне крѣсло 40 сот., другорядне 30 сот., вступъ на само 20 сот., галерія 10 сот. Билеты можна набути въ „Рускѣй Бесѣдѣ“ [ринокъ ч. 10] та передъ концертомъ при касѣ.

— Въ память XXXIX. роковинъ смерти Т. Шевченка уряджує у Вѣдн товариство „Сѣчъ“ въ субботу для 26 с. м. о 7-6 годинахъ вечеромъ Академію въ салі „Zum Wiengarten“ VI, Getreidemarkt 5, (vis a vis будинку „Secessio“). — За видѣлъ *Иа. Семанюк* голова.

— Представлене аматорске. Въ недѣлю 27-ого мая вѣдграють аматоры-члены товариства „Рускои Бесѣды“ и „Мѣшаньскои Читальни“ въ салі магистрату въ Снятинѣ „Украдене счастье“, драму въ селеского життя въ У. дѣлахъ Иа. Франка. — Початокъ о годинахъ 7½, вечеромъ. — По представленю вѣдбудуть ся *вечерничѣ въ танцяхъ*. — Вступъ: крѣсло 50 кр., партеръ для мѣшанъ 20 кр., для селянъ 10 кр. Вступъ на представлене и вечерничѣ 40 кр., на самѣ вечерничѣ 30 кр. *Дохѣдъ призначений на будову Народного Дому въ Снятинѣ*.

— Видѣлъ тов. „Руска Бесѣда“ въ Перемышлѣ запрошує своихъ Р. Т. замѣсцовыхъ членѣвъ на *першу спѣлку прогулку*, котру устроює товариство въ недѣлю, 27 мая с. р. до *Липовицъ*. Хотѣвъ взяти участь въ ей прогулцѣ аволять зѣйти ся точно о 4 год. пополудни въ комнатахъ товариства. — За видѣлъ *о. І. Стрийскій* голова, *О. Ганинъ* секретарь.

— Зѣ Бобреччины пишутъ намъ: Выборы до разы поѣтковой вже вызначены на день 28 с. м., а не чувати, чтобы нашъ организаторъ въ рашени „Народной Радѣ“ и наша славетна „Русская Рада“ дѣлали. Вороги аб стороны поѣткового маршала и посла, дѣлаютъ во соймѣ, не спятъ, а организуютъ ся. Русины въ Бобреччинѣ не умѣють удержати солидарности, дѣлають ся, а въ томъ имъ значливъ Ляхъ та нашъ „твердый сынъ Русь“ помагають. Нема нашего дорогого п. Сосновского! На переддѣлахъ зборахъ повикидали зѣ листы заслуженныхъ людей, якъ о. Давровича зѣ Бобрки, а о одиныхъ Русинъ уч-

толю навѣтъ слухати не хотѣли. Скандалъ! Коли вже такъ, то замѣсть теперѣшного маршала возмѣтъ вы, Русины, до лѣсты зѣ селѣ гр. Мицельского котрого Поляка бѣять ся и не хотѣтъ взяти на свою лѣсту. Але ще пора лѣхъ направити! — *Немаемлюкъ*.

— Розаглане рады мѣста Дрогобича! Радѣ мѣста Дрогобича — изъ намъ зѣ вѣдмѣтъ пишутъ — розаглане вчера. Управу мѣста обѣль старшій комисаръ повѣтовый Юл. Панадѣвичъ. До рады прибѣчно вѣдмѣтъ мѣжъ нѣшными пш. Францъ Майхровичъ деректоръ гимназій, Ксен. Охримовичъ бывшій бурмистръ и нотаръ Стрончакъ и Гайда. Довголѣтній бурмистръ п. Ксенюхъ Охримовичъ починає спадати зѣ горизонту своихъ карьеръ.

— Галиций станьчичи въ саѣтъ російской прессы. Либеральной російскій дневникъ „Сѣверный Курьеръ“, що выводитъ въ Петербургъ, такъ высказує ся про галицко-польскіхъ станьчичѣвъ: „Краї [петербургскій польскій тижнедникъ] есть на російскіхъ ґрунтѣхъ о-боронѣмъ и прихильникамъ наисимпатичнѣйшю ґруппѣ въ польскѣй оусобности, т. э. станьчичѣвъ. Талъ клерикально-плѣхотскѣ ґруппѣ, пересѣла духомъ сервілізму и оуэтизму, набрала вже богато лѣхъ польскому народови въ Австріи. Сервілізмъ той ґруппы, неважяне на найконецнѣйшій потребности польского люду, зробили ен незначително масамъ польского населенія и лѣхшѣй частинѣ польской интелігенціи [а рускому народови цѣлому! — *Ред.*] Панаована той партіи въ Галициѣ означене кровавыми насильствами та гнетомъ оусобности и оидицѣ, матеріальнымъ и моральнымъ анищенемъ краю. Таку характеристику той партіи найдуть читателѣ зѣ рѣзныхъ російскихъ, малорусскихъ и польскихъ публицистѣвъ, якъ Пылинъ, Драгомановъ, Романчукъ, Наумовичъ; Святоховскій и Смолякъ. Смипатія Поляковъ до той партіи характеризує ся такъ, якъ у насъ [въ Россіи] симпатія до „Московскихъ Вѣдомостей“ и ихъ партій“. — До сего годъ що додати!

— Варшавска преса о гоноровѣхъ докторатахъ, зѣ нагоди юбилея краковскаго университета. Понажымъ тижнедникъ въ Варшавѣ Prawda остро критикує тактику, якои придержували ся краковскій станьчичи при недавнѣмъ роздаваню докторатѣвъ „honoris causa“. Згадана часопись зазначає, що наукова инсти-туція має право вѣдзначувати такими поче-стями лише людей правдивою наукою, бо вѣльше тѣ вѣдзначенія набирають смѣшного харак-теру, якъ колишій олатска роздаваній навѣтъ неомовлять. Дальше стверджує Prawda раз-вѣчу сторонничѣвъ въ роздаваню почетныхъ ныхъ дипломѣвъ: „До пантеону выбранныхъ впушено переважно своихъ... наиблизшихъ — зѣ одного циркулу!“ Сесей слова варшавской Prawdy — то найлѣпшій осудъ своихъ своихъ...

— Въ урядѣ податковѣмъ въ Заторѣ [за Краковомъ] мавъ — якъ доносить Głos паго-ди — допустити ся спронежѣреня тамошній поборецъ податковий Стефанъ Пуковскій.

— Пригадуємо, що вѣче въ Поручинѣ (коло Наравы) вѣдбуде ся для 29 с. м., т. а. вѣ-второкъ. Просить ся о наиблизнѣйшю участь бо важній справѣ е до обговореня!

— Убійство въ Хойницѣхъ. Трупъ замор-дованого загадкою студента Витѣра вѣдлаво въ понедѣлокъ вѣдцѣмъ до похороненя. Похоронѣ вѣдбуде ся въ недѣлю и заповѣдає ся величаво. Возмуть въ нѣмъ участь всѣ хри-стіанскій товариства зѣ Хойницъ, а такожъ має зѣйти ся богато депутатѣвъ.

— Зѣ Вербѣна пишутъ намъ: Для 3 (16) малъ вѣдбудуєтѣ у Вербѣжѣ [нов. рудецкаго] въ читальни „Просвѣтъ“ вечерничѣ въ честь XXXIX. роковинъ смерти незабутаго Казари-на Т. Шевченка та 52-ои рѣвнѣчѣ зѣсеня панцины. Въ программу входять: вступне сло-во; два вѣдчитя: „Хто бувъ Шевченко и чимъ вѣтъ дорогій для селянъ?“ и „Економичній на-слѣдїя зѣсеня панцины“; дальше три декла-маціи: „Якъ бы вы знали панцинъ“ Т. Шев-ченка та двѣ нѣшнѣ; вѣдчитяно такожъ конецъ поемы д-ра Иа. Франка „Панскій жаргъ“, вѣдѣлѣвано народній патріотичній пѣснѣй и вы-голошено кѣнцує промову. Свято закончено одушевляющимъ вѣдѣлѣванемъ имну „Ще не вѣрла Украина“.

— Охорона робѣтничѣвъ. Министерство тор-говлѣ оповѣщує, що цѣсаръ дозволяєтѣ устано-вити въ министерствѣхъ торговлѣ окрему коми-сію до заповѣдана нещастнымъ пригодамъ, а заразомъ выдѣла водѣвѣдній статистику, побѣла котрого сесей комисіи має бути фактово-технич-нымъ органомъ правительствѣвъ вѣдъ взглядами охоронѣ робѣтничѣвъ промышленовыхъ и загалъ подѣлѣающихъ обовязковъ обезпечена, а такожъ робѣтничѣвъ, занятыхъ по підприєм-ствахъ. Комисіи складає ся зѣ центрального промышленового инспектора и зѣ 16 до 20 звычай-ныхъ членѣвъ, именованныхъ министромъ. Сесей комисіи подѣлѣає министерства торговлѣ и зби-рає ся на его вѣдѣванѣ.

— Процѣсъ за звѣстие убійство, яке спов-нивъ Нута Марморощъ на Евѣ Абрамчукѣвъ въ Яблонцѣхъ коло Таргавова, вѣдбуде ся въ червни с. р. передъ станиславскимъ судомъ присяжныхъ. Перша розправа за се убійство веда ся вже въ листопадѣ м. р., але тогдѣ вѣдложено ся за-для покляканія оуѣдѣвъ и доповненія акту обжалованя.

— Незвычайна вѣдательна каменица. Одна зѣ вѣдательныхъ каменицъ при улицѣ Зимо-ровича у Львовѣ, повѣдомила своихъ лѣхот-ровѣвъ, що зѣнжує имъ чиншъ о 10%. Зро-бѣла се зѣ власной инициативы и тому се въ нѣшнихъ часахъ выглядає радше на бай-ку. За примѣромъ сѣмъ вѣдательныхъ повинній побѣтъ другѣ, сѣмъ не зѣ совѣстности, то въ ин-тересу, аби не утратити лѣхотровѣвъ. Побѣла статистику товариства вѣдательныхъ домѣвъ у Львовѣ стоить теперъ 2500 мешканъ по-рожно.

— Снаженіна. Для 4 мая покуєла домовѣ собацка профессора Арендта въ Дрогобичѣ Анну и Михалину Даньковихъ и Розалию Кор-пакѣвъ. Позаятъ пѣдозрѣвано, що собака скакала ся, тожъ убито єи, а покуєвшихъ вы-слало на клінику Буйвѣда до Кракова. Зѣ-вѣдѣтъ зажаданю мозку собаки для рослѣдѣвъ. Ветиринарь Чубатій вѣдлаває той мозокъ до скляной пушки, але при томъ пушка збила ся а скло покалѣчило руку ветиринарѣви. Рану сейчасъ выпалено ажъ до кости, но ми-мо того показала ся потреба выѣхати п. Чу-батову на лѣченѣ до Буйвѣда. Покалѣченній тѣмъ же псомъ Мих. Даньковѣ, столарѣ, бѣльшѣ тронѣхъ дѣтей, не лѣчѣвъ ся зѣвѣстѣмъ. Певдовѣвъ появила ся у него скаженіна такъ грѣбно, що треба було его связати и пѣдъ доглядомъ выслати на клінику до Кракова.

— Англійска королева Викторія занеуджала тѣжко на очі. Одинъ изъ найзнаменитѣшихъ лѣкарѣвъ Лондона заявивъ, що цѣлковнѣе у-траченѣ зору у королевы є неминує и не арадаєтѣ сему лѣкарѣ.

— Нове розпоряджене министерства торговлѣ въ справѣ почтамістравѣвъ що до регуляціи ихъ службовыхъ побѣровѣвъ постановляє, що на бу-дучность будутъ они именованѣ на пѣдѣвѣтъ декретѣвъ и що въ сѣй способѣ вѣдбудуть въ постоійній службѣвъ вѣносны. Лѣте тѣмъ спо-собомъ — каже загаде розпоряджене — т. е. выключно на пѣдѣвѣтъ вѣдѣноснѣхъ заведе-ныхъ середъ дѣйствитѣхъ державныхъ уряд-ничѣвъ — можна розвѣзати такѣхъ вѣстѣвъ, якѣ утворене власного стану, середъ котрого бу-до бы можливѣе постепенне посуюване напе-редѣ. Пенсіи рѣчна хѣтає ся межи 1400 а 2400 коронѣвъ, до чого треба буде додати па-тиѣлѣтній и службовѣй додатки. Фонды, потріб-ній на переведенѣ сѣмъ реформѣвъ, выносятся 15 миліона коронѣвъ, а покрьте на нихъ найде ся въ почтовыхъ доходахъ по переведеню почто-выхъ реформѣвъ.

— Окружнымъ провѣзоричнымъ инспекто-ромъ школьнымъ на поѣвѣтъ бобречѣй имену-ваєтъ министръ просвѣтъ старшого учителя зѣ Березовѣцѣ Петра Райхерта.

— Конкурсъ на двѣ стѣпендіи им. Георгіи по 200 коронѣвъ рѣвно розписує митрополита конвенторіи у Львовѣ зѣ рѣчинѣмъ до 31 мая с. р. Петенты повинній выказати ся, що они 1) походятъ вѣдѣ батька рускои народно-сти и сѣтъ гр.-кат. обряду; 2) сироты або сыны бѣдныхъ родичѣвъ, вѣрныхъ руской на-родности, выхуваныхъ въ томъ дѣсѣхъ свои дѣти, [се має бути ствержене мѣсцевымъ дупшастирѣмъ]; 3) покѣбчѣли гимназій зѣ до-брыми успѣхомъ. Першенство мають сыны житѣлѣвъ м. Дрогобича. Университетскій сту-дентъ, побѣрающій тую стѣпендію, обовязаній выказати ся двѣлѣтнюю наукою рускои мовы и литературы. Стѣпендіи роздає митрополитъ, а поданя належить выносити въ конвенторію за посередничѣствомъ колѣгій профессорѣвъ универ-ситету.

— Нещастна пригода. Въ Штульвайсен-бургѣ на Угорщинѣ уряджуємо для 20. с. м. пробу розгання хмаръ гарматнымъ выстрѣ-лами. У виници, де вѣдбувала ся проба, зѣ-брала ся поважна громада людей; и вѣдѣ министровѣвъ рѣвнѣвѣтъа бувъ тамъ делегатъ, инспекторъ Раймъ. Коли покѣбчѣно пробы зѣ-одною гарматою, машинистъ почавъ прила-дужувати другу гармату, Горвака. Але нагло гармата выстрѣлила, зѣдѣсь наслѣдкомъ не-кря, що залѣтѣла въ ню зѣ вышю гарматы — и чѣтери особы дуже тѣжко ранила, ма-шинистѣвъ пороховъ вымалѣвъ цѣлкомъ очі и попаривъ лице, а кромѣ того кѣлька особѣ вѣдѣтали лѣхкіи раны.

Посмертій - ☞ - оповѣстки.

О. Иванъ Баатаровичъ, ювилѣтъ, вѣдѣна-ченній крѣлошанскому одежѣу и почетный совѣтникъ Митрополитомъ Конвенторіи, парохъ въ Ладичинѣхъ дек. теребовельского улоковѣвъ сѣи дня 16 с. м. въ 85 роцѣ життя а въ 50-мѣ священства. Покѣбнѣнній любивъ горячо свой народъ и обрядъ, а хочъ выхуваній бувъ въ давнихъ часахъ, коли то ще полѣщана була у насъ горюю, все и всюды вѣдѣл самъ мо-лодѣа выступавъ въ оборонѣхъ всего, що руске. Хоть зѣ давномъ привычки зачислявъ себе до „старыхъ“ чи „твердыхъ“ Русинѣвъ, то од-накъ не зѣбѣхавъ до „бѣлокаменной Москвы“, а спасене своего народа бачивъ лише въ пра-ці и пожертвованю для своего народа. Покѣб-ній выначавъ ся рѣзнымъ жертволюбѣмъ и можна-бѣ сказати, що майже не було дня, чтобы не жертвовавъ на якусь цѣль добродѣ-лѣу. Имя покѣбнѣнѣа можна було подѣбати майже у всѣхъ выказанѣхъ жертвъ на цѣли народній. Но и для своихъ парохіанъ та для бѣлѣшюи и для дальшѣхъ родины (покѣбнѣнній живѣвъ довѣй дѣтъ вѣдѣщемъ бездѣтнымъ) бувъ правдивымъ батькомъ добродѣлѣмъ, а слова св. Писма „най не знає лѣвѣца, що дає прави-ца“ изъ-разѣ подходять до характеристики сѣго духовного патріарха. Тожъ честь памяти заслуженого покѣбнѣнѣа а руска земля, що вѣ-такъ горячо любивъ, най буде ему легка! В. а. п.!

Вѣсти зѣ Епархіи Станиславской.

Кандидаты для рукополаганя мають внести просьбы до конвенторіи до 10. липня, а першого дня по св. Ап. Петръ и Павелъ лично въ пресвитерскомъ домѣ явити ся. — Конкурсѣвъ ценитъ вѣдбуде ся 25, 26 и 27 липня, а не 12, 13 и 14 червня, якъ было перше оновѣщено. — На конкурсѣвъ зѣ рѣчин-цѣмъ до 1. червня выставленній приходѣ Пацѣ-ковѣвъ дек. станиславского — Вѣдѣноснымъ капеланомъ въ неактивній службѣ краевѣи обороны именованній о. Зен. Дудинскій въ Чортковѣ. — О. Дим. Микѣй въ Дѣлѣвъ резидувавъ зѣ презенты на Угрнѣкѣвъ. —

Конвенторіи вѣдѣслась до намістничѣва о згоду на канон. инстиутцію о. Іос. Бурачинь-ского въ Княждѣвѣ на Ясѣвѣхъ горѣшнихъ. — До кан. инстиутціи вѣзваній оо.: Як. Сербинь-скій въ Худикѣвъцѣхъ на Кривчѣхъ горѣшнихъ и Іларій Курпѣвъ въ Карловѣ на Угрнѣкѣвъцѣхъ. — Кан. инстиутцію вѣдѣтали оо.: С. Гаванскій въ Нир-кова на Луку, Іпол. Вабакъ на Лѣски, Иа. Ткачѣвичъ на Хомяковѣхъ и Діон. Рудинскій на Тюдѣвъ. — Завѣдѣлѣствѣ вѣдѣтали оо.: Лѣв. Боднарѣвъ въ Жуковѣхъ, Ант. Дми-трашъ въ Пилипцѣхъ, Еман. Овчинскій въ Па-цѣковѣхъ и Иа. Ковчѣвъ въ Лѣтѣхъ. — Сотруд-никами именованній оо.: Ник. Волянскій (экс-понованній) въ Мѣдухѣхъ, Нест. Величковский (приватнымъ зѣ правомъ управы) въ Посѣчи и Петр. Саварій въ Бѣлѣхъ. — Вѣдѣлѣству для покрьплѣнѣа здоровья вѣдѣтали на двѣ мѣсѣцѣ оо.: Иа. Данилевичъ зѣ Рѣчки, Конвенторіи въ Товмачѣхъ и Доминікъ Стеблѣцій въ Коро-лѣвѣхъ. — Приходѣники и прих. сотрудничѣ-ны въ Монастирскихъ позволено черезъ одинъ роцѣ правати по двѣ літургіи. — Правитель-ство выначило на одинъ роцѣ дотацию для прив. сотрудничѣвъ въ Ягольницѣхъ старѣи и въ Джуринѣхъ.

Наука, штука и література.

— Катерина поема Т. Шевченка на соля, хоры и оркестру. [Гладѣ чч. 71 и 73 „Дѣла“]. Музика о. Кишаневича — се захвалова-номъ послѣдними часами п. Дорундиакѣмъ нѣ-мецкою музыкѣ — антитеза.

Въ „Катеринѣ“ побѣтъ найновѣйшихъ напѣровѣвъ иномѣи музыки [Хустина — спо-сѣвъ Колессы въ пѣдѣслѣхъ, а Лисенка въ комичныхъ моментахъ] и вѣлывы пѣвъ-епѣ-номъ музыкѣ Моношѣа, композитора поль-ско литовско-московского, а въ хорахъ пѣвъ-клясичной — церковного маестра Бор-тнянського (нашого клясика), а трудній вѣршъ при помѣчи народнои пѣснѣи, своимъ гнучкимъ стилемъ дуже добре пѣдходѣчонъ пѣдѣ поэзію Шевченка, выхѣдѣтъ у талановитого, ширшѣ аспіраціи щасливо проявляющаго автора — зѣлѣстостроиванній якъ хѣба! не можна лучше.

Тѣта народнымъ вымогамъ вѣновѣ вѣд-повѣдаюча, бѣльше, нѣжъ на вынутъ, на зѣвѣрхъ выхѣдѣча та провѣра музыка кажує на автора лѣхъ многонаѣднѣного опериста in spe, кобы лѣхъ вѣдѣдѣваєтѣ ся, зѣ почути може обя-зѣаку и строгого придержуваня правилъ шту-ки, надѣрній рефлексіи и фѣлѣософованю, що правда, дѣлѣкатному, но эрдѣжучому старѣ вже часы, якъ гениальнаго Моцарта. Се по-ложѣване людского духа перестало, а въ той тишинѣ эрѣдѣлѣсь — жить.

Но, що правда, сѣй рисъ рефлексіонній сто-ить въ звѣзѣхъ вѣдачѣи электика. А элек-тицизмъ въ найлѣпшѣмъ того слова значѣню є намъ, на пороѣхъ добѣ оперовѣи стоячимъ, дуже потрібный.

Въ „Катеринѣ“ маємъ и лѣрничій спо-сѣвъ и хораль и фуѣу, стиль новий русскій, Бортнянського, натѣаки на Моцарта, тремѣау оркестру нео-клясика Вербицкого.

П-га часть выдає, навѣтъ переладаную [для рѣвноваги III-тя часть має имѣнованіє законченѣ] — тутъ бо побѣтъ хорѣ фуѣаль-ного въ оркестрѣ бѣсъ мають же якусь окрему мелодію, а нѣшнѣ инструмѣнты ритмуютъ живо [тупѣтъ кобыскѣй — нѣрѣвнѣй анало-гичну пѣсню Шопѣна], такъ, що се богатѣво выхѣдѣтъ тутъ тѣжкимъ при Andantino. Од-накъ способѣ сѣй знаходитѣ оправданѣ — ма-нерѣи народною оповѣдѣаи позволѣнѣе, а бѣль-ше зѣ чувствѣмъ, а се стиль мѣшаний: епѣ-но-ліричний, а такъ часть П-га представляє ся яко гѣдний эраментъ думы.

Теперъ приступаю до подробѣвъ.

Въ части I-ѣи головній уступъ — кѣн-дѣе солы сопранѣве [„Бѣтъ у мене братъ единый“] — эбудованній на мотивѣ спорѣднѣ-номъ зѣ мотивомъ фуѣальномъ части II-ои. Сѣй то мотивъ поганьского выволовѣваня [се не въ амысѣхъ Вагнеризму] лучшѣ идеалѣи обѣ части, а вже-жъ при кѣнцѣ части II-ои вѣдѣ „вызво-ленѣ“ эвѣнѣсье оповѣданѣ въ радѣстѣмъ спѣв-чувствѣваню удачи героя, въ той сердѣчности славяно-русскѣй, добре эмузикованній лѣрничѣмъ а пѣдѣслѣмъ способѣмъ, нагадующимъ оду-шевляющій особливѣи молодѣи юнацѣй неэбѣсо-ванній умы стиль Колессы, спѣвака рѣг экс-цѣлѣнсе, — и дѣвно, оркестра тутъ [має оѣору въ басахъ] досѣтъ слабо, пѣдпирає лѣшь се-крѣтъ хорѣ, може тому, щобъ не поувѣа го-ловного эекѣту драматичного въ части III-ѣи [убійство Катеринѣ], а що композиторъ давъ тутъ кульминаційный пунктъ, побачимо зарѣвъ. Въ части III-ѣи першій уступъ [комбинаціи плавна періодѣвъ 2 и 30-ыхъ, дальше, пе-редѣ спѣвомъ, выразѣнѣша, якъ бы малюючи неспѣдовѣанный поворотъ зѣ далека] має темпо Allegretto, а scherzando для пѣдѣсенѣи контра-сту слѣдуючѣи части [furioso] — чинѣ же Ярошенѣа эмалѣованній лѣшь пару словами. Тутъ композиторъ маєтъ найтруднѣйше мѣсце и вышѣвъ побѣдѣоносно.

Вѣдѣ себе заважує, що по пѣвѣтъ [крѣ-изѣвъ похѣловогична] и тимпанованю сумнымъ тономъ грає оркестра низько, де противѣта-вленій собі репрѣзы 4 и 2-тактова, послѣдѣи рѣвноважѣаа першу стѣсненою силою [гейбѣи замахѣ], по чинѣ... музыка лишь докѣбчѣе образу выкалѣканого чувства травромъ 7-такто-вымъ, де корона на послѣдѣхъ нотѣ вѣаує на стиль народный [голѣсѣвъ].

Ефектъ... благородно понятій, двѣ ся мѣвъ бы по-за сѣденою; на сѣнѣхъ лѣшь зѣ по-чатку бачимо Ярошенѣа [Шиллеръ такъ пред-ставѣвъ смерть Маріи Стюартъ]; навѣтъ не-энаючій поєіи, по оклику грѣбѣмъ, дожидає при той музѣцѣ чѣгось трагичного, болѣвно потрясающаго его душу. Додати ще мушу, що въ части I-ѣи на „Зѣвѣдѣли мы“ бесѣда мѣ-шана, першій тутъ не конѣ Голый, або дру-гій Босый, а вже третій Ярошенѣи; овшѣмъ

ВАЛЕНТИНЪ

певне средство противъ выпаданя и на поробѣтъ
волоса, цѣна 6 кор., повѣ флякона 3 к. 10 сот.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
Адресъ: скляны вазы: ул. Сикстуска 25, ул. Галицка
ч. 11. Крайовъ: Суконна ч. 20. Чернівці: Рикова
ч. 2. Перемишль: Францішканска ч. 24

партъ теноровый влюструе здасть ся такъ,
якъ въ части ПІ-ой, Ярошенка, героя.
Въ прелюдій части П-ой ходъ терціями
важно такожъ секстами (способъ не ймѣн-
ний) въ голосахъ горьшихъ урозличають
живий а зміняний голоом долійний.
На стор. 7 на словѣ „братъ“ и на стор.
13 послѣдній тактъ дѣше бы може було
unipiso.
Выдае вкусно и чисте; похитки друку:
стор. 1 тактъ 2 въ вышомъ голосѣ проущен-
ный форшлягъ [задраска коротка або быстра
— о. Киприана]; стор. 2 т. 3 въ віолінахъ
fis; стор. 6 т. 4 въ басѣ legato вѣдъ d; стор.
8 т. 7 въ басѣхъ залучити 8-ми; стор. 10 т. 3
въ хорѣ мужескомъ dis. — Р. Т.

Заведене водолѣтчице и пенсіонатъ
„КИСЕЛЬКА“
у Львовѣ створенъ цѣлый рѣкъ. Полоноши удѣлае
х-ръ Едмундъ Новалонъ. 271 2-6

Д-ръ Антоній Ронцкій
(Бергеръ)
Спеціалістъ для недугъ шкрийныхъ и венеричныхъ
недугъ жіночьихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методомъ до-
свідченымъ, довголітнімъ. Такожъ Панько на взоръ
Lindqvistъ карю.
Ординуе вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6.
На изданіи лѣки можуть бути выданъ въ апте-
ки въ дискретный способъ. — Порадины почтою 1 ар.
20 пр. — Львовъ ул. Зморова ч. 5. 167

**Урядъ парохіальний Руд-
но, почта і стація Замново-
да-Рудно, потребує заразъ дѣка
испитованого в добрымъ голосомъ.**
268 Платня 200 кор. 4-5

**В книгарні „Наукового То-
вариства ім. Шевченка“**
Львів, улицы Чарнецкого ч. 26
можна дістати:
Записки Наук. Тов. ім. Шевченка
т. I—XXVI по 3 кор.
Записки Наук. тов. ім. Шевченка
подвійні томи XXIII і XXIV.
XXXX XXXII, XXXIV і XXXVI
по 5 кор.
Збірникъ етнографічно-філозо-
фічний т. I і II (Історія України-
Руси Грушевського) брошурований
томъ по 4 кор. на ліпшій
папері 5 кор. в гарній оправі
томъ по 5 к. 40 с. на ліпшій
папері 6 к. 40 с.
Збірникъ етнографічно-філозо-
фічний т. I і II (Тарас Шевченко Коши-
цького і Розвідки Дрогомазова
томъ по 3 к., на ліпшій папері
по 4 к.
Етнографічний Збірникъ том I—VII.
всѣ разомъ 22 к.
Матеріяли до української руської
етнографіі т. I (з малюнками
зібранъ Новак) 5 к.
Матеріяли до укр.-рус. етнографіі
томъ II (з малюнками зібранъ
Шухевич) 4 к.
Старинна Історія Галичини напи-
сана Омелян Бартакачъ 6 к.
Історія літератури руської Ожед.
Огоневського т. II—IV, всѣ раз-
зомъ 16 к.
Словаръ Російско-Український У-
ляниця і Спільна т. I IV 12 к.
Руська історія бібліотека всѣ
томи (60 к. 80 сот.)
Хто купує цілий комплектъ дістає
20% опусту платити їво 45 к. 60 с.
Шевченко Тарасъ: Кобзаръ т. I—IV,
в гарній оправі 16 к. в перепл. 17
Руданський С. С. Твори I—IV,
брошур. к., в модерн. опр. 6 к.
Чайченко Василь т. I—III, 4 к. 40 с.
Гомеопатія Одеська т. I і II 4 к. 40 с.
Шекспірові Твори перекладъ А. Ку-
линъ т. I, 2 к.
Бібліотека нальнямъ повістей Діза
всѣ томи 181 к. 60 с.
Біблі- тека Живихъ Спрингъ—VI 48 с.
Бібліотека Українсько-Руської Вад.
Спільна т. I—XVIII разомъ 24 к. 40 с.
Бібліотека Українсько-Руської Вад.
Спільна, Серія друга т. I і II 10 с.

Подяка.
Отримъ складаю сердечну подяку за чинъ похо-
ронний мого мужа бл. п. Іполита —
Всечестивішимъ о. мѣтодеканамъ:
И. Гордѣвскому и П. Лободѣ,
Всечестивішимъ оо. совѣтникамъ:
А. Леникому (зъ пращальнимъ словомъ), и С.
Матковскому,
Всечестивішимъ оо. парохамъ:
И. Балькову, А. Балайкову, Е. Глибівському (зъ
пращальнимъ словомъ), Д. Еліасевичеву, И. Лабіану,
Т. Меленевичеву, С. Стрѣльбицькому, И. Санойці и А.
Уляницькому. Приймаю Всечестивій сю прилюдну по-
даку вѣдъ мене щиро, такъ якъ я Вамъ дякую и дя-
кувати буду щиро и сердечно...
Рівножъ дякую В. Панькову: Фабрицимъ, Суде-
ницкимъ и Демскимъ, що навѣдували ся підчасъ лютой
слабоости покійного Іполита, а вже найбільше моїмъ
люббѣ Антонію Горбачевскій за єн недоспану нічку
и самозаперту жертвенність коло слабого, которого мо-
гила відкрила и зъ котримъ моїмъ вже не побачити
ажъ на другомъ, дѣшомъ свѣтѣ. Ще разъ Вамъ всѣмъ:
щиро руське спасѣ-Богъ!

Евеліна Брылюска зъ родиною.
Бурджакъ цѣ дня 4 (17) мая 1900.

Господарство, промыслъ и торговля.
— Зъ Бережанъ пишуть намъ: Побѣда
истинныхъ въ Бережанѣхъ польскихъ и жи-
довскихъ стоваришенъ господарско заробко-
выхъ розвиває ся руське товариство взаимного
кредиту „Надѣя“ найкрасше и найхосеяніш-
ше. Дня 16 о. м. вѣдбули ся загальні зборъ
того товариства. Інте рѣше справозданъ ди-
рекціи за 1899 рѣкъ выказало, що въ роцѣ
1899 прибуло 182 членѣвъ, такъ що дня 31
грудня 1899 числило товариство разомъ 671
членѣвъ. Вклады на рахунокъ обжучіи и
щадничъ выносили того дня 100.749-88 кор.
Зъ кредиту банкового Крайового Союза у
Львовѣ користало товариство въ минушомъ
роцѣ на закупи власной реальности въ Бе-
режанѣхъ. Позичокъ на скрити и на векслѣ
удѣлено на загальну суму 97.213 кор.
Частный змыскъ зъ концомъ року 1899,
выносачій квоту 1869 кор. 49 с., роздѣлено:
а) на церковь въ Бережанѣхъ . . . 306-50 к.
б) на буревъ въ . . . 300-00 „
в) на читальню въ . . . 43-00 „
г) на „Бояна“ въ . . . 83-36 „
д) на буревъ въ Новѣмъ Санчѣ . . . 50-00 „
е) на дивиденду . . . 341-00 „
ж) до фонду резервного . . . 186-95 „
з) тантѣмъ для „Союза“ . . . 18-69 „
и) для дирекціи . . . 540-00 „

До управленчю рады выбрано: о. И.
Машака, о. И. Федюка, о. И. Стеткевича, о.
М. Медичного, радникѣвъ Ол. Танякевича и
И. Карачевского а на заступничѣвъ: о. С.
Ленского, о. М. Мосору и п. И. Комаранского.
Въ складѣ дирекціи входять: д-ръ А. Чай-
ковский, о. Н. Садовскій и офіціалъ Л. Гли-
бовицкій. Радникъ Т. Мацѣвскій ставъ дѣ-
ловодцемъ вѣрценомъ „Надѣя“.

ЗМѢНА МЕШКАНА.
Вѣдъ 10-й істнующе ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-
ТЕХНИЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пассажу Гавсма-
на ч. 8. Тамже выготовляе ся штучніи зубы и щоки,
пѣсла найновѣйшихъ системѣвъ въ лѣчачу и златѣ
безъ боли, такожъ чинить рѣзкарціи, входиль въ
крутъ дентистична техничнѣ. При помочи найвытра-
нѣйшихъ помѣщичныхъ силъ заграничныхъ выготовляе
всякій роботы вѣдъ гарантію по дуже низькихъ
цѣнахъ. 110 28—144

Заведене отворене цѣлый день.

Вікторъ Хаєсъ и Сп.
Домъ банковый
Львовъ, Сикстуска 8.
Купно и продажъ векслѣвъ и монетъ.
Львомъ на раты. Переписка въ рус-
кой мовѣ. 192 8—10

Яко добру и певну лѣкацію
поруцаемо:
4½% Лѣсты гіпотечный,
4% Лѣсты гіпотечный коронный,
5% Лѣсты гіпотечный преміальный,
4% Лѣсты Тов. кред. земского,
4½% Лѣсты Банку крайового,
5% Облігація Банку крайового,
4% Позичку краеву,
4% Облігація проинаційный и всякій рен-
ты державный.
Щастры тѣ продаемо и купуемо по най-
точнѣйшомъ курѣ денномъ. 874 [3]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. галиц. анц. Банку гіпотечного.

**В кнгарні „Наукового То-
вариства ім. Шевченка“**
Львів, улицы Чарнецкого ч. 26
можна дістати:
Записки Наук. Тов. ім. Шевченка
т. I—XXVI по 3 кор.
Записки Наук. тов. ім. Шевченка
подвійні томи XXIII і XXIV.
XXXX XXXII, XXXIV і XXXVI
по 5 кор.
Збірникъ етнографічно-філозо-
фічний т. I і II (Історія України-
Руси Грушевського) брошурований
томъ по 4 кор. на ліпшій
папері 5 кор. в гарній оправі
томъ по 5 к. 40 с. на ліпшій
папері 6 к. 40 с.
Збірникъ етнографічно-філозо-
фічний т. I і II (Тарас Шевченко Коши-
цького і Розвідки Дрогомазова
томъ по 3 к., на ліпшій папері
по 4 к.
Етнографічний Збірникъ том I—VII.
всѣ разомъ 22 к.
Матеріяли до української руської
етнографіі т. I (з малюнками
зібранъ Новак) 5 к.
Матеріяли до укр.-рус. етнографіі
томъ II (з малюнками зібранъ
Шухевич) 4 к.
Старинна Історія Галичини напи-
сана Омелян Бартакачъ 6 к.
Історія літератури руської Ожед.
Огоневського т. II—IV, всѣ раз-
зомъ 16 к.
Словаръ Російско-Український У-
ляниця і Спільна т. I IV 12 к.
Руська історія бібліотека всѣ
томи (60 к. 80 сот.)
Хто купує цілий комплектъ дістає
20% опусту платити їво 45 к. 60 с.
Шевченко Тарасъ: Кобзаръ т. I—IV,
в гарній оправі 16 к. в перепл. 17
Руданський С. С. Твори I—IV,
брошур. к., в модерн. опр. 6 к.
Чайченко Василь т. I—III, 4 к. 40 с.
Гомеопатія Одеська т. I і II 4 к. 40 с.
Шекспірові Твори перекладъ А. Ку-
линъ т. I, 2 к.
Бібліотека нальнямъ повістей Діза
всѣ томи 181 к. 60 с.
Біблі- тека Живихъ Спрингъ—VI 48 с.
Бібліотека Українсько-Руської Вад.
Спільна т. I—XVIII разомъ 24 к. 40 с.
Бібліотека Українсько-Руської Вад.
Спільна, Серія друга т. I і II 10 с.

Ведені дотеперъ
Галицкимъ акційнымъ Товариств. Гандлевимъ
дѣла:
Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарный,
Бужѣ партный и гумовый
обново ново-отворене
Львовское Бюро гандлеве
при улицы Костюшка ч. 4. 321 13—59

Телеграммы.
Вѣдѣнь 24 мая. Зъ Варшавы доносятъ,
що въ самѣй опольской рѣсціи „отже на го-
рѣшнѣмъ Шлезку, выгнано въ першомъ квар-
талѣ с. р. 198 походящихъ въ Галичинѣхъ особѣ.
— Союзъ коопальничихъ промысловцѣвъ вынѣ
до Радъ державной протестъ противъ заведе-
ня обовязкового 9-годинного дня працѣ. —
W. Tagblatt довідує ся, що угода міжъ угор-
скимъ а австрійскимъ правительствомъ въ
справѣ увольненія угорскихъ державныхъ ва-
льборѣвъ вѣдъ податѣвъ вже готова и що єн
уже предложено до цѣсарского санціи.

ПРОМЕСЫ
на 3% Львомъ астр. кредит. земск. заведена
Головна wygrana 50.000 зр.
тягнѣна 5 мал
спродають по 1 ар. и стемплѣ 50 пр. разомъ
1 ар. 50 пр.

СОКАЛЬ и ЛІЕНЪ
банковый домъ и контора вымѣны у Львовѣ.
Поруцає зъ провинціи полагоджуютъ ся
вѣдворотною почтою. 7

Коперникъ и сынъ
Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1., протязъ Банку Гипотечного на
платящихъ площади Галицкой
поруцає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевше:
окуляры, цѣкеры,
лупы, биноклы,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ки-
рометры, дюны, ком-
пасы, райсайты, таксы, мѣрничъ, дюны, лѣбѣ
малометры и т. д.
Урядженя дѣловоєвъ электричныхъ.
Воняй направи полагоджуютъ ся икъ най-
скорше и найдешевше. 4180

ТОМАСИНУ
(Thomas-Schlacken)
поодиночними мѣшками а 100 К* по цѣнѣ вѣдворѣд-
ячій процентому содержанию квасу фосфорного ку-
повати можна въ складахъ 226

„Народной Торговль“
въ Станиславѣ, Перемишлѣ, Рогатинѣ и Золочевѣ.

Берлинъ 24 мая. Прусскій соймъ радиль
вчера въ третій читаніи надѣ закономъ о
оподаткованіи товаровъ домоѣвъ. Міністеръ
Мікель заявляе, що правительство не може
приняти §§. 1 и 6 проекту закона въ редак-
ціи комисіи, котра мінімальну цѣну рѣчного
оборота, що має подлагати оподаткованію, зъ
2.500.000 марокъ аредуковала до 300.000 ма-
рокъ. Мимо того соймъ признае цѣлый за-
конъ и бѣла предложена комисіи.

Лондонъ 24 мая. Пѣсла послѣднихъ лѣсты
оголошеномъ міністерствомъ войны, загальніи
страты Англіицѣвъ до дня 19 с. м. выносятся
26.614 людей. Въ томъ числѣ не подано не-
дужихъ, що лежать въ шпиталяхъ.

КОПЕРНИКЪ и СЫНЪ
Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1., протязъ Банку Гипотечного на
платящихъ площади Галицкой
поруцає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевше:
окуляры, цѣкеры,
лупы, биноклы,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ки-
рометры, дюны, ком-
пасы, райсайты, таксы, мѣрничъ, дюны, лѣбѣ
малометры и т. д.
Урядженя дѣловоєвъ электричныхъ.
Воняй направи полагоджуютъ ся икъ най-
скорше и найдешевше. 4180

Найзнаменитшихъ
1/2 кл. цукровъ десеровыхъ,
именно: помади, чоко-
ладки етс. ар. 1-20.
1/2 кл. Бисквитовъ англійскъ
и Гербатниковъ ар. 1—
1/2 кл. карсельскій мѣна-
ныхъ ар. 75.
поруцає що дни свѣдѣ

Г. ТРЕТЕРЪ
власитель па ономъ фабрики чоко-
ладъ и цукровъ
Львовъ, пл. Маріинскій ч. 7
рогъ ул. Коперника.
Купуймо знаменитъ вырѣбы
власній, прочъ збъ спроваджу-
ює ваною тандитою!

ЗАВЕДЕНЕ ОГОРОДНИЧЕ
сполучене збъ Складомъ Насѣнь
А. КЛИМОВИЧА и СЫНА
у Львовѣ, площа Галицка число 14
поруцає
насѣня кобыского зуба в всякій розсадкѣ яриновой и цѣ-
товѣ по найнижшихъ цѣнахъ. 264 8—6

ТЕОФИЛЬ ОПИСТИНСКИЙ
артистъ-художникъ
мешкає 20 дѣтъ у Львовѣ, принимаяе загально, що входить
въ украшу церквы и а прѣсѣкѣ убожно Вис Пр. Духовен-
ство о занотованіи адресовъ до дальшихъ услугъ въ искусствѣ
Львовъ, улицы Крайовска число 20. 206

Мимо того, що война и
ростаръ подорожѣвъ о 30%
продажъ коварды и матерачѣ по
дѣяныхъ низькихъ цѣнахъ ли-
ше спеціална роботня и вага-
зинъ поставлѣ. **ЮСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ**, Львовъ, Коперника ч. 5
Цѣны и галія. 81

КАВУ
лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ
11 ар., 10 ар. 50 пр., 10 ар., 9 ар. франко и выше.
Токай кураційный
въ фляшкахъ 1/2, літровыхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-
родный по 1 ар. 20 пр.
Конякъ французскій
въ фляшкахъ 1/2, літровыхъ по 5 ар. 4 ар. 20 пр.
Мѣдѣ питий
по 80 пр. за фляшку 1/2, літрову
поруцає
Народна Торговля.
20 05—0

Пану А. ЗІГМАНУ
(артистично-ритувничѣ заведение у
Львовѣ ул. Сикстуска ч. 14.)
Бычкѣвѣдъ 26/12 1899.
Печать для чина приходъ того,
замовлену дня 13/12 въ Вашомъ
ритувничѣмъ Заведенію, одержавъ
и на моя новіи вѣдомости и сѣмъ
письмомъ заваляю Вамъ щиро по-
даку та Вашу пов. фирму буду
вѣсѣмъ тепло поручати.
Зъ поважанчѣмъ
п. Зинячѣ. А. ЛУКАШЕВИЧЪ.
Заведеня выконує въ найко-
ротѣйшѣ часѣ всякій замовленія,
входиль въ область вырѣзуванія на
мѣдѣ, стали и др. На желаніи вы-
сылая сѣ цѣны и вѣдворотною
почтою.
А. Зігманъ,
артистично-ритувничѣ заведение
ул. Сикстуска ч. 14 у Львовѣ.
258 2—5

Гармоніомъ
до
науки спѣву
дуже тревалои конструкціи
поруцає
ИВАНЪ СЛИВИНСКИЙ
у Львовѣ. 94

ДОЛЬФЪ КАМШЕЛЬ
Львовъ, ул. Городецка ч. 3.
Фабрика вырѣбѣвъ цементовыхъ.
Репрезентация Австр. Тов. акц. фабрика Портландъ цементу въ
Щаковѣ. Тов. акц. фабрика вапна гідрат. для складъ въ Каль-
тенлайтѣбемъ [Kaltenleitgeben]
Складъ руръ бетоновыхъ и подлогъ цементовыхъ, влас-
ного вырѣбу, такожъ портландъ-цементу, вапна гідратичного,
вапна сѣкстатого, гіпсу, цегель и огнотрѣвальныхъ плитъ, асфаль-
товой наші даховокъ, асфальтовыхъ плитъ изоляційныхъ, под-
логъ и руръ шпайнгутовыхъ для калянокъ, каналѣвъ, водопрово-
довъ, даховокъ, луку, асфальтъ, плитъ коминныхъ, печій каля-
ныхъ и тростини сушитової, а такожъ вѣзачѣхъ матеріалѣвъ бу-
дѣляныхъ, ругачѣхъ за ихъ доброту.
Підприємство робѣтъ бетоновыхъ, укладаніе помоотѣвъ и крѣ-
ти даховъ даховою, лукою, папою огнетрѣваю и деревиннымъ це-
ментомъ [Holzement] по умѣренныхъ цѣнахъ.
ТЕЛЕФОНЪ ч. 460. 121

Якова Шпрехера и С-ки
у Львовѣ
поруцає старіи горѣвни польскій, розолісы, ліаеры,
румы правдній въ Ямайкѣ, коняки, спиртусъ, „Воп-
point“ на мѣльни, такожъ правдній оцѣтъ спир-
тузовый. 366 15—7
Склады для мѣста: улицы Галицка ч. 1. — и улицы
Коперника ч. 9.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ три дня (крѣмъ недѣль и руски святыхъ) о 5-той годикѣ по полудню. Литературный додатокъ „Вѣстникъ найзнаменитѣйшихъ новостей“ выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на перешнѣ разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и аксераты принимаютъ: у Львовѣ администрація „ДѢЛО“ д. Баторія ч. 24. Центральное бюро оголошеній: ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людовика 9, и А. Ольшеского ул. Казимі-Вского 2; — въ Ярославіи: Л. Крижановскій; — у Вѣдн: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungen-gasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallhofgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатаніе за нѣмъ платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи: на полный рокъ . . 16 фр. на полный рокъ . . 22 фр. на полъ року . . 8 фр. на полъ року . . 11 фр.

у Львовѣ: на полный рокъ . . 14 фр. на полный рокъ . . 7 фр. на полъ року . . 8-50 фр. на мѣсяцъ . . 1 фр. 30 фр. Редакція, администрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстають ся лише на попереднє застереженіе. — Реманіаніи неоплачувані збожжѣмъ збожжѣ.

Неодержаніе члене конститутіи 6 фр. на проз. 7 фр.

Оголошеніи вѣрстають ся на цѣнѣ 10 фр. збожжѣмъ збожжѣмъ аксератовъ або съ нѣмъ а въ рубрицѣ „Надбѣлажѣ“ по 35 фр. а. з.

Подпись и нѣмъ доносеніе правителіи збожжѣмъ ся по 15 фр. збожжѣмъ збожжѣмъ.

Въ дѣлахъ церкви.

(Голосъ въ кругу руского клира.)

I.

Загальна увага звернена нинѣ въ краю на дѣла церковны. Зъ причины, що въ дѣло короткобѣмъ часѣ чотири архіерейскіе престолы опорожнились [одинъ рускій и три латинскіе] смотрити весь загаль, якъ мужъ стануть себѣ вѣдомъ на тыхъ престолахъ и яке становище займуть они у всякихъ справахъ: церковныхъ, епископальныхъ и политическихъ.

Для Русинѣвъ есть безперечно рѣчь дуже важна: чи рускій архіерейскій престолъ [митрополитъ] а евангельно епископскій] буде обсаженъ въ дѣлѣ потребѣ и бажанъ руского народа и клира, чи може пѣсѣл интентіи противникова. Однакъ въ нинѣшню хвилю може ще больше застановляе у насъ питання: якъ стануть епископы латинскіе? въ якѣмъ напрямѣ будуть они поступати и якихъ вѣдѣний мавмо мы съ той стороны въ будучности для себе надѣяться?

На сей темѣ у насъ багато и живо дискутуе ся. Однакъ съ огляду, що у насъ не стали особливѣ вѣдѣніи церковны, що рѣчь для насъ дуже пекуча, а для ширшого свѣта [именно для мѣрдатныхъ сферъ] може зовсѣмъ незначительна, повинны мы, яко найбільше интересованіи, забрати прилюдный голосъ и выказати ясно: якъ вѣдѣніи заведени у насъ на поли церковны. Най цѣла епископальность [руска и польска] та мѣрдатный кругъ [церковный и политический] добре застановляе ся надъ тымъ: чи есть оно въ интересѣ католической церкви и обохъ споряденныхъ народовъ нинѣшнихъ аномальный станъ поддерживать!

Скажемо отверто: Мы, галицкій Русины, бачимо вѣдѣ якогось часу въ великомъ жалѣ, что середѣ значной части лат. клира обявляе ся якійсь дивный горячковый рухъ нинѣшній противъ руского обряду и руской народности. Особенно молодшій клиръ виховуе въ фанатичній неприязни супротивъ насъ. Все, бачить ся, намагае ся усѣми силами туды, чтобы при помощи сиринючихъ политическихъ обставинъ вести на Русь якъ найширшу и найкоршу пропаганду латинизаційну. Всякіе законы церковны и конкордіи здають ся супротивъ насъ вже не нѣстувати. Наслѣдкомъ того зачали у насъ мѣжѣ обома

обрядами дуже змѣнитися вѣдѣніи церковны, котры стали вже были досыть добре укладатися, а нѣмѣмъ запаунало мѣжѣ обома сторонами сильне роздрозненіе.

Зъ-вѣдѣніи сей новыи рухъ иде, мы не можемо на певно означити, а лише догадуеми. Однакъ рухъ той не есть припадковый и спорадический, але добре zorganizованный и сильною рукою веденый. Вѣдѣ мавмогучихъ опікунѣвъ въ Римѣ, числѣ многихъ другѣвъ у всѣхъ сферахъ у Вѣдн и въ краю, мавмо спеціально на услугу тѣмъ деякіи монашій чины — и при помощи всего того аппарата старались овладѣти въ краю цѣлымъ церковнымъ житіемъ и вести его въ свойѣмъ дусѣ.

Голосъ нашъ не есть безобидный. Мы бачимо и вѣдѣваемъ се на кождѣмъ крокѣ. Впрочемъ поклячемо ся на пок. кардинала Сильвестра, котрому нѣхто не закине якогось неприязни до лат. церкви. Покійный, выдавъ, что дѣе ся, часто жалувалъ ся горько на новѣ вѣдѣніи зѣ стороны лат. клира; а знаючи, что загаль Русинѣвъ ему не доверяли и противныи ему, заповновать голосно, что „нѣхто не знае, якъ удары пера въ руску церковь коять ся, а котрыи вѣдѣ, своимъ впливомъ въ Римѣ и у Вѣдн вѣдѣрта“. — „Коли мене не стане, — мовлявъ вѣдѣ, — тогдѣ загадае за мене и побачите, что на васъ еще снаде!“

Организаторы того руху бажали бы выкористати и тепершню хвилю, чтобы поступити въ своихъ планахъ на передѣ. Въ тѣхъ цѣли звернули они цѣльну увагу на обсаду новыхъ лат. епископствъ, именно львовского и перемыского [яко положенныхъ на Русь], а далѣ выдвинули ще одну справу: основаніе въ рускій части краю новолат. епископствъ.

Обѣ справы обходятъ насъ живо и жадають докладнѣйшого обговоренія.

Справа основанія нового епископства веде ся тихомъ уже вѣдѣ якогось часу. Для неї приеднано нѣмѣмъ вѣдѣнскую нунціатуру, котра сильно напирала на пок. архіепископа Моравского, чтобы згодовъ ся на вѣдѣнскіе новолат. епископствъ и вѣдѣступивъ для неї часть своихъ архіепископскихъ повѣностей. Однакъ пок. архіепископ Моравскій, выйдѣвши зъ давной, лѣтшій школы лат. клира и разумѣючи докладнѣйше тую рѣчь та знаючи, что тутъ ходять головной о скрѣпленіи латинизаційной пропаганды на Русь, рѣшуче супротивъ ся тому. Въ духовныхъ кругахъ загально знаныи есть высказъ пок. архіепископа: „Dopóki ja żyję, tego nie będzie; po mojej śmierci róbcie, co chcecie.“

— На жалѣ, зѣвѣтно и те, що вѣдѣнскіи нунціатура, не розглянувши ся близше въ сути рѣчи, такъ дала ся оманувати пѣвѣмъ клиръ и въ свойѣмъ неоглядѣности такъ горячо заявила була сею справою, что коли по смерти нашего кардинала поднесено въ Римѣ гадку удѣленія архіепископа Моравскому кардинальского достоинства, нунціатура сему спротивилась, а то за-дѣл становиска сего архіепископа въ справѣ тернопольского епископства!

Теперь, по смерти архіепископа Моравского, поднесено тую справу наново — зъ цѣлою надѣєю на лѣтшій успѣхъ. Заразомъ вѣдѣ подѣ розвагу выбѣрѣ евангельнои столицѣ для нового епископства: Тернополь або Коломию чи Черновѣцъ. Зъ сихъ мѣстъ мали бы Черновѣцъ найменше вигляду, бо и православ на репрезентацию краю мабуть спротивилась бы тому та й успѣхъ лат. пропаганды бувъ бы тамъ не великій. За те постарано ся вже въ Тернополѣ, что рада мѣска [адае ся не въ мотивѣхъ религіозныхъ, а просто зъ огляду на матеріальныи интересы мѣста] згодилась на подарунокъ якогось реальности на евангельну резиденцію нового епископа.

Мы, Русины, скажемо на все те, что въ цѣлѣмъ дѣлѣ бачимо интентіи зовсѣмъ не католическіи, а тѣмъ-то интригу, подяту противъ руской церкви. Показати се не тяжело.

При рѣшеніи числѣ вѣрныхъ обряду руского и латинского е въ краю чотири латинскіи епископы [зѣ звычайнымъ додаткомъ ще нѣмѣмъ епископствъ], а лише три рускіи епископы. Зъ сего выходитъ, что число лат. епископствъ, въ порівнаніи до руского обряду, представляе ся не тѣмъ-то достаточное, але и значно користишѣе, отже основаніе нового лат. епископства зовсѣмъ излишне.

Ще больше развѣчимъ есть оно зъ того огляду, что се мало бы сотворилось на Русь, де величезна масса людности есть рускою, а тѣмъ-то невеликій процентъ латинизацій. И для сего горетки [отже не для большости] мавмо заводити епископствъ. И яка-жѣ цѣль сему? Для насъ дуже ясно и зрозумѣла: Найперше стане престолъ епископскій, а зъ лѣтами вытворитъ ся такожъ діецеція, и то черезъ пропаганду не середѣ якихъ тамъ поганъ або еретикѣвъ, але таки середѣ своихъ, середѣ рускихъ католикѣвъ. Нема что казати, дуже велика идея!

Не дивуемо ся, что такую интригу выдвинула якась темна кліка, котра пѣзъ своимъ исторіи нѣчого не навчилась и не хоче гля-

дѣти въ будучность; але не хоче ся вѣрвати, чтобы Римъ и правительство дали надужити ся та чтобы приложили до сего руку. Се було бы въ своихъ наслѣдкахъ фатальнымъ и могло бы уважатися супротивъ насъ нѣмѣмъ знаменнымъ.

До чего се веде?

Въ ч. 98. „ДѢЛО“ подали мы новинку про дивогляднѣйшій ексекторъ, розсланный краевой радѣю школьной до всѣхъ управителей народныхъ школъ. Въ сѣй справѣ достали мы зъ краю дальшій информацій, а зъ нихъ выходитъ на разѣ ось что:

Министерство просвѣтѣ и вѣрноповѣданъ розпорядженіемъ зъ дѣл 23. сѣчня с. р. до ч. 19226 завѣвало краевой власти школьной, чтобы ц. к. центральной комисіи статистической у Вѣдн переслали выказы статистическіи про станъ народныхъ школъ публичныхъ и частныхъ въ Галичинѣ зъ днѣмъ 15. мая с. р. Въ тѣхъ цѣли краевой рада школьна розбѣла всѣмъ управителямъ тѣхъ школъ ексекторъ, друкованный у Вѣдн у Кароля Горішка. До ексекторъ, обнимающего 41 пытаніе, долучена е такожъ инструкция.

Зъ пытаній ексекторъа подають намъ що важнѣйшій отей: 10) Въ якѣмъ мѣстѣ чи въ якихъ мѣстахъ выкладае ся въ школахъ? 26) Чи окрѣмъ выкладовои учать еще иншой мовы? 30) Подѣ сѣмъ числомъ находить ся цѣльнѣ-вадѣ пытаніе про станъ учительского збору; однако нема мѣжѣ ними пытанія, чи мавмо учитель квалификацію зъ выкладового языка школы, а въ загаль, зъ якого выкладового языка мавмо вѣдѣ квалификацію. 31) Кѣмъ дѣтей ходять до школы а) пѣсѣл клясъ, б) пѣсѣл вѣрноповѣданъ? — Тутъ звертае на себе увагу давня номенклатура „римско-католического обряду: латинского“ и „римско-католического обряду: грецкого“. — 33) а) Кѣмъ школярѣвъ говорить лише одною мовою и якою? б) Кѣмъ школярѣвъ говорить двома або больше мовами и якими?

Ексекторъ и инструкция е друкованый въ польскій и въ рускій мѣстѣ; рускій дружокъ очевидно призначенъ для вѣдѣнскій Галичинѣ. Але, якъ бачимо зъ одержанныхъ доносѣй, порозсылано и по вѣдѣнскій Галичинѣ дружокъ польскій, хоть декуды выслано рускій. Якъ богато выслано рускихъ, а кѣмъ польскихъ?

(13) Церковь и монастырь св. Юрія у Львовѣ та вѣдѣнскіи и ярмарки святоюрскіи.

(Дальше.)

Они то, львовскій св.-юрскій черцѣ, не щадячи своего врага, епископа Льва Шептицкого, причинили ся до того, что шляхта окричала епископа своимъ врагомъ, агентомъ московскимъ, бунтовникомъ хлопѣвъ, что вѣдѣмъ вѣдѣмъ пѣзъ сѣльскими полами приготавливалъ шляхтѣ „Маковѣево пущене“.

Зъ огляду на те, что бунтъ та рѣзня на Украинѣ [въ 1768 р.] прибрали грѣзній розмѣры, а конфедераты явно нападкали ся на епископа, вѣдѣмъ рѣшувъ очистити ся зъ того закиду и разомъ зъ двома епископами [лучшимъ Сильвестромъ Рудницкимъ та берестскимъ Антоніемъ Молодовскимъ] выдавъ у Львовѣ протестъ „Protestacya Biskupów ruskich z okoliczności napisanej na nich potwarzy, uczynionej we Lwowie 1769 roku.“*) Кромѣ того вы-

давъ дѣя 9 лютого 1769 папирске писмо „ко всѣмъ общѣ и коемуждо особно, священническому, иноческому и мірскому сану люддемъ въ Епархіяхъ нашихъ Львовской, Галицкой и Каменецкой, также и Митрополитанской, въ царствѣ польскомъ и великомъ кня-

дѣвства, але nawet i samych prawowitnych katolików obrządku łacińskiego namawia i pobu-
dza, a co większa jakoby do tych bezbożnych namów sekretu sakramentalnej spowiedzi używa, i nie chcącym takowych pobudek chwytając się absolucyi od grzechów nie daje. Nadto dochodzą nas pogłoski, jakoby te bezsumienne akcye rzeczone duchowieństwa za radą i wyrażną dyspozycją naszą czyni, które to powieści bezbożne i bezsumienne jak tylko o uszy nasze odbiły się, natychmiast przeciwko tymże jako napauczyściej protestujemy się przed Bogiem, skrytość naszych serc wiedzącym, protestujemy się przed św. Stolicą Apostolską, której winne pełniemy posłuszeństwo, protestujemy się przed całą najjaśniejszą Rzeczpospolitą naszą, której jesteśmy wierni synowie.“ Водтакъ згадуе ся, что администраторъ Митрополіи [еп. Левъ Шептицкий] вилывае на клиръ та народъ въ тѣмъ напрямѣ, чтобы охоронити ихъ вѣдѣ темноты та рѣзнихъ забобѣвъ, и безпомощно карае всяку провину подладного клира. До бунту народу не подмывае, а навпаки, зъ нагоды розарухѣвъ на Украинѣ [1768] вѣдѣмъ выдавъ посланіе до клира; най прочитають то посланіе, а довѣдають ся, якъ амѣсть его. „Никт у нихъ не вѣдѣзъ только заєчаніе парохамъ, ажебы парашанъ своихъ до винного власнымъ паномъ послушенства захчѣли, загрозвали у проминали, oraz żeby włączając się jakiegokolwiek

jęszej litewskiemu obrządkowi, a wprawdzie, правленія нашего смиренія отъ св. Престола Апостольского повѣренимъ чадомъ возлюбленнымъ“. Въ тѣмъ посланіи приказавъ парохамъ на проповѣдѣхъ накликувати народъ до послужу панамъ, а вѣрныхъ вѣдѣмъ до любви ближнего и „поуновѣніи“ власти.)*

osoby duchowne osobliwie zagraniczne u podey-
rzanu jakiegokolwiek podpadające a od nas
żądanych świadectw u admisyi nie mające bez
zwłoki do dziekanów a ci do officjów naszych
odsylałi. Wzniesoną zatem na nas biskupów u
duchowieństwo nasze kalumnie nie innym ko-
ncem wynalezioną być sądzimy, tylko aby nas
przed całym narodem polskim oszczerzić, ohydzić
u w jak największą nieprawdę podać. [„Annales
eccl. ruth.“. Hnasiaiewicz стор. 435—437.]

*) Се посланіе писане церковною зъ тоа рѣзкомъ, але прихильномъ для народу и духовенства, въ цѣлости представляе ся досыть слабо. Епископъ представляе головну причину сего посланія тими словами: „Безъ всякого нимъ усумнѣнія, яко горкая нинѣшняя времена все отечество наше и соседняя страны возмущающія, миръ междусобный колѣблющія, въ страхахъ украинскихъ имѣний истребленимъ, безвинной крови нещаднымъ изліаніемъ, священниковъ мірскихъ Христовѣрныхъ бѣдѣмъ; мученимъ и многихъ жестоковердымъ убійствомъ единого кождо васъ смущающія и всеконечнымъ царствіи запустѣніемъ претяжці, а въ всѣхъ насъ въ ура-
зженіи насъ приводять, яко толкая ярості Божій праведно грѣхъ нашихъ ради найде на ны.“ Далого вилывае народъ до покаянна та любви и вѣдѣмъ посланіе словами: „Укло-

Подавши тую прикру справу, рѣшувъ владика разѣ на все замкнути Василіанамъ дорогу до достоянствъ та впливу и тому сейчасъ въ роцѣ 1769 оголошенъ папирске писмо противъ Василіанского господаря въ львовскій кафедрѣ, а въ роцѣ 1771 (въ мартѣ) утворивъ формально капитулу „зѣ священниковъ свѣтскихъ, безженныхъ и вѣдѣмъ, переважно шляхтѣмъ, котрыи визна-
чували ся правымъ житемъ, чистотою быта-
чѣмъ, наукою, побожностію та довѣдѣмъ папирскимъ“. Установивъ зѣмъ шѣсть посадѣ крилошанскихъ, поименовавъ крилошанъ та рѣшувъ, что на будуче кождый крилошанъ мавмо стати парохомъ при одѣбѣ зъ шести пре-
бендарныхъ церквей у Львовѣ, наскла яка азъ тѣхъ парохій опорожнить ся. Такии пре-
бендарий церкви мали бути: 1) церковь св. Николая, 2) св. Теодора, 3) св. Параскевіи, 4) св. Христа, 5) Богоявленська, 6) Благовѣщеня Пр. Д. Маріи. („Kirchen-und Staats-Satzungen“ Michael Malinowski стор. 236.)

(Дальше буде.)

нѣте ся отъ ада, и сотворите благо, властивимъ и настоятелямъ вашимъ яко отъ Бога надъ нами поставленнымъ аки отцемъ и заступникомъ нашимъ любезно, Богоугодно послуханіе творите, а Богъ Отецъ щедротѣ отърагати свой гнѣвъ на ны дѣлающій ся. помилувѣть насъ и миръ благополучный намъ дарувѣть.“ [„Annales eccl. ruth.“ стор. 438—440.]

ШКОЛА ВЪДЫ НА РОВѢРАХЪ „PATRIA“ у Львовѣ ул. Костюшка ч. 8 (рогъ ул. 3-ого Мая)

поручае славнозвѣстныи роверы „Patria“ зъ „Solingen“ [найлѣпша сталь въ Европѣ] роверы безланцюховыи и для горскихъ теренѣвъ „Austria“ въ Дрезднѣ, „Premier“ въ Coventry и Seidel-Naumanъ зъ „Germania“ въ Дрезднѣ. — Догѣдныи услѣва сплаты. — Пошукуемо заступниковъ для провинцій.

— куды выслано польскій, а куды рускій? — якими засадами руководила ся краєва рада школьна при розсуді однихъ и другихъ? — на сї питання не умѣюмо відповісти. Фактомъ є, що рускі школи въ рускій часті краю одній підставали дружи рускій, другі — польскій.

Що мѣжъ одними и другими дружинами в рбаниці не тільки що-до языка, въ якомъ они уложени, досить буде указати на замѣтку до питання 33-ого. Въ польскіхъ дружинахъ, призначенихъ очевидно для західнон Галичини, поучає замѣтка до а), що „tutaj należą podać, ile dzieci mówi tylko po niemiecku, ile tylko po polsku“; а до б) „tutaj należą podać, ile dzieci mówi tak po niemiecku jak i po polsku“. Ті самі замѣтки въ рускіхъ дружинахъ звучать: „тутъ треба подати, кѣлько дѣтей говорить лише по руски або лише по польски“ и „тутъ треба подати, кѣлько дѣтей говорить по руски и по польски, по руски и по нѣмцекки и т. п.“

При сѣмъ питанню 33-ого годъ не за-примѣтити, що ходитъ тутъ о стверджене народности школярѣвъ чи то тои мови, въ якій они виховані и якою говорить дома та въ товариськихъ зносинахъ, — значить мови рбдион. Тимчасомъ вже само питане в уст-лізоване неясно и полишає широке поле до самоволь тыхъ, що будуть выказы выговора-ти. Зъ укладу-жъ сего питаня зовсѣмъ не виходить ясно его властива цѣль. Учителі, котрый буде выговорають выказы, може легко, щоби підобрати ся п. инспекторови, всѣхъ дѣтей, що вже вичули ся кенско читати по польски и сикъ такъ калѣчити польску мову, зачисляти до тыхъ, котры говорить по руски и по польски, або навѣть до такихъ, що го-ворять по польски и по руски.

Але намъ звѣщають ще цѣкавішу рѣчь. До квестіонаря и инструкцій, выданихъ ми-ністерствомъ просвѣты, додають пани ин-спекторы окружай ще окрему инструкцію. Чи всѣ ті инструкції є однаквой, — сего не знаємо. Але знаємо, що оденъ инспекторъ, мабути бережанскій, велить въ своій ин-струкції выкладовый языкъ брати за підста-ву до выказу, якимъ школярѣ говорить языкомъ; вѣтъ поучає, що одинокимъ языкомъ, якимъ дѣти говорить, має бути выказаний языкъ выкладовый. А мы-жъ знаємо, кѣлько то є школъ по рускіхъ селахъ, де языкомъ выкладовымъ є польскій языкъ, хочъ нимъ не разъ вѣ одна дитина, и вѣ одна людина вѣ селѣ не говорить. Значить: по такихъ шко-лахъ вся руска дѣтворѣ буде переписана на корыньскій Польскій!

Нашъ посолъ д-р Окуневскій побыває вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ такъ вѣ соймѣ якъ и вѣ радѣ державной за вѣрною статистикою нашего народного школьництва. Знаний вѣ опрѣ п. Вобжыньского, котрый лукаво за-слонює ся покрывкою, що мовѣ-то не хоче выкликати вѣ школѣ національныхъ спо-робѣ. Все жъ такі слухне домагане побѣди-

ло, и за привычною міністра, котрому у вся-комъ разѣ належить ся вѣдъ насъ подѣла-ти безъ огляду, чи вѣстие розпоряджене выдає вѣдъ за спокою нашихъ посолѣвъ чи вѣ власномъ понуки, могли бы мы бодѣ теперѣ довідати ся, якій маємо школи, вѣ якимъ выкладовымъ языкомъ, якимъ учителѣвъ, кѣлько нашихъ дѣтей побирає науку, и т. д. Коли-жъ бо и вѣ сѣмъ справѣ справджує ся давня приповідка: „w Polsce, jak chcie“!

П. Вобжыньскій, котрый аластиво пови-ненъ бы навѣть уступити, скоро міністерство заурядило те, противъ чого вѣтъ такъ енер-гично опирає ся и категорично заявляє, що вѣicoli того не зробити, — вѣтъ вѣ Галичи-нѣ все таки старшія вѣдъ міністра просвѣты. Вѣтъ добре задуману рѣчь баламутити вже тымъ, що до однихъ школъ вѣ Русь шде дружи рускій, до другихъ польскій. Ще бѣль-ше баламутити справу пани инспекторы, выдаючи окремо дивогляднй инструкції. А якбици покривити єн учителѣ, одній страха юдеєвска рады, другій для гарныхъ очей п. инспектора и п. Вобжыньского, ще вѣтъ вѣ шовінізму; а лѣгонѣ тымъ некаліфікованыхъ учителѣвъ, польскѣ шовіністѣвъ, що опи-нили ся учительками вѣ рускіхъ школахъ, — якъ то они повывогорають выказы?!

Намъ остає ся лише одне: Вѣтъ патри-оты нашѣ повинні мати якъ найбачнѣше око на єю справу; повинні запобѣгати фальшова-ню выказѣвъ, де се оказалось бы можливимъ, а про всякій неправдливості, якій дойдуть до нихъ вѣдомості, довести — найлѣпше Наро-дному Комитетъ ва або Народній Радѣ у Льво-вѣ (ривокъ ч. 10), щоби овбѣла можна, де треба, зробити вѣ того ужитоукъ.

Стоїмо вѣтъ на сторожи нашої правды!

Зъ театру вѣины.

Робертъ ээорганізує вѣ походѣ зъ Крон-штаду на вѣдѣ вѣ сторону Преторіи на чолѣ 30.000 вѣйска. Надъ 20.000 Англіїцѣвъ посуєвѣ ся рбвночасно зъ захоу и вѣходу. Противъ центра англійскои арміи подѣ Робертсомъ стояло лише 7000 Бурѣвъ подѣ Бо-го и Штайномъ надѣ рѣкою Реностеръ вѣдѣ збудованыхъ и тѣжкими арматами бо-роненыхъ позиціяхъ. Бѣта давъ вже вѣ Па-талю доказы, що умѣе боронити гѣркой пози-ціи. Питане лише, чи масы англійского вѣйс-ка обійшовши єго бѣки, не вѣдѣтнуть єго вѣдѣ Преторіи. Вѣтъ такійє случаетъ, очевидно по великихъ трудахъ а ще бѣльшихъ стра-тахъ, Англіїцѣ зробили бы Б.тѣ такійє самый кѣнецъ якъ Кройному. Дня 21 с. м. Френчъ перейшовъ Реностеръ. Сѣй рухъ вѣтъ получено зъ операціями генерала Гамільтона зробавъ позицію Бурѣвъ вѣдѣдалено о 20 англійскихъ миль вѣдѣ фронтѣ вѣбѣк Роберта, майже неможливою до обороны. Мимо того Бурѣ вѣ-кѣйсь частъ лѣдали ся до обороны. Дѣперва ко-ли надѣгнула надѣ рѣку рѣмѣта арміи Роберта, Бурѣ покинули свои становиска и цѣнули ся. Робертъ доносить, що Бурѣ не пробували навѣтъ боронити своихъ становисекъ. Тимчасомъ зъ дальшихъ слѣдѣвъ єго телеграмъ

выходить, що бѣдай переходѣ терезъ рѣку не вѣдѣбує ся такъ гладко. При переходѣ при-шло до завязанѣ борбѣ, при котрѣй, якъ самъ Робертъ признає, стрѣты Англіїцѣвъ были бы дуже тѣжкі, коли бы не було знаменито об-думаного плану и коли бы вѣтъ послѣдній хви-ли колономъ Дорена не зайшла була Бурѣвъ зъ боку. Бурѣ цѣнули ся знішавши мѣстѣ на рѣцѣ и кѣлька мильометровѣ вѣстѣвницѣ. Вѣйска Гамільтона гнали Бурѣвъ ажъ до Гамільтону. Президѣнтъ Штайнъ має знахо-дити ся вѣ Франкфортѣ, кѣлька миль на вѣхѣдѣ вѣдѣ Гамільтону. Бюро Райтера до-носить зъ надѣ рѣки Реностеръ, що Бурѣ по-кидають свои становиска и машинують вѣ сторону рѣки Вале. Она заявляють, що будуть боронити ся до послѣдній каплѣ крови. Тутъ пачує загальне переконане, що Англіїцѣ не-завдогѣ займуть Преторію. Пѣсла оповѣдавъ тѣбѣльцѣвъ, Бурѣ вѣкинули до рѣки Реностеръ дѣвъ арматы. Припускають, що якъ лише Ан-глійцѣ перейдуть рѣку Вале, Робертъ вы-дасть прокламцію, заєвнѣваючу охорону сво-боды и майна вѣсѣмъ бурѣтерамъ, котры вернутъ до своихъ фортѣ. Надѣють єя, що бѣльшѣсть бурѣтерѣвъ скористає зъ того, абы вернутъ до хаты. Вѣтъ послѣднихъ дняхъ мало вѣдѣдати ся 300 орѣнскихъ Бурѣвъ. Келі Келі доносить, що очисить весь терезъ вѣдѣ Блюмѣнтену до Бѣсѣу.

Генералъ Гамільтонъ прибѣвъ дня 23 с. м. до Гамільтону, по кѣлькохъ дѣрбныхъ бѣ-твахъ зъ командою Девѣта, котрый остаточ-но цѣнуєвѣ ся. Гамільтонъ стрѣтивъ 75 лю-дей. Для характеристики правдомовности ре-ляцій англійскихъ корреспондѣнтѣвъ варто зна-ти, що про занѣте Гамільтону зъ найдѣтай-лѣйшійми подрѣбностями доносено вже передъ тѣждѣнемъ и що Девѣта, котрый теперѣ цѣл-комъ свободно маневрує а досить успѣшно прорѣджує вѣдѣдѣ Гамільтону, пѣсла тѣхъ рѣляцій вѣгошлюєвѣ до Роберта капітуля-цію. Передъ заявѣмъ Гамільтону Англіїцѣ-мъ, Бурѣ положили 20 Англіїцѣвъ зъ 3 оѣ-цирами.

Дѣпешѣ Булера, котры звичайно промов-чуть вѣтъ єго неудачѣ, все мусѣть по якомъ-часѣ доповняти урядовѣ справозданѣ. Теперѣ урядѣва дѣпешѣ доносѣтъ. Вѣтъ бѣтъ, вѣтъ котрѣй одиной швадрѣнѣ Бѣтуєна вѣзавъ зъ ма-тѣню, Бурѣ забрали 2 арматы Максимѣ. До Бю-ра Райтера доносѣтъ зъ табору Бурѣвъ подѣ Фольгеруєтомъ, на трансваляско-нѣталѣской границѣ, що передній сторожѣ Бурѣвъ удари-ли на вѣдѣдѣ Англіїцѣвъ, котры стрѣтали 8 убитыхъ и 13 раненыхъ. Бурѣ не мали вѣ-кѣйсь єспрѣтъ.

Зъ Капштаду доносено, що Крігеръ о-державъ вѣдѣ проводника депутатѣвъ Бурѣвъ Фишѣра пѣсьмо, вѣтъ котрѣмъ вѣтъ просѣтъ, а-бы Крігеръ привѣвъ можливо найлѣпшій усло-вія мѣра якій Робертъ поставѣтъ и капітулю-євѣвъ. Фишѣръ огошлює вѣтъ дѣвѣнникахъ, що се несправда. Трансваляска амбасада вѣтъ Бруксѣ-ли твердѣтъ, що вѣбина потрѣває ще дѣже до-го и що Бурѣ будуть боронити ся ажъ до цѣл-ковитого вѣчерпѣния сѣтъ и абсолютно не вѣдѣ-ступлять вѣдѣ жѣдана самоєстѣбности своихъ державѣвъ. Йоганесбургъ и Преторіѣ сѣтъ зна-менито заєвнѣтронѣй и урядѣжѣвъ такъ, що будуть моглѣ выдержѣти дуже довгу облогу. На рѣцѣ Вашбанкѣ збудовано провѣзоричнй вѣстѣвницѣ мѣстѣ.

Вѣтъ англійскій назѣтъ посѣлѣвъ одиной по-солѣ интерпелюєвѣвъ, чи єспротивъ факту, що вѣтъ Преторіи знаходѣтъ ся кѣлькаєсть полѣне-ныхъ Англіїцѣвъ, а вѣтъ судѣва завѣсѣтъ вѣдѣ-вожѣ президента Крігѣра, не треба бы яко

вѣстѣные условія для мировыхъ переговоровѣвъ. Міністеръ Вальтеръ вѣдѣповѣвъ, що не при-пускає, абы Крігеръ вѣтъ якій єсѣбѣвъ способѣвъ нарушити права цивѣлізованныхъ народѣвъ. Вѣпрѣчьємъ се питане аѣває єму бути перед-вѣчаснимъ.

Пѣвка — гѣена.

(Дѣжбѣченѣ.)

Уже зъ представленого у вѣчерашнѣмъ числѣ „Дѣла“ переслушѣвъ Абрагѣма Лѣмпѣла лише що-до єго житѣлѣсь та кондуитѣ — по-знали нашѣ читатѣлѣ: що то за говорѣвый чѣловѣкъ той „kupiec światowy“ чи „światowy kupiec“ — и вже зъ того моужѣть єсу-дити, до якои то єтѣ єни вѣхвалѣости посу-нуєвѣ ся редакторъ „Дѣла“, вѣкинувши на него „pogardliwe obelgi“, котры — якъ то написавъ Лѣмпѣль вѣтъ актѣ обжалованѣ: „powodują dla niego na znaczne poniżenie honoru i na nie- możność znachodzenia się w jakimkolwiek To- warzystwie między publicznością...“ Очевидно! якъ бы вже нѣчо бѣльше, а лише самѣ той фактъ, що пѣвъ Абрагѣмъ Лѣмпѣль (якъ самѣ зѣзнаєвѣвъ при розпѣравѣ) „w ciągu dwudziestu lat“ стоить неуєстрѣшѣмо „na posterunku pi- sasza pokątnego“ вѣтъ славнѣмъ мѣстѣ Чѣша-новѣ, — вже те одне надає єму право до не-абы-якого „honoru“ и „znachodzenia się w Towarzystwie między publicznością“...

Але верѣтаймо до ходу розпѣравѣ.

Предѣвѣдѣтель трибуналу перейшовъ до фактѣвъ, подѣнахъ обжалованыхъ на доказѣ, що Лѣмпѣль заслужѣвъ на назѣву „пѣвка, гѣена“.

Отже насампередъ описана вѣтъ дописѣ зъ-подѣ Чѣшанова справа Бѣки Хомѣ. На за-пытѣнѣ предѣвѣдѣтеля вѣдѣповѣдѣвъ Абрагѣмъ Лѣмпѣль, що Бѣка прийшла до него и просѣ-ла, щоби купѣвъ вѣдѣ неѣ одну пѣту частѣ идеальну грунтѣ зъ будынками, и вѣтъ купѣвъ за 85 ар. — Преде. „А чи вы видѣли той грунтѣ?“ Лѣмпѣль: „Нѣ, я не видѣвъ“. Преде. „А якъ же вы купѣвали? такъ на слѣпо, не знаючи, якій грунтѣ и кѣлько єго? може вы подѣвѣлись до актѣвъ катастрофичнхъ, будучи дѣтарѣмъ у пѣна геометрѣ?“ Лѣмпѣль: „Нѣ, тамъ я не смѣвъ дѣвѣти ся! Бѣка сказала мѣнѣ, що вѣсѣмъ мор-гѣвъ зъ будынками“. Преде: „И вы на єи сказанѣ спѣпустили ся?“ Лѣмпѣль (пѣдѣсе-нимъ голосѣмъ сѣнтѣнциально): „Wysocki Trybunał! nasz włościanin nigdy nie kłamał! А щоби переконати ся, чи дѣйстви- пѣта частѣ грунтѣ заѣнтабулована на ма-тѣрѣ Бѣки Хомѣ, я пѣбѣшовъ до табулѣ и тамъ переконѣвъ ся, що такъ є.“ Преде. (якъ зѣвѣванѣмъ): „То вы, покѣтѣны и пи-сарѣ, такъ идѣте сѣбѣ до суду до табулѣ и вѣсѣ тамъ допускають?“ (Прим. Рѣд. Звѣчайнѣо начальники судѣвъ не допускають покѣтѣныхъ писарѣвъ до переємо-тру книгъ грунтѣныхъ.) Лѣмпѣль: „Мѣнѣ вѣ

(8)

Зъ надѣ Спрѣвы.

Подѣва Бѣсѣтъ Мѣндѣчѣвскій.

(Дѣльше)

Берлинъ є не лишєвъ добрымъ и печѣ-ливымъ бѣтѣкомъ для вѣсѣхъ своихъ великихъ и малыхъ, чѣмныхъ, а подекуда и нечѣ-мныхъ дѣточѣвъ, але и знаменитымъ господа-ремъ. Вѣтъ знає все выити на свое при ве-ликѣнѣскѣмъ бюджетѣ, котрому на європей-скѣмъ континѣнтѣ хѣба одиной парискѣй до-рѣвнѣє. Єго не спѣшѣшь на кавѣличку папѣ-ру вѣтъ одиной єтовничку, якъ-бы примѣромъ бюджетъ якогѣ галицѣского мѣста [не єгадуєчи про Львѣвъ, котрого довѣдѣвъ и на воловѣй шкурѣ бы не єписѣвъ]. На се треба вже таки книжки и рахмѣйстра не абы-якого, щоби давъ сѣбѣ раду зъ тѣми цѣрами, на ко-трѣхъ поглядѣ неодному христѣянинѣвъ моглѣ бы очѣ вылѣзѣти. Цѣкаво познакомѣти ся зъ дѣякѣми цѣрами, на котры складає горожа-нинѣ мѣста свои єєники.

Одною зъ найголовнѣйшихъ позицій — вода. „Найлучшою євѣ всего“, якъ назывѣє воду грецкѣй поєтъ, єпотребѣує Берлинъ вѣ-личѣвану єкѣлькѣсть и приносѣтъ за се сѣмъ мѣліонѣвъ марѣвъ, а горожанѣ зѣуживѣють воды вѣдѣ року до року о 1,270.000 куб. м. бѣльше. Парки и публичнй огородѣвъ выпѣва-ють воды за 44.000 а водотрѣси за 176.000 марѣвъ. Що року зѣбѣльшѣє ся сѣвъ водопро-водѣвъ и на се їде 300.000 марѣвъ. А до то-го вѣчислѣти треба ще выдатѣки на тѣхнѣичнй будынки и машинѣри.

Галѣ торговѣльнй [Markthallen] прино-сѣтъ не лишєвъ горожанѣмъ хѣсѣвъ, але и мѣсту. Зъ двѣхъ центрѣльныхъ галѣвъ має

мѣсто рбчно надѣ 100.000 марѣвъ доходу. А прочѣй такожѣ не дармѣють. За те канѣлі-зація коштує пѣятрѣта мѣліона марѣвъ. Даль-ше їдуть торговѣцѣ товарѣ и рѣвѣвъ. Якій тутъ вѣличѣзѣный оборѣтъ, видѣко вже зъ того, що самѣ навѣзѣвъ приносѣтъ єколо сорокъ тѣсячъ марѣвъ. Зъ плячѣєвъ побирає мѣсто 808.000, а за вынаєсѣтъ рѣвѣвъ 1¹/₂ мѣл. марѣвъ. За те їде на дѣвѣнѣкѣцію 77.000, а на єгладѣчѣвъ трѣ-хѣны 370.000 марѣвъ. И все-таки лишѣють ся тѣсячѣки марѣвъ вѣтѣсѣ.

Що-до єсѣвѣтѣленѣ — продѣкція газѣвъ вы-носѣтъ єколо 142 мѣліонѣвъ куб. м., єлектри-ка коштує 222.000 марѣвъ, а нѣста, що ще подекуда зѣдержѣласѣ, 26.000 марѣвъ. А по-вѣй лѣхтарѣвъ и нѣшѣй прирѣды выдѣрають 150.000 марѣвъ.

Немало гроша вымѣгає и просѣвѣта. Вѣ-гѣмѣназѣвъ, рѣальныхъ гѣмѣназѣвъ и вѣсѣшихъ рѣалѣкахъ учѣтъ зъ рамѣны мѣста 20 дѣректорѣвъ, 373 надѣчѣтѣлѣвъ, 39 тѣхнѣичныхъ учѣ-тѣлѣвъ и 55 практикантѣвъ. Якъ они сѣбѣ тамъ раду дають зъ 12.309 пустѣми хлѣнци-ми, се нѣхъ рѣчь — вѣпрѣчьємъ они мають 20 сторожѣвъ школьнѣхъ до помѣчи. Опѣлата школьна приносѣтъ вѣправѣ 1,378.000 марѣвъ, але сего мало, тожѣ мѣсто ще зѣ своего му-сѣтъ 1,763.806 докладѣти. Дѣванацѣтъ рѣалѣвъ зъ 5.188 учѣнѣками поживѣє 728.337 марѣвъ зъ мѣсѣкомъ касѣ, а мѣстѣ жѣвнѣчнхъ школъ зъ 4.248 учѣнѣками 180.000 марѣвъ. А вѣдѣтакъ удержѣване народнѣхъ школъ [Gemeindeschulen] зъ 225 ректорѣми, 2.355 учѣтелями и 1.369 учѣтельками! Цѣле удержѣване школъ коштує 14 мѣліонѣвъ марѣвъ. А доповнѣючи и рѣмѣ-снѣичнй школы такожѣ вымѣгають немѣлѣхъ вѣкладѣвъ. При тѣхъ школахъ найбѣльше кош-тѣють столѣрѣ, а найменше комѣнарѣ.

пѣручѣвъ: Сѣвѣдѣны на варшѣвскѣй а 50 кр. Сѣверѣ складаєчѣє єя зъ 4 стрѣвъ, горѣвка куѣявѣвъ и куѣявѣна, що єтѣверга и не-дѣлѣ фѣличѣи по варшѣвскѣи и куѣявѣжѣ литѣвскѣи, обѣдѣ зъ 7 потравѣвъ по ар. 1¹/₁₀. Сѣверѣ пѣсла карты. По театрѣ Сѣверѣ зъ 3 потравѣвъ а 70 кр. Вѣтъ пѣтанѣцю рѣба по жѣдѣєскѣи. Вѣнна добрѣи.

Зъ поважанѣмъ Иванъ Францъ Нѣваковскій.

Рѣставрація Шѣльзѣнѣвска

Вѣтъ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львѣвъ

Виходить у Львові що дні (крім неділі і руских свят) о 5-ти годинах по полудні. Літературний додаток „Вісник найвищихъ новостей“ виходить во вторникъ, а во вторникъ і п'ятницю на першому разі зъ Ділою.

Перехідати і звертати приймають: у Львові адміністрація „ДВЛО“ у.л. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошенъ у.л. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ А. Кароля Людина 9, і А. Ольшеского у.л. Книжничого 2; — у Ярославі: Л. Крижановскій; — у Вігні: М. Дуков, І. Сеїлсхатте; F. A. Richter; Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haaesenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкеурт і Гамбург: M. Haaesenstein & Vogler.

Перехідати на „ДВЛО“ і належність за звертати платити у Львові.

ДВЛО

Перехідати на „ДВЛО“ зъ літ. додаткомъ

въ Австрії: за границею:
на цілий рікъ . . 16 ар. на цілий рікъ . . 22 ар.
на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 11 ар.
у Львові:
на цілий рікъ . . 14 ар. на півъ року . . 7 ар.
на чверть року . . 8 ар. на місяць . . 1 ар. 20 гр.
Реклація, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24
ул. Ваторія. — Руконекъ звертають ся лише на по-
передне застереження. — Реклація неоплачена
зобов'язує відъ порта.
Неодмінне число копій 6 ар. на проз. 7 ар.
Оголошення змій приймають ся по ціні 10 гр.
зодъ однокъ стрічки експератовою або ся міське і зъ
рубрикъ „Надбаско“ по 25 ар. а. в.
Подати і інші доносення приватий членъ ся по
15 ар. зодъ стрічки.

Въ дѣлахъ церкви.

(Голосъ зъ круговъ руского клира.)

II.

Друга церковна справа, на котру наша увага нині звернена — се обсада опорожненихъ латинськихъ епископствъ, именно у Львові і въ Черемислі.

Бє буду застановити ся ширше надъ стороною загальною, въ котрій повинна бы забрати сильний голосъ близша тому польска суспільність, именно: чи вказане оно въ нинішню пору, коли відносини міжъ шляхтою (и взагалъ богачами) а людомъ въ краю такъ заострили ся і ще більше заострюють ся, ставати на епископськихъ престолохъ шляхтичівъ [князівъ і графівъ] або ихъ сторонниківъ та підкупувати тымъ повагу церкви, вызываючи противъ неї оправданий жалъ люду [якъ се вже і нині дѣ ся], що она стала ся орудемъ для підпирания панськихъ інтересівъ? — чи не було бы порадивше в. інтересъ загальної пошукати мужівъ свѣтлыхъ і поетуповыхъ, котрі змогли бы стати правди-вими свѣтильниками і посередниками міжъ обома сторонами та промовляючи радше въ дусѣ Христа за безбороннымъ людомъ старались бы ти противности по правді і справедливості вирівнувати? Надъ симъ повинні бы мужі верховодячі въ церкві і державі глибоко застановити ся і не трактувати рѣчи въ плиткій способъ, бо колись бы бажало ся тої помочи, та буде може вже за пізно!

Я застановлю ся надъ справою, о обсади она Русинівъ обходити.

Деякі польскі часописи вказували на епископа Гриневецкого, прогнаного зъ Росії, якъ на будучого архієпископа львівського; однакъ се бувъ лише дивникарскій помыселъ, не маючий ніякої основи. Въ кругахъ поважнихъ увѣрили на певно, що правительствомъ не учинило бы сего зъ причинъ політичнихъ, зъ огляду на Росію.

Дуже поважно трактує ся кандидатура епископа Пузини зъ Кракова і передъ сею номінацією мали бы мы дуже великія обави. Мужі сей знаній намъ добре зъ своєю діяльністю у Львові яко суфраганти і ректоръ духовної семінарії. Выхованецъ Гаунтбозъ, явивъ ся вѣтъ у насъ власне головнимъ ініціаторомъ і запаленимъ двигателемъ того неприязного руху, який наставъ середъ лат. клира противъ Русинівъ і руского обряду. Сего чоловіка, зъ-разу зовсімъ незнамого, видвинула свого часу темна кліка зъ своїхъ цѣлхъ напередъ на суфраганію львівську [хотѣли були ту инші поважні мужі, якъ крил. Заблоцкі], а теперъ рада бы посунути его на достоинство кардинальске і перевести на архієпископство у Львові, щобъ провадити тутъ далъ розпочате дѣло на Русь.

Сею личністю займаємо ся близше.

Еп. Пузина, будучи у Львові, уважавъ нашъ руско-католицкій обрядъ просто шаманистичнимъ, ненавидѣвъ его і бачивъ заперуку для католицтва єдино въ найкоршомъ і первозданномъ ісповѣданнѣ руского обряду на образъ латинскій.*) Відповідно до такого погляду йшла і цѣла дѣяльність его, розведена у насъ на дуже широкій розмѣръ.

Найперше стараєть ся вѣтъ настроювати въ тѣмъ дусѣ якъ найширші круги лат. кли-

*) Яко ілюстрація его погляду най послужить хотѣ-бы отсей правдивий фактъ: За суфраганію еп. Пузини погорѣло містечко Сколя, а въ нѣмъ руска церковь і лат. костелъ. Рускій і лат. парохъ, живучи відъ давна зъ собою въ згодѣ, вислали [для оми-ненія подвійнихъ коштівъ] спільнихъ квестарівъ по краю, котрі бы збирали склади разомъ на церковь і костелъ. Еп. Пузина сердивъ ся за се на лат. парохъ і виразивъ ся о нѣмъ передъ однимъ чоловікомъ такъ: „Czy on zwarował wysłać wspólnych kwestorów dla zbierania składek na cerkiew szlubi-tych? Ci, którzy dawali teraz ofiary wspólnie na cerkiew i kościół, byłiby tę samą ofiarę złożyli wyłącznie na kościół.“

ра. Именно виховувавъ вѣтъ въ тѣмъ напрямі клириківъ въ духовній семінарії, від-пачуючи въ нихъ завзятий шовінізмъ і неприязність до руского обряду та фанатичне змагання до латинізаційно пропаганди на Русь. Въ подобній дусѣ впливавъ вѣтъ і на старшій клиръ. І онові сей роботи показавъ ся скоро въ цѣлій часті нашого краю. Особливо молодшій клиръ ставъ поводити ся зъ формальнимъ ігноруваннѣмъ руского обряду і клира; закони церковні здавали ся для него не ст-нувати, а перетягати Русинівъ на лат. обрядъ уважалось якоюсь особливомъ заслугою. І много зъ старшихъ священниківъ, що попередъ въ добрій згодѣ жили зъ рускими духовенствомъ, змінили своє поступованя. Такъ відносини міжъ обома обрядами і ихъ клиромъ почали явно перемѣняти ся. Въ рускій консисторію поспалося множество жалобъ на яркі надужитя та соблазны, та вѣтъ они оставались безъ успіху.

Рівнорядно зъ такимъ настроюваннѣмъ клира йшло заграваніє его до горячково будованя лат. костелівъ і каплиць по рускихъ селахъ. Де найшло ся пару родинъ або лишъ пару душъ, тамъ повиненъ бувъ стати для нихъ костелокъ; а при трохи бѣльшій числѣ мали оснувати ся лат. парохіи. Коли жъ мале число вірнихъ не могло стягнутись на кошты а до того ще й не бачило потреби ихъ, то нові дѣятелі старались прихити ихъ рбанами способами въ помѣч: спроваджувано зъ заходу Европы рбані церковні фонди призначені для розширення христіанства въ областяхъ невірнихъ і загравано до жертвъ дѣтичівъ та вськихъ маючихъ людей. Мы знаємо, що епископъ Пузина, обфаджаючи для сен пропаганди всьхъ Галичину, не вагаєть ся загравати шляхту до будови костелівъ словами: „Panowie! tu nie chodzi tylko o katolicki kościół, ale i o wasze gardło.“ [Се фактъ!] То значить: живучи міжъ рускими людомъ будуть они для него все чужими, а тымъ самимъ і непевними своєю

жити[?], тому мусать въ своїмъ інтересі старатись о латинізовані і поль снє народу, бо тогдѣ будуць міжъ соими і въ місцевості латинськомъ клиръ мати-муть коліс своєю природну сильну опору... І значна частъ шляхты дала ся дѣйстно порывати такими покликани і взялась горячково до будови костелівъ та каплицъ въ місцевостяхъ, де во-всімъ не було потреби, а крімъ того до за-водження въ рускихъ школахъ польского язы-ка викладового.

(Конецъ буде.)

Стрейкъ въ Мельниччинѣ.

(Послѣдній вѣсти.)

Стрейкъ робітниківъ противъ обшарівъ дѣвськихъ зъ нашой околиці поволі притихъ і люде майже скрѣвъ вертають до робо-ты, але не дзятого, мовъ-бы, якъ то пишуть деякі польскі дивникарі, хлопцы узнали неслухиновъ своихъ домаганъ і добровольно вернули до роботи, толькы для того, що до-тятий обшаръ справдѣ підвищили имъ платню і обшари деякі найприкрѣйшій драчъ пока-сувати.

Побѣльшене платні вправді неспелике, бо вынесло лишъ 5—15 кр. по надѣ давнѣйшу платню, але въ бюджетъ нашого мужика ста-новить вже й се рубрику і вѣтъ, оцадний та рахуючи ся зъ кождимъ крейцаромъ умѣвъ і се нужденне побѣльшене своихъ до-ходівъ оцѣнити і вернуць до роботи всьоди тамъ, де бокай въ малій мѣрѣ жаданя его узглядѣли.

Взагалъ треба ствердити, що стрейкъ такъ своимъ обомомъ, якъ і незвичайною солідарністю і серйознымъ а спокійнымъ поступованнѣмъ народу зробивъ могуче вра-жѣня на всѣхъ панівъ-обшарниківъ і всѣхъ розумнѣйшій та лѣпшій зъ нихъ признали стрейкующимъ чи то мочки чи навѣтъ отвер-то повну рацію. Богато дѣтичівъ навѣтъ по громадахъ, стрейкомъ не дѣткенихъ, добро-волью побѣльшили платню робітнику і по-спѣшали вирѣшати зъ народомъ рахунки, якій хто мавъ на совѣсти. Навѣтъ такъ, котрі зовсімъ не потребували обавляти ся стрейку, бо черезъ своє гуманне поведѣн-

(14)

Церковь и монастырь св. Юрія у Львові та відпусты і ярмарки свя-тоюрскі.

(Дальше.)

Однакъ св.-юрскі монахи постарали ся о те, що король Станиславъ-Августъ не по-твердить акту утвореня львівської капітулы, а зажадавъ відъ епископа Льва Шептицького, щобъ вѣтъ найперше постаравъ ся о апро-бату папску въ тѣмъ дѣлѣ. Але въ Римѣ годъ було выхлопотати апробату, бо тамъ мали Василіане по своїй стороні цѣлу конгрегацію de propaganda fide та і латинскій львівскій архієпископъ Сьраковскій підпомагавъ ихъ своїми впливами.

Въ 1771 році писавъ державный секретаръ до епископа, щобъ якъ найефективнѣше походивъ у Римѣ коло справи львівської капітулы, бо Василіане не лишъ агітують противъ утвореня капітулы, але забажали від-пачи епископови катедральну церковь, маду живучи ласки і прихильности, яку мають у св. отця. Епископъ сейчасъ поробивъ потрібні заходи і виславъ меморіалы до па-пы та до пропаганды, а рівночасно рѣшивъ за всяку цѣну позбути ся Василіанъ назъ св.-юрского монастыря, щобъ вже разъ на все мати спокій і свободну руку въ управі епархії та церкви катедральної.

Въ процесѣ, котрий теперъ ще заострівъ ся, стараєть ся епископъ доказати, що св.-юр-ска церковь не є монастырскою, бо его попе-редникъ, митрополитъ Атанасій Шептицькій і вѣтъ будували церковь не для черцівъ та і духовенство мірке давало грѣш на будову катедр. Відтакъ жадавъ усуненя монахівъ зъ монастыря, а що-найменше, абы не меш-кала тамъ такъ численна братія чернеча. Розбѣръ Польщѣ, що наступивъ 1772 року,

не перервавъ процесу; воюючи стороны вели его далше і за панованя австрійского.

Коли вглянути у внутрішнє тогдѣ житє св.-юрского монастыря, то — на підставѣ историчныхъ даныхъ, які маємо въ суча-снихъ запискахъ монастырскихъ [Acta mona-sterii S. Georgii, Метрика василіанська і Днев-ники провинціалівъ та консулаторівъ] і въ письмахъ владикъ Льва і свѣтского духо-венства — мусимо зазначити [якъ се мы вже й перше кілька разъ учинили], що св.-юрскі монахи були въ значній більшості люди умні, роботящі та — якъ на ті часи — образовані, хочъ Богомъ а правдою Русь зъ ихъ образованя мала хосенъ мікро-скопійный.

Въ актахъ монастыря читаємо майже рѣчно, що монахи уряджували учені дѣ-спуты богословскі на певні дані темы, а въ тѣхъ диспутахъ неразъ бовивали латинськихъ монахівъ — Піарівъ, Кармелітівъ ба навѣтъ Театинівъ своєю ерудяцією, траєністю дока-зівъ та обчитаннѣмъ въ богословію. Такожъ вихованки монастырскої школы уладжували такі публичні академії і пописували ся на нихъ своїмъ знаннѣмъ, а на такихъ академіяхъ бували профессори зъ колегій Театиньскої, рбаній латинскій монахи та каноніки, а навѣтъ лат. архієпископъ Сьраковскій і епи-скопъ Левъ Шептицькій. Ігумены дбали о бі-бліотеку монастырську, провадили точный каталогъ книжокъ, а передовсімъ ігуменъ Ан-тимъ Лігнєвський выдавъ богато гроша на прикупленя новихъ книжокъ.

Дальше на похвалу тогдѣшнього монастыря треба піднести, що монахи совѣстно бере-ли правилъ чернечихъ, уперядкованихъ і до-повненихъ окремою комісією на збѣранію зъ монастыря въ Гоци [1766 р.]. Дбали о те, що-бы монахи вистерѣгали ся всякихъ погрѣш-ностей, а кождо провиню карали дуже строго. Въ актахъ монастыря єсть записана справа

монаха о. Сильвестра Завадского, котрий за-пичавъ ся та неразъ дававъ соблазнъ своимъ неподобнымъ поведѣннѣмъ. Ігуменъ зъ бра-тією назначивъ ему за те таку кару: „Siedział w turmie niedziel Dwie, a pod bytność Remi Provincialis i niektórych Oficjalów Prowincyi w obecności całego Zgromadzenia w Grzbiet obę ręką wzięwszy nazajutrz za obojdenia z klasztoru wysłany“. [Acta monasterii S. Georgii M.] Та не лишъ простого монаха пости-гала кара, коли погрѣшивъ ся; навѣтъ ігу-мена потягали до одѣчальности, коли не до-ховувавъ чернечихъ правилъ. Така судьба стрѣнула ігумена св.-юрского Анастасія Піо-тровского.

Польща була зъ кінцемъ 1760-ихъ ро-ківъ въ цѣлковитомъ розладѣ. Поминувши рабівничу господарку найближшихъ суєздівъ, Росіян і Прусаківъ, що підняли ся курація хорон пацієнтахъ, за що казали собі відтакъ добре виплатити, сама суспільність розклада-ла ся. Шляхта піячила, сварила ся та лупи-ла шкуру изъ загрібоженного селянина, а темный крєпакъ слухавъ підшептѣвъ москов-скихъ і корольскихъ ємісарівъ та остривъ „свѣченого“, щобъ відомстити свою кривду. Така дрихла держава не могла зберегти са-мостійности та устояти ся міжъ двома силь-ними суєздами, що зъ молодечею силою здо-бували що-разъ то нові просторы. По рускій землі простягала руку Росія, що вже досі обфигула ся православными Русинами а пер-сеслѣдувала, нищила унію безпощадно.

Св.-юрскі Василіане, бачучи тую небез-печність, яка грозила уніятскимъ монасты-рямъ відъ Москвы, рѣшили обезпечити исто-нованя чина ще передъ упадкомъ Польщѣ. Ігуменъ Анастасій Піотровскій, профессоры богословія въ св.-юрскій школѣ Адріанъ Ко-товій, Ігнатій Чайковскій і Іосафатъ Мака-ревичъ вислали на власну руку представле-ня до Риму, до конгрегації de propaganda

fide, щобъ она старала ся сполучити въ одну цѣлѣсть всѣ Василіанскі католицкі мона-стирѣ на цѣлій свѣтъ. Василіане, що жили на Русі, на Угорщині, въ Італії, Іспанії та въ різнихъ краяхъ на Выходѣ, мали до-стати одного настоятеля-протоархидіакита, котрий бы живъ у Римі і зъ-вѣдти управ-лявъ чинномъ, безъ огляду на територіальні границі та політичне угрупованя державъ. Провѣдною думкою тыхъ заходівъ було: обезпечене разъ на все истнованя уніятскихъ монастырівъ на Русі та цѣлковита еманци-пація зъ-подъ управы митрополита і еписко-пату.

Користне переведеня тої справы, могло бы було мати великій впливъ на цѣлу судьбу Василіаньского чина въ будучности та і са-мій Василіане, ставляючи тої проєктъ, мали на думцѣ головню добро чина. Та ті свої заходи робили св.-юрскі черці безъ від-ности цѣлого чина, а тымъ погрѣшили ся противъ правдъ, котрі строго заборонили монахамъ самовільно полагоджувати справы та зносити ся зъ вышними властями безъ позволеня і благословеня настоятеля, хочъ-бы ті заходи і мали на цѣлі добро загалу чер-цівъ. Провинившихъ ся монахівъ укарали дуже остро: Піотровского усунули зъ ста-новисна ігумена, послали его на реколекції, засудили на утрату права голосу на два ро-ки та вислали на рѣкъ до монастыря Заго-рського на покаліє. Котонього і Чайков-ского позбавили голосу въ справахъ мона-стиря, і то на шѣснаць лѣтъ, заслали до карцеру та наложили имъ прикрій пѣсть. Макаревича усунули зъ всѣхъ становискъ, які занимавъ зъ чинѣ, стративъ право голосу въ справахъ чина на цѣлій рѣкъ, а на остат-ку мусѣвъ ще відбути осьмодневні реко-лекції.

(Дальше буде.)

Colosseum

Театръ різнородностей
підъ дирекцією
Ернеста Торна.

Щоденно свѣтло представляє (въ недѣлю два представляє.)
Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ. 256 с—15
Початокъ о 8-мій годинахъ вечеромъ.
Білеты до набути въ бюрѣ дневниківъ п. Пльона, ул. Кароля Людина 9

придбали собі повну прихильність народу, узнали за слушне і відповідне пообіщати нуждений заробки селянина, як приміром княжна Сап'їжина з Вільча, котра на першу вб'оту о руку стрейковимъ авелѣла пообіщати платню о 25%, — дальше графъ Борковскій зъ Мельницѣ, котрий такожъ платню на много пообіщавъ, — те саме ачинявъ и. Фельдшувъ зъ Ворщева.

Черезъ тов пообіщане платнѣ дотычній обшаръ певно не стратили, а тільки вискали морально и матеріально, бо робота мужика у нихъ мучить стати теперъ видатнѣйшою, а певно вартъ щось такожъ и прихильності народу, середѣ котрого жия са. Ми переконані, що сля-бы панове зъ обшару поднесли платню до нормальнихъ высоты и дали напѣмъ людямъ відповідний въ господарствѣ и работѣ проводѣ, то мали бы зъ нихъ найкраснѣйшихъ робітниківъ, якъ то дѣя са по копальняхъ зъ Америкѣ, де нашъ люде, очевидно при добрій платнѣ, витримують конкуренцію зъ всѣми націями.

Але и добра платня не поможе, сля панове зъ обшару не научає са одного секрету, якій тутъ найбільше важить, а то шаров прихильності до народу, середѣ котрого жиють, и безусловного пошанованя его такъ особисто, якъ рѣвножъ его вѣры, мовы и звичаєвъ, бо на то вѣтъ бѣльше чутливий, анжѣ на матеріальнѣ немытоды, и вѣтъ ачѣс радше голодъ, якъ поневѣрку и неслухняне збытковане, — се власне головна прикмета малорукского племени.

Але вернѣмъ до головного предмету!

Тутъ, на жалѣ та й въ суперечности до справовданъ польскихъ часописей, мусимо ствердити, що по громадахъ, стрейкомъ обнятыхъ, показали са жиды, дѣдичѣ чи посесоры, для народу бѣльше вырозумѣлыми и уступчивыми, нжѣ панове-католики, и власне по обшарахъ жидовскихъ нашъ люде зыскали лѣпшій, хоть певно не свѣтлѣ условинъ платнѣ. Такъ примѣромъ: въ Михалковѣ заключивъ властитель Горнштайнъ зъ мужиками формальну умову, пѣсля котрой зобов'язавъ са вѣдѣ весны до осеня платити: хлопамъ по 50 кр., жинкамъ по 40 кр., подросткамъ по 30 кр.; — посесоръ зъ Нѣварѣ Юнгъ, хоть безъ формальной угоды, рѣшивъ са такожъ платити бѣльше, а то: хлопамъ по 40 кр., жинкамъ по 35 кр., а подросткамъ вѣдѣ 25—30 кр., що супротивъ давѣйшій платнѣ вѣдѣ 18—36 кр. мусить са уважати за по-лѣйшоне; надто обѣщавъ не жадати двохъ дѣвѣ даремной работы вѣдѣ люде, що беруть кункурудзу на четверту шуклю. Такъ само пообіщали платню о цару крейцарѣвъ властитель Кривча Мельцеръ и Завдманъ та посесоръ зъ Олександрѣ Гаєнеръ. Певно, що до тыхъ уступокъ не склялися тыхъ павѣвъ взгляды симпатіи або теоретичноа слушности, але „dura necessitas“. Во примѣромъ посесоръ Юнгъ притисненый стрейкомъ, мусѣвъ спроводити робітниківъ ажъ зъ-пѣдѣ Станиславова (по-якѣ въ близкій околицы за жадну цѣну не дѣставъ), отже спроводивъ ихъ щось 25 обѣвъ за такою угодою: кождому 9 зр. мѣсячно, цѣлѣмъ харчѣ и кошты подорожы. Але заледнѣ спроводивъ ихъ дорожнѣмъ коштомъ, они зажадали на „форшусъ“ заравъ горѣвки (мабутъ булѣ Гуцулы), отже давъ кождому по 1 літровъ на тыждень чи що, але вони за одинѣ день того выпили, попили са, побѣли са, порозбавили собі голову и на другій день до работы не вышли. Показало са, що свои люде, хоть павѣ Юнгъ разѣ выразивъ са о нихъ, що они „дармовѣ“, такъ деколя лѣпшій! Хоть отже мы далеки, щобы тымъ павѣмъ приписувати взгляды гуманности, а все таки они дали доказъ, що бодай увають вымоги людыи та рахунку и бодай зъ того взгляду прийшли до переконаня, що людамъ платню пообіщати треба.

Натомѣсть на нѣякій аргументы неприступнымъ показались на цѣлѣмъ повѣтъ, стрейкомъ обнятый, три дѣдичѣ, а то два католики: гр. Баворовскій зъ Брмаковкѣ и п. Миколаевичъ зъ Бабинцѣ, а по при нихъ знаный п. Бартольдъ зъ Пановецѣ. То три справдѣйшій „перлы“ повѣтъ, що повный засѣнѣ на цѣлѣмъ цивилизованый свѣтъ!

Коли тільки рушивъ са стрейкъ въ повѣтъ и деякі разумий люде хотѣли слуханнымъ уступками народѣ успокоити, першій гр. Баворовскій кинувъ са межѣ обшарниківъ, ставъ організувати анти-робітничу акцію, склякѣвъ навѣтъ аксѣ „вѣче“ обшарниківъ на 17-ого мая до себе и тамъ всею силою старавъ са відкляти присутныхъ вѣдѣ уступокъ на рѣчѣ нуждений хлопѣвъ: вѣдѣтъ безобидными алярмами вѣнѣ головни спонукавъ, що до спокійныхъ громадъ спроваджено войско; вѣнѣ то заборанявъ своимъ посесорамъ, абы не нависли са подвѣснѣувати платнѣ и, очевидно не привязуючи нѣякимъ вартости до фінанчноа працѣ мужика, зъ цѣлѣмъ справѣ стрейку поведѣвъ са такъ, якъ-бы мы жили въ середнѣй Африцѣ або Бразиліи...

На щастѣ, розважнѣйшій дѣдичѣ, межѣ ними навѣтъ жиды, не послушали голосу того пана и тымъ то розважнѣмъ одиницѣмъ треба приписати, що стрейкъ не розширавъ са на ще бѣльшій розмѣры та не спровидѣвъ економичноа катастрофы зарбно для робучого люду, якъ и для обшарѣвъ.

П. Миколаевичъ, що правда, вѣдѣ самого початку веде са пасивно але твердо, якъ Бругуѣ, пѣсля засады: „мужики можуть выдѣхати!“ Зѣ своимъ громадянами вѣнѣ зовѣмъ не хоче говорити, хоть тамъ бѣднота неамѣрна, въ нѣякій, переправы не вѣдѣ са, свои ланы лпшѣвъ облогомъ, у дворѣ поставивъ поберѣжниковъ зъ „фузіями“ на вартѣ и до-

теперъ занымає мовчучо-выжидаче станомъ, отжѣкуючи, коли хтѣмъ поддадутъ са на ласку и не ласку...

Такъ само п. Бартольдъ тримає са твердо, мовъ скала, а хочѣвъ мабутъ відновити традиції дашков Палестинны, спроваджує на свои ланы до работы бѣднѣхъ жидѣвъ зъ Кудринцѣ.

Та й же мають зъ нихъ потѣху Цандичанѣ! Постають жидки на ланѣ садити бараблю, то що квандранѣ бжѣжѣ гуртомъ роду пати, бо поваждали са цибулѣ! Прибѣжѣжѣ до коновки, то перше мыють руки, бо иначе вѣтъ пати не вѣльно, а привѣде пати, то нема вже що, „тже зновъ котрысь бжѣжѣ по воду — и такъ цѣлѣмъ день! А мыи до садженя копають язѣ бы на змерлого та й кладуть тудѣ по шѣстѣ барабль великихъ або дванацѣть малыхъ; а такъ само садѣтъ фасолу, хоть кожда хлопека дитина знає, що барабль владѣ са въ ямку по одній, пай-бѣльше двѣ, и такъ само фа олѣ. А якъ сѣють абжѣ, то жменю передѣ себе зъ горы, а потѣмъ иде тільки кроковѣ, якъ далеко зерно передѣ нимъ упало, а зъ боку нема нѣчого! Люде кажуть, що то п. Бартольдъ на вышнѣе каже такъ „ліній“ зъ абжѣ робити, якъ у лѣвъ, щобы мѣгъ лекше въ абжѣ, якъ вырасте, полювати на зацѣ, бо абы-дуже любить „стрѣляти“...

За для тон неоплатности пп. Миколаевича и Бартольда люде въ Бабинцахъ и Цандичанѣ не йдуть все ще на роботу и не знають, якъ зъ тыхъ громадахъ склячѣ са. Натомѣсть по всѣхъ другыхъ громадахъ стрейкъ уже переставъ.

Вѣдѣко уже зѣ всѣхъ громадъ відбѣшло, заравъ по интересахъ въ парламентѣ, бо по правдѣ сказавши, вѣдѣмъ початку не мало, що тутъ робити, а польскій газетѣ доносѣтъ, що кошты на вѣдѣко будутъ покриты зъ фонду публичного безпеченства. А хаба-жѣ бы могло бути иначе?!

X.

Зъ спѣльныхъ делегацій.

Вчера відбуло са повне засѣданѣ австрійского дѣлѣгацій. П. Вахнянинъ вѣдѣвъ интерпеляцію до міністра вѣдѣвъ справѣ участѣ войсковѣ 80 полку въ войсковыхъ вѣрѣвахъ и маршахъ въ часѣ гр. кат. велико-дѣнѣхъ свѣтъ. Зѣ черѣ приступлено до нарядѣ надѣ бюджетомъ министерства заграничныхъ справъ. Референтъ Бангемъ зазначѣвъ, що буджѣтъ робити са въ девѣтихъ точкахъ вѣдѣмъ бюджету зъ попереднього року, спеціально обѣймає выдатокъ вышѣй о 250.000 коронъ, головни на управлѣненѣ консулярныхъ справъ.

Молодочехъ Кастанъ обговорило подорожѣ цѣсара до Берлина и мовитъ: Не треба дѣувати са, що Чехи дѣвѣля са на сю подорожѣ и на тридержавный союзъ, ако заповѣненѣ мира, троха иначе, якъ президентъ дѣлѣгацій зъ своей прихѣтѣйшій промовѣ. Чехи зъ острахомъ дѣвѣля са на велико-державне становиско монархіи. Для цѣлого свѣта асна рѣчѣ, що коли бы са подорожѣ мала дѣйстно лише роданнѣй характеръ, могла бы була обѣйти са безъ такъ великого дипломатичноа характеру, а присуѣтабѣтъ министра заграничныхъ справъ и нѣякихъ урядниковъ була бы непотребна. Тридержавный союзъ стративъ свою популярность. Въ Италіи населенѣ зъ экономичныхъ причинъ зъ ему противни. Нѣмеччина и Италія зъ часѣ греко-турецкоа войны відповѣли на ноту вѣдѣнского кабинѣту зъ справѣ анексіи окупованныхъ провинцій зъ не дуже заохочуючій способѣ. Италія грозила беззаволочною окупацією Альбаніи. Консеквенціе тыхъ подѣвъ бувѣвъ приѣздѣ цѣсара Вільгельма до Відня и подорожѣ австрійского цѣсара до Петербурга въ цѣли заключеня сен entente cordiale.

Обговорюючи выгнанія зъ Црустѣ, бесѣдникъ замѣчує, що зъ нѣякихъ случаяхъ Австрія не заховувала са такъ равнодушно. Тридержавный союзъ зъ перегнаннымъ фортепьяномъ, до котрого министеръ хоче лише доробити новѣ струны. Коли австрійскій політики зъ берлинской подорожѣ хотѣли зробити демонстрацію для тридержавного союза, то треба зважѣти, що са демонстрація могла дуже легко прибрѣти агресивный характеръ, для нашомъ монархіи цѣлкомъ непожаданый, а навѣтъ шкідливый. Лашѣ такѣмъ нашому цѣсарѣ треба завѣдувати, що не прайшло до афронту чеського народу, що було бы безъ сумнѣвъ стало са, коли бы цѣсаръ взявъ бувѣвъ участѣ въ торжѣствѣ відселеня памятника Жигмонда. Австрія, нѣколи не буде вазалѣмъ Нѣмеччины; авастія Россіи, котра такъ часто дає намъ доказы своей приязни, не треба бѣдѣ са; такожъ зѣ стороны Италіи можемо бути спокійны.

Вѣрнѣмъ нашъ союзникъ, Нѣмеччина выдерли намъ Малу Азію. Здобути зѣлѣзняцѣмъ просторы, що могли бы приняти 30 миліонѣвъ колыонѣвъ и може въ тѣмъ напрямѣ давѣ са зъвернути австрійскій еміграційный рухъ. Пѣтъ процентонѣ подѣвышенѣ для вѣдѣ пана „головнио ударомъ“ для чеського експорту пива. Найбѣльшу однакъ несподѣванку Нѣмеччина зробила намъ при помочи надѣвычайноа высокой новон цловон тарифѣ.

Супротивъ Россіи австрійскѣа політика поступавъ зъ невыгодкованю остерожностию, при чѣмъ тамъ панує недовѣленѣ зъ причинъ поступованя австрійского уряду заграничныхъ справъ супротивъ Сербіи, Болгаріи и Черногоры. Спеціально династія Обреновичѣвъ найменше кваліфікує са до того, абы скрѣпити

вѣзѣи нашомъ приязни зъ Россією. Се такожъ пояснює трагітованѣ Болгаріи до Россіи. Нашѣ зближенѣ до Россіи принеєло бы великій користи нашому експорту до Азіи. На аа кобѣненѣ бесѣдникъ заявляє, що буде голосувати противъ бюджету, бо Чехи не мають до вѣдѣ до міністра заграничныхъ справъ.

П. Венкацъ заявивъ, що полудневѣй Славяне стремлять до злуки всѣхъ полуднево-славянскихъ народѣвъ въ одну цѣлѣвь, але въ рамкахъ габсбургскоа монархіи. П. Странскій заявляє, що Чехи не подѣносили заведѣвъ противъ тридержавного союза такъ довго, якъ довго оно вымагало дуже великихъ жертвъ и якъ довго по-при него можѣ было удержувати добрый зносинѣ зъ Россією. Коли бы гр. Гуцуловскій се, що сказавъ про добрый зносинѣ зъ Россією побѣдѣ тридержавного союза сказавъ бувѣвъ о 11 дѣвѣвъ скорше, було бы заощадило са свѣтловѣ одну хвилю неспокою. Що-до подорожѣ цѣсара до Берлина, то хвилѣи адалѣло са, що такъ сю подорожѣ якъ и осѣбу цѣсара дѣхто хотѣвъ використати для нѣмѣцко-партийныхъ и нѣмѣцко-державныхъ цѣлѣвъ.

Наступила полеміка мѣжѣ Демлемъ и молодоческими послѣми, котрымъ Демель закинувъ, що ходили просити до Москвы и на аакбиченѣ звернуувъ са до Молодочехѣвъ зъ горячимъ зазывомъ, абы зробили ковѣцѣ теперѣшнымъ відносинамъ. П. Слама обговорило выгнанія робітниківъ зъ Нѣмеччины, и на тѣмъ засѣданѣ перервало.

До N. W. Tagblattу доносѣтъ зъ Будапешту, що тамъ панує велике недовѣленѣ зъ министра спѣльныхъ финанѣвъ Калая. Вѣдѣмъ двохъ тыждѣвъ либеральнѣй дѣвѣнѣкѣ критикують его дѣвѣльнѣсть и вѣдѣмъ до вѣдѣмъ будѣмъ здобути лѣпшѣ зъ великимъ трудомъ. Министровѣ зазначають, що весь рухъ зъ оккупированныхъ провинцій замѣтъ на Реку провадити на Метковичѣ и що заведѣмъ краєву угорску політику зъ користи локальной зѣлѣзняцѣи політики Босны.

Переглядъ політичний.

Політична ситуація въ Австріи по послѣднѣмъ засѣданю выконуючого комітету чеськихъ послѣвъ въ Празѣ погѣршила са. Хоть результатъ нарядѣ держѣтъ въ тайнѣ, можна приняти ако певну рѣчѣ, що Чехи рѣшили витрѣвати зѣ обструкцій за всяку цѣну, хоть бы имъ прайшло са стати на военнѣй стопѣ зъ правдицею, а навѣтъ зъ коломъ польскимъ. Кореспондентъ Now-on Report-ы не вѣрѣтъ, абы правѣца дала са ужѣти правительству за орудіи до побѣреня обструкцій, а то тымъ бѣльше, що така борьба була бы безуспѣшна. Цѣла криза мусить склячѣти са розвѣзанѣмъ рады державноа. Се одна певнѣсть, яку можѣ вытѣркувати зъ всѣхъ комбінаций диктованныхъ подѣвами послѣднихъ дѣвѣвъ.

Троха иначе представляє справу Pester Lloyd. На донесенѣ N. fr. Press-ы, що д-ръ Керберъ вже лѣвъ дозволѣ на розвѣзанѣ парламенту на случай, коли бы чеська обструкція унеможливила ухваленѣ бюджетѣи и провѣзѣи и инвестиційного бюджетѣи, Pester Lloyd відповѣдає слѣдуючымъ пѣвофіціальнымъ коммунікатомъ. Тверженѣ, що д-ръ Керберъ має намірѣ и уповажненѣ монарха розвѣзѣти парламентъ, що найменше выпереджѣе фактичнѣй станѣ рѣчи. Информации засягненѣ въ посольскихъ кругахъ, що мають відносинѣ зъ правительствомъ, доказують, що ситуація зѣ цѣлкомъ не зъ така, абы для правительства настала ажѣ конечнѣсть рѣшѣти са дѣфинитивно що до будучоа судьбы парламенту, або просити цѣсара о дозволѣ на его розвѣзанѣ. Поляки и нѣмѣцкѣа католицкѣа людѣвъ, хоть ихъ дотеперѣшній заходѣ въ цѣли відтагненя Чехѣвъ вѣдѣмъ обструкцій ще не дали результатѣвъ, не уступають въ тыхъ змаганняхъ. Они ще не стратили надѣвъ и надѣють са досягнути цѣль вѣдѣмъ певными условіями.

„Коли бы однакъ всѣ тѣ змаганя склячѣли са безъ успѣху, Поляки и католицкѣа людѣвъ заключѣтъ зѣ лѣвѣцѣмъ союзѣ, абы отвердо выстунити противъ обструкцій безъ огляду на се, чи такій крокъ розбѣе правѣцѣи чи нѣ. Мимо того и тогда ще сей союзъ буде заключеный лише спеціально въ тѣй цѣли, а не буде нѣякимъ політичнѣмъ союзомъ, нѣякою коаліцією зъ лѣвѣцѣмъ.

Взагалѣ не треба забувати, що рѣшаючій кругѣ теперѣ ще цѣлкомъ не займають са справою розвѣзаня парламенту, але скорше думаютъ про відроченѣ рады державноа и въ тѣмъ часѣ выдати языковѣ законы на підставѣ §. 14 ого. Коли правительство рѣшѣтъ са на такий крокъ, то зробѣтъ се такъ зѣ огляду на велике часло парламентарныхъ сторонницѣвъ, котрѣ зъ многыхъ причинъ, а головни зѣ уваги на підбурюванѣй пристрастноа агітаціею выборѣй массы, волятѣ активованѣ згаданныхъ законѣвъ на підставѣ §. 14 ого, якъ дискусію надѣ ними въ радѣ державнѣй.“

Сей коммунікатъ Pester Lloydа высказує адалѣтъ са бажаня правительства. Правительство — якъ пише Dziennik Polski, хотѣло бы бачити польскихъ послѣвъ по сторонѣ лѣвѣцѣ. Однакъ правительство „сею не побачити, бо польскій послѣмъ, хоть суть противниками обструкцій, Чехѣвъ не покинуть. Впрочѣмъ усунѣненѣ Чехѣвъ зѣ правѣцѣвъ розбѣло бы цѣлѣмъ парламентѣ и унеможливило бы всякій нарядѣ, а до розбѣты парламенту Поляки не причинѣтъ са“.

До N. W. Tagblatt у доносѣтъ зъ Будапешту, що п. Функе склякѣвъ конференцію президіи клубѣвъ лѣвѣцѣ на завтра до Відня. На засѣданѣ прѣйдуть навѣтъ членѣ дѣлѣгацій. Конференція буде предложѣнный проєктъ, пѣдѣмъ якими условіями Чехи могли бы відѣстунити вѣдѣмъ обструкцій. Конференція застана-вить са такожъ, зѣ якій способѣ союзъ всѣхъ сторонницѣвъ мѣгъ бы обструкцію есентуально побѣрѣти и перѣфорсувати „державнѣй конечности“. Поляки и католицко-людѣве сторонницѣво мають сильну пост-пову, коли бы Чехи не покидали обструкцій, утворѣти бѣльшѣсть, котронъ одинокою цѣлею було бы перѣведенѣе порядѣку дѣвѣнѣкоа.

На донесенѣ N. W. Tagblatt-у зъ чеськихъ кругѣвъ прѣходѣтъ рѣшѣче запереченѣ тверженя, що Чехи зробили якій небудѣ предложѣнѣ лѣвѣцѣ, котрѣ могли бы стати са выхѣдною точкою для згаданныхъ нарядѣ. Певною рѣчѣю має бути се, що Чехи для 6 червня на ново приступѣлять до обструкцій. Коли конференція лѣвѣцѣвъ дѣйстно займає са предложѣнями зъ чеськой стороны, то можѣ заповѣнѣтъ, що тутъ може розаходити са выключно о предложѣнѣ, що вышѣли вѣдѣмъ поодинокихъ особѣ, а не вѣдѣмъ цѣлого чеського сторонницѣва.

Болгарскѣа правительство одержало вѣдѣмъ відѣнского заграничного уряду офіціальне повѣдомленѣ, що засадничѣ позволено заключѣти консулярну конвенцію мѣжѣ Австро-Угорщиною и Болгарією. Болгарскѣа правител-ство вышѣло незадолго дѣлѣгацій до Відня, котрѣ разомъ зѣ дѣлѣгатами австрійского и угорского правительства мають нарядѣти са надѣмъ поодинокими постановами и подробичными конвенціями. Якъ колыє заключѣнѣ торгового договора мѣжѣ Австро-Угорщиною и Болгарією послужило до заключѣна договорѣвъ Болгаріи зъ нѣякими державами, такъ теперѣ консулярна конвенція зъ Болгарією послужѣтъ за підставу до заключѣна конвенцій зъ нѣякими державами. Болгарскѣа правительство вже розпачало зѣ тѣмъ напрямѣмъ переговоры зъ нашими державами.

Въ Бельгіи відбудуть са дня 27. с. м. выборы до парламенту, при котрыхъ першій разѣмъ буде прѣмѣненый новѣй выборѣй законѣ, що вводитѣ пропорціонѣальне заступницѣтво. До розданя зъ 76 мандатѣвъ до сенату а 152 до палаты послѣвъ. Новѣй законѣ дає кождѣй партіи, котра одержѣтъ певне число голосѣвъ відповѣдне до ея силы заступницѣтво въ обохъ палатахъ. Хоть новѣй выборѣй законѣ зъ троха запутанный и при уложеню выборѣихъ округѣвъ сильно увагладѣнено интересы пануючыхъ клерикалѣвъ, то всежѣ такѣ пропорціонѣальнѣй выборы даєтъ краєви лѣпшу репрезентацію. Въ кождѣмъ выборѣмъ округѣмъ кожда партія а-о фракція выставляє лѣту своихъ кандидатѣвъ, на котрой знаходѣтъ са кандидаты до дѣйствныхъ мандатѣвъ и ихъ заступникѣвъ. Тѣснѣйшѣмъ або доповняющѣмъ выборовъ не буде. Коли якій мандатѣ опорожнѣтъ са, займе его заступникъ. Голосованѣе тайне и обовѣзкове. Хто безъ важной причины не ставѣтъ са до голосованя, буде засудженый на грошеву кару. Результатъ теперѣшныхъ выборѣихъ зависѣтъ вѣдѣмъ того, якій буде результатъ въ елѣидрѣйскихъ округахъ, котрѣ досѣ выбирали выключно клерикалѣвъ. Въ противоклерикальныхъ кругахъ надѣють са, що выборы дня 27. мая, зломѣять всеєильнѣсть панованя клерикалѣвъ въ Бельгіи.

Въ Одесѣ відбуло са зѣ нагоды сотныхъ роковинъ заснованя мѣста відселенѣе памятника Катерины II, основательни Одессы. Высланный петербургскимъ благотворительнымъ комітетомъ репрезентантъ того товариства, генералъ Богдановичъ выголосѣвъ при відселѣноау промову, въ котрой мѣжѣ нѣякимъ сказавъ: Нѣвѣшнѣе торжѣство Одессы не зъ льокальнымъ торжѣствомъ. Цѣла Россія бере въ нѣмъ участѣ, котру Одесса лѣчѣтъ не лише зѣ свѣтомъ, але такожъ зѣ вѣчно треваучими свѣтлыми надѣями, котрѣ вже вѣдѣмъ часѣмъ мудрого Олега зверненѣе суть въ сторону чорного моря.“ Олегъ мавъ именно на

ШКОЛА ЪЗДЫ НА РОВѢРАХЪ „PATRIA“ у Львовѣ ул. Костюшка ч. 8 (рѣгъ ул. 3-ого Мая)

поручає славно-звѣстѣй роверы **Patria** зъ „Solinen“ [найлѣпша сталь въ Европѣ] роверы безаванцюховѣй и для гѣрскихъ терѣнѣвъ „**Austria**“ въ Дрездѣнѣ, „**Premier**“ въ Coventry и Seidel-Nauman-Bruckel „**Germania**“ въ Дрездѣнѣ. — Догѣднѣй условія сплаты. — Пошукѣмъ заступникѣвъ для провинцій.

брани Царгороду прибити гербъ Руси. Богдановичъ говорить такожъ про внутрішню політику Росії і достаточну схарактеризувану амаганя репрезентативного нмъ товариства словами: Нехай се торжество скріпнеть въ серцяхъ Росіянъ традиціи рускон исторіи: православіа, авторитаризмъ и націоналістичность.

НОВИНКИ.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислову у Львові.

— При надходячій змѣні мѣсяця просимо тихъ Вп. передплатників нашихъ, що складають передплату мѣсячно, о вчасне відновлені передплати, бо на кредитъ „Дѣло“ не висулаємо.

— Пригадуємо, що загальний збіръ Повѣтового Товариства політичного „Селянської Ради“ у Львові відбув ся въ пятницу 1 м. ст. червня с. р. о годині 12 въ полудне въ вѣ сали товариств. „Зорь“ [пр. ул. Краковской ч. 17 на долинѣ]. Зъ огляду, що на порядку денному сего збору є виборъ нової ради товариства и обговорені справы комасаціи ґрунтівъ, тому пожадана є участь якъ найбільшого члена членівъ.

— Загальні збори „Селянської Ради“ въ Каміньці струмилевій відбули ся дня 14 с. м. На зборахъ явило ся надъ 60 членівъ, міжъ ними около 10 селянчиківъ. Видѣль „Селянської Ради“ мѣв въ своїмъ справозданні справедливо похвалити ся живаючо у рухливості, бо уладжувать часті вѣча въ каміньцѣмъ повѣтѣ и тими багато причинивъ ся до розбудженія національної свѣдомости и розвитку політичної зрѣлости у селянъ. По відчитанні справозданія видѣль виголосивъ пролова „Селянської Ради“ о. Зельскій рѣчь про наше політичне положення, а опісля приступило до вибору нового видѣля. Выбрано: оо. Зельского, Лозинского и Даниловича та пп. Мулькевича, Стефановича, Гимона и Пенцака. Видѣль товариства гадає подбати, щоби въ Каміньці пост. вили „Народний Дѣмъ“.

— Народні вѣча въ Комарні и Рудкахъ [24 и 25 с. м.] удали ся — якъ намъ вѣдѣти доносити — дуже добре, бо на кожнімъ зъ нихъ явило ся по 200—300 селянъ, а се на залученій повѣтѣ рудецкій значить багато, тымъ більше, що наша „твердь“ ужьла некихъ підступнихъ средствъ и махінаціи, щоби селянъ вѣдѣ вѣча водтягнути... Дятого и зъ интелігенціи явило ся на вѣчахъ лише кількахъ, бо решта або небезпечно похорувала, або виѣхала до Львова на „собраніе“. Се однакъ не пошкодило вѣчу, а противно, помогло, бо не було непотрібнихъ балаганівъ, а мужики опустили або вѣча зъ величкимъ одушевленіемъ и здоволеніемъ, що збори відбули ся тактовно и є справедливымъ пожиткомъ. Точіише справозданіе про тоті вѣча, надбавши намъ мѣсечнымъ корреспондентомъ, помістимо [за-дла недостатку нині мѣсяця] въ поведѣлѣхъ.

— Вечеромъ въ честь Шевченка відбув ся дня 30 с. м. въ Шамокіяхъ въ обидвѣхъ Америкѣхъ съ такою програмою: 1) Вступне слово. 2) Відчитъ про Т. Шевченка. 3) Широкий лугъ, глубокий яръ — відсѣває хоръ. 4) Павло Полуботокъ, Шевченка — відсѣкає Ілько Хомякъ. 5) Тече вода — дуєть. 6) Утоплена, Шевченка — відсѣкає Марія Мурза. 7) Гуляли и По морю — відсѣває хоръ. 8) До Основ'яненка, Шевченка — відсѣкає М. Константиновичъ. 9) Помаріньла наша доля — соль М. К. 10) Козацька доля, Шевченка — відсѣкає Гр. Гасичъ. 11) Ще не умерла Украина — хоръ. 12) Коза деревца, комічна оперетка.

— Сиротубійство въ Габѣдці. Управитель дѣбръ ґр. Володислава Коморовского, Антонъ Мачекъ, вийшовъ дня 21 мая вечеромъ на тѣкъ и не вернувъ уже більше. На другій день найдено трупа, що загребаний бувъ у купіи ґною, пробитий въ околиці парокъ на-скрѣвъ двома зубами вилъ. Смерть нмѣврно наступила сейчасъ, бо рана була велика и въ небезпечнімъ мѣсці; а коли бы по пробитіи ланшла ся була ще дробка життя, то смерть наступила въ наслідокъ удущенія ґноюмъ. Убитий бувъ довгій лѣта управителемъ у ґр. Коморовского и заслуживъ собі у него на похвалу; якій вѣвъ бувъ для робітниківъ и для службъ, выкаже мабутъ свѣдѣство. Мачекъ полишивъ жінку и двоє дѣтей. Підозрѣного о убійствѣ вже придержано.

— Сзунты роблять своє. Зъ Коломий пишуть намъ: На латинське свято „Небѣстоппене“ хотѣвъ я выслати служницю Нѣмкянну до костела на службу Богу. Тимчасомъ немало здивувавъ ся я, коли она заявила, що не хоче теперъ йти, натомѣть просила, щоби єя пустити пополудни. Відношу — каже — все вѣтеръ въ очи: а напроцію ся такъ черезъ цѣлий тиждень, а сзунты замѣть, щоби насъ бѣднихъ потѣшати, кидаютъ ся на насъ та все выкартуютъ слугъ. Вѣдъ нею то довѣдавъ ся я, що „нашій привѣль“ заснувала тутъ „товариство серця Гаусового“, до которого належить 60 дѣвчатъ, а міжъ ними 19 Русинки. Кожда така дѣвчина платить собі свѣтло, надто 10 ґр. мѣсячно. Відъ часу до часу збирає патеръ ихъ самихъ въ костелѣ (нашихъ людей тогдѣ вѣганя) и каже складати ся на рѣвній предметъ, при чѣмъ и назначає высоту жертвы. Намъ не ходитъ о Польки; намъ дивно, що

мѣщанскій дѣвчата-Русинки туда залѣзли! Зъ ними (говорѣла мені слуга) обходять ся патры дуже чемно, а неразъ кажуть: „Ро со chodisz do cerkwi i do kościoła. Tu przysięgła można i sprostować się i komunikować się“. Панове Гаути! варто бы вамъ потрудити ся до Великихъ та сновѣдати тамошнихъ злодѣвъ въ камі ошадности. — Іванъ Алѣхъ.

— Продажъ Сходниць — якъ доносить Газета Narodowa — можна уважати уже довершеною. На мѣсцѣ дотепершнього консорціи бѣльгійско-французского вступає янша тамошня консорція и заповѣла галицькій касъ щадничій вылату на день 1 червня дальшихъ 750.000 коронъ на рахунокъ купна копаленъ.

— Про испитъ въ промысловій школѣ въ Тернополі пише намъ оденъ селянинъ: „Бувъ я на испитѣ въ промысловій школѣ; отъ и доношу Вамъ, якъ вѣвъ відбувъ ся. Зѣшли ся ученики, профессоры, бувъ такожъ п. староста и п. бурмістръ, священики рускій и польскій та насъ кількахъ гостей. Відмовили Отче нашъ и Богородице Дѣво, потому водсѣвали Боже вспріагъ, и почавъ ся испитъ. Зъ рускон релігійшталли коротенько; довше читали въ польскон та и похвалили: „bardzo dobrze!“ Потому читали зъ рахунківъ, зъ промыслу, а дальше читали. Читали по польски про „naszą Polskę“, про „naszych królów“, про Мицкевича. Читали и по руски, але вже не за нашихъ королівъ чи князівъ, ино за кропиу, яка она пожиточна, хотя мы єи не управляємо. Наконецъ виголосивъ п. наравникъ школы Ем. Михалевскій промову; подакувавъ тымъ ремѣсникамъ, що посылали своихъ учениківъ до школы, похваливъ и учениківъ, що не опускали науки, а на остатокъ пояснивъ, що до сего року не вчено въ промысловій школѣ рускон мовы, ажъ на pale-ganie radów przemyślowców заведено єю науку. Испитъ закінчивъ ся молювою. С. В.“ Сѣ предметовъ, а зарозомъ добродушно критичий замѣтка нашого селянина подаємо безъ коментаря.

— До львівської кадетской школы пѣхоты принятыхъ буде на школьный рікъ 1900/1 [вѣдъ 1 вересня] около 80 учениківъ на першій рікъ науки. Ближній постановы оголошеній въ „Усѣбныхъ приняті“, который въ польскѣмъ и нѣмецкѣмъ текствѣ [о рускѣмъ забули?] набути можна въ командѣ кадетской школы по 40 сотникѣвъ за примѣрникъ.

— Смерть зъ попаренія. Дня 21 с. м. пополудни дѣтъ, пасучи въ скарбовѣмъ лѣсѣ въ Выпискахъ коло Перемышлянъ худобу, розложили огонь и почали грѣти ся коло ватры. До ватры завадто наблизил ся Катерина Шова, 8-лѣтня дочка тамошного селянина, и одѣжъ на нѣй заплѣла ся. Вгасити тѣлочон одѣжъ не було кому, бо самій дробній дѣтъ зъ переполоху не знали, що починати. Наслідкомъ того огонь сильно попаривъ дѣтну и она невдовзі середѣ тяжкихъ болѣвъ померла. Причиною сєи нещастной пригоди бувъ бракъ догляду старшихъ надъ дѣтьми.

— Исторія Мицкевичѣвского дуба. Въ 1898 році сокальскій Поляки, святкуючи ювілей соти річницѣ уродивъ Мицкевича, засадили въ Сокалі мѣсцѣмъ огорождѣ памятникъ дубъ и поставили балу него каміну табличку зъ написомъ. Азѣ въ навечѣріє посвяченія сего дуба вырвалъ бувъ его хтось зъ корѣнемъ. Отже ювілейный комитетъ засѣдѣвъ другій. Дубъ рѣсъ собі уже спокійно, — якъ пишуть до „Галичанина“. — Поляки задумали устроити к. до дуба якусь парадъ. Видко напередѣ бояли ся, щоби хто не ушкодѣвъ дуба, тому поставили при нѣмъ сторожу. Но видко сторожа заснула, бо хтось зломивъ дуба. За відшукане виновника вызначено 100 коронъ нагороду.

— Знаний „пророкъ“ Фальбъ заповѣдає на дальшій мѣсяцъ лѣта рѣвній „дѣв критичній“; дощъ, туфъ та инші елементарні нещастя, и вѣрожитъ якъ найменше погоды. На щастѣ, „пророцтва“ Фальба звичайно заводять, то-жъ и сєй разъ можна надѣятись, що она не сновнать ся...

— Про интернаціонального злодѣя Томашевского згадують ся, що вѣвъ має грошеві депозиты въ банкахъ по-за Галичиною та що вѣвъ є виновникомъ великихъ крадежѣй, сповѣннихъ въ Дрезднѣ у бар. Мендѣна и въ Монахѣхъ. Томашевскій не може віджалувати, що загогнѣвъ до Кракова, который для него показавъ ся такъ „негостиннымъ“. Вѣвъ кає ся, що не поселивъ ся [якъ каже] въ Закопанѣмъ, де нема поліціи, бо тамъ бувъ бы собі суцѣлѣмъ ажъ, купивши відлю за... краденій грошѣ. Невѣдомо же, чи галицькій властѣ передадутъ Томашевского росейскимъ або нѣмецкимъ властѣмъ. Прокураторы зъ Дрезднѣ, Монахѣхъ, Лодзѣ, Варшавѣ, Кієвѣ и Одессѣ протягають за нимъ руки.

— Изъ справъ антикарскихъ. Крача рада здоровля заявила ся за отворені новыхъ аптекъ: въ Стрѣльскахъ новыхъ пов. бобрѣцкогъ, въ Пробѣжѣй пов. гусатинского, въ Устѣ зеленѣмъ пов. бучацкого, въ Краковѣ „на Страдомѣ“ [зъ черги дванацати], рѣвно-жъ за рописаніемъ конкурсу на аптеку въ Мушанѣ и за полишеніемъ єіліи въ Криничѣхъ дотепершнього властителя. Дальше крача рада здоровля спротивилась выданю концесіи на публичну аптеку конвентоу Бонифратрѣвъ въ Краковѣ и заснованю другой аптеки въ Бучачѣ.

— Огнѣ. Дня 22 мая згорѣло въ Варяжи сто жидѣвскихъ домѣвъ зъ цѣлымъ внутрішнимъ урядженіемъ. — Слѣдуючого дня впади жертвою пожарѣ три мѣщанскій дома въ Сокалі на Забужю. — Дня 27 мая згорѣли въ Ковотопахъ подѣ Сокалемъ двѣ дѣбр-

скій хаты и одно селянское господарство; огонь нмѣврно бувъ підожженный. — Страшна пожара зничила дня 24 с. м. найбогачѣйшу улицу мѣстечка Диньова; згорѣло двѣдѣть домѣвъ. — Того самого дня выбухъ огонь въ Капювенѣ на Буковинѣ въ повѣтѣ сучавскѣмъ и зничивъ 80 загородѣ; болѣе якъ 300 людей осталось безъ хлѣба и крышѣ.

— Старі монеты по 5, 10 и 20 крейцарѣвъ принимаютъ каса вѣденска, львівска и краківска до 15. лютого 1901 р. по половинѣ цѣны. Монеты мѣднані по 1 и 1/2 крейцарѣвъ будутъ принимати згаданій касы до дня 20. п. ст. червня 1900 р. по половинѣ цѣны вѣрности а вѣдъ 1 п. ст. я липня по концѣ сего року вже нмѣ по половинѣ вѣрности. Згаданій монеты для повѣтъ перемыского вымѣниє безъ интересно торговля Из. Бориса въ Перемышлѣ.

— Въ оборонѣ правды. За польскими дневниками повторили мы въ ч. 100 вѣстку, що въ Куляшнѣмъ коло Букѣвска селяне убили дня 11 с. м. зненавидженного вѣйта Дембицкогъ. Въ сѣй справѣ пише намъ о. Володимиръ Положиничъ, парохъ Шавного и Куляшного, именемъ громадянъ въ Куляшнѣмъ и родимъ пок. Дембицкогъ, що вѣсть, мовъ бы причиною убійства була ненависть громады, а негѣдна зъ правдою. Пок. Дембицкій бувъ вѣйтомъ, якыхъ теперъ мало. Добре розумѣючи свою честь якъ начальника громады, руского хлопа и громадинина, бувъ цѣлкомъ незалежнимъ, не горнувъ ся до „сильныхъ міра сего“ и не поддававъ ся ихъ впливамъ. Громадѣ, церкви и всему доброму бувъ вѣдданный всею душею, а гудѣвъ тихъ, що грѣшно живуть. Тымъ то и всѣ честий громадыае были по его сторонѣ. Та не подобало ся его поведење въ одній родимѣ вѣтці и его сынамъ; они то въ ночи зъ 10 на 11 мая напали на вертающого домѣвъ Дембицкогъ и радимъ и такъ всѣхъ побѣли, що Дембицкій вѣдъ удару коломъ по головѣ померъ, а инші радимъ тяжко поранені. Вѣсть про смерть Дембицкогъ поразила всѣхъ громадянъ и каждого зъ околици, хто его знавъ; а въ день похорону громадыае зъ Куляшного прилюдно передъ чужими людьми заявили свое обурѣне на убійцѣвъ Дембицкогъ. [Прим. Редакціи.] Зъ нагоды сего спростованія, которѣ відноситъ ся оно болѣе до польскихъ дневниковъ, нѣжъ до коротенькон новинки, поданой нами въ ч. 100., позволимъ собі на одну дробну замѣтку: Буває неразъ, що мы, въ браку вѣстей вѣдъ своихъ людей, мусимо повтарити неоднѣ за польскими дневниками, часомъ може и хибно. Чи-жъ не легче написати карточку до рускон редакціи, коли стане ся да щось важного або цѣкавого, нѣжъ обѣла писати довгій спростованія вѣстей, хибно поданныхъ въ польскихъ дневникахъ и хибно повторенныхъ за ними въ дневникахъ рускихъ?

— Дробні вѣсти. Президентъ м. Львова д-ръ Малаховскій выѣхавъ на кілька тиждѣвъ до Карлсбаду. — Снаженный пѣсь появилъ ся сими днями у Львовѣ на улицѣ Пекарскѣй и покусавъ двоє людей, міжъ ними одного ученика І. У. кл. гімн., а кромѣ того покалѣчивъ кілька иншихъ побѣвъ; поліцій зарувавъ его шаблею, а секція на львівскій ветеринарій ствердила у него сваженину. — Дуже добрый пудръ выроблюють изъ шкаралущъ зъ яєць, тому нѣмецкій агенты скуповують масами тѣ шкаралущѣ, особливо въ Росіи. — Д-ръ Nyström, инициаторъ людowychъ университетѣвъ въ Швеціи, завѣтає сими днями до Львова. — Директоръ мужескон семинарія учительской у Львовѣ Лук. Татомиръ тяжко занедужавъ; заступая его проф. д-ръ Олескѣвъ. — Вицепрезидентъ вышеского суду краєвого д-ръ Далевакскій выѣхавъ на візитацію суду въ Сучавѣ. — Мѣска рада въ Жидачевѣ надала тамошному старостѣ Из. Турековн-Невядомскому почестное горожанство. — У Львовѣ померла въ 19 годѣ жита Марія Галавѣйна, ученица зъ П. року учительской семинаріи. — Срібный хрестъ заслуги зъ короною надалъ цѣсаръ старшому учителѣвъ въ Токахъ Петрови Давосырови при нагодѣ переходу его въ станъ спочинку.

Посмертні — ☞ — оповѣстки.

Юсифа зъ Боднарѣвъ Габѣвска, жена парохъ зъ Наквашѣ повѣта брѣдского, упокоила ся по довгѣй и тяжкій недугѣ въ 56 році жита дня 22 с. м. Покойна була женщиною рѣдкихъ честностей правдивою опѣуною нещастныхъ, а селяне мѣсцевъ стратили свою найбѣйшу дорадницю. В. ч. п. 1

Наука, штука и література.

— Изъ Украинской Старины. Двадцѣть рисункѣвъ академикѣвъ-маларѣвъ С. И. Васильковскаго и Н. С. Самокаша зъ поясненіемъ проф. Д. И. Еварицкогъ въ языкѣ росейскѣмъ и французскѣмъ. С. Петербургъ 1900. Выдане А. Ф. Маркса. Мѣститъ въ собі 20 акварель на грубомъ картонѣ, въ хорошій тецѣ, що представляютъ портреты гетьманѣвъ и старшину козацку. Цѣна 12 ґр. а. в. Набути можна въ книгарни Ставропѣйскѣй.

Именованія, перенесенія, відзаченія и пр.

— Именованія. Міністеръ рѣбництва именувавъ практиканта лѣбництва Конст. Гукевича комисаремъ инспекціи дѣконъ П. класъ. — Міністерство торговлѣ именувало Мих. Хоронжого кооперца, практикантомъ для гал. дирекціи почтъ.

Добре средство домашнее. Можнъ средствами домашними, якій ихъ звичайно ужьиває ся ако усма-рюючи болѣ и услажує патіиане при перестудѣхъ и т. д. займатъ вытворѣніє въ лабораторіи Аптека Ріктора въ Празѣ Liniment. Sarsisli comp. перше мѣсцѣ. Цѣна дешевѣ: 40 ґр., 70 ґр. и 1 ґр. за флажку, а кождо флажку можѣ пѣзнати по вѣстѣмъ якорѣ.

— Зъ наукового Товариства им. Шевченка Наукова читальня при бібліотѣцѣ Товариства отворена що дня вѣдъ год. 2—6 пополудни и въ тѣмъ часѣ може кождый зъ неѣ кори-статѣ. До дому выписываютъ ся книжки лише за кавцію. — Канцелярія товариства отворена вѣдъ год. 9—1 рано а вѣдъ 3—6 пополудни. Въ недѣль и свята локаль Товариства зачиненій. Адреса: Львовъ ул. Чарнецкогъ ч. 26.

Телеграммы.

Вѣдѣнь 26 мая. Polit. Corresp. въ листѣ зъ Скутарѣ въ Альбаніи доноситъ: Загальну сензацию выкликаетъ фактъ, що черногорскій князь принявъ кількахъ альбанскихъ про-вѣдничѣвъ и давъ имъ оружіе. Губернаторъ Альбаніи, который самъ въ Альбанцѣмъ, зарядивъ въ тѣй справѣ слѣдство.

Римъ 26 мая. Говорятъ, що державы, котрыхъ войска находятъ ся ще на Кретѣ, рѣшили въ концѣ сего мѣсяца цѣлкомъ ихъ забрати. Тѣ гарнизоны мають бути заступленіи мѣжнародною жандармерією.

Лондонъ 26 мая. Зъ Тѣвентіна доносятъ, що генерала Инсугуна, которо відекороль Югу выславъ противъ Боксерѣвъ, замордовано. Відекороль выслалъ новій вѣдѣль войска. — Надѣйшиа тутъ вѣсти, що передна сторожа Англіицѣвъ находятъ ся вже 12 миль вѣдъ Йогансбургъ.

Льоренцо-Маркѣвъ 26 мая. Трансвальские правительстве мало выдати манифестъ, въ которѣмъ выває горожанѣ, абы самі заявили, чи хотѣть заключити миръ, чи дальше вести войну.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Наша Адміністрація просить тихъ Вп. Предплатниківъ, котрі нумерѣвъ „Дѣла“ не складуютъ о ласкаве надбавлені намъ слѣдующихъ вычерпанныхъ чиселъ 3, 6, 59, 60, 61, 62, 67, 68, 69, 77, 81, 84, 87, 95.

Цѣна рогатон худобы на вѣденскѣмъ торжѣ. На торжѣ д. 21 мая пригнано рогатон худобы призначено на зарѣвъ 5573 штукъ, нѣжъ тымъ зъ Галичины . . . 1157 „ зъ Буковины . . . 55 „ Торжѣ оживленій. Галицькій волю плачено: прѣма 66 до 70 К.; секунда 60 до 65 К.; терція 54 до 59 К., вымѣково плачено по 71 до 76 К. — Підгученій бугаѣ и коровы по 50 до 66 К.; — худій товаръ по 36 до 48 К. за метричний сотнаръ живон ваги.

Надбавлене.

Д-ръ Антоній Ронцкій (Берберъ)

Спеціалістъ для недугъ шкѣрныхъ и венерическихъ недугъ жѣночкѣ и мѣхуровыхъ, дѣлѣть методико до-свѣденую, довѣстною. Такожъ Панѣвъ на вѣбръ Lindeticeu парюу. Ординує вѣдъ 9—11 рано пополудни вѣдъ год. 4—6. На жаданѣ лѣжъ можѣтъ бути выданъ въ акти-комъ въ дискретный способѣ. — Парадникъ почтою 1 ґр. 20 ґр. — Львовъ ул. Заморонича ч. 5. 167

Найчистѣйша алькалічна

GIESSENHÜBLER

Вода щавова.

ЗМѢНА МЕШКАНІА.

Вѣдъ 10 лѣтъ вѣстующе ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНИЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пассажу Гасма-на ч. 8. Такожъ выготавляє ся штучній зуби и щокѣ, після найновѣйшихъ системѣвъ въ науку и злотѣ безъ болѣбны, такожъ вѣлкій ремараци, входлять въ-крутъ дентистикѣ техничон. При помѣчи найвытрав-нѣйшихъ помѣщичихъ омаъ заграичныхъ выготавляє всякій работы подѣ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ. 110 29—144

Заведене отворене цѣлый день.

ПѢЩАНЫ

найзнаменитѣе жереловище сѣрчано-мулово, для ремативнѣ въ терпѣнѣвъ суставѣхъ и костей, въ туберкулозѣхъ суставѣхъ, по зломаняхъ и звыкненяхъ, въ подгѣрѣ, нервободахъ, особливо кѣсѣяхъ. Урядженя такъ що-до мешканъ якъ и купелѣй побѣли всякихъ выхотѣвъ — вѣдъ докусовыхъ ажъ до найдешевѣйшихъ. Три басены чѣсто сѣрчанѣ, три сѣрчано-мулово, одинъ порцелановый. Окремій басенъ для убѣжавъ въ купелѣхъ по 10 ґр., другій по 40 ґр. Ванны порцелановы, мѣрморѣй и деревяніи. Примѣнѣніє купелѣхъ богатыхъ лѣкарствъ зъ недѣр-живаніемъ успѣхомъ. Проспектъ розсылає зарѣдъ околѣци горнѣта. 239 4—5

Ординуючий дѣкаръ: Д-ръ Ал. Тейхманъ. до 15-ого мая: вѣдъ 15 мая. Краковѣ, Раноъ год. Пѣщаны на Угорщинѣ.

М. КАРОЛЬ поручає свій складъ сукна и вовняныхъ товаровъ въ першорядныхъ фабрикъ краєвыхъ и заграичныхъ. Сукно білрдное, на діберіи, сутинны и т. п. въ великомъ выборѣ по найдешевшихъ сталыхъ цѣнахъ. На бажанѣ пробки франсо.

Львовъ пл. Маріацка ч. 9.

богато заасмо-треный

складъ сукна и вовняныхъ товаровъ въ першорядныхъ фабрикъ краєвыхъ и заграичныхъ. Сукно білрдное, на діберіи, сутинны и т. п. въ великомъ выборѣ по найдешевшихъ сталыхъ цѣнахъ. На бажанѣ пробки франсо.

Выходить у Липовых не дано (кроме медаль и ружья свята) о 5-той годины не получив. Литературный докладчик „Молодежь независимостных поэтов“ выходить во вторник, и во вторник и пятницу на поросину разом за Дядю.

Передатку и «исправы» приймають: у Львівській адміністрації «ДВЛ» — в Ваторія к. 24. Центральне бюро сполучень: у департаменту к. 11, в Бюро газет: Ал. Кароль Любачів 9, в А. Ольшеского ул. Кадетів Вжого 2; — в Архієпископ. Л. Крижанівський; — у В. Гуні: М. Дукес, І. Салескіє; Р. А. Ріхтер, Нібелінгсгаузе 4; Н. Шахель І. Волікевіч 11; Насуповича А. Vogler, І. Wallfischgasse 10; В. Франкєрт в Газетск. М. Насуповича і Vogler.

Передплата на „ДВНО“ и малолетство за членство
платит у Дьвова.

Въ дѣлахъ церкви.

(Голосъ за круговъ руского клира.)

III.

Водновідно напрямом проваджено і вірних латинського обряду. Рускій обряд повсюдно навів на проповідях [як і. пр. передь двома роками через місіонаривъ въ костелъ св. Магдалины у Львовѣ — підъ бокомъ св. Юра и пок. кардинала], а по селахъ говорено лат. вірнимъ, котрі попередно звикли були ходити на літургію до місцевої рускої церкви: представленоу въ попереднімъ числѣ „Дѣла“, що „церковь не то, що костелъ“ та що „въ церкви не сповіають они свого релігійного обовязку“. Наслѣдкомъ того дошло въ многихъ селахъ до того, що горетки латинниківъ замість ити въ церковь, збирає ся сама въ своїй капличці або [якъ єи нема] въ приватнімъ домѣ для відмовлення своїхъ молитовъ. Намъ звістна зъ устъ одного поважного польского маіната така подія що склала ся въ одаімъ его селѣ: Для горетки латинниківъ явивъ ся попередно въ селѣ вѣдъ часу до часу латинскій сусѣдній священникъ, заваджає до руского пароха и въ найближшій згодѣ зъ нимъ, відправляє свои молебны въ церкви. Передь якимсь часомъ настане новий молодий священникъ. Сей згигнорувавъ руского пароха и церковь, заважавъ до коршми и вбававъ труда своихъ парохіян на раду. Коли-жъ другій разъ прийти, вийшовъ арендарь противъ него и вивавъ его хлѣбомъ и сѣблю. Далѣ побыло въ селѣ, що латинники стали въ недѣлѣ и свята абиратись въ приватнімъ домѣ на молитву. Маінаць [одинъ зъ розважнѣвшихъ] кріано соблазнивъ ся тымъ и мовивъ: „Do czego to wszystko dójdzie? przecież tem wprowadza się formalna sztunda!“

За иніціативою еп. Пузини стало заводити ся въ нашій часті краю множество институтівъ монашихъ и свѣтскихъ, котрі поклали собі переважно задачею скрѣпленія и ширеня латиньско-польского элементу або вѣдѣвъ пропаганды на Руси. Сюды належать особливо всѣякі заклады *siostrzeczek* и мѣстеч-

(15)
Церковь и монастырь св. Юрія у
Львовѣ та воднусты и ярмарки свя-
тоюрскы.

(Дальше.)

Пригода игумена Анастасія Пайотровського
і трьох професорів богословія св. юрської
школи вельо описана в Метриці св. юрського
монастиря в життєписі игумена Пайотро-
вського.)

*) Тамъ читаемо: „Потровскіи поставленъ бысть [1768] игуменъ обители сєє св. Великом. Георгія Львовскон, въ нейже лѣтъ едино, в мѣсѣцѣ 11 начальствуя по силѣ немощи своєѣ вся управляше розсудѣѣ. Во єдиноѣмъ семь прерѣшилъ, ако съ нѣкоторымъ единомысльнымъ себѣ иночѣмъ не испастъ въ семь разумнѣѣ начальствующихъ въ Provinciи, ни испроситъ по правиламъ Чина своєго потребное на се благословеніє, самоумъ дерзнувъ писалъ єсть ко Святѣйшому Папѣ Римскому Климентію XIV. нынѣ намъ царствующему, ко Его Палатѣ Магистру и ко Авѣ надъ провинціямъ Италієскимъ и Испаньскимъ Чина Св. Василія Великого повѣстьствующему въ Римѣ всегда пребывающему желаніє свое многѣмъ именемъ изъѣвствує моля, дабы пхъ пособіємъ святѣйшіѣ Папѣ Римскій многомощуєю апостольскую властію и неспрѣнимымъ повелѣніємъ дѣѣ наши в королевствѣ семь провинцій, рускую в литовскую подобіємъ всѣхъ чинныхъ латиньского ритуалу Чинѣѣ со провинціямъ тогожде Чину, св. В. силія Вел. католического исповѣданія, въ Италіи, Испаніи, въ Угрехъ и гдѣлибо во всємъ мѣрѣ сущими и быти имущими поддальчєсно єдиноѣго Протоархимандрита, которыйбы всегда до царствующему графѣ Римъ пребывалъ, соединѣѣ благословилъ и устроилъ. Сіє єго желаніє и писаніє настоятелѣ Provinciи и всего собранія увидѣѣте а

востяхъ переважно або и чысто рускихъ, а далѣ интернаты основаній для кандидатѡвъ и кандидатокъ учительскихъ семинарій.

На сей интернаты не зверено у насъ може достаточной уваги, але они мають въ цѣломъ в'організованомъ планѣ велику вагу. Давнѣйше записувалася до мужескихъ семинарій у всѣхъодній части краю велика б'ольшѣсть русскихъ учениковъ, якъ се впрочѣмъ зъ природы р'вня выходило [беручи на увагу велику б'ольшѣсть людности русской и шк'олъ русскихъ въ краю]. Але еи, Пузина поваявъ се, що учительство може в'оддати его иден на Руси велику прислугу, коли буде польскимъ и стане йти въ паръ зъ польскимъ к'лявромъ и „к'осцюлками“. Тому вилывавъ в'бнѣ на шляху, що заложено по всѣхъ мѣстахъ, де в'стнують учительскій семинарін, подѣ управою латиньского к'ляра интернаты для учениковъ. Зъ-разу уринимано туды и Русьнявъ, але се скоро змѣнилось ся. В'одѣ того часу в'сть въ семинаріяхъ велика б'ольшѣсть учениковъ польскихъ. Такъ дожиємо мы, що по русскихъ селахъ одержимо небавомъ учителейъ Польковъ в'ывоханыхъ и д'бляющихъ у оказанѣмъ дусѣ...

Се лишь короткій начеркъ діяльности оп. Пузины на становиску суверана и ректора львівського; але и се характеризує достаточно его погляды и напрямъ. На него и на его відносини до руского обряду жалувати ся пераць гѣрко пок. кардиналъ; люде, що стояли близько покійника, кажуть навѣть, що покійный [абы позбутись его] причинивъ ся своимъ впливомъ въ Римъ и у Відни до перенесеня его въ Краковъ. Premoveatur, u amoveatur. .

По все-таки духъ св. Пузины, зацеленный нимъ, оставя ся и на дальше у насъ та заглядываю ся такъ глубоко, що треба бы хба довгого часу и сильныхъ людей, щоби се ало выкоренили. Архiep. Моравскій выда вавъ гирадѣ на зажелана кардинала Сильвeстра деякй розпорядження до свого клира (и пр. збореннячи ему приймати въ латинскій обрядѣ оголошенихъ въ старостахъ) але ті прикази не виконувались, а навѣть сама латинська львовска консисторія широбувала ті поступки.

Чи-жъ давно, що св. юреки монахи, бблы
ше просвѣчені анжъ свѣтле духовенствѣ
руске, матеріально независимі а при тѣмъ

многo прeсрѣвшѣ протѣвъ власти и върѣ
Провинциѣ отъ правленіѣ монастыря сего
оставѣша. Отъ ижеменьства убо сего отвѣта
дѣлѣ и недостоинѣ ко всякому владѣнію на
два лѣта отсужденѣ посланѣ естъ на первый
пѣкъ покаяніѣ во монастырѣ Загоровскій.^а

Въ рукописномъ дневнику Инокентія Матковскаго [Diarium Innocentii Matkowsk Consultoris Ord. S. Basilii M.], що доса перехоує ся въ бібліотецѣ св.-онофрейскаго монастыря, єсть записаний засудъ въ той справѣ. Подаємо его въ дословномъ перекладѣ. Судъ переводить Всв. и Впр. Протоархияндриѣ окруженный своими генеральными консульторами, въ справѣ упертыхъ монаховъ Веч. об. Адріана Котонього и Игнація Чайковскаго, профессоръ львовскаго монастыря. За ихъ упертість, за непослухъ та зухвалість, бунтъ а передовсімъ за то, що допустили є великаго злочину, бо зломали обѣтъ послушества, неправдою оторвали честь цѣлого чина та многихъ вѣдмихъ членовъ въ томъ чинѣ, зробивши на нихъ доносъ, который компромітує цѣлу провинцію, мови-бы то они неправо присвоили собі власть, котра имъ не належить ся, а на останку за то, що поємѣд заохочувати генерала Василянъ италійскихъ та испанськихъ, чтобы возопиовъ нашу провинцію та старавъ ся розширити надъ нами свою власть, такой заставъ засудъ: На шѣ нацятъ дѣти тратитъ всякій голосъ въ справѣхъ чина и не можуть бути вибрані, которіи не можуть займати ніякого достоинства въ цѣлой провинціи, назначує ся имъ цѣломѣсячний карцеръ зъ постомъ кожного понедѣлка, среды и пятницѣ только о хлѣбѣ и водѣ. Що-до вившихъ отцѣвъ, которіи кажились и просили о помилуванѣ, то Всв. протоархияндриѣ тай выдѣвъ засудъ: Веч. об. Анастасія Пнотровскаго, львовскаго, именуємъ засудує на утрату того уряду, што на цѣло-

И чоловік із таким напруженим радий би деякий круги видвинути на архієпископство львівське, щоби провадив далі свою акцію виступу проти рускої церкви і народності!

И до чего ее довело бы? Русь так скоро не упаде, хотя бы в часомъ какихъ пару абы в колыкачасть тысячь еи членовъ переведено на латинскій обрядъ. За те настало-бы еще больше роззярене и борба мѣжь обома обрядами — на границахъ католицизму, мѣжь частями двохъ народѣвъ на границахъ ихъ неволь... Чѣ ее выйде на добро католицкомъ церкви и обохъ народѣвъ? Исторія дае ажъ надто страшный образъ того! Длятого повинны люде розважѣнныи и свѣтлы застановитисъ глубше надъ симъ дѣломъ и не дозволитъ, щобъ якась тамъ клѣка запанувала и завела роботу, яка бы йшла бы на погубу обохъ сторонъ. Именно що-до номинацій латинскихъ епископѣвъ повинны бы старатисъ рѣшучо о поставлене мужѣвъ, котры хотѣли бы въ цѣлого сердца завести у насъ шаръ и дружны едносныи въ церкви и въ народѣмъ жити. О симъ повинны погадати передовѣсьмъ розважѣннѣмъ мужѣмъ середѣ польскою суспѣльности, дальше умнѣннѣмъ мужѣмъ державнѣмъ въ интересъ державы, а вибницъ верховнѣмъ кругу церковнѣмъ въ интересъ церкви.

Руске Товариство педагогічне.

I

Зъ царымъ въдовольемъ признана требо-
ваема наше Товариство педагогиче, которе не-
давними роками було майже близьке заснѣ-
ченя, вѣдъ нѣколько лѣтъ проявляе чинимъ раз-
вивашу дѣяльностъ, такъ що може теперѣ
повеличати ся назвѣть зовсѣмъ не маловаж-
ными успѣхами своєю працѣ. Особливо двѣ
сирасы повинны звернути на себе загальну
увагу всен рускон суспѣльности; маємо на-
гадѣть заложенихъ и другий рѣкъ уже веденихъ
Товариствомъ выдѣловъ школу дѣвочъ зъ рус-
кимъ выкладовымъ языкомъ та жеинскій ин-
ститутъ у Львовѣ, отвореный въ сѣмъ роцѣ
шкѣльницѣмъ.

Объ ей институтів находять ся що-ни

спозучений в одну кріпку органічну цілост беззглядною дисципліною та послухомъ, верховодили надъ свѣтскими духовенствомъ мало просвѣченимъ, розбитимъ та розкинемъ по глухихъ закуткахъ краю...

По-за тымъ монастырь ся-юрскій вѣдъ, окромяе ся та вѣдбывае ся вѣдъ свѣтскаго клира, утрудяе кандидатамъ на свѣтскіи свѣщеніи въ прѣступъ до свое школы, а звычайну монотонность перерывае лише вороговае мѣжъ монахами а окруженіемъ владыкоте проявляе ся иногда комічными епізодами, якъ н. пр. такімъ, що музыканты владычъ впадае мѣжъ черцѣвъ, коли они вѣдирявляе молитвы въ хорѣ, а почая притрагивае веселон, дробнѣеи коломыйки...

Новий відносини настали для св.-юрського монастиря, коли Австрія заняла Галичину у вересню 1772 р.

Василіяне покладала великий надія на цесареву Марію Тересу, котра знала була зь глибокою релігійністю. А щоби добуті прихильність австрійського правительствя, приїхав до Львова протоархієпископ Дмитро Чубович.

рокъ, назначая ему осемнадцатый реклекцій-
ный мавъ въбуди два разы, въобразъ въ
всякій голосъ въ сиравахъ чина на два роки
за то, що вонъ посмѣвъ ѣднѣсати тоѣ письмо
замѣсть спинити зухвалъ починнавъ ѣдѣлѣсти
ныхъ монахѣвъ. Веч. о Іосафата Макаревича
засудивъ на утрату урядъ, якій займавъ, та
голосу въ сиравахъ чина на цѣлый рокъ,
на останку вложивъ ему осемнадцатый реко-
лекцій. [Шематизмъ Васил. стор. 300—302]

Того засуду мабутъ не переведено такъ
строго, бо несамовъ бачимо тыхъ монахѣвъ
на видныхъ становникахъ, передъ упливомъ
кары. Чинъ видко переконавъ ся, що онъ
гравно глядѣли въ будучисть та бажалъ
только зобна чиници.

Подписката на „ДВЛО“ съвместно с добавките

въ Австрия:	на границе:
на цѣлый рѣкъ . . 16 ар.	на цѣлый рѣкъ . . 22 ар.
на полъ року . . 8 ар.	на полъ року . . 11 ар.

у Львові:
на цілий рік . . . 14 гр. на пів року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 8-50 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 гр.
Реклація, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 58
ул. Ватерія. — Рукописи зворотять са дніе на по-
передіе застережене. — Рекламация неіспечатаіи
вільні від пошта.

Нееднико число кошуте 6 пр. на проз. 7 пр.
Огледени зинаји прикинають са по дѣти¹⁰ пр
вдѣа одио глрчио ксеротомъ або си мѣде а еп
рурица „Надобале“ по 25 пр. а. в.

Подяси и нийи домосена приватий чепелъи са п
15 пр. вдѣа ешиша.

порукає: Сніданя по варшавськи à 50 кр. Сoverт складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка, кулявкѣ в кулявникѣ, що четверта в недѣль ѣлячка по варшавськи в кулявкѣ литовській, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1-10. Сoverт після карты. По театрѣ Сoverт зъ 3 потравъ à 70 кр. Въ пятницю рыба по жидовськи. Вина доббрий.

3ъ поважаніемъ Иванъ Францъ Новаковскій.

Дуже важною справою, за яку взяло ся наше Товариство педагогічне, є бурса для синабів учительських. Справа ця, могло бы здавати ся, обходити лише оденъ станъ учительскій, а для Товариства має бути силою притягающею і заховаючою учителів до злуки и до приступована в члени товариства.

И безперечно бурса для учительських синабів справді має передовсім таку нагу, ате лише — передовсім. Однак коли заважити, що у нас не дійшло ще до розділу інтересів на становий і не повинно до него дійти та, дасть Бог, і не дійде; — що у нас воє стани остаеть в найтиснейшій зязи з собою, а інтерес кожного з них повинен бути інтересом загалу; то и Педагогічному Товариству треба признати важну асуду, що взяло ся до заложеня бурси для учительських синабів та навів ся отворило вже, хоч наразі в досить еше тисних межахъ.

Поминемо поки-що діяльність Руского Товариства педагогічного на поли видавництва просвітних часописів и книжок, уладжуваня безплатних куревів науки руского языка для дівчатъ шкіль лівобиских, утримуваня давно вже заложеного інституту для хлопців, закладаня філій и т. п., а звернемо сьогодні лише увагу на підмогу, якою се товариство зазнає зъ стороны руског суспільности.

Членів мало Товариство в 1899 р. 601 (!). В тій часті було народнихъ учительів 195, учительокъ 47, священиків 167, професорів 55, урядниківъ 36, селянъ 4, іншихъ 98, міжъ тими 33 жінокъ. Додати треба, що в числі 601 а 175 членів новихъ, прийнятихъ вже в р. 1899. Членскі вкладки принесли в 1899 р. 303 ар. 25 кр. доходу (в р. 1897 выносили они 192 ар. 11 кр., а в 1898 р. 157 ар. 75 кр.).

Чи се можливе?! Товариство, заложене передовсім для народнихъ учителів и заступаюче ихъ інтереси, має міжъ своими членами 242 учителів и учительок! Товариство, заложене для справы шкіль и вихованя руског молодіжы, має 601 членів, а в р. 1898 мало ихъ навіть лише 426! Але-ж бо в рѣчна вкладка членів неимовірно висока, бо выноситъ аж цілу корону! А доходи товариства зъ членскихъ вкладокъ! Се соромъ надъ соромами и заразомъ несказаний сумъ!

Як бы не 2.100 ар. соймовою запомоги (600 ар. для Товариства, 500 ар. на видавництво „Учителя“, 200 ар. на видавництво „Давника“ и 800 ар. на видѣлову школу), то товариство по просту не могло бы иснувати. А и такъ диво предиво, якимъ способомъ може товариство покрывати воє потреби выплываючій зъ такъ широкой и живон своєї діяльности. А такъ покрыває! Сего справдішного чуда доказує видѣлу товариства своєю запобгучуєстю, своєю щирою, невипанною и безкористною працею, на яку лише правдивий, горячий патріотизмъ може здобути ся.

Подробісе обговорене діяльности видѣлу Товариства педагогічного и его грошевою господарни лишаємо собі до другого разу; а те-

перь відважимо ся лише до руского загалу, а передовсім до руского учительства, духовенства и впагаль до всея руског интелігенціи, особливо до интелігентного жіноцтва нашого:

Хочемо припускати, що доси лише незнавє тихон хоч запопадливою діяльності Руского Товариства педагогічного зъ послѣднихъ лѣтъ та бракъ принуки були причиною, що такъ мало членівъ вписувало ся до такъ важного товариства. Хочемо навіть припускати, що мало слѣдна діяльність товариства зъ давнѣйшихъ лѣтъ могла бути причиною якогось знеохоты в деякихъ кругахъ нашої интелігенціи до товариства. Але теперъ нѣхто, хто почував ся Русиномъ, не повиненъ гаяти ся зъ приступленієм до Руского Товариства педагогічного, паматаючи, що сила товариства в числі его членівъ, а найдѣльнійшій и найщирѣйшій люде мусять стратити охоту до праці, коли не бачать підмоги відъ тыхъ, до котрыхъ се належить, а тими самими и успіхивъ, відповѣднихъ своій щарбъ воли и своимъ заходамъ. Таке товариство, якъ наше педагогічне, повинно до року члєдити не 600 а що найменше 6000 членівъ!

Стрейкъ в Мельничинѣ.

Зъ Мельничини одержуємо нинѣ відъ нашого Ви. дописувателя (Х) письмо, в котрог выймаємо отей вѣсти:

Мущу спростувати подану в послѣдній мойй допис вѣсти, мовъ-бы вже зъ вѣсть стрейкувичихъ громадъ відкликано войско. Нѣ! така поголоска показала ся неправдивою. *Войско відкликано тільки в Нѣбри и в Миколіюва, де люде погодили ся зъ обшарами дворекими; натомѣсть войско все ще стоить, якъ стало, в Бабинцяхъ и Пандовцяхъ, хоч в тыхъ громадахъ повний спокій. Стрєство видко хоче додержати свого слова, що такъ догдо не відклике войска, доки люде не відійдуть на роботу до дворекъ, хоч-бы се мало настати и безъ всякого ідывмешеня плативъ.*

Черезъ те ситуація в тыхъ двохъ громадахъ дуже прикра, бо дѣдичъ тамошній (Миколіевичъ и Бартельдъ) не хотять аробати в найменшій уступки селянамъ, покладаючи на се, що відъ моральнымъ примусомъ войскового постю люде покорять ся двором и самі варосать ся до работы за давну плату...

Дѣдичъ Миколіевичъ по-просту не хоче говорити зъ людьми, а зновъ Бартельдъ нѣбъ хоче вже навазати переговори, але на жаденъ способъ не хоче прийти до уряду громадского або на яке инше неутралъне мѣсце, а жаждать доконче, абы ціла громада прийшла до него до двора. Коли-жъ люде на се не пристали, Бартельдъ зажадавъ, щоби громада збрала ся в скарбовій коршмі, а акціи предложивъ, щоби зійшли ся зъ нимъ на скарбовій ставеску. Взагалъ Бартельдъ пре на то, щоби переговори відбулись де-не-будь конче на території дворекій. Сей упіръ Бартельда викликавъ у громады підозрѣние о якусь его хитрѣсть и громада каже: „Як бы мы пішли до него, то мы немовъ узнали бы себе в ячювини и вѣтъ бы заразъ розголосивъ, що громада прийшла до него просити ласки и покорилась, та и ї ще може бы наложивъ на громаду кошты войска...“

Але ось у Бартельда в двірѣ зайшла

свои справы дуже спратному правничови що звавъ ся Горештурі. Имъ помагавъ свои ми письмами архієпископъ Сѣраковскій, котрый не лише спротививъ ся установленю руского крылоса, але ще и силувавъ ся доказати, що рускій єпископы в Галичинѣ підпадають підъ власть лівобиского латинского архієпископа. А вже-жъ игуменъ св.-юрского монастыра Антимъ Лігезевичъ, чоловікъ ду же оборотный и тому вѣсімъ лѣтъ разъ-порузъ ставлений игуменомъ сего монастыра, дуже пильнувавъ справы и длатого монастырскій лѣтописецъ зове его „praesul vigilantissimus“. Лігезевичъ кілька разівъ відивъ зъ другимъ монахомъ до Відня, щоби настронити рѣшакъ сѣри прихильно для Василіана. Однакъ Василіане мусѣли небавомъ переконатися, що у Відні вѣявъ духъ нестрхлиный для монаховъ взагалъ, а зъ сѣмъ випадку и для лівобискихъ Василіанъ.

И єпископъ Шептицькій трактувавъ справу серіозно и справно. До Відня выславъ вѣль кришаннина Іоана Гуца [Gutz], и той якъ прокураторъ єпископскій замешкавъ постѣбно у Відні та меморіалами подаваними до цѣсаревон відъ єпископа и кляра свѣтокого та и устивимъ представлєнемъ справы на авдієнціяхъ вѣпѣвъ настронити цѣсарєну и єя окруженє прихильно для єпископа и для свѣтского духовенства. Де зновъ бачивъ, що вѣль сашъ не може нѣчого вчинити, тамъ ужьжавъ впливу угорско-русского єпископа зъ Мукачева, котрый мавъ на цѣсарскій дворѣ велику ласку и значѣнє.

(Далше буде.)

сьми днями одна пригода, котра у громадинѣ набрала значѣнє дуже загрозливого. Вѣ четверъ на польскє Воєнесєє около 10 години рано выбухъ на дворекѣ тоць огонь. Почавъ горѣти плѣтъ и легко могла була займѣти ся велика стѣрта соломы на тоць а за нею село (бо вѣтеръ вѣявъ відъ стѣрты в село), якъ бы люде зъ громады не прибігли була в часъ та не розбравли плѣта и огонь погасили. Треба знати, що доккола Бартельдого двора и того току безрастанно патрулює войско, в скарбовій стодолѣ коло току стоить заквартированное войско, а на тоць не має приступу нѣхто кромѣ фѣльварочной службы. Отже огонь счинивъ ся або зъ цѣгара (хочъ трудно припустити, абы хто кидавъ цѣгару на тоць, де сирѣвъ натрушена солома), або бувъ підложений злобною рукою. Але чия? В декий познати, що огонь выйшовъ відъ фѣльварочной службы и в тѣмъ дуѣхъ громада подала доносєнє до суду; але певныхъ доказівъ немѣ, бо виновника не схоплено. А зъ той пригоды може вийти таке, що Бартельдъ и услужий ему духи готовѣ розголосити, що огонь выбухъ зъ вини стрейкарівъ (хочъ они власне найбільше гасили и були zagrożені) и Бартельдъ готовъ жаждати не болѣше войска (кажуть, що вже навѣвъ телеграфувать по конницю). Бѣдѣ нашъ люде! — бо в тѣмъ ситуація обороны дуже тяжка, позаякъ все на нихъ ба...

Мимо того Пандовчанє тримають ся твердо и стрейкують далше...

Зъ спѣльныхъ делегацій.

На повидѣ засѣданю австрійской делегації в суботу першій забравъ голосъ п. Мавтнеръ. Вѣтъ закинувъ Молодочехамъ, що в делегаціяхъ вытѣгають чєско-нѣмецку справу, а рѣвночасно міністрѣмъ заграничныхъ справъ закидають, що мѣшає ся до справъ внутрѣшной політики. Обговорюючи справу тарномъ бесѣдникъ сказавъ, що конечно рѣчею є якъ найскорѣйше установити цлову тариѣу и приготувати ся до переговорівъ в ціла заключеня торговельныхъ договорівъ. Коли австро-угорска угода до сєи поры не буде полагождена, то міністрѣмъ заграничныхъ справъ цѣлкомъ не буде можъ позавидувати его роль. Бесѣдникъ промовлявъ далше за цловыми союзами зъ европейскими державами и высказавъ признанє министрови войны за его розпорядженє улекшующє войскову службу австрійскимъ купцамъ занятымъ торговлею по за границами державы.

Делегатъ Пацакъ заявляє, що Чехи доперва тогды взяли ся до обструкції, коли побачили, що така тактика принесла Нѣмцямъ побѣду. Мамо 3-лѣтнюю обструкцію Нѣмцѣвъ, теперъ закидають, значить, що они хочъ заключити спокій, значить, промѣнь и державу. Чехи були бы дураками, коли бы домагали ся утисненя нѣмецког народности в Австрії. Чехи домагають ся лише рѣвноправности, в краю в котромъ культурно и материально стоятъ такъ сильно якъ Нѣмцѣ, и в котромъ виробѣмъ творять болѣшность. Не Чехи завинили упадокъ Австрії, але ті, що противъ историчного розвою народѣвъ выстѣпають зъ централістичною и германізац іною системою. Угорщина є в розцвѣтѣ (чи таковы народы Угорщины? Ред.), бо тамъ зъ тою системою відъ давна збраво (де се бесѣдникъ вычитавъ? Ред.). Коли-бы Чехамъ дали те саме, що мають Мадяре (чи право гнобленя другихъ народѣвъ? — Гарній забатанка чєского демократа! Ред.) то они були бы не лише вѣрными подданными своего цѣсара, але причинили бы ся также успѣшно до скрѣпленя державы. Нѣмцѣ также переконали бы ся про добродѣйства такого самостоятельного заряду. Коли Чехамъ закидають, що они пішли до Москвы, то треба пригадати, що Нѣмцѣ пішли до Нѣмеччины и на зборахъ уряджуванныхъ стоваришенємъ *Alt-deutscher Verband* выголосували промовы противъ Австрії. На Балканѣхъ всѣ народы ненавидять Австрію (министеръ Голуховскій: Такъ не є!). Народы ненавидять єя цѣлкомъ певно. В Болгаріи и Черногорѣ нема нѣ одного прихильного Австрії сторонництва. Три державный союзъ приносить болѣше користи Нѣмеччинѣ антажованій зъ угѣхъ сторонъ, якъ Австрії. Бесѣдникъ домагє ся помноженя консулятѣвъ и запитує министра про судѣбу ухвалъ конференції в Гаагѣ. Полудневно-африканска война давала найліпшу нагоду до введеня в житє сѣхъ ухвалъ. Бесѣдникъ думає, що є в згодѣ зъ цѣлымъ чєскимъ народомъ, коли министрови заграничныхъ справъ высказе цѣлковитый бракъ до вѣра.

Делегатъ Козловскій підносєть конечность мирової політики на вѣ и внутрѣ, домагє ся нѣжнародного договора для охоронѣ работниківъ и управлѣненя часу праці, дальшого розвою ухвалъ гаског конференції. Домагє ся дальшого розширеня ліній пѣвнѣчной и полудневног, оживленя триєстенской торговли и взагалъ управлѣненя и доповненя торговельног сѣти каналѣвъ. Бесѣдникъ высказує гадку, що тактика чєского народа

выходить поза границѣ оправданій політичныхъ ставовискомъ. Чєскі послы зашкодять собі и державѣ, коли сєи тактики дальше будутъ держати ся. Бесѣдникъ кончить признаніємъ для „невычайныхъ заслугъ“ Голуховского.

Делегатъ Вахнянинъ обговорювавъ голвно справу єміграції и вызывавъ министры, абы зробивъ що може в тѣмъ напрямѣ, абы в Канадѣ рускій голопы не лишили ся безъ оушки и мали нагоду задержаня вѣры своихъ батьківъ.

Череглядъ політичный.

До вѣдєнскихъ дисениківъ доносать зъ Будапешту, що молодочєскі послы зъ найбільшою рѣшучєстію заперечують вѣсти, що ихъ сторонництво розпочало якъ-небудь кроки єміграцій до переговорівъ зъ Нѣмцями. Здає ся отже, що конверсція мужівъ до вѣра лѣвицѣ, про котру гово, єно, що займе ся якимьсь предложєніємъ зъ стороны Чєхѣвъ, займе ся выключно тактикою нѣмецкихъ сторонництвъ. N. W. Tagblatt думає, що Нѣмцѣ взагалъ супротивъ занєсеня языковыхъ розпоряджєвъ и супротивъ чєского обструкції не мають нишон дороги, якъ лише парламентаріу, а не компромісѣвъ и позакулісовыхъ переговорівъ. Нѣмцѣ цѣлкомъ не думаютъ такими переговорами скрѣплювати захитаного тактичного ставовиска Чєхѣвъ в парламентѣ.

Вѣдєнскій кореспондентъ Могавск-но Otlic-ы телеграфує, що вызначный членъ католичского-людского сторонництва поинформувавъ его, що правительство не думає про розвазанє палаты, а хоче лише накинуги палатѣ подѣлатъ відрочєня новий регуляцій и ввести на подѣлѣ § 14 проектъ языкового закона. Языковой законъ для Чєхѣвъ має бути не амнієний, в законѣ для Моравы будутъ амнієний деякі лишь постановы.

Вчера відбули ся в Пратерѣ зборы о сѣлныхъ у Відні Чєхѣвъ, на котрыхъ запротєстовано противъ ухвалєного Дол'шино-австрійскимъ соймомъ *lex Kolisko*. На підє авѣ того закона у всѣхъ публичныхъ школахъ Дол'шиномъ Австрії выкладовымъ языкомъ має бути выключно нѣмецкій языкъ. По зборахъ участники урядили похѣдъ черезъ Пратерштрассє до мѣста сѣлваючи чєскі національній пѣсєня. Поліція арештувала кілька осібъ, котрѣ ставили опѣръ в ридженямъ органѣвъ публичного безпечєнства.

Зъ Царгорода доносєть, що цѣле альбаньске населєнє заосмотрило ся в оружіє а турецкє правительство потерпѣє, що в Альбаніи выбухне повстанє. Населєнє буде домагати ся автономіи. Зъ округѣвъ заселєныхъ Вѣрменами, также надходить грѣбній вѣсти. Курды, надъ котрыми турецкє правительство стратило всяку власть, допускаять ся тамъ страшныхъ надужитъ. Рагуючи свое житє, богато вѣрменскихъ родинъ утѣкає до Россіи або приймає исламъ. Говорять, що молодотурецкє сторонництво приготувалє манифєстъ до державъ.

Письма зъ краю.

Зъ Равщины. [Равска Русь.]

Равщина, в котрій підчасъ славныхъ Бадєнскихъ выборовъ 1897 р. выивавъ ся бувъ сильный рухъ народный, коли то передъ выборами відбулись в Равчинѣ дуже численый вѣча, а то в Угнѣвѣ, Равѣ рускобѣ, Немировѣ и Потылицѣ, а результатомъ сѣхъ вѣчъ було, що кандидатъ противникѣвъ не дѣбѣвъ авѣ одного голоса зъ сѣбѣ в V. куріи, а нашъ 199 противъ 59, а при выборахъ зъ IV. куріи же 120 наеупротивъ 80 и болѣшихъ голосѣвъ, — відъ того часу зногла ся и помалу адѣрмала, а теперъ уже ситѣ такъ крѣпко, що и єрихонска труба не розбудила-бы єя. Були зъ-разу одиницѣ, що хотѣли єя будити зъ дрѣмоты, але и ті вже махнули рукою. Не знаємо, якъ догдо она буде спати, але то певно, що коли у Відні загравѣтъ вѣ трубу — але не брихоньску, лишь до сойму або до рады державной, то лєдѣн чи Равска Русь стане, а якъ встане, то вѣ запоморѣ сѣу не адужає дати рады. „Равска Руска Рада“ вже не истує, філія „Просвѣты“ авѣ ухомѣ не рухнє. Що буде?.. При послѣднихъ доповняющихъ выборахъ до сойму вѣ надолѣтѣ м. р. показало ся, що мы такі зъ просо-ны не адужаємо!

Показало ся, що у насъ ситѣ нема — треба відпочати. И то правда, ситѣ у насъ дуже скупѣ. Свѣтскихъ интелігентѣвъ такъ лѣтъ нема [тѣ, що є, самі не знаютъ, якого они духа або бодай обрада]. Духовенство зъ рѣзныхъ партій, убѣждєний и понатій, котрѣ нѣгдє и школы не отбарають ся не аснимлюють ся. Є у насъ и старѣ бюрократы, для котрыхъ вѣдѣла єсть все, є делікаты, що противника адучого зъ кулакомъ стрѣчаютъ вѣ гласѣ-рукавичкахъ, є рабѣаты, фуріаты, дуже дражливы, але лише що-до своєй власной особы, єи аристократы, котрыхъ засада: „держи хлѣпа zehn Schritt vom Leibe“. А проча бра-

такъ повєсти справу, що пропаганда рѣшила затвердити лѣвобиску капітулу, а навѣтъ выговнала була одѣвту буллу. Однакъ довѣдавъ ся о тѣмъ агєнтъ латинского єпископату в Римѣ, котрому поручивъ Сѣраковскій пильнувати справы, и такъ потрафивъ переконати кардиналѣвъ, що они не предложили буллѣ до підпису панѣ, а вытолковали, що утворєнє капітулы у Львовѣ було бы латинскимъ нововведеніємъ, котрє аробило бы лихє вражѣнє на всѣхъ православныхъ и відтручувало бы ихъ відъ католической церкви. Папа велѣвъ буллу зничити, а грошѣ, які зложивъ єпископъ Шептицькій на выготовленє и експедицію буллѣ, велѣвъ звернути єму. Левиньскій, огрѣченный такимъ нєлюбяльнымъ поступованіємъ польского архієпископа, що навѣтъ власть духовой вводивъ в блудъ, абы допяти свои цѣлы, написавъ терпкий слова: „Вы поробили насъ хлѣпами и яко віддану дѣли бы вы рускимъ крылошанамъ ордеры зъ морквы [„marchiewne ordery“, задержавши золотѣй відданка для своихъ“.

Теперъ звернувъ єпископъ зъ крылошанами цѣлу форєу на Відєнь. Найперше аформувъ правительство дуже точно о внутрѣшнихъ устроє руског церкви, про відносини міжъ клиромъ, про долю та потреби сѣльского народу, а відтакъ підносєть бажанє, щоби правительство потвердало лѣвобиску крилосѣ, в Римѣ робити заходы, щоби тамъ до-стали ароботу на крылосѣ, та домагє ся усунєня Василіанъ изъ св.-юрского монастыра и зъ церкви.

О се ведє ся борба шѣтєльнѣ.

Василіанє бажали перевєсти справу в свою користь и тому постарались у Відні о могучихъ протєкторѣвъ и поручили ведєнє

28 н. ст. мая 1900
[Цена подана въ копейках]

Львовъ: Пшеница стара 15'20 до 16'—, пшеница нова — до —, жито старе 12'— до 12'50, жито нове — до —, овесъ старый 11'— до 12'—, овесъ новый — до —, хмѣль пашинный 10'50 до 11'—, ячмѣнь броуарный 12 — до 13'— горохъ пашинный 11'50 до 12'—, до варена 14'50 до 28'—, выка 13'25 до 14'—, насѣне льняне — до —, насѣне конопле — до — бѣбѣ — до —, бокъ 11'20 до 12'—, гречка 18'— до 19'—, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до — конюшина шведска — до — кукурудда стара 13'— до 14'—, кукурудда нова — до —, рпакъ 21'75 до 22'50, хмѣль старый — до —, хмѣль новый за 10 вѣло — до —, оковита готова за 0.000 литръ 39'15 до 39'60, на гермѣн 38'— до 37'—

Телеграмы.

Відень 28 мая. Збори власників ко-
палень ухвалили резолюцію протестуючу ду-
же енергічно против законодатного устано-
вленя 9-годинного дня праці в копальнях.
Резолюція заявляє, що власники копалень
ведуть боротьбу не за права власності, а за
— Доповняють вибори до ради громадської,
заряджені в наслідок зміни ординації ви-
борчої для міста Відня, експонувалися на по-
буду антисемітства. На 46 мандатів 41 здо-
були антисеміти а 4 ліберали, а то в жидів-
ській дільниці Леопольдштадта.

Новий Йорк 28 мая. Прийшла тут
вість, що у всіх японських пристанях за-
кладають торпеди. Американські дивізіони
гадають, що Японія приготувала ся на най-
ближній час до воєнного конфлікту.

Брукліна 28 мая. Дивізіони доносять, що
в Кенту відбуло повстання муринських пле-
меней, котрі в кількох місцевостях по-
мордували багато білих.

Лондон 28 мая. Бури покинули стано-
виска над рікою Валем і розложили та-
бор під Магтоном на полудне воді Йо-
гансбург. Их командири радять тепер
можна на що придати ся. Франці перейшов
ріку Валь. Генерал Келі-Кені посуває
ся наперед і уратувати майже всі мости.

Лаше в одній мисці Бури знищили част
моста. — З під Мафінга Бури цофнули
ся в концентрувати ся в мисці віддаленій
о 10 миль від міста, аби спинувати даль-
ший похід Англії.

Преторія 28 мая. Деветь доносить, що
Бури на ново обсадили Гайлброн в по-
внічно східній Оранія. — Судь улюблених
обжарованих о викидані експлозів в Йо-
гансбургський арсенал.

Шангай 28 мая. Боксери знищили два
села і вимордували багато християнських
мешканців. Полк війська висланий против

Боксера впасть в матню. Убито командан-
та і 26 воїнів.

Пекін 28 мая. Хінське правительство
выслало до дипломатичного тіла ноту з
припискою, що в короткім часі алявти
рух Боксера. В одній місцевості Боксе-
ри ударили на хінську конноту, котра стра-
тила 70 людей в убитих і ранених.

Надоболане.

КОПЕРНИКІЙ І СИНІ

Оптики і Механіки у Львові площа Га-
лиця ч. 1., против Банку Гипотечного на
платформах площі Галицян

порука в веденні
выборів і по цінах
найдешевше
окуляри, цисери,
дюрнети, біноклі,
далековиди, бароме-
три, термометри, мі-
крометри, юпи, ком-
паси, райскай, тасми міричі, піони, лібелі,
манометри і т. п.

Уряджене двобічне електричне.
Всякі напрямки податують ся як най-
шорше і найдешевше 4185

Франца Вільгельма
антикаря в Neunkirchen
(Niederösterreich)

ПРОЧИТАЮЧУ

ГЕРБАТУ

можна дбати у всіх антиках по
1 ар. а. в. за пачку. 44 3-3

ПОДЯКА.

Тяжкій ударі постиг
наш дн 5 цвітня с. р. Не-
надійна смерть видерла нам
найдорожшого мужа і втіля,
полашавши в серцю нічому
не даючи ся уконти раву.
Однією розрадою в на-
шій горі було сподію-
ватися правдивих приятелів і
другів бл. п. мужа і вті-
ля, що відвідували покій-
ного в його довгій слабості,
потішали нас в воді
супроводили на місце віч-
ного спочинку.

Сердечно передовсім
складаємо подяку Их Пре-
освященству Константину,
що в широкій, теплій
словесній заявці нам своє
сподію, Веселітлівий і
Высокопреподобий Капіту-
ль, що зволила ласкаво в
лиці Впр. о. крилошанина
М. Мрича взяти участь в
похороні, Веч. оо. Василі-
анам, що за час цілої сла-
бості покійного спіннали
радо з кожної помічю
духовною, всім Впр. і Веч.
Отцям трох декаватів,
що взяли участь в обряді
похоронній, якь наконці
всім тям В. Панам, що
було лично, будь писмен-
но заявили нам своє споді-
ю.

Свєце белєкій в маю
1900 р.
Олімпія Чернецька з
дтьми.

XXXXXXXXXXXX

ПОМОЧЬ в
приглуховатим!

Через майже невидимий
в усь безнастанно і неа-
мтно даючи ся носити ле-
дні 2 см. великий

„ЗВУКОЛОВ“

[Schallfänger] „Auris“

Для кожного приглуховатого
уха потреба одної приладу.
Ціна за пару 7 коронь за шту-
ку 4 корони, оплатно за по-
сылкою

ТОВАРИСТВО AURIS

Robert Noa

280 Nienburg a/W Langestr.

XXXXXXXXXXXX

Старший священникъ

вдовець, самъ одинъ, глядя
женщины интелігентной в се-
редній вѣкъ до заряду дому
и щоби розумѣла ся на кухні.
Адреса: И. Бар. в Деговѣ,
п. Подкамънъ к. Рогатина.
282 1-3

200 МАШИНЪ ДО ШИТА ДО

выбору. — Пайльшій до
газету. Ратами 66 ар. готовкою
60 ар. Наука газету безплатно.
Прому жадає ціниціковъ. Го-
сифъ Іванчикъ, Львовъ Ана-
демічна 26. 248 7-16

XXXXXXXXXXXX

Свѣтлои славы магазинъ обуви

С. Е. и Г. МІХЕЛЬШТЕДТЕРЪ

у Львовѣ

тільки в Грандъ Готели ул. Кароля-
Людвіна ч. 13.

Потребую безпроводочно
приватного учителя Русина,
щоби приготувати дѣтей до
4-го або 6-го класу Гимназіаль-
ной. — Августъ Левничій, па-
рохъ в Коршовѣ коло Коло-
мишъ. 283 1-3

КОМАР

двотимісний гумористич-
но сатиричний.

Одиникий гумористичний
ілюстрований орган на Русі. Ва-
да і за редакцію одіна: ван
Кунцевич.
Ціаційна передплата вноситься
2 ар. на пів року і ар. щотрічно
1 ар. Редакція і адміністрація:
Львів, ул. Димитровська ч. 23.

СВОБОДА

письмо політичне, просвітне і
господарське для народу.

Выдає і за редакцію відповідає:
Володим. Охримович. — Редакторъ
просвітно-господарської часті: Ва-
славъ Береза, учитель господарства.
Ціаційна передплата вноситься
2 ар. на пів року і ар. щотрічно
1 ар. Редакція і адміністрація:
Львів, ул. Ботна Крижова ч. 6.

Воді 1 (13) сѣчня 1897 виходить
у Львові що четвергъ (на місці
популярнихъ газетокъ „Батьківщина“
і „Читальня“) тиждєва попу-
лярна газетка.

КАВУ

в 5-кіловихъ жѣсточкахъ франко
по 9 ар. 20 кр., 10 ар. 20 кр., 10 ар. 70 кр. і 11 ар. 20 кр.

ВИНО

в 5-кіловихъ барилочкахъ франко
по 3 ар.; 3 ар. 30 кр.; 3 ар. 70 кр.; 4 ар. 10 кр.;
4 ар. 50 кр.; 4 ар. 90 кр. (Дорожній вина флашми)
высылає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ І ФІЛІИ.

92 117-?

Ведені дотеперъ

Галицкимъ акційнимъ Товариств. Гандлевимъ

дѣл:

Вуголь камѣнный, Сикавки і прибори пожарні,
Вужѣ партій і гумові

обняло ново-отворено

Львовське Бюро гандлеве

при улиці Костюшка ч. 4. 221 14-59

Цє. корол. уприв.

Рафінерія спиритусу, Фабрика рому, лікерів і оцту

Юлія Миколая Наслѣдниківъ

Якова Шпрехера і С-ки

у ЛЬВОВѢ

порука старі горѣлки польскі, розолісы, лікери,
руми правдиві з Ямайки, коняки, спиритусъ, „Вон-
гоут“ на малини, такожъ правдивий оцетъ спіри-
тусовий. 346 16-?

Склады для міста: улиці Галицян ч. 1. — і улиці
Коперника ч. 9.

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

В белетристичній серії видані вийшли досі отсі книжки:

№	Назва	Ціна
1.	Отефан Ковалі: Дезертир і инші оповіданя	80 кр.
2.	Іван Франко: Поеми	80 "
3.	Ольга Кобилянська: Покора і инші оповід.	70 "
4.	Іо де Мопсан: Дика пачі і инші оповід.	65 "
5.	Іван Франко: Полуйка і инші борисел. опов.	70 "
6.	Наталія Кобилянська: Дух часу. Оповіданя	80 "
7.	Кнут Гамсун: Голод. Роман	1.10 "
8.	Леся Українка: Дума і мрії. Поезії	80 "
9.	Ст. Ковалів: Громадські промисловці	80 "
10.	Уілліам Шекспір: Гамлет. Принц данський	90 "
11.	Генрик Понтопідан. Із хат.	70 "
12.	Вогдан Ленскі. 3 життя	60 "
13.	Г. Гауптман: Візанн Генселя	80 "
14.	М. Коцюбинський: В путях Шайтана	80 "
15.	Шекспір: Приборкани Гоструха	70 "
16.	Павас Мирний: Ліхі Люди	60 "

Книжки сєї серії опраковані в полотно.

II. серія (брошури):

1.	К. Кавці: Народність і її початки	30 кр
2.	Фр. Е-тельс. Людвіг Фаєрбах	25 "

467 2-2

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

ГРЕБЕНОВЪ (КОЛО СКОЛЬГО)

чудово гарна мѣсцевість, положена на рѣвннѣ надъ рѣкою
Опорою, а обвита довкола высокими горами мовъ гребенями,
покрытими буїними лѣсами шпильковими.

Середъ тої чаруючої природи устрочий

Пансіонъ Глинського

достарчає

мешканє вразѣ зъ услугою і добру та поживну страву за
цѣну водѣ особы денно 2 ар. 50 кр. і выше: рѣвницю вѣ
цѣнѣ становить мешканє.

Для ужатку гостей побудована дуже простора сая, а
великі веранди довкола неї дають можливість користати зъ
свѣжого вѣдуха і підчасъ одоты.

Пансіонъ отворений цѣлий рѣкъ.

Листы адресувати: „Пансіонъ Глинського, Гребеновъ“
або „С. Глинський, Варшава, Маршалковска ч. 8.“

Комунікація зъ Гребеновомъ дуже добродна: Станція зе-
лѣзницѣ, урядъ поштовы і урядъ телеграфічний вѣ мѣсці
і 5 минутъ ходу віддалені водѣ пансіону. Десять минутъ
вады зъ Скольго, година зъ Стры і три годины зъ Львова.
Въ порѣ лѣтній три поїзды денно приходять а три відходять
зъ Гребенова. 246 10-25

Машины и знаряды господарскі

зъ перворядныхъ фабрикъ
можно купувати за посередництвомъ

„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ“

у Львовѣ

а именно:

Сѣчкарнѣ ССХ зъ 2 ножами і 1 колесомъ	по 54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН зъ 3 ножами і 2 колесами	„ 56 „
Сѣчкарнѣ ТН зъ 4 ножами і 2 колесами	„ 59 „
Мылники до чищення збѣжа системы Бакера	(100) „
Мылники до чищення збѣжа лекші	„ 64) „
Молотѣльнѣ ручні	„ 170 „
Кранчѣ до буракѣвъ	„ 60 „
Тисначѣ (гнѣтѣзники)	„ 130 „
Прасы до олію	„ 230 „
Плуги ковальскіи работы зъ колѣсницами	„ 32 „
Косы зъ стирѣйскои стали довгѣ: 60, 70, 80 см.	по кор. 1.00, 1.20, 1.40

[Косы можна набуті по вѣбѣ складахъ „Народной
Торговлѣ. На 5-кілеву посылку вѣе 8—10 копѣ.]

Окрѣмъ того можна купувати за посередництвомъ „На-
родной Торговлѣ“ і инші машины і знаряды господар-
скі по цѣнахъ фабричнымъ.

ПРИМѢТКА. Плуги і косы продають ся лише за готовку і безъ
опусту. При сѣяковій уплатѣ за сѣчкарнѣ дав
ся 5%, опусту а за всѣ прочіе машины 10%, опусту.
Допускає ся і оплата ратами (зъ выимкою і зъ
голь і копѣ) за окремою умовою і порукою, од-
наль вѣ томъ случаю не признає ся никакихъ
опустѣвъ.

Застерѣгає ся можлива пѣзнійша змѣна цѣнъ!

Народная Торговля.

267 2-?

Розкладъ вѣзды поѣздовъ желѣзничныхъ важныхъ водѣ 1 мая 1900.

пѣсля часу середко-европейского [пѣдмѣршого о 26 минутъ водѣ часу львовского.]

посп.	оооб.	приходить до Львова	посп.	оооб.	відходять зъ Львова
День					
6:20	3ъ	Черновѣць, Іцкань, Станиславовъ	6:25	до	Лавочного, Пешту, Борислава
7:45	„	Янова (гол. дворець)	6:30	„	Пѣдволочискъ, Одесъ, Козовы, г. д.
8:05	„	Лавочного, Калуща, Хирова	6:35	„	Іцкань, Букарешту, Радовицѣ
7:40	„	Тернополь, Бродѣвъ на Пѣдзамчѣ	6:41	„	Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамчѣ
8:00	„	„	8:30	„	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣднѣ
8:15	„	„	8:40	„	Вѣднѣ, Хирова, Стружа
8:50	„	Сокаля, Равы рускои (гол. двор.)	9:15	„	Янова
8:50	„	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	9:25	„	Пѣдволочискъ зъ гол. дѣрца
11:45	„	Ярослава, Любачева	9:35	„	Черновѣць
11:55	„	Іцкань, Станиславъ, Козовы	9:42	„	Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамчѣ
12:55	„	Янова на гол. дворець	—	„	Велѣдъ, Равы, Любачева
1:35	1:15	Кракова, Вѣднѣ	1:35	1:35	Пѣдволочискъ зъ гол. дѣрца
1:45	„	Скольго, Хирова, Калуща	2:05	„	„
3:30	„	Іцкань, Станиславовъ, Гусятина	2:45	„	„
2:55	„	Пѣдволочискъ на Пѣдзамчѣ	2:55	„	Іцкань, Гусятина, Керезмежа
5:40	„	„	„	„	Кракова, Вѣднѣ, Хабѣки
5:17	„	„	„	„	Ярослава
6:00	„	Сокаля, Велѣдъ, Любачева			
Ночь					
12:30	12:05	3ъ	12:40	до	Кракова, Вѣднѣ, Берлина
7:31	„	Черновѣць, Букарешту	2:51	„	Іцкань, Констанція, Букарешту
8:12	„	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	4:15	„	Кракова, Хирова, Коросна
3:45	„	Пѣдволочискъ на Пѣдзамчѣ	4:35	„	Станиславовъ
8:40	9:45	„	6:30	„	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Варшава
„	„	Кракова, Вѣднѣ, Самбора, Сіюка	7:25	„	Лавочного, Мункача, Хирова
„	„	Хирова	7:10	„	Сокаля, Равы рускои
„	„	Іцкань, Пѣдзамко, Козовы	7:33	„	Тернополь зъ гол. дѣрца
„	„	Кракова, Вѣднѣ, Любачева	9:12	„	Янова 1/2 до 3/4, 1900 вѣдочко
„	„	Кракова, Вѣднѣ, Пешту, Сіюка	10:40	„	Іцкань, Гусятина, Радовицѣ
„	„	Іцкань, Козовы, Пѣдзамко	10:50	„	Кракова, Вѣднѣ, Іцкань
10:12	„	Пѣдволоч. Бродѣвъ, Кошчанинѣ	11:—	„	Пѣдволочискъ, Бродѣвъ г. дѣрца
10:30	„	„	11:23	„	Гришалава Пѣдзам
10:15	„	Лавочного, Хирова, Пешту			

ЗАМѢТКА. Лѣра нѣчна числитъ ся водѣ 6 години вѣчеромъ до 5 години 59 минутъ рано. — Бюро нѣсюр-
маційно ч. к. желѣзницѣ державной при ул. Красацкѣ ч. 5.

ДЗІЛО

Виходить у Львові ще дві (крім ходів і рушниць святі) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найнауковіших поглядів“ виходить в аторок, а в аторок і п'ятницю на перехідному разі в Діло.

Передплата і експрессі приймають: у Львові адміністрація „ДЗІЛО“ в Ваторіч 24. Центральне бюро оголошено: ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет: Ал. Кароля Людвіка 9, в А. Ольшеского ул. Каліні-Вжого 2; — в Ярослав: Л. Крижановскі; — у В. уні: М. Дука, І. Сеїстаті; Р. А. Ріхтер, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haaenstern & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт в Гамбург: М. Haaenstern & Vogler.

Передплата на „ДЗІЛО“ і напечаток за в'їздом в Лівоні.

Передплата на „ДЗІЛО“ з літер. додатком:

в Австрії: за границею: на цілий рік . . . 16 ар. на цілий рік . . . 22 ар. на пів року . . . 8 ар. на пів року . . . 11 ар. у Львові: на цілий рік . . . 14 ар. на пів року . . . 7 ар. на чверть року . . . 8 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під т. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереження. — Рекламічні неоплатні вільні від податку. Неодиноке число коштує 6 ар. на пров. 7 ар. Оголошення вносять ся по ціні 10 ар. від одної сторони експрессом або як місяць а в рубриці „Надобно“ по 25 ар. в. в. Подана і який доносек призначений коштує за пів 15 ар. від експресса.

За кульсами парламенту.

В неділю розпочали ся у Відні наради президії клубів лівонів. Нїхто не знав яка була безпосередня причина скликання сесії наради. З пригвозди до конференції, яка була уміщена в N. fr. Presse мож було заключити, що Чехи звернули ся до Нїмців з якимись угодними пропозиціями. Тимчасом чеські діячки задементували сю „зобов'язану качку“ Новои Прессы. Органи парламентної правди повідомляють цілком відважно конференції так, що Нїмці котрим чеська обструкція і розбиті правди дуже на руку, радять не над'їти, як довести до угоди, але над'їти унеможливленням всякої угоди, всякого компромісу, котрий мав би Чехові погостити з рештою правди і в той спосіб відторгати в даній силі автономно-консервативну парламентарну більшість.

Про наради на тій конференції знаємо лише се, що „з найближчого жерела“ подає Sonn. u. Montags-Ztg.: „Конференція не ухвалила жодної офіційної річки в справі дальших переговорів в якомусь справі і не прийшла також до рішучого результату. Оскільки можь предвидіти, будуть відбавати ся лише необов'язуючі дискусії міжь проводниками Нїмців і Чехові в Будіпешті. Чи они доведуть до якого результату, нїмці очевидно ще не можь сказати. Ожидана дискусія веде ся над'їти знесенням розпоряджень Кіндінгера і чеським язиком у внутрішній урядовій службі в замкнених чеських округах. Чехи мали заявити, що за ті дні уступки відступити відь обструкції. Деякі бесідники протизивали ся частковому погодженню лозових законів, заявляючи, що они становлять одну цілість. Що до чеської обструкції, то через неї Нїмці не можуть зречи ся національних прав. Засадничим жаданням Нїмців в управлінні лозового питання. Внесення в справі уступок, котрі би спонукали Чехові відступити відь обструкції відкинуто.

В справі поборювання обструкції конференція ухвалила, кождо амфіраючу до сесії акцію правди, оскільки би она не була порушенням регулярності, після своїх сил попарати і стремити до утворення сильної „більшости для порядку денного“. Однак ініціатива мусить вийти відь правди.

В делегатійних кругах высказують надію, що акція, яку тепер навязано з одного боку з сторонництвом лівонів, а з Чехами з другого боку, доведе бодай до того результату, що буде можливе парламентне погодження бюджету і пропозиція на нестиційного фонду.

N. W. Tagblatt доносить, що коли би зазначено тепер угодна акція розв'язала ся, правительством склике конференцію сторонниць протизивати обструкції і зажадав відь них обов'язуючих постанов, що мають на цілі поборювання обструкції. Коли покаже ся, що правди не хоче попарати поборювання обструкції всімь можливимь средствами, наступити розв'язання палати. Перед тимь однак президент міністрів Кербер поставити справу своєї димісії, яко пытане дов'їри.

Narodni Listy обговорюючи обструкцію в парламенті і стаючи в обороні, троять Полякам і взагалі правди, що коли буде заявлений польско-клерикально-імперський союз з лівонією, то Чехи постараються о зложення опозиції з чеських властителей великої посібности, молоді Чехові і християнсько-славянського клубу, в наслідок чого нинішня правди знайшла би ся в меншості о 120 голосів. Міністерська криза також в неминує, а беруть в ній участь три міністри.

Руске Товариство педагогічне.

II.

До виділу Товариства належать в посвідомі році: голова Едвард Харкевич, директор руского гімназію у Львові; заступникь голови проф. Іларій Огоновскій; секретарь учитель Іосиф Танчаковскій; касирь Коет Паньковскій; контролерь учитель з Клепарова Ілія Чижь; члени виділу: Ольга Бараньська, учителька у Львові; професор руского гімназію Вас. Вилецкій, проф. Ілія Копорудь, проф. д-р Мих. Пачовскій, учитель з Збоньск. Ів. Строньскій, учитель з Миклашева Андрій Яворскій; вбача заступники виділових: проф. д-р Волод. Коцовскій і учителька Марія Вилецка та Теоф. Огоновска. До контрольного комісії належать: о. Ал. проф. Стефанович і проф. Петро Огоновскій.

Із справозданія виділу Товариства, виданого друкомь передь загальними зборами, котрі відбудуть ся в лат. Зелений свята в Станиславові, выймемо отей подробиці:

В р. 1899 мавь виділу 13 засідань. В справі політичних платив народнихь учителей заходив ся виділу в порозумінню з чеським Spolkomъ jednoty učitel'skych.

Число членів Товариства і дохід з членських вкладокь подали ми вчер.

Для збрана фонду на бурсу для учительських синів розблено по краю блок цеголок і видано стійний календарь. Богато світських і духовнихь Русинів, а також уряди громадскі с'їз і мїст та повітові ради понадедали щедри дари, — як каже ся в справозданню. Але на нинішній місяць довідуюмо ся, що фонд бурси, уміщений на книжочці „Красного Союза кредитного“, выносив в концї 1899 р. 336-17 ар., а сума не то не велика, але протизив дуже мала.

Богато заходив ся виділу петиціями так в справах Товариства як і в справах руского школярства. До міністерства внесено петиція: в справі зв'їзної реформи науки руского язика, заведеної торбк в середнихь школах з польськимь викладовимь язикомь, і о заснованні женської семінарії з рускимь язикомь викладовимь у всхідній часті краю (об'ї внесено д. 25 мая 1899 р.), відклик в справі несприятливихь намістництвом до відомости статутів Товариства (28 мая 1899) і ургент в справі неполадженія того відклику (д. 26 с'їчня) 1900). На всі ті подана нема доси жадної відповіді. Мавь заявляв ся в конституційній Австрії вже такі звичай — мовь би основний закон, що правительство не відповідає на жадні інтерпелляції, петиції, відклики, ургент; оно глухе, і треба би хіба аж з гармат стрільати, щоб прочуло.

До содму подавало Товариство о підмоги на видавництво „Учитель“, „Дзівка“ і бібліотека, на бурсу для учительських синів, на курс науки руского язика для дівчат львівськихь шкіл при женській виділовій школі, на институт для хлопців, а також в справі зложеної женської семінарії учительскої з рускимь викладовимь язикомь у всхідній часті краю і о зрівнянні платив учителей з платнею трохь найвищихь урядничихь рангів та о зняженні лівонь учительскої служби. У відповід на ті петиції признач сойм на видавництво „Учитель“ 500 ар., „Дзівка“ 200 ар. на бібліотеки 300 ар.; нинішні петиції не полагоджено.

До крайньої ради школярів удавало ся Товариство з петиціями в справі руского дїловодства в школах з рускимь викладовимь язикомь, в справі лівонь успішного науки руского язика о именованні відповідаю укаліфікованихь учительських сил в урядженні приготування курсу для учителей виділовихь шкіл; дальше в справі заведення по школахь мап, глобів і

атласов з рускими написами, о заведенні обов'язковон науки руского язика у всіхь дівочихь школахь всхідної Галичини та о роздїлї субліон до теперь посади учителя руском мови в учительськихь семінаріях у Львові. Справозданне не згадує нічого, чи петиція ті полагоджено чи нї; мабуть нї.

До окружної ради школярів міста Львова і до ради міста Львова внесло Товариство петицію, щоб для лівонь успішного науки руского язика науку сю віддавано в народнихь і виділовихь школах у Львові досвіднимь і вповни укаліфікованимь учительськимь силами.

Торбк отворило Товариство 5 класу виділовихь шкіл дівочих, а сего року 6-ту. Школа поміщена при ул. Ворменьскій ч. 2. Торбк було в 5 класі 30 учениць, сего року в 5 кл. 32, а в 6-й 37 учениць. Уладженє класу коштувало около 300 ар.; крім сего куплено такожь фісгармонію. Учат в сій школі: о. Дам. Лопатиньскій, Бараньська, Арданьська, Кулачовська, Прохнївська, Вилецка, Огоновска, Паньковска і Родольскій. Управляє нею дир. Харкевич. Торбк в другій півроці уладжено при школі безплатний пополудневий курс науки руского язика для дівчат львівськихь шкіл; на курс той ходило 100 учениць. Сего року уладжено такі самі курси в листоваді. Товариство ладить ся видати на разі для сесії виділовихь шкіл Руску Читанку в Історію рідного краю. На удержання 5-ти класів сесії школи дав сойм 800 ар. підмоги; причинили ся такожь і рускі товариства датками в загальній сумі около 300 ар.

Управою женського институту займає ся комітет, до котрого входять: голова дир. Харкевич, економічна директорка п-ї Герм. Шухевичева, директорка наук М. Вилецка, о. Евг. Гузарь, лікарка д-р Софія з Окуневського Морачевска, правний дорадникь адв. д-р Стеф. Федак і настоятелька Юлія Танчаковска. Институт отворено з початкомь вересня 1899 і поміщено его при ул. Курковій ч. 10. На уладженє институту видано 663-92 ар. В грудні 1899 мали институтки попись музикально-вокальний підь проводомь учительки музики Дарин Шухевичевон.

Важать би треба, щоб виділу Товариства чи то комітет институту розказав на загальнихь зборахь дещо більше про сїй институт, ніжь сказано в друкованімь справозданню. І так в справозданні не знаємо нічого, кільки було сего року институток, які они побирали науки, які в домашній ладі в институті, на якихь умовахь институтки оставали в заведенні, які були доходи і розходи институту і т. п. Ї се в інтересі розвитку такь важного для нас заведення, бо взагалі хоче и повинен такі р'їшувати, коли має институтоті зацїкавити ся і его поправити.

Институт для хлопців підь покровомь с. О. Николая в заведенні вже давнє і загально знає. В институті було 50 учеників, а то: 28 синів священників, 9 учительських, 4 селянських, 4 урядничих, а 5 єврей. Приходу мавь институт 9162-10 ар. розходу 9229-61 ар., такь що вишло 67-51 недобору.

При институті тїмь (ул. Театнїська, ч. 19) мїстела ся поки-ще такожь бурса для синів учителей. Було в ній в 1899 р. 6 синів народнихь учителей, всі они ходили до руском гімназію; двоє з нихь дїстало при конці минушого року школярного свідочство дуже добре, а нинішні першу класу. Кілько учеників в сего року в сій бурсі, сего справозданне не каже.

З сїбильних делегаций.

На вчерашнімь засіданні австрійської делегации першій забравь голос Голуховскій

і заявив, що реагуює на закід Чехові в нащо не придасть ся, бо они не хочуть дати ся переконати. Бесідник енергично протестує протизив ватаг до дискусії чужихь монархів і ихь заступників і рішучо перечить твердженню Кастанта про логу до держав в справі австрійської Босни. Такого нїколи не було. Тридержавний союз в нинішній, чимь бувь передь 20 роками, т. є. мировимь союзом par excellence, а послїдас порозуміння з Росією нічого в тридержавнім союзі не амфілило; оно в лїше дальшимь заповненнямь мира. Коли Кастант говорив про люксовський фортепань, котрий треба кинути до смітника, то міністерь заявляв, що сїй фортепань ще цілкомь добрий і звучний і не потребує ніякого направи. Бесідник протестує твердженню, що Італія не в рівнозначнимь чинником тридержавного союзу. Італія такь у Відні як в Берліні тїшить ся однакою високою признанємь і бесідник не сумніває ся, що в данімь случаю відповість такожь приймать на себе зобов'язання.

Мені закинуто, що король Мілань лише для того в в'їзді в Сербію, що а его толерую. (Падає: Не толерую, лише протегую!) І в'їзду за границю не протегую. Мущу впрочь сказати, що спосіб, в який обговорювано внутрішній справи чужихь держав, бувь цілкомь неприличний. Переходячи до справи вигнання, міністерь заявляв, що у всіхь відповіднихь случаяхь інтервенію такь в'їз, як і амбасада в Берліні і дуже часто з успіхомь. Богато случавь поданихь диванками значно переборщено. Приміркомь в Ландгетт вигнано не 360, а лише всего 3 особи. Поступово імперська властї в послїднихь часахь значно поплинула ся. Говорячи про вигнання, треба пам'ятати, що кождої державі прислугує зверхнє право. Таке ліберальне правительство, якь американське, такожь енергично виступає протизив іміграції. Сю справу треба оцінювати не лише з національного, але і з соціально-політичного становища кождої держави.

З черги міністерь переходить на порушену Вахляниномь справу американськихь Русинів. Тї відносини вимагають дїяство направи. Рускій народ, котрий туді емігрує, терить на брак відповіднихь душпастирів. Міністерь интересує ся сєю справою відь довшого часу; в тїмь предметі відбула ся навіть досить оживлена кореспонденція з Ватиканомь. Хочь такь брак ще не усунено, треба над'їти ся, що в короткімь часі наступити поправа. На всякій случай було би дуже пожадане, аби греко-католицькі єпископи такожь з своєї сторони допомагали до поліпшенія такь відносин. Певна трудність лежить в тїмь, що єпископи в Америці взагалі допускають лишь нежонатихь священників, котрих в Галичині і на Угорщині в дуже мало, а ще менше такихь, котрі хотїли би йти до Канади.

На закїченє міністерь згадує про зазвизь рівняхь бесідників до угоди і порозуміння. Не мїшаючи ся цілкомь до внутрішнихь політичнихь справ Долітавчанин, з цілого серця прилучаю ся до тихь зазвизь. Коли не скористаємо з послїдньої хвилі, коли не заберемо ся до праці і не приступимо до розв'язання великихь задач, які нас ждуть, в такімь случаю міністерь зазначенихь справ дїяство буде тяжко заграничну політику вести в той спосіб, якь се відь него жадає ся. В найближчихь трьохь рокахь маємо выв'язати ся з трьохь великихь задач: Маємо устанувити автономну цілову тарифу, заключити угоду з Угорщиною і відновити торговельні договори з заграничними державами. Се такі величезні праці, що навіть при нормальній дїяльності парламенту не легко з ними справити ся. Коли в найкоротшімь часі відносини не поправити ся, заходить небезпеченство, що справи, про які а тут згадав, взагалі не дадуть ся перевести. А які би се бувь удар для нашої монархії, гадаю, що не потребує ближше высказувати.

Резервент Бакегеми твердизь, що мимно острон критики, навіть опозиційні делегати, не дуже поборювали в загальнихь начеркахь заграничну політику. Що до тепершнихь відносин з Австрією, то бесідник над'їє ся, що рідь тепершньої опозиції буде лише переходовий. Ї над'їє ся поведе ся торговельно-політичні відносини Австро-Угорщини уформувати кориснішіє і безь великихь жертвь позаключувати корисний торговельні договори.

При спеціальной дискусії міністерь зая-

внв, що про зодбування чого небудь в Хі нах нема бешды, бо на се треба бы мати передошнв корабль. [Казант: Ми повинни бы нх мати!] Ратифікація ухвалъ гакон конференції наступити вь короткы часъ и вьдгакъ тй ухвали будуть оголошенъ. Що до доставъ оружя фирмою „Шкода“, то тутъ не було порушення нейтралитета. Пратителство не може вьдговдати за интереси мѣжъ при вѣстими навѣть тогда, коли бы розходило ся о контрабанду. Фрмъ „Шкода“ давала оружя австрійскимъ вьдпривцямъ. Дотычний австрійскій приватный корабель вьдплавъ дѣйствно до Шангаю, а вь нѣмь случаю до Генуи, де заосмотрено вь арматъ турецкй корабель.

Референтъ ствердывъ, що комісія ухвалила выказати міністронъ свое довѣрѣ и домагъ ся окремого голосованя надъ диспозиційнымъ фондомъ.

На засѣданю угорскон делегації ухвалено вьскончы бюджетъ и переведено дискусію надъ окупаційнымъ кредитомъ. Кредитъ сей принятъ разомъ зъ релюцію выказуючою признание міністронъ Казаяв. Принятъ такожъ бюджетъ маринарскй зъ привизіемъ для економанданта Шавна.

НОВИНКИ.

— При надходячій амѣтѣ мѣсяця просимо тыхъ Вп. передплатникѣвъ нашихъ, що складають передплату мѣсячно, о вчасне вьдновлене передплати, бо на кредитъ „Дѣло“ не высылаетъ.

— Заходами „Рускомъ школы вьдѣловон“ у Львовѣ вьдбудуть ся вь середѣ 30-ого с. м. вь садѣ „Рускомъ Бесѣды“ вечерницѣ вь памяти Т. Шевченка. Початокъ точно о 6 годинъ вьечеромъ. Добровольнй датки на Руску школу вьдѣловону приймають ся при касѣ. Програма вечерницѣ дуже богата складае ся зъ хорѣвъ, декламаций и гръ на фортепьянъ. Зъ огляду на призначеня и цѣль вечерницѣ чей же злишно богато захожувати нашу публику, чтобы заповнила бо берегъ комнаты „Бесѣды“!

— Изъ Станиславова доносять, що Еп. Андрей Гр. Шенцидскій принявъ протекторатъ Бурсъ Товариства педагогичного вь Станиславова, на котромъ доходъ вьдбуде ся (при нагодѣ загальныхъ зборѣвъ Товариства педагогичного) вь Станиславова вь недѣлю 3-ого и ст. червня драматичне представлене. Докладну програму сего представлення подамо завтра.

— Намѣстникъ Гр. Пінінскій вьѣхавъ вьчера [вь понедѣлокъ] вь нощи вьечеромъ до Кракова, а зъ-вдти, по вьдвѣдѣннѣ побуть, поѣде до Вѣдны. У Вѣднѣ перебуде до 6-ого червня, а вь дѣньхъ 6 и 7 червня возме участь вь обходѣ повѣле Ягайлонского університету вь Краковѣ. — До Вѣдны вьѣхавъ Гр. Пінінскій „вь справахъ урядовыхъ“. Нема сумнѣву, що одно зъ тыхъ справъ естъ обседа чотирохъ опорожненыхъ епископскыхъ престоловѣвъ. А може тамъ запитають пана намѣстника депо и о рѣшничѣвъ стрейку вь борщевскѣмъ повѣтѣ?.. Може скажуть графови Пінінскому пояснити: зъ якихъ то гараздѣвъ рускй народъ емігруе та стрейкуе?.. Чей же графъ Пінінскій не утанитъ правдивыхъ причинъ та не знавить все на „жидѣвъ“ вь повѣтѣ вькому не вѣдомъ агітація та побурюваня — якъ се голосать тѣ панки зъ Мельничина, що радѣ бы до вѣку-суду жити та панувати вышкомъ сѣльсконъ робитника...

— Вѣдъ „Видавничой Спілки“: Надзвичайнй загальнй зборъ Видавничой Спілки будуть 1 (13) червня (в четвр) о год. 11 вь бібліотечнй салѣ Наукового Товариства ім. Шевченка. На порядку денномъ: 1) вьбѣръ одного члена Назирающей ради; 2) вьбѣръ контрольной комісії; 3) внесеня вь интерпретаций. — Від Надзирающей ради: Грушевскій голова, Др. Е. Овсаревич секретар.

— Команда школы кадетскон для пѣхоты у Львовѣ надѣслала намъ зъ просьбою о умѣщене отес урядово оголошене оновѣщене:

„До ц. к. кадетскѣй школы для пѣхоты у Львовѣ будуть приняті а початкомъ слѣдуючою року шкільного — вересень 1900 — і то на першій рікъ аспіранти вь числѣ около 50; принате до вѣстныхъ класъ послѣдуе лѣш вѣнмово.

Услія приняты на першій рікъ слѣдуючі: а) австрійске або угорске горожанство; б) фізичне уздѣлене до войсковонъ вихованя; в) вікъ по-найменше 14 лѣтъ и не переступающій лѣтъ 17 (1 вересня вь році принятя); г) укнѣчене що-найменше вь достаточномъ поступку чотирохъ низшихъ класъ школы реалноі або гімназіи, при чѣмъ не знажася на недостаточный поступъ вь лѣтнихъ латаньскѣмъ и грецкѣмъ; крімъ того мусять аспіранти зложити вь кадетскѣй школѣ вступный іспитъ; д) вложено оплати шкільноі, а то: 24 коронъ річно за снѣгъ оцідирѣвъ вь чиний службѣ і на пенсію, войсковыхъ душпаствѣвъ евангеличского і греко-вѣднѣного вѣроповѣданя, вѣднѣ войсковыхъ урядникѣвъ; 160 коронъ річно за снѣгъ тажестѣвъ вь резервѣ, цивильныхъ урядникѣвъ державныхъ и урядникѣвъ ц. к. двора, вѣдѣкъ державныхъ слугъ и слугъ ц. к. двора; 300 коронъ річно за снѣгъ вѣхъ вышнихъ горожанъ; оплату шкільну належить вложити вь двохъ ратахъ зъ гори; та оплата обѣймае вѣс кошты за харчъ, одѣжу, науку і шкільнй підручникъ; е) вдоволяюще обичай-

не поведеня; ж) вѣднѣ а) заосмотрѣне білемъ і дежнѣмъ иншыми предметами.

Просьби о принате до кадетскѣй школы нѣсля вѣзрѣкы помѣщеного вь Aufnahm-Bedingungen [усліяхъ принатя] мають своякы аспірантѣвъ внести просто до команды кадетскѣй школы найпознѣйше до 15 серпня [найпознѣйше по укнѣченю шкільного року вь середнѣхъ школахъ]. Друкованіе подрѣбнѣ услія приняты [Aufnahm-Bedingungen] вь нѣмѣцкѣй або вь польскѣй лѣзцѣ можна дістати вь командѣ кадетскѣй школы за ціну 40 сотникѣвъ відштуки. Кадетскѣй школы для пѣхоты має 4 класѣ; елѣвн 4-ого року, що мають вѣднѣвати кваліфікацію, виходять заступникыми оцідирѣвъ. Супротивъ тевершншого авансу вь пѣхотѣ і при стрѣльбахъ осажать потому бѣльше-менше до року степенѣ підпоручника. — Зъ ц. к. команди школы.

— Архіеп. кс. Стаблевскій, котрого вьчера оголошено вьбѣжкомъ польскй дворянѣвъ, вѣвша жертвою містифікації, лежить [якъ доносять телеграмѣ] тѣжко недужѣвъ, але надѣвъ на выздоровлене не выключена. До вьчерашноі вѣстки вь тѣй справѣ мусѣно додати, що передчасна вѣсть о смертѣ архіеп. Стаблевского вымѣкала була мѣжъ Польскими тѣмъ бѣдѣвъ пригнобленя, що на основѣ вывѣщавого права наслѣдникомъ архіеп. Стаблевского ставъ бы Нѣмѣць. Се було бы для Польскѣвъ вь Прусахъ, при тевершншихъ прѣкрыхъ вьдновленяхъ політичнѣхъ, новымъ нещастѣмъ. Вирадѣ архіеп. Стаблевскій „не розпзнае ся“ за польского справу вь Познаньскѣвъ, але нестѣка зъ нимъ числѣтъ ся нѣмѣцкй властѣ.

— Заступникъ краєвого маршалка Буковины кравый адвокатъ д-ръ Ротъ померъ вьчера вь Чернівцяхъ. Д-ръ Ротъ бравъ живу участь вь політичнѣмъ житю Буковины, бывши проводникомъ нѣмѣцкѣй ліберальной партіи.

— Неумѣстный шартъ устроивъ собѣ якійсь зъ бѣльскихъ знакомыхъ Мака, уривателя дѣбрь вь Габзидѣ, подавши до Nowa polsk'ogo вѣсть, мовѣ-то селяне зъ мѣста закололи Мака граблями и зарыли вь гадѣ. Сѣя поголооска розбѣйшла ся по околицѣ и нашла вѣру, бо Мака пѣдѣ той часѣ дома не було, вьѣхавъ бувъ до Львова.

— Розправа противъ Нутки Мармароша о убійствѣ сповнене на Бѣвъ Абрамчукѣвъ вь Яблоньцѣвъ, розпочне ся вь Станиславова дѣнь 2 и ст. червня передъ судомъ присяжныхъ. Розправѣ буде проводити прѣзидентъ суду радѣ двора Саганекъ, обжаловуе прокураторъ Кіліанъ, а боронять Нутку адвокаты д-ръ Юркенъ и Бібіригъ. Розправа будить загальне зацькавлене.

— Незвычайна крадѣжъ. Десятилѣтня дочка капітана Каролина Яншечвичѣвъ у Вѣднѣ вертала оводѣвъ зъ школы до дому; вь не звычайно буйне волосе було селетене вь косу, що знісала черезъ плечѣ ажъ до колѣнъ. Наразѣ дѣвчина почула за собою чинсь спѣшнй крокъ и вь сѣбѣ хвали аловнѣвъ нхтѣсь за косу. Коло самоі головы щось зашелестѣло и вѣдѣвъ разѣ вѣн голова стала дивно легкою. Дѣвчина зловила ся за голову, але косы вже не було. Зъ переестрашу навѣть не кричала, тільки зъ жалемъ побачила ще на закутѣвъ утѣкающою драбѣ зъ вѣвъ дѣвчою прикрасою.

— Таке доносене подавъ до вѣднѣцкѣй поліції капітанъ отецъ тоа дѣвчынѣ и ово понавло ся у вѣднѣцкѣхъ двеникахъ та выжидало сензаций. Поліція почала слѣдити и выслѣдила, що панночка-капітанѣвна, даруй те за слово — збрехала передъ татунцемъ. То за вь згодою братчикъ вѣн утанъ вѣй косу и продавъ ермізерѣвъ за 20 кр., за котрѣ купивъ мабуть цукорѣвъ и обѣвъ зѣдѣвъ.

— 500 ту рѣбничѣвъ уроднѣвъ Ивана Гутенберга будуть обходити торжественно друкарѣвъ вь червнѣ с. р. Иванъ Гутенбергъ уроднѣвъ ся мѣжъ 1397 а 1400 р. вь Могуницѣ въ Нѣмѣцкѣвъ. Вь рокахъ вѣдѣвъ 1424 до 1444 живъ у Штраасбургѣ, а вь р. 1450 заснувавъ вь Могуницѣ вь Ив. Фугетомъ першу друкарню. Опѣбѣвъ заснувавъ нову власну друкарню и передавъ вь вѣвъ 1465 р. своему ученикови и своѣкови Генр. Бехтермидови, а самъ вступивъ вь службу архіепископа Адѣльфа вь Могуницѣ и померъ д. 24 лютого 1468 року. Вѣдѣвъ него розбѣйшла ся штука друкарска по цѣлѣмъ свѣтѣ. Перша друкарня мѣжъ Славянами появилася вь Краковѣ [якъ подае лѣтописѣвъ] вь роцѣ 1405. Заснувавъ вь вандрѣбнѣмъ друкарѣвъ Гинтеръ Цайнеръ вь Равтлингенѣ [Günther Zeiner von Rautlingen], але зъ сѣмъ друкарѣвъ книжкѣвъ не доховала ся. По нѣмъ появилася вь Краковѣ около 1480 р. Святѣлькѣвъ Фіоль и вѣвъ першій почавъ друкувати вь языкѣ славянскѣмъ книжки церковнѣвъ: „Осьмогласникъ“ и „Часословець“. Вь 1492 р. вѣвъ покинувъ Краковѣ и удавъ ся на Угорщину. — Першу друкарню руску у Львовѣ засновано вь 1573 р., а перейшла она опѣбѣвъ на власнѣсть Станиславскѣй брацтва.

— Вь Станиславова — якъ доносѣтъ Курjer stanislawowski — узвѣнено бѣвшого пекаря Франка, котрый на високу скалу займавъ ся лихвою, и то переважно вь кругахъ войсковыхъ, беручи за выповнѣченѣвъ 100 ар. на однавъ мѣсяцѣ „лише“ 20 ар. проценту. Сѣсе узвѣнене стонѣтъ вь звязѣ зъ утекою капітана Л. зъ 30 баталіону стрѣльцѣвъ, придержаного вь Краковѣ.

— Русины! Помните на Руску Бурсу ремеснично-промыслову у Львовѣ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыском

О. Карлъ Свѣцкй, парохъ вь Жужелѣ, именований дѣйствнѣмъ деканомъ бѣльскимъ. — О. Пв. Мышковскй, парохъ вь Перемислѣ, доставъ кришанскѣй вѣдѣнѣ. — Увѣдѣнене вѣдѣвъ конкурсноі испитѣвъ доставъ о. Петро Левицкй, парохъ вь Яворѣвъ. — Вѣднѣустку для поратованя здоровѣвъ достави о. Людв. Заградникъ на 6 недѣль, Волод. Чайковский зъ Свѣльцѣвъ на 6 недѣль, Теоф. Калужнякѣвъ на 6 недѣль, Іосифъ Карановичъ на 4 недѣль, Ив. Левицкй на 3 мѣсяцѣвъ, Емил. Левицкй на 6 недѣль, Іосифъ Заремба на 6 недѣль.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Цѣна рогатѣвъ худѣвъ на вѣднѣцкѣмъ торгѣ. На торгѣ д. 28 мая пригнано рогатѣвъ худѣвъ призначено на зарѣвъ 5163 штукъ, мѣжъ тѣмъ зъ Галичинѣвъ . . . 934 „ зъ Буковины . . . 88 „ Торгъ оживленѣвъ. Галицкй волѣвъ плачено: прѣма 68 до 72 К.; секунда 62 до 67 К.; терція 54 до 61 К., вынѣково плачено по 73 до 75 К. — Подтученй бугаѣвъ и коровѣвъ по 52 до 68 К.; — худѣвъ товарѣвъ по 40 до 51 К. за метричнѣмъ сотнарѣвъ живѣвъ вагѣвъ.

Телеграмѣ.

Вѣдѣнь 29 мая. При доповняющнхъ вьборахъ до рады громадскѣй зъ першѣмъ куріи вьбранѣ 14 лібералѣвъ и 7 антисемитѣвъ. Лібералѣвъ стрѣлили 7 мандатѣвъ. Вь одной дѣльницѣ прѣйде до тѣснѣйшого вьбору.

Будапештѣ 29 мая. Вь консервативныхъ кругахъ кольпортовано вѣсть, що цѣсаръ мавъ заявити, що супротивъ нѣмѣмъ не умотивированѣмъ обструкціи Чехѣвъ, парламентъ треба розвязати. Ся вѣсть має походити зъ цѣлѣмъ певного жерела и тому сумнѣвають ся, чи парламентъ вѣвталъ збере ся дѣнь 6 червня, якъ се було заповѣджене. — Предложений угорскому сеймови проектъ квотного закона е идентичный зъ давнѣйшимъ проектомъ, зъ тою лише рѣзницѣю, що мавъ бы убѣдѣвъ вь житѣ ажъ двѣмъ і лѣтѣмъ с. р.

Бруксѣль 29 мая. При вьборахъ до парламенту, на подѣставѣвъ нового закона вьборного, стрѣлили клерикалы 27 мандатѣвъ. Лібералѣвъ зѣдѣбули 25, соціалісты 6 новыхъ мандатѣвъ.

Лондонѣ 29 мая. Бюро Райтера доносѣтъ, що на вѣвнѣвъ вѣдѣвъ рѣкѣ Реностеръ вѣвъ мѣсты уничтожено. Заявляють, що Бурѣвъ не поспѣуть ся до Ліденбургѣвъ, бо бѣльшѣсть скляканого вь тѣй цѣлѣвъ абѣру вышнихъ офицерѣвъ

Вдова по священнику 200 машинѣвъ до шитя до вѣбору. — Найлѣпшй до вѣбору. Ратѣмъ 86 зр., готѣвкоу мѣдѣвъ до зарѣду дому у вѣдѣвъ 60 зр. Наука гѣтѣвъ безплатно. Прошу жадати цѣвнѣкѣвъ. — Листѣвъ poste restante Л. Е. Адміністрація сѣбѣ Иваницкй, Львовѣвъ Акадѣмична 26. 248 8—16 „Дѣла“. 272 2 3

Заведене кліматичне вь сѣсновѣмъ лѣтѣ

ЗИМНАВОДА-РУДНО

при першій стаціи під Львовомъ вь напрямѣ до Кракова отворено від 15 мая.

Мешканя літнѣвъ ангідѣвъ, чистѣвъ и сухѣвъ, фамілійнѣвъ и кавалерскѣвъ вь цѣлѣвъ нѣмѣмъ на цѣлѣвъ літѣ, мѣсячно або тижнево. — Реставрація вь добірною кухню. Напитки і їда по цѣнахъ львівскихъ. — Купелѣвъ ставѣвъ і вь лазенкахъ.

Поїздѣвъ колѣвѣхъ денно 5 зі Львова, а 6 до Львова. Стація, телеграфъ і почта вь мѣстѣ. Вь недѣлѣвъ свѣта музѣнка. Сѣвъ на забавѣвъ и представлення театральнѣвъ. Крамницѣвъ зъ товарами колоніальными вь мѣстѣ. Для сталѣхъ мешканцѣвъ заведенѣвъ доставляе ся щодѣвъ свѣже печиво і мясо.

Зъ олошеня що до мешканѣвъ приймають; „Народна Торговля“ у Львовѣ, рынокъ 36 і зарѣдъ реставрації вь заведенѣвъ. 260 5 6

ЖЕГЕСТОВЪ вь Галичинѣвъ надѣвъ Попродомъ зѣльвнѣцѣвъ, почта, телеграфъ вь вѣстѣвъ

Найсильнѣйша чава зѣльвнѣста. Купелѣвъ пора трѣвае вѣдѣвъ 20 мая до кѣнца вересня. Купелѣвъ бороиновѣвъ, зѣльвнѣстѣвъ, гідропатичнѣвъ и попродѣвъ.

ВОДА ЖЕГЕСТОВСКА

находитъ ся у вѣсѣхъ великихъ складахъ минеральныхъ водѣвъ.

Лѣкарѣвъ ординуючій: Д-ръ Володиславъ Мікуцкй, б. асист. клін. тінекъ. увѣвъ. Ягайл. 268 8—20

Бурѣвъ, заявляе ся противъ дальшѣмъ борбѣвъ зъ Англіянами. Вьчерашнй лондонскй дѣньнѣвъ оголошуєтъ телеграму зъ Капштаду зъ поголооскою, що Френчъ прѣбывѣвъ до Йоганнесбургѣвъ.

Тѣнтѣмъ 29 мая. Повстанѣвъ Боксерѣвъ збѣльшася. Пѣдѣвъ нхъ напоромъ Англіяцѣвъ и Бельгіяцѣвъ мусѣвъ утѣкати зъ Фенгѣмъ. Зѣльвнѣца комуникація мѣжъ Пекинѣмъ и Тѣнтѣмъ перервана. Убитѣвъ богато хінѣскихъ урядникѣвъ. Говорять, що Боксерѣвъ идуть на Пекинѣвъ.

Зъ ц. к. Дирекції держ. зѣльвнѣцѣвъ.

3 дѣнь 1 мая с. р. отворено вь Сольного-родѣ, на площѣ торговельнѣй (Electricitäts-Hotel), бюро інформаційне ц. к. зѣльвнѣцѣвъ державнѣхъ, получено зъ продажоу білетѣвъ, якъ такожъ приймаемъ і експедицію пакункѣвъ и посилокъ неспѣшнѣхъ.

Надѣслане.

Д-ръ Ст. Фуксъ

ДЕНТИСТЪ

при ул. Маріейскѣй ч. 9. выконує крѣмъ всякихъ робѣвъ вь обѣмѣ поступѣловъ дѣнтѣстѣвъ порядковѣмъ лѣкомъ методомъ д-ра Енниноа. 270 2—5

Заведене водолѣчнѣче и пенсіонатъ

„КИСЕЛЬКА“

у Львовѣ створенй цѣльмъ роцѣвъ. Поясненя удѣлае д-ръ Едмундъ Ковальскй. 271 4—6

Д-ръ дѣнтѣстѣвъ М. Вікторѣвъ

при ул. Коперника ч. 4. вѣвъ а вѣвъ Поважаного П. Мікошѣмъ выконує вѣльмѣвованѣвъ и вѣване зубѣвъ бѣвъ болѣвъ, штучнй зубѣвъ способѣмъ вѣднѣцкѣмъ, лѣчѣтъ хорѣвъ устѣиоі имѣвъ, носѣвъ, горла и ушѣвъ. — Отворений цѣльмъ денѣвъ. — Репарація прѣймаєвъ почтою. 63—160

КОПЕРНИЦКЙ и СЫНЪ

Оптика и Механика у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площѣ Галицкѣй

поручає вь великомъ вьбѣрѣвъ и по цѣнахъ вѣднѣцкѣмъ окуляры, вѣвѣкѣвъ, зѣльвнѣцѣвъ, бѣльскѣвъ, дѣльковѣвъ, барѣкѣвъ, термометры, мікрокопѣвъ, люпы, компасѣвъ, райсѣйцѣвъ, тѣсьмѣвъ мѣричѣвъ, шѣкѣвъ, лѣльскѣвъ манометры и т. к.

Уряджене давнѣмѣмъ електричнѣмъ. Всякѣвъ напрѣвъ полагоджуютъ ся лѣвъ найскорше и найдешевше. 4185

Мѣймо того, що вѣвна и рѣстарѣвъ подорожѣвъ о 30%, продаєвъ коварды и матерѣвъ по давнѣмъ вѣззѣмъ цѣнахъ лѣше спеціалѣна робѣтѣна и вагазѣвъ постѣлей. ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ, Львовѣвъ, Коперника ч. 5

Цѣвнѣмъ gentils. 81

Гармоніюмъ до науки спѣву

дуже трѣвалѣмъ конетрукціи поручає

ИВАНЪ СЛИВИНСКЙ у Львовѣ. 94

Зъ Весною!

Пора вже передохоронити шу- бы, кожухѣвъ, вѣмѣмъ одѣжѣвъ, килимы, ковры и прочѣвъ вѣдѣвъ Мо- лѣвъ. До тѣмъ цѣль: Насталину, Камѣору, Захерлѣмъ, Пачулю и пр. найдешевше и вь найлучшѣмъ сортѣ мѣжна получить вь Дрогуерѣмъ магѣстра фарма- цѣи АНТОНА КОТАРЧУКА. Хо- рушчина Н рѣ 9 (уголь ул. Со- кола).

Такожѣвъ можна тамъ полу- чѣтъ вѣсѣвъ вь кругѣ дрогуерѣмъ торговѣвъ вхождѣмъ предметѣвъ и аптичнѣмъ препаратѣвъ. На провин- цію высылѣвъ ся вѣдворотною почтою. 281 8—10

Комісовѣвъ, яко допѣкованѣвъ выповнѣвають ся всякѣвъ замѣванѣвъ изъ аптикѣвъ. Опѣкованѣвъ не числѣтъ ся. Деревнѣмъ пакѣвъ по цѣлѣвъ власныхъ выдѣтѣвъ.

Утробяна сѣрна до купѣльвѣвъ і Сѣбѣмъ минеральнѣмъ Водѣвъ

Поручає славнѣвъвѣстѣмъ роверѣвъ Patria зъ „Solinen“ (найлѣпшѣвъ сталѣвъ вь Европѣ) роверѣвъ беаланѣцюховѣвъ и для гѣрскѣхъ терѣновъ „Austria“ вь Дрезднѣвъ, „Premier“ вь Coventry и Seidel-Nauman-ѣгаскѣвъ „Germania“ вь Дрезднѣвъ. — Догодѣмъ услѣвъ сплатѣвъ. — Пошукуємъ заступникѣвъ для провинцій. 265 9—16

При закупнѣвъ товарѣвъ просимо поклѣкуватѣвъ на нашу часѣписъ

Выдавѣвъ и одѣвѣчальнѣмъ редакторѣвъ Иванъ Белѣй.

Папѣръ вь фабрикѣ Черлѣвнѣсковѣвъ.

Зъ друкарѣвъ Иститѣвъ у Станиславскѣй подѣвъ зарѣдомъ Іосифъ Давидѣмъ

Вьдѣвъ вь одѣвѣчальнѣмъ редакторѣвъ Иванъ Белѣй.

Папѣръ вь фабрикѣ Черлѣвнѣсковѣвъ.

Зъ друкарѣвъ Иститѣвъ у Станиславскѣй подѣвъ зарѣдомъ Іосифъ Давидѣмъ

Вьдѣвъ вь одѣвѣчальнѣмъ редакторѣвъ Иванъ Белѣй.

Папѣръ вь фабрикѣ Черлѣвнѣсковѣвъ.

Зъ друкарѣвъ Иститѣвъ у Станиславскѣй подѣвъ зарѣдомъ Іосифъ Давидѣмъ

Вьдѣвъ вь одѣвѣчальнѣмъ редакторѣвъ Иванъ Белѣй.

Папѣръ вь фабрикѣ Черлѣвнѣсковѣвъ.

Зъ друкарѣвъ Иститѣвъ у Станиславскѣй подѣвъ зарѣдомъ Іосифъ Давидѣмъ

Вьдѣвъ вь одѣвѣчальнѣмъ редакторѣвъ Иванъ Белѣй.

Папѣръ вь фабрикѣ Черлѣвнѣсковѣвъ.

Зъ друкарѣвъ Иститѣвъ у Станиславскѣй подѣвъ зарѣдомъ Іосифъ Давидѣмъ

Вьдѣвъ вь одѣвѣчальнѣмъ редакторѣвъ Иванъ Белѣй.

Папѣръ вь фабрикѣ Черлѣвнѣсковѣвъ.

Зъ друкарѣвъ Иститѣвъ у Станиславскѣй подѣвъ зарѣдомъ Іосифъ Давидѣмъ

Вьдѣвъ вь одѣвѣчальнѣмъ редакторѣвъ Иванъ Белѣй.

Папѣръ вь фабрик

нетично то ми не приймаємо таких запрошень, бо ми ємо староруски патріоти і повинемо ся свого обряду тримати, а в Рудках селяне се просто заявляв.

В Комарів крім міщевих парохів руского и польского (бачите, Поляки лише розуміють ся на інтересі) бачили ми лише двох священиків - народовців: о. Криничного з Бердця и о. Яхна з Вербжа. Навіть референт економічний о. Косовицький з Подольця був сего дня (родним справам) перешкоджений на вступити ся. Для того всі селяне притакнули, коли даєть Горожани великом (парохіи Вир. о. дєв. Матковського) висказав загальне негодование на священників за-для их байдужности до справ народних.

В Рудках було більше священників (всімь), але лише чотири дали приклад терпимости и вислухали всіх референтів. За тов селян було менше, ніж в Комарів, а за причини подавали або "парті" або що людям їх не голосить віча, хоч комітет вичевий розбавляв почтою запрошеня до всіх урядів парохіальних и громадських. Тут знов знати руку, котра наробд держит в темпоть або кормит ненавистю до євнетки.

Реферат про політичне положеня Русинів в Австрії держав у Комарів д-р Лєвнич Лєвничий з рамени Народного Комітету, а в Рудках адвокат з Самбора д-р Л. Гумецкий, котрий вручав перешкодженого властивого референта (д-ра Бєг. Лєвничкого). Економічний реферат "Економічна нужда наших селян и який реформ потріба, щоб їй зарадити" держав у Комарів студент прав п. Калимон (родом з Комарів), а в Рудках о. Куличий з Волянеця. Про роботу просвіту и економічну в повтї розказував на обох вечах о. Стеф. Онішкевич з Хмєльниць. Від реферувать також и про ради повтї. Селяне слухали дуже уважно всіх рефератів.

Довдали ся ми, що в повтї рудецькій єсть 2 читальні ім. Качковського, 3 самостійні, 4 "кулка" и 14 читальні "Провіт", при котрих по-найбільше є ще крамниця, шпихлярь або каси позичков.

В Рудках забирали голос ще о. Стецьків з Чайкович, відемаршалок ради повтї, п. Троян и секретарь п. Зброжек. Оба послідні (Поляки) ставали в обороні Ієх Нирка, а були против державної помощи селянам и заявляли ся против выкупна ґрунтів панських державою, але достали належну відправу від референтів. П. Троян був дуже недоволеный, що о. Онішкевич нарушув и своїм реферат "польскі бецирки" та доказував, як то видѣл повтї протегує відтѣл хуриць, а пишеть порядків, як то з его ини відтѣл деморалізують ся, а каси позичков запрашають ся.

З обох вѣч вийшли селяне дуже доволені. Сподівати ся, що комітет вичевий устроить більше таких вѣч в повтї, и то по глухих кутах, щоб и неарачі проєрли.

Руске Товариство педагогічне.

III.

Переходимо до видавництва Товариства. Крім часописів "Учитель" и "Дзвінка", о котрих буде ще окремо бесѣда, видало Товариство в мин. році отей книжочки а) илюстровані: Робізна — Чайченка, Пригоди Дон Кіхота — Мірона (друге виданє), Казки Андерсена (4 книжочки), Казки народні (дві книжочки), Байки Бранчанінова, Байки братів Грімів; б) безь образків: Подорож до краю ліліупутів — Василя В-ра, Малі герої — Віри Лебедовой, На чужині — Ів. Спільни, Огород шкільний — А. Гладзівського, Оповіданя Мх. Коцюбинського, Оповіданя Ол. Катренка, Дарунок для дітей — Стефана Патки, Оповіданя для дітей. Ухвалено печатати: Байки Глібова, Чорну Радю Куліша, Думи народні, Марту Борецку, Оповіданя Марка Вовчка, Оптику в переказі Полянського з сербского, гімнастичну термінологію, Робізна (великого). Загалом видало Товариство доси 73 книжочки, а крім сего має на складі ще 10 попередних річників "Учителя" и 7 річників "Дзвінка", котрі — особливо річники "Дзвінка" — мають тривалу свою вартість в нашій літературі.

Філія має Товариство 8, а то: 6 давнійших, в Тернополі, Шарці, Миколаєві, Самборі, в Грибовичах від Львовом и в Рогатині, а дві, заложені в р. 1899, в Калуші и в Станиславові. В засновку є філія в Коломиї, Стрию, Перемішлі и в Кам'янці етрумилівій. Філія в Шарці, Миколаєві и в Калуші не оказала на жаль ніякої діяльности. Тернопільська філія мала 50 членів, а приходу 88,96 ар. Помогала она бідній молодіжці шкільній, збираючи для неї жертви на одѣж и книжки, заходила ся коло заложеня рускої школи мужескої и приватної женескої в Тернополі, завела науку жіночих робіт з заведеню ім. кн. Конет. Острожского, справляла для

дітей торжество св. Николая и прибирала де-що книжок для руских емігрантів в Бразилію. Самбурска філія мала 30 членів, а приходу 14 ар. На своїх засіданях и надзвичайних зборах улажувала відчити. Пороблено також заходи в справі видавництва педагогічних річників. Філія в Грибовичах мала 20 членів, а приходу 10 ар. Улажувала она практичні лекції и відчиты та дискусії над читанкою "Школа народна ч. IV." Станиславська філія має членів 43, а приходу мала 79 ар. Внесла она петицію о заложеня рускої гімназії в Станиславові и заходить ся коло заложеня бурси для шкільної молодіжці. Рогатинська філія мала 30 членів, а приходу 35,80 ар.; старався она заложити в Рогатині бібліотеку.

Про грошовий оборот в касі товариства довідуюмось из справозданя видѣлу отсе:

Приходу мало товариство само про себе 2264,86 ар., а то: останок приходу з 1898 р. 268,12 ар., з членських вкладок з 1898 р. 303,25 ар., з розпродажи книжок 1093,49 ар., а 600 ар. соймовою допомогою. Розходи выносили 2292,76 ар., так що остать ся недобѣр 27,90 ар. Майже єдиним розходом були кошти видавництва; выносили они разом 2191,36 ар. Замѣтне при сѣм, що в сѣй сумѣ нема жадного выдатку на ремунацію авторів, — значить, коло укладаня книжочок и коректы роблено цілком за дармо.

Выдавництво "Учителя" коштувало 1193,35 ар. На се було приходу: останок з 1898 р. 275,47 ар., соймовою допомогою 500 ар., від 297 передплатників 766,83 ар., — разом 1532,30 ар., так що остало ся на 1900 р. 338,95 ар. надвышки. Замѣтати треба, що число передплатників (397) є дуже мале, а и ті завинили ще — безь сего у нас є може обійти ся! — 89 ар.

Выдавництво "Дзвінка" коштувало 424,10 ар., а приходу на се було: останок з 1898 р. 62,24 ар., соймовою допомогою 200 ар., від 160 (!) передплатників 415,02 ар., — разом 677,26 ар., так що остало ся на 1900 р. 253,16 ар. надвышки, можливо лише при цілком безплатній роботі редакції и адміністрації. Передплатники все таки завинили ще 40 ар.

Утриманє женескої видѣлової школи коштувало 1585,32 ар., а то: чини за хату 330 ар., услуга и опал 125 ар., закупно инвентаря 279,44 ар., ремунація учительок и учителей 840 ар. Приходу було на се: 800 ар. соймовою допомогою, 353 ар. від руских товариств, 158,83 ар. остало ся з 1898 р., — разом 1311,82 ар., так що недобѣр выносить 273,50 ар.

Коли єчислати всі надвышки и недоборы, то остало ся з концєм 1899 р. в касі Товариства 290,71 ар. надвышки. Крім сего має Товариство книжок на складі вартости (числячи половину цѣны) 5711,97 ар., книжок даных в коміс вартости 2527,16 ар., а у передплатників "Учителя" и "Дзвінка" за р. 1899 (числячи лише половину претенсій) 64,50 ар., так що разом майно Товариства выносить 8494,33 ар. З другої сторони винно Товариство в друкарні ще 525,43 ар., отже чисте майно выносить 7968,90 ар. В тѣм почислено ще инвентаря видѣлової школи и женеского институту, на котрий коштував надѣ 1000 ар.

Вибци завѣдує Товариство також євний фондами: допомогоним фондом для учителей, котрий выносить з концєм 1899 р. 180,01 ар., а умѣщений є на щадничій книжці Народнот Торговл; фондом институту для хлопців, котрий выносить 1700 ар. и умѣщений є на щадничих книжках Народнот Торговл и Краєвого Союза кредитового; фондом институту для дѣвчат, котрий выносить 1383,63 ар. и умѣщений є на книжочці "Дзвінка"; наконець фондом бурсы для ємбів учителей, котрий выносить 336,17 ар. и умѣщений є на книжочці Краєвого Союза кредитового.

Бачимо з повшого справозданя, як живи, многосторонню и пожиточну діяльність розвинуло Руске Товариство педагогічне мимо слабон підмоги из сторони рускої інтелігенції, котра передовсім повинна розуміти вагу такого товариства и як найчирѣйше поспрати его заходи. За успіх Товариства серед так некорисних обетавинь дякувати треба єдино патріотичним трудам головно видѣлу и невеликого гуртка людей з краю, котрі общі політики не забувають и на так важне дѣло, яким є выхованє нашого молодого покоління.

З повним признанєм заслуг и самопожертвованя головного видѣлу и щиро

попиряючих его однихь сказали ми в першій частині нашого огляду діяльности Товариства, що як бы не сойма, востѣм врѣшт не так щедра підмога, то Товариство не могло бы існувати. Злишня річ казати, що высови наш був лише цѣлком звичайною реторичною пересадю. Всякі арозуміть ті слова так, що безь тѣх підмоги Товариство не могло бы розвинути так живон и широкой діяльности, як єи розвиває. Годѣ-ж розуміти ті слова в дословнѣм значѣнн. Адже-ж є у нас сотні читальн, — се також товариства, и они існують, ба и розвивають ся успішно, хоч членів мають перестѣно по сотѣ (а не по 600, як Товариство педагогічне) з річним доходом по 20—30 ар. (а не по 300 ар.). Так само богато-пребогато всѣляких нашихь товариств сповняє свою задачу при не до порівнаня меншом числѣ членів и меншихь доходах. Чому ж бы и Педагогічне Товариство не могло "існувати" навіть при 50 членах и 50 коронах річного доходу! Тільки-ж не о само "існуванє" (таке пр., як "Русской Матиці") нам ходити, а о діяльност як найживѣйшу и найпожиточнѣйшу, відповѣдно високій, важкій и широко зачеркнѣній задачѣ Товариства. А такої діяльности Педагогічне Товариство при теперѣшнѣм стані річей не могло бы розвинути безь підмоги сойму навіть при такій щирій праці, якою відзначає ся теперѣшний головний видѣл. Мы волили бы, щоб безь тѣх підмоги могло обійти ся, бо взагалі кождою любѣйшій є успіх власнихь своїхь сил, ніж докналий при чий-небудь помочи. Але и не маємо найменшої причини соромити ся соймовою підмоги: єкорше она є потрібна и уможавляє пожиточну для народу діяльність. Се-ж грош не чужий, а наш ріднийскій, и ужинаєсь их на пожиток, а не шкоду народови.

Тимчасом козацкій выслужник, що безь "пособі" не має бы справді способу до життя, а у віддану за "пособі" веде брагубітчу роботу, підкопав наш слова и повтаряє их з колько масовою усмѣшкою, що мовлять — "сепаратисти" лише соймовою підмогою дышуть!

Ну-ну! Нехай бы и так, то волимо мы дыхати хоч-бы лише соймовою підмогою, котра нам належить ся, ніж "попрошайничеством" за юдиним грошем, котре самі Москалі піднимають на глазавање и погорду...

З спільных делегацій.

В дискусії над військовим звичайним бюджетом в австрійській делегації п. Вайтель обговорював справу достав для армії. Бесѣдник домагав ся, аби Галичій признаво участь в доставах відповѣдно до числа єи рекрутѣв. Богато бесѣдників домагало ся аби част військовон службь єкорочено до двох лѣт. Кн. Шенбург порушив також внутрішню політичну справу. Коли твердять, що Нѣмці и Чехи стоять проти себе готові до борби, то бесѣдник відносить против того голос більшости горожан державы, котрі домагають ся спокою. Коли названій переговори не доведуть до порозуміння, то найвысшій чинник в державі повинєть авторитарично розвѣдати зякоче пытанє бодей на кілька лѣт, аж доки не наступить тривалый спокій.

Міністер війны Крігсмарк высказує надѣю, що повна делегація ухвалить суми на закупно резервовань засобѣв оружя, котрі суть конечні. Що до системь полєвыхь вѣльниць, то бесѣдник може аложити успокоючу заяву, що так сама система як и матеріалъ суть дуже добрі. Пробамъ, які роблено з тѣєю системою на тяжкій терені Галичини, придиав ся окрім міністра також полковник пруского зѣльничого полку и не лише высказав ся з признанєм, але навіть забрав з собою деякі подробиці, аби впровадити их до прускої системи. Обговорюючи військовій трансації в Празі и Галичині, міністер заявляє, що військовій зарѣд все поступає з найбільшою вѣчлавностю. В Кракові заходить потреба часткового высуєня старон фортеікаційной лінії, але на перевєденє сев трансації край повинєть дати потрібні фонди. В справі прускихь однимь бесѣдником надужити одного професора в Перемішлі, зарѣджено єлѣство, котрого результать ще не зявѣстий. В цѣлі удержаня релігійного духа міжь всякими міністер заявляє, аби войкамъ, о скільки на се позавле служба, давано все відповѣдний част на службѣ в церквах. В справі достав для

армії бесѣдник заявляє, що військовій зарѣд радо зносить ся безпосередно з продуцентами. Справу меншихь достав віддав міністерству торговл, бо се міністерство лєкше зможе вибрати відповѣднихь доставцѣв. Справа демоліційныхь реверѣв зависить відь обохь міністрѣв: фінансѣв, до котрихь військовій зарѣд звернувшись бы в своїмъ част. Розходить ся туть выключно о відшкодованє за будинки знищені війною.

Міністер заявляє ся рішучо противь дволѣтнѣй військовон службь, хоч бы лише в деякихь родахь оружя. Дволѣтна служба мусѣла бы потягнути за собою підвищенє презенційного стану и більшій кошти. Міністер не може також згодити ся на розширенє права однорѣчної військовон службь на всѣхь тѣх, що єкдичили видѣлову школу, або низшу середню школу. В такімь именно случаю весь тягар військовон службь упав бы на робітничу и хлопску класу. Відь військовому зарѣду не може також домагати ся знесеня поєдинків, бо в першій ряд відь офіцѣрѣв треба домагати ся ридарскости, а непризнанє поєдинку толкує ся звичайно бракомь відваги. З хвилею, коли в широкыхь кругахь євєлности усталити ся переконане, що поєдинокъ неспотрібний, то и армія піде за сымъ.

По промові міністра ухвалено військову ординарію и резолюцію Вахнянина, котрий домагав ся рівноярного трактованя гр.-кат. священників при именованні військовихь душпаствѣв.

В дискусії надь бюджетомь военномь маринарки адміралъ Шапави відповѣдавь зячервуючо на рѣбані интерпелляції. Мажь иншимь бесѣдникъ відієв, що управлєнє презенційного стану можливе лише за доволѣмь парламенту. Теперѣшний презенційний стан є безусловно недостаточний, а треба бы підвиєти его о 2500 людей. Кошта могли бы бути роздѣлені на част 4 лѣт, бо що року побрано бы лише четверту часть рекрутѣв. Бесѣдникъ предложив єю справу в формі бажаня, бо дотичного проекту закона ще не внесено до парламентѣв.

Угорська делегація ухвалала бюджет міністерства затравничихь справ и признанє міністромь Голуховскому. Референтъ Фалкь згадує про напасті на Угорщину в австрійскій делегації, однакь заявляє, що не буде на нихь реагувати, бо делегації не уважає за властиве місце до ведєня національныхь спорѣв.

Перегляд політичний.

Выборы в Бельгії принесли побѣду оппозиційнымь сторонникамъ о столько, що ті сторонники здѣбули двадцять и кілька новыхь мандатѣв. Пануючон доси клєрикальнѣй більшости не повело ся однакь повалити. После урядовыхь вѣстей, докладный результатъ выборов слѣдующій. Клерикальнѣй консервативныхь послѣвь выбрано 85, либералѣв, радикалѣв и христіанскѣй социальныхь демократѣв 33, социалистѣв 33. Резултатъ вь кількохь округахь ще не справѣжен. Оппозицій партія здѣбула вь загалі 66 до 68 мандатѣв. Пануюча доси партія мала доси велику перевагу, бо розпоряджала 112 голосами. Теперь клєрикальнѣй консервативнѣй будуть мати лише 8 до 10 голосѣв більшости. Большѣсть, котра доси ридила абсолютнѣ, буде мусѣла числѣти ся зь оппозицію, яко зь впливовимь політичнимь чинникомъ. Бачучи, якъ ай постєленно усуєва ся ґрунтъ зь підь ногѣ, консервативнѣй більшѣсть для ратованя власного політичного істнованя, мусѣть зѣйти на дорогу уступокъ. Спеціально на поли социального законодавства мусѣть покинути євою дотєпершню упрямбѣг, тѣсноту и завязѣ.

Рѣвночасно зь выборами до палаты послѣвь відбували ся выборы сенаторѣв и 29 членѣв оппозиції. Провінційнальнѣй рады мають вибрати ще 26 сенаторѣв.

На понедѣлковѣмь засѣданнѣ французского парламенту оппозиція старала ся загнати міністерство вь лабиринт, зь котрого одинакомъ выхodomъ була бы димісія. Вытигнуто на верхь дражливу справу послѣднихь ревеліцій вь справѣ Дрейфуса. Одинъ посолъ мотивуючи євою интерпелляцію домагав ся низєненя шо до поступованя державнои поліції и єв агєнтѣв. Правительству зявинено сѣзваннѣ вь амаганяхь рєабілітованя зрадника. Президентъ міністрѣв заявляє, що правительству цѣлу правду вь справѣ дѣланя агєнтѣв поліції вже выяснило вь сенатѣ.

ШКОЛА ВЗДЫ НА РОВЕРАХЪ „PATRIA“ у Львовѣ ул. Костюшка ч. 8 (рѣгъ ул. 3-ого Мая)

поручає славнозвѣстий роверъ „Patria“ зь „Solinen“ (найхѣйша сталь вь Европѣ) роверы безависуючій и для ґірскихь теренѣв „Austria“ вь Дрезднѣ, „Premier“ вь Coventry и Seidel-Nauman-овскій „Germania“ вь Дрезднѣ. — Догѣднй услѣв сплаты. — Пошукемо заступниковъ для провинціи. 265 10—16

ДѢЛО

Виходить у Львові ще один (крім «Львівського вісника») 5-тижневий літературно-художній додаток до «Львівського вісника» — «ДѢЛО» виходить вівторком, в четвер та п'ятницю на переміну разом з «ДѢЛО».

Передплата і заслати приймають: у Львові адміністрація «ДѢЛА» д. Ваторія ч. 24. Центральне бюро ополіт. у д. Коперяка ч. 11, в Бюро газети «Львівський вісник» д. А. Ольшанського у д. Килинського 2; — в Яремчані: Л. Крижановський; — у Вільні: М. Дукес, І. Селістайт; — у Ригі: Н. Шабалко, І. Воліт; — у Варшаві: І. Воліт; — у Франкфурті: І. Воліт; — у Мюнхені: І. Воліт.

Передплата на «ДѢЛО» і наслідки з неї заслати платити у Львові.

Передплата на «ДѢЛО» з літер. додатком:

в Австрії:	в Галичині:
на цілий рік . . . 16 ш.	на цілий рік . . . 22 ш.
на пів року . . . 8 ш.	на пів року . . . 11 ш.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 ш.	на пів року . . . 7 ш.
на чверть року . . . 3-50 ш.	на місяць . . . 1 ш. 20 гр.

Редакція, адміністрація і експедиція під ч. 24 у д. Ваторія. — Рукописи заслати на поштові застереження. — Рекламісти неоплачені зобов'язані віддати порт.

Неодержані членські гроші 6 ш. на пром. 7 ш.

Оголошення заслати приймають за поштові 10 ш. збох однієї сторони, експозицій або як іще а в рубриці «Надбавки» по 25 ш. в. в.

Подати і інші дописи заслати приймають за поштові 15 ш. збох змислу.

Теперішнє положення в державі і краю та становище Русинів.

[Важливий уступ з політичного реферату делегата Народного Комітету на очу в Комарні (зл. III, ч. «ДѢЛО»)].

Споры національній Австрії мають свою причину в натуральній поділ на історичний край, як підвалин конституції в 1867 року, з якого то поділ при такій називав автономію випливає безастанна боротьба о владу і перевагу над національними протавниками. Такою боротьбою о владу і гегемонію єсть також спільне чесько-німецьке, бо Чехам розходять ся о гегемонію в Чехії [т. є. також над тою частиною краю, де живуть самі Німці], а Німцям в дорозі компенсації за уступку язикову розходять ся знов о гегемонію а взагалі забезпечення гегемонію в решті держави. Поділ на історичний край введено як основну конституційну в інтересі Німців і Польків, однак воно не був в силі сплатити розвою пригнетених народів, через що і мусів вибухнути в усіх краях завзятий спільний національний, а особливо там, де пригнетений народ прийшов, як в Чехії, до переважання значня. З характеру спорів національних у нас як спорів о владу і свободний розвиток виходить, що вони будуть і мусів тривати так довго, поки не наступить поділ держави на автономні національні території з заведенням загального і рівного права голосування до всіх репрезентативних, бо автономія народна дасть кожному народові на його території самоуправу а демократизація устрою держави доведе той народ до політичної рівності.

Даліше перейшов референт до обговорення законів язикових д-ра Кербера, з котрих закон, наглядно проект закону для Чехії єсть новітній справедливий і національний (з малими застереженнями), відповідаючий між іншими тим постулатам, які були в той справі порушені в рускій публіцистиці. Мимо того проект язиковий

*) Проект закона для Чехії в строгах чисто язикових уложений на тих основних принципах, які були вложені

д-ра Кербера не доведе до залагодження чесько-німецького спору в теперішньому парламенті, а се власне з огляду на те, що обом сторонам розходять ся de facto о гегемонію [проект д-ра Кербера вводить поділ королівства чеського на національні території] а при такій статі р'єш вибухає в парламенті раз-в-раз обструкція, то чеська, то німецька, відповідно до того, чи курс иде на сторону Чехів чи Німців. Одні втрудились положення зобов'язують обструкції також того, що в теперішньому парламенті складаючим ся головно з національно-гегемоністичних елементів, ані праві ані лівці не репрезентують дійсних інтересів держави, бо так само пляни Німців — коли б зреалізувались, як і змагання чесько-польських автономістів мусили би довести державу до цілковитого упадку. В виду того не оставсь нічо иншого, як розв'язати теперішній парламент, відкликати ся до загалу — поки не наступить якийсь більш р'єшувальний постанов.

Що до нас, Русинів, то автономію «історичних країв» ми відчували що дил на власній шкід не лише під виглядом політичним, але і культурним та економічним, і тому мусимо домогати ся р'єшувально поділу Галичини і загального рівного голосування, а сї жадани повинні бути на устах і в серці кожного Русина-патріота.

Даліше перейшов референт до характеристик відносин партійних в краю і казав менше-більше ось-що: Теперішню ситуацію в краю характеризує з одного боку зростаюча опозиція, а з другого — горячкова змагання шляхетсько-польських класів до забезпечення собі мандатів в домінуючому становищі. В той цілі вдумує «більшість шляхетсько-польська» різні способи заради, як давніше lex Urbajski і в останньому союбі проєкти Гуки і Дунаєвського. Бесідники, поєднали властивий політичний цілі обох останніх проєктів, значає, що вони зроблять цілковите віско, бо не перейдуть ніколи до сили закона. Се відчуває і пануюча класа та тому по неурядливих конференціях з польською опозицією придумала

в статтях «Справа язикова в Австрії» уміщених свого часу в «ДѢЛО». — Прим. Ред.

треге — найбільше «зайдаке» средство в тактиці супротиву корони та в амьні своєї політики на ній. Верховодяча класа пам'ятає і мило згадує вибори з часів Баденського та результату масової рускої депутації і йдучи за рецептою бл. п. Голузовського старав ся тепер прихитити собі назад ослаблену після Баденського ласку монаршу, сподіваючись достати знов на свою виключну партійну службу апарат адміністраційний та перевести вибори так, як в році 1897. Для того то польські політики сїчас в союбі стали всьому покізувати себе ультра-ліво-літими, хвалити в делегаціях поїздки цесаря до Берліна, старають ся, де можуть, показати, що в Галичині за їх правління все добре та що вони один дають гарантію сукою, залагоджуючи спору дорожню компенсації, врешті висувають ся на перші плані для усмирення своїх чеських союзників та знищення обструкції, а при всьом тій голосять, що роблять навіть против власних переконань і інтересів, а лише з огляду на особу цесаря.

Що до нас Русинів — ми против замислів і підступних тактик наших верховодів мусимо р'єшувально заперестувати, а першою нашою відповіддю на той захід повинна бути знов праця організаційна і агітаційна.

З руху вчерего.

Вчере в Радехові.

Від Радехова пишуть нам:

За починком каменецьким «Селянським Радом» відбуло ся вчере в Радехові для 28 мая в сьтоді м'яшанина Луцева і, треба признати, удало ся свято. Вже то виділяло нашого політичного товариства, а особливо его голова о. Зельскій умів розв'язати людей та заохотити до праці для народної справи, а народ, видячи той труд і пожертвування, охотно співити на зазвичайних провідників. Радехові, хоті селянства краєвого маршалка, як-раз потребує освіднення політичного, як з різних причин, особливо межі м'яшанством, змаліло майже до нуля. І нема що правди таїти, була обва, а нині вчере не уласть ся і противники наші воюють ся. Та стало ся нааже; більше як дві сотні народу взяли участь в зборах і уважно слухало референтів. Свя-

щенники явились майже всі, було их 21, а і живий різний стає, а одна м'яшанка навіть забрала голос в справі громадській. Реферати були дуже старанно оброблені, а референти з таким оживленням их вголосили, що радить було слухати.

Найперше промовив о. Зельскій о нашій політичній положенню, — ясно, приетупно і з таким жаром, що всіх одушевляв. Наступили резолюції, домагаючі ся: 1) поділу Галичини на руску і польську часті, поділу адміністраційних і нинішніх властей і урядів для рускої часті з об'єднанням у Львові, для Польків в Кракові; 2) в рускій часті внутрішнього урядування з рускої мови, даліше 3) забезпечення свободи особистості, свободи слова, печати і зборів; карно і цивільною одвічальності урядників політичних; 4) усунення дотеперішніх курій виборчих, а натомість заведення безпосереднього, загального тайного голосування до всіх тіль репрезентативних і законодавчих, і т. д. Сї резолюції вчере як одні мужі ухвалили серед громади оплесками. Але сї ухвали не є бездушні: народ глибоко відчуває свої кривди. Тут підчас реферату о. Зельського різний влучний замітки; народ чує, що часті, аби воно самі були господарем на своїй рускій землі, та дакує безвідповідно і сїчас хоче ту свою відважність сказати; воно за ачливості платити ачливості. Селянські Кошицькі забрав голос і мовить: Ого наші провідники, що несуть в жертву народи. Особисту свою вигоду і добро родини; а тих наших провідників тисне тяжке ярмо панського патронату — права, котрі вже пережило сї. Неоднє з них ледь вьдво усеїт о сьвіт на якій голодів, а о поправі своїх долі ані не думай, бо патронат... Браті! ухваліть резолюцію: Жадано внесення права презентування; нехай наших священників презентують консисторії враз з громадами! Народ ухвалює а хтось замічав: «Будуть кошти...» Але бесідник з одушевленням кличе: «Нехай будуть! Дамо для таких отців духовних послід!» — Спасибі Тобі, честний брате-хліборобе! Та Бог вьсе, чи котрий вчере доживе, щоби Вселенна консисторія поділи, аби голосу народу вислухали там, де треба.

Наступав другий реферат. Селянські в Коблава Стефановичі сьмі говорять про збірний громади, про хлібний майорат, про внесення Гуки. Ще далеко до резолюції, а народ заявляє своє негодування: «Не хочемо мандаторів! не будемо годувати банкротів, котрі хотять позбавити наших військ! не хочемо майоратів, бо они поженуть нас на нову панщину або до Бразилії!... Протест!»

Третій реферат мав о. Петрушевич

З над Спреви.

Подав Євген Мандицький.
(Даліше)

З добробитом, котрого головним жерелом була і все ще є мозольна праця і ретельність в виконанню обов'язків, настало і добре, неселе жите. Берлінці, як старі Германі, люблять ся в красивих штучках і науці. Що там уже згадувати про Гейля і Шопенгауера, Гетого і Шіллера та їх наслідників, котрим по всій Німеччині приналежна честь віддає ся. Навіть тепер, коли красна література робить нечужий епохи, щоби лиш заспокоїти голод еднервованих і есенцією натуралізму еднатуралізованих дітей двадцятого віку, пам'ять великих ієнів остає все свіжою і не вьтою.

В свята і в хвилях вільних від праці збирають ся Берлінці не лишень по красивих, величавих реставраційних локалах, але і по комнатах, що зовуть ся «Festsale», а котрих початок датує від сьмидесяти років. Ті салі, призначені на балі, концерти, театральні вистави і бенкети, можуть помістити два і три тисячі осіб при столах. А вокруг ідуть ще менші компанії, змичайно не менше прикрашені, як театральні великани.

Першим того рода локалем є павільон «Флора» в Шарлоттенбурзі; его висота вьносить около 20 метрів, а займає

всь 1026 квадр. метрів простору. Тут поуставлений прекрасний екзотичний цвіт і дерева, що своєю вчною зеленію нагадують лазуровий небозвід полудня. Салі концертна акційного бровару «Фрідріхсгайм» займає простором 1188 квадр. метрів і може помістити при столах 2985 осіб, по-при те менш салі помістять 310—340 осіб, а з огороді може 12.000 людей прислухуватись музиці. Опісля ідуть менші, але все такі величезні салі, як у разуні, в академії сьві, в зоологічній огороді, в Германії, і багато інших в різних частях мьста.

Але не тільки музичально-вокальний вечір відбувають ся в тих просторах салі. Часто уряджують ся в них бенкети та балі. А все стигають ся сюди тисячі охочого і веселого народу. Бавить ся тут чоловік і его жінка, та коли оселена «Hausfrau», що ставе даліше ідеалом неосвітленим, освітуваним лашем поетам і ставленим за збір підручаним до нечакан, охочим до балів, але не до кухні.

Коли аристократія і учений світ задовольняє ся театром для драмату (Schauspielhaus), оперою (Opernhaus), салими у Кролла і академією сьві (Singakademie), то прочий народ має кольканадять більшших і менших театрів. Концертам прислухувь вь в Фільгармонії, в сали Бехштейна і Бетгоєвца. Berliner-, Luisen- і Schiller-Theater — то вь повнім слова значінь «людий» театри, бо увагляють вьскний куєш

і другі так страшенно, як прочі. Deutsches Theater вьставляє головну найновішій штуку модерних авторів, як німецьких так і чужих, та тьшат ся немірною емпатією жидів. Lessing-Theater, котрий так називає ся хіба тому, що ніколи не має дла зь творами свого патрона, вьпускає зьпоміж новішніх куєшків добратіш, по більшій часті веселі, та гостить на своїй сцені чужі, дуже часто італійські сили, як прамфром тепер Ерметта Новеллі зь его трупю. Neues Theater вьставляє головну нові комедії. Вь Residenz-Theater можна все до роанку насміятись і налюбуватись французьким гумором. Тут рідко коли амьнює ся репертуар, бо і нема потреби нові штуки щораз вьставляти. Веселе, так правдиво веселе і гумором овьлене, як то у нас трудно его подбати, все довго держить ся, особливо вь нашішніх часах праці і борби о хліб. Однак, на жалі, тьшат у тьм дорогім театрі переважно ті, що промислом живуть і до багатотв штуку доходить жиди. Лихий вже: Belle Alliance-Theater, Carl Weiss-Theater і Friedrich-Wilhelmstädtisches Theater. Вь них дають не лиш самі вибравані куєшкі, але і сили вь них не найлішій. Перші два дають куєшкі рьвородного змьсту, найбільш комедії чужі вь перекладах. Послідній зь них любить пародіювати найновішій куєшкі модерні і тьм знов уласть ся змучасом піддурити і стягнути публіку. Опе-

ретка знайшла захист вь Central-Theater і вь Theater des Westens.

Крім того є много «Varietäten Theater», де розвеселяють народ «Spezialitätenkräfte», зобірани зь різних сторів свьта. До таких театрів зачисляє: Apollo-, Metropol-, Thalia-, Teen-Palast-, Eldorado-Theater, Wintergarten і багато інших, котрих годі вьчислити. Се прибіжжя жовтодобих джентельменів та різних индивідів обох полів, що шукають легкого увеселення. Але тут підбує і чужинців, що зь цікавості сюда заходять, аби боді раз вь житю побачити ті забави, зь котрих не кожд му лична участь брати.

Народ має де тут забавитись. Два цирку, Буша і Шумана, стигають — не так у будній дь, як вь свята і неділі тисячі людей. А пан півка Casau'a і Passage та панорама Седана майже все переповняє своїми і чужими.

Всюду у мьстє стрьчає ся молодіж. Старі, ненавчили до таких переворотів, як инішна культура неспадивно сьроадує, глядть скептично на молодий світ, що зь підкреченням і вь гору прирасованим аусам промендує «Під липами» та по Friedrichstrasse і обговорює який кьветін найновішого спорту і сьлувані випадки моды.

Кілька десятків дьт назид ує вь великомь паньт, коли дьшли до приписаного закономь віку, шукали собі дружини і закладали домашнє огнище. Се було колись

Colosseum

Театр різноманітностей
під дирекцією
Ернеста Торна.

Щоденно свьтє представлень (вь неділю два представлень.)
Вьступи перворядних сил артистичних. 256 7-15
Початок о 8-м годині вечеромь.
Вьлєти до набути вь бюрі дьсників п. Пльона, ул. Карла Людвіка 9

зъ Холлова о радахъ громадскихъ. Ну, та й амальованъ же намъ тй рады, амальованъ! Рефератъ бувъ довгий та мимо того не томля чий, бо повний живыхъ иллюстрацій, сатири, гумору; тожъ всѣ охотно слухали та неоднѣ дождили ся, якъ громадскій рады радять на некористъ власной громады та свого народу. Виконци референтъ подавъ резолюція, а вѣче ихъ ухвалило.

Нарады зачались о 11 годниѣ, а тутъ вже 4-та, а порядокъ дневный еще не вычерпаний. Отець голова має ще выголосити рефератъ про соймову ординацію выборчу. Вѣче стае и говорить коротко, але ядерно, вѣлько то намъ дае мѣсце въ соймѣ теперѣшня хотъ несправедлива ординація выборча; та що-жъ, кола мы такъ любимо навѣть, що вѣдали намъ мало не всѣ посольскій крѣсла, а тутъ кажутъ, що мы бунтовники, гайдамаки, москаль... Де-жъ таки! Мы жъ ажь надто любимо своихъ обшарнижъ; ну, то они за те и дбають въ соймѣ, але за себѣ. — Наука хрунять, що Господи! И внукамъ своимъ будуть закупавати, щоби справы народной не занепадали...

Тутъ хтось въ доброй вѣрѣ знявъ голосъ, чи не закликаетъ бы намъ передъ слѣдующе вѣче нашего посла, — Имени не вымолвилъ, — та народъ не дивъ договорити. Поиѣсь ся крикъ: "То не нашъ договор!" Грѣбе не метено для тыхъ, що послужатъ, а може хотѣли бы и дальше послужати противъ волѣ народу.

Наступають внесеня членѣвъ. Ще вѣлька селянъ забирае слово. Ну, вже можна бы закѣнчити, та мы маємо мѣщевый, радеховскій рахунокъ, в его треба докласти. Мы вѣдваемо нарады въ продувной столѣ, бесѣдникамъ жене вѣтеръ въ саме горло порохи въ гостиница, а напротивъ той вѣчерон столѣ стоить гарный будынокъ на поверхѣ, каменниця зъ великою салею — то каса зѣдаткова въ Радеховѣ, выдигнена вкладками доохрестныхъ селянъ, та насъ тамъ не пустили! Не пустили, бо мы не варті того, — сказавъ о. Цегельскій [що се зновъ?! — Ред] зъ Каміни. Мы вѣдваемо только грошѣ давати, але подбати о тое, щоби за нашѣ грошѣ насъ пошановано, не умѣймо, до зараду не ставимо своихъ людей, теперь за тоа мусимо покутувати. Тутъ бесѣдникъ указавъ, щоби своимъ грошемъ спомогати лише свои настигнущі, и выказавъ на "Дивстеръ", котрый має кромѣ асекурація такожъ вѣддѣль позичковий та щадничей; зывавъ станути до конкуренціи зъ нашими товариствами, котрі за нашѣ грошѣ дѣлають на нашу некористъ. По громадахъ выказавъ на великій хосенъ зб спблѣкъ Райфайзенбскихъ.

Зборы закончили председатель зборѣвъ о. Сохацкій зъ Стоянова, прощаючи всѣхъ вѣчєвѣнцѣвъ; а по вѣдѣванню "Христѣе воскресъ" народъ ставъ розходити ся домѣвъ. По вѣчу були ще довѣрочный зборы видѣвѣвшихъ селянъ зъ цѣлого судового повѣта радеховского и перекуса въ гостиницѣхъ домѣ мѣщєвого пароха о. Давидовича.

Учитель, якихъ мало!

[Письмо въ Яворовщины.]

Въ недѣлю дня 27 мая с. р. мали мы нагоду бути въ селѣ Вѣльшаница яворѣвского повѣту на закладникахъ огневон сторожѣ, що повстала заходомъ тамошняго учителя п. Ив. Максимовича. Найлѣпшимъ доказомъ пожиточной дѣяльности примѣрного учителя а зарозомъ и любви громадянъ до него було, що

обовязкомъ чоловіка и задачою житя. Але теперь изъ загальнымъ поступомъ вынайдено выдѣльный цѣлѣбатъ. Велѣке мѣсто дае неодну нагоду до вѣпеутя чоловіка и до зиншена въ нему потягу до супружого житя. Берлинъ неморальный, та же и якъ! Не досыть вглянути у мертвѣ выказы и зуставлена статистичный полиціи. Само жите дае далеко лучший и тривѣйшій, але и страшиѣйшій доказъ гнилы моральной та людской нужды.

Вечерами высеваютъ ся громады не завысимыхъ женщинъ и походжають по пѣйрухлѣвѣйшихъ улицѣхъ. Богато убранъ, вымалюванъ и выпудрованъ, зъ моднымъ, яснорудымъ волосемъ, зъ вызывающимъ усмѣхомъ на лицѣ. А въ "Varietѣ-Theatѣ" бачить ся ихъ на дощкахъ и чуе ся солодкій звукъ затрѣвон пѣснѣ. А опѣсла сходятъ ся они зб евоими добрыми знакомими и приятелими, безвысими молодиками та лѣсными панками по каварняхъ и переводатъ безсонну нѣчь при зеленыхъ столикахъ та при шампаньскѣхъ. А надъ равномъ всѣо розходять ся домѣвъ и забавѣ кѣнчатъ ся далеко гѣрше, нѣжъ зачалась. И горе тымъ, котрі вводятъ въ свѣтъ новыхъ жертвъ, що шукали честной працѣ, а замѣтали ихъ въ свѣтѣ дѣвола! Весело мусить ся такимъ жити въ нѣчь, бо счастья для нихъ нема большого надъ то, сли можуть забути на дѣйствиѣ и на свѣтло дня, котре знепаидѣло ихъ такъ само, якъ они его.

Хто знае, чи не йде величавый блескъ ивѣйшого Берлина на рахунокъ давной, здоровон морали, котрой зъ каждымъ днемъ почва зъ-подъ ногъ усуває ся...

(Далѣе буде.)

майже цѣле село збѣшло ся послухати поученя про огневон сторожу, полученного зъ демонстраціями, котрого удѣлилъ запрошенный зъ Яворова народный учитель и начальникъ яворѣвской сторожи огневон п. Андрей Миренинъ. Кромѣ названныхъ учителей бачили мы тамъ еще пп. Бѣликовича зъ Залужу и Ф. Сливиньского та П. Придаткевича зъ Яворова.

При сѣй нагодѣ вѣдбула ся нарада надъ заложениемъ спѣльного експортового магазину въ Яворовѣ: 1) для кошкарскихъ виробѣвъ народнои школы у Вѣльшаницы, 2) для цѣткарскихъ виробѣвъ народнои школы въ Залужу и 3) для виробѣвъ забавокъ и кухонныхъ дробницъ краевой школы въ Яворовѣ.

Вѣльшаница — се село, положене на пѣскахъ. Вѣдъ вѣкѣвъ занимались тамъ люде виробами зъ рогожины, якъ кобелѣ, рѣжокѣ, матъ и т. п.; тѣ виробы розходять ся и теперь по цѣлой Галичинѣ. Тамошний учитель п. Ив. Максимовичъ, вѣдбувши вѣдѣвѣный курсъ въ кошкарскихъ заведеняхъ, запровадивъ въ селѣ новину, — вышлѣтае тасмѣ зъ рогожины: люде знуютъ тѣ тасмы "метрами". Вышлѣтавъ вѣдъ тѣ тасмы въ школѣ зъ дѣтьми, а теперь вышлѣтае ихъ въ селѣ, хто жинѣ, та вѣсе на продажъ до мѣста або таки до учителя. Зъ тыхъ "метровъ" вышлѣтають опѣсла кошкы та всѣлякй мебѣль, а готовый уже виробъ вѣддае школа на продажъ Народной Торговли або робить на замовленя. Вартѣсть сѣихъ виробѣвъ выносила въ 1899 р. 2136 кор. 90 сот.

Згадати треба про народну школу въ сѣдѣнѣмъ селѣ Залужу, де учитель п. Бѣликовичъ запровадивъ виробѣ цѣтокъ, а молодѣжъ горне ся дуже радо до сего промыслу. Свои виробы вымѣлае школа до краевыхъ торговель, а такожъ робить для львѣвской дирекціи зѣлѣницѣ. Вартѣсть сѣихъ виробѣвъ выносила въ 1899 р. 2674 кор. 86 сот.

Кромѣ згаданныхъ школѣ вѣдъ 1897 р. въ Яворовѣ краева школа для виробу забавокъ. Хоть школа ся недавна, а вже виробы еи мають покупъ не лише въ краю, але и за границу, такъ що годѣ ихъ настрѣтити.

Зъ молодыхъ робѣтничѣвъ, що покѣнчили сю школу, вѣсьмохъ дѣстало вѣдъ краевого выдѣлу безворотно пѣдмогу на закупку начиня въ загальнѣй сумѣ 540 кор. Свои виробы приносятъ на складъ до школы и дѣстають тутъ заразъ заплату. Школа дѣлае такожъ про розбудженя змыслу оцадности у своихъ ученикѣвъ и робѣтничѣвъ, наклонюючи ихъ, щоби злишній грѣш складали въ почтовѣй щадничей.

Сѣ зарѣбтки помагаютъ людемъ оплачувати податки, конкуренцію и т. п., а оденъ купивъ собѣ въ остатныхъ часахъ зъ заощаженныхъ грошей моргъ грунту.

Вартѣсть забавокъ, виробленныхъ въ 1899 р. выносила 4205 кор. 76 сот.

Обѣчь сего вѣдъ давна занимають ся Яворѣвцѣ на т. зв. малѣмъ перемѣсто виробѣмъ не лише забавокъ але и ложокъ, нарихъ, качалокъ до тѣста, колѣтѣвокъ, веретѣн, ситѣ, решетъ и т. п., а краева школа впливає такожъ на добре выдѣленя тыхъ виробѣвъ. Розходять ся они до краевыхъ базарѣвъ, сѣльскихъ краминѣвъ, кулокъ рѣльничихъ, а такожъ и по склєвахъ. Въ остатныхъ часахъ были такожъ замовленя зъ Буковины и зъ Варшавы.

Вѣдъ вѣльшанъ лѣтъ 6 въ Яворовѣ ще дѣѣ школы промысловѣй, заложены яворѣвскою громадою, одна для дѣвчатъ коронкарска, а друга для хлопцѣвъ кошкарска на великомъ передѣлѣ, званомъ Наконечне; для сѣи школы вѣдѣтупила громада даромъ старѣй будынокъ по народной школѣ.

Згадати ще годѣть ся про виробы решетъ, кошкѣвъ на хлѣбѣ, кошелѣ, оналокъ, котрымъ то промысломъ занимае ся майже цѣле велике передѣлѣ. Вирѣбы сѣи розходять ся въ великой скѣлькости не лише въ Галичинѣ, але и на Буковинѣ та въ Румуніи.

Оттакъ Яворѣвъ вѣ мѣстомъ, де домашный промыселъ вѣдъ давна занустанѣ глубоко корѣнь, такъ що нема тамъ хаты, де бы не управляло якогось промыслу. Завдяки щиримъ народнымъ учителямъ промыселъ тѣй шершавѣ и досконалитъ ся та переходить такожъ на села. На жалѣ торговля и посередництво въ торговлю тыми виробами спочивае переважно въ рукахъ сыновѣ Израѣла, котрі, обмотавши разъ христіанъ въ довги мовѣ павутину, вымѣсують ихъ, а до конкуренціи зъ ними ставати ажь лачно. Тымъ то незвычайну вагу має гадка, порушена у Вѣльшаницѣ, щоби въ Яворовѣ заложити спѣльнымъ силами експортовый магазинъ для виробѣвъ домашнего промыслу. Дай Боже, щоби гадка ся чимъ скорѣе замѣнила ся въ дѣло!

Зъ спѣльныхъ делегацій.

Австрійска делегація приняла въ среду замѣнене рахункѣвъ за минувшій рѣкъ и приступила до дискусіи надъ окупационнымъ кредитомъ. П. Сляма повторилъ свои жаданы въ напрямѣ складана рахунковыхъ замѣненъ босаньского бюджета. Миністеръ Калай вѣдѣвѣвъ, що коли депутаты не мають права ухвалювати бюджету для Босны, не можѣ нитъ такожъ предлагати рахунковыхъ замѣненъ. Въ данѣмъ случаѣ кожда зъ делегацій могла бы ухвалити нѣшѣ директивны для босаньского зараду, котрый тогды не зывѣвъ бы чего держати ся. Миністеръ застерѣгае ся противъ закъну гнѣбленя магомедацѣвъ. Заявляе, що нѣколи не представлятъ босаньскихъ вѣдѣвѣвъ за оптимистично. Признае, що часами случаютъ ся въ зарадѣ хыбы, але се суть рѣчи конечны. Вѣдѣтакъ принято окупационный кредитъ и бюджетъ министерства финансовъ.

Миністеръ войны Крігсмареръ вѣдѣвѣдавъ на рѣбѣй интерпелляціи, нѣжъ нѣшими на интерпелляцію Вахнянина зъ причинъ выконаня большого маршу въ руску великодну недѣлю. Миністеръ заявилъ, що сѣй фактъ зму цѣлкомъ неавѣстный и вѣдъ зарѣдѣть слѣдѣство. При тѣмъ миністеръ заявилъ, що о скѣлькѣ на се позволяе служба, дае ся волякомъ правильно потрѣбный часъ до участы въ службѣ Божѣй, спеціально въ святочнѣй дни и що свѣта суть для войскѣвъ фѣрѣальными днями. Коли однакъ въ дѣвѣхъ полкахъ сугѣ войскъ рѣбѣныхъ вѣронспѣвѣданъ, то тяжко оголошувати свѣта рѣбѣныхъ вѣронспѣвѣданъ фѣрѣальными днями.

Вчера вѣдбуло ся послѣднѣе повне засѣданѣ австрійской делегаціи. По вѣдѣвѣдѣи на вѣльска интерпелляціи, Голуховскій высказавъ делегаціи въ имени цѣсаря подаку за пѣльную працію. Яворскій выголосивъ кѣнцѣву промову, въ котрой нѣжъ нѣшимъ сказавъ: Дуже потѣшающею позволю, в се, що трутѣна, котра нищитъ парламентаризмъ и цѣлкомъ синае конституціонне жите, не вдерла ся доси до сего высокого и поважного абору. Се правдѣа примѣбѣть бачити, якъ можливо рѣчею в свободнѣе высказаня гадки зъ патѣкомъ и вервою, не наразуючи на шкѣду парламентаризма. Нехай примѣръ, якій дае делегація вплине такожъ користо на австрійскій парламентъ, котрый теперь зновъ збѣрае ся до працѣ. По зверѣфованю протоколу, делегацію замѣнено.

Комісія бюджетова делегаціи такожъ вѣдбула вчера послѣднѣе засѣданѣ, на котромъ стверджено згѣднѣсть ухвалѣ обохъ делегацій.

Переглядъ політичный.

По вчерашнѣмъ делегаціи нѣмъ обѣдѣ цѣсарь говорилъ зъ депутатами про политичну ситуацію въ Австрій. Довшій часъ говорилъ цѣсарь зъ Пацакомъ. Приступивши до него цѣсарь заявилъ, що ситуація въ Австрій вѣ нѣшѣ дуже тяжка. Пацакъ вѣдѣвѣвъ, що тяжка, але не зъ винѣ Чехѣвъ. На згадку цѣсаря про становиско чехскихъ делегацій въ часѣ делегаціи нѣмъ народѣ, вѣдѣвѣвъ Пацакъ: Мы мусѣли заняты таке становиско въ делегаціяхъ вѣрѣбѣмъ и миністеръ Голуховскій не повиненъ бувъ промовляти въ такомъ тоѣнѣ въ якомъ промовлявъ. На наше оппозиціонне становиско въ делегаціяхъ вплинула не лише вѣйшѣна политика, але такожъ, и то въ большѣй мѣрѣ, политика внутрѣшня.

Цѣсарь: Коли жъ бо правительство предложило языковѣй законъ, котрый повиненъ бути полагодженъ. — Пацакъ: Сей законъ вѣ цѣлкомъ не до принятя, а коли бы его вѣдѣдено на подѣставѣ §. 44, выкликавъ бы заколотъ, якого доси не было. Звертаю ся отже до вашего величества зъ просьбою, не допустити до сего.

Цѣсарь на се вѣрадо махнувъ рукою, на що Пацакъ сказавъ дальше: Звертаю на се увагу вашего величества въ интересѣ вѣтчѣны и державы, яко Честный Чехъ и Австрійецъ, вѣрный пріятель династіи. Прошу ваше величество не допустити до сего. Знаю вѣдѣвѣсны въ краю и знаю дуже добре, що тогды зачала бы ся борба безъ кѣнцы. Зробѣтъ, абы намъ Чехамъ вѣддано се, що намъ безправно забрали, а въ державѣ скоро наступлять добрый вѣдѣносныи.

Въ довшій розмовѣ зъ гр. Штіркомъ цѣсарь высказавъ жаданы, абы предложена внесѣнъ въ посольскѣй палатѣ, полагоджено радѣше въ парламентарной, якъ "въ нашѣй дорожѣ". Въ тыхъ словахъ N. fr. Presse добавуче потверджѣне вѣсти, що парламентъ буде скликаный на день 6 с. м. и що поголоски про

цѣлковату а хочъ бы и передѣластну крѣпу въ кабинетѣ не мають подѣставы.

Въ размовѣ зъ Козловскимъ цѣсарь похваливъ его промову въ делегаціяхъ. Козловскій подкѣнѣвалъ за похвалу и старопольскимъ зывчаемъ зачатъ пѣсля засады "хвали мя рѣте": "Полики вже вѣдѣ давна старають ся о се, абы пріишло до пожаданого для всѣхъ экономичного и политичного мира. Доси се не повело ся, але не трачу надѣѣ. Треба, абы всѣ сторонництва мали добру волю, а спеціально сторонництва, котрі ведуть зъ собою борбу. Але я надѣѣ. Прикметою сѣи державы в фактъ, що наибольшій рѣбѣнѣцъ вѣрѣвѣнѣють ся и полагоджують ся компромисамъ. — Цѣсарь: Такъ, се має щѣсь за собою.

Въ политичной ситуаціи не зѣйшла досѣ нѣйка змѣна. Въ часѣ засѣданѣ делегаціи вѣли ся въ Будапѣштѣ приватный переговоры нѣжъ посламы, при чѣмъ Поляны и Нѣмѣцѣ были за утворѣнемъ большѣсти для перевѣденя порядку дневного. Динавлѣ заявилъ, що така акція не має нѣякихъ выгладѣвъ и высказавъ переконаня, що компромисъ дасть ся осягнути. Правительство не хоче въ тѣмъ напрямѣ брати нѣякой иніціативы, але рѣшѣть ся на розвѣзаня палаты, коли бы вѣльска засѣданѣ пройшло безуспѣшно. Нововыбранѣй палатѣ предложено бы октропѣваный вже языковѣй законъ и новый регулямінъ палаты. Пѣсля донесѣния N. W. Tagblatt-у надъ утворѣнемъ большѣсти для перевѣденя порядку дневного має дуже енергично працювати п. Яворскій.

До акціи въ цѣли зѣдоровленя парламентарныхъ вѣдѣноснѣвъ, приступивъ такожъ на власну руку рускій посолъ зъ Буковины, Н. Василько. Вѣдъ надѣславъ до п. Гѣжиці лѣстѣ, зъ котрымъ проситъ Молодѣчѣхѣвъ, абы зѣлишили обѣтрукцію въ интересѣ ишѣхъ меншѣхъ славянскихъ народѣвъ. Зѣмѣсть бути добродѣями для тыхъ народѣвъ, суть ихъ гнѣбѣтелями и кѣдають ихъ въ пропасти. Абсолютизмъ, котрый они могутъ спровадити, бувъ бы страшнымъ погромомъ для Русѣнѣвъ, котрі такъ дорого заплатили за вѣльсѣхъ своихъ послѣвъ въ парламентѣ. На случай абсолютизма, рускій народъ ставѣ бы ся цѣлковито жертвою своихъ гѣгемѣнѣвъ и гнѣбѣтѣльзъ.

Зъ театру войны.

До Лондона донесѣно урядово, що Робертъ занявъ Йоганесбургъ, а приватный телеграммы дневникоѣвъ доносятъ вже навѣтъ про заняте столицѣ Трансваля Преторіи. Такъ отже вѣйна була бы вже майже закінчена, а зъ нею и истнуваня полуднѣе африканскихъ республикъ яко самостоятельныхъ державъ. Англіискій войска обсадили Йоганесбургъ вчера, и вчера вывѣшено на правительственный палатѣ англіиску хоругву. Копальнѣ золота не вѣрушенѣй. Въ рускѣ Англіицѣвъ вѣшло девѣть льокомѣтивъ, повѣзъ въ углемъ и богато вѣзѣвъ. Окруженѣ мѣста не коштувало Англіицѣвъ богато труда. Наибольшій опѣръ ставили Бурѣ Гамільтѣнови на захѣдѣ вѣдѣ Йоганесбургѣ. А се му повело ся погавати Бурѣвъ зъ ихъ сильныхъ, обсаженныхъ арматами становискъ. Френчъ оперувавъ въ повѣбѣчно захѣдѣмъ напрямѣ. Одна дивизія обсадила становиска на повѣбѣ вѣдѣ мѣста, друга на полуднѣ. Коли Робертъ выславъ для 30 мая до мѣста своего вѣдѣпоручника, пріишовъ до него командантъ мѣста и просивъ, абы англіиске войска увѣйшло до мѣста доперва на другій день, бо въ мѣстѣ зѣнаходѣть ся цѣе богато трансваляскихъ войскѣвъ. Абы не пріишовъ въ мѣстѣ до забурѣны, Робертъ згѣдѣвъ ся на се предложѣно. Окрѣмъ того вѣдѣ мусѣвъ погавати зъ горѣвъ докола мѣста поодинокѣй вѣдѣвѣлы Бурѣвъ. На другій день мѣсто занято. Ще того самого дня передѣй сторожѣ Англіицѣвъ были на половинѣ дороги нѣжъ Йоганесбургѣмъ а Преторію.

Вчера не было ще урядового донесѣния про заняте Преторіи, але до N. W. Tagblatt-у доносятъ приватно зъ Вѣдѣи, що Преторію занято вчера о другій годѣнѣ полуднѣ безъ наименшого опоры. Крігѣръ утѣкъ, а полѣновѣхъ Бурѣми Англіицѣвъ увѣйвлено. Корѣспѣндѣнтъ дневника Daily Mail телеграфувавъ вчера передѣ годинѣю 12: Преторія буде за двѣ годѣны безъ озору занята Англіицѣми. Президентъ Крігѣръ утѣкъ до Ватервальбѣонѣу. Бурміеръ мѣста одержавъ уваженяе пріянѣи Англіицѣвъ. Утворѣно комітетъ зложѣный зъ впливовыхъ особѣвъ, котрый має зорѣганізувати охорону житя и майна въ часѣ интерпѣнѣмъ. Всюды науе спокой. Великій масы народу ждуть на пріиждѣ Англіицѣвъ. Столицѣ Трансваля буде перенесѣна до Ватервальбѣонѣу, а вѣдѣтакъ до Лѣденбургѣ. Westminstergazette доносятъ, що Крігѣра зловѣли Англіицѣвъ въ мѣщєвѣсти вѣдѣдалѣнѣй о 10 миль вѣдѣ Преторіи.

Въ Вѣлюмѣонтѣнѣ войсковый губернаторъ вѣдѣчѣтавъ для 28 мая на рынку прокламацію Робертѣа, оголошуючу анексію Ораніи. По вѣдѣчаню прокламаціи розвинѣно велику хоругву корѣны В. Британіи. Анектована територія буде называти ся Oranie-River-Colonie.

Надбране.

КОПЕРНИКІЙ І СИНІ

Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1, протил. Банку Гіпотечного на площі Галицької

поручає в величезній кількості і по цінах найдешевше окуляри, прикраси, фарби, біноклі, дальнобачі, барометри, термометри, мікрометри, лупи, компаси, райсфайри, тасми, мірники, пінометри, лінійні і т. д.

Уряджене давидковим електричним. Великі напруги піддаються ся як найшвидше і найдешевше.

з ресторанів НАФУЛІ ТЕПФЕР, уліці Трибунальній ч. 12, домі власним, можна достати щодня з 8 годин 8-11 ранку гарячі сніданки

ЦІНИ

Печені курча з капустою	15 кр.
Смажений лелек	12
Фарши	12
Ніжки телячі з хрінком	10
Курча з хрінком	10
Кавіар	16
Обід з абонементу	40

Великі напруги в найкращих родах по найшвидше і найдешевше, що походить з наших ресторанів, даю водичасті марси. Найкращі з них по найдешевше цінах почавши від 40 кр. літра.

По театрі все свіжа, з великим вибором страви і напійків заможного кухля.

79 190-2

З високим поважанем

НАФУЛІ ТЕПФЕР.

Сотрудника потребує па- рохів з За- лавов. Дуже вигідне місце для безжонного. Почта Ро- гатинь. 284 1-6

МУЖЕСКУ

Величезна кількість екстремних наслідків тайних гр- іх, молодості і розуму, усунути наслідки надого оди- нока, розширено в різних видах ілюстрацій книги Самоохорона А-ра Ретана Російське видання: 1 ар. Польське видання: 1 ар. Німецьке видання: 3 ар. Тисячі людей найшли в ній політику своїх подій і направили свої мужескі сили при помочі казаного в книжці способу дієвості. По одержанню франко надже- тою, вислала ся франко книга з куверту малявкою видавця Р. Ф. Вейр в Липску. (R. F. Weyr's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

В книгарні «Наукового То- варства ім. Шевченка»

Львів, уліці Чарнецького ч. 26

можна достати:

Занеписи Наук. Тов. ім. Шевченка т. I—XXVI по 3 кор.

Занеписи Наук. тов. ім. Шевченка подвійні томі XXIII і XXIV, XXV і XXVI, XXVII і XXVIII по 5 кор.

Збірник історично-етнографічний т. I і II. (Історія України-Руси Грушевського) брошурований том по 4 кор. на лінійні папері 5 кор. в гарній оправі том по 5 к. 40 с. на лінійні папері 6 к. 0 с.

Збірник етнографічної секції т. I і II. (Тарас Шевченко Коменсь- кого і Розвідки Драгоманова том по 3 к., на лінійні папері по 4 к.

Етнографічний Збірник том I—VII. всі разом 22 к.

Матеріали до української руської етнології т. I (з малюнками зібрані Бовк) 8 к.

Матеріали до укр.-руськ. етнології том II (з малюнками зібрані Шухевич) 4 к.

Старинна Історія Галичини напи- сана Ожелим Партицієм 6 к.

Історія літератури руської Оме- Огоновського т. II—IV. всі ра- зом 16 к.

Словарь Русько-Український У- манца і Силаня т. I IV 12 к.

Руська історична бібліотека всі томі (60 к. 60 сот.)

Хто купує цілий комплект дістає 20% опусту платити іно 45 к. 60 с.

Шевченко Тарас: Кобзар т. I—IV. в гарній оправі 16 к. з перес. 17

Руданський Сеспан Твори I—IV. брошур. * к., в модерн. опр. 6 к.

Чайченко Василь т. I—III 4 к. 10 с.

Гоморона Олексій т. I і II 4 к. 40 с.

Шекспірові Твори переклад А. Ку- лиса т. I 2 к.

Бібліотека найкращих повістей Діа- ваї томі 181 к. 60 с.

Бібліотека Живих Струн I—VI 30 с.

Бібліотека Української Руської Від- Свіжик т. I—XVIII разом 24 к. 40 с.

Бібліотека Українсько-Руської Від- Свіжик. Серія друга т. I і II 10 с.

В книгарні Наук. Тов. ім. Шевчен- ка можна достати: всі Видання руського Товариства педагогічного брошурований а також в гарній оправі на премії як:

Кобзар: Вибір Творів Тараса Ше- вченка для ужитку молод. 3 к.

Лис Мисла з німецького переро- бив Іван Франко 1 к. 40 с.

Малі Герої Віри Лебедові 90 с.

Робінзон ілюстрований 1 к. 20 с.

Вародні казки т. I і II з образками том по 90 с. дві часті оправа- ні разом 1 к. 40 с.

Казки Андерсона ч. I, II, III, IV і V (з образками) по 30 с. всі ра- зом в оправі 3 к. 10 с.

Образки історії України-Руси 70 с.

Казки Брандлінова (з образ.) 60 с.

Пригоди Дон Кіхота (з іспанської повісті переробив Іван Франко 1 к. 20 с.

Молитвенник горно брошурований 80 с., оправа 40 с.

Казки Братів Гіммі (з обр.) 90 с.

Оповідане для дітей 60 с.

А. С. Пушкін Казки 60 с.

Одеса Оповідане Чайченка 80 с.

Вайки Глібова 80 с.

Крім цього можна в книгарні Наукового Тов. імені Шевченка за- мовляти: всі українські, російські і на інших мовах книжки. При біль- шій закупці книжок (по над 40 к.) дістає ся від «Видань Тов- риства» 10% знижки.

Усі книжки можна замовляти в гарній і дешкій оправі. 1-1

Старший священик

вдовець, сам один, гласає жінчини інтелігентно в се- редньому віці до заряду дому і шоби розуміла ся на кухні. Адреса: І. Бар. в Дегові, в. Подкам'яні к. Рогатина. 282 2-3

Потребую безпроводочно приватного учителя Русина, шоби приготувати дітей до 4-ої або 6-ої класи гімназіаль- ной. — Август Левандій, па- рох в Коршові коло Коло- мий. 283 2-3

Мимо того, що вона і ростарь подорожувала 30%, продає ковдри і матраци по давних міських цінах зли- ште спеціална робота і вага- зить постелей. ЮСИФ ШУ- СТЕР, Львів, Коперника ч. 5 Ціни з грати. 81

200 МАШИН ДО ШИТА до вибору. — Найкращі до- гафту. Ратами 66 ар. готівкою 60 ар. Наука гафту безплатно. Прому жадає ціни шовку. Іо- сиф Ільницький, Львів А а- демічна 26. 248 3-16

Гармоніюмъ до науки співу дуже тривалон конструкції поручає ІВАНЪ СЛИВИНСКІЙ у Львові. 84

Пану А. ЗІГМАНУ (артистично-ритовиче заведе- ння у Львові улі. Синотука ч. 14.)

Бичбівці 26/12 1899.

Печат для чапа приходу того, змодовану дня 13/12 в. Василь ратоничев. Заведення, одержав і на мов понов ілюстрації і сям пискомъ заваляв Вамъ щиро по- дяку та Вашу пов. вірну буду всьмъ тепло поручати.

З поважанем п. Званиця. А. ЛУКАШЕВИЧ.

Заведення виконує в найко- ротішій часі всякі замовлення, виходячі в область вирізування на міді, сталі і др. На желане ви- сылає ся цінишки відворотного поштою.

А. Зігманъ, артистично-ритовиче заведе- ння улі. Синотука ч. 14 у Львові. 258 3-5

ГРЕБЕНОВЪ (коло Скольного)

чудово гарна місцевість, положена на рівнині надъ рікою Опримъ, а обвита довкола високими горами мові гребенями, покритими буковими лісами шпильковими.

Середъ тон заручон природи устроний

Пансіонъ Глиньського

дотарчає

мешкане вразъ зъ услугою і добірну та поживну страву за ціну водъ особы денно 2 зр. 50 кр. і вище; розміну зъ ціни становить мешкане.

Для ужитку гостей побудована дуже простора зала, а великі веранди довкола нею дають можливість користати зъ свіжого воздуха і підчасъ слоти.

Пансіонъ отворений цілий рікъ.

Листи адресувати: «Пансіонъ Глиньського, Гребенів» або «С. Глиньскій, Варшава, Маршалковска ч. 8.»

Комунікація зъ Гребеномъ дуже догідна: Станція зъ- лівниць, урядъ поштовий і урядъ телеграфічний в мѣсці і 5 минутъ ходу віддалені водъ пансіону. Десять минутъ відъ зъ Скольного, година зъ Стрия і три години зъ Львова. Въ порі лѣтній три поїзди денно приходять а три відходять зъ Гребенова. 246 11-23

ОСНОВАНІЙ 1795 РОКУ

БРОВАРЪ МЪЩАНСЬКІЙ

в будѣйовицяхъ [ЧЕХІ]

повідомляє Р. Т. Публику о відданю аступетна

Пива для Галичини і Буковини пану

ИСИДОРОВИ ІОНАСОВИ

у Львові, Ринокъ 29. — Телефонъ ч. 676,

котрий достатчати буде того пива на ласкаме жадаю

в бочкахъ і бутелькахъ.

Пиво се ідеаль оімія дѣкарівъ і анетологъ судовихъ перевѣшено імає північеського бровару мѣщанського такъ

якщо зъ якъ і якістю. 272 2-6

Цінишки і проспекты даромъ і оплатно.

Поручки зъ провінція сповняє ся безпроводочно.

ЗАВЕДЕНЕ ОГОРОДНИЧЕ

сполучене зъ Складомъ Насѣн.

А. КЛИМОВИЧА І СЫНА

у Львові, площа Галицька число 14

поручає

насієн кбнського зуба і всякі розсадкы яринові і цѣ- товій по найкращихъ цінахъ. 264 6-3

КАВАРНА Г. БРАЙТФОГЛЯ, давніше В. ВЕБЕРА, при ул. Гродницькій Ч. 4 (рбгъ Ворменської), отворена дня 26 листопада 1899. Повідомляючи о томъ Ва. П. Т. Публику, прошу о ласкаме поперте мого бдиривства, а буду совѣстно старати ся заслужити на се. Зъ високимъ поважанемъ 268 2-5 Г. Брайтфогель.

Климентій Федуньо переплетникъ бібліотеки ц. к. львівск. університету поручає своє переплетиче і галітеричне заведе- ння у Львові ул. Академічна ч. 8. 866 Підоймає ся всякі роббт, особливо переплету Службни- ківъ, Євангелій, Молитовниківъ, Бібліотечнихъ книгъ Алабу- мівъ, Малихъ, Дипломівъ і т. ин. по убривнихъ цінахъ.

Великій виборъ роверовъ і складовъ части до нихъ. Всякі направи виконує ся по умѣр- ныхъ цінахъ. С. ВАГНЕРЪ механікъ, Львів ул. Валова 31 Складъ МАШИНЪ до шитя всякихъ системовъ. Такожъ складовъ части. Продажъ такожъ на мѣсячний рати. — Вар- стать репарацийный. 216 5-3

Ведений дотеперъ Галицкимъ акційнимъ Товариств. Гандлевимъ дѣл: Вуголь камѣнный, Сикавки і прибори пожарні, Вужъ партійний і гумовий обилно ново-отворене. Львівське Бюро гандлеве при уліці Костюшка ч. 4. 221 15-39

ТОВАРИСТВО ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЇ ШТУКИ стоваришене зареєстроване зъ ограниченою порукою у Львові, ул. Чарнецького ч. 26, виконує всякі праці зъ обслуговування мистецтва, рѣз- барства і золотарства підеса композицій своїхъ членівъ, а іменно: образи релігійні до іконостабівъ, оцтарівъ, хору- говъ, на тетрадяхъ, плащаниць і пр. і такожъ образи до коштатъ; образи світські: історичні, портрети зъ натури і фотографієй, краєвиди, побутові і пр.; зъ дерева: кивоти, іко- ностаси, оцтарі, образи і крести процесійні, сповѣдальниця і т. д. і всякі праці золотарскі; рівножъ украшає внутрі цер- ковъ, виготовляє плями церковъ, каплиць і пр. і утримує на складі фотографічний репродукції образівъ руськихъ артистівъ. Товариство ручить за стильове, старання і совѣстно виконання. Цілемъ Товариства є: піднести нашу штуку і вытвори- ти руску школу шукъ краснихъ. Поручаючи протє о чаето руське Товариство патріотичній опції нашомъ П. Т. Публику духовнои і світськои надѣмо ся, що зводять Оні причинити ся до оспієння сєк цѣли мѣщанськими замовленнями, котрі приймає виключно імає Дирекція Товариства. 460 65-7 Зъ глибокимъ поважанемъ ДИРЕКЦІЯ. Товариство не послугує ся агентами.

Цю. корол. уприв. Рафінерія спиртусу, Фабрика руму, лікеровъ і оцту Юлія Миколаяша Насѣдниківъ Якова Шпрехера і С-ки у Львові поручає старі горѣлки польскі, розсолы, лікеры, румы правдиві зъ Ямайи, коньяки, спиртусъ, «Bou- gout» на малинки, такожъ правдивий оцетъ спіри- тусовий. 866 17-7 Склады для мѣста: уліці Галицька ч. 1. — і уліці Коперника ч. 9.

УЧИТЕЛЬ органъ руського товариства педагогічного дво- тижникового педагогічно-наукового, виходить водъ 1 терня 1899 у Львові ул. Ворменська ч. 2. Приходять на цілий рікъ 3 зр. на пів- року 1'60 кр. на чверть року 1 зр.

КАТРАЙНЕРЪ

єсть правдивий тільки в знанихъ

Пачкахъ Катрайнера!

тому ніколи отворто або в ниніхъ на обяньство обчисленихъ наслідкованихъ пачкахъ.

КАТРАЙНЕРА КНАЙНОВСКА КАВА СОЛОДОВА

єсть найлаторовнішихъ і найсмачнѣйшимъ а при томъ найтаннимъ додаткомъ до звичайної кави.

КАТРАЙНЕРА КНАЙНОВСКА КАВА СОЛОДОВА

буває чия разъ болѣе уживана черезъ сотки тисячъ родитъ денно.

КАТРАЙНЕРА КНАЙНОВСКА КАВА СОЛОДОВА

даєть ся найлѣпше ужити тамъ, де звичайна кави яко негодлива здоровю черезъ дѣкарівъ єсть закана.

3ъ поважаемъ Иванъ Францъ Новаковскій.

2) Чого жандарми патрулюють 29. мая в Поручині заходили на подвір'я господарів Гната Яничинського, Захарка Миськовського і Семка Петровського, як же посвідчать о. Мосора і п. Старуха?

3) Яким правом жандарми того дня патрулювали коло церкви, коли там правилося богослужіння, як же посвідчать п. Тим. Старуха і Романів Шкирипань? Водь коли-ж то практика релігійної перестали бути вільний водь контроль?

Видьля „Селянської Ради“ виїхав через д-ра адвоката Чайковського відкликати проти заборони сего в'їзду і ухвалити на будуче за-для безпечності устроювати в'їзди підь голыми небомь, бо ту нема вже небезпечки огню.

Перегляд політичний.

Про найближшій планів правительств Н. fr. Presse доносить з Будапешту: Дня 6 червня збереся рада державна. Тоді доперва покажеся, чи правниця серйозно хоче розпочати борбу з обструкцією. Коли не поведеся зробити палату спосібною до праці, наступити відпочине палати а правительством введе провізоричний бюджет на підставі §. 14. Взяв час відпочина зачнуться наново переговори, аби щось зробити для санації парламенту. Взяв план в проєкт, аби заковий закон ввести на підставі §. 14., а скликавши в осені парламент і зажадати, аби введено сего закона прийнято до відомості. Коли б це пошлося, то очевидно все було б в порядку, коли б то правительств доперва тоді розважить, вигляди розважати ради державної. Про компромісові переговори між Чехами і Німцями поки що не може бути бесід. Одним з найважливіших чеських жадань було б внесення розпоряджень Кіндініера. Німці не мали нагоди виразити в той справі своїм гадки, бо про сей постулат не сказано в нічній в'їзді в урядовій, в'їзді в побурадовій формі. Правительством твердить, що постулат після плану обдуманого з горь и приготувано ся на всі есентуальности.

Розмову цесаря з Пацаком на делегаційнім обіді німецький дневник подає неточно. Тепер п. Пацак сам проступ в Narodni х List-ах деякі подробиці сего розмови, заявляючи, що віденьський дневник тенденційно їх поперекручував. Пацак взагалі стверджує, що цесарь говорив з ним „дуже ласкаво“, а коли Пацак замітив, що Чехи не можуть згодитися на азыковий закон Кербера, цесарь адовоаний сказав: „Ого!“ Подібним охликом прийняв цесарь твердження чеського посла, що введено сего закона на підставі §. 14.

З телятами і баранами ще простіша процедура. Их кладє ся на тапчань, приваує ся за лаву ногу і перерізує горло.

Так виглядає на старій рвни.

Цілково вишій видь представляєся намь коли пойти на площу новон рвнї, що займає простором 28 моргів і призначена виключно для „безрогь“. Всею відбуваєсь тут в нутрі обширних, замкнених галі, уряджених після найновіших вимогь. Безрога ставити звичайно дуже великий обрї, то єи треба все силою привести, наперед у даром в голову заголомшити і водтак колоти. Опісля відбуваєсь все те, що кожда наша господиня знає і не один з наших джентельменів мїг до-будь побачити. У великих тих галіях в'їзний рык, а хмары парь уносять ся надь всімь тым, до чого око навикати бм потребувало. Робота йде жаво. Два добрі челядики спрячуть денно около 45 ховандів.

Горю йдуть шини, призначені для зелівниць, котра має мясо відставляти до ледів. Побіж рвнї є много інших убікцій, а передові заслуге на гадку тая, в котрій урядують оглядач з своїми стеміями. На першій погляд мусить кожний прийти на гадку, що их тут трохи за мало. Та те лике мясо, що дають по реставраціях, аж надто се потверджує. Однакш мы тым не журимся, бо в у нас не л'їше...

Коли вийти з того сопуху, стрічаєсь на площі громаду веселих воробів, що уганяють за поживою. Коби вони знали о долі своїх „б'їльших“ братів... Щаслив, що вони прийшли на світ лишень воробцями!...

(Далше буде.)

выликало бы войну міжъ націями Чехин. Цесарь не высказавъ также нїякой наганы для чеськихъ пословъ, але коли розмова зійшла на тему обструкціи взагалі, цесарь замітивъ: „Мы сего теперь предметомъ кнєть цїлого свѣта. Се соромъ!“ На се відповѣвъ Пацакъ: „Не мы вынайшли се средство, але ужинаемо его, водь коли навѣть рѣшають круги дали ему свое одобрєнє. (Димісію Бадєного? Ред.). Наше становище супротивъ державы було черезъ пять лѣтъ коректис, а мимо того збїхали насъ на наше теперішнє становище. П. Пацакъ засеречує твердження німецькихъ дневників, що по сїхъ словахъ цесарь рухомъ высказавъ свое недоволенє або заперечєнє.

Розмова цесаря з Пацакомъ не освянула своєї цїли. Надїя, що підъ напоромъ найвищихъ кругівъ поведе ся Чехівъ наклонити до уступокъ, завела цїлковито.

Російське правительствозачинає дуже остро поборювати „разкольників“. „Правит. Вѣстанкъ“ оголосивъ в той справі розпорядженє міністра внутрїшнихъ справ до губернаторівъ. Сента разкольників займає в православній церкві таке саме становище, якъ старокатолики в католицькій церкві. Разкольникы, якісь часъ переселювані, одержали в 1883 році право водправляти службу Богу и в послѣднихъ часахъ користали з цїлковитой толєранціи, бо водь іншихъ сектъ рознили ся тымъ, що буди в'їзній цареві и підъ політичнмъ виглядомъ заховували ся лєально. Теперъ адє ся повивъ нїмїй в'їтеръ зъ той сектъ, коли міністеръ внутрїшнихъ справъ заборонивъ разкольникамъ водправляти службу Богу и аголошувати проповіді, заборонивъ священникамъ разкольниківъ показувати ся публично в духовнмъ строю и наказує губернаторамъ розтягнути надь членами сен секты тїсню контролю и поліційний надбїр. Власть мають такожъ нищити книжки разкольників, що критикують урядженя пануючого православного вѣроисповѣданя.

Францускій міністеръ вѣи Галіфетъ, покликаний на сей урядъ зъ хвали, коли черезъ ревизію процесу Дрейфуса жадє чинний генераль не хотѣвъ обвини сего становища, виїхав по послѣднихъ бучахъ в парламентъ подати о димісію. В поданю Галіфетъ заявивъ, що станъ его здоровля лихій и не позволяє ему бути далше водпорнимъ супротивъ вбурєнихъ водносинъ. Димісію прийнято. Коли в парламентъ одинъ зъ пословъ сказавъ, що нашіря інтерєлювати правительствомъ о причины димісії, президентъ кабинету заявивъ, що Галіфетъ уступивъ виключно з огляду на станъ своего здоровля. На жаданє президента кабинету, аби водповѣд на интерєлюацію водложено на одинъ мѣсяць, палата згодила ся 313 голосами противъ 171. На мѣсе Галіфета міністромъ вѣи именованый генераль Андре. Націоналістичный дневникъ называєт ся сє именованє провокацією арміи. Недоволенє опозиціи збѣльшає ся ще зъ той причины, що змѣною міністра вѣи заповѣдено такожъ змѣни особъ в генеральнмъ штабѣ. Міністеръ зачне водь реорганізаціи своего президентіального бюро. Опозиційный сторонникъ рвни за всяку цїну повалити кабинетъ Вальдека-Руса.

Сенатъ радивъ надь предложенємъ правительствы в справѣ помилованя Дрейфуса. Кілька сенаторівъ поборювало предложенє в той цїли, аби Пікартъ и Дрейфусъ мали нагоду осигнути цїлковату регабілітацію. Одинъ сенаторъ домагавъ ся, аби Мерсієра поставити в станъ обжалованя. Мерсіє заявивъ, що водь 1894 року дѣлавъ виключно для добра краю и нинѣ поступивъ бм такъ само.

Письма зъ краю.

Изъ Старосамбѣрського пишуць намъ:

Въ „Дѣль“ часто читаемо дописъ зъ нашего повѣту, але они все походятъ зъ одного мѣста. Здавало б ся, що в нашихъ сєлахъ панує якъ найбільшій ладъ и люде не терпять жадной кринды зъ стороны властей, котрі якъ-разъ на те поставлені, аби кривдъ не було. А тимчасомъ оно скрѣсь по цїлмъ повѣтѣ однакова бѣда веде ся. Послушайте, що в нашомъ селѣ дѣє ся, в Стрѣлкахъ, на границі повѣту турецького.

Въ лютмъ 1899 р. були у насъ выборы до рады громадской. Всѣхъ радныхъ наша громада выбрала лише 12; але що на тыхъ 12 нѣякъ не можна було знайти більшости по сторонѣ старого войта Титара, то выборы

тягнули ся водь 7 до 12 лютого. Се не жарть, а справедлива правда: 5 дѣвъ таке, якъ бм де вѣ якобъ Вѣднї! Але хвалити Бога выборы тї уважени и в сєрцїю того таки року, другі переведєно. И противъ тыхъ выборовъ поїшли рвнї рекурсы; только були они даремні, а выборы затверджєно. Дня 29. грудня водбувъ ся выбѣръ нового войта. Ибитомъ выбрано всѣми голосами Леєя Валька, чоловіка дуже честного и тверезого, а старій войта Титаръ не дѣставъ ані одного голосу.

Противъ того wyboru внесєно рекурсы и в нѣмъ такі закиды поробєно: 1) що нѣмій войтъ [Леєя Валька] є низького росту; 2) що сльбїй на одно око [коли-бм нашій войта на обѣ очі були сльбї, то менше були бм накрали!]; 3) що вдовецъ; 4) що не має маєтку [а войтъ платитъ найбільшій податокъ в селѣ!]; 5) що хату має водь дєброу и 6) що записався водь горьки и пива.

И повѣривъ бм хто чи нѣ, то закиды прийнято и выбѣръ уважєно! Дня 2. цвѣтня 1900 р. водбувъ ся другій разъ выбѣръ, и зновъ всѣми голосами выбрано войтомъ того самого Леєя Валька, а старій войта Титаръ не дѣставъ ані одного голосу. А треба знати, що Титаръ уже девять лѣтъ бувъ войтомъ и бувъ у школѣ почтара не збѣка Задуронича, що тримавъ бувъ писарку в и шбмъ селѣ. Не знати теперъ чому и зачо панъ в старостѣ и в радѣ повѣтовій хотѣть доконче, щобъ и далше се бувъ войтомъ. По другмъ выбѣрѣ люде ходили вже кѣлька разѣ до старосты и прєсали о затверджєнє выборовъ, бо в селѣ нема найменшого ладу; але в старостѣ ані ухомъ собѣ тудь не ведуть. Порадїте теперъ, панове, якъ той бѣдѣ кѣбца дѣйти? Чи є ще де правъ и на старосту?

Клопѣтъ, коли де староста є зъ великихъ панівъ. До недѣля в турчанськѣмъ повѣтѣ гулявъ собѣ п. староста, бо є братъ бувшого міністра Вѣльнєского. Нинѣ тую саму роль перєнявъ на себе п. Річї, старосамбѣрскій бо є зять бувшого міністра Лебля...

Зъ театру войны.

Хочъ доси нема урядового донєсеня про занятє Преторіи войсками Робертса, загаль уважає заняте столиці Трансвалю за доконаний фактъ. Приватній телеграмы донєсли були, що вже в хвилі, коли Робертъ станувъ зъ Йоганесбургъ, войска Бурівъ опорожили всѣ форты докола Преторіи. В столиці утворило ся провізоричнє правительство, котрє мало безусловно передати мѣсто Робертсови. Послѣдняя телеграма, розслана вчера зъ Лондона, звучить: „Уважають тутъ зъ рѣчь певну, що военні кроки завѣшено, бо Бурі цїлково залишили борбу и покидають форты окружающій Преторію. Зъ огляду на можливість розрухѣвъ міжъ кѣлькама тысячами полонєныхъ англійскихъ войсковъ, що знаходять ся в Преторіи, выдано тамъ 20 офіцїровъ для удержаня кариєсти. В Преторіи и Йоганесбургѣ панує цїлковатый спокѣй.“ — Ся телеграма не виключає можливости, що передній сторожъ Англійцѣвъ вже станули в Преторіи.

Категоричнє твердження одного зъ дневникѣвъ, котрій дѣйствъ бувъ про занятє Преторіи назѣтъ зъ найменшими подробицами, показало ся передчаснымъ. Корреспондентъ сего дневника в Преторіи гадѣвъ, що англійскій патроль знаходять ся близше мѣста, якъ они були в дѣйствости. Нашій корреспондентъ зъ Преторіи потверджує вѣсть, що Крітеръ выхавъ, що утворило ся провізоричнє правительство, котрє подѣдѣтъ Преторію безъ опору и що 23 англійскихъ офіцїровъ выпущєно подь словомъ чести на волю, аби имъ воддати надь полонєными англійскими войками надбѣр.

Трансвалеска амбасада в Брюкселі заперечила поголовку про полонєна Крітера. Після донєсеня в Преторію по капітуляціи Преторіи подѣдѣтъ ся нѣмовірно мала часть войскъ Бурівъ, а рѣшта в сѣль 20.000 люде потягне на пѣшбѣ въ горы Магасєсъ и в неприступный околицѣ Лідєнбургъ, аби водтамъ вести партизантку войну. Крітеръ водбѣдѣ зъ армію на пѣшбѣ. Дрѣ Лейдєсъ высказавъ здогадъ, що Крітеръ не утєче до Европы. Вѣтъ не выхонитъ ся Англійцямъ, котрі осадятъ его на островѣ св. Блєны. Роднѣ Крітера и Штайнонъ Англійцѣвъ позволятъ перенєсти ся куды схочуть. Дрѣ Лейдєсъ загадує ще разъ водкликати ся до великодушности державъ, аби заперестегували противъ анексїи полуднево-африканскихъ рєспубликъ.

Полуднево-африканская война дѣйшла вже до концєвой фазы. Се однакъ не значить ще, що в обохъ рєспубликахъ наступитъ такъ скоро спокѣй. Мимо загального знеохочєня, знаходитъ ся мѣжъ Бурами богато несправимыхъ, котрі довшій часъ будутъ вести дрѣбну подѣлєвую войну.

Робертъ посуває ся напередъ и загортає мѣсто за мѣстомъ, не в насѣдѣтокъ выгнанныхъ битѣвъ, але в насѣдѣтокъ своєи чисельноє переваги. Арміи, що стоятъ противъ себе не рѣвнѣ, бо по пятахъ 20.000 Бурівъ, допче 221.000 Англійцѣвъ, 11 на одного, сєрѣшучо за богато. Мимо того, Робертъ не може похвалити ся ані одною выграною. Всюды, де стєрли ся вѣржжї водбѣвъ, Англійцѣвъ мали большій страты. Доперва, коли Бурі бачили, що закинуть ихъ шапками, уступали майже безъ нѣякихъ стратъ. Сей водворотъ окружєныхъ майже Бурівъ выдєлюєвъ все подивъ Англійцѣвъ, котрымъ — вы-

навши частини арміи Кроуїго — нїколи не поведє ся полонити або высѣкти большого водбѣду Бурівъ ані забрати ихъ арматѣ. Окрѣмъ невеликого числа полонєныхъ, и тыхъ, що вернули ся до своихъ фармъ, аби тамъ ждѣти на кождо до повстаня догбѣду хвалю, цїла армія Бурівъ в арматами розєслана по краю. Коли Робертсови не поведє ся позакірати тыхъ водбѣловъ, а пуститъ ихъ зъ амуніцією в арматами в неприступный горы, Англія ані думати не може про вышѣпанє своєи арміи в Трансвалю.

Мимо ясноє якъ сонцє програноє, неспримиримъ Бурі далше ведуть войну. Вѣ новѣй „колоніи“ Англїи, в „очищенїи“ зъ вѣрога Оранїи, генераль Рундлє не може собѣ дати рады зъ вѣрогѣмъ. Повнѣиный асхѣдъ Оранїи все ще в рукахъ сильныхъ водбѣловъ Бурівъ. Подъ Сенскалемъ, в половинѣ дорожї мѣжъ Блюмфонтеномъ а Кроуштадомъ пришло до тажков битвы зъ Бурами, в котрій страты Англійцѣвъ були безъ порѣвнаня большій, якъ страты Бурівъ. Рухъ повстанцѣвъ такожъ ще не здѣлєный, бо коло Дуглєсу на захѣдѣ водъ Кімберлєю повстанцѣвъ нападають на водбѣлы Англійцѣвъ. В одній такѣй битѣвъ погнѣло 16 Англійцѣвъ зъ своимъ полковникомъ. Вулєръ доси не може рушити ся зъ мѣста, бо Бурі мають в руцѣ богато позавїтъ на Наталю. Мѣжъ Йоганесбургомъ а Преторією прийшло до завязаня битвы, котрой результатъ доси незвѣстный.

НОВИНКИ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислову у Львовѣ.

— Проф. Юл. Романчукъ, по довшѣмъ пробуваню — за-для скрѣпленя здоровья — в Аббаціи и в Рїна-Арко, повернувъ назадъ до Львова.

— Дня 5 червня водбѣдє ся народнє вѣче в Старѣмъ-Самборѣ о 10 год. зъ рана. Програма: 1) Положенє політичнє. 2) Положенє економічнє. 3) Реформа закона громадского. 4) Внеси членѣвъ. Симъ упрашаю всѣхъ до найчисленнѣйшой участі зъ уваги на важность теперішнїи хвалѣ. — *Ис. Яворскій.*

— В справѣ „Рускои Бурсы ремісничои и промысловой. В Краковѣ и Львовѣ испитують товариства „Weteranów powstania z 1863 r.“, котрі запоміають живущихъ участників польского повстаня. Мимо того, що попримѣщувано спосѣбнѣхъ до працѣ участників сего повстаня на рѣвнѣхъ платныхъ публичныхъ посадахъ, товариства тї щедро запомагають ихъ гробни. И такъ примѣромъ послѣднє справозданє вараду товариства „Weteranów“ в Краковѣ выказує, що до него належало в 1899 році 550 членѣвъ, котрі выплатили 4.508 ар., а вєтеранѣвъ было 20. — Наша Бурса ремісничая и промысловая в екситуаціи цїлого руского народу. Би засновано вь памятѣ святкованя пѣтьдєсятилѣтнього ювілєа водрожденя руской народности, она поставила собѣ за цѣль сотворити рускій станъ ремісничїи в промысловый — має членѣвъ 140, що зобов'язали ся платити по два ар. рѣвно, та й сего всѣ не поплатили. Отъ вѣтъ рѣзниця!

— Изъ Сибїрщины пишуць намъ: Вь Славску розпочала ся будова величавой церкви зъ твердого матерїалу и муръ цокловїй вже выдѣнєно. Плани выготували нашъ вѣстивий нѣжинѣръ-архїтектъ п. Вас. Навѣрный, що побудувавъ уже около 80 гарныхъ церквей. Будова церкви в Славску веде ся водь его догладомъ. До сєи будови причинивъ ся много мѣсцевый парохъ о. Евст. Качмарскій. Після такого самого плану, якъ и церкви в Славску, має почати ся будова новою мурѣваною церкві в Ту хлї [зъ 5 куполами] заходами о Давидана, мѣсцевого пароха. Будову мають переняти на себе п. Шмїдтѣ, влєститель дѣбрѣ. — Дня 30 м. м. вь саме полуднє лєтїла ся вь Славску нечуваня буря вь громади и алавою и наробила богато шкоды, позносивши плодородну землю зъ гѣрѣ. Водь грому погнѣли два братя Стефанъ и Федѣръ Головка. Вернули они зъ ярмарку в Сморгини в поблѣ были вь лѣвъ ставати дєрево. Вечеромъ найдєно ихъ неживыми. Одинъ має в устѣхъ кусєвъ хлѣба и вь рукахъ держѣвъ хлѣбѣ, другій погнѣвъ зъ фавкою вь рукахъ. Ратунокъ бувъ безуспѣшний.

— Нова дефрандація. Касїєръ мѣсцевой касы щадничой и вєрзѣмъ касїєръ касы мѣста Святїна Войцеховскій выхавъ передъ кѣлькама днями безъ урѣлоу. По снєстерєженю его несприутности заряджено третєго дня отворєнє касы и на великє всѣхъ эднованє найдєно вь касѣ замѣтъ грошей, картѣчку такого змісту: „Прому, майтє милосєрдє для мои жены и дїтяти, они и такъ досєтъ водь мене матерїалъ ся — я жити далше не могу!“ Заряджено шконтрують касу и приписують, що бракъ около 20.000 корѣн. За дефрандантомъ розблєно телеграмы на всѣ стороны, якъ до Временъ, Гамбургъ и Букарєшту. Такъ и Святїна не лишѣтъ ся позаду Львова, Велички, Сєндашова и н...

— Похорѣнь ученика Вѣнтєра вь Хойницахъ, убитого вь загадочный и невѣстивый доси спосѣбъ, водбѣвъ ся торжєственнѣ вь недѣлю. Частї трупа [бо бракує все ще правої ноги, лѣвої руки и утробѣ] вложєны вь домовный столаръ Вайварю. По богослужєню вь костєль рушнѣвъ похѣдъ, зложєный зъ кѣльканацѣти тысячь людеи, на кладовищє. Дорогою удержувала ладъ кѣна жандармерїи. Дати домѣвъ були перєпоинєнїи цѣлєными вѣдѣлами, а вѣкна вь жидѣвскихъ домахъ были позамы-

ROVER

Puch-Cleveland-Opel

найліпший марки

порукає

219 6-6

ТАДЕН ГУСТОВИЧ

Львів, ул. Академічна ч. 12.

Ровери уживані. — Прибори для циклістів. — Варстат релакційний. — Цѣники на жаданє.

Пудръ княжій

бѣлый приятно прилягає до лиця, надає красну и натуральну бѣлѣсть.
— Коробка мала 60 кр., цѣла 1 зр., зъ лебедомъ 1 зр. 50 кр. — роже-
вый и кремовый по 7 кр., 1 зр. 20 кр. и 1 зр. 60 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
Львѣць: ослѣпы вѣзкой: ул. Сикстука 26, ул. Галицка
ч. 11. Краковъ: Суконный ч. 20, Чернышъ: Ринокъ
ч. 2. Перемишль: Францисканска ч. 24

Д-ра Іосифа Закшевского
и инж. Кароля Ріхтмана

Санаторія и заведење водолѣчище
МАРІЇВКА почта
Львовъ

Лѣченіе водою. Електризованіе. Лѣчища гимнастика. Урядже-
ніе вѣтрянн. Новоураженнй сальонъ на збранахъ, мѣсце до
забавъ на водѣмъ воздуху (croquet, law-tennis, дѣя кру-
гобы, бѣларъ, чигальня и т. д.) Цѣлый теренъ здреновано-
выштурованый. Цѣны дуже ужьренъ.
Сезонъ водѣмъ бѣдѣ мая до кѣдѣ вересня — На жада-
ніе проспекты высылає ся оплатно. Телевонъ заведење въ Ма-
ріювчѣ ч. 572. Адреса лѣчаря управляющаго: Львѣць, ул. Сук-
онного ч. 5, телефонъ ч. 284. 240 5-8

Товариство взаимного кредиту
„ДНѢСТЕРЪ“

стоваришенє зъ обмеженою порукою
Львовъ, рынокъ ч. 10 (дѣмъ „Прогрѣтъ“)

Удѣляє позички за оплатою 5 1/2% и 1% додатку на
ношта админістраційн, властителямъ гундѣмъ и гос-
подарствъ до 500 коронъ за порукою двоухъ водно-
видныхъ ручителѣвъ або за нѣгабуляцією на пер-
шѣмъ мѣсцѣ, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ.
Священники, не посѣдающіе реалностей, мусять крѣмъ
поруку двоухъ ручителѣвъ предложити еще полїеу
жителю; обезпеченіе можна черезъ „Днѣстеръ“ въ
Товариствѣ взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ по-
сля всѣхъ возможныхъ комбинацій.
Товариство взаимн. кред. „Днѣстеръ“ приймає
вклады до опроцентованя водѣ членѣвъ третыхъ
осѣбъ по 4%.
Удѣля членскій выносъ 50 кор., вписове 2 кор.
Членѣмъ бути в позичку достати може только
членъ обезпеченый въ „Днѣстеръ“.
Информация удѣляє Дирекція листовно або агенты
Товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ“.

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ
надъ Попрадомъ
зельзниця, почта,
телеграфъ въ мѣсци

Найонлѣнѣйша щавя зельзвѣста. Купелева пора трѣває
водѣ 20 мая до кѣдѣ вересня. Купель борошновъ,
зельзвѣст, гідропатичный и попрадовъ.
ВОДА ЖЕГЕСТОВСКА
находить ся у всѣхъ великихъ складахъ минераль-
ныхъ водѣ.
Лѣчарь ординуючій: Д-ръ Володиславъ Мікуцкій,
б. асвет. клѣн. гінек. унѣв. Ягилъ. 288 9-20

ПЕРША БУКОВИНЬСКА ФАБРИКА
Портляндъ и Романъ цементу
ЕМАУИЛА АКСЕЛЬРАДА
въ Путиѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интереснѣвъ, що
крѣмъ дотеперѣшного Романъ-цементу вырабляю теперь
въ новѣй фабрицѣ въ Путиѣ

І. Портляндъ-цементъ,
котрый за-для знаменитыхъ его приметъ вѣдзначило
Тов. инж. и архітектѣвъ у Вѣднѣ.
Заступникомъ моєй фабрики для Галичиннъ полкає ся на
дальше панъ

С. ЛІЛЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)
у Львовѣ, ул. Крашевского ч. 1. Телефонъ ч. 621.
що удержує значный склады у Львовѣ и выконує замо-
вленія заразъ такъ у Львовѣ, якъ и на провинціи.
Прошу П. Т. Интереснѣвъ о ласкаве пересвѣдче-
ніе ся про высокую вартѣсть и налѣпшу янѣсть моего
фабрикату.

Пишу ся зъ высокими поважаніємъ
ЕМАУИЛЪ АКСЕЛЬРАДЪ.
Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радовѣцъ (Radautz)
Буковина 160 18-20

Охоронна марка: ЯКОРЪ.
LINIMENT. CAPSICI COMP.

въ аптеки РІХТЕРА въ Празѣ,
признає за знаменито, утихомирноє бѣль натиране; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складѣ у всѣхъ аптекахъ.
Проксимо жадає того
загальнолюбимого средства домашнего

все лѣшь въ оригинальныхъ едѣнкахъ въ нашоє маркою
кого охоронною „ЯКОРЪ“ зъ аптеки Ріхтера и для
осторожности прїймаєтѣ лѣшь едѣнжикъ тою мар-
кою охоронною яко вырѣбъ оригинальный.
Ріхтера аптека подѣ Золотымъ Львомъ
въ Празѣ, Elisabethstrasse 5. 424 38-7

Новый складъ
зъ фабрикъ англ.
и магазинъ

ВОЛОДИСЛАВЪ ЛУКАСЕВИЧЪ

Львовъ, улица Академична число 26
порукає по найнижнихъ цѣнахъ

Свѣтеры	Шанки	Сорочки для турис.
Штучы	Сѣделца и торбинки	Плащѣ гумовѣ
Панчохи	Дѣхтарки ацетилен.	Шляхи
Рукавички	Карбидъ въ пушкахъ	Касетки до напраны
Паски, давѣнки	и на вагу	Циклометры

Репараційный вартатъ, 255 1-6
Lawn-Tennis, Croquet, Football.

Позѣстали по Товариств. Гандлевѣмъ
запасы
РОЛЬНИЧИХЪ МАШИНЪ
выпроуде по зниженихъ, цѣнахъ
Львовске Бюро гандлеве
при ул. Костюшка ч. 4. 211 16-38

200 машинъ до шитя до
выбору. — Найлѣпшій до
гагету. Ратами 66 зр., готѣвкою
60 зр. Наука гагету бесплатно.
Прому жадаєтѣ цѣнникѣвъ. Іо-
сифъ Ивануцкій, Львовъ Ака-
демична 26. 248 9-16

Найзнаменитшихъ
1/2 кл. цукровъ десероныхъ,
именно: помады, чоко-
ладки etc. зр. 1-20.
1/2 кл. Бисквитѣвъ англійск.
и Германскѣвъ зр. 1-
1/2 кл. кармельковъ мѣша-
ныхъ зр. 75.
порукає що дѣмъ свѣтлѣ
Г. ТРЕТЕРЪ
накститель парсонъ фабрики чоко-
ладки и цукровъ
Львовъ, ул. Маріинскій ч. 7
рогъ ул. Коперника.
Купуймо знаменитъ вырѣбы
власнѣ, прочъ зѣсправджу-
ює ванлю тандитою!

Зъ Весною!

Пора вже передохоронити шу-
бы, кожухи, зимову одѣжу, ки-
лимы, ковры и проче водѣ Мо-
лѣвъ. До тои цѣли: Нафталину
Капфору, Захерлинъ, Пачулю и
пр. найдешевше и въ наилуч-
шѣмъ сортѣ можна получить
въ Дрогуеріи магістра фарма-
ціи **АНТОНА КОТЛЯРЧУКА.** Хо-
рущана Н рѣ 9 (уголь ул. Со-
кола)
Такожъ можна тамъ полу-
чити есь. въ кругъ дрогуеріи
торговлѣ входячіе предметы и
аптечнѣ препараты. На провин-
цію высылає ся водворотною
почтою. 281 9-10
Комісово, яко допакетованъ
выполняють ся всякѣ замовле-
ніа изъ аптеки. Упаковано не
числѣт ся. Деревяны пакки по
цѣнѣ власныхъ выдѣтокѣвъ.
Утробана сѣрна до купельвъ і
Сѣбнѣ минеральнѣ Воды

Артистично-ремесленное
ЗАВЕДЕНЕ
А. ЗІГМАНА
у Львовѣ, ул. Сикстука ч. 14
доставляє и выконує изъ найде-
шевше и налѣстараинѣйше:
Станпиль металевъ и кавчу-
ковъ, гербы, монограммы,
стампильны марки, станцы,
таблицѣ литѣ и гравированъ
и проче.
Цѣнники даромъ и франко
Замовленія зъ провинціи
полагоджуютъ ся
водворотною
почтою.
257

Заведене кліматичне в сезонѣмъ лісі
ЗИМНАВОДА-РУДНО
при першій стаціи під Львовомъ в напрямі до Кракова
отворене від 15 мая.

Мешканія літні вигідні, чисті і сухі, фамілійні і ка-
валерскі в ціні дуже низькій на ціле літо, місячно або
тажжевно. — Реставрація в добірною кухню. Випити
і їда по цінахъ львівських. — Купелі ставові і в лазенкахъ.

Поїздівъ колѣвнихъ дежно 5 ві Львова, а 6 до Львова.
Стація, телеграфъ і почта в мѣстѣ. В недѣлі і свята му-
зика. Саля на забавы і представлєня театральні. Крам-
ниці в товарами колѣнійальными в мѣсцѣ. Для сталѣхъ
мешканцѣвъ заведење доставляє ся щодєнь свѣже печиво
і мясо.

З олошенія що до мешканъ прїймають; Народна
Торговля у Львові, рынокъ 36 і зарядъ реставраціи
в заведењу. 240 6-6

Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Найближшій відѣзды:
7 червня „Роттердамъ“ о 8 30 пер. пол. — 14 червня „Маасдамъ“
о 2 30 пер. пол. — 21 червня „Потендамъ“ о 7 пер. пол. — 28 черв-
ня „Статендамъ“ 2 по пол.

Новой парекоты змѣнобѣйными трубами:
Роттердамъ 8302 тонъ, Статендамъ 10 320 тонъ, Пото-
дамъ 12 500 т.
Цѣны першихъ кѣзотъ водѣ 240 кор. и вышє) зъ
другихъ кѣзотъ 204 к.) при-
III. клѣсѣ 185 к. 40 с. зъ Кѣднѣ.) стани.
Бюро у Вѣднѣ: Для кѣзотъ: I. Kolowratring 10; для III. клѣсѣ:
IV. Weyringergasse 7 A.
Австрійскій еліанъ въ Бернѣ, Цюбуркѣ и Триєствѣ. 59

КУПЕЛЬ ЛІПІКЪ (LIPK)
въ Славоніи.

Одинѣе горячє водѣе альпайнѣе жерело (64° C) на континентѣ.
Вѣдъ 1898 р. стація льонпайнѣе зельзницѣ (via Dugoselo).
Крѣмъ сего стація Полуниевѣе зельзницѣ Паирѣчъ-Алпѣвъ (пожовѣе
таркає).
Преміюванъ: въ Будапѣштѣ, Лондонѣ, Рамѣ, Брюсселѣ.
Елегантный курортъ, казары и реставрація, великій
паркъ, прогулѣкѣе зельзницѣ, знаменитъ готель, люксусѣе
домы зъ купельми. Электричне освѣтленє.
На респитаніємъ, гостєвъ, нѣхѣеъ, боля нѣеъ, натарѣ всѣею
рода, зѣъ и изъ сѣроуэлѣнѣи и инѣи кровѣи недуги и т. д. подѣрѣи-
манѣ. Оціпѣиый курортъный лѣкарь: Д-ръ Бергъ. е. Шемерѣ.
Россылка термовѣе воды вѣдомѣе просто въ жерело,
дальше черезъ L. Edesky, Mattoni & Wille, Будапѣштѣ; S. Ungarn
и Heinrich Mattoni у Вѣднѣ.
Погонєвъ всѣею рода удѣлає
210 2 3 Купельна дирекція въ Алпѣу.

Спеціалізація
опаковѣвъ, кужонныхъ, блохъ,
зѣтѣвъ, на домашнѣхъ зѣвѣрахъ и т. д.

ЗАХЕРЛИНЪ
Не въ коробкахъ!
Єдино правдивый у флащѣ!
То есть
правдиво необмандиве, радикальное средство
на кожду а кожду язву комашу. 55 5-8
Склады є всюды тамъ, де вывѣшенѣи плякаты „Zacherlin“.

тільки прилюдно, щоб ті товариства почули ся до обов'язку складати якесь фонди на повнечу цілі.

Присутні на Зборах хлопці виділяють агаданих товариств пп. Кокорудз і Паньківський заперечили рішучо, бути то би коли-небудь ухвала відмови помочи запала в агаданих товариствах.

Наступили вибори до виділу. На 63 голосуючих вибрано дир. Е. Харкевича головою 62 голосами, а до виділу пп.: Вільцку, о. Барвінську, пп. Паньківського, Танчаковського, д-ра Коцюбовського, учит. Яворського, проф. Кокорудз, а на заступників: Н. Строньско-го, И. Огоновського и Ю. Левницького. До контр. комісії вибрано: П. Огоновського, Ал. Стефановича и В. Шухевича.

В часі зборів відчитано прийнятій телеграми від редакцій: „Діла“ и „Комара“. По виборах наступили висески членів. И так о. проф. А. Глодзінський з Тернополя подав внесок в справі улагодження курбів для алафетів у Львові и в справі видання підручника для організації таких курбів, щоб и провінція могла закладати такі курси.

Надъ внескомъ о. Глодзінського в справі повідомлені школьнимъ в мѣснихъ школахъ, де в викладава мова руска, вива-зала ся широка дискусія. Бесѣдники указу-вали на аномалія и кривди, які дѣють ся зъ выдаванемъ рускихъ свѣдоцтвъ. При тѣмъ подавали факти, якъ то директори школъ и окружні ради школьні умѣють обійти роз-поряджене властей, якъ потягають до одві-чальности тыхъ учителѣвъ и людей, що за жадаюмъ рускихъ свѣдоцтвъ агітують, якъ тероризують родитѣвъ, що рускихъ повідом-ленъ домагають ся; а на те все непоміають, анѣ жадаю интересованихъ анѣ скарги анѣ депутаціи. Бесѣдники подавали на те все до-кази, називаючи по имени не тільки школи але и людей интересованихъ. Дятого треба конечно домагагнсь відъ краевой рады школь-нои укарания винуватихъ, а крімъ того лесого розпорядження, котре бы не кривдило Рус-нѣвъ.

Въ дискусіи надъ сею справою забравъ голосъ пос. Барвінскій, беручи въ оборону краеву раду школьну, а звалюючи вини на Русинѣвъ самыхъ, котрі — після слѣвъ п. Барвінського не заслугоють на те, щобъ ихъ права узнавано, бо они самі себе не шанують, особливо тымъ, що не жадають при висескѣ дѣтей выдачѣ рускихъ свѣдоцтвъ, що деякі зъ нихъ посилають дѣтей своїхъ до поль-скихъ школъ!

Бесѣдникови відповѣвъ коротко проф. Вільцкій, казуючи, що коли відъ польскихъ дѣтей не жадають при висескѣ заявъ, въ якій мовѣ хотять мати свѣдоцтва, то чогожъ сего не приновляють и до рускихъ дѣтей.

Проф. Шухевичъ указавъ, що зъ тымъ выдаванемъ свѣдоцтвъ чиста комедія. Такъ

само и ему се дивно, яку звязь може мати сумний фактъ, що дехто зъ Русинѣвъ не по-сылалъ дѣтей до руской школы або и до вѣ-акон, зъ выдаванемъ свѣдоцтвъ; дальше за-значивъ бесѣдникъ, що прецінь про кривди руского школьництва допоминають ся послы вѣ соймѣ, въ радѣ державній, по часоши-сяхъ; ба назвъ руске товариство педагогічне зазедно вносить вѣ тѣй справѣ просьбы и за-жаленя. Якъ же можна тутъ вини складати на Русинѣвъ, коли вѣ Русинѣ, навѣсти на тѣмъ зѣвѣдѣ, виказують, що вина не в по-нихъ сторонѣ, але по сторонѣ тыхъ, що мають власть въ рукахъ.

По тѣй промовѣ прийато внесокъ, щобъ видѣлъ именемъ загальнихъ зборѣвъ зажа-давъ остаточного полагодженя чи то усуненя кривди Русинѣвъ.

Членъ п. Гургула говоривъ в справі анижки цѣны вѣды на зѣлѣвничихъ. По по-ясненіи зъ стороны посла Барвінського, пп. Чика и Яворского поручено сю справу ви-дѣлови.

П. Якубовичъ говоривъ в справі по-лѣшенихъ долѣ учителѣвъ. По поясненію секр. п. Танчаковского поручено видѣлови, щобъ кожного року вносили вѣ тѣй справѣ петицію до сойму.

Пос. Барвінскій подавъ внесокъ, щобъ видѣлъ відѣль ся до сойму зъ жадаюмъ, абы той призначивъ на заг. зборѣ руского товариства педагогічного по 100 ар. такъ, якъ се робить на цѣли зѣвѣдѣвъ польского тов. педагогічного. Внесеня прийато.

Учитель Яворскій обговорювавъ справу введєня частковихъ окружнихъ конференцій, піддавъ ихъ дѣлане острѣй критикѣ и зложивъ именемъ народнихъ учителѣвъ про-тестъ проти практики частковихъ конфе-ренцій.

Въ сѣй справѣ забирали голосъ пп. Траць, пос. Барвінскій, о. Глодзінскій, п-а Малица, п. Яворскій, зъ помѣжъ котрихъ о-собливо п-а Малица поспирала внесокъ п. Я-ворского въ своѣй дуже гарній, ярко умоти-вованій бесѣдѣ, указуючи на сухій темѣ, по-даваній на обробленя на конференціяхъ и т. и. Внесеня п. Яворского прийато.

О. Порайко висказавъ подяку видѣлови за дотеперѣшній виданя для дѣтей и просивъ, щобъ видѣлъ не залишавъ и дальше того видавництва. Вѣдѣци забравъ голосъ п. Ви-твицкій в справѣ обмеженя цѣны зъ книжки для науки I он степени и жадавъ, щобъ вѣ тѣй справѣ удатисъ до краевой рады школь-нои. Внесеня прийато. Потѣмъ закрывъ голо-ва зборѣ сердечною подякою всѣмъ збѣра-нимъ.

Учасники удалисъ до гостиниці п. Геркнерца, на спѣльний обѣдъ, де прома-вляно за здоровлє головы товариства п. Хар-кевича, посла Барвінського, д-ра Коцюбы, учительства и жѣноцтва.

По обѣдѣ оглянули учасники Підгірську

Сидьку, а вечеромъ буля на выставѣ „Мѣ-щанка“, відограною аматорами, помѣжъ ко-трими вызначалися грою п-ѣ Шепаровиче-ва и зѣвѣстна зъ концертовон естрады п-а Про-курнича, котра спѣвомъ своимъ чарувала збѣрану публіку. Нынѣ вѣ понедѣлокъ по-ѣхало около 30 особѣ відъ провідомѣ д-ра Коцюбы до Ворохты.

Переглядъ політичний.

Въ пятницю відбула ся кабінетова нарада, на котрій, якъ доновѣтъ Politik не задала вѣяка зъ ожидаемыхъ ухвалъ вѣ ко-ристь Чехѣвъ. Вѣ наслѣдокъ того чеська об-струкція буде ведена зъ подновною силою и буде тымъ сильнѣйша, чимъ больше сторон-ництва правицѣ будуть старати ся унеможли-вити вѣ. Politik ще сумнѣває ся, чи наступить формальне розбитє правицѣ. Се буде завѣсти відъ того, якъ буде прийате меморандумъ Чехѣвъ адресоване до виконуючого комітету правицѣ, а пояснююче причини обструкції.

N. Wiener Journal оголосивъ розмову свого редактора зъ якимсь політикомъ, ко-тримъ має бути міністеръ для Чехіи, д-ръ Ресекъ. Міністеръ заявивъ, що на его великій жалѣ, обструкція вѣ вже певною, отже и для всѣхъ чеськихъ сторонницѣвъ прийшовъ обо-в'язокъ бороти ся противъ неѣ. Обструкція розпоряджає лише 61 послани, а зъ нихъ вѣ кілька недужихъ. Коли отже не лишъ зъ вѣ правон, але зъ лѣвои стороны покаже ся охота до борби зъ обструкцію, то поведе ся ан утомити и адавити. Але на се потрібна поважна воля и станова. Вѣ справѣ розпо-рядженъ Кіндінгера міністеръ сказавъ, що рѣчево они дали бы ся цѣлувати. Зъ політич-нихъ зѣглядѣвъ вѣ се однакъ неможливе. Ми-ністеръ запевняє, що д-ръ Керберъ не в, якъ се дехто твердить, у Нѣмцѣвъ вѣ неволи, але подобне зараженє мусѣло бы обструкцію пе-ресунути на лѣву сторону и скрѣпити ся. На-пытанє, якій правительствомъ має плани на бу-дучаѣтъ, міністеръ відповѣвъ вымишляючо. Надѣямо ся — сказавъ — що сторонництѣва уявлять собѣ, якимъ небезпеченствомъ гро-анти може побѣда обструкції для парламенту и конституції. Коли парламентъ самъ себе жертвує, то правительствомъ буде мусѣло вѣ его мѣсцѣ установити щось вышого. Вѣ тѣй справѣ нема що остаточного рѣшеня. Оно бу-де завѣсти відъ найвышого вѣ державѣ чинника, тымъ больше, що буде рѣшати на довгій лѣта. Коли бы парламентъ упавъ, пер-шій лѣпшій концепістъ буде большемъ па-номъ, якъ колись впливовий парламентарій провідникъ.

Міністеръ висказавъ переконанє, що мѣжъ Чехами и Нѣмцями мусѣть прийти до порозумѣня. Вѣяка криза не истнує анѣ вѣ міністерствѣхъ судѣвництва, анѣ вѣ якомъ ви-шѣмъ міністерствѣ

Знаючи тѣсену звязь, яка д-ра Ресекъ лучить зъ чеськимъ клубомъ, треба здогаду-вати ся, що вѣ справѣ обструкції суть вѣ клубѣ два направи. Умѣркованій амагана уступаютъ підъ примусомъ радикальныхъ амаганъ, але умѣркованій чеській послы самі бажали бы собѣ, абы обструкцію побороно. Выразомъ гадокъ тыхъ послѣвъ вѣ д-ръ Ре-секъ. Лише при такѣмъ здогадѣ наведеня розмова д-ра Ресекъ буде арозумѣла.

Курсъ науки для управителѣвъ спѣлокъ оцадности и позичокъ.

Зъ бюро патронату для спѣлокъ оцад-ности и позичокъ при краєвомъ видѣлѣ у Львовѣ дѣстали мы такіи комунікатъ:

На підставѣ уповаженя видѣлу кра-евого зъ дня 22. мая 1900 ч. 34395 уряджує бюро патронату для спѣлокъ оцадности и по-зичокъ II-тій двонѣдѣльний практичний курсъ науки для управителѣвъ, касієрѣвъ и членѣвъ зараду такихъ спѣлокъ. Курсъ сей відбуде ся вѣ часѣ мѣжъ 2-тій а 14-тіймъ линія с. р. у Львовѣ відъ управою д-ра Стефаника, упразднѣлї бюро патронату після поданон понизше загальнои програмы науки.

На курсѣ тѣй можуть бути прийнятї у-правителѣ, касієры згладно рахмайстры и членѣ завѣдуючихъ органѣвъ сѣхъ спѣлокъ, що вже одержали заченєня припѣти до па-тронату або и тыхъ, що до завязаня готовѣ и оголосили ся до бюро патронату. Зарядъ або осповательскій комітетъ кождо такои спѣлки може подати по 2-охъ кандидатѣвъ, відъ котрихъ вимагає ся доброго аналї пи-саня и елементарныхъ рахункѣвъ.

Зъ уваги, що скѣлаеться учасникѣвъ курсѣ обмежена до цифри 20, на випадокъ численнѣйшихъ зголошенъ заетѣрѣвъ собѣ бюро патронату вибѣрь лише одного зъ по-середѣ поданныхъ кандидатѣвъ, а зарядъ, згладно осповательскій комітетъ спѣлки пи-виненъ у своѣмъ поданню зазначити, котрому поданныхъ кандидатѣвъ належало бы ся дати першенство. Не прийнятї на першій курсѣ кандидатѣвъ можуть бути взятї підъ розвагу при урядженю дальшихъ курбѣвъ науки.

Кандидаты, що не були бы вѣ силѣ по-крыти коштѣвъ подорожѣ и удержати ся вѣ часѣ курсѣ зъ власныхъ фондѣвъ, можуть од-ержати запомоги вѣ грошехъ по 60 коронѣ. Зголошеня вѣ докладнымъ поданемъ назиска, аваня, вѣрку и квалифікацій, а зъ долученемъ пробы звычайного пѣсьма кождого кандидата, належить вносити до бюро патронату для спѣлокъ оцадности и позичокъ при видѣлѣ краєвомъ у Львовѣ найпознѣйше до дня 15. червня с. р. Скоро кандидатъ старая ся о за-помогу на коротє коштѣвъ подорожѣ и у-держаня вѣ часѣ курсѣ, треба просѣбу о при-зананя запомоги висказати вѣ поданю.

Прийнятї кандидаты одержать зъ відом-ностію про прийате докладаю инструкцію що-до свого зголошеня у властвѣмъ рѣчанци до управы курсѣ у Львовѣ.

Въ дни 14. линія вѣ суботу відбуде ся испѣтъ, що разомъ зъ послѣднимъ днемъ на-уки становити ме повторєня и збѣраня вѣ під-лѣбѣ поданон на курсѣ науки. Отже вѣ тыхъ дняхъ можуть за відомостію управителя кур-бѣвъ бути присутними при наудѣ и испѣтъ яко надзвичайній учасника иншій членъ за-

напоромъ чина ставъ звѣлѣкати зъ поставле-немъ Бѣлянського въ епископы и выдержавъ его цѣлыхъ два роки до вересня 1781, та ажъ на интервенцію австрійского ряду приѣхавъ до Львова и зъ св.-юрскѣй катедрѣ высѣ-тити Бѣлянського*). Тогда то Бѣлянскій змѣнивъ и бувъ за тымъ, щобъ процесъ зѣ Ва-силіянцами відложити на якийе часъ та вза-галѣ не дразнити черцѣвъ. Та не прославъ справы крилошаннѣвъ Гуцѣ**). Найвышшій трибу-

що бажавъ зберечи право руского епископа-ту та Василіянъ и тому по номінаціи скли-кавъ епископѣвъ и протоархимандрита Васи-ліянъ на вибѣрь митрополита до Сѣдлєцѣ. Відтакъ оствѣ у Варшавѣ и зѣдѣти правивъ цѣлою митрополією.

*) Про побутъ митрополита у Львовѣ згадує лѣтописецъ св.-юрского монастыря підъ рокомъ 1781: „Вспрєосѣ, митрополитъ Ясєнъ Смогоржевскій приѣхавъ до Львова зъ цар-ства польского. Братія принала его дуже гор-жєственно, а одєнъ зъ профєсорѣвъ богосло-вія выголосивъ привѣтне слово. Митрополитъ перебувавъ переважно мѣжъ членами чина вѣ монастырѣ.

**) Іоанъ Гуцѣ, крилошаннѣвъ львѣвскій, положивъ велику заслугу при ведєню процесу зъ Василіянцами о добра епископскій, та о святоюрскій монастырь. Се головни его заслу-га, що епископска капітула дѣждала ся за-зверженя, а свѣтскій клиръ освободжено зъ підъ зачинєности відъ черцѣвъ. Бувъ се вы-хованокъ „папєжского алумянату“. По высѣ-ченю вѣ беззєнїиомъ станѣ не принявъ вѣнъ жаждою духовнои посады, бо бачивъ, що мір-скій клиръ живѣ вѣ нуждѣ та понижєню, ру-ками та працею на рѣли мусѣть дѣлати о хлѣбѣ насущный. Вѣнъ ставъ приватнымъ у-чителємъ (гувернерѣмъ) у одного польского магната и зъ того часу цѣлыхъ 15 лѣтъ за-нимавъ ся выхованємъ сыновѣвъ по рѣжныхъ домахъ магнатѣвъ. Отыкаючи ся вѣ рѣжныхъ авачными та впливовыми людьми, набравъ

наль рѣвизійный, розглянувши ся вѣ справѣ, выдає рѣшенє дня 30. падолиста 1780.

Вырокъ першої инстанції змѣнено все-го вѣ одѣбѣй тоцѣ, бо ту була разяча кривда

ширшого погляду на свѣтъ та пѣнавъ точно вѣсѣ тайній дороги, якими може було впливати на управу державу. При тѣмъ бувъ вѣнъ зъ природы талановитый, працювавъ надъ собою, та знавъ бесѣды: вѣмцѣку, французку та и-талійську, окрімъ латинської, польской та руской. Митрополитъ Левъ Шєнцїицкій заиме-пувавъ его крилошаннѣмъ ново відновленого львѣвского крилоса, а дня 26. червня 1771. бувъ вѣнъ введєний вѣ тѣе достѣпнєство. У Львовѣ остававъ вѣнъ коротко, бо вже вѣ р. 1773 выѣхавъ до Вѣднѣ, яко повномочникъ львѣвского владыки въ рѣжныхъ справахъ с-нархіальныхъ, одержавши рѣвночасно посаду гувернера у одного польского магната, ко-трій зъ родиною замѣшкавъ у Вѣднѣ. Такимъ способомъ вѣнъ зароблювавъ собѣ на уде-ржанє, бо плата, яку побиравъ відъ епископа та зъ доходѣвъ капітулыионъ фундації, выно-сила рѣчно всего 75 ар. Яко повномочникъ владычій сповнявъ вѣнъ свою задачу дуже совѣстно; кілька разѣвъ бувъ на аудієнціи у цѣсарєвон Маріи Терєсы та Йосѣфа П. вѣр-но інформовавъ урядъ цѣсарскій устєно про відносини мѣжъ рускимъ клиромъ и на-родомъ, а остаточно выѣсѣ колькѣнацѣти про-паматныхъ писемъ та представлєнъ вѣ спра-вѣ кривдъ мирского духовєнства та руского свѣтского народу. У Вѣднѣ служавъ вѣнъ вы-кладѣвъ права, та аянє законѣвъ улєкшува-ло ему оборону интересѣвъ народу и духо-вєнства. За епископа Бѣлянського ставъ вѣнъ кустѣвомъ львѣвского епископского крилоса (вѣ р. 1782 дня 21. сѣчня а слѣдуючого року 1783. вернувъ зъ Вѣднѣ до Львова на сталый побутъ. До кѣнця житя працювавъ и образу-вавъ ся, чытаючи дуже богато. На книжки не жалувавъ гроша и мавъ красну бібліоте-ку. Вѣ завѣщаню записавъ ан львѣвскій ка-пітулѣ.

Василіянъ та очевидне потоптанє права и во-лѣ фундатора. Розкодало ся о фундацію, зро-блену Василіянѣмъ епископомъ Шумлян-скимъ. До тои фундації мали черцѣ незапе-рєчне право, и тому то найвышшій трибу-наль рѣшивъ, що належить держати ся гра-моты фундаційионъ зъ р. 1685 та завѣщаня Шумлянського зъ р. 1707 и оставити мона-хамъ вѣсѣ добра та права, які они вѣ наслѣ-докъ тыхъ двохъ актѣвъ добули. Для св.-юрского катедрѣ забезпечивъ трибуналь 2000 ар. пол., записавъ на церковь рускимъ шляхтичемъ Андрѣємъ Шумлянскимъ, а на останку зъ притискомъ зазначивъ, що Васи-ліянє мають відъ присягою звернути еписко-пови вѣсѣ грамоты та акты, що дотыкають добѣрь столовыхъ епископскихъ або взагалѣ свѣтскихъ церкѣвъ, та вѣсѣ писѣма, що від-носять ся до управы єпархією. Вѣ однімъ прогрѣшєвъ трибуналь и то зѣдєсь умиєно, бо не подавъ точно, що властиво має розу-мѣти ся відъ тою фундацію Шумлянського, чи взагалѣ вѣсѣ землѣ, на св.-юрскѣй землѣ закуленъ тымъ владыкою и відданъ мона-хамъ, котрі протягомъ часу ставъ уживати львѣвскій владыка, чи відъ фундацію Шум-лянського належить розумѣти тільки саму Чозганьщину безъ монастыря, котра однава оставала вѣ рукахъ чина. Вѣ наслѣдокъ того спѣръ не закончивъ ся, бо кожда сторона толкувала вырокъ зъ своѣй хосєнѣ, а Васи-ліянє стали заходити ся, щобъ самѣ най-вышшій трибуналь выдавъ поясненє выроку прихильне для св.-юрскихъ монахѣвъ. До-нась дѣйшло кілька писемъ, писаныхъ до рѣжныхъ протекторѣвъ Василіянскихъ та до Горєштурского, заступника чина у Вѣднѣ. Ин-терєсєнъ вѣ лѣстѣ консултора Антима Лі-тєнєвичѣ, бывшего игумена св.-юрского, пи-

саний вѣ мартѣ 1781 зѣ Львова*) до Горєш-турѣ о.

Цѣлымъ вырокъ найвышого трибуналу зѣває Літєнєвичѣ точку по тоцѣ, а вѣ справѣ св.-юрского монастыря прагадує ему актъ фундаційионъ зъ р. 1686 та завѣщанє Шумлянського зъ 12 падолиста 1707 р. По-сля волѣ фундатора має бути вѣ св.-юрскѣмъ монастырѣ 8 монахѣвъ а 4 послушникѣвъ и то по вѣчий часѣ; монахи мають служати вѣсѣ богослужєня вѣ св.-юрскѣй катедрѣ и по-бирати вѣсѣ доходы церковний. Крѣмъ юридикѣ, дарованыхъ дзѣвѣмъ монастырєвъ записавъ вѣ завѣщаню гостиницю (коршму коло ба-зару, на котрѣмъ відбували ся св.-юрскій торгѣ) броварѣ побудованій своимъ коштомъ та ставѣмъ коло бровару. Епископъ и капі-тула бажаютъ всего тѣе відняти та переши-нують вѣмъ перевести конєчній реставраціи, такъ що ті будинки можуть розєнати ся.

Такожъ ризы церковный св.-юрского ка-тедрѣ се майже выключно власнѣсть чина (!). Разомъ зъ чудотворною иконою Матєри Бо-жѣи тєребовельской призвѣтъ Шумлянскій дуже богато ризѣ та приборѣвъ церковныхъ зъ тєребовельского св.-снаского монастыря до св.-юрского церкѣвъ у Львовѣ, а рєшту ризѣ докупили монахи зѣ складѣвъ прочаѣ та зъ жертѣвъ маючихъ добродѣльєвъ чина.

(Дальше буде.)

*) Літєнєвичѣ бувъ св.-юрскимъ игуменѣмъ 8 лѣтъ по конєцѣ линія р. 1780. Того то року на генеральной капітулѣ Торкѣан-скѣй (на Литѣвѣ) ставъ консулиторѣмъ цѣлого чина, а умучений беззастѣпнымъ борикамѣмъ та процесами, черєнѣсь ся до монастыря За-горѣвского.

Виходить у Львові що дин (крімъ модъ и рушнихъ святъ) о 6-той годині по полудни. Літературні додатоки „Віснота“ найважливішихъ новинъ виходить во второкъ, а во второкъ и пятницю на перекладъ разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату и „испорати“ приймають: у Львові адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень: ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Любача 3, и А. Ольшавского ул. Килин-Вского 2; — въ Арсеновъ: Л. Крижановскій; — у Вит-уни: М. Дука, I. Sallerstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфурт и Гамбургъ: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и наложеніе на „испорати“ платитъ у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи: за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 22 зр.
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 11 зр.
у Львові:
на цѣлый рокъ . . . 14 зр. на півъ року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8 зр. на місяць . . . 1 зр. 20 зр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на по-
породіе закорешеніе. — Редакція не поймаєть
звѣдъ въ портъ.
Неоднѣно членъ комитетъ 6 зр. на проз. 7 зр.
Оголошеніе змѣстъ приймають ся по цѣнѣ 10 зр.
въ одній сторѣнці „испоратомъ“ або въ цѣнѣ 2 зр.
въ цѣнѣ 1 „Надбавкою“ по 25 зр. а. а.
Подати и инші доноси приймають членъ по 15
зр. въ одній сторѣнці.

Зъ судової сатѣ.

Сегодня почала ся, якъ мы вже вчера заповѣли, передъ судомъ присяжныхъ у Львові карна розправа противъ ч. к. инспектора податкового въ Горденцѣ Адама Косминьского о образу чести, яко вѣтъ допустивъ ся противъ посла д-ра Окуневского.

Акть обжалованія, внесенный приватнымъ обвинителемъ д-ромъ Окуневскимъ, такъ обжалованъ п. инспектора:

II. Косминьскій помѣстивъ въ Gazecie urzędniczej зъ 15 мая 1898 дописъ зъ власнымъ підписомъ, въ которѣ мѣжь иншимъ пише: „W Nr. 79 b. r. Difa, organie galicyjskich radycalów ruskich, pojawił się artykuł, omawiający oszczerczej treści interpelację adwokata d. r. Okuniewskiego, w Radzie państwa wniesioną“; а дальше: „W najbardziej charakterystycznym ustępie VI. przytacza d. r. Okuniewski fakt będący czystym wymysłem jego bujnej fantazy, świadczący wymownie o jego charakterze“; и зновъ дальше: „Na szczęście d. r. Okuniewski nie jest referentem podatkowym, lecz oszczercą i denuncyantem referenta podatkowego sam się kreował“. Тимъ оголосивъ п. Косминьскій печатію фактъ выдуманый або перекрученый и инимъ обвинивъ д-ра Окуневского фальшиво о нечестивъ и неморальныхъ вчинкахъ, которіе можуть противъ него въ публичной оцінѣ вымысливать погорду або понизити его въ тѣхъ оцінѣ, и такимъ чинномъ допустивъ ся провинъ зъ § 488 з. к. кар.

II. Косминьскій пише въ свой дописъ: „D. r. Okuniewski zaparł się na sprawę podatkową po swojemu, sili się daremnie na przypisanie mi sobie właściwych zalet i upoważnia mnie do przypuszczenia, i gdyby on był podatkovym referentem, załatwiałby sprawę podatkową z ilustracjami, o których wspomina w VI. ustępie swej interpelacji; дальше пише такъ: „Smutna to, ale prawdziwa sentencja, iż kogo Pan Bóg ukarać chce, temu przedewszystkiem rozum odbiera, t. j. pozwala mu najpierw z miłą powagą wnosić oszczerczą interpelację, a następnie dopiero (w odwrotnie przecież nastąpić by było powinno) rozposcynać badania i sprawdzenie materjału do interpelacji“; а на-конецъ: „Ale niech d. r. Okuniewski nie zapomina, iż nietykalny poseł, występujący rozmyślnie w roli oszczercy i denuncyanta po pewnym czasie posłem być przestanie, oszczercą i denuncyantem pozostanie nadal, gdyż nie pomoże barskie tydzień, kto na duszę nieczystą“. Печатаючи такъ безъ наведенія фактѣвъ, посядавъ п. Косминьскій д-ра Окуневского о збрѣдній примѣтъ и перекрученъ або выставивъ его на посмѣхованіе, чимъ допустивъ ся провинъ зъ § 491 зак. к. За обѣ тѣ провинъ має бути кара вымѣрена після § 493 зак. к.

До розправы жадає д-ръ Окуневскій за-вѣданія 12 свѣдѣлѣвъ и водѣтанія протоколѣвъ 13 иншихъ свѣдѣлѣвъ, крѣмъ того зареєстрована 1) въ министерствѣ внутрѣшнихъ справъ выборчихъ актѣвъ V. курія, 2) зъ ч. к. по-вѣстового суду въ Горденцѣ актѣвъ карна справы Косминьского противъ Харковского, 3) актѣвъ карна справы Дмитра Гавровского, 4) всѣхъ свѣдѣлѣвъ урядовыхъ обжаловановъ.

Въ мотивахъ наводитъ актъ обжалованія текстъ интерпелации, внесенной п. д-ромъ Окуневскимъ въ радъ державной д. 20 чвѣтня 1898 въ справѣ надужитъ урядовою властю, якого допускає ся п. Косминьскій въ політичыхъ и иншихъ цѣляхъ, и текстъ допису, писаного и подписаного п. Косминьскимъ, а умѣщено въ 10 ч. Gazet's urzędniczej зъ д. 15 мая 1898.

Обѣла каже актъ обжалованія:

Переслушавъ въ сей справѣ п. инспекторъ Косминьскій признає ся, что артикуль той писавъ самъ и постаравъ ся опоминати его въ Gazet's urzędniczej; однако звиняє ся тымъ, что бувъ до того морально змушений, бо д-ръ Окуневскій старає ся интерпелацию своєю повинити его въ публичной оцінѣ и жадавъ потягнути его до строгой одвѣчальности за вчинки выдуманый. Для того п. Косминьскій постановивъ цѣлу справу подати до прилюдной вѣдомости, а морально змусити д-ра Окуневского до выявленія наивѣска того денунцианта, которій, надуживаючи его легко-вѣрности, впровадивъ его умисно въ блудъ. Рѣшучо при тѣмъ домагавъ ся п. Косминьскій переслушанія всѣхъ покликанныхъ въ интерпелации свѣдѣлѣвъ, чтобы довести д-ромъ Окуневскому, что змѣстъ его интерпелации тенденційно выдуманый и тымъ самымъ носитъ на собі выраженіе патаго клеветы. Причина при тѣмъ п. Косминьскій, что Озіасъ Данкнеръ е его „metem zaufania“, что може Данкнеръ за его плечима допускать ся надужити на школу сторѣвъ, але „коли бы не выборы въ р. 1897,

було бы не прийшло то цѣло авантюры“. Врѣштъ, якъ твердить п. Косминьскій, вѣтъ замѣтъ, зробленъ въ интерпелации, а тенденційно ложно“, а будучи выборчимъ комиссаромъ, переводивъ выборы такъ, якъ ему „wielkość jego chlebowadawcy przeprowadzić nakazywała“.

Ц. к. судъ уловивъ волю п. Косминьского и переслушавъ всѣхъ покликанныхъ д-ромъ Окуневскимъ свѣдѣлѣвъ, а они збѣдали что-до I. и III. точки и интерпелации:

По неважкихъ правыхъ въ Олѣвѣ Корольцѣ 1897 завѣдавъ п. инспекторъ податковий Косминьскій убогихъ ткачѣвъ та ковалѣвъ и тѣлѣвъ до канцеляріи своєї въ Горденцѣ, кричає на нихъ, що ихъ научать, що вѣтъ бувъ въ Корольцѣ на выборахъ и знає, якъ они „файні люди“, и что они будуть оплачувати аркушокъ, чтобы упозорувати слушность того вымѣру податку, завѣдавъ п. инспекторъ до своей канцеляріи начальника городского Ивана Хрунника, ложно сказавъ ему, мовъ бы самъ податки домагали ся оподаткованія, и жадавъ на тѣхъ подѣлахъ вѣдѣлѣвъ печатки; а коли сей давъ ему печатку уряду городского, поприбивавъ ен самъ самовольно на богато аркушахъ. Все те подтвердивъ такожъ бувишій вѣтъ Иванъ Хрунникъ; а тымъ вывѣсивъ ся, что рекурсивъ, внесенныхъ оподаткованыхъ, не уяснено у вышней инстанции. Однако, коли п. инспекторъ довѣдавъ ся приватно, что другіе люди зложивъ ся на бѣднихъ ткачѣвъ та ковалѣвъ Олѣвскихъ и заплатили за нихъ податокъ, а крѣмъ того власти почали до того его асравного надужити придирати, тогда самъ власноручно повѣдоувавъ наложивъ на нихъ самымъ собою податокъ.

Подобно сказыла ся зъ Михайломъ Романюкомъ Матія въ Жыачева; ему такъ само въ часъ свѣдѣлѣвъ самъ податковий инспекторъ водѣсавъ податокъ, неслухно наложивъ по выборкахъ.

Гриць Набринный, а властиво его вѣтчимъ Гриць Ковальскій зъ Ракѣвца оплачує въ двѣ дѣтъ заробковий податокъ вѣдѣлѣвъ въ Ракѣвцѣ въ квотѣ 9—10 зр. По выборахъ 1897 завѣдавъ его инспекторъ до своей канцеляріи, спытавъ въ досаду, зачѣмъ вѣтъ голосувавъ, — чѣ за княземъ озу за грядомъ, а коли пересвѣдѣвъ ся, что Гриць Набринный не голосувавъ за грядомъ, подѣсавъ ему въ р. 1897 податокъ о 14 зр. 82 кр.

Що до II. точки интерпелации вѣтъ вѣтъ покликаны свѣдѣли, выборѣвъ зъ Михайла, которіе пересвѣдѣвъ п. Косминьскій, водѣдали свои голоса. Тымчасомъ п. Косминьскій до лѣтъ голосующихъ не вынесавъ ихъ; тымъ способомъ збривавъ зъ меншости болѣшность, „по-фальшивавши очевидно выборѣвъ актъ въ Михайла. Се докаже ся при розправѣ“.

Факты наведенъ въ IV. и V. точкахъ интерпелации, подтвердѣвъ свѣдѣли Мойсей Фидлеръ и Шапса Миндеръ. [Фидлера вычеркнуто зъ лѣтъ выборѣвъ дѣлато, что вѣтъ до вѣтъ не плативъ жадного податку, хочъ вѣтъ вѣдѣвъ болѣшность лѣтъ податокъ плативъ. Ц. к. урядъ податковий навѣтъ справдѣ не хотѣвъ тогда приняти вѣдѣ него податку, хочъ заразъ въ р. 1898 приславо ему езекуцію за 1897 р. Миндерови подѣсавено податокъ по выборахъ зъ 2 зр. 10 кр. на 8 зр. 40 зр.]

Що-до VI. точки интерпелации. Ходить въ нѣй о Данкнера, „metem zaufania“ п. Косминьского. М. Ашкеназъ что року плативъ Данкнерови по 30—40 зр. А коли одного року не хотѣвъ ему дати жадныхъ 7 зр., заразъ наложено на него 4 разъ болѣшій податокъ. Ажъ коли зновъ олативъ ся Данкнерови, тогда зменшено ему податокъ назадъ до попередней мѣры. II. Косминьскій каже, что нема жадного М. Ашкеназова, то и податку не можна ему было подѣсавати. Тымчасомъ той Ашкеназъ явивъ ся передъ судомъ и не лѣтъ потвердивъ, что оплачувавъ ся Данкнерови за зумисне болѣшнихъ опустѣвъ податковыхъ вѣдѣ заарендованого въ Ясеневи польнѣмъ полѣ, але что навѣтъ разъ Данкнеръ спроневеривъ у него кѣлька зр.

Отже не лѣтъ не выказавъ п. Косминьскій правдивости своихъ замѣтѣвъ, але противно всѣ свѣдѣли потвердили непрактиковану, адає ся, еще въ Галичинѣ злобу и мѣсть урядника на найбѣднѣшыхъ веретвахъ еусѣбности для постороннихъ цѣлей, а крѣмъ сего немыслимое зухвальство при оголошеніи дописъ зъ д. 10 мая 1898 р. въ Gazet's urzędniczej.

Розправа властиво зачала ся инѣй о 9 1/2 год. рано по полагожденію звычайныхъ формальностей, якъ львовскому судѣ присяжныхъ, поучено свѣдѣлѣвъ о важности ихъ збѣданъ и зложено присяги и т. н.

Трибуналъ складалъ: ради Сваричевскій, предѣдатель, а вѣтантами були радники Дзержинскій и Гіршъ; протоколувавъ ассеклантъ Ваньковскій. — Сторону обжаловану, инспектора податкового Косминьского боронить адв. д-ръ Сумперъ Солянскій а ако приватно-обжаловуючий выступавъ д-ръ Ив. Добрянскій въ аспуствѣ п. Окуневского, которій прислухує ся розправѣ.

На давѣ обжалованныхъ засѣвъ инсп. Косминьскій, тымъ маломѣстчового урядника, не зрадуючий своєю особливою великою интеллигенціею. Присадковатый, зъ рухами до-сѣтъ неперворотными, одѣтый въ гранатовѣ одѣвъ після „журналю“ маломѣстчового „Ворты“, зъ вѣдомъ въ части пригнобленнѣмъ; лица доказуючий добрымъ впливъ свѣжого воздуха и не алоу „лищи“ зъ коротко стриженою борбкою — отъ и видѣ обжалованого. Только въ малой насадѣ умѣщенной очі, что неспокійно змѣняють свое положеніе, доказують, что „панъ инспекторъ“ щось глубоко думавъ, але — якъ жидѣвскій рабѣвъ, [что опѣ-ся вышлѣвъ при збѣданяхъ] — „kann nicht hegen“... Обжалованный збѣдувавъ свою мало-значность въ столицѣ, котра однакъ въ Горденцѣ е въ „справкахъ податковыхъ“ децѣ-дуюча и не обмѣжана.

По водѣтанію довгого акту обжалованія [по руски], жадавъ судѣ присяжный Бухштабъ водѣтанія [по нѣмецки] внесенной п. Окуневскимъ интерпелации въ радъ державной о надужитѣхъ инсп. Косминьского.

Вѣдѣтъ предѣдатель трибуналу изучивъ обж. Косминьского о причинѣ его вини на-водитъ параграфъ, за якъ вѣтъ має водѣвѣ-дати. — Обжалованный признає, что дописъ въ Gazet's urzędniczej вѣтъ самъ помѣстивъ, а склонивъ его до сего VI. точка интерпелации. Сею точкою тѣлѣвъ почувъ ся бути обидже-нымъ; хотѣвъ ся охоронити передъ десяти-платарнымъ свѣдѣствомъ. Но перечить сего, что зъ О. Данкнеромъ е въ „scislejszych sto- sunkach“, але только урядовыхъ. Згадає, что на основѣ порученія министерства финансовъ наслѣдомъ интерпелации, переведено зъ нѣмъ свѣдѣство, котре обѣли заставили вѣдѣпре-зидѣтъ кравон дирекціи скарбу п. Коритовскій.

Дальше каже, что пять першихъ точекъ интерпелации его не обидѣли [отже надужитѣ выборы — чиста правда!]; вѣдѣвъ заперечу неправне оподаткованія Ашкеназова, вѣдѣ-котрого О. Данкнеръ маєвѣ вѣдѣвати „за опустъ“ 7 зр. — На дальшій пытанія предѣдателя, чѣ почувавъ ся до вини, заклинено ему актомъ обжалованія, — заявляє, что нѣ! — вѣтъ на-паденый (!) и муситъ боронити ся. Каже, что п. Окуневского не хотѣвъ обидѣвъ, попалъ въ роздразненіе и вѣдѣ першимъ враженіемъ на-писавъ статью въ Gazet urzęd. Вѣдѣвъ п. Косминьскій путавъ ся въ своихъ збѣданяхъ, признає майже, что правда не сторѣвъ п. Окуневского и вѣдѣ напоромъ своего оборонца заявляє, что буде переводити доказъ правды. [Д-ръ Солянскій зѣритованный, до обжал.: „Gadaaj raz gozupnie!“]

Д-ръ Солянскій хоче „вразумити“ своего клієнта, але предѣдатель водѣбравъ ему го-лосъ.

Д-ръ Добрянскій, опираючись на заявѣ обж. Косминьского, запитує предѣдателя трибуналу, чѣ розправа буде переведена до всѣхъ замѣтѣвъ интерпелации, чѣ только вы-ключно что-до точки VI? [Машинація п. Косминьского зъ Оз. Данкнеромъ].

На се забирає слово д-ръ Солянскій и заявляє помпатошно, что хоче очистити своего клієнта вѣдѣ найженшого закиду и доказати, что аѣ одна нѣтка вини не тяжитъ на его совѣсти и буде старати ся перевести доказъ правды, что п. Окуневскій е „oszczercą, kłam- cą, denuncyantem“. — Д-ръ Добрянскій го-дитъ ся такожъ на переведеніе доказу правды и жадає розправы надъ каждою точкою акту обжалованія, а не выключно надъ VI. точ-кою.

По тѣмъ три улазъ удавъ ся на нараду, а предѣдатель заявляє, что розправа буде переведена только что-до VI. точки, а пять першихъ точекъ, хочъ они обнати актомъ об-жалованія, не будутъ входить въ розправу. [Вѣдѣвний першій пять точекъ дотыкали справы надужитѣ п. Косминьского въ пере-водженіи правыхъ борѣвъ въ 1897 р.]

Зарѣно д-ръ Добрянскій якъ и д-ръ Солянскій заявляють, что не розумѣють та-кого рѣшенія трибуналу, а д-ръ Добрянскій мотивує се въ довѣдѣ бесѣдѣ, покликуючись на се, что нарочно збѣвано свѣдѣлѣвъ до дока-занія правыхъ борѣвъ надужитѣ инсп. Косминь-ского и, что вѣтъ опѣла подѣсавъ мѣстѣвъ ся на неприхильныхъ собѣ выборахъ.

На се заявляє предѣдатель трибуналу ради. Сваричевскій, что свѣдѣли будутъ пере-

слушавъ, але тѣлѣвъ въ рамкахъ VI. точки. — Противъ сего д-ръ Добрянскій аголосивъ жа-лобу неважности, и вѣдѣтъ за дозволомъ предѣдателя, почавъ ставити пытанія обжа-лованому что-до водѣсавнѣ его до Шльому и Озіи Данкнерѣвъ и въ справѣ оподаткованія посессора Ашкеназова.

Зъ водѣвѣдѣвъ п. Косминьского вышлѣ, что Данкнеръ люди „порядный“, Шльомко Данк-неръ бувъ „неправно“ разъ ужитый ако так-саторъ, а занимає еусѣбные становисчѣ — „трагара“. Озіи Данкнеръ засѣдавъ въ комисіи податковѣвъ, выбравный за волю оподаткова-ныхъ, надужитѣ не допускає ся и побиравъ дѣтѣвъ, аспінований ему зъ уряду п. Косминь-скимъ въ случаяхъ уживанія его за такса-тора.

Вѣдѣвъ трибуналъ приступивъ до пере-слушанія свѣдѣлѣвъ. Яко першій свѣдѣкъ ста-нуєвъ селянинъ Мих. Демичукъ зъ Олѣвѣвъ корольвскон. По записанію, почавъ вѣтъ водѣвѣдати на пытанія предѣдателя „въ ра-махъ VI. точки“. [При переслушаніи свѣдѣ. Демичука разило всѣхъ се, что предѣдатель трибуналу ради. Сваричевскій, до поважного, нѣколи некараного господаря, уживавъ сло-ва „ты.“]

Подѣсавъ сего забравъ слово д-ръ Со-лянскій и просивъ о водѣченѣ розправы. Жадавъ покликати на свѣдѣлѣвъ Озію и Шльому Данкнерѣвъ, урядовон заявъ старо-ства про Оз. Данкнера, яке вѣтъ займає „ста-новисчѣ урядовѣ“ и урядового ореченія въ справѣ водѣсавнѣ податкѣвъ Ашкеназову, а такожъ покликати деякихъ свѣдѣлѣвъ. На се агодивъ ся д-ръ Добрянскій и жадавъ покликати наново всѣхъ свѣдѣлѣвъ.

Трибуналъ удавъ ся вѣдѣтъ дѣтѣвъ на нараду а ради. Сваричевскій заявляє, что три-буналъ годить ся на водѣченѣ розправы и на жадавіи д-ра Солянського, але противитъ ся жадавіи д-ра Добрянського, покликати наново першихъ 8 свѣдѣлѣвъ, наведенныхъ въ актѣ об-жалованія, бо розправа буде переведена толь-ко въ рамкахъ VI. точки. [Сѣ водѣвѣвний три-буналомъ свѣдѣли мали збѣнавати о надужитѣхъ выборчихъ п. Косминьского въ Олѣвѣвъ корольвскѣхъ].

На тѣмъ о 12 годинѣвъ въ полудне роз-праву водѣчено.

Зъ театру войны.

Йоганесбургъ водѣдано Англіяцямъ фор-мально и въ порядку дня 31 мая о годинѣ 11 передъ полуднемъ. Коло Роберта бувъ при тѣмъ малый вѣдѣлѣвъ войска. Передъ вѣдѣ-даніемъ мѣста, прийшло въ мѣстѣ и на ули-цахъ до борѣвъ, ажъ нарѣштѣ повѣдомлено найблизше стоячого генерала, что мѣсто не-буде борено. Робертъ доносить, что въ Йоганесбургъ панувъ цѣлковитый спокоій. Мѣшканцѣ выдѣли оружіє и кѣлька модѣ-рѣвъ. Дня 30 мая вѣдѣлѣвъ шкотовыхъ верхо-винцѣвъ збѣдѣвъ 12 возѣвъ живности и аму-ниціи. Въ битвахъ, до якихъ прийшло коло Йоганесбурга въ Ботоу, положено 100 Бу-ровѣвъ. Мѣжь половеними було кѣлька войсѣвъ зъ вѣдѣлѣвъ ирландскихъ охотникѣвъ. Дня 29 мая Бурѣ ударила на Англіяцѣвъ мѣжь Кроштакомъ а Ліденбургомъ, але его зб-стратами водѣчиено. Для удержанія ладу ли-шавъ ся въ Йоганесбургъ одна бригада. Решта войсѣвъ розтаборила ся на дорогѣ до Прето-риѣ. Занятѣ Йоганесбурга водѣбуло ся въ на-слѣдомъ зарядженѣ команданта Кравеого цѣлкомъ спокойнѣ. Робертъ вѣдѣхавъ зъ Кравеомъ до правительственной палаты, де представлено ему найвысшихъ урядникѣвъ, которіе агодали ся лишати ся на своихъ ста-новисчѣхъ. Мимото, что мѣсто досѣтъ пусте, аббрала ся на головной площіи тѣсна въ хѣ-ли, коли зъ правительственной палаты ви-ѣшено Англіяску хоругву, а Англіяскій войс-ка дѣсѣлювали передъ Робертомъ.

Дня 31 мая прийшло до великого битвы о 8 миль на полудне вѣдѣ Преторіѣ. Битва тревала ажъ до заходу сонца. Бурѣ удержали свои становисчѣ. Оногда Англіяскій корес-пондентъ доносилъ, что Бурѣ поинули гѣр-скій прозѣвъ на повѣнчѣвъ границы Транс-валю и Натале, та что прохѣдъ сей заняли войска Булѣра. Теперъ доносѣтъ, что на се нема нѣякихъ доказѣвъ, але противно, малѣ вѣдѣлѣвъ Бурѣвъ стоять на сторожі перехо-дѣвъ и не пускають Булѣра напередъ.

Президентъ Крігеръ мавъ заявити, что вѣдѣва буде водѣна дальше, ажъ до остаточ-ного дня кѣнци. До Ліденбурга має водѣходити что два пятнадцатѣ повѣдѣвъ зъ провинтомъ. Зъ огляду на се, что вся война акція може теперъ сконцентрувати ся въ околици Ліден-бурга, и ся мѣсцевѣвъ може рѣшити дальшу

ШКОЛА БѢДЫ НА РОВѢРАХЪ „PATRIA“ у Львові ул. Костюшка ч. 8 (рѣгъ ул. 3-ого Мая)
поручає славнозвѣстній роверы „Patria“ зъ „Solinen“ [найліпша сталь въ Европѣ] роверы безланцюховы и для гѣрскихъ теренѣвъ „Austria“ въ Дрезднѣ, „Premier“ въ Coventry и Seidel-Nauman'öski „Germania“ въ Дрезднѣ. — Догѣдній усаває сплати. — Пошучемо заступникѣвъ для провинціи. 265 11—16

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ ще два (крѣмъ понедѣлн и рускнхъ святхъ) о 5-ти годнхъ по полудн. Литературнй додатокъ „Вѣдѣлка найзнаменнѣйшхъ повѣстей“ выхдѣтъ во второкъ, а во второкъ и пятницѣ на першѣмъ разѣмъ въ Дѣло.

Передплату и „исораты“ приймають: у Львовѣ администрація „ДѢЛО“ в. Баторія ч. 24. Центральное бюро оголошено у „коперника“ ч. 11, в. Бюро газетъ А. Кароля Людвига 9, в. А. Ольшеского у. Келнхъ-Вжого 3; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣнн: М. Дукан, I. Seilerstrasse; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wolfzeile 11; Haaseenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haaseenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатанъ за исораты платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ литер. додатокѣ

въ Австрій:	за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . . 22 зр.
на пѣть року . . . 8 зр.	на пѣть року . . . 11 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 14 зр.	на пѣть року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8-50 зр.	на мѣсяць . . . 1 зр. 20 зр.

Редакція, администрація и Експедиція подъ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вѣртають ся лише на попередке застереженя. — Рекламация неопечатанъ въ Дѣло въ портѣ.

Неоднократное члене комитѣ 6 зр. на проз. 7 зр.

Огласеннй вышкй приймають ад по цѣнѣ 10 зр. въ годъ однокъ стрѣчки исоратовъ або въ мѣсяць а въ рубрикѣ „Надобное“ по 35 зр. а. в.

Подана и вышкй доносеня приватнй членѣтъ за по 15 зр. въ годъ вышкй.

Для новой „свободы“!

Покликъ до нашихъ политичныхъ товариствъ, проводниковъ народу и старшинъ громадскихъ.

Последний часъ зазначали ся середъ нашего народа хлѣборобского подѣлами незначайной ваги, котры такъ вѣрно, якъ не можна льше, иллюстриють теперѣшнее его положеня. Сѣ подѣлы: эмиграція, селяньскій стрѣкъ въ Борщѣвщинѣ и — о чѣмъ досѣ не було ще згадки въ часописѣхъ — подана одной громады въ перемышлянскѣмъ повѣтѣ, внесене до правительства о кѣлькадесять тысячъ зр. безпроцентовой позички державной на сплату довгѣтъ громадакъ, чтобы ихъ охоронити тымъ водъ неминуучою заглады.

Велике значѣние тыхъ подѣлъ лежитъ уже въ томъ, что они довершили ся безъ всякихъ постороннихъ штучныхъ влывѣвъ, безъ агитаціи — вынявши може додаткову агитацію жидѣвъ при эмиграціи — цѣлкомъ природною силою обставинъ, — певно что непримиримыхъ, въ котрыхъ найшовъ ся народъ. Сѣ подѣлы — ее образъ, ее еманация тяжкого, невыносимого положеня нашего народа въ несчастливѣмъ степеневанѣ обставинъ водъ невѣдраныхъ до немощныхъ.

Колѣ эмиграція була выломъ тов свѣдомости чѣ може лише того истинногового прочута у народу, что тутъ ему чомусъ тяжело жити, что тягарѣ стаютъ чымъ разѣ болѣйш, что при такомъ станѣ рѣчей нема ему что доше тутъ робити: то стрѣкомъ въ Борщѣвщинѣ даныѣ е доказъ, что нар дошѣ недостатъ найконечнѣйшихъ условнѣ до жѣтъ, что ему недостатъ зарѣбку, а въ томъ, якій водъ бы мати, водъ вѣдданыѣ на чужо самоволью. Ибо-цѣ жѣдана громады безпроцентовой позички водъ державы для охоронѣ водъ заглады выказу на станѣ людей тов громады безвыходный, немощный.

А факты сѣ — се не вѣдокремленъ прозямы локального може характеру; напротивъ, се зѣвнѣща загалнй, громадно-сусѣбный. Тѣ причины, что спровадили эмиграційный рухъ въ обнатыхъ нымъ сторонахъ (политичный,

сусѣбный и экономический гнетъ), они живутъ и дѣлають незаметно въ каждой нашей стороне; а треба только добродно хвалѣ, чтобы ихъ дѣлане явно означило ся. А что-до рѣльничого зарѣбку (властивого рѣльничого, а не рѣльничого-промыслового, льсеного и т. п., при котрыхъ можуть заходити значѣйшй рѣзницѣ) чѣ де-ниде льше вѣжѣ въ Борщѣвщинѣ? Такъ само а что-до безпроцентовой позички, чѣ не найшовъ бы у насъ не сотки а тысячи громадъ, котрымъ бы она оказала ся конечною?

Такимъ являе ся дѣйствий образъ положеня нашего хлѣборобского народа въ загалныхъ зарисѣхъ по 50 лѣтахъ послѣя знесеня панщины, послѣя надаѣ „свободы“! Мысльта то бути або несправедлива свобода, коли такой вышловъ зѣ неи пожитокъ, або она не мала потребно охоронѣ, або — одно и друге. Свобода повинна була увѣльнѣти народъ водъ всякихъ путъ подданства и воддати ему землю свободну; она-жѣ вызволила его зѣ невольѣ феодальнѣго панства, чтобы воддати его въ неволю панства капиталистичного, та закрѣпостила землю, придавила ся безконечными тягарами и ипотеками. А законодавство навѣтъ и конституційне не хотѣло чѣ не умѣло того скрѣпления новѣ невольѣ сплнити.

Правда, что сѣ станъ не лише у самого нашего хлѣборобства; проявляе ся водъ у всего хлѣборобства Австрій, а заневолена земля в несчастливѣмъ участіи великою части нѣмѣйшого свѣта.

Ще въ р. 1880 кликали заступники селяньскѣ въ радѣ державной: „ратуймо загнѣбѣе селяньство!“ Въ томъ самѣмъ роцѣ соціологъ Vogelung выдаѣ публикацію о конечности нового зѣвльненя землѣ водъ тягарѣвъ (die Nothwendigkeit einer neuen Grundentlastung) черезъ удѣлене иудульту (на ладъ иудульты генеральнаго Фридриха Вильгельма III. въ р. 1807-19 мая). Послѣ того надульту мало бы ся удѣляти довжникамъ мораторію, подчасъ котрой не вѣльно бы було анѣ выпѣдѣти капиталу анѣ домогати ся залѣжныхъ процентѣвъ, а зѣлѣтитѣе грунту могло бы наступити лише за згодою довжника; на господарскѣ потребѣ довжника зарезервованъ

бы были движимости и часть доходу; амортизация розложена бы була на якъ навѣдѣйшй часть при найнижѣмѣмъ процентѣ. Та все те скѣбчело ся на прокѣтахъ.

По двадцати лѣтахъ приходитъ ся говорить вже не о конечности нового облегченя землѣ въ тягарѣвъ, якъ о планѣ чѣ прокѣтъ, але о потребѣ надаѣ селяньству новѣ „свободы“, якъ о справѣ безоглядно актуальной. Обдовжене селяньства поступѣе въ безконечность. Въ нѣмѣйшихъ краяхъ мае оно характеръ ипотекарный. Въ Тиролю и. пр. припадае на 1 зр. грунтового податку 216 зр. ипотекарного довгу. Станъ довгѣвъ переносиша тамъ зѣртѣтъ землѣ (200-разовый катастрофный доходъ) о 8% (Schuldnoth und Agrarreform 1894). А въ Тиролю нѣхѣе не знае зѣхѣвъ; тамъ и досѣ въ пѣвѣдѣйшй части краю заборонѣе право дѣлѣти селяньскій грунту. Такъ корѣны лиха мусѣтъ лежѣти глубѣе. Буковина и Галичина займають межѣ краями ипотекарно найменше обдовженными наибѣльше почетнѣй мѣща, бо перше и друге. За те мае тутъ особите обдовжене такой урожайный грунту, что певно перевысѣе ипотекарный довгѣ Тиролю. На жалѣ докладности статистики того стану не маѣмо. Навѣтъ поодинокѣ фазы развитку того стану не зведенъ ще въ одѣнъ судѣбный образъ. Надѣю ся, что невадолго будѣ въ можности пояснити той процесъ на конкретнѣмъ прикладѣ згаданѣмъ на початку задовженѣмъ громады. Пока-что обмежити ся мѣшу на окремѣ факты, добути дѣкладнымъ спѣтерѣганѣмъ.

Фактомъ е, что по нашихъ мѣсточкахъ множѣе ся безъ конца жидѣбскѣ товариства задатковѣ, по народному званѣ банками. Говѣеа тыхъ банкахъ така. Жидѣ капиталѣтъ находятъ собѣ за маленьку рѣмунѣрацію осно вѣтелѣвъ межѣ убогими жидками; сѣи ему служатъ за надѣвѣраую раду и за дирекцію. Цѣлю такого банку е якъ найльшѣе сѣруктѣекувати грѣбъ одногокого своего властивого основателя. Сю цѣль осягае ся найльшѣе маленькими позичками, а богатою кліентелею въ членахъ, котрыхъ вѣлагае ся при позичкаѣхъ и порукахъ. Знаю про такой товариства, де найвышѣу позичку удѣлае ся въ квѣтъ 35 зр.,

а позичаючому по оплаченю всего остане ся 20 зр. на руку. Каждый такой новый банкъ мае задачу поспѣлѣвати залѣгаючѣ у селянь проценты за попереднѣ позички, може навѣтъ давѣйшими банками удѣленѣ. Коли водъ сповниа сѣю задачу, тогдѣ настѣе потреба залѣжена новѣмъ банку. Можна зѣ математичною певностію напередѣ означити, въ котрой часѣ мусѣтъ повстати новый банкъ. И се дѣлкомъ зѣрозумѣе. Нѣмѣе тымъ спѣособѣмъ обдовжене господарство не въ силѣ оплатити процентѣвъ; оно мусѣтъ, чтобы ихъ сѣлатити, зновѣ позичати. Що сѣ небезпѣчна гра мусѣтъ довести до катастрофы и у довжника, а въ части и у позичаючѣмъ банковникѣ, се рѣчь певна. Властивѣмъ резервомъ в грунту, — значитѣ, зѣлѣтитѣе.

Окрѣмъ банкахъ, тыхъ явнѣхъ и легальнѣхъ лихварѣвъ, маѣмо ще зѣвичайнѣхъ скрытѣхъ лихварѣвъ. Ихъ число — лѣгѣонѣ. Они закрѣпощають хлѣборѣба и пожирають все майно и всю працѣю его, а табѣлю такожѣ у-важѣають за остаточну обезпѣку для себе. Коли въ найновѣйшѣмъ часѣ на Буковинѣ и судѣ и приватнй оборѣнѣ та заступники народу зѣяли ся острѣйше до лихварѣвъ, то сѣ за-пѣзѣвали своихъ довжниковъ за свои претен-сѣи до суду. Тѣ претенсѣи лише въ одѣмѣ сѣлѣ въ Розтокахъ (наводжу се послѣя инфор-маціи послѣя Василька) выносите 200.000. Що такой выпадѣи не выключѣа спеціалнѣтъ Буковинѣ, але и Галичинѣ, можемо бути певнѣ. Станъ такихъ пасивѣвъ иде на мѣліоны, на сотки мѣліонѣвъ. Въ пѣцѣ тысячѣголовѣмъ моло-деа немощного капитализму гине все добро, все працѣ хлѣборѣба. Вѣтъ працѣе не на себе, а на проценты для капиталу. Конечно рѣчь что въ такой службѣ марнуе ся сила и здо-ровѣе народу, пропадае интелѣгенція цѣлыхъ поколѣнѣ для развитку та поступу народного. Се такой станъ, въ котромъ для выробленѣ особистѣхъ прикметъ: самостоятельности, твердѣсти характеру, энергѣи, рухливѣсти и правдо-витѣости, нема грунту. Въ такомъ станѣ и сѣме господарство не може развитѣи ся, и до-бробѣтъ краю е немѣжливѣй. Що такой станъ — се станъ правдивѣмъ невольѣ, зѣлишна рѣчь доказувѣа.

(18)

Церковь и монастырь св. Юрія у Львовѣ та водѣусты и ярмарки свя тоюрскіе.

(Дальше.)

„А якъ митрополитъ и епископъ львовскій Атанасій Шептицькй ставъ будувати нову церковь, котру днѣсь въ залѣубки зовуть катедральной, тогды то водъ розѣбравъ нашу капличку выставлену для монахѣвъ епископомъ Шумлянскымъ. Вѣдѣтакъ перенѣсь образъ, всею золотѣ, сѣрѣбло та все цѣннѣйшѣе до тов новѣмъ церкви, — мае разумѣти ся за нашихъ призовѣнѣмъ — та умѣститѣ той образъ на престолѣ, на котромъ до днѣсь остане. Тому най водѣступити намъ епископъ третину церкви по той сторонѣ, де остане престолъ Богородицѣ, яко компенсату за нашу капличку — и тую рѣзницѣю, въ котрой до днѣсь переходѣють ся рѣзы монашескѣй. А коли епископъ не схѣче пристати на тов то най намъ выбудѣе нову камѣню капличку, и най не домогае ся ключѣвъ водъ неи анѣ водъ церкви, бо вѣ водѣдаѣ намъ въ управу епископъ Шумлянскій. Остаточнѣ прошу по-ходить коло того чтобы рѣшенѣ выслѣано до львовского губерниѣ та чтобы понесено точно якъ мае ся разумѣти тов орѣченѣ трибуналу, что мы маѣмо удержѣти только при фундаціи Шумлянскѣмъ. О много интереснѣйшѣе есть листъ игумена Вактора Старостинского. „Я дуже запѣлоконѣи ся, одержавши тую вѣстку, что мѣмоходѣмъ сказавши широко рознесла ся вѣжѣ клерѣмъ — мѣвъ бы то вырокъ най-вышѣшого трибуналу буѣвъ для насъ дуже неприхильный. Передѣвѣмъ бою ся, чтобы мы не погратили тыхъ вѣжѣхъ записѣвъ, якѣ намъ

поборѣвъ епископъ Шумлянскій а не мѣувѣли лѣвѣти ся только при одѣвѣ Чолганьщи-нѣ, котру намъ трибуналъ присудѣвъ. Правда вырокъ трибуналу поручѣе, что належитъ держѣти ся акту фундаційного и завѣщаня Шумлянскѣмъ, та что чѣмъ мае утримати ся при вѣжѣхъ добрахъ и правахъ, якѣ набуѣвъ въ наслѣдѣкъ водъ фундатора та щѣмъ коли нашъ противникъ заявляють, что подѣ записѣмъ Шумлянскѣмъ мае разумѣти ся только сама Чолганьщина, та что мы мѣсимо уступити ся аб св. юрѣского монастыря. А прецѣвъ актъ фундаційный згадуѣе про монастырь при катедрѣ, въ котромъ мае бути всегда 12 мона-хѣвъ; и тѣ монахи маѣють служѣти всеъ Бого-служѣе въ катедрѣ, побирѣти доходы цер-ковнѣи на своя удержѣе та берегѣи образъ Матѣри Вѣжѣмъ тѣребѣвельскѣмъ.

Замысли нашихъ вѣрогѣвъ могутъ дуже легко зѣдѣйствити ся, коли зѣажѣи ся, что имѣ сѣрѣають многѣ совѣтънѣе губернѣиальнѣй. Та Богъ хорѣнитъ насъ, бо самѣи противникѣи просили Высоку губерниѣю, чтобы намъ еще не дѣручувала анѣ не выконувѣла рѣшенѣ най-вышѣшого трибуналу. Особенно маѣтъ заходити ся коло того. Преосв. номинѣтъ Бѣльнѣскій, (якѣ а се доѣвѣдаѣ ся зѣ доброго жерѣла) чтобы не дразѣнѣти чѣна такою безѣзгладнѣстю, та водѣложити справу на отвѣтънѣе время. Яѣтъ довѣо справа остане не порѣшена, дѣтъ еще пора водѣвернути тую небезпѣчность, та постарѣти ся, чтобы найвышѣйшй трибуналъ даѣвъ повѣсѣне, якъ мае властиво разумѣти ся высказъ „что належитъ держѣти ся фундаціи Шумлянскѣмъ“; чѣ ту мае разумѣти ся только сама Чолганьщина, чѣи зѣагадѣи всеъ добра и записѣы зѣробленѣи Шумлянскымъ. До-ки пора треба спасѣти ся; а небезпѣчность

есть велика, бо нашъ противникѣи нераѣтъ по-обережно выговѣрѣти ся зѣ тымъ, что зачу-ють водъ прихильнѣхъ совѣтънѣкѣвъ (а сѣму треба вже на певно вѣрати) что выконѣе вырокъ водѣвѣлѣе ся якѣйѣе часть а потѣмъ въ означѣнѣмъ рѣчницѣи усѣнуѣи насъ зѣ мо-настиря. Тогды вже було бы за пѣзно водѣ-кликѣувѣти ся до трибуналу, а въ додатокъ перенесѣе монахѣвъ и всего нашего добра до нѣшого монастыря було бы для насъ при-кѣр и дуже упѣкѣрующе. А хочъ и добулѣ-бѣсьмѣ водѣтакъ вырокъ найвышѣшого трибуна-лу, что монастырь естъ нашъ, то якъ трудно було бы назѣдѣ доѣстѣи ся до того забудо-ванѣа, позѣаѣтъ свѣцѣйшѣ клеръ рѣшѣучо заявляе, что водъ мае вышѣлѣе право до св. юрѣской горы. А коли бы мы не уступѣаѣи ся ту въ монастырь бѣажѣи ожидаѣи поясненѣа вырокѣ трибуналу, то усѣнуѣи бы насъ зѣ церкви та водъ престолѣвъ фундаційныхъ, мы не мали бы права доходѣвъ церковнѣхъ, та пригно-бленѣи, мѣвъ тѣ овѣчки, что не маѣють жѣадного захѣсту мы блунали бы убогѣи, безъ средствъ до жѣтъ выставленѣи на рѣжѣи шѣкѣи.“ То-му то просѣи того прѣтектора о помѣчѣ, о-бѣщѣе прислѣати грошѣи, погрѣбѣи на розѣходы, та низѣикѣхъ уклонѣвъ великою силою кѣн-чить свое пѣсьмо.

Та все заходы Васильнѣи и ихъ прѣте-кторѣвъ не могли спасти монастыря; водѣноси-ны такъ укладалѣи ся, что на св. юрѣскѣй го-рѣ не було мѣсѣца для черѣвъ. Не стало по-кровѣтеля львовского архѣепископа Сѣраков-ского (водъ умерѣ въ Оборѣннѣ коло Льво-ва дня 14 жѣвѣня 1780) а его наслѣдѣишѣмъ ставъ архѣе. Кѣнцѣи, уступѣиъ дуже рухлѣ-ный игуменъ Анѣмъ Лѣтензѣвичъ, умерѣла цѣ-сарѣна Марѣа Терѣса (1780) а на престолѣ

австрѣйскѣмъ засѣвъ цѣсаръ Йосѣфъ II, что еще водъ р. 1765 помагѣвъ матѣри въ управѣ державѣю. Буѣвъ се чѣловѣкъ либерѣль-нѣхъ поглядѣвъ, неприхильный для черѣвъ зѣагадѣи, а у насъ на Руси упередѣеннѣй до Васильнѣи). Вѣтъ кѣловѣи ся на сторону мѣрекого духовѣнства, бо надѣвѣвъ ся, что тов духовѣнство поможе урядѣи доѣвѣити темнѣхъ, пригѣловѣнѣхъ крѣпѣкѣвъ зѣ тем-нѣты та экономическоя нужды.

Васильнѣе бачѣи, что цѣсаръ Йосѣфъ II, стрѣмитѣ до того, чтобы перѣнѣити всякѣи зѣноснѣи чѣна зѣ папою, зѣ прѣтѣогѣменѣи и нѣшими монастырями заграничѣиными, самѣи водѣлучѣи ся водъ прочѣхъ русѣхъ мона-стырѣвъ и утворѣи окрему галицѣу провин-цію св. Спасѣтеля 1780 р. Тѣмчасѣмъ сѣлѣ-дѣють реформѣи Йосѣфинскѣи, что рѣшѣи о судѣбѣ св. юрѣского монастыря. Патѣнтъ зѣ дня 11 верѣсѣя 1782 р. подѣдаѣ всеъ монасты-рѣ подѣ безѣосередѣу управѣу епарѣиальнѣхъ епископѣвъ, а патѣнтъ зѣ дня 17 чѣвѣтѣя 1783 постановѣае, что монастырь кождѣи епарѣи

*) Якъ буѣвъ успѣобѣленнѣй Йосѣфъ II для русѣхъ черѣвъ сѣдѣио се зѣ лѣсту, якѣи записѣаѣе водъ въ Львоѣ до своихъ матѣ-ри въ часѣ перѣшѣи подѣрожи по Галичинѣ. Тѣю подѣрожѣи подѣвѣаѣе водъ, чтобы побѣрати край, нарѣдѣи, водѣноснѣи, нужду та гнетъ га-лицѣиныхъ крѣпѣкѣвъ. Пригѣлузѣи ся близѣе галицѣиной нужды та побѣвѣаѣи тѣю безъ краю темнѣту народу описѣе водъ сѣи своей матѣ-ри а водѣтакъ доѣае: „Бѣвъ духовѣнства нѣчѣ не сѣмѣтъ зѣдѣлати для просѣвъ и подѣвѣнѣ-ненѣа масъ народнѣхъ; но якъ довѣо епископѣи и монахи продѣумѣють тѣлько о томъ якъ бы скрѣпѣити свою властѣ та добути особѣиству вы-году, дѣтъ не можна на нихъ покѣладѣти най-менѣшу надѣю“.

Colosseum

Театръ рѣзѣнѣроднѣстѣи
подѣ дѣрекѣио
Ернѣста Торна.

Щѣденѣо свѣтѣе прѣдѣставѣенѣе (въ недѣлю два прѣдѣставѣенѣа.)
Выступѣи перѣворѣднѣхъ свѣтъ артистѣиныхъ. 256 8-15
Пѣчатѣкъ о 8-мѣи годнѣи вѣчерѣмъ.
Бѣлетѣи до набуѣи въ бюрѣ дѣвѣнѣкѣвъ и. Пѣлона, ул. Карѣла Людвига 9

А таку неволю справдила тая слава ко-
лишня „свобода“. Не забезпечивши давню не-
волю пригнетеного народу хліборобського анї
з огляду на него самого соціально анї з
огляду на посідану ним землю економічно
анї інтелектуально анї правни розумними
трьмами законними постановами в окремих
інституціях, кишено мільони бідного народу
и яго землю на торг и на волю для всякої
можливої експлуатації. Що більше: таку
експлуатацію фаворизовано законом. Допу-
щено всяку розбійничу лхву, дозволено по-
бирати проценти, котрих годі навіть дочи-
слити ся, — просто імагінарій; признавано
ілюзорний цін за продані на ліцитації се-
лянські грунти, не даючи ніякого еквівале-
нту за ті безкоштовні руїни. Принято засаду
котра и сьогодні остає ся в силі: народъ —
цількомь обезоружений! — має ся самъ бо-
ронити. *Risum tepeatis!* Ну, и по мысли той
засади каже ся звичайно: „дурний и лїни-
вий; самъ собі винен; нехай же покутує
чи пропаде!“

Не знаю нічого більше обскуриного, низь-
кого и обурюючого, якь такі погляди, — а
з ними можна адмабати ся и межі ученими
соціологами*). Хто має право говорити о тем-
носта и лїнистві хлібороба? Суспільність?
державна? А не робили они все можливе, що-
бы вїдн такимъ зробив ся? На що той се-
лянський-господарь мавъ бути мудримъ и пра-
цївнимъ, коли вїдн и безъ мудрости и безъ
праці дбетає и нині дбетає гроші на свій
грунт! Чи не лежить в законodawстві, в
той жїй свободі тая корупція, що его ро-
бить и дурнимъ и лїнивимъ?

В справі позички, про яку я згадав
на початку, відчитав мені Есц. президент
міністрів д-р Кербер справозданє крає-
вих властей, котре подбнимъ способомъ
показує задоволенє громад, що се мовъ з
недбалості и лїниствя, а не з причини я-
кихсь елементарнихъ нещастя. Тимчасомъ о
цїлкомь невїрне, бо причина лежить ми-
мо працївности и твердості народу справ-
дї в елементарнихъ бїдахъ по-при звичай-
нїмъ невбравдїмъ положеню нашого хлібо-
робства. Лїта неврожаю то якъ разъ плодо-
родний теренъ для лїхви, для обдвоженя и
запорожненя хліборобського народу. За кож-
димъ неврожаємъ положенє стає гїрше, а го-
росконъ на будуче сумнїйшїй.

Тільки сумнїйшїмъ вїдн мабути вїсне
може бути, якъ в! Стоїмо передъ найвищою
крївою. Капіталістична неволя, в яку завела
хліборобів тая слава „свобода“, точнї со-
ка народу, а тимъ самимъ підрыває основи
суспільности и держави. Безъ свободного хлі-
бороба нема здоровон суспільности, нема нор-
мальної циркуляції в організмі держави.

*) Die Agrarfrage in Oesterreich 1896 (пе-
редрукъ з часопису „Die Zeit“).

мають становити окрему провінцію и мати
свого настоятеля, зависимого відъ єпископа.
Єпископамъ поручено зробити ладъ, и меншї
та убогї монастирї цїлкомъ вивести або при-
лучити до більшихъ и багатїйшихъ. Більшї-
скїй сейчасъ сповняє ті постанови, полу-
чивъ всь монастир лївовскої єпархїи в
одну провінцію св. Оуєрїи и постановив Вик-
тора Староминського гнума св.-юрського ге-
неральнимъ візитаторомъ и комісаремъ мо-
настировъ. Відтакъ на нараді гнума в
монастирї лївовскої єпархїи, що відбула
ся у Львові 1783. перевівъ касату 15 бїд-
нїйшихъ монастирїв, оставляючи вивесє
св.-юрського монастиря на отїмнїйше время.
Во дїйстві св.-юрскїй монастир тративъ з
кождимъ рокомъ радію істнованя коло ка-
тедральної церкви, при котрї було д сїмъ
свїдкого духовенства, що вистатало до об-
слуги духовної вїрнихъ, та до асєтї и до
помоги єпископови в правленю єпархїєю, и
була надїя, що з кожнимъ рокомъ бу-
дуть прибавати новї, добрі сили. Во кромї
мїсць, якї мали рускї питомцї в вїдєн-
скїмъ варвареумъ цїсаря Іосифа II. основавъ
р. 1783 (1 падолиста) генеральний семінаръ
у Львові поставивши ректоромъ Антоніа Ан-
геловича, вихованка вїдєнського зарвареумъ,
пбавїйшого митрополита Галицїон Руса.
Рівночасно патентъ цїсарскїй з р. 1783 за-
боронивъ всякї приватнї студїї філософїчнї
и богословскї по монастиряхъ. Чинї мусїв
своихъ клирикїв посылати на публїчнї ви-
клади на всеучилища та помїстити ихъ в
генеральнї семінари разомъ з свїтськими
богословами. Кошты удержаня клирикїв по-
носили самї чинї. Рядъ настававъ на точне
выповненє патенту и не вїльно було нікого
постригати в черцї, анї поставляти в єрє-
н, якъ не обичивъ на всеучилища філософїи

Треба хлібороба и яго землю виволити не-
во и тривко, на основахъ новихъ новон „сво-
боды“.

До сєй новон свободи простувъ мовъ виве-
сєнє, зробленє з радї державної що-до сил-
тї сєлянськихъ довгівъ державно. Выхідною
точкою того вивесєнє є: за шкоди и кривди,
заподїянї сєлянству, що підкопали яго бытї
и заважали ся головно яго надмїрнимъ об-
двоженємъ, обовязана держава до індемніза-
ції в формі сплати его довгівъ. Ся справа
має наступити черезъ виданє довжнїхъ лі-
стївъ ґрунтовихъ, котрї державу не наража-
ють зовсїмъ на фїнансову страту, а протївно
скрїпляють ся фїнансово, бо дають їй вели-
ку силу обїговихъ грошей. Грїшъ той не па-
дає ся на всесїтний торгъ; львованї в
цїннїхъ паперяхъ, в ґіпотекахъ, вїдн му-
сїть пїти в службу домашньої продукції, ви-
дустїв и підприємствамъ. Те отворити новї
жерела зарбїку и приєпорити державі дохо-
дївъ. Се покаже ся вїднїше на нашїмъ, га-
лицькимъ и буковинськимъ ґрунтї. Наші ка-
піталїсти — скажїмъ виразно: нашї жиди —
дбастуватъ великі суми довжнїхъ листївъ
ґрунтовихъ. Що з ними робити? Назавдї по-
значити сєлянамъ не прїйде вїт на радку,
скоро табуля замкнєна, скоро ліцитувати
хлєпского ґрунту не можна, — тимъ більше
що процентова стопа мусїть обнїзнити ся. Для
хлїварского кредиту бракне попросту мїсця.
А грїшъ мусїть дєє! бути спожиткованїй;
его посїдачї мусїть кинути ся на підприєм-
ства, до фабрикъ. Те відтягне злишню робїт-
ничу хліборобську людївщї вїдъ хлібороб-
ства и заверне єи до нищихъ зарбїкївъ. Те
піднесе и залату за роботи господарскїхъ по-
дворахъ и фєльваркахъ.

Але вїднмъ далїше. Земля сєлянська ста-
не вільною відъ тагару довгівъ. Найбільше
обдвоженє господарства буде відратованє и не
перейде в чужї руки. А — що може най-
важнїйше — персональний господарскїй кре-
дитъ виховає громадянъ, виховає характери.
Лєдащїца не дбетає и корони. Наші народ-
нї кредитові інституції по селахъ и мїстеч-
кахъ не будуть трудити ся, якъ теперъ в
найбїльшїхъ части, щобъ загнати старї рани
котрї завдала нещаслива нїбї-свобода, а бу-
дуть могли з цїлю увагою, дбалоїстю и ро-
зумомъ трудити ся надъ вихованємъ здоро-
вого, господарского, свободного народу, котрїй
завїзъ боронити своихъ правъ и своихъ честї.
До такого стану свободи в нашїмъ хлібо-
робскімъ народі простувъ мовъ вивесєнє.

Якъ котрїй народъ має особлившу при-
чину постояти за таку свободу хліборобства,
то певно наш. Привесєлює его до сєго край-
но сумне положенє нашого сєлянства. А по-
друге: ми народъ, якъ нїякї другїй, пере-
дєсїмъ хліборобскїй, мужицїй. В свободі
сєлянства цїла наша душа; се наша істо-
рична и народна програма. Тому ми першї
маємо добивати ся той свободи. Але до такої

борби мусїть стати весь народъ, якъ одєнъ
чоловїкъ. Передєсїмъ покликаний репрезєн-
тантнїй органы народу, а де ихъ нема, проводнїки
народу и свїтлї старшнї в просвїщенїхъ
громадахъ. На вїсїхъ громадськихъ сходинахъ,
на народнихъ вїсїахъ, на зборахъ політичнихъ
товариствъ, поїннїй ті справы новон свободи
нашого хліборобства, тої індемнізації для
народу в формі сплати сєлянськихъ дов-
гівъ державно, бути обговорєний способомъ в
мїсїмъ вивесєнє и в радї державної и у
правительствя не будуть даремнї; они зро-
блять свою праслугу, а хочъ не дїждуть ся
може успїху тепер, то підготувать ґрунтъ
для его осїаєнє в будучности.

Задачу нашихъ товариствъ політичнихъ
буде аладити такі пєтіції, постарати ся о
ихъ підписанє и высылку. Стилїзація може
бути цїлкомъ коротка: „Підписанї годять ся
на змїстъ вивесєнє пос. Танячєвичя и това-
риствя, поданого на засїданю рады держав-
ної 26 жовтня 1899 р. в справі силаты сє-
лянськихъ довгівъ державно, и просятъ раду
державну (чи правительство) о узаконєнє сєго
проекту, щобъ уратувати тимъ сєлянство
відъ неминуучої загибдї“. Хто бы хотївъ на-
вести повнїй змїстъ вивесєнє, той найде его
в часописїхъ зї осенї 1899 р. Я маю в
Богі надїю, що голосъ нашого народу не
буде в сїй справі одинокий; высылати бу-
дуть певно и вїднїхъ пєтіцій.

Коли я в сїй важкїй справі з цїлю
вїрною покладаю ся на найскорїйшїй и най-
енергїйшїй трудъ нашихъ політичнихъ то-
варїствъ, то думаю, що они не відкажуть ся
такожъ другого патріотичного, правдиво наро-
долобного труду, якимъ буде збиранє стати-
стичнихъ датъ в своїй єгорїї, и то в двохъ
напрямахъ: збиранє датъ що до стану ґіпо-
течнихъ и особистихъ довгівъ в поодинокїхъ
громадахъ, а друге, датъ що до платївъ
за господарскї роботи в поодинокїхъ селахъ
в кожнїмъ роцї. Сї вїдомостї — се без-
оглядна konieczнїсть и потреба. Безъ нихъ не
може бути у насъ нї народної економїї нї
народної політики. А що вїдомостї про станъ
довгівъ в коєчїй, коли жадає ся силаты
тихъ довгівъ, се рїчь єрозумїла. Перша за-
сада в такихъ справахъ: всь разомъ, якъ
одєнъ чоловїкъ!

Посолъ о. А. Танячєвичъ.

До ситуації.

Нинїшнє засїданє палаты пословъ буде
формальне и не викличе ніякого звороту в
парламентарнїй крїзї. Завтра и в п'ятницю
засїданє не буде, доперва засїданє в субо-
ту буде рїшаюче, або на всякїй случай ха-
рактеризуюче ситуацію. Всь компромїсовїй пе-
реговори ведєнї в послїднїхъ дняхъ з мо-
лодо-Чехами у Вїднї и в Будапєшті ровнї-
ли ся и нема найменшого сумнїву, що зачє
се новий розвїдъ єсєкїон обструкції. Здає ся,
обструкція буде теперъ ще сильнїйша супр-
тавъ того, що умїркованїй стороництва, зб-
страху передъ розвизанємъ парламенту, зго-
рунули ся до купи и хочуть розпочати євєнє-
ву, аби поладити найнїльшїй справы по-
рядку дневного. В єсєкїихъ кругахъ гово-
рять, що бюджетовий провїзорїи Чєхї не бу-
дуть шадити; обструкцію залянять лиш при-
дєскуїи надъ заведенємъ 9-годинного дня
працї в копальнихъ углї.

Деякї надїють ся, що молодє єсєкїї
кабїнь оголосить офіційно своє виступленє
зї правнїцї в мєморїалї, котрїй прїйше
парламентарнїй комісії правнїцї, а в ко-
трїмъ подаетъ широкую критику правитель-
ствєннихъ проектівъ языковихъ законівъ и
оправданє обструкції. Однакъ ще нічого пев-
ного не знати, чи молодє-Чєхї зроблять сєй
рїшучїй крокъ розвизаючїй правнїцї, чи мо-
же будуть далїше вєсти обструкцію не вї-
ступаючи зї теоретичної парламентарної
більшости.

Що-до коалїції умїркованїхъ сторони-
цтва в цїлі поладженя порядку днев-
ного, то єи вїстрї цїлкомъ не є аверєнє
протївъ Чєхівъ; она такожъ не має на цїлі

цїлковитого упокорєнє єсєкїон обструкції;
она виключно хоче выдєсїти парламентарнє
ухвалєнє бюджетовий провїзорїи. Тує цїль
умїркованїй стороництва хочуть осїагнати
єсорєнованємъ ухвал, що для бюджетовий про-
вїзорїи будуть визначуванїй окремї вєчїрнї
засїданї. Яєна рїчь, що навіть узмєканє та-
кої ухвали не буде цїлковитою побїдою, бо
молодо-Чєхї безъ сумнїву и на сїхъ вєчїр-
нихъ засїданнїхъ будуть вєсти обструкцію
протївъ самон бюджетовий провїзорїи. Лїше
при незвичайнїй витрєвалостї, терпєливостї
и завязїю протївъ обструкційнихъ сторони-
цтвавъ може бы закбачити дискусїю надъ
сїмъ предметомъ за — кілька тиждївъ.
Найскорїше обструкція побїдить и в той
справі. Вь такїмъ случаю парламентъ зновъ
буде высланий на фєрїи.

Говорять, що д-р Кербер вїже одєр-
жавъ відъ цїсаря повновласть „на всякїй
случай“. Коли по кількохъ дняхъ покаже ся,
що обструкція не може побїдити, наступитъ
поки-що відрєченє рады державної. Що далї-
ше стане єи, не можє знати, бо правитель-
ство не єраджує ся зї своїми плянамъ. Мож-
лива рїчь, що не єраджує ся просто зї той
причини, що традиційнимъ звичаємъ австрїй-
ськихъ правительствъ и нинїшнє правитель-
ство не має ніякихъ рїшучихъ плянівъ на
будучнїсть. Здає ся, що вь такїмъ случаю
не наступитъ анї розвизанє рады державної,
анї отворїванє новон конституції. Парла-
ментъ буде лишє відрєченїй на євєнєсє-
ний часъ и правительство буде помагати єо-
бї §. 14 вїмъ ажъ до осєнї.

Вь бюджетовїмъ предложєню є предви-
дженїй выдатокъ 70 мїліонівъ коронъ на вї-
вєстїїцїи, котрї мусять бути перевєдєнї в
тїмъ роцї. Можлива рїчь, що євєстїїцїи вь
дорозї §. 14 єго буде у тановлєна бюджетовий
провїзорїи разомъ зї тимъ 70-мїліоньмъ
кредитомъ. Деякї думють, що до осєнї сї-
туація може поправити ся, або кабїньєтъ по-
бачить, що не дасть собі рады в віддєстї
своїхъ портфєлївъ до ровноряднїмостї цїсаря.

Вь деякихъ посольськихъ кругахъ твер-
дять, що правительство намїряє уздорєвити
парламентъ и справити ся зї обструкцією
анї черезъ розвизанє парламенту, анї черезъ
євєнєсєнє языкового закона, але черезъ
євїну рєгулярнїу палаты на підставі §. 14.
Відповїднє зарїадженє має навіть бути ви-
данє вь недалєкїй будучности. Вь нищихъ
зновъ кругахъ твердять, що ті поголоски не
мають найменшїхъ підставъ. Говорять, що ко-
ли бы дїйстві істнувавъ такий плянъ, то се
выкликало бы безпрєволочно частну кабїне-
тову крїзу. Деякї міністри протївлять ся за-
сїданю того рода єкєспєримєнтамъ зї конєс-
титуційнихъ, нашїхъ зї політичнїхъ причинъ, и
не покладає бы своихъ підписівъ на доты-
чнїхъ декрєтїхъ. Однимъ словомъ, що-небудь
вь радї державної стане ся, треба пригото-
вати ся на новий, довшїй перїодъ не зї пар-
ламентарного правлїня.

Розрухи вь Хїнахъ.

Подїї вь Хїнахъ представляють ся
пбєлї послїднїхъ урядовихъ вїсєгєй бєль-
гїйского посольства вь Пєкїнї о много гїрше,
якъ се виглядало зї дотєперїшнїхъ рєляцій.
Бокєсєры збурїли телєграфїчнї дроты и спалили
буднїкы на стаціяхъ. На стації Паотїєу на-
пали на поїздъ, обрабували подорожнїхъ а
делїкахъ зї нихъ поранили. Шість бєльгїй-
ськихъ вєлїєннїхъ уряднїкївъ тяжко ранєно.
Посолъ вь Пєкїнї доносить, що бокєсєры го-
лосно поклякують ся на сїмпатїї зї сторони
цїсарєвої рєєнткї и князївъ Канъ и Хїн-
туана. Посольство аголосило вь Пєкїнї жада-
нє відшкодованя на суму 25 мїліонівъ фран-
ківъ.

Бокєсєры спалили мїсто Гуансєу. Зї мї-
сєєвої хїньської арміїзону утїкло 200 во-
яківъ. Решта вь числї 50 бїла ся хорєбро
зї бокєсєрами. Кільканайцять бокєсєрівъ у-
бито. Хїньска євїєннїчя служба утїкла. Зї
причини замордованя європейского мїсіонєра
вь часї нападу на козєцку єскортку панувъ вь
кругахъ Європейцївъ єсїєлїхъ вь Пєкїнї
нєлїкє вєзрушенє. До мїста прїбувъ шва-
дронъ російської кобїноты и віддїлъ вїєска
зї австрє угорского корабля „Єєнта“. Бокє-
сєры мають ударити на мїсто Тєєнтєїнъ, відъ
котрого сїмъ віддалєнїй о 4 мїлї.

Вчєра відбула ся вь Парижї нарада
міністрівъ, на котрїй обговорювано ситуацію
вь Хїнахъ.

Сотрудника потребує па-
роху в Зла-
нонці. Дуже вигідне місце
для безжених. Почта Ро-
гати. 284 4-6

Оголошене.
При уряді громадськ. в
Мукачеві розшукує ся кон-
курс на секретаря громадско-
го (писаря) з різними платню
800 корон. Убавачий ся о по-
саду внести мають подана з
поданням дотепершнього за-
нята в садовництво поведла най-
давши до 16 червня 1900.
Кирило Лесюк, начальник
громади. 292 1-8

Оголошене.
На оголошене ліцензії
28 н. ст. мая відбула лише од-
на оферта; для того розшукує ся
анонс ліцензії на будову му-
риваной церкви в Пробожній
на день 15 ого червня с. р.
План і кошторис можна
переглянути в уряді парохі-
альній жидівській 10%, від-
даючи варту суми кошторису
Кошторисова ціна 58.000 ко-
рон.

Колігетъ.
В книгарні «Наукового То-
варства ім. Шевченка»
Львів, вулиця Чарнецького ч. 26
можна дістати:

Записки Наук. Тов. ім. Шевченка
т. I—XXXVI по 8 кор.
Записки Наук. тов. ім. Шевченка
подвійні томи XXIII і XXIV,
XXV і XXVI, XXVII і XXVIII
по 5 кор.
Збірник історично-філозо-
фічний т. I і II (Історія Україн-
Руси Грушевського) брошуровані
том по 4 кор. на ліпшій опра-
вці 6 кор. в гарній оправі
том по 5 к. 40 с. на ліпшій
папері 6 к. 40 с.
Збірник філозофічної ескізи т. I
і II (Тарас Шевченко Кошиць-
кого і Ровидки Драгоманова
том по 8 к., на ліпшій папері
по 4 к.
Етнографічний Збірник том I—VII,
всі разом 22 к.
Матеріали до української руської
етимології т. I (з малюнками
зібраними зібрав Боже) 2 к.
Матеріали до укр.-рус. етимології
том I (з малюнками зібрав
Шухевич) 4 к.
Старинна Історія Галичини напи-
сан Омежан Партецький 6 к.
Історія літератури руської Омеж.
Основополож. т. II—IV, всі раз-
ом 16 к.
Словарь Русской-Украинской У-
чаницы Силин т. I—IV 12 к.
Руська Історична бібліотека всі
томи (60 к. 60 с.)
Хто купує цілий комплект дістає
20% оушту платити 150 к. 60 с.
Шевченко Тарас: Кобзар т. I—IV,
в гарній оправі 16 к. а перес. 17
Рудавський Олександр Твори I—IV,
брошур. к. в модерн. опр. 6 к.
Чайченко Василь т. I—III 4 к. 40 с.
Гомарова Олександр т. I і II 4 к. 40 с.
Шекспірові Твори переклад А. Ку-
ліш т. I 2 к.
Бібліотека найкращих повістей Діал-
ові томи 181 к. 60 с.
Бібл. томи Жюль Струн I—VI 30 с.
Бібліотека Українсько Руської Вод.
Спілки т. I—XVIII разом 24 к. 40 с.
Бібліотека Укр. ново-Руської Вод.
Спілки. Серія друга т. I і II 10 с.

В книгарні Наук. Тов. ім. Шевчен-
ка можна дістати: всі Видання
руського Товариства педагогічного
брошуровані а також в гарній опра-
вці на премії як:
Кобзар: Вод. Твори Тараса Ше-
вченка дан ужитку молод. 3 к.
Літо Моката з німецького пере-
бав Іван Франко 1 к. 40 с.
Малі Герої Віри Лебедюк 90 с.
Робінсон Крузо переклад 1 к. 20 с.
Наз. одні книги т. I і II з образами
том по 90 с. дві часті опра-
вці разом 1 к. 40 с.
Казка Андреева ч. I, II, III, IV
Н (з образами) по 50 с. всі раз-
ом в оправі 3 к. 10 с.
Образна Історія України-Руси 70 с.
Казки Бріанчанинова (з образ.) 50 с.
Пригоди Дон Кихота (з ілюстраці-
ями) 1 к. 20 с.
Модитвенник горно брошурований
30 с., оправаний 40 с.
Казки Бріанчанинова (з образ.) 50 с.
Оповідання для дітей 60 с.
А. С. Пумпін Казки 50 с.
Олександр Олександр Чайченко 80 с.
Вайка Глібова 30 с.
Крім цього можна в книгарні
Наукового Тов. ім. Шевченка за-
малявати: всі українські, руські і
на екшн мови книжки. При біл-
шій закупці книжок (по над-
40 к.) дістає ся від «Видань То-
варства 10% знижки.
Усі книжки можна замовляти
в гарній а дешевій оправі. 4-12

КОМАР
двохтижневий гумористич-
но сатиричний.
Однокішній тижневий
ілюстрований орган на Русь. Ви-
дає і за редакцію однієї: «Іван
Кундич».
Ціло річна передплата 4 зр.,
на рік року 3 зр., чверть річно
1 зр. Редакція і адміністрація:
Львів, ул. Личаківська ч. 23.

Микита Мандюк
з Одеська, підприємець буд-
вельний, ставити церкви, школи;
вдавався Митр. концент. по-
хвалами; має багато похвал
вдоді комітетів. Піднімає ся
ставити церкви муровані, шко-
ли н. т. п. підприємець.
286 2-4

Климентій Федуньо
переплетник бібліотеки ц. к. львівск. університету
поручає
своє переплетництво і галванотипне заведення
у Львові ул. Академічна ч. 8. 356

Підіймає ся всяких робіт, особливо переплету Службни-
ків, Євангелій, Молитвенників, Бібліотечних книг Альбу-
нів, Мандр. Діалогів н. т. п. по умірених цінах.

Великий вибір роверів
і складових частин до них.
Велик. направи виконує ся по уміре-
них цінах.
С. ВАГНЕР
механік, Львів ул. Валова 31
Склад машин до шиття всяких
систем.
Також складові часті. Продаж також на місяць рати. — Вар-
тост репараційний. 246 4-6

ЖЕГЕСТОВ в Галичині
над Поградою
вільничий, почта,
телеграф в місті
Найкращий шави вільничий. Купова пора триває
вдоді 20 мая до кінця вересня. Купель борошнор-
вільничий, гідропатичний і поградовий.
ВОДА ЖЕГЕСТОВСКА
находить ся у всіх великих складах мінераль-
них вод.
Лікар. ординують: Д-р Володислав Мікуцій,
б. асент. клін. гінек. унів. Ягелл. 238 10-20

Новий склад коліс до їзди
з фабрик англ. і німецьких
і магазинів спортовий
ВОЛОДИСЛАВ ЛУКАСЕВИЧ
Львів, вулиця Академічна число 26
поручає по найнижчих цінах
Свєтеры Штучи Сорочки для турне.
Панчохи Сіделки і торбинки Плащ гумовий
Рукавички Лхтарки ацетиле. Шляпки
Паски, дзвічки Карбід в пушках Касетки до направи
і на вагу Циклометри
Репараційний варстатъ. 285 2-5
Law-Tennis, Croquet, Football.

Веден дотепер
Галадкам акційним Товариств Гандлевым
дѣлы:
Вуголь кам'яний, Сикавки і прибори пожарні,
Вунг партійні і гумові
обм'яго ново-отворене
Львівське Бюро гандлеве
при улиці Костюшка ч. 4. 221 17-39

ГРЕБЕНОВ (коло Сколього)
чудово гарна місцевість, положена на рівнині над рікою
Опором, а обвита доволу високими горами мов гребенями,
покрытими буйними лісами шпильковими.
Середь тон чаруючої природи утросний
Пансіонъ Глиньского
дотарчає
мешкане враз з услугою і добру та поживну страву за
цѣну вдоді особы денно 2 зр. 50 кр. і вище; різницю в
цѣні становить мешкане.
Для ужитку гостей побудована дуже простора зала, а
великі веранди доволу не дають можливості користати з
свіжого воздуха і підняє слоти.
Пансіонъ отворений цѣлий рікъ.
Листы адресувати: «Пансіонъ Глиньского, Гребенівъ»
або «С. Глиньскій, Варшава, Маршалковска ч. 8.»
Комунікація з Гребенівом дуже доброді: Станція в-
дѣланий, урядъ почтовый і урядъ телеграфічний в літці
і 5 минут ходу віддалений від пансіону. Десять минут
їзди зб Сколього, години зб Стрыя а три години зб Львова.
Вз поръ лѣтній три поїзды денно приходять а три відходять
зб Гребенова. 246 13-25

Мимо того, що війна і
ростаръ подорожжя о 30%,
продає ковдри і матрацы по
давших цінах і дасть
спеціальна робітня і вага-
ний постелей. **ЮСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ**, Львів, Коперника ч. 5
Цѣнки gratis. 81

Найліпші роверы!
МОДЕЛЬ 1900.

Роверы „Адріа“
англійскі і німці по 90 зр. і
вище, а також ацетилеові
лампы і всякі часті складові
поручає у великом виборі
ФЕБУСЪ РОЗЕНМАНЪ
у Львові
ул. Карла-Людвика 27 готель
Belle Vue. 270 6-10
Цѣнки gratis і franco.

ЗАВЕДЕНЕ
А. ЗІГМАНА
у Львові, ул. Сикстуса ч. 14
доставляє і виконує як найде-
шевше і найстараннѣше:
Стампиль металеві і каучу-
кові, гербы, монограми,
стампильні марки, станці,
таблиці литі і гравіровані і
прочі.
Цѣнки даром і franco.
Замовляти з провинці
полагать ся
поштою.
257

Вже приготовлено до продажі найкращі
ЕВАНГЕЛІЯ
нового видання в цѣні зр. 35, 40, 50, 65, 70, 85, 100,
110, 150 і вище.
Рівночасно приймають ся старі Євангелія і слу-
жебники до переилету по найдешевій цѣні.
ПЕРЕИЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЕ
ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО
давнѣше
МИХАЙЛА СПОЖАРСКОГО і СЫНА
Львів ул. Руска ч. 1. (в камениці товариства
Пресвіта.) 279 2-4

Рѣкъ заснованія 1892
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“
Львів, Ринок ч. 10 (дѣмъ „Пресвіта“).
перше і одиное руске товариство ассураціѣ, приору-
чене Вс. Духовенству і аснѣ вѣрнимъ Впресв. Митроп.
і Пресв. Еп. Ординаріатами всіх трѣх епархій, обезпечає
будущин, уряджене домашнє, скотъ, господарскі знаряды,
вдоді зб зернѣ і солодѣ, снѣг зб стогамъ і будинкамъ
противъ шкѣдъ огневыхъ.
Статъ фондъ гаранційныхъ зб деннѣ 31
грудня 1899 выносить:
Фондъ резервовъ 245.814 к. 52 с.
Резерва премій 148.480 „ „
Резерва спеціальна 1.684 „ 80 „ 486.145 к. 92 с.
Фондъ основный 72.000 „ „
Фондъ емеритальн. 18.166 „ 60 „
Таргет „Днѣстра“ дуже уміркований, услѣва обезпе-
ченъ корисний, а шкѣды ліквідують ся безпородочно! До
кѣнця 1899 року выносивъ выплѣщ шкѣды 1.689.565 кор.
88 сот. Полеми „Днѣстра“ приймає Баню, кѣвель і Касу
ощадности у Львові, Коломи, Самборі, Долині, Сня-
тині, Городені, Терембові і Залѣщанскі оги поминнихъ
жнотечныхъ.
На жите можна обезпечити ся черезъ „Днѣс-
теръ“ в Товариствѣ взаимныхъ обезпечень в Кра-
ковѣ, котре дає найкористивнѣйш услѣва, представляє
своими значимими фондами найбільшу гарантію, і ви-
дає полѣм і кнѣм зб рускомъ языкѣ.
Зголошене о удѣлені аснѣцій в охрестностихъ,
де нема близкого агентѣвъ „Днѣстра“, приймають ся.
„Днѣстеръ“ выплѣщивъ агентамъ по кѣнцѣ 1899 р.
привіліі 216.714 коронъ.
Львів, Ринок ч. 10 (дѣмъ „Пресвіта“).

І. ПСЕРГЮФЕРА прочищающий пігулки
лише правдиві з червоною написію
„J. Pserhofer“ на накрывцѣ кожної коробки.
Найстарше вдоді богато лѣтъ численными лѣкарами публицѣ поручуване
домашнє средство противъ запору і всіхъ наслідкѣвъ злого травленія.
1 пачка зб 15 пігулками — зр. 21 кр.
1 валокъ зб 6 пачками 1 зр. 05 кр.
Тѣ пігулки суть тѣ самі, шо вдоді многихъ десятихъ лѣтъ знаній
публицѣ підъ назвою пігулокъ Псергофера або І. Псергофера пі-
гулки прочищающий кровь і правдиві вироблюють ся лише в 1871/8
І. Псергофера антицѣ, Вѣденъ І., Singerstrasse 15.

Розкладъ їзди поїздѣвъ вѣдѣвичихъ важный вдоді 1 мая 1900.
пѣла часу середно-европейского [пѣдѣйшого о 86 минутъ вдоді часу львівского.]

посл.	особ.	приходять до Львова	посл.	особ.	відходять зб Львова
День					
6:20	3	Червоноцѣ, Іцканъ, Станиславова	6:25	до	Лавочного, Пешту, Борислава
7:45	3	Янова (гол. дворець)	6:30	„	Пѣдволичскѣ, Одесѣ, Коломи, г. д.
8:01	3	Лавочного Калуща, Харова	6:35	„	Іцканъ, Букарешту, Радовицѣ
7:40	3	Тернополь, Вродець на Пѣдзамчѣ	6:41	„	Пѣдволичскѣ зб Пѣдзамчѣ
8:00	3	„ гол. дворець	8:30	„	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣднѣ
8:15	3	Сокаль, Рава руськая (гол. двор.)	8:40	„	Вѣднѣ, Харова, Стружа
8:50	3	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	9:15	„	Янова
11:45	3	Преслава, Любачева	9:25	„	Пѣдволичскѣ зб гол. дѣбрца
11:55	3	Іцканъ, Станислав, Коломи	9:35	„	Червоноцѣ
12:55	3	Янова на гол. дворець	9:42	„	Пѣдволичскѣ зб Пѣдзамчѣ
1:25	3	Кракова, Вѣднѣ	1:35	„	Вѣднѣ, Рава, Любачева
1:45	3	Сколього, Харова, Калуща	2:08	„	Пѣдволичскѣ зб гол. дѣбрца
3:30	3	Іцканъ, Станиславова, Гусятина	2:45	„	Пѣдзамчѣ
3:55	3	Пѣдволичскѣ на Пѣдзамчѣ	2:55	„	„ Пѣдзамчѣ
5:40	3	„ гол. дворець		„	„ Пѣдзамчѣ
5:17	3	„ Пѣдзамчѣ		„	„ Пѣдзамчѣ
6:00	3	„ гол. дворець		„	„ Пѣдзамчѣ
	3	Сокаль, Вѣднѣ, Любачева		„	„ Пѣдзамчѣ
Нѣч					
12:30	3	Стрыя, Калуща, Борислава	12:40	до	Кракова, Вѣднѣ, Берлина
3:31	3	Червоноцѣ, Букарешту	2:51	„	Іцканъ, Констанцы, Букарешту
	3	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	4:15	„	Кракова, Харова, Коросна
	3	Пѣдволичскѣ на Пѣдзамчѣ	6:30	„	Станиславова
	3	„ гол. дворець	6:50	„	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Варшава
8:40	3	Кракова, Вѣднѣ, Самбора, Янова	7:25	„	Лавочного, Мункача, Харова
	3	Харова	7:10	„	Сокаль, Рава руськая
9:45	3	Іцканъ, Пѣдволичскѣ, Коломи	7:33	„	Тернополь зб гол. дѣбрца
10:—	3	Кракова, Вѣднѣ, Любачева	7:33	„	Пѣдзамчѣ
—	3	Кракова, Вѣднѣ, Пешту, Сиканѣ	9:12	„	Янова 1/2 до 3/4 1900 вѣлочно
10:12	3	Іцканъ, Коломи, Пѣдволичскѣ	10:40	„	Іцканъ, Гусятина, Радовицѣ
10:20	3	Пѣдволичскѣ, Вродець, Копичинѣ	10:50	„	Кракова, Вѣднѣ, Пешча
10:15	3	„ на гол. дворець	11:—	„	Пѣдволичскѣ зб Пѣдзамчѣ
	3	Лавочного, Харова, Пешту	11:23	„	Гришалова Пѣдзамчѣ

ЗАМѢТНА: Пѣра їзди числять ся вдоді 6 години вѣчеромъ до 3 години 59 минутъ ране. — Бюро жнѣор-
маціѣю д. к. вѣдѣвичѣ державной при ул. Красицѣхъ ч. 5.

сумнівну звязь. Але тут і місце, де має бути розбита голова бита. Тут в австрійській парламент повинна і мусить бути уважливий інтереси австрійського населення оплачуючого податки.

Я все ще надіюся, що національний спір у нас устане, або що бодай на стільки злагодилося, що не буде грозити цілій державі потопою.

Варті мені панове, що се вже дійсно остання година, в якій сон віри ще не тратимо. Коли також в той хвили не сповинити ся наша надія, то стемімо супротив кончини ратована держави від того згубного опору і утворення терену, на котрому буде можь поладити пожадані для населення економічні праці. Се неможлива річ, аби законодавство далше стояло безчинно супротив жадань, котрі у всіх областях відповідно до потреб множать ся. Се неможлива річ, аби національні спори здержували цілу машину державної адміністрації. Було би самоубійством дозволити, аби наші економічні інтереси грізли далше в тім багні безчинності. Се неможлива річ, аби правительство день у день, відь рава до півночі займало ся виключно мовними спорами.

Я вже при нинішій нагоді заявляю, що правительство хоче пошанувати конституційне життя. Через те також правительство мусить пам'ятати, що конституція мимо спробів сторонників, мусить бути жива то є чинна. Становиско, яке конституція надає правительству, наділяє его не лише правами, але накладє на него також обов'язок діляти в надзвичайних случаях під власною відповідальністю. Головна ж асада конституціоналізму лежить в тім, що парламент о правительствених пропозиціях видає прихильний або неприхильний суд, а не в тім, аби того суду цілком не хотів давати. [Молодечки протестують].

Ніякий партійний інтерес не є такий сильний, аби інтереси держави мали ему тривати піддати ся. Ненормальні відносини можуть лущати ся, вже денде, але остаточно в наслідок обопільних уступок настає спокій. Коли однак того рода відносини стануть ся правилом, тоді вирінає поважне питання, на котре треба відповісти: По котрій стороні в слухається, чи по стороні держави, закону і ладу, чи по стороні неладу, котрий переходить вже в правило?

Апелую отже дуже горячо і з повним натиском, якій нагадує мені мій уряд, до високої палати, аби на першій мислі хотіла уважити закон і державний інтерес і аби, поки ще час, охоронила наші публичні інституції перед грозачим небезпеченством. [В палаті гучні оплески, у молоді Чехів протести].

П. Герольд заявляє: Ситуація держави є дійсно сумна. Її однак не викликає лагідна обструкція Чехів, але події останніх трьох літ. Чехи бажають собі привернення національного спокою, але на підставі рівноправності. Коли би поладжене мовною справою мало наступити абсолютним, то чеський народ всіми силами про-

перли ся тому та разом з мітрополитом Миклошем Левичем зачали процес, доказуючи, що св.-юрська гора та монастир при кафедрі був власністю владики і его крило, та що ту не було касати монастиря, тільки Васильєв віддає будинок правному власникові. Ряд уступив зб своїми претенсіями, та велів в тім будинку уладити дім ректорів для проживання ся священиків священиків, які то дім повинні були знаходити ся в кожній єпархії. З того то часу замешкав в тім монастирському будинку директору дому ректорів, а остачі комнати ужила капітула на бібліотеку і архів капітули та на поміщене ректорів. Дім той записав ся в пам'яті нашого духовенства дуже прикрасою споминами. По знесені дому ректорів, комнати ті займав клар архикафедральний та служба церковна.

З добір монастирських удержала ся до р. 1817 тільки одна часть юридична „Чолганщина“. Ту то землю одержав львівський принос і десь єсть там капітульний сад, а часть фронтову відь городищену улицю наймає капітула на склади дерева.

Будинок монастирський не міг помістити всіх крилошан та архикафедрального клару і службу церковну. Тому то крилошан побудували р. 1866 для себе новий дім, авернений фронтом до улиці Петра Скарги, а старий будинок, выставлений Львом Шеніцким на семінар єпархіяльний перебудував ряд на дім пресвітеріальний і удержує его з фонду релігійного.

(Далше буде.)

тив сего выступити. Чехи досить вже понесли жертв і не можуть самі убивати ся в користь держави. Нинішній стан є безправний. Віддайте нам забране, а ладь верне до сеп палати.

На тім засіданні замкнуто. Чехи оголосили таку масу петицій, що коли би всі ті петиції відчитано і промовило 400 записаних до голосу чеських бесідників, обструкція через цілий місяць не допустить до порядку денного.

Борба з обструкцією.

Коли на вчорашньому засіданні палати послід д-р Кербер в дуже острій і рішучій промові виступав против обструкції, Чехи страшились криком перебивали майже кожне его слово. Крики тривали часами по десять минут, так що слів Кербера ніхто не чув. Коли Кербер заявив, що проводник правди знаєть языком предложено за цілком відповідне тло до переговорів, обурені Чехи не мало границі. Долежал, Грегр і інші кричали, що се ложь.

Провідники правди не надіяли ся таких сцен і не надіяли ся також, що Кербер виступить з такою острою промовою, в якій недовзначно заявив, що правительство не буде церемонити ся з парламентом, коли обструкція не допустить до парламентарного поладження найважливіших державних справ.

Правице, котра досі не думала о серйозній побороювані чеської обструкції, зафразували послідні слова промови Кербера: „Алею до палати, аби охоронила наші публичні інституції перед грозачим небезпеченством“. А що перед тим Кербер загрозив „утворенням терену, на котрому [завжди в парламенті] буде можь поладити пожадані для населення економічні праці“, провідники правди змркували, що Кербер рішучо гадає давати собі рід без парламенту. Зачала ся отже б'ганина і парад надь способами адоволення обструкції.

Парламентарна акушерка, п. Яворскій побіг сейчас до Кербера і конферував з ним в справі наради, якій мають відбутися репрезентанти всіх клубів, що хочуть спаралізувати обструкцію. Яворскій має дати ініціативу в цілі утворення против обструкційної більшости „для порядку денного“.

Від Кербера побіг Яворскій до Странського і заявив ему, що по послідних подіях в палаті Чехи вже не належать до правди, т. є. до більшости. Странскій дуже енергично запротестував против того. На вечері скликав Яворскій засіданні найважливіших членів клубів правди. Між ними явили ся пп. Пальф, Шварценберг, Трайнфельс, Дьдушицкій, Повше, Катрайн, Діпаалі і Василько П. Катрайн заявив, що безусловно виступав против чеської обструкції радить побороювати єї всякими средствами. Дьдушицкій одбув ся лише на заяву, що Поляки не хвалять поступованя Чехів. В обороні Молодечів виступав кн. Шварценберг і висказав бажанє, аби Молодечки не далше лишали ся в більшости. В тім самім дусі промовляли ще Повше і Трайнфельс. В результаті порішено відложити нараду на слідуючий день.

Яворскій конферував окрім того з п. Функом, головою німецького поступового сторонництва. Президент міністрів конферував знов з президентом палати д-ром Функом.

В справі закладання кас Райфайзена.

В послідних часах закладають ся у нас декуда під протекторатом Видлу крайового каси системи Райфайзена, товариства, котрі мають бути зареєстровані в суді торговельном.

Звертаю увагу, що до прошеня о вписаня товариства до реєстру торговельного має бути долучений протокол, списаний нотарем або делегатом судовим на доказ, що загальні збори відбули ся і що товариство зав'язано, хто був на зборах, що ухвалено статуту і яким способом, і що переведено збори членів дирекції, ради: (яким числом голосів): Загалі повинен бути представлений цілий порядок денний тих зборів так, як того арт. 208 закона торговельного вимагає; а саме підписане статуту, хотіли би були підписи легалізовані, з клявулею, що загальні збори відбули ся і що вибрано дирекцію, невисетарчає. Подібний прошеня без згаданого урядового протоколу (посвідчення) суду на підставі прийму §. 3 розп. мініст.

з 14/5 1873 (ч. 71 Д. зак. дер.) безуспішно заявляючим ся касам (товариствам) авертає, а ч. н. вищий крайовий суд у Львові подібний ухвали окружного суду, відмаляючи впису до реєстру, затверджує, (як пр. ухвала вищого суду з 16 счня 1900 ч. R. 393/II/99 і з 15 мая 1900 R. II. 157/1/00).

Дятого раджу заявляючим ся товариствам на принос ті уважати, і що до факту зав'язана товариства, ухвалені статуту і переведені перших зборів завше ч. к. нотарем удостовернений протокол до дотичного прошеня о зареєстрованя товариства долучати і судови предлагати, — особливо що в нове розпор. мін. з 23 мая 1895 (Ч. 74 В. а. держ.) позває аж по заснованю товариства на підставі закона з 9 счня 1873 (Ч. 70 В. а. д.) і по зареєстрованю до реєстру торговельного вибраній дирекції, протоколи що до дальших зборів членів дирекції і есенціальних зміни статуту і достовірності, однак підь услов'ям, що удостовернений підпис членів тої дирекції в суді вже знаходить ся.

В С. 3 червня 1900.

Кипріан Коцювскій, ч. к. совітник суду крайового.

Розрухи в Хінах.

Американський посол в Пекіні телеграфував до свого правительства, що положення в Хінах погіршило ся. Правительство вислало з Пекіну одну канонірку до Таку. Донесення з Пекіну припускають можливість двох революцій. Положене в загальній рбнє і непевне. Вельгійскій посол ще не може ствердити, чи м'єсть про убійство чотирьох бельгійських інженерів правдина, але уважає єї за правдоподібну. Посол повідомив своє правительство, що проєкт австр-угорське посольство о вислані віддлу австрійських воєків в цілі охорони бельгійського посольства. Австрійське посольство прислало ему віддлу війська. Посл Франції, Росії, Англії, Німеччини і Вельгії передали хінському правительству ультиматум, в котрому грозить військовою окупацією на случай, коли повстанє Боксерів не буде в короткім часі згнетене.

Станція Гуансу цілком спалена. Боксери пробували також знищити два мости. Команданти хінських військ, що стояли на сторожі залізниць сказав, що ему утїкло 200 людей і лише 50 боре ся за боксерами. Знайдено багато ранених, котрі суь страшно покалічені. Ватаги боксерів непокоїть край в різних місцевостях. Ці ла хінська залізнична служба покидає свої місця мимо того, що вислано війська для охорони. Також військо вислано для охорони Фунтау в числі 250 людей утїкло.

З Шангаю доносять, що 2.000 козаків одержало наказ вмишувати до Пекіну. В Тейтсін надіють ся блокади австрійськими військами. Американскій адмірал телеграфував вчера до Вашингтону, що під Таку вже зачала ся битва. З корабля вишло ще 50 моряків і батальон корабельної піхоти.

Письма з краю.

З Рожитова пишуть нам:

Перед 9 тї дїнами зайхав сюди Фр. Яновскій, що став посередом добір Скарбівської фундації. Як раз в тім часі кінчила ся каденція громадської ради. Стань п. Яновскій дуже ревно цікавиться нашіми справами громадськими та заходить ся коло наших людей; одному дає казалоць поля дешевше в аренду, другому се, третому те, а люде кажуть: „ото лепскій собі пан!“

Настали вибори до нової ради. П. Яновскій каже нашім мїщанам: „Злучім ся разом против жидів!“ Ну, ми, значайно легковірні, кажемо: „Добре!“ — „Але — каже — щоб я був певний, то виберіть мене в III. колі, а я ним ручу (мабуть додає ще: *złasciekiem słowem*), що в II. і I. колі будемо голосувати против жидів.“ — А ми „Добре!“ кажемо та красенько дикуємо.

Прийшло до виборів. Выбрали ми в III. колі п. Яновского та ще одного такого панка; але в I. і II. колі голосували пани разом з жидами. Тільки-ж на свою бідю адурив нас п. Яновскій. Пришли ми до голови по розум; побіли протести і загоріла борба між мїщанами та рускою інтелігенцією против того панка і его поплечників, темних наших мїщан, що дали ся повести на панський мотуак. Борба тая розгорілась тим ще завзятїше, що застала приготовлений нашими ксьондзами підклад обрядовий і національний.

У нас в Рожитові є мїщане також латинського обряду, — ніби то Поляки (такі самі, як ось я!). Між нами, мїщанами Русинами, а ними була хіба така різниця, що я міг мати маму „Польку“ і сестру в жінку і доньку „Польку“, а ми в хаті з дві-прадїда инакше не говорили, як тільки

по руски; а прийшла неділя чи свято, так жінки шили собі до косцюла, а ми хлопці до церкви. Наші отці духові, рускі і латинскі, жили все в згоді і в разі потреби выручали одне друге. Так і про нашу інтелігенцію, про панів, ми не чува-ли, щоб дерли ся за те, що ось то ти Русині, а ти Поляк. Аж настав новий лат. парох, кс. Войтановскій, і все змінило ся. Ще і тепер, згадуючи за часи кс. Войтановского, люде хрестять ся. Ми аж відотхнули були, коли аби забрав ся відь нас. Але минуло одно лихо, а настало друге. По кс. Войтановскім прийшов кс. Малиновскій. Хотіли єму органіста з Галича, з дві-прадїда Русині, побішли вбїти слїдшого свого попередника. Оттак за тих двох ксьондзів настали у нас між мїщанством незвані давнїше спори за обряд та народність. А тут єще і ті лукаві вибори громадскі!

Внесли ми протест против тих виборів. Намістництво авало их. Пришли нові вибори, і знов протести; колотило ся у нас мов у горшку. На місяць єсерень 1897 р. назначило намістництво знов нові вибори. Наші мїщане якось опам'ятали ся і не далше уже підіти; вишло по их воли 17 радних, а поплечників п. Яновского лише 7. Изь сторони его побішли знов протести, а намістництво на диво всім авало ті вибори і назначило нові на 6, 7 і 9 червня 1899, хоч против его рішеня внесли ми рекурз до трибуналу у Відні. Не ждучи рішеня адміністраційного трибуналу, переведено назначені вже вибори. Аж тут мов грім з неба адміністраційний трибунал зніх дн 10 червня 1899 рішенє намістництва. І так осталися наші вибори з р. 1897, о чім нас, повідомлено аж в осени 1899 р.

Але з тим впала на нас нова бід. Двох радних, вибраних з р. 1897, не дїждало нашої побіди. На их місце, замість розписати доповнюючі вибори, ч. к. старосту долиньске по проху заминувало двоє радних, — як кажуть, на пропозицію п. Яновского. Внесли ми знов рекурз до намістництва, але справа там застрягла. Аж на інтерпеляцію п. д-ра Окуневского і о. Небыловця, внесену в сейм, намістництво авало розпорядженє ч. к. старосту і наказало уконституувати ся рад, вибраній в 1897 р.

Що-ж робити п. Яновскій? Ему захотіло ся стати начальником громади, а тут мав за собою лише 7 голосів (разом з тим з своїм власним). Число радних збільшило чату виборів вже на 21; до комплекту при виборі начальника громади треба трьох чотирьох повної ради, отже 18 радних; — значить, п. Яновскому з своїми поплечниками легко не допустити до потрібного комплекту. Так вбїти і робити. На день 15. мая с. р. назначений був виборі начальника громади; сторожа п. Яновского не явила ся. На день 18. мая скликано вже радних підь загрозою 20 кор. кару, а на день 21. мая підь загрозою 40 кор. кару, коли б хто не явив ся; але все даремно, комплекту нема. Вислано тоді депутацию до п. старости, а сей відповів: „Держіть ся лише закону, а я і після закону поступаю.“ Ну, славити Бога; і ми більше не хочемо. Що далше стане ся, не знаємо; се одно лиш знаємо, що п. Яновскому не удасть ся розбити солідарність 14 радних, ему противників.

І так у нас все ще панує давня рада — разом уже 18 літ. За той час вже і заступників не стало, щоб можна доповнити раду. Начальник громади умер, заступників его так само; а старостою вже само замінювало тимчасового начальника. І не знати, як довго ще потребає панованя тої ради без голови і без тїла...

НОВИНКИ.

— З „Рускої Бурси ремісничої і промислових“. Ч. газдиня з Шидловець Анна Запрілюкова жертвувала за посередництвом Виз. о. Темницького, пароха з Шидловець, в хосені нашого товариства 100 кор. на т. зв. фонд залізний. Складаючи отсім ч. жертводавчий щиро-сердечну подяку, бажаємо нашій бідній ремісничій молодїжці більше таких щирих прихильників, якою є ч. Анна Запрілюкова. — В. Назврий, голова товариства.

— Виділ „Руского Інститута для дівчат“ в Переміші запрошує отсім всіх Р. Т. членів на надзвичайний загальні збори, що відбудуть ся в суботу дн [16 н. ст. червня] о 5 годині по полудні, а в браку комплекту того-ж дн о 6 год. вечорнім. На порядку денний єсть проєкт затвердження додаткової позички в сумі 60.000 корон на укріпленє і внутрішнє устрєвеня нового крыла. — Звертає увагу Р. Т. членів, що право голосу мають лише єї члени, що залгають в членську вкладку не більше як в 1899 р. — З. Виділ — І. Войтович предідатель, І. Аншакевич секретар.

— Выбори одного члена до ради повітвом в Рудих, з курії сільської, випали дн 6 червня на некористі руского кандидата о. Онискевича голосами трьох священиків руских. Абсолютна більшість була 76 голосів; о. Онискевич дбав 73, а против-кандидат писарь староста Я. Химак 70 голосів. При другім голосованю на 121 голосуючих дбав о. Онискевич 49, а Химак 68. Священники оо.: Матковскій і М. Заяц до голосованя не явили ся, а о. П. Гумецкій голосував „у воздух“. За народно-русским кандидатом голосували оо.: Косонічкій і Козакевич.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток "Вісник літературних новітостей" виходить во второк, а во второк і п'ятницю на переміну разом з ДѢЛОМ.

Передплата і «сперати» приймають: у Львові адміністрація «ДѢЛО» в Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у д. Коперка ч. 11, в Бюро газет А. Кароля Людвіка 3, в А. Ольшеского у д. Казимира 3; — в Австрії: Л. Крижановський; — у Бєні: M. Duker, I. Sellerstätt; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; в Франкфурті в Гамбургі: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на «ДѢЛО» і напечатання за ілюстраціями платити у Львові.

Передплата на «ДѢЛО» з літер. додатком:

в Австрії:	за границею:
на цілий рік . . . 16 шр.	на цілий рік . . . 22 шр.
на пів року . . . 8 шр.	на пів року . . . 11 шр.

у Львові:

на цілий рік . . . 14 шр.	на пів року . . . 7 шр.
на чверть року . . . 3-50 шр.	на місяць . . . 1 шр. 20 шр.

Рекламі, адміністрація і Експедиція платять з 24 шр. Баторія. — Румунки виставляють ціни лише на попередні застереження. — Гомінація поштових відбитків платять.

Початковий член не платить 6 шр. на проз. 7 шр.

Оголошення виходять приймають за ціною 10 шр. за один строк ілюстрації або за місяць з 25 шр. за рубрику, «Надобор» по 25 шр. в. в.

Відбитки і інші доходи приймають члени за 15 шр. за рік.

Двадцять лівт оправославлена Холмщини.

Лівт тому двадцять і п'ять, в дніх 23 мая і 3 червня (н. ст.) 1875 р., озв'язано в Холмі дуже торжественно «возсоединенія» холмської єпархії з православною церквою. Адміністратор єпархії, попередній уніатський священник і учитель релігії в гімназіях Галичини Маркія Попель, мав проповідь, в якій говорив про розширення християнства в Славянщині і в Росії, відтак «о підступних змаганніях Латинян, о насильстві введення унії», далі перейшов до тогочасного свята, котре після его слів прискорив найбільше наші, оголосивши себе неомислимим і заборонивши в минулому році прийняти Службу Богу по восточному обряду та приказавши держати ся незаконно введених латинських обрядів. По Службі Божій, водіражений варшавським архиєпископом Іоаннієм (дні 3 червня приїхав ще і київській та галицькій митрополит Арсений) угоджано щедро народ на публічний панаїр з'їзду, а для значиміших був приготовлений обід на 120 осіб. Ввечері надійшла з Петербурга телеграма, що Попель іменований люблінським єпископом; всі члени консисторії і благочинний дістали багаті дари від синода і від імператора. Після урядового обчислення перейшло до того часу на православ'я в 243 парохіях євдецьон, люблінської, суwalkовської і лонжинської губернії 237.000 людей; збавало ся ще неприлучених до православ'я 27.000.

Не станемо нині розказувати історію того «возсоединенія», в якій визначну роль відігравали галицько-руські емігранти, з котрих, правда, більша частина, з іншими намірами і виображала собі інший кінець цілої справи; але на де-що характеристичне мусимо вказати. Не вся Росія, як офіційна так і неофіційна, навіть з російсько-шовіністичного табору, зацікавлена, бодей з-разу до того «возсоединенія». Варшавський генерал-губернатор г. Котцебу довгий час перадо видів насильний спосіб ввезення православ'я, а коли при тім стали заходити «непорядки», він за-уважив їх разів в своїй рапорт до міністерства «прогнати Галичан», се-б-т-р-у-с-ких священників з Галичини; на правник «возсоединенія» до Холма він не приїхав, тільки вислав заступника. Орган Каткова «Московскія Відомості» в 54-м числі 1874 р., по поводу безпорядків, які появили ся при «очищенні обряду» в холмській єпархії, так написав: «Пролита кров; чиста руська, покорний урядови народ, доклавши свою в'їзність в часи остатнього повстання польського, приведений до бунту; вороги Росії обрадовані». З релігійної сторони, сказано далі в тій статті, навіть, членам православної церкви, нема ніякого інтересу в'їзати ся до обрядів людей, що відінали від нашого церкви; а з політичної сторони держава мусить тільки глядіти, щоби в церкві уніатській не заходила польська мова замість руської. «Холмська єпархіяльна консисторія і краєве правительство відінали війну против органі та дівидів, і сталося те, що бачимо тепер. Як буває завжди, гонення породило фанатизм».

Наконеці введення православ'я в Холмщині викликало клики радості і тріумфу в консервативних російських газетах і в тогочасній органі галицьких москвофільів «Слові», які ознаки нових побід, віднесення над католицтвом і Польщею; в польських газетах з тих самих причин озвучили горіж жалі та тяжкі осудження російського правительства. У всіх безсторонніх людей насильний та брутальний спосіб введення православ'я, котрого не посміли заперечити і російські газети, хоті-

ли польські донесення і як були пересадити, мусили викликати справедливі жалі та обурення, хоча, правду сказати, за границею, навіть в католицьких сферах, тою справою мало інтересовано ся.

Врочім однак ішла тут не так борба між Русію та унією против Росії та православ'я, як між Польщею та латинством. Латинсько-польська пропаганда допровадила була до того, що холмський Русини стратили були почуття своєї руської національності і стали в душі радше поляками, а при дальшій неспиненій триванні тої пропаганди унії мусили замінити ся на латинство. Се видно і по багатьох руських священниках та їх родинах, що тоді, не хоча прийняти православ'я, переселилися з Холмщини в Галичину. Правда одна частина їх, знайшовши тут для себе більшу свободу віри і совісти, остали ся тільки вірною своєму обряду але інші, відзнавши ближче руську справу, стали і добрими та щирими Русинами. Але більша частина грала у нас або й все ще грає роль голосних чи тихих патріотів польських, а ми самі знаємо родину, що виступали ся говорити по руски тай перейшли на латинський обряд. Отже не можна тут не признати вини з обох сторін: з одної тихша але ревна та успішна латинсько-польська пропаганда, з другої голосне та насильне «обрусьніє» і «возсоединеніє». Нині столиця руського короля Давида стала православно-російським містом і країною; без брутальної руки Росії була б стала латинсько-польською. Нашим змаганням а і мусить все бути: Русь для Русинів, не для поляків і не для москалів.

З'їзду державної.

Вчорашнє засідання палати послів розпочало ся о годині дванадцятій. Обструкція тривала далі в формі відчитування внесення і інтерпелляцій. Засідання було дуже бурливе. Кербер старав ся кілька разів спонукати Чехів до закінчення обструкції, але се йому не вдало ся. Чехи виступали дуже остро против него. По годині третій президент Фукс перервав відчитування інтерпелляцій.

П. Цалінгер з католицько-людової партії виступав з огляду на важність предмету уміщено як першу точку на порядку денному з'їзду §§. 59 і 60 промислового закону. Бесідник думав, що таке продовження читання внесення інтерпелляцій не противить ся регуляції. П. Яворскій вносить, аби як першу точку порядку денного поставити бюджетову провізорію, а як другу — з'їзду промислового новел, в голосованні прийняти внесення Цалінгера, через що відіало голосованн над внесенням Яворського.

П. Яворскій виступав з інтерпелляцією до президента міністрів в справі зарядженні політичних властей з причини рольничого страйку в округах Мильніц і Боршева. П. Дашинський інтерпелює з причини події на клініці проф. Корчинського в Кракові, де три живих померли з причини інфекції кохліцій. Інтерпеллянти запитували міністра судівництва, чи хоче поручити прокураторів в Кракові, аби безпровадно внесла против проф. Корчинського обжалованн, і чи правительством поробити відповідний зарядженн, аби в будучности щось подібного не повторило ся. Давляк інтерпелював міністра судівництва з причини поступованн краківського прокураторів в справі повітової шафінці в Величці.

Слідуюче засідання нині.

Правила розбита?

Правила розбита — як не на довгий час, то бодей до завтра. Сконстатовано се

вчора на конференції президії клубів правників під проводом Яворського. На конференції був також президент міністрів д-р Кербер.

П. Кайцль заявив, що Молодочехи приваляють велику вату до дальшого удержання правників, але від обструкції не можуть відступити так довго, як довго не будуть цю енергію розпорядження Кіндінгера. П. Катрайн з імені католицько-людової партії заявив, що потім, що сказав представителю чеського клубу, уважає нинішню конференцію за вираз безущітності змагань, звернених до удержання правників. В імені свого стороництва бесідник заявив, що оно не може погодити ся з обструкцією.

Президент міністрів д-р Кербер висказує жал, що справи взяли такий оборот. Правительством зробить все, що до него належить і витягне з сего консеквенції. Стане ся, що повинно стати ся.

П. Діпавлі виступав з внесенням о змінну регуляцію палати в ціл унеможливленні обструкції; при тім стверджує, що дальше існування правників супротив чеської обструкції є не можливе, бо один тагнути в право, другий в ліву. Против обструкції заявив ся також з деякими застереженнями П. Пальф і Шварценберг. П. Дядушаків аж захрип, так переконував, що удержання правників є конечне для переведення справ в порядку денного. Стороництво бесідника буде поспирати знатанн в тім напрямі, бо не може погодити ся з обструкційною системою Чехів.

Голова конференції, п. Яворскій замінив засідання заявою, що наради скінчили ся на в'їзді, правник перестала існувати.

Резолюція з'їзду засідання виконуючого комітету правників треба сконстатувати, що Польки, Румуни і католицькі людвці виступили союз Молодочехам. Слов'янці і чеська більша побільба заявили, що хоч не хвалять чеської обструкції, не будуть підпирати більшості для переведення порядку денного. П. Барвінський застеріг собі в імені своїх Русинів «вольну руку».

Супротив такого результату конференції в посольських кругах сумнівають ся, чи взагалі дасть ся утворити більшість для порядку денного. Розв'язанн палати може наступити вже по кількох засіданнях.

Сконстатованого Яворським «розбиття» правників не треба на жал брати дуже серйозно. Ся реакційна бранжа австрійського парламенту може нині з легким серцем «розбити ся», бо коли сам парламент убитий, і парламентарна правниця не має для неї великої вартості. Але нехай, лише парламентарний відносини поправлять ся, нехай він назавд буде спроможний до законодавчої роботи, парламентарна реакція злучить ся назад в «зелений перест» правників, аби безпощадним і брутальним майоризованем меншості нахвалити парламентову свою волю і не допускати до ніяких поступових, демократичних реформ.

Перегляд політичний.

Всі дивники розпечують ся на тему послідньої промови д-ра Кербера в парламенті і зазначають, що се було ультиматум для парламенту. Fremdenblatt підносить голловий змаганн кабінету вичислений в тім промові і висказує гадку, що правительством цілком певно зробить все, аби не зійти з парламентарної дороги. Надія ще навіть в послідній хвилі не є страчена. N. fr. Presse уважає згадану промову банкрутством парламенту. Майже всі дивники, не виключаючи соціально демократичного Arbeiterztg. признають слови Кербера рачію.

Міністерство торговлі уложало три проекти, іменн в справі відповідно, згідно з духом часу зміни і доповненн закона

про службові відносини торговельних помічників; в справі промислових помічників робітників і в справі недільного відпочинку в галузях промислу. Міністерство вже розбавило ті проекти до опінії торговельних і промислових палат.

Проектовані новелі мають на цілі докладніше аж досі означені поняття торговельних і промислових робітників-помічників, і охорону їх інтересів від вгладом усталених службових відносин. Они мають також управліяти спосіб і речисці виплати належної плати і унеможливити перетягуванн роботою тих помічників через означені максимального часу праці. Нарешті має бути розширений для робітників-помічників недільний відпочинок.

Розрухи в Хінах.

Положенн в Хінах уважають за дуже небезпечне. Іменн доносять, що цесаревна-регента, зійшла з неспини до християн, наміряє поїхати в Пекін і цювати ся в глибоку державу. Се значило б, що цесаревна хоче стати на чолі боксерів. В такий случаї ситуація була б більше як поважна. З'їзду вистепа доносять, що боксери беруть ся до акції з великим фанатизмом, кружать бо поголоски, що хінійські війська лише про людське око дають повстанн, а мають наказ не стріляти до боксерів.

В Партії і в Тьєнсіні панує дуже великий непокої. Шифрована депеша адмірала Кемпа з під Таку, зробила в Лондоні велике враженн. Депеш не мож було добре відшифувати, але з неї мож здогадувати ся, що Кемп казав висісти новий п'ятдесят військ і відділов моряків, зложеному в 1000 людей, і що розпочали ся якісь військ крики. Зел'янчик коммунікація з Тьєнсіном перервана, бо побурено всі мости. В середу прийшло з Таку 13 англійських військ з арматою Максим, 50 американців і 74 японців. Начальник ескадри на азійських водах одержали повноважень, котра дає їм широкі компетенції до інтервенції. Говорять також, що в плані іменн начального команданта пробуваючих в тих сторонах стало кораблів чужин держав. Коло Таю мало прийти до борби боксери з християнами. Трьох Боксерів убито а 9 полонено. Поїзд, котрий вилетів вчора з арматами і військами не з'їхав далеко, бо хінійські воїки домагали ся повороту і в загаль не хотіли їхати далі. Місцевості здовж зел'янничої лінії горять, боксери запалюють плякатами, що в суботу всі чужинці будуть вибиті.

Посли чужин держав з Пекіна відбувають беззастанний конференції. Англійській посол зажадав телеграфічно, аби ему пришло ще 75 матрозів. На зажаданн Янану, що хінійське правительств одержало від російського посольства наказ зваженн розрух в при чужій допомогі, правительств пов'язало японського посла, що на російській проекті відповіло, що хінійське правительств досить сильне, аби само дало собі раду з розрухами. Вечером видано едикт за наганою для цесарських військ з причини трусливості супротив боксерів.

В Парижі зазначають, що не треба боятися російсько-японського конфлікту з причини забуренн в Хінах. Напруженн відносин між Росією і Японією з причини поступованн Росії в Корей усунуто з посередництва Делькасо, котрий за се одержав найвищий японський ордер. Немає легко буде однак погодити справу між Росією, а в найважливішим суперником в Азії — Англією. Англієнка преса дуже занепокоєна поступованем Росії в Хінах. «Таймс» твердить, що Росія предложила хінійському правительству поміч російських

військ в цілці здадена повстання боксерів, а Хіви прарекли взяти сю овертуру під розвагу. Англіійський дивізіон дуже остро нападає на Росію і вимагає Англію, аби не випускала зі своїх рук початковий ролі на сході Азії.

НОВИНКИ.

— Заставне виділу Руского товариства педагогічного відбуде ся в вівторок [12 с. м.] о 6 годині, де звичайно. — На загальні збори в Станіславів нашіли крім телеграмів від редакцій "Діла" і "Комара" ще відділ Товариства педагогічного в Самборі в відділ учителя п. Боярського з Заставної на Буковині. — *Виділи.*

— Прогуляно до Зимного водю-Рудно уряджує за тиждень т. е. дня 16 червня с. р. в суботу товариство гімнастичне "Сокіл". Старшина товариства зважав всіх Другів, щоб взяли численну участь вразі з родинами. В програму входять різні забави товаришескі, котрі гарно обдумав і поведе друг В-ій. Заразом запрошує старшина товариства і гостей на прогулянку, котрих соколюська дружина радо повитає в своїх кружках; хорь аматорів-другів буде веселити їх піснями. Здорові! — *Василь Нагорний, голова. Осип Кузьмич, справник.*

— "Боян Станіславський" устроює *Подпорожництво* еп. *Андрія Гр. Шептицького* в вівторок [18-го с. м.] в сали театральні концерт, в котрому чистий дохід призначений на одинову церкву *Материнську*. В концерт везме участь повна оркестра 95-ого полку; також заповіла выступити на скрипках панна І. Ясеня з Львова. Програма концерту слідує: о. М. Вербицький "У. Симфонія" відиграє оркестра; Валдгейфель-Шабріє "Испания" відіграє м'який хор в супроводі оркестру; Н. Лисенко "Сібіє Оксана" з "Родиною Ночи" відіграє п-на Стефанія Чорненківна; А. Ракетт: а) "Муха" імітація музики, б) "Котик Серенада" жаргет музичний відиграє квартет смичковий Боля; М. Вербицький "Жовтень" відіграє муж. хор в супроводі оркестру; К. Установич "Рідна мова" деклямація; Вячеслав "Легенда" відиграє на скрипках в супроводі оркестру п-на Івана Ясеня; В. Матюк "Вязанка народ. пісень" (з сольми супротивом, відіграє в супроводі оркестру м'який хор Боля; Н. Лисенко "Част до дому" відіграє мужеский хор Боля; — Ціни місць: Льожа I и X по 10 корон, прочі по 8 кор., фотелі по 3 корони, крісла першорядні по 2 кор. 40 сот., другорядні по 2 кор., треторядні по 1 кор. 60 сотиків, партер по 80 сот. для учнів і гарнізону військового 50 сот., галерія 30 сот. — Білети можна дбати в "Народній Торговлі" і в торговлі бронзової п. П. Дуквична. Ласкаві надатки просимо надіслати під алресо "Станіславського Бояна". — *Виділи.*

— В Самборі, в сали Народного Готелю, відбудуть ся дня 14 червня 1900 с. в. в четвер, в лат. Боже Тіло, о годнах 2 поплудні збори філії тов. "Прогресса". На порядку денного справи економічно-просвітні, що дуже обходять наших селян-хліборобів і других господарів, як: Викуно грунтів під зельзницю, меліорація грунтів і внесення членів. Приходять, брата члени, на ці збори громадо, повідомляйте одне

другого і до веспільної праці одні других заохочують. На зборах можна вислати ся в члени "Прогресса" і бути учасником агромажени. — Відділ Виділу філії тов. "Прогресса" в Самборі 7 червня 1900.

Будинський.

— Епископ Шептицький покінчив вже візитацію буковинського деканата і переїхав в деканат кутський. Звідтам виїхав дня 6 с. м. на ювілейний торжество краківського університету. По повероті буде даліше відбудувати епископську візитацію. До Станіславова верне ся аж 24 червня.

— Намістник гр. Пінійський і маршалок гр. Бадені вернули вчора, в п'ятницю, з Кракова до Львова.

— Магістрат м. Львова подав до публічної відомості, що в громадах: Яричів новий, Рудань і Рісна руска, львівського повіта, справджено случає плямистого тифу.

— Ошибка чи тенденція? З'їзд польських историків в Кракові, вбрав 6. прот. д-ра Шаравенча одним з почетних председателів; тимчасом показує ся, що д-ра Шаравенча на з'їзді не було і що як представитель Станіславів він бере участь лише в ювілейних торжествах університету, а на з'їзді историків не їдуть, бо не вважає себе польським исторіографом. Цікаво знати, чи д-ра Шаравенча вибрано председателем лише через ошибку, чи прав і тут роль тенденція зб сторони поляків-исторіографів?

— Просвіта народних мас. На тисячі молодців, що ставали минулого року до військової бражки, було аналізовано в Росію 738, в Іспанію 700, в Італію 480, в Австрію 388, в Бельгію 154, в Англію 127, Францію 123, в Голландію 18, в Німеччину 12, в Швейцарію 5, в Швецію 4. З т. ц. цікаво статистично видно, що наша держава находити ся як-раз в компанії таких держав, де власть т. б. безмежно царствує. Станіславівська Росія та адегенерованіх південно-європейських держав, де крайній ультрамонтанізм вигриз всьому свободішму і культурішму думку. Видно даліше, що вільді кількадесяти років Австрія не посула ся в кроком наперед. Причина сего ясна; так метити ся легковажно всяких потреб і домагати темних робуних верств. Молодіж робуного населення, остачного в крайній нужді, не має спроможности набувати найдементарішму освіту; і на се не може ні примує школьний, ні наріз за непослання дітей до школи, поки не подбас ся зб одної сторони о те, щоб народ не пропадав в нужді, а зб другої о таке уладжені народних шкіл, щоб народи подавали справдішну та тим самим пожиточну просвіту. Поки пр. у нас діти марно мусять тратити в школі час на непотрібні науці польської мови та всяких польських патріотичних байок, поти зб науки пожитку не буде і школа дитвору до себе не стягне, особливо коли ще складає ся нагода сясій-такій сотні заробити по-за школою. В Галичині було в р. 1891 на 6,607,816 душ населення лише 3,765,700 аналізовано! Чи може бути щось соромнішого і більше пригноблюючого над ті цифри?...

— Примір до наслідства. Поріч руске, невелика громада, заліщицького повіта, що числить 45 домів, купила від скарбу гр. А. Голуховського дім де була доси жидівська коршма. Тепер громада ринила переробити его на народну школу. Дав б. Бог, щоб така доля субікала чим скорше в "święte karczmę"!

— Зб нагоди пануючих огнів. Зб устх сторін нашого краю наслідують всти о пожжех, а тисячі людского майна іде з димом. Сезон огневий повторяє ся у нас з року на рік, лише весняні втрати осушать землю, а вже несуть ся алармуючі всти о пожжех. Огневий сезон від весни тягне ся до пізної осені, а підчас живить лучає ся найбільше огнів. Причина сего лезе лежить в тм, що будинки по наших селах покриті переважно соломом, а даліше брак всякого дозору і огневих сторожей по наших селах. Щорічний накликування в дивніках до засновування по селах сторожей огневих і заведення лучшего надзору, остаєт голосом волюного во пустині. А тим часом Галиція горить мов американськй степи, де козуючі "скотери" або червоношкірі Індіанці для власної охорони чя з мести підпалюють высохлу траву. І так загально пануюча нужда економічна в краю подвоює ся наслідком втрат, нанесених огнями. До того возмимь ще на увагу знану недбалість наших селян в обезпечуванню свого майна від пожже, то легко вже доспівати собі конец сеп пісн. Село погорить, а погоріть безрадий і безпомічний, не маючи ні даху ні поживи, зб палицею в руці йдуть за прошеням хлібом і, самі зруйнований, дуть очі другим, що мало що боліше мають від них, хіба що не погоріли. Поки не вийде закон про примусову асекурацію, треба встити, що мають вплив на народ, поучати наших селян, щоб обезпечували своє майно. Наші-ж зверхности громад повинні зб обовязку свого заряду, щоб при кожній хаті находила ся бочка з водою та драбина, а в селі повинна стояти на поготові хоч одна громадака сикавка. Громади, закладайте сторожей огневих і не забувайте обезпечувати ся [зб своїм товариством "Диветр" — сего чей не треба пригадувати], щоб обісла не дерти людям очей! — *Селом.*

— Огонь. Дня 6 с. м. о 4-й год. зб поплудні агоріло в Залесцях коло Ходорова 12 загородів а 16 господарств. Огонь був підложений, бо почало горіти зб угла стайні. При незвичайно сильном втрі та при посує, пожже огорнула свою жертву в кількох хвилинах. Майже всі погорілі були обезпечені. Погоріло також ціле прихорство, а шкода парох о. Н. Виницького лише в часті обезпечена слягає до трох тисяч зр. — Підчас ратования вдушено малу селянську дитину.

— Про поступ японської держави в протіг кількох десятків літ свідчать хоч бы такі приклади: Тепер виходить в Японию 745 часописів, в того в самім Токію 201. А треба знати, що перед 20 роками покарано смертю перших японських дивнікарів, котрі спробували заложити в Токію часопис. В Токію одна лише фірма за тринадцять літ свого иснованія видала 100,521 томів різних творів і заложила цит м'сячників, зб котрих два печатає ся в числі по 150,000 примірників! О розрості промислу в Японію і поняти на працю свідчить сталый зрбт заробковий платів у всіх галузях промислу. Та найбільше дають Японці про гігієнічний водносний. Так прім. на острові Форжові перенесено ціле місто зб багнестого терену на сухій і здоровій. Кошты розбирання, переносення і відбудованя домів понесло правительство.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу рам'єнико-промислову у Львові.

Телеграмы.

Берно 8 червня. Збори начальників громад в околиці Берна ухвалили петицію до міністерства зельзниц аби так довго не дозволило розпочати електричного руху на льокальній зельзниці, як довго зельзниця не згодить ся на уміщенє напией також в чеськомь языкі.

Кладно 8 червня. Чехи урядили тут демонстрацію протів пражского архиепископа Скрбелского. Товпа потягла зб криком під мешкане архиепископа. Поліція розбігла демонстрантів.

Берлін 8 червня. Німецький парламент прийняв вчора в цілости фльотовий закон.

Лондон 8 червня. Бюро Райтера доноси, що Бурі хочуть коло Гатерлі, о 12 миль від Преторіи при зельзниці, що веде до залізу Делайо ставити опрб, аби зискати на часі. Полонених Англіійців наміряють спроводити до дуже нездорової долини Еланд. Говорять, що вже спроводили туди 1000 Англіійців. — Зб того виходить, що Робертс не увільнив полонених.

Надослане. САНАТОРІЯ (Домъ здоровья)

Д-ра Євгенія Вайля у Львові, при улиці Гав-знера ч. II (телефон ч. 678).

приймає хорих из сталій побут в цілці лічєня всяких хорб из выимкомъ заразныхъ и умо-ныхъ.

Выборъ лікарівъ довольный.

Близинхъ выисненъ удѣла Зарядъ. 232 9—16

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площі Галицка ч. I., протів Банку Гипотечного на плантаціях площі Галицкой

порука в великомъ выборі и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цѣкоры, зѣоры, бинокль, дальноиды, барометры, термометры, микрофоны, юлы, компасы, райсцайты, тасмы мѣричій, піоны, лібелі, манометры и т. п. Уряджене дивніковъ електричныхъ. Всякй направлєніе полагоджують ся изъ най-сгорше и найдешевше. 4185

ЦѢНИКИ. в рестораніи "НАТУЛІИ ТЕНФЕР", улиці Трибу-каленъ ч. 12 домъ власний, можна достати щоденно изъ о годнахъ 8-ой рано горячі сѣдани.

Печєня вєпрова зб капустомъ	16 кр.
Смажєні легєя	12 "
Филічєя	12 "
Піжєя телєца зб хрїномъ	10 "
Ковбєсєка зб хрїномъ	6 "
Кавєр	16 "
Обідъ зб абонаментъ	40 "

Всєкй напикъ изъ найлїпшихъ родатъ по най-збєрєдливїшхъ цѣнахъ; для новїости, що походить изъ мови ресторанаціи, даю збображєніє жарк. — Найлїпшій виєзъ на найдешевшихъ цѣнахъ почавши відъ 40 кр. літра.

По театрѣ вєсє озвѣжа, в великій выборъ отравъ и напикѣвъ заосмотрєна кузїна.

79 192—7 Зб выискомъ поажєжєніє

НАТУЛА ТЕНФЕРЪ.

Альбомъ Заслужєніхъ Русинів

в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони набути можна в Товаристві "Прогресса" Львів, рынок ч. 10.

Сотрудника потребує парохъ в Заланові. Дуже выгодне місце для безжєнного. Почта Рогатинъ. 284 5—6

Оголошенє.

При уряді громадськомъ в Микулчині розписує ся конкурс на секретаря громадского (исєаря) зб річною платнею 800 коронъ. Убѣгаючі ся о посаду вєсти мають подати зб поданємъ дотеперішного занятя и свѣдоцтвомъ поведєнія най-даліше до 16 червня 1900.

Кирило Лєсюк, начальникъ громады. 293 2—3

Мимо того, що возна в ростаръ подорожєніа о 30%, продає ковєры и матрацы по давнихъ низкихъ цѣнахъ лише спеціалєна роббтня и вага-зинъ постєлєя. ЮСИФЪ ШУС-ТЕРЪ, Львовъ, Копєрника ч. 3 Цѣники gratis. 81

Великій выборъ роверѣвъ и складѣй части до нихъ.

Вєсякй направлєніе выискує ся по умѣреныхъ цѣнахъ.

С. ВАГНЕРЪ

механікъ, Львовъ ул. Вєлова 31 Складъ МАШИНЪ до шитя всякихъ системѣвъ

также складѣй части. Продажє также на мѣсєчній ратѣ. — Вар-отатъ репарацийный. 216 5—6

Пріятель дѣтей

милострѣванє писмо в 1881 р.

Ицко-святъ комедія в 1 д, Облога Ілєвны образъ военный в 3 дѣяхъ и Prima Aprilis комед. в 1 д. доста-ти можна за надбєланємъ 60 кр. (1 к. 20 г.) у МИРОСЛАВА ТРЕМБИЦКОГО, Львовъ ул. Я-гайлѣвсєка ч. 17. 290 2—3

XXXXXXX

Гармоніомъ до науки сѣву

дуже трєвалон конєструкціи

порука

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львові. 94

КАВАРНА

Г. БРАЙТФОЛІА, давнїше В. ВЕБЕРА, при ул. Гродіцкихъ ч. 4 (рѣгъ Вѣрменсєкой), отворєна дня 26 падѣлєста 1899.

Повѣдомляючи о тѣмъ Ви. П. Т. Публіку, прошу о ласєвє поперѣє мого пїдпрїємствє, а буду совѣстно старати ся заслужити на се. Зб выискомъ поажєжєніє 216 3—5

Г. Брайт-фогель.

ГРЕБЕНОВЪ (коло Скольного)

чудово гарна мѣсєцєвѣтє, положєна на ровнїнѣ надъ рѣкою Опоромъ, а обнѣта доволко высокими горами мѣв гребєнями, покритыми будиними лѣсами шпильковими.

Сєрєдъ тонъ чаруючон прїроды устроєный

Пансіонъ Глиньского

дєстарчєв

мєшканє вразъ зб услугою в добірну та поживну страву за цѣну відъ особы денно 2 зр. 50 кр. и выше; рѣзницю зб цѣнъ становить мєшканє.

Для ужатку гостей побудована дуже простора сєлє, а великй верандъ доволко иєн дають можїбѣтє користати зб свѣжого вєздуха и підчасъ слоты.

Пансіонъ отворєный цѣлый рікъ.

Лїстѣ адресувати: "Пансіонъ Глиньского, Гребєновъ" або "С. Глиньскій, Варшава, Маршалковсєка ч. 8."

Комуникаціи зб Гребєновомъ дуже догбднѣ: Станція зельзницѣ, урядъ почтовый и урядъ телеграфичный в мѣсєці и 5 минутъ ходу віддалєний відъ пансіону. Дєсєть минутъ їзды зб Скольного, година зб Стрыа а три годєны зб Львова. Вѣ порѣ лѣтїй три поїзды денно прїходять а три відходять зб Гребєнова. 246 14—25

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крім нашої) з руських газет: «Бібліотека найважливіших новітніх» виходить во второк, а во второк і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Порядки в газеті приймають: у Львівській адміністрації «Діло» в. Ватеріа ч. 24. Центральне бюро оголошень: у. Кошарка ч. 11, в. Бюро газет: А. Кароля Любана 9, в. А. Ольшанського у. Калінін-Бжого 2; — в. Арселяно: Л. Крижановський; — у В. уні: М. Дука, I. Seilerstraße; P. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Koenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; в. Франкфурт і Гамбург: M. Haasensteins & Vogler.

Порядки в газеті приймають: у Львівській адміністрації «Діло» в. Ватеріа ч. 24. Центральне бюро оголошень: у. Кошарка ч. 11, в. Бюро газет: А. Кароля Любана 9, в. А. Ольшанського у. Калінін-Бжого 2; — в. Арселяно: Л. Крижановський; — у В. уні: М. Дука, I. Seilerstraße; P. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Koenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; в. Франкфурт і Гамбург: M. Haasensteins & Vogler.

У Львові дня 9 червня 1900.

Про збори московіцький, що відбули ся д. 25 мая. Мисл, ми не розписували ся, бо не прикладали до них жадної актуальної ваги. Але євми днями догнали ми водь одного з учасників з краю дописе, котра заслуговує на те, щоб з нею, походило водь наочною свідка, подати бодай деякі виписки. Мій нашім вше наші дописувателі:

«В краю читателі „Галичанина“ думають певно, що збори „Русской Рады“ та „Галицько-руської Матиці“ відбули ся справді так „величаво“, як се описано в „Галичанині“. Тимчасом на мисл — а знаю и більше таких — зробили они попросту прагматичне враження. Передостім же що до самого числа учасників зробили збори фiasco. Найбільше ще явилось на зборах Львовань, та и то, щоб их більше було, постягано всьляку молодіж, з котрої ледва чи хто и мав право бути на зборах. Загально було, що з духовенства львівського явилось всього одесь священник, а з краю прибуло не більше сорока осіб, — самі люди minorem gentium. З селян не прибув так ніхто, хоч робило ся за-дл того енергичні заходи.

Наради випали дуже мляво, без життя. Характеристичне було се, що на першій плані, нбм менери сторонництва, висунули ся вже отверті політичні русофіли Мончаловський и д-р Дудкевич зб своїми обидливими скрайностями; прикро вражало се богато учасників з провинції. Мончаловський и Дудкевич хотіли би киче всю партію загнати в рішуче и отверте всеросійство не тільки в літературі але и в політиці, а на се значна часть сторонництва з провинції не годять ся. Через те скрайність чи то — сказати би — консеквентність, з якою Дудкевич и Мончаловський пропнують русофілізм, викликувала на зборах фальшивий стан, котрі вш мнохоті відчували. Так пр. свідомі „Галичанина“ и за приводом Дудкевича и Мончаловського, хто тільки вибрав ся на зборах зб словом, в-

шав псы на народівців и на „малоруські сепаратизм“ (а Яворський називав руський національний рух найбільшою „жазою“); а тимчасом кождий відчував, що якось смішно так віддавати ся партії, котра очевидно марить и заводит ся нв на що, и то як раз на користь тих „сепаратистів“.

Так само старали ся вш бесідники на зборах доказувати, що „малоруську“ треба нищити и вводити в приватному житті та в урядових закладах чистий „руський язык“; а тимчасом з бесідників проминяло лише двоє „по руськи“ — о сілько инші, котрі тои штуки не втнуть, могли се осудити, — и одесь калічав вш неможливий спосіб, инші-ж промовляли чисто по руськи, значить, мовою „сепаратистів“!

По зборах мав я нагоду говорити з иншими учасниками наради, а вш тешішомі круж, по-за плечима водаревів найшлося богато таких, що зовсім отверго висказували свои сумніви що до політики, указованої Мончаловським та Дудкевичем.

На зборах говорено також и про організацію „русько-народної партії“, але, як знаю водь проводирів з провинції, організація тота переводить ся лише на папері, бо партія вш жадимі повіт вемас на стільки сил, щоб де-небудь справді перевести організацію. Вагалі львівська команда партії у всьм намагав ся своїм ладь наслідувати „сепаратистів“, але з моих помічч на зборах и прийшов до перевірчення, що те все — пусте самодурство або и дурна людей.

Вагалі на кождім кроці відчувалося и бачило ся брак життя, а зб зборів випів я те враження, що „русько-народна“ партія переходить уже в стан повного занепаду и розкладу, а на би могла істаті се хіба самі крайні русофіліський малі кружок без всякого значіння и впливу.

Наведений отес виписки з дописи цікавий тим, що они характеризують не лиш самі збори „Русской Рады“, але и взагалі стан московіцтва в краю. Поміж мос-

ковілами в всьлякі елементи. В мійж ни-ли такі, що під штаб московіцький до-стали ся лише силою обтавант часу, вхо-вавши ся и змішавши вш людє тогді, коли свідомість національна була мало розбудже-на и народний рух вш самих початках. Інші, не скорі власними очима глядіти на світ, радо ідуть за ними, хто умів здо-бути собі у них повагу — найчастіше на-вуть лише принакрово. Найменше певно най-де ся таких, котрі би поважно наукою и розвагою дійшли до так недорічного „дубьденія“, як наше московіцтво.

Пора, щоб вш ті, кого вш „русько-на-родної партії“ держить сама тільки навичка або само тільки внутрішнє „дубьденіє“ — без инших вишних аргументів, — при-вадувалося раз поважно и розумно, куди они властві ідуть; бо чейже сліпимі тре-ба бути, щоб не добачити бодай сего, що московщина в Галичині не має ані ніякої підстави ані ніяких виглядів, а тимча-сом розбиванє наших сил для русофілі-ських фантазій приносить нашій справі на кождім поли невичайні шкоди. Крайня пора опамтати ся, збрати з московіц-ством та претати до народного руху, — там, де житє, де будучність.

Зь рады державної.

Сесія рады державної замкнена. Вш той спосіб закончили ся вш проби побороєня об-струкцій и узадовлення парламенту. Замкне-ня сесії було результатом спровокованих Чехами сцен.

Вчорашнє засіданє розпочало ся о го-дині 1½ вш полудне. Читанє внесенє и интер-пеляцій тривало майже до шестон години. Вш час читаня приходив до частих пере-падків між Чехами и Нїмцями, бо вшмеч-кий секретарь не хотів відчитувати дослов-но чеських інтерпеляцій. Тимчасом вш рба-них комнатах парламентарної палати від-бувають ся важні наради. Мійж иншими радив також вложені з десяти членів

Передплата на „Діло“ з літер. додатком:

в. Австрія:	з. границею:
на цілий рік . . . 16 зр.	на цілий рік . . . 12 зр.
на пів року . . . 8 зр.	на пів року . . . 11 зр.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 зр.	на пів року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 3 50 зр.	на місяць . . . 1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 у. Ватерія. — Рукописи зберігають ся лише на по-рядке застереження. — Рекламація неоплачуєть вольні водь порта.

Неодноразе члені коштів 6 зр. на пров. 7 зр.

Оголошеня зашиїл приймають ся по ціні 10 зр водь одиої стрічки заокрашеної або як вше в ш рибриж „Надбєжє“ по 26 зр. а. а.

Подати и инші дописи приймать членів ся по 16 зр. водь стрічки.

підкомітет проводників „охочих до пра-ці“ сторонництва надь средствами побороєня обструкцій. Ті наради тривали кілька го-дин. Нагло вш цілком парламент водозна-лись дєвонки. Коли послы звбгли ся до сал засідань, президент заявив, що наміряє замкнути засіданє, але передь тим дасть гол-сь міністрови рблництв Джованеллому, котрий хоче відповісти на кілька интерпе-ляцій. По відповідях міністра молодоз-Чехъ п. Янда поставив внесенє, аби безиреволю-чно розпочати нараду надь внесеннями вш спра-в уділення запомогі околицям навщеним елементарними нещастями. Надь внесеннями отворено сєйчас дискусію и односторонно прийнято.

П. Цалінгер зажадав, аби приступити тепер до порядку денного, т. є. до диску-сії надь зміною промислового закона. Голосъ мав одержати п. Врабець, котрий хотів поставити внесенє о зверненє цілої сєи спра-ви до комісії, але президент Фукс заявив, що опыта палату, чи она годить ся з вше-сєнем Цалінгера. Чехи протестують заявля-ючи, що таке голосованє противить ся регу-лямію. Коли однак президент мимотою хотів зарадити голосованє, на чеських лав-ках счинилась бора. Крикъ бузв такий, якого ще ніколи не чули мурі вьдєньского парламенту. Послы гримають вш пулти и другі протоколи. Одинъ Чехъ витягнув трубку и зачав зб усєи сили трубіти. До-лежалъ розбитъ свій пулть на кусі, за-ним ідуть его товариші. Чехи хапають за трбєи зб розбитих пултів и бубнять ним по цільх ще лавках. Вш салі було до-ся темно. Нагло заяснл вш електричний лампи. Рбвночасно чути доплз лавок, що розскакували ся під пестуками розбше-них Чехів. Горіжца и Долежалъ стають передь Яворським и пестуками бубнять по его пулть. Яворський боля ся, аби ті кула-ки зб пулть не перенесли ся на его лич-ну, виходить поволи зб салі. Тепер вш сєй гаморъ вишлал ся сєйтави, труби и ин-ші крикливі инструменти. Музика ставала що разь неспокійніша. Президент сидить ці-

(20)

Церковь и монастирь св. Юрія у Львові та відпусты и ярмарки свя-тоюрский.

(Дальше.)

Св.-юрська катедр була з початком XIX. вьку у внутрі мало украшена та дла того довершено зб датків єпархіального духовенства та добровольних жертв криво-шань, єпископів и деяких маючих вш-рих. И се випадє відмітити, що хоча храм вш внутрі скромний, а як на катедру на-вуть бідний, то таки вш украшено сльдо-маганє зберегчи чистоту стилу та обинати вш ті додатки, що могли би поспувати гар-монію и красу цілости*). Та незадовго, бо

*) Вш посліднім фєйлетоні (19) вш третім стовиці, вш 20 тбї стрічці пропущено кілька слів, а вш наслідок того повстала неясність. Замість: Сльдоного дня від-траив єпископ и кривошанє весь архивъ Василіанський та мимого остали монахи вш монастири и св.-юрський . . . надворного декрету спротивив реакціювано львівського кривоша . . . мав бути: Сльдоного дня від-добрав єпископ вш присутності кривошанє весь архивъ Василіанський, та мимого остали монахи вш монастири и св.-юрський церкв. Єпископ Вьлянський мимого надвор-ного декрету (зб р. 1786) спротивив ся ре-акціювано львівського кривоша.

**) Се було причиною, що у львівській катедр нема досє иконостає, котрий поєд-нає нашого обряду повиннє находити ся вш кождій церкві. Покійний кардинал Сембратович носив ся зб гадкою поставити иконостає, та знатоки-архитекты заявили ему, що встановлен цілий иконостає не бу-де відповідати тбї гармонійної цілости хра-ма та тбї гадці, яку мавь архітектъ де-Витте.

зб роком 1808 львівська катедр став архі-катедрою львівського архієпископа и митро-полита галицького. Вже р. 1774 сєб-то зб другім роц по анексії Галичини, австрій-ське правительство носило ся зб гадкою по-ставити митрополита для всьх Русинів, що мешкали вш Галичині и Угорщині. Особливо заходив ся коло тєи справ угорський єпи-скопъ вш Мункачева Бачинський, що мав вш-лику ласку и вплив на вьдєньскім двр. Бачинський бачив, як то прикро відбила ся на розвиток руско-угорської церкви зависимість водь мадярського архієпископа-митрополита, та відчував значнє духови сполуки двіи одиої сєйки, віддєленіх не кордонами, а зеленими Карпатами. Правительство прире-кло, що постарє ся о відлучєнє галицької митрополіи водь кїевскої и поставити Бачин-ського галицьким митрополитом. На разь го-дъ було справу поладнати, бо вш області Ав-стріи бузв уніатским митрополитом Левъ Шенітцкій, єпископ львівський. По смерті Шенітцкого 1779 р. галицьке правительство запропонувало центральному правительству утворити митрополію у Львові, поставити Бачинського, єпископа мункачевского, львів-ським митрополитом та власть его розтяг-нути на всьх греко-католицьких єпископів Галичини, Угорщини и Семигороду. Та цен-тральне правительство не прихило ся до того внесеня; львівським єпископом ставъ Петро Вьлянський. Та гадка князя разь не пропала; галицькі єпископы все поновлювали заходи за основанє руско-католицької митрополіи.

Як єпархія холмська перейшла підъ Австрію, центрально правительство згодило ся на відновленє галицької митрополіи и за-явило, що митрополитом мав стати єпископ львівський Вьлянський, котрому призначено 2000

зр. річного додатку зб релігійного фонду, та що столиця митрополіи мав остати на вше у Львові. Галицькій митрополіи мали підля-гати єпископы перемиський, холмський и всь греко-католицький єпископы на Угорщині и вш Семигороді. Здало ся, що адвєнтист ся бажанє всьх тамушних Русинів, що вштво-рити ся крбкий організм національний зб галицьких и угорських Русинів, що духова робота відє скоршим темпом та поплине ширшим руслом, що розбудить ся замира-юче почутє народнє вш широкіх масах на-роду, прибитих довгим лихолітєм. Та о-вбр и політичні врахованя австрійського бюрократизму розвляли ті надї. Губерна-торъ Галичин графъ Гайсрухъ (Graf von Hays-rukh) пристає на тє, щоб львівського єпи-скопа поставити митрополитом, але спроти-вив ся, щоб поправити матеріальні відно-сини будучого митрополита, бо, мовляв, его дьвльність не мав жадної вартості для пра-вительства, котре радить собі розпоряджен-ня, видаваним до клиру, а остачю не ви-падає за-надто протєгувати обряд греко-ка-толицький.

Греко-католицькі єпископы на Угор-щині и вш Семигороді радить лишити вш до-тепершних відносинах зависимість водь латинського митрополита, бо черезь получє-ня єпархій змогло би ся тільки почутє народнє між Русинами, а сє-ж не рбвнодушна рбч для правительства*).

*) Цікавий той документ, що рько-характеризує поступованє и прихильність де-яких бюрократів нїмецьких, та лукавство, зб якими они відносили ся до Русинів, по-даємо вш дословнім текст: Der Gefertigte glaubt, dass man sich nur auf die Frage be-ehranken soll, ob und auf welche Weise der Einfluss und die Intervention eines fremdländi-

Австрійське правительство услухало тєи рады, а то тим більше, що и Мадяри за-стерегли ся противь того, щоб руських єпи-скопів на Угорщині віддавати підъ власть галицького митрополита. Они вже тогди про-думували о вынародовленю незадержних на-родів та о перетворєню славянських зб справдішних сьмів великого Арпада.

Справа знов відволзла ся на лїтєсь-чає, аж порушив ся знов ученый криво-

schen griechisch-katholischen Metropolit bei der Weihe, Bestätigung und Ertheilung der Jurisdiction der hierländischen Bischöfe zu beseitigen wäre, und wie diesem für die Zukunft vorzubeugen wäre. (Тутъ розумє ся вплив митрополита Ростоцького, котрого царця Кате-рина усунула водь утворєня церкви руско-католицької вш Росії та яко пенсіонєта зб річною платою 5.000 рубльєв осадилась вш Петербурзі помімо супротивленя Апостольского престола). Zu dem Zwecke ist nach des Gefertigten Ansicht gerathen und nothwendig, dass der Lemberger Bischof zum Metropolitenerhoben werde, und dieser Metropolit sollten die Bisthümer Chelm in Ostgalizien und Przemyśl in Westgalizien unterordnet werden. Es ist aber kein Grund vorhanden, dass dem Metropolitenaus dem ohnehin sehr schwachen Religionsfonde noch eine Zulage von jährlichen 2000 Gulden gegeben werde. Uebrigens, da die Amtspflichten des Metropolitens bei den bestehenden allerhöchsten Verfügungen und Normalien beinahe keine Bedeutung mehr haben, so wäre es nicht rathsam, dieselben zu vermehren und die Pri-rogative des griechischen Ritus derart zu erhöhen, dass sie der politischen Aufsicht entzogen wären. Aus gleichem Grunde sollten die griechisch-katholischen Bischöfe von Ungarn und Siebenbürgen in dem bisherigen Zustande belassen werden, denn im widrigen Falle würde das Nationalgefühl gehoben werden, was für die Regierung nicht indifferent ist. (Geschichte der Union der ruthenischen Kirche mit Rom. Dr. Jul. Pelcz II. Band. стр. 660—661).

Реставрація Пільзненська

вш ГОТЕЛІ ФРАНЦУСКІМЪ у Львові

порукає: Сидданя по варшавски 50 зр. Covert складаюче ся зб 4 стрів, горька куляк и куляк, що четверга и по-дль флочки по варшавски и куляк литовський, обидь зб 7 потрав по зр. 110. Covert підля карты. По театр Covert зб 3 потрав 70 зр. Вш патицю рыба по жидовски. Вина добрий.

Зб поважанєм Іванъ Францъ Новаковский.

(Конец буда.)

Вода Фіалкова

усуває зъ лица прищѣ, лишай, угри, сѣдѣне и лущене шкури, выглажує морщины и въ сповину. Водѣмъ же, выбѣлює и вымѣнює лице.

Цѣна 2 кор.

В книгарні «Наукового Товариства ім. Шевченка»

Львів, вулиця Чарнецького ч. 26

можна дістати:

Записки Наук. Тов. ім. Шевченка т. I—XXVI по 8 кор.

Записки Наук. тов. ім. Шевченка подвійні томи XXIII, XXIV, XXXI, XXXII, XXXIV, XXXVI по 5 кор.

Збірник історико-філологічної секції т. I і II (Історія України-Руси Грушевського) брошурований том по 4 кор. на лінійних папері 5 кор. в гарній оправі том по 5 к. 40 с. на лінійних папері 6 к. 40 с.

Збірник філологічної секції т. I і II (Тарас Шевченко Комисаренко і Розвідки Драгоманова том по 3 к., на лінійних папері по 4 к.

Етнографічний Збірник том I—VII, всі разом 22 к.

Матеріали до української-руської етимології т. I (з малюнками айбрав Іванів) 3 к.

Матеріали до укр.-рус. етимології том II (з малюнками айбрав Шухевич) 4 к.

Старинна Історія Галичини написана Омелієм Мартушаким 6 к.

Історія літератури руської Омел. Огоновського т. II—IV, всі разом 16 к.

Словарь Русско-Український Уманець і Силіні т. I—IV 12 к.

Руська історична бібліотека всі томи (60 к. 60 сот.)

Хто купує цілий комплект дістає 20% оукошту платити іно 45 к. 60 с.

Шевченко Тарас: Кобзар т. I—IV, в гарній оправі 16 к. 40 с. перес. 17

Руданський Степан Твори I—IV, брошур. 4 к., в модерн. опр. 6 к.

Чайченко Василь т. I—III, 4 к. 40 с.

Гонимов Олександр т. I і II 4 к. 40 с.

Шекспірові Твори переклад А. Куліш т. I, 2 к.

Бібліотека найкращих повістей Ліви всі томи 181 к. 60 с.

Бібліотека Живих Острів I—VI 40 с.

Бібліотека Українсько-Руської Вид. Спілки т. I—XVIII разом 24 к. 40 с.

Бібліотека Українсько-Руської Вид. Спілки. Серія друга т. I і II 10 с.

В книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка можна дістати: всі «Видання Руського Товариства педагогічного брошуровані в такій гарній оправі на премію як:

Кобзар: Вабір Твори Тараса Шевченка для ужитку молод. 3 к.

Діа Микита з німецького перекладу Іван Франко 1 к. 40 с.

Малі Герої Віри Лебедові 90 с.

Робізна ілюстрований 1 к. 20 с.

Народні казки т. I і II з образами том по 90 с. дві часті окремі разом 1 к. 40 с.

Казка Андерсена ч. I, II, III, IV (з образами) по 90 с. всі разом в оправі 3 к. 10 с.

Образки історії України-Руси 0 с.

Казка Бранчачінова (з образами) 60 с.

Пригоди Дон Кіхота (з іспанської повісті переклад Іван Франко 1 к. 20 с.

Модифіковані горно брошурований 50 с., оправаний 40 с.

Казка Братів Гріммів (з обр.) 90 с.

Оповідання для дітей 80 с.

А. С. Пугачин Казки 50 с.

Одеса Оповідання Чайченка 80 с.

Байки Галіова 30 с.

Крім цього можна в книгарні Наукового Тов. ім. Шевченка замовити: всі українські, російські і на інших мовах книжки. При більшій закупці книжок (по над 40 к.) дістає ся від «Видань Товариства» 10% знижки.

Усі книжки можна замовити в гарній і дешевій оправі. 5—12

Полотна, б'їле столове

рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власні виробы

поручає по цінахъ умѣренныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна

Замовленя зъ провінцій просимо надсылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и станція зѣлѣнцівъ зъ мѣсяці. — Пробни и цѣнники присылаемо на жадане даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що репрезентантомъ нашої фірми, подорожувачемъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЗБОХЕРЪ, а нижчихъ агентомъ ант покатиномъ на вимірюємо.

2 52—52

100 до 300 зр. мѣсячно

можуть заробити особи великого стану зъ кождо мѣсячною пенсією певною и чистою, безъ капіталу и ризика; черезъ продажъ акційно дозволеныхъ паперовъ державныхъ и львівських. Зголосити до: LUDWIG GÖSTERHEIMER, VIII Deutsch-98 gasse 8, BUDAPEST 10—10

Таблиця зъ металю

ЛІТІЯ

таблиця надмогильна, таблиця для видѣльовъ повѣстовихъ, нумери на доми, таблиця можливий зъ бляхи присвоєний для дѣлової сторожи. — Ціна зъ одомъ и гузіан до одомъ рана — виконує найдешевше

Лінійні виробовъ металевыхъ

ГЕНРИКА ШАПРЫ

Львів ул. Коперника ч. 3, (поблизъ антики п. Миколая)

2 8 10—7

Найзнаменитшихъ

1/2 кл. дукровъ десеровыхъ, именно: помада, цокольди етс. ар. 1 20.

1/2 кл. Бискуитовъ англійск. и Гербатникотъ ар. 1—

1/2 кл. кармельковъ мѣшаныхъ ар. 75.

поручає що дня свѣжй

Г. ТРЕТЕРЪ

власитель патентовъ фабрики чоколадъ и цукровъ

Львів, пл. Маріяцій ч. 7

рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитъ виробы власні, прачъ зъ спроваджуємо ваною тандитомъ!

Д ра Іосифа Заншевского

и инжин. Кароля Ріхтмана

Санаторія и заведење водолѣчниче

МАРІЇВКА ПОЧТА ЛЬВОВЪ

Лѣчене водою. Електризована. Лѣчничя гимнастика. Урядженя вѣстаний. Новоурядженіи саляри на абранія, мѣсе до вѣдѣвъ на вѣдѣмъ воздуха (гоголет, law, -tenp, дѣ кругольн, біаеръ, чаталя и т. д.) Цѣлий теренъ адренованояштурованоя, Цѣна дуже умѣреня.

Сезонъ водѣ конця мая до конця вересня. — На жадане проспекты высылаетъ ся оплатно. Телефонъ заведења въ Маріівцѣ ч. 572. Адреса дѣлара упралѣяющаго: Львів, ул. Свѣтлоу ч. 5, телефонъ ч. 684.

240 6—8

Новый сгладъ зъ фабрикъ англ. и магазинъ

колѣсь до вѣды и нѣмецкихъ спортивный

ВОЛОДИСЛАВЪ ЛУКАСЕВИЧЪ

Львів, улица Академічна ч. 26

поручає по найнижшихъ цѣнахъ

Свѣтеры Штупы Панчохи Рукавички Паски, дзвонки

Шапки Сѣделки и торбинки Лѣхтарки ацетисен. Карбидъ зъ оушкахъ и ва вагу

Серотки для турис. Плящъ туманій Шляхи Касетки до направи Цикльометры

Репараційный вѣрстатъ.

283 3—5

Law-Tennis, Croquet, Football.

ЖЕГЕСТОВЪ

въ Галичинѣ надъ Попродомъ зѣлѣнцівъ, почта, телеграфъ и мѣсяці

Найсильнѣйша щавя асѣлѣвета. Купелѣва пора трѣває водѣ 20 мая до конця вересня. Купелѣ боровацій, зѣлѣнцівъ, гідропатичный и попрадовъ.

ВОДА ЖЕГЕСТОВСКА

находить ся у всѣхъ великихъ складахъ минеральныхъ водѣ.

Лѣкаръ ординуюцій: А-рѣ Володиславъ Мікуцій, б. асѣт. клін. гінек. унів. Ягѣл.

288 11—20

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ

стотаришене зареєстроване въ ограниченую порукою у Львовѣ, ул. Чарнецького ч. 26,

виконує всѣй працѣ въ обѣснѣ артистичного маларства, рѣзбарства и золотарства поєди композицій своихъ членовъ, а именно: образъ релігійный до иконостаєвъ, оутарѣвъ, хоругвъ, на тетраподѣ, плащаницѣ и пр. и такіяже образы до коминатъ; образъ свѣтскі; историчны, портреты въ натурѣ и фототрафій, краєвиды, побутові и пр.; въ деревѣ: кивоты, иконостасы, оутарѣ, образы и кресты процесійны, оновѣдальничі и т. д. и всѣй працѣ золотарскій; рѣзбарство украшає вутра церковъ, выгтовляє пліны церковъ, каландѣ и пр. и утримує на складахъ фототрафійны репродукції образовъ русскихъ артистовъ.

Товариство ручитъ за стильове, старанне и совѣстне виконанне.

Цѣлемъ Товариства є: поєднати нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи протѣ се часто руску Товариство патриотичной оуцѣ нашою П. Т. Публіки духовноя и свѣтсовѣ надѣває ся, що зводять Она прѣкитити ся до оуцѣненя сѣи цѣли членскими замовленями, котрі приймає виключно лѣшь Дирекція Товариства.

400 66—7

Зъ глубокимъ поважаємъ ДИРЕКЦІЯ.

Товариство не послугує ся агентами.

Охоронна марка: ЯКОРЪ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

зъ антики РІХТЕРА зъ Прагѣ,

признає за знаменитѣ, утикоміруючѣ бѣль натиране; по цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складахъ у всѣхъ антикахъ.

Просимо жадати того загальнолюбимого средства домового

все лѣшь въ оригінальныхъ флажкахъ зъ нашою маркою кою охороную «ЯКОРЪ» зъ антики Ріхтера и для охоронюємъ приймає лѣшь флажками тою маркою охоронюємо аєо виробѣ оригінальнѣ.

Ріхтера антика подѣ Золотымъ Львомъ

Въ Прагѣ, Elzabethstrasse 5. 424 39—7

Позѣстали по Товариств. Гандлевомъ

запасы

РѢЛНИЧІХЪ МАШИНЪ

выпродує по зниженыхъ цѣнахъ

Львовске Бюро гандлеве

при ул. Костюшка ч. 4. 221 19—39

Товариство взаимного кредиту „ДНѢСТЕРЪ“

стотаришене зъ обмеженою порукою Львовѣ, рынокъ ч. 10 (дѣмъ „Промѣтъ“.)

Удѣляє позички за оплатою 5 1/2% и 1% додатку на кошта адміністраційны, властителямъ грунтовъ и господарствъ до 500 коронъ за порукою двѣхъ водпоѣднѣхъ ручителѣвъ або за интабуляціою на першомъ мѣсяці, до сплатѣ въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ.

Сващенствѣ, не посѣдаючи реалностей, оуспѣть крѣмъ поруки двѣхъ ручителѣвъ предложити еще полизу житаву; обезпечити можна черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ побѣля всѣхъ возможныхъ комбинацій.

Товариство взаим. кред. „Днѣстеръ“ прѣймає вкладакѣ до ороцентования водѣ членовъ третѣхъ особѣ по 4%.

Удѣль членскій выноситъ 50 кор., выисове 2 кор.

Членомъ бутъ и позичку дістати може только членъ обезпеченъ въ „Днѣстеръ“.

Информация удѣляє Дирекція лѣстовѣзѣ або асѣты Товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ“.

ПЕРША БУКОВИНСКА ФАБРИКА

Портландъ и Романъ цементу

ЕМАНУИЛА АКСЕЛЬРАДА

въ Путиѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантовъ, що крѣмъ дотерѣшного Романъ-цементу вырабають теперь въ моѣй фабрицѣ въ Путиѣ

1. Портландъ-цементъ,

котрый за-дѣя знаменитыхъ его примѣть воданачило Тов. инжѣнерѣвъ и архітектѣвъ у Вѣднѣ.

Заступникомъ моєи охорки для Галичинѣ подѣлѣє ся на дальнѣе палѣ

С. ЛІЛЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)

у Львовѣ, ул. Крашевского ч. 1. Телефонъ ч. 621.

що удержує значный склады у Львовѣ и виконує замовленя заразъ такъ у Львовѣ, якъ и на провінціи.

Проту П. Т. Интересантовъ о ласкаве пересвѣдчене ся про высокую вартѣсть и найлѣпшу якість моєо фабрикату.

Пишу ся зъ высокимъ поважаємъ

ЕМАНУИЛЪ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радѣвцѣ (Radawitz)

Буковина 160 14—20

Водѣ року 1868

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробовано на клінкахъ и многими практичными лѣкарями узнано ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такъжѣ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на островѣхъ Балканскихъ, въ Швейцаріи и т. д. на лѣдуги шкури, особливо противъ

Выкидѣвъ шкуриныхъ рѣзного рода

зъ набѣдѣншихъ успѣхомъ. Дѣлани Бергерового мыла смоляного аєо гігієничного средства до усуненя пориѣвъ, до чищеня и десинѣцкіи шкури єсть рѣвножѣ загально признає.

Бергера мыло смоляное жия 40%, смоля деревонъ и рѣзничѣ ся значно водѣ всѣхъ иншихъ родѣвъ мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣя охороня передъ фальшоваємъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побѣчъ помѣщеній знакъ охоронный.

Въ уверѣгахъ недугахъ шкуриныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного уснѣшно

Бергера лѣчничего мыла смоляно сѣрчаного.

Яко лагодѣйше мыло смоляное до усуненя всѣхъ нечистотъ шкури

на выкиды шкури и на головѣ у дѣтѣ, такъжѣ аєо нечистѣане мыло до мыти и кушѣльнѣхъ щѣдѣнного ужатѣу служѣть, обѣймає 35%, глицеринъ и пахучѣ

Бергера глицеринове мыло смоляное.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразѣ зъ приписомъ уживаня.

Зъ иншихъ родѣвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючъ заслугуєтъ на увагу: Мыло бензѣное для ижнѣстѣи шкури; мыло боракѣевѣ противъ прищѣвъ; мыло карбѣдовѣ до выглаженя шкури и знаѣковъ по абѣи и аєо мыло десинѣцкіє; Бергера мыло до шкури въ сѣрѣковѣхъ шкуриныхъ и такъжѣ мыло тодѣтѣе, Бергера мыло для дѣтѣ, для налѣпѣнѣхъ дѣтѣ (25 кр.).

Бергера мыло петросульфонѣ

противъ вишнѣного лѣдѣ, вишнѣного носа, вышнѣного и сѣрѣковѣ на шкури; мыло на всѣхъ дѣхъ уснѣшно; мыло сѣрѣчно молаєне на нечистѣ лица; мыло тѣновѣ на потѣи и вынѣдѣ волосѣ.

Бергера зубна паста въ трубахъ

найлучше средство до чищеня зубѣвъ. П. 1 на жѣрмальный зубѣ, П. 2 для курѣвъ. Цѣна 30 кр. Що до прочѣхъ мылъ Бергера водѣсѣлаємо до приписѣвъ ужати. Жадати всѣхъ Бергера мыла, со а много безуспѣшныхъ насѣдуючѣ.

Мѣсяці продажѣ для Львова въ анти. ахъ: п. 1. Байзера, Г. Блѣженсѣльда, К. Миколая, З. Рукера, К. Сѣдѣнѣского, Вѣзирѣского, д-ра Зарикѣого и Фіахѣа А. Елѣри, Гайєма, Кулика и А. Гапанѣрта. Дальше въ антикахъ въ Бродѣ сѣ Кризѣого, Ландѣберга; въ Бѣрѣцѣ сѣ Лѣхѣтровѣского; въ Бѣрѣцѣ сѣ А. Дурѣта, Л. Натѣла; въ Бѣрѣцѣ сѣ Галичѣа, Ерѣна; въ Хирѣтѣ сѣ Лѣхѣтѣского; въ Дрогобичѣ А. Книжѣлѣнского, І. Тѣбѣишѣа; въ Ярославѣ І. Анѣрманѣа, І. Рѣна; въ Коломиѣ сѣ Пѣадовѣского, Шѣвѣцѣа, Вѣтѣсѣлѣского; въ Калѣицѣ сѣ Пѣадовѣского; въ Перѣмишлѣ у всѣхъ 4 антика; въ Рѣшѣ сѣ Карѣнѣского, Прѣна; въ Сколяхъ сѣ Лѣхѣтѣского; въ Сѣмѣрѣ сѣ І. А. дѣ сѣвѣа и Герѣдѣишѣа насѣдѣишѣа; въ Стѣмѣнѣ сѣ сѣвѣа у всѣхъ трѣхъ антикахъ; дальше въ антикахъ въ Стѣрѣ, Турѣнолѣ и у всѣхъ антикахъ болѣшихъ мѣстѣ Галичинѣ.

165 11—24

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Набѣдѣнѣхъ водѣвѣдѣ:

14 червня „Масѣдамъ“ зъ 2-30 по пол. — 21 червня „Потѣдамъ“ о 7 пер. пол. — 28 червня „Стѣндамъ“ 2 по пол. 5 лѣния „Шпарѣдамъ“ 6-30 пер. пол.

Цѣны 1-шихъ каютъ водѣ 288 коронъ въ горѣ.

Нѣшй парѣдѣвъ зѣлѣнѣишѣхъ шрублинъ:

Роттердамъ 8302 тоннъ, Стѣндамъ 10320 тоннъ, Потѣдамъ 12500 т.

Цѣны першихъ каютъ водѣ 240 кор. и выисове) зъ другихъ каютъ 204 к. (при III. клѣсѣ 185 к. 40 с. зъ Вѣднѣ. (стѣны)

Вѣору у Вѣднѣ: Для каютъ: I. Kolowratring 10 для III. клѣсѣ: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій фѣдѣ въ Бѣрѣ, Нѣобургъ; и Т. іѣстѣ. 59

Станція зѣлѣнцівъ

ИВОНІЧЪ.

Почта и телеграфъ

АНТИКА

зъ мѣсяці.

Найзнаменитѣйшѣ щавя солоно-алѣкалічѣнѣ, мѣстѣчѣй водѣ бромъ и зѣлѣво. Купелѣ сѣловѣй, водѣ-бромѣнѣй, бѣровѣнѣй, глицѣнѣй, зѣнѣй сѣловѣй, гідропатичный заводи, массажѣ, гимнастичѣе заведење. Освѣтѣєне електричѣне, водѣпровѣды, вода до питѣ жерѣльна. Въ сѣмъ роцѣ новѣй лѣзѣнки II. клѣсѣ. — Купѣлѣва пора водѣ 20 мая до конця вересня. До 20 червня и водѣ 20 сѣрѣня мѣшѣана дешѣвѣишѣ и въ тѣи лѣшь порѣ сѣвѣдоцѣна убожѣства бутѣтъ уважѣлѣнѣишѣ. — Водѣ, сѣль и дѣгъ можна одѣржѣти у

161

Кольонський води цвѣтові

пріма зъ запахомъ конвалієвымъ, фіалковимъ,
геліотроповимъ и бавовимъ,
— Ляксонъ 140 гелер.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

Львівъ: скляны власны уланя Ожестука ч. 25, Галиц-
ка ч. 11. Кривий: Сукоини ч. 20. Чернівці: Ринокъ
ч. 8. Перемишль: ул. Францішканська ч. 24.

Оголошене.

По причинѣ цѣлковитого по-
жежя будинковъ парохіаль-
ныхъ и много майна можу сей-
часъ водѣстувати за 100 коронъ
хорошій, паристій, асеногидъ ко-
нъ войсковій въ коломийского
полку, котрій уже по трѣхъ ро-
кахъ передуть на власности
посѣдача.

І. Виницкій парохъ въ
Затѣсцяхъ почта Ходорбъ.
299

Сирота по свѣщеннику, вдо-
ва, пошукує мѣсця
до заряду дому. Знає ся на
приваженію господарства и ку-
хнѣ. Н. Н. Судова Вишня ро-
ste restante. 1-8

Сотрудника потребує па-
рохъ въ За-
ламовѣ. Дуже вигідне мѣсця
для безжельного. Почта Рога-
танъ. 284 6-6

Старшій священикъ
вдовецъ, самъ одинъ, гласає
женщинамъ интелігентно въ се-
рединѣ вѣдѣ до заряду дому
и щоби розумѣла ся на кухні.
Адреса: І. Баръ въ Деговѣй,
п. Підзамчѣ к. Рогатина.
282 8-8

200 машинъ до шитя до
выбору. — Найлѣпшій до
газту. Ратами 66 зр., готівкою
60 зр. Наука газту безплатно
Прощу жадати цѣнникъ. Іо-
сифъ Іванюк, Львівъ Ага-
демічна 26. 248 13 16

Помощь и приглуховатымъ!

Черезъ майже невидимый
въ устѣ безнастанно и неза-
мѣтно даючіи ся носити ле-
дъи 2 цм. великій

„Звуковъ“

[Schallfänger] „Auris“
Для кожного приглуховатого
уха потреба одного приладу.
Цѣна за пару 7 коронъ за шту-
ку 4 короны, оплатно за по-
слѣплатою

ТОВАРИСТВО AURIS
Robert Noa
280 Nienburg a/W Langestr.

Макита Мандюкъ 286
въ Олеська, підприємецъ будѣ-
вляний, ставитъ церкви, школы;
вѣдана чиний Митр. консист. по-
хвадами; має багато похвалъ
вѣдѣ комитетовъ. Піднявъ ся
ставити церкви мурованіи, шко-
лы и т. п. підприємця.

Подяка.

Почуваюсь до великого обов'язку, щоби вложити
прілюдно найсердечнѣйшу подяку Веім Векп., котрі
ласкаво прибули на похорон мові невіджелованої жєни
Марії днѣ 6 мая с. р. а іменно Вам Векп. О. О. І.
Честинський містцевий Пароху за пом. Богослуженіє
і Парастасъ 5/5. Вам Векп. О. Совітнику І. Лопачин-
ський а Підоснова за провід в похороні, дальше Вам О.
Д. Заєвич, О. Я. Стігалевичі О. С. Виницкій а Стани-
мира за участь в похоронахъ безітересовно. Тобіж Дру-
же Петрів а Гаів за слово потіхи над гробомъ. В кінці
дикую Вам Дорогі Товариші і Товаришки Учителі за
так солідарну участь і поміч подану мені в тій безрад-
ній хвилі. Рівнож дякую прочій Векп. Інтелігенці а
також Ч. Братеву і громадянамъ за участь і весілуєте.
Бог най хоронить Вас а Родинами Вашими від такої
тяжкої хвилі, тож прийміть щиро руске: „Спаси Біг“.

І. Гамаль учитель а Підаркова в сиротамъ: Оль-
гою, Володимиромъ і Манею. 297 1-1

Оголошене.

При урядѣ громадскімъ въ
Микучинѣ розписує ся кон-
курсъ на секретаря громадско-
го (писаря) зъ рѣчною платнею
800 коронъ. Убѣгаючи ся о по-
саду внести мають подане зъ
поданымъ дотеперѣшного заяв-
та и свѣдоцтвомъ поведєня най-
далше до 16 червня 1900.

Кирило Лесюкъ, начальникъ
громады. 292 3-3

Гармоніюмъ

до
науки спѣву

дуже тревалон конструкціи

порукає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львовѣ. 94

Мимо того, що воина и
рестартъ подорожѣли о 30%,
продає ковдри и матрацы по
давнихъ низкихъ цѣнахъ ли-
ше спеціальна робітница и вага-
нитъ постелей. ЮСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ, Львівъ, Коперника ч. 5

Цѣнникъ gratis. 81

МУЖЕСКУ

Безсильность

вызванную именно страшны-
ми насѣдками тайныхъ грѣ-
ховъ молодости и разпутны-
хъ, деуше наивно и долго оди-
нока, розширена въ многіхъ
выдающихся иллюстрированныхъ
книгахъ

Самохороны д-ра Ретана

Російское издание: 1 зр.
Польское издание: 1 зр.
Нѣмецкое издание: 2 зр.

Тысячи людей найшли въ
нѣй покаяніи своихъ недуговъ
и излечили свои мужескыи
силы при помощи изданнаго
въ книжцѣ способу леченія.
По одержанію франко належа-
тоскѣ, высылка ся франко
книга въ кувертъ магационъ
выдающа Р. Ф. Бірей въ
Липсу. (R. F. Birey's Ver-
lagsbuchhandlung in Leipzig.)

Свѣтлои славы магазинъ обуви

С. Е. и Г. МИХЕЛЬШТЕДТЕРЪ

у Львовѣ

только въ Грандъ Готели ул. Кароля-
Людвика ч. 13.

243 1-3

КАВУ

въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко

по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.

ВИНО

въ 5-кільовыхъ барилоккахъ франко

по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.;
4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожшій вина фляжками)

высылає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.

92 118-7

Цѣс. корол. уприв.

Рабіерія спиритусу, Фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколаяша Наслѣдникъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

порукає старѣ горькій польскій, розсолы, лікеры,
румы правдѣи зъ Ямайи, коньяки, спиритусъ, „Вол-
gout“ на малинки, такожъ правдѣи оцетъ спіри-
тусовый. 566 20-7

Склады для мѣста: уланя Галицка ч. 1. — и уланя
Коперника ч. 9.

Машины и знаряды господарскіи

зъ перворядныхъ фабрикъ
можно купувати за посередництвомъ
„НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ“
у Львовѣ

а іменно:

Сѣчкарнѣ ССХ зъ 2 ножами и 1 колесомъ по 54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН зъ 3 ножами и 2 колесами „ 56
Сѣчкарнѣ ТН зъ 4 ножами и 2 колесами „ 59
Млынни до чищеня збѣна системы Бакера „ 100
Млынни до чищеня збѣна лекшій „ 64
Молотѣльнѣ ручнй „ 170
Крѣпчѣ до буряковъ „ 60
Тисначѣ [гнѣтѣльники] „ 130
Прасы до ольію „ 230
Плуги ковальской работы зъ колѣсницами „ 32
Косы збѣ старіеиской стали довѣгъ: 60, 70, 80 цм.

по кор. 1'00, 1'20, 1'40
[Косы можна набути по вѣсѣ складахъ „Народной
Торговлѣ. На 5-кільову посылку иде 8-10 кбѣс.]

Окрѣмъ того можна купувати за посередництвомъ „На-
родной Торговлѣ“ и мнѣи машины и знарядя господар-
скіи по цѣнахъ фабричныхъ.

ПРИМѢТКА. Плуги и косы продають ся лише за готівку и безъ
опусту. При сѣчкарнѣи уплатѣ за сѣчкарнѣи дає
ся 5%, опусту а за вѣсѣ пр. чѣи машинами 10%, опусту.
Дѣлуєка ся и сплату ратами (въ выимкою а лу-
гѣи и кбѣс) за окремоу умовоу и порукою, од-
накъ въ томъ случаю не признає ся нѣмѣи
опустѣи.

Застѣрѣгає ся можанва пѣнѣиша змѣна цѣнъ!

287 4-7 Народна Торговля.

Веденіи дотеперъ

Галицкимъ акціоннымъ Товариствомъ Гандлевимъ

дѣлм:

Вуголь камѣнный, Сикавки и приборы пожарнй,

Вужѣ партанй и гумовй

обняло ново-отворене

Львовске Бюро гандлеве

при уланя Костюшка ч. 4. 221 19-59

Тутки дигаретовъ 000 штукъ
за 1 зр., порукає Ан-
Маурковичъ, Львівъ, Скарбіевскъ 7.

ГРЕБЕНОВЪ (коло Скольного)

чудово гарна мѣстечекъ, положена на ровнѣи надъ рѣкою
Опорокъ, а обнѣи доволѣи высокими горами мовѣи гребенями,
покрытыми буйными лѣсами шпильковыми.

Середъ тои чарующей природы устроеныи

Пансіонъ Глинського

дотармає

мешкане вразъ зъ услугою и добруу та пожинну страву за
цѣну вѣдѣ особы денно 2 зр. 50 кр. и выше: рѣвницю въ
цѣнѣ становитъ мешкане.

Для ужитку гостей побудована дуже простора сѣня, а
великіи веранды доволѣи неи дають можливість користати збѣ
свѣжого воздуха и пѣдчасъ слоты.

Пансіонъ отвореный цѣлый рѣкѣ.

Лѣсты адресувати: „Пансіонъ Глинського, Гребеневъ“
або „С. Глинскій, Варшава, Маршалковска ч. 8.“

Комунікація зъ Гребеновомъ дуже добродѣи: Станція зе-
лѣзницѣи, урядъ почтовый и урядъ телеграфічний въ мѣсця
и 5 минутъ ходу вѣддаленіи вѣдѣ пансіону. Деєть минутъ
вѣдѣ збѣ Скольного, година збѣ Стрыи а три години збѣ Львова.
Въ порѣ лѣтній три поѣзды денно приходять а три вѣдходять
зъ Гребенова. 246 15-25

ЛІЯРНЯ ДЗВОНОВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ

вѣдана чиний двѣи ерѣбными медалями

выконує дзвонѣи рѣвонѣи ваги и приймає ушкодженіи
дзвонѣи до переливаня въ найкоротшіймъ часѣи, а та-
кожъ має на складѣи готовѣи дзвонѣи рѣвонѣи ваги.

Дякуючи вѣсѣи Ви. приходникамъ и фундаторамъ за
вѣсѣ дотеперѣшній замовленя, прошу о лѣскави замовле-
ня такъ на поодинокійи новѣи дзвонѣи якъ и на цѣлийи гру-
пы. За тренальбѣи матеріалу и гармонічнийи звукъи мо-
нѣи дзвонѣи ручѣи и дѣлѣи оствѣлю ся припоручати
нѣи Ви. П. Т. Шубличѣи.

Зъ глубокимъ поважаніемъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

3789

Розкладъ ѣзды поѣздѣи зелѣзничныхъ, важный вѣдѣ 1 мая 1900.

пѣсѣи часу середно европейского [пѣнѣишного о 36 минутъ вѣдѣ часу львовского].

приходить о годнѣи	до Львова (головный дворецъ)	входящѣи о годнѣи	до Львова (головный дворецъ)
12 06	Зъ Стрия, Калуща, Борислави (Ско- льного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{10}{16}$)	12 40 2 51	До Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берли- на, Ицканѣ, Черновецѣ, Станиславова, Букарешту, Констанцы
12 20	" Черновецѣ, Ицканѣ, Констанцы, Букарешту	4 15	" Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Бер- лина, Хирова, Самбора
2 31	" Кракова, Орлова, Н. Санча, Тар- нова, Ясѣла, Рашево, Берлина, Вро- цлава, Варшавы, Вѣднѣ	5 45	" Вруховичѣ (вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$ що дня)
3 25	" Подволочискѣ, Тернополѣ, Гримало- ва, Коничинѣ	6 25	" Лавочного, Мункача, Пешту, Бори- слава
6 10	" Кракова, Берлина Варшавы, Вѣднѣ, Тарнова, Рашево, Рижанава, Сяно- ка, Перемышля	6 30	" Подволочискѣ, Кіева, Одесѣ, Вро- дѣ
6 20	" Черновецѣ, Ицканѣ, Станиславова, Гусятина	6 35	" Станиславова, Подымоваго, По- тутора
6 4	" Вруховичѣ (що дня вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$)	8 10	" Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Берли- на, Любачева
7 4	" Ясѣла	8 40	" Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Хиро- ва, Шеневска, Розадова, Стружа, Тарнова
8 —	" Тернополѣ, (Красного, Вродѣ)	9 —	" Скольного, Хирова, Калуща, (Ла- вочного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$)
8 05	" Лавочного, Стрия, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту	9 15	" Янова
8 16	" Сокала, Равы рускои	9 25	" Подволочискѣ, Вродѣ, Коничи- нѣ, Гусятина, Грималова, Козови
8 50	" Кракова, Загорѣ, Лупкова, Пере- мышля, Вѣднѣ, Берлина, Вроцла- ва, Варшавы, Орлова, Тарнова	9 55	" Черновецѣ, Станиславова, Поту- торѣ
11 45	" Рашево (Любачева, Ярославя, Сам- бора, Перемышля)	10 20	" Сокала, Бѣлиця, Любачева, Равы рускои
11 55	" Станиславова, (Керешмезе, Поту- торѣ, Ходорова)	1 25	" Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$ въ недѣлѣ и свѣта)
12 55	" Янова	1 55	" Подволочискѣ, (Кіева, Одесѣ, Вро- дѣ
1 15	" Скольного, Стрия, Калуща, Хирова (Лавочного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$)	2 15	" Вруховичѣ (вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$ въ не- дѣлѣ и свѣта)
1 35	" Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Бер- лина, Тарнова, Рашево, Розадова, Шеневска, Сянока	2 45	" Черновецѣ, Ицканѣ, Станиславова, Гусятина
1 45	" Черновецѣ, Ицканѣ, Букарешту, Галацу, Ясѣ, Гусятина, Станисл.	2 55	" Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Бер- лина
2 35	" Подволочискѣ (Кіева, Одесѣ) Гримало- ва, Гусятина, Тернополѣ, Вродѣ	3 05	" Стрия (Скольного вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$)
3 14	" Вруховичѣ (вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$ въ не- дѣлѣ и свѣта)	3 15	" Янова (що дня вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$)
5 40	" Подволочискѣ (Кіева, Одесѣ), Гримало- ва, Козови, Вродѣ	3 25	" Вруховичѣ (що дня вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$)
5 45	" Кракова	3 30	" Рашево, Хирова, Перемышля, Лю- бачева, Ярославя
5 55	" Черновецѣ, Ицканѣ, Станиславова	6 10	" Станиславова
6 0	" Сокала, Бѣлиця, Любачева, Равы рускои	6 13	" Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$ въ будий днѣ, а вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$ що дня)
7 24	" Вруховичѣ (вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$ въ не- дѣлѣ и свѣта)	6 30	" Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берли- на, Варшавы, Орлова, Тарнова
8 28	" Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$ въ недѣлѣ и свѣта)	6 50	" Лавочного, Мункача, Пешту, Хи- рова, Калуща
8 40	" Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцла- ва, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля	7 10	" Тернополѣ, Вродѣ
8 50	" Вруховичѣ (вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$)	7 25	" Сокала, Равы рускои
9 2	" Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$ що дня)	7 38	" Вруховичѣ (вѣдъ $\frac{11}{16}$ до $\frac{16}{16}$ въ не- дѣлѣ и свѣта)
9 45	" Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцла- ва, Тарнова, Ясѣла, Шеневска, Розадова	9 12	" Янова (вѣдъ $\frac{1}{2}$ до $\frac{16}{16}$ въ въ не- дѣлѣ и свѣта)
10 —	" Черновецѣ, Ицканѣ, Букарешту, Гусятина, Потутора, Керешмезе	10 50	" Черновецѣ, Ицканѣ
10 15	" Лавочного, Пешту, Хирова	10 40	" Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Шеневска, Розадова, Рашево, Орлова, Тарнова
10 30	" Подволочискѣ, Кіева, Одесѣ, Вро- дѣ, Коничинѣ	11 —	" Подволочискѣ, Вродѣ, Коничи- нѣ, Грималова
На дворецъ Подзамче			Зъ Подзамча
3 12	Зъ Подволочискѣ, Тернополѣ	6 43	До Подволочискѣ, Кіева, Одесѣ
7 40	" Тернополѣ	9 42	" Подволочискѣ
2 20	" Подволочискѣ, Кіева, Одесѣ	2 08	" " Кіева, Одесѣ
5 17	" " " "	7 33	" Тернополѣ
10 12	" " " "	11 18	" Подволочискѣ
ЗАМѢТКА: Ночна пора числѣть ся вѣдъ 6 годнѣи вечеромъ до 5 годнѣи 59 минутъ зрана; нѣбѣи (отъды означенѣи обидѣи. — Бюро информатіоне ч. к. аэляницѣи державнои при ул. Красницкѣи ч. 5.			

Виходить у Львові ще один (крім кофін і рушниць святі) о 6-ти годині по полудні. Літературний додаток „Вісникъ навіанемітнихъ коністей“ виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на першій разі зъ „Дѣломъ“.

Передплата у „Есератъ“ приймають: у Львові адміністрація „Дѣла“ м. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошенъ ул. Коперника ч. 11, і бюро газети „А. Карла Людвика 9, і А. Ольшевського ул. Килин-Вжого 2; — въ Ягеллоні: Л. Крижановскій; — у Вгн: М. Duker, I. Sellerstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 18; въ Франкфурті і Гамбургі: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і намістотъ за илліратъ платитъ у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріі:	за границею:
на цілий рікъ . . . 16 зр.	на цілий рікъ . . . 22 зр.
на півъ року . . . 8 зр.	на півъ року . . . 11 зр.
у Львові:	
на цілий рікъ . . . 14 зр.	на півъ року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8-50 зр.	на місяць . . . 1 зр. 30 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженіе. — Рекламні тебетанки віддай въ портъ.

Неодмінне члене коштує 6 кр. на прок. 7 кр.

Оголошенія зъявлять приймають ся до цілѣ 10 кр. відъ одного втрѣти илліратомъ або въ мѣсцѣ і въ вѣрнѣ „Надоболане“ по 35 кр. в. в.

Подати і киши доносена прихрѣй членѣ са по 16 кр. відъ киши.

Що буде зъ парламентомъ?

Поголоски, що парламентъ буде розв'язаний були оправдані о стѣлѣ, що розв'язання парламенту було вже порішене. Д-ръ Керберъ, який одержавъ відъ цѣсаря дозволъ на замкнені сесіи, бувъ цѣлкомъ вже рѣшивъ ся, розв'язати парламентъ. Arbeiterztg. довідують ся, що цѣсарскій патентъ розв'язуючій палату і заряджуючій нові вибори, бувъ вже виготовлений. На документъ не було лише дані розв'язання парламенту. Скликаючи парламенту по переведеннѣ виборахъ було вже назначене на день 23 вересня. Керберъ казавъ видрукувати патентъ і поїхавъ до Шенбруна, аби відъ цѣсаря одержати дозволъ оголошенія патенту. Якъ бачимо, сего уповажненія до розв'язання палати Керберъ не одержавъ. Зъ трѣхъ проєктівъ Кербера: розв'язання, відпочива і замкнені сесіи, цѣсаръ выбравъ третій. Мимо того одважъ, що въ тій хвилі цѣсаръ ще не мігъ рѣшити ся на розв'язання парламенту, самъ фактъ, що правительство рѣшило ся на такий крокъ, каже числитъ ся зъ тѣмъ, що розв'язання може наступити въ кожній хвилі. Зъ такою евантуальностею треба числитъ ся тѣмъ бѣлѣ, що навѣть бувъ вже назначений речникъ екликанъ нового парламенту.

Намъ здає ся, що нові вибори при старій ординації виборчої не великі принесуть амбни, хіба що на горіш. Ческій і нѣмецкій виборці думають такъ само, якъ крайній крила нѣ теперішніхъ представителівъ въ парламентъ і нові вибори лише скріпили бы антагонізми і методу борби обохъ схѣтрупъ въ палатѣ посѣлѣ. Енергія Кербера въ тѣмъ напрямѣ нѣ на що ему прадала бы ся. Що Керберъ теперъ наміряє зробити, того нѣхто відъ него довідати ся не може. Не мігъ собѣ дати радѣ зъ парламентомъ отже замкнувъ сесію. Се не велика штука. Але якъ назадъ оживити сей парламентъ? Оногда грозивъ Керберъ, що буде апліювати до наоселенія. Теперъ здаєть ся прихильнѣ вже самъ до переконанія, що і такий крокъ не має великихъ виглядівъ. Треба буде замкнений парламентъ назадъ отворити; але якъ — на що? чи на се, аби нову сесію зачати тими самими сценами, котрі довели до замкнення попереднє сесіи? Що Керберъ зробить, аби уможливити отворені новон сесіи? Здаєть ся що теперішнє правительство підѣ

за праміромъ своихъ попередниківъ. Буде якийсь часъ помагати собѣ §. 14-имъ аби вести переговори. Зъ парламентарнои держави Австрія перемінить ся въ державу конференційну. Держава зложена зъ „крайівъ і королівствъ“, перемінить ся въ державу зложену зъ комітетівъ і підкомітетівъ. Зъ голоівъ чеськои прасѣ бачимо, що теперъ і Чехи мають охоту повзати переговори. Коли обѣ сторони вже утомили ся, може стати ся небувала въ Австріі рѣчъ, що переговори будуть серіозні, і що участники конференцій вже не будуть грати комедію, а будуть дійсно вѣ тѣй цѣли, аби разъ вже прийти до якогось остаточного порозуміння. Коли однакъ і тій есенуальній переговоръ розб'ють ся, або цѣлкомъ до нихъ не прийде, правительство зновъ буде стояти безрадіе, бо верховній кругъ Австріі все ще не можуть погодити ся зъ гадкою, що найбільшимъ гамбеникомъ політичного розвою Австріі, найважнѣйшою причиною єя політичнои немочи і невідповідноиці інтересамъ народівъ складъ парламенту. Удровити Австрію, може лише парламентъ, вибраний на підставѣ загального голосування. Верховній кругъ мусить колись прийти до переконанія, що не коло польске, а правдивий демократичний устрѣй може спасти державу.

Досі Польки мали виключний патентъ на спасителівъ Австріі. Теперъ бандѣ Яворского хоче робити конкуренцію инша парламентарна група. Тимъ новимъ спасителемъ Австріі має бути союзъ слѣдуючихъ сторонництвъ: чеськои шляхты, полудневыхъ Славянъ і центра.

Яко члени полуднево-славянського клубу, прилучили ся до сего нового „союзу“ такожъ никамерований рускій посѣл, котрихъ органъ кидавъ громи на свого хлѣбодавця, п. Яворского за те, що вѣмъ разомъ зъ Катрайкомъ „розб'ють правдицю, а в'язъ зъ нею і програму національнои рѣвноправности“. Про утворені сего нового „союзу“ сторонництвъ, органъ рускихъ членівъ „союзу“ пише: „Рѣвночасно, коли те все дѣяло ся [послѣднє бурливѣ засѣдані палати посѣлѣ], зобралисе виднѣйшій члени „Союзу“ (Повше, Фервачичъ, Вахилевичъ, репрезентанти чеськои шляхты (гр. Палей і ки. Шварценбергъ) і представителѣ центра (Трайнфельсъ і гр. Гавлицъ) на тихеньку нараду надъ ситуацію. Перша нарада відбула ся вже 7 червня пополудни, друга, на котру прибувъ вже і п. Бараньскій зъ Кракова і хорватскій п. Вукочичъ, від-

такъ і. Металь і Перішъ зъ чеськои шляхты) — 8-го рано. На анесенѣ „Союзанъ“ рѣшено сполучити „осерѣтлѣ“ клубы правдицѣ въ одну цѣлѣсть і поступати въ політичнихъ і тактичнихъ справахъ солідарно. П. Перішъ виробивъ програму і на основѣ сєи програми подано собѣ руки. Провѣдна гадка програми та сама, що програми колишнихъ правдицѣ, зъ тою рѣзницею, що ухвалено взяти ся дѣломъ за переведені рѣвноправности всѣхъ народівъ австрійскихъ, а не обмежатисъ на пусту теорію, якъ досі — на жаль — бувало.

Новий „Союзъ“ трѣхъ клубівъ колишнихъ правдицѣ складає ся зъ 33 членівъ „Славянського христ.-народного Союзу“, зъ 19 членівъ чеськои консервативнои шляхты і зъ 5 членівъ центра — разомъ зъ 57 членівъ. Горстка се мала, але новий „Союзъ“ має поину і певну надію, що въ его складѣ уйдуть небавомъ всѣ чеські послѣ числомъ 61 посѣлѣ, а вѣдай і польскій людвѣцъ (4 члени), а може і „независимѣ“ рускій послѣ. Новий „Союзъ“ мігъ бы протѣ зъ часомъ зрости до сто члѣканачѣ членівъ і бувъ бы въ парламентѣ тѣмъ тагаркомъ, що рѣшає всѣ важнѣйшій справи — обгивно і справедливо.

Новий „Союзъ“ буде удержувати тѣсний контактъ зъ Чехами і об'яме на разѣ ролю посередника міжъ ними і правительство. Новий „Союзъ“ постаравъ ся о те, щобъ Чехівъ відвести відъ обструкцій.

„Русланъ“, якъ бачимо, має повну надію, що утворити ся солідна бѣлѣшбѣ, котра утихомиритъ Чехівъ і заведе ладъ въ парламентѣ. Акція змѣряюча до утворенія нового „союзу“ є нѣчимъ иншимъ, якъ пробою відтворенія давнього, клерикально-консервативного „злѣзного перстѣня“ правдицѣ.

Въ справѣ закладанія касъ Райфайзена

помѣстили мы въ ч. 117 писмо радника ц. к. стрійского суду окружного п. Капр. Коцовского, остерѣгаюче передъ такимъ способомъ закладанія тѣхъ касъ, якѣ припоручивъ краевый видѣлъ. У відповѣдѣ на те писмо пояснивъ д-ръ Стефчикъ, управитель бюро патроната райфайзенбѣнскихъ касъ, — якъ мы вже коротко зазначили въ позивкахъ ч. 119, — що инструкція, выдана краевымъ видѣломъ чи то патронатомъ, є така вѣрна і

згодна зъ приписами законівъ. Зъ сего поясненія винимавмо отсе що найважнѣйшій рѣчи:

„Пересторога п. Коцовского — инше д-ръ Стефчикъ — оспирає ся на двохъ ореченняхъ торговельного суду въ Стрию; перше зъ нихъ відносить ся набути до спѣлки въ Лисовичахъ, а друге до спѣлки въ Синевѣдску. Сѣ спѣлки, заложені підъ патронатомъ краевовои видѣлу, внесли спѣсобомъ, акій припоручило бюро патронату, поданѣ до торговельного суду въ Стрию, чтобы ихъ вписано до реестру зарѣбковныхъ і господарскихъ товариствъ. Стрийскій судъ відмовивъ просѣбѣ Лисовичкои спѣлки зъ тои причини, що заложені спѣлки і ухвалени статута не було утверджене публичнымъ документомъ у формѣ судового або нотаріального акту, чи то инакше казучи, длѣтого що на зборахъ спѣлки при єи закладані не було нотаря або судового відпоручника.

„Припорученіе патронатомъ для спѣлокъ ошадности і позичокъ поступованіе при зарѣбствованіи тѣхъ спѣлокъ полягає на тѣмъ, що кількохъ основателівъ спѣлки, котрі можуть бути зарѣбкомъ членами єи заряду, заміщає поимѣне ухваленои статута свою заяву, що повысшій статутъ ухвалили въ цѣлѣсти і що першій зарядъ, котрого складъ є наведенный въ §. 70 статута, уповажнюють до судового зарѣбствования спѣлки. Підъ тою заявою підписують ся основателѣ въ повѣтовѣхъ судѣ або у нотаря, а судъ або нотаръ удостоиврає тѣ підписи. Рѣвночасно підписують члени заряду спѣлки поданѣ до торговельного суду о зарѣбствования спѣлки, складаючи въ текствѣ поданія вѣрѣцѣ своихъ підписівъ. Замѣщені въ текствѣ і підѣ данто поданія підписи легализує повѣтовій судъ або нотаръ. Отже се поданіе разомъ зъ долученимъ до него оригіналомъ статута и его відписомъ, подає ся до торговельного суду для вписанія спѣлки на сѣй підставѣ до реестру зарѣбковныхъ і господарскихъ товариствъ. Такимъ способомъ стає ся нотаръ або судовый відпоручникъ на зборахъ при закладані спѣлки непотрѣбнымъ і заощадує ся выдатокъ члѣканачѣи коронѣ та прикру, особливо для селянъ, а злишну формалістичку правду.

„Повѣденіе торговельного суду въ Стрию въ сѣй справѣ є цѣлкомъ вынимковѣ зъ прирѣшанію зъ практикою всѣхъ иншихъ торговельныхъ судѣвъ не лише въ Галичинѣ, але

(22)

Церковъ і монастирь св. Юрія у Львові та відпусты і ярмарки св. тоюрскій.

(Конецъ.)

Польскій публицистъ Пепловскій описує, якъ виглядали св.-юрскій ярмарки въ п'ятдесятыхъ рокахъ. По лѣвѣй сторонѣ св.-юрскои площѣ коло давнього парку Скиннѣнскихъ (недалеко політехніки) звичайно уставляли ся рядомъ фѣры зъ виробами боднарскими. Посуда уложена на фѣрахъ піднимала ся въ гору мовъ бы деревний римскій вежъ на хрѣбтахъ слонівъ. Въ найблизшѣмъ сусѣдствѣ розкладали гончарѣ начинѣ глиняне, кам'яне та фалісове. Купуючій господинѣ перебирали той товаръ, а пробуючи дзвонили голосно въ горшки. По-при нихъ торгувала молодша генерація Львовянъ та устроювала немилу серенаду на глинянихъ конікахъ, поливанихъ яскравими красками въ рѣзвѣй десѣвѣ Трошка више (а близше до муру св.-юрского) розкладали ся рѣзники зъ уцѣленимъ мясомъ. Вепровѣ мясо, смажене на цѣпелѣняхъ, шкварило ся коло огню та приятнимъ запахомъ приманивало неперѣборчивыхъ гостей до тѣхъ реставрацій підъ голымъ небомъ. До мяса додавали рѣзники розсолу, — значить, воды, въ котрій варило ся вепровѣ мясо або ковбаса. Цѣла обстановка въ тѣхъ реставраціяхъ

була дуже проста: чорні мисочки глиняні та деревні ложки, не все чистѣ удержували. Гостѣ споживали страви стоячи, або рѣзѣдали ся вигѣбно по площѣ та підъ муromъ. За реставраціями були буди зъ образами, медалями та рѣзными мантячками. Ту лежали цѣлѣ стосы образівъ въ рамкахъ і безъ рами, хрѣстиківъ, що вже були не на одиомъ відпустѣ та ярмаркѣ. А по-при тѣхъ свѣтѣхъ розкладавъ купецъ красѣ хустинки для дѣвчатъ, скіндачки, зеркала, оправлені въ позолоченій папѣрѣ, забавки для дѣтей, ляльки, та богато нямали дробиницѣ, на котрі свѣлѣкѣ дѣти споглядали ласовѣ окомъ. А для мѣлѣснихъ дѣтваковъ були инакшѣ забавки: скрипки зъ дерева, калаталася, малѣ столики та кананики, малювані несправнимъ артистомъ дуже примітивно въ рѣзній цѣвѣ.

На самѣй серединѣ площѣ бувъ цѣлѣ рядъ полотнянихъ будѣ, прикрашенихъ основною вѣхою та позолоченими орѣхами. Уже въ далека чутѣ було звукъ веселѣи музики та голосѣй оплески. Ту гуляли та шили до нестѣжы.

А нацѣ отивъ тѣхъ крикливыхъ будѣ розложили свои ласощѣ львовскій медвѣдникѣрѣ підъ проводомъ свого сеніора Левницкого. Львовскій медвѣдникѣрѣ звѣстий були у цѣлѣмъ краю, а кожній поважний Львовянинъ уважавъ се за свѣтлий обов'язокъ купити своимъ дѣтямъ „юранка“. Уже зъ початкомъ XIX. вѣку стали у Львові вироблювати медвѣд-

ки кавові, помаранчеві та ванілеві, а въ роцѣ 1841 стали прикрашувати ихъ рѣзными ошдками та зъ тѣста выпѣкати гузарівъ на коні, миколойки, кошечки та повинені дѣтваки. Голосний крикъ та натовпъ народу, міжъ котримъ були не лише селяне і передмѣщане, але і добриша львовска публіка, се бувъ непохвѣбний зѣвѣкъ, що ярмарокъ удавъ ся добре. На торгѣ стягали ся рѣзніи пройди-свѣтѣ-акробаты та штукартѣ, що на своихъ возахъ, похожихъ на ковчегъ Ноя, давали представлєня для народу.

Зъ рокомъ 1844 осягнувъ ярмарокъ найвысшій ступєнь розцвѣту. До Львова стягали ся купци зъ Вѣдны, Праги та Верна. Они рѣдко мали свои буди на св.-юрскѣмъ базарѣ, а продавали свѣй товаръ по готельяхъ. Коли комунікація стала легшою, то на св. Юра абирало ся дуже багато чужихъ купцивъ; они оставали обѣла цѣлѣ лѣто, бо св.-юрскій ярмарокъ бувъ толькѣ прольогомъ до лѣтного ярмарку у Львові на св. Агнєты, Agnieszki; потому відбували ся львовскій контракты, а въ осєни ярмарокъ на вонну.“

Таке житѣ кипѣло весною і осєнію на св.-юрскѣмъ горѣ доти, доки не побудовано зѣлѣзницѣ, не получено Львова зъ центрами фабричного промыслу і торговлѣ, доки не настала децентралізація торговлѣ. Зъ того

*) Schür-Papłowski. Obrazy z przeszłości Galicyi.

часу стали св.-юрскій ярмарки упадати, трагити свои значѣнє, а цѣлкомъ природно, що убавало і прочанѣ на св.-юрскій відпусты. Зъ економічного огляду мали тѣ ярмарки велике значѣнє для рускихъ мѣщанъ-ремѣсниківъ многихъ мѣстечокъ; ту збували они свѣй товаръ, приготовлюваній майже цѣлѣмъ рѣкомъ. Навлѣвъ заграничнихъ фабричныхъ виробѣвъ та упадокъ ярмарківъ означивъ ся у насъ матеріально руиною сотокъ мѣщанъ, котрі за того часу, выпертѣ жидовою на далекий передмѣстѣ, стали безземельными пролетаріями та въ нуждѣ каратають свѣй вѣкъ.

Св.-юрскій відпусты удержують ся єще, але торгамъ прийшовъ уже конецъ. Довгий лѣта вынаймало мѣсто базарѣ відъ митрополита на торговлю та оплачувало маленькій чинишъ. Взвѣвши такимъ чинѣмъ тую площу въ уживаніє, рѣшило мѣсто р. 1897. уладити на нѣй спѣцеровий городъ і далѣше платити до владичѣи касѣ члѣканачѣи зр. рѣчно. Зъ конечности митрополитѣ згодивъ ся на тоє, а торгѣ перенесено на площу Іосѣфа Бема. Такъ закнчили ся св.-юрскій торги, а дѣсь про нихъ можна сказати: „Будѣ колись, минуло ся, тай вже не верне ся“.

Иванъ Р. Войничовскій.

Реставрація Пильзенська

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львові

поручає: Свѣдѣня по варшавскѣ а 50 кр. Covert складуюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка кулявѣкъ і кувявѣка, що четверга і вѣдѣлѣ флячки по варшавскѣ і кулябакъ литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по ар. 1-10. Covert обѣла карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ п'ятницю рыба по жидѣвскѣ. Вина добрий.

и у всіх краях, заступлених в державній раді. Тим самим способом, перед котрим остерігає п. Коцовський, зареєстрували майже всі торговельні суди галицької області 70 спблук, між ними над 40 спблук для ошадності і позичок, заложених під патронатом правого виділу. А в інших передплатових краях в околі повтора тисяча спблук, тим самим способом заложених і судово зареєстрованих. Орієнтація стрийського суду в розвою районоспблуків спблук унікалом в Передплатових.

Висхідний краєвий суд у Львові затвердив орієнтацію стрийського суду в справі зареєстрованих Лисовицьких спблук на підставі мотивації, наведеній в орієнтації суду першою інстанцією. Наслідком сего буде внесення рекурсу до найвищого трибуналу у Відні і маю повну надію, що досягне бажаних успіхів. Мотиви, наведені в орієнтації стрийського суду, не оправдані обов'язковими приписами, бо припущений бюром патронату способи поступовання, прийнятий в тисячових випадках іншими торговельними судами, відповідає так би мовити як і духови закону.

Дальше розбирає д-р Стефчик дотичний припису закону в виказує, що поступовання, припущене бюром патронату, в цілком згодне з тим приписами.

Бажалося би тільки, щоб як найкорше порішила ся справа орієнтації найвищого трибуналу, бо тим часом готово закладати спблук районоспблуків спблуків ся в шкоду нашого хліборобського населення.

Розрухи в Хінах.

Таймсь доніс в Пекіну, що в хінській раді короновані наступили зміни. З рад уступив один член, а новими членами іменовано чотирьох консервативних „манджів“. Князеві Чінг, одному з членів ради, котрий знає заграничні справи, віддано гідність президента. На його місце іменовано президентом коронної ради князя Туана, втілю наслідника престолу і великого приятеля руху боксерів.

В Пекіні мало абрати ся вже 2.000 європейських і американських воїнів з картачівниками. З Шангаю доносять, що команди всіх заграничних кораблів вибрати своїм сеніором англійського адмірала. Вчора знов вирішив вельзичний пов'яз в Тьєнціну з російськими і французькими військом до Пекіну. На французькій кабінетовій раді міністер марини заявив, що знов вислав до Хінг 600 французьких матросів.

Один з в'єтнамських дивізіонів подає цікаву розмову з австрійським послом в Пекін Вельборном, пробуваючим тепер хвилею у Відні. Посол заявив, що навіть в приближенню не дасть ся передв'їти, як наслідки може за собою потягнути повстання в Хінах. Се що тепер приготує ся в Пекіні і в цілках Хінах, не дасть ся обчислити. Найважливіші інтереси мають там Англія і Росія, Франція менше входить в рахунок. Само собою розуміє ся, що мусить прийти до ривалізації, коли одна з держав витягне руку по якісь шматки хінської землі, або постарася о розширення свого впливу. Один з пильнує другого і тому не дасть ся обчислити, що з того може вийти.

Одна лондонська агенція доносить з Шангаю, що Росія цілком певно веде тайні переговори з хінським правительством аби перед всіма іншими державами ваяти Хіни під свою опіку і тому готова выступити з більшими силами на хінської території. Цесарева регента попрямує російську інтервенцію і тому рішила лично в даній случаю звернути ся під опіку Росії. Англійська преса в часі переконала, що хінське правительтво д'їдало досі в порозумінню з Росією, аби дати їй змогу впровадити більше число російських військ на хінську територію. Після цього доносів цесарева рішила вести дальше отверту борю з європейцями і можлива річ, що в той цілі вала собі за союзника Росію. Погололка що цесарева-регента схоронили ся в російській амбасаді, досі не потверджена.

Рух в руских товариствах.

Справоздане з засідань Головного Виділу Товариства „Просвіта“ за місяць май с. р.

Головний Виділ відбув в тім місяці 5 засідань, на котрих полагалося отсі справи:

1. Видавництва. За май видруковано книжочку Михайла Новаковського „Спільні ошадності і позички (система Райфайзена)“;

книжочка вже розсилає ся. Надто видано „Пасіку“ в 3000 примірниках, котру продавати-ме по ціні 60 сот. за екземпляр. На липень ухвалено друкувати повість Добровольського „Ярема“.

2. Філії. Принято до відомости справоздане в загальних зборах колодійської філії з діяльності її за рік 1899, однак зажадало ще деяких доповнень до справозданя. Філія стрийській рішено вислати спис членів і виплатити 15% від вкладок членських з її повіта по відношенню надзвичайних запозом, які Головний Виділ дав філії в фондів Товариства. Іменовано делегатами на повіт Борців д. ра Михайла Дорудяка, Броніма Калаталюка, о. Йосифа Вілька і о. Дмитра Курдадіна, а тим, що о. Николай Сіменович остане далше делегатом в тім повіті; на повіт теревельський іменовано о. Платона Карпинського другим делегатом.

3. Читальні. В справі читальні в Колодійській передано всі акти послови д. ру Окуневському за-для відношення з'ужиткованя, вглядно внесеня інтерпеліції. Принято до відомости справоздане з отвореня читальні в Сокиринцях пов. гусятинського, в Малові, Богатинцях, Слобідці струєвській пов. Теревельській, в Кушківцях і Ковачинцях пов. Городенки, і справозданя в діяльності читальні в Липиді дольній пов. Рогатині і Зарічу пов. Богородчан. Читальням в Городовичах пов. Старий-Самбір, Святині, Турадах пов. Жидачів, Остапівцях пов. Золочів, Мечинцях, Зарічу, Беневі вислано ріжні поради та почуєня.

4. Справа безпроцентних позичок в виділу краєвого для розвою крамничів.

Просьби читальні о безпроцентові позички для розвою крамничів в Поновичах пов. Перемишль о 400 кор., в Мшані пов. Городок о 300 кор., в Городовичах пов. Старий-Самбір о 1000 кор. і в Слобідці Турлявській пов. Борців о 400 кор. порішено в присутності делегата Виділу краєвого п. Савчинського в цілості поручити Виділові краєвому до уважненя.

5. Справоздане п. Короля з люстрації читальні в повітах каменецьким, брідським, збаражським, надвірнянським прийнято до відомости з жаганням деяких доповнень.

6. Принято до відомости, що стипендію за поможу фундації Т. Качали о. Андрій Качала надав студентові політехніки Павлов Дурбаков.

7. Третім урядником в Головний Виділ іменовано п. Андрея Веретельника, а п. Ал. Горбачів підвешено платню.

8. Устроено концерт людський в честь Тараса Шевченка дня 27 мая при участі Бояна.

9. Ухвалено видати новий наклад членських грамот в давнім форматі в числі 3000.

10. Принято 123 нових членів, а від початку 1900 р. 808.

З секретаріату Головного Виділу.

НОВИНКИ.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислоу у Львові.

— Видіть „Руского Інститута для д'їчати в Перемишлі“ р'їшав надзвичайний загальний збор, заповіджений на день 16 червня відсвятити на четверг 21 червня с. р. З уваги, що на порядку дня вийдуть загальне гіпотечное позички в сумі 60.000 корон, просить ся о якій найчисленнішу участь. Збори відбудуть ся о год. 5, евантуально в браку комитету о год. 8 ввечерім. — За видіть: О. М. Мрица, за пред'їдателя. О. І. Кишакевич секретар.

— Новий уряд почтовий будув отворив в дні 16 с. м.: в Рясні польській з округом доручень Рясна руска і в Зарічу (Загзесі) коло Наська. Наслідком сего уряд почтовий Заріччє коло Ярослава буде носити назву „Заріччє коло Ярослава“.

— Цесарський маневри. Головна квартира військ підчас особливих маневрів буде знаходити ся в Яслі. Буде там побудована пекарня полевая, різня, магання з консервами, в'єслом, сіном і соломом. В поїздах в'єслом, короняньськом і дукальськом староства і ради повітовий в'їзний на правую доріг і мостів. На цілком терені маневрів буде побудована прозирочна світ полевих телеграфів і телефонів, а також оптичний станція телеграфічний. Вночі в час маршів буде уживане освітлене електричне і ацетиленове. Відділи балюїстів і циклістів відіграють в тім плясичковий образ війни також непосліду ролю. Народ буде мав нагоду заробити на ф'їрманках, але не обб'їде ся і без в'їзних в'їзних.

— Спростоване. У вчорашньому числі в першій новині зайшла через недослідження похибка, котру просимо отримати спростувати. Замість „скільки з рамоні організації повітової Народної Ради“ [в Рогачів нема навіть жагної повітової Народної Ради] має бути: „скільки з рамоні повітової організації Народного Комітету“.

— Огні. Дня 26. мая відбув огонь в селі Хотомжа [пов. бережанського]. В огні згоріли 3 господарські загороди: шкода 2488 кор. Жертвою огню вала 3-літня дівчина, що спала в стаї. — В м'їсцевості Загуз, в Контресівцях, відбув великий огонь в тамошній козальній углі, наслідком чого побило багато робітників. — В Седниці на Шлеску ударив грбм в гурток хлопців, що були заняті роботою на

полі і одного з них убив в м'їсці, другий так пригрозив, що ледя до великих заходів за кілька днів вернули до адровля.

— З Брідонь, повіту щирецького, доставили від тамошніх парохіян письмо з просьбою о поміщеня повнашого заводу до парохіа о. Погорецького. В письмі т'їм пишуть: „Уже 50 л'їт таке ся будова нашої церкви, і годі довести справу до кінця. Давніше переказував д'їбрь, потому дочерний парохіа, а тепер спинають самі о. парохі. Власті не хотять вислати орієнтації, поки не о. парохі не зложити рахунок на з'їзді австрійських складок. Чи вже нам не мати своєї церкви? Чи під смиреною нам молити ся або віддати ся своїм в'їрм?“ Дочерний до сего письма отвертий лист до о. Погорецького звучить:

Просьмо ще раз о. Погорецького, щоб зложити рахунок на з'їзді австрійських складок, „Зваля д'їбрь“, виданий на ціл будови нашої церкви, бо через те власті не видають орієнтації в тім справі, а будова відстає с'ї. Д'їбрь не може тут бути переполною, бо п. Торосевич заявив прилюдно а навіть при о. Погорецькому, що з тих складок в конкуренції з'їзді користати не хоче і відступає їх в користь громадян. Не ходит там вже о те, на яку ціл уже ся тих грошей — се нех'ї рішати конкесторі; коби лише о. парохі предложив з'їзді рахунок (можна би їх і опростувати) та не танувать тої такі пекучої справи. Хот'ї з другої сторони ті гроші повинні би вчислитися до конкуренції, бо їх збирало на будову а не на укрощеня, коли будова не розпочата. Як вбудувати церкву то постарася ся і укрощати: — Іван Мандик, ассесор. Василь Гнатинич, радий, Гринько Стецько, ассесор. Ілько Косовий, начальник, Сенько Воробець, радий. Федько Мандик, радий. Іван Фімо, заступник нач. громади.

— Війна російських козаків з австрійським жандармом. В село Хиж під Наролем, тешавського повіта, зайшли семи днів два російські жовіри „об'їздики“. На дорозі поділяли їх австрійський жандарм і хотів узявати. Однак оден з козаків утік, а другий почав опарати ся жандармови. Пришло до драч, з котрій жандарм проколов козака багнетом в череву. Реальний козак придержував одною рукою рану, а другою хопив карабін, почав коболом бити жандарма по голові, аж той оголошений повалив ся на асфальт. Козак здер обидва оружя з убитого жандарма і почав утікати за границю, але обесилений рано упав по дорозі. На м'їсці праготи з'їхав начальник суду з Ченанова і російський полковник з сотнею козаків. По списано протоколу полковник попенув раненого козака по плечі і похвалив за „геройство“. Сл'їдуючого дня ранений козак помер.

— Обсада латинського архієпископства. По Кракові розділи ся, як пишуть польські дивізіоні, погололка, що нам'їстник гр. Пінінський г'ївав кс. єпископа Пузину, чи в данім разі не перешив би ся до Львова на архієпископський престол. На се мав відношення кс. Пузина, що не має охоти змінити своєї дієцезії на львівську. Виходило би з того, що одним кандидатом на львівського архієпископа остане кс. інфулат Заблоцій.

— З м'їсти за покривдене при викупі ґрунту під будову вельзичів в Надвірній до Пасічон, господар Грив Максимко придумав такий атентат. Дов'їзав ся, що дня 1 червня має с'їти шляхом переходити першій поїзд новообудованої вельзичів, вийшов з р'їскалем на тов м'їсці, де вельзичій шлях перетинає его нину, наповнив велику купу кам'їня на шлях, присипав в'їслом і довершивши д'їла, чекав, аж поїзд над'їде. Максимко знав, що тим поїздом будуть переїздити інженери і управитель камери, що провадили викупно асфальт і его скридали. Та на щастя хтось зам'їтив атентат Максимка і задалегд поїзд мав машиніста поїзду. І справді машиністови пошло ся поїзд заважу адержати; а то могла була скласти ся велика катастрофа. Максимко, що спокійнисько вижидав поїзд, ув'їзнено і адержано до Надвірної.

— Класифікація коней у Львові відбуде ся в дні 21 до 30 червня на пл. Бема від 8—1 години в полудне. Власний інформації сторонам уділяють комісаріати м'їста Львова.

— Вандрівка кореспондентки посв'їт. Книгарня Ставропігій у Львові надала дня 2 червня с. р. карту і респонденту на пошту у Львові з адресою: „Читальня в Соколові, п. Мостаска“. Карта ся понадрувала до Відні, відтак до Москви, а з Москви до Соколова с'їдлецкого губернії [в Росії в'їздат вершено єв назад до Львова до книгарні Ставропігій. Цікаве, коли наш почтовий урядники навчат ся лучше відчитувати рускі адреси і адресатам в Галичині будуть доручувати посилки не через Росію?]

— Перший матуристки. Манушом суботи відбуде ся незвичайне торжество рожд'ї св'їдоцтва з'їзді першим гімназіальним матуристам в Галичині. Перед 4 роками основано заходом проф. Цибельського і проф. Буївіда жіночу гімназію в Кракові. Наука в тім гімназії розложена на 5 класів, що відіов'їдають IV, V, VI, VII і VIII класи мужських гімназій. Вступом до тім гімназії є окремий екзамен, який складають учнівський ученицький виділовий школь. Гімназія має на ціл подати д'їзачам вище загальне освітлене, що відіов'їдало би вповні яв'їтним поняттям і потребам. Св'їдоцтво з'їзді управиком до вступленя на універ-

ситет, значно улекшує науку тим, котрі хот'ї посвятити ся учительству, а в'їзди дає можливість до об'їзду посад в урядів, на с'їблою они а приступні для жінок. Сего року адала ученицький першій екзамен з'їзді і до него аголосило ся 22 абітурієнтки, а з них 7 адало з'їзді в'їздатенням, 10 з'їзді добрим успіхом, 4 з'їзді поправкою з'їзді одного предмету, а 1 відступила. На торжестві рожд'ї св'їдоцтва були: президент м'їста Фрідліх, інспектор Герман і багато гостей.

— Катихиз прийме на час ваканції заступництво душпастера. *Спрый, poste restante A.*

— Самоубійство из-за пейсб'ї. З Бобови під Новим Торгом доносить, що 22 л'їтний син Лемля Гофштетера, властители більшого пос'їлости, похивив ся в селіській стодолі з'їзді і розлуки, що змухтос пообити п'їслом, підкривив до него тогд, як у солодком с'їв м'їзв пром'їста родинне, котре вже умишало ся до него, бо за тижень мав женити ся. До самоубійства допровадив его страх, що наречена відраче ся его, коли побачить без пейсб'ї.

В'їсти з Аепархії Львівської.

Сотрудництво в Завалові доставив о. Б'їт. Бартош з Соснова. — Завідательства доставили оо: Філ. Ковальський в Завалові, в Теод. Пиндус в Ладичаві. — Відпустки для поратования здоров'їа доставили оо: Лука Побоярський з Насасова і Мих. Чановський з Колтова на 3 м'їсці, Брон. Алискевич з Заруді і Гавр. Медиків з Слободи на 6 тижд'їв, Мих. Тиндков з Іленковатого на 2 м'їсці, а Мих. Демчицький завідатель Суховоль на 5 тижд'їв. — Дозволя приступити до конкурсового екзамену парохіального в червні доставили оо: Іл. Медвський з Шинковець, Алекс. Бобикевич з Стрия, Мар. Клодинський з Сорок і Лев. С'їльський з Ушів. — Конкесторія вставала ся до нам'їстництва: а) о дар'ї ласки для вдов по священнику Анні Домбчевскій і сир'їт: Олімпи і Александри Андиконських, Євгенія Домбчевскій і Александри Од'їжинської; б) о платі в'їзді реалі. фонду для сотруднич'їв: в'їзді Молотов, Доброводів, Соколов, Должанів і в) о системізоване сотруднич'ї в'їзді Перемислянах і Заланові. — О. Корн. Лескович в'їзавний на вересень до канон. інституції на Балчів подорожній. — О. Мих. Ідковський, преефект духовної семінарії у Львові, іменованій дійсним референтом Конкесторії. — На конкурс з'їзді р'їшав до 19 м. ст. липня с. р. розписаний парохіа: Завидка дек. калушского і Ладичавий дек. теревельського. — Конкесторія надала стипендію ім. Ілії і Рози Горецьких в'їзді 230 кор. річно Юл. Павлюковскому учени. II. кл. гімназії в Бродях.

Наука, штука і література.

— Про наш народний театр пишуть нам з Перемишля: В'їсмацять л'їт я не вид'їв нашого народного руского театру, аж ось тепер знов в Перемишлі. Мимо волі насуває ся мені порівнянтя театру нашого з тим, який в'їзв був перед 18 л'їт. Ми і порівнює в'їзді гаді і т'їшу ся з цілості душі, що наш театр з'їзв такий великий поступ, що став ся театром, куди не треба ходити з'їзді обов'їзковим патриотизму, от'ї так в'їзв хочучи, за панцину; і ходжу що день до театру, бо знаходжу в'їзді артистичне вдоволене, д'їзав в'їзді нових враж'їв і глибоко порушають ся струни моєї душі, глибоко зворушує ся серце і радостний слези підходять до моїх очей!

Тепершій репертуар для мене в'їзв новий. З'їзді великою радістю не стр'їчаю тих старих п'їс, де наш хлоп'ї виступав в'їзді панцею, бездушним дурнем або чимсь таким, чого взагалі нема. В'їзді нових п'їсех я бачу хлопа горожанином, виджу его чоловіком, маючим т'їло і душу, котра терить в'їзді, в'їзді котрого серця відіграє ся драма життя в'їзді способі психологічний, який єсть кождому образованому зрозум'їлий, а про який довго думала інтелігенція, що се можливе лише в'їзді душі „панів“. Д'їзавий особи тепершнього репертуару, що походять з'їзді „нижніх верств“, с'їзді героями викликають наш інтерес; ми в'їзді с'їзвув'їм, з'їзді ними терпимо і рад'їмо. Коротко, репертуар став ся артистичним.

Дружина театральна майже з'їзв нова, бо кром'ї п. Гембицького, в'їзкого собі не пригадує з'їзді перед 18 л'їт. Их гру порівнює м'їзді волі з'їзді в'їзді театрів, який в'їзді за той час, і то театрів старих і вандручав. Вандруч'ї театри мають майже загальну с'їзді ц'їх шаржованя, пересад, похолованя на дешеві успіхи і ап'їзав галерії. Се дуже погане! Як же-ж благодатно д'їзав наша дружина на мене, у котрої нема в'їзді сл'їду той л'їт! Як в'їзді в'їзді ц'їлості дружини за се! В'їзді способі власне они в'їзді викликають артистичне враж'їв і похивив мене під т'їм враж'їв'їм що довго по с'їзді вистави, бо ані разу не з'їздували мені его якийсь небузь незначним п'їзким дотепом. У дружині перемігав змагане порувати слухача правдою психологічною показуваного д'їзав, а не б'їзді зверхністю. Така дорога до викликає ефекту в'їзді трудіш, м'їзді в'їзді дошва, але-ж успіх б'їзді глибокий і артистичний.

Дружина зачинає вистави точно в'їзді означену годину, — р'їч на Русі перед 18 л'їтми не була! Вся дружина в'їзді роль, як молитву; розмови в'їзді так плавно,

такъ живо, наче се не роздъ, а справдѣнна щоденна розмова. Особливо коли говоритъ въ сумѣхъ богато особъ, то таке жите на сценѣ, такий рухъ, що роздѣли дивити ся. Сидѣти дуже гучно и певно; танцѣ такъ, мовъ бы танецъ бувъ ихъ хлѣбомъ насущнымъ. Я зазначаю ою особливою заслугою дружины, що закинула реалізацію на алявахъ при четвертій сценѣ, черезъ що акторъ выпадає зъ роль, а вѣдѣе поусе собѣ добане вражѣня. Бѣсе бы одно було пожадане, а то: щоби не повторювали пѣсень, котрі публіка сильнѣше апляндює. Се, правда, такожъ було бы пожадане; але и видѣвъ се переведе не лишъ у вѣдѣнскіймъ Burg'u и оперѣ. Навѣтъ въ шестенскій оперѣ було до минутого року дозволено повторити сильно алявованій пѣсню.

И коли бачити ся такий поштухъ въ кождѣмъ напрямѣ, то властиво повиненъ кождий бѣчи до театру самъ, безъ намовъ, лишъ для того, щоби розкошувати ся. Треба бути дуже невразливимъ на зовнѣ артистичне; треба бути дуже непримчивимъ до всего, що образує и поучає; треба бути дуже недбалымъ о власну забаву и роздѣвъ, щоби не ходити до теперѣшнього нашего театру. Про патріотизмъ зовнѣмъ не говорю, бо сѣи нуты не уважаю за потрібне порушати. Треба бути каменемъ несприступнимъ для жадного вражѣня, не піддаючимъ ся жадному разумному впливови, щоби не ходити до шибѣшого нашего театру! Треба бути воротомъ самого себе, щоби уникати се мѣсце шутки и образованія!

Передъ очима мови думѣ пересуває ся цѣлий рядъ театрѣвъ, якъ и бачивъ за тѣ 18 лѣтъ по рѣзнихъ мѣстахъ и на рѣзнихъ мовахъ: театры польскій, всѣ театры вѣдѣнскій, театры въ Грацу, загребскій театръ кроацінскій, сербскій въ Бѣлградѣ, грекскій въ Аѳенахъ, италійскій въ Анконѣ, Неаполѣ и Римѣ, французскій въ Ліонѣ, персѣвскій дружины Сары Бернаръ, майнігерска, сербскій въ Герцеговинѣ и италійскій въ Далмаціи, — и мовѣ здає ся, наче бы зъ всѣхъ тыхъ театровъ по доброму аерію перешло до нашего театру, единого нашего, де руске слово звучить такъ солодко, такъ улюює ухо и бѣдѣе мовѣ серце, де краса руской мови являє такъ ярко, що душа изъ радости росте, росте и сѣує собѣ гадку про сѣвѣлу недалеку будучицѣ. И не на жаргѣ гадаю собѣ, що збуде ся то, що бодѣи якъ 100 або 200 лѣтъ будемо мати у Львовѣ, въ нашѣмъ рускѣмъ Львовѣ, на нашѣй руской землі руску нашу гофоперу.

А ты, руска Публіка Перемышля тай околлицѣ, приходи до дня до нашего театру, коли собѣ бажавъ добра и розкоши; не приходи зъ обов'язку, але на бенкетъ артистичный!

— Schematismus universi venerabilis cleri Archidioeceseos Metropolitanae ritus gr. cath. Leopoliensis anno Domini 1900. Наші Коменатори выдають рѣшъ рѣвно скороченій шематизмъ клиру въ языкѣ латинскѣмъ, а се malum necessarium, а черезъ се виходить цѣна руского примѣрника значаю вышѣ, бо кождо друку обохъ шематизмѣвъ мусѣть покрити дохѣдъ зъ розпродажѣ рускихъ, а латинскѣй розсѣлають ся даромъ до нашихъ діецѣзій. Але не въ тѣмъ суть рѣчи, лишъ въ тѣмъ, що въ сѣторѣчнѣмъ латинскѣмъ шематизмѣ стрѣчають назвы мѣщеностѣй писанѣй у выговорѣ чѣного рускѣмъ. Зъ руского Городка не зроблено Gródka, а збѣставъ таки и въ латинскѣмъ Horodok, а зъ Липицъ горѣшнихъ не зроблено Lipnica, а зъ Липицъ горѣшнихъ не зроблено Lipnica, а полѣщено ся сравдѣу назву. Такожъ въ введѣженю именъ священиковъ видано великій поштухъ. Вже нема: Batog, Dworjanin, Górnjak и т. п., а правильно Bati, Dworjanyn, Hirniak... Не только имена и названска але навѣтъ обичѣя въ многихъ мѣсцахъ чѣного рускѣй; въ многихъ — кажемо — бо не у всѣхъ. По при: Wojtowycz, Turkiewicz, Tuzowscy, читаємо: Topolnicki, Szydłowski, Sochacki. Трохи больше уваги изъ стороны корректора, а шематизмъ, хоть въ латинскѣмъ языкѣ, стане справдѣ шематизмѣмъ руского клиру, не лишѣно по обрядѣ але и по названскахъ и мѣщеностяхъ. Похило въ подаваню числа душъ поодинокихъ парохій, дѣтъ уродженя и рукополаганя священиковъ майже нема. [Не такъ въ рускѣмъ виданю шематизму, де ажъ кишить вѣдѣ всѣхъ лѣтъ похилокъ!]

— Спѣлки для оцѣноу і позичон (система Райфауна). Написавъ Михайло Новакъ, членъ „Проевіта“. Коштомъ і заходомъ Товариства „Проевіта“. У Львовѣ, 1900. 3 друкарні Науки. Товариства ім. Шевченка. — Сторѣвъ 36; цѣна 20 сот. — 6 се книжечка за мѣсяць мая 1900 р.

— Вѣдѣнскѣмъ тижневнику „Die Zeit“ поляни ся 296-й зошитъ зъ такымъ амѣстомъ: Ein Versuch zur Wiedereinführung des geistlichen Zehents in Oesterreich. Von Dr. Ferdinand Kronawetter. — Paris gegen Frankreich? Von Prof. Charles Seignobos. — Das Ende des südafrikanischen Krieges und seine Folgen. Von A. Charpentier. — „Die Wiener städtischen Elektrizitätswerke“. Von Walther Federn. — Nietzsches Lehre von der Wiederkunft des Gleichen. Von Paul Mongre. — Max Lieberman. Von Alfred Gold. — Gastspiel des Deutschen Theaters aus Berlin. Von Max Burkhard. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. Courtisane. Von Elisabeth Meyer-Förster.

Передплату на сѣй тижневникъ четвертично 3 ар. приймають почти, всѣ книгарѣи и админістрація: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Чѣсла на показъ даромъ и оплатно.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Выставу дробу, голубѣвъ и крѣпикѣвъ. Крайне товариство хову дробу, голубѣвъ и крѣпикѣвъ урядило въ дняхъ 2, 3 и 4 с. м. у Львовѣ на площѣ повставовѣй выставу

крѣпикѣвъ сотворѣвъ и крѣпикѣвъ. Выставка станаула до себе въ протягу трохъ днѣвъ зваши 10,000 цѣнавыхъ и спеціалістѣвъ.

Въ кѣпкахъ, кѣпкахъ, котрыхъ насчитали мы 290, помѣщено що-наименше чѣтверо только оказѣвъ. Мѣжъ выставленными оказанми бачили мы курѣ найрѣзородѣйшихъ расѣ, початки вѣдѣ найбольшѣхъ импортованныхъ и вѣдѣ якѣхъ 20-и роковъ въ Европѣ хованыхъ американскѣй расѣ Plymouth-Rocks ажъ до малѣнькихъ якъ дѣкъ голубѣ лінінѣтъ въ малѣнькими 8 дѣньками курѣтами; дальше пѣлиаки, пѣзы и пѣтарки. Мѣжъ гусѣми вымѣщали ся т. зв. емденскѣй, подобній до лебѣдѣвъ, дальше херсонскѣй, поморскѣй и и; зъ качѣвъ зновѣ расѣ. Aylesbury (вага 4 кл.), Пекинъ (вага 5 кл.) и на прочѣ гарій чорній полескующій расѣ Лабрадоръ. Помѣжъ голубами бачили мы наибольшѣ рѣзородности; и не диво, бо хѣвъ ихъ стоить лишъ незначаю вышѣ, особливо по мѣстахъ, де кромѣ людей, що торгують голубами та мають зъ сѣго не малый зарѣдокъ, ховаютъ голубѣвъ ще и численнѣе аматоры, користуючись тѣмъ, що голубѣ не потребує особноу агарѣду а кожда скринка, умяѣшена въ якѣмъ-небудь кутку, дає выгѣдній захѣтъ тѣмъ панамъ воздуха. Тому и голубѣвъ было наибольшѣ, а мѣжъ ними находились всѣхъ расѣ, числомъ 34, зъ якѣхъ одинъ добрый на тарѣлѣ, другій только для окрасы и шпорту.

И выставка крѣпикѣвъ не остана позаду пернатыхъ; она була заступлена 10-и расами, а числомъ 83 штукѣ посередѣ котрыхъ вызначались передѣ ушѣма величиною „кѣпкоухій баранъ англійскій“ (вага 6 кл.), а мясно шибѣною „Серебрѣній крѣпикъ“.

Згадаи живѣй оказѣи были подѣлены на 76 класѣ, зъ котрыхъ кожда обнимала особну расу; въ класѣхъ вѣдѣ 77—80 выставленъ были кошѣ до пересылки, машинѣ до выгрѣваня курѣтъ, практичній бѣльшій и порцѣлѣной жолобѣ на воду (щѣбы еи угримати чѣстою и свѣжою), кѣлѣти, гнѣзда, голубѣники, коцѣ, акваріѣ (на золотѣ карасики), рѣзородній кормѣ такъ мясной якъ зерняный, відповідній потребамъ кождого рода выставленыхъ зѣвратѣ, и т. п. Кромѣ того выставѣ зарѣдокъ музеѣ им. Дѣдушичѣхъ у Львовѣ оказѣи выхажѣи дикѣхъ голубѣвъ и крѣпикѣвъ, якъ: тетервака, готуры, орябин, перелѣцѣ, дрохвы — дальше цѣлу масу шибѣнакѣвъ, якъ: яструбѣвъ, соколѣвъ, яруковѣ, сорѣвъ, ворѣвъ, дикѣхъ котѣвъ, ласѣвъ, тхо рѣвъ, ласѣвъ и шурѣвъ.

Проф. п. Ковалевскій зъ Дубляна выставѣвъ въ 29 класѣхъ галапасѣ, що ницѣтъ дробѣ, голубѣ и крѣпикѣи або ихъ заодно не покаятъ.

У выставѣ, котромъ зарѣдокъ зѣвратѣ занимає ся головно презѣсъ товариства, директоръ львовскѣй школы ветеринаріѣ, д-ръ Шпѣльманъ, взяло участѣ 54 выставѣвъ; посередѣ нихъ были заступленѣ всѣхъ класѣ, якъ: властѣтѣвъ и управѣтѣвъ болѣшихъ посылѣтѣвъ, урядѣтѣвъ, профѣсорѣи школы Дублянской, учитель народнѣхъ шибѣлъ, купѣтъ, промыслѣвъ и хлѣборѣвъ а навѣтъ одѣвъ полковѣй лѣкарь. Замѣтѣе в те, що не було иъ одного выставѣвъ, котрый бы живѣвъ на вѣсходѣ вѣдѣ Львовѣ!

Наибольшѣ оказѣвъ и найкрасѣй походили вѣдѣ княжѣномъ Чарторѣйскѣмъ зъ Вязовѣицѣ; по нѣй вѣдѣ Гзены Подѣиновѣи зъ Лицѣоватѣго (п. Устрѣтѣи), дальше вѣдѣ учителя изъ Збѣонскѣ (п. Вышѣвъ). В. Фельковскѣго, вѣдѣ полковѣго лѣкаря д-ра Обѣидовича зъ Ярославѣ, вѣдѣ И. Франца зъ Львовѣи имѣ то и признано наибольшѣй преміѣ, якъ: дѣвѣломи гонѣровѣи и медалѣи сѣрѣбѣи. Зъ Русѣи вѣдѣ выставѣвъ, о околѣко она имѣтъ особѣстоу знакомѣ, признано лѣсты похвалѣи въ групѣ птицѣ окрасѣхъ С. Круцѣ зъ Львовѣи за пощѣвъ власного хову, а въ групѣ курѣй та-кѣ-жѣ лѣсты п. Г. Шухевичѣи и Е. Левѣи-кому зъ Львовѣи.

Згадаи выставка якъ и завязанѣе у Львовѣ передѣ рокомъ товариство хову дробу, голубѣвъ и крѣпикѣвъ мають на цѣли въ першѣй ліній познакомѣти людей зъ рѣзородности расами тыхъ зѣвратѣ, ихъ ховомъ и т. п., а вѣдѣвъ за тѣмъ заинтересувати загалъ ховѣмъ пожитѣныхъ зѣвратѣ и розповѣсѣдѣювати що найбѣльш ихъ расѣ въ якѣ найдальшѣхъ закуткахъ краю. Поклавши собѣ ту цѣль, мало товариство на оцѣ фактѣ, що нѣи захѣдѣи провинціи нашѣи державѣи найшли въ хѣвъ дробу незначаю користѣи способѣ зарѣдокъ, наслѣдѣкомъ чѣго позавязувались тѣмъ товариства, що посередѣчатъ въ продажѣ дробу и лѣвъ, у вызѣвъ крѣпикѣвъ до великихъ мѣстѣ, де ихъ мясо споживаютъ рѣвно охотно якъ телятѣну, и де за дозѣномъ лѣвъ, дробу и крѣпикѣвъ що-разѣ больше пощѣтуютъ. Доказѣмъ такого пощѣту нехай буде фактѣ, що у насѣи кишу ся жидѣи на выѣвъ лѣвъ и вымѣщуютъ ихъ цѣлыми вагонами до Франціи и Англіи. Зъ Россіи пр. вывезли онаи минушого року 1,800 миліонѣвъ штукѣ лѣвъ за цѣну 143 миліонѣвъ рублѣвъ. Зъ уваги на значѣне того вывозѣного артикулу зъ аналѣдо министерство на поворотѣи переѣдѣ скрѣпѣи безъ оплатѣи цѣлѣ. Въ р. 1897 заобѣли росѣйскѣй жидѣи въ Англіи звышѣ 9 миліонѣвъ марѣвъ за дозѣненѣй дробѣ. Изъ зъ сѣхъ чѣселъ бачимо, занимає хѣвъ дробу въ сѣвѣтѣи торговлѣ дуже поважѣе мѣсце (въ Россіи 4-те, по зѣбѣжу, лѣву и деревѣ); мимо того хѣвъ дробу уважѣе еше до нѣи бѣльшѣ часть го-сѣодарѣи не за галузѣ гадѣдѣства, що приносѣтъ дохѣды, але за конѣчну потребу. На захѣдѣ узвано иже вѣдѣ давнѣхъ роковъ хѣвъ дробу витратѣно галузѣю сѣлѣского господарѣства. Въ публикаціи статистичнѣи руско-го министерѣства рѣзницѣвъ въ р. 1884 зазначѣно, що хѣвъ дробу, ведѣный на пѣвѣиѣи обшарѣ, приносѣтъ десѣтъ разѣ болѣшѣи зѣмока, якъ управѣ рѣдѣ, не вѣсчитѣи сѣго, що той

хѣвъ вымѣщѣе о много менше рукѣ до працѣи и не наражає на тысячѣи заводѣи климатичнѣи; тому радѣтъ министерѣство рѣзницѣвъ имѣсѣи рѣзницѣмъ, ошѣбѣно на меншихъ пощѣлѣностяхъ, щѣбы занимаѣи ся хѣвомъ дробу.

Разумѣе ся, ще для рациональнѣйшого хову треба и добѣрѣишихъ расѣ, зъ котрыхъ бы можна осѣнѣти болѣшѣи користѣи. Щѣбы избѣжати и легко набути таѣхъ расѣ, завязало ся у насѣи товариство, котре власне згадаи выставу урядѣло. Щѣбы дѣти интересѣи вымѣи образѣ бодѣи одноѣ расѣ, яка вымѣщѣеся найбѣльшѣи прикѣтѣми, подѣтъ тутѣ въ коротѣишѣи ошѣи курѣи расѣ Plymouth-Rocks, котра була наибѣльшѣе заступлена на выставѣ. Се курѣи американскѣй, ушѣренѣи якъ зазулѣ (вѣже и вѣдѣтѣи чорнѣ, бѣлѣи, жѣвтѣ), будѣи незначаю сильнѣи, вышѣи, довѣи и ширѣи. Цѣрѣ лишѣ на задѣ пухѣе, врѣштѣи прилагає добре и гладѣко до тѣла. Ноги вышѣи, неопѣренѣи, жѣвтѣи. Хѣвѣтъ не дужѣ довѣи, простѣи, у когута сѣрпѣватѣи. Шнѣи до-сѣтъ довѣи. Грѣбѣи одноѣстѣишѣи, досѣтъ великѣи, кѣловѣ жѣвтѣи. Курѣи тои расѣи вырѣбили собѣ въ сѣвѣи якѣ найбѣльшѣи репутацію у всѣхъ годовѣвъ, бо сѣтъ на ашѣи витрѣвалѣи, не подѣладають хорѣбѣмъ, неутѣ дужѣ богато великихъ лѣвъ, а мясо тыхъ курѣи, хочъ бы старѣхъ, смѣчѣе и кру-же. Вага курѣи до 4 кл., а когута до 6 кл. (Нашѣа курѣа вѣжѣтъ 2 кл., а когута 2-5 кл.). Курѣа тои расѣи зносѣтъ въ роцѣ до 180 лѣвъ великихъ, майже въ двѣе тажѣшихъ (до 70 грѣм.) вѣдѣ лѣвъ нашихъ курѣи. При тѣмъ нешѣмъ вѣдѣловѣтѣи ся тѣи курѣи поживѣю та-кою, якъ ишѣи. Она падають ся найбѣльшѣе до шѣпанѣи зъ нашими курѣи. Цѣна 1 когута и 2 курѣи вѣдѣ 20—25 ар. (зѣлѣжѣи вѣдѣ того, чѣи ихъ родѣиць або гнѣздо було преміѣи ванѣи а яку достѣло преміѣи), а одного покладѣи 20—25 ар.

Щѣбы таѣи и тѣмъ подобѣи курѣи и п. у насѣи розповѣсѣдѣти, завязало ся у Львовѣи згадаи роварѣство, котре має тажѣе на оцѣи подѣсти загалѣи хѣвъ дробу, голубѣвъ и крѣпикѣвъ. Въ тѣй цѣли роздѣе своѣмъ членамъ добѣи оказѣи розѣловѣи и покладѣи, выдѣе своѣи органѣи и т. п. Щѣбы користѣи зъ правѣи членѣскихъ треба зложѣи 1 ар. вѣсѣного, а 3 ар. рѣчнои выкладѣи, за що достѣе ся безплатѣи органѣи товариѣства: „Hodowca drobiu“, котрый выхѣдѣтъ разѣ на мѣсяць въ форматѣ великого аркуша.

Сѣго року закупѣио згадаи товариство множество курѣи, качѣтъ и гусѣи для роздѣаъ помѣжъ своихъ членѣвъ, котрѣи за се обов'язѣи по роцѣ зъ прихѣву своѣи зѣвратѣи товариѣству отримѣиу еѣльшѣи дробу, зѣглядѣи лѣвъ. Такѣи оно стає можливѣмъ кождѣму легко и дешѣво прийти до расѣи дробу, за яку дорогою купѣи незначаю вышѣи, а тѣмъ самымъ не кождѣму приступѣиу цѣну треба бы заплатѣи. Зъ подѣсѣненѣмъ то-го добѣрого дробу и крѣпикѣвъ въ нашѣи краю прибула бы наѣтъ одна галузѣ певного, легкого, трѣвалѣго, а такѣи бажанѣго зарѣдокъ.

Цѣна безрогѣ. На вѣдѣнскѣи торгѣи дѣи 12 в. сѣи червѣи с. р. пригнано 10,496 штукѣ. Мѣжъ тѣми було зъ Галичѣи 4,666 штукѣ. Платѣи за галичѣи по 86—88 сот., за мо-лодѣи галичѣи по 64—84 сот. за одѣвъ кѣль-гѣи живѣи вага.

— Рахунокъ Товариѣства взаимѣного кредѣту „Дѣвѣстеръ“ у Львовѣи зѣговѣрѣшенѣи зарѣсѣтро-ванѣго зъ обмежѣною порукою за мѣсяць мая 1900

I. Станѣ довѣжѣи:		
1. Удѣлы членѣскѣи выплатѣи	71,375-94	кор. сот.
2. Фондѣ резервоѣи	6,589-92	
3. Спеціалѣи резерва	757-00	
4. Выкладѣи:		кор. сот.
а) станѣ на поч. мая 1900	695,537-33	
б) вложѣно въ мая	21,617-24	
разѣмъ	717,154-57	
в) вынѣто въ мая	18,608-75	
зѣбѣта зъ кѣнѣцѣмъ мая	698,545-82	698,545-82
5. Сальдо процентѣвъ (побранѣи)	30,505-13	
6. Неподѣлѣи дѣвѣнда за р. 1897/8	3,198-29	
7. Кошты спѣру	207-21	
8. Рахуѣи. Тов. зѣ. обезѣи „Дѣвѣстеръ“	14,500-00	
9. „ рѣзѣныхъ сторѣвъ	373-70	
Сума	826,053-01	

II. Станѣ чѣнѣи:		
1) Позѣчки удѣтѣи:		
а) станѣ на поч. мѣсяцѣ	710,736-11	
б) удѣлено въ мая	27,740-00	
разѣмъ	738,476-11	
в) сплатѣно въ мая	18,551-78	

Станѣ зъ кѣнѣцѣмъ	719,924-33	719,924-33
2. Гѣтовѣи зъ касѣи 31 мая 1900	892-86	
3. Цѣнѣи папѣры резерѣи. Фонду и нѣи.	86,396-00	
4. Въ шѣдѣицѣи почѣтѣи (обѣи. чѣковѣи).	897-01	
5. Въ товариѣствѣи и банѣкахъ	13,556-74	
6. Сальдо кошѣтѣи админістраціи	4,985-97	
Сума	826,053-01	

Членѣвъ прибуло 34, убуло 15, останаѣло зъ кѣнѣцѣмъ мая 1900 року 1835 членѣвъ зъ 1904 декларѣванѣи удѣлами въ сумѣ 93,200 кор. — Стоѣа процентѣи вѣдѣи выкладѣи 4% процентѣи вѣдѣи пожитѣи удѣловѣныхъ зъ провѣзѣиу на кошѣ админістраціи 6 1/2 %.

— Въ Товариѣствѣи взаимѣныхъ обезпѣченѣи „Дѣвѣстеръ“ прибуло зъ мѣсяцѣи мая с. р. 7,934 важѣныхъ полѣвъ на суму 7,914, 785 кор. обезпѣченѣи нарѣстои зъ преміѣи 70,359 кор. 83 сот.; Разѣмъ зъ I. кварталѣи с. р. выдано 27,642 важѣныхъ полѣвъ на суму 31,548,561 кор. зъ преміѣи 264,045 кор. 43 сот. попередѣного року за той самѣи чѣсъ было 23,529 важѣныхъ полѣвъ на суму 27,051,146 кор. зъ преміѣи 226,949 кор. 90 сот. т. в сѣго року о 38-095 кор. 53 сот. преміѣи болѣше. — Въ наслѣдѣи численѣныхъ пожѣрѣвъ и поѣухъ панѣуючихъ зъ цѣлымъ краю вылаѣе май некорѣсто вѣдѣи выкладѣи шибѣ. Болѣшѣи пожѣры были: въ Соколѣи пов. Камѣнѣцѣкого 4 шк.; въ Нѣстѣи-вѣи пов. Тарнопѣльскѣого 4 шк.; въ Лѣцѣи

великѣи пов. Золѣчѣвскѣого 14 шк.; въ По-буцѣи пов. Стрыйскѣого 5 шк.; въ Петлѣицѣи-вѣи старѣхъ пов. Бузѣицѣкого 4 шк.; въ Запѣишѣи пов. Львѣвскѣого 5 шк.; въ Голосковѣицѣхъ пов. Бродѣскѣого 10 шк.; въ Островѣи пов. Бобрѣцѣко-го 15 шк.; въ Нѣновѣи дол. пов. Долѣнѣскѣого 6 шк.; — Жертѣио пожѣрѣвъ упали такожѣи церѣвѣи въ Олѣшии пов. Товѣмацѣкого; церѣвѣи и приходѣи въ Берѣзѣи пов. Рудѣцѣкого и приходѣи въ Зѣлѣцѣихъ пов. Бобрѣцѣкого. Всѣхъ шибѣи въ мая было 126, а разѣмъ вѣдѣи початѣиу року до кѣнѣи мая было 268 шибѣи, зъ котрыхъ 242 вѣже вышлатѣио, 19 находѣи ся въ лікѣидаціи, а вышлатѣи 7 вѣдѣишкодовѣи (въ сумѣ 3,458 кор.) на разѣ зъ ирѣчѣи правѣныхъ зѣдержѣио. Сума всѣхъ тыхъ шибѣи разѣмъ зъ кошѣми лікѣидаціи выно-сѣтъ brutto 147,532 кор. 00 сот. а по потрѣче-иу частѣи реѣсѣкуровѣиои лишѣе на влас-нѣи рахуѣио 77,748 кор. 78 сот. — Фондѣ резервоѣи зъ дѣмѣи 31 мая 1900 выносѣтъ 723,067 кор. 89 сот.

— Въ товариѣствѣи „Академіи Громада“, якѣи вѣже своѣи чѣсу было оголошѣеи въ часѣи-сѣи, завязѣла ся коміѣи информѣицѣи. Цѣлеи еи е: помѣгати товариѣшѣмъ въ вышѣ-куваню лекціи та всѣихъ ишѣихъ зѣнѣтъ, а такѣи удѣлѣи имѣ рѣзѣныхъ информѣицѣи такѣи въ справѣхъ универѣситѣтѣи, якѣи и въ громадинѣи. Уже вѣдѣи давѣи давалѣа вѣдѣиувѣи у насѣи недостѣа такои коміѣи, бо неосѣи зъ товариѣшѣи бѣдуѣвъ безъ зѣнѣтъ, хочъ самѣи таѣи были до роздѣаъ, але якѣи одна-такѣи и друга сторона ѣе мала кудѣи зѣверну-тѣи ся о посѣредѣицѣи. Тому пригадаѣиу ще разѣ русѣи публіцѣи, бо лишѣи приѣи помѣчи будѣио могли спѣвѣити вѣиовѣи нашу заѣдѣу. Многѣи будѣиу потребѣвати якѣи-разѣи тепѣрѣи на фѣири вѣдѣиовѣиныхъ инѣтрукѣиѣи, такѣи можѣиу зѣвернутѣи ся до коміѣи, а вона поста-равѣе порѣчѣити якѣи найвѣдѣиовѣишѣи. Тѣмъ ошѣдѣа собѣи захѣду и станѣи въ при-годѣи тѣмъ, що потребѣиу зѣнѣтъ. Просѣио проѣи зѣвертѣи ся проѣи до коміѣи информѣи-цѣиѣи въ товариѣствѣи „Академіи Громада“, [улицѣи Академіи ч. 8, II. пов.] Коміѣи вѣдѣи-повѣдає лишѣи тѣмъ, що пришлѣиу марѣу або карѣу корѣспѣидаціиу на вѣдѣиовѣи. — За Зѣрадѣи Богѣианъ Гуварѣи студ. правѣи, Павѣио Тѣицѣескѣи студ. фѣи.

При зѣближѣиоу сѣи змѣнѣи кварталѣу просѣио Ви. передѣлатѣицѣи, о вѣчасѣи вѣдѣи-овѣи передѣлатѣи. При сѣи нагодѣи просѣио та-кожѣи дѣтѣиныхъ Ви. передѣлатѣицѣи, що ма-ють якѣи-небудь зѣлѣгѣлѣи, о остѣточѣи вырѣ-ианѣи, тѣмъ ценѣишѣе, що на кредѣи часѣиписѣи не вышѣлає ся, отѣи Админістраціѣи була бы приѣиовѣиола при дальшѣиу трѣваню зѣлѣгѣ-стѣи вышѣлку часѣиписѣи безусловно зѣдержѣи

Телеграммы.

Вѣдѣи 13 червѣи. Другѣи авѣстрийскѣи корѣбѣи вѣиовѣи вѣдѣиѣи въ Полѣи до Хѣиѣи. — Въ понедѣлокъ отѣворѣио тутѣи кон-грѣсѣи робѣтѣицѣихъ сѣбѣиѣи заводѣиныхъ и за-помѣговѣихъ при участѣи 175 дѣлѣгатѣиѣи, за-ступѣающихъ 90,000 зѣртѣиѣиовѣиныхъ робѣтѣи-ковѣи.

Прага 13 червѣи. Narodni Listy доноѣсѣи, що сѣи дѣиѣи поѣиѣи зѣи мемѣириѣи выдѣ-иный молодѣчѣескѣи клубѣи въ справѣи язы-ковѣио закона. Будѣи се полѣиѣицѣи противѣи послѣдѣиои проѣиѣи Керѣиѣи. — Зъ рѣзѣныхъ мѣстѣи доноѣсѣи о демонѣстраціѣи для Моло-дѣчѣиѣи. Всѣиу выголѣшѣуѣио острѣи проѣи-ѣи противѣи правѣиѣиѣи, Нѣицѣиѣи и Поля-ковѣи.

Берлѣи 13 червѣи. Парлѣамѣнтъ при-иѣиѣи вчера въ трѣгѣиѣи чѣтаню и въ поѣи-иѣиѣи голосѣиовѣио фѣиѣиѣи законѣи 201 го-лѣсамѣи противѣи 103

